

Greek Church
ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Triodion
ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΝ,

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤῷ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ,

ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ, ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ· ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΧΟΝ ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ ΥΜΝΩΝ
ΚΑΙ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΩΝ, ΣΤΙΧΗΡΘΕΝΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ ΔΙΑΦΕΡΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΕΛΕΙ·

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΕΘ' ΟΣΗΣ ΟΙΟΝΤΕ ΤΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΕΩΣΤΙ ΜΕΤΑΤΤΗΘΕΝ.

ΣΒΕΝΕΤΙΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ο ΦΟΙΝΙΞ
1876

~~1224.27~~

C 9095.6 F

AUG 30 1880

Missed find.

39.51
10

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, στιχολογοῦμεν τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, **Μακάριος ἀνὴρ**· εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐνέκραξα**, ἰστώμεν Στίχ. ι., καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ζ., καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διὰ νηστείας κρίζοντες· Ἰλασθήτι ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Δίς.

Φαρισαῖος κενοδοξία νικώμενος, καὶ Τελώνης τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη· ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν· ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος, ἤξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς, στήριξόν με Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, οἶδα, πόσα δύνανται τὰ δάκρυα· Ἐξεκίαν γὰρ ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου ἀνήγαγον· τὴν ἀμαρτωλὸν ἐκ τῶν χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο· τὸν δὲ Τελώνην, ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν· καὶ δέομαι, σὺν αὐταῖς ἀριθμήσας· Ἐλέησόν με.

Triodio.

1

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. τὸ α'. τοῦ ἐνδιατάκτου Ἰησοῦ.

Ἔσδοτος· καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ο' Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχ. τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀνομιῶν μου, οὐ δύναμαι ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν τὸν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλὰ δέξαι με ὡς τὸν Τελώνην, μετανοοῦντα Σωτῆρ, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθευδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἐπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν, πρὸς αὐτὸν κекτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τὸ Θεοτόκε Παρθένα, ἐκ γ'.

Μετὰ δὲ τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἀρτων, καὶ τὴν διάδοσιν, γίνεται Ἀνάγνωσις μεγάλη.

Γαστίον ὅτι, τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ Κυριακῇ ἐπιλαχόντος Ἀγίου ψάλλομεν τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, εἰ μήπου τύχῃ μεγάλου Ἀγίου μνήμη.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΓ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, **Θεὸς Κύριος**· ἡ συνήθης Στιχολογία· τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ Ἀναβασμοὶ τῆς Ὀκτωήχου· τὸ Προκείμενον· τὸ, **Πᾶσα πνοή**, καὶ τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον.

Εἶτα τὸ, **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι**, καὶ τὸν Ν. Ψαλμὸν. Καὶ μετὰ ταῦτα, ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα· ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ’ ὡς οἰκτίρμων κάθαρν, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν αἱμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξαλείψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄.

Τὰ πλῆθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστασιμος εἰς δ΄, ὁ Σταυροαναστάσιμος εἰς β΄, τῆς Θεοτόκου εἰς β΄, καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς ε΄. Ποίημα Γεωργίου.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὴ ἐν τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Παραβολαῖς ἐμβιβαζὼν πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει, ταπεινούμενον.

Εκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπὸν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλὰ, καὶ τὴν Φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Εξ ἀπνοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν·

ἦν περὶ ἀσπασώμεθα πιστοὶ, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, Μαθηταῖς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεὺς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμὸν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Ως ὁ Τελώνης στεναζῶ, καὶ ὀδυρμοῖς, ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ, εὐσπλαγχνίᾳ οἰκτεῖρον καὶ με, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλήν προσδοκίαν, σῶμα ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθην πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥύσαι καὶ σῶσόν με.

Ῥδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Απὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὑψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκαρδίας πᾶς· οὐ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπείνωσες πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

Ως ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στήθος, κατανύξει βοῶμεν· Ἰλασθήτι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς αἱμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοὶ, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐν καρδίας στεναγμῷ, κλαυθμῷ τε καὶ προσευχῇ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Αποβαλλώμεθα πιστοὶ, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τύφον τὸν βδελυκτὸν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῇ ὁμότητι.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνή, πάσης βλάβης δυσχερῶν ῥυόμενος.

Κάθισμα, Ἦχος δ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὑψώσε, κατησχυμένον κακῶς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τὸ, Ἰλασθήτη, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορρήμονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὁμοιον.

Ταπείνωσις ὑψώσε, παλαι Τελώνην κλαυθμῷ, βρήσαντα· Ἰλασθήτι, καὶ ἐδικαίω-

σεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βά-
θος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζωμεν τῷ
Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰ-
λάσθητι, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λύσον τὰς περιστά-
σεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον
μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλι-
ζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Αρίστην ἔδειξεν, ὁδὸν ὑψώσεως τὴν ταπει-
νωσιν Λόγος, ταπεινωθεὶς, μέχρι καὶ μορ-
φῆς δουλικῆς· ἦν ἐκμιμούμενος ἅπας, ἀνυψοῦ-
ται ταπεινούμενος.

Υψώθη δίκαιος, καὶ καταπέπτωκε, Φαρι-
σαῖος ἐν πλήθει δὲ τῶν κακῶν, βριθὼν
τεταπεινῶται· ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης, παρ' ἐλ-
πίδα δικαιούμενος.

Πενίας πρόξενος, ἐκ πλούτου τῶν ἀρετῶν,
ἡ ἀπόνοια ὥφθη, καὶ πορισμός, αὐθις ἡ
ταπεινώσις· δικαιοσύνης ἐξ ἄκρας, ἀπορίας
ἦν κτησώμεθα.

Προέφης Δέσποτα, τοῖς μεγαλόφροσιν, ἀν-
τιτάσσεσθαι πάντως, καὶ ταπεινοῖς, χάριν
σὴν παρέχων Σωτῆρ· ταπεινωθεῖσι νῦν ἡμῖν,
τὴν σὴν χάριν ἐξαπόστειλον.

Πρὸς θείαν ὑψωσιν, αἰεὶ ἀνάγων ἡμᾶς, ὁ
Σωτῆρ καὶ Δεσπότης ὑποποιόν, ἔδειξε
ταπεινώσιν· τοὺς πόδας γὰρ τῶν Μαθητῶν,
αὐτοχείρως ἐναπένιψεν.

Θεοτοκίον.

Ως φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε, τέξασα, τῆς
ψυχῆς μου τὸ σκότος φωτιστικῇ, αἴγλῃ
διασκεδάσον, καὶ σωτηρίας πρὸς τρίβους, τὴν
ζωήν μου χειραγώγησον.

Ὡδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετὰς, σπεύσωμεν μι-
μεῖσθαι καὶ ζηλοῦν, τὴν τοῦ Τελώνου
ταπεινώσιν, τὸ ἐν ἑκατέροις μισοῦντες ἄτο-
πον, ἀπόνοιαν καὶ λύμην τῶν παραπτώσεων.

Δικαιοσύνης δρόμος κενός, ἡλεγκται συζεύ-
ξας ἐν αὐτῷ, ὁ Φαρισαῖος τὴν οἴησιν, αὐ-
θις δὲ Τελώνης, ὑποποιῶν ἀρετῇ, κτησάμενος
συνέμπορον τὴν ταπεινώσιν.

Αρματηλάτης ἐν ἀρεταῖς, ὥετο δραμεῖν Φα-
ρισαῖος, ἀλλὰ πεζὸς παρακλύδιον, ἄρμα
διαθέων καλῶς προέλαβε, συζεύξας ὁ Τελώνης
οἶκτῳ ταπεινώσιν.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβολὴν, πάντες ἀνα-
πτύξαντες τῷ νῷ, δεῦτε ζηλώσωμεν δά-
κρυσι, πνεῦμα συντετριμμένον Θεῷ προσάγον-
τες, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων ζητοῦντες ἄφεσιν.

Τὸν ὑψαυχὴν τε καὶ μοχθηρόν, ἀλαζονικόν
τε καὶ θρασῆ, πόρρω ἀπώσωμεν ἔμφο-
νες, Φαρισαίου τρόπον, δεινὸν μέγαλαυχον, ὅ-
πως μὴ γυμνωθῶμεν, τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοκίον.

Πάβδον δυνάμειος Ἀγαθῇ, πᾶσιν ἐξαπόστει-
λον ἡμῖν, τοῖς ἐπὶ σοὶ καταφεύγουσι, κα-
τακυριεύειν ἐν μέσῳ πάντων ἐχθρῶν, παρέχου-
σα, καὶ πάσης βλάβης ἐξαίρουσα.

Ὡδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ στάδιον, ὁ Τελώνης ἐνταύτῳ,
καὶ Φαρισαῖος ἔδραμον· ἀλλ' ὁ μὲν ἀπο-
νοία κατενεχθεὶς, αἰσχρῶς ἐναυάγησεν, ὁ δὲ
τῇ ταπεινώσει διεσώζετο.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς,
δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τοῦ Τελώνου μὲν
φρόνημα ζηλωτὸν, φύγωμεν δὲ φύσημα, βδε-
λυκτὸν Φαρισαίου, καὶ ζησώμεθα.

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος Ἰη-
σοῦ, καὶ τὴν αὐτῇ ταπεινώσιν, οἱ ποθοῦν-
τες τὴν ἀληκτον, τῆς χαρᾶς, τυχεῖν κατασκή-
νωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων αὐλιζόμενοι.

Υπέδειξας Δέσποτα, τοῖς οἰκείοις Μαθη-
ταῖς, ὑποποιὸν ταπεινώσιν, τῷ λεντίῳ
ζωννύμενος τὴν ὁσφὺν, τοὺς πόδας ἀπέπλυνας,
καὶ τὸν τρόπον μιμεῖσθαι παρεσκεύασας.

Τὸν βίον διείλοντο, Φαρισαῖος ἀρεταῖς, καὶ
ὁ Τελώνης πταιίσμασιν· ἀλλ' ὁ μὲν τὴν
ἐξ ὀγκῆς φρενοβλαβῇ, ὑπέστη ταπεινώσιν· ὁ δὲ
ἀνυψοῦται, ταπεινόφρων φανείς.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν τῇ ἀπλότητι, τῇ ἀτέχνῳ τε ζωῇ,
πλασθέντα παραβάσεως, διπλὴν περιέ-
βαλέ με ἐχθρός, σαρκός τε παχύτητι· νῦν δὲ
σὴ μεσιτείᾳ, Κόρη σώζομαι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώ-
νου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς,
πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαῖζοντες· Ἰλαθι μόνε
ἡμῖν ευδιάλλακτε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἀμαρτωλοὶ
ὡς Δεσπότη· θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάν-
των ἀνθρώπων· ἄφεσιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦ-
σι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, Θεὸς ὑπάρχων Πα-
τρί συνάρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ε 'αυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνειδήσιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γάρ ἐστιν ὄντως ἡ ἄνθεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν· ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη, καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδέμ τῇ θραυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Πρόλογος ἐν ἐπιτόμῳ τῶν Συναξαρίων
τῷ Ξανθοπούλου, εἰς τὰ τῷ Τριωδίου
Συναξάρια.

Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου Συναξάρια, εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτάς τοῦ Τριωδίου, μίαν ἐκάστην αὐτῶν αἰτιολογῶντα, πῶς καὶ πότε τὸ καταρχὰς γέγονε, καὶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτω νῦν ἔχουσι, καὶ παρὰ τῶν ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἐτάχθησαν, μετὰ τινων ἐπιστάσεων μερικῶν, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, καὶ καταλήγοντα μέχρι τῶν Ἀγίων Πάντων. Ὁφείλει τοίνυν τὸ τοῦ Μηναίου Συναξάριον, ἐν τῇ Ἐβδόμῃ πρώτῳ, ὡς ἔθος, ἀναγινώσκεισθαι, μετέπειτα δὲ τὰ παρόντα. Ἐρῶν οὖν μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναγνώσιν, οὕτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ παραβολῆς μνείαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Φαρισαῖζων, Ἰεροῦ μακρὰν γίνου·
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ὃ ταπεινὸς δεκτέον.

Ἄλλοι εἰς τὸ Τριωδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριωδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Κατὰ δὲ τὴν παρούσαν ἡμέραν, σὺν Θεῷ, καὶ τοῦ Τριωδίου ἀρχόμεθα· ὃ πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων, καὶ Θεοφόρων πατερῶν ἡμῶν Πατέρων, ἄριστα καὶ ὡς ἐχρῆν, ὑπὸ τοῦ ἁγίου κινούμενοι Πνεύματος, ἐμελούργησαν. Πρῶτος δὲ πάντων τούτ' ἐπενέησε, τὰς τρεῖς, φημί, τῶν ὡδῶν, εἰς τύπον, οἶμαι, τῆς ἀγίας καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, ὃ μέγας ποιητὴς Κοσμοῦ, ὃν τῇ μεγάλῃ καὶ ἀγίᾳ τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐβδομάδι, κατὰ τὴν ὀνομασίαν σχεδόνι καὶ ἡμέρας, διὰ τῶν ἀκροστιχίδων ἐπινόησας τὰ μέλη· ἐξ ὧν καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Πατέρων, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, Θεοδώρος τε καὶ Ἰωσήφ οἱ Στουδίται, κατὰ ζῆλον ἐκείνου, καὶ ταῖς λοιπαῖς Ἐβδομασίαις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλῃς Τεσσαρακοστῇ συνταξάμενοι, τῇ αὐτῶν Μονῇ τοῦ Στουδίου πρώτον παραδεδώκασι, ἐπὶ μᾶλλον τὰς Ὁδὰς κατατάξαντες καὶ

ρύθμισαντες, καὶ τὰλλα τοῦ βιβλίου, ὅθεν δῆποτε παρὰ τῶν Πατέρων ἀθροίσαντες καὶ ἐρανισάμενοι. Ἐπεὶ οὖν τὴν πρώτην τῶν ἡμερῶν ἡ Κυριακὴ περικλείει ὡς ἀναστάσιμος, πρώτη τε οὖσα, καὶ ὀγδόη, καὶ τελευταία, ἀρίστως διαπραττόμενοι, τῇ δευτέρᾳ τῶν ἡμερῶν τὴν πρώτην ἀνέθεντο τῶν Ὁδῶν· τῇ δ' αὖτε τρίτῃ τῶν ἡμερῶν, τῶν Ὁδῶν τὴν δευτέραν· καὶ τῇ τετάρτῃ, τὴν τρίτην, τῇ δὲ πέμπτῃ, τὴν τετάρτην, καὶ τῇ ἕκτῃ, τὴν πέμπτῃ· τῇ δὲ ἑβδόμῃ, τῷ Σαββάτῳ δηλαδὴ, αὐτὴν τε τὴν ἕκτην, καὶ τὰς λοιπὰς δύο, ἃς ἐπικρίτως πᾶσαι τῶν ἡμερῶν, ὡς κυριωτέρας ἔχουσιν· ὥσπερ δὴ καὶ ὁ Δεῖος Κοσμάς, ἐν τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ τίθεικε, Τετραώδιον ἐκείσε πεποιηκώς, καὶ ἐσώτερον ὁ σοφώτατος Βασιλεὺς Λέων κελεύσας, εἰς τέλειον κανόνα διὰ τοῦ Ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος, τοῦ Μοναχοῦ Μάρκου, εἰργάσατο. Καταχρηστικῶς δὲ Τριωδιον ὀνομάζεται· οὐ γὰρ αἱ Τριώδια ἔχει, καὶ γὰρ ὀλοτελεῖς Κανόνας προβάλλεται· ἀλλ' οἶμαι, ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος τὴν ἐπωνυμίαν λαβεῖν· ἢ διὰ τὰ τῆς μεγάλης Ἐβδομάδος, ὡς εἴρηται, πρώτως γινόμενα. Σκοπὸς μὲν τοῖς ἀγίοις ἡμῶν Πατράσι, διὰ τῆς βίβλου τοῦ Τριωδίου παντός, ἐν συντόμῳ τὸ πᾶν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας ἐξ ἀρχῆς ἀναμνησαί, καὶ εἰς ὑπόμνησιν πᾶσιν ἐμμελεῖν, ὅπως παρ' αὐτοῦ πλασθέντες, καὶ τὴν δοθῆσαν πρὸς γυμνασίαν ἐντολὴν ἀθετήσαντες, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἐξώσθημεν, καὶ ἀπερρίφημεν φθόνῳ τοῦ ἀρχεκάκου ὄψεως καὶ ἐχθροῦ, καταβληθέντος δὲ ἱεραστῆ, καὶ ὅπως ἐμνομεν ἀπερρίμμενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ διαβόλου ἀγρόμενοι· ὅπως τε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγος, σπλάγχνοις οἰκείοις παθῶν, κλίνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ Παράδεινον ὤκησε, καὶ δι' ἡμᾶς ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ διὰ τῆς κατ' αὐτὸν πολιτείας, τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν ἐνεφανίσαι, διὰ ταπεινώσεως προηγουμένης, καὶ νηστείας, καὶ ἀποχῆς τῶν κακῶν, καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ πράξεων· ὅπως τε ἔπειθε καὶ ἀνέστη, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀνελήλυθεν αὐθις, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐξαπέστειλε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· καὶ ὅπως Υἱὸς Θεοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, παρὰ τούτων κατὰ πάντα ἀνεκνήρυχθη· τί τε αὐθις οἱ Δεῖοι Ἀπόστολοι διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου ἐνήργησαν Πνεύματος· ὅτι τοὺς ἐκ περάτων Ἀγίους πάντας, ἐνταυτῷ συνηγάγοντο διὰ τοῦ κηρύγματος, ἀναπληρώσαντας τὸν ἄνω κόσμον· ὃ δὴ καὶ σκοπὸς ἦν ἀρχῆθαι τῷ κτίσαντι. Ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν ὁ τοῦ Τριωδίου σκοπός.

Αἱ μὲν τοι παροῦσαι τρεῖς ἑορταί, τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, τοῦ Ἀσώτου, καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ὥσπερ τις προγυμνασία καὶ παρακίνησις, τοῖς ἀγίοις Πατράσι ἐπενεθῆσαν, ὥστε παρασκευασθῆναι, καὶ ἐτοιμοὺς ἡμᾶς γενέσθαι πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας τῶν νηστειῶν, τὴν ἐξ ἑθους μυσταὶν ἐξιν ἀπολιπόντας. Καὶ δὴ πρῶτον πάντων, τὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν ἡμῖν ἐκτιθέασι, καὶ Προφώνησιν, τὴν Ἐβδομάδα κατονομάζουσιν. Ὡς περ γὰρ οἱ πρὸς τοὺς σωματικὸς πολέμους ἀπέναι μέλλοντες, ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τῶν

τοῦ πολέμου καιρὸν προεκμανθάνουσιν, ὡς ἂν τὰ ξίφη διακαθάραντες καὶ στιλβώσαντες, καὶ τὰλλα πάντα καλῶς διασκευασάμενοι, καὶ πᾶν ἐμποδὼν ἐκ μέσου πεποιηκότες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας προθύμως ἐπαποδύωνται, καὶ τὸ πρὸς χρεῖαν περιποιήσονται· πολλάκις δὲ καὶ πρὸ τῆς συμβολῆς, καὶ λόγους, καὶ ἱστορίας, καὶ παραδείγματα αὐτοῖς ἐπιφέρουσιν, εἰς ζῆλον ὑπεριθίζοντες τὰς ἐκείνων ψυχὰς, τὸν τε ὄκνον, καὶ δειλίαν, καὶ ῥαθυμίαν, καὶ ἄλλο εἴ τι κινδυνῶδες ἀποτρεπόμενοι· οὕτω καὶ οἱ θεῖοι Πατέρες προσαλπίζουσι τὴν ἐσομένην τῆς νηστείας κατὰ τῶν δαιμόνων παράταξιν, ὡς ἂν εἴ τι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν προκατειλημμένον πάθος, καὶ ἰὸν τῷ μακρῷ ἐργασάμενον χρόνῳ ἀποκαθάραντες· ἐτι δὲ, καὶ ὁ μὴ ἔχοντες τῶν ἀγαθῶν, σπουδαίαντες κτήσωμεν, καὶ ὡς προσῆκον καθοπλισάμενοι, οὕτως ἑτοιμοὶ πρὸς τοὺς τῆς νηστείας ἀγῶνας χωρήσωμεν. Ἐπεὶ τοίνυν πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν, μεταμέλεια καὶ ταπείνωσις, καὶ αὐτὴς ἐμπόδιον πρὸς αὐτὴν μέγιστον ἀλαζονεία, καὶ ἔπαρσις, τὴν παροῦσαν ἀπὸ τοῦ θεοῦ Εὐαγγελίου ἀξιόπιστον παραβολὴν, πρώτην πασῶν ἐκτιθέασι· διὰ μὲν τοῦ Φαρισαίου, τὸ τῆς ἀλαζονείας καὶ οἰήσεως ἀποθέσθαι πάθος ἡμᾶς προτρεπόμενοι· διὰ δὲ τοῦ Τελώνου πάλιν, τὸ ἐναντίον τοῦ πάθους τούτου, τῆς ταπεινώσεως καὶ μετανοίας ἀντιποιεῖσθαι. Ἐπειδὴ γὰρ πρῶτον καὶ χεῖριστον τῶν παθῶν, ἡ ἀλαζονεία τε καὶ ἡ οἴησις· ἐτι δὲ αὐτῶν καὶ ἡ ἐξ οὐρανοῦ ἔκπτωσις τῷ διαβόλῳ ἐγένετο, τὸ πρὶν μὲν, Ἐωσφόρῳ, διὰ δὲ ταῦτα, σκότος καὶ γενομένῳ, καὶ λεγομένῳ· ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ γενάρχη Ἀδὰμ, διὰ ταῦτα ἡ ἀπὸ τῆς τρυφῆς δίωξις, παραινέουσι διὰ τούτων τρόπον τινα οἱ Ἅγιοι, μηδένα τινα ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἐπαίρεσθαι κατορθώμασι, καὶ τοῦ πύλας κατεξανίστασθαι, ἀλλ' αἰεὶ ταπεινὸν εἶναι· Κύριος γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· κρεῖσσον γάρ ἐστιν ἀμαρτάνοντα ἐπιστρέφειν, ἢ κατορθοῦντα ἐπαίρεσθαι· Δίγω, γάρ, φησιν, ὑμῖν, ὅτι κατέβη ὁ Τελώνης δεικναιόμενος, ἢ ὁ Φαρισαῖος. Ἐμφαίνει τοίνυν ἡ παραβολή, μηδένα τινα ἐπαίρεσθαι, καὶ ἡ χρηστὰ πράττων ἢ· ἀλλ' αἰεὶ ταπεινοῦσθαι, καὶ δεῖσθαι ἀπὸ ψυχῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῖς ἐσχάτοις κακοῖς περιέπειν, ὡς οὐ πόρρω σωτηρίας ἐστὶ· Τελώνης δὲ ἐστίν, ὁ τὰ τέλη ἀπὸ τῶν ἀρχόντων λαμβάνων, καὶ δὲ ἄκραν ἀδικίαν ὠνούμενος, καὶ παρακερδαίνων ἐντεῦθεν· Φαρισαῖος δὲ, οἶονε ἀποκεκομμένος τις δῆθεν, καὶ τῶν λοιπῶν ὑπερέχων τῇ γνώσει· Σαδδουκαῖος δὲ, ἀπὸ Σαδωκῆ τινος, ἐστὶ δίκαιος· Σεδὶκ γάρ, ἡ δικαιοσύνη. Τρεῖς ἦσαν αἱ παρ' Ἑβραίοις αἱρέσεις· Ἑσαιοί, Φαρισαῖοι, καὶ Σαδδουκαῖοι· οἱ οὗτε Ἀνάστασιν, οὗτε Ἀγγελον, οὗτε Πνεῦμα εἶναι εἰδέχοντο.

Ταῖς τῶν Ἀγίων πάντων μεγαληργῶν σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'.

Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Δικαιώσεως τοῖς ἔργοις ἐπαιρόμενος, βρόχοις κενοδοξίας δεινῶς, περιεπάρη Φαρισαῖος ἄμειτρα αὐχῶν· Τελώνης δὲ κούφῳ τῷ πτερῷ, τῆς ταπεινώσεως ἀρθεῖς, Θεῷ προσήγγισε.

Ταπεινώσεως ὡς κλίμακι χρησάμενος, τρόπῳ Τελώνης πρὸς οὐρανῶν, ὕψος ἐπήρθη· τῆς ἀλαζονείας δὲ ἀρθεῖς, κουφότητι δειλαιοῦ σαθροῦ, ὁ Φαρισαῖος καταντᾷ, πρὸς Ἄδου πέταυρον.

Τοὺς δικαίους ἐνεδρεύων μὲν ὁ δόλιος, τρόποις κενοδοξίας συλᾷ· ἀμαρτωλοὺς δὲ, βρόχους ἀπογνώσεως δεσμεῖ. Ἀλλ' οὖν ἐκατέρων τῶν κακῶν, οἱ τοῦ Τελώνου ζηλωταί, ῥύσθηται σπεύσωμεν.

Εν προσευχῇ ἡμῶν Θεῷ προσπέσωμεν, δάκρυσι καὶ θερμοῖς στεναγμοῖς, ἐκμιμούμενοι, τοῦ Τελώνου τὴν ὑπόποιον ταπείνωσιν, μέλποντες πιστοί· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εισηγούμενος τοῖς Μαθηταῖς προέλεγε Δέσποτα, μὴ φρονεῖν ὑψηλὰ, συναπάγεσθαι ταπεινοῖς διδασκῶν δὲ Σωτήρ· διό σοι κραυγάζομεν πιστοί· Εὐλογητός, εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γακῶβ σε καλλονὴν καὶ θεῖαν κλίμακα, κάτῳθεν ἦν ἐώρακε πρὶν, ἐκτεταμένην, πρὸς ὕψος γινώσκωμεν Σεμνὴ, κατάγουσαν ἄνωθεν Θεόν, σεσαρκωμένον, καὶ βροτοὺς, αὐτὴς ἀνάγουσαν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Ταπεινόφρονι γνώμῃ, ἴλεων Κύριον, ὁ Τελώνης στενάξας, εὔρε καὶ σέσωσται· τρόπῳ δὲ δεινῷ, γλώσσης μεγαλορρήμονος, τῆς δικαιοσύνης, ἐκπίπτει Φαρισαῖος.

Φαρισαίου τὸν τύπον, τῆς προαιρέσεως, καὶ τὴν προσηγορίαν, τῆς καθαρότητος, φύγωμεν πιστοί, ζηλοῦντες τοῦ Τελώνου καλῶς, τὴν ἡλεημένην, ταπείνωσιν καὶ γνώμην.

Τὰς φωνὰς τοῦ Τελώνου, πιστοὶ φθεγξώμεθα, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ· Ὁ Θεὸς ἴλαθι, ἵνα σὺν αὐτῷ, τύχωμεν συγχωρήσεως, λύμης μεγαλαύχου, ῥυσθέντες Φαρισαίου.

Στεναγμὸν τοῦ Τελώνου πάντες ζηλώσωμεν, καὶ Θεῷ ὁμιλοῦντες θερμοῖς τοῖς δάκρυσι, κραζώμεν αὐτῷ· Φιλάνθρωπε ἡμάρτομεν· εὐσπλαγχνε οἰκτίρμον, ἱλάσθητι καὶ σῶσον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. **Σ**τεναγμῷ τοῦ Τελώνου, Θεὸς ἐπένευσε, δικάσωσάς τε τοῦτον, πᾶσιν ὑπέδειξε, κάμπτεσθαι αἰεὶ, στεναγμοῖς τε καὶ δάκρυσι, τῶν πλημμελημάτων, αἰτούμενοι τὴν λύσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐπίσταμαι πλήν σου, ἄλλην ἀντίληψιν· σὲ προβάλλομαι πρέσβιν, Ἀγνή πανάμωμε, σὲ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μεσίτριαν· πάντων τῶν λυπούντων, ἐλευθερόν με δείξον.

Ὡδὴ δ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Οὐδὲν ὑψώσεως τὴν ταπείνωσιν, παρὰ Χριστοῦ λαβόντες· σωτηρίας ὑπόδειγμα, τοῦ Τελώνου τὸν τρόπον ζηλώσωμεν, τύπον ὑπεροφίας, πόρρῳ βαλλόμενοι, γνώμη ταπεινόφρονι Θεὸν ἐξιλεούμενοι.

Ψυχῆς ἀπόνειαν ἀπώσώμεθα, γνώμην εὐθὴ ἐν ταπεινοφροσύνῃ κτησώμεθα, ἑαυτοὺς δικαιοῦν μὴ σπουδάζωμεν, τὸν τῆς κενοδοξίας, τύπον μισήσωμεν, καὶ σὺν τῷ Τελώνῃ, τὸν Θεὸν ἱλεωσώμεθα.

Λιτὰς τῷ Κτίστῃ οἴκτου προσφέρωμεν, τελωνικὰς, τὰς φαρισαϊκὰς ἐκτρεπόμενοι, ἀχαρίστους εὐχαῖς, μεγαλύχους φωναῖς, αἱ κατὰ τοῦ πλησίον, κρίσιν ἐπάγουσιν· ἵνα Θεὸν ἱλεων, καὶ φῶς ἐπισπασώμεθα.

Πολλῷ πταισμάτων ἐσμῷ βαρούμενος, ὑπερβολῇ κακίας τὸν Τελώνην παρηλάσα, καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸν μεγαλαυχον, τύπον προσεπικτώμαι, πάντοθεν ἔρημος, πάντων καθιστάμενος καλῶν· Κύριε φεῖσαί μου.

Τῆς σῆς ἀξίωσον μακαριότητος, τοὺς διὰ σὲ τῷ πνεύματι πτωχοὺς ἐνυπάρξαντας· εἰσηγήσει γὰρ τῆς σῆς προσταξέως, πνεῦμα συντετριμμένον, σοὶ προσκομίζομεν· Σῶτερ προσδεχόμενος σῶζε, τοὺς σοὶ λατρεύοντας.

Θεῷ Τελώνῃ ποτὲ εὐξάμενος, τῷ ἱερῷ πιστῶς προσανιών, δεδικαίωται· στεναγμοῖς γὰρ προσελθὼν καὶ δάκρυσι, συντριμμῷ τε καρδίας, πάντα ἀπέθετο, τῶν ἀμαρτημάτων τὸν φόρτον ἐξιλεώσῃ.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖν δοξάζειν καὶ μακαρίζειν σε, δίδου ἡμῖν ἀξίως τοῖς τιμῶσί σε Πάναγνε, καὶ τὸν τόκον τὸν σὸν μεγαλύνουσι, μόνῃ εὐλογημένη· σὺ γὰρ τὸ καύχημα, τῶν Χριστιανῶν καὶ πρὸς Θεόν, πρέσβις εὐπρόσδεκτος.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον· εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθῶμεν.

Υψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην· ταπείνωσιν δὲ μάθωμεν, τοῦ Τελώνου ἀρίστην, ἵν' ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, Χριστέ Σωτὴρ ἐκουσίως, καὶ Σταυρὸν ὑπομείνας, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, Σεϊκῇ δυναστεία.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ο ποιητῆς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν πάντων, σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ ἀχράντου γαστρός σου, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ φθαρεῖσάν μου φύσιν, ὅλην ἀνεκαίνουργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου, καταλιπὼν μετὰ τόκον· ὅθεν πίστει σε πάντες, ἀνευφημῶντες κράζομεν· Χαῖρε κόσμου ἡ δόξα.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ'· καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος α'.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀδελφοί· ὁ γὰρ ὑψὼν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, τελωνικῶς διαψηστίας κράζοντες· Ἰλάσθητι ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Ὁ αὐτός.

Φαρισαῖος κενοδοξία νικώμενος, καὶ Τελώνῃ τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη· ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος, ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ μὴ φθελγέμενος, ἠξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς στεναγμοῖς, στηρίζόν με Χριστέ ὁ Θεός ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος γ'.

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον, ἐπιγνῶσα ψυχὴ μὲν τοῦ μὲν, μίσησον τὴν ὑπερήφανον φωνήν· τοῦ δὲ, ζήλωσον τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν, καὶ βόησον· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγαλαυχον φωνήν, πιστοὶ μισήσαντες· τοῦ δὲ Τελώνου τὴν εὐκατάνυκτον εὐχήν ζηλώσαντες, μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονῶμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ταπεινοῦντες, ἐν κατανύξει κράζομεν· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Φαρισαῖον δικαιοῦντα ἑαυτὸν κατέκρινας Κύριε, καὶ Τελώνην μετριοπαθήσαντα, καὶ στεναγμοῖς ἱλασμόν αἰτήμενον, ἐδικαίωσας· οὐ γὰρ προσέσαι, τοὺς μεγαλόφρονας λογισμοὺς, καὶ τὰς συντετριμμένας καρδίας, οὐκ ἐξουθενεῖς· διὸ καὶ ἡμεῖς σοὶ προσπίπτομεν, ἐν ταπεινώσει, τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς· Παράσχου τὴν ἄφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Περευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σου σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδάμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ Θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητός Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δεῖ εἶδέναι ὅτι, ἀπὸ τῆς παρουσίας Κυριακῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πάντων, τὰ Δοξαστικά Ἑωθινὰ Ἰδιόμελα ψάλλονται ἐν ταῖς Λιταῖς τοῦ Ὁρθρου, εἰς τὸ, Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν, μετὰ τὴν ἐν τῷ Νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς Λιτῆς, τὰς Κατηχήσεις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, λεγομένας παρὰ τοῦ Ἡγουμένου, εἰς τὴν· εἰδ' οὖ, παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου, ἱσταμένων καὶ ἀκροαμένων τῶν Ἀδελφῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τῆς Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἡ ἔκτη Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐχασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ'. 40.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵ αἱ μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιόχειᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· αἰοὺς διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκό-

ψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες, καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες· καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὰ Ἱερὸν.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Ἰστίον ὅτι, ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ.

Τὸ ΣΑΒΒΑΤὸν Ἑσπέρας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ε'. καὶ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου β'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'.

Εἰς ἀναμάρτητον χώραν, καὶ ζωηράν ἐπιστεύθην, γεωσπορήσας τὴν ἁμαρτίαν· τῇ δρεπάνῃ ἐθέρισα, τοὺς στάχους τῆς ἀμελείας, καὶ δραγματίων ἐστοίβασα, πράξεών μου ταῖς δημονίας, αἷς καὶ κατέστρωσα, οὐχ ἄλωνι τῆς μετανοίας. Ἀλλ' αἰτῶ σε, τὸν προαιώνιον γεωργὸν ἡμῶν Θεόν· τῷ ἀνέμῳ τῆς σῆς φιλευσπλαγχνίας, ἀπολίκμισον τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων μου, καὶ σιτάρχησον τῇ ψυχῇ μου τὴν ἄφεσιν, εἰς τὴν οὐράνιον σου συγκλείων με ἀποθήκην, καὶ σῶσόν με.

Δίς.

Ὅμοιον.

Ε'πιγινώμεν ἀδελφοί, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἁμαρτίας, πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν, ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱὸν ὁ πανάγαθος Πατήρ, προῦπαντήσας ἀσπαίζεται, καὶ πάλιν τῆς οἰκείας δόξης, χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω, ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευώμεθα, τῷ τε θύσαντι φιλανθρωπῶ Πατρὶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ θύματι, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ο πόσων ἀγαθῶν, ὁ ἄθλιος ἐμαυτὸν ἐστέ-
ρησα! ὦ ποίας βασιλείας ἐξέπεσα ὁ τα-
λαίπωρος ἐγώ! τὸν πλοῦτον ἠνάλωσα, ὃν
περ ἔλαβον· τὴν ἐντολὴν παρέβην. Οἶμοι τά-
λαινα ψυχὴ! τῷ πυρὶ τῷ αἰωνίῳ λοιπὸν κα-
ταδικάζεσαι· διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ
τῷ Θεῷ· Ὡς τὸν Ἀσωτον δεῖξαι με Υἱόν, ὁ
Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τοῦ ἐνδιατάκτου Ἦχου.

Εἰσόδος. τὸ Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον· Ὁ
Κύριος ἐβασίλευσεν, κτλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἀγίου τῆς
Μονῆς.

Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς, διασκορπίσας τὸν
πλοῦτον, ἀλόγοις συνεδοσκόμην, ὁ τάλαι
κτίνεσι, καὶ τῆς αὐτῶν ὀρεγόμενος τροφῆς ἐ-
λίμωττον μὴ χορταζόμενος· ἀλλ' ὑποστρέψας
πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Πατέρα, κραυγάζω σὺν
δαίκρυσιν· Δέξαι με ὡς μίσθιον, προσπίπτοντα
τῇ φιλάνθρωπίᾳ σου, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χρι-
στός ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελ-
θὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρσε,
τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς
τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶ-
μεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· χαῖρε
Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτη-
ρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε. Ἐκ γ'.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Τ Η Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η Π Ρ Ω Γ .

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεός Κύριος, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δις, καὶ τὸ Θεο-
τοκίον· εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, τὰ Ἀνα-
στάσιμα Εὐλογητάρια, τὰ Καθίσματα, καὶ οἱ
Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὁκτωήχου· τὸ, Πᾶσα πνοή,
καὶ τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον. Εἰδ'·
οὕτω τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι· καὶ
μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα·

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιχόν μοι πύλας Ζωοδότα·
ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναόν

τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρων τοῦ σώματος, ὅλον
ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων κάθαρων, εὐ-
σπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε·
αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν
ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκ-
δαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι με,
πάσης ἀκαθαρσίας. Εἶτα.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐν-
νοῶν ὁ τάλαι, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν
τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θάρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέη-
σόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροανα-
στάσιμος, τῆς Θεοτόκε, καὶ τοῦ Τριωδίου. Τὴν
δὲ Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου ψάλλομεν τῇ πα-
ρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἐν τοῖς Ἀπο-
δείπνοις.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ε'.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Ιησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δεῖξαι νῦν καί με,
ὡς τὸν Ἀσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν
ἀμελείᾳ, ζήσαντα, καὶ σὲ παροργίσαντα.

Ον μοι δέδωκας πρὶν, κακῶς ἐσκόρπισα
θεῖον πλοῦτον· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀ-
σώτως ζήσας εὐσπλαγχνε Πατέρ· Δέξαι οὖν
καί με ἐπιστρέφοντα.

Τὰς ἀγκάλας νυνὶ, τὰς πατρικὰς προσεφα-
πλώσας, δεῖξαι Κύριε καί με, ὥσπερ τὸν
Ἀσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δο-
ξάζω σε. Θεοτοκίον.

Εν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύ-
νην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλη-
μάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου
δεήσεσι.

Καταβασίας δὲ, λέγομεν τοὺς Εἱρμούς
τοῦ Κανόνος.

» Τὴν Μωσέως ᾠδὴν, ἀναλαβοῦσα βόησον
» ψυχὴ· Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό
» μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξά-
» σω αὐτόν.

Ὡδὴ γ' Στειωθέντα μου τὸν νοῦν.

Εξῶ ὅλος ἐμαυτοῦ, γεγωνὼς φρενοβλαβῶς,
προσεκολληθὲν, τοῖς παθῶν ἐφευρεταῖς·
ἀλλὰ δεῖξαι με Χριστέ, ὥσπερ τὸν Ἀσωτον.

τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ·
 Ἥμαρτον Πάτερ· ὡς ἐκείνον οὖν καί με,
 ἐναγκαλίσαι νυνί, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Τὰς ἀγκαλάς σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμ-
 παθῶς, ὑπόδεξάι με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς,
 αἱμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον καί με,
 καλῶν ιδέαις, αἱμαρτίαις πολλαῖς, τὸν
 πτωχεύσαντα Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ
 Θεός, ἀναδείξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν,
 φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.
 Ἀγκαλάς πατρικᾶς, διανοῖξάι μοι σπεῦσον·
 ἀσώτως τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον· εἰς
 πλούτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν
 σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδῃς
 καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυ-
 γάζω· Ἥμαρτον Πάτερ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ
 ἐνώπιόν σου.

Ἄγνη, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη
 τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-
 δύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεικῶν περιστάσεων,
 πάντας λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ ταῖς ἐλπίδας,
 Κόρη ἔχοντας, καὶ ταῖς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον,
 ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν.
 Πλούτον καλῶν ὃν μοι δέδωκας, ἐπουράνιε
 Πάτερ, διस्कόρπισα κακῶς, ξένοις πολί-
 ταις δουλούμενος· διὸ βοῶ σοι· Ἥμαρτόν σοι
 δέξαι με, ὡς τὸν Ἀσωτον παλαι, ὑφαπλώσας,
 τὰς ἀγκαλάς μοι τὰς σὰς.

Πάση κακίᾳ δεδουλωμαι, ὑποκύψας αἰθλίως,
 τοῖς παθῶν δημιουργοῖς, καὶ ἐμαυτοῦ
 ἐξω γέγονα, ἀπροσεξία· οἰκτειρόν με Σῶτερ,
 ἐπουράνιε Πάτερ, προσφυγόντα, τοῖς πολλοῖς
 σου οἰκτιρμοῖς.

Πάσης αἰσχύνῃς πεπλήρωμαι, μὴ τολμῶν
 ἀτενίσαι, εἰς τὸ ὕψος οὐρανοῦ· καὶ γὰρ
 ἀλόγως ὑπέκυψα τῇ αἱμαρτίᾳ, νῦν δὲ ἐπιστρέ-
 φων, ἐκβοῶ κατανύξει· Ἥμαρτόν σοι, δέξαι με
 Παμβασιλεῦ.

Τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ἡ ἐλπίς ἡ βε-
 βαία, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὸ κατα-
 φύγισιν ἄχραντε τῶν σωζομένων· σῶσόν με Παρ-

θένε μητρικαῖς σου πρεσβείαις, καὶ μελλούσης,
 καταξιώσον ζωῆς.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφή-
 της προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν
 ἀκοήν σου ἀκήκοα καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ
 Θαιμᾶν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου κατασκίου, ἐπε-
 δήμησας Χριστέ.

Τὴν νυκτὸς διελθούσης.
 Εἰ δουλώθην πολίταις, ξένοις καὶ εἰς χώραν
 τὴν φθοροποιὸν ἀπεδήμησα, καὶ ἐπλήσθην
 αἰσχύνῃς· νῦν δὲ ἐπιστρέφων, κράζω σοι Οἰκτίρ-
 μων τὸ, Ἥμαρτον.

Πατρῶά σε σπλάγχνα, νῦν ὑπάνοιξόν μοι,
 ἀπὸ τῶν κακῶν ἐπιστρέφοντι, ἐπουράνιε
 Πάτερ, καὶ μὴ με ἀπώσῃ, ἔχων ὑπερβάλλον τὸ
 ἔλεος.

Ὑποτολμῶ ἀτενίσαι, ἄνω εἰς τὸ ὕψος, ἄμετρα
 Χριστέ παροργίσας σε· ἀλλ' εἰδώς σου Οἰ-
 κτίρμον τὸ εὐσπλαγχνον κράζω· Ἥμαρτον, ἱλά-
 σθητι, σῶσόν με.

Παναγία Παρθένε, κεχαριτωμένη, ἡ τὸν ἱλα-
 σμὸν πάντων τέξασα, τῶν ἐμῶν ἐγκλη-
 μάτων, τὸ βαρὺ φορτίον, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις ἐ-
 λάφρυνον.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα,
 καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· δια-
 τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξο-
 λογεῖ σε, Χριστέ ὁ Θεός.

Βυθῷ αἱμαρτημάτων.
 Βυθὸς αἱμαρτημάτων, συνέχει με αἰεὶ, καὶ τρι-
 κυμία πταισμάτων, βυθίζει με· κυβέρνησον,
 πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν
 με, Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Πλούτον τὸν πατρῶον, ἐσκόρπισα δεινῶς,
 καὶ πενητεύσας, αἰσχύνῃς πεπλήρωμαι, δε-
 λούμενος τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· διὸ σοι βοῶ
 φιλάνθρωπε· Οἰκτειρόν με σῶσον.

Ἀμῶ καταφθαρέντα, παντοίων ἀγαθῶν, καὶ
 ξενωθέντα ἐκ σὲ Ὑπεράγαθε, οἰκτείρησον,
 ἐπιστρέφοντά με νῦν, καὶ σῶσον Χριστέ, ὑμνοῦν-
 τά σου τὴν φιλανθρωπίαν.

Σωτήρα καὶ Δεσπότην κηύσασα Χριστόν, τῆς
 σωτηρίας με Κόρη ἀξιώσον, πτωχεύσαντα,
 ἐκ παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε ἀγνή, ἵνα ὑμῶ
 τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Βυθῷ αἱμαρτημάτων, συνέχομαι Σωτήρ,
 καὶ ἐν πελάγει τοῦ βίου βυθίζομαι.

• ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωαννὲν ἐκ τοῦ θηράτος, καὶ με-
• τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον. Ήχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρό-
• νως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδω-
• κας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν
• κραυγάζω· Ἠμαρτον ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρ-
• μον· δεξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς
• ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος
• δι' οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσόμε-
• θα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ
• τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετα-
• νοίαν· τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ τα-
• πεινῆς καρδίας κραζόμεν· Ἠμαρτομένοισι Πάτερ
• οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ποτε, κληθῆναι
• τέκνα ὡς πρὶν· Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλάν-
• θρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα
• τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παρα-
•βολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνησίαν ποιού-
• μεθα, ἣν οἱ θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν
• ἐν τῷ Τριωδίῳ ἐνέταξαν.

Στίχοι.

Ἀσώτος εἴτις, ὡς ἐγώ, θάρρῶν ἴθι.

Θεοῦ γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἡνοικται θύρα.

Επειδὴ γὰρ εἰσι τινές, πολλὰ τῶν ἀτόπων ἑαυτοῖς συν-
• ιδότες, ἀσώτως τε ἐκ νεωτέρας πάνυ τῆς ἡλικίας βιω-
• ντες, καὶ μέθαις καὶ ἀσελγείαις σχολάζοντες, καὶ εἰς βυ-
• θὸν οὕτω κακῶν ἀποπεσόντες, πρὸς ἀπόγνωσιν ἔρχονται,
• ἥτις δὴ γέννημα ἐστὶ τῆς ἀλαζονείας· κἀντεῦθεν πρὸς ἐ-
• πιμέλειαν ἀρετῆς οὐδαμῶς ἔρχεσθαι βούλονται, καὶ τὸν
• τῶν κακῶν ἑσμὸν προβαλλόμενοι, τοῖς αὐτοῖς καὶ χεῖροσι
• τῶν κακῶν αἰετὶ περιπίπτουσι· φιλανθρωπῶς καὶ πατρικῶς
• οἱ ἅγιοι Πατέρες, καὶ πρὸς τοὺς τοιούτους τῶν ἀνθρώπων
• ἔχοντες, καὶ ἀπαγαγεῖν τῆς ἀπογνώσεως θείλονται, τὴν
• τοιαύτην παραβολὴν ἐνταῦθα μετὰ τὴν πρώτην ἐνέταξαν,
• πρὸβρίζον τὸ τῆς ἀπογνώσεως ἀνασπῶντες πάθος, καὶ πρὸς
• ἀρετῆς, ἀνάληψιν διεγείροντες, καὶ τὰ φιλανθρωπα καὶ
• ὑπεράγαθα τοῦ Θεοῦ σπλάγχνα, τοῖς πλείοσι ἐπτακόσι,
• διὰ τοῦ Ἀσώτου δεικνύοντες, ὡς οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἁ-
• μαρτημάτων, ὃ τὴν ἐκείνου φιλάνθρωπον γνώμην νικῆσαι,
• ἐξ αὐτῆς τῆς παραβολῆς τοῦ Χριστοῦ αὐτὸ παριστάνοντες.
• Δύω μὲν οὖν εἰσιν οἱ τοῦ ἀνθρώπου, ἥτοι τοῦ Θεανθρώ-
• που Λόγου, αἱ δίκαια, καὶ οἱ ἁμαρτωλοί· Ὁ μὲν οὖν
• πρεσβύτερός ἐστιν, ὁ ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ καλῷ

αἰετὶ ἐπιμένων τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴδ' ἐπωροῦν αὐτοῦ ἀριστά-
• μενος· νεώτερος δὲ, ὁ τὴν ἁμαρτίαν ποθήσας, καὶ τὴν
• μετὰ Θεοῦ συνδιαγωγῶν, διὰ τῶν αἰσχροῦν πράξεων ἀρ-
• νησάμενος, καὶ τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν
• ἐκδαπανήσας, ἀσώτως πολιτευσάμενος, ὡς μὴ τὸ κατ' εἰ-
• κόνα σῶον διατηρῶν, καὶ τῷ πονηρῷ δαίμονι ἐξακολουθεῖ-
• σας, καὶ δουλεύσας διὰ τῶν ἡδονῶν τοῖς ἐκείνου θιλήμασι,
• καὶ μὴ δυνηθεὶς τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπλήσαι. Ἀκόριεστον γάρ
• τοι πρᾶγμα ἡ ἁμαρτία, θείλουσα, τῇ συνηθείᾳ, διὰ τοῦ
• προσκαιρῶς ἡδυναντος· ἦν δὴ καὶ κερατίοις παρεικαζει,
• ὡς χοίρων οὖσαν τροφήν· τὰ γὰρ κεράτια, πρῶτον μὲν
• γλυκύ τι προβαλλόνται, ὕστερον δὲ τραχύ τι, καὶ ἀχυρῶδες
• ἀποτελοῦσιν· ἃ πάντως κέκτηται καὶ ἡ ἁμαρτία. Μόλις
• οὖν ἀνανήψας ὁ Ἀσωτος, ὡς τῷ λιμῷ τῆς ἀρετῆς ἀπολ-
• λύμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, λέγων· Πάτερ, ἡμαρ-
• τον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος
• κληθῆναι υἱός σου. Ὁ δὲ δέχεται τούτον μετανοοῦντα, μὴ
• ὀνειδίζων, ἀλλὰ περιπλεκόμενος καὶ ἀγκαλιζόμενος, τὰ
• θεῖκα καὶ πατρικὰ σπλάγχνα ἐπιδεικνύς· καὶ δίδωσιν
• αὐτῷ ἔνδυμα, τὸ ἅγιον δηλαδὴ Βάπτισμα, καὶ σφραγίδα
• ἀρράβωνα, τὴν χάριν τοῦ παναγίου Πνεύματος· πρὸς
• δὲ τούτοις, καὶ ὑποδήματα, ἵνα μηκέτι ὑπὸ τῶν ὀφειν καὶ
• σκορπίων πλήττηται τὰ κατὰ Θεὸν αὐτοῦ διαθήματα, ἀλλὰ
• μᾶλλον τὰς ἐκείνων κάρας συντρίβειν ἔχη. Μετέπειτα δὲ τῷ
• ὑπερβάλλοντι τῆς χαρᾶς, καὶ τὸν μόσχον δι' αὐτὸν θύει τὸν
• σιτευτὸν, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ὁ Πατήρ, καὶ τῆς
• σαρκὸς αὐτοῦ δίδωσι μετασχεῖν καὶ τοῦ αἵματος· καὶ θαν-
• μάξων ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τὴν ὑπεράπειρον αὐτοῦ εὐσπλαγ-
• χνίαν, λέγει ὅσα δῆτα καὶ εἰρήκεν· Ὁ δὲ φιλάνθρωπος, κα-
• κεῖνον ἐπιστομίζει, ἐπανάγων ἡρέμα λόγοις ἡπίοις καὶ
• προσηνέσι· Σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἰ, λέγων, καὶ χαρῆσαι
• προσῆκε, καὶ τῷ πατρὶ συνηθῆναι, ὅτι ὁ υἱὸς μου οὗτος,
• νεκρὸς ἦν τῇ ἁμαρτίᾳ τὸ πρότερον, καὶ ἀνέζησε, μετανοή-
• σας, ἐφ' οἷς ἔπραττε παραλόγως· καὶ ἀπολωλώς, ὡς μακρὰν
• μου γενόμενος τῇ συνηθείᾳ τῶν ἡδονῶν, καὶ εὐρίθη δὲ ἐμὸς,
• σπλάγχχνος οἰκείος παθόντος, καὶ τῷ συμπαθεῖ τῆς γνώμης
• μετακαλεσαμένου αὐτόν. Δύναται δὲ ἡ παραβολὴ αὕτη καὶ
• πρὸς τὸν τῶν Ἑβραίων λαὸν καὶ ἡμᾶς ἐκληθῆναι.

Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν καὶ ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν-
• ταῦθα παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ἐτάχθη, ἀνασπῶσα μὲν,
• ὡς εἴρηται, τὴν ἀπόγνωσιν καὶ δειλίαν τοῦ τῶν καλῶν
• ἔργων ἀπτεσθαι· προτρέπουσα δὲ εἰς μετάνοιάν τε καὶ με-
• ταμίλειαν τὸν, ὡς τὸν Ἀσωτον, ἁμαρτήσαντα· ἥτις δὴ
• καὶ ὅπλον ἐστὶ μέγιστον εἰς ἀποτροπὴν τῶν τοῦ ἐναντίου
• βελῶν, καὶ ἀμυντήριον κραταῖον.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστέ ὁ Θεὸς
• ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψαλ. ζ'. Τα Χερουβίμ μιμούμενοι.

Ταῖς ἡδοναῖς τοῦ σώματος, ὑπέκυψα παν-
αθλίως, καὶ ἐδουλώθην ὅλως, τοῖς τῶν
παθῶν ἐφευρεταῖς, καὶ ξένος ἐγενόμην, ἀπὸ
σοῦ φιλόνηρωπε· νῦν δὲ κράζω, τὴν τοῦ Ἀσώ-
του φωνήν· Ἠμάρτηκα Χριστέ, μή με ὑπερίδης,
ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἄναβω τὸ, Ἠμάρτον, μηδόλως ἐνατενίσαι,
ἀποτολμῶν εἰς ὕψος τοῦ οὐρανοῦ Παμ-
βασίλευ· ὅτι ἐν ἀφροσύνῃ, μόνος σε παρώρ-
γισα, ἀθετήσας τὰ σὰ προστάγματα· διὸ ὡς
μόνος ἀγαθός, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ σοῦ
προσώπου.

τῶν Ἀποστόλων Κύριε, καὶ Προφητῶν καὶ
Ὁσίων, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, καὶ
τῶν Δικαίων προσευχαῖς, συγχώρησόν μοι πᾶν-
τα, ἅπερ ἐπλημμέλησα, παροργίσας Χριστέ,
τὴν ἀγαθότητά σου· ὅπως ὑμνολογῶ σε, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

τῶν Χερουβίμ φανεῖσα, καὶ Σεραφίμ Θεοτό-
κε, καὶ πάσης λαμπροτέρα, ἐπουρανίου
στρατιᾶς· σὺν τούτοις ἐκδυσώπει, ὃν περ ἐσω-
μάτωσας Θεὸν Λόγον παναίωμε, ἀνάρχου Πα-
τρός· ὅπως τῶν ἀγαθῶν τῶν αἰωνιζόντων, πᾶν-
τες ἀξιοθώμεν.

Ὁ Ἑρμῆς.

αἱ Χερουβίμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ
καμίνῳ, ἐχόρευον βοῶντες· Εὐλογητὸς
εἰ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγα-
γες, ταῦτα πάντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
ὁ ὑπερύμνητος καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. η'. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ.

καταβάς ἐπὶ γῆς, εἰς τὸ σῶσαι τὸν κό-
σμον, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ, διὰ ἔλεος πολὺ·
πτωχεύσαντά με πάσης νῦν ἀγαθοεργίας, ὡς
ἐλεήμων σῶσον.

Ἀπὸ τῶν σῶν ἐντολῶν, μακρυνθεὶς ἐδουλώ-
θην, παναθλίως τῷ πλάνῳ· ἐπιστρέφοντα
δὲ νῦν, τὸν Ἀσωτον ὡς πάλαι, προσπίπτοντά
σοι δεῖξαι, ἐπουράνιε Πατήρ.

Θαροποιοῖς λογισμοῖς, ὑπαχθεὶς ἡμαυρώ-
θην, καὶ ἐκ σοῦ ἐμακρύνθην, ὅλως ἔξω ἐ-
μαντοῦ, γενόμενος Οἰκτίρμον· διὸ ἐν μετανοίᾳ,
προσπίπτωτά σοι σῶσον.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Ἀγνή, ἡ τῶν κατερράγμένων,
ἐπανόρθωσις μόνη, ἐπανόρθωσον καὶ ἐμὲ,
παντοίαις ἀμαρτίαις, συντετρίμμενον ὅλον, καὶ
τεταπεινωμένον.

Ὁ Ἑρμῆς.

ὃν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῇ, τῆς Παρθένου τὸ
δαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαν-
τα ποτέ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. δ'. Ὡς ἡ ἀκουστὴς, Ἰωσήφ.

τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

δε Χριστέ, τὴν θλίψιν τῆς καρδίας· ἴδε μου
τὴν ἐπιστροφήν· ἴδε τὰ δάκρυα Σῶτερ, καὶ
μὴ παρίδης με· ἀλλ' ἐναγκαλίσαι πάλιν δι' εὐ-
σπλαγχνίαν, πληθυῖ σωζομένων συναριθμῶν, ὅ-
πως ὑμῶ ἐυχάριστως τὰ ἐλέη σου.

ὅς ὁ Ληστής βοῶ τὸ, Μνήσθητί μου· ὡς ὁ
Τελώνης κατηγής, τύπτω τὸ στῆθος καὶ
κράζω, νῦν τὸ, Ἰλάσθητι· ὥσπερ τὸν Ἀσωτον,
ρύσαι με πανοικτίρμον, ἐκ πάντων τῶν κακῶν
μου Παμβασίλευ, ὅπως ὑμῶ σου τὴν ἄκραν
συγκατάβασιν.

τέναξον νῦν, ψυχῇ μου παναθλία, καὶ ἀνα-
βόησον Χριστῷ· Ὁ δὲ ἐμὲ ἐκουσίως πτω-
χεύσας Κύριε, πτωχεύσαντά με, ἐκ πάσης ἀγα-
θοεργίας, καλῶν περιουσίᾳ, ὡς ἀγαθός καὶ
πολυέλεος, μόνος καταπλούτισον.

Ἦν περ ποτέ, εἰργάσω εὐφροσύνην, τῇ τοῦ
Ἀσώτου ἀγαθῇ, ἐπιστροφῇ ἐκουσίῳ· ταύτην
νῦν ποιήσον, καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀθλίῳ, προσεφα-
πλῶν μοι, τὰς σὰς σεπτὰς ἀγκαλάς· ἵνα σωθῆς
ὑμνολογῶ σου, τὴν ἄκραν συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁπτιστικαῖς, πρεσβείαις σου Παρθένε, τοὺς
νοερούς μου ὀφθαλμούς, ἐσκοτισμένους
κακίᾳ, φώτισον δέομαι, καὶ πρὸς ὁδοὺς μετα-
νοίας εἰσάγαγέ με· ὅπως χρεωστικῶς σε ὑμνο-
λογῶ, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον σωματώ-
σασαν.

Ὁ Ἑρμῆς.

τῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε τοιοῦτον; ἢ τίς
εἶώρακε ποτέ; ὅτι παρθένος εὐρέθη ἐν
γαστρὶ ἔχουσα, καὶ ἀνωδύνως τὸ βρέφος
ἀποτεκοῦσα· τοιοῦτόν σου τὸ δαῦμα, καὶ σὲ
ἀγνή Θεοκνήτορ, Μαρία μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσταλάριον, τὸ ἑορταζόν Ἀναστάσιμον·
εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριῳδίου.

Ἑυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ὃν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος
ὁ ἀθλίος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς
ἠνάλωσα Σῶτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δο-
λίως διεσκορπίσα· διὸ με ἐπιστρέφοντα, ὡς
περ τὸν Ἀσωτον δεῖξαι, Πατήρ οἰκτίρμον,
καὶ σῶσον.

Ἐτερον. Ὅμοιον.

Εσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς δαμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε, τὸν Ἀσώτον οἰκτείρησον, καὶ ρυπωθέντα καθαρὸν, τὴν πρώτην ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Αγία Μητροπάργε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Οσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τῇ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστου.

Ἐκ τῶν Ἁγίων, Στιχ. Ἀναστροφή τῆς Ὁκτωήρου δ'. καὶ Ἀνατολὴν ἐν· καὶ τοῦ Τριδίου γ'. καὶ παρὶντα Στιχ. Ὡδὸν α'.

Ἦχος β'.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν, προσφέρω σοι Κύριε, Ἠμαρτον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου ἀγαθὲ· ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον τῶν χαρισμάτων σου· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦντα, Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ἦχος δ'.

Ος ὁ Ἀσώτος Υἱός, ἦλθον καὶ γὰρ οἰκτίρμων, καὶ ὁ τὸν βίον ὅλον δαπανήσας ἐν τῇ ἀποδημίᾳ· ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτον ὃν δέδωκάς μοι Πάτερ· δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἦχος πλ. δ'.

Εκδαπανήσας ἀσώτως, τῆς πατρικῆς οὐσίας τὸν πλοῦτον, καὶ καταναλώσας, ἔρημος γέγονα, ἐν τῇ χώρᾳ οἰκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν· καὶ μηκέτι φέρων τὸ μετὰ τούτων συνοικέσιον, ἐπιστρέψας βοῶ σοι τῷ οἰκτίρμονι Πατρί· Ἠμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάτερ ἀγαθὲ, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μηδὲ ἀχρεῖον δεῖξῃς τῆς βασιλείας σου· ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος ἐγὺ μνωσέ με, καὶ ἤρέ μου τὸν πλοῦτον· τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, ἀσώτως διεσκόρπισα· ἀναστὰς οὖν, ἐπιστρέψας πρὸς σὲ ἐκβοῶ· Ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ δὲ ἐμέ ἐν Σταυρῷ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἀπλώσας, ἵνα τοῦ δεινοῦ θηρὸς ἀφαρπάξῃς με, καὶ τὴν

πρῶτην καταστολὴν ἐπενδύσῃς με, ὡς μόνος πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μετὰ καὶ Ἀποκρίσις.

Καὶ ἡ συνθεὶς Ἀπὸ. ἐν ἣ φάλλομεν τὸ ἑαυτὸν ἰδιόρρητον· καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τετταρά, καὶ αἱ Μηνὲς πρὸς τῆς Ὁκτωήρου, καὶ ἀπὸ τοῦ Παντοῦ ἡ σ'. Ὡδὸν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκρίνον, Ἦχος α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στιχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος

Κεφ. 5. 12.

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην, καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν, μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σῶμα ἐστίν; Ἔσονται γάρ, φησιν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεῦμα ἐστί. Φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα, ὃ εἰάν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστέ ἐξ αὐτῶν; Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ᾧ τινὰ ἐστί τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Ὁ Θεὸς ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἐμοί.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

Κοινωνικόν.

Ἀνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἑβδομάδι τῇ πρὸ τῆς Ἀπόκριω, Ἀλληλούϊα οὐ ψάλλομεν· ἐκκόπτομεν δὲ καὶ ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ Ὁρθρου, καὶ λέγομεν αὐτὸ εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ὡσαύτως ποιοῦμεν καὶ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἀνευ τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς· ἐν ταύταις γὰρ ψάλλομεν, Ἀλληλούϊα, παιῶντες μετανοίας, καὶ νηστείαν προσέτι, εἰ μὴ τύχη ἐν αὐταῖς ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα τύπον. Μετὰ τὸν Ἑσπερινόν, ἐν ταῖς δυαὶ ταύταις ἡμέραις, ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠά, ποιῶντες κατὰ τὸν Κανὸνα τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τὸν λέγοντα· « Δεῖ νηστεύειν τὰς Μοναχὰς τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυροσφάγου, καὶ μετὰ τὴν τῶν Προηγιασμένων ἀπόλυσιν, ἐσθίειν τυρὸν καὶ ὠά, ὅπου εὐρεθῶσιν ». Ἀνατρέπει δὲ οὗτος ὁ Κανὼν τὸ δόγμα τῶν Ἰακωβιτῶν, καὶ τὴν τῶν Τετραδιτῶν αἵρεσιν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Καὶ τὸν ἀποκριτικὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἑσπερινῶν, Ὁρθρινῶν, Συναξαριστῶν, παρόντων, καὶ ἀποκριτικῶν ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας.

Μετὰ τὸν Ἑσπερινικόν, καὶ τὴν συνῆλη Συναξαριστῶν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐσθίομεν Σαβίχους βί· καὶ ψάλλομεν ἱεραρχικὰ Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τύπον καὶ ἔχον τὰς Ἑβδομάδος, γί· καὶ τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου Προσόμοια, γί.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἑδέμ Παράδεισος.

Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν, ἀπάντων κατ' ὄνομα, μετὰ πίστεως ζησάντων εὐσεβῶς, μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, ἀνυμνήσωμεν, αἰτοῦντες ἐκτενωῶς· τούτους ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ἀπολογίαν ἀγαθὴν, δοῦναι αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ πᾶσαν κρίνοντι τὴν γῆν, τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ παραστάσεως τυχόντας ἐν χαρᾷ, ἐν μερίδι Δικαίων, καὶ ἐν Ἀγίων κλήρῳ φωτεινῷ, καὶ ἀξίους γενέσθαι, τῆς οὐρανίου βασιλείας αὐτοῦ.

Ο τῷ οἰκείῳ αἵματι Σωτῆρ, βρότους ἐκπριάμενος, καὶ θανάτῳ σου, θανάτου τοῦ πικροῦ, ἐκλυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ ζῶν τὴν αἰώνιον, παρασχὼν τῇ ἀναστάσει σου ἡμῖν, πάντας ἀνάπαυσον Κύριε, τοὺς κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἢ ἐν ἐρήμοις, ἢ πόλεσιν, ἢ ἐν

θαλάσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν παντὶ τόπῳ, βασιλεῖς τε, ἱερεῖς, ἀρχιερεῖς, μοναστὰς καὶ μιγάδας, ἐν ἡλικίᾳ πάσῃ παγγενεῖ· καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Γὴ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Χριστέ, οὐκέτι ὁ θάνατος, κυριεύει τῶν θανόντων εὐσεβῶς· διὸ αἰτοῦμεν ἐκτενωῶς, τοὺς σοὺς δούλους ἀνάπαυσον, ἐν αὐλαῖς σου, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ μέχρι σήμερον, λατρεύσαντάς σοι καθαρῶς, πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν, φίλους ὁμοῦ καὶ συγγενεῖς· ἅπαντα ἄνθρωπον, τὰ τοῦ βίου λειτουργήσαντα πιστῶς, καὶ πρὸς σὲ μεταστάντα, πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὁ Θεός, καὶ ἀξίωσον τούτους, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ρηνῶ καὶ οδυρόμαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς, τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; Ὅντως Θεὸς προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστάσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τοῦ Ἦχου. Τὸ, Φῶς ἱλαρόν.

Ἀντίθε τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ'.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε. Ἀλληλούϊα, γ'.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Ἀλληλούϊα, γ'.

Ἦχος τὸ, Καταξίωσον, κτλ.

Ἀπόστιχ τὰ δ' Μαρτυρικὰ τὰ τοῦ Ἦχου, καὶ τὰ β'. Νεκρώσιμα Ἰωάννου τοῦ Δομασκητοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουλευθεῖς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶν συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας· δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει· διὸ Σωτῆρ τοὺς δούλους σου, ἐν χάριτι ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς Τεκνύσεως σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

- τρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλήν
- ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τῷ
- προσπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Τροπάρια.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει, πῆξας ὅρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Ο ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θάλασσῃ, ἢ ἐν γῇ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς, ἢ λίμναις, ἢ φρεσίν, βορά, θηρσί γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαισον.

Τοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδικῶν, κρίνας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτὺν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπῆξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Ο τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἶδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκὼν ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστευσας, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον. Δόξα.

Πεπετελεστάτη μονάς, ὑπέρβη, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πατήρ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αῖον τὸ θάυμα, τῆς σῆς κηρύξεως Μητροπάρθενα· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγενεῖς ἐνταύτῳ; πῶς παιδοστοκεῖς, καὶ ἀγνοεῖς πείραν ὅλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καυνοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Καταβασία. Ἰδετε, ἴδετε.

Ὡς δὲ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο** στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου, Λόγε Θεοῦ
- τῆς οὐρανοῦς, ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς
- ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν,
- τῶν ἐπὶ σοὶ πεπονημένων τὰς καρδίας. Δίς.

Τροπάρια.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδυσασθαι στέφανον, ἀξίωσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας, ἐκ κρύους καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαισον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Τὴν αἰτεράραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τῆς ὀρθοδόξῳ ζωῇ κυβερνηθέντας.

Ο ὡς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ άτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμπύσα, ὁράται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ακατανόητόν σου τὸ θάυμα· πλήν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἀγνή φρουρεῖς τέκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθύς, καὶ βροτῶν γένος, ὑμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καταβασία. Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάνταρχον Λόγον,

Ο δὲ ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαισον, ὡς φιλάνθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου ζωοδότα, ὡς ἔχων πληθὺς ἐλέους, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δίς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Ὡς δὲ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξ ὅρους κατασκήνου, Λόγε ὁ Προφήτης,
- τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκῶ-
- σθαι, θεοπτικῶς κατενόει, καὶ τῷ φόβῳ, ἔδο-
- ξολόγει σου τὴν δύναμιν. Δίς.

Τροπάρια.

Πατέρων προπατόρων, πάππων καὶ προπάππων, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, ἐν εὐνομίᾳ θανέντων, καὶ εὐπιστῶν, πάντων μνημόνευσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Εν ὅρει, ἐν ὁδῷ, ἐν τάφοις, ἐν ἐρήμοις, τὸν βίον καταλύσαι, φθάσαντας ἐν πίστει, μοναδικούς τε, μιγαδας, νέους, πρεσβύτες, μετὰ Ἀγίων Χριστέ σκήνωσον.

Εκ λύπης καὶ χαρᾶς, ἐλθούσης παρ' ἐλπίδα, τοὺς πίστει παρειθὺς, ἀλλάξαντας

τὸν βίον, εὐημερία παθόντας, ἢ δυσπραγία, πάντας ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Οὗς ἀνείλε ψυξ, καὶ ἵππος συναρπάσας χάλαια, χιών, καὶ ὄμβρος πλεονάσας, ὅς δὲ ἀπέπνιξε πλίνθος, ἢ χοῦς συνέσχε, Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν ἀνάπαυσον.

Δόξα.

Εἶνον ὅτι ἐν καὶ τρία ἡ Θεότης, ὅλη καθ' ἑνός, προσώπου ἀμερίστως· Πατὴρ γὰρ Υἱός, καὶ ἅγιον Πνεῦμα ἐστί, τὰ προσκυνούμενα, ὡς εἰς δὲ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιθυον ἡμᾶς, εὐχαῖς σου κυβερνώσα, κλυδωνιζομένους, σάλῳ ἀμαρτίας, εἰς σωτηρίους λιμένας Κυριοτόκε, ἐκλυτρουμένη ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καταβασία. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ψαλμ. ε'. Ὁ Ψαλμ.

Ορθρίζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτα, τῆς παρουςίας σου· ἐν αὐτοῖς οὖν καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν Δέσποτα, καὶ ὁδήγησον ἐν τρίβῳ ζωῆς.

Δίς.

Τροπάρια.

Εκάστω μνημόσυνα, τῶν θανόντων εὐσεβῶς, ἐκ τοῦ αἰῶνος Κύριε, ποιούμενοι σήμερον, ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Πάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν Ἀγίων σου.

Εκ πάσης οὗς ἔλαβες, γενεᾶς καὶ γενεᾶς, ἐν βασιλεῦσιν, ἐν ἀρχουσιν, ἢ ἐν μονάζουσιν, ὀρθοδόξως Οἰκτίρμον, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως.

Απάντων ὧν ἔπλασας, τὰ συμφέροντα εἰδὼς, οὗς παρεχώρησας Κύριε, ἀθρόοις συμπτώμασι, παρ' ἐλπίδα τεθνᾶναι, ῥῦσαι κολάσεως πάσης ὁ Θεός ἡμῶν.

Ισχυρὸς αἰὲ φλέγοντος, καὶ ἐκ σκότους ἀφεγούσας, βρυγμοῦ ὀδόντων, καὶ σκώληκος, ἀληκτῶς κολάζοντος, καὶ πάσης τιμωρίας, ῥῦσαι Σωτὴρ ἡμῶν, πάντας τῆς θανέντας πιστῶς.

Δόξα.

Ομόθρονε, ἀναρχε, τρισυπόστατε μονὰς, ἡ διαιρέσει τὴν ἐνωσιν, καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς συναψον, δέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὲρ τὰ πυρίμορφα, Σαραφίμ ὠφθης, Ἀγνή, τιμωτέρα κυήσασα, τὸν τέτοικας ἀπρόσιτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, σαρκώσει θειώσαντα, τῶν γηγενῶν τὸ φύραμα.

Καταβασία. Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Ψαλμ. ε'. Ὁ Ψαλμ.

Συνεχόμενον δεῖξαι με φιλόνηρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τροπάρια.

Ιοῦ θανάτου ὁ λύσας, τὰς ὀδύνας παθῶν, ἀρχηγὲ τῆς ζωῆς, ὁ Θεός ἡμῶν, τοὺς ἐξ αἰῶνας κεκοιμημένους, δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ιοῖς ἀρρήτοις κρίμασιν, οὓς ἔκτειναν, φαρμακοποσίαι, δηλητήρια, ὅστωδεις πνίξεις, μετὰ Ἀγίων, Κύριε ἀνάπαυσον.

Οταν κρίνης τὰ σύμπαντα, ἐστῶτα γυμνά, τετραχηλισμένα πρὸ προσώπου σου, τότε Οἰκτίρμον, φεῖσαι τῶν λατρευσάντων σοι πιστῶς ὁ Θεός.

Τῇ ἐσχάτῃ ἐν σαλπιγγί, σαλπίζοντος, τῇ σὴ Ἀρχαγγέλου, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς πάντων τότε Χριστέ τοὺς δούλους σου ἀνάπαυσον.

Εξ αἰῶνος οὗς ἔλαβες, πιστοὺς ὁ Θεός, γένος ἅπαν, βροτῶν καταξίωσον, εἰς τῆς αἰῶνας, μετὰ τῶν θειασπόντων σου δοξάζειν σε.

Δόξα.

Θεαρχία τρισάγιοι, ὁμόθρονε, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, σὺν τῷ Πνεύματι, σὺ εἶ Θεός μου, ὁ παντοκρατορία σου συνέχων τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ τῆς ρίζης ἀνέτελε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰησαῖ προπάτορ, ἀνασκίρτησον, ὁ σῶζων κόσμον ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Καταβασία. Συνεχόμενον δεῖξαι με.

Κοντάκιον. Ψαλμ. πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαισον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἐστὶ πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θῆνον ποιῶντες ὥδην τό, Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον τοῦ Ἀθηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνηίαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχοι.

Α' μνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Ἐπειδὴ τινες ἄωρον πολλάκις ἐπὶ ξένης ὑπέστησαν θάνατον, ἐν θαλάσῃ τε, καὶ ἀβάτοις ὄρεσι, κρημνοῖς τε καὶ χάσμασι, καὶ λοιμοῖς, καὶ λιμοῖς, καὶ πόλεμοις, καὶ ἐμπρησμοῖς, καὶ κρυμοῖς, καὶ ἄλλους παντοίους θανάτους ὑπομεμενηκότες· ἴσως δέ, καὶ πένητες ὄντες καὶ ἄποροι, καὶ τῶν νενομισμένων ψαλμωδιῶν, καὶ μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον· φιλανθρωπῶς οἱ Θεοὶ Πατέρες κινούμενοι, κοινῶς μνησίαν τούτων ἀπάντων τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν ποιῆσαι ἐθέμισαν, ἀπὸ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων διαδεξάμενοι, ἵνα καὶ οἱ μὴ τῶν νενομισμένων ἀνὰ μέρος, διὰ τινος συμβάματος τετυχηκότες, τῇ νῦν κοινῇ μνησίᾳ καὶ κεῖνοι περιλαμβάνονται· δεικνύντες, ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενα, μεγάλην αὐτοῖς προξενεῖ τὴν ὠφέλειαν. Καθ' ἵνα μὲν οὖν τρόπον οὕτως ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία μνησίαν ἐπιτελεῖ τῶν ψυχῶν. Δεύτερον δέ, ἐπειδὴ τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Παρουσίαν δεῖναι τῇ ἐπαύριον ἐμῶν, ἀρμολύοντες καὶ τῶν ψυχῶν μνημονεύουσιν· ὥσαντι τὸν φοβερὸν Κριτὴν, καὶ ἀπαράλογιστον ἱλεούμενοι, τῇ συνθήῃ πρὸς αὐτὰς χρῆσασθαι συμπαθείᾳ, καὶ τῇ ἐπηγγελμένῃ ταύτας κατατάξαι τρυφῇ. Ἄλλως τε δέ, καὶ τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐξορίαν οἱ Ἅγιοι μέλλοντες τῇ ἰσομένῃ ἐκθεῖναι Κυριακῇ, ὥσπερ τινα κατάπαυσιν προσηκουσῶσι, καὶ τέλος πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς διὰ τῆς παρουσίας νῦν καταπαύσεως, ἵν' ἐκείθιν, ὡς ἀπ' ἀρχῆς ἄρξωνται· τὸ γὰρ ὕστατον τῶν παρ' ἡμῶν πάντων, ἡ τῶν βεβιωμένων παρὰ τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ ἔσται ἐξέτασις, καὶ ἵνα τοὺς ἀνθρώπους διὰ τούτων φοβήσαντες, πρὸς τοὺς τῆς νηστείας ἀγῶνας ποιήσωσιν εὐχερεῖς. Ἐν Σαββάτῳ δὲ αἰεὶ τὴν τῶν ψυχῶν μνησίαν ποιούμεθα, ὅτι τὸ Σάββατον, κατάπαυσιν σημαίνει Ἑβραϊστί· καὶ τῶν τεθνήσκοντων τοίνυν ὡς τῶν βιωτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων καταπαυσαμένων, καὶ τῇ καταπαύσει τῶν ἡμερῶν, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις ποιοῦμεθα, ὃ δὲ καὶ ἐπὶ πᾶν κεκράτηκε γίνεσθαι Σάββατον. Τὸ δέ γε νῦν, καθολικῶς μνημονεύομεν, ὑπὲρ παντός δέομενοι εὐσεβοῦς· εἰδότες καὶ γὰρ οἱ Θεοὶ Πατέρες, ὡς τὰ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων γινόμενα, μνημόσυνα λέγω, ἐλεημοσύναι, καὶ λειτουργίαι, μεγάλην αὐτοῖς παρέχει ἀνεσιν καὶ ὠφέλειαν, καὶ ἰδίως, καὶ κοινῇ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦτο ποιεῖν ἐπιτρέπουσι, παρὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τοῦτο παραλαβόντες, ὡς εἴρηται, καθὰ καὶ ὁ Ἀρειοπαγίτης φησὶ Διονύσιος.

Ὅτι δὲ ὠφελεῖ τὰς ψυχὰς τὰ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμενα, θῆλον μὲν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ τῆς κατὰ τὸν ἅγιον Μακάριον ἱστορίας. Ὁς ἀνδρὸς ἀσεβοῦς Ἑλλήνος ξηρὸν κρανίον, κατὰ τὴν ὁδὸν παριὼν εὐρηκώς, ἤρετο· Εἴ τινα ποτὶ ἐν Ἀδῇ παραμυθίας αἰσθησὶν ἔχουσι; τὸ δὲ ἀπεκρίνατο, πολλὴν αὐτοῦς ἔχειν ἀνεσιν, ἥνικα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων εὐχῇ, Πάτερ, εἰπὼν. Ἦν γὰρ τοῦτο

ποιῶν ὁ μέγας, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, μαθεῖν ἐφίεμενος, εἰ ὠφέλειά τις τοῖς προκεκοιμημένοις ἐντεῦθεν ἐγίνετο. Ἀλλὰ καὶ Γρηγόριος ὁ Διάλογος, διὰ προσευχῆς, τὸν Βασιλεῖα Τραϊανὸν σέσωκεν, ἀκούσας παρὰ Θεοῦ, μὴ ἄλλοτε ποτε αὐτὸν ὑπὲρ ἀσεβοῦς δεηθῆναι. Ναὶ μὴν, τὸν καὶ Θεοστυγῇ Θεοφίλον, Θεοδώρα ἡ Βασιλὶς, διὰ τῶν ἀγίων καὶ ὁμολογητῶν Ἀνδρῶν, τῶν βασάνων ἐξήρπασε, καὶ διέσωσεν, ὡς ἱστόρηται. Συνίστησι δὲ τὰς ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων δόσεις ὡς ἀγαθὰς καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἐν τῷ εἰς Καισάριον Ἐπιταφίῳ τὸν ἀδελφόν. Ὁ δὲ μέγας Χρυσόστομος, ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους, οὕτω φησὶν· Ἐπινοήσωμεν τοῖς ἀπειθοῦσιν ὠφέλειαν· δώμεν αὐτοῖς τὴν προσοῦσαν βοήθειαν, ἐλεημοσύνας λέγω, καὶ προσφοράς· καὶ γὰρ φέρει τούτοις πολλὴν τὸ πρᾶγμα τὴν ἐνησιν, καὶ μάλα κέρδος, καὶ ὠφέλειαν· οὐ γὰρ εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε ταῦτα νενομοθέτηται, καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τῶν αὐτοῦ πανσόφων Μαθητῶν παραδίδεται, τὸ ἐπὶ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων μνησίαν ποιῆσαι τὸν ἱερέα, ὑπὲρ τῶν πίστει κεκοιμημένων· καὶ αὐθις· ἐν τῇ σῇ διατάξει μετὰ τῶν τέκνων, καὶ συγγενῶν, συγκαληρονόμον ἐχέτω σου ὁ χάρτης, καὶ τὸ τοῦ δικαστοῦ ὄνομα, καὶ μνήμη μὴ ἀμοιρείτω πτωχῶν, καὶ γὰρ τούτων ἐγγυητής. Λέγει δὲ καὶ ὁ πολὺς Ἀθανάσιος, καὶ εἰς αἶρα ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθείς διελύθη, μὴ ἀπαναίνου ἔλαιον καὶ κηρούς, Χρυστὸν τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος, ἐν τῷ τάφῳ προσάψαι· δεκτὰ γὰρ ταῦτα Θεῷ, καὶ πολλὴν φέροντα τὴν ἀντίδοσιν· εἰ μὲν οὖν ἀμαρτωλὸς ὁ τεθνηκώς ἦ, ἵνα λύσης αὐτοῦ τὰ ἀμαρτήματα· εἰ δὲ δίκαιος, ἵνα μισθὸν προσθήκη γένηται· εἰδ' ἴσως τις ξένος καὶ ἄπορος ὢν, οὐκ ἔχει τὸν ἐν τούτοις ἐπιμελησόμενον, ἀλλ' ὁ Θεὸς δίκαιος καὶ φιλάνθρωπος ὢν, ἐπιμετρήσει καὶ κεῖνῳ διὰ τῆς ἀπορίας, ὡς εἶδεν ἀναλόγως τὸν ἔλεον. Ἄλλως τε, καὶ ὁ προσφέρων ὑπὲρ τῶν τοιούτων, τοῦ μισθοῦ συμμετέχει, ὡς τὴν ἀγάπην ὑπὲρ τῆς τοῦ πλησίον ἐνδεικνύμενος σωτηρίας· ὥσπερ ὁ ἕτερον ἀλείφον μύρῳ, ἐκεῖνος ἑαυτὸν πρῶτον εὐωδιάζει, ὥστε οἱ τὰ ἐπιτετραμμένα, καὶ τὰς διαθήκας ἐν τοῖς τειούτοις μὴ ἐκπληροῦντες, κρίμα ἔξουσι πάντως. Ἔως ἂν οὖν ἡ δευτέρα τοῦ Χριστοῦ ἐπιγένηται Παρουσία, ὅσα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων γίνεται, ὠφέλειαν παρέχει, ὡς οἱ Θεοὶ Πατέρες φάσκουσι, καὶ μάλιστα τοῖς καὶ μικρά τινα ἐργασαμένοις τῶν ἀγαθῶν, ὅτε μετὰ τῶν ζώντων ἦσαν κατελεγεμένοι· καὶ καὶ τινα τίως (ὡς χρεῶν) πρὸς σωφρονομὸν τῶν πολλῶν ἡ Θεία λέγει Γραφή, ἀλλ' ἡ φιλάνθρωπία τοῦ Θεοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον νικᾷ· ἂν γὰρ ἰσοπαλὴς ὁ ζυγὸς εὐρεθῇ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν, νικᾷ τὸ φιλάνθρωπον· εἰ δὲ καὶ μικρόν τι τῶν κακῶν ἢ πλάστιγξ βαρύνεται, κατακρατεῖ πάλιν τὸ ὑπεράγαθον. Ἰστίον δὲ, ὡς γνωρίζουσιν ἀλλήλους πάντες ἐκείσε, οὓς τε γινώσκουσιν, καὶ οὓς οὐκ ἐθεάσαντο πώποτε, ὡς ὁ Θεὸς λέγει Χρυσόστομος, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον παραβολῆς αὐτὸ συνιστῶν. Πλὴν, οὐ σωματικῶς τινι σχήματι· μία γὰρ ἡλικία πάντες, καὶ τὰ ἀπὸ γενέ-

σιως γνωρίσματα λείψουσι, τῷ διορατικῷ δὲ ὁματι τῆς ψυχῆς· ὡς καὶ ὁ Θεολόγος ἐν τῷ εἰς Καισάριον Ἐπιταφίῳ φησί· Τότε, λέγων, Καισάριον ὀφομαι, φαιδρόν, ἐνδοξόν, οἷός μοι κατ' ὄναρ πολλάκις ἐφάνης, ἀδελφῶν φίλτατε. Ὁ δὲ μέγας καὶ πολὺς Ἀθανάσιος, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα Ἀντίοχον οὕτω μὴ λέγει, ἀλλ' ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων λόγῳ φησὶν· Ὅτι καὶ μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, δέδοται τοῖς Ἀγίοις ἀλλήλοις γνωρίζειν καὶ συνευφραίνεσθαι· οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ καὶ τούτου ἐστέρηνται· τοῖς δὲ ἁγίοις Μάρτυσι, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν τελούμενα ἐφορᾶν δέδοται, καὶ ἐπισκέπτεσθαι. Τότε δὲ πάντες ἀλλήλους γνωρίσουσιν, ὅτε καὶ τὰ κεκρυμμένα πάντων φανήσεται. Ἰστέον δὲ, ὡς νυνὶ ἐν τισιν ἀφοσιωμένοις τόποις αἱ ψυχαὶ τῶν Δικαίων διάγουσι, καὶ τῶν ἀμαρτωλῶν αὖθις, ἀνά μέρος, οἱ μὲν τῇ ἐλπίδι χαίροντες, οἱ δὲ τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ λυπούμενοι· οὐ γὰρ ἔλαβον οἱ Ἅγιοι τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ἀγαθῶν ἔτι, ὡς φησὶν ὁ Δεῖος Ἀπόστολος· τοῦ Θεοῦ κρεῖττον τι περὶ ἡμᾶς προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι οὐχὶ πάντες οἱ κρηνοῖς περιπίπτοντες, καὶ πυρὶ, καὶ θαλάσῃ, καὶ τοῖς λεγομένοις θανατικοῖς ἐκτριβόμενοι, καὶ κρύει, καὶ λιμῷ, κατὰ κέλευσιν Θεοῦ τοῦτο πάσχουσι· ταῦτα γὰρ εἰσι Θεοῦ κρίματα· ὧν τὰ μὲν γίνονται κατ' εὐδοκίαν, τὰ δὲ, κατὰ παραχώρησιν· ἅλλα δὲ καὶ δι' εἰδῆσιν, καὶ δι' ἀπειλήν, καὶ σωφρονισμόν ἐτέρων γίνονται. Καὶ τῷ μὲν προγνωστικῷ λόγῳ, οἶδε πάντα, καὶ γινώσκει, καὶ τῷ θελήματι αὐτοῦ γίνονται· ὡς δὴ αἱ ἐπὶ τῶν στρουθίων λέγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον· οὐ μὴν δὲ ὀρίζει καὶ οὕτω γίνεσθαι, πλὴν τινων, ἅμα τὸ παραχθῆναι τυχόν, τὸν μὲν, πνιγῆναι, τὸν δὲ, θανεῖν, καὶ τὸν μὲν, γέροντα, τὸν δὲ, νήπιον, ἀλλ' ἅπαξ ὥρισε τὸν καθολικὸν καὶ ἀνθρώπινον χρόνον, καὶ τοὺς τοσούτους τῶν θανάτων τρόπους. Ἐντὸς οὖν τῶν τοσούτων χρόνων, αἱ διάφοροι τρόποι τῶν θανάτων ἐπάγονται, οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς ὀρίζοντος τοῦ Θεοῦ, γινώσκοντος μέντοι· πρὸς δὲ τὴν πολιτείαν ἐνός ἐκάστου, ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ τὸν τε χρόνον, καὶ τὸν τρόπον τοῦ θανάτου αὐτοῦ σχεδιάζει. Εἰ δὲ προορισμὸν ζωῆς λέγει ὁ μέγας Βασιλεὺς, ἀλλὰ τὸ, Ἦν εἰ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ αἰνίττεται· λέγει γὰρ ὁ Ἀπόστολος, Κορινθίοις γραφῶν· Διότι ἀναξίως μεταλαμβάνετε, διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς, καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· ἦτοι, ἀποθνήσκουσι πολλοί. Καὶ ὁ Δαυὶδ· Μὴ ἀναγὰγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, καὶ παλαιστάς ἔθου τὰς ἡμέρας μου. Καὶ ὁ Σολομών· Τίε, τίμα τὸν πατέρα σου, ἅπως ἔσῃ πολυχρόμιος· καὶ πάλιν, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν οὐ καιρῷ σου. Καὶ ἐν τῷ Ἰωβ, πρὸς τὸν Ἐλιφάζ ὁ Θεὸς λέγει· Ἐξωλόθρευσα ἂν ὑμᾶς, εἰ μὴ διὰ Ἰωβ τὸν Σεράποντά μου. Ὅστε δεικνύεται, οὐκ ὅρου εἶναι ζωῆς· εἰδέ τις τοῦτο φησὶν, ἔρον μοι νόει Θεοῦ, τὴν Σέλησιν αὐτοῦ· ὃ γὰρ βούλεται, προαίθεσιν· ἑλαττοὶ δὲ ἕτερον, πάντα πρὸς τὸ συμφέρον οἰκονομῶν· καὶ ἔτε Σελήσει ὁ Θεός, οἰκονομεῖ τὸν τε τρόπον καὶ χρόνον. Ὅρος ἐν

ἐκάστου ζωῆς ἐστίν, ὡς ὁ μέγας φησὶν Ἀθανάσιος, ἡ θέλησις, καὶ ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο τῷ λόγῳ, καὶ τῷ βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, Σεραπεύσεις· καὶ τὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Θάνατοι, λέγοντος, ἐπάγονται, τῶν ὅρων τῆς ζωῆς πληρωθέντων· ὅρους δὲ ζωῆς, τὸ Σέλημα λέγομεν τοῦ Θεοῦ. Εἰ γὰρ ὅρος ἐστὶ ζωῆς, τίνας χάριν δεόμεθα Θεοῦ, καὶ ἰατρῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν παίδων εὐχόμεθα; Εἰδέναι δὲ καὶ τοῦτο χρεὼν, ὅτι τὰ βεβαπτισμένα νήπια, τῆς τρυφῆς ἀπολαύσουσι· τὰ δὲ ἀφώτιστα, καὶ τῶν Ἐθνῶν, οὔτε εἰς τρυφήν, οὔτε εἰς γέννησιν ἤξουσιν· ἐξιοῦσα μὲν οὖν ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος, οὐδεμίαν φροντίδα τῶν ἐνταῦθα ἔχει, ἀλλὰ τῶν ἐκείσε αἰεὶ φροντίζει. Τρίτα δὲ ποιούμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιοῦται τὴν ὄψιν· ἔννατα δὲ, ὅτι πᾶσα τότε διαρρέει ἡ πλάσις, σωζομένης τῆς καρδίας μόνης· τεσσαρακοστὰ δὲ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ καρδία τότε ἀπόλλυται· καὶ ἡ γέννησις γὰρ οὕτω προβαίνει· τῇ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ ζωγραφεῖται ἡ καρδία· τῇ δὲ ἐννάτῃ πηγνύται εἰς σάρκα· τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ εἰς τελείαν ὄψιν διατυποῦται.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχᾶς κατὰ-
ταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων
σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθά-
νατος. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν Σεμελιώσας, καὶ οὐ-
• ρανούς τῷ λόγῳ στερεώσας, εὐλογητός
• εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέ-
• ρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξ αἰῶνος θανέντων μνημό-
• συνα ἐκτελοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητός εἰ
• εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
• ἡμῶν.

Τῶν εὐσεβῶς, ἐξαπίνης θανέντων, καὶ ἐκ-
• βολῆς παντοδαπῆς ριφείσης, σιδήρου, ξύ-
• λου, παντοίου λίθου, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, κεκοι-
• μημένους πιστούς.

Εν τῇ φρικτῇ, ἐλεύσει σου Οἰκτίρμον, ἐκ
• δεξιῶν τῶν προβάτων στησον, τῆς ὀρθοδό-
• ξως σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας Χριστέ, καὶ
• μεταστάντας πρὸς σέ.

Εν τῷ χορῷ, Χριστέ τῶν ἐκλεκτῶν σου, πα-
• τάταξον τοὺς σου δούλους βοᾶν σοι· Εὐ-
• λογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀπὸ γῆς, τὸν χοῦν δημιουργήσας, τὸ τῆς
• σαρκὸς, καὶ Πνεύματι ζωώσας, Σωτὴρ
• οἰκτιρῶν, οὗς προσελάβη ἀνάπαυσον ὁ Θεός,
• ἐν τῇ ἀγίῳ ζωῇ.

Δόξα.

Οἶα τρισὶν, ἡλίαις ἢ Θεότης, μιᾷ φωτὸς συγκράσει ἀνυμνεῖσθω, Πατὴρ Υἱὸς τε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, ἐν τῇ φύσει, ἀλλὰ τρία ὑποστάσεις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δαυτικόν, μελωδοῦμέν σοι ᾄσμα, ὅρος Θεῶ, σὲ καλοῦντες Παρθένε, ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκὶ ὁ Λόγος, ἐθεούργησεν ἡμᾶς, πνευματικῶς ἐν αὐτῷ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βᾶ-
• τῷ, πυρὶ τῷ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋ-
• σῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Τροπάρια.

Ο ἐκτρίψας, πρῶην σκιὰν θανάτου, ἀνατείλας, ὡς ἥλιος ἐκ τάφου, υἱοὺς τῆς ἀναστασεώς σου ποιήσον, Κύριε τῆς δόξης πάντας τοὺς θανέντας, ἐν πίστει εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἀδελῶν, καὶ κρυφίων ὁ γνωστής, ὅταν μέλλης, ἐκκαλύπτειν τῇ σκότης, τὰ ἔργα, καὶ βυλαῖς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, τότε μὴ συνάρης, λόγον μετὰ πάντων, τῶν πίστει κοιμηθέντων.

Οταν μέλλης, καθίσαι ἐπὶ θρόνου, καὶ κελύσης, εἰς κρίσιν παραστῆναι, τοὺς ἐξ ἐσχάτων γῆς διὰ τῆς σάλπιγγος, συναθροισμένους, τότε φεῖσαι πάντων, Χριστέ ὡς ἐλεήμων.

Τοὺς θανέντας, ἄφνω ἐκ συμπτωμάτων, ἐκ βοῆς τε σφοδρᾶς καὶ τάχους δρόμου, ῥαπίσματος, πυγμῆς τε, καὶ λακτίσεως, Κύριε τῆς δόξης, πίστει κοιμηθέντας, ἄνεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ος Μονάδα τῇ οὐσίᾳ ὑμῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε, σέβω, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς βασιλείας, δοξαζῶ εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρεῖθρου ζῶντος, πηγὴ ἐσφραγισμένη, ἀνεδείχθης, Θεοτόκε Παρθένε· ἀνάνδρως γὰρ τὸν Κύριον γεννήσασα, τῆς ἀθανασίας, τοὺς πιστοὺς ποτίζεις, τὸ νᾶμα εἰς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
• ἐν πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀει-
• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ενθα εὐφραينوμένων ἐστὶν ἡ κατοικία, τῶν Ἀγίων σου Κύριε, πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, κεκοιμημένους ἐν πίστει τε καὶ ἐλπίδι, ἀγαλλιασθῆναι καταξιώσον.

Τοὺς θρομηνία, θανατικῶν ἐκτριβέντας, κεραυνῶν παντοίων, ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθέντων, γῆς σχισθείσης, ἐπικλυσάσης θαλάσσης, πάντας τοὺς πιστοὺς, Χριστέ ἀνάπαυσον.

Πᾶσαν ἡλικίαν, πρεσβύτας καὶ νεανίσκους, νέους καὶ ἐφήβους, παῖδας, καὶ τὰ ἄωρα βρέφη, ἀρρένικὴν φύσιν τε καὶ θηλείαν, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, οὓς προσελάβου πιστοὺς.

Τοὺς ἐξ ἰοβόλων δηγμάτων κεκοιμημένους, καταπόσεως ὄφρων, συμπατήσεως ἱππων, καὶ ἐκ πνιγμοῦ, καὶ ἀγχόνης τοῦ πέλας, πίστει σοι λατρεύσαντας ἀνάπαυσον.

Εκαστον κατ' ὄνομα, τῶν ἐν πίστει θανέντων, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ γενεῶν καὶ γενεᾶς, ἀκατακρίτως παρασταθῆναι σοι τότε, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου ἀξιώσον.

Δόξα.

Ο εἰς ἐν Τριάδι Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεὸς ἕκαστον, ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοῖς τρισσοφάεσιν ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὲρ νῦν ὁ τόκος σου· γεννᾷς γὰρ τὸν προόντα, καὶ γαλουχεῖς ἀφράστως, τὸν τροφοδότην τοῦ κόσμου· ἀνακλίνεις τὸν τοῦ παντός συνοχέα, Χριστὸν μόνον λυτρωτὴν ἡμῶν Πανάμωμε.

Καταβασία. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ σοῦ.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ανάπαυσον τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων Κύριε, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη ὀμοῦ καὶ στεναγμός· ἴλαθι ὡς φιλόανθρωπος, ἅπερ ἐν βίῳ ἡμαρτον· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ὑπάρχεις καὶ ἐλεήμων, νεκρῶν καὶ ζώντων Δεσπότης.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μαρία Θεονύμφευτε, Χριστὸν ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων, σὺν θεηγόροις Προφήταις, καὶ τῶν Μαρτύρων δήμοις τε ἱεραρχῶν Ὀσίων τε, καὶ πάντων τε

τῶν Δικαίων, συγκληρονόμους γενέσθαι, τῆς οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱσταῖμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ίχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσος.

Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες Ἀδελφοί, τὸν χϋν ἡμῶν βλέποντες, καὶ τῆς φύσεως ἡμῶν τὸ ἀσθενές, καὶ τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, καὶ τὸ τέλος ὀψώμεθα, καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σκεύους τῆς σαρκός· καὶ ὅτι κόνις ὁ ἄνθρωπος, βρωμα σκωλήκων καὶ φθορά· ὅτι ξηρὰ τὰ ὅστα ἡμῶν, ὅλως μὴ ἔχοντα πνοήν· τοὺς τάφους κατίδωμεν· ποῦ ἡ δόξα; ποῦ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; ποῦ ἡ εὐλαλος γλῶσσα; ποῦ ἡ ὀφρὺς; ἢ ποῦ ὁ ὀφθαλμός; πάντα κόνις καὶ σκιά· διὸ φεῖσαι Σωτὴρ πάντων ἡμῶν.

Τί ἀπατάται ἄνθρωπος αὐτῶν; τί μάτην ταράττεται, ὁ πηλός, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτός; τί οὐ λογιζεται ὁ χοῦς, ὅτι κόνις τὸ φύραμα, καὶ σαπρίας καὶ φθορᾶς ἀποβολή; Εἰ οὖν πηλός ἐσμεν ἄνθρωποι, τί προστετήκαμεν τῇ γῇ; καὶ εἰ Χριστοῦ ἐσμεν σύμφυτοι, τί οὐ προστρέχομεν αὐτῷ, καὶ ὅλην ἀφέμενοι τὴν ἐπίκληρον καὶ ρέουσαν ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἀφθάρτῳ, ἀκολουθοῦντες; ἥτις ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ φωτισμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο τῇ χειρί σου πλάσας τὸν Ἀδάμ, καὶ στήσας μεθόριον, ἀφθαρσίας, καὶ θνητότητος Σωτὴρ, καὶ τῆς ἐν χάριτι ζωῆς, τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας τε, πρὸς τὴν πρώτην μεταθέμενος ζωὴν· αὐτὸς τοὺς δούλους σου Δέσποτα, οὓς προσελάβου ἐξ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, καὶ ἐν χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν· καὶ τούτων τὰ ὀνόματα, μεταγράψας ἐν βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, ἐξαναστήσας σάλπιγγος ἡχοί, καταξιώσον αὐτοὺς, τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.

Χριστὸς ἀνέστη λύσας τῶν δεσμῶν, Ἀδάμ τὸν πρωτόπλαστον, καὶ τοῦ Ἄδου καταλύσας τὴν ἰσχύν. Θαρσεῖτε πάντες οἱ νεκροί· ἐνεκρώθη ὁ θάνατος, ἐσκυλεύθη καὶ ὁ Ἄδης σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ Χριστὸς ἐθαπείλευσεν, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς· αὐτὸς ἡμῖν ἐχαρίσατο, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς σαρκός· αὐτὸς ἀνίστα ἡμᾶς, καὶ δωρεῖται τὴν ἀνάστασιν ἡμῖν, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης, μετ' εὐφροσύνης πάντας ἀξιοί, τοὺς ἐν πίστει ἀκλινεῖ, πεπιστευκότας θερμῶς ἐπ' αὐτῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Ίχος β'.

Ος ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάντες δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστέ ὁ Θεός. Τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα Δέσποτα τῶν σῶν δούλων αἰεὶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκαταλύτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ίχον Στιχ. προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ίχος πλ. β'.

Αλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὄφεις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενὴ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ίχος ὁ αὐτός.

Νὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργῶν, καὶ πληρῶν. Προφῆτας ἐξαπέστειλας Χριστέ, προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλης, κηρύξαι σε τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μὲν προεφήτευσαν τὴν ἑλευσίν σου· αἱ δὲ τῷ Βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη· Μάρτυρες δὲ παθόντες, ἔτυχον ὧν περ ἐπόθουν· καὶ πρεσβεύει σοι ὁ χορὸς τῶν ἀμφοτέρων, σὺν τῇ Τεκνίᾳ σε. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ψυχὰς ἅς προσελάβου· καὶ ἡμᾶς καταξιώσον τῆς βασιλείας σου, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, δι' ἐμὲ τὸν κατὰ κριτον, ὁ λυτρωτὴς μου καὶ Θεός.

Εἰτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ τὰ Τροπάρια.

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ᾠδραν· καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κοινῆς τοῦ Τριωδίου, Ὡδὴ γ'. καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκαίμενον. Ἦχος πλ. β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.
Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκραῖομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ'. 23.

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰδὲ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μὴ νύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν αὐτοῦ· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἄλλος εἰς Κοιμηθέντας.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 13.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, Ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τῆ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φοβίσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἄρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε.

Ἄλλος, εἰς Κοιμηθέντας, κατὰ Ἰωάννην.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν.

Κοινωνικόν.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἀπαρallάκτως καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸς τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἡ Ἀκολουθία δὲ τῶν λαχόντων Ἀγίων, σήμερον καὶ αὔριον, ψάλλεται ἐν τοῖς παρελθοῦσιν Ἀποδείπνοις, εἰ μήπου τύχοι Ἀγίου ἑορταζομένου μνήμη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΤΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσимиакὸν Ψαλμόν, ἡ συνήθης Στιχολογία· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀνασάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Οταν μέλλῃς ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιοσύνη, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος, ποταμὸς πύρινος, πρὸ τῆ σῆ Βήματος, καταπλήττων ἔλκει ἅπαντας, παρασταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ὃ ἕκαστος ἐπραξε· τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὖσπλαγχνος, πίστει δυσωποῦμέν σε.

Βίβλοι ἀνοιγθήσονται, φανερωθήσονται πράξεις, ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστείκτη Βήματος· διηγήσει δὲ, ἡ κοιλὰς ἅπασα, φοβερῶς βρύγματι, τῆ κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα, τοὺς ἀμαρτήσαντας, ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ σου, παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα, κλαίοντας Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν ἀγαθὲ· Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, μόνη Πολυέλεε.

Ηγήσῃσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται ταῖς φωναῖς, καὶ ἐξαναστήσεται τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις ἅπασα· οἱ καλὰ πράξαντες, ἐν χαρᾷ χαίρουσι, προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι· οἱ ἀμαρτήσαντες, τρέμουσι δεινῶς ὀλοῦ-

ζοντες, εἰς κόλασιν πεμπόμενοι, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι. Κύριε τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καὶ τῆς μερίδος ἀξιώσον, τῶν ἡγαπηκότων σε.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον, τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὐθίς τε, τῶν ὀδόντων, καὶ τὴν ἀπαυστον, ὀδύνην μέλλουσαν, ἔσεσθαι τοῖς ἁμαρταπταίσασιν, καὶ σὲ τὸν Ὑπεράγαθον, γνώμη πονηρᾷ παροργίσασιν· ὦν εἷς τε καὶ πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἀλλὰ Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με ὡς εὐσπλαγχνός.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οταν τίθωνται θρόνοι, καὶ ἀνοίγωνται βίβλοι, καὶ Θεὸς εἰς κρίσιν καθέζεται, ὦ ποῖος φόβος τότε! Ἀγγέλων παρισταμένων ἐν φόβῳ, καὶ ποταμοῦ πυρὸς ἔλκοντος, τί ποιήσομεν τότε οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις ὑπεύθυνοι ἄνθρωποι; Ὅταν δὲ ἀκούσωμεν καλοῦντος αὐτοῦ, τοὺς εὐλογημένους τοῦ Πατρὸς εἰς βασιλείαν, ἁμαρτωλοὺς δὲ ἀποπέμποντος εἰς κόλασιν, τίς ὑποστήσεται τὴν φοβεράν ἐκείνην ἀπόφασιν; Ἀλλὰ μόνε φιλάνθρωπε Σωτὴρ, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πρὶν τὸ τέλος φθάσῃ, διὰ τῆς μετανοίας ἐπιστρέψας, ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἐξοδος· Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἰς τὴν Λιτὴν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος βαρύς.

Ταῖς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολαῖς, οὕτω πολитеυθῶμεν· πεινῶντας διαθρέψωμεν, διψῶντας ποτίσωμεν, γυμνοὺς περιβαλώμεθα, ξένους συνεισάγωμεν, ἀσθενοῦντας, καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ, ἐπισκεψώμεθα, ἵνα εἴπῃ καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὁ μέλλων κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῷ Πατρὶ μου, κληρονομήσατε, τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπη, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφυγότες βρωμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ρῦσαι ἡμᾶς, ἐξ ἁμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱμοι μέλαινα ψυχὴ! ἕως πότε τῶν κακῶν οὐκ ἐκκόπτεις; ἕως πότε τῇ ῥαθυμίᾳ κατὰκεισαι; τί οὐκ ἐνθυμῇ τὴν φοβεράν ὥραν τοῦ θανάτου; τί οὐ τρέμεις ὅλη τὸ φρικτὸν Βῆμα

τοῦ Σωτῆρος; ἄρα τί ἀπολογήσῃ, ἢ τί ἀποκριθῇ; τὰ ἔργα σε παρίσανται πρὸς ἐλεγχόν σε· αἱ πράξεις ἐλέγχουσι κατηγορεῖσαι. Λοιπὸν ὦ ψυχὴ, ὁ χρόνος ἐφέστηκε· δράμε πρόφθασον, πίστει βόησον· Ἥμαρτον Κύριε, ἡμαρτόν σοι· ἀλλ' οἶδα φιλάνθρωπε τὸ εὐσπλαγχνόν σου· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, μὴ χωρίσῃς με, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν ταῖς ἡμῶν ἱκεσίαις προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας. Γίνεται δὲ καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Πραξαπόστολον.

Τῇ Κυρίᾳ Κῇ Πρωτῇ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Θεοτόκου· Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ μετ' αὐτὴν ἀναγιγνώσκωμεν τὸν, Περὶ Φιλοπτώχειας λόγον τοῦ Θεολόγου, εἰς δόσεις γ'. οὗ ἡ ἀρχή·

Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συμπένητες.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Ἑωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιχόν μοι πύλας ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτιρμῶν κάθαρσιν, εὐσπλαγχνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. α'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ ταῖας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυρο-
ναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, εἰς ἡ.

Ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν τῆς παναρόρητι σου
παρουσίας, φρίττω ἐννοῶν, δεδοικῶς προο-
ρῶ· ἐν ἡ προκαθίσσεις, κρίναι ζῶντας καὶ νε-
κρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Οτε ἤξεις ὁ Θεός, ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι,
τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ με-
ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον
ἀξίωσον.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχὴ, αὐτὴν τὴν ὥραν καὶ
τὴν ἡμέραν, ὅτε ὁ Θεός ἐμφανῶς ἐπιστῇ·
καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὐρεθῆναι καθαρά, ἐν
ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Εξιστάμε καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον
τῆς γεέννης, σκώληξ ὁ πικρὸς τῶν ὁδόν-
των βρυγμός· ἀλλ' ἄνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στά-
σει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Τῆς εὐκταίας σου φωνῆς, τῆς τοῦς Ἀγίους
σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαρὰν, ἧς ἀ-
κούσω καὶ γὰρ, ὁ τάλας καὶ εὐρῶ, βασιλείας οὐ-
ρακῶν, τὴν ἀρόρητον ἀπόλαυσιν.

Μὴ εἰσέλθης μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου
τὰ πρρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύ-
νων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν με
τὰ δεινὰ, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα.

Τρυσυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία
πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡ-
μᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα
τὸ πανάγιον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πα-
τρῶϊ νόμῳ· τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ
πλήν Μητρός· παράδοξον τέρας! σὺ γὰρ ἔτε-
κες Ἀγνὴ, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Καταβασία.

» **Β**οηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
» σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
» αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐ-
» τόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'. Στερέωσον Κύριε.

Ο Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ
τὸν φόβον; τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῇ αὐτῷ;
ἀλλ' ἐτοίμη, γενοῦ, ὡς ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν
Θεῷ πρὸ τέλους· φοβερόν γὰρ τὸ κριτή-
ριον, ἐν ᾧ πάντες, τετραχηλισμένοι στησόμεθα.

Ελέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε
ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι
κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς οἶσω τῆς
κρίσεώς σου, παρακούσας σου τὸ πρόστα-
γμα; ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαί μου, ἐν ὥρᾳ τῆς κρί-
σεως.

Επίστρεψον στενάξον, ψυχὴ ἀθλία, πρὶν ἢ
τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἡ πανήγυρις, πρὶν
τὴν θύραν, κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Μάρτηκα Κύριε, καθάπερ ἄλλος ἔδειξ ἄν-
θρώπων, πλημμελήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον·
πρὸ τῆς δίκης, ἴλεως γενοῦ μοι φιλόανθρωπε.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶ-
σον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εβλάστησας Ἀχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν
ζῶντα Λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ
σε, ὃ τραπέντα. Δόξα Θεομήτορ τῷ τόκῳ σε.

Καταβασία.

» **Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
» τολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν
» μου, ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ Βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία,
τὰ ἔργα μου δεινὰ· ἀλλ' αὐτός, Ἐλεῆμον,
προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρω-
σαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος,
καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ
δικαιότατε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν πάντων ποιητὴν, καὶ Θεόν σου καὶ κτί-
στην, πανάμωμε Ἀγνὴ, διὰ Πνεύματος
Θείου, ἐν μήτρᾳ σε ἐχώρησας, καὶ φθορᾶς δίχα
τέτοκας· ὃν δοξάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθέ-
νε, ὡς παλαίτιον, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, καὶ
κόσμον ἀντίλυτρον.

Ἔτερον Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Ενοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνώ
μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπο-
λογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρ-
ρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐ-
σπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενὲς, τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν
τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον
ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ

κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φείσάι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν, προστασίαν αἰτοῦμαι· σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ὡδὴ δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Εφέστηκεν ἡ ἡμέρα, ἥδη πρὸ θύραις ἡ κρίσις· ψυχὴ γρηγόρει· ὅπου βασιλεῖς ὁμοῦ καὶ ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πένητες ἀθροίζονται, καὶ λήφεται τὰ κατ' ἀξίαν, τῶν πεπραγμένων, τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος.

Εν τάγματι τῷ οἰκίῳ, μονάζων καὶ ἱεράρχης, πρέσβυς καὶ νέος, δούλος καὶ δεσπότης ἐτασθήσονται, χήρα καὶ παρθένος εὐθυνθήσεται· καὶ ἅπασιν ἀβάλε τότε, τοῖς μὴ τὸν βίον, ἔχουσιν ἀνεύθυνον!

Αδέκαστός σου ἡ κρίσις, ἀλαλήτον σου τὸ Βῆμα τεχνολογίας, οὐ ρητόρων πιθανότης κλέπτουσα, οὐ μαρτύρων σκηψίς παρακρούουσα τὸ δίκαιον· ἐν σοὶ γὰρ πάντων, τὰ κεκρυμμένα, τῷ Θεῷ παρίστανται.

Μὴ ἔλθω εἰς γῆν κλαυθμῶνος· μὴ ἴδω τόπον τοῦ σκότους, Χριστέ μου Λόγε· μὴ δεθῶ χεῖρας καὶ πόδας μου, ἔξω τοῦ νυμφῶνός σου ῥιπτόμενος, τὸ ἐνδυμα τῆς ἀφθαρσίας ῥερυπωμένον ἔχων ὁ παναθλιος.

Ηνίκα ἀπαχωρίσης, ἀμαρτωλὺς ἐκ δικαίων, κρίνων τὸν κόσμον, ἕνα τῶν προβάτων σου μὲ σύνταξον, ἀπὸ τῶν ἐρίφων διακρίνων με, Φιλάνθρωπε, εἰς τὸ ἀκῆσαι, φωνῆς ἐκείνης, τῆς εὐλογημένης σου.

Ετάσεως γενομένης, καὶ βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν πεπραγμένων, τί ποιήσεις ὦ ψυχὴ ταλαίπωρε; τί ἀπολογήσῃ ἐπὶ Βήματος, μὴ ἔχουσα δικαιοσύνης, καρποὺς προσάξει, τῷ Χριστῷ καὶ πλάστῃ σου;

Ακούων τῆς τοῦ πλουσίου, ἐν τῇ φλογὶ τῆς βασιάνου θρηνηλογίας, κλαίω, καὶ ὀδύρομαι ὁ ἄθλιος, τῆς αὐτῆς ὑπάρχων κατακρίσεως· καὶ δέομαι, Ἐλέησόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ἐν καιρῷ τῆς κρίσεως.

Δόξα.

Γιὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεύμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα· τὸν μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα· τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ

πρόβλημα· συνάναρχον θείαν Τριάδα, προσκυνουμένην, ἀπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν ἀγνείαν τηροῦσα, σεμνὴ σὺ ὠφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου Παρθενομήτορ, ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοήν καὶ ἔννοιαν.

Καταβασία.

• **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Τρόμος ἀδιήγητος, καὶ φόβος ἐκεῖ· ἤξει γὰρ Κύριος, καὶ τὸ ἔργον μετ' αὐτοῦ, ἑκάστου τῶν ἀνθρώπων· καὶ τίς ἐντεῦθεν λοιπὸν, ἑαυτὸν μὴ πενήσει;

Ποταμός ὁ πύρινος ταράττει με, τήκει με, ἔξει με, τῶν ὀδόντων ὁ βρυγμός, τὸ σκότος τῆς ἀβύσσου· καὶ πῶς; ἢ τί πεπραχώς, Θεὸν ἐξιλεώσω;

Φείσαι φείσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου· μήποτε δώῃς με, τοῖς πικροῖς βασανισταῖς, Ἀγγέλων ἀποτόμων, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, ἀνάπαυσιν εὐρέσθαι.

Αρχὼν καὶ ἡγούμενος, ἐκεῖ ἐνταύτῳ, πλούσιος ἄδοξος, μέγας ἅμα καὶ μικρός, εὐδύνεται ἐπίσης· οὐαὶ ἑκάστῳ λοιπὸν, τῷ μὴ ἡτοίμασμένῳ!

Ανὲς ἄφες Κύριε, καὶ σύγγνωθι, ὅσα σοι ἡμάρτον, καὶ μὴ δείξης με ἐκεῖ ἐνώπιον Ἀγγέλων, ἐν κατακρίσει πυρὸς, αἰσχύνῃς ἀπεράντου.

Φείσαι φείσαι Κύριε τοῦ πλάσματος σου· ἡμάρτον ἄντες μοι, ὅτι φύσει καθαρὸς, αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος· καὶ ἄλλος πλήν σου σὺ δείς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου. Δόξα.

Μονάδα τῇ φύσει σε, Τριάς ἀνυμνῶ, ἄναρχον, ἀληπτον, ἀρχικὴν, βασιλικὴν, ὑπερτελῆ ἐνάδα, Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζωὴν, δημιουργὸν τοῦ κόσμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ ὑπὲρ φύσιν σου, κηύσει Σεμνὴ, νόμα σοὶ φύσεως, καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ ἀσπόρως τίκεις, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα. Καταβασία.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισσον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐμὲ, ἐν

τοῖς προσταγμασί σου, καὶ διδάξόν με ποιεῖν,
» αἰεὶ τὸ θέλημά σου.

Ψαλμ. 5. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Εἰν τῇ φρικτῇ Χριστέ παρουσία σου, ὅταν φανῇς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τῆ πλάσματός σου.

Εἰ καὶ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχύς σου ὡς ψυχῇ μου.

Εἰ καὶ ὁμοῦ ἄρχων καὶ ἡγούμενος, πένης καὶ πλούσιος, ψυχῇ, οὐ πατὴρ ἰσχύσει, οὐ μήτηρ βοηθοῦσα, οὐ λυτρούμενος, ἀδελφὸς τῆς καταδίκης.

Τὸ φοβερόν ψυχῇ λογοθέσιον, ἐννοουμένη τοῦ Κριτοῦ, φρίξον ἀπ' ἐντεῦθεν, εἰτοίμασον τὸν λόγον, μὴ κατακριθῇς, δεσμοῖς τοῖς αἰωνίοις.

Ἄρον τὸ σὸν, μὴ ἀκούσω Κύριε, ἀποπεμπόμενος ἐκ σου· μηδὲ τὸ, Πορεύου, εἰς πῦρ κατηραμένον· ἀλλὰ τῆς εὐκταίας, φωνῆς τῆς τῶν Δικαίων.

Ἄδου πυλῶν λύτρωσαι με Κύριε, χάους καὶ ζόφου ἀφεγγοῦς, ἐκ καταχθονίων, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, ἐξ ἀπάσης ἄλλης, ποιῆς τῆς αἰωνίου.

Δόξα.

Τριαδικῆς, μονάδος Θεότητα, ὕμνω Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, μιᾶς ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιηρημένης, τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πύλη σὺ, ἦν μόνος διώδευσεν, ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς πλεῖς μὴ λύσας, Ἀγνὴ τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδὰμ, καὶ ὁ Υἱὸς σου.

Καταβασία.

» Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμουνσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθεξέσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν εξέτασιν· τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης· μέγα μὲν ἡγήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γενένης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρῦξουσιν. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαι μου, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Ὅτε, κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κἀθῇ, Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κἀρὲ κρίνοις.

Ταύτην οἱ θεότατοι Πατέρες, μετὰ τὰς δύο παραβολὰς ἔθεντο, ὡς ἂν μή τις τὴν ἐν ἐκείναις τοῦ Θεοῦ φιλάνθρωπίαν μαυθάνων, ἀμελῶς διάγη λέγων· Φιλάνθρωπός ἐστιν ὁ Θεός, καὶ ὅταν τῆς ἀμαρτίας ἀναχωρήσω, εἰτοίμως ἔχω τὸ πᾶν ἀνύσαι. Ταύτην τὴν φοβεράν ἡμέραν ἐνταῦθα κατέταξαν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου, καὶ τῆς προσδοκίας τῶν ἐσομένων δεινῶν, φοβήσαντες τοὺς ἀμελῶς διακειμένους, πρὸς ἀρετὴν ἐπαναγάγῃσι, μὴ θάρρουντας εἰς τὸ φιλάνθρωπον μόνον, ἀλλ' ἀφορᾶν, ὅτι καὶ δίκαιός ἐστι Κριτὴς, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄλλως τε, καὶ τῶν ψυχῶν προηγησαμένων ἐχρῆν παραγενέσθαι καὶ τὸν κριτὴν. Τρέπον δέ τινα καὶ ἡ παρούσα Ἐορτὴ, ὥσανεὶ τέλος πασῶν τίθεται νῦν· ὅτι καὶ αὕτη πάντων ἔσται τῶν κατ' ἡμᾶς τελευταία. Χρὴ γὰρ σκοπεῖν, ὡς τῇ ἐσομένῃ Κυριακῇ, τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, καὶ αὐτὴν τὴν ἀπὸ τοῦ Παραδείσου ἐκπτωσιν θήσουσι τοῦ Ἀδάμ· ἡ δὲ παρούσα, πάντων τῶν ἡμετέρων τέλος, καὶ τοῦ κόσμου αὐτοῦ· ἐν τῇ Ἀπόκρῳ δὲ ταύτην ἔθεντο, καταστέλλοντες, οἶμαι, τὴν τρυφὴν καὶ ἀδδηφαγίαν διὰ τὸν φόβον τῆς Ἐορτῆς, καὶ πρὸς τὴν τῶν πλησίων συμπάθειαν ἡμᾶς ἐκκαλούμενοι. Καὶ ἄλλως· ἐπειδὴ τρυφήσαντες ἐξώσθημεν τῆς Ἐδέμ, καὶ ὑπὸ κρίσιν γεγόναιμεν καὶ ἀράν, κατὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἡ παρούσα τίθεται Ἐορτὴ· καὶ ὅτι μέλλομεν, τῇ ἄλλῃ διὰ τοῦ Ἀδάμ Κυριακῇ κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐδέμ, ἐκβληθῆναι, ἵως οὐ ἡμᾶς Χριστὸς ἔλθων, πάλιν ἐπαναγάγῃ πρὸς τὸν Παράδεισον. Δευτέρα δὲ Παρουσία εἴρηται, ὅτι καὶ πρῶτον σωματικῶς πρὸς ἡμᾶς ἐπιδήμησεν, ἀλλ' ἡρίμα, καὶ χωρὶς δόξης· νῦν δὲ, μετὰ ὑπερφῶν θαυμασίων ἐλευσέται, καὶ περιφανοῦς τῆς λαμπρότητος οὐρανόθεν, καὶ μετὰ σώ-

ματος, ὡς ἂν γνωσθεῖν πᾶσιν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ καὶ πρῶτα ἐλθὼν, καὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ῥυσάμενος, καὶ κρῖναι πάλιν μέλλων αὐτό, εἰ καλῶς τὰ δεδομένα αὐτῷ διατηρήσει. Πότε μὲν τοι γενήσεται ἡ αὐτοῦ Παρουσία, οὐδεὶς οἶδε· τοῦτο γὰρ καὶ ὁ Κύριος τοῖς Ἀποστόλοις ἀπέκρυψε· τῶς γεμῆν, σημεῖα τινα ἐνέφηνε προηγήσασθαι, ἅτινες τῶν Ἀγίων καὶ πλατύτερον διεσάφησαν. Λέγεται δὲ, ὅτι μετὰ τὴν τῶν ἑπτὰ χιλιάδων χρόνων παρέλευσιν ἔσται. Πρὸ δὲ τῆς αὐτοῦ Παρουσίας, ἐλεύσεται ὁ Ἀντίχριστος, καὶ γεννηθήσεται (ὡς φησὶν ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος Ῥώμης) ἐκ γυναικὸς μιαρᾶς, καὶ παρθένου μὲν τὸ δοκεῖν, ἐξ Ἑβραίων δὲ οὐσης, ἀπὸ τῆς φυλῆς Δάν, ὃς ἦν παῖς τοῦ Ἰακώβ, καὶ περιπατήσει δῆθιν, τὴν κατὰ Χριστὸν μετερχόμενος πολιτείαν, καὶ θαύματα ἐκτελέσει, ἔσα δῆτα καὶ ὁ Χριστὸς ἐνήργησε, καὶ νεκροὺς ἀναστήσει· πλὴν κατὰ φαντασίαν ἅπαντα πράξει, καὶ τὴν γεννησιν, καὶ τὴν σάρκα, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος· καὶ τότε, λέγων, ἀποκαλυφθήσεται ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους. Πλὴν οὐκ αὐτὸς ὁ Διάβολος εἰς σάρκα μεταστοιχειωθήσεται, ὡς ὁ ἐκ Δαμασκοῦ φησὶν Ἰωάννης· ἀλλ' ἄνθρωπος ἐκ πορνείας γεννηθεὶς, πᾶσαν τὴν τοῦ Σατανᾶ ἐνέργειαν ὑποδέχεται, καὶ αἰφνιδοῦ ἐπαναστήσεται, εἴτα χρηστὸς καὶ ἐπεικὴς ἅπασι δόξει, καὶ λιμὸς τότε μέγας γενήσεται· καὶ ἐπαρκέσει τῷ λαῷ δῆθιν, καὶ τὰς θείας Γραφαὶς μετελεύσεται, καὶ νηστείαν ἀσκήσει, καὶ βιασθήσεται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλεὺς ἀνακηρυχθήσεται καὶ ἀγαπήσει πλεῖστα τὸ τῶν Ἑβραίων γένος, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀποκαταστήσει, καὶ τὸν ναὸν αὐτῶν ἐγερεῖ. Πρὸ δὲ ἑπτὰ χρόνων, ὡς φησι Δανιὴλ, ἐλεύσεται Ἐνὼχ καὶ Ἥλιος, κηρύσσοντες τῷ λαῷ, μὴ δέχεσθαι αὐτόν· ὁ δὲ, συσχὼν αὐτούς, τυραννήσει· εἴτα καὶ τὰς αὐτῶν κεφαλὰς ἐκκόψει· οἱ δ' εὐσεβεῖν ἡρμημένοι, μακρὰν φεύξονται· οὓς ἐν ὄρεσιν εὐρῶν, διὰ δαιμόνων πειράσει· κολοβωθήσονται δὲ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἐκεῖνα, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, καὶ λιμὸς γενήσεται μέγας, τῶν στοιχείων ὅλων μετατραπέντων, ὡς ἀφανισθῆναι μικροῦ δεῖν ἅπαντας.

Μετὰ δὲ ταῦτα, αἰφνης ὡσεὶ ἀστραπὴ οὐρανόθεν ἡ τοῦ Κυρίου Παρουσία γενήσεται, προπορευομένου τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ, καὶ ποταμὸς πυρὸς καχλάζων αὐτοῦ προπορεύεται, πᾶσαν τὴν γῆν τῶν μiasμάτων ἀποκαθαίρων· συσχεθήσεται δὲ αὐτίκα ὁ Ἀντίχριστος, καὶ οἱ αὐτοῦ ὑπηρεταί, καὶ παραδοθήσονται τῷ αἰώνῳ πυρί. Σαλπισάντων δὲ τῶν Ἀγγέλων, ἤξει ἄθροον ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν στοιχείων, σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτι μέση τοῦ κόσμου αὕτη, καὶ ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν· πλὴν μετὰ τῶν ἰδίων σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν, πάντων πρὸς ἀφθαρσίαν μεταστοιχειωθέντων, καὶ μίαν ἐχόντων μορφήν, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν στοιχείων, τὴν ἐπὶ τὸ κρεῖττον δεξαμένων ἀλλοίωσιν, καὶ διαχωρίσει ἐνὶ λόγῳ ὁ Κύριος δι-

καίους ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν· καὶ πορίσονται οἱ τῶν ἀγαθῶν ἐργάται, αἰώνιον ζωὴν κομιζόμενοι· οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ, αἰώνιον πάλιν τὴν βάσανον, καὶ οὐδέποτε τούτων παῦσις γενήσεται. Ἰστίον δὲ, ὡς οὐ νηστεῖαν τότε ζητήσει, καὶ γυμνασίαν, καὶ θαύματα ὁ Χριστὸς· καλὰ μὲν γὰρ καὶ ταῦτα, ἀλλὰ τὰ πολλῶ τούτων κρεῖττονα, ἐλεημοσύνην δηλαδή, καὶ συμπάθειαν· ἐρεῖ γὰρ δικαίοις, καὶ ἀμαρτωλοῖς ἐξ τινά· Ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· Ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· Ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· Γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· Ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκήψασθέ με· Ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με· ἐφ' ὅσον γὰρ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε· ἅπερ δύναται ποιεῖν πᾶς τις κατὰ δύναμιν· Τότε σὺν πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Αἱ βάσανοι μὲν τοι, ἃς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον παραδίδωκεν, αὐταὶ εἰσὶν· Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς, καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδόντων· ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται· καὶ βάλλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἃ δὴ πάντα λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ δαχομένη, οἶται τρυφὴν μὲν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν εἶναι, τὴν μετὰ Θεοῦ τῶν Ἀγίων συνδιαγωγὴν, καὶ τὴν ἰσομένην ἐκείνοις ἱλλαμψὶν διηνεκῇ καὶ ἀνάβασιν· βάσανον δὲ καὶ σκότος, καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸν ἀπὸ Θεοῦ μακρυσμόν, καὶ τὴν τῶν ψυχῶν διὰ τοῦ συνειδότος δαπάνην· ὅπως δὲ ἀμελείας καὶ τρυφῆς προσκαίρου, τῆς θείκης ἐλλάμψεως ἰσπερήθησαν.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστέ ὁ Θεός, τῆς εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξιώσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναριθμήσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ἐδὴ ζ'. Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν.

Προσπέσωμεν καὶ προσκλαύσωμεν πρὸ τῆς κρίσεως πιστοὶ ἐκείνης, ὅτε οἱ οὐρανοὶ ἀπολοῦνται, ἄστρά πίπτουσι, καὶ πᾶσα κλονεῖται ἡ γῆ, ἵνα ἴλεων εὐρωμεν εἰς τέλος, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Α'δέκαστος ἡ ἐξέτασις, φοβερά ἐστι ἐκεῖ ἡ κρίσις, ὅπου Κριτὴς ἀλάθητός ἐστιν, ὅπου πρόσωπον, οὐκ ἔστιν ἐν δώροις λαβεῖν· ἀλλὰ φεῖσαι μου Δέσποτα, καὶ λύτρωσαι, πάσης ὀργῆς σου φρικτῆς.

Ο' Κύριος κρῖναι ἔρχεται· τίς ἐνέγκει ὅπτασίαν αὐτοῦ; φρίξον ψυχὴ ἀθλία μου φρίξον, καὶ ἐτοίμασον ἐξόδου τὰ ἔργα σου, ἵνα ἴλεων καὶ εὐσπλαγχνον εὐρήσης αὐτόν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τὸ ἄσβεστον πῦρ ταραττει με, ὁ πικρότατος βρυγμὸς σκωλήκων, Ἄδης ὁ ψυχοφθορὸς φοβεῖ με, εὐκατάνυκτος οὐδόλως δὲ γίνομαι·

ἀλλὰ Κύριε Κύριε πρὸ τέλους με, στήριξον φόβῳ τῷ σῷ.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· ἤμαρτον, ὡς οὐχ ἤμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς· ἀλλ' οἰκτίρησον Δέσποτα τὸ πᾶν σου, καὶ ἀνακαλεσαί με.

Πίστρεψον, μετανόησον, ἀνακαλύψον τὰ κεκρυμμένα, λέγε Θεῷ τῷ πάντα εἰδόντι· Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ· ἀλλ' αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου. *Δόξα Πατρί.*

Γὰ τρία ἐν οὐσιότητι, καὶ τὸ ἐν προσώποις τρία ὑμῶν· ταῦτα Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία δύναμις, βουλὴ καὶ ἐνέργεια, εἷς Θεὸς ὁ τρισαγίος, βασιλεὺς ἐν μοναρχικῷ τᾶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προέρχεται ὠραιότατος, ἐκ θαλάμου τῆς γαστρὸς σου Θεός, ὥσπερ ἀνάκτωρ ἡμφιεσμένος, θεοῦφαντον αἰλουργίδα βαφῆς μυσικῆς, τῶν πανάγων αἱμάτων σου· Ἀνύμφευτε, καὶ βασιλεύει τῆς γῆς.

Καταβασία.

• **Π**ᾶρτομεν ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὡδὴ ἡ Ὀν στρατιαὶ οὐρανῶν.

Τῆς φοβερᾶς δευτέρας σου Κύριε, Παρουσίας ἐννοῶν τὴν ὑπαπαντὴν, τρέμω τὴν ἀπειλήν σου, φοβοῦμαι τὴν ὀργήν σου· Ταύτης με, τῆς ὥρας, κραυγαῶ, σῶσον εἰς αἰῶνας.

Σοῦ τοῦ Θεοῦ κρίνοντος τὰ σύμπαντα, τίς ἐνέγκει γηγενῶν, ὧν περιπαθῆς; ἄσβεστον πῦρ γὰρ τότε, καὶ σκώληξ βρύχων μέγα, τοὺς κατακριθέντας, συλλήψεται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν πνοὴν νῖκα προσκέκλησαι, τοῦ διακρίναι Χριστέ, ἐπὶ τὸ αὐτό· μέγας ὁ φόβος τότε, μεγάλη ἡ ἀνάγκη, μόνων βοηθῶντων, τῶν πράξεων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντων Κριτὰ Θεέ μου καὶ Κύριε, ἀκήσομαι σου φωνῆς, τότε εὐκτικῆς· ἴδω σου φῶς τὸ μέγα, ἀθρήσω τὰς σκηναίς σου, βλέψω σου τὴν δόξαν, γηθόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δικαιοκρίτα Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄντες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Οταν καθίσῃς κριτῆς, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξῃς τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ, ὃ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ Βήματός σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἴνα Θεὸν κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμῶν, διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ προσώποις, Πατὴρ, Υἱὸς, καὶ Θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ φωτεινῆς προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἀγνὴ τὸν κόσμον.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία.

• **Ο**ν στρατιαὶ, οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
• **Ο**φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ,
• πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ' Ἀσπόρου συλλήψεως.

Ος Κύριος ἔρχεται, ἀμαρτωλὺς κολάσασθαι, δικαίους σῶσαι· φρίξωμεν θρηνήσωμεν, καὶ λάβωμεν αἴσθησιν, ἐκείνης τῆς ἡμέρας· ἐν ἣ τὰ ἄδηλα καὶ κρυπτά, ἐκκαλύψας τῶν ἀνθρώπων, ἀποδίδωσιν ἐπάξια.

Εμφοβος καὶ ἔντρομος, Μωσῆς ἰδὼν σε γέγονεν, ἐκ τῶν ὀπίσω· πῶς δὲ ὑποστήσομαι, σοῦ βλέπων τὸ πρόσωπον, τότε ἐγὼ ὁ τάλας, ἠνίκα ἔλθῃς ἐξ οὐρανοῦ; ἀλλὰ φεῖσαί μου Οἰκτίρμον, ἐν ἰλέῳ σου προσβλέμματι.

Ανιὴλ πεφρόβηται, τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως· ἐγὼ τί πάθω, ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενος, ὁ δύστηνος, Κύριε, τῆς φοβερᾶς ἡμέρας; ἀλλὰ μοι δίδου πρὸ τελευτῆς, εὐαρέστως σοι λατρεῦσαι, καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας σου.

Τὸ πῦρ ἐτοιμάζεται, ὁ σκώληξ εὐτρεπίζεται, τῆς εὐφροσύνης, ἡ δόξα ἡ ἄνεσις, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἡ χαρὰ τῶν δικαίων· καὶ τίς μακάριος ἐκφυγεῖν, τιμωρίας τῶν προτέρων, κληρωτάμενος τὰ δεύτερα;

Μή με τοῦ προσώπου σου, ἀποστρεψάτω Κύριε, θυμὸς ὀργῆς σου, μηδὲ εἰσακούσομαι, φωνῆς ἡραμένης σου, εἰς πῦρ ἀποπεμπούσης· ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς χαρὰν, τοῦ ἀφθάρτου σου νυμφῶνος, καὶ γὰρ τότε σὺν Ἀγίοις σου.

Ονοῦς τετραυματίζεται, τὸ σῶμα μεμαλακίζεται, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νεκρῶται, τὸ τέλος ἐπὶ θύ-

ραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις, ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνῆσαι τὰ σά;

Δόξα Ἱητροί.

Μόνε μονογεννῆτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεῷ ἅγιον Πνεῦμα, Κυρίου Κυρίον ὄντως ὄν. Ὡ Τριάς μοναὶς ἀγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον, εἰπέ πῶς παρθελεύεις; γεννήσασα ὡς Μητήρ, τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Καταβασία.

» Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄσπορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γεννεαί, ὡς Θεοῦ ἡμῶν Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστείλ. τὸ Ἑωθινόν· εἶτα τὰ παρόντα.

Ταῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὴν φοβεράν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμούμενος, φρίττω Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω· Ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι Χριστέ τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε αἵκτρον, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου Δέσποτα, ἀξιώσας με στήναι.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ιδοὺ ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος· καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου; ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστὶ, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾗ Κριτὴς καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλευσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιοτάτε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ε. καὶ τῷ Τριωδίῃ τὰ παρόντα Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλομεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατὰκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἡγήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια

τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἐξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία. πάντες γενήσονται· καὶ πάντων τὰ κρυπτά φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου· καὶ κόφονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἀπελεύσονται, οἱ μὴδὲ ποτε μετανοήσαντες· καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, εἰσελεύσεται εἰς πασταδα οὐράνιον.

Ὁ αἰεὶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε.

Ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτὴς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτά τοῦ σκότους δημοσιεύονται. Ἀγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες, δούλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἁμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτὴς, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἀγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τὰς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτί, καὶ ἐν ἡμέρᾳ; ὦ ποία ὥρα τότε! Ἀλλὰ πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπουδάσον κράζουσα ψυχὴ· Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς μου.

Ανιῆλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἐξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεώχθησαν. Βλέπε ψυχὴ μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει· βρωμάτων ἀπέχη; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνης· μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπομένη, κατακαῆς ὡσεὶ κηρὸς, ἀλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστὸς εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δόξα. Ἦχος α'.

Προκαθαίρωμεν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα· τῶν παθῶν κατευναρίζει τὰ αἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότη καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· διό μετ' εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφυλάξον, δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἡ συνήθως Αὐτὴ ἐν τῷ Μάρθῳ, ψάλλον-
του τοῦ Παύλου Ἰδιόμ. Συνάπτουεν δὲ καὶ
τὴν α. Ὡραν, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις
τοῦ ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὴν Αἰτιολογίαν

Τὴ Τετικῇ, οἱ Μακαριστοὶ τῆς Ὀκτωήχου,
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τ. 5 Τριτίου ἡ 5. ἡ 8ῃ.
Ὁ Ἀπόστολος. Περικατέκον. Ἦχος γ.
Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς.
Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Κορινθίους α. Ἐπιστολὴς Παύλου.

Κεφ. Η'. 8.

Αδελφοί, βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίσῃσι τῷ Θεῷ·
οὔτε γὰρ ἐὰν φαίγωμεν, περισσεύομεν· ὅτε
ἐὰν μὴ φαίγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ
μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένη-
ται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν
ἐχοντα γινώσκειν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ
ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκοδομη-
θῇσεται, εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ
ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνῶ-
σει, δι' ὃν Χριστὸς ὀπέθανεν. Οὕτω δὲ αἰμαρτά-
νοντες εἰς τὴν ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν
τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν αἰμαρ-
τάνετε. Διό περ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀ-
δελφόν μου, οὐ μὴ φαίγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα,
ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. (Κεφ. Θ'. 1.)
Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ
τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐσέ ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις ἐκ
εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλάγε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφρα-
γὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς, ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὃταν ἔλθῃ ὁ Υἱός.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Εὐαγγέλιον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ψάλλομεν, ὡς συνή-
θως, τὰ Σαχάρᾳ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Με-
ναίου, τὰ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου, εἰς Στίχ. 5.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, καταλαμβάνεται ἡ
Ὀκτωήχος, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμ. ἡ
δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Αγνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γυ-
μνωσιν, ἡττηθέντες τῆς πικρᾶς γεύσεως,
καὶ τοῦ Θεοῦ ἐξόριστοι γεγονάμεν· ἀλλ' ἐπαν-
άγωμεν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τὰς αἰσθήσεις
ἐκκαθαίρωμεν, πρὸς ἃς ὁ πόλεμος, ἐπεισοδιον
τὴν νηστείαν ποιούμενοι· ἐλπίδι χάριτος, τὰς
καρδίας βεβαιούμενοι· οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς
οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες· καὶ βρω-
θῇσεται ἡμῖν ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἱερᾷ
καὶ φωτοφόρῳ νυκτὶ τῆς ἐγέρσεως· τὸ ὑπὲρ
ἡμῶν ἀχθὲν σφάγιον, τὸ τοῖς Μαθηταῖς κοι-
νωνῆσαν, ἐν ἐσπέρᾳ τοῦ μυστηρίου, καὶ σκό-
τος λύον τῆς ἀγνοσίας, ἐν τῷ φωτὶ τῆς αὐτοῦ
Ἀναστάσεως.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Καὶ ψάλλομεν αὐτὸς τὸ αὐτὸ Ἰδιόμ.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχ-
θροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖτε κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι οὕτω ποιούμεν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς
ταύτης ἐσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, ἕως τῆς Παρασκευῆς
τοῦ ἁγίου Λαζάρου· ὡσαύτως καὶ εἰς τὸν Ὀρθρον, καὶ
εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Σχολάζουσι δὲ ἐν ταῖς τοιαύταις Ἑβδο-
μάσι, τῆς Ἀπόκρεω, καὶ τῆς Τυρινῆς, τὰ Μεσώρια τῶν
Ὁρῶν, καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομενος Κανὼν
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Καὶ ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ Ἑβδο-
μάδι τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ὀρθροῖς τοὺς Κα-
νόνας τῆς Ὀκτωήχου, ὡς συνήθως· ὡσαύτως καὶ τοῦ

Μηναίου τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου. Ἐν αἷς δὲ Ὁ-
δαῖς ψάλλομεν τὸ Τριῳδίου, καταλιμπάνομεν τὰς τοιαύ-
τας Ὁδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὀκτωήχου ὁλοκλή-
ρως. Εἰ δὲ δύνειρόν ἐστι τὸ Τριῳδίου, καταλιμπάνομεν
καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὀκτωήχου τὰς Ὁδὰς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΗΡΩΙ.

Ἐν τῷ Ὁρίῳ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχ. τοῦ Ἀ-
Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ τῆς
Ὀκτωήχου Κάθισμα. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογ.
τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Πρόσθεται τῆς Θείας, μετανοίας τὰ πρόθυρα,
προσέλθωμεν προθύμως, ἀγκισθέντες τὰ
σώματα· βρωμάτων, καὶ παθῶν τὴν ἀποχὴν,
ποιοῦντες ὡς ὑπήκοοι Χριστοῦ, τοῦ καλέσαντος
τὸν κόσμον, εἰς βασιλείαν τὴν ἐπεράνιον, δεκά-
τας τοῦ παντός ἐνιαυτοῦ, προσφέροντες τῷ πάν-
των Βασιλεῖ, ὅπως καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ
πόθῳ κατίδωμεν.

Δίς.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς Θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία σαρκωθέν-
τα Θεότητι· προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυ-
τρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ
κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ, καὶ βοῶν-
τάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡ-
μᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ο' Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῳ-
δια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν.

Φαιδρα προεόρτια, τῆς ἐγκρατείας, λαμπρά
τὰ προοίμια, τῆς νηστείας σήμερον· διὸ
συνδράμωμεν, ἐν πεποιθήσει ἀδελφοί, καὶ προ-
δυμία πολλῇ.

Αἰδὼν τὸν προπάτορα, τῇ παραβάσει, ζη-
λώσας ἐκβέβλημαι, τῆς τρυφῆς ὁ ἄθλιος·
διὸ προσπίπτω σοι, ἐν μετανοίᾳ καὶ κλαυθμῷ·
Κύριε σῶσόν με.

Αρχὴ κατανύξεως, καὶ μετανοίας, κακῶν ἀλ-
λοτριώσις, καὶ παθῶν ἐγκράτεια· διὸ σπευ-
δάσωμεν, ἀποκοπὴν τῶν πονηρῶν, ἔργων ποιή-
σασθαι.

Θεοτοκίον.

Νυκτὶ παραπτώσεων, ἡμαυρωμένος, πρὸς σέ
τὴν κηύσασαν, τοῖς ἐν σκότει Ἥλιον, δι-
καιοσύνης Χριστόν, νῦν καταφεύγω ἐκτενῶς·
Δέσποινα σῶσόν με.

Ἐτερον Τριῳδίου. Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Εδοῦ προηνώχεται, τῆς μετανοίας, ἡ θύρα φι-
λόθεοι· δεῦτε οὖν σπουδάσωμεν, τοῦ εἰσελ-
θεῖν δι' αὐτῆς, πρὶν κλείσῃ ταύτην ὁ Χριστός,
ὡς ἀναξίοις ἡμῖν.

Τὸ ἔαρ μηνύουσα, ἠγγικεν αὕτη, ἡ νῦν προκα-
θάρσιος, Ἑβδομαῖς ἡ πάνσεπτος, τῶν ἱερῶν
Νηστειῶν, τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς, πάντων
φωτίζουσα.

Δίς.

Ασύγγυτε, ἀκτιστε, Τριάς ἀγία, μονὰς ὑπερ-
άγαθε, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα
τὸ συγγενές, τοὺς προσκυνῶντάς σε πιστῶς, αἰεὶ
περίσωζε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νενίκηνται πάντα γινε, ἐν σοὶ οἱ ὄροι, Παρθένε
τῆς φύσεως· μένεις γὰρ τέξασα, ἄνευ ἄν-
δρός τὸν Θεόν, ὡς πρὸς τοῦ τόκου σεμνή, πάλιν
ἀπήμαντος.

Καὶ αὖθις τὸν Εἰρμόν.

Ωδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βρα-
χίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
δεδοξάσται.

Ὡδὴ ἡ Ὀν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Τὸν βίον μου ἅπαντα, ἀσώτως δαπανῶν, πο-
λίταις ἐδὲλευσα, πικροῖς καὶ πονηροῖς· ἀλ-
λά με ποθοῦντα, πρὸς τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς, νῦν
ἐπαναστρέψαι, Χριστέ μέ ὑπερίδης.

Ο τρόπος τοῦ βίου μου, αἰσχρὸς καὶ χαλε-
πός· τὸ ἔλεος ἄμετρον, φιλάνθρωπε Σωτήρ,
τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, μετανοίας καιρὸν, δίδου
μοι αἰτοῦντι, καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦντι.

Τοῦ Καῖν τὴν δύστηνον, ἐπόθησα ζωὴν, τοῦ
νοῦ τὸ ἀξίωμα, νεκρώσας ἀληθῶς, καὶ
τρέμω τὴν κρίσιν, εὐεργέτα τὴν σὴν· μή με
κατακρίνης, σὺν τούτῳ εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ἡ μόνη πρὸς Θεόν, πι-
στῶν ἐνυπάρχουσα, βοήθεια στερόν, τοῦ
σκότους με ρῦσαι, καὶ κολάσεως, τῆς ἀποκει-
μένης, τοῖς πονηρῶς βιοῦσιν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὑμνον σοι προσφέρομεν.

Οὗτος ὁ καιρὸς ἐστὶ τῆς μετανοίας· διὸ εὐ-
φρόνως ἐναρξώμεθα, ἀδελφοί ἐκδοῶντες·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον τοῖς βρώμασιν, ἀποταχθέντες, σπεύ-
σωμεν ἔργῳ, καὶ τῶν πταισμάτων, τοῖς
ἐπαξίως μετανοοῦσιν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα σοι ἀόρατε Τριάς ἁγία, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνουμένη, ἣν πιστῶς δοξαζομεν· σῶζε τοὺς δούλους σου, ἐκ πάσης βλάβης.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υαίροις παμμακάριστε, ἁγνή Παρθένε· χαῖρε Κυρίου δούλη, καὶ Μήτηρ· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, Θεοτόκε εὐλογημένη, Μαρία ὁφωτε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Υ**μνον σοι προσφέρομεν τῶν Ἀσωμάτων,
• ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Εἱρηνικῇ καταστάσει, εἰλικρινεῖ διαθέσει, τὸν ἱερώτατον καιρὸν, τῆς ἁγίας Νηστείας, ὑποδεξώμεθα πιστοὶ, αἰτοῦντες τὴν ἄφεσιν, ὧν ἕκαστος ἐπλημμέλησεν· ὅπως τῆς ἐκείθεν, ἐπιτύχωμεν χαρᾶς.

Ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας, ἡ προεόρτιος αὕτη, τῶν Νηστειῶν εἰσαγωγή. Διανάστα ψυχὴ μου, τῷ εὐεργέτῃ καὶ Θεῷ, θερμῶς διαλλάγηθι, τῆς κρίσεως, ὅπως φύγῃς ἐκείνης τῆς δικαίας, καὶ φρικτῆς ὡς ἀληθῶς.

Τῶν Νηστειῶν ταῖς εἰσόδους, καὶ τὰ προπύλαια πάντες, μὴ καθαρίσωμεν κακῶς, ἀκρασίᾳ, καὶ μέθῃ, ἀλλ' ἐν ἀγνείᾳ λογισμῶν, προθύμως εἰσελθώμεν, ληψόμενοι ἀφθαρσίας στεφάνους, καὶ τῶν πόνων, ἐπαξίως τοὺς καρπούς.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τὸν ἀγαθὸν μὴ ἐλλείπῃς, τὸν τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, ἐπιστάμενον μόνον, λοιμοῦ λιμοῦ τε, καὶ σεισμοῦ, καὶ πάσης κακώσεως, λυτρώσασθαι, τὴν τιμωσάν σε πόλιν Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς τῶν γηγενῶν.

Εἰρμός ἄλλος. Σε τὴν ὁραθεῖσαν.

Εἰσῆκται καιρὸς ψυχῆ μου, ὁ τῆς μετανοίας, μὴ ἀμείλει· πεινῶσι δίδω ἄρτον· προσεύχε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμέραν καὶ νύκτα, καὶ ὥραν ἵνα σῶσῃ σε.

Κρεῶν καὶ λοιπῶν βρωμάτων, ὥσπερ ἀποχρὴν ἐποίησάμεθα, οὕτω καὶ πᾶσαν ἐχθραν, πρὸς τοὺς πλησίον ἅμα, πορνείαν τε καὶ φεῦδος, καὶ πᾶν κακὸν ἐκφύγωμεν.

Δόξα.

Μίαν προσκυνῶ τῇ φύσει, ἀναρχον Θεότητα, τρισὶ δὲ προσώποις, δοξαζῶ τὸν

Πατέρα, τὸν Υἱόν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν Τριάδι μονάδα, ἀμέριστον καὶ σύνθρονον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ τῶν πιστῶν Παρθένε, καύχημα ἐλπίς καὶ προστασία· σὲ ὠδαῖς ἀσμάτων, δοξαζομεν ἀπαύστως, Θεοτόκε Μαρία· διάσωσον τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
• τοῦ Προφήτου, ἐν ἣ οὐδεὶς διήλθεν, εἰμὴ
• ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὕμνοις
• μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Πάντα τὸν χρόνον, ἡ νηστεία ὠφέλιμος ἐστὶ, τοῖς αἰρουμένοις καὶ ποιοῦσιν αὐτήν· οὐτε γὰρ ἐπήρεια δαιμόνων, κατατολμᾷ τοῦ νησεύοντος· ἀλλὰ καὶ οἱ φύλακες τῆς ζωῆς ἡμῶν Ἄγγελοι, φιλοπονώτερον παραμένουσι, τοῖς διὰ νηστείας ἡμῖν κεκαθαρμένοις.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ.

Μαρτυρικόν, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν· ὅτι θάνατον γερόμενοι, Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ασπόρως συνέλαβες, ἐκ Πνεύματος ἁγίου· καὶ δοξολογοῦντες ἀνυμνοῦμέν σε· Χαῖρε Παναγία Παρθένε.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Πηναιίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰν δὲ ταῖς Ἀποσίχοις, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις, λέγοντες τοὺς συνήεις Στίχους, ὡς καὶ χθές.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ νηστείας καθαρῆναι σπεύσωμεν, τοῦ ῥύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν· καὶ δι' ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας, τῆς πρὸς τοὺς πένητας, εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἐνδοξον καὶ ἄχραντον Θεοτόκον ἀληθῆ, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνήσωμεν εὐσεβῶς, χαίρειζοντες αὐτὴν ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε Μητὴρ ἀγία, τοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡ πρεσβεύουσα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΠΡΩΤ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Υπεράγαθε Λόγε σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι κτίσας τὰ ὁρατά, ὁμοῦ καὶ ἀόρατα, ἐν ἀρρήτῳ σοφίᾳ σου, τῆς φαιδρᾶς Νηστείας, καιρὸν διανύσασθαι, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, εὐδόκησον εὐσπλαγχνε, λύων τὴν ἀπάτην, τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας, παρέχων κατανύξιν, καὶ ἰάσεων δάκρυα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν, ἵνα ἀδιστακτῶ ψυχῇ, ἐν προθύμῳ τῷ πνεύματι νηστεύοντες, σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Δίς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητὴρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, καὶ πιστεῖ δοξάζω σε, τοῦ ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. τοὺς Κανόνας τῆς Ὁκτωήχου καὶ τοῦ ἱεραίου μετὰ τοῦ Τριωδίου. Ἐν αἷς δὲ ᾠδαῖς ψάλλομεν αὐτὸν, καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ δευτέρου Κανόνος τῆς Ὁκτωήχου. Εἰ δὲ διαιρεμόν ἐστι τὸ Τριώδιον, καταλιμπάνονται καὶ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ὁκτωήχου αἱ ᾠδαί. Ἀναγιγνώσκουμεν δὲ καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τὸν Λόγον περὶ Εὐχαριστίας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

ᾠδὴ β'. Ἦχος γ'. Ὡς ὁμβρος ἐπ' ἄγρωστιν.

Ὡς ὁμβρος ἐξελαμψεν, ἡμῖν τῆς μετανοίας, αἰκτῖνας τὰ προπύλαια, λαμπρῶς τῆς ἐγκρατείας.

Τοῦ σκότους με λύτρωσαι, Χριστέ τοῦ ἐξωτέρου, τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Πυρὸς με ἐξάρπασον, καὶ σκώληκος Σωτὴρ, τοῦ ἀκοιμήτου, μετανοίας ἐμμελεία κα-
θαρθέντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανύμνητε, ὁδὸς ἡμῖν γενεῖ, τῆς μετανοίας, σωτηρίας, ὁδηγεῖσα πρὸς τὰς πύλας. Εἰρμὸς ἄλλος. Ἦχος β'.

Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου.

Καιρὸς μετανοίας ἐφῆστηκε· σπεύσωμεν φιλόχριστοι, καθαρθῆναι πάντων τῶν πταισμάτων, καὶ ὀφθῆναι τῷ Δεσπότη μακάριοι.

Νηστείαν καθαρὰν ἀναμάρτητον, σπεύσωμεν τελέσωμεν, νῦν ἀδιαλείπτως, ἵνα εὐρωμεν πταισμάτων ἄφεσιν.

Υπάρχεις γὰρ Χριστέ πολυέλεος, πάντας ἀγαθὲ, αἰεὶ προσδεχόμενος, ἐν μετανοίᾳ· διὸ πάντες σε αἰεὶ δοξάζομεν. Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι δοξάσωμεν, ἄτμητον ἀσύγχυτον, ἀδιαίρετον, τῇ ὑποστάσει, διαιρετὴν δὲ τοῖς προσώποις Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθενομῆτορ δυσώπησον, ὃν περ ἐσωμάτωσας, ὡς βροτὸν Παρθένε καὶ Λόγον, ἵνα σῶσῃ κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ροσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ μου· κλίνατε
• τὸ οὖς ὑμῶν, εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόμα-
• τός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σου Κύριε ἐκάλεσα.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας ἐπιδείξασθαι, καρπούς ἀξίους· τῷ Θεῷ ψυχὴ μου, σπεῦσον διανίστηθι, καὶ βόησον ἐκτενῶς, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προκαθαρθῶμεν ἀδελφοί, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια, καὶ τῷ Κυρίῳ νῦν προσκολληθῶμεν, τρόποις κατανύξεως, βοῶντες ἐλίκρινῶς, μετανοία καθαρὰ· Ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐνεδρεύοντα ἐχθρόν, λιγνοτέρας ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀκρασίᾳ ἡδονῆς βραχείας, δελγόντα τὴν αἴσθησιν, νεκρῶσαι σπουδάσω-

μεν ἐπιμόνω προσευχῇ· ὑμνοῦντες εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ποῦρανώσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες Κόρη φύραμα, τὴν γεωθεῖσαν καὶ καταφθαρεῖσαν, τῆς ψυχῆς μου αὐλακα, τῷ ὁμβρῷ σῶν οἰκτιρμῶν, καρποφόρον ἀρεταῖς, ἀνάδειξον βοῶσαν, καὶ ὑπερυψοῦσαν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσεῖ.

Προκαθαρθῶμεν νυνὶ, μὴ τοῖς βρώμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς πράξεσι, καὶ ἀρξώμεθα πιστοὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ, ἵνα τῷ Κτίστῃ παιδοὶ, ὁφθῶμεν εἰς αἰῶνας.

Οὕτως ἡμᾶς νηστεύειν δεῖ, μὴ ἐν ἔχθρᾳ καὶ μάχῃ, μὴ ἐν φθόνῳ καὶ ἔριδι, μὴ ἐν κενοδοξίᾳ, καὶ δόλῳ κεκρυμμένῳ, ἀλλὰ καθὼς ὁ Χριστὸς, ἐν ταπεινοφροσύνῃ.

Οἱ ἐλεοῦντες φησὶ, τοὺς πτωχοὺς τῷ Σωτῆρι, δανειοῦσιν ἐμφρόνως· ὡς χαρὰς ἀνεικάστου! παρέχει γὰρ πλουσίως, ταῖς ἀμοιβαῖς τῶν καλῶν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· εἰς Θεὸς γὰρ τὰ τρία, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως, βροτοὶ ἀνευφημοῦμεν, σὲ παναγία Τριάς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζαῖρε Παρθένε ἀγνή, Θεοτόκε Μαρία, ἱλαστήριον κόσμου, ὀρθοδόξων τὸ κέρας, ἰκέτευε ῥυσθῆναι, ἐκ τοῦ ἀσθέστου πυρός, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ἐἰρμός.

Ον ἐν τῇ βάρῃ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ
 • **Δ**αῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαν
 • **τα** ποτέ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 • **εἰς** πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐἰρμή. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάρτον.

Ανοῖξον ἡμῖν τοῦ ἐλέους σου, τὰ ἄχραντα σπλάγχνα, ὃ μετάνοιαν βροτοῖς εἰς σωτηρίαν, δωρησάμενος, μόνε Σωτὴρ πολυέλεε.

Οἱμοὶ! τί φρικῶδες ἐκεῖνο, τὸ ἀδέκαστον Βῆμα, ἐν ᾧ μέλλομεν γυμνοὶ, ποιεῖσθαι λόγον, ὧν ἐν τῷ βίῳ κακῶν διεπραῖξαμεν!

Ομβρησον ἡμῖν εὐσπλαγχνίας, Εὐεργέτα ῥανίδα, κατακλύζουσιν ἡμῶν, τὸν ῥύπον πάντα, ἀφορμαῖς μετανοίας ἡμῖν παρεχόμενος.

Πάντες ἐν προθύμῳ καρδίᾳ, τῆς αἰγίας Νηστείας, τὰ προπύλαια λαμπρῶς συνεισελ-

θόντες, εὐχαρίστους δὲ ᾧδαίς, τῷ Χριστῷ προσε-
 νέγκωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν κραταιὰν προστασίαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, ἐκδυσωπούμεν· Τὸν Υἱόν σου δυσώπει, Παρθένε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐἰρμός ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου Θεοτόκε.

Νῦν προκαθαιρώμεθα, ἐν νηστείᾳ καὶ δάκρυσι, καὶ μεγίστοις κατορθώμασιν, ἵνα εὐρώμεν μέγα ἔλεος.

Νῦν μιμησώμεθα, ταῖς φρονίμοις Παρθένους φιλόχριστοι, καὶ σπεύσωμεν Χριστῷ ὑπαντῆσαι, μετὰ λαμπάδων παιδρῶν.

Νῦν μιμησώμεθα, τὸν Ἥλιον νηστεύοντα, καὶ φεύγοντα τὴν Ἰεζάβελ, τὴν πονηράν, ἵνα οὕτως ἀναληφθῶμεν ἐκ γῆς.

Ἄξιον.

Αἴγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, τρισάγιε, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Υἱὲ ὁμοῖσις, σὺν τῷ Πνεύματι, μία Θεότης.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς σὲ καυχώμεθα, καὶ εἰς σὲ καταφεύγομεν, ἀγνή Ἀειπάρθε, σεμνή· τῆς κολάσεως, ῥῦσαι πάντας ἡμᾶς.

Ἐἰρμός.

• **Π**ὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε ἀμίαντε, ἦν
 • **οὐ** κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος,
 • **ταύτην** αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὰ Ἀπόστολα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Ασμένως λαοὶ, τὴν Νηστείαν ἀσπασώμεθα· ἔφθασε γὰρ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἡ ἀρχή· ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα, συγκακοπαθήσωμεν ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, ἵνα καὶ σὺνδοξασθῶμεν ὡς τέκνα Θεοῦ· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν ἡμῖν οἰκῇσαν, φωτίσῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄξιον.

Μαρτυρικόν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστῷ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως αὐτὸν ὠμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν· καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀξιον, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρρόμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΤΥΓΓΙΝΗΣ ΕΠΕΤΕΑΣ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα**, τὸ Σπυρχὴ τῆς Ὁκτωγώνου καὶ τῆς Τριώδου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς δὲ τὸ **Ἄγιον** τὸ παρὰ τὸν Ἱερόμελον.

Δόξα α΄.

Περιχαρῶς δεξώμεθα πιστοί, τὸ Θεόπνευστον
Διάγγελμα τῆς Νηστείας, ὡς πρώην οἱ
Νινευῖται, καὶ αὐθις πόρνοι καὶ τελῶναι, τὸ
τῆς μετανοίας κήρυγμα, παρὰ τοῦ Ἰωάννου·
δι' ἐγκρατείας ἐτοιμασθῶμεν πρὸς μετουσίαν,
τῆς ἐν τῇ Σιών δεσποτικῆς ἱερωγίας· διὰ δα-
κρύων προκαθαρθῶμεν τοῦ ἐν αὐτῇ θείου Νι-
πτῆρος· προσευξώμεθα ἰδεῖν τὴν τοῦ τυπικοῦ
ἐνταῦθα, Πάσχα τελείωσιν, καὶ τοῦ ἀληθινοῦ
ἀνάδειξιν· παρασκευασθῶμεν εἰς προσκύνη-
σιν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐγέρσεως Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Μὴ κατασιγῇ
ἡμᾶς, ἀπὸ τῆς προσδοκίας ἡμῶν φιλάν-
θρωπε.

Δόξα.

Μαρτυριόν.

Ο τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἄγιοι! ὅτι
αἱματα ἔδωκατε, καὶ οὐρανοὺς ἐκκληρο-
νομήσατε, καὶ προσκαίρως πειρασθέντες, αἰώ-
νιως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπό-
τευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἄφθαρ-
ρα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες,
ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἰκνεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένος ἡ ἄσπιλος ποτέ, ἐπὶ ξύλῳ βλέψου-
σα, ὃν ἐξ ἀσπόρου γὰρ ἔτεκε, γαστρὸς
μὴ φέρουσα, τὴν τῶν σπλάγχχνων τρώσιν, τρυ-
χομένη ἔλεγεν· Ὁ νεύματι κρατῶν κτίσιν ἄπα-
σαν, πῶς ὡς κατάκριτος, ἐν Σταυρῷ ἐναπηώ-
ρησαι; πάντως θείων, σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον.

Ἐἴτα τὸ, **Θεοτόκε Παρθένε**, καὶ τὰ λοιπὰ
Τροπάρια, ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας εἰς
ἐκαστον αὐτῶν· τὸ, **Κύριε ἐλέησον**, μὲν, Δόξα,
καὶ νῦν. **Τὴν Τιμιωτέραν**,

καὶ Ἀπολύεις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΤΥΓΓΙΝΗΣ ΕΠΕΤΕΑΣ.

Εἰς τὸν Ὁκτώηχον, τὸ, **Ἀλληλουῖα**, καὶ τὸν Ὁκτώ-
ηχον, τὸ εἰς τὸν τετάρτον Ὁκτώηχον· καὶ τὸν Ὁκτώ-
ηχον, καὶ τὸν τετάρτον Ὁκτώηχον, καὶ τὸν Ὁκτώηχον,
μετὰ δὲ τὴν β΄ Συναγωγίαν, τὸ παρὰ τὸν
Τριώδιον.

Ἦχος β΄. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τετ' εἰρήνης διελθεῖν ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς,
τὴν προκαθάριστον εὐδόκησον τῶν Νη-
στεῶν· τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου Χριστέ ὁ
Θεός, κατέβαλε τοῦ ἐχθροῦ τὰ πανουργεύμα-
τα· καὶ τῷ Σταυρῷ σου πάντας διάσωσον, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὁκτωήχον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ σου, ἡ ἀσπόρος τε-
κοῦσά σε, καὶ μὴ φέρουσα ὄραν ἀδίκως
πάσχοντα, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ καὶ ἀνεβόα
σοι· Πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει ἀπαθής, γλυκύ-
τατε Υἱέ; Ὑμνῶ σου τὴν ἄκραν ἀγαθότητα.

Ἔτιον, ὅτι ἐν Παλαιστίνῃ οὐ παρελάβομεν ὑπὸ τῶν
αἰῶν Πατέρων ποιεῖν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ
τῆς Τυρινῆς Λειτουργίαν τελείαν, οὔτε Προηγιασμένην.
Ἐν ταύταις δὲ ταῖς δυσὶν ἡμέραις ψάλλομεν, Ἀλληλουῖα,
οἵοις ἂν τύχῃ Ἀγίου Ἑορτῆ, ἐκτὸς τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ
τοῦ Προδρόμου, ποιοῦντες καὶ τὰς συνήθεις Μετανοίας
ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς· καὶ
μετὰ τὴν ἀπολύειν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν
τράπεζαν, ἅπαξ μόνον, ἐσθίομεν τυρὸν καὶ ὠά, μεταλαμ-
βάνοντες καὶ οἶνου.

Μετὰ τοῦ ἀνωτέρω Καθίσματος, ἀναγιγνώσκοντες
τὸν περὶ **Νηστείας** Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασι-
λείου, οὗ ἡ ἀρχή, **Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε**.
Ἐἴτα ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, τοῦ
Μηναίου, καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἐν αἷς δὲ ἐξέδοται
ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, καταλιμπάνοντες αἱ
ὠδαὶ τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπει-
δὴ εὐσεβισμόν ἐστι τὸ Τριώδιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἠσῆμα τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κοῆτης.

Ἀδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἄ**σوماί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐξήγα-
• **γ**ες λαὸν δουλείας Αἰγύπτου, ἐκάλυψας
• **δ**ε ἄρματα, Φαραὶ καὶ τὴν δύναμιν.

Νηστεύων ὁ Κύριος ἀνθρωπίνως πρὸς ὑπο-
τύπωσιν ἡμῶν, νικᾷ τὸν πειράζοντα, δει-
κνὺς τὸ ἡμέτερον, καὶ ὄρους ὑπογράφων ἡμῖν.
ὡσῆς ὁ θειότατος ἐν Σιναίῳ, δι' ἐγκρα-
τείας τῷ Θεῷ, πρόσωπον πρὸς πρόσω-
πον, λαλεῖν κατηξιώται. Αὐτὸν πιστοὶ ζηλώ-
σωμεν.

Ἰάσθητι Κύριε τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπιβλέψας
ὡς Θεός, ἰλέω σου ὄμματι, ἐπίσκεψαι ἅ-
παντας, τῷ πληθεὶ τοῦ εἰλέους σου.

Θεοτοκίον.

Σοὶ πάντες προστρέχομεν Θεοτόκε, ὡς ὑ-
περμάχῳ ἀσφαλεῖ, εἰς πρεσβείαν κινουν-
τές σε, λυτρώσασθαι τὴν ποίμνην σου ἐκ πά-
σης περιστάσεως.

Ὤδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά
μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο
» δύναμιν.

Ο σαυμάσιος Ἐνώχ, δι' ἐγκρατείας μετετέ-
θη ἐκ γῆς· αὐτὸν ζηλοτυποῦντες, μετατε-
θῶμεν ἐκ φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Προσευχαῖς καὶ νηστεύσει, τὸν Λυτρωτὴν ἰ-
λεωσώμεθα· συγχαίρει γὰρ ὁ Κτίστης,
τῇ μετανοίᾳ τῶν κτισμάτων αὐτοῦ.

Ετοιμάζου ὦ ψυχή, καὶ προκαθαίρου, πρὸ
τοῦ πάθους Χριστοῦ, ἵνα τῇ ἀναστάσει,
πνευματικῶς συνεορτάσῃς αὐτῷ.

Θεοτοκίον.

Ες τεκοῦσα Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως
πρέσβευε· πρὸς σέ γάρ Θεοτόκε, ἁμαρ-
τωλοὶ καταφεύγομεν.

Εἶτα τὸ Τριῳδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὤδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Εξέτεινας παλάμας ἐν τῷ Σταυρῷ σου, ἐ-
νέκρωσας νεκρώσει σου τὴν κατάραν,
ἐζώωσας τῷ πάθει σου τοὺς ἀνθρώπους· διὸ
ὑμνοῦμέν σου, τὴν θείαν Σταύρωσιν, Ἰησοῦ
φιλόανθρωπε ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τῇ βρώσει τῇ τοῦ ξύλου θανατωθέντες, τῷ
ξύλῳ ἐζωώθημεν τοῦ Σταυροῦ σου. Αὐ-
τὸν οὖν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν, χάριν
καὶ ἔλεος, ἡμῖν κατάπεμψον, εὐεργέτα Δέσπο-
τα πολυέλεε.

Τὰ πρόθυρα ἠνέγκται τῆς νηστείας, τὸ στά-
διον ἐγγίζει τῆς ἐγκρατείας· ζεούσῃ προ-
θυμίᾳ διανιστῶμεν, ὑποδεχόμενοι, δῶρον θειόδο-
τον, ἀναστέλλον καύσωνα παραπτώσεων.

Ο χρόνος ὁ μακάριος τῆς νηστείας, ἀκτί-
νας ἀποστίλβων τῆς μετανοίας, ἀνέτει-

λε· προσέλθωμεν φιλοτίμως, ἐκτειναζάμενοι,
σκότος βαθύτατον, ῥαθυμίας ἅπαντες ἀγαλ-
λόμενοι.

Νηστείαν ἀγιασώμεν φιλοφρόνως, κηρύξωμεν
ἐγκράτειαν παθημάτων, βοήσωμεν ἐν δά-
κρυσι τῷ Δεσπότη· Δός ἡμῖν Κύριε, χάριν συμ-
πράττουσαν, εἰς τὰ σὰ θειήματα πολυέλεε.

Δεξάμενοι τὸ δῶρημα τῆς νηστείας, δοξάσω-
μεν τὸν δόντα εἰς σωτηρίαν· καὶ τοῦτο
ἐργασώμεθα ἐπιπόνως, ἵνα τὴν ἄφεσιν, τῶν ἐ-
πταισμένων ἡμῖν, ἐκ χειρὸς δεξώμεθα τοῦ ποιή-
σαντος. Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον τῶν παθῶν μου,
θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου,
ἐξέγειρον ἐξ ὕπνου με ῥαθυμίας, τῇ μεσιτείᾳ
σου, τῇ προστασίᾳ σου, Παναγία Δέσποινα
Μητροπάρθενε.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν.

Υψωθέντος σου Σωτῆρ, ἐκυσίως ἐν Σταυρῷ,
ἡ κτίσις πᾶσα, ἐδονήθη τῆς γῆς, καὶ ἐρ-
ῥάγη τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα.

Εμαστίχθης ἐν Σταυρῷ, Ἰησοῦ μου δι' ἐμέ,
καὶ ἐκεντήθης, τὴν πλευράν ἀγαθὴ· ὅθεν
πίστει προσκυνῶ, τὸ θεῖον κράτος σου.

Ὤδὴ γ'.

Κλίνας γόνυ ἐν τῇ γῇ, τὸν Πατέρα προσκυ-
νῶ, Υἱὸν δοξάζω, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀνυ-
μνῶ, τὴν μονόθελον ἀρχὴν, καὶ τρισυπόστατον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ακατάληπτόν ἐστι, τὸ μυστήριον σεμνῇ, τῆς
σῆς λοχείας· τίκεις γὰρ Μαριάμ, ἀπει-
ράνδρως τὸν Θεόν, καὶ μένεις ἀφθορος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς νηστείας τὸν καιρὸν, τῇ δυνάμει σου
Χριστέ, καθαγιάσας, σῶσον πάντας ἡ-
μᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τοὺς προσκυ-
νοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ἀ-
» ρετῶν, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν,
» φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.
Καθίσματα τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ο Ἀβραάμ δι' ἀρετῆς καὶ φιλοξενίας, τὴν
Τριάδα ὑπεδέξατο, ἀγγελικῶς ἐνδημή-
σασαν.

Πλοῦτος ἄσυχλος τῆς ἐγκρατείας ἐστὶ, τῷ
δῶρον, καὶ ὁ τοῦτο πλουτιζόμενος, κα-
ταπλουτήσῃ Θεότητι.

Δεῦτε κλαύσωμεν ἅμα τῷ λόγῳ, πίστει βρωῶντες· ὁ Θεὸς ἡμῖν ἰλάσθητι, τοῖς πολλὰ πλημμελήσασι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθέने, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκέτευε.

ᾠδὴ εἰ. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νηστεύσας πάλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, Θεόπτης ἀνεδείχθη· καὶ Ἡλίας ἐμπυρος, ἄρματηλάτης ἀνεφέρετο.

Διὰ νηστείας ποτέ, ὁ σοφὸς Ἡσαΐας τοῦ ἀνθρακος ἐκείνου, τῇ λαβίδι γεύεται, ὅτε χειλέων αὐτοῦ καθήφατο.

Νηστεύσας πρὶν ὁ Δανιὴλ, καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες ἅμα, τὰς μύλας τῶν λεόντων θλάσαντες, καιομένης φλογὸς κατεπάτησαν.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Ἀγνή, Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, βαστάσασα ἀφθόρως, φύλαττε τὴν ποιμήνην σου, καὶ διατήρησον ἄτρωτον.

ᾠδὴ εἰ. Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην.

Τὸν Ἰωάνν ἐν τῷ κήτει, ἡ σεμνὴ διασώζει νηστεία ποτέ. Νηστεύσωμεν οὖν ἐκ καρδίας καὶ φύγωμεν ἐκείνην, τὴν ἐν γεέννῃ φθοράν.

Οἱ Νινευῖται δὲ πάλιν, τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ μετεποίησαν, θερμῇ μετανοίᾳ καὶ πόθῳ· αὐτοὺς νῦν ἐκ πόθου, πάντες ζηλώσωμεν.

Η ἐνεστῶσα νηστεία, συγκαλεῖται ἡμᾶς εἰς μετανοίαν· προσδράμωμεν, οὖν ἐκ πόθου, καὶ γινώμεν, τί τὸ δῶρον τῆς ἐγκρατείας ἐστίν.

Θεοτοκίον.

Η ἀφράστως τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, αὐτὸν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸ γένος ἅπαν σῶσαι τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καί με τοῦ βυθοῦ
• τῶν πταισμάτων ἀνάγαγε, καὶ σῶσόν με,
• μόνε φιλήθρῳπε.

Κοντάκιον, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Γενώμεθα καὶ ἡμεῖς, ὡς Δανιὴλ ἐκεῖνος ὁ τοὺς λέοντας ποτέ, διὰ νηστείας ἐν λάκκῳ, ἐξημερώσας βρύχοντας.

Τοὺς Νεανίας τοὺς τρεῖς, ζηλώσωμεν ἐν φόβῳ, ἵνα φύγωμεν, καὶ τὸ πῦρ τῆς γεέννης, ὡς οὗτοι τὴν Βαβυλῶνος κάμινον.

Νηστεύσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, καὶ ἀγνίσωμεν σῶμα, καὶ ὅλον ὅλως τὸ πνεῦμα, Θεῷ καθιερώσωμεν.

Θεοτοκίον.

Παρθενομήτορ Ἀγνή, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προαιώνιον Λόγον, ἐκδυσωποῦσα μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὠμολόγησαν οἱ αἰ-
• χμαλῶτοι Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, λέγον-
• τες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖ-
• τε τὸν Κύριον.

Νηστεύσας πρὶν Ἰωσήφ, μίξιν ἔφυγε παρανόμου γυναίου, καὶ βασιλείας ἔτυχε· διὸ καὶ ἡμεῖς σβέσωμεν, διὰ νηστείας τὰ πεπυρωμένα βέλη, τοῦ ἐχθροῦ Βελίαρ.

Διὰ νηστείας Δαυὶδ, νίκην ἐστήσατο κατὰ τοῦ ἀλλοφύλου, καὶ βασιλείαν εὗρατο· διὸ καὶ ἡμεῖς λάβωμεν δι' ἐγκρατείας, νίκην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἐν Κυρίῳ στεφανωθῶμεν.

Φυλάξωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἀρετὰς αὐτῶν· τῇ Ἰωβ τὴν ἀνδρείαν, τοῦ Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον, τὴν πίστιν Ἀβραάμ, τὴν σωφροσύνην τὴν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ τοῦ Δαυὶδ τὰς ἀριστείας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμενε παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἴτα, τὸ Τριῳδιον.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σταυροφανῶς ὁ Μωϋσῆς, τὰς παλάμας ἀνυψῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους, τοὺς ἐχθροὺς ἐτροπούτο· σὺ δὲ Σωτῆρ, ἐν Σταυρῷ τὰς χεῖρας, ἐκτείνας ἐνέκρωσας, τὴν ὀλεθροτόκον, τοῦ Ἀδου τυραννίδα.

Η λῶις παγεῖς ἐπὶ Σταυροῦ, καὶ πλευράν διανυγεῖς, Χριστέ Σωτῆρ μου, τῆς κατάρρας ἐρρύσω τοὺς γηγενεῖς, καὶ χαρὰς ἀλήκτου, μετόχους ἀνέδειξας· ὅθεν εὐλογοῦμεν, τὴν σὴν φιλάνθρωπίαν.

Τῆς ἐγκρατείας ὁ καιρὸς, ἀνατείλας νοητῶς καταφωτίζει, τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις, καὶ παθῶν τὴν ἀχλὺν ἐλαύνει· διὸ ἀσπασώμεθα, τοῦτον ἐκ καρδίας, Χριστὸν ὑπερψοῦντες.

Πᾶθη ὀλέθρια ψυχῆς, ἡδονὰς θανατηφόρους νηστεία θανατοῖ, καὶ τῷ ὄντι ἐν καταστάσει ποιεῖ, καρδίας ὁρμὰς καὶ κινήματα· ταύτην οὖν ἐν πίστει, δεξώμεθα προθύμως.

Οὐχὶ νηστείας ἀπαρχὴν, τὴν παροῦσαν ἱε-
ραν πιστοὶ ἡμέραν, ἐπιστάμενοι, ταύτην
εἰλικρινεῖ λογισμῷ, τιμῶμεν, ἀλλ' εἴσοδον λέ-
γοντες, καὶ τῶν τῆς νηστείας, παρεῖσθασιν
προθύρων.

Προδεξιούται δεξιῶς, τὴν φιλόθεον ψυχὴν
τοῖς προοιμίοις, ἡ καλλίστη νηστεία, προ-
καθαρίων γερῶν, οἷα, βαθμίσι καὶ κλίμακι,
ταύτῃ προστεθεῖσα τὴν σήμερον ἡμέραν.

Θεοτοκίον.

Ανοῖξον κρούουσιν ἡμῖν, καὶ τὸ ἔλεος τὸ
σὸν προσκαλουμένοις ταχυνὴ τῶν ἀνθρώ-
πων καταφυγὴ καὶ στερρόα, ἐν πᾶσι Παρθένε
βοήθεια, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις βεβαία προστασία.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσεῖ.

Αναρτηθεὶς ἐν Σταυρῷ, ὁ τῶν ὅλων Δεσπό-
της, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ, πάλιν ἀνε-
καλέσω, καὶ ἐν τῷ Παραδείσῳ Χριστέ Σωτὴρ
εἰσηξας· σὲ ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Σοῦ ὑψωθέντος Χριστέ, ἐν Σταυρῷ ἐκουσίως,
αἱ αὐγαὶ τοῦ ἡλίου, συνεσταύλησαν φόβῳ,
καὶ ἔδω ἡ ἡμέρα· ὅθεν ὁ Ληστής σὲ Θεὸν κα-
θωμολόγει, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐυλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ισον Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα,
πεπιστεύκαμεν εἶναι, τὴν ἀγίαν Τριάδα,
ἐν Θεότητι μιᾷ· ἦν πίστει προσκυνοῦμεν, τὸ
τοῦ Ἀρείου δόγμα, αἰεὶ καταπατοῦντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς σε ὑμνήσω ὡς δεῖ, Θεοτόκε Παρθένε,
δυσωδῶν ἀμαρτιῶν ἐγὼ νῦν ὁ σκοτεινός·
ἀλλ' οὖν Ὑπεραγία, σύγγνωθί μοι τῇ τὸλμῃ, τῇ
πενιχροῦ μου ἔπου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρέ πιζῶν ἡ ἐλπίς, Βασιλέων τὸ ὄπλον,
Ἰερέων ἡ δόξα, Μοναζόντων τὸ σθένος, τῇ
σῇ δυνάμει πάντας, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας,
σῶζε εἰς αἰῶνας.

Δινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ
• θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώ-
• σαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εγαλύνομεν πάντες, τὴν φιланθρωπίαν
• σου Χριστέ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν
• δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ
• μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Μωϋσῆς ἐν Αἰγύπτῳ, θαλάσσαν διέρρηξε,
καὶ λαὸν διήγαγε, καὶ τοῦτον ἔθρεψεν ἐν
ἐρήμῳ ἀβάτῳ, διὰ νηστείαν ἐκτελῶν τεράστια.
Ἦσθς ὁ τοῦ Ναυῆ, διὰ τῆς ἐγκρατείας λαὸν
καθηγίασε, καὶ ἐκληροδότησεν εἰς γῆν ἐ-
παγγελίας, τὸν Ἰορδάνην διαβιβάσας τὸ πρό-
τερον.

Ο Γεδεὼν ἐκεῖνος, μόνοις τριακοσίοις, ἀν-
δράσι τοῖς λάμπασιν, νικᾷ τὸν ἀλλόφυ-
λον, ἐγκρατεία, καὶ εὐχῇ· αὐτὸν ζηλοῦντες,
καὶ ἡμεῖς μιμησώμεθα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας τὸ καύ-
χημα, Ἀγγέλων τὸ στήριγμα, ἀνθρώπων
βοήθεια, κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία, καὶ Μήτηρ,
καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Εἴτα τὸ Τριῳδιον.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Σταυρῷ ταῖς θείας παλάμας ἐξαπλώτας, συν-
ῆψας, τὰ πρῶην διεστῶτα Λυτρωτὰ, καὶ
τῷ Πατρὶ τὴν κατάκριτον, μεσιτεύσας ὡς δῶ-
ρον, προσήγαγες οὐσίαν τῶν βροτῶν· διὰ τῆτο
ὑμνοῦμεν, τὴν ἄχραντόν σου Σταύρωσιν.

Πτῆς ἀγίας Νηστείας, ἐπιλάμψασα χάρις,
ἀκτῖνας ἐπαφίησιν ἡμῖν, προκαθαιρού-
σας παλιρρόιαν, λογισμῶν καὶ τοῦ κόρου, τὸ
σκοτὸς ἐλαυνούσας· οἱ πιστοί, διὰ τοῦτο προ-
θύμως ταύτην ὑποδεξώμεθα.

Πρωτοφόρος Νηστεία, χαρισμάτων ἐνθέων,
κρατῆρα συγκεράσασα ἡμῖν, σήμερον πᾶ-
σι προδείκνυσιν· ὡς βηλόμενοι τούτων μεθεξῆς,
εἰς ὠφέλειαν ψυχῆς, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων,
συμπράξαι δυσωπήσωμεν.

Ηλοῖς τῶν θείων χειρῶν σου, προσηλώσας
Οἰκτίρμον, ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας ἐν Σταυ-
ρῷ, λόγχῃ πλευρᾶς σου διέρρηξας, πονηρὰ
γραμματεῖα, σφαλμάτων καὶ πταισμάτων χα-
λεπῶν· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν, τὴν ἄχραντόν σου
Σταύρωσιν.

Τῶν ἀρετῶν ἡ καλλίστη, ἐξανοίγεται τρίβος,
τὸ σταδῖον τῶν θείων Νηστειῶν, πᾶσιν
ἰδοὺ εὐτρεπίζεται· οἱ ἀθλήσαι νομίμως, βουλό-
μενοι αἰτήσατε Χριστὸν, εἰρηναῖον ἐξ ὑψους
καιρὸν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον.

Τῇ ὀξυτάτῃ πρεσβείᾳ, τῇ ἀγρύπνῳ σου σκέ-
πῃ, τῇ κραταιᾷ σου Δέσποινα Ἀγνή, νῦν
βοηθεῖα συντήρησον, τοὺς πιστοὺς σου οἰκέτας,
ἐκ πάσης ἐναντίας προσβολῆς, καὶ παθῶν καὶ
πταισμάτων, καὶ πειρασμῶν διάσωσον.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Εν τῷ ξύλῳ τῇ Σταυρῇ, ἐκουσίως προσπαγεῖς, πάντας ἡμᾶς ἐρρύσω, τῆς κατάραις τοῦ νόμου· διό σε κατὰ χρέος μεγαλύνομεν Χριστέ.

Πάντες προσκυνούμεν σε, τὰ παθήματα Σωτῆρ, ἅπερ ἐκὼν ἐδέξω, ἵνα ἐλευθερώσῃς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα Πατρί.

Αἰδίως ὁ Πατήρ, καὶ ἀρρέυστως τὸν Υἱόν, ἐγέννησε, καὶ Πνεῦμα ἐστὶν ὁμοούσιον, Πατρί τε καὶ τῷ Λόγῳ, ἡ ἀμέριστος Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νέμεν τὴν συγχώρησιν, τῶν πταισμάτων Μαρία, ὑπερευλογημένη, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἱκέτευε Σωτῆρα, ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀσπαζομένους σε, τῇ δυνάμει σε Σταυρέ, τὸν τῆς νηστείας χρόνον, διελθεῖν ἐν εἰρήνῃ, ἀξίωσον καὶ ῥῦσαι, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβῆσαν ἐν γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, τὴν μόνην Θεοτόκον, μεγαλύνομεν πιστοί.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον. Ἰησὺς ἀ.

Βρωμάτων νηστεύουσα ψυχὴ μου, καὶ παθῶν μὴ καθαρεύουσα, μάτην ἐπαγάλλῃ τῇ ἀτροφίᾳ· εἰμὶ γὰρ ἀφορμὴ σοι γένηται πρὸς διόρθωσιν, ὡς ψευδὴς μισεῖσαι παρὰ Θεῶ, καὶ τοῖς κακίστοις δαίμοσιν ὁμοιοῦσαι, τοῖς μηδέποτε σιτουμένοις· μὴ οὖν ἀμαρτάνουσα, τὴν νηστεῖαν ἀχρειώσῃς ἀλλ' ἀκίνητος, πρὸς ὁρμᾶς ἀτόπους μένε, δοκοῦσα παρεστάναι ἐσταυρωμένῳ τῷ Σωτῆρι, μᾶλλον δὲ συσταυροῦσθαι, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Υμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐ διωγμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ θυμός θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάβετε, θανάτου καταπρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε· οὐρανῶν βασιλείας κληρονόμοι γεγονάτε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄμνον, ἡ ἄμωμος Παρθένος θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακί, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί.

Εἴτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' ὁ θεός σου, καὶ τὴν ἀληθεῖάν σου κατ' ἐκάστην.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν

Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐσῶτες τῆς δόξης σου, ἐν Οὐρανῷ ἐσάναι νομίζομεν, Θεοτόκε πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ' τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουδὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμεῖς λέγομεν·

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς, ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰδ' οὕτω, μετανοίας μεγάλας γ', καὶ λέγομεν μυσικῶς, ἐν ἐκείνῃ μετανοίᾳ, ἀνὰ ἓνα Στίχον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἰωφραῖμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶθ' δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁράν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς β'. εἴτ' αὐθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην ᾠδαν, ἐν ἡ ἀναγινώσκομεν τὰς Κατηχήσεις τοῦ Στουδίτου.

Εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Προφήτιον
τοῦ Ἰεροῦσαλὴμ.

Πασιλεῦ ἅγιε παντοδύναμε, ὃν φρίσσει καὶ
τρέμει τὰ σύμπαντα, σῶσον ἡμᾶς· δύνα-
σαι γὰρ συγχωρεῖν ἁμαρτίας, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δοξὴ καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ αἰῶνος.

Ἰεροσολαίμην.

Ἦχος πλ. β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε, κεκραῖξομαι ὁ Θεός μου.

Προφήτις Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 12.

Ἰδοὺ λέγει Κύριος· Ἐπιστράφητε πρὸς με
ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, ἐν νηστεία,
καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ, καὶ διαρρή-
ξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑ-
μῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν
ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλκος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς
κακίαις. Τίς οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοή-
σει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν,
καὶ θυσίαν καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν;
Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νη-
στείαν, κηρύξατε θραπείαν· συναγάγετε λαόν,
ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους,
συναγάγετε νήπια θηλαζόντα μαστούς· ἐξελ-
θέτω νυμφίος ἐκ τῆ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμ-
φη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρη-
πίδος τοῦ θυσιαστηρίου κλαύουσιν οἱ Ἱερεῖς
οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι· Φεῖ-
σαι, Κύριε, τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὀφῶς τὴν κλη-
ρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ καταρῆξαι αὐτῶν
ἔθνη· ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι· Ποῦ ἐ-
στὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ ἐφείσατο τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ
ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἐγὼ ἐξαποστελῶ ὑμῖν τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον,
καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλησθήσεσθε αὐτῶν, καὶ
οὐ δώσω ὑμᾶς οὐκέτι εἰς ὄνειδισμόν ἐν τοῖς
ἔθνεσι. Καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀφ' ὑμῶν,
καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφα-
νιῶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν
πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν ἐσχάτην· καὶ ἀναθήσεται ἡ σαπρία
αὐτοῦ, καὶ ἀναθήσεται ὁ βρώμος αὐτοῦ, ὅτι
ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Θάρσει ἡ
γῆ, χαῖρε καὶ εὐφραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
τοῦ ποιῆσαι. Θαρσεῖτε, κτήνη τοῦ πεδίου, ὅτι
βεβλάσθηκε τὰ πεδία τῆς ἐρήμου· ὅτι ξύλον

ἤνεγκε τὸν καρπὸν αὐτοῦ· συκὴ καὶ ἄμπελος
ἔδωκαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιών
χαίρετε, καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ
ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην,
καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν πρωῒμον καὶ ὄψιμον, καθὼς
ἐμπροσθεν· καὶ πλησθήσονται αἱ ἄλωναί σίτου,
καὶ ὑπερεκχυθήσονται οἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.
Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐτῶν, ὧν κατέ-
φαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ ὁ βροῦχος, καὶ ἡ ἐρυσίβη, καὶ
ἡ κάμψη, ἡ δυνάμις μὴ ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέσειλα
εἰς ὑμᾶς. Καὶ φαίγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθή-
σεσθε· καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ὑμῶν, ὃς ἐποίησε μεθ' ὑμῶν θαυμάσια· καὶ οὐ
μὴ καταισχυνηθῇ ὁ λαός μου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

THE FIRST BOOK OF THE PROPHECY, CONTINUED.

Εἰς τὸν Κύριον ἐκέκραξα, καὶ συγχάρη τῆς ὀ-
κνησίας, καὶ τοῦ θανάτου.

Δοξὴ, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ τοῦ αἰῶνος.

Μετά δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμ. Ἦχος πλ. α'.
Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφήτις Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 12.

Ἰδοὺ λέγει Κύριος· Ἐξεγειρέσθω, καὶ ἀνα-
βαινέτω πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα
τοῦ Ἰωσαφατ· ὅτι ἐκεῖ καθιῶ τοῦ διακρίναι
πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν. Ἐξαποστείλατε δρέ-
πανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύε-
σθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ὁ ληνός· ὑπερεκχι-
ταὶ τὰ ὑπολήνια, ὅτι ἐπληθύνθη τὰ κακὰ αὐ-
τῶν. Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης,
ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δι-
κης. Ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι,
καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Ὁ
δὲ Κύριος ἐκ Σιών ἀνακραῖζεται, καὶ ἐξ Ἱερου-
σαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτοῦ· καὶ σεισθήσεται ὁ
οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχύσει τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
Καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν,
ὁ κατασκευῶν ἐν Σιών ὄρει ἁγίῳ μου. Καὶ ἔ-
σται Ἱερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διε-
λεύσονται δι' αὐτῆς οὐκέτι. Καὶ ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσταλάξει τὰ ὄρη γλυκα-

σμών, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφ᾽ ἑσείας Ἰουδα ῥυήσονται ὕδατα· καὶ πηγή ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεὶ τὸν χειμάρρουν τῶν σχοίνων. Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον ἀφανισμού ἔσται, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰουδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεον αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸν αἰῶνα κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλήμ εἰς γενεὰς γενεῶν. Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθωώσω· καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

Προκείμενον, Ψαλμ. πλ. β'.

Εὐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στίχ. Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου.

Ψαλμ. τὸ. Καταξίωσον Κύριε.

Εἰς δευτὴρὰ Ἀποστόλου, τὸ παρὸν Τριώδιον, δις, μετὰ τῶν Στίχων, ὡς συνήθως.

Ψαλμ. γ'.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ τῆς νηστείας, καὶ τὸ ἄνθος τῆς μετανοίας· ἀγνίσωμεν οὖν ἑαυτοὺς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, εἰπώμεν· Δόξα σοι, μόνε φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Σταυροῦ σου ψυχικῶς ἐνωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγιοπρωτε σεμνή, ἐγκώμιον οὔσα τῶν οὐρανίων Ταγματίων, Ἀποστόλων ὑμνωδία, Προφητῶν περιοχή, Δέσποινα πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Νῦν ἀπολύεις καὶ μετὰ τὸ Τριώδιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ τὰ λοιπὰ. Καὶ Ἀπολύσις.

Τῇ ΠΟΛΙΤΕΙᾳ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ, ΕΡΩΤ.

Ἐν τῷ Ὁρίῳ, εἰς τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικὰ τῆς Ὁκτωήρου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ψαλμ. πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τεσσαρακονθήμερον, καὶ προκαθαρίσμον, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, σήμερον στέφουσι, καὶ τῆς νηστείας τὸν καιρὸν ἀγιάζουσι, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ προκαταγγέλλουσι πᾶσι, καὶ

πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παρθέने ἄχραντε ἀνευδότως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἐλευθέρωσον αὐτούς, πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου, σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε. Εἴτα ἀναγνωσκόμεν τὸν Λόγον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Ἀποστόλου τοῦ ἐν Σιῶν ἔρους.

Εἰς δευτὴρὰ τὸν Ν. τοὺς Κανόνες τῆς Ὁκτωήρου, καὶ τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν Τριωδίων· ἐν αὐτοῖς καὶ τὰς ψάλλοντες τοῦτα, καταλαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς τῆς Ὁκτωήρου, καὶ τοῦ Τριωδίου, ἐπειδὴ διὰ τὸν ἑσπερινόν ἐστι τὸ Τριώδιον.

Ψαλμ. δ'. Ψαλμ. δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Παράκλησις τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Εξέλαμψαν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀκτῖνα θεογονίας, οἱ Μαθηταί σου, καὶ τὴν πλάνην ἀπημαύρωσαν, τῆς ἀπάτης λύσαντες τὴν ζόφωσιν· αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τὰ πρόθυρα τῆς νηστείας, ἀγώνων στεφανωθέντα, ταῖς εὐκαρπείαις, δεξιοῦνται τοὺς προστρέχοντας, νηφαλαίως ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς μυστικαῖς· σπουδαίως πιστοί, ἅπαντες συνδράμωμεν.

Νεκρώσεως τοὺς χιτῶνας, δεξάμενος προπετεία τῆς ἀκρασίας, ἐνεδύθη ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ σύ με ἐνδυσον Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, στολὴν φωτεινὴν, τῆς ἀναγεννήσεως.

Οβίος μου πονηρία καὶ πάση ἀκαθαρσίᾳ συνετελέσθη· ἀλλὰ σοὶ τῷ πονοικτίρμονι, καταφεύγω· πρόφθασον οὖν σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ σῇ ἀγαθότητι. Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ὑπὲρ λόγον, καὶ ἔτεκες ὑπὲρ φύσιν, Θεογεννήτορ, τὸν δεσπόζοντα τῆς κτίσεως· ὃν ἀπαύστως πρέσβευε, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ πάσης ὀργῆς, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ὁ Εὐρμός.

• **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου
• **Κ**ύριε καὶ ἐφοβήθη· κατενόησε τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστη. Δόξα τῇ δυνάμει σου·
• δόξα Χριστέ τῇ συγκαταβάσει σου.

Ἄλλος. Ψαλμ. β'. Ἐληλύθας ἐκ Παρθένου.

Σκεδάσαντες, ἀκρασίας τὸν ζόφον Ἀπόστολοι, ταῖς τῶν διδασκῶν ὕμνων μαρμαρυγαῖς ἐκλαμπρύνετε, ἐγκρατεία ἅπαντας, ἀμαρτωλοὺς καὶ δικαίους ὡς πανεύφημαι.

Ος διαυγείς, μαργαρίται τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι, πάντα ἐκοσμήσατε, δι' ἐγκρατείας τὰ πέρατα, καὶ καλλιεργήσαντες, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὄντως νῦν εὐγένειαν.

Τὴν κάμινον, διὰ δρόσου νηστείας Ἀπόστολοι, τῶν παθῶν μαράναντες, πᾶσι βροτοῖς ἐδιδάχατε, πόλιν ταύτην ἄσυλον, καὶ οἰκητήριον, ἔχειν ἀγιάσματος.

Εἰ μάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ὁ ἁθλίος, καὶ ἀμετανόητα, ὡς Μανασσῆς ἐπλημμέλησα· τρόπους μετανοίας μοι, ποιήσον Κύριε, πρὶν με λύση θάνατος.

Θεοτοκίον.

Εἰ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λῆλυθας ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ
• ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος σεσαρ-
• κωμένος, καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρω-
• πον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει
• σου Κύριε.

Ὁδὴ ἡ. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Τὴ σύμπασα Κύριε, τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη· πᾶσαν γὰρ διέδραμε, τῶν θείων Μαθητῶν σου, ὁ φθόγγος ὁ ἔνθεος, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας μεταστρέφων πρὸς γνῶσιν, ἀναμελπούσαν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Χάρις ἡ ἔνθεος, τῆς μετανοίας ἐπεφάνη, σωτηρίαν φέρουσα, τοῖς ταύτης ἐντροφῶσι, τὰ ἄθλα καὶ σκάμματα, τῶν ἰδρώτων καὶ κόπων· διὸ τρέχε ψυχὴ μου τῷ Δεσπότη σου, τῶν πολλῶν σου πταισμάτων ζητοῦσα, λαβεῖν τὴν συγχώρησιν.

Τὸ σταδίου ἡνοικταί, τῆς Θεοσδότου ἐγκρατείας· φαιδρῶς ὑπαντήσωμεν, αἱ χρῆζοντες ἐλπίς· διψᾷ γὰρ ὁ εὐσπλαγχνος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ τοῦ δοῦναι συγγνώμην, ἐπεκτείνεται, τοῖς αὐτὸν ἐκζητοῦσι προθύμως, καὶ πόθῳ δουλεύουσι.

Νηστεία στομῶθητι, εἰρηνευοῦση διανοίᾳ· θρέψον δὴ τὸν Κύριον, ψυχὴ τῇ εὐπραξίᾳ, ἀρετῆς ἐδέσματα, ὡς εἰώδεις θυσίας, προσκομίζουσα τούτῳ, καὶ κραυγάζουσα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η· πάντων δεσπόζουσα, ταῖς ἱεσίας δεχομένη, Δέσποινα τῶν δούλων σου, ἀγία

Θεοτόκε, τοῦ σκότους με λύτρωσαι, καὶ πυρὸς τοῦ ἀσθέστου, τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη ἐξαλείψασα, ἐν τῇ σῇ μεσιτείᾳ, καὶ μόνη τῇ θείᾳ σου πρεσβείᾳ.

Ἄλλος. Ἐφρίξε Παίδων εὐαγῶν.

Εἰ μᾶς φῶς ὥσπερ ὁ Χριστὸς, εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, Ἀπόστολοι διδούς, ἀπελθόντες ἔφη διδάχατε, ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἵν' ἐν σαρκί με ὄντα, εἰδῆτε ἐγκρατεία διαιτώμενον, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ὅλον τὸ σθένος πατοῦντα, καὶ ὁδὸν ἀνθρώποις, δεικνύοντα εὐ-θεῖαν.

Εδείξας βαίνουσαν Χριστὲ, τὴν ἐγκράτειαν εἰς ἱλασμόν τῶν βροτῶν, παθῶν τε χωρισμόν· δι' αὐτῆς γὰρ σου οἱ Ἀπόστολοι εὐηρέστησαν, καὶ φαεινοὶ φωστῆρες, ἐπὶ τῆς γῆς εἰδείχθησαν, κηρύττοντες τὸν Κύριον τρισὶ προσώποις, μιᾷ δὲ ἐν οὐσίᾳ πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι.

Τῶν ἐθνῶν κήρυκες ὑμεῖς, ἀπεσταλῆτε ὑπὸ τοῦ Διδασκαλοῦ, Χριστοῦ, ὡς Μαθηταί, διδασχαῖς ἐνθέοις, φωτίζειν αὐτῶν τὰ νοήματα· παθῶν τε καὶ βρωμάτων ἀπέχεσθαι· παθῶν δὲ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ Κτίστην, καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός καὶ εὐεργέτην.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ος ποτὲ Καῖν ὁ φανεὺς, οὐ προσήγαγον τὸ τῆς ψυχῆς μου θῦμα, ἀμώμητον Χριστὲ, ἀκαθάρτῳ γνώμῃ κρατούμενος· μὴ βδελύξη με, προσερχόμενον οὖν σοι διὰ νηστείας Σω-τερ ὑπεράγαθε· ἀλλ' ἐπίδε ἐπὶ τοῖς δώροις, οἷς πόθῳ ἄγω σοι Θεέ μου, ἐν καιρῷ τῆς νηστείας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολβιος γέγονε γαστήρ, Θεομήτορος ὡς δεξαμένη Λόγον, παχύτητι σαρκός, ἐξ αὐτῆς μιγέντα βροτεία μορφή καθ' ὑπόστασιν· καὶ ὥφθη πόλις Θεοῦ, ἐν ἣ οἰκεῖν ὁ Ὑψιστος εὐδόκησε, καὶ Κύριος Θεός· βοῶμεν τὸ, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ἀγνή σοι Θεοτόκε.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φρίξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
• ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἶξε τὸ
• τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ, ἀκάματον πῦρ·
• αἰεζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνί-
• ζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· Τὸν Κύριον πάντα
• τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεριψοῦτε, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ Τριμωτέρα.

Ψαλμὸς 2'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
- ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
- αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν, τοῖς φοβουμέ-
- νοις αὐτόν.

Οτι πυρσοὶ τῷ κόσμῳ, ἀπεσταλῆτε, ἀ-
πλανεῖς, λυτρούμενοι βυθοῦ ἀμαρτιῶν,
ἐνυμνοῦμεν ἐν χαρᾷ, τὸν ἐνισχύσαντα ὑμᾶς,
ὡς Ἀποστόλους αὐτοῦ.

Οτι ὑμᾶς τῷ κόσμῳ, μωρανθέντι πάλαι
Χριστός, ὡς ἄλλας ἐξαπέστειλε σοφοί,
συνετιζοντας αὐτόν, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐ-
τοῦ, ἀνευφημοῦμεν πιστῶς.

Οτι πληθὺς πταισμάτων, περᾶχει με χαλε-
πῶν, ἐν δάκρυσιν προσπίπτω σοι Χριστέ,
συγχωρήσεως αἰτῶν, τὰς ἀφορμὰς μοι παρα-
σχέιν, ἐν τῷ τῆς νηστείας καιρῷ.

Οτι σειραῖς ἀλύτοις, πεπεδημένος μου τῶν
παθῶν, στεναῶ καὶ κραυγαῶ σοι Σω-
τὴρ· Ἐλευθέρωσον καὶ ἐγώ, ὅπως ὑμῶ περιχα-
ρῶς τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Θεοτοκίον.

Οτι ἀνέδειξέ σε ὁ Θεός, Παρθένε ἀγνή,
βοήθειαν τοῦ γένους τῶν βροτῶν, μὴ ἐλ-
λίπης ἐκτενῶς, καθικετεύουσα αὐτόν, ὑπὲρ ἡ-
μῶν τῶν πιστῶν.

Ἄλλος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν χορὸν, ἡ νηστεία ἔδει-
ξεν, οἰκουμένη πάσῃ ἐκλάμποντα, αἵγλην
θεῖαν, καὶ φωτίζοντα κόσμον.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορὸς, Ἰησοῦ φιλάνθρω-
πε, τῶν ἐθνῶν τὰ γένη ἐδίδαξεν, ἐγκρα-
τείας, θησαυρίζειν τὸν πλοῦτον.

Η δωδεκάχορδος φθογγή, Μαθητῶν σου σύ-
στημα, ἐγκρατείας πλοῦτον χαρίζεται,
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πηγὴν σωτηρίας.

Τὴν τοῦ Ἀσώτου σοι φωνήν, ἀνακραῶ Κύ-
ριε· Πάτερ ἡμάρτον, σῶσον αἵ κτεiron·
μή με δόξης, τῆς σῆς ἀποχωρίσης.

Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρί σου τὸν Θεόν, ὡς βροτὸν βα-
σταίσασα, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ πηγάσα-
σα· σέ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Η** τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
- σασα, καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα·
- σέ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Εἰτα τὸ Φωταγωγικόν, τοῦ Ἦχου.

Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀΐων, τὸ παρὸν
Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Ελάμψε τῆς ἐγκρατείας ἡ εὐπρέπεια, τῶν
δαιμόνων τὴν ἀγλὴν φυγαδεύουσα· ἐπε-
δήμησε τῆς νηστείας ἡ σεμνότης, τῶν ψυχικῶν
παθῶν, τὴν ἰατροῖαν φέρουσα· ταύτῃ ποτὲ
Δανιὴλ, καὶ οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες φραζάμε-
νοι, ὁ μὲν, στόμα λεόντων ἐχαλίνωσεν, οἱ
δὲ, τὴν φλόγα τῆς καμίνου ἐσθῆσαν· μεθ' ὧν
καὶ ἡμᾶς δι' αὐτῆς σῶσον, Χριστέ, ὁ Θεός, ὡς
φιλάνθρωπος.

Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ος φωστῆρες ἐν κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ
θανάτον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν
καλὸν ἀγωνισάμενοι, ἔχοντες παρρῆσίαν, Χρι-
στὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν γυναιξὶν ἁγία Θεοτόκε, Μήτηρ ἀνύμ-
φευτε, πρέσβευε ὃν ἔτεκες, Βασιλέα καὶ
Θεόν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κτλ. καὶ τὰς
γ' μεγάλαις Μετανοίαις. Συνάπτεται δὲ καὶ
τὸν α' Ἦμον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΤΡΙΩΔΟΥ, ΕΣΤΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρά τῆς Ὀκτωή-
χου, καὶ τοῦ Μηναίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις
μετὰ τῶν Στίχων, ὡς συνήθως.

Ἦχος β'.

Ο τοῦ Κυρίου Σταυρός, τοῖς ἀνελκῶς αὐ-
τὸν προσκυνοῦσι, πάσης ἡδονῆς χαλινός
ἐστὶ, καὶ νόμος ἐγκρατείας· οἱ γὰρ ἀπαύστως
ἀφορῶντες, εἰς τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, σταυ-
ροῦσι τὴν σάρκα, σὺν ταῖς παθήμασι, καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις· ἐξ ὧν καὶ ἡμεῖς, γενέσθαι σπεύ-
δοντες διὰ νηστείας καθαρᾶς, αἰκνωθῶμεν, τῷ
φιλανθρώπως ἡμᾶς οἰκειωσαμένῳ τῷ πάθει,
καὶ τῆς οἰκείας ἀπαθείας τὴν φύσιν μεταδόν-
τι, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Οὶ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν μὴ ποθήσαν-
τες Ἀθλοφόροι, οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώ-
θησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολῖται γεγόνασι.
Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

Δέξαι, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξυλῶ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἡλαλαζες, καὶ ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσαξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, θείαις παρακλησέσιν, ὡς εὐσπλαγχνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ. μετὰ τῶν Μετανοιῶν, ὡς καὶ τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ, ΠΡΟΓ.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλουῖα, καὶ τὰ Τριαδικὰ τὰ εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον. Εἰς δὲ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος βαρύς. Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές.

Ανύψωσον Ἐκκλησιῶν, τὸ κέρας τίμιε Σταυρε, κατὰβαλε αἰρετικῶν, τῇ σῇ δυνάμει τὴν ὄφρυν, καὶ εὐφρανὸν τῶν Ὁρθοδόξων ταῖς χορείαις· ἀξιώσον προφθαῖσαι σου πάντας ἡμᾶς τὴν προπομπήν, καὶ καταπροσκυνῆσαί σε τὸ ὑποπόδιον Χριστοῦ· ἐν σοὶ γὰρ ἐγκαυχώμεθα, Ξυλὸν εὐλογημένον.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν, καὶ βλέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς εὐπερίστατον λαὸν, σπλαγχνίσθητι, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐπίμεινον πρεσβεύουσα. μὴ ἀπολλώμεθα δεινῶς· ἰκέτευε ὡς ἄχραντος, τὸν εὐδιαλλάκτον Θεόν, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, Παναγία Παρθένε.

Εἴτα ἀναγινώσκουμεν τὸν Λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸν περὶ Νηστείας οὗ ἡ ἀρχή· Σαλπίζατε ἐν νορμηεῖ σαλπιγγι· Ζῆτει αὐτὸν εἰς τὰ Ἠθικά· εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκουμεν τὸν, περὶ Νηστείας, Λόγον τοῦ ἀγίου Δωροθέου.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἐν αἷς δὲ Ὠδαῖς ψάλλομεν τὰ Τριαδικά, καταλιμπανονται αἱ ταιαῦται Ὠδαὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μηναίου, ἐπειδὴ δύειρμά εἰσι τὰ Τριαδικά.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Ο τῆς ἐγκρατείας θείος καιρὸς, ἐπέλαμψε πᾶσι, μετανοίας τὸν φωτισμόν, τὸ σκότος ἐξαίρων τῶν πταισμάτων· τοῦτον προθύμῃ καρδίᾳ δεξώμεθα.

Ἰδοὺ μετανοίας ἡ καλλονή, ψυχὰς μεταπλάττει, τῆς νηστείας προσαγωγή· ταύτῃ νηφάλεως εἰσελθόντες, καὶ τῶν πταισμάτων πιστοὶ λύσιν λαβόμεν.

Αρχαὶ Ἐξουσαὶ καὶ Χερουβὶμ, καὶ πᾶσαι Δυνάμεις, δυσωπήσατε τὸν καιρὸν, ἡμᾶς τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, ἐν μετανοίᾳ καὶ πάσῃ σεμνότητι.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἡ τῶν πιστῶν, ἀντίληψις μόνη, τὴν πρεσβείαν σου συνεργὸν, καιρῷ τῆς νηστείας πᾶσι δίδου, τοῖς Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκουσι.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τὰ ὀλέθρια πάθη, τὰ τῆς ψυχῆς φύγωμεν, τῇ ὑποδοχῇ τῆς νηστείας καὶ κατανύξεως, ἐπιδειξώμεθα, καρποὺς οἱ πρὶν ἀμαρτίαις, τὸν Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον παραπικράναντες.

Ταῖς λαμπάδας εἰλαίω, τῶν ἀγαθῶν πρέξεων, πάντες νῦν ἐφάψαι σπουδαίως προθυμηθῆμεν, ὅπως εἰσελθῶμεν, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, εἰς τὸν φωτεινότατον νυμφῶνα χαίροντες.

Θεγόροι Προφῆται, Θεοειδεῖς Μάρτυρες, θείοι Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, τοῦτον αἰτήσασθε, καλῶς ἀπάρξασθαι, καὶ εὐαρέστως τελέσαι, τὸ νηστείας στάδιον πάντας δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως αἰτίαν σε πάντων, τῶν ἀγαθῶν Δέσποινα, πάντες ἐκτενῶς δυσωποῦμεν, συνεισελθεῖν ἡμᾶς, τῇ μεσιτείᾳ σου, τῷ τῆς νηστείας ἀγῶνι, καὶ πέρας δωρήσασθαι, τούτου σωτήριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφυργε Κύριε, καὶ
• τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
• ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα μόνε φιλάνθρωπε.

Καθίσματα τοῦ Μηναίου, καὶ τῆς Θεοτοκου.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Οσπερ ὀρθρος προκύψασα, νῦν ἡ τῆς νηστείας χάρις προβάλλεται, μετανοίας τὸν καιρὸν ἡμῖν, ὀφλημάτων σκότος διαλύοντα.

Διαθρέψωμεν πένητας, ἔλεον ἐλέω ἀντιλαμβάνοντες, καὶ νηστείας θείῳ ὕδατι, ψυχικὰς κηλίδας ἀποπλύνωμεν.

Επουράνιον Ἄγγελοι, τὸν ἀγαθοδότην ἐκδυσωπήσατε, τὴν οἰκτρὰν ἡμῶν μετάνοιαν, οἰκτιρμοῖς ἀμέτροις ὑποδέξασθαι.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἱλαστήριον, τῶν ἀμαρτανόντων ἁγία Δέσποινα, μεσιτεία σου διάρρηξον, τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- **Ε**ὶ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τὴν παρούσαν ἡμέραν, ἀπαρχὴν ποιούμενοι βίου σεμνότητος ἑαυτοῖς προθύμως, πρὸς ἀγῶνας πιστοὶ εὐτρεπίσωμεν, τῆς σαρκὸς τοὺς πόνους, καὶ τῆς ψυχῆς τὴν εὐκαρπίαν, τῷ τῶν ὅλων Δεσπότη προσάγοντες.

Μωσῆν ἡ νηστεία, θείας θεωπτίας ἀνέδειξε μέτοχον· τοῦτον οὖν ψυχῇ μου, μιμουμένη νηστεία ἀνάλαβε, θείας ἀναβάσεις, ἐν σεαυτῇ διαθεμένη, ὅπως ἴδῃς Θεοῦ τὴν λαμπρότητα.

Ερῶν Ἀποστόλων, καὶ ἱερωνύμων Μαρτύρων δεήσεσι, τῆς νηστείας χρόνον, διανύσαι ἡμᾶς καταξίωσον, Ἰησοῦ οἰκτίρμον, ἐν μετάνοιᾳ, καὶ παντοίᾳ, ἀποχῇ ἀμαρτίας δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Τῆς νηστείας τὴν πύλην, μέλλοντες εἰσερχέσθαι ἐκδυσωποῦμέν σε, τοῦ Θεοῦ τὴν πύλην, συνελθεῖν τοῖς οἰκέταις σου Δέσποινα, καὶ πλατύναι πάντως, τοὺς λογισμοὺς καὶ διανοίας, τὰ σωτήρια πράττειν θελήματα.

Εἰτα τὸ Τριῶδιον τοῦ αὐτοῦ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ εἰ. Ἦχος πλ. β'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Σταυρῷ ταῖς χεῖρας προσηλωθεὶς, λόγχῃ τὴν πλευρὰν διανυγείς, τὸ γραμματεῖον φιλάνθρωπε, τοῦ παραπεσόντος Ἀδάμ διέρρηξας· διό σε ζωοδότα ὕμνοις δοξάζομεν.

Δολίως ὄφρις ὁ πονηρὸς, πάθη ἐπιθείς μοι ψυχικὰ, τοῦ Παραδείσου ἐξώρισε· σὺ δὲ ταῖς παλάμας, ἐν τῷ Σταυρῷ προσπαγεῖς, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας Σῶτερ ἀνείλκυσας.

Ο τῆς νηστείας θείος καιρὸς, πάθη ἐκκαθαίρων ψυχικὰ, καὶ ψυχικοὺς πλύνων

μώλωπας, ἦλθε νῦν ἐπέστη· πιστοὶ συνδράμωμεν, καὶ τοῦτον φιλοφρόνως ὑποδεξώμεθα.

Καιρὸς ἐπέφανεν ἀγαθός, θείαν εὐφροσύνην τῆς ψυχῆς, ἅπαν ἐνδύων τὸ πρόσωπον· δεῦτε γηθοσύνης τοῦτον δεξώμεθα, νηστεία καὶ δεήσει προκαθαιρόμενοι.

Νηστείαν, δάκρυα, προσευχὴν, ἦθος ταπεινὸν τῷ δι' ἡμᾶς, ταπεινωθέντι προσάξωμεν, ὅπως ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν βραβεύσῃ, τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ταῖς φωτοδόλοις σου ἀστραπαῖς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, τὸ τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον, σκότος, καὶ τὴν νύκτα τῆς ἀμαρτίας μου, προθύμως ἵνα ψάλλω, καὶ μακαρίζω σε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τὸν Σταυρὸν προσκυνῶ σου, Κύριε φιλάνω, δι' οὗ με ἔσωσας, καὶ ὕμνω τὰ πάθη, τὰ σωτήρια καὶ θεία Δέσποτα· δι' ὧν τῶν παθῶν μου, τῶν ἀλγεινῶν ἐρρύσθην Λόγε, εἰς ζωὴν μετελθὼν τὴν ἀπήμονα.

Τῷ Σταυρῷ πεποιθότες, τὴν τῶν ἐναντίων ἀπάτην τρεπόμεθα· ἐν αὐτῷ παγέντες, οἱ πιστοὶ γνωρισθέντες ἐγνώσθημεν, τῷ Θεῷ ὡς ἄρνες, νεογενεῖς ἐκλελεγμένοι, καὶ τὸ ἄδολον γάλα πεπώκαμεν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Λόγον, πάντες καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα δοξαζόμεν, ἐν μιᾷ τῇ φύσει, γνωρισμὸν τηλαυγῇ ἐκτιθέμενοι, προσκυνοῦντες ἅμφω, καὶ διαιροῦντες τοῖς προσώποις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως λατρεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν περάτων, ἡ χαρὰ τῶν δούλων σου, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή· τοὺς τιμῶντας πόθῳ, τὴν Εἰκόνα σου φύλαττε Πάναγνε, καὶ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, πάντας ἡμᾶς τοῦ ἀλλοτρίου, ἐλευθέρωσον ὡς συμπαθέστατος.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν σου, Κύριε κατεύθυνον, πᾶσι τοῖς δούλοις σου, τοῖς τιμῶσι πόθῳ, τῆς νηστείας τὸ στάδιον στήριξον, καὶ ταῖς εἰς τὸ κρεῖττον, ἐπαγωγαῖς τῆς σῆς ἁγίας, Βασιλείας ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
- **Ε**ὶ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον; καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
- ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
- τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ῥδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεύσας ὁ Λυτρωτής, τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἡμῖν, ὠρίσατο ψυχικῶν, κηλίδων κα-
θάριστον· ζήσῃ προσέλθωμεν, οἱ πιστοὶ καρδίᾳ,
ὅπως λάβωμεν συγχώρησιν.

Ο τῷ Τελώνου Χριστέ, τὸν στεναγμὸν προσ-
δεξάμενος, καὶ Πόρνης τὸν ἐκ ψυχῆς, κλαυ-
σμὸν προσαγόμενος, δεῖξαι ὡς φιλόανθρωπος, τὰς
ἡμῶν δεήσεις, ἱλασμὸν ἡμῖν δωρούμενος.

Πηρύκων καὶ Προφητῶν, Μαρτύρων καὶ Ἀ-
ποστόλων σου, Ὁσίων Ἱεραρχῶν, καὶ
πάντων Δικαίων σου, Χριστέ παρακλήσῃς, καὶ
ἱλασμὸν πταισμάτων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κα-
ταπέμψον.

Θεοτοκίον.

Εἰ μόνῃ τὸ ἀσθενές, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρ-
ξεως, τῷ Δείῳ σου τοκετῷ, Ἀγνὴ ἐπιρ-
ρώσασα, συνεργός μοι φάνηθι, πρὸς τὸ τῆς νη-
στείας, εἰσιόντι Δεῖον σταδίου.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλασθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίας μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦτα τὸ Μαρτυρικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Ῥδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Αλλὰ ἐν ἄρματι πυρίνῳ, ἀνεφέρετο Ἡλίας
τῇ νηστείᾳ, λαμπρυνθείς· ὡς ψυχὴ, τοῦ-
τον ἐκμιμουμένη, τὰ τῆς σαρκὸς θανάτωσον,
ἐγκρασίας ἐγκρατεία.

Δε καιρὸς τῆς ἐγκρατείας, ὑπεμφαίνων σοι
τὸ φῶς τῆς σωτηρίας· μὴ ἀμέλει ψυχὴ,
Θεοῦ μακροθυμοῦντος· ἀλλὰ προθύμως βόη-
σον· Ἀγαθὲ οἰκτείρησόν με.

Παῖδας στομώσασα νηστεία, διατήρησέ τὸ
πῦρ ἀκαταφλέκτους. Ἰησοῦ ταῖς αὐτῶν
δεήσεσι πυρός με, τοῦ αἰωνίου λύτρωσαι, τῇ
πολλῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ. Θεοτοκίον.

Μόνῃ βοήθεια ἀνθρώπων, βοηθὸς ἡμῖν και-
ρῷ τῆς ἐγκρατείας, τοῖς σοῖς δούλοις
γενοῦ, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, εὐαρεστοῦντες λά-
βωμεν, οὐρανῶν τὴν βασιλείαν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐπταπλάσιως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
• Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς
• ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
• τας τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυ-
• τρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς
• ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τῆς μετανοίας κάμινον, προθυμία ἐκκαύ-
σωμεν, καὶ τὰς ἡδονὰς, ἐν αὐτῇ κατα-
φλέξωμεν, ἀπάσας τοῦ σώματος, καὶ τοῦ πυ-
ρὸς τοῦ μέλλοντος, πείραν μὴ λαβεῖν, τὸν
πλούσιον ἐν ἐλείει, αἰτήσωμεν βοῶντες· Ἱερεῖς
εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ο εἰσιὼν καιρὸς ἡμῖν, τῆς νηστείας γενή-
σεται, πάσης ἀμαρτίας, ἀποχῆς παραι-
τιος· μὴ οὖν κάτω κλίνωμεν, μηδὲ ῥαθύμως
δράμωμεν, ὅπως ἐν βραχείαις, καὶ ὀλίγαις
ἡμέραις, ἐτῶν πολλῶν κηλίδας, κατανύξει
καρδίας, ἐκπλύνωμεν τὸν μόνον, Θεὸν ἡμῶν
ὑμνοῦντες.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, τῶν Μαρτύρων
ὁ σύλλογος, Δείων Ἀποστόλων ὁ χορὸς ὁ
ἅγιος, Ὁσίων ὁμήγυρις, Ἱεραρχῶν τε καὶ Προ-
φητῶν, σὲ ἐκδυσωποῦσιν, Ἀγαθὲ πανοικτίρμον,
μετάνοιαν γνησίαν, τοῖς σοῖς δούλοις παράσχῃ,
καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τῆς νῦν εἰσαγομένης.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ πάναγνε, ἐπὶ σέ καταφεύγομεν·
οἴκτειρον ἡμᾶς, τῇ ἀγαθῇ πρεσβείᾳ σου,
καὶ δίδου εὐέλπτον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον,
ἀπάσιν ἡμῖν ἐν τῷ καιρῷ τῆς νηστείας, τῆς
νῦν εἰσαγομένης, εἰς πιστῶν σωτηρίαν, τῶν σὲ
ὑμνολογούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ Τριῳδίου.

Ῥδὴ θ'. Νόμων πατρώων.

Πλῆρον πατρώων μὴ φυλάξαντες, τῆς ἀμαρ-
τίας νόμῳ κατεδουλώθημεν· ἀλλ' ἐκτεί-
νας τὰς παλάμας σου, ἐν τῷ Σταυρῷ τῷ Δείῳ,
ἐλευθερίαν πᾶσιν, ἐδωρήσω δι' αὐτοῦ· ὃν σοι
πίστει προσάγομεν, ἐν ἡμέραις ἀγίαις· Ἐλέη-
σον ἡμᾶς Ἐλεῆμον, σὲ ὑπερυψοῦτας, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ο τῷ Σταυρῷ σου, τὴν διάστασιν, καὶ τοῦ
φραγμοῦ ἐξάρας τε τὸ μεσότοιχον, εἰρή-
νην ἐν τοῖς πέρασιν, ἐγκαινίσας· πλουσίαν, εἰ-
ρηνευούσῃ δίδου, διελθεῖν ἡμᾶς Χριστέ, κα-
ταστάσει τὴν μέλλουσαν νηστείαν, σὲ Κύριον
ὑμνοῦντας ἀπαύστως, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η τῆς νηστείας χάρις σήμερον, ἡλιακὰς ἀ-
κτῖνας, πᾶσι προβάλλεται, προκαθαίρου-
σα τὴν ζόφωσιν, τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας οἱ συ-
σχεθέντες πάθει, ποικίλοις ἐν χαρᾷ, προσελ-
θόντες· δεξώμεθα τὸ δῶρον φιλοφρόνως· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πικρῶς τρυγῆσας ὁ Πρωτόπλαστος, ἐν Πα-
ραδείσῳ παῖλαι, βρώσιν παράλογον, ἀ-
περρίφη καὶ κατάκριτος, τῆς τρυφῆς ἐξεβλή-
θη· ἀλλ' ἐπὶ ξύλου, ἡλοῖς προσπαγεῖς, τὸ πο-
νηρὸν γραμματεῖον, προσήλωσας τῆς αὐτοῦ ἀ-
μαρτίας· διό σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν,
ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμον νηστείας ἀπώσάμενοι, τῆς ἀμαρτίας,
βόθρῳ κατωλισθήσαμεν, καὶ νηστείας ἐνδεή-
δημεν, τῆς νῦν εἰσαγομένης· ἦν περ Οἰκτίρμον,
χάριν διανύουσιν ἡμεῖν, οὐρανόθεν κατάπεμψον,
καὶ εἰρήνην πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοᾷ-
σι, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Καταπιπτάντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτωλῶν
μεσίτις, ξένων ἀνάψυξις, λυπαυμένων ἡ
παράκλησις, Παναγία Παρθένε, τὴν τῆς ψυχῆς
μου λύπην διασκεδάσον ἄγνη, καὶ παράκλη-
σιν ἄνωθεν, ἐκ Θεοῦ μοι δοθῆναι, δυσώπει με-
λωδοῦντι προθύμως, σὲ ὑπερυψοῦντι, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

"Ἄλλος." Ἀγγελοι καὶ οὐρανοί.

Καθηλούμενον σαρκί, ἐν τῷ Σταυρῷ Οἰκτίρ-
μον, κατιδοῦσά σε, ἡ τῶν κτισμάτων φύ-
σις, διεστρέφετο, φῶς ἡμέρας εἰς σκότος, ἐσα-
λεύετο ἡ γῆ, καὶ πάντα ἐκλονεῖτο.

Εν τῷ ὕψει τοῦ Σταυροῦ, τὴν τῶν ἀνθρώ-
πων φύσιν, συνανύψωσας, καὶ ἐκ πλε-
υρᾶς σου θείας, πλουτοῦν ἐβλύσας σωτηρίας, τοῖς
πίστει προσκυνοῦσι Σωτῆρ, τὸ ἄχραντόν σου
Πάθος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκ-
στάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέν-
τος εἰς ἐκπόρευσιν· ἀλλ' ἴδια καὶ ἄμφω, φῶς
Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας, εἰπέ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρό-
νως προεκλάμψαντα, καὶ σὺν ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, ἀνυμνοῦμενον; ἢ ὡς οἶδεν ὁ μόνος, εὐδο-
κήσας τεχθῆναι, ἐκ σοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν μετάνοιαν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς τῇ φύσει
προσδεξάμενος, τῶν τοῦ ἐχθροῦ πάγιδων
ῥῦσαι Κύριε, ἵνα πίσται καὶ πόθῳ, σὴν νῦν ἀ-
νυμνῶμεν, ἁγίαν δεσποτείαν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δό-
ξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύ-

• στως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
• περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στιχολογεῖται καὶ ἡ Τριμωτέρα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
• φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γα-
• στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρα-
• νῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
• πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἰδοὺ ὁ φωτοφόρος ἦλθε καιρὸς, ἡ ἀγία ἡμε-
• ρα ἐπέλαμψε, τὰ σκοτεινὰ, πάθης σου ἀπό-
• φευγε, ὦ ψυχὴ, καὶ τὰς αὐγὰς ὑπόδεξαι, τὰς
καθοδηγούσας σε πρὸς τὸ φῶς, κατάνυξεν ὡς
οἶνον, πίνουσα ἐπευφραίνου, καὶ ἡδονῶν τὴν
μέθην μίσησον.

Ὁς ὄντως ἀγαθώτατος ὁ καιρὸς, τῆς νη-
• στείας Χριστέ, ὃν περ δέδωκας, πᾶσι πε-
στοῖς, εἰς ἀμαρτημάτων ἀποτροπᾶς, καὶ ἰλα-
σμόν σωτήριον, καὶ τῶν χαρισμάτων ὑποδο-
χὴν· ἐν ᾧ σε δυσωπῶμεν, μετόχους Σωτῆρ πᾶν-
τας, τῶν ἀγαθῶν σου ἡμᾶς ποιήσον.

Συνήθως τὰ ἐλέη σου ἐφ' ἡμᾶς, ἐπιρροαίων
Οἰκτίρμον τὰ πλούσια, δίδου ἡμῖν, δά-
κρυα καθαιρόντα μολυσμαῖς, καὶ λογισμοῖς
ποθοῦντάς σε, πίστιν καὶ ἀγάπην εἰλικρινῇ,
μετάνοιαν πλουσίαν, οἰκείωσιν τελείαν, πρὸς
σὲ τὸν μόνον Πολυέλεον.

Ἡ πάντων τῶν Ἀγγέλων θεία πληθὺς καὶ
Ἀγίων χοροὶ ἀξιαγάστοι, τὸν ἀγαθόν, νῦν
ἐκδυσωπήσατε ἐκτενῶς, ὅπως τὸ θείον στά-
διον, τοῦτο τῆς νηστείας τὸ ἐνεστὸς, δραμεῖν
ἀνεμποδίστως, ἡμᾶς ἐνδυναμώσῃ, καὶ νικηφό-
ρους ἀπεργάσῃται.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἡ τεκοῦσα
Σωτῆρα ἀγαθόνον, πάντας ἡμᾶς, πάθε-
σιν ἀμέτροις καὶ λογισμοῖς, κεκακωμένους Δέ-
σποινα, καὶ βεβαρυμένους ἀμαρτιῶν, φορτίαις
δυσβαστάκτοις, ἵνα σε κατὰ χρέος, ὡς Θεοτό-
κον μεγαλύνωμεν.

"Ἄλλος." Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ἀτονεῖ πᾶσα φύσις, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγ-
γέλων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, εὐχαρι-
στεῖν Εὐεργέτα, ὅτι σάρκα θείων, δι' ἡμᾶς ἐ-
πτώχευσας, καὶ ἐπὶ ξύλου ὑπὲρ ἡμῶν ἐτάθης,
κατάρα γεγονώς, ἵνα τὴν πρὶν κατάραν ἀνέ-
λῃς, τῆς ἀνθρωπότητος.

Φαιδρὰ ἡμέρα, ἡ τῆς ἐγκρατείας ἐπέστη·
Φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, δεῦτε ὑπαντήσω-

μεν, ψυχὴ μου τῷ Δεσπότῃ, χάριν ἐκπεμφθῆ-
ναι ἄνωθεν, ἡμῖν αἰτοῦντες, καὶ τῶν πολλῶν
σφαλμάτων διόρθωσιν εὑρεῖν, ὅπως φρικωδε-
στάτης γενένης, μὴ πειραθῶμεν ἐκεῖ.

Τοῖς ἐν τῷ σκότει, τῶν ἀμαρτιῶν συσχεθεῖ-
σι, τῆς μετανοίας νῦν τὰ ἱερά εἰσόδια ἐ-
πέστη, πάντων τὰς ψυχὰς φωτίζοντα· διὸ ψυ-
χή μου, τὸν σκοτασμόν ἐκκλινον, τοῦ κόρου
τῶν παθῶν, σπεῦσον ἵνα τρυφῇς αἰώνιον, ἐπα-
πολαύσης ἐκεῖ.

Επὶ τοῦ ξύλου χεῖρας, ἐκουσίως ἀπλώσας,
τὰ διεστῶτα πάντα συνηγάγω ζωοδότα·
τῇ δὲ λόγῃ, σὴν διανυγείς μακρόθυμε πλεу-
ράν, τὴν ἥτταν τὴν ἐκ πλευρᾶς φυεῖσαν, ἡνώρ-
θωσας ἡμῶν· ὅθεν εὐχαριστοῦντες, ὑμνοῦμεν
τὴν εὐσπλαγχτίαν σου.

Εφωτοφόρος, νῦν ἐπιδημοῦσα νητεία, προσ-
δεξιούται τράπεζαν ἀγώνων, προτιθεῖ-
σα· διὰ τοῦτο, ταύτης νηφαλέως ἅπαντες, σε-
πτὸν κρατῆρα καθαρτικῶν δακρύων ληψώμεθα
πιστοί, ἵνα τῶν ἀνηκέστων δακρύων, μὴ πει-
ραθῶμεν ἐκεῖ.

Ὁμοκλίω.

Επιστασία, πάντων τῶν εἰς σέ πεποιθό-
των, ἢ ἐν ἀνάγκαις, ἀγρυπνος ὑπάρχου-
σα προσταίει Θεοτόκε, τῆς αἰωνιζούσης λύ-
τρωσαι, ἡμᾶς γενένης, καὶ τῶν ἀποκειμένων,
κολάσεων πικρῶν, ὅπως χρεωστικῶς ὑμνώμεν,
ταῖς μεγαλειά σου.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἄ πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
- ἕξαν, ἱλιγγᾷ, δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμος,
- ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
- τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας
- τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προσ-
- τάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Σὺ δόξα πρέπει Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν. κτλ.

Εἰν δὲ τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Ἀίνων, τὸ παρὸν
Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ τοῦ σωτηρίου Σταυροῦ, τῆς ἀμαρτίας
βασιλευούσης, τῆς ἀσεβείας ἐπικρατού-
σης, τῶν ἀνθρώπων ἐμακαρίζετο, τρυφὴ σωμα-
τικῇ, καὶ σαρκικῶν ὀρέξεων, ὀλίγοι κατεφρό-
νουν· ἀφ' οὗ δὲ, τὸ τοῦ Σταυροῦ μυστήριον πέ-
πρακται, καὶ δαιμόνων ἐσβέσθη τυραννὶς τῇ
θεογνωσίᾳ, ἢ τῶν οὐρανῶν ἐπὶ γῆς ἀρετὴ πο-
λιτεύεται· διὰ νηστεία τιμᾶται, ἐγκράτεια λάμ-
πει, προσευχὴ κατορθοῦται, καὶ μάρτυς και-
ρὸς, ὁ παρὼν δεδομένος ὑμῖν, ὑπὸ τοῦ σταυ-

ρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς σωτηρίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.
Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σε, πᾶσα ἡ κτί-
σις ἐορταίζει, ἕραιοι ἀγαλλονται σὺν τοῖς
Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώ-
ποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροβετοχίον.

Κύριε πάνανγος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μαίνμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυ-
ρίῳ· τὸ Τρισάγιον· τὸ, Ἐν τῷ Ναῷ ἐστώτες
τῆς δόξης σε· τὸ, Κύριε ἐλέησον μὲ, το, Ἐπου-
ράνιε Βασιλεῦ· ταῖς μετανοίαις, κτλ., ὡς καὶ τῇ
Τετάρτῃ πρωτ'. Ὁρα σελ. 38.

Εἶτα τὴν πρώτην ᾠδὴν, μετὰ τῶν συνήθων
Μετανοεῖν, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς Κατηχή-
σεις τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Καὶ Ἀποκρίσεις.

Ἐν δὲ ταῖς ᾠδαῖς, μετὰ τὴν Τριθέκην, φέλλ-
ομεν τὸ παρὸν Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως Κύριε, καὶ
σῶσον ἡμᾶς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, φι-
λάνθρωπε.

Δ'ς.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλεὸς σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 7.

Εγώ λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἴδου, ἐ-
γὼ σῶζω τὸν λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατο-
λῶν, καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν, καὶ εἰσαξω αὐτὸν
εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ
Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐ-
γὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ἐν ἀληθείᾳ, καὶ
ἐν δικαιοσύνῃ. Ταῦτα λέγει Κύριος Παντοκρά-
τωρ· Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῶν ἀ-
κουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τοὺς λόγους
τούτους, ἐκ στόματος τῶν Προφητῶν, ἀφ' ἧς
ἡμέρας τεθεμελιώται ὁ οἶκος Κυρίου Παντο-
κράτορος, καὶ ὁ Ναός, ἀφ' ὃ ὠκοδόμηται. Διό-
τι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ μισθὸς τῶν ἀν-
θρώπων οὐκ ἔσται εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς

τῶν κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, καὶ τῷ ἐκπορευομένῳ, καὶ τῷ εἰσπορευομένῳ, οὐκ ἔσται εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· καὶ ἐξαποστελῶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ. Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοιπίοις τοῦ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· ἀλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς δώσει τὴν δροσὴν αὐτοῦ, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοιπίοις τοῦ λαοῦ μου ταῦτα πάντα. Καὶ ἔσται, ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰουδα, καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτω διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ. Θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν· διότι τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ὅν τρόπον διενεόηθη τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς, ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα. Οὕτω παρατέταγμα καὶ διανενοῦμαι, ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τοῦ καλῶς ποιῆσαι τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα. Θαρσεῖτε. Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ποήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνετε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν· καὶ ἕκαστος τὴν κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ὀρκὸν ψευδῆ μὴ ἀγαπάτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς γ΄.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στιχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ Τεσσαρακοστῇ εἰς τὸ Λυχνικόν, τῇ Παρασκευῇ, εἰ μέλλει γενέσθαι Προηγιασμένη, ἰστώμεν Στιχ. ι. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, καὶ ψάλλοντες τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δις, τὰ δ'. Μαρτυρικά τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἠχον, καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ αὐτοῦ Ἠχου· καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοίως· Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ· καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰδ' ὅς γίνεται Προηγιασμένη, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε'. καὶ ψάλλοντες τὰ γ'. Μαρτυρικά τὰ τοῦ Ἠχου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ Ἠχου. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, δευτεροῦμεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· εἴτα τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὕτω τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ, κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν, ἀπὸ τῆς β'. Ἑβδομάδος, μέχρι τῆς

Παρασκευῆς τῆς ι'. Ἑβδομάδος, ἐπιτιλουμένης Προηγιασμένης εἴτε μὴ.

Ἰστίον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐν τῷ Λυχνικῷ, ἦθουν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς, μέχρι τῆς ι'. Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, Ἐσπέρας, ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν Ἠχον, ἰστώντες Στιχ. ι. ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, καὶ λέγομεν τὰ δ'. Κατανυκτικά, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἠχου, τὰ τοῦ Τριωδίου προσόμοια, τὰ δύο τοῦ κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τοῦ Μηναίου, γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό· τὸ Μαρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς δηλωθήσεται ἐν ταῖς ἐφεξῆς Κυριακαῖς.

Δεῖ γινώσκειν προσέτι, ὅτι τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, Μηναῖον οὐ ψάλλεται· ἀλλ' ἡ Ἀκολουθία τῶν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις λαχόντων Ἀγίων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ἐκτὸς εἰ μὴ τύχη ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἢ τοῦ Προδρόμου· τότε δὲ γίνεται κατὰ τὸ Τυπικόν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Νῦν ἡμῖν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμβάνοντων ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ Παρασκευῇ, Ἐσπέρας.

Εἰς τὸ Λυχνικόν, μετὰ τὸν Προομιτικόν, στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτά.

Ψαλμὸς πλ. δ'. Δεῦτε ἅπαντες πιστοί.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὰς τῶν ὁσίων Πατέρων, χορείας ὑμνήσωμεν. Ἀντώνιον τὸν κορυφαῖον, τὸν φαινὸν Εὐθύμιον, καὶ ἕκαστον, καὶ πάντας ὁμοῦ· καὶ τούτων ὥσπερ Παράδεισον, ἄλλον τρυφῆς, τὰς πολιτείας νοσητῶς διεξερχόμενα, τερπνῶς ἀνακραῖωμεν. Ταῦτα τὰ ξύλα, ἃ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ αὐτά, τοὺς ἀφθάρτους καρπούς τῆς ζωῆς ἐξανθήσαντα, προσήγαγον τῷ Χριστῷ, ἐκτρέφοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς· πρὸς οὓς βοήσωμεν· Θεοφόροι μακάριοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Χαῖρε Αἴγυπτε πιστὴ, χαῖρε Λιβύη ὁσία, χαῖρε Θηβαῖς ἐκλεκτὴ, χαῖρε πᾶς τόπος, καὶ πόλις καὶ χώρα, ἢ τοὺς πολίτας θρέψασα, τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ τούτους ἐν ἐγκρατείᾳ, καὶ πόνοις αὐξήσασα, καὶ τῶν

ἐπιθυμιῶν, τελείους ἄνδρας τῷ Θεῷ, ἀναδείξασα· οὗτοι, φωστῆρες τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀνεφάνησαν, οἱ αὐτοὶ τῶν θαυματίων τῇ αἴγλῃ, καὶ τῶν ἔργων τοῖς τέρασιν, ἐξέλαμψαν νοητῶς, εἰς τὰ πέρατα ἅπαντα. Αὐτοῖς βοήσωμεν· Πατέρες παμμακάριστοι, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Γὺς ἐξείποι γηγενῶν, τοὺς θαυμαστὰς ὑμῶν βίους, Πατέρες παγκόσμιοι; ποία δὲ γλῶσσα λαλήσει, τοὺς ἱεροὺς ἐν Πνεύματι ἀγῶνας, καὶ ἰδρωτάς ὑμῶν, τὰ ἄθλα τῶν ἀρετῶν, τὴν τῆξιν τοῦ σώματος, τὰς παλαίσρας τῶν παθῶν, ἐν ἀγρυπνίαις καὶ εὐχαῖς, καὶ τοῖς δάκρυσιν; ὑμεῖς ἐν κόσμῳ, ὥσπερ Ἄγγελοι ὄντως ὤφθητε, οἱ αὐτοὶ, τὰς δαιμόνων δυνάμεις, τελείως καθεῖλετε, τελέσαντες θαυμαστά, καὶ ἐξαισία τέρατα. Διὸ πρεσβεύσατε, σὺν ὑμῖν παμμακάριστοι, τυχεῖν ἡμᾶς τῆς ἀλήκειου χαρᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα, τηρήσαντες ἀλώθητον, νοῦν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενοι, εἰς τὸ κατ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατόν ἀνελήλυθατε· ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενοι, ἐσπεύσατε τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλωσαί τῷ Πνεύματι· ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθητε ἀκρότης, πολισταὶ τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλειπταί, κανόνες ἀρετῆς ἀκριβέστατοι. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Πανόσοι, καθαρῶς ἐποπτεύετε, τὴν αἰγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνοντες ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· τὸ α'. τὸ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον.

Μετά δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμε. Ἦχος β' κρῦς. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἰ· τὸ ἔλεός σου προφθάσαι με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός.

Εἶτα τὴν Προφητείαν.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 49.

Τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Νηστεία ἡ τετάρτη, καὶ νηστεία ἡ πέμπτη, καὶ νηστεία ἡ ἐβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη, ἐσονται τῷ οἴκῳ Ἰουδα καὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθὰς, καὶ εὐφρανθήσεσθε· καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε. Τὰδε λέγει Κύ-

ριος Παντοκράτωρ· Ἐτι ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς· καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες· Πορευθῶμεν δεηθῆναι τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἤξουσι λαοὶ πολλοί, καὶ ἔθνη πολλὰ, ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου Παντοκράτορος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου. Τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλήψονται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλήψονται τοῦ κρασπέδου ἀνδρὸς Ἰουδαίου, λέγοντες· Πορευσώμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν, ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐστίν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Τὸ, Καταξίωσον Κύριε.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Καθαρίσωμεν ἑαυτὰς ἀδελφοί, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος· τὰς λαμπάδας τῶν ψυχῶν ἡμῶν φαιδρύνωμεν, διὰ φιλοπτωχείας, μὴ κατεσθίοντες ἀλλήλους τῇ συκοφαντίᾳ· ἐφθασε γὰρ ὁ καιρὸς, ὅταν ὁ Νυμφίος ἐλεύσεται, πᾶσιν ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Συνεισέλθωμεν Χριστῷ μετὰ τῶν φρονίμων Παρθένων, τὴν φωνὴν ἐκείνην τοῦ Ληστοῦ, πρὸς αὐτὸν ἀνακράζοντες· Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πίστει διασώζεται.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τοὺς καθηγητὰς νῦν τιμῶμεν, Πατέρες ὅσοι· δι' ὑμῶν γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν· μακάριοι ἐστὲ τῷ Χριστῷ δουλεύσαντες, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσαντες τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλοι, Δικαίων ὁμόσκηνοι, καὶ Ἀγίων μεθ' ὧν πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐλεῆσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον· χαῖρε αὐλοῦ φω-
τός, καθαρὸν ἐνδιαίτημα· χαῖρε τὸ κε-
φαλαίον, τῆς ἡμῶν σωτηρίας τε· τῶν Ἀποστό-
λων, χαῖρε τὸ κήρυγμα· καὶ τῶν Μαρτύρων,
χαῖρε τὸ καύχημα· χαῖρε τὸ πλήρωμα Προ-
φητῶν Πανάμωμε, καὶ Ἀσκητῶν, Μοναστῶν
ἀγλαῖσμα, καὶ σωτηρία πιστῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ
μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ
ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς
αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν
ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλους
ἄγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε
τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσπγγύτῳ
ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως
ὑπὲρ ἡμῶν κατεδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας
τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὰ αὐτοῖ, καὶ εἰς το, Θεὸς Κύριος.

Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, φαλλομεν τὸν τοῦ
Ἦχου ἐνδιατάκτον Νεκρώσιμον Κανόνα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΩΤ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, καὶ
τὴν α'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ταῖς τῶν Πατέρων ἀστραπαῖς καταυγα-
σθέντες, ὡς εἰς Παραδεισον τερπνὸν νῦν
εἰσιόντες, τῆς τρυφῆς τοῦ χειμάρρου καταπο-
λαύσωμεν, καὶ τούτων τὰς ἀριστείας θαμβη-
τικῶς, σκροποῦντες ἀμλληθῶμεν ταῖς ἀρεταῖς,
τῷ Σωτῆρι κραυγάζοντες· Εὐχαῖς αὐτῶν ὁ
Θεός, μετόχους ἡμᾶς ποιήσον, οὐρανῶν Βασι-
λείας σου.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Μοναστῶν Παῦλον συμ-
φώνως, σὺν Ἀντωνίῳ τῷ σοφῷ καὶ Εὐ-
θυμίῳ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τοῖς λοιποῖς
Πατράσι· καὶ τούτους καθικετεύσωμεν, ὅπως
Χριστὸν, ἀπαύστως ἐκδυσωπῶσιν ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν τὴν θείαν καὶ πάμφωτον, ἐπιτελούντων
μνήμην αὐτῶν, ἐν ᾧσμασι δοξάζοντες, τὸν Σω-
τῆρα καὶ Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγα-
λύνομεν ἀγνή, καὶ προσκυνούμεν, ἀνυ-
μνῶντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βωῶντες
ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντε-
λεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον,
λογοθεσίου φοβεροῦ· καὶ ὥρα τῆς ἐτάσεως,
μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Αντώνιον ὁμοῦ, καὶ Εὐθύμιον πάντες, σὺν
πᾶσι τοῖς λοιποῖς, Θεοφόροις Πατράσιν,
εὐφημήσωμεν ὕμνοις, αὐτῶν τὴν μνήμην πανη-
γυρίζοντες· οὗτοι γὰρ τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τοῦ κό-
σμου παντός πρεσβεύουσιν, ἵνα ῥυσθῶμεν τῆς
ἀρχαίας ἀραῖς, λυτρωθέντες κολάσεως.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ως εἰς λειμῶνα ἀρετῶν ἀνθηφοροῦντα, τῶν
Θεοφώρων Ἀσκητῶν περιπατοῦντες, τῆς
ὁσμῆς πληρούμεθα τῆς ἡδυπνοῦ· τοῖς ἄθλοις
γὰρ στομωθέντες τῶν πειρασμῶν, τὸ σῶμα τῇ
ἐγκρατεῖα δουλοπρεπῶς, καθυπέταξαν πνεύ-
ματι, ἀγγελικῇ ἐπὶ γῆς, πολιτείαν βιώσαν-
τες· δόξης οὖν ἠξιώθησαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῶν Ἀσωμάτων σου Χριστέ, καὶ τοῦ Προ-
δρόμου, τῶν Μαθητῶν, τῶν Προφητῶν,
καὶ τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀπάντων τε,
καὶ τῶν Ὁσίων, πρεσβείαις τῆς ἀπειράνδρου
καὶ ἀγαθῆς, Μητρός σου, ἐκδυσωπούμενος, δός
ἡμῖν, τῷ φωτί σου πορεύεσθαι· καὶ καταξίω-
σον ἡμᾶς, τυχεῖν τῆς Βασιλείας σου, διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους σου.

Ἐἵτα ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ
τοὺς λόγους τοὺς εἰς τοὺς Πατέρας τελειωθέν-
τας, εἰς δόσεις, γ'.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. οἱ Κανόνες. Τοῦ Ἁγίου
τῆς Μονῆς, εἰς ε'. καὶ τῶν Πατέρων εἰς ἡ.
Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὸ, Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Πάντες ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς ἐν ἀ-
σκήσει λάμπαντας, θείους Πατέρας ἡ-
μῶν, ὑμνήσωμεν συμφώνως, οὓς ἠνεγκεν Αἴγυ-
πτος, Θηβαῖς καὶ Λιβύῃ, ἅπας τόπος, καὶ
πόλις, καὶ χώρα.

Χαίροις Μοναστῶν ὁ ἀρχηγός, Ἀντώνιε πα-
νένδοξε, Ἀμμούν ὁ Θεοφόρος, τὸ τῆς νη-
στείας κλέος, Ἀρσένιε Ἀγγελε, κράτος τῆς ἡ-
συχίας, καὶ Ἀμμωνᾶς ὁ πνευματεφόρος.

Γέρπου σκεῦος ὄντως τοῦ Θεοῦ, Ἀγάθων
ἱερόφυγε· Ἀχιλλᾶ καὶ Ἀρμή, τὰ ἄνθη
τῆς ἐρήμου· Ἀνέθ, καὶ Ἀλώνιε, Ἀμοναθαί, καὶ
Ἀνθίμε, τῶν ἀρετῶν φαιδροὶ μαργαρίται.

Λύχνοι διακρίσεως ἡμῖν, ὑμνεῖσθω Ἄρης σή-
μερον, καὶ Ἀπολλῶς ὁ μέγας· ὑπακοῆς
δὲ φῶτα, Ἀθρὲ καὶ Ἀκάκιος· τούτοις καὶ Ἀβ-
βακύρης, συνεκλάμπει, ὥς τις ἐωσφόρος.

Οῖος πολιτείας ὑψηλῆς, ἀνέφανεν Αὐξέντιος,
ἀθλητῆς δὲ αἰγνεῖας, Ἀβράμιος, ὁ μέγας·
μεθ' ὧν Ἀφροδίσιος, στυλὸς τῆς ἐγκρατείας, ἀ-
νεδείχθη, σὺν Ἀθηνοδώρῳ.

Λάμπει ὡς ἀστήρ ἐν οὐρανῷ, ἐν ἀσκηταῖς
Ἀμμώνιος καὶ ὁ Θεῖος Ἀνίνας· αὐγάζει
δὲ σὺν τέτοις, καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, Ἀγαπη-
τὸς ὁ πᾶν, εἴτις ἄλλος, σὺν τούτοις αὐγάζει.

Υμνοῖς εὐφημοῦμεν ἱεροῖς, τὸν μέγαν Ἀθα-
νάσιον, τὸν ἐν τῷ ὄρει λαμπρῶς, ἀσκή-
σαντα τοῦ Ἀθῶ, φωστῆρα τὸν μέγιστον πά-
σης τῆς οἰκουμένης· οὐ πρεσβείαις σωζόμεθα
πάντες.

Βίοις Θεοπνεύστοις ἀληθῶς, Παραδεισος ἐ-
δείχθητε, τῆς Ἐκκλησίας σοφοὶ μακάριοι
Πατέρες· οἱ πάντες κατ' ὄνομα, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβείαν, τῷ Κυρίῳ ποιεῖτε ἀπαύστως.

Μαρτυρικόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πιστοὶ, τιμήσωμεν τοὺς
Μάρτυρας, ἐν ἐτησίοις ὥδαῖς, καὶ ἄσμα-
σιν ἐν πίστει, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἄδοντες
καὶ βοῶντες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα αὐθυπό-
στατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱόν τὸν γεν-
νηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀναρχον βα-
σιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος Ναός, ὁ πόκος ὁ Θεό-
δροσος· ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανά-
του ρείθρου· τὴν πόλιν σου Δέσποινα, φυλάτ-
τε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιορκήτως.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ῖσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ
• Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσ-
• ραὴλ ἐκ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον ἄδοντα καὶ
• βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Ἐνταῦθα στιχολογεῖτ. ἡ β'. ὡδὴ τοῦ Ψαλτηρ.

Ωδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν ὁ
• πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πα-
• τρός καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν

• ἀνδρὸς κηθεῖς, καὶ λύσας τὴν ἁμαρτίαν, τῇ
• προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Τροπάριον.

Οσμῆς νῦν πληρούμεθα, ὡς εἰς Παραδεισον
ἄλλου θέοντες, τῶν Θεοφυτευτῶν ἀρετῶν
τῶν Ἀσκητῶν· ὥς ἐν ἐγκρατεῖα, καὶ δάκρυσιν
ἠνθήσαν, ποικίλως καρποφοροῦντες, πολιτείας
τῷ Θεῷ οἱ ὁσιώτατοι.

Μέγας Βησσαρίων, πτηνῶν τὸν βίον ζῶν,
ἄλλος Ἀγγελος, νέος Ἰωβ πάλιν, ὁ στερ-
ρὸς Βενιαμίν· ἀλλὰ καὶ Βιτάλιος λαμπτήρ,
πόρνας σώζων Θεῷ· Βυτίμιος δὲ ὁ Θεῖος, καὶ
ὁ κλεινὸς Βαβύλας, σὺν τούτοις ὑμνεῖσθωσαν.

Υψεῖ πολιτείας, οὐράνιος γέγονας ὡς Βενέ-
δικτε, οἶκος δὲ σοφίας, ὁ ποιμὴν Βασιαν-
νός· ἀλλὰ καὶ Βασίλειός τις, ἦρε στέφανον ὑ-
πακοῆς· τῷ τάφῳ γὰρ ζῶν οἰκήσας, διαδεί-
κνυσιν ἡμῖν ὑπακοῆς τὸν λαμπρόν.

Υμνος Γελασίῳ· οὗτος αἰοδιμος βασιλεὺς
παθῶν· αἶνος Γερασίμῳ, ὃν δεδούλευκεν
ὁ Θῆρ· εἶκε γὰρ αὐτῷ, δι' ἀρετῆς τελειότητα·
δόξα καὶ Γερμανῷ τῷ πατρὶ, σὺν Γαίῳ τῷ
σοφῷ Θεραπευτῇ τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτὸς Θεσσαλονίκης, γέρας καὶ καύχημα·
ὁ Θεόληπτος Δανιὴλ, αἰνεῖσθω ὁ ἐν θαύ-
μασι πολὺς· ἔργῳ δὲ καὶ λόγῳ Δανιὴλ ὁ τῆς
Σκήτεως Διός τε καὶ Δάλματος, ἀρχηγοὶ τῶν
μοναστῶν, ἔρεσμα πίστεως.

Αστέρων διαυγείας, ὑποταγὴ πολλῷ κρείτ-
τους ἐδείξεν, ὡς δὺο φωστῆρας καταλάμ-
ποντας ἡμᾶς, Δομετιανόν τε καὶ Δομέτιον τῆς
Θεόφρονας· σὺν τούτοις καὶ οἱ ἀνώνυμοι, ἐν-
δόξως ἀνυμνεῖσθωσαν. Μαρτυρικόν.

Ολβος ἀκένωτος, πιστῶν τὴν λάρνακα προ-
κατέλαβε, τῶν ὑπὲρ Κυρίου ἀθλησάντων
εὐσεβῶς· δεῦτε οἱ πιστοὶ μαρτυρικῶς τούτοις
ἄσωμεν, καρπούμενοι ταῖς ἰάσεσι τῶν ψυχῶν,
καὶ σωμάτων διὰ πίστεως. Δόξα.

Υπερτελεστάτη, Μονὰς, ὑπέρθε τρισυπό-
στατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογε-
νές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ
δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βα-
σιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη εἰσήγαγες, τῇ ἀνθρωπότητι ξένην γέν-
νησιν· μόνη οὐχ ὑπέστης, τὴν ἐκ φύσεως
φθοράν, ἄσπορον ἀφθόρως, τοκετὸν ἐπομείνα-
σα· διό σε ὡς Θεοτόκον, κατὰ χρέος οἱ πιστοὶ,
Ἀγνὴ δοξαζόμεν.

Καταβασία· Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Ὁδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος.

Εἰς ἄλλον Παράδεισον, εἰσιόντες ἀρετῶν, τῶν Δεσπεσίων Πατέρων, τῆς τούτου γευσώμεθα, αἰεζωοπαρόχου, ἐμψύχου τρυφήσεως, πιστῶς ἀνευφημοῦντες αὐτούς.

Τιμάσθω Εὐθύμιος, ὁ φανώτατος ἀστήρ, ὁ ἑωσφόρος Ἑλλάδιος, Ἐφραίμ ὁ Δεόπνευστος, σὺν Εὐλογίῳ τῷ πάνυ, οἱ ἔργοις καὶ θαύμασιν, ἀστράψαντες τοῖς πέρασιν.

Ἰμνεῖσθω ἐν ἄσμασι, Ζωσιμᾶς ὁ θαυμαστός, καὶ Ζαχαρίας ὁ πάντιμος, καὶ Ζήνων, καὶ Ζωῖλος, Ἡσαΐας ὁ μέγας, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, σὺν τούτοις γεραιρέσθωσαν.

Τῆς Θέρμης Θεόδωρον, τὸν πανάγαστον ὑμνῶ, καὶ τοῦ Ἐννάτου τὸν πάνυμνον· μεθ' ὧν καὶ Θεόδωλον, σὺν Θεωνᾷ ἀναμέλπω· τιμῶ τὸν Δεσπέσιον, καὶ μέγαν Θεοδόσιον.

Ἀἰνεῖσθω Θεόκτιστος, ὁ πανάριστος ποιμὴν, καὶ ὁ ὑψίνους Θαλάσσιος, ὁ μέγας Θεόδωρος, ὁ κληθεὶς Συκεώτης, σημείοις καὶ τέρασιν, φανείς ἐπὶ τῆς γῆς ὑψηλός.

Ἀστέρες ἀνίσχουσιν, ἄλλοι πάλιν παμφαεῖς, ὁ κολωβὸς Ἰωάννης, σὺν τοῖς ἐν τῇ κλίμακι, τρισὶ φαεσφόροις, σὺν πλείοσιν ἄλλοις τε, ἐνδόξως καταλάμποντες.

Μαρτυρικόν.

Τιμῶμεν ἄσμασι, καὶ ὡδαῖς πνευματικαῖς, οἱ συνελθόντες φιλέορτοι, Μαρτύρων τὴν πάνσεπτον, καὶ ἐτήσιον μνήμην· αἰεὶ γὰρ πρεσβεύουσι Χριστῷ, ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν.

Δόξα.

Τριαὶς ὁμοούσιε, καὶ ὑπέρθεε Μονὰς, ἡ διαρέσει τὴν ἑνωσιν καὶ ἔμπαλιν ἔχουσα, τοῖς προσώποις τὴν φύσιν, εἰς ἐν ἡμᾶς σύναψον, Δέλημα τῶν σῶν ἐντολῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκηνήν σε Δεότευκτον, προδιέγραψε Μωσῆς, τοῖς Σεραφίμ συγκαλύπτουσιν, Ἀγίων τὰ ἅγια, προτυπῶν σου Παρθένε, τὸν τόκον τὸν ἄχραντον, Χριστὸν σαρκὶ τραφήσεσθαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν, καὶ Λόγον.

Ἀντωνίου τὸ πρᾶον καὶ καθαρὸν, Εὐθυμίου τὸ μέγα καὶ θαυμαστόν, Παύλου Ἀρσενίου τε, τὸ αἰμιγὲς καὶ ἡσύχιον, Θεοκτίστου τὸ κλέος, καὶ τῶν λοιπῶν Ὁσίων, ἀπάντων τὰ

τάγματα, οἱ πιστοὶ δοξάζωμεν, καὶ συνευφημήσωμεν, ἐν ὡδαῖς σὺν τούτοις, Εὐπραξίαν τὴν παρθένον, σὺν πάσαις ὑμνήσωμεν, γυναικῶν ταῖς Δεόφροσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες τῶν παθῶν, ἐκκολλήθητε πόθῳ τῶν ἀγαθῶν· δόξαν ὑπερκόσμιον, ἐν Χριστῷ ἐνεδύσασθε, ἐξ οἰκείων κόπων, εὐρόντες ἀνάπαυσιν, ἐγκρατείας πόνοις, τυχόντες τῆς ἀνω ζωῆς· ὅθεν ἐπαξίως συνευφραίνεσθε ἅμα, ταῖς ἀνω Δυναμέσι, γηθόσυνως ἐν ἄσμασι, τῷ Θεῷ παριστάμενοι· Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων μου· ἀλλ' ὡς τεκούσα Λόγον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἐπ' ἐμέ τὸν δειλὸν σου, ἐπίβλεψον δέομαι· ῥῦσαι ἀμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ ἀλάστορος Δέσποινα, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὁδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λαμπτήρ κοσμοφανής, ὁ Θεὸς Ἰλαρίων, ὁ ἄρος γνωστικόν, ὁ μέγας Ἰουστίνος· μεθ' ὧν Ἰεραξ τιμάσθω, καὶ Ἰβηστίων, οἱ ἀριστοκλέοι, σὺν τῷ Ἰωσήφ.

Καὶ Ἰερεμίας, ἡστράψε τῷ βίῳ· ὥφθη δὲ καὶ σθένος μέγα Ἰσχυρίων· μεθ' ὧν πυρσεύει Καρίων, Κόπρης καὶ Κάστωρ, Κασσιανός δὲ δι' ἀμφοῖν παγκαλλῆς.

Ἀγαμαι Καλλίστου, τὰς χρηστολογίας· αἰνῶ τὰς Λαυρεντίου ἀγαθοεργίας· τὴν εὐπραξίαν Λογγίνου διαφημίζω· καταγεραίρω τὰς τοῦ Λωτ' ἀρετάς.

Ἀέοντιον ὑμνῶ, βυθὸν Δεολογίας· Μάξιμον δὲ μελπω, πέλαγος δογμαίων· Μαρκιανὸν ἐγκαλλώπισμά τε, καὶ Μάρκον, τὸν εὐπειδίην καὶ τὸν Δεάκουστον.

Γέρας ἀρετῶν, Μακάριος ὁ μέγας, ὁ Πολετικός δὲ χρῆμα εὐσεβείας· ἀνακηρύττεται τούτοις Μάρκος ὁ πάνυ, σὺν Δαλματῷ, ὁ αἰδίος Μωσῆς.

Μαρτινιανού, καὶ Μάλχου μεγαλύνω, τοὺς ὑπὲρ ἀγνοίας δρόμους τε καὶ ἄθλους, τὸ εὐπραγὲς δὲ Μαρκέλλου τῷ ποιμενάρχου, τιμῶ καὶ Μίλλην τὸν νεκρέγετον.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀπαύστους ἱεσείας, τῷ Δημιουργῷ, προσάγετε καὶ Κτίστω, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν τιμώντων, ἡμῶν τὴν μνήμη ἐν τοῖς ἄσμασι.

Δόξα.

Εἶπον ὅτι ἐν, καὶ τρία ἡ Θεότης· ὅλη ἐν τρισί, προσώποις ἀμερίστως· Πατὴρ, Υἱὸς γὰρ καὶ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστι, τὰ προσκυνούμενα ἐν φύσει μιᾷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ, εὐρύχωρον χωρίον· χαῖρε κιβωτὲ, τῆς νέας Διαθήκης· χαῖρε ἡ στάμνος, τὸ μάννα ἐξ ἧς ἐδόθη, πᾶσι βροτοῖς τὸ ἐπουράνιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὅρος κατασκίου Λόγε, ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
• σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν τρόμφ,
• ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. Τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος.

Τοῦ ἐν Ἑδέμ Παραδείσου, δεῦτε ἴδωμεν ἄν-
• δη αἰζῶα, τὰ θεοβλαστούργητα, Πατέ-
• ρων σπουδάσματα· ὧν ὑπάρχει μόνος γεωρ-
• γὸς ὁ Κύριος.

Νείλου τοῖς ρεῖθροις τῶν λόγων, καταρδεύε-
• ται πᾶσα, νοερά ψυχὴ, Ναυκρατίου Νί-
• κωνος, τοῖς βίοις λαμπρύνεται, σὺν Ναθαναὴλ
• δέ, καὶ Νισθένωρ τέρπει αὐτήν.

Ο Ξενοφῶν σὺν υἱέσιν, ἀρεταῖς ἀπαστρά-
• πτων, φωτίζει ἡμᾶς· μέγας δὲ Ὁρσήσιος,
• ὑπὲρ δὲ Ὀνούφριος· τὸν Ποιμένα δέ, τίς ἀξιο-
• λογήσει βροτῶν;

Παμβῶ καὶ πράξει καὶ λόγῳ, μακαριζέσθω
• ἀξίως, ὡς ὑψηλός· εἰργων δὲ τοὺς δαίμο-
• νας, Πέπλιος ὁ ἑνδοξος, δοξαζέσθω ἴσα, ὁ λαμ-
• πρὸς Πιννούφριος.

Α Ξιοχρέως τιμάσθω, ὁ περιδοξος ὄντως Πα-
• φνούτιος, Πίωρ, Πατερμούθιος, Παῦλος ὁ
• ἀπλούστατος, Πιτυροῦν ὁ μέγας, καὶ Πατέρων
• ἐξαρχος.

Λαμπρῶς ἐγνωμαζέσθω, ὁ φωστήρων φω-
• στήρ, ὁ Παχώμιος, Παλάμων ὁ σύναθλος,
• ὁ θεῖος Πετρώνιος, Πασσαρίων σὺν τούτοις,
• θεῖαις ἐξυμνεῖσθω ᾠδαῖς. Μαρτυρικόν.

Αθλητικῶς ἐν σταδίῳ, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἴ-
• τα κηρύξαντες, ἀήττητοι Μάρτυρες, στε-

φάνους εἰλάβετε, καὶ χορεύετε σὺν τοῖς Ἀσω-
• μάτοις χοροῖς. Δόξα.

Ταῖς ὑποστάσεσι τρία, εἰ καὶ φύσει τὸ ἐν,
• Θεότης ἐστίν· εἰς ἃ βεβαπτίσμεθα, καὶ
• οἷς περ πιστεύομεν, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ
• Πνεῦμα τὸ συμφυές.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ι διὰ λόγου τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον τεκου-
• σα Πανάχραντε, αὐτὸν ἱκετεύουσα, μὴ
• παύσῃ δεόμεθα, ἐκ κινδύνων αἰεὶ ρύσασθαι τὴν
• ποιήμην σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, ὡς ἐκ νυκτὸς
• βαθυτάτης λυτρούμενος, ὀρθρίζειν ἁ-
• ξίωσον, τὸ πνεῦμά μου δεόμεναι, ἐν φωτὶ ἡμέ-
• ρας, τῶν σῶν προσταγμάτων Χριστέ.

Ὡδὴ ε'. Συνεχόμενον δεῖξαι με.

Θαυμαστοὶ οἱ πανσέβαστοι, Πατέρες ἡμῶν,
• ὧν οἱ θεῖοι ἄθλοι, ὧν τὰ παλαιίσματα,
• ὧν αἱ ἰάσεις· τίς γὰρ πλὴν τούτων, ἐδειξε τε-
• ράτων ἰσχύν;

Παβουλαῖς ὁ θαυμασίος, καὶ Ροῦφος ὁμοῦ,
• καὶ Σισώης ἅμα ὁ ἰσαγγελος ἀνευφημί-
• σθω, μεθ' ὧν ὁ θεῖος Σέριδος, καὶ Σιλουανός.

Ο ὑρανὸς τετραφώστηρος, ἐφάνη ἐν γῇ, ἡ
• δὲ δὺς αὕτη, Συμεώνιος ὁ μωνυμία· οἱ
• ἐν τοῖς στύλοις τρεῖς εἰσι, καὶ εἷς ὁ Σαλός.

Μέσον ἄστρον ὡς ἥλιος, ὧν ἦν ἀρχηγός, ὁ
• ἡγιασμένος Σάββας ἤστραψε, μεθ' ὧν ἀν-
• γάζει καὶ Σεραπίων, πράξεις, σὺν τῷ Σιλβανῷ.

Σαρματᾶς καὶ Τιμόθεος, Τιθήης ὁμοῦ, σὺν
• Ὑπερεχίῳ, καὶ Φαρμούθιος, Φωκάς, Χα-
• ρίτων, Χαιρήμων, Ψὸς ὑμνεῖσθω, καὶ Ὡρ ὁ
• σοφός.

Η ἀγία καὶ ἑνδοξος, Πατέρων πληθὺς, ἡ
• μνημονευθεῖσα, καὶ ἀνώνυμος, ρύσαι κιν-
• δύνων, τοὺς πόθῳ τὰ μνημόσυνα τελοῦντας
• ὑμῶν.

Μαρτυρικόν.

Θαυμαστός εἰ φιλήνθρωπε, ἐν σοῖς Ἀθλη-
• ταῖς, ὧν οἱ θεῖοι ἄθλοι, ὧν τὰ θαύματα,
• ὧν αἱ ἰάσεις· ὧν ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς
• Κύριε. Δόξα.

Σε Τριάς ὑπεράρχιε, καὶ θεῖα μονάς, φῶς
• καὶ φῶτα μέλπω, ζωὴν καὶ ζωᾶς, Νοῦν
• Λόγον, Πνεῦμα ἅγιόν τε, καὶ ἅγια, τὸν ἕνα
• Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σὺ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσ-
• σαὶ προπάτορ, ἀνασκήρτησον· ὁ σῶζων
• κόσμον, ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεαίνδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός.

- » Συνεχόμενον δέξαι με, φιλάνθρωπε, ἐκ πται-
- » σμάτων πολλῶν· καὶ προσπίπτοντα,
- » τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην, Κύριε,
- » σῶσόν με.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς.

Ὡς εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμω-
τρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαιδρυ-
νας, Κύριε, τὴν ὑψηλὴν λάμποντα. Ἐν εἰρήνῃ
τελείᾳ, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, τοὺς σὲ δοξαζόν-
τας καὶ μεγαλύνοντας διαφυλάξον, ψάλλειν
καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλουῖα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς τοῦ βίου τερπνοῖς ἐνητένισα, λογισμοῖς
θεωρῶν τὰ γινόμενα, καὶ μετρήσας αὐ-
τῶν τὰ ἐπώδυνα, τὴν ζωὴν τῶν βροτῶν ἐτα-
λάνισα· ὑμᾶς δὲ μόνους ἐμακάρισσα, τοὺς με-
ρίδα καλὴν ἐπιλεξαμένους, τὸ παθεῖν τῷ Χρι-
τῷ, καὶ μένειν σὺν αὐτῷ, καὶ συμπάλλειν αἰεὶ
τῷ Προφῆτῃ Δαυὶδ· Ἀλληλουῖα.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτε τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνησὶν ἐπιτελουῦμεν πάντων
τῇ ἐν ἀσκήσει λαμπρὰντων ἀγίων Ἀνδρῶν τε
καὶ Γυναικῶν.

Στίχοι.

Ψυχᾷς Δικαίων, ὧν αἰεὶ μνήμη μένει,
Χοαῖς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.

Ἦμέμα γὰρ διὰ τῶν προσηγησαμένων ἡμᾶς Ἑορτῶν, οἱ
Θεοφόροι Πατέρες παιδαγωγήσαντες, καὶ ἱερούς παρα-
σκευάσαντες εἰς τὸ στάδιον, καὶ τῆς τρυφῆς, καὶ τοῦ κόρου
ἀπαγαγόντες, καὶ τῷ τῆς μελλούσης κρίσεως φόβῳ ἡμᾶς
στοιχειώσαντες, διὰ τε τῆς Τυροφάγου Ἑβδομάδος ὡς
χρεῶν προκαθάραντες, δεξιῶς καὶ τὰς δύο νηστείας ἐν
μέσῳ ἔθεντο, ἵνα κατ' ὀλίγον ἡμᾶς πρὸς αὐτὴν ἐρεθίσωσιν.
Ἰδοὺ καὶ τοὺς ὁσίως πάντας βεβιωκότας, καὶ ἄλλως, διὰ
πόνων πολλῶν καὶ καμάτων, ἄνδρας τε ὁμοῦ καὶ γυναῖ-
κας εἰς μέσον προτίθενται, ὡς ἂν διὰ τῆς αὐτῶν μνησίας
καὶ τῶν παλαισμάτων, εὐτονωτέρους ἡμᾶς ποιήσωσι πρὸς
τὸ στάδιον, ἔχοντας τοὺς ἐκείνων βίους, ὑπογραμμὸν τινα
καὶ ὁδηγόν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν συμμαχίαν καὶ ἀρρωγὴν
ἐπισπώμενοι πρὸς τοὺς πνευματικὸς ἀγῶνας ἀποδυσώμα-
θα· ἀναλογιζόμενοι, ὅτι καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς ἡμῖν φύ-
σεως ἐκοινώνησαν. Ὅσοι γὰρ οἱ στρατηγοί, τῶν στρα-
τευμάτων παραταξαμένων, καὶ ἡδὴ κατὰ μέτωπον ἰστα-
μένων, λόγοις καὶ παραδείγμασι, καὶ ἀρχαίων μνημαῖς
ἀνδρῶν ἀρίστως στρατηγησάντων καὶ ἀνδρισαμένων, τὸν
ἴδιον στρατὸν ἐρεθίζουσι, ἀντιτεθεὶς ἐκείνοι νερούμενοι τῇ
τῆς νίκης ἐλπίδι ὀλοφύχως ἐπαποδύονται· οὕτω καὶ νῦν,

οἱ Θεοφόροι Πατέρες σοφῶς διαπράττονται· τὸ γὰρ ἄρρεν
καὶ Σῆλυ διὰ τῶν ὁσίως βιωσάντων, πρὸς τοὺς πνευμα-
τικὸς ἀγῶνας νευρώσαντες, οὕτω πρὸς τὸ τῆς Νηστείας
προάγουσι στάδιον, ἵνα, ὡς πρὸς ἀρχέτυπον, οὐ φαῦλον
τὸν ἐκείνων ἡμεῖς ἀφορῶντες βίον, τὰς πολυειδεῖς καὶ δια-
φόρους ἐργαζόμεθα ἀρετάς, καθὼς ἐκάστῳ δυνάμεις πρόσε-
στι· προηγουμένως μὲν τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν μετὰ νοῦς
γινομένην ἀποχὴν τῶν ἀσέμνων ἔργων καὶ πράξεων, καὶ
τὴν νηστείαν αὐτὴν, οὐ τῶν βρωμάτων δηλαδὴ μόνον,
ἀλλὰ καὶ τῆς γλώσσης, καὶ τοῦ θυμοῦ, καὶ τῶν ὀφθαλ-
μῶν, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὴν παντὸς κακοῦ ἀργίαν καὶ
ἀλλοτρίωσιν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, οἱ ἅγιοι Πατέρες
τὴν παροῦσαν τῶν Ἀγίων πάντων μνήμην ἐνταῦθα κα-
τέταξαν, τοὺς διὰ νηστείας καὶ ἄλλων καλῶν ἔργων καὶ
χρηστῶν Θεῷ εὐηρισθηκότας προσάγοντες· παρωθοῦντες
ἡμᾶς διὰ τῆς τούτων εἰκότος, πρὸς τὸ τῶν ἀρετῶν στά-
διον, καὶ γενναίως κατὰ τῶν παθῶν καὶ δαιμόνων ὀπλί-
ζεσθαι, καὶ τινα τρόπον ὑποτιθέμενοι, ὡς εἰ καὶ ἡμεῖς τὴν
ἴσην αὐτοῖς σπουδὴν προβαλλόμεθα, οὐδὲν ἐμποδῶν ἴσται
πράξει, ὅσα καὶ αὐτοὶ διεπράξαντο, καὶ τῶν αὐτῶν ἀξιω-
Σῆναι γερῶν· τῆς αὐτῆς γὰρ καὶ οὗτοι ἡμῖν ἐκοινώνη-
σαν φύσεως.

Περὶ μὲν τοι τῆς Τυροφάγου, φασί τινες τὸν βασιλεῖα
Ἡράκλειον ταύτην ἐντάξει, κρεωφάγιον οὖσαν τὸ πρότερον.
Κατὰ Χοσρόου γὰρ καὶ Περσῶν ἐπὶ ἐξ ἑτεσιν ἐκστρατεύ-
σας, ἠῆξατο τῷ Θεῷ, εἰ κατ' ἐκείνων ἰσχύσει, ταύτην
μεταμεΐψαι, καὶ μεταξὺ νηστείας καὶ τρυφῆς καταστῆσαι,
ὃ καὶ ἐποίησεν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, καὶ τούτου συμβάντος ἴ-
σως, τοῖς ἀγίοις ἐπινοηθῆναι καὶ ταύτην Πατράσι, διὰ
προκαθαρσίν τινα· ὡς ἂν μὴ ἐκ κρεῶν καὶ ἀδδνηφαγίας,
αὐτίκα εἰς ἄκραν ἀσιτίαν ἀγόμενοι δυσχεραίνωμεν, καὶ
ἄλλως, τὴν σωματικὴν ἔξιν βλαπτώμεθα· ἀλλ' ἡμέμα καὶ
κατὰ μικρὸν τῶν λιπαινόντων καὶ ἡδυνόντων ἀφροσθηκότες,
καθάπερ ἵπποι δυσήνιοι, διὰ τῆς ὑφειμένης βρώσεως, καὶ
τὸν χαλινὸν τῆς νηστείας ὑποδεξώμεθα. Ὡς γὰρ ἐπὶ τὴν
ψυχὴν διὰ τῶν παραβολῶν ἐποίησαν, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ
τὸ σῶμα ἐμψαυήσαντο, τὰ πρὸς τὴν νηστείαν ἐμπόδια,
κατὰ βραχὺ περιτέμνοντες.

Ταῖς τῶν Ὁσίων σου πάντων πρεσβείαις Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ τοὺς Παῖδας δροσίσας.

Δεῦτε προσοίσωμεν ὕμνους κατὰ χρέος, γυ-
ναξὶ ταῖς ὁσίως βιωσάσαις, καὶ ἰσαγ-
γέλως· Ὡν ἰκεσίαις, κρᾶζομεν· Ὁ Θεὸς σῶσον
πάντας ἡμᾶς.

Ἡ χριστοφόρος Βρυαῖνη, σὺν τῇ θείᾳ Φε-
βρονίᾳ τιμάσθω, καὶ Θωμαῖδι, καὶ Ἱε-
ρεῖᾳ, καὶ Πλατωνίς δὲ ᾄδεται, σὺν αὐταῖς καὶ
Μελανθία πιστῶς.

Ταῖς ἀγγελόφροσιν αἴνος Εὐπραξίας, σὺν
δυοῖ Θεοδώραις, Ἀναστασίαις ταῖς παν-

ολβίαις, ὕμνος καὶ δόξα ἄπαυστος, θαυμα-
στῶς λατρευσάσαις Θεῷ.

Εἰ γὰρ Αἰγυπτία Μαρία, φῶς ἐν κόσμῳ, καὶ ἡ
Μαρίνος κληθεῖσα, ἄστρον ὥφθη τῇ οἰ-
κουμένῃ, ἡ Εὐφροσύνη ἡλίου, ἀρεταῖς ἀπα-
στράπτουσα.

Ευρσοφῆς Θεοδούλη ἐν τῷ βίῳ, καὶ αὐγά-
ζει ἐν ἀσκήσει Ἰουλίττα, καὶ συνεκλάμ-
πει πράξεις, Ἰσιδώρα ἡ πανόλβιος.

Εοὐρανόφρων Μαρίνη νῦν τιμάσθω, σὺν
τῇ μεγάλῃ Ματρώνῃ· Συγκλητική δὲ καὶ
ἡ Σάρρα, σὺν τῇ Ἰούστῃ ἄσμασιν, ὡς σοφαὶ
ἀνυμνείσθωσαν.

Ελαγία ὁ Ἄγγελος Κυρίου, Ταῖσία, ὁ λύ-
χνος τῆς μετανοίας, συναδέσθω, καὶ εἴ-
παι ἄλλη, ἔλαμψε Γυναικῶν ἐν ἀσκήσει.

Μαρτυρικόν.

Εὼν Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες,
δυσωποῦμεν τὸν μόνον Ζωοδότην, τοῦ κα-
ταπέμψαι τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἔλεος, καὶ πταισμά-
των συγχώρησιν.

Δόξα.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν, καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὁμοφρόνως, δοξολογοῦν-
τες πιστῶς βοῶμεν· Δόξα σοι Τριάς μονάς, ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἡ τεκοῦσα, τὸν τοῦ κό-
σμου Σωτῆρα καὶ Δεσπότην, εὐλογημένη,
αὐτὸν δυσώπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τὰς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Ὁ ἑρμῆς.

• **Ο**ὓς Παῖδας δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ
• παρθένον φυλάξας τὴν Τεκοῦσάν σε
• μετὰ τόκον· εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
• Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Τὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τοὺς ποιμένας, καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱε-
ράρχας, Χριστῇ τῆς Ἐκκλησίας, σὺν τοῖς
Ὀσίοις, πάντες ἀνυμνήσωμεν, Κύριον ὑμνοῦν-
τες, καὶ ὑπερυψῶντες, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Κατὰ χρέος, Βασίλειος ὁ μέγας, καὶ σὺν
τούτῳ, ὁ πολυάθλος ὄντως, ὑμνεῖσθω Ἀ-
θανάσιος ἐν ἄσμασι, μετὰ Γρηγορίου, τοῦ θεο-
λογίας, ἐξάρχοντος ἀπάντων.

Εὐαγγέλιον, τὸ χρυσορόημα στόμα, σὺν Κυρίλ-
λοις, τοῖς θεοσόφοις στυλοῖς, δοξάσωμεν
ὡσαύτως καὶ Ἡσύχιον, ἄλλον θεολόγον, σὺν
τῷ θεηγόρῳ, καὶ θεῷ Μελετίῳ.

Γρηγορίῳ, δόξα τῷ Νυσσαέων, σὺν τοῖς δύο,
θαυματουργοῖς Πατράσι, καὶ ὁ σοφὸς τῶν
θεῶν Ἐπιφάνιος, σὺν Ἀμφιλοχίῳ, τῷ λαμπρῷ
φωστῆρι, ὑμνεῖσθω εἰς αἰῶνας.

Μητροφάνην τῶν Ἱερῶν κλέος, σὺν Νεκτα-
ρίῳ, Ἀττικῷ Γενναδίῳ, μεθ' ὧν καὶ Ἀ-
νατόλιον ὑμνήσωμεν, τοὺς ζωολαμπτήρας, ἅμα
Εὐσεβείῳ, καὶ Πρόκλῳ τοῖς πανσόφοις.

Νικολάῳ, τῷ ἱεροκηρύκῃ· Σωφρονίῳ, τῷ ὄν-
τως μελιγλώττῳ· σὺν Εὐλαλίῳ ἄδῳ καὶ
Διαδοχῶν· ἅμα Εὐσταθίῳ, Ἰουβενάλιῳ, τοῖς
πατροκορυφαίοις.

Μαρτυρικόν.

Τὰς ἰάσεις, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὡς ἐκ
κρήνης, τῆς λάρνακος βρουούσης, τῶν Ἀ-
θλοφόρων πίστει ἀρυσώμεθα, Κύριον ὑμνήντες,
καὶ ὑπερυψῶντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ως Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμῶν σε, ὡς Τριάδα,
τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ, Υἱέ, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς
σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ Ὄρος, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχτης, Θεοτόκε,
ἐν ᾧ Χριστὸς αἰκήσας, θείους ναοὺς εἰρ-
γάσατο τοὺς ψάλλοντάς· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ ἑρμῆς.

• **Τ**ὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν
• βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ
• Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στιχολογεῖται καὶ ἡ ἑμιωτέρα.

Ὡδὴ δ'. Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὄρει.

Τὴν τὴν παρρήσιαν, ἐρεῖζεται Ἀμβροσίῳ; τῇ
Ἱεροθέῳ δὲ, πῶς τὴν σοφίαν ἐξείπα; καὶ
Ἀλεξάνδρων τῶν θεοσόφων Πατέρων, τὴν ὑπὲρ
τῆς πίστεως στερότητα;

Φαίδιμος ὁ θεῖος, Σπυρίδων ὁ θεοφόρος,
σὺν τῷ Ἀντιπάτρῳ, Παμβῷ, Παλλαδίῳ,
καὶ Νόννῳ, Ἱερωνύμῳ, καὶ Γερμανῷ τῷ παν-
τίμῳ, ὡς θεοφωστῆρες ἀνυμνείσθωσαν.

Οὓς πολὺς τὰ θεῖα, Διονύσιος τιμάσθω, ὡς
τῶν οὐρανίων μύστης, ὁ πολυάθλος Κλή-
μης, Φλαβιανός τε, καὶ Παῦλος ὁ μέγας, τῆς
ὁμολογίας οἱ προκήρυκες.

Μιχαὴλ Συναδῶν, ὑμνεῖσθω σὺν Ταρρασίῳ,
Νικηφόρος αὐθις, σὺν Θεοδώρῳ τῷ πάλῳ,
καὶ Θεοφάνῃ, ὁ ἱερώνυμος ὄντως, οἱ ὑπάσπι-
σταὶ τῶν χαρακτήρων Χριστοῦ.

Πέτρος καὶ Ἰγνάτιος, οἱ ὄντως θεοφόροι,
ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι, καὶ ἱερόαθλοι
όντες, ἀνυμνείσθωσαν ἅμα σὺν Πολυκάρπῳ,
καὶ Κυπριανῷ τῷ χριστομάρτυρι.

Οῖοι, Πατέρες, καὶ Ἱεράρχαι Κυρίου, σὺν Ἱερομάρτυσι, καὶ Γυναιξὶν ἁγίαις, ὀνομαστοὶ καὶ ἀνώνυμοι πάντες, εὐξασθε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Εν ταῖς οὐρανίαις, μοναῖς τῆς δόξης Κυρίου, σὺν χοροῖς τῶν Μαρτύρων, καὶ Ἀποστόλων τρυφῶντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν γῇ ταῖς αἰτήσεις, Μάρτυρες τῷ Κτίστη προσαγάγετε.

Δόξα.

Ο εἰς ἐν Τριαδί Θεός, δόξα σοι ἀπαύστως· εἰ γὰρ καὶ Θεός ἕκαστος, ἀλλ' εἰς τῇ φύσει πέλει, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς τρισσοφασίαις ἰδιώμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην, προεώρα παλαι Μωσῆς, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, σὴν δεοδεκτόν σου γαστέρα Παρθένη, ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν Ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
- ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
- ὕμνοις ἀσπιγῆτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Οὶ κόσμον ἀρνησάμενοι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, πληθὺς ὁσίων Πατέρων, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν ὁμήγουρις, καὶ Γυναικῶν τὸ σύνταγμα, ἡμᾶς καταφαιδρύνετε, τοῦ ἀνυμνήσαι ἀξίως, ὑμῶν τὴν πάμφωτον μνήμην.

Ἐκτερον. Ταῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας, Θεοφόρους Πατέρας, καὶ Ἱεράρχας ἅμα τε, Γυναικῶν ταῖς ὁσίαις, καὶ τῶν Ἱερομαρτύρων, ταῖς χορείαις ἐν ὕμνοις, φαιδρῶς ἀνευφημήσωμεν, ὅπως ἁγιασθῶμεν, καὶ ταῖς εὐχαῖς τούτων, καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὸν δρόμον διανύσωμεν, εὐμαρῶς τῆς νηστείας.

Εἰς τοὺς Ἀγίους, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσῳ.

Τὴν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν, ὁσίως ἀσκήσασαν, ἐν ὧδαῖς ἐγκωμιάσωμεν πιστοί· τοὺς Ἱεράρχας δὲ Χριστοῦ, εὐφημήσωμεν ἄσμασι, θεοφρόνως ὁμοψύχως ἀδελφοί· ἐν ἐγκρατείᾳ γὰρ ἔζησαν, καὶ ἐν νηστείᾳ καθάρᾳ, καὶ τοῦ Χριστοῦ κατετράνωσαν, τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῖν· μεθ' ὧν ἀνυμνήσωμεν, Γυναικῶν ταῖς θεοφόρους καὶ λαμπράς, τὴν αὐτῶν πολι-

τείαν, θεοπρεπῶς ζηλοῦντες ἐν ψυχῇ, ἵνα εὐρωμεν ἐκεῖ, πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει λάμψαντας φαιδρῶς, ὁσίως τε ζήσαντας, εὐφημήσωμεν ἐνδόξως ἀδελφοί, ὡς βιοτεύσαντας καλῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, εὐσεβῶς μετοικισθέντας ἐν χαρᾷ, πρὸς λῆξιν τε τὴν ἀνώλεθρον, καὶ μακαρίαν τὴν ἐκεῖ, δι' ἀρετῆς καὶ σεμνότητος, εὐθυδρομήσαντας ἰδοὺ, ἀξίως τιμήσωμεν, ὅπως τύχωμεν ἐλέους ἐκ Θεοῦ, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ χαρᾶς· καὶ ῥυσθῶμεν τῶν ἐκεῖ, ἀπαραιτήτων κολάσεων;

Ἱεραρχῶν ἀπάντων ὁ χορὸς, Δικαίων ὁμήγουρις, Ἀσκητῶν τε καὶ ὁσίων Γυναικῶν, τῶν βιωσάντων εὐσεβῶς, δυσωπηθέντες χάριτι, ἱκετεύσατε τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ πανοικτίρμονα Κύριον, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐκεῖ κατακρίσεως, ῥυσθείημεν διαπαντός, ταῖς προσευχαῖς, ὑμῶν σοφοί, καὶ μελλούσης ἀπολαύσεως, τρυφᾶν διηνεκῶς, εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀγαλλιώμενοί τε καὶ ἡμεῖς, αἶνον ὕμνοις ἀπαύστως, τῷ ζωοδότῃ ἀνακραζόντες.

Θεοπρεπῇ πανήγυριν πιστοί, κροτήσωμεν σήμερον, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων δαψιλῶς, Ἱεραρχῶν, καὶ Ἀσκητῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ ὁσίων Γυναικῶν, καὶ εὐσεβῶν· τῶν γὰρ φθαρτῶν κατεφρόνησαν, καὶ τῶν προσκαιρῶν ἀληθῶς, καὶ ὡς ἀράχνην ἠγήσαντο, καὶ ὥσπερ σκύβαλα αὐτὰ, ἵνα κερδήσωσι, τὸν Χριστὸν καὶ τὰ βασίλεια αὐτοῦ, καὶ τὰ δεῖα ἐκεῖνα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐς οὐδὲ ἤκουσε ποτὲ· ὧν πρεσβείαις ὁ Θεός, ῥῦσαι φθορᾶς ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Οῖοι Πατέρες εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρετε μισθὸν τῶν καμάτων ὑμῶν· τῶν δαιμόνων ὠλέσατε τὰς φάλαγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθάσατε τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζηλώσατε· παρρῆσίαν ἔχοντες πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν σῶν Ὁσίων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυρινὰ, καὶ ἀπὸ τῶ Κανόνος, Ὡδή γ' καὶ δ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρὺς.
καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ ὑψώσεις τῷ Θεῷ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ΙΑ'. 19.

Ἀδελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ, ἕνεκεν βρώματος, καταλύε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθαρὰ, ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ, τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι. Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μὴδὲ πιεῖν οἶνον, μὴδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σε προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν, ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, εἰς φάγῃ, κατακρίνεται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστί. (Κεφ. ΙΣ'. 25.) Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰώνιαις σεσηγημένου· φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔτερος τῶν Ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ε'. 27.

Ὁ καρπὸς δὲ τοῦ Πνεύματος, Ἀδελφοί, ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ σταχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονῶντες. (Κεφ. Ξ'. 1.) Ἀδελφοί, εἰς καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητός· σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε· καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Triodio.

8

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παρεδόθη.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ.

Τῇ ΣΑΒΒΑΤῇ ΕΣΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΤΗΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμικόν, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ Κἀθίσμα ὅλον.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου, σ'. καὶ τοῦ Τριωδίου, δ'. Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φυσημάτι, ψυχῶσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὁρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδαίτον. Σατανὴ δ' ὁ δόλιος, ὀργάνῳ τῷ ὅφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδίδωκεν εἰς γῆν. Ἀλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στολὴν Θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθη ὁ τάλας, σου τὸ θείον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλία ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιδέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι, ἄρτων μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἡ γῆ κεκατήραται. Ἀλλ' ὁ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, ἀνακάλεσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παραδείσον.

Παραδείσει πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος, Θεόκτιστον σκηνῶμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἀγίων οἰκητήριον, ἡχῶ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὅλων ἰκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξαι μοι, ἃς τῇ παραβάσει ἀπέκλεισα· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύψα.

Ἀδὰμ ἐξωστράχισται, παρακοῇ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκδέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατῶμενος, καὶ γυμνὸς κἀθη-

ται, τοῦ χωρίου οἶμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάζωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες, εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων, εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εκάθισεν Ἀδάμ, ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου, καὶ τὴν ἰδίαν γύμνωσιν θρηγῶν ᾠδύρετο· Οἶμοι, τὸν ἀπάτη πονηρᾷ πεισθέντα καὶ κλαπέντα, καὶ δόξης μακρυνθέντα! οἶμοι, τὸν ἀπλότῃ γυμνόν, νῦν δὲ ἡπορημένον! Ἀλλ' ὦ Παραδείσε, οὐκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολαύσω, οὐκέτι ὄψομαι τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου καὶ Πλάστην· εἰς γῆν γὰρ ἀπαλεύσομαι, ἐξ ἧς καὶ προσελήφθην. Ἐλεῆμον· Οἰκτίρμον βοῶ σοι· Ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὁκτωήχου.

Μετὰ δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ηλιος ἀκτῖνας ἔκρυσεν, ἡ σελήνη σὺν τοῖς ἄστροις εἰς αἶμα μετετράπη· ὄρη ἔφριξαν, βουνοὶ ἐτρόμαξαν, ὅτε Παραδείσος ἐκλείσθη. Ἐκβαίνων ὁ Ἀδάμ, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Θεοτόκε Μαρία· ἀνεδείχθης γὰρ θρόνος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, σκηνὴ παναγία, τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, Χερουβὶμ ἄρμα, ἀνωτέρα δὲ τῶν Σεραφίμ, νυμφῶν δόξης· ἐκ σοῦ γὰρ προήλθε, σαρκωθείς ὁ πάντων Θεός. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα τῆς Ὁκτωήχου τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου, διὰ τῆς βρώσεως· διὸ καὶ κηθεζόμενος ἀπέναντι τούτου, ᾠδύρετο ὀλολύγων, ἑλεεινῇ τῇ φωνῇ, καὶ ἔλεγεν· Οἶμοι, τί πέπονθα ὁ ταῖας ἐγώ! μίαν ἐντολὴν παρέβην τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ τῶν ἀγαθῶν παντοίων ἐστερημαί. Παραδείσε ἀγιώτατε, ὁ δὲ ἐμέ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐὰν κλεισμένος, ἱκέτευε τῷ σέ ποιήσαντι, καὶ μέ πλάσαντι, ὅπως τῶν σῶν ἀνθέων πλησθῆσωμαι. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Τὸ ἐμὸν πλάσμα οὐ θέλω ἀπολέσθαι, ἀλλὰ βούλομαι τοῦτο σώζεσθαι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀ-

ληθείας ἐλθεῖν· ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, σὺ μὴ ἐκβάλλω ἔξω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προσελθὼν, ἐμέ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας τὸν Ἀδάμ ἠλευθέρωσε. Διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις, Τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ'· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστήσιμον, δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον· εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία· Ἀρχόμεθα δὲ ἀναγιγνώσκειν τὸ βιβλίον τῆς Ἐξαήμερου τοῦ Χρυσοστόμου.

Δεῖ εἶδέναι ὅτι, ἀπὸ ταύτης τῆς Κυριακῆς μέχρι τῆς Γ' ψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, σχολάζει ὁ Πολυέλεος· ψάλλεται δὲ μόνον ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν, τὰ Εὐλογητάρια, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τὸ, Πᾶσα πνοή, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ· καὶ μετὰ τὸν Ν'.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοῖξόν μοι πύλας ζωοδότα· ὀρβρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπίλωμένον· ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχυν σου ἐλεεί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύψωσα, τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ρῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ ταῖας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέ-

ραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θάρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησάν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Οἱ Κανόνες. Τῆς Ὀκτωήχου ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς ς'.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ποίημα Χριστοφόρου τοῦ Πρωτασκηρίτου.

Ωδὴ α'. Ήχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύσας τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς, ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Υπὸ πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ οἰκτιρμῶν, Πλαστουργέ τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ὁλῶν Ποιητά, ἐκ χοῶς ζωώσας με τὸ πρίν, ἐνετείλω σέ ὑμνεῖν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις σου.

Διὰ χρηστότητος πλούτου, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργέ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ωραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ρεόντων καρπῶν.

Οἱμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Θεοτοκίον.

Θεοκῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακαλέσαι.

Καταβασίας δὲ, λέγομεν τοὺς Εἰρμούς τοῦ παρόντος Κανόνος.

• **Ω**ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχνησι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
• θορῶν ποντοῦμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
• βόα, ἄσωμεν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οφεις ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὡσίν· ἐξ ἧς ἐγὼ πλανηθεὶς, ἐξωρίσθην, οἱμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Τὴν χεῖρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ, προσέταξε μοι Θεός, μηδὲν μετалаβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφην πικρῶς.

Οἱμοι ἀθλία μου ψυχὴ! πῶς οὐκ ἔγνων τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκασίσθης τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἡ τὴν γύμνωσιν πάλαι, περιστείλασά μόνῃ, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ τοκετῷ σου Ἀγνῇ, ἀφθαρσίαν, αὐθὶς με ἀμφίασον.

Καταβασία.

• **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
• Ἀγαθῇ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ
• τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσμα. Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εξεβλήθη ὁ Ἀδάμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκρασίᾳ ἐντολῆν, μὴ φυλάξας τὴν τοῦ Δεσπότου, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς εἰλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἐξω θρηνησωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡς περ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Ἔτερον. Ήχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτῆς, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κράζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄντες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διφυλάξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἴτα ἀνέγνωσις τοῦ Λόγου, εἰς τὴν πληγὴν τῆς χαλαζῆς, οὗ ἡ ἀρχή· Τί λύτετε τάξιν ἐπαινουμένην; Ποιοῦμεν δὲ αὐτὸν εἰς δόσεις δύο.

Ωδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ταῖς ἡξίωμαι, ἐγὼ ὁ ἄθλιος, παρὰ σοῦ τοῦ Δεσπότου ἐν τῇ Ἐδέμ, οἱμοι πῶς πεπλάνημαι, καὶ διαβόλῳ φθονηθεὶς, ἀπερρίφην τοῦ προσώπου σου!

Εμὲ θρηνησατε, Ἀγγέλων τάγματα, Παραδείσου τὰ κάλλη καὶ τῶν φυτῶν, τῶν ἐκεῖ εὐπρέπεια, τὸν πλανηθέντα δυστυχῶς, καὶ Θεοῦ ἀποσκιρτήσαντα.

Λειμῶν μακάριε, φυτὰ θεόφυτα, Παραδείσου τερπνότης νῦν ἐπ' ἐμέ, δάκρυα σταλάξατε, ἐκ φύλλων ὡς περ ὀφθαλμῶν, τὸν γυμνὸν καὶ ξένον δόξης Θεοῦ.

Οὐκέτι βλέπω σε, οὐκ ἀπολαύω σου, τῆς ἡδίστης καὶ θείας μαρμαρυγῆς, πάντιμε Παραδείσε· γυμνὸς γὰρ ἔρριμμαι εἰς γῆν, παροργίσας τὸν Πατήσαντα.

Θεοτοκίον.

Αἴγια Δέσποινα, ἡ διανοίξασα, Παραδείσου τὰς πύλας πᾶσι πιστοῖς, ἃς Ἀδὰμ ἀπέκλεισε διὰ παράβασιν ποτέ, πύλας ἐλείους μοι διαίνουζον.

Καταβασία.

- Χριστὲς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
- σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
- ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαῖρας, ἐν Κυ-
- ρίῳ ἑορταζουσα.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Φθονήσας πάλαι μοι ὁ ἐχθρὸς, τῆς ἐν Παραδείσῳ εὐτυχοῦς, ἀναστροφῆς ὁ μισάνθρωπος, ὅφρως ἐν εἵδει με ὑπεσκέλισε, καὶ δόξης αἰδίου ξένον με ἔδειξε.

Θρηνῶ καὶ κόπτομαι τὴν ψυχὴν, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιζητῶ, πλήθη δακρύων προστίθεσθαι, ὅταν ἀποβλέψω, καὶ καταμάθω μου, τὴν γύμνωσιν ἣν ἔσχον, ἐκ παραβάσεως.

Εκ γῆς ἐπλάσθην χειρὶ Θεοῦ, αὐτῆς δ' ἐπιστρέφειν πρὸς τὴν γῆν, ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἤκησα. Τίς ἐμέ μὴ κλαύσῃ, τὸν ἀπωσθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς Ἐδέμ τὸν Ἀδὴν ἀνταλλαζάμενον;

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα δόξης σε μυστικόν, πάντες καταγγέλλομεν πιστοί, Θεοκυῆτορ πανάμωμε· ὅθεν δυσωπῶ σε Ἀγνή πεσόντα με, νυμφῶνος Παραδείσου, οἰκεῖον ποίησον.

Καταβασία.

- Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρ-
- θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
- δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῷ, τὸν ὄντως Θεόν,
- ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στολὴν με ἐνέδυσας, θεοῦφαντον Σωτὴρ, ἐν τῇ Ἐδέμ ὡς εὐσπλαγχνός· ἐγὼ δέ σου παρῆδον τὴν ἐντολὴν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθη ἐκ Θεοῦ, διὰ ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς· Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης· ὦ τοῦ πτώματος!

Ελέησον αἰκτερον, Παντοκράτωρ ὁ Θεός, τῶν σῶν χειρῶν τὸ ποίημα, μὴ παρίδῃς με δέομαι Ἀγαθέ, τὸν ἀποχωρίσαντα, ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῶν Ἀγγέλων σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, ἡ Κυρία τοῦ παντός ὡς τετοκυῖα Κύριον, Βασιλέα τῶν ὄλων καὶ Λυτρωτὴν, αἰχμάλωτον ὄντα με, Παραδείσου τῆς δόξης ἀνακαλεσαι.

Καταβασία.

- Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
- ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνι, ἐν εὐ-
- δίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγα-
- γε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστὰ, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Εκάθισεν Ἀδὰμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδὰμ τὸν Ἀγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θείου κήπου θύραν, ἀνεστéναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον· ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναλγησον Παραδείσε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἡχῷ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παραδείσε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδὰμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ Πρωτοπλάστου Ἀδὰμ.

Στίχοι.

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω,
βρώσει γλυκεῖα, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τὴν ἀνάμνησιν ταύτην οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν, πρὸ τῆς ἀγίας ἐνέταξαν Τεσσαρακοστῆς, ὥσαντι αὐτοῖς δεικνύοντες πράγμασιν, ὅσον τὸ τῆς νηστείας φάρμακον τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ὠφέλιμον, καὶ ὅσον πάλιν τὸ ἀπὸ τῆς ἀδδθηφαγίας, καὶ ἀνηκούας αἰσχρόν. Παραλείψαντες οὖν οἱ Πατέρες τὰ κατὰ μέρες ἐν κόσμῳ διὰ τοῦτον γινό-

μενα ἄπειρα ὄντα, τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ προτιθέ-
σιν, ὅσον κακὸν πέπονθεν ἐκ τοῦ μὴ πρὸς ὀλίγον νη-
στεῦσαι· καὶ νηστεῦσιν καὶ τῇ ἡμῶν ἐπιστήγῃ φύσει, σαφῶς
προδεικνύοντες, καὶ ὅτι πρῶτον ἐν ἀνθρώποις Θεοῦ πα-
ράγγελμα, τὸ τῆς νηστείας καλόν· ὃ μὴ φυλάξας ἐκείνος,
ἀλλὰ τῇ γαστρὶ εἴξας, μᾶλλον δὲ τῷ πλάνῳ ὀφείδι
τῆς Εὐδίας, οὐ μόνον Θεὸς οὐ γέγονεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
θάνατον ἐπισπάσατο, καὶ τῆς λύμης τῷ παντὶ γίνεαι με-
τίδωκε. Διὰ τοῦν τὴν τοῦ πρώτου Ἀδὰμ τρυφήν, ὁ Κύ-
ριος ἡμέρας νενήστευκε τεσσαράκοντα, καὶ ὑπήκοος γί-
γουν· οὐ χάριν, καὶ ἡ παρούσα ἀγία Τεσσαρακοστὴ
τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις ἐπενόθη· ἵνα, ὃ μὴ φυλάξας
ἐκείνος πέπονθεν, ἀπολίσσας τὴν ἀφθαρσίαν, φυλάξαντες
ἡμεῖς, ἀπολαύσωμεν διὰ τῆς νηστείας. Ἄλλως τε, καθὼς
καὶ προέφημεν, ὁ σκοπὸς τῶν Ἀγίων, οὗτος ἐστίν· ἵνα
τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἔργα γενόμενα τῷ Θεῷ, ἐν
βραχεῖ περιλήψωνται. Ἐπεὶ δὲ πάντων τῶν κατ' ἡμᾶς
πίτιον ἢ παραβάσεις, καὶ ἡ ἐκ τῆς τρυφῆς ἐκπτώσις τοῦ
Ἀδὰμ, κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ταύτην νῦν προτιθείσι·
μνήμην ἡμῶν ποιουμένων ἐκείνης, ἵνα φύγωμεν αὐτήν,
καὶ οὐχὶ τὴν ἀκрасίαν ἐν παντὶ ζηλώσωμεν. Τῇ ἑκτῇ
μὲν οὖν ἡμέρᾳ, ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη χειρὶ Θεοῦ, τιμηθεὶς
καὶ εἰκόνι διὰ τοῦ ἐμφυσήματος, καὶ λαβὼν τὴν ἐντολήν
αὐτίκα, ἄχρι· καὶ ἐξ ὥρων τῷ Παραδείσῳ διέτριψεν·
εἴτα παραβὰς ταύτην, ἐκείθεν ἐξώσθη. Ὁ μὲν τοι Ἐ-
βραΐος Φίλων, ἑκατὸν φησι χρόνους τὸν Ἀδὰμ ἐν τῷ
Παραδείσῳ πεποιτηκέναι· ἄλλοι δὲ, ἐπτὰ ἡμέρας, ἢ χρό-
νους φασί, διὰ τὴν τοῦ ἐπτά τιμὴν. Ὅτι δὲ τῇ ἑκτῇ ὥ-
ρᾳ τὰς χεῖρας ἠπλώσει καὶ τοῦ καρποῦ ἤψατο, ἐδῆλωσε
καὶ ὁ νίος Ἀδὰμ, ὁ Χριστὸς, τῇ ἑκτῇ ὥρᾳ καὶ ἡμέρᾳ
τὰς παλάμας ἀπλώσας ἐν Σταυρῷ, τὸν ἐκείνου ἰώμενος
ὄλεθρον. Μίσον δὲ φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας δεδημιούργη-
ται, ἵν' ὁποτέρῳσι νύσῃ τῇ προαιρίσει, ἐκείνο δὴ καὶ
προσκητήσαιο. Ἦν μὲν γὰρ δυνατόν Θεῷ καὶ ἀναμάρτη-
τον ποιῆσαι· ἀλλ' ἵνα εἴη καὶ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως τὸ
κατόρθωμα, διὰ τοῦτο τὸν νόμον δίδωσι, πάντων μὲν
ἄπτεσθαι τῶν φυτῶν, τοῦ δὲ, μὴ· ἵσως τὴν ἐκ πάντων
κτισμάτων τῆς θείας δυνάμειος γινομένην ἐπίγνωσιν ἐν-
ναῖν, τὴν δὲ περὶ τῆς φύσεως τοῦ Θεοῦ, οὐδαμῶς. Ὁ
δὴ καὶ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος, ἐννοίας θείας τὰ ξύλα
φιλοσοφῶν εἶναι, καὶ τὸ φυτὸν θεωρίαν· ἡγουν, ἐπίτρε-
ψέ φησιν, ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, περὶ πάντων μὲν τῶν
ἄλλων στοιχείων, καὶ ποιότητων ἑτέρων μεριμνᾶν, καὶ
ἀναπολεῖσθαι τῷ νῷ, καὶ δοξάζειν Θεὸν ἐντεῦθεν· αὕτη
γὰρ ἡ ὄντως τρυφή· ἵσως δὲ καὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ φύ-
σεως. Περὶ μὲν τοι Θεοῦ, τίς τε τὴν φύσιν, καὶ ποῦ
καὶ πῶς τὸ πᾶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγε, μηδὲλως
ζητεῖν. Ὁ δὲ τ' ἄλλα μὲν ἀφείδω, τὰ περὶ Θεοῦ μᾶλλον
ἐρευνῶν ἦν, καὶ τὴν ἐκείνου φύσιν ἀκριδῶς περιεργαζό-
μενος· ὥς οὖν ἔτι ἀτελής ὢν καὶ ἀπλούστατος, καὶ νή-
πιος ἐν τοῖς τοιοῦτοις, ἐξέπεισε, τοῦ Σατὰν διὰ τῆς Εὐδίας
φαντασίας αὐτῷ ἐμβεβληκέντος θείας. Ὁ δὲ μέγας

καὶ θείος Χρυσόστομος, διπλῆν τινα δύναμιν τὸ ξύλον
ἐκείνο ἔχειν φησί, καὶ ἐν γῇ λίγει τὸν Παραδείσον εἶ-
ναι, καὶ νοητὸν αὐτὸν καὶ αἰσθητὸν φιλοσοφεῖ, καθάπερ
ἦν Ἀδὰμ, καὶ ἀμφοτέρω, φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας ἐν με-
ταιχμίῳ, ὁμοῦ καὶ τὴν γραφὴν διασώζων, καὶ οὐδὲ πάλιν
ἐπιμένων τῷ γράμματι. Λέγουσι δέ τινες, τὸ ξύλον
ἐκείνο τῆς παρακοῆς, εἶναι συκὴν· ὅτι γινόντες αὐτίκα τὴν
γύμνωσιν, φύλλοις ἐκείνης χρησάμενοι, ἐσκεπάσθησαν· διὰ
τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ὡς αἰτίαν γινομένην ταύτην τῆς
παραβάσεως, κατηράσατο. Ἐχει γάρ τινα καὶ πρὸς τὴν
ἀμαρτίαν ἐμφέριαν· πρῶτον μὲν, τὸ γλυκάζον· εἴτα, τὸ
ἀπὸ τῶν φύλλων τραχύ· καὶ τὸ κολλῶδες, διὰ τοῦ γά-
λακτος. Εἰσὶ δὲ οἱ, καὶ τὸ ξύλον ἐκείνο, τὴν μετὰ τῆς
Εὐδίας τοῦ Ἀδὰμ ὁμιλίαν καὶ γυνῶσιν, ἐπενόησαν οὐ κα-
λῶς. Παραβὰς οὖν, καὶ τὴν θνητὴν ἐνδυσάμενος σάρ-
κα, καὶ τὴν κατάραν λαβὼν, ἐξώσθη τοῦ Παραδείσου·
καὶ φλογίνῃ ρομφαίᾳ τούτου τὴν πύλιν προσετάρχη φυ-
λάττειν· ὁ δὲ ἀπέναντι καθήμενος ἐκλαίει, ὅσων ἀγαθῶν
ἐστέρηται, διὰ τὸ μὴ πρὸς καιρὸν νηστεῦσαι, καὶ τὸ ἐξ
ἐκείνου σύμπαν γένος τῶν ἰσῶν ἐκείνῳ μετίσχειν· ἕως
οὐ ὁ πλάσας ἡμᾶς, τὴν ἡμετέραν ἐλεήσας φύσιν, αὐτῷ
λυμαινομένῳ τῷ Σατανᾷ, ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς ἀγίας,
καὶ ἀρίστως πολιτευσάμενος, τὴν ὁδὸν τε ἡμῖν ὑποδείξας
διὰ τῶν ἐναντίων ἐκείνῳ, νηστείας δηλαδὴ καὶ ταπει-
νώσεως, καὶ νικήσας τεχνιέντως τὸν ἡμᾶς ἀπατήσαντα,
πάλιν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε.

Πάντα οὖν ταῦτα οἱ Θεοφόροι Πατέρες παραστῆσαι
βουλόμενοι διὰ τοῦ Τριωδίου παντός, πρῶτα μὲν, τὰ τῆς
Παλαιᾶς προτιθείασιν· ὧν πρῶτον, ἡ δημιουργία, καὶ ἡ
ἐκ τῆς τρυφῆς ἐκπτώσις τοῦ Ἀδὰμ, ἧς ἀρτίως τὴν μνή-
μην ποιούμεθα· εἴτα καὶ τῶν λοιπῶν, διὰ τῶν Μωσαϊ-
κῶν, καὶ Προφητικῶν, καὶ πλείον τῶν Δαυϊτικῶν λόγων,
καὶ τινα τίως τῶν τῆς χάριτος ἐπιδύλλοντες. Εἴτα κα-
τὰ τάξιν, καὶ τὰ τῆς νέας Διαθήκης· ὧν, πρῶτος ἐστὶν
ὁ Εὐαγγελισμὸς, οἰκονομία Θεῷ ἀβρότη, ἐν τῇ ἀγίᾳ Τε-
σσαρακοστῇ σχεδὸν αἰεὶ εὐρισκόμενος· διὰ τε Λαζάρου, καὶ
τῶν Βαίτων, καὶ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Ἑβδομάδος,
τῶν ἱερῶν ἀναγινωσκομένων Εὐαγγελίων, αὐτῶν τε τῶν
ἀγίων καὶ σωτηριωδῶν Παθῶν τοῦ Χριστοῦ κατὰ λε-
πτὸν ὑμνουμένων· εἴτα, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, καὶ τῶν
λοιπῶν, μέχρι τῆς καθόδου τοῦ Πνεύματος, τῶν ἱερῶν
Πράξεων διαγορευουσῶν, ὅπως τὸ κήρυγμα γέγονε, καὶ
τοὺς Ἀγίους πάντας συνήγαγεν· αἱ γὰρ Πράξεις τὴν
Ἀνάστασιν βεβαιοῦσι, διὰ τὰ θαύματα. Ἐπεὶ γοῦν
διὰ τὸ μὴ ἄπαξ τὸν Ἀδὰμ νηστεῦσαι, τοσαῦτα πε-
πόνθαμεν, προτίθεται νῦν ἡ τούτου ἀνάμνησις, εἰς
τὴν εἰσοδὸν τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς· ἵνα, μεμνημί-
νοι ὅσον κακὸν τὸ μὴ νηστεῦσαι ἐπιστήγῃ, σπουδάζωμεν
τὴν νηστείαν περιχαρῶς ὑποδέξασθαι, καὶ παραφυλάτ-
τειν, ὡς ἂν, οὐ ἡστόχησεν ὁ Ἀδὰμ, τῆς θείας δη-
λαδὴ, ἡμεῖς δὲ αὐτῆς ἐπιτύχωμεν· ἐδουρόμενοι, καὶ νη-
στεύοντες καὶ ταπεινούμενοι, ἕως οὐ ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἐπι-

οκίπνεται· τούτων γὰρ ἄνευ, οὐ ῥάδιον λαβεῖν, ὃ ἀπο-
λέσασθαι.

Ἰστίον δὲ, ὡς ἀποδεκατισμός ἐστιν αὕτη ἡ ἀγία καὶ
μεγάλη Τεσσαρακοστὴ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ
ῥαθυμίας αἰεὶ νηστεύειν, καὶ τῶν κακῶν ἀργεῖν σὺχ αἰ-
ρούμεθα, ὡς τι θέρους ψυχῶν ταύτην οἱ Ἀπόστολοι, καὶ
οἱ Θεῖοι Πατέρες παρίδωκαν· ὡς ἂν, ὅσα διὰ τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ ὅλου ἄτοπα διεπραξάμεθα, νῦν συντριβόμενοι, καὶ διὰ
νηστείας ταπεινούμενοι, ἀπαλείψωμεν, ἣν καὶ φυλάττειν
ὀφείλομεν ἀκριβέστερον. Ἀλλὰ δὴ, καὶ τὰς λοιπὰς τρεῖς,
τὴν τῶν ἀγίων φημί Ἀποστόλων, τὴν τῆς Θεοτόκου, καὶ
τοῦ Τεσσαρακονθημέρου· πρὸς γὰρ τέσσαρας τοῦ χρόνου ὥ-
ρας, καὶ τὰς τεσσαρακοστὰς οἱ Θεῖοι Πατέρες ἐκδεδώκασι.
Ταύτην πλέον τιμήσαντες, διὰ τὰ ἅγια Πάθη, καὶ ὅτι ὁ
Χριστὸς ταύτην ἐνήστευσε, καὶ ἐδοξάσθη, καὶ Μωϋσῆς τισ-
σαράκοντα ἡμέρας νηστεύσας, τὸν Νόμον ἔλαβε· καὶ Ἡ-
λίας αὐτός, καὶ Δανιήλ, καὶ ὅσοι δόκιμοι παρὰ τῷ Θεῷ.
Ὅτι δὲ καλὸν ἡ νηστεία, δείκνυσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ Ἀ-
δάμ. Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν, ἡ τοῦ Ἀδάμ ἐξορία
ἐνταῦθα τοῖς ἀγίοις Πατέρεσιν ἐπινοήθη.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς κατα-
ξίωσον, καὶ ἐλέησον, ὡς ὁ μόνος φιλόνητος.
Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Ο δὲσπότης τῶν αἰώνων πάντων Κύριος,
ὁ πλάσας με βουλήματι σῶ, φθονηθέντα
με, τῷ δολίῳ δράκοντι ποτέ, καὶ σὲ παροργί-
σαντα Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεός, ἀλλ' ἀνα-
καλεσαί με.

Τὰ τοῦ αἵσχους περικείμενος ἐνδύματα, ὅ-
μοι! ἀντὶ στολῆς φωταυγοῦς, ἀποκλαίω-
μαι τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν Σωτὴρ, καὶ πίστευ βωῶ
σα Ἀγαθὴ· Μὴ ὑπερίδῃς ὁ Θεός, ἀλλ' ἀνακα-
λεσαί με.

Ετραυματίσεν ὁ ὄφις ὁ παμπόνηρος, ὅλην
μου τὴν ψυχὴν φθονερῶς, Παραδείσου δὲ
τῆς τρυφῆς ἐξόριστον ποιεῖ· ἀλλ' ὦ εὐσυνπά-
θητε Σωτὴρ, μὴ ὑπερίδῃς ὡς Θεός, ἀλλ' ἀνα-
καλεσαί με.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκείσιν μὲ δέησιν Πανάμωμε πρόσδεξαι
συμπαθείᾳ τῇ σῇ, καὶ συγχώρησιν τῶν
πτισμάτων δίδου μοι Ἀγνή, ἐν θρήνοις βοῶν-
τι ἐκτενῶς· Μὴ ὑπερίδῃς Ἀγαθὴ, ἀλλ' ἀνακα-
λεσαί με.

Καταβασία.

Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον εἰργάσατο,
Ἄγγελος τοῖς ὁσίοις Παισὶ, τοὺς Χαλ-
δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν

Τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς Ὀσίοις.

Δωρεαῖς πολυτρόποις παλαί τετίμηκας, τῶν
χειρῶν σου τὸ ἔργον, μόνε φιλόνητος·
δράκων δὲ δεινὸς συριγμῶ ἐδελέασεν, οἴμοι! τῶν
προσόντων, καλῶν ἀπογυμνώσας.

Γὰ τί συμβουλίας πικρᾶς ἀκήκοας, καὶ τῆς
Θείας ἐγένου ψήφου παρήκοος; οἴμοι ταπει-
νὴ ψυχὴ, Θεὸν λυπήσασα! ὃν αἰεὶ δοξάζειν, ἐ-
τάχθης σὺν Ἀγγέλοις.

Ερπετῶν καὶ θηρίων δεσπότης γέγονας· ἐρ-
πετῷ ψυχοφθόρῳ, πῶς προσωμίλησας,
σύμβουλον λαβὼν, ὡς εὐθὴ τὸν ἀλάστορα; ὦ
τῆς σῆς ἀπάτης, ψυχὴ μου παναθλία!

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον σκηνὴν σε Θεοῦ σαρκώσεως, ἀ-
νυμνοῦμεν Μαρία Θεοχαρίτω· ὅθεν με
δεινῶς σκοτισθέντα τοῖς πάθεσι, λάμπων φῶς
ἐλέους, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Καταβασία.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
καὶ δικαίου Δυσίαν, ὕδατι ἐφλέξας· ἅ-
παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλευσθαι.
Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Γλυκὺς εἰς γεῦσιν καρπὸς τῆς γνώσεως, ἐν
τῇ Ἐδέμ ἐφάνη μοι, πλησθέντι τῆς βρω-
σεως· εἰς χολὴν δὲ γέγονε τὸ τέλος αὐτῆς· οἴ-
μοι ψυχὴ ἀθλία! πῶς ἀκρασία σε, τῆς τοῦ Πα-
ραδείσου ἐστίας, ξένην πεποίηκε;

Θεὸς τῶν ὅλων, ἐλέους Κύριε, εἰς τὴν ἐμὴν
ταπεινώσιν, εὐσπλαγχνῶς ἐπίβλεψον,
καὶ μὴ πόρρῳ πέμψῃς με τῆς Θείας Ἐδέμ· ὅ-
πως βλέπων τὰ κάλλη, ὅθεν ἐκπέπτωκα,
σπεύσω πάλιν θρήνοις, προσλαβεῖν ἅπερ ἀ-
πώλεσα.

Θρηνῶ στεναῶ, καὶ ἀποδύρομαι, τὰ Χερου-
βὶμ φλογίνῃ τῇ ῥομφαίᾳ θρώμενος, τῆς
Ἐδέμ τὴν εἴσοδον φυλάττειν ταχθέν, πᾶσι τοῖς
παραβάταις, οἴμοι! ἀπρόσιτον· εἰμὴ σὺ ἀκώ-
λυτον Σωτὴρ, ταύτην ποιήσεις μοι.

Θάρρῳ τῷ πληθῇ, τῷ τοῦ ἐλέους σου, Χρι-
στὲ Σωτὴρ, καὶ Θείας ἐκ πλευρᾶς σου τῷ
Αἵματι· δι' οὗ καθηγιάσας τὴν φύσιν βροτῶν,
ἤνοιξας δὲ τὰς πύλας, τοῖς σοὶ λατρεύουσι,
τὰς τοῦ Παραδείσου Ἀγαθὲ, τὰς πρὶν κλει-
σθείσας Ἀδάμ.

Θεοτοκίον.

Ως ἡ πύλη ἡ ἀδιόδευτος, ἡ νοητὴ Παρθένε Θεοτόκε ἀνύμφευτε, Παραδείσου πύλας μοι κλεισθείσας τὸ πρὶν, ἀνοιξον σαῖς πρεσβείαις, ὅπως δοξάζω σε, τὴν μετὰ Θεόν μου βοηθόν, καὶ κραταίαν προσφυγὴν.

Καταβασία.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τέγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, εἶτα τὸ παρόν.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος, καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἶμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν ξερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀΰκισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντείστηγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σοῦ Σωτῆρ καὶ Θεέ μου· δι' οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοοῦντες, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικόν ἐν, καὶ τοῦ Τριωδίου, γ'.

Στιχηρά Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'.

Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ, ἐν θρήνῳ κέκραγεν, ὅτι ὄφρις καὶ γυνή, θεϊκῆς παρρήσιας με ἐξώσαν, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ξύλου βρώσεις ἠλλοτρίωσεν. Οἶμοι! οὐ φέρω λοιπὸν τὸ ὄνειδος· ὁ ποτε βασιλεὺς τῶν ἐπιγείων πάντων κτισμάτων Θεοῦ, νῦν αἰχμάλωτος ὤφθην, ὑπὸ μιᾶς ἀθέστου συμβουλῆς· καὶ ὁ ποτε δόξαν ἀθανασίας ἠμφιεσμένος, τῆς νεκρώσεως τὴν δορὰν, ὡς θνητὸς ἐλεεινῶς περιφέρω. Οἶμοι! τίνα τῶν θρήνων συνεργάτην ποιήσομαι; Ἀλλὰ σὺ Φιλάνθρωπε, ὁ ἐκ γῆς δημιουργήσας με, εὐσπλαγχνίαν φορέσας, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ἀνακάλεσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Ὁ αὐτός.

Τὸ στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέφκται· αἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τὸν καλὸν τῆς Νηστείας ἀγῶνα· οἱ γὰρ

νομίμως ἀθλοῦντες, δικαίως στεφανοῦνται· καὶ ἀναλαβόντες τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, τῷ ἐχθρῷ ἀντιμαχησώμεθα, ὡς τεῖχος ἀρρήκτον κατέχοντες τὴν Πίστιν, καὶ ὡς θώρακα τὴν προσευχὴν, καὶ περικεφαλαίαν τὴν ἐλεημοσύνην· ἀντὶ μαχαίρας τὴν νηστείαν, ἣτις ἐκτέμνει ἀπὸ καρδίας πᾶσαν κακίαν. Ὁ ποιῶν ταῦτα, τὸν ἀληθινὸν κομίζεται στέφανον, παρὰ τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου· μὴ ἐπηλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀδαμ τοῦ Παραδείσου διώκεται, τροφῆς μεταλαβὼν ὡς παρήκοος· Μωσῆς Θεόπτης ἐχρημάτισε, νηστεία τὰ ὄμματα, τῆς ψυχῆς καθράμενος. Διὸ τοῦ Παραδείσου οἰκήτορες γενέσθαι ἐπιποθοῦντες, ἀπαλλαγώμεν τῆς αἰσιτελοῦς τροφῆς, καὶ Θεὸν καθορᾶν ἐφιεμένοι, Μωσαϊκῶς τὴν τετραδα, τῆς δεκάδος νηστεύσωμεν· προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, εἰλικρινῶς προσκαρτερῶντες, κατευνάσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ παθήματα, ἀποσοθήσωμεν τῆς σαρκὸς τὰ οἰδήματα· κῆφοι πρὸ τὴν ἄνω πορείαν μετώμεν, ὅπου αἱ τῶν Ἀγγέλων χορεῖαι, ἀσιγήτοις φωναῖς, τὴν ἀδιαίρετον ἀνυμνοῦσι Τριάδα, καθορᾶν τὸ ἀμήχανον κάλλος, καὶ δεσποτικόν. Ἐκεῖ ἀξιώσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ζωοδότα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιοῦτάς, συγχορεῦσαι ταῖς τῶν Ἀγγέλων στρατιαῖς, ταῖς τῆς τεκούσης σε Μητρὸς Χριστέ πρεσβείαις, καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν Μαρτύρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων ἀρχή, ἡ κατὰ τῶν δαιμόνων νίκη, ἡ πάνοπλος ἐγκράτεια, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἡ πρὸς Θεὸν παρρησία· δι' αὐτῆς γὰρ Μωϋσῆς, γέγονε τῷ Κτίστη συνόμιλος, καὶ φωνὴν ἀοράτως, ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὑπεδέξατο. Κύριε, δι' αὐτῆς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, προσκυνῆσαί σου τὰ Πάθη, καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν, ὡς φιλόνητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη· καὶ ἡ συνηθὴς Λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι, ἐν ἣ ψάλλομεν καὶ τὸ Ἑωθικὸν Ἰδιόμελον, Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρῶτην Ὁρᾶν, καὶ ἀναγιγνώσκονται αἱ Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, αἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἡ 5'. Ἰδὲ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.
Εὐχασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΓ'. 11.

Αδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσηχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθῆσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στηῆσαι αὐτόν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Αἰγαθὸν τὰ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν ὕρανων.

~~~~~x~~~~~

ΤΗ ΑΥΤῇ ΚΥΡΙΑΓῇ Ἡ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ἀνευ ἄλλης Στιχολογίας, ψάλλομεν, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε., καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, δ'. καὶ τοῦ Τριωδίου, τὰ παρόντα προσόμοια, γ'.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Εγκρατεῖα τὴν σάρκα, ταπεινώσαι πάντες σπουδάσωμεν, τὸ δεῖον ὑπερχόμενοι στάδιον, τῆς ἀμώμου Νηστείας, καὶ εὐχαῖς καὶ δάκρυσι, Κύριον τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκζητήσωμεν, καὶ λήθην τῆς κακίας παντελῆ ποιήσωμεν

βοῶντες· Ἠμάρτομέν σοι, σῶσον, ὡς παλαι Ννευίτας, Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ κοινωνήσῃς ἡμᾶς, οὐρανίου Βασιλείας ποιήσον εὐσπλαγχνε.

Κύριε, τὰ πάσης τιμωρίας ἐπάξια· ἰδοὺ γὰρ παραβλέψας, τὰ σεπτὰ σου Σῶτερ ἐντάλματα, ἀσώτως μου τὸν βίον ἠνάλωσα· διὸ καδικετεύω, μετανοίας ὁμброις με καθάρας, νηστεία καὶ δεήσει, ὡς μόνος Ἐλεήμων ἐκλάμπρυνον, καὶ μὴ βδελύξη με Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων, καὶ Ὑπεράγαθε.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν.

Τὸν τῆς Νηστείας καιρὸν, παιδρῶς ἀπαρξώμεθα, πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς· ἐαυτοὺς ὑποβάλλοντες, ἀγνίσωμεν τὴν ψυχὴν, τὴν σάρκα καθάρωμεν· νηγεύσωμεν ὥσπερ ἐν τοῖς βρώμασιν ἐκ παντὸς πάθους, ταῖς ἀρεταῖς τρυφῶντες τοῦ Πνεύματος· ἐν αἷς διατελῆντες πόθῳ, ἀξιωθῆμεν πάντες, κατιδεῖν τὸ πάνσεπτον Πάθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, πνευματικῶς ἐναγαλλιώμενοι.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Θυματιῦ, ἥτις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ Λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα Προκείμενα.

Μετὰ, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Καὶ πάλιν γεγωνότερα φωνῇ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου.

Ἡ Ἐκτενής, τὸ, Καταξίωσον Κύριε, Μετανοοίαι, γ'. καὶ αἱ Αἰτήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρόν Ἰδιόμελον.

Ἦχος δ'.

Ελαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε, ἐλαμψεν ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας· ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὅπως διαπλεύσαντες τὸ τῆς Νηστείας μέγα πέλαγος, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν καταντήσωμεν, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ σῶζοντος ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατακλῆντα ἐν τῷ ἔρανῳ. Ἰδὲ, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· ἔτις οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἴκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις. Μαρτυρικόν.

Ο ἑνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἀγίων σου Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπύμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Εὐὼν Ἀγγέλων αἱ τάξεις σε, Θεομήτορ δοξάζουσι· τὸν Θεὸν γὰρ Πάναγνε ἀπεκύησας, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, αἰεὶ συνυπάρχοντα, καὶ Ἀγγέλων στρατιάς, ἐκ μὴ ὄντος βουλήματι, ὑποσήσαντα· ὃν ἰκέτευε σωθῆναι καὶ φωτίσαι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, σὲ ἀνυμνούντων Πανάχραντε.

Νῦν ἀπολύεις. Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ὁ ἡμετέρος τῶν Τροπάρων ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ὁμολογῶντες εἰς ἑκάστην αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ λέγεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἦχος πλ. α.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παπιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἦκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προσταίας, πρὸς τὸν Σωτὴρα κεντήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐὼν τὴν σὴν εὐσπλαγχτίαν, καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ Ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένη.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μὴ. πρᾶξις φωνῇ.

Ὁ Ἱερεύς.

Ο ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες· **Ε**πουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες μυστικῶς ἐν ἐκείτῃ μετανοίᾳ, αἰεὶ ἓνα Στίχον τῆς ἐπομένης Γίχης τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας, μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης· χάρισαί μοι τῷ σὺ δούλῳ.

Ναὶ Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ἀσπαζόμεθα τοὺς ἁγίους Πατέρας ἐν ταῖς στασιδαῖς ἡμῶν, ὡς συνήθως· καὶ λέγει ὁ Ἱεροσολίμης, τὸ, Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα σοι. Ἡ Εὐχὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀποστόλου.

Οὗτος ὁ τύπος ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν Ἐσπέρας, ἕως τῆς πέμπτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Σημαίνει βραδύτερον, διὰ τὴν τῆς Ἑσπέρας παρακλήσιν· καὶ συναγόμεθα πάντες κατὰ τὸν τύπον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶθ' οὕτως ἀνίσταται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη μετανοίαν τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· καὶ λαβὼν θυμιατὸν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν σταυροειδῶς, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἡμῶν ἐπειπόντων τὸ, Ἀμήν, ψάλλεται Τρισάγιον χωρὶς μετανοιῶν· μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἱβ'. καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου, ἄνευ μετανοιῶν, πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ τὴν Ἐκφώνησιν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ψάλλει ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς τὸ, Ἀλληλουῖα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον τῆς Ἑβδομάδος· καὶ ἡμεῖς τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου, ἅπερ ὀρώμεν ἐν τῷ τέλει τῆς Βίβλου, ἢ τὰ τρία πρὸς μίαν, ἢ τρισῶς τὸ ἐν, ὡς δόξει τῷ Προεστῶτι· ψάλλονταί δὲ μετὰ μέλους, μεγαλοφώνως, καὶ ἀργῶς. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ ἐν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· κατὰ δὲ ἐν Ἀντίφωνον, εἰς

τὸ, Ἀλληλουῖα, ποιούμεν μετανοίας γ'. οἱ πάντες ἐξίσου. Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Κάθισμα· Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τὰ τοῦ Ἦχου, ὡς ἄνωτέρω. Ἐπειτα Ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. Κάθισμα τοῦ Τριωδίου τὸ παρὸν, τοῦ κυρίου Γωσήφ.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῆς Νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ, κατανύξεν κτησώμεθα ψυχῆς, ἐκβοῶντες· Δέσποτα Χριστέ, τὴν προσευχὴν ἡμῶν δέξαι, ἐκλεκτὸν ὥσπερ θυμίαμα, καὶ ῥύσαι δεόμεθα δυσώδους φθορᾶς ἡμᾶς, καὶ κολάσεως φρικτῆς, ὁ μόνος ὑπάρχων εὐδιάλλακτος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Καῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Καὶ πάλιν Ἀνάγνωσις εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραίμ. Μετὰ δὲ τὴν τρίτην Στιχολογ. ἕτερον Κάθισμα, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν, ἐναρξώμεθα φαιδρῶς, ἀκτῖνας ἀπολάμποντες, τῶν ἁγίων ἐντολῶν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀγάπης τὴν λαμπρότητα, προσευχῆς τὴν ἀστραπὴν, ἀγνείας καθαρότητα, εὐανδρείας τὴν ἰσχύ· ὅπως λαμπροφόροι προφθάσωμεν, εἰς τὴν ἁγίαν καὶ τριήμερον Ἀνάστασιν, τὴν καταλάμπουσιν ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτροῦμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μήτηρ Θεοῦ ἡμῶν· προφθάνεις γὰρ σὺ πάντοτε, τοῖς αἰτοῦσί σε πιστῶς, τὸν ζόφον ἐκδιώκουσα, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν. "Οθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Δέξαι Δέσποινα, βραχέα χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι ἐν πᾶσι βοήθεια.

Εἶτα Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν. "Ο Ν'. καὶ ἡ συνήθης Εὐχή, **Σ**ῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν· εὐθύς, **Τ**ῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου, τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου· ψάλλομεν δὲ αὐτὸν μετὰ τοῦ Εἰρμού εἰς β'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Στίχου τοῦ, **Τ**ότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες **Ε**ἰδοὶ, εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία, καὶ λέγομεν τὰ δ'. Τροπάρια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τὸ, **Κ**ύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, ἄρχεται τὸ Τριῳδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου· καὶ ψάλλομεν ὁ εἰς Χορὸς τὸ ἐν Τροπάριον, ὁ δὲ ἕτερος τὸ ἄλλο· εἴθ' οὕτως, ἐνούμενων τῶν δύο Χορῶν, δοξάζομεν ὑψηλοτέρᾳ, φωνῇ, καὶ ψάλλομεν τὸ Τριαδικὸν Τροπάριον τοῦ Τριωδίου, Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· καὶ πάλιν ὑψηλοτέρᾳ τῇ φωνῇ, λέγομεν τὸ, **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, καὶ ψάλλομεν τὸ ἕτερον Τροπάριον τοῦ κυρίου Θεοδώρου· ἐπεὶ γὰρ ἀνα' ε'. Τροπάρια ἔχει ἡ ᾠδὴ· ὕστερον δὲ λέγομεν Καταβασίαν, τὸν Εἰρμόν τοῦ δευτέρου Κανόνος. Οὕτω ποιούμεν ἐφ' ὅλην τὴν αἰγίαν Τεσσαρακοστήν.

Ἀπὸ δὲ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα, τοῦ Μηναίου, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν· εἰς δὲ τὴν β'. ᾠδὴν, Κάθισμα Μαρτυρικόν τὸ τοῦ Ἦχου, καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου τῆς ἡμέρας· καὶ εἰς τὴν ζ'. ᾠδὴν, Κοντάκιον Μαρτυρικόν τοῦ Ἦχου.

Τὸ Τριῳδιον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. **Δ**εῦτε λαοί.

Στιχολογοῦμεν δὲ τὴν α'. ᾠδὴν τῶν δ'. ᾠδῶν.

Πῶς τὴν ἐμὴν, νῦν ἀποκλαύσομαι ἐκπτῶσιν; ποίαν ἀρχὴν ποιήσομαι, τῆς σωτηρίας μου, ὁ ἀσώτως βιώσας; Οἰκτίρμον οἷς περ οἶδας, κρίμασι, σῶσόν με.

Ιδε καιρὸς, ἴδε ἡμέρα σωτήριος, ἢ τῆς Νηστείας εἰσοδος, ψυχὴ γρηγόρησον, καὶ παθῶν τὰς εἰσοδούς, ἀπόκλεισον Κυρίῳ, ἐνατενίζουσα.

Αμαρτιῶν, ἢ τρικυμία χειμαζούσα, ἐπὶ βυθὸν καθέλκει με τῆς ἀπογνώσεως· ἀλλὰ

σοῦ τῷ πελάγει, προστρέχω τοῦ εἰλέους· Σῶσόν με Κύριε.

Μόνος ἐγὼ, τῇ ἁμαρτίᾳ δεδουλωμαι· μόνος ἐγὼ τοῖς πάθεσι, θύραν ἠνέωξα, εὐδιαλλακτε Λόγε· ἐπίσρεψόν με, σῶσον, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Η τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κηύσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θειάπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη, **Θ**εοχαρίτωτε.

ἕτερον Τριῳδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δεῦτε λαοί, σήμερον ὑποδεξώμεθα, τῶν Νηστείων τὸ χάρισμα, ὡς Θεοδώρητον, καιρὸν τῆς μετανοίας· ἐν ταύτῃ τὸν Σωτῆρα, ἐλεωσώμεθα.

Εφθασε νῦν, εἰσηῖται ὁ τῶν ἀγώνων καιρὸς, τὸ τῆς Νηστείας στάδιον, προθύμως ἅπαντες, ἀπαρξώμεθα ταύτης, ταῖς ἀρεταῖς Κυρίῳ, ὡς δῶρα φέροντες. **Δ**όξα.

Μονὰς ἀπλῇ, τρίφωτε ἀρχικωτάτῃ Ἐνάς, πανσθενεστάτῃ πάνζωε, Θεὲ καὶ Κύριε, Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ, ἅγιον ὄρος ὑμνήσωμεν, Μαρίαν τὴν ἀμίαντον, ἐξ ἧς ἀνέτειλεν, ὁ τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιος τοῖς ἐν σκότει, Χριστὸς ἡ πάντων ζωὴ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αρμα πυρὸς, ἔλαβεν Ἥλιαν τὸν θαυμαστὸν, νηστεία ὀπλισάμενον. Μωσῆν ἀνέδειξε θεατὴν τῶν ἀρρήτων· καὶ ἡμεῖς ταύτην εἰλόντες, ὁψόμεθα τὸν Χριστόν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρῶσιν Ἀδάμ, ἔφαγε· καὶ Παραδείσου αὐτόν, ἡ ἀκρασία ἐξώσεν· ἡμᾶς δὲ Κύριε, ἡ Νηστεία λαβοῦσα, ἀξίους μετανοίας, δείξει φιλήνθρωπε.

Ἦχος.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαόν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Πυρποληθέντα ἡδοναῖς, καὶ ψυχῆς τὸ ὀπτικὸν ἀμαυρωθέντα, τῷ πυρὶ τῆ σου φόβου, ἀνακαινίσας Χριστὲ, φωτὶ με σωτηρίας αὐγᾶσον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ ῥον μισήσασα παθῶν, ἐστίαθητι καλῶν
τῇ καρικείᾳ, καὶ ἠδύνθητι μαλλον, τῇ
ἐκ νηστείας τρυφῇ, πικρίας ἡδονῶν ἐκκλίνου-
σα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, καὶ ζῆθι εἰς αἰῶνας.

Πεπωρωμένος τὴν ψυχὴν, καὶ τῇ μέθῃ τῶν
παθῶν ἐσκοτισμένος, οὐδαμῶν ἀτενίζω,
πρὸς σὲ τὸν μόνον Θεόν· διό με οἴκτειρον καὶ
φώτισον, καὶ τῆς μετανοίας ὑπαινιξόν μοι
πύλας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶσασα ἡμῶν, τὴν γεῶδη καὶ φθαρ-
τὴν Ἀγνὴ οὐσίαν, τῇ Θερμῇ σου πρεσβείᾳ,
κατευθυνθῆναι ἡμῶν, ἐντεύξεις καὶ δεήσεις
ποίησον, πρὸς τὸν σὺν καὶ πάντων, Θεὸν καὶ
Βασιλείᾳ.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν παλαὶ δροσίσαντα.

Οαἰδρῶς εἰσδεξώμεθα, τῆς Νηστείας τὴν εἰ-
σοδὸν πιστοί· καὶ μὴ σκυθρωπάσωμεν,
ἀλλὰ νίψωμεν τὰ πρόσωπα ἡμῶν, ἀπαθείας
τῷ ὕδατι, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, Χρι-
στὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ελαίω αἰλείψαντες, συμπαθείας ψυχῆς τὴν
κεφαλὴν, μὴ βαττολογήσωμεν, τῷ Πατρὶ
ἡμῶν τῷ ἐν ταῖς οὐρανοῖς, προσευχαῖς ἀναπέμ-
παντες, εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Αἰδὼν ἀναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν πι-
στοί, Υἱὸν δὲ συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα
συνεκλάμπαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια Πρόσωπα,
μίας ὄντα, τῆς παντοδυναμίου, ἀρχῆς καὶ ἐξ-
ουσίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν πι-
στῶν· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύε-
ται τοῖς πᾶσι δαφιλῶς, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύ-
ριον, μὴ ἐλλίπης, εὐμενεζομένη, ὑπὲρ τῶν σὲ
ὑμνούντων.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεύσας ὁ Κύριος, τεσσαράκοντα μέτρον
ἡμερῶν, τὰς νῦν ἀφιέρωσε, καὶ ἡγίασεν
ἡμέρας ἀδελφοί· ἐν αἷς φθάσαντες κράζομεν·
Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν παλαὶ δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τῆς
• Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον,
• τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνή-
• σωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταχολογεῖται καὶ ἡ Τιμιωτέρα.

Ὁδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον.

Ητῆς Νηστείας ἡμέρα, ἀποχὴ ἀμαρτίας,
γενέσθω σοι ψυχὴ, καὶ πρὸς Θεὸν νεῦσις
ὁμοῦ καὶ οἰκειώσεις, ὅπως φύγῃς κακίας τὰ
βάραθρα, καὶ μόνας τὰς ὁδοὺς, τὰς φερύσας
ποθήσῃς, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαυσιν.

Γαί λογισμοῖς ὀλισθήσας, καὶ σαρκὶ πλημ-
μελήσας, οδύρομαι καὶ στένω καὶ βοῶ·
Σῶσόν με Κύριε, σῶσόν με, ἀνεξίκακε μόνε,
καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, τῆς γενένης
ἐκείνης, τὸν καταδίκης ἄξιον.

Τὸν φωτεινὸν τῆς Νηστείας, ἐνδυθέντες χι-
τῶνα, κραιπάλης σκοτεινὸν καὶ δυσά-
χθες, ἀποδυσώμεθα ἔνδυμα· καὶ παιδρὸι γεγο-
νότες, ταῖς θείαις ἀρεταῖς τὰ φωταυγὴ τοῦ
Σωτῆρος ἐν πίστει, ὀφόμεθα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Εξασθενήσασαν πάσαις, προσβολαῖς τῶν
κακίστων, δαιμόνων τὴν ἀθλίαν μου ψυ-
χὴν, ἴασαι ἄχραντε Δέσποινα, ἱατρὸν τετο-
κυῖα, Χριστὸν τὴν ἀπολύτρωσιν ἡμῶν, τῶν εἰ-
δότων σε Κόρην, Παρθένον ἀδιάφθορον.

Εἰρμός ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Τὺν ἐπέστη ὁ καιρὸς, τῶν ἀγίων Νηστειῶν·
ἐναρξώμεθα ταύτης, ἐν καλαῖς ἀναστρο-
φαῖς· εἰς κρίσεις γὰρ καὶ μάχας, μὴ νηστεύετε
φησὶν.

Εν τῷ ὄρει τῷ Χωρήβ, τῇ νηστείᾳ καθαρθεῖς,
εἶδε Θεὸν Ἡλίας· καθαρθῶμεν καὶ ἡμεῖς,
νηστεία τὴν καρδίαν, καὶ ὀφόμεθα Χριστὸν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία Πρόσωπα ὑ-
μνῶ, ἓνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα
καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν αἰδίου
ἀρχήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Ἀγνὴ παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένος γαλυχεῖς·
πῶς ἐνταύτῳ τὰ δύο, παρθενεύεις τί-
κτουσα; Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας· μὴ ἐκζητεῖ μοι
τὸ πῶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ημέρα μία μὲν φησὶ, βίος ὅλος γηγενῶν· τοῖς
κάμνουσιν ἐκ πόθου, τεσσαράκοντα εἰσὶν,
ἡμέραι τῆς Νηστείας, ἃς τελέσωμεν παιδρῶς.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν
• γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχράνως, προεκ-
• λάμπαντα Λόγον, ἐν ὕμνοις ἀσιγήτοις, με-
• γαλύνωμεν πισταί.

Εἶτα τό·

Ἐξόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον, καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Μετανοοῖαν μίαν, καὶ τὸ Φαταγωγικόν τὸ τοῦ Ἥχου. Εἰς τοὺς Ἀἰῶνες, Στιχ. οὐ ψάλλομεν, ἀλλὰ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ, Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον, κτλ., ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς ψαλμοῖς ἢ ᾠδῇ, αἱ δὲ δύο Χοροὶ, καὶ ἱσταμένοι ἐν ἰστοίῃ, ἀρχόμεθα τῷ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, καὶ τὰ λοιπὰ, μετὰ προΐας καὶ ἴσης τῆς φωνῆς πάντες, ποιῶντες καὶ μετανοίας, γ'. Πληρουμένων δὲ αὐτῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς Αἰτήσεις· μετὰ δὲ τὴν Ἐκφράνησιν, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἥχος πλ. α'.

Ἀληθυβεν ἡ Νηστεία, ἡ μήτηρ τῆς σωφροσύνης, ἡ κατήγορος τῆς ἀμαρτίας, καὶ συνήγορος τῆς μετανοίας, ἡ πολιτεία τῶν Ἀγγέλων, καὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων· οἱ πιστοὶ ἀνακραῖζομεν· Ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ· καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν. Ἥχος ὁ αὐτός.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιώσαντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον ἀγνήν, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἀγιωτέραν, ἐν φωναῖς ᾄσματων μεγαλύνομεν, ὅτι ψυχῇ καὶ σώματι, Θεοτόκον ὁμολογοῦμεν, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σσαρκωμένον· πρέσβευε Πάναγνε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα τό·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φαῖλλεν τῷ Ὄνόματί σου Ὑψιστε· τοῦ ἀναγγέλλεν τὸ πρῶτ' τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εἰν τῷ Ναῷ· ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ· ἐστάναι νομίζομεν. Θεοτόκε πύλη ἐπεράνεις, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου. Εἶτα τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Εἰς ὄνοματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ.

Ο Ἱερεὺς.

Ο ὧν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ. Εἰθ' οὕτω μετανοίας μεγάλας γ'. λέγοντες κατὰ ἑαυτοὺς καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Οἶρα σελ. 65.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς β', καὶ πάλιν μετανοίας μεγάλην μίαν. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Μετανοίας γ'. καὶ ψάλλομεν τὴν Πρώτην Ὠδὴν, λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Ψαλμῷ τὸ, Ἀλληλουῖα, ποιῶντες καὶ μετανοίας γ'.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ταῖς Δευτέρας πάσαις τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὴν πρώτην Ὠδὴν, οὐ στιχολογοῦμεν· εἰς δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις, στιχολογοῦμεν, καὶ ποιῶμεν καθ' ἓν Ἀντίφωνον μετανοίας, γ'.

Εἶτα ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ψάλλει τὸ παρὸν, εἰς Ἥχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ ἡμῶν ἀνταποκρινομένων, ὁ αὐτὸς ποιεῖ γονυκλισίαν ἐπὶ γῆς· ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐπομένους δύο Στίχους.

Στιχ. α'. Τα ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Στιχ. β'. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε.

Καὶ πάλιν.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδείσον; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος. Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰθ' οὕτω τοὺς ἐπομένους Στίχους, δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς, καὶ τρισσεύοντες τὸν τελευταῖον, ψάλλοντες αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον, κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας γ'. Παναγία Τριάς· μετὰ δέ, τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἔστιν· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ. Κύριε, ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφαίνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιούμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφείσαν Εὐχὴν, Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ββ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν. Μετὰ ταῦτα, τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας Εἰκόνας· τὸ, Κύριε ἐλέησον, ββ'. καὶ ὁ Προεστὼς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον, ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθῆτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀφώμεθα φῶς τὸ

ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα ἐξερχόμεθα, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι· καὶ κεῖσε λέγονται αἱ συνήθεις Εὐχαί, καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Κατηχήσεις τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ὑπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαρχοῦ, ὡς προέγραπται, ἡγουν, ἐν τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, καὶ γίνεται τέλος, καὶ Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος γίνεται κατὰ πᾶσαν τὴν ἀγίαν Τεσσαρακοστήν, ἐν τῷ Ὁρθρῷ, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Ὠρᾷ.

Περὶ δὲ ὥραν γ'. κρούει τὸ σιδηροῦν τρεῖς δ' Κανδηλάπτης· καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ποιοῦντες πρὸ τῆς ἐνάργεως ἕκαστος ἡμῶν ἐνώπιον τῶν ἀγίων θυρῶν, μετανοίας, γ'. καὶ ἀσπαζόμενοι τὰς ἀγίας Εἰκόνας· εἶτα καὶ ἑτέραν μίαν· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς, πρὸς μίαν. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἀρχομένων ἡμῶν τοῦ Τρισαγίου, γίνονται μετάνοιαι γ'. μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἔστιν· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ββ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας γ'. καὶ στιχολογεῖται ἡ Τρίτη Ὠρᾷ, ὡς συνήθως· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, μετανοίας γ'. καὶ ἀρχόμεθα τῆς στιχολογίας. Εἰς καθ' ἓν δὲ Ἀντίφωνον, ποιούμεν μετανοίας γ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Καθίσματος, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπᾶριον.

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σε Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο Ἀγαθὲ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Καὶ ἡμῶν ἀντιφωνούντων, ποιούμεν γονυκλισίαν ἐπὶ γῆς· ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς ἐπομένους δύο Στίχους.

Στ. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός.
Στ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον· καὶ μετανοίας γ'.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρόσθευε Δείσποννα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Κλίμακα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἔρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς ἀρυπνί-
ζειν τοὺς Ἀδελφούς, κατ' ὅλην τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν.
Διέρχεται δὲ ἡμέρα, καὶ ἐπιβλέπει τοὺς ὑπνοῦντας, καὶ
διεγείρει πρὸς τὴν ἐκράασιν, κατὰ τὸν παρακολουθήσαν-
τα τύπον.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάγνωσιν τὸ παρόν·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος
ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς
τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ
σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν·
Ὅτι σὺ εἶσθι, καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητός εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παν-
σόφους τοὺς Ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμ-
ψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐ-
τῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε
δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν
τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι
ταῖς πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν
ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡ-
μῶν ἐν περιστάσεσιν· ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθα-
σον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσ-
περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς,
οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν Οἰ-
κτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δο-
ξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν
Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τείχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν, ὁ ἀχείμαστος,
σὺ εἰ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὥς τὸν κόσμον
σώζουσα, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνησθη-
τι καὶ ἡμῶν Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ·
Κύριε, ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐ-
λόγησον, Πάτερ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Ὁ Θεὸς ἀκτευρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡ-
μᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν τὰς Μετανοίας, τὰς γ'· μεγά-
λας, καὶ τὰς β'. μικραῖς, ὡς προεγράφη. Μετὰ
δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγει ὁ Προεστῶς
τὴν παροῦσαν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρθαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον

Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με
τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ ὡς ἐπίστασαι κρίμασι
σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογη-
τός εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ Κανδηλάπτης, βαλὼν τὴν συνήθη με-
τάνοιαν τῷ Προεστῶτι, ἀπέρχεται, καὶ κρούει
τὸ σήμαντρον ἕξ.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς, ἐπισυνάπτομεν εὐθὺς καὶ τὴν Ἑκτὴν
Ὡραν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Δεῦτε προσκυνή-
σωμεν, γ'. καὶ μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ τὴν πλή-
ρωσιν τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα,
μετανοίας γ'. καὶ στιχολογοῦμεν Κᾶθισμα ἐν
τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς ἕκαστον δὲ Ἀντίφωνον,
Ἀλληλουῖα, καὶ μετανοίας γ'. Εἶτα ψάλλομεν
τὸ παρόν. Ἦχος β'.

Ο ἐν ἑκτῇ ἡμέρᾳ τε καὶ ὦρα, τῷ Σταύρῳ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολ-
μηθεῖσαν τῷ Ἀδάμ ἁμαρτίαν, καὶ τῶν πται-
σμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρηξον, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεός τὴν προσευχήν μου,
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ποιοῦντες καὶ τὰς μετανοίας, ὡς προέγραπται.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεν-
νηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ
γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δε-
σπότης. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
Πάνσεμνος, ὅτι ἐλεῆμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνά-
μενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ μετανοίας γ'.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον τῆς
Προφητείας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκομεν
τὴν ἐφεξῆς Προφητείαν· οὕτω γὰρ ποιῶμεν
κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν ἐν ταῖς
Τριθέκταις.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε Κύριε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει,
ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· σοὶ
προσπίπτομεν Ἀθάνατε· σοῦ δεόμεθα Ἅγιε·
Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, προσθείαις τῶν Ἀ-
γίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἡρωκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός α'.

Γινώσκαι Κύριός ἐδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσε-
βῶν ἀπολείται.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βου-
λῇ ἀσεβῶν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Οῤασις, ἣν εἶδεν Ἡσαΐας, υἱὸς Ἀμμώς, ἦν
εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατὰ Ἰε-
ρουσαλήμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ,
καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς
Ἰουδαίας. Ἄκουε, οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου, γῆ,
ὅτι Κύριος ἐλάλησεν. Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὑ-
ψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Ἐγὼ βοῦς τὸν
κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαὸς
μου οὐ συνῆκεν. Οὐαὶ, ἔθνος ἀμαρτωλόν, λαὸς
πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρμα πονηρόν, υἱοὶ ἀνο-
μοί! ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωγί-
σατε τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ. Τί ἐτι πληγεῖτε,
προστιθέντες ἀνομίαν; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πό-
νον, καὶ πᾶσα καρδίᾳ εἰς λύπην· ἀπὸ ποδῶν
ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία,
οὔτε τραῦμα, οὔτε μώλωψ, οὔτε πληγὴ φλεγ-
μαίνουσα· οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε
ἐλαίον, οὔτε καταδέσμους. Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρη-
μος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν
ὑμῶν, ἐνώπιον ὑμῶν, ἀλλότριοι κατεσθίουσιν
αὐτήν, καὶ ἠρήμωται, κατεστραμμένη ὑπὸ
λαῶν ἀλλοτρίων. Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυ-
γάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς
ὀπωροφυλάκιον ἐν σικκηράτῳ, ὡς πόλις παλωρ-
κουμένη. Καὶ εἰ μὴ Κύριος Σαβαωθ ἐγκατέ-
λιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν,
καὶ ὡς Γόμορρά ἂν ὁμοιωθῆμεν. Ἀκούσατε
λόγου Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· Προσεχετε
νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομορράς. Τί μοι πλῆθος
τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμί
ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν, καὶ
αἷμα ταύρων, καὶ τράγων οὐ βούλαμαι. Οὐδ'
ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε
ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλὴν
μου, οὐ προσθήτεσθε· εἰάν φέρητέ μοι σιμίδα-
λιν, μάταιον· θυμίαμα, βδέλυγμα μοι ἐστίν. Τὰς
νεομηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σαββάτα, καὶ ἡμέραν
μεγάλην, οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν καὶ ἄρτον,
καὶ τὰς ἐσθλας ὑμῶν μισεῖ· ἡ ψυχὴ μου ἐγέ-
νηθητέ μοι εἰς πλησμονήν· οὐκέτι ἀνέχομαι τὰς
ἀμαρτίας ὑμῶν. Ὅταν ἐκτείνετε τὰς χεῖρας
ὑμῶν πρὸς με, ἀποστρέψω τὰς ὀφθαλμούς μου
ἀπὸ ὑμῶν· καὶ εἰάν πληθυνῆτε τὴν δέξιν· οὐκ
εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵ-

ματος πλήρεις. Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνε-
σθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε
ἀπὸ τῶν πονηρῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν·
ἐκζητήσατε κρίσιν· ρύσασθε ἀδικούμενον· κρί-
νατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ
δεῦτε, καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ εἰάν
ὥσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιών
λευκανῷ· εἰάν δὲ ὥσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον
λευκανῷ. Καὶ εἰάν θάψετε, καὶ εἰσακούσητέ με,
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· εἰάν δὲ μὴ θάψετε,
μηδὲ εἰσακούσητέ με, μάχαιρα ὑμᾶς κατεδέται·
τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Προκείμενον. Ψαλμὸς βασιλῆως. Ψαλμὸς β'.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιά-
σθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέ-
τησαν κενά;

Εἴτα γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Εὐαγγέλιον
καὶ μετ' αὐτὴν εὐχὴς τὸ παρόν.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρ-
μοί σου Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφοδρὰ· βοή-
θησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς,
καὶ ἰλασθήτι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον, μετανοίας, γ'. καὶ μετὰ τὴν
Ἐκφώνησιν τὰ παρόντα Τροπάρια, εἰς Ἰη-
σον β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ
ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου
χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυναγὼν πάντα τὰ ἔθνη
κραζόντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχράντον Εἰκόνα σου προσκυνῶμεν Ἀ-
γαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πται-
σμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλίσαι γὰρ
ἠυδόκησας, σαρκὶ ἀναλθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα
ρύσῃ αὐτὴς Ἀπλῆσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.
Ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρω-
σας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
εἰς τὰ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εὐπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπα-
θείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς
λαόν τὸν ἀμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰεὶ τὴν δυ-
ναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε
βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν Ἀσωμά-
των Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τοῦτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ.

τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ· τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγεται τὸ ἔξῃς.

Σταυροθεοτοκίον. Ήχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένη, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἤξωθημεν· τὸν Παραδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς αἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς γ'. μεγάλους μετανοίας μετὰ τῆς Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἑρραῖμ, ὡς προγεγραπται. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν, λέγομεν Τρισάγιον μετὰ μετανοιών γ'. καὶ ἀσπάζομεθα τὰς ἁγίας Εἰκόνας. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Ἦτιχ, Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τεσσαρακοστήν, ἐν ταῖς Τριβέκταις.

Δεῖ εἶδναι, ὅτι μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, ἐξερχόμενοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέρχομεθα μετὰ πάσης ἡσυχίας ἐν τοῖς ἰδίοις καλλίοις· καὶ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν συντυχίας πρὸς ἀλλήλους ποιῆν· κεκώλυνται γὰρ παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων· ὁ καὶ ὀφείλομεν φυλάσσειν κατὰ πᾶσαν σύναξιν.

Περὶ δὲ ὥραν ἐννάτην, κρούει ὁ Κανδηλάπτης τὴν θ'. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Μετὰ δὲ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστίν· Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. μετανοίας γ'. καὶ φαλλομεν τὴν Ἐννάτην Ὥραν τριψαλμον· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλούϊα, μετανοίας γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· καθ' ἐν δὲ Ἀντίφωνον μετανοίας γ'. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Στιχολογ. φαλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχ. ποιοῦντες, καὶ τὰς ἐν τούτοις μετανοίας.

Ήχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρ-

κὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥύσαι με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὕς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μετανοίας γ'. Καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν εἰς τὸν Κλήμακα πάλιν, λέγομεν τὸ παρὸν·

Μὴ δὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστίν ἡ Βασιλεία. Ἦτιχ τὰ παρόντα Τροπάρια. Ήχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεός ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρός σου· τοῦ μὲν, καταγομένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ, κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν κόσμος αἰγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τὴν σαύρωσι, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Καὶ ποιήσαντες τὰς γ'. μεγάλας μετάνοιās, μετὰ τῆς προδηλωθείσης ἰσχύος τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, ἱσταμένα ὑστερον κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς Χοροὺς, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Μακαρισμῶν μετὰ μέλους μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, φιλῶντες μεθ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν, εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ,

Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ, Δόξα, καὶ τὸ, Καὶ νῦν· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετάνοιαν μετὰ μίαν ἐν ἑκάστῳ, Μνήσθητι.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ε'ν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία, τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἰπῶσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίρτε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγονωτέρᾳ φωνῇ, τὸ, Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ γ'. ὡς ἔπεται, ποιοῦντες ἐν ἑκάστῳ καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιο, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἶτα.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει·

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνθῇ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει·

Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἄγιος Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα.

Εἶτα.

Ἄντες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰ ἀπτώματα ἡμῶν τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

Εἶτα τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα, λέγομεν τὸ Κοντάκιον, τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἦχος βαρὺς.

Ε'πὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν Παῖθος νοήσωσιν ἐκούσιον· τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγατμα.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῇ δὲ Τρίτῃ, λέγομεν Κοντάκ. τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν κόσμῳ κηρύττεται τὴν μετάνοιαν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ,
Σταυρώσαντον. Ἦχος δ'.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐ-
πωνύμῳ σου κακῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρ-
μοὺς σε δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν
τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς. Βασιλεῖς ἡμῶν,
ἦκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων·
τὴν συμμαχίαν ἔχαιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης,
ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε, προσ-
ελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-
νάπαυσιν· τοὺς πόντους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν
θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερευρὸς ἀνεδείχθης,
τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον
πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ
σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου·
διὰ τοῦτο ἡγιασθης, ὡς μέγας Μήστης Θεοῦ
τῆς χάριτος.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς·
καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀ-
τελεύτητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε,
μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεως φωναῖς, ἀλλὰ
πρόσφθασον, ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσ-
τατεύουσα εἰς, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ·
Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβὶμ· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐ-
λόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεός οἰκτιρή-
σαι ἡμᾶς. Καὶ ποιῶμεν τὰς γ'. μεγάλας με-
τανοίας, καὶ τὰς ιβ'. Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Κανδη-
λάπτης, καὶ κρῖνει τὸ μέγα σήμαντρον· Ἡμεῖς
δὲ εὐχόμεθα ἡσυχῶς, καὶ ἄρχεται ὁ Προστυῶς
τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας,
γ', καὶ ψάλλομεν τὸν ργ'. Ψαλμὸν τοῦ Ἑσπε-
ρινοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὰς συν-

ήσεις Εὐχαῖς τοῦ Δυχνικοῦ· μετὰ δὲ τὸ τέλος
τοῦ Προστυμικοῦ Ψαλμοῦ, εἰς τὸ, Ἀλληλοῦα,
μετανοίας γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τὰ, Πρὸς
Κύριον· καθ' ἐν δὲ Ἀντίφωνον, ποιῶμεν μετα-
νοίας γ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰς
ἐροῆς.

Ἀπαραλλάκτως δὲ ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη
τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρώων, καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Χρὴ εἶδέναι, ὅτι εἰάν γίνηται Ἀδελφὸν ἐκδημῆσαι
πρὸς Κύριον ἐν ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις, διὰ μέσης
τῆς Ἑβδομάδος, Παννυχὶς οὐ γίνεται τῶν τρίτων αὐτοῦ,
ἕως τῆς Παρασκευῆς Ἑσπίας· τότε γὰρ τελεῖται ἡ Παν-
νυχὶς αὐτοῦ, καὶ τῷ Σαββάτῳ ἡ Λειτουργία αὐτοῦ· τὸ
δὲ ἐπὶ τὸν Σάββατον, γίνονται τὰ ἱννατα αὐτοῦ, καὶ λαγ-
χάνη καὶ τε μή. Τὰ δὲ τισσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνονται,
ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ· αἱ δὲ προ-
φοραὶ καὶ αἱ μνημαὶ αὐτοῦ, ἀρχονται ἀπὸ τῆς νέας Κυ-
ριακῆς, μέχρι συμπληρώσεως ἡμερῶν τισσαράκοντα.

— 2023 —

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προστυμικόν, στιχολογοῦμεν τὰ
Πρὸς Κύριον· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσώ-
μεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στίχ.
προσόμοια τοῦ Τριωδίου, γ'.

Ποιήμα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Πάντας ὑπερέβην.

Πᾶσαν ἀμαρτίαν διεπραξάμην, πάντας ὑ-
περέβην τῇ ἀσωτίᾳ· εἰάν θελήσω μετα-
νοῆσαι, οὐκ ἔχω δακρύων ὄχτους· εἰάν ῥαθύ-
μως καὶ νῦν βιώσω, κολάσει ὑποδικός εἰμι.
Ἀλλὰ δός μοι διώρθωσιν μόνε ἀγαθέ, ὁ Θεός,
καὶ ἐλέησόν με.

Ο μβρους μοι παράσχου Χριστέ δακρύων,
ἐν τῇ τῆς Νηστείας τερπνῇ ἡμέρᾳ· ὅπως
πενθήσω καὶ ἀποπλύνω, τὸν ῥύπον τὸν ἐκ
τῶν ἡδονῶν, καὶ ἐποφθῶ σοι κεκαθαρμένος,
ἥνικα Κριτὴς ἐξ οὐρανοῦ, μέλλης ἔρχεσθαι
Κύριε, κρῖναι τοὺς βροτοὺς, ὡς κριτὴς, καὶ
δίκαιος μόνος.

Ἔτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ.

Δεῦτε προθύμως, τὸ στερεὸν ὅπλον τῆς Νη-
στείας, ἔχοντες ὡς θυρεὸν, πᾶσαν με-
θοδείαν πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ἀποστρέψωμεν
πιστοί· μὴ θελχθῶμεν ταῖς ἡδοναῖς τῶν πα-

Θῶν, μὴ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν δειλιάσωμεν δι' ὧν Χριστὸς ὁ φιλόθρωπος, βραβείois τῆς ὑπομονῆς στεφανώσῃ ἡμᾶς· ὅθεν παρρησίᾳ προσευχόμενοι, προσπίπτομεν κραυγαῖζοντες, αἰτούμενοι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ δὲ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εὐθύς τὰς Προφητείας.

Ἐσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς γ'.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Στίχ. Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀέρας, καὶ ἀκατάσκευαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπαφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος· καὶ ἔσω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος, καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός, τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος· Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν· καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ'

ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεραινεῖναι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με, εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Παροιμίας Σολομώντος υἱοῦ Δαυὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ, γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, καὶ νοῆσαι λόγου φρονήσεως· δεξασθαι τε στροφὰς λόγων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν· ἵνα δὴ ἀκαίκοις πανουργίαν, παιδί δὲ νέῳ, αἴσθησιν τε καὶ ἔννοιαν. Τῶνδε γὰρ ἀκούσας σοφός, σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται· νοῆσει τε παραβολήν, καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν· εὐσέβεια εἰς Θεόν, ἀρχὴ αἰσθήσεως· σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν, ἀσεβεῖς ἐξηθενήσουσιν. Ἄκουε, Υἱέ, νόμους πατρὸς σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ δεσμούς μητρός σου. Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σὴ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σὺν τραχήλῳ. Υἱέ, μὴ σε πλανήσωσιν ἀσεβεῖς ἄνδρες, μηδὲ βουλευθῆς, εἰς παρακαλέσωσί σε, λέγοντες· Ἐλθέ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος· κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως· καταπίωμεν δὲ αὐτόν, ὥσπερ Ἀῶντος ζῶντα, καὶ ἄρωμεν τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· τὴν κτῆσιν αὐτοῦ τὴν πολυτελεῖα καταλαβόμεθα· πλησώμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκυλῶν· τὸν δὲ κληρόν σου βάλε ἐν μέσῳ ἡμῶν· κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσῦπιον ἐν γεννηθήτω ἡμῖν· Υἱέ μου, μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ' αὐτῶν· ἐκκλινον δὲ τὸν πόδα σου ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν· οἱ γὰρ πόδες αὐτῶν εἰς κακίαν τρέχουσι, καὶ ταχινόι εἰσι τοῦ ἐκχέαι αἷμα. Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς. Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνου μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακὰ· ἡ δὲ καταστροφή ἀνδρῶν παρανόμων, κακὴ. Αὗται αἱ ὁδοὶ εἰσι πάντων τῶν συντελούντων τὰ ἄνομα· τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται. Σοφία ἐν ἐξοδοῖς ὑμνείται, ἐν δὲ πλαταταῖς παρρησίαν ἔχει.

Τὸ Καταξίωσον Κύριε· καὶ μετανοίας γ'·
Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιγα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον·

Ἦχος γ'.

Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· ἀληθὴς νηστεία, ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσεις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιπορείας· ἡ τούτων ἐνδεα, νηστεία ἐστίν, ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ Οὐρανῷ· Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων, εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης, εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς· οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουθενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνήσι, καὶ ἡ ἐξουθενώσις τοῖς ὑπερηφάτοις.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις! ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριαδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σέ δαρρῶμεν, εἰς σέ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου. Εἴτα ποιῇ ὁ Κανονάρχης τὴν συνήθη μετανοίαν εἰς τοὺς Χορούς· ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροί. Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, καὶ μετανοίας γ'. Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Εἴτα φαίλομεν τὰ Τροπάρια. Θεοτόκε Παρθένε. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ· Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν. Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν· ποιοῦντες ἀνα' μίαν μετάνοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ λέγεται πρᾶξι τῇ φωνῇ καὶ ἄνευ μέλους.

Κύριε ἐλέησον. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός· καὶ ἡμεῖς τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ· **ταῖς τρεῖς μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐβ. μικραῖς.**

Ὅρα ταῦτα τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, σελ. 65. Εἴτα, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν· Κύριε ἐλέησον· β'. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλα μου τὴν βεβηλότητα· φωτίσον μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντός δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ τούτου, καὶ μετανοίας γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ. Ὅταν δὲ ἰστώμεν τράπεζαν, λέγομεν τὸν ρμδ'. Ψαλμ. τὸ, Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου. Εἴτα ἐξερχόμενοι ἐν τῷ Νάρθηκι, ψαλλομεν, ὡς συνήθως, τὸ Στιχηρὸν τοῦ ἁγίου, Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Λέγονται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως αἱ συνήθεις Εὐχαί, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Αὕτη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Λυχνικοῦ γίνεται, μὴ οὖσης Προηγιασμένης· οὐ γὰρ παρελάβομεν ποιεῖν Προηγιασμένην μέχρι τῆς Τετάρτης, διὰ τὸ νηστεῦν ἐκ παραδόσεως πᾶσαν τὴν Ἀδελφότητα· οἱ δὲ δυνάμενοι, μενέτωσαν νήστεις ἕως τῆς Παρασκευῆς.

Ὅταν τελεῖται ἡ Δεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ποιῇ ὁ Ἱερεὺς ἐν ἑκάστῳ Ἀντιφώνῳ τῆς Στιχολογίας μικρὰν Συναπτήν. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ἰ. ἀπὸ τοῦ, Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, δευτεροῦντες αὐτό· εἴτα τὸ Μαρτυρικόν εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον· ἐπεὶ τὰ γ'. προσέμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ γ'. τοῦ Μηναιίου, δευτεροῦντες τὸ ἐν· καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ κηρῶν, καὶ θυμιατοῦ. Εἴτα, τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, καὶ ἡ Γένεσις. Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ Στίχῳ τοῦ β'. Προκείμενου, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Κελεύσατε· λαβὼν δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν θυμιατόν, καὶ κηρὸν εἰς τὴν εὐώνυμον αὐτοῦ χεῖρα, ἱσταται κατενώπιον τῆς ὁρίας Τραπεζῆς, καὶ λέγει· Σοφία ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. Καὶ ὁ Ψάλτης τὴν Παροιμίαν· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι· καὶ ὁ Διάκονος· Σοφία· καὶ εὐθὺς τὸ, Κατευσυνθήτω, φαλλόμενον ἔξωθεν παρὰ τοῦ Δομιστίκου, μετὰ τῶν στίχων. Στίχ. α'. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,

ἐξήκουσόν μου. Στίχ. β'. Θεὸς Κύριε, φυλακὴν τῷ ἀσέματί μου. Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου. Ὅταν δὲ φάλλῃ ὁ Δομίστικος, ἡμεῖς ἐπὶ γόνυ κείμεθα εὐχόμενοι· ὅταν δὲ ἡμεῖς ἀνιστώμεν, κλίνει αὐτὸς τὸ γόνυ. Εἰτα λέγει ὁ Διακονὸς τὰς Αἰτήσεις τῆς Ἐκτενούς· ἡμεῖς δὲ ποιοῦμεν μετανόας γ'. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι μετὰ τὴν πρόδον τῶν ἁγίων Δώρων, πληρομένου τοῦ Νδν ἂν Δυνάμεις, ποιοῦμεν μετανόας γ'. ὡς ἀπεῖπε ὁ ἅγιος· αἰρεῖ δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ καλύμματα ἐκ τῶν Ἀφών, καὶ ἀπεκάζει αὐτὰ μετὰ τῆς Ἀναφοράς, ἡ τῇ τοῦ ἁγίου. Οὕτως γὰρ καλεῖται ἐκκαθαίρειν αὐτὰ ἐν τοῖς γῶν Ἱεροσολύμων μέρει. Ὅταν δὲ πληρώσῃ τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ μέλλει ὑψῶσαι τὸν ἄγιον Ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει αὐτὸν, ἀλλὰ κεκαλυμμένον ὄντων τῶν ἁγίων, εἰσάγει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, δέει πολλῶ, καὶ ἀποκρινόμενος τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐκφωνεῖ· Τὰ Προσηγιασμένα Ἀγία τοῖς Ἀγίοις· εἰδ' οὕτως ἀνακαλύπτει αὐτὰ, τὴν συνήθη στίσει ἀποπληρῶν. Μετὰ δὲ τὴν Ὀπισθάμδωνον Εὐχὴν, Εἰη τὸ ὄνομα Κυρίου ἐυλογημένον, μετανόας γ'. καὶ τὸ, Εὐλογησὼ τὸν Κύριον ἐν παντί καὶ ὅτε· καὶ μεταδίδεται ἡμῖν τὸ κατακλαστόν, καὶ Ἀπολύσις. Οἱ δὲ μεταλαμβάνοντες, διακλύονται ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῇ τραπέζῃ, ἐσθίμεν ξυροφαγίαν, πίνοντες καὶ ζωρὸν μετὰ μέλιτος, τῇ Τετάρτῃ ὁλονοῦν τῆς α'. Ἐβδωμ. τῇ δὲ Πέμπτῃ τῆς αὐτῆς Ἐβδομάδος τράπεζαν οὐχ ἐσθίμεν, ἀλλὰ μένομεν νηστεύοντες ἄχρι τῆς Παρασκευῆς· τότε γὰρ ἐσθίμεν, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὰ Διακονικὰ τῶν φωτιζομένων καὶ ἡ Εὐχὴ, ἀπὸ τῆς Τετάρτης ἀρχοῦνται τῆς Μισσηνησίμου, καὶ λέγονται μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης, οὐ μόνον ἐν ταῖς Προσηγιασμέναις, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Σάββασιν, καὶ ταῖς Κυριακαῖς, εἰς τοῦ Χρυσοστομοῦ ὁλονοῦν τὴν Λειτουργίαν, καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων ἐν τῇ Μονῇ τῆς Λαύρας οὐ φάλλεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλ' ἕκαστος ἀναγιγνώσκει αὐτὰ ἐν τοῖς καλλίοις. Ἀλλ' εἰς τὰ Κοινόδια τῆς Παλαιστίνης φάλλονται τὰ Ἀποδείπνα οὕτω.

Περὶ ὧραν ιβ'. τῆς ἡμέρας, εἰσέρχεται ὁ Κανδηλάπτης καὶ ποιήσας μετάνοιαν τῷ Προεστώτι, κρούει τὸ σήμαντρον, ιβ'. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· καὶ ποιήσαντες ἕκαστος τὰς διατεταγμένας μετανόας, καὶ μικρὸν καθεσθίντες, εἰς τὸ πάντα, ἢ τοὺς πλείονας συναχθῆναι, ἀναστὰς ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς καθέδρας αὐτοῦ, καὶ ποιήσας τὴν συνήθη μετάνοιαν τῷ Ἡγουμένῳ, ποιεῖ Εὐλογητόν. Καὶ ἡμεῖς ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου μετὰ μετανοιών, ὡς ἔθος· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, μετανόας γ'. καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸν ξδ'. Ψαλμὸν, τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Εἰδ' οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ποιοῦντες αὐτὸν τμήματα δ'. καδ' Εἰρμέν, ὡς πληροῦ-

σθαι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας. Ἀφ' ἡμέρας ὧρης, Καθίσματα Κατανυκτικά, ὡς ἔχον πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλιν. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Κανόνος συμπλήρωσιν, ἀρχόμεθα τοῦ δ'. Ψαλμοῦ, Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσακούσας μου ὁ Θεός· ὡσαύτως καὶ τοὺς ἑτέρους Ψαλμοὺς τῶν Ἀποδείπνων. Εἰς τὸ, Ἀλλ' ἡλοῦσα, μετανόας γ'. καὶ αὐθις ἀρχόμεθα τῆς ἑτέρας στάσεως, τὸ, Πρὸς σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου, καὶ τοὺς λοιποὺς δύο Ψαλμοὺς, λέγοντες ἐν τῷ τίλει τούτων, Ἀλλ' ἡλοῦσα, καὶ ποιεῖμεν μετανόας γ'. εἰτα ἀρχεται ὁ Χορὸς, ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὴν ἀρχὴν, τὸ, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Καὶ λέγομεν τοὺς τοιαύτους Στίχ. μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους, λέγοντας τοῦ ἑνὸς Χοροῦ, καὶ ἀποκρινόμενου τοῦ ἑτέρου. Ὅμοιος καὶ τὸ, Ἡ ἀσώματος φύσις, τὰ Χερουδὶμ. Τὸ δὲ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, χθρμαλῇ τῇ φωνῇ. Εἰτα ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς τὸ, Παναγία Δείσποινα Θεοτόκε, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ποιεῖ ὁ ἑτέρος Χορὸς μετάνοιαν· καὶ ἀνισταμένου τοῦ ἑτέρου Χοροῦ καὶ ἀποκρινόμενου, ποιεῖ ὁ ἑτέρος μετάνοιαν, ὡσαύτως καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς παρακλητικούς Στίχους ἅπαντας. Ὅταν δὲ εἰπώμεν, τὸ, Ὁ Θεός ἐλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, φάλλουσιν οἱ δύο Χοροὶ ἐκίσως, καὶ μετανόας γ'. εἰτα Τρισάγιον χωρὶς μετανοιών, καὶ λέγομεν τὰ παρόντα Τροπάρια εἰς ἔχον, β', ἃ καὶ φάλλομεν μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ μέλους. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου. Δόξα, Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ νῦν. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρ' ῥησίαν. Ἰστίον, δὲ, ὅτι εὐρίσκεται ἐνταῖς τῶν Τυπικῶν, ἐκ δευτέρου φαλλισθαι, εἰ βουλητόν τῷ Προεστώτι, ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν, τὸ Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, Χριστέ ὁ Θεός. Οὐκ εἶδαμεν δὲ τοῦτο γινόμενον ἐν οὐδεμίᾳ τῶν Μονῶν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέρα Τροπάρια, ἃ καὶ φαλλονται ἡμέραν παρ' ἡμέραν, εἰς ἔχον πλ. δ'. ἔχουν τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ Ἑσπέρας· εἰσὶ δὲ ταῦτα· Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄσπνρον. Στίχος· Ἐπίβλεψον εἰσακούσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου. Ὡς φοβερά ἡ κρίσις σε Κύριε! Δόξα. Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεός. Καὶ νῦν. Τὴν ἀκαταίσχυντον Θεοτόκε ἐλπίδα σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ρί· Ὁ Ἱερεὺς· Δεῖ εὐχῶν τῶν φγίων Πατέρων ἡμῶν· καὶ τῶν Εὐχῶν, Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς. Τινὰ δὲ τῶν Τυπικῶν ὀρίζουσι μετὰ τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, τὸ, Δεῖ εὐχῶν μόνον λέγεσθαι παρὰ τοῦ Ἱερώς, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν Εὐχὴν, Δείσποτα Θεὶ Πάτερ παντοκράτορ· ὅπερ οὐχ ἀρμόζει, δοκεῖ μοι, καταλιμπάνεσθαι, εἰ μὲν τῇ τοιαύτῃ στάσει, τὸ, Κύριε, Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ, τὸ, Δείσποτα Θεὶ Πάτερ παντοκράτορ. Εἰδ' οὕτω, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν'. τὸ, Κύριε εἰσακούσας μου τὸς προσευχῆς μου, κρὶ ἡ κρὰυγῇ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω· καὶ τὸ, Κύριε παντοκρά-

τορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ'. Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα· Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τῆν πύλιν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ ἡ Εὐχή· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Εἰτα Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ μετανοίας, γ'. τὸ, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, Καταξίωσον Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Εἰτα ψάλλομεν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς εἰς Ἦχον πλ. β'. Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενεοῦ. Καὶ ἀποκρίνεται τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος Χορὸς· ὁ δὲ ἐναρξάμενος Χορὸς λέγει, Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον. Εἰτα καὶ ὁ ἕτερος Χορὸς τὸ Τροπάριον ἐν ἑκάστῳ στίχῳ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε στίχων, λέγουσιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ τὸν α. στίχον, καὶ τὸ Τροπάριον. Εἰτα ἀρχεται ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς. Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. Κύριε, εἰ μὴ τοὺς ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς. Καὶ νῦν. Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν Θεοτόκε πταισμάτων. Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι. Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ ἡ Εὐχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς. Καὶ ποιῶμεν τὰς εἰ. μετανοίας, ὡς συνήθως, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ. Εἰτα τὸ Τρισάγιον καὶ μετανοίας, γ'. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον, ββ., λέγομεν τὴν Εὐχὴν, Ἀσπιλι ἀμόλυντε· καὶ τὸ, Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα. Δεῖ εἰδέναι ὅτι τὰ πλείονα τῶν Τοπικῶν, καὶ ἡ συνήθεια ὀρίζουσι, μετὰ τὸ τελευταῖον Τρισάγιον, πίπτειν ἅπαντας ἐπὶ γῆς, καὶ λέγειν τὸν Ἱερεῖα μεγαλοφώνως τὴν ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ Εὐχὴν, Δέσποτα πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν ἡ καὶ τὴν Ἀπέλυσιν. Εἰδ' οὕτω, ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς Ἀδελφοῖς· Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ οἱ Ἀδελφοί· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε. Καὶ ἀρχονται οἱ Ἀδελφοὶ ἀνά δύο, εἰς ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, αἰτεῖσθαι καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεύς λέγει, ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς, Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τὰ λοιπὰ. Ὁ Προεστὼς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Καὶ λα-

βόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς καλλίοις ἡμῶν, ἔνθα λέγομεν καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας.

Ἰ. ὅτις μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς, συγχώρησον Κύριε· τοῖς ἀγαθοποικοῦσιν ἀγαθοποιήσον· τοῖς ἀδελφοῖς πᾶσι καὶ αἰκείαις ἡμῶν χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἱάσιν δώρησαι· τοὺς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως· τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον· τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, χάρισαι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἡμῶν ἐλευνότητος, καὶ ἀθλιότητος, καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως τοῦ ἁγίου σου Εὐαγγελίου, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ἀμήν.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, ἀποδιώξον τὴς πονηροῦς καὶ ἀκαθάρτους λογισμοὺς ἀπὸ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου με ψυχῆς, καὶ καρδίας, καὶ κατὰ βεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι ἀσθενὴς καὶ ταλαιπώρος εἰμι ἐγώ· καὶ ῥύσαι με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων· ὅτι ὑπερευλογημένη, ὑπάρχεις, καὶ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνδοξε Ἀειπάρθε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, ἵνα σῶσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰ. ἐλπίς μου ὁ Θεός, καταφυγή μου ὁ Χριστός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· Τριάς ἁγία σῶσόν με.

Ἦρῃ, μίαν ἡμέραν τῶν ἁγίων Νηστειῶν, ἀκριβῶς ἐξελθάντες, παρηθήκαμεν τῇ ἀγάπῃ ἡμῶν, τὴν τε ποσότητα τῆς ψαλμωδίας, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τυπωθείσας παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων μετανοίας, ὥς οὐκ ἐξῆστι παραλογίζεσθαι.

οὐδὲ τὸν ἄγαν νομοθέτην. Ποσοῦνται δὲ αἱ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γινόμεναι μετάνοιαι τοῦ νυχθημέρου τριακόσαι, ἄνευ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Παρελάβομεν δὲ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις καλλίοις ἑκάστον ψάλλειν τὸ Ψαλτήριον, καὶ οἱ μὲν δυνάμενοι, τελειοῦσι αὐτὸ τὸ νυχθημέρον· οἱ δὲ, τρεῖς τῆς Ἑβδομάδος, οἱ δὲ, δῖς. Μετανοίας δὲ ποιεῖν, ὅσας ἑκάστω, κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, ὁ Προεστὼς τυπώσει.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸ Ἀποδειπνόν.

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις, ψάλλομεν τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὡς ἑφεξῆς, ποιοῦντες εἰς ἑκάστον Τροπάριον μετανοίας γ' καὶ λέγοντες·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὁ Κανὼν, Ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ήχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
- Σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξαῖω
- αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω
- αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται. Δίς.

Τροπάρια.

Πόθεν ἄρξωμαι θρηνεῖν, ταῖς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν, ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνωδίᾳ; ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός μου δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ Κτίστη πάντων, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπὸν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδάμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ ταῖς ἀμαρτίας μου.

Οἱμοὶ τάλαινα ψυχὴ! τί ὁμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὐᾷ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Αντὶ Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἡ νοητή μοι κατέστη Εὐᾷ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γευόμετος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Επαξίως τῆς Ἑδεῖμ, προεξερίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτὴρ, ἐντολὴν ὁ Ἀ-

δάμ· ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν διαπαντός, τὰ ζωηρά σου λόγια;

Δόξα.

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μοναδί προσκυνουμένη, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνος μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἄρον τὸ κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸ βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἄγνη, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

- Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυ-
- μνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου, σαρ-
- κί ἐπίδημῃσαντα. Δίς.

Τροπάρια.

Πρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω· γῇ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχες μοι, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ μου, ἰλέω ὁμματαί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ἡμάρτημα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ἀλλ' ἄκτειρον ὡς Θεός, Σῶτερ τὸ ποίημά σου.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμνηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Ζᾶλῃ με, τῶν κακῶν περιέχει, εὐσπλαγχνε Κύριε· ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ κᾶμοί, τὴν χεῖρα ἔκτεινον.

Εσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκὸς μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτὴρ, καὶ κατ' ὁμοίωσιν.

Ἡμαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χροὺν ἀπετέλεσα.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνάτο μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἐνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ενδεδυμαι, διερρήγμένον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνάτο μοι, ὁ ὄφεις τῇ συμβουλῇ, καὶ καταισχύνομαι.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς πόρνῃς Οἰκτίρμον, καὶ γὰρ πρόβαλλομαι· Ἰλασθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Προσεβλεψα, τοῦ φυτῆ τοῦ ὠραῖον, καὶ ἠπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ καταισχύνομαι.

Ε'τέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κακῶν, μακρύνοντες κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Δόξα.

Ε'να σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸν ἀπάντων ὕμνω, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α'χραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**'πὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν
- » ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στε-
- » ρέωσον.

Τροπάρια.

Εὖρ παρὰ Κυρίου ποτὲ, Κύριος ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

Εἰς τὸ ὅρος σῶζου ψυχὴν, ὥσπερ ὁ Ἀὼτ ἐκείνος, καὶ εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.

Οεῦγε ἐμπρησμόν ὦ ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

Εμάρτόν σοι μόνος ἐγὼ, ἡμαρτον ὑπὲρ πάντας, Χριστέ Σωτὴρ μὴ ὑπερίδῃς με.

Ὡς εἰ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν ἄρνα, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Ὡς εἰ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἰ ὁ Πλαστουργός μου· ἐν σοὶ Σωτὴρ δικαιοθήσομαι.

Εξομολογοῦμαί σοι Σωτὴρ· Ἠμαρτόν σοι ἀμέτρως· ἀλλ' ἄντες ἄφες μοι, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ω' Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλάνης, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοδόχε Γαστήρ· χαῖρε θρόνε Κυρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**'κήκουσεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύ-
- » ριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρ-
- » θένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι
- » καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
- » φοβήθη· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδῃς, τὸ πλάσμα σου μὴ παρέψη Δικαιοκρίτα· εἰ καὶ μόνος ἡμαρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον Φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν ἐξουσίαν, ἀφιέναι ἀμαρτήματα.

Ε'γγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φροντίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ· ὁ καιρὸς συντέμνει,

διανάστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής ἐστίν· ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει· τί μάτην ταραττόμεθα;

Α'νάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου ἄς εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύταις ἐπ' ὅψεσι προσάγαγε, καὶ σαγόνας στάλαξον δακρύων σου· εἰπὲ παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς ἐνθυμήσεις, Χριστῷ, καὶ δικαιοῦναι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἀμαρτήμα οὐδὲ πράξεις, οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ οὐκ ἐπλημέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον, καὶ προαίρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξαμαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ε'ντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεδικάσθην ἐγὼ ὁ τσίλας, ὑπὸ τῆς οἰκείας συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον. Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνώστα, φείσαι καὶ ῥῦσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δειλῆιον.

Η' κλίμαξ ἦν εἶδε πάλαι, ὁ μέγας ἐν Πατριάρχαις, δεῖγμα ψυχῆ μου, πρακτικῆς ὑπάρχει ἐπιθάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀναβάσεως· εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ θεωρίᾳ, βιοῦν ἀνακαινίσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας, ὑπέμεινε δι' ἐνδειαν ὁ Πατριάρχης, καὶ τὸν παγετόν τῆς νυκτός ἤνεγκε, κατ' ἡμέραν κλέμματα πιεθμένος· ποιμαίνων, πυκτεύων, δουλεύων, ἵνα τὰς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγῃται.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πράξιν τε καὶ τὴν γνώσιν ἐν θεωρίᾳ· τὴν μὲν Λείαν, πράξιν ὡς πολύτεκνον· τὴν Ῥαχήλ δέ, γνώσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, ἢ πράξεις, οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Δόξα.

Α'μέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον, καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὕμνοлогούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκτεῖς καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**'κ νυκτός ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώ-
- » τισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ μέ, ἐν
- » τοῖς προσταγμασί σου, καὶ διδάξόν με Σω-
- » τῆρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τροπάρια.

Εν νυκτί τὸν βίον μου διήλθον αἰεὶ· σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλὺς, ἡ νύξ τῆς ἀμαρτίας· ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴρ ἀναδείξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ τάλαις ἐγὼ, ἔπραξα ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ Ὑψίστου, μιάνας κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος.

Εξομολογοῦμαί σοι Χριστέ Βασιλεῦ· ἡμάρτον ἡμάρτον, ὡς οἱ πρὶν τῷ Ἰωσήφ, ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκὺς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴν δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπράθης τοῖς κακοῖς σου.

Ιωσήφ τὸν δίκαιον, καὶ σῶφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, τοῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, αἰεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ᾤκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτέ, τοιοῦτο προσενέγκω; Δόξα.

Σὲ Τριάς δοξαζόμεν τὸν ἕνα Θεὸν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλὴ οὐσία Μονὰς, αἰεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε, ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἠνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Τροπάρια.

Τὰ δάκρυα Σωτὴρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βρώσης τῆς καρδίας· Ὁ Θεὸς ἡμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι.

Εξένευσας ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθάν καὶ Ἀθειρών· ἀλλὰ φεῖσαι κράζον, ἐξ Ἰδοῦ κατωτάτου, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ος δάμαλις ψυχὴ παροιστήσασα, ἐξωμοιώθης τῷ Ἐφραίμ· ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ κῶ καὶ θεωρίᾳ.

Τῇ χεὶρ ἡμᾶς Μωσέως πισώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λεπτωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθαίρει· καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτὴν, κᾶν ἐλεπρώθης. Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατὴρ φησι καὶ Υἱὸς, καὶ Δεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μήτρα σου Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Εἴτα ψάλλομεν ἀργῶς τὸ παρὸν Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις, τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι. Ἀνάνησον οὖν, ἵνα φεῖσται σοι Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Η**μάρτομεν ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παρὰ δώης ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Δίς.

Τροπάρια.

Ημάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα τὴν ἐντολήν σου· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην, καὶ προσέθηκα τοῖς μὴ ὁμολογῶντι τὰς ἐντολὰς σου. Ἀλλ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσά σοι τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπεινότητα, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχευε τῇ κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαοὺλ ποτέ, ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ψυχὴ ταῖς ὄνους, πάρεργον τὸ βασιλεῖον εὗρε, πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς σεαυτὴν, ταῖς κτηνώδεις ἐρέξεις σου, προκρίνουσα τῆς Βασιλείας Χριστοῦ.

Δαυὶδ ποτέ, ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἡμαρτε διττῶς ψυχὴ μου, βελεῖ μὲν τοξευθεῖς τῆς μαχίας, τῷ δὲ δόρατι αἰλούς τῆς τοῦ φόβου ποινῆς. Ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν, ὁ Δαυὶδ ποτέ, ἀνομήματι τὴν ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρκα, τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλὴν. Ἀλλ'

αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχὴ, μὴ μεταγνοῦσα Θεῷ.

Δαὐτὸ ποτὲ ἀνέστηλωση, συγγραψάμενος ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πρᾶξιν ἐλέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων· Ἐλέησόν με· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ· αὐτὸς καθάρισόν με.

Δόξα.

Τριας ἀπλὴ ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁγία· φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἐν ἁγίον ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριας. Ἄλλ' ἀνύμνησον, δόξα-σον, ζωὴν καὶ ζωαίς, ψυχὴ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦμνουμέν σε εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὕτη προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐ Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
• φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ,
• πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίς.

Τροπάρια.

Ἡμαρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα, ἀκτεῖρῃσον βρωῶντα· Ἡμαρτόν σοι, σῶσον· ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

Ο διφρηλάτης, Ἡλίας ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς Οὐρανόν, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τοῦτου οὖν ψυχὴ μου, τὴν ἀνοδὸν ἀναλογίζου.

Ο Ἐλισσαῖος ποτὲ δεξάμενος, τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλὴν, χάριν παρὰ Κυρίου· αὕτη δὲ ὡς ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαίῃ, ἔσθ' ἐνθα καὶ ἐνθα· αὕτη δὲ ὡς ψυχὴ μου, ταύτης οὐ μετέσχες, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ἡ Σωμανίτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξένισεν ὡς ψυχὴν, γνώμη ἀγαθὴ· σὺ δὲ οὐκ εἰσωκίσω, οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ριφήσῃ ἐξω θρηνωδοῦσα.

Τοῦ Γιεζῆ, ἐμιμήσω τάλαινα, τὴν γνώμην τὴν ῥυπαρὰν, πάντοτε ψυχὴ· οὐ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου καὶ ἐν γῇ· φεῦγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ ἐκστάτα τῶν κακῶν σου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Αναρχε Πατέρ, Υἱὲ συνἀναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ

Γεννῆτορ, Πατὴρ ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον· Τριας Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ος ἐκ βαφῆς, αἰλουργίδος Ἀχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
• τος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κῆ-
• σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
• σις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
• Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Ο νοῦς τετραυματίσται, τὸ σῶμα μεμαλάκι-
σαι, νοσεῖ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτὴς ἀνερευνηῖσαι τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιαβητον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους· ὧν τοὺς δευτέρους ὡς ψυχὴν, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ο Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημέληται, Προφῆται ἡτόνησαν, καὶ πᾶς δικαίου λόγος· αἱ τραυματίαι σου ὡς ψυχὴν, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἱατροῦ τοῦ ὑγιουντός σε.

Τῆς νέας παρχῶ σοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγ-
ματα, ἐνάγοντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάνυξιν· δικαίους οὖν ζήλωσον, ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέπου, καὶ ἐξιλέωσαι Χριστὸν, προσευχαῖς τε καὶ νηστεύαις, καὶ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι.

Τρις ἐννηθρώπησε, καλέσας εἰς μετάνοιαν, Ἀληστάς καὶ πόρναις· ψυχὴ μετανόησον, ἡ θύρα ἡνέωκται, τῆς Βασιλείας ἥδη· καὶ προάρ-
πάζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς ἐννηθρώπησε, σαρκὶ προσομιλήσας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλήσει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα· ὑπο-
γραμμὸν σοὶ ὡς ψυχὴν, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλε-
σε, Νηπίων δῆμους, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτερον ἐδόξασε, καὶ γηραλαίαν Χήραν· ὧν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴν, οὐ τὰς πράξεις, οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαὶ σοὶ ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπεινάσας, δεικνύς

τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης· ἄν σοι προσβάλλῃ ὁ ἐχθρὸς, προσευχῇ τε καὶ νηστείᾳ, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι. Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ Δεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' ἑσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζωὴν, καὶ ζωᾷς ζωοποιούσαν, καὶ φωτίζουσιν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννήτορ Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Τροπάριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων· ἵνα ρυσθῶμεν πάσης ὀργῆς, καὶ θλίψεως, καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην αἰεὶ.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί·

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμηνεύτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

Δεῖ τὸν Ἐκκλησιάρχην σκοπεῖν ἀκριβῶς, ἵνα, ὅταν τὸ Ἀπόδειπνον ἀπολύσῃ, ὑπάρχη ἀκμὴ τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, καὶ τὰ Τριαδικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, εἰς τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα Κατανυκτικὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα.

Ἦχος β'.

Υπερευλογημένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας· Μωϋσῆς γὰρ δι' αὐτῆς ἐδοξάσθη, καὶ Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἐν πλαξίν ὑπεδέξατο· τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι, Παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν. Ἐν αὐτῇ οὖν κατασθῆσωμεν, τῆς σαρκὸς πάθη φλογίζοντα, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες· Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, καὶ ρῦσαι τῆς γεέννης. Δόξα.

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας.

Μετανοίας ἐφέστηκε καιρὸς, ἐγκρατείας ἐπιδειξάιναι καρπούς ὡς ψυχῆ μου· βλέψον πρὸς τοὺς πρὶν μετανοήσαντας, κράξον τῷ Χριστῷ· Ἠμαρτον σῶσόν με, ὡς ἔσωσας Δέσποτα,

Τελώνην στεναῖξαντα, ἐκ καρδίας Ἀγαθὲ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν, τὸν Υἱόν σου ἱκέτευε αἰεὶ Θεοτόκε, πάσης κακουργίας καὶ δεινότητος, ρύσασθαι ἡμᾶς τοῦ πολεμήτορος, καὶ δῆναι συγχώρησιν ἡμῖν, ὧν ἡμάρτομεν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μητροπάρθενε.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογ. Καθίσμα. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν δισημερεύοντες, βοῶμέν σοι· Κατάνυξον ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχαῖς ἡμῶν, παρέχων ἡμῖν εὐδρομον τὸ τῆς Νηστείας σταδίον, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν συνάναρχον Λόγον.

Πρὸς τὸ Ἄνθος τὸ Δεῖον, ρίζα βλαστήσασα, κιβωτὲ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε πάγχρυσε, ἀγία τράπεζα ζωῆς, τὸν ἄρτον φέρουσα, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκδυσώπησον αὐτόν, σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τῷ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, τὸς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν β'. Ὠδὴν.

Ὠδὴ β'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ ἐν θαλάσῃ
» σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλί-
» την λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας
» τοῖς βροτοῖς· ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ, πε-
» πτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν, δι'
» ἄφατον ἔλεος.

Νῆψον γρηγόρησον, στενάξον δάκρυσον, διὰ νηστείας, ὅλον τῆς ἀμαρτίας, τὸν φόρτον ψυχῇ ἀπόρρίψον· τῇ θερμῇ μετανοίᾳ, ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν, τὸν πενήτην χιτῶνα διάρρήξον, τὴν ξολὴν τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Ορεὶ προσέλθωμεν, ἀρίστων πράξεων, διὰ νηστείας πάντες, ταῖς χαμαιζήλους λιπόντες, τῶν ἡδονῶν προσβολαῖς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες, σεπτῶν θεωριῶν, μόνον ὀψώμεθα Χριστοῦ, τὸ ἐράσμιον κάλλος, θεούμενοι μυστικῶς, θείαις ἀναβάσεσιν.

Οἱ μοι! τίς γένωμαι; τί διαπραΰνωμαι; τὴν ἀμαρτίαν πράττων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων, ὁ ἀσυνεῖδητος; διὰ τοῦτο πρὸ δίκης

κατάδικος εἰμί. Δικαιοκρίτα Ἀγαθὲ, ἐπιστρέψας με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς, σὲ παραπικράναντα.

Θεοτοκίον.

Εὐαγγέλιος, γῇ ἢ βλαστήσασα, τὸν τοῦ παντός τροφέα, τὸν ὑπανοίγοντα χεῖρα, καὶ εὐδοκίᾳ τῇ αὐτοῦ, ἐμπιπλῶντα πᾶν ζῶον, ἰσχυρὶ θεϊκῇ, στήριξον ἄρτῳ ζωτικῷ, παρειμένας καρδίας, τῷ κόρῳ τῶν δυσχερῶν, ἡμῶν παραπτώσεων.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος πλ. α'.

Ἦδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός.

Εἴδετε συνελθόμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς ψυχῆς, Κυρίῳ ταῖς εὐχαῖς ἀποδιδόντες, καὶ βοῶντες· Πατέρ ὁ ἐν Οὐρανοῖς, τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ἄνες καὶ ἄφες, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐν τῇ νηστείᾳ ἱλαρὸν, δεικνύντες μὴ στυγνάζωμεν, τὴν τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐναλλαγὴν, ὡς ἐκλάμπουσιν ἡμῖν τῆς εὐσεβείας τὰ κατορθώματα.

Δόξα.

Αναρχὲ ἀκτιστὲ, ἡ τρισυπόστατος Μονάς, Κυρία Βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ πανάρετον κλέος, τοῦ γένους ἡμῶν ὑμνοῦμεν· διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν Παρθένη· καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Χριστὸν τὸν λύσαντα, τῆς κατάρας ἡμᾶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε; τίς φράττει στόματα θηρῶν; Νηστεία ἢ τοὺς Παῖδας, ἐκ καμίνου ῥυσάμενη, καὶ Προφήτην Δανιὴλ, ἐκ λεόντων τῆς βορᾶς ἦν ἀσπασώμεθα, καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ σὰρκα
• **Ε**νδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσίᾳ, ἵνα σώσω
• τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παρα-
• βάσει διὰ τοῦ ὄφως.

Ἦδὲ ἡ. Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσεῖ.

Πνὸν ἀπώθου ψυχὴ, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, καὶ προθύμως γρηγᾶρει, πρὸς ταῖς θείας ἐντολάς· ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεῦσον αὐτῷ προσυπαντῆσαι.

Τραυματισθέντα δεινῶς, ἡδονῶν τῇ ρομφαίᾳ, τῇ μοτώσει Οἰκτίρμον, τῆς εὐσπλαγχνου σου ῥοπῆς, ἰάτρευσόν με Λόγε, ὅπως σε εὐχαρίστως, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Απὸ παθῶν βλαβερῶν, ἀπὸ φθόνου καὶ μίσους, ἀπὸ πάσης κακίας, ἐγκρατεύητι

ψυχὴν, σιτίοις τρεφομένη, τοῖς τὴν τρυφὴν τὴν ἄνω, αὐλῶς προξενούσι.

Θεοτοκίον.

Θεογενῆτορ Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἔλκη, καὶ καρδίας τὰ πάθη, καὶ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς, θεραπεύσον ὡς μόνη, ἀμαρτωλῶν βοηθός, καὶ πορθουμένων τεύχος.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Εν ἐγκρατεῖᾳ ἅπαντες, ταῖς ψυχαῖς πτερῶσαντες, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὐχαῖς εὐπροσδέκτους, προσάξωμεν Κυρίῳ.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως, λαβόντες δακρύσωμεν, πρὸς λύτρον ψυχῶν, ἀνυμνολογούντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ὕλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριάς ἡ ὁμοούσιος, καὶ Μονάς ἡ ἀκτιστος, καὶ πάντων Θεός, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κετηρίαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε· Πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρυφὴν πλουσίου πτύσαντες, δεῦτε τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ, τοῦ Ἀβραάμ ὁ κόλπος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
• **Α**γγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὲ ἡ. Τῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε.

Τῶν γηγενῶν, τίς οὕτως ὀλισθήσας, Θεὸν παρώργισε ποτέ; τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας ἐξηκολούθησε, καὶ καταγώγιον ὤφθη τῆς ἀμαρτίας, ὡς περ ἐγὼ ὁ τάλας; Ἀλλ' ὁ Θεός, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους, σύ με οἴκτειρον.

Θεοιδῶν, Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι ψυχὴν, εἰς πέλαγος, βιωτικῶν τε ἡδονῶν, καὶ τρικυμίαις παθῶν χειμαζομένην, καὶ προσβολαῖς τῶν ἐναντίων, πνευμάτων κινδυνεύουσιν.

Δεῦρο ψυχὴ πτεροῖς κουφιζομένη, διὰ νηστείας ἀρετῶν, τῆς χαμαιζήλου κακίας ὑπεξανάστηθι, καὶ θεωρίαις ἐντρύφα, ταῖς φανωτάταις, τρυφὴν ταῖς προξενήσαις τῶν ἀρετῶν, θεοειδὴς γενομένη, διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Τίς ἀκουστάς ποιήσει ταῖς αἰνέσεις, σοῦ τῆς Τεκνύσεως ὑπὲρ νοῦν, τὸν αἰνετὸν καὶ

Δεσπότην Ἀγνή καὶ Κύριον; ὃν ὑπεραينوῦσιν, Ἀγγέλων Ταξιαρχίαι. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος, Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Εἰρμός ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Ο καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα, τῶν σωτηριῶν· προσάξωμεν τῷ Θεῷ, δῶρα ἀρετῶν, ἐν ᾧ ἀποθέμενοι, τὰ τοῦ σκότους, ἔργα ἀδελφοί, ἐπενδυσώμεθα, ὅπλα φωτός, καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Δεῦτε ὡς ὁ Κύριος, ἐν νηστεία, εἴλε τὸν ἐχθρόν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς, θραύσωμεν αὐτοῦ, τὰ βέλη καὶ ἔνεδρα· Ὅπισω μου ὑπαγε Σαταῖν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ μέλλειν ἐκπαιράζειν ἡμᾶς.

Δόξα.

Ο μουσιώτητι, ἀνυμνῶ σε, ἄναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὴ, Λόγε καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὲρ νῦν ὁ Τόκος σου, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρὸς, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παραδενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεὸς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία προβαλλόντες, τῷ τῶν. εὐχῶν, ὄρει καὶ ἡμεῖς, καρδίᾳ καθαρά, ἰδῶμεν Θεόν, ταῖς πλάκας δεχόμενοι, τῶν ἐντολῶν, ἔνδον ὡς Μωσῆς, δόξῃ ἀστράπτοντες, τῷ προσώπῳ τῆς αἰγάπης αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἡ**σαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ,
• Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτῷ·
• ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἠχοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρόν,

Ἰδιόμελον, δὲς. Ἠχος γ'.

Αρξώμεθα λαοί, τῆς αἰώμου Νηστείας, ἥτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία· διηλευσώμεν τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ· ἐλαίῳ εὐποΐας, ταῖς κεφαλαῖς αἰλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἀγνείας τὰ πρόσωπα νιψώμεθα· μὴ βαττολογήσωμεν, ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν, ἔτω βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπετώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Βασιλείων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὡμολόγησαν, τὸν ἀπάντων

Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προσασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ διὰρρόημεν, εἰς σὲ καυχώμεθα· ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἠχος α'.

Οτι πάροικοι ἐσμέν ἐν τῇ γῇ, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν, τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀναμάρτητον φύλαξον Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν· τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἠχος δ'. Ὑαλμός ε'.

Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. Α'. 19.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἐὰν θέλῃτε καὶ εἰσακουστέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φαίγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλῃτε, μηδὲ εἰσακουστέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα. Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών, πλήρης κρίσεως; ἐν ἣ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη, ἐν αὐτῇ δὲ νῦν φονευταί. Τὸ ἀργύριον ἡμῶν ἀδόκιμον· οἱ κἀπηλοὶ σου σμίγουσιν τὸν οἶνον ὕδατι· οἱ ἄρχοντές σου ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοὺς οὐ κρίνοντας, καὶ κρίσει χηρῶν οὐ προσέχοντες. Διὰ τοῦτο, τὰδε λέγει Κύριος, ὁ Δεσπότης Σαβαώθ, ὁ Δυνάστης τοῦ Ἰσραὴλ· Οὐαὶ τοῖς ἰσχύουσιν ἐν Ἱερουσαλήμ! οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω, καὶ ἐπάξω τὴν χειρά μου ἐπὶ σέ, καὶ πυρώσω σε εἰς καθαρὸν· τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντας ὑπερηφάνους ταπεινώσω. Καὶ ἐπιστήσω τοὺς κριτὰς σου, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σου, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιστῇ Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. Καὶ συντρεβήσονται αἱ ἄνομοι καὶ οἱ αἰμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλειπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται. Διότι νῦν αἰσχυνήσονται ἐν τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῶν, αἱ αὐτοὶ ἠδούλοντο· καὶ αἰσχυνήσονται ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐπεποιθήσαν·

καὶ αἰσχυνθήσονται ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἐφ' οἷς αὐτοὶ ἐβουλεύσαντο. Ἔσται γάρ, ὡς τερέβινθος, ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα αὐτῆς· καὶ ὡς παραδείσος, ὕδωρ μὴ ἔχων. Καὶ ἔσαι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν, ὡς καλαῖμη στυππίου, καὶ ἡ ἐργασία αὐτῶν, σπινθήρες πυρός· καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσεων. (Κεφ. Β'. 1.) Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμμὼς, περὶ Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ· Ὅτι ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτῷ πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ πορεύσονται λαοὶ πολλοί, καὶ ἐροῦσι· Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· καὶ πορευσώμεθα ἐν αὐτῇ.

Προκείμενον, Ψαλμὸς δ'. Ψαλμὸς 5'.
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.
Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στιχολ. τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Τριωδίου, γ'.

Ψαλμὸς β'. Ὡς ὠράθης Χριστέ.

Βρώσει πάλαι πικρᾶ, ἐξωκισθέντες Παραδείσου, ἐγκρατεῖα τῶν παθῶν, ἐπισπεύσωμεν εἰσοικισθῆναι, ἀνακράζοντες, τῷ Θεῷ ἡμῶν· Ὁ Σταυρῷ τανύσας παλάμας σου, ὄξος πινών, χολῆς τε γευσάμενος, καὶ ὀδύνας καρτερήσας, τὰς ἐκ τῶν ἡλῶν, τὰς πικροτάτας ἡδονάς, πᾶσας ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξηλώσας, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, σῶσον τοὺς δούλους σου.

Βούλου βρώσει ποτέ, ἀπωκισθέντες Παραδείσου, τῷ Σταυρῷ σε πρὸς αὐτὸν εἰσφωκισθῆμεν ὃν εἰς πρεσβειάν σοι προσάγωμεν, Πολυέλεε, καὶ πιστῶς σου πάντες δεόμεθα· Πηγὰς δακρυῶν, ἡμῖν νῦν κατὰπεμψον, ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, τὸν ῥύπον πάντα, ἐκκαθαίρουσας τῶν παθῶν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντες σοι βοώμεν ἐκτενῶς· Κύριε δόξα σοι.

Ψαλμὸς ὁ αὐτός. Τῶν πεπραγμένων μοι.

Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφήν, καὶ μοὶ Λόγε χάρισαι, ὡς τῷ Ἀδάμ, τὸν Παραδείσον ποτέ· ἐκ πάσης σου γεύεσθαι, ἐντολῆς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

καὶ ἀπέχεσθαι αἰεὶ καρποῦ ἧς ἀπέφηνας ἁμαρτίας· ἵνα τὸ ζωηφόρον Πάθος σου τοῦ Σταυροῦ, ἐν χαρᾷ προφθάσω.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ψαλμὸς πλ. α'. Ψαλμ. 7'.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Στίχ. Σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 14.

Εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀναμέσον τῆς ἡμέρας, καὶ ἀναμέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἐνιαυτούς· καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσονα, εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας. Καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, καὶ διαχωρίζειν ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἔσπερα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα, ἐρπετὰ ψυχῶν ζωῶν, καὶ πετεινὰ πετώμενα ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὸ στερέωμα τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα, καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένους. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλὰ· καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεὸς λέγων· Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ἔσπερα, καὶ ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα πέμπτη.

Προκείμενον. Ψαλμὸς πλ. α'. Ψαλμὸς η'.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομα σου!

Στίχ. Ὅτι ἐπλήρη ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν.

Προοιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 20.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατεῖαις παρρησίαν ἄγει. Ἐπ' ἄκρων τειχέων κη-

ρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει· ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θάρρους λέγει. Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχονται τῆς δικαιοσύνης, οὐ καταισχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες, τῆς ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσεβεῖς γενόμενοι, ἐμίσησαν αἰσθησιν, καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους. Ἰδοὺ, προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς βουλῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ τὸν ἐμὸν λόγον ὑμᾶς. Ἐπειδὴ ἐκάλουν, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε, καὶ ἐξέτεινα λόγους, καὶ οὐ προσείχετε, ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμαῖς βουλαῖς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχουσι οὐ προσείχετε· τοιγαροῦν καὶ γὰρ τῇ ὑμετέρᾳ ἀπώλειᾳ ἐπιγελάσομαι· ἐπιχαροῦμαι δὲ, ἡνίκα ἂν ἔρχηται ὑμῖν ὁλεθρος. Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν θόρυβος ἄφρων, ἡ δὲ καταστροφή ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πολιορκία· ἐστὶ γὰρ, ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· ζητήσεσί με κακοὶ, καὶ ἐχ εὐρήσουσιν. Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ φόβον Κυρίου οὐ προεῖλοντο, οὐδὲ ἠθέλον προσέχειν βουλαῖς· ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τοιγαροῦν ἔδονται τῆς ἑαυτῶν ὁδοῦ τοὺς καρπούς, καὶ τῆς αὐτῶν ἀτιμίας πλησθήσονται, καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκουν νηπίους, φονεύουσιν, καὶ ἐξετασμός ὀλέσει ἀσεβεῖς. Ὁ δὲ ἐμοῦ ἀκούων, κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις, μετὰ τῶν συνήθων Στίχων.

Ἦχος πλ. δ'.

Νησεῖαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων μόνον τελῶμεν, ἀλλὰ παντὸς υἱικοῦ πάθους ἀλλοτρίωσιν· ἵνα τὴν καθ' ἡμῶν τυραννῆσαν, σάρκα δουλώσαντες, ἄξιοι γενώμεθα τῆς τοῦ Ἀμνοῦ μεταλήψεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ κόσμου σφαγέντος ἐκουσίως Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἐορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τῇ Σωτῆρος Ἀνάστασιν· εἰς ὕψος ἀρθέντες, ἀρετῶν ἐν φαιδρότητι, καὶ τῇ τρυφῇ τῶν ἀρίστων ἔργων, εὐφραίνοντες τὸν Φιλάνθρωπον.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις συναγάζονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεψεν, ἐν

μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἶμοι τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ θενός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἐδηλώθη.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸ ΑΠΟΔΕΙΞΝΟΝ.

Μετὰ τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς προεγράφη τῇ Δευτέρᾳ, ψάλλομεν· τὸ δεῦτερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὡς ἔπεται, λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Τροπαρίῳ.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Β**οηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
» **Β**ωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
» αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσται. Δίς.

Τροπάρια.

Τὴν τῇ Καὶν ὑπελθὼν, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότι ψυχῆς, ζωώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἀβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιωθὴν δικαιοσύνη· δωρὰ σοι δεκτὰ, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὁς ὁ Καὶν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεὺς, ζωοπλαστήσας ἐνέθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὀστά, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Λυτρωτά μου καὶ Κριτά, μετανοοῦντα δέξαι με.

Εξαγγέλλω σοι Σωτὴρ, τὰς ἀμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μου, πληγαῖς, ἃς μοι ἔνδον, μαιφόνου λογισμοί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἡμαρτον Σωτὴρ, ἀλλ' οἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ· πλήττεῖς συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· δακρύνοντα βλέπεις, καὶ προσρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἀσωτον.

Δόξα.

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνημένη, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατακλύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σὲ ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα. Δίς.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἀμαρτία καί μοι, γυμνώσασά με τῆς πρὶν, Θεοῦφάντου στολῆς.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καὶ θάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἐλεγχὸν τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίῳ παθῶν.

Εστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχροῦς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαδοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Υπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρὸς, καταπιέζει με.

Κιλοῦλον, καὶ φιλοκτήμενον βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτῆρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρὺν, κλοιὸν περικέμαι.

Εκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῇ τῶν αἰσchrῶν λογισμῶν, ποικίλῃ περιβολῇ· καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἐξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνης ἐφρόντισα, τῆς ἐνδον ὑπεριδῶν, Θεοτυπώτου σκηνῆς.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκόνης τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ἡμάρτηκα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ὡς μύρον δέχου Σωτῆρ, καί μοι τὰ δάκρυα.

Ἰλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, Σῶτερ ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γάρ τῶν ἐξ Ἀδαμ, ὡς ἐγὼ ἡμαρτέ σοι.

Δόξα.

Εἴνα σε, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, Θεὸς αἰπάντων ὑμῶν, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἴχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνητε, ἰκέτευς ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος. Δίς.

Triodio.

12

Πηγὴν ζωῆς κέκτημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν καθαιρέτην, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου, πρὸ τοῦ τέλους· Ἠμάρτον ἰλάσθητι σωσόν με.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι ἰλάσθητί μοι· οὐ γάρ ἐστὶν ὅς τις ἡμαρτεν, ἐν ἀνθρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην τοῖς πταίσμασι.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτῆρ, ἡσεληγκότας ἐμίμησάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσαίμενος, καταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Τὸν Χαὶμ ἐκείνον ψυχὴν, τὸν πατραλοῖαν μιμησαμένη, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκάλυψας, τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνακαίμψασα.

Τὸν ἐμπρησμόν, ὥσπερ Λῶτ, φεῦγε ψυχὴ μου τῆς ἀμαρτίας· φεῦγε Σόδομα καὶ Γόμορρά· φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου ὀρέξεως.

Ελέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων. Δόξα.

Τριὰς ἀπλὴ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριαδί, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σώσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεογεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον θαῦμα! μέινασα Παρθένος θηλαζούσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἐλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Ερηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριαρχαῖς, ἵνα κτήσῃ πράξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃς νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃς τὸν ἄδυτον γνόφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριαρχὰς, ὁ μέγας ἐν Πατριαρχαῖς παιδοποίησας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχῆ μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάθρα, ταῖς βάσεις, ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ἡσαῦ τὸν μεμισημένον, ζηλοῦσα ψυχὴ ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου κάλλους πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Εἰδὼμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμάνιας ἐπιμιξίαν· ἀκρασίᾳ γάρ αἰεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιδόμενος· Ε-

δωμ ὠνομαίσθη, ὃ λέγεται Δερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Γὼβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὡς ψυχὴ μου δικαιοθέντω, τὴν αὐτοῦ ἀνδρείαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν οἷς ἔγνως, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης· ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ο πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος· ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περίβλεπτος, ἅπαις ἀφαιρέοικος αἰφνίδιον· παλαίτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο. Δόξα.

Α μέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητά, ὡς ὁμοβασιλεῖον καὶ σύνθρονον· βωῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταὶ ἄκταις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων φύσει Παρθένος· ὃ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως τάξις· παιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ἐξ ἧς ὁ Ἰησοῦς.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐγώ, ἐν τοῖς προσταγμάσι σου, καὶ δίδαξόν με Σωτήρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θήβην ψυχῇ, ὑδάσι, κύμασι, φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσαν δράμα πικρὸν, βουλῆς Φαραωνίτου.

Εἰ τὰς μαίας ἤκουσας κτεινούσας πστέ, ἀνηβον ταλαίνα, τὴν ἀρρένωπὸν ψυχῇ, τῆς σωφροσύνης πρᾶξιν· νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ος Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα ταλαίνα, οὐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ· καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παθῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Ταῖς ἐρήμους ὥκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο δὲ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βράτῳ, θεωφανείας ψυχῇ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Τὴν Μωσέως ράβδον εἰκονίζου ψυχῇ, πλήτουσαν θαλάσσαν, καὶ πηγνύουσας βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ· δι' οὗ δυνήσῃ καὶ σὺ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Αρῶν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον ἄδολον· ἀλλ' Ὀφνεῖ, καὶ Φινεές, ὡς σὺ

ψυχὴ προσήγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥερυπωμένον βίον. Δόξα.

Τὴ Τριάς δοξαζόμεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλῇ ἐσία Μονάς, αἰεὶ προσκυνημένη. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπάρθενε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας· καὶ ἤνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ἐξ ἧς ὁ Ἰησοῦς.

• **Ε**βόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἔξ ἁδου κατωτάτου, καὶ ἀντήγαγεν, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Τὰ κύματα, Σωτήρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκαλύψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Αγνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες ὡς πρὶν ὁ Ἰσραὴλ· τοῦ γὰρ Θεοῦ μάννα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιληδονον, τῶν παθῶν ἀδδηφαγίαν.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χαναναίων ἐννοῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν· ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ὡς κρατὴρ προχέει, κρουνοὺς θεολογίας.

Τὰ ὕβια, κρέα καὶ τοὺς λεβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου, ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ος ἐπληξε, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ράβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου· ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτήρ ἀντλοῦμεν.

Ερεῦνήσον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τῷ Ναυῇ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὅποια ἐστὶ, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἀπλῇ ἀδαιρέτος, διαιρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονάς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνωμένη, ὁ Πατὴρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ Θεῖον Πνεῦμα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις διορθεῖ-

σθαι· ἀνάτηψον οὖν, ἵνα φείσῃται σου Χριστός ὁ Θεός ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ᾶρτομεν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώ-
• **π**ιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐ-
• **π**οτήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ
• **π**αραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
• **Θ**εός. Δίς.

• **Κ**ιβωτός, ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζᾶν
• **ἐ**κεῖνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου,
μόνον ἤφατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς. Ἀλλ' αὐ-
τοῦ τὴν αὐθαδέαν, φυγοῦσα ψυχὴ, σέβου τὰ
Θεῖα καλῶς.

• **Ἀ**κήκοας, τοῦ Ἀβεσσαλωῖμ, πῶς τῆς φύσεως
• **ἀ**ντεξάνεστη· ἔγνωσ τὰς ἐναγείς αὐτοῦ
• **π**ράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυὶδ τοῦ
• **π**ατρός. Ἀλλ' αὐτὴ ἐμιμήσω, τὰς αὐτοῦ ἐμπα-
• **θ**εῖς, καὶ φιληδόνους ὁρμαῖς.

• **Ἰ**πέταξας, τὸ ἀδούλωτον, σου ἀξίωμα τῷ
• **σ**ώματί σου· ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὐραῖ-
• **σ**α, τὸν ἐχθρόν σου ψυχὴ, συνήλθες ταῖς τούτου
• **β**ουλαῖς. Ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν, αὐτὸς ὁ Χρι-
• **σ**τός, ἵνα σὺ πάντων σωθῇς.

• **Ο** Σολομῶν, ὁ θαυμασίος, ὁ καὶ χάριτος
• **σ**οφίας πλήρης· οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναν-
• **τ**ίον, τοῦ Θεοῦ ποτε, παήσας ἀπέστη αὐτοῦ·
• **ὧ**ς αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχὴ προσα-
• **φ**ωμοίωσας.

• **Τ**αῖς ἡδοναῖς, ἐξελλόμενος, τῶν παθῶν αὐ-
• **τ**οῦ κατερρύπουτο· οἶμοι! ὁ ἐραστής τῆς
• **σ**οφίας, ἐραστής πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος
• **Θ**εοῦ· ὃν αὐτὴ ἐμιμήσω κατὰ νοῦν ὧς ψυχὴ,
• **ἡ**δυπαθείαις αἰσχροῖς.

• **Τ**ὸν Ῥοβοαῖμ, παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα
• **β**ουλήν πατρώαν, ἅμα δὲ καὶ τὸν κἀκι-
• **σ**τον δούλον, Ἰεροβοαῖμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην
• **ψ**υχὴ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε
• **Θ**εῷ· Ἡμαρτον οἰκτειρόν με.

Δόξα.

• **Τ**ριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἁ-
• **γ**ία· φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ
• **ἐ**ν ἁγίον, ὑμνεῖται Θεός ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνη-
• **σ**ον δόξασον, ζῶν καὶ ζωᾷς, ψυχὴ τὸν πάν-
• **τ**ων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

• **Ἰ**μνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε, προσκυνῶμέν σε
• **Θ**εογενῆτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος,
• **ἀ**πεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ
• **π**ροηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** ὦν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξαζουσι, καὶ
• **φ**ρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σερα-
• **φ**ὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλο-
• **γ**εῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• **αἰ**ῶνας. Δίς.

• **Σ**ὺ τὸν Ὀζιαν, ψυχὴ ζηλώσασα, τὴν τούτου
• **λ**έπραν ἐν σοί, ἔσχες ἐν διπλῷ· ἄτοπα
• **γ**ὰρ λογίζῃ, παράνομα δὲ πράττεῖς· ἄφες ἃ
• **κ**ατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοίᾳ.

• **Τ**οὺς Ννευῖτας, ψυχὴ ἀκήκοας, μετανοῶντας
• **Θ**εῷ, σάικω καὶ σποδῶ· τούτους οὐκ
• **ἐ**μιμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα, πάντων τῶν
• **π**ρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικόντων.

• **Τ**ὸν ἐν τῷ λαίκῳ βορβόρου ἤκουσας, Ἰερε-
• **μ**ίαν ψυχὴ, πόλιν τὴν Σιών, θρήνοις κα-
• **τ**αβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα· μίμησαι
• **τὸν** τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθῆσαι.

• **Ο** Ἰωνᾶς, εἰς θαρσεῖς ἀπέδραμε, προηγου-
• **τὴν** ἐπιστροφὴν, τῶν Ννευῖτῶν· ἔγνω
• **γ**ὰρ ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν·
• **ὅ**θεν παρεζήλου, τὴν προφητείαν μὴ ψευ-
• **σ**θῆναι.

• **Τ**ὸν Δανιὴλ, ἐν τῷ λαίκῳ ἤκουσας, πῶς ἐ-
• **φ**ραξεν ὧς ψυχὴ, στόματα θηρῶν· ἔγνωκας
• **π**ῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἐσβέσαν τῇ
• **π**ίστει, καμίνου φλόγα καιομένην.

• **Τ**ῆς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγα-
• **γ**όν σοι ψυχὴ, πρὸς ὑπογραμμὸν· μίμησαι
• **τῶν** δικαίων, ταῖς φιλοθέου πράξεις· ἐκφυγε
• **δὲ** πάλιν, τῶν πονηρῶν τὰς ἀμαρτίας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

• **Ἀ**ναρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε
• **ἀ**γαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεν-
• **ν**ῆτορ, Πατὴρ ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ
• **κ**τίζον· Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

• **Ο**ς ἐκ βαφῆς, αἰλουργίδος Ἀχραῦτε, ἡ νοση-
• **π**ορφυρίς, τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ
• **γ**αστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτό-
• **κ**ον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἀ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
• **τ**ος, Μητὴρ ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύη-
• **σ**ις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
• **φ**ύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεόνυμ-
• **φ**ον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

• **Χ**ριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπειράζε, δε-
• **κ**νὺς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται·
• **εἰς** ὅρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν τὰς βασιλείας, τοῦ

Κόσμου πάσας ἐν ρίπῃ. Φοβοῦ ὡς ψυχὴ τὸ δράμα, νῆφε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιᾷ. Βλέπε ψυχῆ μου μὴ παγῆς, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ὤκησε, τῆς χάριτος ὁ Πρόδρομος· καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμαρεία, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, τὰς ἀμαρτίας ἐαυτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως· οὗς αὕτη οὐκ ἐμμήσω ψυχὴ.

Ο γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφοτέρω γάρ, Χριστὸς προσελόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ, τὸ ὕδωρ αἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῇς ὡς ψυχὴ.

Παραλύτον ἐσφιγξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἄραντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξήγειρε, τῆς χήρας τὸ κύημα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδι φανείς, τὴν ἐν πνεύματι λατρείαν, σοὶ ψυχὴ προεζωγράφησεν.

Αιμόρρουν ἰάσατο, αἶψῃ κρασπέδου Κύριος, λειπρούς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φωτίσας ἠνώρθωσε, κωφούς τε καὶ ἀλάλους, καὶ τὴν συγκύπτυσαν χαμαὶ, ἐθεράπευσεν τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία ψυχὴ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπεριψώσωμεν, τὸ Δεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν, ὡς φῶς καὶ φῶτα, καὶ ζωὴν, καὶ ζωᾶς ζωοποιούσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φυλάττε, Θεογεννήτορ πάναγε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλαίει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ἵνα ρυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην αἰεί.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Λαπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος·
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείκνυται.

Τῇ Τεταρτῇ τῆς Α'. Εβδομάδος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, κατὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο τὰς πάθεις τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν δίδους, Φιλάνθρωπε τὰ πάθη, τῆς σαρκός μου νεκρώσας τῷ σῶ Σταυρῷ, τὸ Δεῖον καταξίωσον Πάθος ἰδεῖν, διὰ νηστείας εὐαρεστοῦντα τῇ δόξῃ σου, ἵνα λάβω πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε, νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς· Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ φοβερόν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν.

Τὸν φωτοποιὸν καιρὸν, ὃν νῦν ἀφιέρωσας, καὶ ἐδωρήσω ἡμῖν, τῆς ἐγκρατείας Κύριε, σὺ ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν κατανύξει πάντας, εἰλικρινῶς περαιώσασθαι, εἰρηνεύοντας τοῦ Σταυροῦ τῇ ἰσχύϊ, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενα Δέσπονα ἀγνὴ Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπόμεθα· διό σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα Ἀνάγνωσις εἰς τὸ Λαυσαϊκόν· καὶ μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν γ'. ᾠδὴν.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος β'. Ἐξήγησεν ὁ ἔρημος.

Σταυρώσωμεν τὰ μέλη δι' ἐγκρατείας· νηψώμεν εἰς προσευχὰς ὡς γέγραπται, καὶ κατ' ἔχνος πολιτευσώμεθα, τοῦ παθόντος, καὶ πάθη ἐκθανατώσαντος.

Εμίσαντες τὴν ἔμπικρον, ἀμαρτίαν σπεύσωμεν, τῷ τὴν χολὴν δελήματι, γευσάμεν εὐαρεστήσαι Χριστῷ, τῷ Σταυρῷ καθελόντι τὸν ἀρχέκακον.

Συνήθειαν λαβοῦσα, ἡ ἀμαρτία ἔλκει με, εἰς παντελὴ ἀπώλειαν· ἀλλὰ σύ με ἐκ ταύτης λύτρωσαι, τῷ Σταυρῷ σου Οἰκτίρμον πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δεσπόζουσα ἀπάντων, τῶν ποτημάτων Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην τέξασα, τῆς δουλείας με ἐλευθέρωσον, τοῦ δολίου καὶ μόνοι πολεμήτορος.

Εἰρμός ἄλλος. Ὡχος ὁ αὐτός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐγκράτειαν, τῷ Κόσμῳ ἐξήνησεν, ἣν ἐκ πόθου, ἀσπασάμενοι τρυφήσωμεν, παγκαρπίαν τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Εγκράτειαν παθὼν καὶ νῦν φέροντες, τὴν σάρκα σταυρώσωμεν τῷ Κυρίῳ, καὶ νεκρὸν αὐτῆς τὸ φρόνημα, ἀποδειξώμεν πάντες τῇ ἐνθέῳ ζωῇ.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα, δοξάζω Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἀπάντων, καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Τόκος σου Ἀγνή φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Σταύρωσιν ὑμῶν καὶ τὴν λόγχευσιν, τῆς θείας Πλευρᾶς σου· ἐξ ἧς τὸ πόμα, τὸ ἀθάνατον ἀρύομαι, καὶ ἐκάστην Χριστέ, καὶ ἁγιαζομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ωδὴ ἡ. Κάμινος ποτὲ, πυρὸς.

Κάμινος παθὼν, φλογίζει τὴν ψυχὴν μου· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, ταύτην καταμάρανον, ὁ πηγᾶσας ἀπαθείας κρουνοῦς, Πλευρᾶς ἐξ ἀκηράτου σου, σταυρούμενος Εὐεργέτα, διὰ πολλὴν συγκατάβασιν.

Υψώσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς κακίαν, τῇ ἐν Σταυρῷ σου ἀνυψώσει Χριστέ· ὅθεν ὀλισθήσαντα, ἀμαρτίας εἰς τὰ βάραθρα, ἀνάγαγε καὶ στηρίξον, πέτρᾳ με σωτηρίας, ὅπως δοξάζω τὸ κράτος σου.

Λόγη σου Χριστέ, παθὼν τὴν σπηεδόνα, ἀποκαθάρας τῆς καρδίας μου, ὅλον με ὑγείωσον, ὃν ὁ ὄφεις ἐτραυμάτισεν; ὁδοῦσιν ἰοβόλοισ τε· καὶ δίδου μοι ἀκλονήτως, θείας πρὸς τρίβους πορεύεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φαινήν, λαμπάδα καὶ λυχνίαν, ἐν ἧς τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οἰκῆσαν ἐφώτισε, τοὺς νυκτώδει συσχεθέντας φθορᾷ, ἀμίαντε γεραίρομεν, ἅπαντες, εὐλογοῦντες, Εὐλογημένη τὸν Τόκον σου.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ.

Τὸν μεταξὺ τῶν ληστῶν, σταυρωθέντα ἐν ξύλῳ, καὶ τῇ λόγῃ νυγέντα, τὴν ζωὴν ῥύτον πλευράν, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, κριτηρίῳ παρέστης, ἐρράπισθης ἐπαίχτης, ἐν Σταυρῷ ἀνηρτήθης, φθορᾶς με ἀπαλλάττων, τῆς παλαιᾶς ἀμαρτίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστῇ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα· σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δεῖσιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δέξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ Χριστοῦ ὁ Ληστήν, ὁδηγήσας πρὸς πίστιν, καὶ ἐμὲ πρὸς τὸν δρόμον, εὐτόνως τῶν Νηστειῶν, ἀξιώσον προφθάσαι, εἰς τὴν προσκύνησίν σου, καὶ ζωοποιηθῆναι.

Ἀνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ηλίου φαιδρότερον, Νηστεία ἀναλάμψασα, ἡ πολύφωτος χάρις εὐαγγελίζεται, πᾶσι τοῦ Σταυροῦ τὰς ἀκτῖνας, καὶ τὰς αὐγὰς, τοῦ τιμίου Πάθους, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον.

Αγνείαν ποθήσωμεν, πορνείαν ἀποφύγωμεν, τὴν ὁσφὺν σωφροσύνη περιζωσώμεθα, ὅπως καθαροὶ ἐποφθώμεν, τῷ καθαρῷ, καὶ μό-

νω ἐκ πάντων, ζητοῦντι τὴν καθάρσιν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χριστέ ἐκ τοῦ φόβου σου, καθήλωσον τὰς σάρκας μου· ὁ Σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἁμαρτίαν Ἀδάμ, λύσον τῶν κακῶν μου τὴν δέσιν· τῷ πονηρῷ συντερψεν τὰ βέλη, τῇ λόγχῃ σου Δέσποτα, καὶ τῆς τούτῃ βλάβης ρύσαι με.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιοτάτον, καὶ μόνον εὐδιαλλάκτον, ἡ τεκοῦσα Παρθένα, Χριστὸν τὸν Κύριον, ρύσαι με τῆς κρίσεως Κόρη, καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῆς τιμωρίας, ἦν μοι προσέξησησεν, ἁμαρτίας ἡ ἀπόλαυσις.

Ἄλλος. Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον.

Ω τῆς εὐσπλαγχνίας σου! ὅτι Σταυρὸν ἠνέσχου, ἡλους καὶ λόγχην Κύριε, δι' ἐμὲ τὸν κατὰ κριτον φθορᾷ· διὸ ὑμνῶ σε Χριστέ.

Τὸν Σταυρὸν, τὸν καλαμον, τὸ ἦλυσ καὶ τὴν λόγχην, τὰ ζωηρά σου Πάθη, πᾶς ὁ λαὸς προσκυνοῦντες, ἐν ᾧδαῖς Χριστέ ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα.

Μοναῖς τρισυπόστατε, Τριαῖς ἐνικωτάτη, Κυριαρχία φύσις, ἰσοκλεής, Πάτερ Υἱέ, καὶ Δεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις Ἰλαστήριον, ταῦ Κόσμου Θεοτόκε· ἐν ᾧ προσφεύγοντες πάντες ἁμαρτωλοὶ, πρὸς Θεὸν καταλλαγὰς αἰεὶ εὐρίσκομεν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, καὶ ἐνδυναμώσας, τῶν Νηστειῶν μοι δώρησαι Ἀγαθὲ, εὐσθενῶς ἀποπληρῶσαι τὴν περίοδον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, ᾧδαῖς ᾠσμάτων ἅπαντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὰ παρὸν

Ἰδιόμελον, δις. Ἦχος α'.

Νηστεία, τῶν λογισμῶν τὰ πάθη, δεῦτε δουλώσωμεν, πνευματικαῖς ἑαυτοὺς πτέρυξι περιστεύαντες· ἵνα τὴν τοῦ ἐχθροῦ, κινουμένην ζάλην, κοῦφοι περάσαντες, ἄξια γενώμεθα, τῆς τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου σφαγέντος ἐκουσίως, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ πνευματικῶς ἐορτάσωμεν, τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν· ἐπ' ὅρους ἀρθέντες, Μαθηταῖς συνδοξάσωμεν, τὸν ἐξουσίαν λαβόντα πᾶσαν, Υἱὸν ἐκ Πατρὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Καρτυρικόν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι οἱ νικῆσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, βασάναις αἰκνιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰαίματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται, ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ἐμὴν ἀνῆρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζῶν· ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ἡ πᾶναγνος, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὴν Τριθέκτην Ὄραν, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος δ'.

Οἶδας τὸ πλάσμα ἡμῶν, οἶδας τὴν ἀσθενεῖαν ἡμῶν Φιλάνθρωπε· ἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστημέν σου ὁ Θεός, οὐδὲ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Φεῖσαι ἡμῶν τῇ σῇ ἀγαθότητι, Εὐσπλαγχνε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς δ'.

Ἐξομολογήσομαι σοί, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. Στίχ. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 3.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σῶν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλὴμ. Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐλέγξει λαὸν πολὺν· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβήνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν. Καὶ νῦν σὺ, οἶκος τοῦ Ἰακώβ, δεῦτε, καὶ πορευθώμεν ἐν τῷ φωτὶ Κυρίου· ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ, ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ χώρα αὐτῶν, ὡς τὸ ἀπαρχῆς, κλυδωνισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἀλλοφύλων· καὶ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς. Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησανρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἱππῶν, καὶ οὐκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἀρμάτων αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν, οἷς ἐποίησαν οἱ δακτυλοὶ αὐτῶν. Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνοίσω αὐ-

τούς. Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραύσαι τὴν γῆν. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου, ὑψηλαί· ὁ δὲ ἄνθρωπος, ταπεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος· μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Προκείμενον. Ψαλμ. β'. Χαίμεν ἰ. Δίκαιος Κύριος, καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησε. Στίχ. Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου;

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Α. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Κατὰ τὸν Προσμερικόν, στήλαρχος ἔστιν τῷ. Πρὸς Κύριον, καὶ ποιῶν τὴν σὴν δόξαν μετὰ τῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἡμεῖς τὸν Στίχον ἰ. καὶ ψάλλοντες Στίχον τοῦ Τριώδου β'. καὶ τοῦ Νηστείου δ'.

Σταχρὸν ἡμεῖς τὸν. Ψαλμ. β'.

Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς, νηστεύσωμεν καὶ πνευματικῶς· λύσωμεν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας· διαρρήξωμεν στραγγαλιὰς, βιαίων συναλλαγμάτων· πάσαν συγγραφὴν ἀδικον διασπάσωμεν· δώσωμεν πεινώσιν ἄρτον, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσαγάγωμεν εἰς οἴκους, ἵνα λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ὅστις ἀρετὴν, καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ἔλφεσι γὰρ ἐκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα Οὐρανούς, καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σὲ τὸν κενώσαντα σαυτὸν, καὶ μορφήν δούλου λαθόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μιμούμενοι· ὧν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ὁ Θεός, εἰλήσων ἡμᾶς.

Εἴτα, προσόμοια τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ψαλμ. β'. Ὡς ὠραίης Χριστέ.

Φεγγοβόλους ὑμᾶς, ὡς ἀστραπαὶς εἰς πάντα Κόσμον, Ἰησοῦς ὁ νοητὸς ὄντως ἥλιος ἐξαποστείλας, ἀπεμείωσε ταῖς λαμπρότησι, τῶ ὑμῶν ἐνθίου κηρύγματος, πλάνης τὸ σκότος, θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ ἐφώτισε τοὺς ἐν ζῳφῷ, τῆς ἀγνοσίας κεκρατημένους πονηρῶς· ὅνπερ ἐκδυσωπήσατε, καταπέμψαι καὶ ἡμῖν τὸν φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρετῶν Ἡλιοῦ, προσεπιβάς ἄρματι θείῳ, τῇ νηστείᾳ λαμπρυνθεὶς ἀνεφέρετο, ἐπὶ τὸ ὕψος τὸ οὐράνιον. Τοῦτον ζήλωσον, ταπεινῇ ψυχῇ σου καὶ νήστευσον, πάσης κακίας, καὶ φθόνου καὶ ἐριδος, καὶ τρυφῆς ἀπορρέουσας, καὶ ἐνηδόνου· ὅπως ὁδύνῃ χαλεπὴν ἐκφυγῆς, διαιωνίζουσαν, τῆς γενένης ἐκβοῶσα τῷ Χριστῷ· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου. Ψαλμ. α'.

Ὅσις Πατέρ.

Ἀπόστολοι θεοὶ, τοῦ Κόσμου θερμότατοι πρεσβευταί, καὶ τῶν Ὀρθοδόξων προαπισταί, ἔχοντες παρρησίας τὸ κράτος, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰτήσαθε, δεόμεθα πανσεβάσμιοι, ἵνα τῶν Νηστείων, τὸν ἀγαθὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ποιησώμεθα, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τὴν χάριν δεξώμεθα. Μεγαλοκλήρυκες ἐνδοχοὶ, εὐχεσθε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑπὸ τοῦ Νηστείου, Προσόμοια δ'.

Δίς, καὶ νῦν. Οσποκίον.

Γίνονται δὲ ἑξήκοντες μετὰ τοῦ θρησκατοῦ· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ψαλμ. α'.

Χαίμεν ἰ.

Ὁ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς. Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὁσῖος.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 24.

Ἦπεν ὁ Θεός· Ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα, καὶ ἔρπετα, καὶ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη, κατὰ γένος αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ ἔρπετα τῆς γῆς, κατὰ γένος αὐτῶν. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός ὅτι καλὰ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ποιήσωμεν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα ἡμετέραν, καὶ καθ' ὁμοίωσιν· καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετων, τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον· κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός, λέγων· Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάσης τῆς γῆς, καὶ πάντων τῶν ἔρπετων, τῶν

έρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόρμον σπείρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς· καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίαις τῆς γῆς, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ παντὶ ἐρπετῷ ἔρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ πναὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε· καὶ ἰδοὺ, καλὰ λίαν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη. (Κεφ. Β'. 4.) Καὶ συνετελέσθησαν ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν. Καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἕκτῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε· καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε. Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ἃ ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ιβ'.
Ε'πίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.
Στίχ. Ἔως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος;

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 4.

Υίε, εἰάν, δεξιόμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς, κρύψης παρὰ σεαυτῷ, ἐπακούσεται σοφίας τὸ οὖς σου, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν· παραβαλεῖς δὲ αὐτήν εἰς νοουθήτησιν τῷ νύμφῳ σου. Ἐάν γὰρ τὴν σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῶς φωνήν σου, καὶ εἰάν ζητήσῃς αὐτήν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸν ἐξερευνήσῃς αὐτήν, τότε συνήσεις φόβον Κυρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὐρήσεις· ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γινώσκεις καὶ σύνεσις. Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθώσι σωτηρίαν· ὑπερασπιεῖ δὲ τὴν πορείαν αὐτῶν, τοῦ φυλάξασθαι ὁδοὺς δικαιοματίων· καὶ ὁδὸν εὐλαβουμένων αὐτὸν διαφυλάξει. Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθούς. Ἐάν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξη, βουλὴ καλὴ φυλάξει σε· ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε, ἵνα ῥύσῃται σε ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρός λαλοῦντος μηδὲν πιστόν. Ὡς οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδοὺς εὐθείας, τοῦ πορευθῆναι ἐν ὁδοῖς σκότους! Ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ κακοῖς, καὶ χαίροντες ἐπὶ δια-

στροφῇ κακῇ! Ὡς αἱ τρίβοι σκολιαί, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν, τοῦ μακράν σε ποιῆσαι ἀπὸ ὁδοῦ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τῆς δικαίας γνώμης. Υἱέ, μή σε καταλάβῃ βουλὴ κακῇ, ἡ ἀπολείπουσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη· ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ παρὰ τῷ Ἄδῃ μετὰ τῶν γηγενῶν τῆς ἄξονας αὐτῆς. Πάντες οἱ παρευόμενοι ἐν αὐτῇ ἐκ ἀνασρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβους εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐναιυτῶν ζωῆς. Εἰ γὰρ ἐπορευόντο τρίβους ἀγαθὰς, εὗροσαν ἂν τρίβους τὰς τῶν δικαίων, λείας. Χρηστοὶ ἔσονται οἰκήτορες γῆς· ἄκακοι δὲ ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ· ὅτι εὐθεῖς κατασκευώσουσι γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ. Ὅδοι ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται· οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Κατευθυνθήτω· εἴτα ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ Τῆς Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸ ἀποδύειν.

Μετὰ τὴν προγραφείσαν Ἀκολουθίαν, ψάλλομεν τὸ γ'. τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ὡς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Τροπαρίῳ τὸ·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς σω-
- τηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
- αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω
- αὐτόν· ἐνδοξῶς γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Τροπάρια.

Ε'κ νεότητος Σωτήρ, τὰς ἐντολαίς σου ἐπαρρωσάμεν, ὅλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν, ῥχθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτήρ, κἂν ἐν τῷ τέλει· Σῶσόν με.

Ε'ρρίμμενον με Σωτήρ, πρὸ τῶν θυρῶν σου κἂν ἐν τῷ γήρει, μὴ με ἀπορρίψῃς εἰς Ἄδου κενόν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιάνθρωπος μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὴν οὐσίαν μου Σωτήρ, καταναλώσας ἐν ἀσωτίᾳ, ἔρημος εἰμί ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σύ με οἰκτιρον.

Ο' λησταῖς περιπεσὼν, ἐγὼ ὑπάρχων ταῖς λογισμοῖς μου· ὅλως ὑπ' αὐτῶν τετραυματίσμαι νῦν· ἐπλήσθην μολώπων. Ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστάς, Χριστέ Σωτήρ ἰάτρευσον.

Τρεῦς με προΐδων, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Λευΐ-
της, βλέπων ἐν δακρυαῖς, ὑπερεΐδε γυμνόν.
Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπι-
στάς με οἴκτειρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ μοι δίδου φωταυγῇ, ἐκ θείας ἀνῶθεν προ-
μηνθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκο-
τασμόν· καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σοῦ βίου τὰ
τερπνὰ, Μαρία δηγήματα. Δόξα.

Υπερούσης Τριάς, ἡ ἐν Μοναδί προσκυνουμέ-
νη, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν,
τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι
δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ
ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν
βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς Δέσποινα
αἰγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

Πρόσεχε, Οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνή-
σω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
ἐπιδημήσαντα.

Ἀλίσθησα, ὡς ὁ Δαυὶδ ἀκολάστως, καὶ βε-
βορβόρωμαι· ἀλλ' ἀποπλύναις καί με, Σω-
τῆρ τοῖς δάκρυσί μου.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κα-
τάνυξιν· αὐτός μοι ταῦτα Σωτῆρ, ὡς
Θεὸς δώρησαι.

Ἀπώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν
εὐπρέπειάν μου· καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός,
καὶ κατασχύνομαι.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃς μοι τότε,
Κύριε, Κύριε· ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτήν, με-
τανοοῦντί σοι.

Εἰνώτισαι, τοὺς στεναγμούς τῆς ψυχῆς μου,
καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς
σταλαγμούς· Κύριε σῶσόν με.

Φιλάνθρωπε, ὁ θέλων πάντας σωθῆναι, σὺ
ἀνακάλεσαι με, καὶ δέξαι ὡς ἀγαθός, με-
τανοοῦντά με.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη πανύμνη-
τε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμός ἄλλος.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐ-
πομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πη-
γάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ
δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρῇ τῇ ἐμῇ.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός· ἐκωτίζου ψυ-
χή μου, τοῦ Κυρίου βοῶντες· καὶ ἀποσπά-

σθητι τῆς πρώτης ἀμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δι-
καστήν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

Ἐνὶ ὁμοιώθῃς, πολυαμάρτητε ψυχῇ; οἶμαι
τῷ πρώτῳ Καῖν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ,
λιθοκτονήσασα τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτεί-
νασα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

Πάντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμούσα ὡς
ψυχῇ, τῷ Σὴθ οὐχ ὁμοιώθῃς, οὐ τὸν Ἐνὼς
ἐμιμήσω, ὃ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, ὃ τὸν Νῶε·
ἀλλ' ὥφθῃς πενιχρά, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

Πόνη ἐξηνοίξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὁρ-
γῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχῆ μου, καὶ κατέ-
κλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα, καὶ ταῖς
πράξεις, καὶ τὸν βίον· καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς
σωστικῆς Κιβωτοῦ.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη προθυμία, πόθῳ προσεδράμες Χριστῷ,
τὴν πρὶν τῆς ἀμαρτίας, ὁδὸν ἀποστρα-
φείσα, καὶ ἐν ἀβάτοις τοῖς ἐρήμοις τρεφομένη,
καὶ τούτῃ καθαρῶς, τελούσα θείας ἐντολαῖς.

Δόξα.

Ἀναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς, με-
τανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶσον·
σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδῃς· ἀλλὰ φείσαι,
καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννήτορ ἡ ἐλπίς,
τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ λιμῆν τῶν
ἐν ζαλῇ, τὸν ἐλεήμονα, καὶ Κτίστην καὶ Υἱὸν
σου, ἰλέωσαι καί μοι, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντο-
λῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου· ὁ-
τι μόνος, Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Δίς.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴθ, οὐκ ἐκκληρώσω ψυχῇ
ἀθλία· οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς
Γάφεθ, ἔσχες ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφέσεως.

Ἐκ γῆς Χαρρὰν ἐξελθε, τῆς ἀμαρτίας ψυ-
χή μου δεῦρο, εἰς γῆν ῥέουσαν αἰείζωον,
ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἠκούσας, πάλαι ψυχῆ μου κα-
ταλιπόντα, γῆν πατρώαν, καὶ γενόμενον,
μετανάστην· τούτου τὴν προαίρεσιν μίμησαι.

Ἐν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πα-
τριάρχης, τοὺς Ἀγγέλους ἐκκληρώσατο,
μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θῆραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχῆ μου και-
νὴν θυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον,
τῷ Κυρίῳ, μίμησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσραὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχὴ μου ἐκδιω-
χθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα· βλέπε
μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέχομαι κλυδωνι, καὶ τρικυμίᾳ Μητὲρ παι-
σμάτων· ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον, καὶ
πρὸς ὄρμον, θείας μετανοίας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κέσιον δέησιν, καὶ νῦν Ὅσια προσαγαγοῦσα,
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβείαις σου, Θεο-
τόκον, ἀνοιξον ταῖς θείας εἰσόδους μου.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλὴ ἀκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶ-
σον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεο-
γεννήτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον
θαῦμα! μέινασα παρθένος θηλαζούσα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύ-
• ριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
• νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ
• ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήτην·
• δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Τὸ σῶμα κατερρύπωθην, τὸ πνεῦμα κατε-
σπιλώθην, ὅλως ἠλκώθην· ἀλλ' ὡς ἰατρός
Χριστέ ἀμφοτέρα, διὰ μετανοίας μοι θεράπει-
σον, ἀπόλουσον, καθάρων, πλύνων, δεῖξον Σωτὴρ
μου, χιόνος καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος
ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τὸ μὲν Σῶμα,
ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς
με· τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς,
Χριστέ τῷ σῶ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς
Οἰκτίρμον, ἵνα σωθῶμεν· ἐκουσίως ξυλῶ
ἀνεσταύρωται· ἡ Ἐδέμ κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο·
τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἡ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σω-
θέντα προσκυνοῦσί σε.

Γενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ
πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάζαν
ὑδὼρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι,
χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καὶ πόμα Λόγε,
τὰ ζωηρά σου λόγια.

Κρατῆρα ἡ Ἐκκλησία, ἐκτίησάτο τὴν Πλευ-
ράν σου, τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς
ἡμῖν ἀνέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνω-
σεως, εἰς τύπον τῆς παλαιοῦ, τῆς νέας, τῶν δύο
ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Νυμνός εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνός εἰμι καὶ
τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δειπνοῦ· ἡ λαμπραὶς
ἐσθέσθη ὡς ἀνέλαιος· ἡ παστάς ἐκλείσθη μα-
καθευδοντι· τὸ δειπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας
καὶ πόδας, δεθεὶς ἔξω ἐκθέβλημαι.

Δόξα.

Αμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσω-
ποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεό-
τητα, ὡς ὁμοβασιλεῖον καὶ σύνθρονον· βοῶσα
τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις τρισσῶς ὑ-
μολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι'
ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ
λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως
τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτι-
• σον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐν τοῖς
• προστάγμασί σου· καὶ διδάξόν με Σωτὴρ,
• ποιεῖν τὸ θελημά σου. Δίς.

Ὡς βαρὺς τὴν γνώμην Φαραὼ τῷ πικρῷ,
γέγονα Κύριε, Ἰακώβ καὶ Ἰαμβρὴς τὴν
ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλ-
λά βοήθησόν μοι.

Τῷ πληρῷ συμπέφυρμαι ὁ τάλας τὸν νοῦν·
πλύνόν με Δέσποτα, τῷ λουτρῷ τῶν ἐ-
μῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκὸς μου
στολήν, λευκάνας ὡς χιόνα.

Εάν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτὴρ, ἅπαντα
ἄνθρωπον, ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ τὰς
ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει, φρενῶν, ἡμαρτον, οὐκ
ἄγνοια.

Φεῖσαι φεῖσαι Κύριε τοῦ πλάσματος σου· ἡ-
μαρτον ἄνες μοι, ὁ τῇ φύσει καθαρὸς, αὐ-
τὸς ὑπάρχων μόνος, καὶ ἄλλος πλὴν σε οὐδεὶς,
ὑπάρχει ἔξω ρύπου.

Αὶ ἐμὲ Θεὸς ὢν ἐμορφώθης ἐμὲ, ἔδειξας θαῦ-
ματα, ἰασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύτης
σφίγγας, Αἰμόρρου στήσας Σωτὴρ, ἀφῇ κρασπέ-
δου ῥῦσιν.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρεῖθρον Ἰορδάνειον περάσασα· εὗρες ἀνάπαυ-
σιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς, ἠδονὴν ἐκφυγῆσα·
ἧς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Ὅσια.

Δόξα.

Σὲ Τριάς δοξάζομεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος, Ἅ-
γιος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦ-
μα, ἀπλὴ οὐσία Μονὰς, αἰεὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε ἄνανδρε, Μητροπαρθένε Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἠνώσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**'βόησα, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἶ-
- **Κ**τίρμονα Θεόν· καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
- Ἰδοῦ κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ φθορᾶς
- τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Α'ντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλὴκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς, αἰεὶ νικῶσα.

Αιάθηθι, τοῦ χρόνου τὴν ρέουσάν, φύσιν ὡς πρὶν ἢ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενοῦ ἐν κατασχέσει, τῆς ἐπαγγελίας, ψυχῇ. Θεὸς κελεύει.

Ε'ς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, σῶσον προφθάσας με Σωτὴρ, τοῦ θνήσκου με ρῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε, τοῦ βυθῆ τῆς ἁμαρτίας.

Αιμένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ· ἀλλ' ἐκ τῶν αἰδύτων, βυθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνωσέως με, προφθάσας ρῦσαι. Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἀπλὴ ἀδιαίρετος, διαιρετὴ προσώπικως, καὶ Μονὰς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἠνωμένη· ὁ Πατὴρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ Θεὸν Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η' μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθευδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσῃται σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Η**μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐ-
- νώπιόν σου, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ
- ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ
- παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων
- Θεός. Δίς.

Τοῦ Μανασσῆ, ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχὴν, προσωχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Τὸν Ἀχαάθ, παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχῇ μου, οἱμοὶ! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον, καὶ σκευὸς αἰσχρὸν τῶν παθῶν. Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στενάξον, καὶ λέγε Θεῷ, τὰς ἁμαρτίας σου.

Εκλείσθη σοι, Οὐρανὸς ψυχῇ, καὶ λιμὸς Θεῷ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου, ὡς ὁ Ἀχαάθ, ἠπείθησας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τῇ Σαραφθίᾳ ὁμοιώθητι· θρέψον Προφήτου ψυχὴν.

Ενέπρησεν, Ἡλιοῦ ποτέ, δις πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνης πρεσβύτας, κατηνάλωσεν, εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάθ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχῇ, καὶ κραταιώθητι.

Δόξα.

Τριάς ἀπλὴ, ἀδιαίρετε, ὁμοῖσιε Μονὰς ἁγία, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅγια τρία, καὶ ἐν ἁγίον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζωὴν καὶ ζωάς, ψυχῇ τὸν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνῶμέν σε Θεογεννητορ· ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας, τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Ωδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐ στρατιαί, Οὐρανῶν δοξαῖζουσιν, καὶ
- **Ο**φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ,
- πᾶσα πνὴθὶ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
- καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ρῦσαί με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄνες μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Ω'ς ὁ Διὸς ἐκβῶ σοι Μνήσθητι· ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· ἄνες μοι Σωτὴρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη· δέξαι μοι τὸν θρῆνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναναίας.

Τὴν σπηεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρέ· μάλα γὰρ μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατάνυξιν μετὰ δακρύων.

Τὴν Χαναναίαν, καὶ γὰρ μιμούμενος, Ἐλέησόν με βροῶ, τῷ Υἱῷ Δαυὶδ· ἄπτομαι τοῦ κρησπέδου, ὡς ἡ Αἰμορρόρουσά· κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Αναρχε Πατέρ, Υἱὲ συνἀναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ σύθε, Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατὴρ ἀναρχοῦ Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ'ς ἐκ βαφῆς, αἰλουργίδος Ἀχραντε, ἡ νοσητή
πορφυρίς, τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γασ-
τρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ἔθεν Θεοτόκον,
ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀ'σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
» τος, Μητρός ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κῆ-
» σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
» σεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
» Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο,
Χριστὸς ὁ Λόγος· κυλλοὺς ἐθεράπευσε,
τελώναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς ὠμίλει· τῆς
Γαίρου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμετασταῖσαν,
ἐπανήγαγεν ἀφ' ἧς χειρός.

Τελώνης ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ
Φαρισαῖος, αὐχὼν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γὰρ,
Γλάσθητι, ἡ δὲ, Ἐλέησόν με· ὁ δὲ ἐκάμπαζε,
βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἐξῆς τὰ τῆς
ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος Τελώνης ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο,
καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ
Πόρνη εἰλάμβανε, τὰς ἀφεισίμους λύσεις, παρὰ
τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας· ἦν ψυ-
χὴ σπεῦσον μιμήσασθαι.

Πὴν Πόρνην ὦ ταίλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐξήλω-
σας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ ἀλάβαστρον,
σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου·
ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημά-
των, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύντος αὐτῇ.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὰ Εὐαγγέ-
λιον, ψυχὴ μου ἔγνω, ὅπως κατηράθησαν·
φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς
ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐτάς, ὁ Δεσπότης παρεικά-
σας, ἕως Ἀδου κατεδίκασε.

Μὴ χείρων ὦ ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνώ-
σεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκού-
σασα· δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη.
Υἱὲ Δαυὶδ σῶσον καὶ μέ, ἀναβόησον ἐκ βάθους,
τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ανδρέα μακάριε, καὶ Πάτερ τρισμακάριστε,
Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος,
ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης,
ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμά-
των λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σε τὴν μνήμην αἰεὶ.

Δόξα.

Πατέρα δοξάζωμεν, Υἱὸν ὑπερυψώσωμεν, τὸ
Θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν,

Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν ὡς φῶς
καὶ φῶτα καὶ ζῶν, καὶ ζωᾷς ζωοποιῶσαν,
καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φυλάττε, Θεογεννῆτορ πάντα-
γενε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιστῶς βασιλεύου-
σα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ κνώσα,
τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πο-
λεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Α'σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Ἀποστολικά
καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ Ἰησοῦ. Εἶτα Ἀνάγνω-
σις. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα
Καθίσματα.

Ἰησος β'. Ὁ σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας.

Ο Φωστῆρας ἐν τοῖς πέρασι τοὺς Μαθητὰς
ἀναδείξας, τῷ κηρύγματι Λόγε Θεοῦ,
τὰς καρδίας ἡμῶν φώτισον, φωτὶ ἀρετῶν καὶ
νηστεία καθαρον, διδούς μετάνοιαν ἐπιστροφῆς
τοῖς δούλοις σου, εἰς τὸ δοξάζειν σε Σωτὴρ, ὁ
μόνος ὑπάρχων ὑποράγαθος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἰησος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δεόμενον ἀντιλήψεως
τῆς ὑπὸ σοῦ· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυ-
χή μου· Ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν Καθίσμ. Ἰησος πλ. α'.
Ἀγιώτερα τῶν Χερουβίμ.

Τὴν παιδροτέραν τῶν ἀρετῶν, τὴν συμπολι-
τιν τῶν Οὐρανῶν, ἐγκράτειαν, δυσωποῦ-
μεν, σὲ τῶν Ἀποστόλων τὴν δωδεκάδα, πρέσ-
βευε εἰρηνικῶς διανῦσαι, καὶ κομίσασθαι τοὺς
καρπούς τῆς σωτηρίας· ὑμεῖς γὰρ ὄντως τῶν
γηνεκῶν ὑπάρχετε, κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Αγιώτερα τῶν Χερουβίμ, ὑψηλότερα τῶν
Οὐρανῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· σὲ ἐν ἀ-
ληθείᾳ ὁμολογοῦντες, ἔχομεν ἀμαρτωλοὶ σωτη-
ρίαν, καὶ εὐρίσκομεν ἐν πειρασμοῖς προστα-
σίαν· διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα,
κραταίωμα, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,

Ο' Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώ-
δα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιγολογοῦμεν δὲ καὶ
τὴν δ'. Ὡδὴν.

Τριαξίον τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος β'. Ἐληλυθας.

Εγκρατείας, ταῖς αὐγαῖς δεχομένη ἀστρά-
φθητι, ψυχὴ καὶ ἀπόφυγε, τῆς ἀμαρτίας
τὴν ζόφωσιν, ὅπως ἀνατεῖλῃ σοι, ἡ τῆς ἀφέ-
σεως αἴγλη θείῳ Πνεύματι.

Αγκίστρω με, ἡδονῆς δελεάσας ὁ δόλιος, αἰ-
χμαλῶτον ἤρπασεν· ἀλλ' οἱ τὸν κόσμον
Ἀπόστολοι, λόγῳ σαγηνεύσαντες, ἐκ τῆς αὐτοῦ
με κακίας ἐκλυτρώσατε.

Εδείχθητε, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα,
Ἀπόστολοι ἐνδοξοὶ, πλάνης αὐχμὸν ἀπε-
λαύνοντες· καὶ οὖν φωτίσατε τὸν ὑπὸ πάσης
κακίας σκοτιζόμενον. Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ θλιβόμε-
νος, πρὸς σέ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἡδονῶν
ὑπερβήσομαι, τείχος καὶ βοήθεια, τῇ σῇ Παρ-
θένῃ δυνάμει τειχιζόμενος.

Ἄλλοτε Τριώδιον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἔργα, τῆς οἰκονομίας.

Τοῦ Ἡλίου, τῆς δικαιοσύνης ὑπάρχοντες,
Ἀπόστολοι, λαμπηδόνες παμφαεῖς, φωτί-
ζετε τὸν περίγειον κόσμον, τὸν ζόφον τῆς ἀπά-
της διώκοντες.

Αύρα ὄντες, τοῦ Σωτῆρος πνευματόκινητος,
Ἀπόστολοι, γνωρισθέντες ἐπὶ γῆς, τὸ εὐη-
χον μελουργεῖτε ὑμῶν ἔπος, καὶ Κόσμον πρὸς
Θεὸν ἐπιστρέφετε. Δόξα.

Τὴν Τριάδα, ἐν μοναδικῇ οὐσιότητι, δοξάζον-
τες, ἓνα Κύριον Θεόν, ὑμνήσωμεν τὸν ἀγέν-
νητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννητὸν, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ζῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος, ἐν γαστρὶ συνέλαβε Κύριε, καὶ
ἔτεκε, σέ τὸν Ἐμμανουὴλ· ἐξηλθες γὰρ
εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χρι-
στούς σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αποστόλων, δωδεκαῖς ἡ θεία καὶ πάνσε-
πτος, ἰκέτευε, τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν,
δεόμεθα διελθεῖν ἡμᾶς εὐτόνως, τὸ τεσσαρα-
κονθήμερον στάδιον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὰ ἔργα, τῆς οἰκονομίας σου Κύριε, ἐξέ-
• στησαν, τὸν Προφήτην Ἀββακούμ· ἐξ-
• ἦλθες γὰρ εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου· τοῦ πῶ-
•σαι τοὺς χριστοὺς σου ἐληλυθας.

Ὡδὴ ἡ. Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ.

Νηστεύσωμεν, πᾶσαν ἡδονὴν, πιαίνοντες ταῖς
αἰσθήσεις νηστεία, καὶ κατανύξεως πό-
μα θερμῶς, πινόμεθα ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς στάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν, γενέσθαι με κοι-
νωνόν δυσωπεῖτε, ὅταν καθίσητε κρῖναι
βροτούς, σὺν Χριστῷ Ἀπόστολοι, τὸν πολλαῖς
ἀμαρτίαις, καὶ κρίσει ὑπεύθυνον.

Εν ἄρματι, θείων ἀρετῶν, νητεία καθαρθέν-
τες ἐπιβῶμεν, καὶ πρὸς αἰθέριον ὕψος τὸν
νοῦν, πτερῶσωμεν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔρ-
γα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αιέμενας, ἀφλεκτος τὸ πῦρ, τεκοῦσα τῆς
Θεότητος Παρθέने· ἀλλὰ κατάφλεξον
πάθη ψυχῶν, τῶν πίστει βοῶντων σοι, τὴν φω-
νὴν τοῦ Ἀγγέλου, χαρᾶς μόνῃ πρόξενε.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σοι.

Τοῦ Πνεύματος ταῖς σάλπιγγας, τοῦ Χριστοῦ
τοὺς Μαθηταίς, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ος πρεσβευταῖς τοῦ Κόσμου, καὶ πλάνης
φυγαδευταῖς, τοὺς Μαθηταίς ὑμνοῦμεν Χρι-
στοῦ· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ,
καὶ Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄρρητόν σου Τόκον, πάντες ὑμνοῦμεν
βροτοί, εὐσεβῶς ἐκβοῶντες Ἀγνή· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Απόστολοι πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς,
ταῖς ἱλαστηρίους ἡμέρας τελεῖν· Εὐλογεῖ-
τε βοῶντας τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ὅσιοί σου Παιδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστῇ,
• ἀνυμνοῦντες ἔλεγον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
• Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Απὲρ ῥαίμμενος ἡδονῶν, ἀχανὲς εἰς πέλαγος,
τὴν τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον, προσ-
καλοῦμαι· Κυβερνήτά με σῶσον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας ἡ πηγὴ, δός μοι νῦν κα-
τάνυξιν, στεναγμὸν, ὅπως ἀποκλαύσω-
μαι, τῶν κακῶν μου, ταῖς ἀπείρους θαλάσσας.

Τῶν Μαθητῶν σου Ἰησοῦ, ταῖς σεπταῖς δεή-
σεσι, τὴν σεπτὴν δίδου μοι Ἀνάστασιν,
προσκυνῆσαι, καὶ τὰ Δεῖά σου Πάθη.

Θεοτοκίον.

Ποῦρανῶσασα ἡμῶν, τὸ γεῶδες φύραμα, τῇ
ἐν σοί, τοῦ Θεοῦ Πανάμωμε, ἐνοικήσει, ῥυ-
σαι πάντας κινδύνων.

Εἰρμός ἄλλος. Μεγαλύνομεν Χριστέ.

Εκ τῶν πηγῶν προφητικῶς, τῶν τοῦ Σωτῆ-
ρος ἐξαντλήσαντες, οἱ Ἀπόστολοι, ὑδωρ
ἀθανασίας, ταῖς διψῶσι δόγματα ζωῆς, ποτί-
ζουσι πάντοτε.

Τοῦ Βασιλέως Οὐρανῶν, φανέντες ἄρχοντες
Ἀπόστολοι, ὑπετάξατε, πάντα τὴν Οἰ-
κουμένην, τοῦτον μόνον σέβειν, προσκυνεῖν, καὶ
δοξολογεῖν ὡς Θεόν.

Δόξα.

Τριαῖς ἀμέριστε Μονάς, ἡ παντουργὸς καὶ
παντοδύναμος, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ
ἅγιον Πνεῦμα· σὺ Θεὸς μου Κύριος καὶ φῶς,
καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ Μητροπάρθενε ἀγνή, μακαριοῦμεν γενεαὶ
γενεῶν· ὅτι γέγονας, ἱλασθῆριον Κόσμου, τὸν
Σωτῆρα καὶ Δημιουργόν, ἀρρήτως κυήσασα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ χορὸς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς
σε περισῶζε· καὶ ἀξίωσον, ἐν κατανύξει
καρδίας, ταῖς ἡμέρας πάσας διελθεῖν, τῶν φω-
τοποιῶν Νηστειῶν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Μ**εγαλύνομεν Χριστέ, τὴν σὴν πανάμωμον
- **Μ**ητέρα ἀγνήν· ὅτι ἔτεκε σε, ὑπερφυῶς
- κατὰ σάρκα, πάσης πλάνης καὶ καταφθορᾶς,
- ἡμᾶς λυτρωσάμενον.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν
Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος γ'.

Κύριε, ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἔθου μετάνοιαν,
ἐμὲ τὸν ἀνάξιον, σῶσαι βουλόμενος, ἀμε-
τρήτῳ ἔλεει σου· σοὶ προσπίπτω δεόμενος· Ἐν
νηστείαις, τὴν ψυχὴν μου σύγκαμψον, ὅτι πρὸς
σὲ κατέφυγον, τὸν μόνον Πολυέλεον.

Μαρτυρικόν.

Ως φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ με-
τὰ θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶ-
να τὸν καλὸν ἀγωνισάμενοι· ἔχοντες παρρη-
σίαν, Χριστὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ' αὐτός.

Θεοτόκε, ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων,
εἰς σὲ θάρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν
σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστὶ· Πρέσβευε τῷ ἐκ
σοῦ Τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπᾶριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α'.

Ορατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, ῥύσαι ἡμᾶς
Κύριε, μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Πού ἐ-
στιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; γνώτωσαν Δέσποτα, ὅτι
παροργῆς ἁμαρτίας, λαοῦ σου μετανοοῦντος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ιγ'.

Εἰν τῷ ἐπιστρέφει Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ
λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἐστὶ
Θεός.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 41.

Υψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ· ἡμέρα γὰρ Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ πᾶν-
τα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντα
ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· καὶ ταπεινωθήσονται.
Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τοῦ Λιβάνου, τὴν ὑψη-
λὴν καὶ μετέωρον, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλά-
νου Βασάν, καὶ ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ
πάντα πύργον ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑ-
ψηλόν καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν θῆραν καλλοῦς πλοίων· Καὶ ταπει-
νωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται τὸ ὕ-
ψος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ὑψωθήσεται Κύριος
μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Καὶ τὰ χειροποίη-
τα πάντα κατακρύψουσιν, εἰσενέγκαντες εἰς
τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν,
καὶ εἰς τὰς τρώγλας τῆς γῆς, ἀπὸ προσώπου
τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰ-
σχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.
Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ
βδελύγματα αὐτοῦ, τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ,
ἃ ἐποίησαν ἑαυτοῖς, εἰς τὸ προσκυνεῖν τοῖς
ματαιαῖς, καὶ ταῖς νυκτερίσι· τοῦ ἐλθεῖν εἰς
τὰς τρώγλας τῆς στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς τὰς
σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φό-
βου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐ-
τοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ιδ'.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;

Στίχ. Πορευόμενος ἁμώμος, καὶ ἐργαζόμενος
δικαιοσύνην.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχο-
λογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστώμεν Στίχ.
ς. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριω-
δίου, τὰ παρόντα β'. τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν.

Τὸν σκοτισθέντα με, ταῖς ἀπάταις τοῦ πολε-
μῆτορος, Χριστέ μου φώτισον, ὁ σκοτίσας
Σταυρῷ κρεμάμενος, ἥλιον ποτέ, καὶ λάμπας
τοῖς πιστοῖς φῶς ἀληθινόν, ἀφέσεως σαφῶς· ὁ-
πως πορευόμενος ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμά-
των σου, φθάσω καθαρῶς, τῆς Ἀναστάσεως τῆς
σῆς, τὴν αὐγὴν τὴν σωτήριον.

Αθάπερ ἄμπελος, ἐπὶ ξύλου Σωτήρ κρε-
μάμενος, οἶνον ἐπότισας ἀφθαρσίας, Χρι-
στὲ τὰ πέρατα· ὅθεν ἐκβοῶ· Τῇ μέθῃ με δει-
νῶς τῶν ἀμαρτιῶν, σκοτούμενον αἰεὶ, γλεῦκος
κατανύξεις, ἀληθινῆς ποτίσας, νηστεύειν με
ἐξ ἡδονῶν, νῦν ἐνδυναμώσον Σωτήρ, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Ἑτερον προσόμοιον, τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τοῦ μεγίστου μυστηρίου!

Αὐτοῦ Σταυροῦ σου τῇ δυνάμει! οὗτος ἐξήν-
θησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἐγκράτειαν, τὴν
ἐν Ἑδέμ ποτὲ Ἀδὰμ ἀκρασίαν, πρόρριζον ἐκ-
τίλασαν· θάνατον μὲν ἐκείνη, ἐπεισήγαγε τοῖς
βροτοῖς· ἀλλ' οὗτος ἀφθάρτως ἐκβλύζει, τὴν ἀ-
θανασίαν τῷ Κόσμῳ, ὡς ἐκ πηγῆς ἄλλης τῆς
τῇ Παραδείσῃ, τῇ κατακενώσει, τῇ σου ζωηρρύ-
τι Αἵματος, ὁμῶς τε καὶ ὕδατος· ὅθεν τὰ πάντα
ἐζωοποιήθη. Δι' ἧς ἡμῖν νηθείας τὴν τρυφήν, γλύ-
κανον ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναιίου, Στίχ. προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ιε.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον, τὸν συνετίσαντά με.

Στίχ. Φύλαξόν με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 4.

Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως Οὐρανοῦ τε καὶ γῆς,
ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, ἣ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πᾶν χλωρὸν ἄγρου,
πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα χάρ-
τον ἄγρου, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρε-
ξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν

ἐργάζεσθαι αὐτήν. Πηγὴ δὲ ἀνέβαιnen ἐκ τῆς
γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λα-
βὼν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσ-
ωπον αὐτοῦ πνοὴν ζωῆς· καὶ ἐγένετο ὁ ἄν-
θρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. Καὶ ἐφύτευσεν ὁ
Θεὸς Παραδείσον ἐν Ἑδέμ, κατὰ ἀνατολαῖς,
καὶ ἔθετο ἐκεῖ τὸν ἄνθρωπον ὃν ἔπλασε. Καὶ
ἐξανέτειλεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πᾶν ξύλον
ὠραῖον εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸν εἰς βρώσιν· καὶ
τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου,
καὶ τὸ ξύλον τοῦ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ
πονηροῦ. Ποταμὸς δὲ ἐξεπορεύετο ἐξ Ἑδέμ,
ποτίζειν τὸν Παραδείσον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται
εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἐνὶ, Φισὼν· οὗ-
τος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐφράτ· ἐκεῖ οὖν
ἐστὶ τὸ χρυσίον. Τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκεῖ-
νης, καλόν· καὶ ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ, καὶ ὁ λί-
θος ὁ πράσινος. Καὶ ὄνομα τῷ ποταμῷ τῷ
δευτέρῳ, Γεὼν· ὅτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν
Αἰθιοπίας. Καὶ ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις·
οὗτος ὁ πορευόμενος κατέναντι Ἀσσυρίων. Ὁ
δὲ ποταμὸς ὁ τέταρτος, Εὐφράτης. Καὶ ἔλαβε
Κύριος ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε, καὶ
ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἐρ-
γάζεσθαι αὐτὸν καὶ φυλάσσειν. Καὶ ἐνετείλατο
Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ, λέγων· Ἀπὸ παντὸς
ξύλου, τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ, βρώσει φαγῇ·
ἀπὸ δὲ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ
πονηρὸν, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ δ' ἂν ἡμέρα
φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ
εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρω-
πον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν.
Καὶ ἔπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδὰμ, ἰδεῖν τί
καλέσει αὐτά. Καὶ πᾶν, ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν αὐτὸ
Ἀδὰμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ις'.

Φιλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Στίχ. Εἰσαύκουσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 4.

Κοιμῶν, ἐμῶν νόμων μὴ ἐπιλανθάνου, τὰ δὲ ῥή-
ματά μου τηρεῖτω σὴ καρδιά· μῆκος γὰρ
βίου, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσουσί
σοι· Ἐλεημοσύνη καὶ πίστις μὴ ἐκλειπέτωσάν
σοι· ἀφαψαὶ δὲ αὐταῖς ἐπὶ σῶ τραχήλῳ· γρά-
ψον αὐτάς ἐπὶ πλακὸς καρδίας σου, καὶ εὐρή-

σεις χάριν. Προνοῦ καλὰ ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων. Ἴσθι πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον ἐν ὅλῃ καρδίᾳ· ἐπὶ δὲ σὴ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρου. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου γινώριζε αὐτήν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδοὺς σου· ὁ δὲ ποὺς σου μὴ προσκόψῃ. Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ· φοβου δὲ τὸν Κύριον, καὶ ἐκκλινον ἀπὸ παντός κακοῦ· τότε ἴσθις ἔσται τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλειαν τοῖς ὀστέοις σου. Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχου αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης· ἵνα πιμπλῶνται τὰ ταμεῖά σου πλησμονῇς σίτου, οἶνω δὲ οἱ ληνοὶ σου ἐκβλύζωσιν. Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ Σινητός ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτήν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου Σησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἔστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, ἢ κ' ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλεῖτος καὶ δόξα· ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλαιον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ. Εὐλον ζωῆς ἐστι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ Κύριον ἀσφαλῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον
 δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος δ'.

Οἱ ποθοῦντες τοῦ Θεοῦ Πάσχα μετασχεῖν, οὐκ ἀπ' Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐκ Σιών ἀρχομένου, τὴν τῆς ἀμαρτίας ζύμην, ἐξάρωμεν τῇ μετανοίᾳ· περιζώσωμεν τὰς ὀσφύας ἡμῶν, τῇ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν· καλλωπίσωμεν τοὺς πόδας, ὑποδήμασι κωλυτικοῖς, ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς, καὶ στηριχθῶμεν, τῇ βακτηρίᾳ τῆς πίστεως· μὴ ζηλώσωμεν τοὺς ἐχθρούς, τοῦ δεσποτικοῦ Σταυροῦ, θεοποιοῦντες τὴν γαστέρα· ἀλλ' ἀκολουθήσωμεν, τῷ διακρίσει ἡμῖν, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου νίκην ὑποδείξαντι, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Ο ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Σταυρῷ ὡς εἶώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο· καὶ τί τὸ ὄραμα ἔλεγεν, Υἱέ ποθενότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου Σαυμάτων ἀπολάσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Καὶ ἡ λαμπρὴ Ἀκολουθία, κατὰ τὸ συνήθες.

Τῇ ἑκτητῇ τῆς Α' ἑβδομάδος.

Εἰς τὸ Ἀποδείπνον.

Μετὰ τὴν συνήθη Ἀκολουθίαν, ψάλλομεν τὸ δ'· καὶ τελευταῖον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Τροπαρίῳ τὸ·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Ἦδη α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
- Σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
- αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω
- αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Δίς.

Τροπάρια.

Ο Ἀμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἵρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ· Ἠμάρτηκά σοι ἱλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός Θεός, μετανοοῦντα δέξαι με.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὁρμαῖς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου· Ἄρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔρημος εἰμί ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ ἐλέους χορηγός, προφθάσας σύ με οἰκτεiron.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς Θεοῖς νόμοις, τούτῳ προσῆλθες, ταῖς τῶν ἡδονῶν ἀκαθέραις ὁρμαῖς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρωθως.

Δόξα.

Περούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μονάδι προσκυνου-
μένη, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν,
τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὖσπλαγχνός μοι δός,
δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ
ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ
τὸν βαρὺν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς Δέσποι-
να ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

ᾠδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**ῑδετε ἰδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐ-
• **Π**ομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πη-
• γάσας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μό-
• νῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρί τῇ ἐμῇ. Δίς.

Ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μώλωπα ἐμοί,
καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηνῶν
ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὡς ψυχὴ μου ῥυπωθεῖσα,
τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

Πύργον ἐσοφίσω, οἰκοδομησάτω ὡς ψυχὴ, καὶ
ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις·
εἰμὴ συνέχεεν ὁ Κτίστης τὰς βουλαῖς σου, καὶ
κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

Ὡς ἐζήλωσα, Λάμεχ τὸν πρῶτον φονευτὴν,
τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεα-
νίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ με τὸ σῶμα ἀποκτείνας,
ὡς Καὶν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς!

Ἐβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτέ, ἀ-
νομίαν ὀργώσαν, πυρπολήσας Σοδόμων·
σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γεέννης, ἐν
ὧς μέλλεις ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

Τέτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ
ἐχθροῦ, τὰ καταστιζαντά μου, τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ
πληρώσεις, βοῶσι τὰς πληγὰς, τῶν αὐθαιρέτων
μου παθῶν.

Ὁσαῖα τοῦ Θεοῦ.

Ἡπλώσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα
Θεὸν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζο-
μένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρωπῶς χεῖρα
βοηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάν-
τως ζητῶν.

Δόξα.

Ἀναρχε ἄκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μονάς,
μετανοοῦντά με δέξαι, ἡμαρτηκότα σῶ-
σον· σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεί-
σαι καὶ ῥῦσαι, τοῦ πυρὸς τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα, Θεογεννητορ ἡ ἐλπίς,
τῶν εἰς σέ προσρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν

ἐν ζαλῇ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν
σου, ἰλέωσαι καί μοι, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
• **Σ**τολῶν σε, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν με,
• ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος. Δίς.

Τῇ Ἀγαρ πάλαι ψυχῇ, τῇ Αἰγυπτίᾳ παρω-
μοιωθῆς, δουλωθεῖσα τὴν προαίρεσιν, καὶ
τεκούσῃ, νέον Ἰσμαὴλ, τὴν αὐθαδέειαν.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωσ ψυχὴ μου δει-
κνυομένην, ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί
μὴ ἔσχες, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἱερέα Θεοῦ, καὶ βασιλέα μεμονωμένον,
τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κό-
σμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήθητι.

Ἐπίστρεψον στενάξον, ψυχὴ ἀθλία πρὶν ἢ
τοῦ βίου, πέρας λάβῃ ἡ πανύγυρις, πρὶν
τὴν θύραν κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος ὁ Κύριος.

Μὴ γένη στήλη αἰλός, ψυχὴ στραφεῖσα εἰς
τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν
Σοδόμων· ἄνω εἰς Σηγὼρ διασώθητι.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σέ ὑμνούντων μὴ
ἀπορρίψης, ἀλλ' οἰκτεῖρησον φιλάνθρωπε,
καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἄφεσιν.

Δόξα.

Μοναῖς ἀπλῇ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶ-
σον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεο-
γεννητορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας, ξένον
θαῦμα! μείναςα Παρθένος θηλάζουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἀ**κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σε Κύ-
• **Ἀ**ριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
• νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ
• ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβή-
• θην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Δίς.

Ο χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης
πόνων καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ
με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρῶμα τοῦ αἰλλοτρίου·
Σωτὴρ αὐτός με οἰκτεῖρον.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διάδημα καὶ πορφύραν
ἡμφιεσμένος, πολυκτῆμων ἄνθρωπος καὶ
δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν,
ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασι-
λείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εὶ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμειπτος παρὰ
πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλά-

νου ἔνεδρα καὶ σκάμματα, σὺ φιλαμαρτημῶν
οὔσα τάλαινα· ψυχὴ τί ποιήσεις, εἰν-τε τῶν
ἀδοκῆτων, συμβῇ ἐπενεχθῆκαί σοι;

Γνήγορος νῦν ὑπάρχω, Δρασὺς δὲ καὶ τὴν
καρδίαν, εἰκὴ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρι-
σαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώ-
νου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε Οἰ-
κτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τίτῳ συναρίθμητον.

Εξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρ-
κός μου, οἶδα Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ
με παραίλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου·
Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτεῖδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυ-
χὴν μου καταμολύνας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ
με παραίλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι·
μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου·
Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς
γραφῆς σου τοῦ Νομοθέτου· ἀλλ' ἐν με-
τανοίᾳ με παραίλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακά-
λεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλ-
λοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενε-
χθεῖσα, οὐ κατεσχέθης· ἀλλ' ἀνέδραμες
λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην δια-
πράξεως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγέλων
φύσιν, Μαρία καταπλήξασα. Δόξα.

Αμέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσ-
ώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν
Θεότητα, ὡς ὁμοβασιλείον καὶ σύνθρονον· βοῶ
σοι τὸ Ἄσμα, τὰ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογούμενον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις καὶ παρθενεύεις, καὶ μένεις δι-
ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς
καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λο-
χεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικᾶται φύσεως
τάξις· ποιῇ γάρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν νυκτὶ ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώ-
• τισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καί με, ἐν
• τοῖς προστάγμασί σου, καὶ διδάξόν με Σω-
• τῆρ, ποιῇν τὸ θέλημά σου. Δίς.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσιν μιμοῦ ὡς ψυχὴ,
πρόσελθε, πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ· καὶ βηματίσεις ὀρθῶς,
ταῖς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εἰ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ,
βλύσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχράντων σου

φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων δι-
ψῶ· ζωῆς γὰρ ρεῖθρα βρύεις.

Σιωπᾷ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσπο-
τα Κύριε, ἵνα νίψωμαι καί γώ, τὰς κόρας
τῆς καρδίας, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ
πρὸ αἰώνων. Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Ασυγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, ξύλον ποθήσασα,
προσκυνῆσαι τοῦ Σταυροῦ, ἠξίωσαι τοῦ
πόθου· ἀξίωσον ἐν καί με, τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης.
Δόξα.

Σὲ Τριάς δοξαζόμεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ
Πνεῦμα, ἀπλῇ ἐσὶα Μονάς, αἰεὶ προσκυνουμένη
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἠμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἄφθορε
ἄνδρε, Μητροπάργεθε Θεός, ὁ κτίσας
τοὺς αἰῶνας· καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀν-
δρώπων φύσιν. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν αἰ-
• κτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ
• Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς
• τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Εγὼ εἰμι, Σωτὴρ ἦν ἀπώλεσας, παλαι βα-
σίλειον δραχμὴν· ἀλλ' ἀνάψας λύχνον
τὸν Πρόδρομόν σου Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὗ-
ρε τὴν σὴν εἰκόνα.

Αντίστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς
τὸν Ἀμαλὴκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ
τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς λογισμοὺς
αἰεὶ νικῶσα. Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Ενα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσεις, δακρύων
ἔβλυζες αἰεὶ, ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπο-
λουμένη· ὦν τὴν χάριν νέμοις, καί μοι τῷ σῷ
οἰκῆτῃ. Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Απάθειαν, ἐκτήσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης
ἐπὶ γῆς, πολιτείας Μητὲρ· διὸ τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ρύσθηται, πρεσβείαις σου
δυσώπει. Δόξα.

Τριάς εἰμι, ἀπλῇ ἀδιαίρετος, διαρετὴ προσω-
πικῶς, καὶ Μονάς ὑπάρχω, τῇ φύσει ἡνω-
μένη· ὁ Πατὴρ φησι, καὶ Υἱὸς καὶ Δεῖον Πνεῦμα.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμέ-
νον καθ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὡς Κτίστην πάντων,
δυσώπει Θεότοκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς
σαῖς δικαιωθῶμεν.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθευδεῖς;
τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις δοριβα-
σθαι· ἀνάνηψον σὺν, ἵνα φείσῃται σου Χριστὸς

ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώ-
• πιον σε· οὐδὲ συνετηρήσαμεν, ἐδὲ ἐποίη-
• σαμεν, καθὼς ἐντείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παρα-
• δώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός. Δίς.

Ἐξέλιπον, αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐκύπνιον ἐγει-
ρομένου· ὅθεν ὡς Ἐξελίας δακρύα, ἐπὶ κλίνης μου προσθῆναι μοι χρόνους ζωῆς. Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται σοι ψυχὴν, εἰ μὴ ὁ πάντων Θεός;

Ἐροσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου· ἠμαρτον, ὡς οὐχ ἠμαρτε Ἡὸρη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτεῖρησον Δέσποτα τὸ ποίημά σου, καὶ ἀνακαλέσαι με.

Ἐατέχωσα, τὴν εἰκόνα σε, καὶ παρέφθαιρα τὴν ἐντολήν σου· ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ καλλος, καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσθέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς· Ἀλλ' οἰκτεῖρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐπίστρεψον, μετανόησον, ἀνακάλυψον τὰ κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότε· Σὺ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ· καὶ αὐτός με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Ἐοήσασα, πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα πρὶν ἀπεκρούσθαι, λύσσαν παθῶν βιαιῶν ὀχλοῦντων, καὶ κατήσχυνας, ἐχθρόν τὸν πτερωσάντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ μοι τῷ δούλῳ σου. Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, δι' ὃν ἔτηξας σάρκα· Ὁσία, αἰτησαι νῦν Χριστὸν ὑπὲρ δούλων, ὅπως ἴλεως γενόμενος πᾶσιν ἡμῖν, εἰρηναίαν καταστάσιν βραβεύσεις, τοῖς σεβομένοις αὐτόν. Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε Μονὰς ἀγία· φῶτα καὶ φῶς καὶ ἅγια τρία, καὶ ἐν ἁγίῳ ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον ζωὴν καὶ ζωαίς, ψυχὴν τὸν πάντων Θεόν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννήτορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκλήσας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηέφξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπεράναια.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ Ἵν Στρατιαί, Οὐρακῶν δοξάζουσι, καὶ
• φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ,

• πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
• καὶ ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τὰς αἰώνας. Δίς.
Ὁ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα· δέησιν προσάγω, καὶ ἄφεςιν αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἠμαρτεν, ἀλλ' ὁμῶς δέξαι καὶ ἐγώ, εὐσπλαγχνε Σωτὴρ, φόβῳ μετανοοῦντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἠμαρτόν σοι μόνῳ, ἠνόμησα ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτὴρ, τῇ ιδίῳ πλίσματι, καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλὸς, πρόβατον πλανηθέντα· ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσόν με θρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὁ ἔταν Κριτὴς, καθίστης ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξης τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ, ὡ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλιώντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ Βήματός σου.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φωτίσον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ θεῖος ὄντως ἐν σοί, Μήτηρ ζωσιμας· Ἀγγελον γὰρ ἑώρα, ἐν σώματι καὶ θάμβους· ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμῶν εἰς τοὺς αἰώνας. Δόξα.

Ἀναρχε Πατέρ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα τὸ εὐθές, Λόγου Θεοῦ Γεννήτορ, Πατὴρ ἀνάρχου Λόγου, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ βαφῆς, ἀλουργίδος Ἀχραντε, ἡ νοητὴ πορφύρις, τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἀσπόρου συλλήψεως· ὁ τάκος ἀνερμήνευ-
• τος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύη-
• σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς
• φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμ-
• φον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν. Δίς.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησον, ὁ δαίμονωντας, λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ἀηστῇ μοι φράσον· Ἀμήν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου.

Ἀηστὴς κατηγόρει σοι, Ἀηστὴς ἐθελόγει σοι· ἀμφότεροι γὰρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο.

Ἀλλ' ὦ Πολυεύπλαγγνε, ὡς τῷ πιστῷ Ἀηστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, καί μοι ἀνοιξὼν τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου βασιλείας σου.

Η' Κτίσις συνείχετο, σταυρούμενόν σε βλέπυσσα· ὄρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγγυντο· καὶ γῆ συνεσείετο, καὶ Ἄδης ἐγυμνοῦτο· καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Α' ἔξους μετανοίας, καρπούς μὴ ἀπαιτήσης με· ἡ γὰρ ἰσχὺς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καρδίαν μοι δώρησαι, αἰεὶ συντετριμμένην· πτωχείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσώσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνη Σωτήρ.

Κ' ριτά μου καὶ γνωστά μου, ὁ μέλλων πάλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὄμματι, τότε ἰδὼν με φεῖσαι· καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὁ σία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Α' πάσας ἐξέστησας, τῇ ξένη πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, αὐλῶς βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβᾶσά· ἀνθ' ὧν ὡς αὐλὸς τοῖς ποσίν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας. Ὁ σία τοῦ Θεοῦ.

Τ' ὁν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὅσῃ Μήτηρ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων· ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄ γιε τοῦ Θεοῦ.

Α' νδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριζε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων λυτρωθῶμεν, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην αἰεὶ. Δόξα.

Π' ατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν ὑπεριψώσωμεν, τὸ θεῖον Πνεῦμα, πιστῶς προσκυνήσωμεν, Τριάδα ἀχώριστον, Μονάδα κατ' οὐσίαν· ὡς φῶς καὶ φῶτα καὶ ζῶν, καὶ ζωᾶς ζωοποιούσαν, καὶ φωτίζουσαν τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ' ἡν Πόλιν σου φύλαττε, Θεογεννητορ πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιεσῶς βασιλεύσασα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροπαῖται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Εἶτα ψάλλομεν οἱ δύο Χοροί.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Ἀποδείπνων.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἰησὺ καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τὸ παρόν, τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ο' τοῖς Πάθεσι τοῖς σοῖς, πᾶσιν ἀπάθειαν δίδους, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς μου, νεκρώσας τῷ Σταυρῷ, τῷ θεῷ, καταξίωσον, ἰδεῖν καὶ τὴν σεπτήν, Ἀνάστασίν σου Κύριε, ἵνα λάβωμεν πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τ' ῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπόμεθα· διὸ κατὰ χρέος σὲ αἰεὶ μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσμα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τ' ῆς ἀγνείας ὑπάρχων ἡ πηγὴ, τῇ νηστείᾳ συντήρησον ἡμᾶς Ἐλεῆμον· βλέψον εἰς ἡμᾶς τοὺς σοὶ προσπίπτοντας· πρόσχες τῇ ἐπάρσει τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὁ τείνας τὰς παλάμας σου, ἐν ξύλῳ σταυρούμενος, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, ὁ τῶν Ἀσωμάτων μόνος Κύριος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η' Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ὀρώσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε, τί τὸ φοβερόν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναιῖς, καὶ τὰ παρόντα Τραψάδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν ε'. Ὠδὴν.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τ' ἡν ἐν ἐμοὶ, καθορῶν ἀμαρτίαν, ὁ δολιόφρων, σπεύδει καὶ συμπράττει τῇ ἀμαρτίᾳ· χαίρει γὰρ ὄντως τῇ ἐμῇ ἀπωλείᾳ. Ἀλλὰ σύ μοι δίδου διώρθωσιν, Σώτερ εἰς ἐκείνου, ἀναίρεσιν δέσμαι.

Ο τὰς ἀρχάς, θριαμβεύσας τοῦ σκότους ἐν τῷ Σταυρῷ σου, τούτων ἐξελοῦ με τῆς κακουργίας, τὸν ἐμπεσόντα εἰς βυθὸν ἀμαρτίας, καὶ εἰς βόθρον ἀτόπων πράξεων· σοῦ δὲ τῷ ἐλέει, σωθῆναι ἐλπίζοντα.

Ο νεκρωθεῖς, ἐν Σταυρῷ ἠπλωμένος, τὴν νεκρωθεῖσαν, ζώωσον ψυχὴν μου τῇ ἀμαρτίᾳ· καὶ τὴν σεπτὴν σε Ἐξανάστασιν φθάσαι, ἐν εἰρήνῃ Χριστέ ἀξίωσον, πράττοντα τὰ σὰ, ἐμμελῶς δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Ο φωτισμός, τῆς ἐμῆς ἀσθενείας, ἡ σωτηρία, τῆς ἀμαυρωθείσης Ἀγνὴ ψυχῆς μου, σῶσόν με σῶσον, ἀπολλύμενον Κόρη, καὶ χιτῶνα τῆς ἀφθαρσίας με, ἐνδυσον φθαρέντα, δεινοῖς πλημμελήμασιν.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν.

Σὺ ἐν τόπῳ Κρανίῃ, σαρκὶ σταυρωθῆναι, κατεδέξω μόνε Ἀθάνατε, τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπαθανατίζων, καὶ ἀναμορφούμενος Κύριε.

Τὴν τοῦ Πάθους σου ὕβριν, ἡ Κτίσις ὁρῶσα, ὅλη μετεβάλλετο Κύριε, Ἰουδαίων θρηνοῦσα, τὴν μαιφονίαν· ἀλλ' ἡνέσχου σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ω Τριάς παναγία, σὺ ἡμῶν λατρεία, σὺ καὶ προσφυγὴ καὶ κραταίωμα· τοῖς ἐν φύσει μιᾷ σε, ἀνυμνολογοῦσιν, ἱλασμόν πταισμάτων κατὰπεμψον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολυνύμμε Κόρη, χαίροις Θεοτόκε· κιθωτέ καὶ στάμνε καὶ τράπεζα, φωτοφόρε λυχνία, πυρίμορφε βάτε, ὅρος τοῦ Θεοῦ τὸ κατάσκιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν Κόσμῳ, χαίρειν προσιπόντες, νῦν ὡς τῷ Χριστῷ συσταυρούμενα, ὑπομείνωμεν ὕβριν, χλεύην καὶ τὰ ἄλλα, ἵνα σὺν αὐτῷ δοξασθῶμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῆς νυκτὸς διελθούσης, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα,
• καὶ τὸ φῶς τῷ Κόσμῳ ἐπέλαμψε· διὰ
• τοῦτο ὑμνεῖ σε, τάγματα Ἀγγέλων, καὶ δοξολογοῦσί σε, Κύριε.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ο ταπεινώσας σεαυτὸν, ἀνυψώθης ἐν Σταυρῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ἀνυψῶν τὸν πεσόντα, βρώσει τῆ ξύλης ποτέ· διό σε μόνε ὑπεράγαθε, τὸν δεδαξασμένον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Α προσεξίας νυσταγμῷ, ἀμαρτίας τὸν βαρὺν ὑπέστην ὕπνον· ἀλλὰ σὺ ὁ ὑπνώσας, ἐπὶ Σταυρῷ δι' ἐμέ, Χριστέ μου, ἔγειρον πτωθέντα με, μή με καταλάβῃ, ἡ νύξ ἡ τοῦ θανάτου.

Εκτυφλωθεὶς ταῖς ἡδοναῖς, περιφέρω τὴν ψυχὴν ἐσκοτισμένην, καὶ γελᾷ καθορῶν με, ὁ δολιόφρων ἐχθρός· διό με φώτισον καὶ λύτρωσαι, τούτου τῆς κακίας, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανήσας νυσταγμῷ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν ἐβαρύνθην τῇ ἀκοιμήτῳ δέ σε πρεσβείᾳ, προστρέχω· Μὴ δώῃς με, εἰς θάνατον Κόρη, πανάχραντε ὑπνώσαι.

Ἄλλος. Τὸν ἐν τῇ βάρῳ Μωσεῖ.

Α κάνθαις στεφανωθείς, καὶ στολὴν ἐκ πορφύρας, ἐνδυσάμενος ὠφθης, ὠραιότατος Χριστέ, τῷ κάλλει ὑπὲρ πάντας, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τῇ δόξῃ ἀπαστράπτων.

Χολὴν καὶ ὄξος πιὼν, δύω ρεῖθρα προχέεις, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, ἐκ τῆς θείας Πλευρᾶς σου, τοῖς πίστει σε ὕμνοῦσι, καὶ δοξολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ ἀνώλεθρον κράτος, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου, τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὲ τὸ σκῆπτρον Χριστοῦ, Ἐκκλησίας τὸ κέρας, Βασιλείων τὸ νίκος, φύλαξ τῶν Χριστιανῶν· αὐτὸς εἰ φωτισμός μου, αὐτὸς καὶ καύχημά μου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν τῇ βάρῳ Μωσεῖ, τῆς Παρθένου τὸ
• θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτέ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡ τὸν πρό ἡλίου.

Τὴν λελεπρωμένην, ψυχὴν μου ταῖς ἀτόποις ἐνθυμήσεσι, τῷ ῥαντισμῷ τοῦ Αἵματος σου καθάρων, θεῖε Λόγε· καὶ κοινωνόν, τῆς δόξης σου μέ ποιήσον, ὁ δὲ ἐμέ τὴν ἄδοξον, καθυπομείνας Χριστέ σταύρωσιν.

Ολος κατεκάμφθην, τῷ βάρει τῶν αἰσίων Χριστέ πράξεων, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι Φιλάνθρωπε· Τῆς ψυχῆς μου τοὺς ἀνιάτους, μώλωπας θειάπευσον, τῷ σῷ τιμῷ Αἵματι, ἵνα ὑμῶ σου τὴν Θεότητα.

Βρῶμα τὴν κακίαν, καὶ πόμα τὴν ἀμέλειαν ποιούμενος, ὁ κατὰ πάντα μένων ἀδιόρθωτος, τῶν βρωμάτων τῇ ἀποχῇ, ἀκαίρως ἐπαγγάλλομαι· ἔ γάρ τοιαύτην ἔφησε, νηστείαν ἔσσεσθαι ὁ Κύριος. Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεόν, αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεότοκε μεγαλύνομεν.

Εἰρμός ἄλλος. Τὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον.

Εὐφ σταυρωθέντος σου, ἡ Κτίσις ἔδονεῖτο· Θεὸς ὑπάρχων, πέπονθας σαρκικῶς, διασπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἵνα σώσῃς ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ἡ δύναμις μεγάλη· καὶ γὰρ τυποῦντες τοῦτον ἐν αὐτοῖς, εὐδὺς δαιμόνων τὴν ἰσχύν, ἀποκρουόμεθα.

Δόξα Πατρί.

Μοναῖς τρισυπόστατε, Τριαῖς ἐνικωτάτη, κυριαρχία, φύσις ἰσοκλής, Πάτερ Υἱὲ καὶ Θεῖον Πνεῦμα, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἱλαστήριον, τῷ Κόσμῳ Θεότοκε· ἐν ᾧ προστρέχοντες, πάντες ἁμαρτωλοὶ, πρὸς Θεὸν καταλλαγαίς, αἰεὶ εὐρίσκομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, τῇ θείᾳ δυναστείᾳ, ἐνίσχυσόν με, ἁμώμον καὶ ἀγνόν, τὸν καιρόν σοι τῆς νηστείας, προσενέγκασθαι.

Ὁ Εἰρμός.

► **Τ**ὴν ἀγνὴν καὶ ἄχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, ὧδαῖς ἁσμάτων, ἅπαντες οἱ πιστοί, ὡς Θεοτόκαν μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀνών, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἰηχος πλ. δ'.

Τὸ τῆς Νηστείας διάγγελμα, περιχαρῶς ὑποδεξόμεθα· εἰ γὰρ ταύτην ὁ Προπάτωρ διεφυλάξατο, τὴν τῆς Ἐδέμ ἔκπτωσιν οὐκ ἂν ὑπέστημεν· ὥραϊος ἦν εἰς ὄρασιν, καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· μὴ συναρπασθῶμεν τοῖς βλεφάροις, μηδὲ γλυκανθήτω ἡμῶν ὁ φάρυγξ, τοῖς τιμωμένοις βρώμασι, μετὰ δὲ τὴν μεταλήψιν ἀτιμαζόμεναις· φύγω-

μεν τὴν ἀκρασίαν, καὶ τοῖς μετὰ κόρον πάθεσιν, οὐχ ὑποβληθῶμεν· ἐνσημανθῶμεν τῷ αἵματι, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀχθέντος εἰς θάνατον ἑκουσίως, καὶ οὐ μὴ θῆγῃ ἡμῶν ὁ ὀλοθρευτής· καὶ φάγομεν Πάσχα, Χριστοῦ τὸ ἱερώτατον εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἔδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἰηχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ως ἔβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτῆρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, Κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνὴ καὶ Μητήρ σου, ὀδυρομένη, σοὶ ἀνεβόησεν· Οἶμοι ᾧ τέκνον μου, Σωτέρ μου γλυκύτατε! τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παραδόξον, καὶ ξένον θέαμα;

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία· ἡ δὲ αἰ. Ὡρα λέγεται ἄνευ Στιχολογίας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, τὸ Τροπαίριον τῆς Προφητείας. Ἰηχος πλ. δ'.

Τὸν πολυαμάρτητον ἡμῶν βίον, καὶ τὸν ἀμετανόητον τρόπον, ἀνικτιρμοῖς προκατάλαβε Κύριε· ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα· σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἰηχος δ'. Ψαλμός ιζ'.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου.

Στίχ. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. Α'.

Ι'δού, ὁ Δεσπότης Κύριος Σαβαωθ ἀφελεί ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσιν, ἰσχύν ἄρτου καὶ ἰσχύν ὕδατος· γίγαντα, καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστήν, καὶ δικαστήν, καὶ πρᾶφῆτην, καὶ στοχαστήν, καὶ πρεσβύτερον, καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σφοδρὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν. Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν· καὶ ἐμ-

παίκεται κυριεύουσιν αὐτῶν. Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πρεσβύτερον, καὶ ὁ ἄτιμος πρὸς τὸν ἔντιμον. Ὅτι ἐπιλήφεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων· Ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπό σέ ἐστω. Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐρεῖ· Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι ἀνείται Ἰερουσαλὴμ, καὶ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν, μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦσι· διότι ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν, ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν, καὶ ἐνεφάνισαν. Οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν! διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' ἑαυτῶν, εἰπόντες· Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ· τοίνυν, τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται. Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ! πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ. Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ἡμῶν. Λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὴν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταρασσουσιν. Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ· αὐτὸς γὰρ Κύριος εἰς κρίσιν ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῆς λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς τῇ Κυρίῃ, βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου.
Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ δημιουργοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἰστίον, ὅτι τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μηναιίου, τοῦ λαχόντος Ἀγίου τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ, ψάλλομεν εἰς τὸ Ἀπόδεικνον, ἢ ὅταν βούληται ὁ Ἐκκλησιαάρχης.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα, ἐν φωτὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημό-

νως περιπατήσωμεν· πᾶσαν ἄδικον συγγραφὴν ἀφ' ἑαυτῶν, τοῦ πλησίον ἀφελώμεθα, μὴ τιθέντες πρόσκομμα τούτῳ εἰς σκάνδαλον· ἀφήσωμεν τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν· αὐξήσωμεν τῆς ψυχῆς τὰ χαρίσματα· δώσωμεν ἐνδεέσιν ἄρτον, καὶ προσέλθωμεν Χριστῷ, ἐν μετανοίᾳ βοῶντες· Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἵτα ψάλλομεν τὰ δ'. Μαρτυρικά, τὰ τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος· καὶ μετὰ ταῦτα, τὰ παρόντα δ'. Ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος β'.

Εὐτε φιλομάρτυρες πάντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· σήμερον γὰρ προτίθεται τράπεζαν μυστικὴν, ὁ μάρτυς Θεόδωρος, εὐφραίνουσιν τοὺς φιλεόρτους ἡμᾶς, τοῦ βοηθῆσαι πρὸς αὐτόν· Χαίροις Ἀθλοφόρε ἀήττητε, ὁ τὰς ἀπειλας τῶν τυράννων, ἐπὶ γῆς καταστρεψάμενος· χαίροις, ὁ τὸ πηλινόν σου σῶμα, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδεδωκὼς ταῖς βασάνοις· χαίροις, ὁ ἐν ποικίλοις κινδύνοις, δόκιμος στρατιώτης ἀναδειχθεὶς, τῆς οὐρανίου Στρατιᾶς. Διὸ δυσωποῦμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τοῖς πίστει σοὶ προστρέχουσι· δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πεινομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμόν, ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητὰ· καὶ στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίους χαρίζεις, συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτῆσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἄωρον Θεοῦ ὑπέρτατον, ἀνεδείχθης Μάρτυς Θεόδωρε· ὅτι καὶ μετὰ τέλος, ὡς ζῶν, τοῖς προσρέχουσι παρέχεις τὰς αἰτήσεις. Ὅθεν υἱὸν ἀρπαγέντα γυναιχοῦ ποτὲ, δορυαλῶτον ἐν ἀλλοπίστῳ στρατῷ, ἐπιστάσα ἡ χήρα, τοῖς δάκρυσι τὸν Ναόν σου κατέβρεχεν· αὐτὸς δὲ ὡς συμπαθὴς, ἐφ' ἵππῳ λευκῷ ἐπιβαὶς, ταύτης τὸν παῖδα, ἀοράτως παρέστησας· καὶ μετὰ τοῦτο, σὺν τούτῳ ἐνεργῶν, τοῖς θαύμασιν οὐκ ἔλιπες. Ἀλλ' αἰτῆσαι Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ Δείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθείς, κατέλαμψας ἁθλοῖς σου, τὴν σύμπασαν Κτίσιν· καὶ πυρὸς αἰκμαϊότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας· καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἁθλοῖς σου, Χριστὸς ἐπικαμφθείς, ἐστεφάνωσε τὴν Δεῖαν κάραν σου. Μεγαλομάρτυς Ἀθλητὰ, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οργάνῳ χρησάμενος ὁ δυσμενής, τῷ συναποστάτῃ Τυράννῳ, δι' ἐπινοίας χαλεπῆς, τὸν νηστεία καθαγιζόμενον λαὸν εὐσεβῇ, τοῖς ἐκ μιᾶρῶν Δυσιῶν κεκραμένοις βρώμασιν, ἐπειρᾶτο καταμιαίνειν· ἀλλ' αὐτὸς τὸ ἐκείνου μηχανήμα, σοφωτέρα διέλυσας ἐπινοίᾳ, ὄναρ ἐπιστάς, τῷ τότε Ἀρχιερεῖ, καὶ τὸ βαθὺ τῆς γνῶμης ἀνακαλύπτων, καὶ τὸ ἄτοπον τοῦ ἐγχειρήματος ὑποδηλῶν· καὶ δὴ σοι χαριστήρια Δύοντες, σωτήρα ἐπιγραφόμεθα, ἐτήσιον ἀνάμνησιν τοῦ γενομένου ποιούμενοι, καὶ τὸ λοιπὸν ἐξαιτούμενοι, τῶν ἐπινοῶν τοῦ πονηροῦ, ἀδλαβεῖς περισώζεσθαι, ταῖς πρὸς Θεὸν σου πρεσβείαις, Μάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ εὐθὺς,

Ἐσπέρας, Προκείμενον, Ἦχος πλ. α'.

Ψαλμός ιδ'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στ. Ὑπερασπίσαι σε τὸ ὄνομα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 20.

Εκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὗρέθη βοηθός, ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σὰρκα ἀντ' αὐτῆς. Καὶ ὡκοδόμησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἠγάγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ· Τοῦτο νῦν ὅστουν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. Ἐνεκεν τούτου, καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μίαν.

Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὁ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἠσχύνοντο. (Κεφ. Γ'. 1). Ὁ δὲ ὄφεις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· Ἀπὸ παντός ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγώμεθα· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθανῆσθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφεις τῇ γυναικί· Οὐ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε· ἡδεὶ γάρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὕμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρόν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἄρεστόν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὡραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ τὴν καρπὸν αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρράψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν, ὁ, τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεός τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ, ποῦ εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῆς φωνῆς σου ἤκουσα, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνός εἶ; εἰμὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνον μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ· Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῇ γυναικί· Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ὁ ὄφεις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ ὄφει· Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῇ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἔχθραν θήσω ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σε, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σε τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτὴν πτέρναν. Καὶ τῇ γυναικί εἶπε· Πληθύνων πληθυνῶ τὰς

λύπας σου, καὶ τὸν στεναγμὸν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτὸς σου κυριεύσει. Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν· Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικὸς σου, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετείλαμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῇ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελείσει σοι, καὶ φαγῇ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, Ζωή· ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κ'.

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 19.

Ο Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρήγῃς· τήρησον δὲ ἐμὴν βυλὴν καὶ ἐννοίαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἡ ἐπὶ σῶ τραχήλῳ· ἔσαι δὲ ἱάσις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκόψῃ· εἰς γὰρ κἀθῇ, ἀφοβος ἔσῃ· εἰς γὰρ καθευδῇς, ἡδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμαῖς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὃ γὰρ Κύριος ἐστὶ ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῇ, ἥνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπαυελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐποιεῖν· οὐ γὰρ αἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί· Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μὴ τι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ἐνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίῳ οὐ συνεδρεύει. Κατὰρα Κυρίου ἐν αἰῶσις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Τὸ, Κατευθυνθήτω καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Δεῖ γνωσθῆναι, ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, εἰς τὸν Ἑσπερινόν, καὶ εἰς τὸ Ἀποδείπνον, μετὰ τὰς ὁδοὺς, εἰ μὴ μόνον τὰς τετυπωμένας ἐν τῇ Προηγιασμένῃ, ἦγουν, μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, μετὰ τὴν Εἰσοδὸν τῶν ἀγίων Δώρων, μετὰ τὴν, γ', καὶ εἰς τὸ, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, μετὰ τὴν, γ'. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποδείπνοις, ψάλλομεν τοὺς ἀναπαυσίμους Κανόνας τοῦ ἐνδιατάκτου Ἦχου, ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ. Τοὺς δὲ Κανόνας τοῦ Μηναιίου, ἦγουν τοῦ παρόντος Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς, ψάλλομεν, ὅταν δοκῇ τῷ Ἐκκλησιαάρχῃ· καὶ τὸν μὲν ἵνα, ψάλλομεν ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις τῆς Παρασκευῆς· τὸν δὲ ἕτερον, ἐν τῷ Ἀποδείπνῳ τῆς Κυριακῆς. Οὕτω ποιοῦμεν ἐν πάσαις ταῖς Παρασκευαῖς Ἑσπέραις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων σήμερον, ἦτοι μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ψάλλομεν τὸν ἐφεξῆς ἱκετήριον Κανόνα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, προτιθέντες καὶ Κόλυβα, καὶ λέγομεν τὸν Ψαλμόν, Κύριε εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου· Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ παρόν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἐννοίαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ πάντα Θεοτόκε Μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνωσθῇς ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸν Ν'. τὸν Κανόνα, οὐ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοῦ σε μέλπω δωρεῶν ἐπώνυμε.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διδοεύσας.

Θεοῦ σε Θεόδωρε ἐραστὴν, εἰδὼς καὶ τῷ πόθῳ, τῷ ἀφίκτῳ σου πεδνηθεὶς, ψυχὴν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους, τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθῃμι.

Εἰ γράφετο δόγμα θεοστυγές, δυσίαν εἰδῶλοισι, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ· ἀλλ' ἡ-χθὲς οὐ δύσων Ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθόμενος.

Ο ἔρωτι θείῳ καθηλωθεῖς, Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υμνον ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν, φέρω ψυχῆς· ἣν κατοικτηρήσαιο, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι ἔνδοξε, Μάρτυς νοῖ· καὶ δι' ἀμφοτέρων, θρασυεύεις τὸν Κτίσαντα.

Εσθης ἐπὶ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἄνακτα, θεολογῶν· θύειν γὰρ κιβδηλοῖς, ἀπηνήσω Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ ταῖχος αἰεὶ, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μυστηρίων γευσάμενος, θείων ἐν συνέσει Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρυσεν, τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὡμολόγησας.

Εμπαθῇ τὴν Θεότητα, ὧντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες· οὓς ἐν Πνεύματι δηλεῖξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε φωτιζόμενος.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεύξεως, τῶν σὲ ἀνυμνούντων μάκαρ Θεόδωρε ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, ταῖς συναθλοῦσί σοι Μάρτυσιν.

Ος ζήλω Ἀθλοφόρε πυρούμενος, τὴν καρδίαν, θεῶν τὴν ψευδώνυμον, σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δυναμίει ἀηττήτῳ Θεόδωρε, ἀθλοφόρε, βαρβάρων θρασυότητα, καίμοι τὰ πάθη ἀναλώσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκήυσας.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ως χαῦνον ὡς ἀσθενὲς, θείων ματαίων τὸ φρύαγμα, πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν, ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐνστάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων, κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν.

Δίς.

Ρωσθεῖς δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, ταῖς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα, ἐώρας μακάριε, τὸ διακωνίζον, τῶν μελλόντων προορώμενος.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τυχομεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εμαστίχθης τὸ σῶμα, ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος, Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τούτῳ εὐχαρίστως, γηθόμενος ἐδόξας, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἐκὼν ἐσφραγίσθη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, εἰρκτὴ ἐσφραγισμένη, παρώκησας κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεκρωθεῖς καὶ τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς προσερέσει, ἐκταξαίμενος, αὐ βρώσει Ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ, ἐμελῶδεις τρεφόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν φρουρᾷ Ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς Νεανίας ποτὶ, ὁ εἰς τῆς ἀκηρατου, Τριαδος σὲ θαρρύνει, ὁραθεῖς ἀναμείποντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ αἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ Κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν, τῶν ἀνόμων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπέπληττε· Τί μάτην εἰς ἄνθρωπον, βιοθανῇ ἀνοητε, ἔθου ταῖς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χά-

ρτι, ἐβόας Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προσταύσαντι· Αὐτῆμοι αἰσχύνῃ, καὶ τοῖς μέλπουσιν ἤτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠγωνίσαι, ἀποτόμως δηλεῖξας· Τί ἀνοηταίνεις, τῷ Τυράννῳ ἔκραζες, προσάτων τοῖς κτίσμασι, ψευδολατρεῖν τὸν Κτίσαντά, ἐγκαταλιπόντες; ἀλλ' ἐγὼ ἀναμείλω· Οἱ Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαὸς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνυον, οἱ Θεηγόροι Γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένη· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Υῆ μαρτυρίου σου, Θεοῦ Θεόδωρε ὁ πόθος· ὅθεν σοι, καὶ γέγονε, τῷ ἐνύλῳ τὸ σῶμα πυρὶ, δι' οὗ πρὸς τὸ Δεῖον χαίρων, πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Μάρτυς παναοῖδιμε, κατέφλεξας, οὐ κατεφλέχθης· σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας· τῷ Θεῷ δὲ παρίσασαι, ζῶν καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφρανόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Δόξα.

Ενα σε γινώσκωμεν, Χριστὸν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ τελείας φύσεσι· τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, Θεοδώρῳ τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον, Θεὸν βασιλεύσαν ἀγκάλας, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὑμνήμενον, ὑπὸ πάσης Δυναμέως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρέμενον, πάντοτε σωτηρίαν, οἱ ἐν περιστάσει μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν, • διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν, • τῶν ἀχράντων Δυναμέων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώμακα.

Δόξα, τὸ Κοντάκιον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἐνδον λαβὼν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ'.

Ως προστασίαν ἅπαντες, καὶ κραταιὰν ἀντίληψιν, οἱ ἐπταικότες κεκτήμεθα Πάνα-

γνε, σοῦ τὴν θερμὴν βοήθειαν, Παρθενομήτορ Μαρία, Χριστιανῶν σωτηρία· διὸ μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, δωρήσασθαι τὴν συγχώρησιν.

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Κολύβων.

Εἶτα·

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ δίδεται τὸ κατακλαστόν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, μεταλαμβάνομεν οἶνου καὶ ἐλαίου, διὰ τὴν τοῦ Ἁγίου μνήμην. Τοῦτο γὰρ παρελάβομεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, καὶ εἰς τὸ Κοινόδιον τοῦ ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου· ἀλλ' οὐ ποιούμεν αὐτὸ νῦν, διὰ τὸ αἰδέσιμον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, δις, καὶ τὸ Θεοτοκίον, ἅπαξ. Εἶτα, εἰς τὴν α'. Στιχολογῶμεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάτην ἔσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδωλῶν τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα Δεῖον γεγόμενος, θαυματουργίαις δρῶσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Θεῖον δῶρὸν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ Οἰκουμένῃ, ὃ ἐν τοῖς ἄθλοις δυνάμωσας σε Κύριος, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροποῦμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ητὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένη ἀχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφῆταις καὶ Μάρτυσιν, Ὅσις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

Εἴτα ἀναγινώσκωμεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἀγίου· τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκεται εἰς τὴν τράπεζαν.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. οἱ Κανόνες· τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, εἰς 5'. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο εἰς ἡ. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ, **Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν.**

Ὁ Κανὼν, ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων, ἔχων ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις, Ὁ Ἰωάννης· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς,

Ἦρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ο πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γενήσασαν, ἀπάντων προσέθηκε, τῶν ἐαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιδόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἀκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ᾄσμασι, μέλψω Θεόδωρον.

Ημέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προσόρτια, προαίμια μακρόθεν, ἐκλάμψασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Ραντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ δῦμα δεδεδυμένος, τὸ ὑπεράδλησαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ωραῖον καὶ ἄωρος, τὸ ἐρρταῖζειν νενομίσται· ἡ γὰρ ὠραῖσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Ἔτερος Κανὼν, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Ο θαυμαστός ἐν Ἀγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἔλεός σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Τὸν σταθερὸν ἐν τοῖς ἀθλοῖς καὶ καρτερὸν, ἐν ταῖς πόνοις ἔδειξας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὰ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Τ

Θεοτοκίον.

Θεορρήμόνων προρρήσεις παῖλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκούσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Καταβασία.

• **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• **Π**νεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι, τῇ
• **Β**ασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς
• **π**ανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης
• **τὰ** θαύματα.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς τοὺς ὑμνολόγους.

Ιδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ Χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορταίζουν, σὲ φέρουσιν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Νικᾷ πᾶσιν τρόποις τὰ βελτίῳ· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοὶ τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκεῖων Ἀθλητᾶ· οὗς γὰρ αὐτὸς κατῴκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεταῖς Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφνοῦς γενναιότητος.

Λυτήσας ὁ νέος ἀποστατίας, κατ' ἴσον δεικνῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα ταῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰὼ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευθεὶς ὁ δειλαιο, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη μὲν σύμπασα Παρθέने, τοῦ γνωῖναι τὸν Κύριον ἡ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύνει, δι' ἐαυτῶν τὴν ἀληθειαν.

Εἰρμός ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Οπρὶν τῆς Εὐας ταῖς ὥσιν, ψιθυρίσας δολίας, τὸν Ἀδάμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Τ

Τ

Θεοτοκίον.

Ελπὶς τῆ Κόσμου κραταία, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένη, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴν, τὴν δέσιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαρίζοντων αἰεὶ. Καταβασία.

• **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
• καὶ ἄφθονος πηγὴ, Δίασον συγκροτή-
• σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ
• Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ψαλμ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεὶκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλὼν τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγυρίας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ Δείῳ πόθῳ τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερόνως κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτήσί σε νέμεις, τὰ Δεία δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Δόξα, ὁμοιον.

Μαξιμίου θωπείαις μὴ ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδῶλὼν τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπατέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτούσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ως πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ἐψέστου Πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον τοῖς δαίμοσι παίγιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ρῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· φωτοδόχε ἀκήρατε, διώξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδηλοῦ αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ω καενῆς καὶ παραδόξου, μίξεώς τε καὶ κράσεως! παρθενία τόκον, ἥνωσε τεχθεῖς ὁ Θεάνθρωπος· ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ ἡμέραις, τὴν εὐφρόσυνον, τὸν οἰκεῖν τιμῶν, Ἀθλητὴν ἐγκατέμιξεν.

Ιδε πῶς Χριστὸν ἐφίλει, ὁ Χριστὸς στρατευόμενος· τοὺς ἐχθροὺς γὰρ τούτου, ζήλω καὶ πυρὶ κατηνάλωσε, καὶ ἑαυτὸν τελευταῖον καλ-

λιέργημα, καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα, προθύμως ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἐκ τῶν ἁθλῶν, ὁ Γενναῖος ἀνέλυσε, παρρησίᾳ λόγων, καὶ ὑπεροψία κολάσεων, τῆς θείας καταπλήξας, καὶ γενόμενος, πάσῃ κτίσει καινὸν, καὶ παραδόξον θείατρον.

Οστοῦν μὲν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου μου, ὡ μακροθυμίας! καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος· τὸν δὲ αὐτοῦ Στρατιώτην πῦρ δεξάμενον, καὶ τραχὺς ὑψαβήθη, θανόντος προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότῃ, τῆς ζωῆς οἱ θείαι-
• ποντες, καὶ συναναγκάστες, ζῶσι παρ' αὐτῷ
• νῦν αἰώνια, καὶ τῷ Υἱῷ τὴν Μητέρα συνδοξάζου-
• σιν, εὐλογοῦντες Πατέρα, Υἱόν, Πνεῦμα ἅγιον.

Ἄλλος. Χριστὸς μου δύναμις.

Βουλὴν βυλεύεται, ὁ ἀσεβέστατος, καὶ σκοπεῖται, ὡς ὄντως ἐστὶ φρικτὴ· ἔγνω γὰρ ὁ δειλῖος, διὰ βρωμάτων μαρῶν, τὸν λαὸν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἤνεγκε, βουλὴν τὴν ἄθεσμον, συσταλῆναι προστάξας τῶν καθαρῶν, ἐδεσμάτων ἐνθεσιν, καὶ πρατεθῆναι ἅ αὐτός, κατεμολυνε τοῖς αἵμασι.

Γέγονεν ἔκπυστον, καὶ διαδόητον, τὸ ἀνόμημα πᾶσι Χριστιανοῖς· ὅθεν ὡς ἐπέγνω σε, καὶ συνδρομὴ πάντων ὁμοῦ, εἰς Ναὸν Κυρίου ἁγίου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ Κυήσασα, τὸν προακώνιον, ἐκ Πατρός γεννηθέντα νῦν οἱ πιστοί, πρέσβιν προβαλλόμεθα· ταύτης δεήσεσι καμψθεῖς, εὐμενὴς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Καταβασία.

• **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεό-
• τητος, ἐν νεφέλῃ καύφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
• ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέ-
• σωσε, τοὺς κραυγαζόντας· Δόξα Χριστὲ τῇ
• δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ανοίγεται σήμερον, τὰ πρόθυρα τῆς χάρι-
• τος, καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὕτη, προε-
• κινᾷ τὴν ἀναστάσιμον· οὕτω λαμπροφάνος
• τὴν λαμπράν, Δέσποσαν γεραίρουσα, καὶ τὸν
• ἐκδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον, δῶρον Θεὸς Θεόδωρον,
• τοῖς ἡγαπηκότε τοῦ φανέντος, ἡγαπημέ-
• νου τὴν ἐπιφάνειαν, παραδόξων ἔργων ποιητὴν,
• Δείων τε δυνάμεων, αὐτουργὸν ἐργασάμενον,

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σὲ, ἐχθρὲ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας· καὶ τεθνηκὼς γάρ, ζῇ καὶ ἐγρήγορε, καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς, ἀντικαθιστάμενος, σώζει πάντα Ὁρθόδοξον. Θεοτοκίον.

Ενίζον ἦν πρότερον, τὸ θαῦμα τῆς Θεόπαιδος· ταῖς τῶν Ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις, εἴληψε πίστιν, τὴν ἀναμφίβολον, καὶ τὸ πιστευόμενον αἰεὶ, μένει θαυμαζόμενον, καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ο τότε τοίνυν Ἀρχιερεὺς ὅλος θαμβηθεὶς τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς ἔγνω τὰ διαβούλων, ὕμνοις ἐν παννύχοις Θεὸν ἱκέτευε, μὴ παρῆναι εἰς τέλος, λαὸν τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Αλλ' ὁ ταχὺς ὄντως βοηθός, τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῇ, προσκαλουμένων δεήσει αὐτὸν, οὐ παρῆδεν ὅλως· ἀλλὰ ταχίστην αὐταῖς, ἐργάζεται τὴν λύσιν τοῦ ἐγχειρήματος.

Εκ τῶν ὑψίστων ὁ βοηθός, πέμπεται ὡς ταχιστα πρὸς γῆν, ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, καὶ τῷ Ἀρχιεπίμεινι ἐπαπτάνεται, τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων, τῆς παρανόμου βουλῆς.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, Δέσποινα ἀντίληψιν θερμῶς, κατασχυνηθήσεται πώποτε· ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται, πρὸς τὸ συμφέρον θάττον, τῆς ἐξαίτησews.

Καταβασία.

• **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
• σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἔσχες
• ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτο-
• κας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, εω-
• τηρίαν βραβεύουσα.

Ὠδὴ ε'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Νηστεύειν Σῶτερ· οὐ δύνανται, οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνός σου· σὲ τὸν Νυμφίον γάρ, σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῷ φίλῳ σου, ξενίζουσι παρόντα, καὶ θεραπεύουσιν.

Απέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, καὶ πρὸς ἀπόνειαν, κατεξάνεστη τῆς πίστεως· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εὗρε, τὸν μεγαλῶνυμον.

Παθὼν κατέστη σοφώτερος, καὶ δρᾶσας ὁ γενναῖος θερμάτερος· τὴν πρὸς τυράννους γάρ, πάλιν καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεὶς, οὐδὲ θανάτων ἀπέστη, τοῦ κατὰρθώματος.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες σήμερον Δέσποινα, κινδύνου ψυχροφθόρου τῷ θαύματι, τοῦ Ἀθλοφόρου

σου, κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, τὴν χάριν ἀμφοτέροις, ἀντιτιθέαμεν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θαλατταν.

Τὸ ξένον θαμβούμενος, τῆς ὀράσεως τῆς σῆς, Ἀρχιερεὺς ἀντέφητε· Σὺ τίς εἰ Κύριε, ὁ λαλῶν ἐμοί; γνώρισον καὶ διδάξον, πῶς εὐρήσωμεν θάττον τὴν βοήθειαν.

Θεόδωρος ἔφησεν· Ἐγὼ πέφυκα σαφῶς, ὁ ἀθλητὴς καὶ ἄκουσον· Σίτον ἐφήσας, μέρισον τοῖς λαοῖς· καὶ οὕτω σωθήσεσθε, κεχραμένων βρωμάτων τοῦ ἀλάστορος.

Ος μέγα τὸ θαῦμά σου, καὶ παράδοξος ἡ σὴ, ἀντίληψις Θεόδωρε! διὸ θαρρόυντες πάντες εὐλικρινῶς, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ δεόμεθα· Σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τῷ Λόγῳ ἐχηματίσας, Πατὴρ τῇ εὐδοκίᾳ, καὶ τῇ ἐν σοί, ἐπισκέψει Πνεύματος, τοῦ ἁγίου· διὰ με φωταγωγήσον.

Καταβασία.

• **Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελού-
• ντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτο-
• ρος, δεῦτε ταῖς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
• αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξαζόντες.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ιστὶν Χριστοῦ ὡσεὶ θῶρακα· ἐνδὸν λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεισι κατεπάτητας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θείον διεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἀθλοῖς Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεὶ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταῖος νικητὴς κατὰ τοῦ θολεροῦ, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολύβων παρὰδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἑορτάζομεν.

Στίχοι.

Τροφὴ κολύβων, ἐστὶ τῇ Τήρων πόλιν,
Τρυφὴν τιθεὶς ἄπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ιουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, μετὰ Κωνσταντίνου τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱόν, τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας

κρατήσαντος, καὶ ἀπὸ Χριστοῦ εἰς εἰδωλολατρείαν μετα-
 στρέψαντος, διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐγείρεται μέγιστος,
 ἔμφανως τε ὄμμα καὶ ἀφανῶς. Ἀπεικὼν οὖν ὁ δυσσεβὴς
 τοῦ κολάζειν ὡρῶς, ὁμοῦ δὲ καὶ, ἀναφανδὸν ἀπανθρώ-
 πως, σὺτῳ ταιράζει Χριστιανούς, αἰσχυρόμενός τε καὶ
 ὑπειδόμενος, ἵνα μὴ προστίθωνται πλείονες, κεκρυμμένως
 πῶς μιᾶναι τούτους ὁ δόλος καὶ ἀνόστος ἐδουλεύετο.
 Ὅθεν καὶ τηρήσας, ὡς τὸ ἡμέτερον ἔθνος Χριστοῦ, κα-
 τὰ τὴν πρώτην τῶν ἁγίων Νηστειῶν Ἑβδομάδα, μάλ-
 λον ἀγνίζεται, καὶ προσανίχει Θεῷ, τὸν Ἐπαρχον τῆς
 πόλεως μετακαλεσάμενος, κλεῦει τὰ πιπρασκόμενα συνή-
 θη ὄνια ἐκ τοῦ μέσου ἀπαγαγεῖν· ἑτέρα δὲ ὄνια προ-
 δεῖναι τῇ ἀγορᾷ, ἄρτους δηλονότι καὶ πόματα, τοῖς ἐκ
 τῶν θυσιῶν αὐτοῦ αἵμασι ταῦτα πρότερον ἀναμίξαντα,
 καὶ ἐν τῷ φυράματι ἐκκρίναντα· ὡς ἂν, ἀπὸ νηστείας
 ταῦτ' ὠνούμενοι, μᾶλλον ἐν τῇ καθάρσει μαινοῖντο. Αὐ-
 τήκα τοίνυν ὁ Ἐπαρχος εἰς ἔργον ἄγει τὸ προσταχθέν·
 καὶ προστίθῃσι τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν, καὶ ἀλισγημάτων με-
 μιασμένα βρωτὰ καὶ ποτὰ, ἐν πάσῃ τῇ ἀγορᾷ. Ἀλλ' ὁ
 πάντα ὁρῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμὸς, καὶ δρασκείνων τοὺς
 σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν δούλων
 αὐτοῦ αἰεὶ προμνησόμενος, καὶ τὰς μυσαράς τοῦ Παραβά-
 του καθ' ἡμῶν ἐπινοίας διέλυσε· τῷ γὰρ τῆς πόλεως Ἀρ-
 χιερεῖ Εὐδοκίᾳ, οὐκ ὀρθῶς, καὶ ταῦτα τὸ σίβας τυγχάνον-
 τι, ἐπιπέρπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν
 ἀπὸ τοῦ Τηρωνικοῦ τάγματος, Τήρωνα ἐπονομαζόμενον.
 Καὶ δῆτα ὑπαρ, οὐκ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, οὕτως οἰκῶς φη-
 σὶν· Ὅσον τάχος διεγερθεῖς, τὸ τοῦ Χριστοῦ σανάγαγε
 ποιμνιον, καὶ κίλπει ἀσφαλῶς, μηδὲνα μηδέν τι τῶν ἐν
 τῇ ἀγορᾷ προδεδλημένων ὠνήσασθαι· θυσιῶν γὰρ αἵμα-
 σι ταῦτα παρὰ τοῦ ἀσέβηστατου βασιλείως μιμῖανται. Τοῦ
 δὲ διαπορουμένου καὶ διρωτῶντος· Καὶ πῶς ἂν ῥάδιον
 εἴη τοῦτο, τοῖς μὴ ἐσπέρως οἰκοῦν ἐχουσι, μὴ ἀπὸ τῶν
 τῇ ἀγορᾷ προδεδλημένων ὠνήσασθαι; Ὁ Ἅγιος, Κόλυ-
 βα χορηγῆσας, φησὶν, αὐτῶς, τὴν ἑνδεῖαν παραμύθησαι.
 Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ ἀγνοούντος, καὶ τί ἂν εἴη
 ταῦτα, διαπυνθανομένου, τὰ Κόλυβα; ὁ μέγας Θεόδωρος
 φησὶ· Τὸν ἐφητόν σίτον· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐν Εὐχαρίστῃς
 λέγειν εἴωθαμεν. Ἐξακριβούμενος δὲ ὁ Πατριάρχης, τίς
 ἂν εἴη οὗτος ὁ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ προμνησόμενος; Ὁ
 Ἅγιος αὖθις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Θεόδωρος, ἔφη· Ὁ
 παρ' αὐτοῦ βοηθὸς ὑμῖν ἀρτίως ἀποσταλὴς. Διεγερθεὶς
 οὖν εὐθὺς ὁ Πατριάρχης, καὶ τῷ πλήθει ἀναγγέλλας τὰ
 ὁραθέντα, καὶ οὕτω διαπραξάμενος, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποι-
 μνιον ἀλύμαντον τῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ παραβάτου διετήρη-
 σεν ἐπινοίας. Ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐνεδραν ἐπιδὼν ἐλεγχθεῖ-
 σαν, καὶ τὸ μηδὲν ἀνύσασαν, καὶ ἱκανῶς αἰσχυρθεῖς, προ-
 βληθῆναι καὶ πάλιν τὰ συνήθη τῇ ἀγορᾷ προσέταξεν ὄ-
 νια. Ὁ μὲν τοι τοῦ Χριστοῦ λαός, τῆς Ἑβδομάδος ἡδὴ
 ἐπιτελεσθείσης, τὴν εὐχαριστίαν ἀποτινοῦντες τῷ εὐεργέτῃ
 καὶ Μάρτυρι, κατὰ τέδε τὸ Σάββατον, διὰ Κολύβων, τὴν
 αὐτοῦ μνήμην γεγηθότες ἐποίησαν. Ἐκτοτε οὖν οἱ πιστοί,

καὶ μέχρι τῆς δαῦρο τὸ θάδμα ἀναμώμενοι, ἵνα μὴ ἐξί-
 τηλον τὸ τοσούτον ἔργον τοῦ Μάρτυρος τῷ χρόνῳ γίνη-
 ται, τὸν μέγαν Θεόδωρον διὰ Κολύβων γηραίρομεν.

Τούτον δὲ τὸν μέγαν Θεόδωρον ὁ δυσσεβὴς Βρίγγας,
 ἐπὶ Μαξιμίνου ἐμαρτύρησεν, αἰκισθύντα πρότερον, ἅτα
 τὸν νεὼν τῆς Δεῆς ἐκείνων ἐμπράσαντα, καὶ τοῖς πένη-
 σι τὸν κόσμον πύτης διαμερισάμενον· τινῶν δὲ καὶ εἰς
 λόγους αὐτῷ ἐλθόντων, καὶ μεταθέσθαι βουλομένων αὐτόν,
 καὶ συμβουλευόντων, οὐκ οὐκ ἠνέσχετο. Πολλὰ τοίνυν πα-
 θῶν, ὑπερὸν καμίνου ἀναφθείσης μεγάλης, κατ' αὐτῆς ἀ-
 κοντίζεται· μήτε δ' ἐξ ἐκείνης παθῶν, ἐν μέσῳ ταύτης
 τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ
 σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Νόμον ἔφησας μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου,
 δίκαιε Δέσποτα· ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ
 ὁ πολυθαύμαστος οὗτος Θεράπων σου, τῇ φαι-
 δρότητι, τῆς μνήμης τούτων σήμερον, νόμους
 λείρουσι νηστείας.

Ὁς ἡδίστη καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυτος, ἡ
 νῦν πανήγυρις, ἣν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν, καλ-
 λιστος καὶ μέγιστος, νῦν ἐσχεδιάσεν, ἐνὶ θαύ-
 ματι, ἐξ ἀκαθάρτων ἄχραντον, τοῦ Χριστοῦ
 λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας δεινούς ἀντιταξάμενον,
 καὶ κατισχύσαντα, τὸν ψυχοφθόρον τε
 νῦν, καὶ τὸν λυμανόμενον, ἐμψυχα σώματα,
 ἀναδηλώμενος, ἐπινίκους ἄσμασι, καὶ στεφάνων
 ἐγκωμίαις.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γενάρχης μὲν προγνοὺς τὴν ψυχολέτη-
 ραν, βρώσιν οὐκ ἔφυγεν· ὁ σὸς δὲ πι-
 στὸς λαός, παρὰ τοῦ σοῦ Μάρτυρος, προδιδά-
 χθεις καὶ φυγὼν, τὴν ἐλέθριον, τροφήν σὺν τού-
 τῳ Δέσπονα, τὰ σωτήριά σου θύει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν καμίνον.

Δροσοβόλος ἀθυμίας καὶ φλογώσεως, νεφέ-
 λη ὥφθη· Ἐνδοξε, καὶ διέσωσας, ἐκ κα-
 μίνου τῆς τυραννικῆς, κραυγάζοντας πάντας
 τοὺς πιστοὺς· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Βασιλεῦ παρανομώτατε αἰσχυρῆτι, καὶ ἐμ-
 φραγεῖν στόμα τὸ σόν, τὸ μελετήσαν, καθ'
 ἡμῶν παράνομον βουλὴν· κατέλυσε γὰρ σου
 τὴν ἰσχύν, ὁ βασιλεύων Βασιλεὺς, καὶ πάντων
 Κύριος.

Γουλιανὲ ἀνόητε, καρδία σου ὅλη κακίας πέ-
 πλησται· φαρμακοῦται δὲ, παρὰ τοῦ σοφοῦ

ἡμῶν Θεοῦ, σχεθεῖσα δολίως καθ' ἡμῶν, τῶν ἐκβοώντων πρὸς αὐτόν, τὴν χάριν νέμει σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις γεγένηται, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σαρκί, τὸν σώσαντα πάντας ἐκ φθορᾶς· εὐλογημένη διὸ νῦν, Θεοτόκε σέ δοξάζομεν.

Καταβασία.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
• παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
• πειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλ-
• λοντες· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεός, εὐλογητός εἴ.

Ὡδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ηχαρὰς τῇ γεννήσει πληρώσασα, τὰ οὐρά-
νια καὶ τὰ ἐπίγεια, τῇ τοῦ καιροῦ στυγνό-
τητι, χάριν εὐκαιρον νέμει, τῷ στεφανίτῃ, συγ-
κροτοῦσα λαμπρῶς τὰ ἑόρτια.

Σαββατίσωμεν ἄνθρωποι σήμερον, ἐκ τῶν κόπων τῶν χθές καταπαύοντες, διὰ τὸν εὐλογήσαντα, τὴν παροῦσαν ἡμέραν, τῇ καταπαύσει, καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

Αληθῶς τὸτο πρῶτον ἐν Σάββασι, καὶ Σαββάτων ἂν λέγοιτο Σάββατον, μαρτυρικῆς τε χάριτος, καὶ δυνάμεως θείας ἐμπεπλησμένον, σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλεῶς Θεοῦ ἀγνοῖς βρώμασι, βασιλείας αἰθέσμου μιάσματα, ὁ καθαρὸς κατήργησε, παραδόξῳ τε τρόπῳ, θαυματουργίας, τὴν ἀγίαν ἐβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοὶ τὸ σὸν Κόρη μυστήριον, τῶν Μαρτύρων ὁ πρόθυμος θάνατος· ὡς γὰρ Θεῷ πιστεύσαντες, τῷ τεχθέντι, καὶ παῖθος, ἐκὼν ὑπέστη, ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι κατέθεσαν.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Εκ φλογὸς ὡς ἐρρύσθης Μάρτυς Θεόδωρε· θείκῃ δυναστείᾳ, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς ἔσωσας αὐτὸς, ἐπιστάσιᾳ θείᾳ σου, τῆς τοῦ παρανόμου, βουλῆς κακομηχάνου.

Τὸ ἐσπέρας νυλίσθη κλαυθμὸς τοῖς δούλοις σου πονηρᾶς ἐξ ἐνέδρας τοῦ ἀποστάτου ἡμῶν· ἀλλ' εἰς τὸ πρῶτ' ἀγαλλίασις ἐλαμψε, Μάρτυς καρτερόφρον, θερμῇ σου βοήθειᾳ.

Λυτρωτὴν σε εὐρόντες οἱ ἐν κινδύνοις ἡμεῖς, ἐμπεσόντες, καὶ ῥύστην τῆς τοῦ ἐχθροῦ μηχανῆς, Μάρτυς τῷ Χριστῷ, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, σέ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Απορεῖ νοῦς ἀνθρώπων τῆς σῆς λοχείας Ἀγνή, τὸ μυστήριον φράσαι· καὶ διὰ τοῦτό σε, πίστει εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον σέβομεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
• Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμε-
• νος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἁ-
• पासαν, ἐγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
• τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Συντρέχει τὰ πλήθη πανταχόθεν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν ἔνοικον χάριν, τοῦ προλάμποντος, ἐν δόξῃ πάντων Μαρτύρων, σὺν τῇ Δεσπαίνῃ τῶν ἀπάντων μεγαλύνομεν.

Ανδρίζου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ κράτει τῶν μάτην πολεμούντων· σοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι καὶ παρόντες σοῦ προκηδονται, καὶ ἀπόντες, ὡς ὁ Γενναῖος, ᾧ τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι, τὰ πράγματα ζῆν καὶ μετὰ τέλος, καὶ τῆς πίστεως πάλιν, προστατεῖν μετὰ τοῦ Ἰσῶ, δεικνυσι ζήλου· ὃν οἱ πλουτοῦντες εὐεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ως θείαν σφραγίδα σε τοῖς ὕμνοις, τὴν ἐσφραγισμένην Θεοῦ βίβλον, ἐπιτίθημι φέρων, καὶ συνάγω τῆς ἐπαίνους εἰς σέ Παρθένε, οὕτω δοξάζων, ἐπὶ πλεον τὸν σὸν Μάρτυρα.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Καλῶς, ἐδείχθης πρόμαχος Ἐνδοξε, καὶ κραταῖα ἀντίληψις ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σου, τὴν σεπτὴν καὶ αἰοίδιμον μνήμην νῦν, καὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων τὰ κατορθώματα, καὶ τὴν γενομένην εἰς ἡμᾶς, θείαν ἀντίληψιν.

Τὸ σὸν παμμακάρεθαι θαῦμα Θεόδωρε, τὸ τελεσθὲν ἀγίαις ἐπομβρίαις ἐξῆδεσται, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον μακάριε· ὅθεν καὶ ἐτησίως συναθροιζόμενοι, δόξαν ἀναπέμπομεν Χριστῷ, τῷ σέ δοξάσαντι.

Ορῶν τὸν πόθον τῶν εὐφημούντων σε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν χάριν ἀντιδώρησαι μείζονα· καὶ τὴν πίστιν εἰδῶς ὅση πέφυκεν, ἔνδοξε μὴ ἐλλίπης, πρέσβυς θερμότατος, μάρτυς καὶ μεσίτης, πρὸς Θεὸν ἡμῶν δεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Ἦμνεν Παρθένη σὲ οὐ παύομεθα, τὴν βοή-
θον, τὴν σκέπην, τὴν ταχεῖαν ἀντίληψιν,
τὴν προστατίην ἡμῶν ἀκαταίσχυντον· τήρησον
σοὺς ἱκέτας, πάσης κακώσεως, πάσης μηχαν-
ῆς τοῦ πονηροῦ, ἐκλυτρομένη αἰεί.

Καταδύσῃα.

• **Α**πας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
• **Λ**αμπαδουχούμενος· πανηγυρίζτω δέ,
• αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν
• πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω·
• Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή αἰ-
• πάργε.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς Μαθηταῖς.

Στεφανηφόρος Ἄγιε, παρεστῶς σὺν Ἀγγέ-
λοις, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν Βήματι, καὶ
φωτὸς τοῦ ἐκείθεν, πληρούμενος Ἀθλοφόρε, τὴν
εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, καὶ
ἡμῖν σωτηρίαν τοῖς εὐσεβῶς, τὴν φωσφόρον
μνήμην σου ἐκτελοῦσι, Θεόδωρε πανόλβιε, Μάρ-
τυς ἡγλαίσμενε.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρί σου Κύριος, ἀπολλύμενον Κό-
σμον, φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, βουλευθεὶς
ὥσπερ οἶδεν, ἐσκήνωσε Θεοτόκε· Σωτηρίαν
οὖν πάντες, εὐρόντες ἐκβοῶμέν σοι· Χαῖρε τὸ
τοῦ Ἀγγέλου, πανευκλεές, γυναιξὶν ἐν πάσαις
εὐλογημένη· καὶ γὰρ χαρὰν ἐκύησας, πάση
τῇ αἰκουμένη.

Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλο-
μεν τὰ παρόντα προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί,
ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσε-
βείας, συμφώνως συναλθόντες, ὡδαῖς μυστι-
καῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε
Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμῶν-
των σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀλη-
θῶς, τοῖς θλιβομένοις πάσι, θυμηδία ἐ-
δόθη, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ,
προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης
λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμαμάτων σου
γεραίρει Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμ-
πρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ
θυσασίας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δε-
κτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν
τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θαυδωρήτόν σου
πρόσκλησιν.

Triodio.

16

Ἦ παμφανεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυ-
ρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς
εὐφρανθῶμεν, φιλέοργοι τιμῶντες, παιδραὶν ἐορ-
τήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυ-
μνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνή-
μην αὐτοῦ.

Δόξα· Ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλεῖτος θείας ζωῆς,
πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε· Χρι-
στὸς γὰρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν
ᾗ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν,
τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Ἦχος δ' αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκε-
τεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλο-
φόρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, Στιχ. Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου.
Ἦχος γ'.

Χορεύουσι στίφη Μαρτύρων χαρμονικῶς, νῦν
ἐν τῷ τεμένει σου, ἀθλοφόρε Θεόδωρε,
καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, τοὺς ἄθλους κρο-
τοῦσι τῆς καρτερίας σου· καὶ αὐτὸς ὁ στεφο-
δότης Χριστὸς πάρεστι, πλουτοποιᾷ χάρισμα-
τα, σοῖς ὑμνωδοῖς δεξιᾷ παρεχόμενος· ὃν παθή-
σας ἐζήτεις, καὶ εὐρὼν ὠμίλησας, ὃν περ ἐπό-
θησας· Ὅν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Η καθαρά καὶ πανάμωμος Νηστεία, ἐπι-
δημήσασα· νῦν πρὸς ἡμᾶς, μαρτυρικῶν
θαυμάτων, τελετὴν συνεισηγάγε· διὰ γὰρ νη-
στείας, τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν, καὶ ῥύπων
ἐκκαθαίρομεθα· καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν ση-
μείων καὶ ἄθλων, γενναίως κατὰ τῶν παθῶν
ἀνδριζόμεθα· Ὅθεν καὶ τῆς ἱεραῆς ἐγκρατείας
τῇ χάριτι φωτιζόμενοι, καὶ ταῖς θαυματουργ-
γαῖς, Θεοδώρου τοῦ Μάρτυρος, τῇ πρὸς Χρι-
στὸν στηριζόμεθα πίστει· αἰτούμενοι αὐτόν,
σωτηρίαν βραβεῦσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ
κεδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τῇ μαρτυρικῇ σε πρὸς Θεὸν παρρησίᾳ Θεο-
δώρε, τὸ τοῦ ἀποστάτου, κατὰ τῆς Χρι-
στοῦ πίστεως μηχανήμα, μάταιον ἀπετέλεσας·
ὑπέρμαχος, τῷ εὐσεβοῦντι χρηματίσας λαῶ, δι'
ἐπιστάσις φρικτῆς, τῶν μεμολυσμένων βρω-
μάτων, θυσίαις εἰδωλικάις, αὐτοὺς λυτρωσά-
μενος· ὅθεν σε καὶ ὡς εἰδῶλων καθαιρέτην.

καὶ ὡς τῆς ποιμένης Χριστοῦ σωτῆρα καὶ φύλακα, καὶ προστάτην ἡμῶν εὐεπήκοον, τιμῶντες δεόμεθα ἐν ᾧσμασιν, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδῶλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἀλλ' ὧς θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἐν ἡ συνάπτομεν καὶ τὴν α'. Ὡραν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, Ὡδὴ γ' καὶ ε'. ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Α'. 4.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως παλαιὸς ὁ Θεός λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς, ὡς ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν Πρωτότοκον εἰς τὴν Οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέ-

γει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ κατάρχαις, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Ἔτερος, τοῦ Ἀγίου. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Κεφ. Β'. 2.

Τίμωνα Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παραύθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπαθήσον, ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλή τις, οὐ στεφανοῦται, εἰ μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κωπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γὰρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγνηγεμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δεδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φαίνεθ' ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι δις ἐν τῇ ἀγίᾳ Τισσαρακοστῇ παραλάβομεν ἐσθίειν ὀψάριον, τῇ Ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῆς Βασιόφρου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχ. προσόμοια, εἰς δ'.

Ποίημα Νικολάου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Νῦν εὐσεβείας τὸ σέλας, πᾶσιν ἐφήπλωται, διασκεδάζον πλάνην, ἀσεβείας ὡς νέφος· φωτίζον δὲ καρδίας, τῶν εὐσεβῶν. Δεῦτε πάντες προσπέσωμεν, εὐσεβοφρόνως Εἰκόνας Χριστοῦ σεπτὰς, προσκυνοῦντες οἱ Ὀρθόδοξοι.

Ἐροτύποις Εἰκόσι, νῦν ὠραῖζεται, ὡς νύμφη κοσμηθεῖσα, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ πάντας συγκαλεῖται πνευματικῶς· ἐορτάσαι συνέλθωμεν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ πίστει χαρμονικῶς, μεγαλύνοντες τὸν Κύριον.

Κόσμος ὁ σύμπας εὐφραίνου· ἰδοὺ γὰρ Κύριος, καθεῖλεν ἀπὸ ὕψους, ἀσεβείας τὸ κράτος, ἀρρήτῳ προμνηθεῖα· καὶ ταπεινοί, ἀνυψώθημεν σήμερον, Ὀρθοδοξίας πρὸς πίστιν δι' εὐσεβοῦς, Βασιλίδος ὀδηγούμενοι.

Πρὸς τὸ πρωτότυπον φέρει, φησὶ Βασιλεῖος, τιμὴ ἡ τῆς εἰκόνης· διὰ τοῦτο ἐν σχέσει, τιμῶντες τὰς Εἰκόνας, Σωτῆρος Χριστοῦ, τῶν Ἀγίων ἀπάντων τε, ἵνα αὐτῶν δεδραγμένοι, μήποτε νῦν, δυσσεβεῖα ὑπαχθῆμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οτὴ ἀνάρχῳ καὶ θείᾳ, φύσει ἀόρατος, βροτὸς ὠράθη Κόρη, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, δι' ἅκραν εὐσπλαγχνίαν· οὐ τῆς σαρκὸς, γεγραφότες τὴν μίμησιν, τιμητικῶς προσκυνούμεν πάντες πιστοί, εὐσεβῶς καὶ μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Λύμης φθοροποιῦ, φυγόντες κακοδόξων, ὀρθοδοξίας φέγγει, καρδίας ἐλλαμφθῶμεν, πιστοὶ Θεὸν δοξάζοντες.

Στιχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Αρείου θολερά, κατήρηται ἀπάτη, Μακεδονίου Πέτρου, Σεβήρου τε καὶ Πύρρου· καὶ λάμπει Φῶς τρισηλίον.

Στιχ. Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγία αὐτοῦ.

Ουκέτι δυσσεβῶν, αὐχεῖ τὸ νόθον δόγμα· Θεὸς γὰρ Ὀρθοδόξοις, τῇ νεύσει Θεωδώρας, ῥάβδον ἰσχύος δίδωσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νψώσας ταπεινῶν, τὸ κέρας Θεοτόκε, τεκούσα Θεὸν Λόγον· ὅθεν πιστῶς σε πάντες, τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ἦν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτῆμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὸ τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προσμηκόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στιχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ε'. καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχω, ἐξ αὐλοῦ λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήταρος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ ταῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Λόγῳ σε κηρύξαντες, οἱ θειόδοροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα, μὴ λατρεῖν καρτερήσαντες, τὸν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὐπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θείᾳ σου ὑπάρχει, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθείς ἡξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδος σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγ-

γράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑφούμενοι· καὶ τῶν ἱαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Πἑρτίμον κόσμῳ, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπέληψε, καὶ ἁγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Ἀγίων πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος ἀποβάλλεται, τῶν αἰρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόνηρον Θεόν, τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πχάρις ἐπέλαμψε τῆς ἀληθείας· τὰ προτυπούμενα παλαι σκωδῶς, νῦν ἀναφανδὸν ἐκτετέλεσται· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἐκκλησία, τὴν ἔνσωμον Εἰκόνα Χριστοῦ, ὡς ὑπερκόσμιον κόσμον ἐπαμφέγγυται, τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν τύπον προὑπογράφουσα, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κατέχουσα· ἵνα ὃν σεβόμεθα, τοῦτου καὶ τὴν Εἰκόνα διακραταῦντες μὴ πλανώμεθα. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνῃ, αἱ οὕτω μὴ πιστεύοντες· ἡμῖν γὰρ δόξα τοῦ Σαρκοθέντος ἢ μορφῇ, εὐσεβῶς προσκυνουμένη, οὐ θεοποιεμένη. Ταύτην κατασπαζόμενοι, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς σῶσον τὰν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τὸ α'. τοῦ ἐνδιατάκτε Ἦχου. Εἰς τὴν Λιτὴν δέ, ὡς συνήθως, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ παρόν.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, οἱ τὸν νόμον Κυρίου καλῶς διαταξάμενοι, καὶ τῇ πίστει φανέντες, ἀπόρρητοι στυλαί ἀκλινεῖς· ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσίται ὤφθητε τῆς νέας Διαθήκης Χριστοῦ· καὶ μεταστάντες πρὸς Οὐρανόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθω, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκεπὴν σου.

Ἀπόστιχα τὰ κατ' Ἀλφάβητον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Οἱ ἐξ ἀσεβείας, εἰς εὐσέβειαν προβαίντες, καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως ἐλλαμφθέντες, ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, εὐχαριστήριον αἶνον Θεῷ προσάγοντες· καὶ τὰς ἐν τοίχοις καὶ πίναξι, καὶ ἱεροῖς σκεύεσιν ἐγγαχα-

ρθεύσας ἱεραῖς Χριστοῦ Εἰκόνας, τῆς Πανόγνου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τιμητικῶς προσκυνήσωμεν, ἀποβαλλόμενοι τὴν δυσσεβῆ τῶν κακοδόξων θρησκείαν· ἡ γὰρ τιμὴ τῆς Εἰκόνης, ὡς φησι Βασίλειος, ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει· αἰτούμενοι ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν παλαι θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω Μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκαλῆς φέρουσαν, τὸν ἅπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυθεῖν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ οἰκτιρεῖσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε. Ἐκ γ'.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Τῇ Κυριακῇ Πρωτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα. Τὴν ἀχράντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. Εἴτα ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τὸ, Πᾶσα πνοή, καὶ τὸ ἐνδιατάκτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοίξόν μοι πύλας ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιδωμένον. Ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων κάθαρον, εὐσπλάγχυν σου ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν αἰμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἴτα, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. β'.

Τῶν πλήθων τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ ταῖας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέ-

ραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θάρρῳν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶσαι· Ἐλήσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου, εἰς ἡ. καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς 5'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Σήμερον εὐσεβίης θεοφειγγίος ἤλυθεν αἴγλη.

Ἡοῖμα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νικτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοηθώμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος!

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελῶμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστώτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἑνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτω νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μορφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξελίπον, σαφῶς αἵρέσεων· τὸν γὰρ Ναὸν σου Πάναγνε σεμνῇ, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανέρως ἀγαλλόμεθα.

Καταβασία.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρόχοις ἔχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτροπώσατο.

Ωδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἵρετικῶν νῦν ἡ ὁφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκρατύει.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ Οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Εὐήχως αἱ μυστικαί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Ἑμνήσωμεν τὸν Χριστὸν, τὸν ἀναδειξαντα ἡμῖν Ἀνασσαν, θεοσεβῇ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Καταβασία.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ, στε κρᾶζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Τὴν θείαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες, τὴν Γέννησιν Χριστέ, ἀριδὴλως βεῶμεν, τὰ θαύματα τὰ ἄρρητα, τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν Δαίμονες, ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακὸδοξοὶ, ἐν κατηφείᾳ θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα. Ὁμοιον.

Μορφαῖς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἶδη, Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἀγίων ἀπάντων, Εἰκόνας καὶ μορφώματα, ἱερῶς ὠραῖζεται· τοῦ Νυμφίου δέ, τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαίζεται, ταῖς νοεραῖς ἀγλαΐαις, ἡ μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῷ πόθῳ σου Σεμνῇ, τὴν ἀγίαν Εἰκόνα, τιμῶσι καὶ Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε· φύλαξ φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία, ἀποτρέπουσα, πᾶν δυσχερὲς πόρρῳ τούτων, ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Επιφοιτῆσαι τῇ θείᾳ τοῦ Παρακλήτου, τὸν ἑσὸν Ναὸν ἀγίασον, καὶ τῇ παρουσίᾳ, τούτου τῆς αἵρέσεως, τὴν πλάνην ἀπέλασον, Λόγε τοῦ Θεοῦ πολυέλεε.

Βιαιοτάτης ῥυσάμενος δυσσεβείας, τὸν σὸν λαὸν ἀναδείξον τῷ τῆς εὐσεβείας, ζήλῳ πυρπολούμενον, καὶ πίστει κραυγαζόντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἱεροτύποις μορφώσεσι τῶν Εἰκόνων, τῶν τοῦ Χριστοῦ θεώμενοι, καὶ τῆς Θεοτόκου, τύποις καταλάμποντα, τὰ θεία σκηνώματα, ἱεροπρεπῶς ἀγαλλόμεθα.

Ἡ Βασίλισσα στεφάνῳ κεκοσμημένη, τὴν ἀληθῆ ποθήσασα, Χριστοῦ βασιλείαν, τούτου ἀνιστόρησεν, Εἰκόνα τὴν ἄχραντον, καὶ τὰ τῶν Ἀγίων μορφώματα.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, θεοπρεπὲς ἀγίασμα, κεχαριτωμένη, τούτου ἀναδεδείξαι· διό σου τὸ τέμενος, τὰ φωτοειδὲς ἐγκαινίζομεν.

Καταβασία.

- > **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
 > σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
 > ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Θοῦ Κυρίου τῇ σῇ, Ἐκκλησίᾳ κραταίωμα, ἀκλόνητον διαμένειν, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τῷ σάλῳ τῶν αἱρέσεων.

Εἰς ἅπασαν τὴν γῆν, ἡ παιδρότης ἐξέλαμψε, τῆς ἄνωθεν δεδομένης, τοῖς πιστοῖς εὐφροσύνης, καὶ θείας ἀντιλήψεως.

Ο μόνος ἀγαθός, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σὺ ὕψωσον ὀρθοδόξων, Βασιλέων τὸ κέρας, τιμώντων τὴν Εἰκόνα σου.

Φῶς ἄδυτον ἡμῖν, εὐσεβείας ἀνέτειλε, Δεσπίσματι θεοπνεύστῳ, τῶν πιστῶν Βασιλέων, καὶ νεύματι θεόφρονι. Θεοτοκίον.

Ε'γκαίνισον ἡμῖν, τὴν ἀρχαίαν εὐπρέπειαν, πανάχραντε Θεομήτορ, καὶ τὸν Οἶκόν σου τοῦτον, ἀγίασον σῇ χάριτι.

Καταβασία.

- > **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ ζ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως.

Γράφεται, καὶ τιμᾶται πιστῶς προσκυνούμενος, ὁ χαρακτήρ τοῦ Δεσπότη· καὶ λαμβάνει παλιν ἡ Ἐκκλησία, παρρῆσιαν, εὐσεβῶς τὸν Σωτῆρα δοξαζουσα.

Γυμνοῦται, κατηφείας καὶ σκότους αἱρέσεως, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, καὶ φορεῖ χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης, καὶ τῇ θείᾳ, καὶ φωσφόρῳ πυκιάζεται χάριτι.

Εὐκλείας, τῆς ἀρχαίας ἐλλάμψεως ἔτυχε, τῶν Ὀρθοδόξων ὁ δῆμος, Θεοδώρας νεύσει τῆς Βασιλίδος, καὶ τοῦ ταύτης, εὐσεβοῦς Μιχαὴλ Αὐτοκράτορος. Θεοτοκίον.

Ο παῖλαι, μαρτυρίου προσταξίας γενέσθαι σκηνήν, ὡς ἐν σκηνῇ λογικῇ σοι, κατοικεῖ ὁ μόνος δεδοξασμένος, ὁ δοξάζων, τὸν Ναόν σου Παρθένε τοῖς θαύμασι.

Καταβασία.

- > **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος,

καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, παλαι. Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατανησαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γινώσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκουμεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γινομένης παρὰ τῶν αἰμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι.

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξ ὀνηλασίας καὶ τοῦ χειρωνακικοῦ βίου, τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, κατὰ Θεοῦ παραχώρησιν, ὁ ἐν ἁγίοις Γερμανὸς τηνικαῦτα τῶν οἰάκων τῆς Ἐκκλησίας ἐπιειλημμένος, εὐθὺς μεταστάλλεται παρ' ἐκείνου, καὶ ἀκούει· Ὡς ἐμοὶ δοκιῇ, Δέσποτα, τὰς ἁγίας Εἰκόνας μηδὲν τι διαφέρειν εἰδῶλων· κίλευε οὖν, ὅτι τάχος ἐκ μέσου ταύτας ἀπαγαγῖν· εἰ δὲ ἀληθεῖς εἰσι τῶν Ἀγίων αἱ μορφαί, ἀλλ' εἰς τὸ μετεωρτερον ἀναρτάσθωσαν, ἵνα μὴ ταύτας, ἀμαρτίαις ἐγκυλινδούμενοι, πάντοτε μολύνωμεν ἀσπαζόμενοι. Ὁ δὲ Πατριάρχης, τοῦ τοσούτου μίσους τὸν Βασιλέα ἀπέτρεπε· Μὴ σύγε, λέγων, ὦ Βασιλεῦ· λυτῆσαι μὲν γὰρ τινα ποτε κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀκούομεν· Κόνωνα δὲ εἶναι αὐτῷ τὸ ἐπώνυμον. Ὁ δὲ, Ἀλλ' ἐγώ, φησιν, ἔτι νῆπιος ὢν, ἐκαλούμην. Μὴ παθόμενον τοῖνον συνθέσθαι τὸν Πατριάρχην, ὑπερόριον τίθῃσι, καὶ τὸν ὁμόφρονα τούτου ἀντικαθίστησιν Ἀναστάσιον· καὶ οὕτω τηνικαῦτα τὴν κατὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων μάχην παρρῆσιαίεσται. Λέγεται δὲ, Ἑβραίους πρῶτα τὸ τοιοῦτον μῖσος αὐτῷ ὑποθεῖναι, ἐκ τινος μαγνησίας προσιπόντας τὴν εἰς τὴν βασιλείαν ἀναγωγὴν, ἥνικα πένης ὢν, μετ' αὐτῶν διὰ τῆς ὀνηλασίας τὸ ζῆν διαπραγματεύετο. Ἐκείνου δὲ

τὸ ζῆν κακῶς ἀπορρήξαντος, ὁ ἐξ ἐκείνου ὠμότερος σκύμνος, ὁ κοπρώνυμος Κωνσταντῖνος, τῆς ἀρχῆς, καὶ πλέον, τῆς κατὰ τῶν ἀγίων Εἰκόνων λύττης διάδοχος γίνεται. Καὶ τί χρὴ λέγειν, ὅσα καὶ οἷα καὶ οὗτος ὁ παράνομος διεπράξατο. Πλὴν, ἀλλὰ κακείνου αἰσχυρότερον τελευτήσαντος, ὁ ἐκ τῆς Χαζάρας υἱὸς ἐκείνου εἰς τὴν βασιλείαν καθίσταται. Ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ ζῆν κακῶς ἐξεμέτρησεν, Εἰρήνην, καὶ Κωνσταντῖνος τῆς ἀρχῆς κληρονόμοι γίνονται. Οὗτοι ὑπὸ Ταρασίου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου καθοδηγούμενοι τὴν ἐσθόμην Σύνοδον συγκροτοῦσι, καὶ τὰς ἀγίας Εἰκόνας πάλιν ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀπολαμβάνει. Τούτων δὲ τὴν βασιλείαν ἀποθεμένων, ὁ ἀπὸ Γενικοῦ Νικηφόρος ἀνάγεται, εἶται Σταυράκιος ὁ υἱὸς, μετ' ὃν Μιχαὴλ ὁ Ῥαγγαβί, τὰς θείας Εἰκόνας σεβόμενοι. Τὸν Μιχαὴλ ὁ Σηριώδης Λέων ὁ Ἀρμένιος διαδέχεται· ὃν ὑπὸ Μοναχοῦ τινος ἐγκλείστου καὶ δυσσεβοῦς δόλῳ διαφθαρεῖς, τὴν δευτέραν εἰκονομαχίαν ἐγείρει, καὶ πάλιν ἄκοσμος ἢ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ γνωρίζεται. Τούτου ὁ Ἀμοραῖος διαδέχεται Μιχαὴλ· τὸν δὲ πάλιν Θεόφιλος ὁ υἱὸς τῆς κατὰ Εἰκόνων μανίας, τοὺς λοιποὺς ἐν δευτέρῳ θίμενοι. Οὗτος οὖν ὁ Θεόφιλος, πολλοὺς τῶν ἀγίων Πατέρων ποιναῖς καὶ κολάσειν ἀλλοκότοις ἐκδεδωκώς, ὑπὲρ Εἰκόνων δηλαδὴ τῶν σεπτῶν, δικαιοσύνης τε ὡς ἐπὶ μᾶλλον ἀντεποιεῖτο, ὡς ζητήσαντα ποτὶ, εἴ τις ἐστὶν ἐν τῇ πόλει δι' ὄχλου ἐτέρῳ γινόμενος, μηδένα ἐπὶ πολλαῖς, ὡς φασι, ταῖς ἡμέραις εὐρεῖν. Ἐπεὶ δὲ δυοκαίδεκα αὐταρκήσας ἐνιαυτοὺς, καὶ δυσεντερίας νόσῳ κατασχεθεῖς, διαρρήσεισθαι τῆς ζωῆς ἐμελλε, τὸ στόμα αὐτοῦ ὑπὲρ λίαν ἀνέωγεν, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ ἔγκατα ἐνδοθεν διαφαίνεσθαι. Ἡ δ' Αὐγουστα Θεοδώρα περιαλγῆς τῷ συμβεβηκότι γενομένη, μόλις πρὸς ὕπνον τρέπεται, καὶ ὄναρ ὁρᾷ τὴν ἄχραντον Θεοτόκον, Βρέφος ἐνηγκαλισμένην τὸ προαιώνιον, ὑπὸ λαμπροφανῶν περιστοιχιζομένην Ἀγγέλων· Θεοφίλον δὲ τὸν ταύτης εὐνίτην, ὑπ' αὐτῶν μαστιζόμενον καὶ ὀνειδιζόμενον. Ὡς οὖν ἀνῆκε ταύτην ὁ ὕπνος, καὶ Θεόφιλος μικρὸν ἐπαναγαγὼν, ἐξεβόησεν· Οὐαὶ μοι τῷ ἀθλίῳ! διὰ τὰς ἀγίας Εἰκόνας μαστίζομαι. Αὐτίκα τίθησιν ἐπάνω αὐτοῦ τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα ἢ Βασιλῆς, διομένη ταύτης σὺν δάκρυσιν· Ὅγε μὴν Θεόφιλος, καὶ περ οὕτως ἔχων, ἰδὼν τινα τῶν περισσώτων, ἐγκόλπιον φέροντα, δραξάμενος αὐτοῦ κατησπάζετο· καὶ αὐτίκα τὸ κατὰ τῶν Εἰκόνων φρυάξαν στόμα, καὶ ὁ ἀναίδην κεινηνὴν λάρυγξ, εἰς τὴν προτέραν ἔξιν μετσκευάζετο, καὶ τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ βίας ἐπαύσατο, καὶ ὑπῴκει, καλὸν εἶναι ὁμολογήσας τὸ τὰς ἀγίας Εἰκόνας τιμᾶσθαι τε καὶ σεβάζεσθαι. Ἐξενέγκασα τοίνυν ἡ Βασιλῆς ἐκ τῶν αὐτῆς κισωτίων τὰς σεπτὰς καὶ ἀγίας Εἰκόνας, ἀσπάζεσθαι, καὶ ὅλην ψυχὴν τιμᾶν, τὸν Θεοφίλον παρειαυάσει. Μετὰ μικρὸν σὺν, ἐκλείπει τὸ ζῆν ὁ Θεόφιλος. Ἡ δὲ Θεοδώρα, τοὺς ἐν ὑπερρίᾳ καὶ φυλακαῖς πάντας ἀνακαλεσαμένη, ἐν ἀδείᾳ διαγινεῖν ἐκέλευσε. Καὶ κατασπᾶται μὲν τοῦ Πατριαρχικοῦ

θρόνου Ἰωάννης, ὁ καὶ Ἰαννὶς, ὁ μαντιάρχης καὶ δαιμονιάρχης μᾶλλον, ἢ Πατριάρχης. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁμολογητῆς Μεθόδιος ἀνείσι τοῦτον, πολλὰ παθὼν πρότερον, καὶ ἐν τάφῳ ζῶν καθεῖρχθεις.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ἐπίσκεψίς τις γίνεται θείᾳ Ἰωαννικίῳ τῷ μεγάλῳ, ἐν τοῖς τοῦ Ὀλύμπου ὄρεσιν ἀσκουμένῳ· ὁ γὰρ μέγας ἀσκητῆς Ἀρσαάκιος, γενόμενος πρὸς αὐτὸν, Ὁ Θεὸς με πρὸς σὲ ἀπέστειλε, λέγει, ὡς ἂν πρὸς τὸν ὀσιώτατον ἄνδρα Ἡσαΐαν τὸν ἐγκλειστον ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντες, παρ' αὐτοῦ μάθωμεν, ὅσα φίλα Θεῷ, καὶ ἀρμόζοντα τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ. Καὶ δὴ, πρὸς τὸν ὀσιώτατον Ἡσαΐαν γενόμενοι, ἀκούουσιν παρ' αὐτοῦ· Τάδε λέγει Κύριος· Ἴδου ἤγγικε τὸ τέλος τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἰμοῦ ἐκτυπώματος· ὑμεῖς οὖν πρὸς τὴν Βασίλισσαν Θεοδώραν, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην γεγονότες Μεθόδιον, λήξατε οὕτω· Παῦσον πάντας τοὺς ἀνιέρους, καὶ οὕτω σὺν Ἀγγέλοις θυσίαν μοι προσενέγκοις, μερῆς ἐμῆς τὴν Εἰκόνα καὶ τοῦ Σταυροῦ σεβαζόμενος. Ταῦτα ἀκούσαντες, τὴν Κωνσταντίνου εὐθὺς καταλαμβάνουσι, καὶ τὰ εἰρημένα Μεθοδίῳ τῷ Πατριάρχῃ, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἅπασι τοῦ Θεοῦ καταγγίλλουσιν. Οἱ δ' ἄθροισθέντες, πρὸς τὴν Βασίλισσαν παραγίνονται, καὶ καταπειθῆ ταύτην ἐν πᾶσιν εὐρίσκουσιν· ἐκ πατέρων γὰρ ἦν εὐσεθῆς καὶ φιλόθεος. Αὐτίκα τοίνυν ἡ Βασιλῆς, τὴν τῆς Θεοτόκου Εἰκόνα τοῦ τραχήλου ἀπηρρημένην ἐξενεγκούσα, πάντων ὁρώντων, ἡσπάζετο, λέγουσα· Εἴ τις ταύτας οὐ προσκυνεῖ, ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦ, ἀλλ' ὡς εἰκόνας τῶν ἀρχετύπων διὰ τὸν πόθον, εἴη τὸ ἀνάθημα· οἱ δὲ μεγάλῃ χαρὰν ἐχάρησαν. Ἀνταπαιτῆται δὲ καὶ αὕτη αὐτοὺς, ὡς ἂν δέησιν ὑπὲρ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Θεοφίλου ποιήσωσιν. Οἱ δὲ τὴν πίστιν αὐτῆς ἰδόντες, καὶ περ ἀπαναιόμενοι, πείθονται δ' ὁμως. Καὶ δὴ, ὁ ἐν ἀγίοις Μεθόδιος, τὸν λαὸν πάντα συναγαγὼν, καὶ τὸν Κλήρον ἅπαντα, καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐκεῖσε παραγίνεται, ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ λογάδες οὗτοι, οἱ ἐξ Ὀλύμπου, ὁ μέγας Ἰωαννίκιος, καὶ Ἀρσαάκιος, Ναυκράτιός τε, καὶ οἱ μαθηταὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ ὁ τοῦ μεγάλου ἀγροῦ Θεοφάνης, καὶ Θεόδωρος, οἱ γραπτοὶ καὶ ὁμολογηταί, Μιχαὴλ ὁ ἀγιοπολίτης, καὶ Σόγγελος, καὶ ἄλλοι πλείστοι, δέησιν ὀλονύκτιον ὑπὲρ Θεοφίλου ποιοῦνται πρὸς τὸν Θεόν, πάντων εὐχομένων μετὰ δακρύων, καὶ συντόνου δέησεως· καὶ τοῦτο δι' ὅλης τῆς πρώτης Ἑβδομάδος ἐπιτελεῖτο τῶν Νηστειῶν· καὶ αὐτῆς τῆς Βασιλείσεως Θεοδώρας, τὰ αὐτὰ ταῦτα μετὰ γυναιῶν, καὶ τοῦ λοιποῦ διαπραττομένης λαοῦ.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, Θεοδώρα ἡ Βασιλῆς, περὶ ὄρθρον αὐγάζοντα τῆς Παρασκευῆς εἰς ὕπνον τραπέισα, ἔδοξεν εὐρεθῆναι παρὰ τὸν κίονα τοῦ Σταυροῦ, καὶ τινος, μετὰ θορύβου διαρχομένου, τὴν ὁδὸν παρίεναι, διάφορα κολαστηρίων ὄργανα περιφέροντας· μέσον δὲ τούτων, ἀγόμενον δέσμιον καὶ τὸν βασιλεῖα Θεοφίλον, ὅπι-

σθον περιηγωνισμένον τὰς χεῖρας· τοῦτον δὲ γνωρίσασα, συνείπετο καὶ αὐτὴ τοῖς ἀπάγουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἄχρι τῆς Χαλκῆς πύλης ἔφθασεν, εἶδεν ὑπερφυτὴ τὴν ὄψιν ἀνδράτινα, καθήμενον ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ· οὗ κατέναντι τὸν Θεόφιλον ἔστησε. Τούτου δὲ τῶν ποδῶν αἰψαμένη ἡ Βασιλὶς, ὑπὲρ τοῦ βασιλέως ἰκέτευεν· ὁ δὲ, μόλις ἀνοίξας τὸ στόμα, Μεγάλῃ σου ἡ πίστις γύναι, φησὶ· γίνωσκε οὖν, ὡς διὰ τὰ δάκρυά σου, καὶ τὴν πίστιν, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὴν παράκλησιν καὶ ἰκεσίαν τῶν δούλων μου καὶ τῶν Ἱερέων μου, συγγνώμην δίδωμι Θεοφίλῳ τῷ ἀνδρί σου· εἰτα λίγει καὶ τοῖς ἀπάγουσι· Λύσατε αὐτόν, καὶ παραδοτε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. Ἡ δὲ τοῦτον λαβοῦσα, ὑπεχώρησεν, ἀγαλλιωμένη καὶ χαίρουσα· καὶ αὐτίκα ὁ ὕπνος ταύτην ἀνίησι. Καὶ ταῦτα μὲν Θεοδώρα ἡ Βασιλὶς ἰθεαῖσατο. Ὁ δὲ Πατριάρχης Μεθόδιος, τῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων ὑπὲρ αὐτοῦ γινομένων, χάρτην καινὴν λαβὼν, ἔγραψεν ἐν αὐτῷ πάντων τῶν αἰρετικῶν βασιλέων τὰ ὀνόματα, ἐντάξας καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοφίλου, καὶ ὑποκάτω τῆς ἀγίας Τραπεζῆς λαβὼν ἅπαντα ἔθετο. Περὶ δὲ τὴν Παρασκευὴν, ὁρᾷ καὶ αὐτὸς Ἀγγελόν τινα φοδερὸν, τὸν μέγαν εἰσιόντα Νεών· καὶ πρὸς αὐτόν γεγνημένον, φάναι λίγεται· Εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, Ἐπίσκοπε, καὶ συγγνώμης ἔτυχεν ὁ βασιλεὺς Θεόφιλος· μήκετι οὖν τοῦ λοιποῦ, περὶ τούτου διενόχλει τὸ Θεῖον. Ὁ δὲ πειρώμενος εἰ ἀληθὲς τὸ ὁρώμενον, τῆς στάσεως ὑποβὰς, καὶ τὸν χάρτην λαβὼν, καὶ ἀνελιξάμενος, εὗρεν, ὡς Θεοῦ κριμάτων! ἀπαληλειμμένον θεόθεν παντάπασιν τὸ τοῦ Θεοφίλου ἔνομα. Τοῦτο μαθεῖσα ἡ Βασιλὶς, ὑπερήσθη λίαν, καὶ τῷ Πατριάρχῃ διαμηνύεται, πάντα τὸν λαὸν συναθροῖσαι, μετὰ τῶν τιμίων Σταυρῶν, καὶ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἂν ὁ κόσμος τῶν ἁγίων Εἰκόνων ταύτῃ ἀποδοθείη, καὶ τὸ καινὸν τεράστιον ἅπασιν γνωρισθείη. Καὶ δὴ, πάντων, μικροῦ δεῖν, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συναθροισθέντων μετὰ κηρῶν, καὶ ἡ βασιλὶς σὺν τῷ Γίῳ παραγίνεται, καὶ Λιτῆς ἐκῆθεν γινομένης μετὰ τῶν ἁγίων Εἰκόνων, καὶ τῶν θείων καὶ σεβασμίων τοῦ Σταυροῦ ξύλων, καὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ θείου Εὐαγγελίου, ἄχρι τοῦ λεγόμενου Μιλίου ἐξῆλθον, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνακραζόντες. Καὶ οὕτω πάλιν ἀναστραφέντες, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐπετέλεσαν, ἀναστηλωθεῖσιν τῶν ἁγίων καὶ σεβασμίων Εἰκόνων, παρὰ τῶν διειλημμένων ἁγίων Ἀνδρῶν, ἀνακηρυχθέντων μὲν τῶν εὐσεβούντων καὶ ὀρθῶς δοξαζόντων, τῶν δὲ ἐναντίων ἀσεβούντων καὶ μὴ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν ἀποδεχομένων, ἀποκηρυχθέντων, καὶ παραδοθέντων τῷ ἀναθέματι. Καὶ ἔκτοτε ὥρισαν οὗτοι οἱ ἅγιοι Ὁμολογηταί, ἐτήσιον οὕτω ταύτην τὴν ἱερὰν πανήγυριν γίνεσθαι, ἵνα μήποτε καὶ αὐθις τῇ αὐτῇ δυσσεδείᾳ ἐμπίσωμεν.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σὺ Ὁμολογητῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Συγχορευέτω, τῆς Ἐκκλησίας τῇ φαίδροτητι, πόθῳ θείκῳ Ἀγγέλων ἢ στρατιᾶ, θεοφρόνως ἀναμέλπουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ Ἐκκλησία, τῶν πρωτότοκων καὶ πανήγυρις, χαίρει θεωμένη νῦν τὸν θεῖον λαόν, ὁμοφρόνως ἀναμέλποντα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἀελυτρωμένοι, τῆς πρὶν ἀχλύος τῆς αἰρέσεως, νεύσει Θεοδώρας τῆς αξιοπρεποῦς, Βασιλίδος ἀναμέλπομεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἡ πὲρ τὰς ἄνω, χοροστασίας ἡρῆς Πάναγνε, μόνῃ γενομένη Μήτηρ τοῦ Παντουργοῦ· γεγηθότες οὖν κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παναίμωμε Δέσποινα. Καταβάσις.

• **Ἐ**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ
• **Π**ερσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
• **φ**λογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
• **μ**ένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Θεσμούς Ἐκκλησίας πατρικούς, διαφυλάττοντες, Εἰκόνας γράφομεν, καὶ ἀσπαζόμεθα στόμασι, καὶ καρδίᾳ καὶ θειλήματι, τῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ Ἀγίων κραζόντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον σαφῶς, τὴν τῆς Εἰκό-
νος, τιμὴν, καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀναθε-
βαζόντες σέβομεν· θηγοῶν τοῖς διδάγμασιν ἀκολουθοῦντες, τῷ Χριστῷ πίστει κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοῦν καταυγασθεῖσα φωτισμῷ, τοῦ θείου Πνεύματος, σεπτὴ Βασίλισσα, καρποὺς θεόφρονος ἔχουσα, τὴν εὐπρέπειαν ἡγάπησε, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὠραιότητα, εὐλογῆσα, ἅμα πιστοῖς Ἰησοῦν τὸν θεάνθρωπον. Θεοτοκίον.

Ἀκτίσι φωτὸς τοῦ νοητοῦ, καταλαμπόμενος ὁ θεῖος Οἶκός σου, κατασκηαίνει νῦν ἅπαντας, τῇ νεφέλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀγιάζει τοὺς πιστοὺς, συμφώνως ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Καταβάσις.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• **σ**ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-
• **μ**ιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-

- βείας ἔρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλο-
- γείτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ Δ'. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Γερογραφίαις Εἰκόνων, κεκοσμημένην καθορῶν-
τες, πάλιν τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, μετ' εὐλα-
βείας πάντες προσδράμωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ
βοησωμεν· Σε μεγαλύνομεν Τρισάγιε.

Γέρας καὶ τιμὴν κεκτημένη, ἡ Ἐκκλησία τὸν
Σταυρόν σου, καὶ τὰς σεβασμίους Εἰκόνας,
καὶ τῶν Ἀγίων τὰ ἐκτυπώματα, μετ' εὐφροσύ-
νης Δέσποτα, θυμηδίας μεγαλύνει σε.

Λάμπρυνον τῇ Δεῖᾳ σου δόξῃ, τοὺς Βασιλεῖς
ἡμῶν Οἰκτίρμον, καὶ παρεμβολαῖς ἀγγε-
λικαῖς, καὶ πανοπλίαις τούτους περίφραξον, τὴν
τῶν ἐθνῶν Δρασύτητα, καθυποτάσσων αὐτοῖς
Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Πρὴν τῆς προμήτορος Εὐας, ἡ καταδίκη
Θεοτόκε, ὅτι σὺ τὸν πάντων Δεσπότην,
ἀνερμηνεύτως Ἀγνὴ γεγέννηκας· οὐ νῦν τὴν
ἐμφέρειαν, ἐν ταῖς Εἰκόσιν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία.

- Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
- σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χρι-
- στὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις. Διὸ ἐ-
- παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινόν Ἀναστάσιμον
ᾠδᾶς, εἶτα τὰ παρόντα.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ᾄ-
σατε· Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χρι-
στὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξεπεῖν,
Σῶτερ τὰς δυναστείας σου, τοῦ τὴν ἡμῶν ὁ-
μόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἐνώσαντος
Ἐκκλησίαν;

Θεοτοκίον.

Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἰρέ-
σεως, καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης ἐξηφανί-
σθη μετ' ἤχου· τὸν γὰρ Ναόν σε Πάναγνε, παν-
ευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν
σεβασμίων Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.
Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, δ'. καὶ
ἐν Ἀνατολικόν· καὶ τοῦ Τριωδίου τὰ παρόντα
Προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν,

Εν σοὶ νῦν ἀγάλλεται, ἡ Ἐκκλησία φιλάν-
θρωπε, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ αὐτῆς,
τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰ-
δῶλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἀρ-
μοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, παιδρῶς ἀπολαμβά-

νουςα, τὴν ἱεράν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων,
καὶ χαίρουσα, σέ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου· δηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σε Κύ-
ριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστή-
ριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ
γὰρ δοκήσει, ὡς φασὶν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ
Μάνεντος, ἡμῖν ὥφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀληθείᾳ
καὶ φύσει σαρκὸς, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς
σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβου τῶν πενήτων σου
εἰς τέλος.

Πμέρα χαρμόσυτος, καὶ εὐφροσύνης ἀνά-
πλεως, πεφανέρωται σήμερον· παιδρότης
δογμάτων γάρ, τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει
καὶ λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμη-
μένη ἀναστηλώσασιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν,
ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπει· καὶ ὁμόνοια γίνε-
ται, τῶν πιστῶν θεοβράβευτος.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, Νόμον ἐ-
δέξατο, καὶ λαὸν ἐπεσπάσατο. Ἠλίας
νηστεύσας, Οὐρανούς ἀπέκλεισε· τρεῖς δὲ Παῖ-
δες Ἀβραμιαῖοι, τύραννον παρανομοῦντα, δια-
νηστείας ἐνίκησαν. Δι' αὐτῆς καὶ ἡμᾶς Σωτὴρ
ἀξίωσον, τῆς Ἀναστάσεως τυχεῖν, οὕτω βοῶν-
τας· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθά-
νατος, εἰλήσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λιτὴν, ἐν τῷ Νάρθηκι, ψάλλομεν τὸ
Δοξαστικόν Ἑωθινόν Ἰδιόμελον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου,
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἡ ε'. ᾠδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

ᾠδὴ τῶν Ἠσυχίων.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΑ'. 24.

Αδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος,
ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φα-
ραῶ· μάλλον ἐλόμενος συγκακοιχεῖσθαι τῷ

λαῶ τοῦ Θεοῦ, ἡ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπολαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν, τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. (Κεφ. ΙΑ'. 32.) Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος, περί Γεδεών, Βαράκτε, καὶ Σαμφών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν. Οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολαῖς ἐκλιναν ἀλλοτρίων. Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος)· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον' τι προβλεψάμενοι, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελεωθῶσιν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Μωϋσῆς, καὶ Ἀαρὼν ἐν ταῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν.

Κοινωνικόν.

Λίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, καὶ πρὸ τῆς Λειτουργίας, λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τῶν ἀγίων τοῦ Σταυροῦ ξύλων, καὶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὠρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ Συνδικόν. Πορευομένων δὲ καὶ ἀναστρεφόντων ἡμῶν, ψάλλομεν τὸν παρόντα Κανόνα, ποίημα τοῦ ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής.

Χαριστήριον ὡδὴν, τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων, ἄσωμεν πιστοί, ὅτι ἡγείρεν ἡμῖν, σωτήριον κέρας, βασιλείαν κραταίειν, Ὁρθοξίας πρόμαχον.

Δίς.

Ἐπεφάνη ἀληθῶς, ἡ θεία χάρις τῇ Οἰκουμένῃ, δόξα καὶ τιμὴ, πεφανέρωται νῦν, σκιρτᾷ Ἐκκλησία, δεξαμένη τὴν στολὴν, τῆς αὐτῆς γυμνώσεως.

Τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ, διερρήγμενον ὑπὸ τοῦ πλάνου, καὶ φαρμακουργοῦ, Ἰωάννου τοπρίν, οἱ θεοὶ Πατέρες, ἐξυφάναντες σαφῶς, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔδωκαν.

Τοῦ Κυρίου τὴν μορφήν, ἀπολαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία, χαίρει καὶ σκιρτᾷ σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς, ὡς νίκης βραβεῖα, δεξαμένη παρ' αὐτοῦ, Ὁρθοδοξίας σύμβολα.

Ἀίσχυνθήτωσαν λοιπὸν, καὶ ἐντραπήτωσαν μεμνηνότες, Διήξις ὁ δεινός, καὶ Ἀντώνιος, σὺν τῷ Ἰωάννῃ, καὶ Θεοδώρῳ ἀμφοῖν, οἱ ἀρνηταὶ τῆς πίστεως.

Ἰαννὶς καὶ Ἰαμβρίς, ἀνθεσθηκότες τῷ νομῷ θείῳ, πάλαι Μωϋσῇ, κατησχύνθησαν· νυνὶ δὲ ὁ πλάνος, Ἰωάννης ἀληθῶς, σὺν Ἀντωνίῳ δείκνυνται.

Σὺ διερρήξας Χριστέ, τὴν ξυνωρίδα τῶν θεομάχων, καὶ τὸν στολισμόν, ἀποδεδώκας, τῇ σῇ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὲρ ἧς ὡς ἀγαθός, τὸ Αἷμά σου ἐξέχεας. Δόξα.

Σὲ Τριάς θεολογῶ, καὶ προσκυνῶ σου τὸ θεῖον κράτος· ρύσαι περασμῶν, ἐκ παντοίων με· εἰς σέ γὰρ πιστεύω, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν βσιλῆιον στολὴν, ἐκ σοῦ Παρθένη Θεός φορέσας, ὦφθη τοῖς βροτοῖς, ἀνθρωπόμορφος, διπλοῦς κατ' οὐσίαν· οὐ τὸ εἶδος τῆς μορφῆς, ἐν προσκυνοῦσιν ἔχαμεν.

Ἐστὶν ὡδὴ γ'. Στερέωσον Κύριε.

Εὐφραίνεσθε ἅπαντες, χοροὶ Πατέρων καὶ Ἀποστόλων, καθαρῶντες, τὴν προσκύνησιν, τῶν Εἰκόνων, ἣν περ ἐμφανῶς παρεδώκατε.

Δίς.

Τὸ κάλλος μου ἔλαβον, καὶ τὴν στολὴν μου ἐνεδυσάμην, ἐκβοάτω ἡ παναίματος, Ἐκκλησία, ἣν περ Ἰωάννης ἐξέδυσεν.

Ἀίσχυνθήτε ἄνομοι, αἰρεσχελοῦντες κατὰ Κυρίου· ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη γὰρ, ἐν εἰκόνι· ἣν περ σχετικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τὰ βέβηλα δόγματα, καὶ ταῖς ἀθέσιμους διδασκαλίας, Ἰωάννου τοῦ παραφρᾶνος, τίς ἐξείποι, τρόπους δελφικούς ἐκτιθέμενος;

Ἀνάθεμα Διήξι, καὶ Ἰωάννῃ σὺν Ἀντωνίῳ, Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ τε, καὶ βλασφημῳ, ἅμα Θεοδότῳ παραφρῶνι.

Τὰ αἵματα κράζουσι, τὰ ἐκχυθέντα ὑπὲρ τῆς θείας, σαρκοφόρου ἀμοκώσεως, τοῦ Δεσπότη, ἅπερ Ἰωάννης ἐξέχευεν.

Εδίωξε Κύριος, τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἀπέδωκε τὰ ἴδια, τοῖς ἰδίοις. Δόξα τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι.

Δόξα.

Ἦν ἀναρχον θέλησιν, καὶ ἐξουσίαν καὶ βασιλείαν, τῆς Τριάδος προσκυνήσωμεν, ὀρθόδοξως, Ἄρειον αἰεὶ στηλιτεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ευρίως σε Δέσποιναν, ὁμολογοῦμεν Θεὸν τεκοῦσαν, μὴ προσέχοντες τοῖς ῥήμασι, Νεστορίου, ἀλλὰ τῶν Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ῥδὴ δ'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Αγγέλου ἢ Ἐκκλησίας, καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια, καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθε τὰ Λείψανα, καὶ Εἰκονίσματα τῶν Μαρτύρων, ἀξίως προσκυνεῖσθωσαν. Δίς.

Χριστὸς ὑμᾶς προσκαλεῖται, συνέλθετε νῦν προθύμως, θεῖοι Πατέρες, καὶ τὴν θέαν τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως, Ἀποστολικῶς ἀνιστορήσατε, τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα, καθὼς γράφει, τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον.

Αθροίσθητε γεγηθότες, τὰ πλήθη τῶν Μοναζόντων ἐν παρρησίᾳ· εἰς γὰρ κακῶς ἰσχύουσιν, πάλιν ἡττηθῆσονται οἱ δειλαιοὶ· καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλευσῶνται οἱ τοιοῦτοι, διασκεδάσει Κύριος.

Αί μαστίγες τῶν Πατέρων, τὰ αἵματα τῶν μολώπων ἐλαψαν ὄντως· ἐξορίαί συνεχεῖς ἐπαύσαντο, καὶ εἰρήνη πᾶσι πολιτεύεται· αὐκέτι ἰσχύσει τὸ δράμα τῆς γοητείας· Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐστίν.

Η ἄμπελος τῆς κακίας, ἐξέτεινε τὰ κλήματα τῆς ἀσεθείας, καὶ τὸν βότρυν τὸν πικρὸν, ἐξηνθήσε, καὶ θυμὸς δρακόντιος ὁ οἶκος αὐτῶν· ἐξ οὗ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου ἐπότισαν ὄντως, τὴν θολερὰν κακόναιαν.

Εμίαναν τὸν Ναὸν σου, ἀθέσμοις χειροτονίαις διὰ χρημάτων, καὶ κανονικῶς οὗτοι ἐκβέβληνται, καὶ τῆς θείας δόξης ἐκπεπτώκασιν, ὁ Σίμων ὁ μάγος, σὺν τούτῳ καὶ Ἰωάννης, καὶ ὁ δεινὸς Ἀντώνιος.

Τοὺς θῆρας καὶ θεομάχους, Ἀντώνιον τὸν βέβηλον, καὶ παραβάτην, Ἰωάννην τὸν σατανογνώμονα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας πολεμήτορα, ὡς λύκους βαρεῖς συνελθόντες, Ἀνάθεμα τρεῖς, πιστοὶ ἀναβοήσωμεν.

Δόξα.

Η ἄκτιστος Μοναρχία, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα σὲ προσκυνοῦμεν· ἦν τὰ Χερουβὶμ τὰ πολυόμματα, καὶ τὰ Σεραφὶμ τὰ ἐξαπτέρυγα, ὑμνοῦσι κραυγαζόντα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ, ὦ Παντοκράτορ ὕψιστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγίων ἀγιωτέρα, καὶ πάντων ὑψηλότερα τῶν ποιημάτων, μόνῃ ἀνεδείχθης Μητροπάρθενε, ὡς αὐτὸν κυήσασα τὸν Πλάστην σου· διό τὴν αἰγίαν μορφήν σε Θεογεννήτορ, ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Ῥδὴ ε'. Ἐν νυκτὶ ὀρθρίζοντα.

Ο Χριστὸς νενίκηκε, σκιρπάτω ἡ γῆ· πέπαυται θόρυβος, πέπαυται καὶ ὁ κλαυθμὸς, τῶν τοῦ Κυρίου δούλων· ἡ Πίστις δὲ πανταχοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐφηπλώθη. Δίς.

Εν εἰκόνι βλέποντες τὴν Σταύρωσιν, σέβοντες στέργομεν, ἀσπαζόμενοι Χριστὸν, καὶ τὰ αὐτοῦ σημεῖα, καὶ προσκυνοῦμεν αὐτά, οὐχ ὡς θεοὺς τιμῶντες.

Πνεῦμα τὸ πολυῤῥήμον καὶ βλάσφημον, Διήζικος πέπαυται, τὸ λαλοῦν διαπαντός, ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατὰ τῆς θείας μορφῆς, Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων.

Ἦνα τί τρισαθλίε μεμίσηκας, μόρφωσιν ἄχραντον, τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἀγίων πάντων; μὴ γὰρ εἰδῶλοις κωφοῖς, οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν;

Ασεβείας ὄργανα τυγχάνοντες, ἡθροισαν σύνοδον, ἱερέων ἀσεβῶν, κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, ὡς Ἰουδαῖοι τοπρὶν, Ἄννας καὶ Καϊάφας.

Εν ἡμέρᾳ κρίσεως πανάθλιε, στήσονται ἐλεγχοί, τῆς ἀθῆς σου ψυχῆς, ὁ δῆμος τῶν Πατέρων· ὧν περ ἀμέτροις πληγαῖς, ἐγύμνωσας τὰς σάρκας.

Εκκλησίαι ἅπασαι βοήσουσι, κράζουσαι ἅπασαι, στερηθεῖσαι ὑπὸ σῆς, τῆς μορφῆς τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, τῶν ἱερῶν Εἰκόνων.

Δόξα.

Η τὸ πᾶν συνέχευσα τῷ κράτει σε, δόξα σοι, δόξα σοι, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, τῆς πεποικιλίας εἰς σέ, ῥῦσαι παντοίας βλάβης.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως χρυσοκαλλώπιστον λυχνίαν σε, Δέσποινα σέβομεν, τὴν τὸ φῶς τὸ νοητὸν, γεννήσασαν τῷ Κόσμῳ, καὶ τὴν ζοφώδη ἀχλὺν, μειώσασαν Παρθέने.

ᾠδὴ ε'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Εβόησαν οἱ ἄγρυπνοι φύλακες, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες, δοθῆναι τὴν εἰρήνην· καὶ εἰσήκουσε, καὶ προσέσχε τῇ δεήσει.

Δίς.

Διηλεγκταὶ τοῦ πλάινου τὰ θήρατρα, ταῖς τῶν Πατέρων διδασκαίς, καὶ Θεὸς ὑμνεῖται, σαρκὶ μεμορφωμένος, ὁ ἀπερίγραφτος, τῇ Θεότητι ὑπάρχων.

Οἱ συνεργοὶ τῆς πλάνης αἰσχύνεσθε, καὶ ἀπολέσθωσαν ὁμοῦ, σὺν τῷ Ἀντωνίῳ, Θεόδοτος, καὶ Ληζιζ, καὶ Θεόδωρος, ὁ βυθὸς τῆς ἀπωλείας.

Τὸ στόμα σου διήνοιξας ἄθλιε, οὐκ ἐν ῥῥαῖς πνευματικαῖς, ἀλλ' ἐν βλασφημίαις, κατὰ τοῦ σοῦ Δεσπότη, ἀπωθούμενος, τὴν σεπτὴν Εἰκονουργίαν.

Διέστρεψας Πατέρων τὰ δόγματα, καὶ Ἀποστόλων διδασκαίς, ἀλληναῶς γραφῶν, κατὰ τὴν σὴν θρησκείαν, τὴν παράνομον, Ἰωάννη χριστομάχε.

Σοῦ ὁ καπνὸς δακρύων ἐνέπλησε, τῶν εὐσεβούντων ὀφθαλμούς· ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ, τῶν θείων Διδασκάλων, δισκειδασταί, ματαιόφρον Ἰωάννη.

Σὺ τὴν στολὴν τὴν θείαν διέρρηξας, ὥσπερ ὁ Ἄρειος τοπρὶν, τὸν Χριστοῦ χιτῶνα· διό τῆς Ἐκκλησίας, πόρρῳ βέβλησαι, ἐκβληθεὶς καθαίπερ κύων.

Δόξα.

Μίαν ἀρχὴν δοξάζω Θεότητος, ἐν ὑποστάσει τρισίν· εἷς Θεὸς γάρ ἐστι, Πατὴρ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα, καὶ διήρηται, χαρακτηρῶσι καὶ προσώποις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προφητικῶς Ἀγνή θεωδόξαστε, πόλις εἰδείχθη τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, αὐτὸ ὁ Ποιητὴς σου, μετὰ τόκον σε, ὡς τοπρὶν διαφυλάξας.

ᾠδὴ ζ'. Ἠμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

Τὴν κάμνον τῆς αἰρέσεως νῦν κατέσβεσεν ἡ θεία χάρις, φλέγουσα νοουμένους Καλδαίους, καὶ δροσίζουσα, Τριαδὸς θειάποντας, τετραπλαῖς ἐβδομαδεσικ ἐτῶν, αὐτὴν διακρατήσασαν.

Δίς.

Πεποιέκλται, περιβέβληται, κεκαλλώπισται ἡ Ἐκκλησία, μόρφωσιν τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, τῆς σαρκώσεως, καὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ τὰ σύμβολα φέρουσα εἰς τέλος, κατὰ τοὺς θείους θυσμούς.

Εὐόρταζε, πανηγύριζε, ὁ χριστῶνυμος λαὸς Κυρίου, βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάλιν, διαλάμπουσιν τὸ κάλλος τῆς θείας μορφῆς· ἦν Θεὸς ὢν ἐφόρεσεν, ὡς ἄνθρωπος, διὰ τὸ σωσάει ἡμᾶς.

Επτώχευσε, καὶ ἐπείνασε, καὶ ἐδίψησε σαρκὶ ὁ Λόγος, ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας, ἰδιώματα, δι' ὧν περιγράφεται· οὗτος δὲ τῇ Θεότητι, ἀπλοῦς ἐστι, καὶ ἀπερίγραφτος.

Κατήργηται, τὰ τεράστια, καὶ μαντεύματα τοῦ χριστομάχου· ἴσος γὰρ τῶν Ἑλλήνων εἰδείχθη, ὑψαυχούμενος, τοῖς τούτων συγγραμμασιν, ἃ δικαίως ἐλίκησαν καθάπαν, αἱ τῶν δικαίων φωναί.

Τὰ κρύφια, καὶ παμβέβηλα, καὶ ψυχώλεθρα διδάγματα σου, ποία ἐκδηγήσεται γλῶσσα; ἢ τὴν πρόρρησιν, τῆς ἐγγαστριμύθου σου, Ἰωάννη ψευδώνυμε, καὶ πρόδρομε, τοῦ ἀντιχρίστου Σατάν;

Οὐκ ἔδει σε, ὦ παράνομε, ὀνομάζεσθαι τοιαύτην κλῆσιν, μᾶλλον δὲ Πυθαγόραν καὶ Κρόνον, καὶ Ἀπολλῶνα, ἢ τινὰ τῶν ἄλλων θείων· ὢν τὸν βίον ἐζήλωσας, τερπόμενος, ταῖς ἀσελγείαις αὐτῶν.

Δόξα.

Αἴδιον, παντοδύναμον, ἀκατάληπτον πιστοὶ Τριάδα, πάντες Πατέρα Υἱόν, καὶ Πνεῦμα προσκυνήσωμεν, καὶ θεολογήσωμεν, ἀσυγχύτως κραυγαζόντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, πολυδόξαστε, Μητροπάρθενε Θεοκυῆτορ, λύτρωσαι χαλεπῶν ἐγκλημάτων, τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν ἄχραντον κύησιν· οὐ γὰρ ἄλλην βοήθειαν κεκτήμεθα, πλὴν σου Θεόνυμφε.

ᾠδὴ η'. Ὁν Στρατιαὶ Οὐρανῶν.

Προφητικῶς, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθώμεν πιστοὶ, πάντες μυστικῶς· αὕτη γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ Χριστὸς ὁ Λόγος, τὴν ἰδίαν στολὴν, ἀπέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Πολεμικῶς, ὥσπερ παρετάξαντο, κατὰ Χριστοῦ τῆς μορφῆς, ὁμοθυμαδόν, Ληζιζ καὶ Ἰωάννης, τὸ ζεύγος τοῦ Βελιάρ, πελέκει τῆς κακίας, ἐγκόψαντες τὴν Ἐκκλησίαν.

Τὶς μὴ θρηνήσῃ, τὸ μέγα τόλμημα, τὴν θείαν βλέπων Μορφήν, τὴν ἐν τῇ Χαλκῇ, πύλῃ τοῦ παλατίου, ὑπὸ ἀνδρῶν ἀνόμων, λίθοις βαλλομένην, τῇ διδαχῇ τοῦ Ἰωάννου;

Πῶς οὐ συνήκας, τυφλὲ πανάθλιε, ἐσκοτισμένους τὸν νοῦν, τὴν ὑπουρανὸν, βλέπων κεκοσμημένην, Χριστοῦ τῷ χαρακτήρι, ἀλλὰ μόνος ἔσχες, τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων;

Σὺ παντελῶς, καθελεῖν ἐνόμισας, τῶν θείων Ἐκκλησιῶν, τὴν σαρκολαμπή, Μόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν Ἁγίων πάντων· ἀλλ' ἡ θεία χάρις, καθεῖλέ σου τὴν τυραννίδα.

Τὰ ἱερά, τῶν Ἁγίων Δείψανα, καὶ τὰς Εἰκόνας αὐτῶν, Λῆξιζ ὁ δεινός, ἅμα τῷ Ἰωάννῃ, οὐδόλως προσκυνεῖσθαι, ἔφασκον ἀνόμως, οἱ ἀρήνται τῆς εὐσεβείας.

Δόξα.

Παντουργικὴν, Θεαρχίαν σέβοντες, ἐν χαρακτῆρι τρισί, πάντες εὐσεβῶς, ἀναρχον τὸν Πατέρα, συνἀναρχον τὸν Λόγον, Πνεῦμα συνεκλάμπον, δοξάζωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστιανῶν, ἡ βεβαία γέφυρα, τὸ καύχημα τῶν πιστῶν, καὶ καταφυγή, Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ ὑπάρχεις μόνη, πάντας βοηθοῦσα, καὶ σώζουσα ἐκ τῶν κινδύνων.

ᾠδὴ δ'. Ἀσπόρου συλλήψεως,

Τὰ ἔθνη κροτήσατε, χοροὶ Πατέρων σπεύσατε, οἱ Ἀσκηταὶ δέ, καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι, συνέλθετε ἥκετε, οἱ διωχθέντες παλαι, ἀπὸ τοῦ πλάνου καὶ δυσσεβοῦς, Ἰωάννου στηλιτεύσαι, τὰς μαγείας καὶ μαντεύματα.

Δίς.

Εὐφραίνου ἡ ἔρημος, καὶ Οἰκουμένη ἅπασα, τὰ ὄρη πάντα, γλυκασμὸν σταλαῶν, βενοὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι Χριστὸς ὁ Λόγος, εἰρήνην ἔδωκε τοῖς ἐν γῇ, καὶ ταῖς θείαις Ἐκκλησίαις, τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Θεὸς ἐκδικήσεων, νῦν ἐπαρρήσιάσατο, Χριστὸς ἐπέστη, ἐνισχύων σήμερον, τοὺς θείους Διδασκάλους, ἐν παρρήσίᾳ λέγειν, τὴν συγκατάβασιν αὐτοῦ, καὶ τὴν Σάρκωσιν βεβαίως, ἐν εἰκόνι περιγράφειν.

Μακρόθυμε Κύριε, ὡς θαυμαστά τὰ ἔργα σου! τίς ἀριθμήσει, τὴν φιλανθρωπίαν σου; πῶς βλέπων κτενομένους, διὰ τὴν σὴν

Εἰκόνα, τοὺς Ἱερεῖς σου, καὶ Ἀσκητὰς, οὐ κατέφλεξας τοὺς πλάνους, ἀλλ' ἠνέσχου ὑβρίζοντες;

Ο πῆξας ἀσάλευτον, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριε, καὶ πύλαι Ἄδου, ταύτης οὐ κατίσχυσαν· αὐτὸς τὴν εἰρήνην σου, παράσχου τῷ λαῷ σου· ἵνα σὲ πάντες εἰλικρινῶς, ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ, προσκυνῶμεν, καὶ δοξάζωμεν.

Ανάθεμα ἔξωσαν, οἱ μὴ τιμῶντες Δέσποτα, τὸν χαρακτήρα, τῆς σῆς σωματώσεως, πρὸ πάντων Ἰωάννης, ἅμα σὺν Ἀντωνίῳ, καὶ Θεόδωρῳ τῷ δυσσεβεῖ, Θεοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τοῖς ἀλάστορσι τῆς Πίστεως.

Οδοὺς τὴν εἰρήνην σου, τοῖς Ἀποστόλοις Δέσποτα, καὶ νῦν παράσχου, σὴν γαλήνην ἅπασι, συνάγων τῇ χειρὶ σου, τοὺς δισκορπισμένους, καὶ ὥσπερ πρόβατα λογικὰ, συναρίθμησον τῇ μάνδρᾳ, τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας σου.

Δόξα.

Δοξάζω Θεότητα, Πατὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τὴν μίαν φύσιν, τρισὶν ὑποστάσεσιν, οὐσίαν ἀμέριστον, διαιρετὴν προσώποις, ὁμοδοσίλειον παντουργόν, πανσθενὴ τελεταρχίαν, τὴν συνέχουσιν τὰ σύμπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η πάντων βοήθεια, καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις, Θεοκῆτορ, δεῖξον ὅτι δύνασαι, πρεσβεῦειν ὑπὲρ πάντων, εἰς σὲ καταφευγόντων, καὶ ἀπελαύνεις τοὺς δυσσεβεῖς, τῇ δυνάμει τοῦ Υἱοῦ σου· ὡς γὰρ Μήτηρ πάντα δύνασαι.

Καὶ ὅτε φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, λέγομεν τὸ Τροπάριον·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἕτερον. Ἦχος β'.

Καὶ ὁ χορὸς τῶν Πρόφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας προαγαγὼν, λάμπει ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ Σ'. ΣΥΝΟΔΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ε'ποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καὶ ἡν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀπαδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων, καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεδημάτων.

Πρηφητικαῖς ἐπόμενοι ῥήσεσι, Ἀποστολικάς τε παραινήσεις εἰκόντες, καὶ εὐαγγελικάς ἱστορίας στοιχειούμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἑορτάζομεν. Ἡσαίας μὲν γάρ φησιν, Ἐγκαινίζεσθαι νήσους πρὸς τὸν Θεόν· τὰς ἐξ ἔθνων ὑπαινιττόμενος Ἐκκλησίας· εἶν δ' ἂν Ἐκκλησῖαι, οὐχ αἱ τῶν ναῶν ἀπλῶς οἰκοδομαὶ καὶ φαιδρότητες, ἀλλὰ τῶν ἐν αὐταῖς εὐσεβούντων τὸ πλήρωμα, καὶ οἱ ἐκεῖνοι τὸ θεῖον ὕμνοις καὶ δοξολογίαις θεραπεύουσιν. Ὁ δὲ Ἀπόστολος αὐτὸ τοῦτο παραινῶν, ἐν καινότητι ζωῆς περιπατῆσαι διακελεύεται, καὶ εἴτις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις, ἀνακαινίζεσθαι. Τὰ δέ γε Κυριακά λόγια, καὶ προφητικὴν δεικνύοντα κατάστασιν, Ἐγένετο φησὶ, τὰ ἐγκαινία ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν, εἴτε ὁ νοητός, καὶ ὅν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος κατὰ τοῦ κοινου Σωτῆρος τὰς τῆς μισαιφονίας ἐκίνει καταγιγῆδας τε καὶ τὸν τάραχον, εἴτε καὶ ὁ τὰς σωματικὰς αἰσθήσεις τῇ τοῦ αἵρος ἐπὶ τὸ κρυμῶδες παραλυπῶν μεταβολῇ. Γέγονε γάρ ὅτι καὶ καὶ ἡμᾶς χειμῶν, οὐχ ὁ τυχῶν, ἀλλ' ὁ τῷ ἄντι, τῆς μεγάλης κακίας, ἐκχέων τὴν ὁμότητα· ἀλλ' ἦνθησεν ἡμῖν τῶν χαρίτων τοῦ Θεοῦ τὸ πρωτοκαίριον ἔαρ, ἐν ᾧ τὸν εὐχαριστήριον ἐπ' ἀγαθοῖς θερσισμόν, τῷ Θεῷ συνελθύθαμεν ποιήσασθαι, ὡς ἂν φαίημεν ψαλμικώτερον· Ἔαρ καὶ ἔαρ σὺ ἐπλάσας αὐτά, μνήσθητι ταύτης. Καὶ γὰρ τοὺς ὀνειδίσαντας Κύριον ἐχθροὺς, καὶ τὴν τούτου ἁγίαν προσκύνησιν ἐν ἀγίαις Εἰκόσιν ἐξατιμώσαντας, ἐπαρθέντας τε καὶ ὑψωθέντας τοῖς δυσσεδήμασι, κατέρραξεν αὐτοὺς ὁ τῶν θαυμασίων Θεός, καὶ τοῦ τῆς ἀποστασίας φρυάγματος κατηδάφισεν· οὐδὲ παρῆδε τὴν φωνὴν τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν· Μνήσθητι Κύριε, τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου, οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἔθνων· οὐ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, οὐ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τῷ Χριστῷ σου. Ἀντάλλαγμα δ' ἂν εἶναι τοῦ Χριστοῦ, οἱ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐξαγορασθέντες, καὶ πεπιστευκότες αὐτῷ, διὰ τε λόγου ἀνακηρύξεως, καὶ εἰκονικῆς ἀνατυπώσεως, δι' ὧν τὸ μέγα τῆς Οἰκονομίας

ἔργον τοῖς λειπτωμένοις ἐπιγινώσκειται, διὰ Σταυροῦ τε, καὶ τῶν πρὸ τοῦ Σταυροῦ, καὶ μετὰ τοῦ Σταυροῦ παθῶν τε καὶ θαυμάτων αὐτοῦ· ἐξ ὧν καὶ ἡ τῶν αὐτοῦ παθῶν μίμησις, εἰς Ἀποστόλους, ἐκείθεν τε εἰς Μάρτυρας διαβαίνει, καὶ δι' αὐτῶν μέχρις Ὁμολογητῶν, καὶ Ἀσκητῶν κάτεισι.

Τούτου τοίνυν τοῦ ὀνειδισμοῦ, οὗ ὀνειδίσαν οἱ ἐχθροὶ Κυρίου, οὗ ὀνειδίσαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ἐπιμνησθεῖς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἰδίῃς σπλάγχνοις παρακαλούμενος, καὶ ταῖς μητρικαῖς αὐτοῦ δεήσεσις ἐπικαμπτόμενος, ἐτι δὲ καὶ ἀποστολικάς, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, οἱ καὶ συνεξυδρίσθησαν αὐτῷ, καὶ συνεξυδινώθησαν ἐν ταῖς Εἰκόσιν, ἵνα, ὥπερ συνέπαθον σαρκί, οὕτως ἄρα, ὡς εἰσιν, καὶ ταῖς κατὰ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων αὐτῷ συγκοινωνήσωσιν ὕδρεσιν, ἐνήργησιν ὕστερον, ἵ, τι βεβούληται σήμερον, καὶ πέπραχε δεύτερον, ὅπερ ἐτίλειτο πρότερον. Πρότερον μὲν γάρ, μετὰ πολυετῇ τινα χρόνῳ τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἐκφωτισέως καὶ ἀτιμίας, ἐπανέστρεψε τὴν εὐσέβειαν εἰς ἑαυτήν· νυνὶ δὲ, ὅπερ ἐστὶ δεύτερον, μικροῦ μετὰ τριάκοντα ἔτη κακώσεως, κατηργήσατο ταῖς ἀναξίαις ἡμῖν τὴν τῶν δυσχερῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τῶν λυπούντων τὴν ἀπολύτρωσιν, καὶ τῆς εὐσεβείας τὴν ἀνακήρυξιν, καὶ τῆς εἰκονικῆς προσκυνήσεως τὴν ἀσφαλείαν, καὶ τὴν πάντα φέρουσαν ἡμῖν τὰ σωτήρια Ἑορτήν. Ἐν γὰρ ταῖς Εἰκόσιν ὁρῶμεν τὰ ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Δεσπότης παθῆ, τὸν Σταυρὸν, τὸν Τάφον, τὸν Ἀΐδην νεκρούμενον, καὶ σκυλευόμενον, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄλλους, τοὺς στεφάνους, αὐτὴν τὴν σωτηρίαν, ἣν ὁ πρῶτος ἡμῶν ἀθλοθέτης, καὶ ἀθλοδότης, καὶ στεφανίτης ἐν μέσῳ τῆς γῆς κατεργάσατο. Ταύτη σήμερον τὴν πανήγυριν ἑορτάζομεν, καὶ ταύτη εὐχαῖς, καὶ λιτανείαις συνευφραίνεμεν καὶ συναγαλλόμεναι, ψαλμαῖς ἐκδοῦμεν καὶ ᾄσμασιν.

Ἐξω, τρίς.

Τὶς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ἐξω.

Τοὺς φαυλιστάς γάρ τῆς σῆς δόξης ἐξεμυκτήριζας, τοὺς τολμητάς κατὰ τῆς Εἰκόνος καὶ θρασείας, δειλοὺς καὶ πεφουγῶτας ἀπέδειξας.

Αλλ' ἡ μὲν εἰς Θεὸν εὐχαριστία, καὶ τὸ δεσποτικὸν κατὰ τῶν ἀντιπάλων τρόκαιον, ἐν τούτοις· τὰ δέ γε κατὰ τῶν Εἰκονομαχούντων ἀθλά τε καὶ παλαίσματα, ἕτερος λόγος, καὶ λογογραφία διεξοδικωτέρα δηλώσει. Ὡς ἐν καταπαύσει δέ τινα τῇ μετὰ τὴν ἐρημικὴν πόροδον, εἰς κατάσχισιν τῆς νοητῆς Ἱερουσαλὴμ καθεστῶτες, Μωσαϊκῇ τινα μιμῆσει, μᾶλλον δὲ θεϊκῇ διακελεύσει, οἷα στήλη τινὶ ἐκ μεγίστων λίθων συνηρμοσμένη, καὶ πρὸς

ἀποδοχὴν γραφῆς διατιθεμένη, ταῖς τῶν ἀδελφῶν καρδίαις, τὰς τε εὐλογίας, αἱ ὀφείλονται τοῖς νομοφυλακταῖς, καὶ τὰς ἀράς δὲ, αἷς ἑαυτοὺς ὑποβάλλουσιν οἱ παρανομήντες, δίκαιόν τε καὶ ὀφειλόμενον δεῖν ὤψηται ἀναγράψαι. Διὸ φημὲν τάδε·

Ἐξω.

Τῶν τὴν ἑνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στέματι, καρδίᾳ, καὶ νῷ, γραφῇ τε καὶ Εἰκόσιν ὁμολογούντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν εἰδόντων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς, καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὁρατόν, καὶ ἀόρατον, τὸ παθητόν, καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτόν, καὶ ἀπερίγραφτον· καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ, τὸ ἄκτιστον, καὶ τὰ ὅμοια προσεμμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει, τὰ τε ἄλλα, καὶ τὸ περιγραφτόν ὁμολογούντων, καὶ λόγῳ καὶ Εἰκονίσμασιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν πιστευόντων, καὶ διακηρυκκουμένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμαμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακηρύξιν, καὶ τὴν δι' Εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαιώσιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν τῷ λόγῳ ἀγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἴτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἀγιαζεται μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σκεπτῶν Εἰκόνων τὰ ὅμοια τῶν ὁρώντων, ἀνάγεται δὲ δι' αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θεῶν ναῶν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ βλάβος, καὶ αἱ πλάξεις, ἡ κιβωτός, καὶ ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφέ τε, καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν· καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα· γέγονε δὲ Κόρη, καὶ διαμένει μετὰ τὴν Θεογεννησίαν Παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς Εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν τὰς Προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτιζε, καὶ διετύπου, εἰδόντων, καὶ ἀποδεχομένων, καὶ πιστευόντων, ὥσπερ ὁ τῶν Προφητῶν χορὸς ἐωρακότις διηγήσαντο, καὶ τὴν διὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰς Πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε, καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων, καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ Ἅγια, καὶ τιμώντων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν συνιέντων Μωσέως λαλοῦντος· Προσέχετε ἑαυτοῖς, ὅτι τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἐν Χωρηθ ἐπὶ τοῦ ὄρους, φωνὴν μὲν ῥημάτων ὑμεῖς ἤκούσατε, ὁμοίωμα δὲ οὐκ εἶδετε, καὶ εἰδόντων ἀποκριθῆναι ὀρθῶς· εἰ δὲ εἰδομέν τι, ἀληθῶς δὲ εἰδομεν, ὡς ὁ τῆς βροντῆς. Ὡς ἡμᾶς ἐδίδαξεν, ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἰωρακάμεν, ὁ ἰθασάμεθα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς, καὶ ταῦτα μαρτυρῆσαι· καὶ πάλιν ὡς οἱ ἄλλοι τοῦ Λόγου Μαθηταί, καὶ συνεφάγομεν αὐτῷ, καὶ συνεπίομεν, οὐ πρὸ τοῦ Πάθους μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν· τῶν γοῦν διαστελλεῖν θεοθεν δυναμωθέντων τὴν ἐν τῷ νόμῳ παραγγελίαν, καὶ τὴν ἐν χάριτι διδασκαλίαν, καὶ τὸ ἐν ἐκείνῳ μὲν, ἀόρατον, ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁρατόν, καὶ ψηλαφητόν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ ὁραθέντα τε καὶ ψηλαφηθέντα εἰκονογραφούντων, καὶ προσκυνοῦντων.

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον, αἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαθεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδίδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπηνήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάζατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονεῖμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγῳ τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν Ναοῖς, ἐν Εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην, ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας, τιμῶντες, καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνειν ἀπονέμοντες.

Ἐξω.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας Κήρυκας, ἀδελφικῶς τε καὶ πατρικοῦς, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσαντο, ἀνιευφημοῦμεν, καὶ λέγομεν,

Χαίρει.

Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου, καὶ Μεθοδίου, τῶν ὡς ἀληθῶς Ἀρχιερίων Θεοῦ, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων καὶ Διδασκάλων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ὀντωνίου, καὶ Νικολάου, τῶν ἀγιωτάτων καὶ ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἀπαντα τὰ κατὰ τῶν ἀγίων Πατριαρχῶν Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου, καὶ Μεθοδίου, Ἰγνατίου, Φωτίου, Νικηφόρου, Ἀντωνίου, καὶ Νικολάου γραφέντα, ἡ λαλῶ-
σέντα,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἀπαντα τὰ παρὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, καὶ τὴν διδασκαλίαν, καὶ ὑποτύπωσιν τῶν ἀγίων καὶ αἰοδιμῶν Πατέρων καινοτομηθέντα, ἡ μετὰ τοῦτο πρα-
χθησόμενα,

Ἀνάθεμα. γ'.

Στεφάνου τοῦ Ὁσιομάρτυρος καὶ Ὁμολογητοῦ, τοῦ Νέου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Εὐθυμίου, Θεοφίλου, καὶ Αἰμιλιανοῦ, τῶν αἰοδιμῶν Ὁ-
μολογητῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοφυλάκτου, Πέτρου, Μιχαὴλ, καὶ Ἰωσήφ, τῶν μα-
καρίων Μητροπολιτῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἰωάννου, Νικολάου, καὶ Γεωργίου, τῶν τρισολβίων Ὁ-
μολογητῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ πάντων τῶν ὁμο-
φρονησάντων αὐτοῖς Ἐπισκόπων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοδώρου τοῦ πανοσίου Ἡγουμένου τοῦ Στουδίου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἰσαακίου τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ Ἰωαννικίου τοῦ προ-
φητικωτάτου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἰλαρίωνος τοῦ ὁσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου, καὶ Ἡγουμί-
νου τῶν Δαλμάτων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Συμεὼν τοῦ ὁσιωτάτου Στυλίου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Θεοφάνους τοῦ ὁσιωτάτου Ἡγουμένου τοῦ μεγάλου Ἀγρῶ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἀσται, ὡς εὐλογίαι πατέρων, ἀπ' αὐτῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς
σῖς, ζηλοῦντας αὐτῶν τὴν εὐσείδειαν, διαβαίνουσιν· ὡς
αὐτως δὲ, καὶ αἱ ἀραὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τῶν δεσπο-
τικῶν ἐντολῶν ὑπερόπτας, καταλαμβάνουσι· διὸ κοινῇ πάν-
τες ὅσων εὐσείδειας πλήρωμα, οὕτως αὐτοῖς τὴν ἀράν, ἡ
αὐτοὶ ἑαυτοὺς ὑπεβάλλοντο, ἐπιφέρωμεν.

Τοῖς λόγῳ μὲν τὴν ἑνσαρκον Οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ
Λόγου διχομήνους, ὁρᾶν δὲ ταύτην δι' Εἰμένων οὐκ ἀ-
νεχομένοις, καὶ διὰ τοῦτο ῥήματι μὲν δέχισθαι κατα-
σχηματιζομένοις, πράγματι δὲ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἀρ-
νουμένοις,

Ἀνάθεμα. α'.

Ταῖς τῷ ῥήματι τοῦ Ἀπεριγράπτου κακῶς προσφυρι-
σας, καὶ διὰ τοῦτο μὴ βουλομένοις εἰκονογραφῆσθαι τὸν
παραπλησίως ἡμῖν σαρκὸς καὶ αἵματος κοινοῦνηκότα
Χριστὸν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐντεῦθεν φαντα-
σιασταῖς δεικνυμένοις,

Ἀνάθεμα. α'.

Ταῖς τὰς μὲν προφητικὰς ὁράσεις, καὶ μὴ βούλοιντο,
παραδεχομένοις, τὰς δ' ὀφθείσας αὐτοῖς εἰκονογραφίας, ἡ
θαῦμα! καὶ πρὸ σαρκώσεως τοῦ Λόγου μὴ καταδεχομέ-
νους, ἀλλ' ἡ αὐτὴν τὴν ἀληπτόν τε, καὶ ἀθέατον εἶσαν
ὀφθῆναι τοῖς τιθεαμένοις κενολογοῦσιν, ἡ εἰκόνας μὲν
ταῦτα τῆς ἀληθείας, καὶ τύπους, καὶ σχήματα ἐμφαν-
σθῆναι τοῖς ἑωρακόσι συντιθεμένοις, εἰκονογραφεῖν δὲ ἱ-
νανθρωπήσαντα τὸν Λόγον, καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ πά-
θη οὐκ ἀνεχομένοις,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς ἀκούουσι τοῦ Κυρίου, ὡς, Εἰ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ τὸ, Προφήτην ὑμῖν
ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὡς ἐμὶ, τοῦ Μωϋσέως
λέγοντος, συνισῶσι· εἰτα λέγουσι, διέξασθαι μὲν τὸν Προ-
φήτην, οὐκ εἰσάγουσι δὲ δι' εἰκονισμάτων τὴν τοῦ Προ-
φήτου χάριν, καὶ τὴν παγκόσμιον σωτηρίαν, ὡς ὥραθη, ὡς
συνανεστράφη ἀνθρώποις, ὡς πάθη καὶ νόσους ἰάσεις
μιζοντας ἰθεράπευσεν, ὡς ἰσταυρώθη, ὡς ἰτάφη, ὡς ἀνίστη,
ὡς πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τε καὶ ἐποίησε· τοῖς οὖν
ταῦτα τὰ παγκόσμια καὶ σωτήρια ἔργα ἐν Εἰκόσιν ὁρᾶν
μὴ ἀνεχομένοις, μηδὲ τιμῶσιν αὐτά, καὶ προσκυνοῦσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς ἐπιμένουσι τῇ εἰκονομαχῷ αἰρίσει, μᾶλλον δὲ τῇ
χριστομαχῷ ἀποστασίᾳ, καὶ μήτε διὰ τῆς Μωσαϊκῆς
νομοθεσίας πρὸς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀναχθῆναι βου-
λομένοις, μήτε ταῖς Ἀποστολικαῖς διδασκαλίαις ἐνα-
στραφθῆναι τὴν εὐσείδειαν προαιρουμένοις, μήτε ταῖς
πατρικαῖς παραινέσεσι, καὶ εἰσηγήσεσι, τῆς πλάνης αὐ-
τῶν ἐπιστραφῆναι πειθομένοις, μήτε τῇ συμφωνίᾳ τῶν
ἀνὰ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ δυσω-
πουμένοις, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτοὺς τῇ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
Ἑλλήνων μερίδι καθυπεβαλλομένοις· ἃ γὰρ ἀμείως
ἐκεῖνοι εἰς τὸ πρωτεύον βλασφημοῦσι, καὶ οὗτοι διὰ
τῆς αὐτοῦ Εἰκότος, εἰς αὐτὸν ἐκείνον· τὸν εἰκονιζόμενον
τολμᾶν οὐκ ἐρυθριῶσι· τοῖς οὖν ἀνεπιστρέφως τῇ πλάνῃ

ταύτη κατήχομένοις, καὶ πρὸς πάντα λόγον Δείον, καὶ πνευματικὴν διδασκαλίαν τὰ ὧτα βιβυθισμένοις, ὡς ἤδη λοιπὸν σιστηπῶσι, καὶ τοῦ κοινου σώματος τῆς Ἐκκλησίας ἀποτειμῶσιν ἑαυτοῦς,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς εἰσάγουσιν ἐπὶ τῆς ἀρρήτου ἐνσάρκου Οἰκονομίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καινοφωνίας τινὰς, καὶ λέγουσιν, ἢ φρονοῦσι, προσκυνεῖν τὸ ἀνθρώπινον τοῦ Χριστοῦ, τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι δουλικῶς, καὶ τὴν δουλείαν αἰδίου κεκτησθαι, ὡς οὐσιώδη καὶ ἀναπόβλητον,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς μὴ μετὰ πάσης εὐλαθείας χρωμένοις τῇ κατ' ἐπίνοιαν διαιρέσει, πρὸς δηλώσιν μόνον τῆς ἑτερότητος τῶν ἐν Χριστῷ συνδραμουσῶν ἀρρήτως δύο φύσεων, καὶ ἐν αὐτῷ ἀσυγχύτως, καὶ ἀδιαιρέτως ἡνωμένων, ἀλλὰ καταχρωμένοις τῇ τοιαύτῃ διαιρέσει, καὶ λέγουσι, τὸ πρόσλημμα, οὐ τῇ φύσει μόνον ἑτερον, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀξίᾳ, καὶ ὅτι λατρεύει Θεῷ, καὶ ὑπηρεσίαν προσφέρει δουλικήν, καὶ τιμὴν τὴν προσήκουσαν ἀπονέμει ὡς ὀφειλήν, καθάπερ τὰ λειτουργικὰ Πνεύματα, τὰ τῷ Θεῷ ὑπηρετοῦντά τε καὶ λατρεύοντα δουλικῶς, καὶ ἰδίᾳ τὸ πρόσλημμα Ἀρχιερία μέγιστον εἶναι διδάσκουσι, καὶ οὐχὶ τὸν Θεὸν Λόγον ὅτι γέγονεν ἄνθρωπος, ὡς διὰ τῶν τοιούτων τὸν ἕνα Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν, διαιρεῖν τολμῶσιν ὑποστατικῶς,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι τὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κοσμοσωτηρίου Πάθους τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσαχθεῖσαν ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας παρ' αὐτοῦ θυσίαν τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος τε καὶ Αἵματος, ὡς Ἀρχιερεὺς, κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, δι' ἡμᾶς χρηματίσαντος, ὅτι περ ὁ αὐτός, καὶ Θεός, καὶ Ὑψίς, καὶ Ὑψμα, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Γρηγόριον, προσήγαγε μὲν αὐτὸς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, οὐ προσεδέξατο δὲ ὡς Θεός μετὰ τοῦ Πατρὸς, αὐτός τε ὁ Μονογενής, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς διὰ τούτων ἀποξενοῦσιν αὐτόν τε τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ τὸ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τούτου Παράκλητον Πνεῦμα, τῆς Διοπρεποῦς ὁμοτιμίας τε καὶ ἀξίας,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς τὴν καθ' ἑκάστην προσαγομένην θυσίαν, ὑπὸ τῶν παραλαβόντων ἀπὸ Χριστοῦ τὴν τῶν Δείων Μυστηρίων ἱεουργίαν, μὴ δεχομένοις τῇ ἀγίᾳ Τριάδι προσάγεσθαι, ὡς ἀντιφθεγγόμενοις ἐντεῦθεν τοῖς ἱεροῖς καὶ Δείοις Πατράσι, Βασιλεῖω τε καὶ τῷ Χρυσορρήμονι, οἷς συμφωνῶσι καὶ οἱ λοιποὶ θεοφόροι Πατέρες ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν,

Triodio.

18

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς ἀκούουσι μὲν τοῦ Σωτῆρος περὶ τῆς παρ' αὐτοῦ παραδοθείσης τῶν Δείων Μυστηρίων ἱεουργίας, λέγοντος· Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· μὴ ἐκλαμβανόμενοις δὲ ὀρθῶς τὴν ἀνάμνησιν, ἀλλὰ τολμῶσι λέγειν, ὅτι καινίζει φανταστικῶς καὶ εἰκονικῶς τὴν ἐπὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν προσαχθεῖσαν θυσίαν τοῦ ἰδίου Σώματος τε καὶ Αἵματος, εἰς κοινὸν τῆς ἀνδρωπίνης φύσεως λύτρον τε καὶ ἐξίλασμα, ἢ καθ' ἑκάστην προσαγομένην Θυσία παρὰ τῶν τὰ Δεία ἱεουργούντων Μυστήρια, καθὼς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων παρέδωκε· καὶ διὰ τοῦτο ἄλλην εἶναι ταύτην, παρὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τῷ Σωτῆρι τετελεσμένην εἰσάγουσι, καὶ πρὸς ἐκείνην φανταστικῶς καὶ εἰκονικῶς ἀναφερομένην, ὡς κενοῦσι τὸ τῆς φρικτῆς καὶ Δείας ἱεουργίας Μυστήριον, δι' οὗ τὸν τῆς μελλούσης ζωῆς ἀρραβῶνα λαμβάνομεν, καὶ ταῦτα τοῦ Δείου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσορρήμονος διατρανοῦντος τῆς Θυσίας τὸ ἀπαράλλακτον, καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι φάσκοντος, ἐν πολλαῖς τῶν τοῦ μεγάλου Παύλου ῥητῶν ἐξηγήσειν,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς τὰς χρονικὰς διαστάσεις ἐπὶ τῆς καταλλαγῆς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, πρὸς τὴν Δείαν καὶ μακαρίαν φύσιν τῆς ζωαρχικῆς καὶ πανακηράτου Τριάδος ἐπινοοῦσι, καὶ παρειαγῶσι, καὶ πρότερον μὲν τῷ μονογενεῖ Λόγῳ νομοθετοῦσιν, ἐξ αὐτῆς κατηλλάχθαι ἡμᾶς τῆς προσλήψεως, ὕστερον δὲ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ κατὰ τὸ σωτήριον Πάθος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ διαιροῦσι τὰ ἀδιαίρετα τῶν Δείων καὶ μακαρίων Πατέρων, διὰ τοῦ τῆς Οἰκονομίας μυστηρίου παντός, καταλλάξαι ἡμᾶς ἑαυτῷ τὸν Μονογενῆ διδασκόντων, δι' ἑαυτοῦ τε καὶ ἐν ἑαυτῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἀκολουθῶς δὲ πάντως καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ Πνεύματι, ὡς καινῶν ζητημάτων καὶ ἐκφύλων ἐφευρεταῖς,

Ἀνάθεμα. γ.

Ἀναστασίῳ, Κωνσταντίνῳ, καὶ Νικήτῃ, τοῖς ἐπὶ τῶν Γραύρων κατάρξασιν τῶν αἱρέσεων, ὡς ἀνιέροις καὶ ὀδηγοῖς ἀπωλείας,

Ἀνάθεμα. γ.

Θεοδότῳ, Ἀντωνίῳ, καὶ Ἰωάννῃ, τοῖς ἀλληλοπροξενίοις τῶν κακῶν, καὶ ἐτεροδιαδόχοις τὴν δυσσεβειαν,

Ἀνάθεμα. γ.

Παύλῳ, τῷ εἰς Σαῦλον ἀποστρέψαντι, καὶ Θεοδώρῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Γάστῃ, καὶ Στεφάνῳ τῷ Μολύτῃ, ἐτι δὲ καὶ Θεοδώρῳ τῷ Κριθίνῳ, καὶ Λαλουδίῳ τῷ Λέοντι, καὶ πρὸς τούτοις, εἰτις, τοῖς εἰρημένοις ὅμοιος τὴν δυσσεβειαν, ἐν ὁποίῳ ἂν εἴη καταλόγῳ κλήρου, ἢ ἀξιώ-

μάτος τινος, ἢ ἐπιτηδεύματος ἐξεταζόμενος, τούτοις ἀπα-
σιν ἐπιμένουσιν αὐτῶν τῇ δυσσεείᾳ,

Ἀνάθεμα. γ'.

Γερουσίῳ, τῷ ἐκ Λάμπης μὲν ἐρρωμένῳ, ἐν δὲ τῇ
Κρήτῃ τὸν ἰὸν τῆς μυσαρᾶς αὐτοῦ αἰρέσεως ἐξεμίσαντι,
καὶ ἡλειμμένον ἑαυτὸν ἀποκαλίσαντι, ἐπ' ἀνατροπῇ, φυ-
τῆς σωτηριώδους Οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ, σὺν τοῖς δι-
στραμμένοις αὐτοῦ δόγμασι, καὶ συγγράμμασι, καὶ τοῖς
ἰμόφροσιν αὐτοῦ,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῦ Ἰταλοῦ Ἰωάννου, Κεφάλαιον, ια'.

Τοῖς ὅλως ἐπιχειροῦσιν, οἷαν δὴ τινα ζήτησιν καὶ δι-
δαχὴν, τῇ ἀρρήτῳ ἐνσάρκῳ Οἰκονομίᾳ τοῦ Σωτῆρος ἡ-
μῶν καὶ Θεοῦ ἐπάγειν, καὶ ζητεῖν, οἷω τρόπῳ αὐτός, ὁ
Θεὸς Λόγος, τῷ ἀνθρωπίνῳ φυράματι ἥνωται, καὶ τὴν
προσληφθεῖσαν σάρκα κατὰ τῖνα λόγον ἐθίωσι, καὶ λό-
γοις διαλεκτικῶς, φύσιν, καὶ θεῖαν, ἐπὶ τῆς ὑπὲρ φύσιν
καινοτομίας τῶν δύο φύσεων τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου, λο-
γομαχεῖν πειρωμένοις,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς εὐσεβεῖν μὲν ἐπαγγελλομένοις, τὰ τῶν Ἑλλήνων
δὲ δυσσεβῆ δόγματα τῇ Ὀρθοδόξῳ καὶ Καθολικῇ Ἐκ-
κλησίᾳ, περί τε ψυχῶν ἀνθρωπίνων, καὶ οὐρανοῦ, καὶ
γῆς, καὶ τῶν ἄλλων κτισμάτων, ἀναιδῶς, ἢ μᾶλλον ἀ-
σεβῶς ἐπεισάγουσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς τὴν μωρὰν τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων λεγομένην σο-
φίαν προτιμῶσι, καὶ τοῖς καθηγηταῖς αὐτῶν ἐπομένοις,
καὶ τὰς τι μετεμψυχώσεις τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, ἢ καὶ
ὁμοίως τοῖς ἀλόγοις ζώις ταύτας ἀπόλλυσθαι, καὶ εἰς τὸ
μηδὲν χωρεῖν δεχομένοις, καὶ διὰ τοῦτο ἀνάστασιν, καὶ
κρίσιν, καὶ τὴν τελευταίαν τῶν βεβημένων ἀνταπόδοσιν
αἰθετοῦσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς τὴν ὕλην ἀναρχον, καὶ τὰς ιδέας, ἢ συνἀναρχον
τῷ Δημιουργῷ πάντων καὶ Θεῷ δογματίζουσι, καὶ ὅτι
περ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν κτισμάτων, αἰθε-
ρι εἰσὶ καὶ ἀναρχα, καὶ διαμένουσιν ἀναλλοίωτα, καὶ
ἀντινομοθετοῦσι τῷ εἰπόντι· Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρι-
λεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι· καὶ ἀπὸ
γῆς κενοφωνοῦσι, καὶ τὴν θεῖαν ἀρχὴν ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν
ἀγνοῖα κεφαλὰς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι οἱ τῶν Ἑλλήνων σοφοὶ καὶ πρῶτοι
τῶν αἰρεσιάρχων, οἱ παρὰ τῶν ἑπτὰ ἀγίων, καὶ Καθο-

λικῶν Συνόδων, καὶ παρὰ πάντων τῶν ἐν Ὀρθοδόξῳ
λαμπάντων Πατέρων ἀναθήματι καθυποβληθέντες, ὡς ἀλ-
λότριοι τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐν λόγῳ
αὐτῶν κίβδηλον, καὶ ῥυπαρὰν περιουσίαν, κρείττονές εἰσι
κατὰ πολὺ, καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ κρίσει, καὶ
τῶν εὐσεβῶν μὲν καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἄλλως δὲ κατὰ
πάθος ἀνθρώπινον, ἢ ἀγνόημα πλημμελησάντων,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς μὴ πίστει καθαρᾷ, καὶ ἀπλῇ καὶ ἐλοφύχῳ καρ-
δίᾳ τὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ, καὶ τῆς ἀχράντως
αὐτοῦ τεκούσης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ τῶν λοι-
πῶν Ἀγίων ἐξαίσια θαύματα δεχομένοις, ἀλλὰ πειρωμέ-
νοις ἀποδείξεισι καὶ λόγοις σοφιστικῶς ὡς ἀδύνατα δια-
βάλλειν, ἢ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς παριρμηνεύειν, καὶ
κατὰ τὴν ἰδίαν γνώμην συνιστᾶν,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς τὰ Ἑλληνικὰ διεξιῶσι μαθήματα, καὶ μὴ διὰ
παίδουσιν μόνον ταῦτα παιδευομένοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς δό-
ξαις αὐτῶν ταῖς ματαίαις ἐπομένοις, καὶ ὡς ἀληθεῖσι πι-
στεύουσι, καὶ οὕτως αὐταῖς ὡς τὸ βέβαιον ἐχούσαις ἐγκρι-
μένοις, ὥστε καὶ ἐτέρους ποτὶ μὲν λάθρα, ποτὶ δὲ φανε-
ρῶς ἐνάγειν αὐταῖς, καὶ διδάσκειν ἀνευδοκιάστως,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς μετὰ τῶν ἄλλων μυθικῶν πλασμάτων, ἀφ' ἑαυτῶν,
καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς πλάσιν μεταπλάττουσι, καὶ τὰς Πλα-
τωνικὰς ιδέας, ὡς ἀληθεῖς δεχομένοις, καὶ ὡς ἀνυπόστα-
τον τὴν ὕλην παρὰ τῶν ἰδίων μορφοῦσθαι λέγουσι, καὶ
προφανῶς διαβάλλουσι τὸ αὐτεξούσιον τοῦ Δημιουργοῦ, τὸ
ἀπὸ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντος τὰ πάντα,
καὶ ὡς Ποιητοῦ πᾶσιν ἀρχὴν καὶ τέλος ἐπιτιθέντος ἐξου-
σιαστικῶς καὶ δεσποτικῶς,

Ἀνάθεμα. α'.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ καὶ κοινῇ ἀναστά-
σει, μεθ' ἐτέρων σωμάτων οἱ ἀνθρώποι ἀναστήσονται, καὶ
κριθήσονται, καὶ οὐχὶ μεθ' ὧν κατὰ τὸν παρόντα βίον
ἐπολιτεύσαντο, ἀτε τούτων φθειρομένων καὶ ἀπολλυμένων,
καὶ ληροῦσι κενὰ καὶ μάταια κατ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ
Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Διδασκάλων ἢ
ἡμετέρων, οὕτω διδασκάντων, ὡς μεθ' ὧν ἐπολιτεύσαντο ἄν-
θρωποι σωμάτων, μετὰ τούτων καὶ κριθήσονται· ἔτι δὲ
τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Παύλου, καὶ διαρρήθην ἐν τῷ
περὶ Ἀναστάσεως λόγῳ πλατύτερον διὰ παραδειγμάτων
τὴν ἀλήθειαν ἀναδιδάξαντος, καὶ τοὺς ἐτέρως φρονούντας,
ὡς ἄφρονας ἀπελέγξαντος· τοῖς γοῦν τοιούτοις ἀντινεμεθε-
τοῦσι δόγμασι καὶ διδάγμασιν,

Ἀνάθεμα. α.

Τοῖς δεχομένοις, καὶ παραδιδούσι τὰ μάταια καὶ ἑλληνικά ῥήματα, ὅτι τε προὑπαρξίς ἐστὶ τῶν ψυχῶν, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ παρήχθησαν, ὅτι τέλος ἐστὶ τῆς καλᾶσεως, ἢ ἀποκατάστασις αὐθις τῆς κτίσεως, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καὶ διὰ τῶν τοιούτων λόγων τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν λυομένην πάντως, καὶ παράγουσαν εἰσάγουσιν, ἣν αἰώνιαν καὶ ἀκαταλυτον αὐτός τε ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν ἐδίδαξε, καὶ παρέδοτο, καὶ διὰ πάσης τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Γραφῆς ἡμεῖς παρελάβομεν, ὅτι καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητος, καὶ ἡ Βασιλεία αἰδίου, διὰ δὲ τῶν τοιούτων λόγων ἑαυτούς τε ἀπολλύουσι, καὶ ἑτέροις αἰωνίως καταδίκης προξένους γινομένοις.

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς δογματισθεῖσι δυσσεβῶς παρὰ τοῦ ἀρμονάχου Νείλου, καὶ πᾶσι τοῖς κοινωνοῦσιν αὐτοῖς,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς μὴ ὀρθῶς τὰς τῶν ἁγίων Διδασκάλων τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Δείας φωνάς ἐκλαμβάνουσιν, καὶ τὰ σαφῶς καὶ ἀριδύλως ἐν αὐταῖς διὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος χάριτος εἰρημένα, παρερμηνεύειν τε καὶ περιτρέφειν περρωμένας,

Ἀνάθεμα. γ.

Τῶν παραδεχομένων τὴν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φωνήν, τὴν, Ὁ Πατὴρ μου μείζων μου ἐστὶ, λέγεσθαι σὺν ταῖς λοιπαῖς ἐρμηνείαις τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀνθρωπότητα, καθ' ἣν καὶ πέπονθε, καθὼς διαβρόχην ἐν πολλοῖς τῶν θεοπνεύστων λόγων αὐτῶν οἱ ἅγιοι Πατέρες ἀνακηρύττουσιν· ἐτι δὲ καὶ λεγόντων τὸν αὐτὸν Χριστὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα παθεῖν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Τοῖς νοοῦσι καὶ φθιγγομένοις τὴν Δέωσιν τοῦ προσλήμματος, μεταμειψιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἰς Θεότητα, καὶ μὴ φρονοῦσιν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, Δείας μὲν ἀξίας καὶ μεγαλειότητος μετασχεῖν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ προσκυνεῖσθαι μὲν προσκυνήσει ἐν τῷ προσλαβομένῳ αὐτῷ Θεῷ Λόγῳ, καὶ εἶναι ὁμότιμον, ὁμόδοξον, ζωοποιόν, ἰσοκλῆς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ Πνεύματι, καὶ ὁμόθρονον, μὴ μέντοιγε δὲ γενέσθαι ὁμοούσιον τῷ Θεῷ, ὡς ἐκοτῆναι τῶν φυσικῶν ιδιοτήτων, τοῦ κτιστοῦ, τοῦ περιγραπτοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐν τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει τοῦ Χριστοῦ θεωρουμένων, μεταμειφθῆναι δὲ καὶ εἰς τὴν τῆς Θεότητος οὐσίαν, ὡς ἐκ τούτου εἰσάγειν, ἢ φαντασίαν, καὶ οὐκ ἀληθείαν, γεγονέναι τοῦ Κυρίου τὴν

ἀνθρώπῃσιν, καὶ τὰ πάθη, ἢ τὴν τοῦ Μονογενοῦς Θεότητα παθεῖν,

Ἀνάθεμα. γ.

Τῶν λεγόντων, ὅτι ἡ σὰρξ τοῦ Κυρίου ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως ὑπερυψωθείσα, καὶ ἀνωτάτω πάσης τιμῆς ὑπεκείμενη, ὡς ἐξ ἄκρας ἐνώσεως ὁμόθεος γενομένη, ἀμεταβλήτως, ἀναλλοιώτως, ἀσυγχύτως, καὶ ἀτρέπτως, διὰ τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνωσιν, καὶ ἀχωρίστως, καὶ ἀδιασπάστως μένουσα τῷ προσλαβομένῳ αὐτῇ Θεῷ Λόγῳ, ἰσοκλῆς αὐτῷ τιμᾶται, καὶ προσκυνεῖται μὲν προσκυνήσει, καὶ τοῖς βασιλικοῖς καὶ Δείοις ἐγκαθίδρυται θρόνοις ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὡς τὰ τῆς Θεότητος αὐχτήματα καταπλουτήσασα, σωζομένων τῶν ιδιοτήτων τῶν φύσεων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ.

Τοῖς ἀποβαλλομένοις τὰς τῶν ἁγίων Πατέρων φωνάς, τὰς ἐπὶ συστάσει τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἐκφωνηθείσας, Ἀθανασίου, Κυρίλλου, Ἀμβροσίου, Ἀμφιλοχίου τοῦ Σεηγόρου, Λέοντος τοῦ ἀγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης καὶ τῶν λοιπῶν, ἐτι δὲ καὶ τὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων Πρακτικά, τῆς τετάρτης τε φημί, καὶ τῆς ἑκτης, μὴ κατασπαζομένοις,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς μὴ δεχομένοις τὴν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φωνήν, τὴν, Ὁ Πατὴρ μου μείζων μου ἐστὶ· καθὼς κατὰ διαφόρους τρόπους οἱ ἅγιοι ταύτην ἐξηγήσαντο, οἱ μὲν κατὰ τὴν αὐτοῦ Θεότητα λέγοντες ῥηθῆναι, διὰ τὸ αἷτιον τῆς ἐκ τοῦ Πατρὸς τούτου γεννήσεως, οἱ δὲ κατὰ τὰς φυσικὰς ιδιότητας τῆς προσληφθείσης παρ' αὐτοῦ σαρκός· καὶ ἐνυποστάσης τῇ αὐτοῦ Θεότητι, ἦγουν τὸ πριστόν, τὸ περιγραφτόν, τὸ θνητόν, καὶ τὰ λοιπὰ φυσικὰ καὶ ἀδιάβλητα πάθη, δι' ἅπερ ἑαυτοῦ μείζονα τὸν Πατέρα ὁ Κύριος εἴρηκεν, ἀλλὰ τότε λέγουσι τὴν τοιαύτην νοεῖσθαι φωνήν, ὅτι κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν νοεῖται ἡ σὰρξ κεχωρισμένη τῆς Θεότητος, ὥσπερ εἰ μὴδὲ ἠνῶθη, καὶ μὴ ἐκλαμβάνουσιν τὴν τοιαύτην ῥῆσιν, τῆς κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν διαιρέσεως· καθὼς παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ἐρρήθη τότε, ὁπνῆκα ἡ δουλεία καὶ ἡ ἄγνοια λέγεται, ὡς μὴ ἀνεχομένων τὴν ὁμόθεον καὶ ὁμότιμον τοῦ Χριστοῦ σάρκα, διὰ τῶν τοιούτων φωνῶν καθυβρίζεσθαι· λέγουσι δὲ, κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν, παραλαμβάνεσθαι καὶ τὰς φυσικὰς ιδιότητας, τὰς ὡς ἀληθῶς οὐσας τῆς τοῦ Κυρίου σαρκός, τῆς ἐνυποστάσης τῇ αὐτοῦ Θεότητι, καὶ ἀδιαιρέτου μενούσης, καὶ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν ἀνυποστάτων καὶ ψευδῶν, ἅπερ καὶ περὶ τῶν ἐνυποστάτων καὶ ἀληθῶν δογματίζουσιν,

Ἀνάθεμα. γ.

Τῷ χρηματίσαντι Μητροπολίτη Κερκύρας, Κωνσταντίνῳ τῷ Βουλγαρίας, κακῶς καὶ ἀσεβῶς δογματίζοντι, περὶ τῆς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ φωνῆς, τῆς, Ὁ Πατὴρ μου μείζων μου ἐστὶ· καὶ μὴ φρονούντι καὶ λέγοντι, ὅτι καὶ καθ' ἑτέρας μὲν εὐσεβοῦς ἐννοίας ἐκλαμβάνεται αὕτη παρὰ τῶν ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν παρὰ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ προσληφθεῖσαν σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου καὶ Θεοτόκου, καὶ τῇ αὐτοῦ ἐνυποστάσαν Θεότητι, ἀσυγχύτως μετὰ τὴν ἀδιαίρετον ἔνωσιν τὰς ἑαυτῆς ιδιότητας ἔχουσαν, καθ' ἧς τὸν Πατέρα ὁ Κύριος μείζονα ἑαυτοῦ κατωνόμασεν, ὁ ἐν μιᾷ προσκυνήσει μετὰ τοῦ οἰκείου προσλήμματος, ὡς ὁμοθίου, καὶ ὁμοδόξου αὐτοῦ τε τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι συμπροσκυνούμενος, καὶ συνδοξαζόμενος· διενισταμένῳ δὲ μὴ ὀφείλει νυεῖσθαι τὴν τοιαύτην φωνὴν, ὅπηνίκα νοεῖται ὁ Κύριος μία ὑπόστασις, ἡνωμένης τὰς δύο ἔχουσα φύσεις, ἀλλ' ὅπηνίκα κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν ἡ σὰρξ παραλαμβάνεται κεχωρισμένη τῆς Θεότητος, καὶ οἷά τις ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων εἶναι γνωρίζεται, καὶ ταῦτα τοῦ θεολογικωτάτου Δαμασκηνοῦ, τότε τὴν κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν διαίρεσιν ἐκδιδάσκοντος, ὅτε λέγεται τι περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ σαρκός, μὴ παραστατικὸν φυσικῆς τινος ιδιότητος, ἀλλὰ δηλωτικὸν δουλείας, ἢ ἀγνοίας, καὶ μὴ ἀκολουθεῖν Σελήσαντι ταῖς ἀγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, τῇ τετάρτῃ τε, καὶ τῇ ἕκτῃ, αἱ περὶ τῶν ἐν Χριστῷ ἡνωμένων ἀσυγχύτως δύο φύσεων ὁρθῶς καὶ εὐσεβῶς ἐδογματίσαν, καὶ ὁρθοδοξεῖν ἐδίδαξαν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ αὐτῷ εἰς διαφοροὺς αἱρέσεις ἐξολισθήσαντι.

Ἀνάθεμα. γ.

Πᾶσι τοῖς ὁμοφρονούσι τῷ αὐτῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Βουλγαρίας, καὶ τῇ αὐτοῦ καθαιρέσει καθαιρομένοις τε, καὶ ἐπιστυγνάζουσιν, οὐ διὰ τὸ φίλοιόν, ἀλλὰ διὰ τὸ τῇ τοῦτου δυσσεδείᾳ συναπαχθῆναι,

Ἀνάθεμα. γ.

Τῷ ἀμαθειστάτῳ, ψευδομάχῳ, καὶ ματαιομάχῳ Ἰωάννῃ τῷ Εἰρηνικῷ, καὶ τοῖς παρὰ τούτου συγγραφείοις κατὰ τῆς εὐσεβείας συγγράμμασι, τοῖς κατασπαζομένοις τε ταῦτα, ὡς δοξάζουσί τε καὶ λέγουσι, μὴ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, Σωτῆρί τε καὶ Θεῷ, ἐνυποστατόν τε, καὶ ἡνωμένον τῇ αὐτοῦ Θεότητι, ἀδιασπᾶσως τε καὶ ἀδιαίρετως, καὶ ἀσυγχύτως ἀνθρώπινον αὐτοῦ, εἰρηκέναι αὐτὸν ὡς ἀνθρώπον τέλειον, τὴν ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις αὐτοῦ φωνὴν, τὴν, Ὁ Πατὴρ μου μείζων μου ἐστίν· ἀλλ' οὕτω κατὰ τὸ ἀνθρώπινον ῥηθῆναι ταύτην αὐτῷ, ὡς ὅταν τοῦτο γεγυμνωμένον, καὶ κατὰ ψιλὴν ἐπίνοιαν διηρημένον πάντῃ τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὥσπερ

εἰ μὴδὲ ἡνώθη ταύτῃ λαμβάνηται, καὶ ὡς τὸ κοινὸν καὶ ἡμέτερον,

Ἀνάθεμα. γ.

Τῷ φρυαξαμένῳ συνεδρίῳ κατὰ τῶν σειπτῶν Εἰκόνων,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς ἐκλαμβάνουσι τὰς παρὰ τῆς Δείας Γραφῆς ῥήσεις κατὰ τῶν εἰδώλων, εἰς τὰς σειπτὰς Εἰκόνας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῶν Ἀγίων αὐτοῦ,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς κοινωνοῦσιν ἐν γνώσει, τοῖς ὑβρίζουσι, καὶ ἀτιμάζουσι τὰς σειπτὰς Εἰκόνας,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι ὡς θεοῖς οἱ Χριστιανοὶ ταῖς Εἰκόσι προσήλθον

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς λέγουσιν, ὅτι πλὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄλλος ἡμᾶς ἐρρύσατο τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης,

Ἀνάθεμα. γ.

Τοῖς τολμῶσι λέγειν, τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰδωλε ποτὶ δεῖχθαι, ὡς ὅλον τὸ Μυστήριον ἀνατρέπουσι, καὶ τὴν Χριστιανῶν ἐνυβρίζουσι Πίστιν,

Ἀνάθεμα. γ.

Εἰτις τῆς χριστιανοκατηγορικῆς αἱρέσεως ὄντα τινα, ἢ ἐν αὐτῇ τὸν βίον ἀπορρήξαντα διεκδικεῖ, ἥτω,

Ἀνάθεμα. γ.

Εἰτις οὐ προσκυνεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, ἐν Εἰκόνι περιγραφτὸν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἥτω,

Ἀνάθεμα. γ.

Ολοῖς ταῖς Αἰρετικοῖς,

Ἀνάθεμα. γ.

Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνῳ, καὶ τοῖς ὁπαδοῖς καὶ διαδόχοις αὐτῶν,

Ἀνάθεμα. γ.

Τὰ κατὰ τοῦ Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνου
Κεφάλαια.

Τοῖς αὐτοῖς φρονέουσι καὶ λέγουσι, τὸ λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῆς Δείας αὐτοῦ Μεταμορφώσεως φῶς, ποτὶ μὲν εἶναι ἱνδαλμα, καὶ κτίσμα, καὶ φᾶσμα ἐπὶ βραχὺ φανέν, καὶ διαλυθὲν παραχρῆμα, ποτὶ δὲ αὐτὸν τὴν εὐ-

σίαν τοῦ Θεοῦ, ὡς εἰς αὐτὰ τὰ ἐναντιώτατα φρενοβλαδῶς καὶ ἀδύνατα παντελῶς ἑαυτοὺς ἐπιβρίπτουσι, καὶ τοῦτο μὲν τὴν Ἀρείου μαινομένοις μανίαν, εἰς κτιστὰ καὶ ἀκτιστὰ τὴν μίαν Θεότητα, καὶ τὸν ἑνα Θεὸν κατατέμνοντος· τούτο δὲ, τῇ τῶν Μασσαλιανῶν δυσσεβείᾳ συμπερομένοις, τὴν Δεῖαν οὐσίαν ὁρατὴν εἶναι λεγόντων· μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, μήτε κτίσμα εἶναι τὸ Δειότατον ἐκείνο φῶς, μήτε οὐσίαν Θεοῦ, ἀλλ' ἀκτιστον καὶ φυσικὴν χάριν καὶ ἑλλαμψιν καὶ ἐνέργειαν, ἐξ αὐτῆς τῆς Δείας οὐσίας ἀχωρίστως αἰε προϊούσαν,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Εἴτι, τοῖς αὐτοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσι, μηδεμίαν ἐνέργειαν φυσικὴν ἔχειν τὸν Θεόν, ἀλλὰ μόνην οὐσίαν εἶναι, ταύτῃ τε καὶ ἀδιάφορον παντελῶς οἰόμενοις τε τὴν Δεῖαν οὐσίαν, καὶ τὴν Δεῖαν ἐνέργειαν, καὶ μηδεμίαν νοεῖσθαι τούτων κατὰ τι διαφορὰν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ποτὲ μὲν οὐσίαν, ποτὲ δὲ ἐνέργειαν λέγεσθαι, ὡς καὶ αὐτὴν ἀνοήτως τὴν Δεῖαν οὐσίαν παντάπασιν ἀναιροῦσι, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν ἄγουσιν· ἐνέργειας γὰρ μόνου τὸ μὴ ὄν στερεῖσθαι φασὶν ἐπὶ λέξει, οἱ τῆς Ἐκκλησίας Διδάσκαλοι· ἥδη δὲ καὶ τὰ Σαβελλίου νοοῦσι, καὶ τὴν παλαιὰν ἐκείνου συναίρεσιν καὶ σύγχυσιν, καὶ συναλοιφὴν ἐπὶ τῶν τριῶν τῆς Θεότητος ὑποστάσεων, νῦν ἐπὶ τῆς Δείας οὐσίας καὶ ἐνέργειας ἀνακαινίζειν τολμῶσι, καὶ ὁμοίως δυσσεβῶς αὐτὰς συναλείφουσι· μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, οὐσίαν τε ἐπὶ Θεοῦ, καὶ οὐσιώδη καὶ φυσικὴν τούτου ἐνέργειαν, ὡς ἄλλοι τε πλεῖστοι τῶν Ἀγίων, καὶ μάλιστα οἱ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἔκτης Συνόδου τρανῶς διεσαφῆσαν, περὶ τῶν δύο ἐνεργειῶν τοῦ Χριστοῦ, τῆς τε Δείας καὶ ἀνθρωπίνης, καὶ τῶν δύο θελημάτων, αὐτὴν ἅπασαν συγκροτήσαντες, μήτε μὴν νοεῖν βουλομένοις, ὥσπερ ἔνωσιν Δείας οὐσίας καὶ ἐνέργειας ἀσύγχυτον, οὕτως εἶναι καὶ διαφορὰν ἀδιάστατον, κατὰ τι ἄλλα, καὶ μάλιστα τὸ αἷτιον καὶ αἰτιατὸν, καὶ ἀμέθεκτον καὶ μεθεκτὸν, τὸ μὲν, τῆς οὐσίας, τὸ δὲ, τῆς ἐνεργείας. Τούτοις οὖν τοῖς τὰ τοιαῦτα δυσσεβοῦσιν,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Εἴτι, τοῖς αὐτοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσι, κτιστὴν εἶναι πᾶσαν φυσικὴν δύναμιν, καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου Θεότητος, ὡς κτιστὴν ἐκ τούτου πάντως, καὶ αὐτὴν τὴν Δεῖαν οὐσίαν ἀναγκαζομένοις δοξάζειν· κτιστὴ γὰρ κατὰ τοὺς Ἀγίους ἐνέργεια, κτιστὴν δηλώσει καὶ φύσιν· ἀκτιστος δὲ, ἀκτιστον χαρακτηρίσει οὐσίαν· κἀντεῦθεν ἥδη κινδυνεύουσιν εἰς ἀθεΐαν παντελῇ περιπίπτειν, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν, καὶ τὴν τῶν κτισμάτων λατρείαν, τῇ καθαρᾷ καὶ ὁμῳῳ τῶν Χριστιανῶν Πί-

στει προστριβομένοις· μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, ἀκτιστον εἶναι πᾶσαν φυσικὴν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου Θεότητος,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Εἴτι, τοῖς αὐτοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσι, σύνθεσιν τινα ὅλως διὰ ταῦτα γίνεσθαι ἐπὶ Θεοῦ, μὴ παιθομένοις δὲ τῇ τῶν Ἀγίων διδασκαλίᾳ, μηδεμίαν σύνθεσιν ἀπὸ τῶν φυσικῶν, ἐν τῇ φύσει γίνεσθαι διδασκόντων· κἀντεῦθεν οὐ μόνον ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀγίους ἅπαντας συκοφαντοῦσι, διαβρῆδην ἐν πολλοῖς πολλαῖς ἀναδιδάσκοντας, τότε ἀπλοῦν ἐπὶ Θεοῦ καὶ ἀσύνητον, καὶ τὴν τῆς Δείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας διαφορὰν, ὡς κατ' οὐδὲν πάντως τὴν διαφορὰν ταύτην λυμαινομένην τῇ Δείᾳ ἀπλότῃ· ἔ γὰρ ἂν ὅτω προδήλως ἑαυτοῖς ἐναντία Δεολογεῖν ἐπεχείρουν. Τοῖς οὖν τὰ τοιαῦτα κενολογοῦσι, μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, μετὰ τῆς Διοπρεποῦς ταύτης διαφορᾶς, καὶ τὴν Δεῖαν ἀπλότητα πάνυ καλῶς διασώζεσθαι,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Εἴτι, τοῖς αὐτοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσιν, ἐπὶ τῆς Δείας οὐσίας μόνης τὸ τῆς Θεότητος ὄνομα λέγεσθαι· μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, καὶ ἐπὶ τῆς Δείας ἐνεργείας οὐχ ἥττον αὐτὸ τίθεσθαι, καὶ οὕτω πάλιν μίαν Θεότητα πᾶσι τρόποις πρεσβεύουσι, Πατρός, Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, εἴτε τὴν οὐσίαν αὐτῶν, εἴτε τὴν ἐνέργειαν, Θεότητα εἴποι τις, ὡς οἱ Δεῖοι μυσταγωγοὶ καὶ τοῦτο ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσιν,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Εἴτι, τοῖς αὐτοῖς φρονοῦσι καὶ λέγουσι, μεθεκτὴν τὴν Δεῖαν οὐσίαν εἶναι, ὡς τὴν τῶν Μασσαλιανῶν δυσσεβείαν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν ἥδη παρεισάγειν ἀναισχυντοῦσι, πάλαι τὴν τοιαύτην δόξαν νενοσηκότων, μὴ ὁμολογοῦσι δὲ, κατὰ τὰς τῶν Ἀγίων Διοπνεύστους Δεολογίας, καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐσεβὲς φρόνημα, ἀληπτον μὲν εἶναι παντελῶς αὐτὴν καὶ ἀμέθεκτον, μεθεκτὴν δὲ τὴν Δεῖαν χάριν τε καὶ ἐνέργειαν,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Πᾶσι τοῖς δυσσεβέσιν αὐτῶν λόγοις τε καὶ συγγράμμασιν,

Ἀ ν ά θ ε μ α . γ'.

Ἰσαὰκ τῷ ἐπνομαζομένῳ Ἀργυρῷ, τῷ διὰ βίου παντὸς τὰ τοῦ Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνου νοσήσαντι, κἂν τῷ τέλει τῆς ἰδίας ζωῆς, ὡς καὶ πρότερον πολλαῖς, παρὰ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τὴν ἐπιστροφὴν ἀπαιτηθέντι καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπιμείναντι δὲ τῇ δυσσεβείᾳ, καὶ κακῶς τὴν ψυχὴν ἐν τῇ τῆς αἵρεσεως αὐτοῦ ὁμολογίᾳ ἀπορρήξαντι,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἀρείῳ τῷ πρώτῳ Διομάχῳ, καὶ ἀρχηγῷ τῶν αἱρέσεων,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πέτρῳ τῷ κναφεῖ καὶ παράφρονι, τῷ λέγοντι, Ἅγιος
δθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Νεστορίῳ τῷ Σηλάτῳ, τῷ παθητῇ λέγοντι τὴν ἀγίαν
Τριάδα, καὶ Οὐαλεντίνῳ δυσσεβεῖ τῷ παράφρονι,

Ἀνάθεμα. γ'.

Παύλῳ τῷ Σαμωσατιῇ, καὶ Θεοδοτίῳ τῷ τούτου συμ-
μύστη καὶ ὁμόφρονι, σὺν ἄλλῳ Νεστορίῳ παράφρονι,

Ἀνάθεμα. γ'.

Πέτρῳ Δειλαίῳ τῷ αἱρετικῷ, τῷ καὶ Λυκοπέτρῳ ἐπονο-
μαζομένῳ, Εὐτυχίῳ τε, καὶ Σαββελίῳ τοῖς κακόφροσιν,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἰακώβῳ Ἀρμενίῳ τῷ Στανσταλῳ, Διοσκόρῳ Πατριάρχῃ
Ἀλεξανδρείας, καὶ Σεθέρῳ τῷ δυσσεβεῖ, ἄμᾳ Σιργίῳ,
Παύλῳ, καὶ Πύρρῳ τοῖς ὁμόφροσι, σὺν Σιργίῳ μαθητῇ τοῦ
Λυκοπέτρου,

Ἀνάθεμα. γ'.

Οἰοῖς τοῖς Εὐτυχιανισταῖς, καὶ Μονοθελίταις, καὶ Ἰα-
κωδίταις, καὶ Ἀρτζιδουρίταις, καὶ ἀπλῶς πᾶσιν Αἱρετικοῖς,

Ἀνάθεμα. γ'.

Ἐνταῦθα γίνεται τῶν τεθνεώτων Ὁρθοδόξων
Βασιλέων ἡ φήμη.

Μιχαὴλ τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν Βασιλέως, καὶ Θεοδώρας
τῆς μακαριωτάτης Βασιλίδος,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἀνδρονίκου τοῦ αἰοδίου καὶ μακαρίου Βασιλέως ἡ-
μῶν τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ τὴν προτίραν κατὰ Βαρλαάμ
συγκροτήσαντος Σύνοδον, γενναίως τε τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ, καὶ τῆς ἱεράς ἐκείνης Συνόδου προστάτης, καὶ
πράγμασι, καὶ λόγοις, καὶ ταῖς διὰ στόματος, ἰδίου
θαυμασταῖς δημηγορίαις, τὰ μὲν Εὐαγγελικά καὶ Ἀ-
ποστολικά κρατύναντος δόγματα, τὸν δὲ προρρήθιντα Βαρ-
λαάμ, αὐταῖς αἱρέσει, καὶ συγγράμμασι, καὶ ταῖς κατὰ
τῆς ὀρθῆς ἡμῶν Πίστεως κεινοφωνίαις, καθελόντος τε, καὶ
ἀποκηρύξαντος, ὡς ἐν τοῖς ἱεροῖς τούτοις ἀγῶσι, καὶ τοῖς
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀριστεύμασι μακαρίως μεταλλάξαντος
τὸν τῇ δε βίον, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω καὶ μακαρίαν ἐκεί-
νην διαδάντος λῆξιν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Γρηγορίου τοῦ ἀγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης,
τοῦ συνοδικῶς ἐπ' Ἐκκλησίας Μεγάλης, Βαρλαάμ τε, καὶ
Ἀκινδύνου, τοὺς ἀρχηγούς καὶ ἱεραρχεῖς τῶν καινῶν
αἱρέσεων, καθελόντος, σὺν τῇ αὐτῶν πονηρᾷ συμμορίᾳ,
τοὺς τὴν φυσικὴν καὶ ἀχώριστον ἐνέργειαν καὶ δύναμιν
τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπλῶς πάντα ὁμοῦ τὰ φυσικά τῆς ἀγίας
Τριάδος ἰδιώματα, Κτίσματα, τετολμηκότας εἰπεῖν· ἀλ-
λά δὴ καὶ τὸ τῆς Θεότητος ἀπρόσιτον φῶς, τὸ λάμψαν
ἐπὶ τοῦ Ὁρους ἀπὸ Χριστοῦ, Θεότητά τε κτιστὴν, καὶ
τὰς Πλατωνικὰς ἰδέας, καὶ τοὺς Ἑλληνικοὺς μύθους
ἐκείνους ἐπεισαγαγεῖν ἐπιχειρήσαντας αὐτοὺς κακῶς τῇ
Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ· τῆς δὲ κοινῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, καὶ τῶν ἀληθινῶν καὶ ἀπταιστων περὶ Θεότητος
δογμάτων, σοφῶς καὶ γενναίως ἀγῶν προπολιμήσαντος,
καὶ συγγράμμασι, καὶ λόγοις, καὶ διαλέξεσι, καὶ μίαν
Θεότητα, καὶ Θεὸν ἕνα τρισυπόστατον, ἐνεργῇ, Σελιτι-
κόν, παντοδύναμον, ἄκτιστον διὰ πάντων, κατὰ τὰς Δείας
Γραφάς, καὶ δὴ καὶ τοὺς Θεολόγους, ἐξηγητὰς τούτων
ἀνακηρύξαντος, Ἀθανασίου, φησι, καὶ Βασίλειον, Γρη-
γόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσορρήμονα, Κύριλλον τε,
πρὸς τούτοις, καὶ Μάξιμον τὸν σοφόν, καὶ τὸν ἐκ Δα-
μασκοῦ Διορρήμονα· οὐ μὲν, ἀλλὰ καὶ τοὺς λοιποὺς Πα-
τέρας καὶ Διδασκάλους τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ
κοινωνοῦ, καὶ συνοδοῦ, καὶ συμφώνου, καὶ σπουδαστοῦ,
καὶ συναγωνιστοῦ πάντων τούτων ἀναρπέντος, καὶ λό-
γοις καὶ πράγμασι,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας συναγωνισαμένων
τῷ αἰοδίῳ, καὶ μακαρίῳ τούτῳ Βασιλεῖ, καὶ δὴ καὶ
τῆς μετ' ἐκείνου καὶ λόγοις καὶ διαλέξεσι, συγγράμμασι
τε, καὶ διδασκαλίαις, καὶ παντὶ λόγῳ, καὶ πράγματι,
γενναίως τῆς Ἐκκλησίας προστάτην Χριστοῦ, καὶ τὰς
μὲν πονηρὰς καὶ πολυειδεῖς αἱρέσεις Βαρλαάμ τε, καὶ
Ἀκινδύνου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις, ἐπ' Ἐκκλησίας
ἐξελιγξάντων τε, καὶ ἀποκηρύξαντων ὁμοῦ· τὰ δὲ Ἀπο-
στολικά τε, καὶ Πατρικά τῆς εὐσεβείας δόγματα λαμπρῶς
ἀνακηρύξαντων, καὶ διὰ τοῦτο κακῶς ἀκούοντων παρὰ
τῶν κακοδόξων, καὶ συκοφαντουμένων, καὶ συνυβριζομέ-
νων τοῖς ἱεροῖς Θεολόγοις, καὶ Θεοφόροις ἡμῶν Πατράσι
καὶ Διδασκαλαῖς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν ὁμολογούντων ἕνα Θεὸν τρισυπόστατον, παντοδύ-
ναμον, οὐ μόνον ἄκτιστον κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ τὰς ὑ-
ποστάσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ λεγόντων,
προΐναι μὲν τὴν θείαν ἐνέργειαν ἐκ τῆς Δείας οὐσίας,
προΐναι δὲ ἀδιαιρέτως· διὰ μὲν τοῦ προΐναι, τὴν ἀ-
πόρρητον θεῆαν παριστάντων, διὰ δὲ τοῦ ἀδιαιρέ-

τως, ὑπερφῶ δεικνύντων τὴν ἑνωσιν, ὡς καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη ἐκτὴ Σύνοδος ἀπεφάνητο,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν ὁμολογούντων τὸν Θεόν, ὡσπερ κατ' οὐσίαν ἄκτιστον καὶ ἀναρχον, οὕτω δὴ καὶ κατ' ἐνέργειαν, τοῦ ἀνάρχου δηλαδὴ, οὐ κατὰ χρόνον λαμβανομένου, καὶ κατὰ μὲν τὴν θείαν οὐσίαν ἀμεθίκτον, καὶ ἀπερινόητον πάντῃ τὸν Θεὸν λεγόντων, μεθίκτον δὲ αὐτὸν εἶναι τοῖς ἀξίοις, κατὰ τὴν θείαν καὶ θεοποιὸν ἐνέργειαν, ὡς οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεολόγοι φασίν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν ὁμολογούντων τὸ ἐκλάμψαν ἀπορρήτως φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως, φῶς ἀπρόσιτον εἶναι, καὶ φῶς ἄπλετον, καὶ χύσιν ἀπερινόητον θείας αἴγλης, καὶ δόξαν ἀπορρήτην, καὶ Θεότητος δόξαν ὑπερτελῆ, καὶ προεῖλεον, καὶ ἄχρονον τοῦ Υἱοῦ δόξαν, καὶ βασιλείαν Θεοῦ, καὶ κάλλος ἀληθινόν, καὶ ἐράτμιον περὶ τὴν θείαν καὶ μακαρίαν φύσιν, καὶ φυσικὴν δόξαν Θεοῦ, καὶ Θεότητα Πατρὸς καὶ Πνεύματος ἐν Υἱῷ Μονογενεῖ ἀπαστράπτουσιν, ὡς οἱ θεοὶ καὶ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν εἰρήκασιν, Ἀθανάσιος, καὶ Βασίλειος οἱ μεγάλοι, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἔτι τε καὶ ὁ ἐκ Δαμασκοῦ Ἰωάννης, καὶ διὰ ταῦτα καὶ ἄκτιστον δοξαζόντων τὸ θμιότατον τοῦτο Φῶς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Τῶν δοξαζόντων τὸ φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως, ἄκτιστον μὲν διὰ τὰ προειρημμένα, μὴ μέντοι γε αὐτὸ εἶναι λεγόντων τὴν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, ὡς ἐκείνης ἀοράτου παντάπασιν, καὶ ἀμεθίκτου μενέσης· Θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἰώρακε πώποτε, δηλαδὴ, καθὼς ἔχει φύσεως, οἱ θεολόγοι φασί· δόξαν δὲ μᾶλλον αὐτὸ λεγόντων φυσικὴν τῆς ὑπερουσίου οὐσίας ἐξ ἐκείνης προϊούσαν ἀδιαιρέτως, καὶ ἐπιφαινομένην διὰ φιλανθρωπίαν Θεοῦ τοῖς καθαγιασμέναις τὸν νοῦν· μεθ' ἧς δόξης ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς ἔξει κατὰ τὴν δευτέραν καὶ φρικτὴν αὐτοῦ παρουσίαν, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὡς οἱ θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας φασίν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Μιχαὴλ, τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν Βασιλέως, καὶ Θεοδώρας τῆς ἀγίας αὐτοῦ μητρός,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Βασιλείου, καὶ Κωνσταντίνου, Λέοντος, καὶ Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, καὶ Ῥωμανοῦ, Κωνσταντίνου, Ῥωμανοῦ, Νικηφόρου, καὶ Ἰωάννου, Βασιλείου, καὶ Κωνσταντίνου, Ἀνδρονίκου, καὶ Ῥωμανοῦ, Μιχαὴλ, Νικηφόρου, Ἰσα-

κίου, Ἀλεξίου, καὶ Ἰωάννου, Μανουὴλ τοῦ διὰ τῆς θείας καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθέντος Ματθαίου Μοναχῆ, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου, καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον Βασιλείαν, τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ιωάννου, τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου αἰοδίου Βασιλέως ἡμῶν τοῦ Δούκα, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθέντος πάλιν, Θεοδώρου Μοναχῆ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἐξω.

Μιχαὴλ, τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου αἰοδίου Βασιλέως ἡμῶν Παλαιολόγου τοῦ Νέου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ανδρονίκου, τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου αἰοδίου Βασιλέως ἡμῶν τοῦ Παλαιολόγου, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθέντος, Ἀντωνίου Μοναχοῦ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ανδρονίκου, τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ λήξει γενομένου αἰοδίου, εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου Βασιλέως ἡμῶν τοῦ Παλαιολόγου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ιωάννου, τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ λήξει γενομένου αἰοδίου, εὐσεβεστάτου, καὶ φιλοχρίστου Βασιλέως ἡμῶν τοῦ Κατακουζηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθέντος, Ἰωάσαφ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἐξω.

Εὐδοκίας, καὶ Θεοφανοῦς, Θεοδώρας, καὶ Ἑλένης, Θεοφανοῦς, καὶ Θεοδώρας, Αἰκατερίνης, Εὐδοκίας, Μαρίας, Εἰρήνης, καὶ Μαρίας, τῆς διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθείσης Εἰνης Μοναχῆς, Εὐφροσύνης, Ἀννης, καὶ Ἑλένης, τῶν εὐσεβεστάτων Αὐγουστῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἐξω.

Ειρήνης, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης εὐσεβοῦς, καὶ αἰοδίου Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθείσης, Εὐγενίας Μοναχῆς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ἐξω.

Θεοδώρας, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης αἰοδίου Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς Σχήματος μετονομασθείσης, Εὐγενίας Μοναχῆς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Εἱρήνης, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης αἰοδίου
Δεσποίνης ἡμῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Μαρίας, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης αἰοδίου
Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχή-
ματος μετονομασθείσης, Ξένης Μοναχῆς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Αννης, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης αἰοδίου
Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχή-
ματος μετονομασθείσης, Ἀναστασίας Μοναχῆς, τῆς ἔργοις
καὶ λόγοις ὅλη τῇ ψυχῇ διὰ βίου ἀγωνισαμένης, ὑπέρ τε
τῆς συστάσεως τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Πατρικῶν τῆς Ἐκ-
κλησίας δογμάτων, καὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς πονηρᾶς, καὶ
αἰθέριου τοῦ Βαρλαάμ, καὶ Ἀκινδύνου αἰρίσεως, καὶ τῶν ὁμο-
φρόνων ἐκείνοις,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Εἱρήνης, τῆς ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένης αἰοδίου
Δεσποίνης ἡμῶν, τῆς διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχή-
ματος μετονομασθείσης, Εὐγενείας Μοναχῆς,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Γερμανοῦ, Ταρασίου, Νικηφόρου, καὶ Μεθοδίου, τῶν
αἰοδίων καὶ μακαρίων Πατριαρχῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Γιγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, καὶ Ἀντωνίου, Νικολάου,
καὶ Εὐθυμίου, Στεφάνου, Τρύφωνος, καὶ Θεοφυλάκτου,
Πολυεύκτου Ἀντωνίου, Νικολάου, Σισινίου, Σεργίου,
Εὐσταθίου, Ἀλεξίου, Μιχαήλ, Ἰωάννου, Κωνσταντίνου,
Κοσμᾶ, Εὐστρατίου, Νικολάου, Λέοντος, Μιχαήλ, Θεο-
δότου, Λουκᾶ, Μιχαήλ, Χαρίτωνος, Θεοδότου, Βασιλείου,
Νικήτα, Λεοντίου, Δοσιθίου, Μελετίου, Πέτρου, Γεωρ-
γίου, Μιχαήλ, Θεοδώρου, Ἰωάννου, Μαξίμου, Μανουὴλ,
Μεθοδίου, τοῦ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχήματος
μετονομασθέντος Ἀκακίου Μοναχοῦ, Μανουὴλ τοῦ διὰ τοῦ
Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχήματος μετονομασθέντος Ματθαίου
Μοναχοῦ, τῶν ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Γερμανοῦ, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου αἰοδίου
Πατριάρχου, τοῦ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγγελικοῦ Σχήματος
μετονομασθέντος, Γεωργίου Μοναχοῦ,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Αρσενίου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτά-
του καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ιωσήφ, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτάτου,
καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Αθανασίου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιω-
τάτου καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Γερασίμου, τοῦ Ἀγιωτάτου καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Πσαῖτου, τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Ισιδώρου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτά-
του καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Καλλίστου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου, ἀγιω-
τάτου καὶ αἰοδίου Πατριάρχου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Φιλεθέου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀγιωτά-
του καὶ αἰοδίου Πατριάρχου, τοῦ στερρῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ὀρθῶν αὐτῆς δογμάτων,
καὶ λόγοις, καὶ πράγμασι, καὶ διαλέξεσι, καὶ διδασκα-
λίαις, καὶ συγγράμμασιν ἀγωνισαμένου,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Χριστοφόρου, Θεοδώρου, Ἀγαπίου, καὶ Ἰωάννου, Νικο-
λάου, Ἡλίου, καὶ Θεοδώρου, Βασιλείου, Πέτρου, Θεοδο-
σίου Νικηφόρου, καὶ Ἰωάννου, τῶν αἰοδίων Πατριαρχῶν
Ἀντιοχείας,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Δαμιανῶ, Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Νικηφόρου, Λέον-
τος, καὶ Σισινίου, Βασιλείου, καὶ Ἰωσήφ, Μιχαήλ, καὶ
Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Γεωργίου. Παντολέοντος, καὶ
Ἀλεξάνδρου, Κοσμᾶ, καὶ Κωνσταντίνου, Θεοφάνους, Πί-
τρου, Ἰωάννου, Νικήτα, Γεωργίου, Νικολάου, καὶ Ἰωάν-
νου, τῶν ὀρθοδόξων Μητροπολιτῶν,

Αἰωνία ἡ μνήμη. γ'.

Μιχαήλ, μητροφάνους, Μελετίου, Ἰγνατίου, καὶ Μαξί-
μου, τῶν αἰοδίων Μητροπολιτῶν Παλαιῶν Πατρῶν,

Ἀνοίξτε τὴν ψαλμὴν.

Ἐκείνη ἡμέρα ἡ πρώτη τῶν Βασιλείων, Παντοκράτορος,
καὶ ὅλων τῶν ζώντων.

Ἁγία Τριάς αὐτοὺς ἐδόξασεν.

Ἐξω.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἀθλοῖς τε καὶ ἀγωνίσμασι, καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγῆσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητὰς τῆς εὐθείας αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθνήμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν· πρεσβείαις ταῖς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Τῇ ΑΤΤῇ ΚΥΡΙΑΚῃ Α. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιονικόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, δ', τοῦ Τριωδίου τὰ ἐπόμενα γ', καὶ τοῦ Σιναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἰδοὺ μοι κατάνυξεν, καὶ τῶν κακῶν ἄλλο-
τρίωσιν, καὶ τελείαν διέρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεδυθισμένῳ, καὶ μεμακρυ-
μένῳ. ἐκ σοῦ Θεὲ Παμβασίλει, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ Θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέα-
ται, καθαρθεὶς τὸν ποθοῦμενον. Τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθα-
ρῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, διδόντα σοι τὴν ἄφε-
σιν, νῦν θεωρήσης ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φι-
λανθρωπον, παντοδύναμον Κύριον.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὰ τῶν Νηστειῶν νῦν δισεβδόμα φαιδρῶς,
ἐναρξώμεθα τελοῦντες, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
ἀδελφοί, ἄρμα πυρὸς ἐργασάμενοι ἡμῖν, ὡς

Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, τὰς τέσσαρας μεγάλας
ἀρετὰς, τὸν νοῦν ἀνυψώσωμεν ἀπαθείᾳ, τὴν
σάρκα ὀπλίσωμεν τῇ ἀγνείᾳ, τρέποντες, καὶ
νικῶντες τὸν ἐχθρόν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐξοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ παρὸν
Προκείμενον, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄ-
νομά σου, Κύριε.

Στίχ. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐ-
κέκραξα.

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρύγων σου.

Καὶ πάλιν γεγωνότερα φωνῇ.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον, δις, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν, μετὰ τῶν συνήθων Στίχων.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, ἐν ἐλεημοσύ-
ναις καὶ οἰκτιρμοῖς πενήτων, μὴ σαλπί-
ζοντες, μὴ δημοσιεύοντες ἡμῶν τῶν εὐποϊῶν·
μὴ ἐπιγνώτω ἡ ἀριστερά, τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον·
μὴ σκορπίσῃ ἡ κενοδοξία, τὸν καρπὸν τῆς ἐ-
λεημοσύνης· ἀλλ' ἐν κρυπτῷ, τῷ τὰ κρυπτά
εἰδότι κράζωμεν· Πάτερ, ἄφες τὰ παραπτώ-
ματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε,
καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν
πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχ-
θροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυρια-
κῇ τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας, σελ. 65.

Ἦτιον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ψάλλονται οἱ Κανόνες
τοῦ Μηναίου ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββά-
του τοῦ Λαζάρου, μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα
οἰμοῦ μετὰ τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Καθίσμα-
τα τοῦ Μηναίου, καὶ ἀφ' ἑκτῆς, τὰ τῆς Θεοτόκου· καὶ
μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Μηναίου, τὰ Προσόμοια αὐτοῦ,
καὶ Θεοτοκίον ἕμαιον. Προηγεῦνται δὲ οἱ Κανόνες τῆς
Θεοτόκου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά, καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὸ παρὸν Καθίσμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Παραβάσεις καρπῷ θανατωθέντα τὴν ψυχὴν, ζωοποίησον Χριστέ, διὰ νηστείας ἀληθοῦς, καὶ μετανοίας μοι δέομαι ὡς Οἰκτιρμῶν· καὶ δίδου ἐν ὁδοῖς, αἰεὶ πορεύεσθαι, εὐθείαις καὶ καλαῖς, τῶν σῶν σεπτῶν ἐντολῶν ὅπως τῆς θείας δόξης σου, σὺν πᾶσιν ἐπιτυχὼν τοῖς ποθοῦσί σε, δοξολογῶ σου, τὴν περὶ πάντας, Ἰησοῦ ἀγαθότητα.

Ἔτερον, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τρικυμίας τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χευμαζόμενος Ἀγνή, ἐπικαλοῦμαι σε θερμῶς· Μὴ με παρίδῃς τὸν δειλαιὸν ἀπολέσθαι, ἄβυσσον εἰλέους, ἢ τέξασα· πλὴν σου γὰρ ἐλπίδα, οὐ κέκτημαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα, καὶ γέλωτος ὁ πεποθὼς σοι ὀφθήσομαι· καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μητὴρ οὔσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, Καθίσμα.

Ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε κατευθύνον ἡμᾶς, τὴν νηστείαν διςεύοντας, αἰγασμὸν ἡμῖν λάμβον, καὶ φωτισμὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς προσφέρειν σοι, εὐπρόσδεκτον εὐχὴν, τὸ γόνυ κλίνοντας· σὺ γὰρ εἰ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς υἱοὶ σου, καὶ σὲ φόβῳ ὑμνοῦμεν, καὶ τὸ Ὄνορά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ἔτερον, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον ἐγένετο· ἤκουσε γὰρ πὸ Χαῖρε, καὶ οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν· ἔκ ἐδίστασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ· ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γενοίτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετὰ τὸν Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῳδία εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν α'. Ὠδὴν.

Τριῳδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ο μόνος ἀγαθός, ἡ πηγὴ τοῦ εἰλέους, ὁ Ἀμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων ὡς Θεός, τὰ τοῦ Κόσμου ἐγκλήματα, σῶσόν με ἀμαρτημάτων,

των, τρικυμίας ποντούμενον, μετανοίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Νηστεία καθαρὰ, μακρυσμός ἀμαρτίας, ἀλλοτριώσις παθῶν, ἀγάπη πρὸς Θεόν, προσευχῆς ἐπιμέλεια, δάκρυα σὺν κατανύξει, καὶ πενήτων προμήθεια, ὡς ὁ Χριστὸς ἐν Γραφαῖς ἐπηγγείλατο.

Πληγέντα τὴν ψυχὴν, ἀμαρτίας ῥομφαία, καὶ καταστικτον πολλοῖς, ὑπάρχοντα κακοῖς, Ἰατρὲ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἴασαι ὡς εὐεργέτης, ἐπιθείς μοι τὰ φάρμακα, τῶν σοφῶν ἐντολῶν σου φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Αμολυντε σκηνή, Παναγία Παρθένη, μολυνθέντα με δεινῶν, παθῶν ἐπαγωγαῖς, τῇ πηγῇ τοῦ εἰλέους σου, καθαρὸν· καὶ δός μοι ὄμβρους, κατανύξεως Δείσποινα, ἀμαρτίας βυθὸν ἀφανίζουσα.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Βοηθός καὶ σκεπαστής.

Δόξα μεθέορτον χαρὰν, καὶ δευτερεύσαν Ἐβδομάδα, τῶν φωτοποιῶν, Νηστειῶν ἀδελφοί, δεξάμενοι πόθῳ, ἀκηκήσωμεν Χριστόν, ἐνθιῶς εὐφρανόμενοι.

Κατανύξεως καιρὸν, τὸν τῆς νηστείας νῦν εὐρηκότες, κλαύσωμεν σφοδρῶς, καὶ στενάξωμεν, πετάσωμεν χεῖρας, πρὸς τὸν μόνον Λυτρωτὴν, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. Ἰρυσυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχική, ὑπεράρχιε· αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρὶν νόμῳ; τοῦτον οὖν γενεᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν μητρός· παραδοξὸν τέρας! σὺ γὰρ ἔσταις Ἀγνή, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σου εἶσω τὴν ὀργὴν, Χριστέ μου ὅταν εἰς κρίσιν ἔλθῃς; ποῖον δὲ εὐρὼν, λόγον δώσω ἐκεῖ, μὴ πράξας μὴ δράσας, τὸ σὺν Δέλημα Χριστέ; διὸ πρὸ τέλους ἄνες μοι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Β**οηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
• **Β**σωτηρίαν· αὐτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
• αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω
• αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Παροδεύων τοῦ βίου τὸ ἄστατον, ληστρικοῖς λογισμοῖς περιέπεσα, καὶ πληγωθεὶς προ-

σώζουσα, ἰατρὴ τῶν νοσοῦντων, δίδου μοι χεῖρα, τῶν ἁγίων σου πάντων δέησεν.

Βαλεπῆς αἱμαρτίας κλυδώνιον, τὴν ἐμὴν συνταράσσει διάνοιαν, ὥσπερ τὸν Πέτρον σώσόν με, Ἰησοῦ μελωδοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εγκρατεῖα τὰ πάθη νεκρώσωμεν, τῇ νηστείᾳ τὸ πνεῦμα πτερωώσωμεν, πρὸς Οὐρανὸν καὶ κραίωμεν, κατανύξει καρδίας· Ἡμάρτομέν σοι, ὁ Θεός, ὡς οἰκτιρμῶν συγχώρησον.

Θεοτοκίον.

Εν γαστρί σου σκηνώσας ὁ Ὑψίστος, Οὐρανῶν πλατυτέραν σε ἐδειξε, καὶ προστασίαν ἄμαχον, τῶν βουόντων Παρθένε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ὁν Στρατιαί, Οὐρανῶν.

Εἰς τῶν παθῶν, τυραννίδος Κύριε, ἀδούλωτον τὴν ψυχὴν, δεῖξον τὴν ἐμὴν, ἵνα ἐλευθερίως, πειῶν τὸ θείλημα σου, χαίρω καὶ δοξάζω, τὸ κράτος σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὴν τοῦ Ἡσαΐ, ἀκρασίαν μίσησον, ψυχὴ μου, καὶ Ἰακώβ, ζήλου τὰ καλὰ, πτερνισον τὸν Βελίαρ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, πλούτισον τὰ θεῖα, καὶ ὑμνησον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ενα Θεόν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμῶ, διοριστικῶς, ἄλλας ἀλλ' οὐκ ἀλλοίας· ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος, καὶ γὰρ Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ φωτεινῆς, προελθὼν νηδύος σου, ὡς νυμφίος ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἡλίου ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἀγνὴ τὸν Κόσμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υδροποτῶν, οὐδεὶς ἤφρονευσάτο, ὥφθη δὲ Νῶς γυμνός, αἰνὸς πειραθείς· σπέρματα δὲ κακίας, ὁ Ἀὐτὸς ἐντεῦθεν τίκτει· φεῦγε ὦ ψυχὴ μου, τὴν μίμησιν, Χριστὸν ὑμναῖσα.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ
• φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ·
• πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νηστεύσωμεν μήκδος παθῶν, τρυφήσωμεν τὴν ἀγάπην τὴν ἀνόθευτον, θρέψωμεν πένητας τῷ ἄρτῳ, τῇ θείᾳ σιτιζόμενοι χάριτι,

καὶ δάκρυσι τὰ δάκρυα σθείσωμι, τὰς τῆς μετλαύσης ἀποφάσεως.

Ταλαίπωρε στέναξον ψυχὴ, σκυθρωπάσον, μετανοίας τρόπους ἐνδείξον· νῦν ἐπὶ θύραις ἡ ἡμέρα· ὁ Κρίνων ἀποτόμως καθέζεται, ἐκάστῳ ἀπονέμων τὰ ἄξια, τῶν πεπραγμένων καθὼς γέγραπται.

Οὐ κέκτῃμαι πράξεις ἀγαθὰς, ἐσπίλωσα τὸν χιτῶνα, ὃν περ εἴληφα θείου Βαπτίσματος ἐνδύσει· ἐν σκότει ἀγνωσίας πορεύομαι· φωτί με τοῦ προσώπου σου Κύριε, αἰτεγνωσμένον νῦν ἀνόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με δουλωθέντα αἱμαρτήμασι, σὺ ἐλευθερώσον Παρθένε· τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, αὕτῃ γὰρ ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὴν οὐσιωδὴ ἀγαθότητα.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Νῦν κακοπαθήσωμεν, ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ· ὅσον γὰρ ὅσον, ὁ καιρὸς παρέρχεται, οἱ στέφανοι πλέκονται, τῶν ἀγωνιζομένων· οὗς ἀποδιδῶσιν ὁ Χριστὸς, ὅταν ἤξη μετὰ δόξης, ἐπὶ γῆς τοῦ κρίναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Ολος τετραυματίσμαι, ὅλος Χριστέ μου ἤλωμαι, ἰατρευσόν μου, τὰ ἔλκη τὰ τραύματα, τὰ πάθη τὰ δῆγματα, τὰ ἐκ τῆς αἱμαρτίας, ἵνα ἀκούσω ὡς ὁ Ἀεπρός, τῆς φωνῆς σου τῆς ἀγίας, ὅτι θείω καθαρίσθητι. Δόξα.

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱὸς Πατρὸς, καὶ μόνος μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἁγίου Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν. Ὁ Τριάς Μονὰς ἀγία, σώσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σε, ἐκπλήττει με Παν-
αίωμε, πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως τὸν ἄληπτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θείλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία τὸν Μωσέα, θείπτην ἀπειργάσαστο, Ἠλίαν παῖλαι, φλογερὸν ἡνίοχον, τὸν Παῦλον δὲ ψυχὴ μου, φρικτὸν οὐρανοδόμον· διὸ νηστεύσωμεν ἐκ κακῶν, καὶ εἰς ὕψος ἀπαθείας, καὶ ἡμεῖς ἀρπαγησόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
• τος, Μητρὸς ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κῆ-

• σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
• σις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
• Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἥχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀνών, τὸ παρὸν Ἰδιό-
μελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἥχος πλ. α΄.

Θαυμαστὸν ὄπλον, ἡ προσευχὴ καὶ νηστεία·
αὕτη τὸν Μωσέα, νομογράφον ἔδειξε, καὶ
Ἡλίαν ἐν θυσίαις ζηλωτὴν· ταύτη προσκαρ-
τερήσαντες πιστοί, τῷ Σωτῆρι βοήσωμεν· Σοί
μόνῳ ἡμάρτομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς, τοῦ Βασιλέως τῶν
Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον
οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν αἰξίαν ἔσπευδον
φθᾶσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ
διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξια-
ζύντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἥχος ὁ αὐτός.

Σὲ δυσωπαῦμεν ὡς Θεῷ Μητέρα, εὐλογημένη·
Πρίσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἥχος πλ. α΄.

Οπλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας ἡμῶν,
μνήσθητι ὅτι χὺς ἐσμέν· μὴ καταδικάσῃς
ἡμᾶς, ἐν τοῖς κατωτάταις τῆς γῆς Ἀναμάρτητε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἥχος πλ. β΄. Ψαλμός κα΄.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν·.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ΄. 1.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἐπιλαίμψει ὁ Θεός τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν βουλῇ μετὰ δόξης ἐπὶ
τῆς γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλει-
φθὲν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν
Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, Ἄ-
γιοι κληθήσονται πάντες, οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν
ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύ-
πον τῶν υἱῶν, καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ
τὸ αἷμα Ἱερουσαλὴμ ἐκκαθαρεῖ ἐκ μέσου αὐ-
τῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως, καὶ πνεύματι καύ-
σεως. Καὶ ἦξει Κύριος, καὶ ἔσται πᾶς τόπος
τοῦ ὄρους Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐ-
τῆς· σκιασεὶ νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὡς καπνοῦ
καὶ ὡς φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτός, καὶ
πάσῃ τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται. Καὶ ἔσται
εἰς σκιάν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ
ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὕετοῦ.

(Κεφ. Ε΄. 1). Ἄσω δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ἄσμα τοῦ ἀ-
γαπητῆ μου τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελῶν ἐγενήθη
τῶν ἡγαπημένων ἐν κέρατι, ἐν τόπῳ πίονι· καὶ
φραγμὸν περιέθηκα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐ-
φύτευσα ἀμπελον Σωρὴν, καὶ ἐκοδόμησα πύρ-
γον ἐν μέσῳ αὐτοῦ, καὶ προλήνιον ὠρυξα ἐν
αὐτῷ, καὶ ἔμεινα τοῦ ποτῆσαι σταφυλὴν· καὶ
ἐποίησεν ἀκάνθας. Καὶ νῦν αἱ ἐνοικούντες ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Ἰουδα, κρίνα-
τε ἐν ἐμοί, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀμπελῶνός μου.
Τί ποιήσω ἔτι τῷ ἀμπελῶνί μου, καὶ οὐκ ἐ-
ποίησα αὐτῷ; διότι ἐνέμεντα τοῦ ποτῆσαι στα-
φυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας. Νῦν οὖν ἀναγ-
γελῶ ὑμῖν, τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀ-
φελῶ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς κα-
ταπατήμα. Καὶ ἀνήσω τὸν ἀμπελῶνά μου,
καὶ οὐ μὴ τμηθῇ, οὐδ' οὐ μὴ σκαφῇ· καὶ ἀνα-
βήσονται εἰς αὐτόν, ὡς εἰς χέρσον, ἀκανθαί,
καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι, τοῦ μὴ βρέξαι
εἰς αὐτόν ὕετόν. Ὁ γὰρ ἀμπελῶν Κυρίου Σα-
βαώθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ ὁ ἄνθρωπος
τοῦ Ἰουδα νεόφυτον ἡγαπημένον.

Προκείμενον. Ἥχος πλ. β΄. Ψαλμός κβ΄.

Ἡ ῥαβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με
παρεκάλεσαν.

Στίχ. Κύριος πομαίνει με, καὶ ὑδὲν με ὑπερήκει.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΠΙΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ Πρὸς Κύριον,
εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5. καὶ
ψάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμοια τοῦ Τριφ-
δίου, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ἥχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τῖνι ὠμοιῶθης ταλαίπωρε, ῥαθυμουσα ὡ ψυ-
χή, καὶ μὴ παῦσα τὰ καλὰ, ἀλλὰ στερ-
γουσα αἰεὶ, τῇ τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἡ κρίσις
ἐπὶ θυραῖς, μετανόησον· νηστεία, καὶ δεῖται
καθαγνίσθητι, καὶ τῷ Δεσπότη σου βόησον·
Ἡμάρτηκά σοι, συγχώρησον, ὡς εὖσπλαγχνος,
καὶ τὴν ἀφυσίν μοι δώρησαι.

Εἰχων ἀγαθότητος πέλαγος, τὰ πελάγη τῶν
ἐμῶν, ἁμαρτιῶν τὰ πονηρὰ, ἀποξέγρανον
Χριστέ, ὡς ἀναμάρτητος Θεός, καὶ δίδου, τῇ
καρδίᾳ μου κατάνυξιν, χειμάρρους, ἀνομίας ἀ-
ναστελλουσας, ἵνα ὑμνῶ καὶ δοξάζω σου, τὴν
εὖσπλαγχνίαν τὴν ἀφατον, μακρόθυμε, εὐερ-
γέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτέρου, τοῦ κυρίου Θεοδώρου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐν Ἑδέμ Παραδεισος.

Ο ἀγαθὸν καὶ νῦν ἡμᾶς Θεὸς, τοῦ χρόνου περίοδον, τῶν πανσέπτων Νηστειῶν διατελεῖν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν, εἰς τὸ ἅγιον στάδιον, τῆς δευτέρας Ἑβδομάδος εἰσελθεῖν, αὐτὸς ἀξιώσον Κύριε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον εὐδρομεῖν, τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ χαριτῶν καὶ δυναμῶν, ὅπως προφθάσωμεν, ἐκτελέσαντες τὸν δρόμον ἀνδρικῶς, τὴν κυρίαν ἡμέραν, τῆς Ἀναστάσεώς σου πάντες ἐν χαρᾷ, καὶ σεφανηφοροῦντες, ἀκαταπαύστως αἰνέσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος α'. Ψαλμὸς κγ'.

Ὁ ὕριος κραταῖός καὶ δυνατός ἐν πολέμῳ.

Στίχ. Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 21.

Εποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους, καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Ἴδου, Ἀδὰμ γέγονεν ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν, τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρόν· καὶ νῦν μήποτε ἐκτείνῃ τὴν χεῖρα αὐτῇ, καὶ λάβῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ φάγῃ, καὶ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη. Καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἀδὰμ, καὶ κατώκισεν αὐτὸν ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς· καὶ ἔταξε τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίην ῥομφαίαν τὴν σφραγισμένην, φυλάσσειν τὴν ὁδὸν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. (Κεφ. Δ'. 1). Ἀδὰμ δὲ ἔγνω Εὐὰν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβθεῖσα ἔτεκε τὸν Καῖν· καὶ εἶπεν· Ἐκτησάμην ἄνθρωπον διὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ προσέθετο τεκεῖν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀβελ· καὶ ἐγένετο Ἀβελ ποιμὴν προβάτων· Καῖν δὲ ἦν ἐργαζόμενος τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, ἤνεγκε Καῖν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ Κυρίῳ. Καὶ Ἀβελ ἤνεγκε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν προτοτόκων τῶν προβάτων αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν στεάτων αὐτῶν. Καὶ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ Ἀβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ Καῖν, καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε. Καὶ ἐλύπησε τὸν Καῖν λίαν, καὶ συνέπεσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Καῖν· Ἵνα τί περιλυπος ἐγένου; καὶ ἵνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου; οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς

δὲ μὴν διέλῃς, ἡμαρτες; ἡσύχασον· πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κδ'.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 1.

Εὐριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσασιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν αἰτίαν. (Κεφ. Γ'. 34). Ἀκούσατε παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γινῶναι ἔννοιαν. Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωροῦμαι ὑμῖν, τὸν ἐμὸν λόγον μὴ ἐγκαταλίπητε. Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ, πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός. Οἱ ἐδίδασκόν με, καὶ ἔλεγον· Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φυλάσσε ἐντολάς, μὴ ἐπιλάθῃ. Κτῆσαι σοφίαν, κτῆσαι σύνεσιν, μὴ ἐπιλάθῃ· μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμοῦ στόματος, μηδὲ ἐκκλίνῃς ἀπὸ ῥημάτων στόματος μου. Μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτήν, καὶ ἀνθεξέται σοι ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε. Ἀρχὴ σοφίας, κτῆσαι σοφίαν, καὶ ἐν πάσῃ κτήσῃ σου κτῆσαι σύνεσιν. Περιχαράκωσον αὐτήν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτήν, ἵνα σε περιλάβῃ, καὶ ἵνα δῶ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σου. Ἄκουε υἱέ, καὶ δεξαί ἐμούς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται σοι ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίου. Ὅδους γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβαζώ δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς. Ἐάν γὰρ πορεύῃ, οὐ συγκλεισθήσεται σου τὰ διαθήματα· ἐάν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις. Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας· μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φυλάξον αὐτήν σεαυτῷ εἰς ζωὴν σε. Ὅδους ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσης ὁδοὺς παρανόμων. Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ· ἐκκλινὸν δὲ ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρὰλλαξον. Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσουσιν, ἐάν μὴ κακοποιήσωσιν· ἀφήρηται ὁ ὕπνος ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται· Οἶδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἶνω δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι· προπορεύονται καὶ φωτίζουνσιν, ἕως ἂν κατορθώσῃ ἡμέρα. Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί· οὐκ οἶδασι πῶς προσκόπτουσιν. Υἱέ, ἐμῇ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς. Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαὶ σου, φυλάσσε αὐταῖς ἐν σῇ καρδίᾳ. Ζωὴ γάρ ἐστι πᾶσι τοῖς εὐρίσκουσιν αὐταῖς, καὶ πάσῃ τῇ σαρκὶ αὐτῶν ἰασις.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος γ'.

Τὴν πνευματικὴν Νηστείαν νηστεύσωμεν, δια-
ρήξωμεν πάσαν στραγγαλίαν· ἐκφρυξώ-
μεθα δὲ καὶ τῶν σκασμάτων τῆς ἀμαρτίας·
ἀφήσωμεν ἀδελφοίς καὶ τὰ ὀφειλήματα, ἵνα
καὶ ἡμῖν ἀφεθῇ τὰ παραπτώματα ἡμῶν· οὐ-
τω γὰρ βαῖσαι δυνασόμεθα· Κατευθυνθήτω ἡ
προσευχὴ ἡμῶν, ὡς θυμίαμα, ἐνώπιόν σου
Κύριε.

Δίς.

Μαρτυρικόν.

Προφήται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρ-
τυρες ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοού-
σιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα,
καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τέλος τῶν πεινῶν σου, μὴ ἐπιλάβῃ
Δέσποινα· ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις,
μελλούσης ἡμᾶς λύτρωσαι ἀπειλῆς, καὶ ἐνεώ-
σης βλάβης, καὶ τῆς ὀργῆς Κυρίου ἐξάρπασον,
Θεοτόκε σούς δούλους.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ Τριαδικὰ τὰ τοῦ Ἦχου· καὶ μετὰ τὴν α'.
Στιχολογίαν, Καθίσματα Κἀτανυκτικά, καὶ
Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Εἰς δὲ τὴν β'.
Στιχολογίαν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Τὰ πάθη χαλινῶ, τῆς ἀμώμου Νηστείας,
ἐπέχοντες τὸν νοῦν, πρὸς σεπτάς θεω-
ρίας, πίστει τελειοτάτῃ, ἀναπτερῶσαι πάντες
σπουδάζωμεν, ὅπως τῆς χαμαιζήλου τοῦ βίου
τρυφῆς καταφρονήσωμεν, καὶ οὐρανίου τύχω-
μεν ζωῆς, καὶ θείας ἐλλάμπειως.

Ἔτερον, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς πέλαγος δεινόν, ἐμπεσὼν ἀθυμίας, ἐκ
πλήθους πονηρῶν, καὶ ἀθέσμων μου ἔρ-
γων, ἦλθον εἰς ἀπορίαν, καὶ ἀπογνώσει νυνὶ
συνέχομαι. Δέσποινα Θεοτόκε, αὐτὴ με σῶσον,
αὐτὴ βοηθήσον· ἀμαρτωλῶν γὰρ σὺ ὁ ἱλα-
σμός, καὶ καθαρσις σωτήριος.

Εἰς τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Προθεῖσα μυστικὴν, ἡ νηστεία τράπεζαν,
προτρέπεται ἡμᾶς, δαφιλῶς ἐμφορηθῇ-

ναί· φάγωμεν ὥσπερ βρώσιν, τὰ αἰεζῶα δῶρα
τοῦ Πνεύματος· πίνωμεν ὥσπερ πόμα, τὰ τῶν
δακρύων ρεῖθρα· θεοφρόντα· καὶ εὐφρανθέντες
αἶνον τῷ Θεῷ, ἀπαύτως προσάσωμεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων,
διάσωσον ἡμᾶς, Παναγία Παρθένα· σὶ
γὰρ ἔχομεν σκέπην, καὶ προστασίαν εἰ κα-
ταφεύγοντες, ἐπὶ σοὶ Θεομήτορ, καὶ τὸν τα-
χθέντα ἐκ σοῦ Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐνδυσώπει ρύσα-
σθαι ἡμᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα
Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν
δὲ καὶ τὴν β'. Ὤδὴν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός.

- ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ
- πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πα-
- τρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, δίχα
- ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τὸ
- προπάτορος Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον δάκρυσον, ψυχὴ ἐπίστρεψον με-
τανόησον· ἡγγικεν ἡ ἡμέρα· ἐπὶ θύραις ὁ
Κριτής· πρὸς ἀπολογία ἐτοιμάζου, καὶ βόη-
σον· Ἠμάρτηκά σοι Οἰκτίρμον, ἐλεῆμον ἀγα-
θὲ, σὺ με οἰκτερον.

Κόρον ἀμαρτίας, ψυχὴ μου μίσησαν τὸν ὀλέ-
θρον· τρύφησον τῷ κόρῳ τῆς νηστείας
ἐμμελῶς· ταῖς σωτηρικώδεις ἐντολαῖς, βρώμα
ποίησον, ἀπόλαυσιν προξενούσας, αἰωνίων ἀ-
γαθῶν διὰ πίστεως.

Αγγελοι, Δυναμεις, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελαι,
Κυριότητες, Θρόνοι, Ἐξουσίαι, Χερουβὶμ,
καὶ Σεραφὶμ, τὸν ἀγαθοδότην, καὶ Θεὸν ἱκε-
τεύσατε, συγχώρησιν ὀφλημάτων, καὶ παθῶν
ἀπαλλαγὴν, δωρηθῆναι ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα, τὸν ἀναρχον Λόγον Παν-
άμωμε, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ μὴ
τραπέντα, ὅπερ ἦν, μείναςα παρθένος, μετὰ
τόκον Ἀνύμφευτε, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων λο-
τρωθῆναι, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός, καὶ Ἦχος ὁ αὐτός.

Ιδομεν, ἔγνωμεν, ὡς ἀγαθὸς ἡμῖν εἰς μετα-
νοίαν, ὃν καιρὸν ὠρίσω· ἀλλ' ἐν τούτῳ ὁ
Θεὸς πρόσδεξαι ἡμῶν ταῖς προσευχαῖς, καὶ
κατευθυνον ἐνώπιόν σου Οἰκτίρμον, ὡς θυμία-
μα καλόν, ὥσπερ θυσίαν δεκτὴν.

Ορίττω καὶ πτοῦμαι, κατανοούμενος ὅσα ἡμαρτον· Πῶς σοι ὑπαντήσω; πῶς ὀφθῶ σοι φοβερέ; πῶς δὲ παρακτῶ τῷ ἀδικαστῷ σου Βῆρεαι; διὰ πρῆταί μου Οἰκτίρμον ἐν τῇ ῥῳα, ὅταν μέλλης κρῖναι πάντας τὴν γῆν.

Δόξα.

Περτελεστάτη Μονάς, ὑπέρβη, τρισυπόστατα, ἀγέννητε Πατήρ, καὶ Υἱὲ μονογενὴς, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κινήσεως Μητροπάρθεν· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγενεῖς ἐνταυτῷ; πῶς παιδοτοκεῖς καὶ ἀγνοεῖς, πῆραν ὅλως ἀνδρός; Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ τοὺς Νινευίτας, μετανοήσαντας καὶ νηστεύσαντας, τῆς ἀπειλουμένης, ἐπανήγαγες ὀργῆς· τοὺς δὲ Σοδομίτας, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἐν πλησμονῇ ἀσελγούντας. Ἀλλὰ ῥύσαι με Χριστέ, τῆς ἀπειλῆς αὐτῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθιερώσας ἀπαρχὴν ὑμῖν δεκτὴν, τὴν ἐξ ἡμερῶν ὅλου τοῦ ἔτους ἀποδεκάτωσιν, καὶ ταύτην δούε τῷ λαῷ μου, εἰς ἐκλύτρωσιν παθῶν, εἰς σωτηρίας ἀρχήν.

Ὡδὴ η'. Οἱ Διορρήμονες Παῖδες.

Ο δίκαιώσας στενάξαντα τὸν Τελώνην, ὁ οἰκτειρήσας τὴν Πόρνην, ἀπὸ καρδίας δακρύσασαν· σῶσον αἰκτερον Σῶτερ, ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Αρποφορήσωμεν πράξεις ἐναρέτους, διὰ νηστείας Κυρίου, καὶ βλαβερῶν ἀποσχόμεθα, λογισμῶν, ἵνα ὅλως, τρυφῇς ἐπιτύχωμεν.

Οἱ τῶν Ἀγγέλων χοροὶ σε δυσωποῦσι, τῶν Ἀποστόλων αἱ δῆμοι, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ τάγματα, Ἰησοῦ τῷ λαῷ σου, συγχώρησεν δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ἔρος τὴν Παρθένον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν εὐδιάβατον κλίμακα, καὶ Θεοῦ τὸ χωρίον, πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Τὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ.

Εν εὐσήμε, ἡμέρα ἐγκρατείας, δεῦτε πάντες, σαλπίσσωμεν τοῖς ὕμνοις, καὶ ὡς τρυ-

φὴν τοῖς θείοις εὐωχούμενοι, Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὶς βιβρώσκει, Θεοῦ ἀνθρώπον πάλαι; Σὴρ ὁ λέων, ἐκ πλάνης τοῦ Προφήτου, παρακοῆς τὰ βρώματα δεξάμενον. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μή σε ἀπατήσῃ, γαστριμαργίας ὄφης.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ος Μονάδα, τῇ οὐσίᾳ ὑμῶ σε, ὡς Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πατήρ, Υἱὲ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον· ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς βασιλείας, δοξαζῶ εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὸ ὄρος, τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχτης, Θεοτόκε, ἐν ᾧ Χριστὸς οἰκήσας, θείους ναοὺς ἐργάσατο τοὺς ψάλλοντας· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Νηστείαν, ὡς φυλακα ἀγνείας, καὶ μητέρα, ἀπαθείας τιμώντες, δεῦτε λαοὶ ἐκ πόθου ἀσπασώμεθα, Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάλτῳ, πυρὶ, τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Η καλὴ νηστεία, παιάνουσα τὴν καρδίαν, στάχυν ἀρετῶν ὥριμον, ἐνθιῶς ἐκθλασταινεῖ· ἢ ποθήσωμεν, ἐν ἀγίαις ἡμέραις, τὸν ἀγιασμόν ὑποδεχόμενοι.

Τὸν ἐν ὁμαρτίαις, πολλαῖς κατεσπλωμένον, τετραυματισμένον ὄρων, καὶ κατακεκριμένον, Ἐλεῆμον τῷ σῷ εἴλει οἰκτεῖρας; σῶσον ἱκεσίαις τῶν Ἀγίων σου.

Οἱμοὶ παναθλία, ψυχὴ πῶς ἀπολογήσῃ; ποῖα φρίκη σε λήφεται, Κριτοῦ καθεζομένου, μυριάδων παρισσμένων Ἀγγέλων; Σπεῦσον οὖν πρὸ τέλους μετανόησον.

Θεοτοκίον.

Τὸ βασιλικὸν ὄχημα, τὴν παιδραὶν τεφελην, ὄρος τὸ πῶτατον, ὄρος τετυρωμένον, ἀπειρόγαμε· δυσωποῦμεν Παρθένη· Ἰασαι τὰ πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Αληθὴ νηστεία, νηστείωμεν τῷ Κυρίῳ, ὡς βρωμάτων ἐγκράτειαν, γλώσσης θυμοῦ καὶ ψεύδους, καὶ παντὸς ἄλλου ἁλλοτρεῶσιν πάθους, ἵνα καθαρῶς τὸ Πάσχα ἴδωμεν.

Νὺ τὸν Σαμουὴλ ἤθησας, καρπὸν ἡ νηστεία,
 σὺ ἐτίθηθήσω Σαμψὼν τὸν μέγαν ἀριστεά,
 σὺ τελειοῖς Ἱερεῖς καὶ Προφῆτας, σὺ ἡμᾶς
 ἀγιάσον, Νηστεία σεμνή.

Δόξα.

Τὸ τρισσοφαῖς Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας,
 ἐκφαντορικαῖς λαίμψεσιν, εἰς νοῦν ἡμῶν
 ἀστράπτων, ἀπὸ πλάνης πολυσχεδοῦς ἐπιστρέ-
 φει, πρὸς ἐνωτικὴν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος,
 σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρε-
 χόντων· σέ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν,
 ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εχόντες τὸ Πνεῦμα, τὸ ἅγιον τῆς νηστείας,
 ἐστιάτορα πλούσιον, τῶν αὐτοῦ χαρι-
 σμάτων, ἐμφορηθῶμεν καὶ δαψιλῶς ἐντρυφῶ-
 μεν, τοῦτο ἀνυμνοῦντες ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν Ὅρει τῷ Νομοθέτῃ,
 ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον, τὸν τῆς Ἀει-
 παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
 ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Γνα τί ῥαθυμοῦσα ψυχὴ μου, τῇ αἵμαρτίᾳ
 δουλεύεις; καὶ ἵνα τί ἀσθενοῦσα, τῷ ἰα-
 τρῷ οὐ προστρέχεις; Ἴδου καιρὸς εὐπρόσδε-
 κτος, ἰδοὺ σωτηρίας νῦν ἡμέρα ἀληθῆς· διεγέρ-
 θητι, κίψον σου τὸ πρόσωπον ταῖς τῆς μετα-
 νοίας δαίкруσι, καὶ ἐλαίῳ εὐποιᾶς, τὴν λαμ-
 παδα φαίδρυνον, ὅπως εὖρης ἱλασμόν, παρὰ
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, ταῖς τάξεις τῶν
 Ἀγγέλων μμησάμενοι, ὡς ἀσώματοι,
 ταῖς βασάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον
 ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν
 τὴν ἀπόλαυσιν. Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ
 σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-
 ξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν
 πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον,
 τὴν ἀρρήκτῃ προστασίᾳ, καὶ καταφυγῇ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς
 Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Αΐως ἀνυμνεῖν σε οὐκ ἔχομεν, ἀλλ' αἰτοῦ-
 μεν δέομενοι· Μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς
 ἀνομίαις ἡμῶν, εὐδιαλλάκτε Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός κε'.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου.

Στίχ. Κρίνόν με, Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου
 ἐπορεύθην.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 7.

Καὶ λέγει Κύριος· Ὁ ἀμπελὼν Κυρίου Σα-
 βαῶθ, οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ ὁ ἄν-
 θρωπος τοῦ Ἰουδα, νεόφυτον ἠγαπημένον. Ἐ-
 μενα, ἵνα ποιήσῃ κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν,
 καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν. Οὐαὶ αἱ
 συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν,
 πρὸς ἀγρὸν προσεγγίζοντες, ἵνα τοῦ πλησίου
 ἀφελῶνται τι! Μὴ οἰκήσετε μόναι ἐπὶ τῆς γῆς;
 ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαῶθ ταῦ-
 τα· Ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἐρή-
 μωσιν ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ οὐκ
 ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐταῖς. Οὐ γὰρ ἐρ-
 γῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεραίμον ἐν
 καὶ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία.
 Οὐαὶ, οἱ ἐγειρόμενοι τὸ πρῶν, καὶ τὰ σίκερα
 διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψι! ὁ γὰρ αἶνος
 αὐτοῦ συγκαύσει αὐτοὺς· μετὰ γὰρ κηθάρας
 καὶ ψαλτηρίου καὶ τυμπάνων καὶ αὐλῶν, τὸν
 αἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου οὐκ ἐμβλέ-
 πουσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κα-
 τανοοῦσι. Τοίνυν αἰχμάλωτος ὁ λαός μου ἐγε-
 νήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὸν Κύριον·
 καὶ πλῆθος ἐγενήθη νεκρῶν, διὰ λιμὸν καὶ δί-
 ψος ὕδατος. Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ Ἄδης τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ, καὶ διήνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, τοῦ μὴ
 διαλιπεῖν· καὶ καταθήσονται οἱ ἐνδοξοὶ, καὶ
 οἱ μεγάλοι, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ λοιμοὶ αὐ-
 τῆς, καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ. Καὶ ταπεί-
 νωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ αἰτμασθήσεται ἀνὴρ·
 καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσον-
 ται. Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος Σαβαῶθ ἐν κρί-
 ματι· καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δι-
 καιοσύνῃ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμός κς'.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Β. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἦ συνήθως Στοιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5. καὶ ψάλλομεν, τοῦ Τριψόδιου τὰ ἐπόμενα γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στοιχὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σταυρῷ ἐξεπέτασας Χριστέ, τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, ἐπισυνάγων τὰ πέρατα· διὸ κραυγάζω σοι· Τὸν ἐσκορπισμένον, νοῦν μου ἐπισύναξον, αἰχμαλῶτον ἐλκόμενον πάθεσι, καὶ παθημάτων με, κοινωνὸν τῶν σῶν ἀνάδειξον, ἐγκρατεία ὅλον καθαιρόμενον.

Τοὺς Παῖδας στομώσασα ποτέ, ἡ νηστεία ἔδειξε, δυνατωτέρους ὡς γέγραπται, πυρὸς φλογίζοντος. Ταπεινὴ ψυχή μου, νήστευσον ἀνάπτουσα, ἐν σοὶ τὴν τοῦ Δεσπότου ἀγάπην· δι' ἧς τὴν μέλλουσαν, ἐκφυγεῖν δυνήσῃ γένναν, καὶ τὰ πάθη φλέξαι τὰ ὀλέθρια.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Γενναῖοι Μάρτυρες.

Σαῖρος εὐφρόσυτος τῆς Νηστείας, διὰ ἀγνείας φωτεινοῦς, καὶ ἀγάπης εἰλικρινούς, προσευχῆς φωταυγοῦς, καὶ πάσης ἄλλης ἀρετῆς, ἐμφορηθέντες πλουσίως, παιδρῶς ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ πανάγιε, ὁ βλαστήσας τὴν τρυφὴν τῆς ζωῆς, πάντα καθάρᾳ σε προσκυνῆσαι καρδιά, ἀξιώσον ἡμᾶς, ἰλασμὸν ἡμῖν διδοῦς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροβαστακίον.

Ἐσπέραις. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμός κζ'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 8.

Ἐπε Καὶν πρὸς Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· Διέλθωμεν δὴ εἰς τὸ πεδῖον. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Καὶν ἐπὶ Ἀβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἀπέκτενεν αὐτόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Καὶν· Ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου; καὶ εἶπεν· Οὐ γινώσκω· μὴ φυλάξ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμὶ ἐγώ; Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Τί ἐποίησας τοῦτο; φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς. Καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δεῖξασθαι τὸ

αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ τῆς χειρός σου· ὅτε ἐργᾷ τὴν γῆν, καὶ οὐ προσθήσει τὴν ἰσχύν αὐτῆς δοῦναί σοι· στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Καὶν πρὸς Κύριον· Μείζων ἡ αἰτία μου τοῦ ἀφεθῆναι με· καὶ εἰ ἐκβάλης με σήμερον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι, καὶ ἔσομαι στένων καὶ τρέμων ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔσται, πᾶς ὁ εὐρίσκων με, ἀποκτενεῖ με. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· Οὐχ οὕτω· πᾶς ὁ ἀποκτείνας Καὶν, ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει. Καὶ ἔθετο Κύριος ὁ Θεός σημεῖον τῷ Καὶν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν, πάντα τὸν εὐρίσκοντα αὐτόν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμός κη'. Ἡρίος ἰσχύν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 8.

Υἱέ, ἐμὴ σοφία πρόσεχε, τῇ δὲ φρονήσει μου κλῖνον τὸ οὖς σου, ἵνα φυλάξης ἔννοιαν ἀγαθὴν· αἰσθητὴν δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλομαί σοι. Μὴ πρόσεχε φαῦλη γυναικί· μέλι γὰρ ἀποσάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῆς, ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα· ὕστερον μὲν τοι πικρότερον χολῆς εὐρήσεις, καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μαχαίρας διστόμου· τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες κατάγουσι τοὺς χρωμένους αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὸν Ἄδην, τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται· ὁδοὺς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὐγνώστοι. Νῦν οὖν, υἱέ, ἀκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσης ἐμοὺς λόγους. Μακρὰν ποιήσον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θυραῖς αἰκῶν αὐτῆς, ἵνα μὴ πρόη ἄλλοις ζωὴν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν· ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίους εἰσέλθωσι· καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων σου, ἥνικα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου, καὶ ἐρεῖς· Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους δικαίων ἐξέκλινεν ἡ καρδιά μου; Οὐκ ἤκουον φωνῆς παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλον τὸ οὖς μου· παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς. Υἱέ, πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἦχος γ'.

Ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς Κύριε, καὶ σαυτῷ συσταυρώσας, τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον,

τῇ δὲ λόγχῃ νυγείς τὴν πλευράν, καὶ τὸν ἀν-
δρωπόλεθρον συνεκκεντήσας ὄφιν, καθήλωσον
τῷ φόβῳ σου τὰς σάρκας μου, καὶ τῷ πόθῳ
σου τρώσόν μου τὴν ψυχὴν· ἵνα τὸ σὸν κατο-
πτριζόμενος πάθος, ἐγκρατῶς διανύσω τὴν τῆς
νηστείας προθεσμίαν, μὴ μόνον γαστρός, ἀλλὰ
καὶ τῶν ἄλλων εἰσόδων τῆς ἀμαρτίας κρα-
τῶν· συντριβὴν δὲ καρδίας, καὶ πνεύματος
ταπεινώσιν θύσω σοι, περὶ τῶν προγεγονότων
μοι πταισμάτων, ἀφ' ὧν με ρύσαι φιλόανθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται, καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρ-
τυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοού-
σιον, καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα,
καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ορῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε,
κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἡλάλαζες βοῶσα·
Ποθεινότατόν μου Τέκνον, ποῦ σου ἔδω τὸ καλ-
λος τὸ φωσφόρον, ὃ ἐκαλλώπισε, τῶν ἀνθρώ-
πων τὴν φύσιν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετά τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα
καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα
Ἦχον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστέ ἐπὶ Σταυροῦ, ἀπλωθεὶς ἐνεκρώθης,
νεκρώσας τὸν ἐχθρόν, καὶ ἀρχέκακον
ὄφιν, ζωώσας δὲ τοὺς δῆγματι, τῷ ἐκείνου τε-
θνήξαντας· ὅθεν δέομαι, τὴν νεκρωθεῖσαν ψυ-
χήν μου, Σῶτερ ζωῶσον, ἐν προσευχῇ καὶ νη-
στείᾳ, πρὸς σὲ ἀτενίζουσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμναίς σε τὸν Ἄρνα,
κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν
μέσῳ, ἐβόα δακρύουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζου-
σα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον θαῦμα;
Μῆτερ ἀχραντε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀν-
τέφης γνωσθήσεται.

Μετά τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Α'σμάτων σάλπιγγι, κατασαλπίζωμεν, ἡ-
μέραν εὐσημων, διεξερχόμενοι, τῆς ἐγκρα-
τείας τὸν καιρὸν, καὶ κράζωμεν ἐκβοῶντες

Αὕτη τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τῷ Κόσμῳ ἐξήνθησεν,
ἐναπομαρῖνασα, ἀκρασίας τὸν θάνατον· δυ-
νάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ Λόγε, ἐν ταύτῃ
τοὺς δούλους σου φυλάττε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον, δια-
σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ Τα-
κουσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐπιτρώσκετο· σπλάγ-
χνα κοπτομένη γάρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥ
ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλείους σου,
οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὃ αἴρων
τὴν τοῦτου ἀμαρτίαν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα
Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται
δὲ καὶ ἡ γ'. Ὤδῃ.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδῃ γ'. Ἦχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, τῆς ταθείσης
παλαί χειρὸς τοῦ Ἀδάμ, πρὸς τὸ τῆς γνώ-
σεως φυτὸν, ἀναιρῶν τὸ ἀμάρτημα, διὰ σπλάγ-
χνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε.

Στερέωσόν με τὴν διάνοιαν, κλονουμένην φθό-
νῳ τοῦ ὄφους· τὰς τῶν παθῶν ἐπαγωγὰς,
τῷ σῷ πάθει ἀνάστειλον, ὃ παθῶν καὶ τὴν ἀ-
πάθειαν, πιστοῖς χαρισάμενος.

Ἡ τῆς Νηστείας χάρις ἔλαμψεν, ἀκρασίας
σκοτός διώκουσα. Ἰδοὺ εὐπρόσδεκτος
καιρὸς, καὶ ἡμέρα σωτήριος· μετανοίας ἐνδει-
ξώμεθα, καρποὺς καὶ ζησώμεθα.

Θεοτοκίον.

Καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἡδονῶν κρη-
μνῷ συμπτωθέντα με, καὶ ἀμαρτίαις χα-
λεπαῖς, ἐμπεσόντα εἰς βάραθρα, ἐξανίστησον
Ἀγνή, καὶ πρὸς ζωὴν καθοδήγησον.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας.

Στερέωσον Κύριε, τὰς καρδίας ἡμῶν, τῷ
σῷ Σταυρῷ, μὴ ἐκκλίνειν ἀπὸ σοῦ, ἐπὶ
λόγους πονηροὺς, ἢ εἰς πράξεις βδελυραῖς.

Τοῦ πάθους σου Δέσποτα, ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ, αἰσθόμενοι ἡλλοιοῦντο ἐμφανῶς, Βα-
σιλέα τοῦ παντός, σὲ δεικνύντες ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἰσότης ἀναρχε, παναγία Τριάς, ζωοποιε, καὶ
ἀρχίφωτε Μονάς, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ
τὸ Πνεῦμά με σῶσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητρόθες ἀνάνδρε, τίκεις μόνη Θεόν, μὴ
φθαρεῖσα παρθενίας τὸ αἶγνόν, ἀλλὰ μεί-
νασα σεμνή, ὥσπερ ἦς πρό τοῦ τόκου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν κέκκινον χλαῖνάν σου, ἦλους καὶ τὸν Σταυρόν, τὸν σπόγγον τε, καὶ τὴν λόγχην Ἰησοῦ, προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, τὰ ζώσαντα τὸ πᾶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον Κύριε, ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ
• **Σ**φώτισον εἰς τὴν σὴν ὑμνωδίαν, τοῦ δο-
• **ξ**άζειν σε Σωτὴρ εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους.

Οἱ μετὰ ἀνόμων λογισθῆναι, διὰ πλήθους ἐλέους καταδεξάμενος, τὰς ἐμαῖς ἀμαρτίας, ἐξάλειψον ἐν πίστει, ὅπως σέ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον, τῇ σῇ διαόρρηξιν λόγχῃ, καὶ τῆς καρδίας μου ταῖς ὁδίαις, θεραπεύσον Κύριε, πληγείσης βέλει τῆς κακίας, τῶν πονηρῶν δαιμόνων.

Μεμελανωμένην τὴν καρδίαν μου, τῆς ἀμαρτίας τῷ λύθρῳ, τῷ σῷ ἀπόπλυνον ἐκ πλευρᾶς ἀποσταίζοντι, Αἷματι Χριστέ μου, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰς ἀγιοργήτως βλαστήσασα, τὸν ἐπουράκιον Στάχυν, τὸν διατρέφοντα Δεῖκῃ δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα, Παρθένε, ἔμπλησον πεινώσαν, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισί.

Χαίροις Σταυρέ, δι' οὗ ἀνεγνωρίσθη, μαρτυρομένη Δι' ἡσυχίας Θεολόγος κραυγάζων· Μνησθητί μου Κύριε ἐν τῇ σῇ Βασιλείᾳ· οὐκ ἐπὶ τῆς μερίδος, κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον.

Σὺ λοχχευθεῖς, τῇ φλογίνῃ ῥομφαίᾳ, ἀνθυποστρέφεις Χριστέ, καὶ βροταῖς ἐξανοίγεις, πάλιν τὸν Παραδείσον· ἐν ᾧ καὶ εἰσίστημι, σοῦ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς αἰεὶ τρυφῶμεν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ, τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, ἀσιγήτως κράζοντες, ταῖς πηλίνοις στόμασι· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνῃ Θεοχαρίτω· τὸ Μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὸ τεράστιον! Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρέ Χριστοῦ, ἡ ἐλπίς τῶν περάτων, διαπεράσαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ κυβερνήσει, γαληνῶς τὸ πέλαγος, τῆς καλλίστης Νηστείας ἀξιώσον σώσας, ἐκ τρικυμίας πταισμάτων.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισί τῶν Ἑβραίων,
• **Η** συγκαταβάντα Δεῖκῃ τῇ δυνάμει, καὶ
• **Ο**φθέντα Κύριον, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερ-
• **υ**ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Νηστευκῶς Ἐλισσαῖος ἀνέστησε, νεκρωμένον τὸν παῖδα, ὡς γέγραπται· καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες, σαρκικά φρονήματα ἀπονεκρῶσαι πιστοὶ κατεπειχθῶμεν, ἵνα ζωῆς τῆς ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Οἱμοι ψυχὴ! φοβερόν τὸν κριτήριον, καὶ τοῦ Κρατοῦ ἡ φρικτῶς ἀπόφασις· σπεῦσον μετανόησον, Χριστῷ διαλλαγήθι, τῷ δια' σέ ἐν Σταυρῷ ἀναρτηθέντι, καὶ ῥυσάμενῳ πιστοὺς κατακρίσεως.

Τῆς μετανοίας μοι πύλας διανοίξον, ταῖς τῶν παθῶν μου εἰσόδους ἀπόκλεισον, ὁ Ληστὴ τὴν εἴσοδον δεῖξας εὐεπίβατον, τοῦ Παραδείσου Χριστέ, τῇ σῇ Σταυρώσει, ἵνα δοξάζω τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Θεοτοκίον.

Οτι εἰς βάθη κακίας ἀπερρίμμαι, καὶ λογισμοῖς ἐναντίοις χειμαζομαι, δαίμοσι πειθόμενος, ἡδοναῖς δουλούμενος, βοήθησόν μοι ἁγνὴ Παρθενομήτορ, πρὸς σωτηρίας ὁδὸν ὁδηγοῦσά με.

Εἰρμός ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Αρεδόθης ἐκὼν καὶ ὑπήγαγες, ἐαυτὸν τοῖς φονευταῖς, κριτηρίῳ παρέστης τυπτόμενος, ἐξ ὧν ἐπλασας χειρῶν, ἐσταυρώθης ἐπαίχθης, ἐλογχεύθης Κύριε, ἐπαθες σώματι, πάντα ἐνεγκὼν συμπαθῶς, ἵνα σώσης ἡμᾶς.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι ἐτρόμαξαν, βλέποντες σε ἐν Σταυρῷ· αἱ φωστῆρες τὸ φέγγος ἀπέλιπον, καὶ ἐσείετο ἡ γῆ, ἐδονεῖτο τὰ πάντα τῇ ὕβρει σου Κύριε· Δείξοις σου Πάθεσιν, εἰργάσω ἡμῖν, ὁ Θεὸς τὸ σωτήριο.

Δόξα.

Τῇ οὐσίᾳ Μονὰς ἐστὶν ἄτμπος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ τμωμένη γὰρ τμᾶται· ἐν οὐσᾷ τρισσεύεται· αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρενοῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον, ἀλλὰ φράζει μοι τὸ Πῶς; Μὴ ἐρεῦνα τὰ βῆθη, τῆς παιδοτοκίας μου· τοῦτο παναληθές, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ σῶ μῶλωπι πάντες ἰάθημεν, ἐκ παθῶν
ἀμαρτιῶν· ἐν Σταυρῷ γὰρ ἀρθεὶς ἐτραυ-
μάτισας, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν· Ἀλλὰ ἀκατα-
κρίτως ἡμᾶς καταξιώσον, καὶ τὴν Ἀνάστασιν
φθάσαι διανύσαντας, τὸν τῆς Νηστείας καιρόν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βί-
• τῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
• Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανηλ
• δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμενον· ῥάβδον βλα-
• στήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης
• Δαυὶδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστ. τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον,
δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος βαρύς.

Ο· διὰ Σταυροῦ σου Κύριε, λύσας θάνατον,
ἐπεισαχθέντα τῷ Κόσμῳ, διὰ ξύλου βρώ-
σιν, ἣν ἀπηγόρευσας ἐν Παραδείσῳ· αὐτός,
διὰ τῆς ἐνεστώσης Νηστείας ἡμᾶς, ρῦσαι πά-
σης ἡδονῆς ψυχοφθόρου, καὶ ἀξιώσον ἐργάζε-
σθαι τὴν μένουσαν βρώσιν, εἰς ζωὴν αἰώνιον,
ἵνα τύχωμεν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου τρυ-
φῆς, ὧν ἡτοίμασας, τοῖς ἀληθεσι νηστευταῖς
δεώμεθα.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμενῆς, οἱ παν-
εύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βρωῦντες· Κύ-
ριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Εν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώ-
ρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνωδοῦσα ὕμνει
τὸ κράτος σου.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Υψιστε ὁ ἐν Οὐρανοῖς κατακῶν, ὁ κτίσας
πᾶσαν πνοήν, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός· ἐπὶ
σοὶ γὰρ ἠλπίσαμεν Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός κδ'.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὑψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 16.

Υψωθήσεται Κύριος Σαβαώθ ἐν κρίματι,
καὶ ὁ Θεός ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δι-
καιοσύνῃ. Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρπασμέ-
νοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημ-

μένων ἄρνες φάγονται. Οὐαὶ, οἱ ἐπισπώμενα
ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ
ὡς ζυγοῦ ἱμάντι δαμαλῆως ταῖς ἀνομίαις αὐ-
τῶν! Οὐαὶ, οἱ λέγοντες· Τὸ τάχος ἐγγισάτω,
ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· καὶ ἐλθέτω ἡ βουλὴ
τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶμεν. Οὐαὶ, οἱ λέ-
γοντες τὸ πονηρὸν, καλὸν, καὶ τὸ καλόν, πο-
νηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς
σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ
γλυκὺ πικρὸν! Οὐαὶ, οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς,
καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπιστήμονες! Οὐαὶ, οἱ ἰ-
σχύοντες ὑμῶν, οἱ πίνοντες τὸν οἶνον, καὶ ἃ
δυναῖται, καὶ οἱ κεραννύντες τὰ σίκερα· οἱ
δικαιοῦντες τὸν ἀσεβῆ ἔνεκεν δώρων, καὶ τὸ
δίκαιον τοῦ δικαίου αἶροντες! Διὰ τοῦτο, ὅν
τρόπον καυθήσεται καλὰ ὑπὸ ἀνθρακος πυ-
ρός, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνημέ-
νης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χοῦς ἔσται, καὶ τὸ ἄν-
θος αὐτῶν ὡς κοπιόρτος ἀναθήσεται· οὐ γὰρ
ἠθέλησαν τὸν νόμον Κυρίου Σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ
λόγιον τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ παρῶξυναν. Καὶ ἐ-
δυμώθη ὀργῇ Κύριος Σαβαώθ ἐπὶ τὸν λαόν
αὐτοῦ, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐ-
τούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρῶξυνθη
τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν, ὡς
κοπρία ἐν μέσῳ ὁδοῦ· καὶ ἐν πᾶσι τούτοις
οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ
χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός λ'.

Εἰπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· μὴ κατασχυνηθῇ
εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρῦσαί με, καὶ ἐξε-
λοῦ με.

— — — — —

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ Τῆς β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ
ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου, τὸ Ἰδιόμελον, δις, τὸ
Μαρτυρικόν, καὶ τὰ γ'. Προσόμοια, καὶ τοῦ
Μηναίου, δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες Νη-
στείαν, τῇ γλώσσει μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια,
μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα, τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάν-
δαλον· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαιδρύναντες, τὴν
τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι βοήσωμεν
τῷ Χριστῷ· Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡ-
μῶν, ὡς φιλάνθρωπος. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ἡμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανός ὑπεδέξατο· ἠνοίγησαν ὑμῖν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρά Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου.

Τῶν θείων Ἀποστόλων, Κύριε δεήσεσι, τὸν τῆς Νηστείας χρόνον, καλῶς ἡμᾶς τελέσαι, κατανύξει διανοίας καταξιώσον, ὡς ἀγαθὸς εὐσπλαγχνε, ἵνα σωζόμενοι, σέ δοξαζώμεν πάντες.

Μεγάλη καὶ φρικτή σου Κύριε ἡ ἔλευσις, ἐν ἡ καθίσας κρίσιν, δικαίαν ἐκτελέσης! Μὴ οὖν κρίνης με, τὸν κατακεκρυμένον· ἀλλ' ὡς Θεὸς φείσαι μου, τῶν Ἀποστόλων σου, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι, τῶν γηγενῶν οἱ φωστῆρες, θησαυροὶ κοσμοπλῆτοι, τῆς πανσόφου γνώσεως, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοὺς ὑμᾶς μέλποντας, πειρασμῶν ρύσατε, ταῖς ἀγίαις προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ τὸν καιρὸν ἡμῖν, τὸν τῶν Νηστειῶν διεξάγετε, νεανικῶς βραβεύοντες, ἐν εἰρήνῃ νῦν τὴν ζωὴν ἡμῶν· ἵνα εὐαρέστως, προφθάσαντες τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἐν παρρησίᾳ προσφέρωμεν, ὑμνοῦς τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μηναιίου, Προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς λα'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 16.

Εἦλθε Καὶν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾤκησεν ἐν γῇ. Ναὶδ, κατέναντι Ἐδέμ. καὶ ἔγνω Καὶν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ ἦν οἰκοδομῶν πόλιν· καὶ ἐπωνόμασε τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἐνώχ. Ἐγεννήθη δὲ τῷ Ἐνώχ Γαῖδαδ· καὶ Γαῖδαδ ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ· καὶ Μαλελεήλ ἐγέννησε τὸν Μαθουσαῖλα· καὶ Μαθουσαῖλα ἐγέννησε τὸν Λάμεχ. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμεχ δύο γυναῖκας· ὄνομα τῇ μιᾷ, Ἀδά, καὶ ὄνομα τῇ δευτέρᾳ Σελ-

λά. Καὶ ἔτεκεν Ἀδά τὸν Ἰωβὴλ· οὗτος ἦν πατὴρ οἰκούντων ἐν σπηναῖς κτηνοτρόφων· καὶ ὄνομα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰουβαὶλ· οὗτος ἦν ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν. Σελλά δὲ καὶ αὕτῃ ἔτεκε τὸν Θόβελ· καὶ ἦν σφυροκόπος χαλκεὺς χαλκοῦ, καὶ σιδήρου· ἀδελφὴ δὲ Θόβελ, Νοεμά. Εἶπε δὲ Λάμεχ ταῖς ἑαυτοῦ γυναῖξιν, Ἀδά καὶ Σελλά· Ἀκούσατέ με τῆς φωνῆς, γυναῖκες Λάμεχ, ἐνώτισασθέ μου τοὺς λόγους· ὅτι ἄνδρα ἀπέκτεινα εἰς τραῦμα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς μῶλωπα ἐμοί. Ὅτι ἐπτάκις ἐκδεδίκηται ἐκ Καὶν, ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἐπτά. Ἐγὼ δὲ Ἀδάμ Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτῆς· καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτῆς, Σὴθ, λέγουσα· Ἐξανέστησε γάρ μοι ὁ Θεὸς σπέρμα ἕτερον ἀντὶ Ἀβελ, ὃν ἀπέκτεινε Καὶν. Καὶ τῷ Σὴθ ἐγένετο υἱός· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἐνώς· οὗτος ἠλπισεν ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος α'. Ψαλμὸς λβ'.

Γένετο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 15.

Υἱέ, πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς. Ὑπερεκχέισθω σοι τὰ σὰ ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα. Ἐστω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι. Ἡ πηγὴ σου τοῦ ὕδατος ἔστω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς τῆς ἐκ νεότητός σου. Ἐλαφὸς φιλίας, καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου, καὶ συνέστω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοστός ἔσῃ. Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχῃ ἀγκαλαῖς ταῖς μὴ ἰδίαις· ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρός, εἰς δὲ πάσας τροχίους αὐτοῦ σκοπεύει. Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύουσιν· σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. (Κεφ. 5 1.) Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδευτῶν· ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην· Ὑἱέ, εἰάν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις σὴν χεῖρα ἐχθρῷ· παγίς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἰδία χεῖλη, καὶ ἀλίσκεται χεῖλεσιν ἰδίου στόματος. Ποίει υἱέ, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σωζού.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας.

τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά, καὶ Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἡ' χον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Χριστὸς ἡ ἄμπελος, ὠραίους βότρυας, ὑμᾶς ἠνέγκατο, γλεῦκος σωτήριον, ἐναποστάζοντας τῇ γῇ, Ἀπόστολοι θεοφόροι· ὅθεν με λυτρώσατε, ἡδονῶν μεθης δέομαι, ρεῖθρα καταλύξεως, τῇ ψυχῇ μου δωρούμενοι, τῇ θείᾳ τῆς Νηστείας ἡμέρᾳ, ὅπως σωθεῖς, ζωῆς ἐπιτύχω.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Τὰς συμπαθείας σου, πλοῦτον ἀμέτρητον, καὶ δυναστείας σου, κράτος τὸ ἄμαχον, ἀναλαβόμενος εἰς νοῦν, προσέδραμον τῇ σκέπῃ σου· θλίψει συνεχόμενος, καὶ δεινῶς ἀπορούμενος, κράζω ἐκ βαθέων μου, τῆς καρδίας σὺν δάκρυσιν· Παρθέने Θεοτόκε βοήθει μοι, ἡ μόνη τοῦ Κόσμου προστασία.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, παρίστατο.

Κύριε, εὐέλαιος γενοῦ ἡμῖν, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ καιρῷ, καὶ δάκρυα πηγαίνει σοι, ἐκ καρδίας ἀξίωσον πάντοτε, πρὸς ἐκπλυσιν μολυσμάτων ψυχικῶν, καὶ βλάβστησιν τῶν ἀγίων ἐντολῶν· ὡς ἂν οὕτω νηστεύοντες, ἐπαξίως εὐαρεστωμένοι, καὶ τὸ πάνσεπτόν σου ἅπαντας Πάθος ἰδεῖν εὐδόκησον, εὐχαῖς τῶν σῶν κοσμοσωστών Ἀποστόλων· δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Τῆς συμπαθείας τὴν πηγὴν, ἄχραντε σεμνή, Παρθενομήτορ Θεοτόκε, πλουσίως ἐν ἡμῖν ἀγνὴ ἐπίχεε, καὶ δώρησαι ἡμῖν πταισμάτων ἄφεσιν· σὺ γὰρ εἰ προστασία ἡμῶν, καὶ θεία σκέπη.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δ'. Ὡδὴν.

Τριῶδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος γ'. Μὴ ἐν παταμοῖς.

Μέθην ἡδονῶν, ψυχαφθόρων σβέσαντες, τὸ τῆς καταλύξεως πόμα, διὰ νηστείας ἐμφορηθῶμεν.

Νήστευσον ψυχὴ, ἀκρασίαν βρώσεως, τρύφῃ καλῶν θεωρίαις, ἵνα τῆς ἁνῶ τραπεζῆς τύχῃς.

Ανθρακες πυρὸς, τοῦ αὐλοῦ πελόντες, φλέξατε παθῶν μου τὴν ὕλην, θεοὶ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος. Θεοτοκίον.

Σάρκα τῷ Χριστῷ, ἐκ τῆς σῆς δανείασα, νέκρωσον σαρκὸς μου τὰ πάθη, Θεοκυῆτορ ἀγνὴ Παρθέने.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Δωδεκάς Ἀποστόλων, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη, Ἀνδρέα, Βαρθολομαῖε, Φίλιππε, Θωμᾶ, καὶ Ματθαῖε, καὶ Ἰάκωβε, σὺν Σίμωνι, καὶ τῷ Ἰούδα, λιταῖς ποιεῖτε, τῷ Χριστῷ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὰ δίκτυα τῶν δογμάτων, χαλαίσαντες ἐν θαλάσῃ τοῦ βίου ξένως, πρὸς τρισὶν ἑκατὸν καὶ πενήκοντα, μυστικῶς τὰ ἔθνη, ὡς ἰχθύας τοπρὶν, ἡγρεύσατε, ταῦτα Κυρίῳ προσαγαγόντες, ἅγιοι Ἀπόστολοι.

Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξαζῶ ὡς ἐξ ἡλίου φῶς καὶ ἀκτῖνα· τὰ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνἀναρχον θείαν Τριάδα προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφας τεκοῦσα, καὶ τὴν ἀγνείαν τηροῦσα, Σεμνὴ σὺ ὦφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἑκτέρᾳ μορφῇ· τὸ θαῦμά σου Παρθενομήτορ ἐκπλήττει πᾶσαν, ἀκοήν καὶ ἐννοιαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔμεῖς ἐστε φῶς τοῦ Κόσμου, καθὼς ὑμῖν Χριστὸς ἔφη, λάμψει τοῦ λόγου· ἀλλὰ ἱκετεύσατε Ἀπόστολοι, τοῦ μεγαλοψύχως διανῦσαι ἡμᾶς, τὸ σταδίου τῆς ἐγκρατείας, καὶ προσκυνῆσαι, τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ακήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τέκτεσθαι, καὶ ἄνθρωπος δεικνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθη· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν φλογί, τοῖς Παισὶ.

Θανατωθεῖς, ταῖς πολλαῖς ἁμαρτίαις, νεκρὸν προσφέρω τὴν ψυχὴν ἐν τῷ βίῳ· διό με οἰκτεῖρατε, ζωηφόροις πρεσβείαις ταῖς ὑμῶν, θεόπται, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος.

Περισχεθείς, ἀμαρτίας ὁμίχλῃ, Ἄδῃ προσήγγισα, ἀπογνώσεως ὄντως· διό με φωτίσατε, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, μυστικαὶ ἀκτίνες, ὑπάρχοντες Θεόπται.

Απὸ παθῶν, ἐγκρατεύου καὶ σῶζου, ψυχὴ ταλαίπωρε· ἀποχὴ γὰρ βρωμάτων νηεῖα ἀπρόσδεκτος, τοῖς ὀρθῶς ἐκζητοῦσιν, εἰ μὴ καὶ σφαλμάτων, διόρθωσις ὑπάρξῃ. Θεοτοκίον.

Βάτον πυρὶ, καιομένην Μωσῆς σε, προσθεῖναι Θεομήτορ Παρθένε· διό μου κατὰσβesson τῶν παθῶν τὰς καμίλους, καὶ πυρὸς γενένης, ἐξάρπασον καὶ σῶσον.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁν Στρατιαί, Οὐρανῶν.

Εξ Ἰακώβ, ὡς τὸ δωδεκάφυλον, τῶν Ἀποστόλων ἐκ σοῦ, ἄλλη δωδεκάς, ὥφθη Χριστὲ ἐν Κόσμῳ· δι' ἧς ἀπεγεννήθη, πᾶς πιστὸς ἐν λόγῳ, σὲ ἀνυμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ, Φαραὼ τὰ ἄρματα, βυθίσαντες μυστικῶς, ὡς ἐν ἐρυθρᾷ, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, πρὸς γῆν Θεογνωσίας, ἤξατε ὑμνοῦντα, Ἀπόστολοι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ενα Θεόν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑποστάσεις ὑμῶν, διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ' ἐκ ἀλλοίας, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ κράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ φωτεινῆς, προσελθὼν νηδύος σου, Νυμφίος ὡς ἐκ παστοῦ, ἔλαμψε Χριστὸς, φῶς τοῖς ἐν σκότει μέγα· καὶ γὰρ δικαιοσύνης, Ἥλιος ἀστράψας, ἐφώτισεν Ἀγνὴ τὸν Κόσμον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὶ τοῦ Χριστοῦ, μῦσται καὶ συγκάθεδροι, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἀμαρτωλῶν, πάντοτε δυσωποῦντες, καὶ νῦν παρακαλεῖτε, τὴν Νηστείαν· πᾶσαν, ἐλικρικῶς ἀποπεράσαι. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξαῖς, καὶ φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐν Σιναιῷ τῷ ὄρει.

Ποταμοὶ γεγονότες Ἀπόστολοι, τῆς πηγῆς τῆς νοητῆς, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν εὐπορήσαντες, ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, τῆς ἐμῆς ἀμαρτίας τὰ ῥεῖθρα, ξηράνατε ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, καὶ πρὸς σωτηρίας ὁδοὺς ὁδηγήσατε.

Αμαρτίας χειμάζει κλυδώνιον, τὴν αἰθλίαν μου ψυχὴν· δεξιὰν ὡς τῷ Πέτρῳ μοι ἐκ-

τεινον, Κυβερνήτα ἀγαθὲ, μὴ βυθὸς με καλύψῃ ὁ τῆς ἀπογνώσεως· βρῶμα μὴ γένωμαι, κήτους ψυχοφθόρου, Χριστέ πολυέλεε.

Απὸστόλων χορὸς ἱκετεύει σε, Ἰησοῦ Παμβασιλεῦ, δυσωπεῖ σε Ἀγγέλων τὰ τάγματα, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν, τῷ λαῷ σου παρὰ σχου, κακῶν ἀπολύτρωσιν, βίου διόρθωσιν, καὶ τῆς Βασιλείας τῆς σῆς τὴν οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος συνέδραμον, ὑπὲρ φύσιν ἐπὶ σέ, κιθωτὲ τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος, Μητροπαρθένε ἀγνή· διό πίστει βρω σοι· Ὅλον με ἀγιάσον, ὅλον ἐκλύτρωσαι, πάσης ἐνεργείας παθῶν τῶν θλιβόντων με.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Εν Κόσμῳ ὡς ἄσαρκοι, καὶ ἐν σαρκὶ ὡς ἄγγελοι, τὸν Λόγον μόνον, ἐν καρδίᾳ φέροντες εἰλκύσατε τὰ ἔθνη, εἰς Χριστοῦ μίαν πίστιν, σοφοὺς καὶ ῥήτορας ὡς μωροὺς, ἀπελέγξαντες τῇ γνώσει, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ο Πέτρος τῆς πίστεως, ἡ πέτρα καὶ θεμέλιος, Παῦλος ὁ κήρυξ, καὶ ἐθνῶν διδάσκαλος, Υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, σὺν τῇ λοιπῇ ὀκταδῇ, Χριστῷ πρεσβεύσατε ἐκτενῶς, εὐσθεκῶς ἡμᾶς περάσαι, τῆς Νηστείας τὸ διάστημα.

Δόξα.

Μῆνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνος μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἁγίου Πνεῦμα, Κυρίου Κυρίον ὄντως ὄν· ὦ Τριάς Μοναὶς ἀγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τῆ τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπύρως τὸν ἄληπτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς Μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανάμει τοῦ Πνεύματος, πρὸς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ἐκβεθηκότες, μηδὲ ὅπως πτοοῦμενοι, οὐ πῦρ οὐδὲ μάχαιραν, τροποῦτε πᾶσαν πλάνην, καὶ διασώζετε τοὺς βροτοὺς, στρατηγοὶ Κυρίου ὄντες, παμμακάριστοι Ἀπόστολοι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ ταῖς φύσεσι· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστ. τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἰησὺς πλ. δ'.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, καὶ ζωῆς αἰωνίου πρό-
ξενος ἡμῖν ὁ τῆς Νηστείας ἀγὼν, εἰάν
ἐκτείνωμεν χεῖρας εἰς εὐποῖαν· οὐδὲν γὰρ οὐ-
τω σώζει ψυχὴν, ὡς ἡ μετὰδοσις τῶν ἐπιδεομέ-
νων· ἡ ἐλεημοσύνη συγκεκραμένη τῇ νηστείᾳ,
ἐκ θανάτου ρύεται τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὴν ἀ-
σπασώμεθα, ἥς οὐδὲν ἴσον· ἱκανὴ γὰρ ὑπάρχει,
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι κα-
λῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθο-
πλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνε-
δείχθητε· ταῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστη-
τε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδάψατε·
κικηταὶ γεγόμενοι, τῶν γεφάνων ἡξιώθητε· πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἰησὺς ὁ αὐτός.

Εγὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου
προστρέχω· αἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτη-
ρίας· δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθεῖσάι μοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἰησὺς α'.

Πεπτοκότας ἀνάστησον ἡμᾶς, ἀποστραφέν-
τας ἐπίστρεψον πρὸς σέ ὁ Θεὸς ὡς φι-
λάνθρωπος, ὁ τῆς γῆς συνέχων τὰ πέρατα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἰησὺς πλ. β'. Ψαλμὸς λγ'.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου.

Στίχ. Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1.

Εγένετο τοῦ ἐν αὐτοῦ, οὗ ἀπέθανεν Ὁζίας
ὁ βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλῆ-
ρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἰ-
στήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί,
καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ,
κατεκάλυπτον τὸ πρόσωπον, ταῖς δὲ δυσὶ, κα-
τεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέ-
ταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον,
καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σα-
βαώθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ.
Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἥς
ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. Καὶ
εἶπον· Ὡ ταλας ἐγὼ, ὅτι κατανένυγμαι· ὅτι
ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν

μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντας ἐγὼ οἶκῳ·
καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν
Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν
τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θησιαστηρίου· καὶ
ἤφατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ,
ἤφατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς
ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθα-
ριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος·
Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν
λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπα· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμὶ· ἀπά-
στειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ
λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆ-
τε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδωτε·
ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ
τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοῖς
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς
ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι
αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶ-
πεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις, παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀν-
θρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.
Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέν-
τες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἰησὺς πλ. β'. Ψαλμὸς λδ'.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου.

Στίχ. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντάς με, πο-
λέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

— — — — —

Τῇ ΗΕΜΗΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, ὡς συνήθως, εἰς τὸ
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλο-
μεν τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Μη-
ναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποιήμα Ἰωσήφ.

Ἰησὺς δ'. Ἐδωκας σημείωσεν.

Πλευρὰν ἐκκεντούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου κρε-
μάμενος, τὴν ζωὴν μοι ἐπήγασας, κακία
τοῦ ὄφεως, τῇ τοῦ ξύλου βρώσει, τεθανατωμέ-
νω· ὅθεν δοξάζω σε Χριστέ, καὶ ἰκετεύω τὴν
ἐσπλαγχνίαν σου· Παθῶν καὶ τῆς Ἐγέρσεως,
προσκυνητὴν με ἀνάδειξον, κατανύξει τελέσαν-
τα, τῆς Νηστείας τὸ σταδίου.

Οδὴν τρυγῆσαντα, ἐκ τοῦ φυτοῦ τὸν
Πρωτόπλαστον, Παραδείσου ἐξώρισας·
παγεῖς δὲ ὡς ἄνθρωπος, ἐν τῷ ξύλῳ Σῶτερ,

τούτον εισακίσεις· διό σοι κράζω Λυτρωτά·
Τῶν ὀδυνῶν μου νῦν με ἐξάρπασον, νηστεία κα-
θαρίσας με, καὶ μετανοία καὶ δάκρυσιν, Ἰησοῦ
ὑπεράγαθε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον, ποιῆμα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν ἀνυμνῶμεν·
οὗτος ζωὴν γὰρ ἐν τῷ Κόσμῳ ἐξήνθησε,
τὸν θάνατον νεκρώσας· ὃν σοι καὶ νῦν εἰς πρεσ-
βίαν προσάγομεν· ἐν ἡμέραις ἀγίαις, κράτυνον
ἡμᾶς νηστεύοντας, καὶ δώρησαι κατὰ παθῶν
τὴν ἰσχὺν, καὶ τῆς εἰρήνης τὸ τρόπαιον, διὰ πλη-
θους ἐλέους φιλάνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεστονίον.

Ἐσπερας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς λβ'.

Κύριε, ἐν τῷ Οὐρανῷ τὸ ἐλεός σου.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 4.

Ἡ ὕπη ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων, ἡ ἡμέρα
ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδάμ· κατ' εἰκόνα
Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν
αὐτούς· καὶ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐπωνόμασε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἀδάμ, ἡ ἡμέρα ἐποίησεν αὐ-
τούς. Ἐζῆσε δὲ Ἀδάμ διακόσια τριάκοντα ἔτη,
καὶ ἐγέννησεν υἱὸν κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, καὶ
κατὰ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄ-
νομα αὐτῷ, Σηθ. Ἐγένοντο δὲ αἱ ἡμέραι Ἀδάμ,
ὡς ἔζησε μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Σηθ, ἔτη
ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἀδάμ, ὡς
ἔζησεν, ἑννακόσια τριάκοντα ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.
Ἐζῆσε δὲ Σηθ, πέντε καὶ διακόσια ἔτη, καὶ
ἐγέννησεν τὸν Ἐνῶς. Καὶ ἔζησε Σηθ, μετὰ τὸ
γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Ἐνῶς, ἑπτὰ ἔτη καὶ ἑπτα-
κόσια, καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς, καὶ θυγατέρας.
Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Σηθ, δώδεκα
καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανεν. Καὶ ἔζησεν
Ἐνῶς ἔτη ἑκατὸν ἑννεήκοντα, καὶ ἐγέννησεν
τὸν Καϊνᾶν. Καὶ ἔζησεν Ἐνῶς, μετὰ τὸ γεννη-
θῆαι αὐτὸν τὸν Καϊνᾶν, πεντεκαίδεκα ἔτη καὶ
ἑπτακόσια· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέ-
ρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἐνῶς, πέν-
τε ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ ἀπέθανεν. Καὶ ἔζησε
Καϊνᾶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ
ἐγέννησεν τὸν Μαλελεήλ. Καὶ ἔζησε Καϊνᾶν,
μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐτὸν τὸν Μαλελεήλ, τεσσα-
ράκοντα καὶ ἑπτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν

υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ
ἡμέραι Καϊνᾶν, δέκα ἔτη καὶ ἑννακόσια, καὶ
ἀπέθανεν. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ πέντε καὶ ἐξή-
κοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἰά-
ρεδ. Καὶ ἔζησε Μαλελεήλ, μετὰ τὸ γεννηθῆαι
αὐτὸν τὸν Ἰάρεδ, ἔτη ἑπτακόσια τριάκοντα·
καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγέν-
οντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε
καὶ ἑννεήκοντα, καὶ ὀκτακόσια, καὶ ἀπέθανεν.
Καὶ ἔζησεν Ἰάρεδ δύο καὶ ἐξήκοντα ἔτη καὶ
ἑκατὸν, καὶ ἐγέννησεν τὸν Ἐνῶχ. Καὶ ἔζησεν
Ἰάρεδ, μετὰ τὸ γεννηθῆαι, αὐτὸν τὸν Ἐνῶχ, ὀ-
κτακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννησεν υἱοὺς καὶ θυγα-
τέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Ἰάρεδ, δύο
καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑννακόσια ἔτη, καὶ ἀπέθανεν.
Καὶ ἔζησεν Ἐνῶχ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑ-
κατὸν ἔτη, καὶ ἐγέννησεν τὸν Μαθουσαῖλα. Εὐη-
ρέσησε δὲ Ἐνῶχ τῷ Θεῷ, μετὰ τὸ γεννηθῆαι αὐ-
τὸν τὸν Μαθουσαῖλα, διακόσια ἔτη· καὶ ἐγέννη-
σεν υἱὸς καὶ θυγατέρας. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι
αἱ ἡμέραι Ἐνῶχ, πέντε καὶ ἐξήκοντα, καὶ τρια-
κόσια ἔτη. Καὶ εὐηρέσησεν Ἐνῶχ τῷ Θεῷ· καὶ
οὐχ εὐρίσκειτο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λγ'.

Υπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φυλάξον τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ.

Στίχ. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. V'. 4.

Ποίει, υἱέ, ἃ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου·
ἡκεῖς γὰρ εἰς χεῖρας κακῶν διὰ τὸν φί-
λον· ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν
φίλον σου, ὃν ἐγγυήσω. Μὴ δῶς ὕπνον σοῖς
ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυστάξης σοῖς βλεφαρίοις, ἵνα
σῶζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ
ὄρνεον ἐκ παγίδος. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα, ὃ
ὀκνηρὸν, καὶ ζήλωσον, ἰδὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ,
καὶ γενεὴ ἐκείνου σοφώτερος. Ἐκείνῳ γὰρ,
γεωργίου μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκα-
ζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν, ἐτοιμάζε-
ται θέρους τὴν τροφήν, πολλὴν τε ἐν τῷ αἵματι
ποιεῖται τὴν παράθεσιν. Ἡ πορευθήτι πρὸς τὴν
μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστί, τὴν τε
ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἥς τοὺς πόνους
βασίλεις τε, καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγείαν προσφέ-
ρονται· ποθεινὴ δὲ ἐστί πᾶσι, καὶ περίδοξος,
καὶ περ οὖσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν
τιμῆσασα προήχθη. Ἔως τίνος, ὦ ὀκνηρὸν,
κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνου ἐγερθήσῃ;

Ολίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ καθεῖναι, μικρὸν δὲ νυστάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ στήθε· εἴτ' ἐμπαράγινεται σοι, ὥσπερ κακὸς ὁδὸς πόρος, ἢ πενία, καὶ ἢ ἔνδεια, ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεὺς. Ἐὰν δὲ ἄσκησις ᾖ, ἥξει ὥσπερ πηγή ὁ ἀμνητός σε· ἢ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει. Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδοὺς ἐκ ἀγαθῆς· ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ νεύμασι δακτύλων. Δυστραμμένη καρδιά τεκταίνεται κακὰ· ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει. Διὰ τὸτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἢ ἀπώλεια αὐτοῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνιάτος· ὅτι χαίρει ἐπὶ πᾶσιν, οἷς μισεῖ ὁ Κύριος, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς. Ὁφθαλμός ὑδριστοῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσιν αἷμα δικαίου, καὶ καρδιά τεκταίνονται λογισμοὺς κακοὺς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν, ἐξολοθρευθήσονται. Ἐκκαίει ψευδὴ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν. Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ δέσμούς μητρός σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὲς.

Ἦχος πλ. α'.

Μη νηστεύσαντες κατ' ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς γνώσεως οἱ Πρωτόπλαστοι, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς θάνατον ἐκαρπώσαντο, τοῦ δὲ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἀπεξενώθησαν. Διὸ νηστεύσωμεν πιστοὶ, ἀπὸ τροφῶν φθειρομένων, καὶ παθῶν ὀλεθρίων, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ θείου Σταυροῦ ζωὴν τρυγήσωμεν, καὶ σὺν τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθωμεν πατρίδα, κομιζόμενοι παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Γὼν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων ἀνδρείως κατατολήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἡστοχήσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γέγονατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσατε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀοξά, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αρνα τὸν ἑαυτῆς ἢ Ἀμνῆς, ποτὲ ὀρώσα, πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν ταχὺν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις

ἀόκνος. Ἰησοῦ ποθεινότατε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε· δός μοι λόγον τῇ δουλειᾷ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε· μή με παρίδῃς Οἰκτίρμον, σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκούσάν σε, Θεὲ πανακτίρμον, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσῃ καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ κατὰ τὴν τυχόντα Ἦχον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Νηστεία ὑψούμενοι, τῶν χαμαιζήλων παθῶν, ὑψώσωμεν Κύριον, τὸν ὑψωθέντα σταυρῷ, καὶ Κόσμον ὑψώσαντα· πίωμεν ἐν αἰσθήσει, κατανύξεως πόμα· λαβώμεν τὴν ἡμέραν, κατὰ νοῦν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ τῷ αἰωνίῳ Κριτῇ παραστησώμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶν μοις Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, σταυρῶ σε ὑψούμενον, ὀδυρομένη θρηνοῦσα, τοιαῦτα ἐφθέγγετο· Τὶ τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ σταυρῷ προσπηγνύει, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Ἀάμπει σήμερον.

Αάμπει Κύριε, ἢ χάρις ἢ τοῦ Σταυροῦ σου, ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην ἀστράπτουσα, τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων ἐξαφανίζει, καὶ νηστείας δρόμον νῦν εὐμαρίζει, ἐν αὐτῇ δυναμῶν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

τὸν συνάναρχον Λόγον.

Υψωθέντα ἐν ξύλῳ ὡς ἐθεάσατο, ἢ τεκούσά σε Μήτηρ ὠδίνων ἀνευθεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεκραύγαζεν· Οἶμοι γλυκύτατε Υἱέ! τιτρώσκομαι νῦν τὴν ψυχὴν, ἐν τῷ ξαυρῷ καθορώσά σε, ἐν μέσῳ δύω κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

Ο' Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν ε'. Ὤδὴν.

Τριῶδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὤδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Εκισίως Δέσποτα, ὑψώθης ἐν σταυρῷ, καὶ κατέρράξας τὸν ἐχθρόν· ἐκοισίως ἔθεν

κατερράγμένον με, ἡδονῶν εἰς βάραθρα, ἐν σπλαγχνίᾳ σου ἀνόρθωσον.

Σκοτισθέντα πάθεισιν, ἀτόποις τὴν ψυχὴν, φωταγώγησον Ἰησοῦ, ὁ σκοτίσας ἡλίου, σταυρῷ τεινόμενος, καὶ φωτίσας ἅπαντα, Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Τὸ Νηστείας πέλαγος, ἐκπλεῦσαι γαληνῶς, καταξιώσόν με Χριστέ, κατευναζών κύματα τῆς διανοίας μου, καὶ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ· καλλογὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἔτερον Τριῳδίον, ποίημα Θεοδώρου.

Ίχος πλ. α'.

Τοὺς ἐκ νυκτός, προσκυνοῦντάς σε.

Σὺ σταυρωθεὶς, φθορὰς ἀπαλλάττεταις με, καὶ λογχευθεὶς, ἀπαθανατίζεις με· δοξάζω σου τὸ ἄφραστον ἔλεος, ὅτι ἦλθες Χριστέ, ἵνα σώσῃς με.

Εν τῷ σταυρῷ, τείνας τὰς παλάμας σου, τὸν νοητὸν Ἀμαλὴκ ἀπέκτεινας, τὸν λαόν σου ἀνασώζων Κύριε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμεν τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν τρισὶ, προσώποις Θεότητα, μίαν ἀρχὴν, τὴν πανυπερούσιον ὑμνήσωμεν, τὸν Πατέρα ἀναρχον, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανός, χωρεῖν ἐκ ἡδύνατο, σὺ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα τέτοκας· ὧ τῷ φρικτοῦ καὶ ἀρρήτου θαύματος! Διὸ πάντες, ὑμνῶμέν σε Ἀχραντε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐδέ ἐμέ, ὑπομείνας σταύρωσιν, ὅξος πιὼν, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, τέλεσόν μου τὸ Νηστείας στάδιον, ἀξιών με ἰδεῖν σου τὴν Ἐγερσιν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς ἐκ νυκτός, προσκυνῶντάς σε, Χριστέ
• ἔλεησον, καὶ εἰρήνην δώρησαι, δέσφι φῶς
• καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα
• τοῖς δούλοις σου φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Σταυρῷ προσπαγεῖς δι' εὐσπλαγχνίαν, Ἀηστὴ τὸν Παραδείσον ἠνέωξας· νῦν δὲ ληστευθέντα με, δαίμονος δεινότητι, καὶ τῇ ψυχῇ

εὐλόσωμον, πληγὴν δεξάμενον, ἰάτρευσον ἀνοίξας μαί πυλάς, ταῖς τῆς μετανοίας, τῇ σῇ φιλάνθρωπιά.

Νηστεία λαμπρύναντες τὴν σάρκα, ψυχὴν ἀρεταῖς καταπιάνωμεν· πένητας ἐκθρέψωμεν, πλοῦτον μὴ κενούμενον, ἐν Οὐρανοῖς ὠνοίμενοι, καὶ ἀνακράζωμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ Παθεὶ σου Κτίσις ἐκλονήθη, σταυρῷ σε θρασυμένη καθηλούμενον, Σῶτερ ὑπεράγαθῃ· ὅθεν ἰκετεύω σε, ταῖς προσβολαῖς κλονούμενον, αἰεὶ τοῦ ὄψεως, στερεώσον τοῦ νοῦν μου Οἰκτίρμον, σοῦ τῶν θελημάτων, ἐν ἀρράγει τῇ πέτρᾳ,

Θεοτοκίον.

Πύλη Θεοῦ ἡ κεκλεισμένη, ἣν μόνος διώδευσεν ὁ Κύριος, ἴθυνον πρὸς τρίβους με, θείας καὶ διάνοιξον, τῆς σωτηρίας πυλάς μοι Θεοχαρίτωτε· πρὸς σὲ γὰρ καταφεύγω Παρθένε, μόνῃ προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Τὸ Ἐὐλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ σὺ Χριστέ μου ἐσταυρώθης ὑμῶν, ὑπερευλογῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν Γολγοθᾷ οἱ ἄνομοι, σὲ Χριστέ σταυρώσαντες ἀπέκτειναν· ἀλλὰ ζῆς καὶ σώζεις, ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ενοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μένει ἀμερῆς ὡς Θεός· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ικετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε Πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, δυνάμει νευρώσας με ἀξιώσον, εὐψύχως ἀνύσαι, τὸν τῆς Νηστείας δρόμον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
• Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Αἶθος ἀχειρότμητος.

Λίθον σε τμηθέντα προεῖδεν, ὄρους Προφήτης τῆς Παρθένου, Σῶτερ διαρρήξαντα

πίτρας, τῇ σῇ σταυρώσει· διὸ βαρούμενον, ἀναισθησίας λίθω με, ὡς πανοικτίρμων ἐλευθέρωσον.

Νήστευσον κακίας ψυχῇ μου, θείαν ἀγάπην ἐντρυφῶσα· θύραν ἀναπέτασον πάσαις, καλῶν ἰδέαις, ἐναποφράττουσα, τῆς πονηρίας εἰσοδόν, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Εμὲ τὸν κατὰκριτον σῶσον, ὁ κατακρίνας τῷ Σταυρῷ σου, Δέσποτα Σωτὴρ μου τὴν ἔχθραν, καὶ μὴ γενένης δείξῃ ὑπεύθυνον, τὸν σπιλωθέντα πάθει, καὶ αἵμαρτίαις αἵμαυρούμενον.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἐκείαις τῆς Κυψάσης σε, καὶ κληρονόμον ποιήσον, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἡσαΐα χόρευε.

Πάλιν τὸν Παραδείσον, ὑπανόγεις ἀπαξ σταυρωθεὶς· ἐν ᾧ μεταλαβὼν, χαίρω τῆς ζωῆς, θανάτου λυτρούμενος αἰωνίου, τῆς παρακοῆς· ὅθεν Φιλάνθρωπε, ὡς Θεὸν μου μεγαλύνω σε.

Τὸ κατὰρας ὄργανον, εὐλογίας δεδεικται σφραγίς, ὁ σὸς ζωοποιός, Κύριε Σταυρός· ἐν ᾧ καθορῶντές σε, ζωούμεθα θνήξαντες τοπρίν, καὶ ἀνυμνοῦντές σε, ὡς Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Ομοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε ἀναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονάς· Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητὴ, Λόγε καὶ Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὲρ νῦν ὁ τόκος σου, Θεομήτορ, ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ τεχθεὶς. Ὅν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθέने μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Σταυρός ὁ τίμιος, ἡ ἰσχὺς μου καὶ καταφυγή, γενοῦ μοι φωτισμός, νῦν ἐγκρατευτῶς, εὐφραίνων καθαίρων με, ῥυόμενος ἀπὸ πειρασμῶν, ἵνα δοξάζω σε, τὸν Δεσπότην μεγαλύνω Χριστόν.

Ὁ Εἰρμός.

Ησαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν τὸν Ἐμμανουήλ,

• Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐτοῦ.

• Ὅν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθέने μακαρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἤχος πλ. δ'.

Παθοκτόνος Νηστεία παρούσα, τοὺς κακωθέντας ὑπὸ τῆς αἵμαρτίας, ἱατρθεῖν ἐπαγγέλλεται· ἦν ὡς θεόσδοτον βοηθὸν τιμήσωμεν, ταῖς θεογράφοις πλάκας, διὰ Μωσέως δεξαμένοι· μὴ προκρίνωμεν τὴν συντρίψασαν αὐταῖς ἀκρασίαν· μὴ γενώμεθα μέτοχοι, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ· μὴ σκυθρωπάσωμεν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλ' ἐκκλησιαστικῶς φαιδρυνθώμεν· μὴ Φαρισαϊκῶς ὑποκριθώμεν, ἀλλ' Εὐαγγελικῶς καλλωπισθώμεν. ἐγκαυχώμενοι τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ, τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικόν.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβὶμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυναίρεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἤχος ὁ αὐτός.

Τί τὸ θαυμαστόν, καὶ ἐξαίσιον; ἡ Παρθένος τῷ Κυρίῳ, ἀνεθόα μητρικῶς. Αἱ ὠδῖνες, αἷς οὐκ ἔγνω ἐν τῷ τίκτειν σε Υἱέ, δρμεῖαι, καθικνοῦνται τῆς καρδίας μου· οὐ φέρω, ἐν σταυρῷ προσηλωμένον σε, ὅρα ἂν τὸ φῶς τῶν ὀμμάτων μου· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως δοξάσω σὺν τῷ Κόσμῳ, τὴν φρικτὴν Οἰκονομίαν σου.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἤχος α'.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προσπίπτομέν σοι Κύριε, τοῦ δοῦναι ἄφεσιν αἱμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ σε προσκυνώμεν, καὶ δοξολογῶμεν φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἤχος δ'. Ψαλμός λζ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.

Στίχ. Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπαίγησάν μοι, καὶ ἐπεστήρεξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 4.

Εγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ τοῦ Ἰωάθαμ, τῆ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασηὶν, βασιλεὺς Ἀράμ, καὶ Φακκεεὶ, υἱὸς Ῥωμελίου, βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πολέμῃσαι αὐτήν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν. Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων· Συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸν Ἐφραΐμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἠσαΐαν· Ἐξελθε εἰς συνάντησιν τῷ Ἀχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασούβ ὁ υἱὸς σου, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τῆς ἄνω ὁδοῦ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως· καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Φυλάξαι τοῦ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σου ἀσθενεῖτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων, τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τέτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μὲ γένηται, πάλιν ἰάσομαι. Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀράμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥωμελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν, Ἐφραΐμ περὶ σοῦ, λέγοντες· Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτοῖς τὸν υἱὸν Ταβεὴλ· ταῦτε λέγε Κύριος Σαβαώθ· Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσται, ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ, Ῥάασειμ· ἀλλ' ἐφ' ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἐκλείψει ἡ βασιλεία Ἐφραΐμ ἀπὸ λαοῦ, καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραΐμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱὸς τοῦ Ῥωμελίου· καὶ εἰ μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε. Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησον σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς λή.

Εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, Κύριε.

Στίχ. Εἶπα· φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιакόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στιχ. ι. καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον δις. Ἦχος δ'.

Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, νῦν ἡμέρα σωτηρίας· ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, ἐπίσχεφαί μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φορτίον τῶν ἀνομιῶν μου, ἄντες μόνε Φιλάνθρωπε.

Εἶτα τὰ δ' Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, καὶ δ' τοῦ Μηναίου.

Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου, ὡς ἀνωτέρω.

Ἐσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς λθ'.

Τὸ ἐλεός σου, Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 32.

Νῶε ἦν ἐτῶν πεντακοσίων· καὶ ἐγέννησε Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ, τὸν Χαμ, καὶ τὸν Ἰάφεθ. (Κεφ. Ε'. 1) Καὶ ἐγένετο, ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοὶ γίνεσθαι ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. Ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τῆς Θεῆς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας· ἔσονται δὲ αἱ ἡμέραι αὐτῶν, ἑκατὸν εἴκοσιν ἔτη. Οἱ δὲ γίγαντες ἦσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἂν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐγεννώσαν ἑαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί. Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶς τις διανοεῖται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεός, ὅτι ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διενόηθη, καὶ εἶπεν· Ἀπαλείψω τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἀπὸ ἐρπετῶν ἕως τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι μετεμελήθη, ὅτι ἐποίησα αὐτούς. Νῶε δὲ εὗρε χάριν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός μ'.
 Ε' γὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με.
 Στίχ. Μακάριος ὁ συνικὼν ἐπὶ πτωχόν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 20.

Υἱέ, φύλασσε νόμους πατρός σου, καὶ μὴ
 ἀπώσῃ θεσμούς μητρός σου· ἄφασαι δὲ
 αὐτοὺς ἐπὶ σῇ ψυχῇ διαπαντός, καὶ ἐγκλοίω-
 σαι περὶ σὴ τραχήλῳ. Ἡνίκα ἂν περιπατῇς,
 ἐπάγου αὐτήν, καὶ μετὰ σοῦ ἔστω· ὥς δ' ἂν
 καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλ-
 λαῇ σοι. Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου καὶ φῶς,
 καὶ ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἐλεγχος, καὶ παιδεία, τοῦ
 διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ
 ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας. Υἱέ, μὴ σε
 νικήσῃ κἀλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς
 ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τῶν αὐτῆς
 βλεφάρων· τιμὴ γὰρ πόρνῃς, ὅση καὶ ἐνὸς ἄρ-
 του· γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.
 Ἀποδήσει τίς πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ
 κατακαύσει; Ἡ περιπατήσῃ τίς ἐπ' ἀνθρώπων
 πυρός, τοὺς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει; Οὕτως
 ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὑπάνδρον, ἐκ αἰθω-
 ρήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἀπτόμενος αὐτῆς. Οὐ
 θαυμαστόν, εἰάν ἀλῶ τις κλέπτων· κλέπτει
 γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινώσαν· εἰάν δὲ ἀ-
 λῶ, ἀποτίσει ἐπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑ-
 πάρχοντα αὐτοῦ δοῦς, ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ
 μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν, ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ
 αὐτῇ περιποιεῖται· ὀδύνas τε καὶ ἀτιμίας ὑπο-
 φέρει, τό, τε ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται
 εἰς τὸν αἰῶνα. Μεστός γὰρ ζήλου θυμὸς ἀν-
 δρὸς αὐτῆς, ἐφείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ
 ἀνταλλάσσεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, ἣδὲ
 μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων. (Κεφ. 5. 1.) Υἱέ, φύ-
 λασσε ἐμούς λόγους, ταῖς δὲ ἐμαῖς ἐντολαῖς κρύ-
 ψον παρὰ σεαυτῷ. Υἱέ, τίμα τὸν Κύριον, καὶ
 ἰσχύσεις· πλὴν δὲ αὐτοῦ, μὴ φοβοῦ ἄλλον.
 Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγασμένων.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλλη-
 λουῖα, ἐκ γ'· καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος β'.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱε-
 ράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν
 ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαν-

τες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ
 ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς
 ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου,
 καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον συγχώρηται·
 ἡδὲς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος,
 καὶ τοῖς μεταστάσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, Ἀγγε-
 λικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Εἶτα στιχολογοῦμεν ἐν Καθίσμα τοῦ Ψαλ-
 τήριου τὸ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· καὶ
 μετὰ τούτο, ψάλλομεν τὰ Μαρτυρικά Καθίσμα.
 μετὰ τοῦ Νεκρώσιμου καὶ Θεοτοκίου τοῦ τῆς
 Ἑβδομάδος Ἦχου, τὰ ἐν τῷ τέλει τῆς παρεύσης
 Εἰθλοῦ, καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξακή-
 μερον. Εἶτα τὸν Ἀρμόγιον, εἰς στάσεις β'. καὶ
 μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς τοὺς Κέκοιμημένους ἐν ἐκά-
 στη στάσει· καὶ μετ' αὐτόν, τὰ Νεκρώσιμα. Εὐ-
 λογητάρια. Ἐπειτα ὁ Ἱερεὺς·

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου·
 καὶ τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ
 πάσης σαρκός. Εἶτα,

Τροπάριον. Ἦχος πλ. α'.

Α'νάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων
 τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκή-
 νωσον, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται,
 παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν,
 τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν
 ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει
 φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ Κόσμῳ, Χρι-
 στὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδεί-
 ξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοῦ
 Μηναίου εἰς 5'. καὶ τὴν Ἀγίαν τῆς Μονῆς εἰς 8'.
 μέχρι τῆς 5'. Ὡδῆς· ἀπὸ δὲ ταύτης, εἰσέρ-
 χονται τὰ Τετραῶδια, καὶ καταλιμπάνεται ὁ
 Κανὼν τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς. Οἱ Κανόνες δὲ
 ψάλλονται οὕτω· Τοῦ Μηναίου εἰς 5'. σὺν τῷ
 Εἱρμῷ, ὃν λέγει ὁ ἐναρξάμενος Χορὸς, καὶ ὁ
 ἕτερος τὸ Τροπάριον· κρατοῦμεν δὲ καὶ Στίχ.
 ἢ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ, Τότε ἔσπευσαν, ὡς τοῦ
 Εἱρμοῦ καὶ τοῦ ἐνὸς Τροπαρίου ψαλλομένων·
 χωρὶς Στίχων· καὶ τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς εἰς
 8'. Ἀπὸ δὲ τῆς 5'. Ὡδῆς, εἰσέρχονται τὰ Τε-
 τραῶδια, προηγούμενων τῶν Κανόνων τοῦ Μη-

ναίου, καὶ ψάλλονται αἱ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν· εἰς μὲν τὴν ε'. ᾠδὴν ἀπὸ τοῦ. Περιχυθὲν μαὶ ὕδωρ· εἰς τὴν ζ'. ἀπὸ τοῦ, Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν· εἰς τὴν η'. ἀπὸ τοῦ, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνευματικά· καὶ εἰς τὴν θ'. ἀπὸ τοῦ, Ὁρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ.

Τετραψῆδιον, ποίημα Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ὁ ὕμνος οὗτος Ἰωσήφ.

Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τοὺς ᾠδαίς.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Οἱ Ἅγιοι διὰ πλείστων βασάνων, ταῖς πολλαῖς τῶν δυσμενῶν μυριάδας, καταβαλεῖν, ἠξιώθησαν Σώτερ, καὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου ἐπέτυχον· εὐχαῖς αὐτῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πολλά μου ἐξάλειψον πταίσματα.

Μνησώμεν τοὺς Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, καὶ βοήσωμεν αὐτοῖς ὁμοφρόνως· Δεσποτικῶν, μιμηταὶ παθημάτων, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη ἰάσατε· νηστεύειν τε ἀπὸ κακῆς, συνηθείας ἡμᾶς ἐνισχύσατε.

Μετέβαλες τῷ θανάτῳ εἰς ὕπνον, τὸ ἐπίφθονον ἐν τάφῳ ὑπνώσας, καὶ τοῖς νεκροῖς, τὴν ζωὴν ἐδώρήσω· τοὺς μεταστάντας οὖν Σώτερ ἀξιώσον, τῆς στάσεως τῶν ἐκλεκτῶν, Ἀθλοφόρων ἁγίων δεήσεις.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν με καὶ ἀπέχεσθαι πάσης, αἵμαρτίας ἐνδυναμώσον Κόρη, τὸν δυνατόν, ἀναμάρτητον Λόγον, σωματωθέντα ἀρρήτως κησασα· καὶ δίδου μοι καθαρτικόν, μολυσμάτων Πανάμωμε δάκρυον.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος γ'.

Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη.

Μαρτύρων μνήμην ἐπιτελῶμεν ἐνθέως, φιλομάρτυρες δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ὕμνοις αὐτοὺς καταστέφοντες, τὸν ἀθλοθέτην Χριστὸν εὐλογοῦντες.

Πραστήγων πρῶτον πείραν λαβόντες, εἰδ' οὐτω λιθασθέντες πρισθέντες, θηρσί βορά δίδοσθε, σφαγιαῖσθε ὡς ἄρνες Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῆτε εἰς αἰεὶ Ἀθλοφόροι.

Δόξα.

Τὰ τρία μιᾷ φύσει συναίπτων, τὸ ἐν δὲ, τρεσὶ τέμνων προσώποις· ὃ ἡ Θεότης ἐστὶ, Σαβέλλιον τε καὶ τὸν Ἀρειον, τοὺς ἰσομέτρούς κρημνοὺς διαφεύγω.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος ὠφθης, καὶ μετὰ τόκον ἀγνεύσας· ἄμφω γὰρ καὶ λοχεύεις, ξενοπρεπὲς Δέσποτα, λεγόμενον, καὶ νοούμενον, ἐν σοὶ Θεομήτορ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτῷ.

Μαρτυρικόν.

Τὸ αἷμα τῆς ὑμῶν καρτερίας, Κυρίῳ ἱκετεύει ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρτυρες· διὸ καὶ νῦν, ὑπερεξασθε νηστεύειν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν ἀτιμίας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθίσονται.

Νεκρώσιμον.

Ο πάντα μέλλων κρῖναι τὸν Κόσμον, παρόντων μυριάδων Ἀγγέλων, ἀκαταγνώστως τότε παραστῆναι σοι καταξίωσον, τοὺς κοιμηθέντας, πιστῶς Πανοικτίρμον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Β**υθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη, καὶ ζάλη
• ἐναντίων ἀνέμων· ἀλλὰ προφθάσας με
• σὺ, σῶσον Σωτήρ, καὶ ῥύσαι φθορᾶς, ὡς ἔσωσας, τοῦ θνητοῦ τὸν Προφήτην.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ο μύθροις ἐσθέσατε αἱμάτων παναοίδιμοι τὴν φλόγα τῆς ἀπάτης· τοῦ πυρὸς οὖν ἡμᾶς, τοῦ μέλλοντος πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστὸν λυτρώσατε, τοῦ Κυρίου Ἀθλοφόροι.

Στόματα φράξαντες λεόντων, τῶν βασάνων τὴν πυρὰν ὑπενεγκόντες, Ἀθλοφόροι τρυφήν, τὴν κρείττονα κληροῦσθε· ἥς περ τυχεῖν δεήθητε, καὶ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο λω φωτὶ περιλαμφθέντες, τῷ τοῦ Πνεύματος γένναϊοι Ἀθλοφόροι, μεταστασι πιζοῖς, τὴν ἄνεσιν αἰτεῖτε, καὶ Παραδείσου εἰσοδόν, καὶ ζωῆς τὴν μετουσίαν.

Θεοτοκίον.

Υμνον προσάγω σοι Παρθέने, μὴ παρίδης με κακοῖς κεκρατημένον· ἀλλὰ δίδου Ἀγνή, διόρθωσιν τελείαν, διὰ νηστείας πάσης τε, ἀγωγῆς ἀγαθοτρόπου.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ τὴν φλόγα δροσίσας.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θήρας Ἀθλοφόροι, ὡς τρυφήν λογισθέντες κατεπλήξατε, τοὺς φονεῖς ὑμῶν, ἀνυμνοῦντες Θεόν, τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεληδὸν συγκοπέιντες καὶ καέντες, τῷ Χριστῷ, ἀννέχθητε θυσία, εὐωδестаτή Χριστοῦ Μάρτυρες· ἀλλ' αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Εν Τριάδι εἷνα Θεὸν δοξάζω, τὸν Πατέρα, Υἱόν τε καὶ τὸ Πνεῦμα, Μονάδα ἀπλήν, Τριάδα σεπτὴν, ὁρχὴν προάναρχον, καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὰς εὐχὰς τῶν δούλων σου δεχομένη, προσένεγκε τῷ πάντων Θεῷ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς, ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Μαρτυρικόν.

Τῶν Μαρτύρων οἱ δῆμοι οὐρανόθεν, τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας ἐπιστάντες, εὐλογήσατε, ἀγιάσατε προθύμως, τῶν Νηστειῶν, διατελεῖν τὸν καιρὸν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε. Νεκρώσιμον.

Τῶν ἐν πίστει πρὸς σέ μετατεθέντων, ὁ συνῶν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἐκούσια, καὶ ἀκήσια πταίσματα συγχωρῶν, ἀνάπαυσον ὡς Θεός.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** τὴν φλόγα δροσίσας τῆς καμίνου, καὶ
- » τοὺς Παῖδας ἀφλέκτους διασώσας, εὐ-
- » λογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός
- » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Τῶν βασάνων εἶδη, ἀσθενεῖα σώματος ὑπενεγκόντες, ἰατροὶ νοσοῦντων, Ἀθλοφόροι ὦφθητε· ὅθεν κραυγάζω· Τὴν ἐμὴν νοσοῦσαν ψυχὴν ἰατρεύσατε, χρόνῳ τῆς Νηστείας, διὰ τῆς μετανοίας.

Οἱμοὶ! πῶς παρήλθον, πᾶσαι αἱ ἡμέραι μου ἐν ἀμελείᾳ, καὶ ἰδοὺ τὸ τέλος, φθάνει ἀτελείωτον, καλῶν λαβεῖν με. Οἱ καλῶς τὸν δρόμον, τελέσαντες Μάρτυρες, τέλος ἀγαθόν μοι, γενέσθαι δυσωπεῖτε.

Σταλαγμοῖς αἱμάτων, τὴν πυρὰν ἐσβέσατε τῆς ἀθείας, Δεῖοι Ἀθλοφόροι, καὶ τοῖς ἐκδημήσασιν τοῦδε τοῦ βίου, ἐξαίτεῖτε ὄντως, τὴν Δεῖαν ἀνάπαυσιν, καὶ τῶν πεπραγμένων, τὴν λύσιν εἰς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ιεζεκιὴλ σε, πύλιν ἀδιόδευτον Ἀγνή προσέδε, μετανοίας πύλας, πᾶσιν ὑπανόγουσαν ἀπεγνωσμένοις· ὅθεν δυσωπῶ σε, τρίβους μοι ὑπάνοιξον, τὰς πρὸς τὰς ἐκείθεν, φερούσας καταπαύσεις.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου.

Τοὺς πολυάθλους αἰκισμοὺς, διαφόρως ὑπομείναντες, οἱ μὲν καέντες, ἕτεροι πρισθέντες· ἄλλοι δὲ τεμνόμενοι, εὐφραίνεσθε Ἀθληταί, ἀναμέλποντες Χριστῷ· Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, ἀγιάζετε τὰ πέρατα, μικραῖς ράνισι, ρεῖθρα ἱαμάτων πᾶσιν ἀναβλύζοντες, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὸ βοᾶτε αἰεὶ· Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Η τρισυπόστατος Μονὰς, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία Βασιλεία, σέ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ πᾶσαι γενεαί, μακαρίζομέν σε Ἀχραντε τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες· σὺ γὰρ τίκτει ὑπερφῶς, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν, Θεὸν ὄντα, καὶ βροτόν· διὸ σε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἁγίαις αὐτοῦ. Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων ὁ χορὸς, δυσωπήθητι τοῦ σώσαι ἡμᾶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα, τὰς ἐκτετηρίας, καὶ τανῦν ποιούμενοι, λατρεῖν εἰλικρινῶς, δι' ἐγκρατείας αὐτῷ· Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθίσονται. Νεκρώσιμον.

Τοῖς Κοιμηθέντας εὐσεβῶς, ἐλπίδι ἀναστάσεως, πρὸς αἰωνίαν ζωὴν ἐγερθῆναι, Κύριε, ἀξιώσον αἰνεῖν σε εἰλικρινῶς, καὶ δοξαζεν ψαλμικῶς· Ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα
- » πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
- » τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον
- » ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὑμνεῖτε,
- » εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Οφθητε Δεῖοι ὡς ἄνθρωποι, ὕλιν ποτηρὰν ἀθείας συμφλέξαντες, καὶ στίφη τῶν δαιμόνων ξίφει συγκόψαντες, γενναῖοι Ἀθλοφόροι, φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Σκότος βασάνων δηλῆθε, καὶ πρὸς φωτισμόν νοητὸν μετοικίσθητε, γενναῖοι Ἀθλοφόροι· διὸ φωτίσατε τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Πλησάν πόνους προσφέροντες, οἱ πανευ-
κλεεῖς Ἀθλοφόροι τοῦ σώματος· καὶ νῦν
τοῖς μετασᾶσι πιβοῖς τὴν ἄπονον, ἀνάπαυσιν
αἰτοῦνται, καὶ Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ο ἀνηθι ἄχραντε Δέσποινα, θεῖος συνεργὸς
τοῖς ἀχρείοις οἰκέταις σου, καιρῷ τῆς
ἐγκρατείας, τὰς προσευχὰς ἡμῶν προσάγου-
σα Κυρίῳ, τῷ τῶν αἰώνων βασιλεύοντι.

Εἰρμός ἄλλος. Σε τὴν ἀθάνατον.

Ος πῦρ ἐμβληθέντες ἐκ Θεοῦ, εἰς τὴν γῆν
κατεφλέξατε, πᾶσαν πλάνην εἰδῶλων,
ἀνάψαντες πυρσόν, εἰς τὰ πέρατα εὐσεβείας,
Ἀθλοφόροι Χριστοῦ.

Υμᾶς οὔτε φλόγες οὐ σφαγαί, οὐ τροχοί
οὐκ ἀρθρέμβολα, καταπέλται, πριστῆρες,
οὐκ ἄλλη βάσανος πικρά διεχώρισε, τῆς ἀγά-
πης τοῦ Χριστοῦ Ἀθληταί. Δόξα.

Εν καὶ τρία ἀνυμνῶ, εὐσεβῶς τὴν Θεότη-
τα, τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, συνάπτων
καὶ διαιρῶν· ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, ταῦτα ἐν εἰσί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε τὴν ἐκ ρίζης Ἰεσσαί, καὶ Δαυὶδ τῷ προ-
πάτορος, ἐκβλαστήσασαν ῥάβδον, πανά-
χραντε Ἀγνή μεγαλύνομεν, ὅτι σῶζεις τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῆς γῆ αὐτοῦ, ἐθαυ-
μάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Πληθὺς Μαρτύρων ἡ σεπτῇ, τὸν Χριστὸν
ἐκδυσώπησον, ἐν εἰρήνῃ πληροῦντας τὸν
δρόμον τῶν Νησιῶν, κατιδεῖν ἡμᾶς, καὶ προσ-
κυνῆσαι καὶ τὰ Πάθη αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Νεκρῶν καὶ ζώντων ὡς Θεός, ὁ νεκρώσας
τὸν θάνατον, καὶ ζωὴν τῇ Ἐγέρσει σου
πᾶσι παρασχὼν, Χριστέ ἀνάπαυσον, καὶ τοὺς
δουλοὺς σου, οὓς μετέστησας.

Ὁ Εἰρμός.

• Σε τὴν ἀθάνατον πηγὴν, τὴν δι' Ἀγίων
• ἰάματα, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων παρέ-
• χουσιν, Ἀγνή μεγαλύνομεν, ὅτι σῶζεις τὰς
• ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτα τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα
Ἦχον, δις, ποιῶντες τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ
οὕτως·

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν Ἀγίων σου.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου.

Καὶ τὸ Νεκρώσιμον Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς
Θεός.

Εἰς τοὺς Αἶνους, τὰ Μαρτυρικά, τὰ τοῦ τυ-
χόντος Ἦχου τῆς Ἐβδομάδος. Δόξα, τὸ Νεκρώ-
σιμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Προσόμοια τοῦ
κυρίου Θεοφάνους, τὰ τοῦ Ἦχου ὡς ἀνωτέρω.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
Ἐφφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δι-
καιοί.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. Γ'. 12.

Αδελφοί, βλέπετε, μήποτε ἔσαι ἐν τινι ὑμῶν
καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆ-
ναι ἀπὸ Θεοῦ ζώντος· ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμε-
ρον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν
ἀπάτη τῆς ἀμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ Χριστοῦ, εἴαν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστά-
σεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰσχωμεν· ἐν
τῷ λέγεσθαι· Σήμερον, εἴαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν,
ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ. Τινὲς γὰρ ἀκούσαν-
τες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόν-
τες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

Καὶ Νεκρώσιμος.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον.

Κοινωνικόν. { Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι· καὶ
Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω.

Ἀὕτη ἡ τάξις κατὰ πάντα φυλαχθήτω καὶ ἐν τοῖς
λοιποῖς Σάββασι τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, εἴαν μὴ τύχη
ἐν αὐτοῖς ἡ Ἑορτὴ τῶν ἀγίων Τεσσαρόκοντα, ἡ τοῦ
Εὐαγγελισμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ,

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιανόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχο-
λογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἰστώμεν Στίχ.
ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
Ὀκτωήχου ε'. καὶ τὰ ἐπόμενα Προσόμοια τοῦ
Ἀγίου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Τὴν ἁσματικὴν ταύτην Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου, πλὴν τῆ
Κανόνος, ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης, κατὰ τὸ αἰτή-
σιον, ὅτι καὶ ἡ ἱορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον
ἡμέραν. Ὁ δὲ Κανὼν ἴσθι ποίημα Γεωργίου, ὡς ἐκ
τῆς Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων δείκνυται.

Ἦχος β'. Ποίους εὐφημιῶν ἄσμασιν.

Ποίους εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τῆς Θεολογίας τὴν σαλπιγγα,
τὸ πυρίπνου στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν
τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στύλον, τῆς Ἐκ-
κλησίας τὸν αἰκράδαντον, τὸ μέγα, τῆς Οἴκου-
μένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας,
τοῦ φωτός τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαει-
νόν, τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα. Δίς.

Ποίους ὑμνωδιῶν ἄνθισιν, στεφανώσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμα-
χον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν
τῆς Πίστεως προστατήν, τὸν μέγαν, καθηγε-
μόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν, τὴν παναρ-
μόνιον τοῦ Πνεύματος, τὴν χρυσαυγίζουσαν
γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἱαμάτων
νάματα πιστοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον
Γρηγόριον.

Ποίους αἱ γηγενεῖς χεῖλεσιν, εὐφημήσωμεν
τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδά-
σκαλον, τοῦ φωτός τοῦ Δείου τὸν κήρυκα, τὸν
οὐρανομήστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα, τῶν μο-
ναζόντων ἐγκαλλώπισμα, τὸν πράξει, καὶ θεω-
ρία διαλάμποντα, Θεσσαλονίκης τὸ κλέος, συμ-
πολίτην ἔχοντα, μυροβλύτην ἐν Οὐρανοῖς, τὸν
Δεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Οσὶς τρισμῆκαρ, ἀγιώτατε Πάτερ, ὁ ποι-
μὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Χρι-
στοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν

προβάτων· αὐτὸς καὶ νῦν Πατὴρ ἡμῶν, Θεο-
φόρε Γρηγόριε, αἰτησαι πρεσβείαις σου, δωρη-
θῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.
Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Γρηγόριος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν,
ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς
τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ Θεοφθό-
γοις λόγοις σου, κλίμαξ εὐρίσκεται, τοὺς ἐκ
γῆς πρὸς Θεὸν ἀναφέρουσα· διὸ Γρηγόριε,
Θετταλίας τὸ θαῦμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων
Χριστῷ, φωτισθῆναι τῷ Δεῖῳ φωτὶ τοὺς τι-
μῶντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ανύμφευτε Παρθέने, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως
συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑ-
ψίστου, σὼν οἰκτῶν παρακλησίαις δέχου Παν-
άμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν
πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίαις προσδεχο-
μένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον· εἶτα τὸ παρὸν
τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στή-
ριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ
καλλονή, τῶν Θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμά-
χητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος, ἱκέτευε δια-
παντὸς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθέने, ἐκ τρίτου· καὶ ἡ λοιπὴ
Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΠΡΩΤῇ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἑξαψαλμον, τὸ, **Θεὸς Κύριος**, τὸ
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἀγίου, καὶ
Θεοτοκίον. Εἶτα ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ
Ἀνάγνωσις εἰς τὴν Ἑξαήμερον· τὰ Εὐλογη-
τάρια, αἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, τὸ, **Πᾶσα**
πνολή, καὶ τὸ Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον· καὶ μετὰ τὸ,
Ἀνάστασιν Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν', ψάλλομεν τὰ
ἱδιόμελα ταῦτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοῖξόν μοι πύλας ζωοδότα·
ὀρθρίζει γάρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν
τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον
ἐσπλωμένον. Ἀλλ' ὡς οἰκτίρμων καθαρον, εὐ-
σπλάγχυν σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα, τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἴτα, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Πὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ ταῖας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, καὶ τῆς Θεοτόκου εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς ε'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὤδῃ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πητόρων οἱ ἐνθεοὶ, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλωσσῶν θεόφθογγα, δεῦτε συνελθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνήσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορρήτορα, θεῖον Γρηγόριον.

Ο στυλὸς τῆς Πίστews, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Εκ βρέφους ἐπόθησα, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμῆντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὁδηγοῦσαί με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνων, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὤδῃ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Πὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρούμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φαλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Σοφίας μωραῖς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἡχοῦ ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφῆ, ἀσκητικῶς ἐζώσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Εν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχροῖς τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἡγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκαταλαβε.

Πὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφῆ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητὴς ἀνεδείχθης, στυλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθὴς Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχύ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱμεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πράϊνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἀχραντε, κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὤδῃ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ανοιξας τὸ στόμα σου Πάτερ σοφῆ, τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἐκήρυξας, ἣν ἐμελέτας, ἐν καρδίᾳ σου ἄει· καὶ Βαρλαάμ τὸν μάταιον, ἄφρονα καὶ ἄνουν ἀπέδειξας.

Εν ὧν ὁ γλυκύτατος ἐπὶ τὴν γῆν, Ἥλιος τῷ νόμῳ τῆς φύσεως· ἀνατελεῖς δέ, τῷ πρῶτῳ σὺν τῷ Χριστῷ, Ἥλιος ὁ ἀνέσπερος, πάντας ἐποπτεύων πρεσβείαις σου.

Εδειξεν ἡ χάρις σε Μάκαρ Θεοῦ, καύχημα καὶ στήριγμα μέγιστον, τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ Ποιμένα ἀγαθόν, καὶ Θεολόγον δευτέρον, καὶ τῆς ποιμένης ἄγρυπνον φύλακα.

Θεοτοκίον.

Οτὰ μοι διάνοιξον τὰ τῆς ψυχῆς, Μητὲρ τοῦ Θεοῦ ἡ γεννήσασα, τὸν πρὶν τὰ ὦτα, διανοίξαντα κωφοῦ, καὶ θείους ἐνωτίζεσθαι, λόγους, καὶ πληροῦν καταξίωσον.

Κάθισμα. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ὤδῃ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δρεπάκη τῶν λόγων σου, καὶ ἱεροῖς συγγράμμασι, ἔτεμες αἱρέσεις ἀκανθώδεις, καὶ ζιζανίων νόθα βλαστήματα· τῆς Ὀρθοδόξιας δ' εὐσεβῆ, κατεβαλοῦ σπέρματα, Ἱεράρχα Γρηγόριε.

Οἱ λόγοι σου Πάνσοφε, καὶ τὰ σεπτὰ συγγράμματα, δρόσος οὐρανία, μέλι πέτρας, ἄρτος Ἀγγέλων τοῖς ἐντυγχάνουσι, νέκταρ ἀμβροσία γλυκασμός, ἡδυσμα Γρηγόριε, καὶ πηγὴ ζῶντος ὕδατος.

Κσινόν σε Δεδάσκαλον, γνωρίζει γῆ καὶ θάλασσα, στήλην ἱεράν Ὁρθοδοξίας, καὶ ὀπλοθήκην θείων δογματῶν σεπτήν, σοφὸν Θεολόγον ἱερόν, σύσκηνον συμμετόχον, Ἀποστόλων ὁμότροπον. Θεοτοκίον.

Ρεῖθροις κατανύξεως, τοὺς ῥύπους τῆς καρδίας μου, ἄχραντε ἀπόπλυνον Παρθένε, καὶ μετανοίας τρόπους μοι δώρησαι, σαῖς πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, ἱεραῖς δεήσεσιν· ὃν ἀρήρῃτως ἐγέννησας.

Κάθισμα. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδή 5. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ερράγη μάταιον φρύαγμα, καὶ γλῶσσα Βαρλαάμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι τοῦ σοφοῦ Βασιλέως, καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Τὴν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μιστήρια, Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Λαοῦ ποτὲ προηγούμενος, ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοῦς τῆς Πίστεως, ἐχθρούς κατέφλεξας· τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον, Πάτερ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γενοῦμαι πάνταγε Δέσποινα, γαλήνη καὶ λιμὴν παρκλησεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπράν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορρήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κηρύξωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος, πρὸς τὸ, Ἄγγελος πρωτοστάτης.

Αγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε, καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷς σοι Θεορρήμον, ἐπεισας ταῦτα.

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισῆλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίδατον, τὴν Θεῶ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυαθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν ἥλιον· χαῖρε, κρατήρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' αὐτοῦ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Συναχάριον τοῦ Μηναιίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστεῶν, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχοι.

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν, Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Οὗτος ὁ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεσπέρου φωτὸς υἱός, ὁ ἀληθὴς τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, καὶ θαυμαστός τῶν θείων ὑπηρετῆς καὶ λειτουργός, κατήγετο ἐξ Ἀσίας γυνίας δὲ ἔσχε περιφανεῖς καὶ ἐνδόξους· οὐ τὸν ἔξω μόνον καὶ κατ' αἰσθησίν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὸν ἐνδον, καὶ μὴ ὀρώμενον, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κοσμήσαι ἐσπούδασεν. Ἐν αἰαλῇ δὲ πάνυ τῇ ηλικίᾳ, τελευταῖος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, ἡ μήτηρ αὐτοῦ τε καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τὰς ἀδελφάς, παιδεύει καὶ νοουθετεῖ Κύριον, καὶ ἱεροῖς γράμμασιν ἑτρεφέτε, καὶ ἐξεπαίδευε, καὶ τὴν ἔξω σοφίαν ἐν διδασκάλοις φαιτῶντα, καλῶς ἐξασκήσει δειγνῶν. Ὅς, ὀξύτητι φύσεως, σπουδῇ συμμίξας καταλλήλου, ἐν ὀλίγῳ τε παντοῖαν λογικὴν ἐπιστήμην συνείληφεν, εἰκοσαίτης που γεγονώς, πάντα χαμκίζηλα, καὶ ἐνείρων ἀπατηλότερα ἠγησάμενος, πρὸς τὸν πάσης σοφίας αἴτιον καὶ χορηγὸν ἀναδραμεῖν ἐζήτηι Θεόν, καὶ διὰ βίου τελωτέρου, αὐτῷ ἑαυτὸν ὅλον ἀναθῆναι. Ἐνθὺν τοι, καὶ ἀποκαλύπτει τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν τῇ μητρὶ, καὶ τὸν ἐκ πολλοῦ πρὸς Θεὸν αὐτοῦ πόθον, καὶ διάκρυον ἱρωτᾶ· κακείνην ὁμοίως εὐρίσκει, ταῦτά τε ὠδίνουσιν ἐκ μακροῦ, καὶ τοῖς ἴσοις αὐτῷ χαίρουσαν. Αὐτίκα τεινὴν ἡ μήτηρ τοὺς παῖδας περὶ αὐτὴν σαναθροίσασα, καὶ Ἰδού ἐγώ, καὶ τὰ παιδία, μετ' εὐφροσύνης εἰπούσα, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός, τήν τε γνώμην αὐτῶν ἀποπειράται, ἵν' ἔχουσι περὶ τὰ καλὰ, καὶ τὸν τοῦ μεγάλου σκοπὸν αὐτοῖς ἀνακαλύπτει. Κακείνος παραινετικοῖς λόγοις πρὸς αὐτοὺς χρησάμενος, θάττον ἢ λόγος, πειθομένους ἀπαντας εἶχε, καὶ πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτῷ πόθον, καὶ τὴν τοῦ βίου φυγὴν, ἐπομένους προθύμως. Ὅθεν καὶ τὰ ὄντα τοῖς πίνησιν εὐαγγελικῶς διανείρας, εὐμένειάν τε βασιλικὴν, καὶ τιμαῖς, καὶ κρότους τοὺς ἐν τοῖς Βασιλείαις εὐψύχως καταλιπὼν, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε· τὴν μητέρα μὲν καὶ τὰς ἀδελφάς εἰς Παρθενῶνα ἐγκαταστῆσας,

τούς ἀδελφούς δὲ συμπαλαβῶν, τὸ τῆς ἀγιοσύνης ἰσχυρὸν ὄρε, τὸν Ἄθω, κατέλαβεν. Ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀδελφούς τίως ἐτέραις πείθει προσμένειν Μοναῖς, εἴτε τοῦ καιροῦ μὴ διδόντος, ἡνωμένους ἀλλήλους, τὸν κατὰ Θεὸν βίον ἀνύειν. Ἐαυτὸν δὲ εἰς ὑποταγὴν θαυμασίου τινὸς ἀνδρός, καθ' ἡσυχίαν μόνῳ Θεῷ ζῶντος, παραδίδωσι, τοῦνομα Νικοδήμου· παρ' οὗ, πᾶσαν ἐντολήν, πᾶσαν ἀρετὴν ἐν ταπεινώσει ψυχῆς δι' ἔργων μεμαθηκώς, καὶ τὴν τῆς πανάγου Θεοτόκου ἀντίληψιν, καὶ πρὸς πάντα ἄμαχον ἀρρώγην, ἐν ἀποκαλύψει μυστικῇ ἐνταῦθα δεξιόμενος, μετὰ τὴν ἐκείνου πρὸς Θεὸν ἐκδημίαν, καὶ ἐν τῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ χρόνους τινὰς διατρίψας, μετὰ σπουδῆς μεγίστης, καὶ πεπολιωμένου φρονήματος, τῷ φίλτρῳ τῆς ἡσυχίας, τῆς Λαύρας ἀναχωρεῖ, καὶ τὴν ἐρημίαν ἀναπαύεται. Πόθον δὲ πόθῳ αἰεὶ προστιθείς, καὶ Θεῷ συνεῖναι διαπαντός γλιχόμενος, ἀκρα σκληραγωγία ἐαυτὸν ἐκδίδωσι· καὶ προσευχῇ μὲν ἀκριβεῖ πάντοθεν τὰς αἰσθήσεις συστειλάς, πρὸς Θεὸν δὲ τὸν νοῦν ἀνυψώσας, καὶ καιρὸν ἅπαντα, προσευχῆς ἀσχολίαν, καὶ τῶν θείων μελέτην πεποιτημένος, καὶ τὸν βίον ῥυθμίσας ἄριστα, τοὺς τῶν δαιμόνων πολέμους τῇ τοῦ Θεοῦ συμμαχίᾳ, κατὰ κράτος νικᾷ, καὶ παννύχοις στάσεισι πηγαῖς δακρύων τὴν ψυχὴν καθάρας, σκευὸς ἐκλεκτὸν τῶν χαρισμάτων τοῦ θείου Πνεύματος ἐχηματίζει, καὶ θεοφανείας συχνὰς ἐθεάσατο, καὶ τὸ θαυμασιώτερον, ὅτι καὶ μεταβάς, διὰ τὰς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐφοδούς, εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ τὴν ἐν Βερέροια Σκῆτιν ποιοῦμενος, καὶ τισι τῶν πόλεων ἀναγκαζόμενος ὁμιλεῖν, οὐδ' οὕτω τῆς κατὰ πολιτείαν μετίθεινεν ἀκριθείας.

Ἐπὶ χρόνοις οὖν οὐκ ὀλίγοις, τελείως καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν καθαρῶς, καὶ ψήφῳ Θεοῦ τὸ μέγα χρίσμα τῆς ἱερωσύνης ἐδέξατο· καὶ καθάπερ τις αὐλός, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἔξω ἑαυτοῦ γενόμενος, τὰ μυστικά ταύτης ἐπιτελῶν, ὡς καὶ μόνον ὁρώμενος, τὰς τῶν ὁρῶντων κατανώσκειν ψυχάς· μέγας ἦν ἀληθῶς, καὶ τοῖς κατὰ Θεὸν ζῶσι πνευματοφόρος ἐγνώσκειτο. Ἐφανεροῦτο δὲ τοιοῦτος ὢν, καὶ τοῖς τὰ ἔξωθεν ὁρῶσι, κράτος ἔχων κατὰ δαιμόνων, καὶ τῆς αὐτῶν ἀπάτης καὶ μηχανῆς τὴν προσληφθέντας λυτρώμενος, ἀκαρπίαν δένδρων εἰς εὐκαρπίαν μεταβάλλων, τὰ μέλλοντα προβλέπων, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦ θείου Πνεύματος χαρίσμασι τε καὶ καρποῖς κεκοσμημένος ἦν. Ἐπὶ δὲ τὸ μὲν τὴν ἀρετὴν ἐνεργεῖν, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κεῖται τῇ ἡμετέρᾳ, τὸ δὲ πειρασμοῖς περιπεσεῖν, οὐκ ἔστιν ἐφ' ἡμῖν· χωρὶς δὲ τούτων, οὐκ ἔστι τελείωσις, ἢ φανερώσις τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεως. (Συνελθόντα γάρ, φησι, πρᾶξις καὶ πάθος ἐπ' ἀγαθῷ, τελοῦσι τὸν κατὰ Θεὸν ἄνθρωπον)· ποικίλοις καὶ συνεχεῖσι περιπεσεῖν ὁ μέγας αὗτος συγχωρεῖται πειρασμοῖς, ἵνα διὰ πάντων, καὶ τέλειος ὄντως φανῇ. Τὰ θ' ἐντεῦθεν, τίς νοῦς ἐννοήσει; τίς ἐξεπείν δύνησται λόγος τὰς τε τῶν προτέρων μίζους μηχανάς τοῦ θειοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰς τῶν νεοφανῶν θεομάχων κατ' αὐτοῦ διαβολὰς καὶ συκοφαντίας, καὶ ὅσας ὑπὲρ εὐσεβείας

ἀγωνιζόμενος, ἐφ' ὅλοις τρισὶ πρὸς τοῖς εἰκοσιν ἔτεσι, παρ' αὐτῶν ὑπέστη κακώσεις, καὶ θλίψεις παντοδαπὰς; Τὸ γὰρ Ἰταλικὸν θηρίον, ὁ Καλαβρὸς Βαρλαάμ, τῇ ἔξω σοφίᾳ μέγα φρονῶν, καὶ τῇ ματαιότητι τῶν οἰκείων διαλογισμῶν πάντα οἴμενος εἶδέναι, θεινὸν ἐγείρει πόλεμον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ τῶν ἀσφαλῶς ταύτης ἀντιχομένων· τὴν γὰρ κοινὴν χάριν τοῦ Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὸ φῶς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, καθὼς καὶ οἱ Δίκαιοι λάμπουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς προὑπέδειξεν ἐπ' Ὀρους λίμπας, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν τῆς τρισυποστάτου Θεότητος, καὶ τὸ πᾶν διαφέρων ὅπως οὖν τῆς θείας φύσεως, κτιστὸν εἶναι φρενοδραβῶς ἐδογματίζει, καὶ τοὺς εὐσεβῶς ἀκτιστον φρονούντας τὸ θειότατον ἐκείνο φῶς, καὶ πᾶσαν δύναμιν καὶ ἐνέργειαν, ὡς μηδενὸς ὄντως προσφάτου τῶν τῷ Θεῷ προσόντως φυσικῶς, λόγοις τε καὶ συγγράμμασι μακροῖς, διθείτας ὠνέμαζε καὶ Πολυθίους, καθάπερ Ἰουδαῖοι, Σαβιλλίους τε καὶ Ἄρειοις, ἐνομάζουσιν ἡμᾶς. Διὰ ταῦτα τοίνυν ὁ θείος Γρηγόριος, αἰετῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, καὶ προστάτης περιφανῆς, καὶ πρὸ πάντων ὑπὲρ ταύτης, καὶ προπολεμῶν, καὶ συκοφαντούμενος, μεταπίμπτος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, τῇ Κωνσταντίνου ἐπιδημίᾳ. Τοῦ θειοτάτου τοίνυν Βασιλέως τοῦ Ἀνδρονίκου, τοῦ τῶν Παλαιολόγων τετάρτου, τῆς εὐσεβείας προασπίζοντος, Σύνοδος ἱερὰ συγκροτεῖται· καὶ τοῦ Βαρλαάμ παραγεγονότος, καὶ τῶν αὐτοῦ προδεδημένων κακοδόξων δογμάτων, καὶ κατὰ τῶν εὐσεβῶν κατηγορημάτων, Πνεύματος θείου πλησθεὶς ὁ μέγας Γρηγόριος, καὶ δύναμιν ἄμαχον περιβαλόμενος ἄνωθεν, τὸ κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀνοιχθὲν ἐκείνο στόμα ἐφίμωσε, καὶ εἰς τέλος κατήσχυνε, καὶ πυριπνόςας λόγοις τε, καὶ συγγράμμασι, τὰς αὐτοῦ φρυγανύδας αἱρέσεις ἐτίφρωσε. Διὸ καὶ τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐνιγκῶν ὁ τῆς εὐσεβείας πολέμιος, εἰς Λατίνους, ὅθεν ἦκε, φυγὰς ὤχετο. Μετ' ἐκείνον δ' εὐθὺς, τὸν Πολυκίνδυνον συνοδικῶς ἐξελέγχει, καὶ τὰ τούτου συγγράμματα, λόγοις ἀντιρρήτικοῖς διασπᾷ. Οἱ δὲ τῆς ἐκείνων μετασχόντες λύμης, οὐδ' οὕτως ἐπαύσαντο πολεμεῖν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ. Ἐνθέν τοι, καὶ βίᾳ πολλῇ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ, καὶ πρὸ πάντων, τῇ θείᾳ ψήφῳ πεισθεὶς ὁ Γρηγόριος, ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν ἀνάγεται θρόνον, καὶ τῆς κατὰ Θεσσαλονίκην ἱερᾶς Ἐκκλησίας Παιμὴν καθίσταται. Διὸ καὶ πολλῷ πλείους τῶν προτέρων ἀγῶνας, ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως, γενναίως ἀνύει καὶ καρτερῶς· τοὺς γὰρ πονηροὺς διαδόχους Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαάμ, πολλοὺς ἀναφανέντας καὶ χαλεπούς, καὶ οὐκ ὀνείων θηρίων θεινὰ κυήματα, καὶ τὰ τούτων δόγματα τε καὶ συγγράμματα, οὐκ ἅπαξ, ἢ δις, ἢ τρίς, ἀλλὰ πάλαι καὶ διὰ πολλῶν, οὐδ' ἐφ' ἐνὸς Βασιλέως ἢ Πατριάρχου, ἀλλ' ἐπὶ τριῶν κατὰ διαδοχὴν τῶν σκήπτρων ἐπιλημμένων, καὶ Πατριαρχῶν ἱσαριθμῶν, καὶ Συνόδων οὐκ ἐναριθμητῶν, λόγοις τε καὶ συγγράμμασι θεοπνεύ-

στας, πολυειδῶς ἀνατρίπει, καὶ κατακράτος εἰς τέλος ἐκνικῇ. Καὶ τινες ἀμεταβλήτως ἔχοντες, παρ' οὐδέν τιθίμενοι τὴν αὐτὴν δίκην, οὕτω διέμειναν· καὶ πασῶν γὰρ τῶν αἱρέσεων εἰσὶν ἔτι λείψανα, κατὰ τῶν αὐτὰς τροπασαμένων Ἀγίων ἀναισχυοντοῦντα· ἵνα μὴ λίγω τὸ τῶν Ἰουδαίων πάντολμον γένος, μέχρι καὶ νῦν ἔχον τὴν λύτταν κατὰ Χριστοῦ.

Τοιαῦτα μὲν οὖν ὡς ἐν βραχεῖ, καὶ τοσαῦτα τὰ τοῦ μεγάλου κατὰ τῶν αἰσθῶν τρόπαια. Ὁ δὲ Θεὸς τρόποις ἀφρόντοις, καὶ πρὸς Ἀνατολὰς τοῦτον ἐκπύμπει διδάσκαλον. Στίλλεται μὲν οὖν ὡς πρέσβυς ἀπὸ Θεσσαλονίκης ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου, καταλλάξων διαφορομένους τοὺς Βασιλεῖς· συλλαμβάνεται δὲ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ κρατεῖται ὅλου ἐνῆαυτὸν, τόπους ἐκ τόπων, καὶ πόλεις ἐκ πόλεων ἀθλητικῶς διερχόμενος, καὶ διδάσκων ἀκτοῦτως τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον. Καὶ τοὺς μὲν Ἰσραεῖους ἐπιθεσάων ἔτι, καὶ παρχαλῶν τῇ Πίστει ἐμμένειν, τοὺς δὲ κατ' αὐτὴν κλοναύμενους, καὶ τινὰς ἀπορίας, καὶ ζητήσεις ἐπὶ τοῖς τηνικαῖς γενομέναις προβαλλομένους, Θεοσέφως ἐπιστηρίζων, καὶ τὴν Θεραπείαν, ἐν οἷς ἔλεγον, ἐκαυωτάτην ἐπιδίδετο· τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν ἀπίστων, καὶ τοῖς ἀθλίως ἀπορράγεισι Χριστιανῶν, καὶ προσκεχωρηκόσι ἐκείνοις, καὶ διασύρουσι τὰ ἡμέτερα περὶ τῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐνσάρκου Οἰκονομίας, καὶ τῆς τοῦ Σταυροῦ τοῦ τιμίου, καὶ τῶν σεπτῶν Εἰκόνων παρ' ἡμῶν προσκυνήσεως, πολλάκις παρρησίᾳ διελέγετο· ἔτι τε περὶ τοῦ Μωάμεδ, καὶ πολλῶν ἄλλων ζητημάτων παρ' αὐτῶν προβεβλημένων, τοὺς μὲν, εἶχεν αὐτὸν θαυμάζοντας, τοὺς δὲ, κατ' αὐτοῦ μαινομένους, καὶ χεῖρας ἐπανατείνοντας, οἱ καὶ μαρτυρικῶς ἀν' ἐπιλείωσαν, εἰμὴ θεῖα προνοία, τῇ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ χρημάτων ἐλπίδι φειδῶς ἡξίου· οὐ γὰρ γεγονότας, παρὰ τῶν φιλοχρίστων ἐλευθεροῦτο ὁ μέγας, καὶ τῷ αἰκίῳ ποιμένι Μάρτυς ἀναιμάκτος, λαμπρῶς αὐθις ἐπιδημῇ· πρὸς τοῖς ἄλλοις πολλοῖς καὶ μεγάλοις, οἷς εἶχε, χαρίσμασι τε καὶ προτιμήμασι, τοῖς τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτὸς κατεκασμήθη στίγμασι, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ, κατὰ Παῦλον, ἔχων ἐν ἑαυτῷ ὑστερήματα. Γυνεὶ δὲ καὶ τῶν χαρακτηριζόντων ἐκείνον τινὰ ὑποδείξωμεν, ταῦτα ἢ ἐκείνου ἰδιαίτατα· τὸ μετ' ὑπερβολῆς πρᾶον καὶ ταπεινόν, ὅθα μὴ περὶ Θεοῦ καὶ Θεῶν ὁ λόγος· ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις, καὶ πάνυ ἦν μαχητής· τὸ ἀμνησίκακον λίαν, καὶ ἀνεξίκακον· τὸ σπουδαῖον κατὰ τὸ ἀδύνατον, τοῖς χρηστατέροις ἀμείβεσθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐν τισὶ φανέντας κακούς· τὸ μηδαμῶς ἐνικῶς κατὰ τιμῶν παραδέχεσθαι λόγους· τὸ πρὸς τὰς ἐπιρχομένας ἐκάστοτε δυσχερείας, καρτερικὸν καὶ μεγαλόψυχον· τὸ πάσης ἡδονῆς καὶ κευδοξίας ἀνώτερον· τὸ εὐτελεῖ αἰεὶ εἶναι, καὶ ἀπείριτον ἐν ταῖς χρεῖαις· πάσαις τοῦ σώματος· καὶ τοι τοσαῦτον ὄντος τοῦ καιροῦ ἐξησθηνηκότος· τὰ τῆς καρτερίας ἡραμύν τε καὶ γαληνόν, καὶ αἰεὶ χαρίεν, οὕτω καὶ ἄλλας· αὐτῷ ποιηθέν, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν ἔξω, δῆλον γίνεσθαι τοῖς ὁρώσι· ἐπὶ πᾶσι, τὸ ἀνύκνου αἰεὶ καὶ προσε-

κτικόν τε καὶ ἀδιάχυτον· οἷς ἀκόλουθεν, τὸ μηδέ ποτε σχεδὸν τοὺς ὀφθαλμούς ἐκείνου θαυρῶν εἶναι κενούς, ἀλλ' ὠδίνειν ταῦτα κατὰ τὰς τῶν θαυρῶν κηγὰς. Οὕτως οὖν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους κατὰ παθῶν, καὶ δαιμόνων ἀθλητικῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίας μακρὰν τοὺς αἰρετικούς ἐλάσας, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν λόγοις τε καὶ συγγράμμασι διατραυνώσας, καὶ δι' αὐτῶν ὥσπερ πᾶσαν Γραφὴν Θεόπνευστον ἐπισφραγίσας, ὡς τὸν ἐκείνου βίον καὶ λόγον, καθάπερ ἐκλογόν τινα εἶναι, καὶ σφραγίδα τοῦ τῶν Ἀγίων βίου καὶ λόγου· ἔτι τε τὴν ἑαυτοῦ ποιήσαν ἐπὶ τρεῖς καὶ δεκά χρόνους ἀποστολικῶς καὶ θαυμάσιως ποιῶν, καὶ ἠθικοῖς λόγοις διακοσμήσας, καὶ πρὸς μὲνδραν οὐράνιον ἰθύνας, καὶ, ὡς εἰπεῖν, κοινὸς ἐργάτης ἀναφανείς, τῶν τε ζώντων, καὶ τῶν ἔκπ' ἰσομίνων Ὁρθόδοξων πάντων, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον ζωὴν μετατίθεται, κατὰ τὸ χιλιεστὸν τριακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν δεύτερον ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη τρία πρὸς τοῖς ἐξήκοντα· καὶ τὸ μὲν πνεῦμα, εἰς χεῖρας Θεοῦ παρατίθεται, τὸ σῶμα δὲ, τὸ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον, τῇ ποιμένι καταλιμπάνει, ὅπερ καὶ σῶζεται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει, ἐξαισίως ἐν τῷ τέλει λαμπρυνθέν τε καὶ δοξασθέν, ὡς τινα κληρὸν καὶ θησαυρὸν ὑπέριμνον· θαύμασι γὰρ ἐκάστοτε τοὺς πιστῶς προσιόντας ἐνεργεῖ, καὶ νόσων πάντων ἀπαλλαγὴν χαρίζεται, ἀφ' ὧν οὐκ ὀλίγα ἢ κατ' αὐτὴν ἱστορία διεξίεισι.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς δὲ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Οἱ τοῖς λόγοις ὁμιλοῦντες καὶ συγγράμμασι, τοῖς σοῖς Γρηγόριε, γινώσκιν μουῦνται Θεοῦ, καὶ ἐμπλεοὶ δεικνυνται, σοφίας πνευματικῆς, καὶ τὴν ἀκτιστον, χάριν καὶ τὴν ἐνεργειαν, τοῦ Θεοῦ θεολογοῦσι.

Τὴν ῥομφαίαν καὶ τὰ τόξα κακοδόξων τε, ὅλως συνέτριψας, καὶ τὴν ὀφρὺν Βαρλαάμ, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν αἰρετικῶν ὡς ἰστόν, δισκορπίσας, οἱ ἀπὸ λίθος μέγιστοι, τῆς ἀράχνης ἱεράρχα.

Ἐσφραγίσθη σου τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασι, καὶ τοῖς συγγράμμασιν, ἡ Πίστις τῶν εὐσεβῶν, καὶ θαύματος αἰρέσεως ἔστη Γρηγόριε, καὶ ἀναιρέσεις, Ὁρθοδοξίας πέπανται, καὶ ἰσχύς τῶν κακοδόξων.

Θεοτοκίον.

Γαμάτων σε πηγὴν οἱ ξηραίνόμενοι, παθῶν νοσήμασι, γινώσκοντες ἀληθῶς, ἀντλοῦμεν σωτήρια, καὶ θεῖα ναίματα, καὶ κραυγάζομεν· Εὐλογημένος, Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιτίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ὡδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Παρίστασαι νῦν τοῖς Θεολόγοις, τῷ θρόνῳ τοῦ Πανοικτίρμονος ὡς ὁμοιος, τούτοις καὶ ὁμότροπος, πάνσοφε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης πρόεδρε, Ἱεραρχῶν καλλονή, λαμπρῶς ἡγλαῖσμένος τῇ δόξῃ, τῆς Ἱεραρχίας, Θεῷ καὶ νῦν λατρεῦων.

Βιδῶς σου τὸ καθαρόν τῆς διανοίας, Θεὸς καὶ πρὸ τῆς γαστρὸς καὶ πρὸ συλλήψεως, τῷ πιστῷ λελαλήκα, Δεῖψ Βασιλεῖ τρανῶς, τῆς Ἐκκλησίας ἁμαχον, εἶναι σε πρόμαχον· διὸ κανονικῇ ἀσφαλείᾳ, μύρῳ ἐσφραγίσθης, τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἐττάται τρανῶς καὶ κινδυνεύει, τὸ ἄθροισμα τοῦ Πολυκινδύνου τῇ παλάμῃ σου, καὶ σοφοῖς σου ῥήμασιν, ἐνδοξε Γρηγόριε, Θεσσαλονίκης Πρόεδρε, καὶ ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐξέλιπε, σαθρὰ συμμορία, σοῦ τῇ βροντοφώνῳ, καὶ Θεολόγῳ γλώσση. Θεοτοκίον.

Ὁ λόγος Θεοῦ ἐν σοὶ Παρθένε, βροτῶν τὴν συγκεχωσμένην τοῖς παθήμασι, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἄκρα ἀγαθότητι, καὶ ὅλην ἀνεκαίνισε, καὶ καθηγάσας· διὸ αἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, σὲ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ δ'. Ἄπας γηγενής.

Σοπτρον Θεοῦ, ἐγένου Γρηγόριε· τὸ κατ' εἰκόνα γάρ, ἄσπιλον ἐτήρησας, νοῦν δ' ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν σαρκικῶν, ἀνδρικῶς ἐνησαίμενος, τὸ καθομοίωσιν, ἀνελάβου· ὅθεν αἰκνος γέγονας, τῆς ἁγίας Τριαδὸς λαμπρότατος.

Ἄναξ εὐσεβής, ὑπόπτερον δεικνυσιν, αἰετοβάτην σε, τούτῳ συμμαχήσαντα, ὡς ὅλον ἐμπλεων, Δεῖου Πνεύματος, κατὰ τοῦ μεταϊόφρονος, καὶ μανικοῦ Βαρλαάμ, τῷ λαλοῦντος, εἰς τὸ ὕψος ἄδικα, τοῦ Θεοῦ ὄν, ἐνδίκως ἐνίκησας.

Ὁλος γεγωνῶς, σοφίας τῆς κρείττονος, ἐμπλεως ἐνδοξε, φῶς τῷ Κόσμῳ ἐλαμψας, Ὁρθοδοξίας πηγάσας δόγματα· φιλία γάρ ἀμείνωνος, φιλοσοφίας σοφίᾳ, Δεῖον φόβον, ἐν γαστρὶ συνέλαβες, καὶ τοῦ Πνεύματος λόγους γεγέννηκας. Θεοτοκίον.

Ἐμνον σοὶ πιστοί, συμφῶνως προσφέρομεν, εὐχαριστίας· σὺ γάρ, τὴν ἀρχαίαν ἐλυθας, ἡμῶν κατάραν, Θεογεννήτρια· καὶ εὐλογίαν ἅπαντες, Δεῖαν καρπούμεθα, σωτηρίαν, ρωτισμὸν καὶ ἔλεος, διὰ σοῦ καὶ χαρὰν τὴν κίανον.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, εἴτα τῷ Ἀγίῳ.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ σῶμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν Διδασκαλίων ἀκρότης, πειλαγὸς τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτὰ, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρώπων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανάτων καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἀνάσσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις, πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄδης, μὴ ἀπώλεια· Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου, τῷ φοβερῷ, ἀνευθύνους ἅπαντας παραστήναι, ὃ Θεομήτορ Δέσποινα, ποιήσον σοῖς πρεσβείαις.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἰστώμεν Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλοντες Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, ἐ. καὶ τὰ ἐπόμενα τοῦ Ἀγίου, γ'.

Ύμνος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν μακαρίαν ἐν Κόσμῳ ζῶν δηνύσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πράξεων, ὡς πρᾶος οἰκείς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἣν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Στόμα Δικαίου μελετήσῃ σοφίαν.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμὼν τὰς αἰκάνδας· καὶ Πίστewος τὸν σπόνον, πληθύνας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἐκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς, γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ πραιοῖσιν, σερόντος ἀβλήτης, καὶ ἀσκητῆς ἀναδεδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα. Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου.

Ύμνος πλ. β'.

Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων πορευομένοις, φῶς ἀνέτειλας Χριστέ, τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὴν εὐσημον ἡμέραν τοῦ Παθους σου, δεῖξον ἡμῖν, ἵνα βοῶμέν σοι· Ἀνάστα ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπέρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολύτις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου, ἡ 5. Ἑβδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.
Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Α'. 40.

Καταρχαίς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ Οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; (Κεφ. Β'. 1.) Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρύωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δὲ Ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθοποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξώμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ.

Κοινωνικόν. { Ἀνεῖτε τὸν Κύριον.
{ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Αὐτῇ Κυριακῇ, Ἐσπερας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στίχ. Κατανυκτικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, δ'. τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου, γ'. καὶ τοῦ Μηναίου, γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀμέτρητος ὑπάρχει.

Αμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγμὸν ὀδόντων, καὶ

κλαυθμὸν ἀπαράκλητον γένναν πυρός, καὶ σκότος καὶ τάρταρον· Κριτὰ δικαιοτάτε, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὕρω τὴν ἄφεσιν, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κρίζων σοι· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπὶ ὄρη δεινῶν παρὰ βάσεων, ζήτησον Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακαλεσάμενος, ἦθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου, μακρὰν ἀπώθουμένος· θνήξαντα πάλιν ζώωσον, καὶ νηστεία καθάρισον, ἐν κλαυθμῷ δηνεκεῖ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἑνδοξον.

Νηστείας ἐναρξάμενοι, Ἐβδόμαδος τῆς Τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὸ ἐξῆς περιχαρῶς διανύοντες· τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαραινάντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἄνθη θεία δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν· ἵνα πάντες τὸν Χριστὸν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εἶτα τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πρόσχεε τῇ ψυχῇ μου; καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δῖς.

Ἦχος πλ. δ'.

Χαλινούς ἀποπτύσας τοὺς πατρικούς, ἀστάτω φρενί, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἀμαρτίας, λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγώ· τροφῆς δὲ λειπόμενος, βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν λιπαίνουσαν, ἡδονὴν ἐσιτοῦμην. Ἀλλὰ Πάτερ ἀγαθέ, μὴ κλείσῃς μοι τὰ φιλόνηρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν Ἀσπυγῆ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζεσθε καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Γὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξοχιάστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρόσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς ἐν ταῖς προλαβοῦ-
σαις Κυριακαῖς Ἐσπερας δεδύλωται.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ Τριαδικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον
καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα
Κατοικητικά καὶ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.
Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα
Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Ἦς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν πάντες,
τὰς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν ἐπαναστά-
σεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν μὴ σβεννυ-
μένην, δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς,
βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν.
Σῶτερ εὐσπλαγγχε Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς,
συντήρησον, διδούς ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ
σπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέ-
λοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσώματοις ὑπὲρ ἡμῶν,
δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ
τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ
βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τριάς ἁγία καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν Νηστείαν, ἐν
ἐβδομάδεσι τρισὶ διανύοντας, διαφυλάξον
σώους καὶ ἀκατακρίτους, ἀξίως διευδρομῆσαι
πρὸς τὸ ἐξῆς, καὶ πᾶσας τὰς ἐντολαίς σου δια-
τελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν, ἀκατακρίτως ἰ-
δεῖν, τὴν ἐνδοξὴν Ἀνάστασιν, ὕμνον αἶνον προσ-
αίγοντες.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία τῶν πιστῶν Θεοκῆτορ, τῶν
θλιβομένων ἢ χαρὰ καὶ τῶν πενθούντων,
ἢ μεγίστη παράκλησις, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς
σου, Παρθένε τῆς παναγίας ὑπερφανῆς, τεχθέν-
τα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν Ἀγγέλοις

καὶ ἄρχουσι, δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως, τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώ-
δια εἰς τὴν τῶν αὐτῶν Στιχολογεῖται δὲ καὶ
ἡ α'. Ὡδή.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Ἦχων ὡς Θεὸς τὸ συμπαθὲς, μετανοοῦντα
δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα, τὸν βίον μου
ἀσώτως, βοῶ σοι τὸ, Ἠμαρτον, κατηγορῶν οὐ
χρηζῶ, τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λελοιπῶς Ἀγγελικὴν, παρωμοιώθην
κτίνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι τὴν μοχθηρὰν
κακίαν· ἀλλ' οὖν ἐπιστρέφοντα, δέξαι με ὥσπερ
ἓνα τῶν μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς προσγνομένην
ἅπαντες, πιστοὶ ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀλη-
θείας, σπυδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτο-
φόρου εὐωχίας, καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ναίροις ὁ πανάγιος ναὸς, ὁ πόκος ὁ θεόδρο-
σος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου
ρείθρου, τὴν ποίμνην σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ
παντοίων πολεμίων, ἀπολιορκήτως.

ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ.

Νῦν ἐν ἐβδομάσι τρισὶν, ὡς πάλαι τριήμερος
ὁ Ἰσραὴλ, ἀγνισθέντες ἀδελφοί, ὅρει εὐχῶν
φθάσωμεν, καὶ ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαν-
τες, Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

Ὡς περ Σαμφὼν νηστεία, δυναμωθέντες δεῦ-
τε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν λαοί, τὸν
τῆς γαστρὸς δαίμονα, καὶ οὐ μὴ γελάσῃ ἡ Δα-
λιδὰ τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Δόξα.

Τρία μέλπω χερουδικῶς, ἁγία σε Θεότης,
φῶτα καὶ φῶς, καὶ ζωὴν τε καὶ ζωάς,
Θεὸν τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα,
Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθὲν, Πνεῦμα
τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς Εὐχῆς χαρὰ· ἡ γὰρ ἐκείνης λύ-
πη, διὰ τοῦ τόκου σου, πέπαυται Ἀγνή·
χαῖρε ἀδύτου φωτός, φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ ἧς
ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πίστει ὡς Δαυὶδ καὶ ἡμεῖς, τῇ ταπεινοφρο-
σύνῃ καθαπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιάθ,
τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καταβεβληκότες, συνδια-
κόψωμεν καὶ μυριάδας παθῶν.

Ὁ Εἰρμός.

- Ἄσσωμεν ὡδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
- λείας, τοῦ Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραὴλ,
- καὶ ἐν πυρίνῳ στυλῷ, καὶ φωτὸς νεφέλῃ κα-
- θοδηγήσαντι, ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ ἡ. Οἱ θεωρήμονες.

Εκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρῴαν, μετὰ πορνῶν ἐξεβλήθη, τῶν προαυλίων τῆς χάριτος· ἀλλὰ δεῖξαι με Πάτερ, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Εν παιδροτάτῃ νηστείας φωταυγείᾳ, τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες χρηματίζωμεν, ὅπως τῆς ἀμαρτίας, τὸ σκότος ἐκφυγῶμεν.

Εκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων· τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει, καὶ τῶν Ἀγίων τὰ τάγματα· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σῶσον, Χριστέ πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἐσκοτισμένον με μέθη, τῆς ἀμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Τὸ πατρῶον κειμήλιον, τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστόν, τὴν μητέρα πάντων τῶν λατρευσάντων τῷ Δεσπότη Χριστῷ, δεῦτε τρυφήσωμεν, ἀδελφοὶ τὴν Νηστείαν· καὶ γὰρ αὕτη ῥώννυσι τὸ σῶμα, καὶ κατα φωτίζει τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν.

Εδεῶν τὸν θαυμασίον, ἐκμιμουμένη ψυχὴ, ἀρεταῖς φέρουσα, πίστιν ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, ἐξελθε κτείνουσα, τὰ ἀλλόφυλα πάθη, ὡς ἐκεῖνος, σὺν τριακοσίοις, τὸ Μαδιναιῖον ἔθνος ἀποκαθαίρων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. καὶ Τριάδα δοξάζω σε, καὶ ὡς Μονάδα ὑμνῶ, σὲ Θεότης μία, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ μονάρχα Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πανδέσποτον κρῖτος, μία φύσις, μία βασιλεία, ἐν δὲ χαρακτῆρσι, τρισὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ας ἐν τόκῳ διέφυγεν, ὡδίνας ὑπερφυῶς ἐν τῷ σῷ τιμίῳ Πάθει, ἐπέγνω ἡ τεκοῦσά σε· ἤλγει γὰρ βλέπουσα, ἐν σταυρῷ σε παγέντα ἐκουσίως, ὑπὸ Ἰουδαίων, τὸν ἐπὶ ὕδατων, τὴν γῆν δεμελιούντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ σου, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, σὺν ταῖς χιλιάσι, καὶ μυριάσι τῶν Δυνάμεων· τότε μου Κύριε φεῖσαι ἄνθρωποι, καὶ ῥῦσαι καταδίκης· μή με καταισχύνης, μή με κατακρίνης, περὶ τῷ αἰώνῳ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
- ὁ τιθεὶς θαλάσσην, ὅριον ψάμμον, καὶ
- συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει
- σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
- τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει.

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς μακρυνθέντα, Πάτερ ἀγάπης, καὶ ἐθελουσίῳις ὁρμαῖς, ἡδονῶν δουλωθέντα, ἐπιστρέφοντα ὡς τὸν Ἀσωτον δεῖξαι· μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

Ακαρπος ἐδείχθη συκῇ, μόνην τὴν κακίαν γεωργῶν ὁ ἄθλιος, τὸ πῦρ μοι προσενῆσαν. Σὺ οὖν Κύριε καρποφόρον με δεῖξον, πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντά σοι.

Νήστευσον ψυχῇ μου, κακίας καὶ πονηρίας, κράτησον ὀργῆς, καὶ θυμοῦ καὶ πάσης ἀμαρτίας· Ἰησοῦς γὰρ ταιαύτην θέλει νηστείαν, ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τείχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε.

Καθαράν νηστείαν, τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν, προσενέγκωμεν ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ελισσαῖος παλαι, πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθοῦσα ψυχὴ, σχεδίῳς ἐκτραύφηθι, ἀπευχαριστοῦσα Χριστῷ.

Δόξα.

Τρισσομένην μίαν, σὲ Θεότης ἀνυμνῶ, ταῖς προσώποις μορφήν, Πατέρα τὸν ἀναρχόν, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομήτορ Κόρη, ἡ παστὰς τοῦ οὐρανίου, Βασίλειώς Χριστοῦ, σῶζε τὴν πρεσβείαν σου τῆς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δανιὴλ τῆς βιβλίας, ἐν τῷ λάκκῳ ἡμερᾶς, ἐγκρατείας κημῷ· καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν, τὰ πάθη νηστεύοντες.

Ὁ Εἰρμός.

- Μεγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον Μητέρα,
- Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἐν ἣ ἐπεσκήασα, τὸ
- Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὰ Ἀπόσ. τῶν Ἀίνων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.
Ἦχος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου, ῥύπον ἐν-
δεδυμαι, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκ-
βέβλημαι· οἴκτειρόν με τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγ-
χνία, ὡς τὸν Ἀσωτον παῖδα ὁ Θεός, καὶ
ἐλέησόν με.
Δίς.

Μαρτυρικόν.

Εἰς αὐ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν
ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν
σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν ἐνίκησατε,
Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὀπλισάμε-
νοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγα-
δευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως
πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λαμπαῖς ἡ ἄσβεστος, ὁ θρόνος τῆς δικαιο-
σύνης, ἄχραντε Δέσποινα πρέσβευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάρ. τῆς Προφητείας.

Ἦχος δ'.

Οτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς, καὶ παρειμένοι ταῖς ἀ-
μαρτίαις, ἴασαι τὰ συντρίμματά ἡμῶν, ὁ
ἰατρός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νῦν
τῶν ἀνθρώπων Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός μα'.

Ἐλπίσον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι
αὐτῷ.

Στίχ. Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ ταῖς
πηγαῖς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 13.

Εὐρίον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐ-
τός ἐσται σοι φόβος· καὶ εἰάν ἐπ' αὐτῷ
πεπονήθῃς, ἔσται σοι εἰς ἀγιασμόν. Καὶ οὐχ
ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, οὐδ' ὡς
πέτρας πτώματι· οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγί-
δι, καὶ ἐν κυλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσα-
λήμ. Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολ-
λοὶ, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ
ἐγχιούσι, καὶ αἰλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφα-
λείᾳ ὄντες. Τότε φανεροὶ ἔσονται αἱ σφραγι-
ζόμεναι τὸν νόμον, τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρεῖ·
Μενῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποι-
θὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδοὺ, ἐγὼ καὶ τὰ παι-
δία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, καὶ ἔσται σημεῖα

καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, παρὰ Κυρίου
Σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ
εἰάν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· Ζητήσατε τοὺς ἐγγα-
στριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας,
τοὺς κενολογοῦντας, οἱ ἐκ τῆς κοιτίας φωνοῦ-
σιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι;
Τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς;
νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν
οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα
δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤξει ἐφ' ὑμᾶς σκληρὸς
λιμός· καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσε-
σθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα, καὶ τὰ
πάτρια· καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν Οὐρανὸν
ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται· καὶ
ἰδοὺ, ἀπορία στενὴ, θλίψις, καὶ στενοχωρία,
καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν. (Κεφ. θ'. 1). Καὶ
οὐκ ἀποκριθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὢν, ἕως
καιροῦ· τοῦτο πρῶτον πῖε· ταχὺ ποιεῖ, χώρα
Ζαβουλῶν, γῆ Νεφθαλεὶμ, καὶ οἱ τὴν παραλίαν
κατοικῶντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνη, Γαλιλαία
τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει,
ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ
σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς. Τὸ πλεῖ-
στον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου·
καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραι-
νόμενοι ἐν σμήτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρού-
μενοι σκυῖλα. Διότι ἀφήρηται ὁ ζυγός, ὁ ἐπ'
αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ τρα-
χήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούν-
των διस्कέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιαμ.
Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ, καὶ
ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ
θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. Ὅτι
παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν,
οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὧμου αὐτοῦ, καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Μεγάλης βουλῆς
ἄγγελος, θαυμαστός σήμεβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς,
ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μελ-
λοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρ-
χοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐ-
τοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ὄριον·
ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν
αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβεῖσθαι
ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιή-
σει ταῦτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός μβ'.

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Κρίναναι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δι-
κην μου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου, γ'. καὶ τοῦ Μηναίου, γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσας, καὶ ἐνθέους πράξεις, πράττειν ἐνισχύουσας, καὶ νοῦν πρὸς Οὐρανὸν ἀναπέμπουσας, καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενούσαν ὧν ἡμάρτομεν, δωρουμένην ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Απαντα τὸν βίον μου αἰσχροῦς, δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κρᾶζω· Πατέρα ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα ἱλασθήτε σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, καὶ ἐνθάδε, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Δεῦτε ἅπαντες κυμβαλοῖς ψαλμικοῖς, τὴν σεπτὴν ἐγκράτειαν κατασπαζόμενοι δηχήσωμεν· ἐν αὐτῇ γὰρ νοσητῶς, ὅφιν τὸν ἀρχέκακον καταράσσομεν· ὅθεν παρρησίᾳ βοῶμεν Χριστῷ· Παράσχου Σῶτερ ἀκατακρίτως, τὸν παναγίόν σου Σταυρὸν κατιδέσθαι, καὶ καταπροσκυνῆσαι, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἑορτάζον φαιδρῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός μγ'.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθσόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν.
Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἤκουσαμεν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 9.

Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε· Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ, τὸν Χαμ, τὸν Ἰάφεθ. Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίαν. Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεός τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε· Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν.

καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ καταφθείρω αὐτούς, καὶ τὴν γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ ξύλων ἀσήπτων, τετραγώνων· νοσσιᾶς ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτὸν, καὶ ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν τῇ ἀσφαλτῷ. Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν κιβωτὸν· τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος τῆς κιβωτοῦ, καὶ πενήκοντα πήχεων τὸ πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος αὐτῆς. Ἐπισυναγών ποιήσεις τὴν κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν· τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· καταγάγα διώροφα καὶ τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. Ἐγὼ δὲ, ἰδοὺ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σὰρκα, ἐν ᾗ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἂν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσῃ. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ· εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτὸν, σὺ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. Καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσαῖς εἰς τὴν κιβωτὸν, ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. Ἀπὸ πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σέ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν βρωμάτων, ᾧ ἐδεσθε, καὶ συναῖς πρὸς σεαυτὸν· καὶ ἔσται σοί, καὶ ἐκείνοις φαγεῖν. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, αὕτως ἐποίησε.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός μδ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἐξηρεύετο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 1.

Υἱέ, σὺ τὴν σοφίαν κήρυξον, ἵνα φρόνῃς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμίσσον δὲ τῶν τρίβων ἐστὶν· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὡς ἄνθρωποι, παρακαλῶ, καὶ προῖμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Νοήσατε ἅκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδεῖτοι ἐνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὁ

θαί. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου· ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, ἢ δὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστί τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν, καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον· κρεῖσσον γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστί. Ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε, καὶ ὑπερηφανίαν, καὶ ὁδοὺς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένους ὁδοὺς κακῶν. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Δί' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην. Δί' ἐμοῦ μεγιστᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Πλούτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν, καὶ δικαιοσύνη. Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον· τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρεῖσσον ἀργυρίου ἐκλεπτοῦ. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι· ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν, καὶ τοὺς θνηταυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὶς.

Ἦχος β'.

Πάτερ ἀγαθέ, πάντων ὧν μοι δέδωκας, ἐγὺ μνωσέ με ἢ ἀφροσύνη· ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδουλεύσα ξένῳ πολίτῃ· ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεπλησκόμην· διὸ ἔδραμον πρὸς σέ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν· Σκέπασόν με τὴν γύμνωσιν, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντων, πᾶσα πλάτῃ πέπαυται· καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εκ λαγόνων σου παρθενικῶν, φαῖς τῷ Κόσμῳ ἔλαμψε, διὰ λόγου ὁ Λόγος. Αὐτὸν ἱκάτευε σεμνὴ Παναγία Παρθένη, ῥυσθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά, καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος Ἰηχοῦ. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Νηστεία καὶ δεήσει, ἑαυτῆς καθαρίσωμεν, καὶ πενήτων προμηθεία, τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν· στεναῶμεν, πενήθωμεν θερμῶς, ὡς ἔχωμεν καιρὸν ἐπιστροφῆς, ἵνα πένθους αἰωνίου, τῇ ἐν φλογὶ γενένης λυτρωθῆμεν, δόξαν ἀναπέμποντες Χριστῷ, μετάνοιαν ὀρίσαντι βροτοῖς, πᾶσι τοῖς ἐπιστρέφουσι, γνώμης εὐθύτητι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὰς χεῖράς σου ταῖς Δείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένη Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς πόθῳ, ἀνευφημοῦντάς σε καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια.

Ἡ νηστεία εὐφραινόμενοι, ταῖς ὑμνωδίαις ἀγαλλόμενοι, καὶ ταῖς ἐντευξέσι κράτος, κατὰ πάντων τῶν παθῶν, φερόμενοι πατήσωμεν, τοῦ Βελίαιρ τὰ ἔνεδρα, βοηθώμεν τῷ Χριστῷ συνεπόμενοι· Τὸν Σταυρὸν σου βλέψαι ἀξίωσον ἡμᾶς, ὡς οἰκτιρμῶν παρέχων τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Θεομακάριστε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενῆσάν με, ψυχὴν θεραπεύσον, ὅτι συνέχομαι δεινῶς, τοῖς πταίσμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγαῶ σοι, σεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάμωμε, τὸν πολλὰ πλημμελήσαντα, ἵνα ἐν παρρησίᾳ βοῶ σοι· Χαῖρε Θεοῦ οἰκητήριον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῶδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ β'. Ὡδή.

Τριῶδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή β'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ἰ**δετε ἴδετε, ὅτι Θεὸς ἐγὼ εἰμι, ὁ δουλωθὲν
- τα τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τῷ Μωϋσῇ δι-
- μαγωγεῖν, ἐν ἐρήμῳ προσταξας, καὶ σῶσας
- ὡς δυνατὸς τῇ ἐξουσίᾳ μου.

Υιοθετήσας με, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, ὁ ὑπεράγαθος Πατήρ, πλῆτῳ παντοίων ἐκόσμησας καλῶν· ἀλλ' ἐδούλευσα θέλων, τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· ὅθεν ἐπτώχευσα.

Ἰλεως ἴλεως, ἴλεως ἔσο Κύριε· κρίνον τὴν κρίσιν μου ἐμοί, Δικαιοκρίτα τὸν μικρόν μου στεναγμόν, διὰ ἔλεος μέγα, προσδεχόμενος Χριστέ· καὶ μὴ παρίδῃς με.

Α'ποδυσάμενοι τὸ δυσαχθές χιτώνιον, τῆς ἀκρασίας, τὴν παιδράν τῆς ἐγκρατείας, ἐνδυσώμεθα στολὴν, καὶ λαμπροὶ γεγονότες, τὴν λαμπράν τοῦ Λυτρωτοῦ, φθάσωμεν Ἐγερσιν.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με σῶσόν με, ἡ τὸν Σωτῆρα τέξασα· ἴδε τὴν θλίψιν μου Ἀγνή, ἣν ἡ πληθὺς τῶν ἀμετρήτων μου, κακῶν, ἐμποιεῖ καθ' ἡμέραν, τῇ ἀθλίᾳ μου ψυχῇ, ἐξ ἀπογνώσεως.

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ τὴν σωτηρίαν ὑμῖν πηγάσας ὡς Θεός· ἦν διὰ τῆς ἐγκρατείας, πάντες βροτοὶ ἀρύσασθε.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ καιρὸν ὀρίσας, ἱερόν ἅγιον ὑμῖν, εἰς εὐωχίαν ψυχικὴν, τὸ τῆς Νηστείας στάδιον. Δόξα.

Τριαδα δοξάσωμεν, Μονάδα προσκυνήσωμεν, ἀναρχον ἀνάρχου, Πατρός Υἱὸν μονογενῆ, Πνεῦμα τὸ σύνθρονον Υἱῷ, καὶ Πατρὶ συναίδιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσώπησον ἀπαύστως, τὸν Σωτῆρα Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον, σῶματί τε καὶ ψυχῇ, ὁμολογοῦντας ἐκ πάσης, ῥυσθῆναι περιστάσεως.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐν τῷ λαίκῳ ἄβρωτον ἔδειξας ποτὲ, τὸν Δανιὴλ ἐκ λεόντων, νηστεία συμφραζάμενον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἰ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὡδὴ ἡ. Ὅν φρίττουσιν Ἀγγελοι.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, τὴν ὥραν ἐννοῶν, καὶ θ' ἦν παραστήσομαι, τῷ θρόνῳ τῷ φρικτῷ, εὐθύνας ὑφέξων, τῶν πολλῶν μου κακῶν, ὧν περ ἐν ἀγνοίᾳ, ἐτέλεσα καὶ γνώσει.

Μωσῆς καθαρτήριον, νηστείαν εὐρηκώς, Θεὸν κατενόησε, τὸν μόνον καθαρὸν. Ψυχὴ

μου νηστεία καθαρίσθητι, ἵνα πλησιάσῃς, Θεῷ τῷ φιλανθρώπῳ.

Νηστείαν ποθήσωμεν, μητέρα ἀρετῶν, τρυφήν βδελυξώμεθα, γεννήτριαν παθῶν, καὶ κρᾶζώμεν· Πατήρ, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, σῶσον ἡμᾶς σῶσον, εὐχαῖς τῶν σῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Κριτὴν ὃν ἐγέννησας, Παρθένε Μαριάμ, δυσώπει ἐν ὥρᾳ με, τῆς κρίσεως Ἀγνή, αἵκτειραι καὶ σῶσαι, τὸν κατάκριτον, μόνῃ προστασία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ.

Τῶν νηστειῶν τὴν ὑπέροληπον, χάριν μεμνημένοι, ἀρεταῖς ἀστραφθῶμεν, γαληνὰ τὰ πρόσωπα, γαληνὰ καὶ τὰ ἦθη ἐναποδεικνύντες, τῆς ψυχῆς καταστάσει.

Νενηστευκὼς Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα, τῇ Σωμαντίδι, ἀποδίδωσι ζῶντα. Ἐν τούτῳ γνωρίσωμεν, ἀδελφοὶ τὴν νηστείαν, ὡς καλὸν μέγα, ὡς Θεοδώρητον χάριν.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἐν Τριάδι Μονάδα, σὺν Ἀγγελίοις κρᾶζόντες, τοῖς πηλίνοις στόμασι· Δόξα ἐν ὑψίστοις, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτοκεῖς παρθενεύουσα μόνῃ, Θεοχαρίτω τε· τὸ μυστήριον μέγα, φρικτὸν τὰ τεράστιον! Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σεσωματωμένον, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Μηδεὶς ἡμῶν ῥαθυμία καὶ ὄκνη, βαλλέσθω ὡς ἀδελφοί· ὁ κειρὸς ἐργασίας, ὥρα παιηγύρεως· τίς ὁ φρόνιμος ἄρα, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, κερδῆσαι ὅλους αἰῶνας;

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν φλογὶ τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων, • συγκαταβάντα θείκῃ τῇ δυνάμει, καὶ • ὀφθέντα Κύριον, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερ- • υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον κοίτην.

Εἰς ἀμαρτίας πελάγη, εἰς ἀπογνώσεως βάσθη, εἰς τρικυμίας λογισμῶν, καὶ παθῶν καταιγίδας, περιπεσὼν ἀναβοῶ· Ἐλέους ἡ ἄβυσσος, βοήθει μοι, καὶ τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὁμβρησόν μοι ἱλασμόν ἀμαρτιῶν.

Διὰ νηστείας τὸ σῶμα, δι' ἐγκρατείας τὸ πνεῦμα, διὰ δακρύων τὴν ψυχὴν, ἐκκαθάρωμεν πιστοὶ, καὶ καθαροὶ τῷ καθαρῷ,

λαμπρῶς ὑπαντήσωμεν, ὁφόμενοι τὰ σωτήρια Πάθη, ἃ ὑπέστη δι' ἡμᾶς ὁ Λυτρωτής.

Ὡς ὁ Τελώνης στεναῖζω, ὥσπερ ἡ Πόρνη δακρύω, ὥς ὁ Ληστής ἀναβῶ· Μνησθητί με Οἰκτίρμον· ὥς ὁ Τυφλός, Υἱὲ Θεοῦ, κραυγάζω σοι· Ἀνοιξον, τῆς ψυχῆς μου ὀφθαλμούς, πυρρῶντας τῇ κακίᾳ, τοῦ δολίου πτεριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὴν ἀνωτέραν Οὐρανοῦ, καὶ τῆς Κτίσεως πάσης, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν στάμνον τὴν πάγχρυσον, καὶ γέφυραν, καὶ Μητέρα τοῦ Κτίστου, τὴν Παρθένον, μακαρίσωμεν πιστοί.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Τὰς παρούσας ἡμέρας γνωρίσαντες, ὑπὲρ πάσας ἱερχς, προσευχὰς τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν, συνειδήσει καθαρά, συχνότερως τὸ γόνυ κλίνοντες, καὶ λέγοντες· Κύριε πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις καὶ προσευχὰς, τῶν σῶν δούλων αἰεί.

Ὁ λαὸς ὁ καθίσας ὡς γέγραπται, τοῦ φαγεῖν τε καὶ πιεῖν, ἐξανέστησαν παίζειν λατρεύοντες, τῷ γλυπτῷ Βεελφεγώρ. Βλέπε γαστριμαργίας τὰ δεινὰ κηήματα· ἡμεῖς δὲ νηστεύσωμεν, καὶ δοξασθῆσόμεθα, ὡς ὁ μέγας Μωσῆς.

Δόξα.

Ἡ οὐσία Μονάς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος Τριάς, ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ τρωμένη γὰρ τμᾶται, ἐν ἑσᾷ τρισσεύεται· αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον· ἀλλὰ φράζε μοι τὸ Πῶς; Μὴ ἐρεῦνα τὰ βᾶθη τῆς Θεοτοκίας μου· τῆτο παναληθές, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ καταλήψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτι σοῦ ἡ ὀργὴ ἀνυπόστατος ἐπὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, τίς λοιπὸν ὑποστήσεται Κύριε, τὴν ἐκ ταύτης ἀπειλήν; ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος σῶσόν με, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, οὐ κατὰ τὰ ἔργα μου, τὰ πολλὰ καὶ δεινὰ.

Ὁ Εἰρμός.

Εν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ βᾶτι τῷ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ. Δανηλ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ράβδον τὴν

• βλαστήσασαν Ἡσαΐας, κέκράγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστ. τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος βαρύς.

Ἡμαρτον ὁμολογῶ σοι Κύριε, ὁ ἄσωτος ἐγώ· οὐ τολμῶ ἀτενίσαι εἰς Οὐρανὸν τὸ ὄμμα· ἐκεῖθεν γὰρ ἐκπεσὼν, ἐγενόμην ἄθλιος. Ἡμαρτον εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ἐμαυτὸν ἀποκηρύττω, οὐ χρήζω κατηγόρων, ἡδὲ πάλιν μαρτύρων· ἔχω θριαμβεύσάν μου τὴν ἄσωτίαν· ἔχω στηλιτεύουσάν τὴν φαύλην πολιτείαν· ἔχω καταισχύνουσάν τὴν παροῦσάν μου γύμνωσιν, πρὸς ἐντροπὴν δὲ τὰ ράκη, ἃ περιβέβλημαι. Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μετανοοῦντά με δέξαι, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι, ἀνεβδῶν οἱ Ἀθλοφόροι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ετέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, καὶ ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, Χριστέ, βωῶντας· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος βαρύς.

Σωτηρία ἡμῶν ὑπάρχεις Κύριε, καὶ ὑπερασπιστής ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ'. Ψαλμός μέ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 9.

Τὰδε λέγει Κύριος· Γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ, λέγοντες· Πλίνθοι πεπτῶκασιν· ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους καὶ κόψωμεν συκαμίνους, καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον· καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ὄρους Σιών ἐπὶ αὐτόν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διασκεδάσει. Συρίαν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίου δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἀπεστράφη,

ὥς ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν. Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ οὐρανόν, μέγαν καὶ μικρόν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμαζοντας, αὕτη ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, οὗτος ἡ οὐρά. Καὶ ἔσονται, οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον, πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίωσιν αὐτούς. Διὰ τοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανούς αὐτῶν, καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροί, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγνωστis ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βουνῶν πάντα. Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ ἔσται ὁ λαὸς ὡς κατακαυμένος ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει· ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τῶν ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος, ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ. Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τοῦ Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τοῦ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰουδαν. Ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἐκ ἀπεστράφη ὁ θυμός, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή. (Κεφ. I. 4.) Οὐαὶ τοῖς γράφουσι πονηρίαν! γράφοντες γάρ, πονηρίαν γράφουσιν· ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομίαν. Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τοῦ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τὴν δόξαν ὑμῶν, τοῦ μὴ ἐμπειεῖν εἰς ἀπαγωγὴν; Ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή.

Προκείμενον, Ἦχος γ'. Ψαλμός μς'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου τὰ παρόντα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Ἐστησαν τὰ τριάκοντα.

Κύριε, ὁ Σταυρῷ κτείνας τὸν δόλιον, τῆς αὐτοῦ ρύσαι με ἀπάτης, τὸν ἀμαρτάνοντα καὶ ἐξαπατῶμενον· καὶ Νηστεία ἐκκαθάρας με, δίδου μοι τὰ σὰ θειήματα τελεῖν, ὅπως βλέψω Δέσποτα, γεγηθὼς τὰ σεπτά Παθήματά σου.

Τέτρωμαι, ἡδονῆς ρομφαία Κύριε, καὶ δεινῶς ὅλως ἐνεκρώθην· ἴασαι, ζώωσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ τῇ λόγῃ τρωθεὶς Δέσποτα, καὶ τοὺς τετρωμένους βέλει τοῦ ἐχθροῦ, ὡς Σωτὴρ ἰασάμενος· καὶ σεπτῶν σου Παθῶν κοινωνὸν ἀναδείξόν με.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Σταυρωθήτω ἔκραζον.

Τῇ Νηστεία Κύριε, τὰς ψυχὰς φωτισθέντες, καταξιωθῶμεν, τὸν Σταυρόν σου ἀκατακρίτως ἰδεῖν ἐν χαρᾷ, καὶ προσκυνῆσαι φοβερῶς· διαλάμπει γὰρ αὐτός, Πάθη τὰ σὰ τὰ ἐκούσια, ἃ εὐδόκησον φθάσαι, ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμός μζ'.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφοδρά.

Στίχ. Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ αὐτοῦ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 4.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Εἴσελθε σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σὲ εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου, ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, εἰσάγαγε πρὸς σὲ ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν, ἑπτὰ ἑπτὰ, ἄρσεν καὶ θῆλυ· καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Ἐτι γὰρ ἡμερῶν ἑπτὰ, ἐγὼ ἐπάγω ὑστὸν ἐπὶ τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· καὶ ἐξαλείψω πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα,

ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμός μὴ.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. οὐστὺφμὲς μοῦο
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 32.

Κύριε, ἀκούε μου· καὶ μακάριοι, οἱ ὁδοῦς μου φυλάξουσιν. Ἀκούσατε σοφίαν, καὶ σοφίσθητε, καὶ μὴ ἀποφραγῆτε. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εἰσακούσεται μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδοῦς φυλάξει, ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν σταθμούς ἐμῶν εἰσόδων· αἱ γὰρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐταμάζεται θάλασσις παρὰ Κυρίου. Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμέ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχάς· καὶ οἱ μισοῦντές με, ἀγαπῶσι θάνατον. (Κεφ. Θ'. 1). Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε σῦλος ἐπ' αὐτήν. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὁς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδύσει φρενῶν, εἶπεν· Ἐλθετε, φαγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μῶλωπεσ αὐτῷ. Μὴ ἔλεγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσεις σε· δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἦχος β'.

Πατέρα σε τὸν Κτίστην, ἐπ' γράφεσθαι τολμῶ Κύριε, ζῶν ὑπάρχων γηγενὲς, τῆς σῆς μετέχων εἰκόνας, καὶ τῆς υἱοθεσίας διήμαρτον, ἀσώτως βιώσας, καὶ τῇ λήθῃ τῶν σῶν δωρεῶν, ἐκδαπανήσας τὴν περιουσίαν. Μὴ οὖν ἀποκηρύξης με, ὁ τὸν σὸν εὐδοκήσας Υἱὸν μονογενῆ, Σταυρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ σαρκί, καὶ θάνα-

τον ὑπομείναι· ἀλλὰ βελτιώσας, οἰκείωσον σαυτῷ Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντίστησαν, τοῖς Τυράνοισι λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ, καὶ βασάνοις παραδώσετε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οτε σε ὁ ἄνομος λαός, Σῶτερ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, ξύλῳ ἀνῆρτησε, τότε καὶ ἡ πάναγνος, ἀγνὴ καὶ Μήτηρ σου, παρεστῶσα ὠδύρετα, ἐλόφυρομένη· Τέκνον μου γλυκύτατον, φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν· οἶμοι! πῶς κακούργων ἐν μέσῳ, ξύλῳ προσπαγῆναι ἠνέσχου, ὁ τὴν γῆν κρεμάσας ἐν τοῖς ὕδασι;

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. τὰ τοῦ Ἦχου Καθίσμ. Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν τὸ παρὸν, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ξύλῳ ἐμάραντας, τὴν φλόγα Δέσποτα, τῆς παραβάσεως Σταυρῷ ὑφούμενος, καὶ ἀπενέκρωσας ἐχθρόν, νεκρούμενος θανάτῳ· ὃθεν ἱκετεύω σε, τῆς σαρκὸς μου θανάματα, νέκρωσον καὶ ζώωσον, τὴν ἀθλίαν καρδίαν μου, νηστεία παθοκτόνῳ καθαίρας με, πάσης κηλίδος ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον, αἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμενας· ὃν ἡ τεκῆσά σε Χριστέ, ὁρῶσα ἐτίτρωσκετο· σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς ἐπωδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, αἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἶρων τὴν τοῦτου ἁμαρτίαν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερον Καθίσμα.

Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος.

Τὴν παιδράν διανύοντες, τῶν Νηστειῶν εὐωχίαν βοῶμεν· Ἀπαντας διατήρησον ἐν εἰρήνῃ Κύριε, πάσης τῆς μηχανίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τὸν Σταυρὸν σου τὸν σεπτόν, φόβῳ ἀσπάσασθαι, ὁ δὲ αὐτῷ τὰ ἐλέη σου, παρέχων τῇ Οἰκουμένῃ, μόνη Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ήχος ὁ αὐτός. Εὐσπλαγχνίας.

Η Παρθένος καὶ Μητήρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλου ἠρώσά σε νεκρόν, ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, βοῶσα ἔλεγε· Τί τὸ φοβεράν ταῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν σταυρῷ πῶς θνήσκεις, θάνατον ἐπονειδιστον;

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν γ'. Ὡδὴν.

Τριώδιον ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδὴ γ'. Ήχος γ'. Τὸ στερέωμα.

Συσταυρούμενοι, τῷ δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντι, νεκρώσωμεν ἅπαντα, σαρκὸς τὰ μέλη, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν.

Ο τὴν ἀκανθάν, τῆς ἀμαρτίας ἐκτείλας, σταυρώσει σου Κύριε, τοὺς ἀκανθώδεις, λογισμοὺς τῆς διανοίας μου ἔκτιλον.

Καθοπλίσαντες, τὰς διανοίας νηστεία τρεψώμεθα ἔκφυλα, Δαιμόνων στίφη, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ τειχιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενος, ἐκ σοῦ προῆλθεν ὁ Λόγος, τὴν ἔκπτωσιν Ἀχραντε, τῶν Προπατόρων, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν διορθούμενος.

Ἔτερον ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ήχος β'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ο σὸς ζωοποιὸς Σταυρὸς Κύριε, σφραγίς μοι ὑπάρχει εἰς σωτηρίαν· ἐν αὐτῷ γὰρ τὸν ἀντίπαλον, καταργῶν ἀνυμνῶ σε ὡς Θεὸν δυνατόν.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ καρπὸν ἤνεγκε, τῷ Κόσμῳ ζωώσεως αἰδίης· ἡμεῖς ἀπογευσόμενοι, ἐκ θανάτου Χριστέ ἀπολυτρούμεθα.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς μορφῆς πρόσωπα, δοξάζω, Πατέρα, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα, ἐν τῷ κράτει τῆς Θεότητος βασιλεύει γάρ, καὶ μοναρχεῖ ὡς Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τόκος σου σεμνὴ φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν οὐκ ἀδρός κυηθεὶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η χάρις τοῦ Σταυροῦ προσεκλάμπουσα, τῷ Κόσμῳ πρὸς τὰ θεία σου Οἰκτίρμον, συγκαλεῖται Πάθη πάντας ἡμᾶς, ἃ πιεῶς προσκυνῆσαι καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνουμένων σε.

Ὡδὴ ἡ. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Σταυρῷ τὰς ἀρχαῖς θριαμβεύσας, καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους φωτοδότα, ὅταν ἔλθῃς μετ' ἐξουσίας, κρῖναι Κόσμον ἅπαντα, μὴ τὰ ἐμὰ, Λόγε θριαμβεύσης κρύφα, ἵνα τὴν πολλὴν σου, δοξάζω εὐσπλαγχνίαν.

Κριτὸς ὁ κριτὴς πρὸ βημάτων, ἔστης κατακρίνων τὴν ἔχθραν τῷ Σταυρῷ σου, μακρόθυμε Δικαιοκρίτα· διὸ κατὰ κρίσεως αἰώνιον ρῦσαι, τοὺς φόβῳ κραυγαζόντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Νηστείας πυρὶ στομωθέντες, Παῖδες εὐσεβεῖς, τὴν ἐπηρμένην πάλαι φλόγα, θεία δρόσῳ ἔσβεσαν ὄντως· καὶ ἡμεῖς νηστεύοντες τὰς καμίνους πάντων, παθῶν κατασβέσωμεν, ὅπως τῆς γενένης ἐκφύγωμεν τὴν φλόγα.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία, οἶκον ἑαυτῇ δομησαμένη ἐσαρκώθη, ἀπορρήτῳ συγκαταβάσει, Κόρη ἀπειρόγαμε· σὺ γὰρ μόνη, πασῶν γενεῶν ἐκλελέξαι, ἀφθορος ἀφθάρτου, εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εἰρμός ἄλλος.

Τὸν ἐν τῇ βᾶτῳ Μωσεῖ.

Ο φέρων λόγῳ τὸ πᾶν, δι' ἐμε πάντα φέρεις, ραπισμοὺς ἐμπτυσμούς τε, καὶ τὴν σταύρωσιν Χριστέ· αἰνῶ τὰ μεγαλεῖα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὕη Χριστέ ὡς ἀμνός, λογχευθεὶς τὴν πλευράν σου, ἵνα με τὸ πρόβατον σώσῃς, τὸ ἀπολωλός, ἐκ θήρας διαβόλου, καὶ τῇ καλῇ σου μάνδρᾳ, συντάξῃς εἰς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Θεότης μία Τριάς, ἡ ἀμέριστος φύσις, μεριστὴ δὲ προσώποις, τὸ αἰδὶον κράτος, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυήτορ Ἀγνή, ἡ οὐράνιος πύλη, ἡ σωτήριος θύρα, πάντων τῶν Χριστιανῶν, τὴν δέησιν προσδέχου τῶν σὲ μακαριζόντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, ἱερεῖς ἐγκαινῶνται, Βασιλεῖς κραταιοῦνται, πᾶς φω-

τίζεται πιστός· ἀξίωσόν με τοῦτον, ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι καὶ ὄψαι εἰς αἰῶνας· Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν τῇ βάλῃ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τῆ
Σαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπῶ-
σαντά ποτε, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐν τέμψ· σικκῇ καὶ γραμμῇ.

Τὸν ὄφιν Μωσῆς ἐν ζυλῷ ἀνυψῶν, σὲ προ-
τύπου Χριστέ, Σταυρῷ ἐβελουσίως ὑψω-
θέντα, καὶ τοῦ ποιητοῦ τὴν ἰσοβολὸν κακίαν,
ἀπορρήραπίσαντα, πρὸς σεαυτὸν δὲ τοὺς βρο-
τούς, ἀναλκύσαντα φιλάνθρωπε.

Ἡρί με τοῦ σὺ καθάρισον φόβου ἀνέκπτων
μου τῇ ψυχῇ, τὴν θείαν σου ἀγάπην, καὶ
Σταυρῷ τειχίζων με τῷ σῶ, ἣν ἐξηπάτησε δό-
λω, ὁ παλαιὸς πτεριστής, ταῖς ἡδοναῖς αἵμα-
νώσας, τὴν ἐμὴν Χριστέ διάνοιαν.

Ἀίσχρων λογισμῶν, καὶ πράξεων φαύλων,
νηστεύσωμεν ἀδελφοί, ἀγνίσωμεν καρ-
δίας, πτερωθῶμεν θείαις ἀρεταῖς, καὶ χαμαι-
ζήλου κακίας, ὁρμαῖς ἐκκλίνωμεν, ἵνα τὸ Παί-
σχα τὸ μέγα, λαμπροφόροι θεασώμεθα.

Θεοτοκίον.

Σ' κ σου τὴν ἡμῶν, πτωχείαν Παρθένε, θέ-
λων ἐφόρεσεν ὁ πλούσιος τῇ φύσει· ὁρα-
τός δὲ γέγονεν ἡμῖν, ὁ ἀοράτως τοῖς ἄνω χο-
ροῖς ὑμναύμενος, τὴν συντριβεῖσαν εἰκόνα, ἀ-
ναπλαττῶν ἀγαθότητι.

Εἰρμός ἄλλος. Σὲ τὴν νοσητήν.

Σ' ἐ τὸν ἐν Σταυρῷ, παῖς χειρας τανύσαντα,
καὶ τὰ τετραπέρατα αἰκνούμενον, δι' οὗ
τὴν πρὸς τὸν Πατέρα, εὔραμεν εἰσοδὸν, Υἱὲ
Θεοῦ πάντες μεγαλύνομεν.

Σ' ἐ ἐξ ἀκανθῶν, Χριστέ στεφανώσαντες, αἱ
ἄνομοι ἔτυπτον, καὶ ἐσταύρωσαν· ἐν οἷς
ἢ ὑπ' Οὐρανὸν ἐκλονεῖτο ἅπαντα· ἡμεῖς δὲ σω-
θέντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σ' ἐ τὴν τριφεγγῇ, ἀγίαν Θεότητα, τὴν τὸ
πάν συνέχουσαν, καὶ φυλάττουσαν αἰεὶ,
τὸν Πατέρα, Υἱόν τε, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὑ-
μνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ' ἐ τὴν φωτεινὴν, νεφέλην τοῦ Πνεύματος,
ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψε φῶς τὸ ἀπρόσιτον,
Χριστός τῆς δικαιοσύνης ὁ μέγας ἥλιος, ὑμνοῖς
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σ' ὑ ἡμῶν τὸ φῶς, τὸ ἄγιον σύνθημα, τὸ τῆς
νίκης τρόπαιον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ·
αὐτὸς τὴν ἐγκράτειαν ἡμῖν καταγλύκατον, καὶ
σὲ προσκυνῆσαι καταξίωσον. Ὁ Εἰρμός.

Σ' ἐ τὴν νοσητήν, καὶ ἔμφυχον κλίμακα, ἐν
ἣ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπεσκήρικτο· δι' οὗ τὴν
πρὸς Οὐρανὸν εὔραμεν ὁδοῦν, ὑμνοῖς ἀσιγή-
τοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον.
Εἰς τὰ Ἀπόστ. τῶν Ἀίνων, τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Ἦν τιμὴ ὧν υἱότητος, Πατρός ἀγαθοῦ, ὁ ἄ-
νους ἐγὼ οὐ συνῆκα, ἀλλ' ἐμαυτὸν τῆς
δόξης ἐστέρησα, τὸν πλούτον κακῶς δαπανή-
σας τῆς χάριτος· λειπόμενος δὲ θείας τροφῆς,
παράσιτος γέγονα μαρῶ πολίτη· ὑπ' αὐτοῦ
δὲ πεμφθεὶς εἰς τὸν αὐτοῦ ψυχοφθόρον ἀγρόν,
ζῶν ἀσώτως συνεβοσκόμην τοῖς κτήνεσι, καὶ
ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων, οὐκ ἐνεπληροπόμην.
Ἀλλ' ὑποσρέψας, βοήσω τῷ εὐσπλαγχνῷ, καὶ
οἰκτιρμονι Πατρί· Εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ ἐνώ-
πιόν σου, ἥμαρτον, ἐλέησόν με. Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ἦν Μαρτύρων σου τὰ πλῆθη, δυσωπῆσί σε
Χριστέ· Ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.
Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.
Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε.

Ἦν οὖν ὑπομείνας πολλὰς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστε-
νες δακρύουσα, καὶ ἀνεθόας πικρῶς· Οἱμοὶ
Τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις, θεί-
λων ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς·
Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν
ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάρ. τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. δ'.

Υ' πόστασις ἔργων, ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστι Κύριε·
ἐλεήμων ὑπάρχεις φιλάνθρωπε, τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου, μὴ παρίδῃς ἀναμάρτητε.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός μδ'.

Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως.

Στίχ. Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε
τὴν γῆν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. I. 17.

Ἔσται, ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν
ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐ-

πισκέφομαι ἐπὶ τῶν κοῦν τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τῆς δόξης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Εἶπε γάρ· Ἐν τῇ ἰσχυί ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχύιν αὐτῶν προνομεύσω, καὶ σείσω πόλεις κατοικημένας, καὶ τὴν Οἰκουμένην ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιάν, καὶ ὡς καταλειμμένα ὡς ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς διαφεύξεται με, ἢ ἀντείπη μοι. Μὴ δοξασθῆσεται ἀξίην ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθῆσεται πρίων ἄνευ τοῦ ἐλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ αὕτως, ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος Σαββῶθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν, ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν, πῦρ καιόμενον καυθήσεται. Καὶ ἔσται τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ· καὶ αἰγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιόμενος, καὶ φαίγεται ὡς πὶ χάρτον τὴν ὕλην. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσονται τὰ ἄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ ὄρυμοι, καὶ καταφαίγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης· καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν, ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτούς. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ αἱ σωθέντες τοῦ Ἰακώβ οὐκέτι μὴ πεπολιότες ὦσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτούς, ἀλλ' ἔσονται πεπολιότες ἐπὶ τὸν Θεόν, τὸν Ἅγιον τὸν Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός ν'.
Εἰλήσόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου εἰς ε'. καὶ τοῦ Μηναίου δ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Ασώτως διασπαίρας, τὸν πατρικόν μου πλοῦτον, ἔρημος μέγωνα, ἐν τῇ χώρᾳ ἀκήσας, τῶν πονηρῶν πολιτῶν· καὶ τῇ ἀλαγῇ ὡμοιώσῃ ἀνοήτοις κτήνεσι, καὶ πάσης γεγύμνωμαι θείας χάριτος· διὸ ἐπιστρέψας βοῶ σοι, τῷ εὐσπλαγχνῷ καὶ οἰκτίρμονι Πατρί· Ἠμαρτον, δέξαι με μετανοοῦντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.
Δίς.

Μαρτυρικόν.

Ἰερεῖα ἔμφυχα, ἀλακαυτώματα λογικὰ· Μάρτυρες Κυρίου, δύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γνωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοις ἀνεπίθατος, πρεσβεύσατε, καὶ ἡμᾶς συμποσμηθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ἡλίου αὐγάσματα, τοῦ ποταμοῦ δεδαιγμένα, θεόπται Ἀπόστολοι, φωτισμὸν αἰτήσατε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ παθῶν ῥύσατε, ἀχλυώδους σκότους, καὶ ἡμέραν τὴν σωτήριον, ἰδεῖν πρεσβεύσατε, διὰ πρεσβευτῶν καὶ δεήσεων, καρδίας ἐκκαθαράντες, ὥς ὁ πονηρὸς ἐτραυματίσεν· ὅπως ἡμᾶς πίστει, σωζόμενοι γεραιώμεν αἰεὶ, τοὺς τῷ πανσόφῳ κηρύγματι, Κόσμον διασώσαντας.

Εἰς χώραν ὁ Ἄσωτος, ἀποδημήσας κακίας, κακῶς ἐδαπάνησα, ὃν περ Πάτερ εὐσπλαγχνε, πλοῦτον δέδωκας, καὶ λιμῷ τήνομαι, ἀγαθῶν πράξεων, καὶ αἰσχύνῃ παραβάσεως, ἰδοὺ ἐνδεδυμαι, χάριτος ἐνθέου γυμνούμενος, καὶ κραίω σοι τό, Ἠμαρτον· αἶδα γὰρ τὴν σὴν ἀγαθότητα· δέξαι με ὡς ἕνα, οἰκτίρμον τῶν μισθίων σου Χριστέ, τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι, τῶν ἡγαπηκότων σε.

Ἔτερον προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, φωστήρες Οἴκου μένης, καὶ εὐεργέται καὶ σωσταί, αἱ θεοὶ τῆς δόξης, ὡς οὐρανοὶ δηγήτορες, καὶ πεποικιλμένοι τοῖς ἄστροις τῶν θαυμάτων, καὶ ταῖς τέρασι τῶν ἰάσεων, ἐκτενωὲς ὑπὲρ ἡμῶν, τὰς ἱκετηρίας Κυρίῳ προσάγετε, εἰς ὅσῃν ἄχραντον, τὰς εὐχαῖς δεχθῆναι ἡμῶν, καὶ ἀξιωθῆναι τὸν ζωηφόρον Σταυρόν, καὶ προσπυξασθαι, καὶ βλέψαι φόβῳ ἅπαντας αὐτοῦ τῇ προσκυνήσει, κατὰπεμψον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου, Σωτῆρ ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ια'.
Ἠλπίσα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.
Στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;
Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 6.

Νῶς ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμός τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσῆλθε δὲ Νῶς, καὶ αἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυ-

νὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν κυτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτὸν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε.

Πρακείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός νβ'.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 12.

Υἱέ, εἰάν σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον σου· εἰάν δὲ κακὸς ἀποθῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις τὰ κακά. Υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσῃ, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται· ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώζεται ὄρνεα πετώμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδοὺς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τοὺς δὲ ἄξονας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συναίγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ δρατεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἢ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ· ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δῖφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· Ὅς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι λέγουσα· Ἀρτον κρυφίων ἡδέως ἄψασθι, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ πίστε. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὀλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον Ἄδου συναντᾷ. Ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαθήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον, ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πῆγς· ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, προστεθήσεται δὲ σοι ἔτη ζωῆς.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Εἰς τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα Ἀποστολικά καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος Ἦχου. Εἰς δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ.

Φωστῆρες κόσμου ἀπλανεῖς, Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, φωτίσατέ με τὴν ψυχὴν, ἁμαρτία τυφλώττουσαν, καὶ δείξατε θείας ἡμέρας κοινωνόν, φυλάττοντα τὰς σωτηρίας ἐντολαῖς, καὶ σκότους με λυτρώσατε ἐκεῖ τοῦ ἀφεγγοῦς, ὅπως ὑμᾶς δοξάζω.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἀγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητὴρ, ὡς τὸν ἀπάντων Ποιητὴν ἀπορήτως τεκούσα, ἐκέλευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολ. ἕτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Κοσμολαμπεῖς φωστῆρες, θεοὶ Ἀπόστολοι, καταφωτίσατε τοὺς ὑμνωδοὺς ὑμῶν, ἀμείβοντες τὸν χρόνον τῆς Νηστείας, ἀξίως αἰτούμενοι, πάντας θεάσασθαι, τὸ ξύλον τοῦ ζωηρόρου Σταυροῦ, καὶ ἀσπάσασθαι ἀρρύποις χεῖλεσι, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐκβοῶντας ψαλμικῶς· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν, προστασίαν αἰτούμεν· Σπλαγχνέσθητι εἰς ἀπερίστατον λαόν· δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα Τριῳδία εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ δ'. Ὡδὴ.

Τριῳδίον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. β'. Χριστός μου δύναμις.

Νηστείαν δάκρυα, εὐχαῖς συμπάθειαν, εὐκατάνυκτον ἥθος, γνώμην ὀρθὴν, βίου κασαρότητα, ἐπιδειξώμεθα πιστοὶ, ὅπως δόξης ἀπολαύσωμεν.

Φωστῆρες φαίνοντες, τῷ στερεώματι τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας περιφανῶς, ὠφῆτε Ἀπόστολοι· διὸ φωτίσατε ἡμῶν, τὰς καρδίας θείῳ Πνεύματι.

Ως Δεῖοι ἄνθρωποι, προσαναπτόμενοι, τῷ πυρὶ τῷ αὐτῷ τὰς ἐμπαθεῖς, ὕλας καταφλέξατε, τῶν καρδιῶν ἡμῶν σοφοὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Λυχία ἄσβεστος, νυμφῶν ὀλόφωτε, Σεραφίμ ὑπερτέρα καὶ Χερυβὶμ, ὄχημα Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν με χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Αμπτῆρες Θεοφανείας, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος ἀναδειχθέντες, τῆς ἀγνοίας τὴν νύκτα ἐλύσατε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αἰθρίασαντες, φωτίζετε τὴν Οἰκουμένην ταῖς πυρροφθόγοις, Δείαις διδαχαῖς ὑμῶν.

Τὸν Κόσμον διαδραμόντες, ἄλλος οὖν κατ' ἄλλα μέρος, εἰς μίαν πίστιν, πάντας συνήρᾱσατε Ἀπόστολοι, καὶ μεταλαχόντες τὰ οὐράνια, χορεύετε, Χριστὸν ἀπαύστως ἐκδυσωποῦντες, τοῦ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα.

Υἱὸν ἐκ Πατρὸς καὶ Πνεῦμα, δοξάζω ὡς ἐξ ἡλείου φῶς καὶ ἀκτῖνα, τὸ μὲν γεννητῶς, ὅτι καὶ γέννημα, τὸ δὲ προβλητῶς, ὅτι καὶ πρόβλημα, συνἀναρχον, μίαν οὐσίαν, προσκυνουμένην, ὑπὸ πάσης κτίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τεκοῦσα, καὶ τὴν αἰγναίαν φρουροῦσα, Σεμνὴ σὺ ὠφθης, τὸν Θεὸν γεννήσασα καὶ ἄνθρωπον, ἕνα τὸν αὐτὸν ἐν ἐκατέρᾳ μορφῇ· τὸ Δαῦμά σου Παρθενομῆτορ, ἐκπλῆττει πᾶσαν, ἀκοὴν καὶ ἔννοιαν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προσθεύεις ὑμῶν ἀγίαις, Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου ἀξιωθῶμεν, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν προσπτύξασθαι, ἀγνοῖς καὶ τοῖς χεῖλεσι καὶ ὁμμασι, προκείμενον τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ὑπὸ πάντων, καταπροσκυνούμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Ακήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τέκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δεικνυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοὴν σου, καὶ ἐφοβήθην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς ταῖς ὁσίαις.

Μωϋσῆν ἡ ὑψεσία, Δεόπτην ἐδείξε, καὶ Ἡλίαν πυρίνῳ ἄρματι ἔλαβε· σπεῦσον λογισμῶν, βλαβερῶν ἐγκρατεύθητι, ὅπως χαμαιζήλου, ψυχὴ ῥυσθῆς ἀπάτης.

Ολισθαίνων τοῖς χεῖρῳ, προσεπεκτείνεμα, καὶ τῷ μῶλωπι τραῦμα, προσεπιτίθιμι· ἴασαι Χριστέ τὴν λιθωδὴ μου πώρωσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, Οἰκτιρμον ἰκεσίαις.

Οὐ τοῦ Κόσμου φωστῆρες, οἱ Θεαυφέστατοι, τῶν παθῶν ἡμῶν κέφη, δασκεδάσατε, καὶ προσκυνηταῖς, τῆς λαμπραῖς Ἀναστάσεως, δείξατε ὑμνοῦντας, τὸν Ἥλιον τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Γενεαὶ γενεῶν σου, Θεομακάριστε, μακαρίζουσι πάλαι, ὡς προσφῆτευσας· μόνη γὰρ βροτοῖς, τὸν μακάριον τέτοκας, Λόγον ἀπόρητως, ἐκ σοῦ σωματωθέντα.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ ὁσίοί σου Παῖδες.

Εν τῷ βυθῷ τῆς πλάνης τοὺς νηχομένους, ἀγρεύσαντες καλαμῷ τῆς πίστεως, Ἀπόστολοι Κυρίου φέρετε τούτους, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Μεγάλῃ ἡ ἰσχὺς σου ἐν Ἀποστόλοις, ὅτι σκιαὶ καὶ σουδάρια αὐτῶν, ἰῶνται τοὺς ἀσθενοῦντας, εὐλογοῦντας, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ανάρχῳ καὶ γεννῆσαι τε καὶ προσδῷ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διαπαντός ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σῶσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς δωδεκαὶς ἀγία τῶν Ἀποστόλων, τὸν τίμιον Σταυρὸν καταξίωσον, ἀκατακρίτως με προσκυνῆσαι εὐλογοῦντα, ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐ δὲ οἱ σου Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ Χερυβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν Τρισάγιον ὕμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Θεὲ καὶ Κύριε, πολυέλεε, τὰ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀποκάθαρσον τραύματα, μετανοίας προσπλάττων μοι φάρμακα· ἥμαρτον, ἥμαρτόν σοι. οἰκτιρον σῶσόν με, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου εὐχαῖς, ὡς πολυέλεος.

Ο ρμαῖς ἀτόποις ἐξηκολούθησα, φρενοβλαβῶς καὶ ἔξω, ἐμαυτοῦ ὅλως γέγονα, ἡδονῶν τὸ τραχύ σιτιζόμενος, καὶ τῆς σωτηρικῶδους καθυστέρημένος, βρώσεως δ' ἄσωτος Χριστὸς οἴκτειρον σῶσόν με.

Ψυχὴ κακίας μὴ καθαρεύουσα, καὶ ἡδονῶν σαυτὴν, φθοροποιῶν μὴ μακρύνουσα, τί ἀκαίρως ἀγάλλῃ νηστεύουσα; ταύτην γὰρ τὴν νηστείαν, οὐκ ἐξελέξατο, Κύριος ὁ μόνος, τὴν ἡμῶν θείων διόρθωσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τῷ θείῳ με φωταγωγήσον, ἡ τοῦ φωτὸς Παρθέने, Θεοτόκε λοχεύτρια, καὶ ψυχῆς μου τὸν ζῶον ἀπέλασον, ὅπως σε μακαρίζω, ἣν μακαρίζουσι, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων γενεαί, ὡς προεφήτευσας.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Οἱ λόγῳ ἰδιῶται, σοφοὶ τῇ γνώσει ὠφθητε, πλοκαῖς τῶν λόγων, φιλοσόφων λύσαντες, ῥητόρων τὰς διπλόας, καὶ ψήφους ἀστρονόμων· διὸ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, μόναι πάσης Οἰκουμένης, ἀνεδείχθητε Διδάσκαλοι.

Ο Πέτρος ῥητορεύει, καὶ Πλάτων, κατεσίγησε, διδάσκει Παῦλος, Πυθαγόρας ἔδυσε· λοιπὸν τῶν Ἀποστόλων, θεολογῶν ὁ δῆμος, τὴν τῶν Ἑλλήνων νεκρὰν φθογγὴν, καταθάπτει, καὶ τὸν Κόσμον, συνεγείρει πρὸς λατρείαν Χριστοῦ.

Δόξα.

Μόνου μονογεννήτωρ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατρὸς, καὶ μόνε μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύγασμα, καὶ μόναν μόνως μόνου, Θεοῦ ἁγίον Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· ὦ Τριάς μοναῖς ἀγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τῆς τόκου σου, ἐκπλήττει με Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπύρως τὸν ἄληπτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσασα ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαθὼν, τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ὃ τὴν τοῦ Κόσμου, σωτηρίαν ἠνθῆσεν, ἰδεῖν καὶ προσκυνῆσαι, πάντες ἀξιώσωμεν, ἀγνοῖς καὶ χεῖλεσι καὶ ψυχῇ, ἱκεσίαις ὑμῶν πάντων, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Χριστῶ.

Ὁ Εἰρμός.

Ασπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύστις Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς

φύσεις· διὸ σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος πλ. β'.

Τῆς υἱοθεσίας ἐκπεσὼν ὁ ἄσωτος ἐγώ, δουλοπρεπῶς χοίροις συνδιαττώμενος, καὶ μηδὲ τῆς αὐτῶν τροφῆς χορταζόμενος, ἐπανέρχομαι πρὸς σέ, τὸν Πατέρα τὸν εὖσπλαγχνον· ὅθεν ἐξῆλθον κακῶς, ὑποστρέφω καλῶς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων· Ἠμαρτον εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου Πάτερ· παράσχου μοι ἐν ἐπιστροφῇ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἀγαλλιάσθε, καὶ εὐφρανέσθε πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Ἀλλ' αἰτούμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβοισθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον

τῆς Προφητείας. Ἦχος βαρύς.

Εὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Φιλάνθρωπε, ποία σωτηρίας ἐλπίς ἡμῖν; Ἀλλὰ τὴν σὴν ἐξ ὕψους βοήθειαν, ὡς οἰκτίρμων τῷ λαῷ σου, κατὰπεμψον Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός νγ'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 10.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἐνισταμένος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν, καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτῷ, τμῆ. Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τοῦ ζηλωσαὶ τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλῶνος, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας. Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συναῖξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰουδα συναῖξει ἐκ τῶν τεσσα-

ρων περιύγων τῆς γῆς. Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰουδα ἀπολοῦνται. Καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὡς τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. (Κεφ. ΙΒ'. 4). Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Εὐλογῶ σε, Κύριε· διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸν θυμὸν σου, καὶ ἠλέησάς με. Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς μου σωτὴρ μου πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι ἐν αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου, καὶ ἡ αἰνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός νδ'.
Εὐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου.
Στίχ. Πρόσχες μοι, καὶ εἰσακούσόν μου.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Σῶτερ ὁ ἀληθὴς γλυκασμός, ὁ τὰ πικρότατα Μερράς παλαι ὕδατα, γλυκάνας, τυποῦντι τότε, ξυλῷ τοῦ θείου Σταυροῦ, ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, ὡς εὐδόκησας, χολῆς ἀπεγεύσω δέ, τὴν πλευράν ἐκκεντούμενος, ἐξ ἧς τῷ Κόσμῳ, ὕδωρ βρύει ἀφέσεως, εἰς ἀνάπλασιν, τοῦ βροτείου φυράματος· ὅθεν δοξολογοῦμέν σου, τὴν ἄφατον δύναμιν, καὶ δυσωποῦμεν· Παράσχου, ἡμῖν τὸν φόβον σου Κύριε, καιρῷ τῆς Νηστείας, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ μέγα ἔλεος.
Ὅμοιον.

Λόγε ὁ ἀπλωθεὶς ἐν σταυρῷ, ἐπισυναγὼν τὰ μακρὰν διεστῶτά σου, ὑψώσας τὸν λογισμόν μου, ἀπὸ κοπρίας παθῶν, ἀρεταῖς παντοίαις, καταπλούτισον, διδούς τῇ καρδίᾳ μου, τὸν ἀγνότατον φόβον σου, καὶ τῇ ψυχῇ μου, τὴν τελείαν ἀγάπην σου, τῆς πρὸς σάρκα με, ἀγαπήσεως τέμνουσαν· ὅπως δὲ ἐγκρατείας σοι, εὐχῆς καὶ δεήσεως, ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις, εὐαρεστήσω καὶ βλέψω σου, φαιδρῶς τὴν ἡμέραν, τῆς Ἐγέρσεως, λαμβάνων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν τρίτην τῶν σεπτῶν, Νηστεῶν Ἑβδομάδα, Χριστέ Λόγε παράσαντες, τὸ ξύλον τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ σου, κατιδεῖν ἀξίω-

σον ἡμᾶς, καὶ σεπτῶς προσκυνῆσαι, καὶ ᾄσαι ἐπαξίως, δοξάσαι τὸ κράτος σου, ὑμνῆσαι τὰ Πάθη σου, προφθάσαι τὴν ἐνδοξὸν καθάρως, καὶ αἰγίαν Ἀνάστασιν, τὸ Πάσχα τὸ μυστικόν, δι' οὗ Ἀδαμ ἐκάνηλθεν, εἰς τὸν Παράδεισον.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ψαλμός νέ.

Εἰλήσόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος.

Στίχ. Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ζ'. 11.

Εγένετο ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει, ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἑβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός· τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ Οὐρανοῦ ἠνεψύχθησαν. Καὶ ἐγένετο ὁ ὕετός ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σὴμ, Χαμ, Ἰάφεθ οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε, καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος, καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ πᾶν ὄρνενον πετεινόν κατὰ γένος αὐτοῦ, εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾗ ἔστι πνεῦμα ζωῆς. Καὶ τὰ εἰσπορευόμενα, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθε, καθὰ ἐνετείλατο Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε· καὶ ἐκλείσε Κύριος ὁ Θεός τὴν κιβωτόν ἐξωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμός τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐπληθύνθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπληθύνετο σφοδρὰ ἐπὶ τῇ γῆς· καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτός ἐπάνω τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφοδρὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκαλύψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ. Πεντεκαίδεκα πῆγαις ὑπεράνω ὑψώθη τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπεκαλύψε πάντα τὰ ὄρη τὰ ὑψηλά. Καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ κινούμενη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς

γῆς· καὶ πᾶς ἄνθρωπος, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ πᾶν ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηραῖς, ἀπέθανε. Καὶ ἐξῆλειψε πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, καὶ ἑρπετῶν, καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατελείφθη Νῶε μόνος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῇ. Καὶ ὑψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς, ἡμέρας ἑκατὸν πενήκοντα. (Κεφ. Η'. 1). Καὶ ἐμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε, καὶ πάντων τῶν θηρίων, καὶ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ πάντων τῶν πετεινῶν, καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῇ· καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεὸς πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ αἱ καταρράκται τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ συνεσχέθη ὁ ὕψος ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ, πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἠλαττονέτο τὸ ὕδωρ, μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Γαλμαὶς νς'.

Εἰλέησόν με, ὁ Θεός, εἰλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Στίχ. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί. Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἐκ θανάτου. Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει. Πενία ἄνδρα ταπεινοί· χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλουτίζουν. Διесώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων· ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμνητῷ υἱὸς παράνομος. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον. Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· ὄνομα δὲ ἀσεβοῦς σβέννυται. Σοφὸς ἐν καρδίᾳ δέχεται ἐντολὰς· ὁ δὲ ἄστυγος χεῖλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται. Ὅς πορεύεται ἀπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, γνωσθήσεται. Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου, συνάγει ἄνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρρησίας, εἰρηνοποιεῖ. Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίου· στόμα δὲ ἀσεβοῦς καλύψει ἀπώλεια. Μῖσος ἐγείρει νεῖκος· πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικούντας καλύψει φιλία. Ὅς ἐκ χειλέων προσφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον. Σοφοὶ κρύψουσιν αἴσθησιν· στόμα δὲ προπετοῦς

ἐγγίζει συντριβῇ. Κτῆσις πλουσίων, πόλις ὀχυρά· συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν, πενία. Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν, ἀμαρτίας. Ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία· παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται. Καλύπτουσιν ἔχθραν χεῖλη δίκαια· αἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας, ἀφρονέστατοί εἰσιν. Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἀμαρτίαν· φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ. Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαίου· καρδία δὲ ἀσεβοῦς ἐκλείψει. Χεῖλη δικαίων ἐπίστανται ὑψηλά· αἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν. Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου· αὕτη πλουτίζει, καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὲς.

Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, κρεμασθεῖσα ζωὴ τῶν ἀπάντων, Χριστέ ὁ Θεός, ζωοποίησόν μου τὴν ψυχὴν, θανατωμένην τοῖς παραπτώμασι· καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσθαι, τὸ σὸν συγχωρήσεις πρόβατον, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀπεσκήρτησα γὰρ τῶν σῶν ἐντολῶν, καὶ τὸν τῆς ἀναμαρτησίας πλοῦτον, ὃν ἐδωρήσω μοι, διεσκόρπισα φιλαμαρτήμονι προαιρέσει· διεφθάρην τε, καὶ ἐβδελύχθην, ἐν τοῖς τῆς ἀσωτείας ἐπιτηδεύμασι. Ἀλλ' ἀνακαίνισόν με, πρὸς μετανοίαν ἐλκύσας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ο ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κηρύσσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σαρκεὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκίον, τὰ τοῦ Ἦχου· καὶ μετὰ τὴν β'. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάνταρχον Λόγον.

Τῷ τῆς βρώσεως ξύλῳ, πάλαι θανέντες βροτοί, τῷ Σταυρῷ σοι οἰκτίρμον, ἀνεζώοποιημεν· οὐ τῇ δυνάμει Ἀγαθὲ, ἡμᾶς ἐνίσχυσον, τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, ἐν κατανύξει διελ-

Δεῖν, ποιῶντας τὸ Δέλημά σου, καὶ κατιδεῖν
τὴν ἡμέραν, τῆς λαμπροφύρου Ἀναστάσεως.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ, ληπτῶν κρεμάμενον,
καὶ κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλε-
γεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν σταυρῷ
ὥσπερ κακούργος ἐπάγης, τὸ τῶν ἀνθρώπων
ὁ Δέλων, ζωῶσαι γένος ὡς εὐσπλαγχνος;

Μετά τὴν γ'. Στοιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ψχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν σάρκα καθαρθέντα, ὑπὸ τῆς ἐγκρα-
τείας, καὶ ἐν προσευχαῖς ἐλλαμφθέντα,
τὰς ψυχὰς ἡμῶν Κύριε, τὸν τίμιον Σταυρόν
σου καὶ σεπτόν, ἀξίωσαν θεάσασθαι ἡμᾶς,
καὶ ἐν φόβῳ προσκυνῆσαι, ἐν ὑμνωδαῖς ᾄ-
δοντας καὶ λέγοντας· Δόξα τῷ ζωφόρῳ σου
Σταυρῷ, δόξα τῇ θείᾳ Λόγῃ σου, ὅθεν ἀνε-
ζωώθημεν, μόνε φιλήθρωπε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου, ἡ Ἀρνὰς θεωροῦσα,
μετὰ ληστῶν μακρόθυμε, σταυρούμενόν
σε Λόγε, καὶ λόγῃ ἐκκεντούμενον πλευραῖν,
ἠλάλαξε βοῶσα μητρικῶς· Τί τὸ ξένον καὶ
φρικῶδες, Ἰησοῦ μου μυστήριον; πῶς καλύπτῃ
τάφῳ, ὁ ἀπερίγραπτος Θεός; ἄφραστον τὸ
τελούμενον! μή με τὴν τεκοῦσαν μόνην ἐάσης,
Υἱέ μου γλυκύτατε.

Οὐ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριῶδικα εἰς τὴν
τάξιν αὐτῶν. Στοιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ ε'. Ὡδή.

Τριῶδιον, ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδή ε'. Ψχος πλ. α'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Πασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι, τῷ μῶλωπί
σου, τοὺς τῆς ψυχῆς μου, ἐκκαθάρας μώ-
λωπας, ὁ σαρκὶ τὰ πάθη, Χριστέ καταδε-
ξάμενος.

Νέ ὡς ἐθεάσατο, σαρκὶ κρεμάμενον, Χριστέ
ἐν ξύλῳ, τὸ φῶς εἰς σκότος, μετέβαλεν
ἥλιος· καὶ γῆ, ἐσαλεύθη, καὶ πέτραι διερρά-
γησαν.

Α'κανθοφορήσασαν, καὶ χερσωθεῖσάν μου,
ψυχὴν παντοίων, παθῶν ἰδέαις, Κύριε
καθαίρισον, ὁ στεφθεὶς ἀκαίνους, δι' αἵραν αἰ-
γαθότητα.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας, ὡς βρέφος Πάναγνε, τὸν
Πλαστοργόν μου· ὃν δυσωποῦσα, πεπα-
λαιωμένον με, ἐν πολλῇ κακίᾳ ἀνακαινίσαι
δέομαι.

Ἔτερον, ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ψχος α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Εν τῷ τόπῳ τῇ Κρανίου, Ἰουδαῖοί σε σταυ-
ρώσαντες Χριστέ, ἐκίνουν κεφαλὰς αὐ-
τῶν, γελῶντες μυκτηρίζοντες. Σὺ δὲ ἠνέσχου,
εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Εν τῷ τίτλῳ τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιγράψας
ὁ Πιλάτος, τρισσῶς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος
σε, ἐκὼν παθόντα ἐδήλου, ὑπὲρ τῆς πάντων
σωτηρίας Χριστέ. Δόξα.

Τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, τὸ τρισήλιον ὑμνή-
σωμεν πιστοί, φῶς τὸν Πατέρα σέβοντες,
φῶς τὸν Υἱὸν δοξαζόντες, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα
καταγγέλλοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρων, ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς
σέ ἐδείξε Σεμνή· ὃν γὰρ ἐκείνοι τρέμου-
σιν, ὡς Θεῷ ἀτενίσαι, σὺ ἀγκαλίζῃ ὡς Υἱόν
σου Ἀγνή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο' Σταυρός ὁ πάνσεπτος, ὁ σωτήριος τοῦ
Κόσμου φυλακτήρ, φρούρησόν με νηστεύον-
τα, καὶ ἄξιον ἀνάδειξον, τῆς σῆς ἀχράντου
προσκυνήσεως. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε
• **Χ**ριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύ-
• σαντα, καὶ σταυρόν καὶ θάνατον, ἐν τῇ
• σαρκὶ σου ὑπομείναντα.

Ὡδή η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλώσας σταυρῷ, τὰς σὰς Χριστέ παλά-
μας, χειρὸς τοῦ Προπάτορος, τὸ αἰκρατὲς
ἀναιρῶν· ξύλῳ δὲ ξύλου ἰάσω τὴν κατάραν·
ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ τῷ θελήτῃ, τῆς σωτηρίας Λόγε, προσπί-
πτω· θελήματα τὰ πονηρότατα, παῦσον
ἐν τάχει, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ὁ σταυρόν καὶ
πάθη, θελήσει ὑπομείνας.

Α'σωτον ζῶν, ῥερυπωμένον βίον, ποθήσας
ἡμαῦρώμαι, ἐγὼ ὁ ἄσωτος· λάμψον ἀ-
κτῖνα, ἐπιστροφῆς μοι Λόγε, ὁ ἡλίου φέγγος,
τῷ πάσχειν ἀμαυρώσας.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τῆς ἐμῆς, πολυδύνου πᾶσαν, καρ-
δίας τὴν καίωσιν, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ· θραῦσον δαιμόνων, τὰ βελη καὶ τὰ
τόξα, τῶν ἐκπολεμούντων, τὴν ταπεινὴν ψυ-
χὴν μου.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν τοὺς ὑμολόγους.

Τίσαι παθόντι προσενέγκωμεν, τῷ τῶν ἀ-
πάντων Δεσπότη, ἡμεῖς οἱ ταῖαντες; δι'

ἡμᾶς γὰρ σταυρὸν κατεδέξω Χριστέ, ὑμνοῦμεν τοῦ ὑπερμετρήτου, ἐλέους σου τὴν χάριν.

Ἐπὶ ξύλου ἐπαράτου Χριστέ, Ἰουδαῖοί σε κτείναντες φθόνῳ, οὐκ ἐλυμνῆντο, τὸ τῆς δόξης σου κράτος παρὰ νομοῖ· ὑπάρχεις γὰρ πάντων Δεσπότης, παθῶν ἐθελουσίως.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἡς ὑπερουσίῳ Θεότητι, τρία πρόσωπα σέβω, Πατέρα τὸν προάναρχον, τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τῇ φύσει, ἀτμητον οὐσίαν, δοξαζῶ εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡν τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέραν, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν, τὴν ἀγιοπρωτον, καὶ ἀμίαντον Κόρη, τοῦ πάντων Θεοῦ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰρισμακάριστε Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, τὸ οὐρανόγραφον ἥκος, ὃ ἐκ τῆς γῆς ἡμῖν ἐκβλαστήσας, τῆς σῆς προσκυνήσεως, ἀξίως δεῖξον ἡμᾶς πάντας νηστεία καθαρθέντας.

Δίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἦν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ, διαφυλάξαντα Παῖδας, καὶ τὴν βροντῶσαν καμίνον, μεταβαλόντα εἰς δρόσον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἦν λιθῶδι πώρῳσιν, τῆς ψυχῆς μου, εὐσπλαγγνε Σωτῆρ, ἀπόπλυνον καὶ πηγὴν, δός μοι ἀγαθὲ, θείας κατανύξεως, ὃ ἐκ πλευρᾶς, βλύσας μοι ζωὴν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σέ Κύριε.

Ἐμαυτὸν ἀπέρριψα, εἰς τὰ βάθη, τῶν ἀμαρτιῶν, τὰ ὕψη καταλιπὼν, τὰ τῶν ἀρετῶν· ἀλλ' ἐλκυσον, σῶσόν με, ὃ ἀνελθὼν, ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ἀνελκύσας πρὸς σέ Κύριε.

Ἰλυσκασμὸς ὢν Κύριε, καὶ πύτης, ὡς Δημιουργὸς, χολῆς ἐγεύσω Χριστέ, τὴν ἐξ ἡδονῆς, ὑπάρξασαν ἐκπτῶσιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, σὺ ἐπανορθῶν· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, οἱ σωθέντες σου τοῖς πάθεσι.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγή, τὰ τραύματά τῆς ἐμῆς, ἱάσαι ψυχῆς, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον· ἵνα καὶ γώ,

χαίρων ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Εἰρμός ἄλλος. Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς.

Σὲ ὃν οἱ ἄνομοι Χριστέ, περιέβαλον παικτῶς, πορφύραν καὶ στέφανον, ὡς Βασιλέα παίοντες, καλαμῶ τὴν κάραν σου, σταυροῦντες φθόνῳ, καὶ χολὴν ποτίζοντες, ὕμνοις πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Σὲ ὃν περ ἥλιος ἰδὼν, πεπονθότα ἐν σταυρῷ, τὸ φῶς ἐναπέκρυψε, πάσης ὁμοῦ τῆς κτίσεως, Δεσπότης ταῖς ὕβρεσι συγκλονουμένης, καὶ σχιζομένων τῶν πετρῶν, ὕμνοις Χριστέ Σωτῆρ μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Φῶς καὶ ζωὴ καὶ παντουργὸς, ἡ τρισηλὴς Μονάς, Θεὸς τε καὶ Κύριος, φωτὶ ἐνὶ λαμπτόμενος, τρισὶ συναστράπτων τοῖς χαρὰ κτήρσιν, ἐν μιᾷ Θεότητι· ταύτην πάντες πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ ἦν Δαυὶδ ὁ μελωδὸς, προσεκήρυξε Σιών, ἐν ἧπερ κατώκησεν, ὁ Οὐρανοῖς ἀχώρητος, καὶ ἀνεδομήσατο, ἐκ τῆς σαρκὸς σου, Κόσμου ἱλαστήριον, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνὴ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοὺ τὸν Σωτήριον Σταυρὸν, τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν, ἀξίωσον Κύριε, δι' ἐγκρατείας τρέχοντας, προφθάσαι θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι, εἰς ἀγιασμόν ἡμῶν· ἵνα σε δι' αὐτοῦ μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Σὲ ἦν περ εἶδε Μωϋσῆς, ἀκατάφλεκτον βᾶτον, καὶ κλίμακα ἐμψυχον, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, καὶ πύλην οὐράκον, δι' ἧς διῆλθε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὕμνοις Μῆτερ ἀγνὴ μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἠγίου.

Εἰς τὰ Ἀπόστ. τῶν Ἀντων, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἠγος πλ. β'.

Ἡς πατρικῆς δωρεᾶς διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, ἀσωτῆρα τὸν βίον κατηνάλωσα, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς τῆς ἀμαρτίας μου συναπαχθεῖς· καὶ γλυκασθεῖς ἐμπαθείας ἐνηδόμενος, τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσιν ὁμοιωθὴν, τῇ τῶν σωτηρίων ἐντολῶν παραβάσει. Ἀλλ' ὁ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθῆναι, δι' ἐμὲ εὐδοκίας Χριστέ ὁ Θεός, μὴ ἀποκηρύξης με τῆς σῆς υἱοθεσίας, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα δεῖξαι, ὡς τὸν Ἀσωτὸν Υἱὸν, καὶ σῶσόν με.

Δίς.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἑορτάζει· Οὐρανοὶ ἀγαλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης.

Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμᾶμενον, θρηνηδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον; Εἰς τὴν Τριβέκτην, Τροπᾶριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. δ'.

Λόγω τὰ πάντα σὴ κατηρτίσω δυνάμει ὁ Θεός, καὶ εἰς τὸ εἶναι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παρήγαγες ἡμᾶς. Μὴ παραδῶς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀναμάρτητε Κύριε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός νζ'.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθείας κρίνατε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 2.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἐπ' ὄρους πεδινοῦ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσατε τὴν φωνὴν αὐτοῖς μὴ φοβεῖσθε, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες. Ἐγὼ συντάσσωμαι, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτούς· γίγαντες ἔρχονται πληρῶσαι τὸν θυμὸν μου, χαίροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες. Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλείων καὶ ἐθνῶν συνηγμένων. Κύριος Σαβαωθ ἐντέταλται ἐθνὶ ὀπλομάχῳ, ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρου θυμαλίου τοῦ Οὐρανοῦ, Κύριος καὶ οἱ ὀπλομάχαι αὐτοῦ, καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην. Ὀλοῦζετε· ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἦξει. Διὰ τοῦτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπου δειλιάσει. Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, καὶ ὠδίνες αὐτοὺς ἔξουσιν, ὡς γυναικὸς τεκτοῦσης· καὶ συμφοραῖσουσιν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἐκστήσονται, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβαλοῦσιν. Ἰδοὺ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔρχεται ἀνίατος, θυμοῦ καὶ ὀργῆς, δεῖναι τὴν Οἰκουμένην ἔρημον, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἀπαλέσαι ἐξ αὐτῆς. Οἱ γὰρ ἀστέρες τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὁ Ὠρίων, καὶ πᾶς ὁ κόσμος τοῦ

Οὐρανοῦ, τὸ φῶς αὐτῶν οὐ δώσουσι· καὶ σκοτισθήσεται τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς. Καὶ ἐντελοῦμαι τῇ Οἰκουμένῃ ὅλη κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι ταῖς ἀμαρτίας αὐτῶν· καὶ ἀπολώ ὕβριν ἀνόμην, καὶ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω. Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον, ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἄνθρωπος μᾶλλον ἐντιμος ἔσται, ἢ ὁ λίθος ὁ ἐκ σαπφείρου. Ὁ γὰρ Οὐρανὸς θυμωθήσεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τῶν θυμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου Σαβαωθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμός νη'.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου εἰ, ὁ Θεός μου τὸ ἔλεός μου.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν πρῶτον τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος βαρὺς.

Ασώτου δίκην ἀπέστην, τῆς χάριτός σου Κύριε· καὶ τὸν πλοῦτον δαπανήσας τῆς χρηστότητος, ἐπὶ σέ ἐδραμον, εὐσπλαγχνῶς κραυγαῖζων σοι· Ὁ Θεός ἡμάρτον ἐλέησόν με. Εἶτα τὰ δ' Μαρτυρικὰ τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ τὴν Εἰσοδον, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ εὐθύς.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός νδ'. Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαιὰ σωτηρία ἀνθρώπου.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 2.

Εκάθισεν ἡ κιβωτός ἐν μηνὶ τῷ εἰδόμῳ, εἰδόμῃ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀραράτ. Τὸ δὲ ὕδωρ πορευόμενον ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός. Ἐν δὲ τῷ δεκάτῳ μηνὶ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὤφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. Καὶ ἐγένετο μετὰ

τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἠνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε. Καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν, ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστέραν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ οὐχ εὐροῦσα ἡ περιστέρα ἀνάπαυσιν τοῖς ποσὶν αὐτῆς, ὑπέστρεψε πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέραν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. Καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν ἡ περιστέρα τὸ πρὸς ἑσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον εἰλαίας, κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς· καὶ ἔγνω Νῶε, ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἑπτὰ ἑτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστέραν, καὶ οὐ προσέθετο τοῦ ἐπιστρέφαι πρὸς αὐτὸν ἔτι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔνι καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνὸς μιᾶ τοῦ μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. Καὶ ἀπεκαλύψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε· καὶ εἶδεν, ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνί, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ξηραίνθη ἡ γῆ. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε, λέγων· Ἔξελθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστί μετὰ σοῦ, καὶ πᾶσα σὰρξ, ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐξῆλθε Νῶε, καὶ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ αἱ υἱοί αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετὰ αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πᾶν πετεινόν, καὶ πᾶν ἔρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κιβωτοῦ, ἐν μιᾷ τοῦ μηνός τοῦ τρίτου. Καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκάρπωσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ ὠσφραίνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὁσμὴν εὐωδίας.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ξ'.

Εἰσακούσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου· πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Στίχ. Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ Γ. 31.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκης ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποστάζει χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. (Κεφ. ΙΑ'. 4). Ζυγοὶ δόλιοι βδελυγμα ἐνώπιον Κυρίου, σταθυμιοὶ δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ εἰάν εἰσελθῇ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰ μέλον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελυτῆσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὀλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδονται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθήσις δὲ δικαίων εὐδοξία. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθεται πόλις, καὶ ἐν ἀπώλειᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθίων ὑψωθήσεται πόλις, στόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδοῆς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Ἀλληλουῖα, γ'. καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες. Ὁρα εἰς τὸ παρ-
Δόξα. Μνήσθητι Κύριε. { ελθὼν Σάββατον,
Καὶ νῦν. Μήτηρ ἀγία. { σελ. 166.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον Καθίσματα Μαρτυρικά καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου β'. Στιχολογίαν, τὸ ἐπόμενον Νεκρώσιμον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν. { Ὁρα, ὡς
Θεοτ. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλας. { ἀνωτέρω.

Ἀνάγνωσις εἰς τὴν ἑξοήμερον· καὶ μετὰ τὸν Ν'. οἱ Κανόνες τοῦ Μηναιίου, τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ ἐπόμενα Τετραψῆδια, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶ Ὡδῶν, ὡς διεισέχθησαν ἐν τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ.

Τετραψῆδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Ἄδει ταῦτα Ἰωσήφ.

Ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Αίμάτων ἠρδεύσατε σταγόσι, τῶν εὐσεβῶν καρδίας, δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις, περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, Ἀθλοφόροι ἀξιαγάστοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις, τὸν τοῦ παντός Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα πιστῶν, Ἀθληταὶ ὑπάρχοντες, καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Νεκρώσιμον.

Εν λάικῳ ἐτέθης κατωτάτῳ· τοῖς οὖν πιστῶς θανούσι, τὴν ἀνάπαυσιν Λόγε παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Γνα σε φωναῖς διαπρυσίσις, ἀνευφημῶμεν Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν ταύτας προσδέχου, καὶ ἱλασμόν ὀφλημάτων λήψεσθαι, τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

Ἔτερον, ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Συνεχόμενον δεῖξαι με.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις· συνδράμωμεν, καὶ τὰ ἄθλα αὐτῶν, τὰ πανσέβαστα μακαριοῦντες, Χριστὸν τὸν τούτους στέφαντα ὑμνήσωμεν.

Εν τῇ θείᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστῷ, ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες Μάρτυρες μακάριοι.

Δόξα.

Σὲ Τριάς ὑπεράρχε, καὶ θεία Μοναῖς, φῶς καὶ φῶτα ρέλπω, ζωὴν καὶ ζωαῖς, Νοῦν Λόγον, Πνεῦμα ἁγίων τε, καὶ ἅγια, τὸν εἶνα Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς, Ἰεσσαὶ προπάτορ ἀνασκίρτησον, ὁ σῶζων Κόσμον, ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεανίδος, Χριστὸς ὁ Θεός.

Στίχ. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θάνατον οὐ πτήξαντες, τὴν ὁμολογίαν διεσώσατε τῆς σωτηρίας, ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι μακάριοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται· ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, ὡς ὢν ἀρχηγός, ζωῆς καὶ θανάτου, σὺ ἀνάπαυσον, οὗς προσελάβου, καὶ ἐν αὐλαῖς σου, σκήνωσον Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

• Συνεχόμενον δεῖξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ πταισμάτων πολλῶν, καὶ προσπίπτοντα τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ὡδὴ ζ'. Νέει τρεῖς ἐν Βαβυλῶν.

Τὶν στέργουσα τὰ πάθη, τῶν ἀλόγων αἰχλῶν θῶς, ψυχὴ ἐξωμοίωσαι; τίνα ὑπερβαλόντα ἔσχες, ἐν ἀμαρτίαις; βόησον τῷ Χριστῷ· Σῶσόν με Ἀγαθέ.

Αγιοὶ τὸν ἐν Ἀγίοις, αἰτήσατε ἐκτενῶς, ἐπ' ἀπαναπαυόμενον, ταῖς ἁγίαις ταύταις ἡμέραις, καθαγαῖσαι πάντων, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα.

Νεκρώσιμον.

Υψιστε ὁ ἐν ἐλέει, πλούσιος καὶ ἀγαθός, τοῖς δούλοις σου ἄφεςιν, ταῖς προκομισθεῖσι παράσχου, χοροῖς Ἀγίων ταύτους σσημαριθμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας νομίμων δίχα, φύσεως τὸν ἑλαστουργόν, γενόμενον ἄνθρωπον. Ἀχραντε αὐτὸν οὖν δυσώπει, πάντων τοῖς ἀνομίαις νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταίσματα.

Εἰρμός ἄλλος. Ὁ δὲ Ἀγγέλου Παῖδας.

Οτῶν σεπτῶν Μαρτύρων, δείξας τὰ μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ ψυχῆς θυμηδίαν, εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ ψευδόμεθα σε Χριστέ, οὐδὲ ἀρνεύμεθα οἱ Μάρτυρες ἐκράυγαζον ἐν μέσῳ τῶν βασιάνων, τοὺς περυσίους δικασταῖς καταπλήττοντες.

Δόξα.

Εν τρισὶ προσώποις μίαν φύσιν σέβομεν, Πατρός Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, προφητεῶς βουῶντες· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ὡς μήτηρ τίπτεις, καὶ παρθένος ἔμεινας; Ὅτι Θεὸν ἐγέννησας, μὴ ζήτημα τὸν τρόπον· ὅσα γὰρ βούλεται ποιεῖ· ἡ Θεοκτιστοῦ βοᾷ.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Μαρτυρικὴ χορεία, ἡ διωκυνότατος, τοὺς δούλους σου ἀξίωσον, προσκυνητὰς γενέσθαι, τοῦ θείου καὶ ζωοποιτοῦ τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ.

Ἰτιχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ αἰθάνετε, οὓς ἐξελέξω δούλους σου, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, καταξιώσον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ δὲ Ἀγγέλου Παῖδας, δροσίσας ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὴ ἡ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἀπτοήτῳ χωροῦντες φρονήματι, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς ὑπέστητε, καὶ πρὸς ἄπονον λῆξιν μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

Ὁ ἰ τὰ ἄνω φθαρταῖς ἀλλαχόμενοι, σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες Θεοὶ, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Νεκρώσιμον.

Ἰκεσίαις Χριστέ τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλεῖ σου πᾶσι κατὰπεμψον· καὶ τοῖς πρὸ σέ τὸν εὐσπλαγχνον, μετασταῖσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου, ὀφλημάτων καὶ Θεῖαν ἀνάπαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ὁς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον, ταῖς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε καὶ σῶζε, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμῷ Ἀθλοφόροι, μετὰ χαρᾶς ἀνεκράζετε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν Μαρτύρων. Τροπωσαμένη τὴν πλάνην, νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ὁ ἐν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνούμεν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Τριάς ἡ ἐν Μοναδί σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης, κυφοροῦσα ἀνάνδρως, Θεὸν τῶν ὅλων ἡ πάναγνος. Ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ἰτιχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις τοὺς σου δούλους, καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι, Χρι-

στὸ Σωτὴρ καταξιώσον, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ἰτιχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τῇ ἐκ νεκρῶν σου Ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν σε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, • Ὁ σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁδὴ 2. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στηρίζαντες πέτρα καπητῇ, τὸ φράγμα Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε· διό με τρεπόμενον, πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίζατε, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον παρακλήσεσιν.

Ὁ Θεῖα καὶ ὄντως φωταυγής, ὁμήγυρις τῶν Μαρτύρων, καθικέτευε, τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν, πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Νεκρώσιμον.

Ὁ Φιλάνθρωπε μόνη Ἀγαθὲ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι, ἀναστάσεως, κεκοιμημένους αἰωνίου, φωτός σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον, μετέχειν καὶ τροφῆς ἀπολαύσεως ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ, γεγένηται παναγία, μήτρα, Πάναγνε· ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν εὐθείαν ὑπόδειξον, τῷ σέ γνησίως μακαρίζοντι.

Ἄλλος. Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην, ἐκτελέσωμεν πιστοί, ἵνα τῆς ἐκείνων, κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἄθλα, τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, Σῆρες ἔπτηξαν σφοδρῶς· ὑπεχώρησε πῦρ· συνετρίβησαν τόξα· ἐν ὑμῖν Ἀθλοφόροι, Σαυμαστός ὁ Θεός.

Δόξα.

Υπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ Δεαρχία, τοὺς σέ δοξολογοῦντας, διαφυλάττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογοῦμέν σε, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπιφανέντα τῷ Κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας, σωτηρίας ἡμῖν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Πρεσβευταὶ τοῦ Κόσμου, Ἀθλοφόροι τῷ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ἰδέσθαι Σταυρὸν, καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε πάντας, ἰκεσίας ὑμῶν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οπου ἀναβλύζει, πηγὴ ζωῆς Υἱὸς Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπεῖ σου, ὁ τοῦ προσώπου φωτισμός, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας ἐγκατάταξον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ φωτός,
• καὶ δοξαζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
• ὡς τεκοῦσαν Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Φωταγωγικὸν τὸ τοῦ Ἡ'χου· καὶ Νεκρώσιμον, Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὰ Μαρτυρικά, Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἡ'χον τῆς Ἑβδομάδος.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἡ'χου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'.
Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Γ'. 32.

Αδελφοί, ἀναμνησθήσεθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἀθλήσιν ὑπεμείνατε παθημάτων. Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θρατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβαίητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θῆλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσητε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ

ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Ἀλληλουῖα, Ἡχος πλ. β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον· ὡσαύτως καὶ Κοινωνικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ Ἑσπερας.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια, εἰς δ' δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἡχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν Ἀγγελικαί, στρατιαὶ δορυφορεῖσι, Ξύλον τὸ σεπτὸν, εὐλαδῶς περικυκλοῦσαι, καὶ πάντα συγκαλοῦσαι, τοὺς πιστοὺς εἰς προσκύνησιν. Δεῦτε ἔν νηστείᾳ φαιδρυνθέντες, προσπέσωμεν αὐτῷ χαρὰ καὶ φόβῳ, πιστῶς κράζοντες· Χαίροις ὁ τίμιος Σταυρὸς, τοῦ Κόσμου ἀσφάλεια.

Ἦνα τοῦ Ἀδαμ, ἀφανίσῃς τὴν κατάραν, σάρκα καὶ τὴν ἡμῶν, προσλαμβάνεις δίχα ῥύπου· σταυροῦσαι δὲ καὶ θνήσκες, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε· ὅθεν τὸν Σταυρὸν σου καὶ τὴν λόγχην, σπόγγον τε καὶ τὸν κάλαμον, τοὺς ἡλούς, πιστῶς σέβομεν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, ἰδεῖν ἐξαιτούμεθα.

Ἦ λείπει τὴν Ἑδέμ, διὰ ξύλου παλαι ὄφει, ξύλον δὲ Σταυροῦ, ὑπαναίγει ταύτην πᾶσι, τοῖς θέλουσι νηστεῖα, καθαρθῆναι καὶ δάκρυσιν. Δεῦτε οὖν προκείμενον ὀρώντες, αὐτῷ προσπέσωμεν ἐν φόβῳ, πιστοὶ κράζοντες· Ἀνοίξον πύλας Οὐρανῶν, Σταυρὲ τοῖς ποθεῖσί σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Οτε τῷ σταυρῷ, προσηλούμενον ἑώρα, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀσπόρως σε τεκοῦσα, ἡ λαλάζε βοῶσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! τίς σου ἡ ταπείνωσις Θεέ μου; πῶς ὁ ἀπαθὴς τὸ πάθος φέρεις, ἀδίκῳ κρίματι; Ὑμνολογῶ σου τὴν φρικτὴν, καὶ ἄκραν συγκατάβασιν.

Ἀπόστιχα προσόμοια.

Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθά.

Αυθέντες τῶν δεσμῶν, τῆς παλαι καταδίκης, πιστοὶ Σταυροῦ τῷ ξύλῳ, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα, Χριστὸν δοξολογήσωμεν.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Αγε νῦν σὺν ἡμῖν, Δαυὶδ τὴν λύραν κίνει, Χριστὸν ὑψοῦτε ψάλλον, πιστοὶ καὶ προσκυβεῖτε, αὐτοῦ τὸ ὑποπόδιον.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Οψώμεθα λαοὶ, προκείμενον τὸ Ξύλον, δι' οὗ τὴν σωτηρίαν, ἡμῖν Χριστὸς βραβεύει, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Υψοῦμενον Σταυρῷ, ὑπὲρ βροτῶν ὀρώσα, τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, ἐβόας θρηνῶδουσα. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, αἶρουσι τὸ τίμιον Ξύλον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου μετὰ τῆς θήκης, καὶ φέροντες ἀποτιθέασιν εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν· ὅπου δεῖ ἅπτειν κηρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἡμεῖς δὲ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ τραπέζῃ· εἴτα, ἀνίστάμενοι, κίσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ ἀρχόμεθα τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιανόν, καὶ τὸ Κόθισμα ὅλον τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου ς'. καὶ τὰ παρόντα τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αίμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ταῖς φεγγαβόλους ἀστραπάς σου τῆς χάριτος, καρδίας τῶν σὲ τιμώντων, καὶ θεολήπτω στοργῇ, περιπτυσσομένων, κοσμοπόθητε· δι' οὗ τῶν δακρύων, ἐξηφανίσθη κατήφεια, καὶ τοῦ θανάτου, τῶν παγίδων ἐρρύσθημεν, καὶ πρὸς ἀληκτον, εὐφροσύνην μετήλθομεν· δεῖξον τῆς ωραιότητος, τῆς σῆς τὴν εὐπρέπειαν, ταῖς ἀντιδόσεις παρέχων, τῆς ἐγκρατείας ταῖς δούλοις σου, πιστῶς αἰτουμένοις, σὴν πλουσίαν προστασίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ωραίος παραδείσος, τὸ ξύλον τῆς ἀφθαρσίας, τὸ ἐξανθήσαν ἡμῖν, αἰωνίου δόξης τὴν ἀπολαυσιν· δι' οὗ τῶν δαιμόνων, ἀποδιώκονται φαλαγγες, καὶ τῶν Ἀγγέλων, συνευφραίνονται τάγματα, καὶ συστήματα, τῶν πιστῶν ἐορταζέουσιν· ὅπλον ἀκαταγώνιστον, κραταίωμα ἀρρήκτον, τῶν Βασιλέων τὸ γίκος,

τῶν Ἱερέων τὸ καύχημα· Χριστοῦ νῦν τὰ Παύθη, καὶ ἡμῖν δίδου προφθάσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ ἀρὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια· ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων, Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Αεὐρο τῶν Πρωτοπλάστων δυαῖς, ἡ τῆς χορείας ἐκπεσοῦσα τῆς ἁνωθεν, τῷ φθόνῳ τοῦ βροτοκτόνου, διὰ πικρᾶς ἡδονῆς, τῆς τοῦ ξύλου πάλαι ἀπογεύσεως· ἰδοὺ τὸ πανσέβαστον, ὄντως Ξύλον προσέρχεται, ὃ προσδραμόντες, ἐν χαρᾷ περιπτύξασθε, καὶ βοήσατε, πρὸς αὐτὸ μετὰ πίστεως· Σὺ ἡμῶν ἡ ἀντίληψις, Σταυρέ πανσεβάσμιε, οὗ τοῦ καρποῦ μετασχόντες, τῆς ἀφθαρσίας ἐτύχομεν, Ἐδέμ τὴν προτέραν, κομισάμενοι βεβαίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκούσιον σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδεξάμενος, καὶ τῷ καλῷ τοῦ Σταυροῦ, βαφαῖς ἐρυθραῖς, τοῦ στυτοῦ δακτύλου αἱματώσας, ταῖς ἀφεσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς ὑπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτείρησον μόνε μακρόθυμε, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου, καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς Παντοδύναμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ορώσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα, ἐπὶ σταυροῦ γυμνὸν κρεμάμενον, τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, καὶ ἐπωδύρετο· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς συνέστειλε, καὶ ἡ γῆ ἐκυμαίνετο· πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, καὶ ναοῦ φαιδρότης διερρήγγυτο· νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγεσαι· Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Κριτὴς κρίνεται, καὶ πάσχει θέλων, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἀπόστιχα τὰ κατὰ Ἀλφρέδον Ἀναστάσιμα.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ο συμμαχήσας Κύριε, τῷ πρασιότατῳ Δαυὶδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὀπλῷ τοῦ Σταυροῦ, καταίθαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνῆς εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεός, καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες νικῶμεν, πρεσβεύσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου Μητρός, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ β'.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρέμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἀπαξ.

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

~~~~~

ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΟΙ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἰερόψαλμον, εἰς τὸ, Θεός Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσι. τὸ τοῦ τυχόντος Ἦχου. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. **Σ**ῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου. Ἦτις ἡ συνήθως Στιχολογία, εἰς ἣν λέγομεν Κάθισμα τὸ Ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν Παύλον, τὸ παρὸν Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὀρώντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακραίξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ ἐνδιάτκτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀνάστασι Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν. ψάλλομεν τὰ ἱδιόρρελα ταῦτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιχόν μοι πύλας ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπλάγχνον. Ἀλλ' ὡς οἰκτῆρμων καθαρόν, εὐσπλαγχνῶ σου ἔλεει.

Καὶ νῦν. Ὁμοίον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκα· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐπαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἦτα, Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θαρρόν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βαῶσαι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Οἱ Κανόνες· Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ Σταυροαναστάσιμος, τῆς Θεοτόκου, εἰς ἣν καὶ ὁ ἐφεξῆς Κανὼν τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν πόνημα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος α' Ἦχος α' Ἀναστάσιως ἡμέρα.

Πανηγύρεως ἡμέρα, τῇ Ἐγέρσει Χριστοῦ, θάνατος φροῦδος ὦφθη, ζωῆς ἀνέτειλεν αἰγί· ὁ Ἀδὰμ ἐξαναστάς, χορεύει χαρᾶ· διὸ ἀλαλάξωμεν, ἐπινίκιον ᾄδοντες.

Προσκυνήσεως ἡμέρα, τοῦ τιμίου Σταυροῦ, δεῦτε πρὸς τοῦτον πάντες· τῆς γὰρ Ἐγέρσεως Χριστοῦ, τὰς αὐγὰς φωτοβολῶν, προτίθεται νῦν. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Επιφανῆθι ὁ μέγας, τῷ Κυρίῳ Σταυρὸς, δεῖξόν μοι ὅψιν θείαν, τῆς ὠραότητός σου πλῆ, ἄξιον προσκυνητὴν αἰνέσεώς σου· καὶ γὰρ ὡς ἐμψύχω σοι, καὶ φωνῶ, καὶ προσπτύσσομαι.

Αἰνεσάτωσαν συμφώνως, Οὐρανὲς καὶ ἡ γῆ, ὅτι πρόκειται πᾶσιν, ὁ καμμακάριστος Σταυρὸς, ὃ παγεῖς σωματικῶς, ἐτύθη Χριστῷ. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, ψυχικῶς ἀγαλλόμενοι.

Δόξα.

Τριὰς τοῖς χαρακτῆρσιν, ὡς Μοναὶς τῇ μορφῇ, Πάτερ, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ἡ ὁμοδύναμος Ἐνάς, ἐν βουλῇ καὶ θελήσει, καὶ κράτους ἀρχῇ, τὸν Κόσμον σου φυλάττει, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεῖραν ὅπως ἡ Παρθένος, μὴ εἰδυῖα ἀνδρὶ, ἄσπορον τίκεις βρέφος, ἄχραντον φέρεις τοκετόν, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Χριστὸν τὸν Θεόν. Αὐτὸν ἐκδυσώπησον, εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα.

Καταβασία εἰς Ἦχον καὶ Εἰρμόν τὸν αὐτόν.

Ο θειότατος προετύπωσε παλαιὰ Μωσῆς, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, διαβιβάσας

- Ἰσραὴλ, τῷ Σταυρῷ σου τὴν ὑγρὰν, τῇ
- ῥάβδῳ τεμῶν, ῥάβδῳ σοι ἐξοδίου, ἀναμείλων
- Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὡς γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

εὔτε ἄσμα ἄσωμεν καινόν, τὴν καταλύσιν
Ἰδοὺ πανηγυρίζοντες· ἐκ γὰρ τοῦ τά-
φου Χριστός, ἀνέστη τὸν θάνατον ἐλὼν, καὶ
σώσας τὰ σύμπαντα.

εὔτε ἀρυσώμεθα πιστοί, οὐκ ἐκ κρήνης
βρυούσης ὕδωρ φθειρόμενον, ἀλλὰ πηγὴν
φωτισμοῦ, Σταυροῦ προσκυνήσει τοῦ Χριστοῦ·
ἐν ᾧ καὶ καυχώμεθα.

Ἄλλαι, ὃν ἐτύπου Μωϋσῆς, ταῖς παλάμαις
Σταυρόν σου νῦν προσπτυσσόμενοι, τὸν
νοητὸν Ἀμαλὴν, τροπούμεθα Δέσποτα Χριστέ·
δί' οὗ καὶ σεσώμεθα.

Ὅμματα καὶ χεῖρες ἀγνοῖς, ἀνακρούσας
μέλος ἀγαλλιάσεως, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυ-
ρον, χαρὰ προσκυνήσωμεν πιστοί, κροτοῦντες
ἐν ᾧ.

Δόξα.

Ὡς ὑποστάσεις τρισί, Θεὸν ἀναρχὸν σέ-
βω, μὴ διαιρούμενον, τῇ τῆς οὐσίας μορ-
φῇ, Πατέρα, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ζῶν, ἐν οἷς
βεβαπνίσμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς βατὼ Μωσῆς σου τυπικῶς, τὸ μυστήριον
παλαι Σεμὴν εἶρακεν· ὡς γὰρ ἐκείνην
ἡ φλόξ, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος τὴν σὴν, νηδὺν
αὐτῆς κατέφλεξεν.

Καταβασία.

- Στερέωσον Δέσποτα Χριστέ, τῷ Σταυρῷ
- σου ἐν πέτρᾳ με τῇ τῆς πίστεως, μὴ
- σαλευθῆναι τὸν νοῦν, ἐχθροῦ προσβολαῖς τοῦ
- δυσμενοῦς· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος.

Καθίσματα Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγιάσται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα τοῖς ἀσθενούσιν ἐν
ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέη-
τον ἡμᾶς.

Εἰς γ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σήμερον τὸ Προφητικὸν πεπλήρωται λόγον·
Ἰδοὺ γὰρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἵστησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτη-
ρίας γενομένης, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευ-
θερίας ἐτύχομεν, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, μό-
νης φιλεῖς.

Δόξα.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ
σου, τὰ θεμέλια ἐσκαυθήσαν τοῦ θά-
νατου Κυρίου· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης,

ἀπέλυσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου·
Ἄγιε, καὶ δοξολογούμεν σε Υἱὲ Θεοῦ· Ἐλέησον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἱκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς δ'. Ἐπὶ τῆς Δείας φυλακῆς.

Ἰδοὺ ἀνέστη ὁ Χριστός, ταῖς Μυροφόραις Γε-
ναιξίν, Ἄγγελος φησί, μὴ θρηνεῖτε, πορευ-
θεῖσαι εἰπατε, τοῖς Ἀποστόλοις· Χαίρετε·
σήμερον σωτηρία τῷ Κόσμῳ, ἡ τυραννὶς τοῦ
ἐχθροῦ, θανάτῳ λέλυται.

τοῦ ζωφόρου σου Σταυροῦ, τὴν προσκυνή-
σιμον χαρὰν, σήμερον Χριστέ ὑπαντῶν-
τες, προπομπὴν ποιούμεθα, τοῦ παναγίου Πα-
δους σου· εἰς σωτηρίαν τοῦ Κόσμου, ἐναπειρ-
γᾶσω Σωτήρ, ὡς παντοδύναμος.

Σήμερον γίνεται χαρὰ, ἐν Οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅτι τοῦ Σταυροῦ τὸ σημεῖον, Κόσμῳ
ἐμφανίζεται, Σταυρός ὁ τρισμακάριστος· οὗτος
γὰρ προτεθεὶς ἀναβλύζει, τοῖς προσκυνούσιν
αὐτόν, χάριν ἀένναον.

τί σοι προσάξωμεν Χριστέ; ὅτι τὸν τίμιον
Σταυρόν, δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι, ἐν
ᾧ τὸ πανάγιον, κατεκενώθη Αἷμά σου, ᾧ καὶ
ἡ Σάρξ σου ἤλως ἐπάγη· ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν,
εὐχαριστοῦμέν σοι.

Δόξα.

Μιᾶς Θεότητος ὕμνῳ, τρεῖς ὑποστάσεις ἀ-
μερῶς, φύσεως ἀπλῆς δογματίζων, τὸν
Πατέρα ἀναρχόν, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον,
σύνθρονον, κυριότητα μίαν, ὁμοβασίλειον ἐν,
κράτος αἰδίων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐφάνης γυναικῶν, χρῆμα πανθαύμα-
στον Ἀγνή, πρᾶγμα φοβερόν· τὴν γὰρ
φύσιν, σὺ ἐκαινοτόμησας, ἀνευ σποράς κυή-
σασα, μένσασα πάλιν ὡς πρὶν Παρθένος· ὁ
γεννηθεὶς γὰρ ἐκ σοῦ, Θεὸς ἐστὶν ἀληθής.

Καταβασία.

- Ἐπὶ Σταυροῦ σε Δυνατέ, φωστὴρ ὁ μέγας
- κατιδὼν, τρόμῳ ἐπαρθεὶς τὰς ἀκτῖνας,
- συνέστειλεν, ἔκρυψε· πᾶσα δὲ Κτίσις ὕμνη-
• σεν, ἐν φόβῳ τὴν σὴν μακροθυμίαν· καὶ γὰρ
- ἐπλήσθη ἡ γῆ, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡς ε'. Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος.

Ἀνέτειλες ἀπὸ τοῦ τάφου, αἶδυτον φῶς, τῷ
Κόσμῳ ἀστράπτων, τὴν ἀφθαρσίαν, ἐκ-

μειώσας Κύριε, Θανάτου τὴν κατήφειαν, ἐκ τῶν περάτων ὡς εὐσπλαγχνος.

Προσέλθωμεν κεκαθαρμένοι, τῇ ἐγκρατείᾳ θερμῶς, προσπτυσσόμενοι ἐν αἰνέσει, Ἐύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ἔσωσεν Κόσμον ὡς εὐσπλαγχνος,

Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ, Ἀγγέλων τάξεις σήμερον, Σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· ἐν αὐτῷ γὰρ τέθραυκας, ταῖς τῶν δαιμόνων φαλαγγας, σώσας Χριστέ τὸ ἀνθρώπινον.

Παραδειςος ἄλλος ἐγνώσθη, ἡ Ἐκκλησία ὡς πρὶν, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον, τὸν Σταυρόν σου Κύριε· ἐξ οὗ διὰ προσψαύσεως, ἀθανασίας μετέχομεν.

Δόξα.

Συνάναρχα τρία δοξάζω, μιᾶς οὐσίας Θεόν, τὸν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα, φῶς ἐν τριλαμπέστατον, ὁμοκρατὲς βασιλείων, ἐν ἀσυχύτῳ ταυτότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκύησας φύσεως νόμῳ, ἀλλ' ὑπὲρ νόμον· σοῦ γὰρ μόνης ἄσπορος ἡ λοχεία, φρικτὸς καὶ νοούμενος, ὁ τρόπος καὶ λεγόμενος, τοῦ τοκετοῦ σου Πανάμωμε.

Καταβασία.

• **Ο**ρβρίζοντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου εἰρήνην, εὐράμενοι τῷ Σταυρῷ σου· δι' οὗ ἀνεκαίνισας, τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, φῶς πρὸς ἀνέσπερον ἄγων ἡμᾶς.

ᾠδὴ 5'. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ανέστης τὸν Θάνατον θραύσας Χριστέ, ὥσπερ μέγας Βασιλεὺς, ἐκ τῶν τοῦ Ἄδου ταμείων, ἀνακαλέσας ἡμᾶς, εἰς ἀπόλαυσιν, Βασιλείας Οὐρανῶν, εἰς γῆν ἀθανασίας.

Κροτοῦντες ἐν ἄσμασι θείοις πιστοί, ἀλαλάζωμεν Θεῷ, τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου, κατασπαζόμενοι· ἀγιότητος, ἀναβλύζει γὰρ πηγὴν, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ,

Πληροῦται ἡ ἄσματογράφος φωνή· προσκυνοῦμεν γὰρ ἰδοὺ, τῶν ἀχράντων ποδῶν σου, τὸ ὑποπόδιον, Παντοδύναμε, τὸν Σταυρόν σου τὸν σεπτόν, τὸ τριπόθητον ξύλον.

Ο εἶδε ξύλον τῷ σῷ ἄρτῳ βληθὲν, Προφητῶν ὁ θρηνητής, τὸν Σταυρόν σου Οἰκτίρμον, κατασπαζόμενοι, ἀνυμνοῦμέν σου, τὰ δεσμά καὶ τὴν ταφὴν, λόγχην τε καὶ τοὺς ἥλους.

Επ' ὧμων ὃν περ κατεδέξω Χριστέ, φέρειν ἅγιον Σταυρόν, καὶ ἐν τούτῳ ἀρθῆναι, καὶ σταυρωθῆναι σαρκί, πρυσπτυσσόμενοι, καμιζόμεθα ἰσχύν, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων.

Δόξα.

Μονάδα τρισὶ χαρακτήρσιν ὕμνω, καὶ Τριάδα ἐν μιᾷ, φύσει προσκυνημένην, Θεὸν τὰ τρία ὁμοῦ, φῶς τρισήλιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαυμάτων τὸ μέγιστον θαῦμα ἐν σοὶ, ὦφθη ἄσπις Ἀμνάς· τὸν γὰρ αἶροντα Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, Ἀμνὸν ἀπεκύνθης· ὃν δυσώπει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Καταβασία.

• **Τ**ὸν τύπον τοῦ θείου Σταυροῦ Ἰωάνε, ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους, τεταμέναις παλάμαις, προδιεχάραξε, καὶ ἀνέθωρε, σεσωσμένος τοῦ θηρός, τῇ δυνάμει σου Λόγε.

Κοντάκιον Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς.

Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαίᾳ φυλάττει τὴν πύλιν τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παραδοξὸς σβέσις, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ· Θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται· ἐπέσπε δὲ Σωτήρ μου βοῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παραδεισον.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπῆξατο, ἐν Γολγοθᾷ ὁ Πιλάτος, δύο τοῖς ληστεύσασιν, καὶ ἓνα τοῦ Ζωοδότου· ὃν εἶδεν ὁ Ἄδης, καὶ εἶπε τοῖς κἄτω· Ὡς λειτουργοὶ μου καὶ δυνάμεις μου, τίς ὁ ἐμπήξας ἦλον τῇ καρδίᾳ μου; ξυλίνῃ με λόγχῃ ἐκέντησεν ἄφνω, καὶ διαρρήσομαι· τὰ ἔνδον μου πονῶ, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, τὰ αἰσθητήριά μου· μαιμάσσει τὸ πνεῦμά μου, καὶ ἀναγκάζομαι ἐξερευξασθαι τὸν Ἀδάμ, καὶ τοὺς ἐξ Ἀδάμ, ξύλῳ δοθέντας μοι· ξύλον γὰρ τούτου εἰσάγει, πάλιν εἰς τὸν Παραδεισον.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ τῶν Νηστειῶν, τὴν Προσκύνησιν ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὸν Σταυρόν γῇ σύμπασα προσκυνήσῃς, Δι' οὗ περ ἔγνωκε σὲ προσκυνεῖν, Λόγε.

Επειδὴ διὰ τῆς πησαρακονθήμερου Νηστείας, τρόπο τινα, καὶ ἡμεῖς σταυρούμεθα, νεκρούμενοι ἀπὸ τῶν πεδῶν, πικρίας τε αἰσθησὶν ἔχομεν ἀκηδαιῶν, καὶ ἀπὸ πίπτοντες, προτίθεται ὁ τίμιος καὶ ζωοποιὸς Σταυρὸς, ὥσαντι ἀναψύχων, καὶ ὑποστηρίζον ἡμᾶς, καὶ ὑπομνήσκων ἡμᾶς, τοῦ Παύλου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ

Χριστοῦ, καὶ παραμυθούμενος· εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν δι' ἡ-
μᾶς ἵσταύρωται, πόσον χρηὴ ἡμᾶς δι' αὐτὸν πράττειν;
κουφίζων τε τοὺς πόνους ἡμῶν, τῇ παραθέσει τῶν διespo-
τικῶν θλίψεων, καὶ τῇ ὑπομνήσει καὶ ἐλπίδι τῆς διὰ
τοῦ Σταυροῦ δόξης. Ὡς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὸν
σταυρὸν ἀναβὰς, ἐδοξάσθη διὰ τῆς ἀτίμου περιαγωγῆς,
καὶ τοῦ πικρασμοῦ· οὕτω δεῖ καὶ ἡμᾶς πράσσειν, ἵνα
καὶ συνδοξασθῶμεν αὐτῷ, εἰ καί τι τῶς πάσχομεν ἀη-
δίας. Καὶ ἄλλως· καθάπερ οἱ τραχεῖαν καὶ μακρὰν ὁδὸν
διανύοντες, καὶ τῷ καμᾶτῳ κειμηκότες, εἴπου δένδρον
εὐσκήφυλλον εὐρωσι, μικρὸν καθίσαντες ἀναπαύονται,
καὶ ὥσαντι νεαρὸί γενόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ δια-
νύουσιν· οὕτω καὶ νῦν εἰς τὸν τῆς νηστείας καιρὸν, καὶ
τὴν ἐπίπονον ὁδὸν καὶ τὸν δίαυλον, ἐνεφυτεύθη μέσον
παρὰ τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ ζωφόρος Σταυρὸς, ἀνεῖν
καὶ ἀναψυχὴν ἡμῖν χορηγῶν, εὐσταλεῖς τε καὶ κούφους
πρὸς τὸν ἐξῆς κάματον, τοὺς κεικοπιακὸτας παρασκευά-
ζων. Ἡ ὡς περ ἔστιν ἐπὶ Βασιλείᾳ παρουσία, προπο-
ρεύονται τὰ ἐκείνου σημεῖα, καὶ σκῆπτρα, εἴτα καὶ αὐ-
τὸς παραγίνεται, χαίρων, ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ ἀγαλλιώμενος,
συνευφραίνεται ἅμα καὶ τὸ ὑπήκουον· οὕτω καὶ ὁ Κύ-
ριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, μέλλων ὅσον οὕτω τὸ κατὰ τὴν
θανάτου, ἐνδείξασθαι τρόποιον, καὶ μετὰ δόξης προελθεῖν
διὰ τῆς ἀναστασίμου ἡμέρας, προέπειψε τὸ σκῆπτρον
αὐτοῦ, τὴν βασιλικὴν Σημαίαν, τὸν ζωποιοῦν Σταυρὸν,
περιχαρείας καὶ ἀναψυχῆς ἡμᾶς ὅτι πλείστης ἐμπλή-
σαντα, καὶ παρασκευάζοντα ἡμᾶς ἐτοιμοὺς γενέσθαι, καὶ
αὐτὸν ὅσον οὕτω τὸν Βασιλέα εἰσδέξασθαι, καὶ ἀνευφη-
μῆσαι περιφανῶς θριαμβεύοντα. Ἐν μίση δὲ τῆς ἁγίας
Τεσσαρακοστῆς Ἑβδομάδι, ὅτι τῇ Μερρᾷ πηγῇ ἰοικεν ἡ
ἁγία Τεσσαρακοστή, διὰ τὴν συντριβὴν, καὶ τὴν ἐνοῦσαν
ἡμῖν ἀπὸ τῆς νηστείας πικρίαν καὶ ἀκηδίαν· ὥσπερ οὖν
ἐν ἐκείνῃ μέσῃ, ὁ Δεῖος Μωϋσῆς τὸ ξύλον ἐνέβαλε, καὶ
ἐγλύκανε αὐτήν, οὕτω καὶ ὁ διαγαγὼν ἡμᾶς Θεὸς τῆς
νοητῆς ἐρηθρᾶς, καὶ τοῦ Φαραῶ, τῷ ζωποιοῦ ἔϋλῳ τοῦ
τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, γλυκαίνει τὴν ἀπὸ τῆς
Τεσσαρακονθήμερου διὰ τῆς νηστείας πικρίαν, καὶ παρα-
μυθούμενος ἡμᾶς ὡς ἐν ἐρήμῳ διάγοντας, ἕως οὗ πρὸς
τὴν νοητὴν Ἱερουσαλὴμ ἐπαναγάγῃ διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀ-
ναστάσεως. Ἡ, ἐπειδὴ ὁ Σταυρὸς ἔϋλον ζωῆς λέγεται,
καὶ ἔστιν, ἐκεῖνο δὲ τὸ ξύλον ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου
τῆς Ἑδέμ πεφυτευμένον ἐτύγχανεν, ἀρμοζόντως καὶ οἱ
Δειότατοι Πατέρες τὸ σταυρικόν ἔϋλον, ἐν μέσῳ τῆς ἁ-
γίας Τεσσαρακοστῆς αὐτὸ κατεφύτευσαν, ὁμοῦ μὲν καὶ
τῆς τοῦ Ἀδάμ λιχνείας ὑπομιμνήσκοντες, ἅμα δὲ καὶ
τὴν ἐκείνου διὰ τοῦ παρόντος ἔϋλου ἀναίρεσιν διαγρά-
φοντες· τούτου γὰρ γενόμενοι, οὐ μᾶλλον ἀποθνήσκομεν,
ἀλλὰ καὶ ζωογονούμεθα.

Τῇ αὐτοῦ δυνάμει, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς
τῶν τοῦ πονηροῦ διαφυλάξον ἐπηρεϊῶν, καὶ τὰ
Δεῖά σου Πάθη, καὶ τὴν ζωφόρον Ἀνάστασιν

προσκυνῆσαι ἀξιώσον, τότε σσαρακονθήμερον εὐ-
μαρῶς διανύσαντας σταδίων· καὶ ἐλέησον ἡμᾶς,
ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου τριήμερος, ὡς ὁ ὑ-
πνῶν Κύριε, Ἄδου πυλωροῦς, πατάξας
Δεῖα δυνάμει, καὶ τοὺς πάλαι ἐγείρας Προ-
πάτορας, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων
Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τῇ λύρᾳ τῶν ἁσμάτων χορεύοντες, ἀγαλ-
λιασώμεθα, σήμερον λαοὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ
προσκυνήσει, τὸν ἐν τούτῳ παγέντα Χριστὸν
δοξάζοντες, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων
Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Ὁ δεῖξας τὸ θνητότητος ὄργανον, ζωῆς ἐρ-
γαστήριον, Κόσμῳ ἀσπαστόν, τὸν σὸν
Σταυρὸν Πανοικτίρμον, τοὺς αὐτὸν προσκυνούν-
τας ἁγίασον, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων
Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγχνος, φώτι-
σον ἁγίασον, μόνε Ἰησοῦ, τοὺς προσκυ-
νοῦντάς σου πιστῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ Δεῖα
Παθήματα, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων
Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα.

Μοναῖδα ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ὕμνῳ τὴν
Θεότητα· φῶς γὰρ ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱός,
φῶς τὸ Πνεῦμα, τοῦ φωτὸς ἀμερούς διαμένον-
τος, ἐνότητι φυσικῇ καὶ ἀκτίσει τρισὶ προσώπων
λάμποντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ πάντων Προφητῶν πολυώνυμον, σὺ ὑπάρ-
χεις κήρυγμα· πύλη γὰρ Θεοῦ, στάμνος
χρυσῇ, γῇ ἁγία ἀνεδείχτης, Παρθένε Θεόνυμφε,
κυήσασα ἐν σαρκί, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, τῶν
Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Καταβάσσια.

Φλογώσεως ὁ Παῖδας ῥυσάμενος, σάρκα
προσλαβόμενος, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ
Σταυρῷ προσηλωθεὶς, σωτηρίαν ἡμῖν ἐδωρήσα-
το, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων Θεός,
καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδὴ η'. Αὕτη ἡ κλητὴ, καὶ ἁγία ἡμέρα.

Μύρα ἐν χερσὶ, τί κατέχετε ὅλως; τίνα δε-
ἐκζητεῖτε; νῦν ὁ φανείς Νεανίας, ἐν τῷ
τάφῳ βοᾷ· Ἐξανέστη ὁ Χριστὸς, καὶ Θεὸς ἡ
μῶν, ἀναστήσας φύσιν βρωτῶν, Ἄδου κεν-
δρῶντων.

Χαίροις τὸ τρισόλβιον, ξύλον καὶ Δεῖον, Σταυ-
ρὲ φῶς τοῖς ἐν σκότει, ὁ τετραπέρατον

Κόσμον, τῇ ἐλλάμψει τῇ σῇ, τῆς Ἑγέρσεως Χριστοῦ προδεικνύς τὰς αὐγὰς, ἀξιώσων πάντας πιστοὺς, φθάσαι τὸ Πάσχα.

Ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, μυρίζει τὰ μύρα, τῆς Δείας μυροθήκης, τὸ ζωομύριστον ξύλον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ὁσφρανθῶμεν τῆς αὐτοῦ Θεοπνεύστου ὁσμῆς, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δεῦρο Ἐλισσαίε, Προφῆτα εἰπέ ἐμφανῶς· Τί τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ὃ εἰς τὸ ὕδωρ καθήκει; Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· δι' αὐτὸ βάθους τῆς φθορᾶς ἀνεικλύσθημεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάλαι Ἰακώβ, προτυπῶν τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ, Ἰωσήφ προσεκύνει, τῆς Δείας ράβδου τὸ ἄκρον, σκῆπτρον ταύτην φρικτὸν, βασιλείας τε τῆς σῆς προορώμενος· ὃν νῦν προσκυνούμεν, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μίαν ἐν τρισὶ, χαρακτῆρσιν οὐσίαν, δοξάζω ἀσυγχύτως, μονοπροσώπως τὰ τρία· οὐδὲ τέμνω μορφῇ, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι· εἰς γὰρ ἐπὶ πάντων, Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν μητρίσιν, εἰδείχθης παρθένος, Θεόγυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἀγνείας τὴν σφραγιδα φυλάξασα· Σὲ μακαριζούμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν τὸν Κύριον.

Καταδασία.

• **Χ**εῖρας ἐν τῷ λάκκῳ βληθεῖς, τῶν λεόντων ποτέ, ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δαυὶδ ἀβλαβῆς, ἐκ τῆς τούτων καταθρώσεως σέσωσται, εὐλογῶν Χριστὸν, τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Φωτίζου φωτίζου.

Εν τάφῳ κατήλθης, ὁ ζωοδότης καὶ Θεός, καὶ συνέτριψας πάντα, κλεῖθρά τε καὶ τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἐξανέστησας, Δόξα τῇ σῇ Ἑγέρσει βοῶντας, Χριστέ Σωτῆρ παντρώγαμε.

Ο τάφος ζωὴν μοι, Χριστέ ἀνέβλυσεν ὁ σῶς· ὁ κρατῶν τῆς ζωῆς γὰρ, ἐπιστάς ἐδόξασας, τοὺς κατεκαυσθέντες ἐν μνήμασιν· Οἱ ἐν δεσμοῖς, λύθητε· ἐγὼ γάρ, τοῦ Κόσμου λύτρον ἐλήλυθα.

Εν ὕμνοις σκιρτάτω, πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμεῦ, τὸ ὁμώνυμον ξύλον, τοῦ Σταυ-

ροῦ Δεωμένα, κατασπαζόμενον σήμερον· οὗ ὁ Χριστὸς, ὕψωσε τὴν κάραν, ὡς προφητεύει ὁ Δεῖος Δαυὶδ.

Εν ξύλῳ τεθνήξας, ξύλον σε, εὗρηκα ζωῆς, χριστοφόρε Σταυρέ μου, φυλακτῆρ μου ἀρρήκτε, κατὰ δαιμόνων ἰσχύς κραταιά· σὲ προσκυνῶν, σήμερον κραυγάζω· Ἀγιάσόν με τῇ δόξῃ σου.

Εὐφραίνου ἀγαλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, τὸ τρισόλβιον ξύλον, προσκυνοῦσα σήμερον, τοῦ παναγίου Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ᾧ λειτουργεῖ, τάγματα Ἀγγέλων, καὶ μετὰ φόβου παρίστανται.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει· προσκυνῶ, σὲ Θεότης ἀγία, τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, σὺν τῷ ἁγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἀπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατήκτισε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαυὶδ ὁ Δεῖος βοᾷ· δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν πρὸς Οὐρανόν, υἱοθετηθέντες, τῷ Πνεύματι παμμακάριστε.

Καταδασία.

• **Ω** Μῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδής,
• ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν
• ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ
• οἱ πιστοὶ, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν
• μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον.

Καὶ τοῦ Σταυροῦ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον, σήμερον προτεθέντα, ἰδόντες προσκυνήσωμεν, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, κατασπαζόμενοι πόθῳ, τὸν ἐν τούτῳ θελήσας, σταυρωθέντα αἰτῆμενοι, Κύριον ἀξιῶσαι, πάντας ἡμᾶς, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ φθάσαι τὴν Ἀνάστασιν, πάντας ἀκατακρίτως.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸ ξύλον ἐν ᾧ Πάινσεμεν, τὰς ἀχράντους παλάμας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐξέτεινε, προσπαγεῖς ὁ Υἱός σου, νῦν εὐσεβῶς προσκυνούμεν· δὸς ἡμῖν τὴν εἰρήνην, καὶ τὰ κοσμοσωτήρια, φθάσαι πάνσεπτα Πάθη, καὶ τὴν λαμπράν, καὶ κοσμοχαρμόσυνον προσκυνῆσαι τοῦ Πάσχα κυριώνυμον, καὶ φωσφόρον ἡμέραν.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στιχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα τῆς Οὐκωήχου, δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ Προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες τὰ α.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἦν φωναῖς αἰαλαῶμεν, ἐν ῥοαῖς μεγαλύνω-
μεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ἀσπαζόμενοι,
καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκδοήσωμεν· Σταυρὲ πανσεβά-
σμιε, καθαγιάσον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
ματα, τῇ δυνάμει σου, καὶ παντοίας ἐκ βλοῦθης
ἐναντίων, διατήρησον ἀπρώτους, τοὺς εὐσεβῶς
προσκυνοῦντάς σε.

Δίς.

Στίχ. Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσ-
κυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Προσελθόντες ἀρύσατε, μὴ κενούμενα νάμα-
τα, τοῦ Σταυροῦ τῇ χάριτι προερχόμενα,
ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ Εὐλὸν τὸ ἅγιον,
χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδόμενῃ τῷ Αἵματι,
καὶ τῷ ὕδατι, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, τοῦ ἐν
ταύτῳ, ἐκουσίως ὕψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς
ἀνυψώσαντος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, βασιλείων κραταίωμα,
μοναζόντων καύχημα, καὶ διαίσωσμα, σὺ εἶ
Σταυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνεῖντές σε, καὶ
καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θείᾳ
χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κρά-
τος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀ-
φανίσαντος.

Δόξα. Ἰδιόμελον, τοῦ Τριφιδίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦν ὑψηλόφρονα γνώμη, τῶν κακίστων Φα-
ρισαίων, ὁ πάντων Κύριος, παραβολικῶς
ἐκφεύγειν ταύτην ἐδίδαξε, καὶ μὴ ὑψηλοφρο-
νεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, πάντας ἐπαίδευσεν,
ὑπογραμμὸς καὶ τύπος, ὁ αὐτὸς γενόμενος, μέ-
χρι σταυροῦ καὶ θανάτου, ἑαυτὸν ἐκένωσεν.
Εὐχαριστοῦντες οὖν σὺν τῷ Τελώνῃ εἶπωμεν·
Ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀπαθὴς διαμείνας
θεός, τῶν παθῶν ἡμᾶς ρύσθαι, καὶ σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

Ψάλλοντες δὲ τὸν Δοξολογίας ταύτης, ὁ ἱε-
ρεὺς ὁ ἱερεὺς τὴν σταυρὸν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν
θυσιαστὸν, θύει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ
τὸν Σταυρὸν· εἰς οὗτω λαμβάνει αὐτὸν μετὰ
ἱσχύος ἐπὶ τῆς καρτῆς αὐτοῦ σὺν τῇ θήκῃ,
καὶ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ Βήματος, προ-
πορευομένων αὐτοῦ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ,
καὶ ἀπέρχεται εἰς τὰς βασιλικὰς πύλας. Τε-
λεθεισῆς δὲ τῆς Δοξολογίας, καὶ τοῦ Τρισα-
κίου, λέγει ὁ ἱερεὺς· Σοφίᾳ ὀρθοί, καὶ ἡμεῖς

ψάλλοντες τὸ Τροπάριον· Σῶσον Κύριε τὸν
λαόν σου· ἐκ τρίτου· καὶ εἰσοδεύει ὁ ἱερεὺς,
φέρων τὸν τίμιον Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀ-
γίων Θυσίων. Ἐκτελεσθε προσευραπαισθέντος τοῦ
τετραπύδου, τίθεται ἐνώπιον οὗτοῦ ὁ τίμιος
Σταυρὸς.

Ἔττα ψάλλοντες τὸ ποικρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα,
καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξαζόμεν.

Ἀνοιχθείσης δὲ τῆς θύρας, ἀρχεται προσκυ-
νοῦν ὁ Πρεσβύτερος, καὶ ὁ ἱερεὺς, βαλλόντες με-
τανοίας, γ'. κατευπύκνωσεν τοῦ τιμίου Σταυροῦ
καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ τῆς σταυροῦ, πάλιν βαλλοῦσι
μετὰ τὸν ἀπὸ τῆς σταυροῦ, εἰς τοὺς Χορούς, πρὸς
μὴν. Ἐξ ὧν ἀρχονται οἱ Ἀδελφοί, προσκυ-
νοῦντες δύο διό, κατὰ τάξιν. Προσκυνούντων
δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα ταύ-
τα, ποίημα Δεόντος Δεσπότου.

Ἦχος β'.

Ἐῦτε πιστοί, τὸ ζωοποιόν Εὐλὸν προσκυ-
νήσωμεν· ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς
δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡ-
μᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὗς πρὶν
ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς σκληρῆς, ἐξορίστους Θεοῦ
πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ Εὐλὸν προσκυνήσω-
μεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν
συντρίβειν τὰς κάρas. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πα-
τριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου
ὑμνοῖς τιμήσωμεν· Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόν-
τος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ αἱ πι-
στότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ
δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαόν, κρατακῶς ὑποτάτ-
τοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου, Χριστιανοὶ ἀσπα-
ζόμεθα, καὶ τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεόν,
δοξαζόμεν/λέγοντες· Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσ-
παγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάν-
θρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύ-
ριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπίγνυ-
ται, καὶ τὴν πλευράν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους
γεύεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύπτων
Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεῦθς,
καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χειρὶ πλά-
σας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελοῦ-
ται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις·
ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας δέχεται, ὄνειδισμούς
καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ

τὸν κατάκριτον, ὁ Λυτρωτὴς μου καὶ Θεός, ἵνα σῶσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν μετῶν παθῶν· ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται, καὶ δίδωσι τὸν νῶτον ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τῆτον ἡ ἀγνὴ καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, ὀδυνηρῶς ἐφθέγγετο· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὠραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτούς, ἄπνους ἄμορφος φαίνει, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος. Οἶμοι τὸ ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνῆντα καθορᾶν σε· τὰ σπλάγχνα τιτρώσκομαι, καὶ δευρή μοι ῥομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σου τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'. Εἰρμολογικόν.

Σήμερον τὸ προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἐστήσαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβεύεις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλόνηρωπε.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, ἡ Λιτὴ μετὰ τοῦ Ἑωθινοῦ Ἰδιομελίου, καὶ ἡ α'. Ὡρα, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακάρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ ἡ 5'. Ὡδή.

Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξαζόμεν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 14.

Αδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερεῖα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς Οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερεῖα, μὴ δυνάμενον συμπαθεῖναι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα κατ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάρι-

τος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρώμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. (Κεφ. Ε'. 1.) Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται, ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστός, οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι Ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ελθεῖν.

Κοινωνικόν.

Ε'σημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Τὴν αὐτὴν Σταυροπροσκύνησιν ποιοῦμεν ἡμέρας δ' τῇ Κυριακῇ, ἥτοι σήμερον, τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, ψάλλοντες εἰς τὴν α'. Ὡραν, ἀντὶ τοῦ, Τὰ διαθήματά μου. Τὸ, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ Ἑσπερας.

Εἰς τὸ Λιτνικόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικά δ'. τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στίχ. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως, ὑφαπλώσας τὰς παλάμας σου, τοῦτον κατανύξει καρδίας, προσκυνεῖν ἡμᾶς ἀξίωσον, λελαμπρυσμένους καλῶς, νηστείαις καὶ δεήσεσι, καὶ ἐγκρατείᾳ, καὶ εὐποΐᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόδρωνος.

Κύριε, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη, κατὰ τὸ πλῆθος ἐξάλειψον, τῶν σῶν οἰκτιρ-

μῶν Πανοκτίρμον, καὶ τὸν Σταυρόν σου ἀ-
ξιώσον, ἐν καθαῇ τῇ ψυχῇ, καὶ βλέπειν καὶ
προσπύσσεσθαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐγκρα-
τείας Ἑβδομαδὶ ὡς φιλόανθρωπος.

Ἔτερον Πρὸς ὁμοίον, πείνημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Μέγιστον θαῦμα.

Ἐγίστον Ναύμα! τὸ Ξύλον ὁράται, ἐν ᾧ
Χριστὸς σαρκὶ ἐσταυρώθη· προσκυνεῖ
ὁ Κόσμος καὶ φωτιζόμενος ἀνακραῖζει· Ὁ τοῦ
Σταυροῦ τῇ δυνάμει! καὶ θεωρούμενος δαίμο-
νας καίει, καὶ ἐκτυπούμενος, τούτους φλέγων
δείκνυται. Μακαρίζω σε τὸ ἄχραντον Ξύλον,
τιμῶ καὶ προσκυνῶ ἐν φόβῳ, καὶ Θεὸν δοξά-
ζω, τὸν διὰ σοῦ μοι χαριζόμενον, ζωὴν τὴν
ἀτελεύτητον.

Καὶ τοῦ Μηναιῶν, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον.

ἡλικος πλ. δ'.

Ἰδωκας κληρονομίαν ταῖς φοβουμέναις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στ' αὖτ' ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐ-
κίκραξα.

Στ.χ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε-
ρυγῶν σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἦγος πλ. δ'.

 ἔτεισαι τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανόν, οὐ τολμῶ ὁ
ταίλας ἐγὼ, ἐκ τῶν πονηρῶν μου πρά-
ξεων· ἀλλ' ὡς ὁ Τελώνης στεναῖξας κραυγάζω
σοι· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ
Φαρισαϊκῆς ὑποκρίσεως ῥῦσαί με, ὡς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τρόπον ἁγιαζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυθιῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε κεχαριτωμένη, Μῆτερ
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν
ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς προδεδήλωται.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Τὰ τοῦ τυχόντος "Ἰηου Τριαδικά· καὶ μετὰ
τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά
καὶ Θεοτεκνίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ "Ἰηου.

Μετὰ δὲ τὴν β'. Στοιχολογίαν, τὰ παρόντα
Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Τὸ πάνσεπτον πιστοὶ, προσκυνήσωμεν Εὐ-
 λον ἐν ᾧ ὁ Ποιητὴς, τῶν ἀπάντων ὑψώ-
 θη· πρόκειται ἀγιάζον, τοὺς προσιόντας ψυχῇ
 καὶ σώματα, ῥύπον ἀποκαθαίρον, τῆς ἀμαρ-
 τίας τῶν νηστευόντων πιστῶς, καὶ ἀνυμνοῦν-
 των πάντοτε Χριστὸν, τὸν μόνον εὐεργέτην.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς κατήλ-
θε, καὶ Ἄγγελος φωτὸς, τῇ Θεοτόκῳ
ἐβόα· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν πασταῖδα μόνη
φυλάξασα, σὺλληψιν συλλαβοῦσα, τὸν πρό
αἰώνων Θεὸν καὶ Κύριον· ἵνα τῆς πλάνης
σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν γ'. Στοιχειολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἦτος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πεσοπονήσαντες, νῦν τὴν ἐγκράτειαν, καὶ εἰς προσκύνησιν, Χριστέ μου φθάσαντες, τοῦ ζωφόρου σου Σταυροῦ, προσπίπτοντες βωῶμέν σοι· Μέγας εἰ Φιλάνθρωπε, καὶ μεγάλα τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐφανέρωσας τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον· ὃν φόβῳ προσκυνοῦντες κραυγάζομεν· Δόξα τῇ ἁκρᾷ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ γυν. Θεστοκίον.

Ὁ ἁγέωργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠ-
ραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπη-
γάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων
τὸν εὐφραίνοντα, ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα·
ὄθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες,
αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κε-
χαριτωμένη.

Ἦ ὁ Κανὼν τοῦ Μηναιίου, καὶ τὰ παρόντα
Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται
δὲ καὶ ἡ ἀ. Ὠδή.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλαίτην Φαραώ.

Ἡ φωτοφόρος τοῦ Σταυροῦ προσκύνησις, πᾶσιν ἐπέφανεν, ἡλιακὴν αἴγλην, σωτηρίας πέμπουσα, καὶ πάντας καταυγάζουσα,

τούς παθῶν ἀμαυρώσει, κεκρατημένους· συνδράμωμεν, τοῦτον καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι, καθάρωτάτω νοῦ, τῷ καθαρῷ μόνῳ, δεῦτε ἐκβοήσωμεν, φωνὴν εὐχαριστήριον· Σὺ τὸ Αἷμά σου Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων δέδωκας, σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἀγιάζεις ἡμᾶς.

Συμποδισθεὶς ταῖς προσβολαῖς τοῦ ὄφους, τραῦμα ἐξαίσιον, διαπαντός κείμαι, Σῶτερ ὁ τὴν ἐκπτώσιν, τῶν Πρωτοπλάστων πάθει σου, τοῦ Σταυροῦ ἀνορθώσας, ἀνόρθωσον, καὶ ὁδήγησον, σοῦ πρὸς θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορώσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἱμοτέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγῆσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος γ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι.

Εἔδομας ἀγία, καὶ φωσφόρος αὕτη, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, προτιθεμένη Κόσμῳ· δεῦτε ἀσπασώμεθα, φόβῳ τε καὶ πόθῳ, τὰς ψυχὰς φωτιζόμενοι, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα Χριστόν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες.

Τὸν Σταυρὸν σε πάντες, προσκυνούμεν Χριστέ, προπομπὴν ποιούμενοι, τῆς Ἀναστάσεώς σου, ὑμνοῦμεν τοὺς ἡλούς σου, τιμῶμεν καὶ τὴν λόγχην σε, τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὄμματα, ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, ἐν τούτοις ἀγνιζόμενοι.

Δόξα.

Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, οὐσίας ὑμνουμένη, Πάτερ Υἱὲ σὺν Πνεύματι, τῷ ὑπερπαναγίῳ, ἀναρχε αἰδῖε, ἄκτιστε Θεότης, ἡ τῇ φωτὸς πηγὴ καὶ ζωὴ. Σε προσκυνούμεν πάντες βροτοί, τὴν τὸ πᾶν οὐσώσασαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, Χερουβικόν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγαίψα πασι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυσόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεσσαράκοντα νηστειῶν σαδίου, μέσον διῆπνυντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χριστῷ συναπίωμεν, πρὸ τοῦ θείου Πάθους· ἵνα συσταυρωθέντες αὐτῷ, καιωνοὶ γενώμεθα, τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· πόν-

• τῷ γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ· αὐτῷ μόνῳ ἄσώμεν, ὅτι • δεδόξασται.

ᾠδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸν ἰοδόλοισ πάθεσι, καὶ ψυχῇν, καὶ διανοίαν, τετραυματισμένην κεκτημένον Κύριε, ἐλέησον οἴκτειρον, τῷ σῷ Σταυρῷ θωράκισον, καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου κενωθείσαις ράνισι, προθύμως ἵνα μέλπω· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τοῦ ὄρους παλαι σε, Μωϋσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἀνυψῶν, καὶ Ἀμαλὴκ τροπούμενος, Σταυρὲ πανσεβάσμιε· ὃν προσκυνούντες σήμερον, τρέπομεν δαιμόνων τὰ ἀλλόφυλα στίφη, καὶ πίστει μελωδοῦμεν· Ἰερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υπὸ παθῶν κλονούμενον, ὑπ' ἐχθρῶν σκελιζόμενον, ὑπὸ συνηθείας πονηρᾶς ἐλκόμενον, οἴκτειρήσον Εὐσπλαγγχε, τῷ σῷ Σταυρῷ θωράκισον, ὅπως μελωδῶ ἐν ἀκλόνητῳ καρδίᾳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Οδυνηρῶς στεναζούσα, μητρικῶς ὀλολύζουσα, καὶ τὴν ἐκ τῶν σπλάγχχνων, συνοχὴν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ, ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα, τί τὸ ὄραμα τοῦτο; πῶς πάσχεις ὁ τῇ φύσει, ἀπαθής; πάντων θείων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορὰς ἐλευθερώσαι.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ θεωῦμενοι, φόβῳ καὶ πίστει ἀδελφοί, προσελθόντες προσκυνήσωμεν, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Σὺ τὴν ζωὴν ἐξήνθησας, τοῖς βροτοῖς φωτοφόρε.

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις, Οὐρανός σε καθυπέδειξε, ζωοποιε ἡμῶν Σταυρὲ, Βασιλέων ὄπλον ἄμαχον, ἐχθρῶν ὁ καθαιρέτης, Ἐκκλησιῶν τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Πατέρα ἅγιον δοξάζω, καὶ Υἱὸν ἅγιον σέβω, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνῶ, ὁμοούσιον Τριάδα ἀπλήν, Θεὸν ἕκαστον ταύτων, φῶτα καὶ φῶς, ὡς ἐξ Ἡλίου ἐνός προϊόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη αἰδιόδευτε· χαῖρε βᾶτε ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ σταῖνος ἡ χρυσή· χαῖρε ὅρος ἀλατόμητον· χαῖρε Θεοτόκε ἐλ-

πίς ἀρράγῃς, καὶ τείχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποι-
θότων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Νηστείαν ἐκμεσάσαντες, εὐθαρσήσωμεν
τῷ πνεύματι πρὸς τὸ ἐξῆς νεανικῶς, εὐ-
δρομοῦντες σὺν Θεῷ ἀδελφοί· ὅπως καὶ τὸ
Πάσχα περὶ χαρῶς ὀψώμεθα, τοῦ Χριστοῦ ἀ-
ναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν Ὑψίστοις
• **Δ**οξαζόμενον Θεόν, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐ-
• ρανῶν, γῆ, καὶ ὄρη, καὶ βουνοὶ, καὶ βυθός,
• καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων ὕμνοις αὐτὸν ὡς
• Κτίστην καὶ Ποιητὴν, εὐλογεῖτε ὕμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εγγόνους πάλαι Ἰακώβ, εὐλογῶν προδιετύ-
που τρανώτατα, Σταυρὸν τὸν τίμιον· δι'
οὗ Οἰκτίρμων, ἡμᾶς εὐλόγησον, ἀγιασμοῦ παρε-
κτικὴν, χάριν παρεχόμενος, τοῖς προσκυνοῦσιν
αὐτόν, καὶ τὸν πάντων Λυτρωτὴν σε δοξαζέσσι.

Νηστείας ὕδατι πιστοὶ, καθαρθέντες καὶ ψυ-
χὴν καὶ διάνοιαν, τὸ ζωοδώρητον, καὶ θείον
Εὐλόν, περιπτυσσόμεθα· πρόκειται πᾶσιν ἐμφα-
νῶς, βρύον θείαν ἄφεισιν, καὶ φῶς ἑράνιον, καὶ
ζωὴν καὶ αἰλητὴν ἀγαλλίασιν.

Κριτὴν σε οἶδα φοβερόν, ἐλευσόμενον ἐν δό-
ξῃ Θεότητος, πάντων τὰ κρύφια, ἐλέγ-
χειν τότε, μέλλοντα Κύριε· διό σοι κράζω Ἀ-
γαθὲ· Ἡμαρτον συγχώρησον· μὴ θριαμβεύσης
μου, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα πάλαι ἡ Ἀμνάς, θεωροῦσα πρὸς
σφαγὴν καθελκόμενον, καὶ σκοτιζόμενον,
ἡλίου φέγγος, κλαίονσα ἔλεγεν· Ἥλιε, δόξης
Ἰησοῦ, ἔδως θανατούμενος· ἀλλὰ ἀνάτειλον,
τῆς ἐγέρσεως τὸ φῶς ταῖς ποθοῦσί σε.

Εἰρμός ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὐ ἔστησαν, τοῦ
Δεσπότη καὶ Θεοῦ, προσκυνήσωμεν ἅ-
παντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυρὸν, ὡς
Δαυὶδ ἀνακράζει, ὁ θεοφωνότατος· καὶ γὰρ ὁ
ἅπαντα περιέχων δρακί, ἐν τούτῳ βέβηκεν.

Οὐ τὴν γῆν κατοικοῦντες προσέλθετε, τῇ
νηστείᾳ καθαροὶ, καὶ προκείμενον βλέ-
ποντες σήμερον, τὸν πανσέβαστον Σταυρὸν,
προσκυνήσατε φόβῳ, καὶ πίστει εὐφρανέσθε,
καὶ συναγάλλεσθε, τὸν ἀγκασμὸν ταῖς ψυχαῖς
ἀρυόμενοι.

Δόξα.

Ἡ οὐσία Μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ ὑπέρθεος
Τριάς, ἐνομένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς
προσώποις ἰδικῶς, μὴ τμημένη γὰρ τμᾶται, ἐν
οὐσα τρισσεύεται, αὕτη Πατὴρ ἐστίν, ὁ Υἱός,
καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε; καὶ μη-
τέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριάμ ἐκτελεῖς τὸ
τεράστιον· ἀλλὰ φράζε μοι τὸ, Πῶς; Μὴ ἐ-
ρεῦνα τὰ βάθη, τῆς Θεοτοκίας μου· τοῦτο
παναίληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κα-
ταληψς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ
πᾶς ὁ λαός, ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπα-
ζόμεθα, τὸν παναίγιον Σταυρὸν· γινώτε οὖν
καὶ ἠττάσθε, ἐν τούτῳ οἱ δαίμονες· ἔθνη τὰ
βάρβαρα γινώτε, καὶ ἠττάσθε, δι' οὗ μεθ' ἡμῶν
ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖθέ σε, ἐν τῇ βα-
• τῷ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
• Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί· Δανιὴλ
• δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον· ῥάβδον βλα-
• στήσασαν Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ῥίζης
• Δαυὶδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιό-
μελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος πλ. β'.

Αρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστε, τὴν ταπει-
νωσιν ἔδειξας, σεαυτὸν κενώσας, καὶ μορ-
φὴν δούλου λαβὼν, τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγα-
λαυχὸν εὐχὴν μὴ προσιέμενος, τοῦ δὲ Τελώνου
τὸν συντετριμμένον στεναγμὸν, ὡς ἱερεῖον ἁ-
μωμον, ἐν τοῖς ὑψίστοις προσδεχόμενος· διό
κἀγὼ βοῶ σοι· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἰλάσθητι,
Σωτὴρ μου καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων σου, πᾶ-
σα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οἱ Οὐρανοὶ ἀγαλ-
λονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνε-
ται σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Αὐτῶν ταῖς παρα-
κλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ Χερουβι-
κὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκάλαις
σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος βαρύς.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης, λαὸν ἡμαρτηκότα, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀγαθὸς ὑπάρχων· σὲ γὰρ δοξάζει πᾶσα ἡ γῆ, καὶ δεόμεθα· Φεῖσαι ἡμῶν Ἄγιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ξα'.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου.
Στίχ. Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγῆσεται ἡ ψυχὴ μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 24.

Τὰδε λέγει Κύριος Σαβαώθ· Ὁν τρόπον ἐρηκα, οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, οὕτω μενεῖ, τοῦ ἀπολέσαι τοὺς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων μου· καὶ ἔσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθῆσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφαιρεθῆσεται. Αὕτη ἡ βουλὴ, ἣν βεβούλευται Κύριος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει; Τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ἀχαζ ὁ βασιλεὺς, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τοῦτο. Μὴ εὐφρανθεῖτε πάντες οἱ ἀλλόφυλοι· συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς τοῦ παίοντος ὑμᾶς· ἐν γὰρ σπέρματος ὄψεως ἐξελεύσεται ἔγγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔγγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετώμενοι. Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δι' αὐτοῦ, πένητες δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ τὸ σπέρμα σου ἐν λιμῷ, καὶ τὸ καταλειμμά σου ἀνελεῖ. Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι. Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε τὴν Σιών, καὶ δι' αὐτοῦ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τοῦ λαοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ξβ'.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου τὰ παρόντα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Μέσον διῷπνεύοντες σήμερον, ἡμερῶν τῆς ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἐν τούτῳ ὑψωθέντα, μέσον γῆς ὡς κραταιόν, Σωτῆρα, καὶ Θεὸν δοξολογήσωμεν, βοῶντες· Θεωροὺς ἡμᾶς ἀναδείξον, τῶν Παθημάτων σου Δέσποτα, καὶ τῆς σεπτῆς Ἀναστάσεως, δωρούμενος, ἱλασμόν ἡμῖν, καὶ μέγα ἔλεος. Ὅμοιον.

Πάθη ταπεινώσωμεν σώματος, τῶν βρωμάτων ἀποχῇ, καὶ ἡδονῶν ἀποστροφῇ, καὶ τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ περιπτυσώμεθα πιστῶς· ὁράται, ἐμφανῶς γὰρ προσκυνήμενος, καὶ πάντας, ἀγιάζει θείᾳ χάριτι· καὶ τῷ Κυρίῳ βοήσωμεν· Εὐχαριστοῦμέν σοι Εὐσπλαγχνε, τῷ σώζοντι, διὰ τούτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν Θεοτόκον.

Νῦν τὸν Σταυρὸν προσκυνοῦντες, πάντες κραυγάζομεν· Χαῖρε ξύλον τῆς ζωῆς· χαῖρε σκήπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε βροτῶν δόξα ἐπουράνιε· χαῖρε Ἀνάκτων τὸ καύχημα· χαῖρε τὸ κράτος τῆς Πίστεως· χαῖρε ὄπλον ἀήττητον· χαῖρε τῶν ἐχθρῶν φυγαδευτήριον· χαῖρε φέγγος λαμπρόν, σωτήριον τοῦ Κόσμου· χαῖρε Μαρτύρων τὸ μέγα κλέος· χαῖρε σθένος Δικαίων· χαῖρε Ἀγγέλων λαμπρότης· χαῖρε πάνσεπτε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ψαλμὸς ξγ'.

Εἰσακούσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δεῖσθαί με πρὸς σέ.

Στίχ. Ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Η'. 21.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεός, διανοηθεῖς· Οὐ προσθήσω ἔτι καταράσασθαι τὴν γῆν, διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἐγκνεται ἡ διανοία τοῦ ἀνθρώπου ἐπαμειβῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος· οὐ προσθήσω οὖν ἔτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα. Πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ δερισμός,

ψυχὸς καὶ καῦμα, θῆρος καὶ ἔαρ, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσωσι. (Κεφ. θ'. 4.) Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς· καὶ ὁ φόβος ὑμῶν, καὶ ὁ τρόμος ἔσται ἐπὶ πᾶσι ταῖς θηρίαις τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χειρὸς ὑμῶν δέδωκα· καὶ πᾶν ἔρπετόν, ὃ ἐστὶ ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρῶσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. Πλὴν κέρας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε· καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό, καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται· ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. Ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

Προκείμενον. Ψαλμὸς πλ. β'. Ψαλμὸς 98.

Ἐ'πακούσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 49.

Ὁ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβοῦς εἰς θάνατον. Βδελυγμὰ Κυρίῳ διεστραμμέναι ὁδοί· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Χεὶρὶ χειρὰς ἐμβαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀτιμώρητος ἔσται κακῶν· ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην, λήψεται μισθὸν πιστόν. Ὡς περ ἐνώτιον χρυσοῦν ἐν ῥινὶ υἱός, οὕτω γυναῖκί κακόφρονι καλλὸς. Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ· ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπολείται. Εἰσὶν, οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα παροῦνται· εἰσὶ δὲ καὶ οἱ συνάγοντες τὰ ἄλλότρια, ἐλαττονοῦνται. Ψυχὴ εὐλογουμένη πᾶσα ἀπλή· ἀνὴρ δὲ θυμῶδης οὐκ εὐσχήμων. Ὁ συνέχων αἶτον, ὑπολείπεται αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τοῦ μεταδιδόντος. Τεκταινόμενος ἀγαθὰ, ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν· ἐκζητῶντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν. Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ τῷ κλύτῳ αὐτοῦ, οὗτος πεσεῖτε· ὁ δὲ ἀντιλαμβάνόμενος δικαίων, οὗτος ἀνατελεῖ. Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον· δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

Ἐ'κ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς· ἀφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων. Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς ποῦ φανεῖται; (Κεφ. ΙΒ'. 1.) Ὁ ἀγαπῶν παιδεῖαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων. Κρείσσων ὁ εὐρίσκων χάριν παρὰ Κυρίῳ· ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται. Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμου· αἱ δὲ ρίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται. Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς· ὥς περ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός. Λογισμοὶ δικαίων κρίματα· κυβερνώσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους. Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι εἰς αἷμα· στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δ'ς.

Ψαλμὸς πλ. δ'.

Μεγαλορρήμων Φαρισαῖος, ἐδδελύχθη καυχησάμενος, καὶ Τελώνης ταπεινόφρων, διὰ σιγῆς ἐδικαιώθη προσευξάμενος· διὰ τῶν ἑκατέρων μαθούσα ψυχὴ μου τὸ διάφορον, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐλοῦ καὶ κατάσπαζε· Χριστὸς γὰρ ταπεινοῖς ἐπηγγείλατο, δίδόναι χάριν ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλῆθος ὀκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ψαλμὸς ὁ αὐτός.

Ε'γὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω· οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἀγνὴ βοηθῆσαί μοι.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὰ Τρισδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἥχον, εἰς τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα Κατανυκτικά καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ ἥχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ψαλμὸς πλ. δ'. Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα.

Ε'γκρατεῖα λαμπρύναντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν Σταυρὸν προσκυνήσωμεν, τὸν σωτήριον, ἐν ᾧ Χριστὸς προσηλώθη, καὶ βοήσωμεν αὐτῷ· Χαῖρε νηστεόντων ἡ τρυφῇ, καὶ βεβαία βοήθεια· χαῖρε ἀναιρέτα τῶν παθῶν, τῶν δαιμόνων ἀντίπαλε· χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρί σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὅσπερ ζῶν τῆς Κτίσεως, τὸν σὸν Σταυρὸν προκείμενον, ἡ Οἰκουμένη ἀσπάζεται Κύριε, καὶ προσκυνούσα κράζει σοι· Τῇ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, τοὺς εὐλογοῦντάς σε, διὰ τῆς ἐγκρατείας συντήρησόν Πολυέλεε.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ δὲ Ἀγγελίη, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παράντα Τριῳδία κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Στιχολογεῖται δὲ καὶ ἡ β'. Ὡδή.

Τριῳδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἰ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὁ παῖς
• τὸν Ἰσραὴλ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ διαγα-
• γών, καὶ σώσας καὶ θρέψας, καὶ ἐκ δου-
• λείας πικρᾶς, ἐλευθερώσας Φαραί.

Μέσον τῆς Κτίσεως, ὃν καθυπέμεινας Σταυρὸν, Μεσσία Λόγε Θεοῦ, τῷ τῆς Νηστείας σήμερον μεσασμῷ, πιστῶς προσκυνούμεν, αἰτούμενοι κατιδεῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν.

Ρᾶδῳ δυνάμει, προτυπωθεῖς τῷ Μωσῇ, τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν, διατεμόντες φθάσωμεν πρὸς γῆν, τῆς ἐπαγγελίας, καὶ μάννα τοῦ νοητοῦ, ἐμφορηθῶμεν δαψιλῶς.

Τίς μὴ θρηνήσει σε; τίς μὴ πενήσει σε ψυχῇ, ποθοῦσαν τὰ πονηρά, ἐκ ἐκζητοῦσαν πόθῳ τὰ ἀγαθὰ, δικαίου Κριτοῦ δέ, καταφρονοῦσαν αἰεὶ, μακροθυμοῦντος ἐπὶ σοί;

Θεοτοκίον.

Σάρκα γενόμενον, ἀναλλοιώτως τὸν Χριστὸν, Παρθένη κυφορεῖς· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σαρκικῶν παθῶν ἀπαλλάξαι, τοὺς προσκυνοῦντας Σταυρὸν, ὃν καθυπέμεινε σαρκί.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος πλ. δ'. Ἰδετε ἴδετε.

Ἰδετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ τῇ Οἰκουμένῃ, τὸν Σταυρὸν μου παρασχωὼν, ὅπλον σωτηρίας, εἰς τὸ νῦν προσκυνεῖσθαι αὐτόν, ὅπως οἱ ἀσπαζόμενοι, καταργῶσι τοῦ ἐχθροῦ τὰ μηχανήματα.

Μέγας εἰ Κύριε, καὶ πολυέλεος, ὅτι δέδωκας τὸν ζωοποιόν σου, προσκυνεῖσθαι νῦν Σταυρὸν, ἐνθα σου αἱ χεῖρες, καὶ αἱ πόδες ἠλώθησαν· ἐν ᾧ τὸ αἷμα ἐρρύη, τῆς ἀχράντου σου Πλευράς, ζῶν πηγαῖον ἡμῖν.

Δόξα.

ὑπερτελειστάτῃ Μοναίς, ὑπέρβας, τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης, βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀρρήτον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κινήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γάρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγενεῖς ἐνταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς· καὶ ἀγνοεῖς πεῖραν ὅλως ἀνδρός; Ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν, ἐξ ἐμοῦ κακοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ Μωσῆς ὁ μέγας, προδιτύπωσε, τὸν Σταυρὸν ἡμῖν, χεῖρας ἐκπετάσας, καὶ πορθήσας Ἀμαλήν· σὲ ἐκτυποῦντες ἐν σκιαῖς καὶ αἵρῃ, ἡμεῖς ἐκτρέπομεν καὶ κνώμεν, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ὑμνολογοῦντες Χριστόν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἰ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός ὑμῶν, ὁ
• πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθείς ἐκ τοῦ Πα-
• τρός, καὶ ἐκ τῆς Παρθένης ἐπ' ἐσχάτων ἡμέ-
• ραν ἀνδρός κινήεις, καὶ λύσας τὴν αἵμαρτίαν, τῷ
• προπάτορι Ἀδὰμ ὡς φιάνθρωπος

Ὡδή ἡ. Ὁ στεγαζὼν ἐν ὕδασι.

Ὁ συσσεῖσας θιμέλια, πάσης τῆς γῆς ὡς Θεός, ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, ἄσπεστον πάσῃ ἐδωρήσω, πιστοῖς ἔρεσμα Κύριε, τὸ σωτήριον ὅπλον τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν περ προσκυνοῦντες σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπασράπτων θιζόμενοι, ὑπὲρ ἡλίου αὐγᾶς, τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, δεῦτε νηστεία ἀστραπτόμενοι, νῦν ἀσπασώμεθα, ἀρυσόμενοι χάριν φωτοφόρον, σκότος ἐκμειοῦσαν, τῶν ὑπερυψούντων, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὼν ζῶν τὸ ἀλλόμενον, εἰς αἰωνίαν ζωὴν, σὺ ὑπάρχων Λόγε, αἷμα καὶ ὕδωρ, ἐκ

πλευρᾶς ἐν Σταυρῷ, ἐβλυσας Δείσποτα, ἀμαρτίας χειμάρρους ἀναστέλλων. Ὅθεν δυσωπῶ σε· Σήρανον παθῶν μου, ταῖς ποτηραῖς ἐκβλύσεις.

Θεοτοκίον.

Νοητὸν ὡς ἀγίασμα, τὸν ἐν ἀγίοις Θεόν, ἀναπεπαυμένον, τίκεις ἀγία, Θεομητορ ἀγνή, πάντα τὰ πέρατα, ἀγαίζοντα Δεία προσκυνήσει, σήμερον Παρθένε, Ξύλου παναγίου, ἐν ᾧ σαρκί ἐπάγη.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀγγελοι καὶ Οὐρανοί.

Δεῦτε ἴδωμεν λαοί, τὸ ζωηφόρον Ξύλον νῦν προκειμένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπάγη ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σὺν φόβῳ ὑμνοῦντες, τοῦτον προσκυνούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν, ὡς τῆς Τριάδος τύπον ἀνυμνήσωμεν, καὶ προσκυνούμεντες φόβῳ ἀνακράζωμεν· Εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἄμφω, ὡς Θεὸν τὰ τρία δοξαζῶ εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἀφθόρως κύεις, μόνη θηλαζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνη τὸν Κτίστην τίκεις καὶ Δεσπότην σου, εἰ καὶ δούλη καὶ μήτηρ· σὲ Παρθενομητορ, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, ὁ ὁματώσας λόγῳ, πηρωθὲν μου σὺ, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα, πάλιν ἀνοίξον, ἵνα βλέψω τὸ φῶς, τῶν σῶν προσταγμάτων, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**γγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Σταυρῷ σου λύσας τὴν ἀρχαίαν ἀράν, καὶ τοῦτον ἡμῖν δωρησάμενος, κραταίωμα καὶ καταφυγὴν, καὶ ἀσφαλὴ κρηπίδα· δι' οὗ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, νῦν κρατιοῦμεν.

Οτι σειραῖς συσφίγγομαι, ἀμετρήτων μου κακῶν, καὶ ταῖς τρίβους σου ταῖς σωτηρίους Χριστέ, ἐκὼν ἐπιγινῶναι οὐ βούλομαι, τῷ σῶ με ἐπίστρεψον Σταυρῷ, τὴν πώρωσίν μου λύων, δι' ἄφατον ἔλεος, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας.

Τὴν Φαρισαίου ἔπαρσιν, μιμησάμενος [κακῶς, κατηνέχθην, πτώμα χαλεπὸν καὶ δεινόν, καὶ κεῖμαι ἐχθρῶν καταπάτημα· ἀλλ' οἴκτειρον σῶσόν με Χριστέ, σεαυτὸν δι' ἄκτον, ταπεινώσας ὑψιστε, Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Θεοτοκίον.

Αἱ γενεαὶ σε ἅπασαι, μακαρίζουσιν Ἀγνή· Ἰησοῦς γὰρ μόνος, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς σῆς μηδὺς, αὐτὸς ὡς ἐπίσταται, ἐποίησε Κόρη μετὰ σοῦ, Παρθένε μεγαλεῖα· ὃν δυσώπει σῶζεσθαι, ποίμνην καὶ λαόν σου.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Σταυρῷ σου λύσας, τὴν ἀρχαίαν ἀράν, καὶ τοῦτον τιθεὶς ἡμῖν εἰς προσκύνησιν· αὐτὸν ἀσπαζόμενοι πιστῶς, αὐτὸν καὶ ἀνυμνοῦντες, σοῦ τὸ μέγα ἔλεος, ὑμνοῦμεν ἀπαύστως.

Τῆς Ἐκκλησίας καύχημα, σὺ εἰ τίμιε Σταυρε, βασιλείας ὄπλον, καὶ τοῦ Κόσμου παντός, εἰρήνης βραβεῖον θεότευκτον. Σταυρὲ Ὁρθοδόξων ἡ χαρὰ, τῆς Οἰκουμένης φύλαξ, φύλαξον ἀγίασον, τῆς σέ προσκυνήντας. Δόξα.

Τριάς ἀγία δόξα σοι, ἡ ὁμότιμος Μονάς, Δεία φύσις, μία βασιλεία φρονητή· ὁ Πατήρ ὁ Υἱὸς σὺν τῷ Πνεύματι, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον παντί, ἡ ἀναρχὸς Θεότης, σῶσον τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ πάντων Κτίστῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῷ σταυρῷ ὡς ἴστατο, ἡ Ἀμνὰς σου Ἰησοῦ, τὸν Ποιμένα, καὶ Δεσπότην αὐτῆς, ὁρῶσα πικρῶς ἐπωδύρετο, καὶ σπλάγχνα κινουῖσα ἐπὶ σοί, Χριστέ ἀνεκαλεῖτο· Τί τὸ ξένον θέαμα; ἡ ζωὴ πῶς θνήσκεις;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Μανασσὴν ὡς ἔσωσας, μεταγνόντα ὁ Θεός, σῶσον καὶ ἐγώ, δάκρυσι μετανοοῦντα πικρῶς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸν δούλόν σου· ἐξέκλινε γάρ μου τὴν ψυχὴν, ὡς πάλαι Ἰσραὴλ ἐκεῖνος, πάσας ταῖς ἡμέρας με, ζῶν ἐν ἀσωτίᾳ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας, σωτηρίας ἡμῖν, ἐν ἁκῶ • Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὑψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἥχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον, δὲ. Ἥχος πλ. δ'.

Τοῦ μεγαλαύχου Φαρισαίου, τὴν ἐξ οἰήσεως ἐννοοῦσα ψυχὴ μου κατάκρισιν, καὶ ταῦ

ταπεινόφρονος Τελώνου, τὴν δὲ ἐξαγορεύσεως πταισμάτων, ἐπιγνῶσα δικαίωσιν· τῇ μὲν ἀποδέσθαι κατεπείγε, τὴν ἐπ' ἀρετῆς προπέτειαν· τοῦ δὲ προλαβέσθαι, τὴν ἐφ' ᾧς ἐπλημμελησας ἐξομολόγησιν· διεγείρει τὴν ἀταπεινὸν σεαυτῇ καρπουμένη, διὰ μετριοπαθείας ὑψωσιν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Μάρτυρες, ταῖς βασι-
νυς τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως,
τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων·
καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις
ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θερα-
πεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύ-
σατε, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον
ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ κατα-
φεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ
τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξαζόμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός ξε΄.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀ-
κουτίσατε φωνὴν τῆς αἰνεσεως αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΕ'. 4.

Κύριε ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, καὶ ὑμνήσω
τὸ Ὄνομά σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά
πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γένοιτο
Κύριε. Ὅτι ἔθηκες πόλιν εἰς χῶμα, πόλεις ὀ-
χυραῖς τοῦ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια· ἀσε-
βῶν πόλις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ οἰκοδομηθῇ.
Διὰ τοῦτο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πτωχός, καὶ
πόλεις ἀνθρώπων ἀδικουμένων εὐλογήσουσί σε·
ἐγένου γὰρ πάση πόλει ταπεινῇ βοηθός, καὶ
τοῖς ἀθυμήσασιν δι' ἐνδειαν σκέπη· ἀπὸ ἀνθρώ-
πων πονηρῶν ῥύση αὐτούς· σκέπη διψώντων,
καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων· ὡς ἄν-
θρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ὅτι ῥύ-
ση αὐτοὺς ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς
παρέδωκας. Καύσων ἐν σκέπη νέφους, κλημα-
τίδα ἰσχυρῶν ταπεινώσει. Καὶ ποιήσει Κύριος
Σαβαώθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο
πότον λιπασμάτων, πότον τρυγίων· πίνονται ἐν
εὐφροσύνῃ, πίνονται οἶνον, κρίσονται μύρον ἐν

τῷ ὄρει τούτῳ· παραδος ταῦτα πάντα τοῖς
ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.
Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλε
Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δαίκρυν ἀπὸ παντός προσ-
ώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀφείλεν ἀ-
πὸ πάσης τῆς γῆς· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλά-
λησε ταῦτα. Καὶ ἐροῦσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·
Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώ-
σει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος· ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ
ἠγαλλιώμεθα, καὶ εὐφρανθήσόμεθα ἐπὶ τῇ σω-
τηρίᾳ ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός ξε΄.

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσai ἡμᾶς, καὶ εὐλογῇ-
σαι ἡμᾶς.

Τῇ ΤΡΙΤῃ Τῆς Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενα.

Μέσον γῆς ὑπέμενας, Σταυρόν καὶ Πάθος
Οἰκτίρμον, πᾶσι τὴν ἀπάθειαν, καὶ τὴν
ἀπολύτρωσιν παρεχόμενος· μεσασμῷ σήμερον,
Νηστεῶν ἅπαντες, διὰ τοῦτο εἰς προσκύνησιν,
αὐτὸν προτίθεμεν, καὶ περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα·
ἰδεῖν σου τὰ Παθήματα, καὶ τὴν ζωηφόρον
Ἀνάστασιν, ἐκλελαμπρυσμένοι, ταῖς θείαις ἀ-
ρεταῖς Λόγε Θεοῦ, ἀναδειχθείμεν ἅπαντες,
μόνε πολυέλεε.

Ὁμοιον.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας, ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμέ-
νος, καὶ λόγχῃ νυττόμενος, καὶ χολὴν
Μακρόθυμε ποτιζόμενος, ὁ Μερόῤῥας ὕδατα, ἐν
χειρὶ Δέσποτα, Μωϋσέως εἰς γλυκύτητα, με-
ταβαλόμενος· ὅθεν δυσωπῶ σε καὶ δέομαι· Τὰ
πάθη τὰ πικρότατα, ἐκ τῆς διανοίας μου ἔκτι-
λον, καὶ τῆς μετανοίας, τῷ μέλιτι γλυκάνας
μου τὸν νοῦν, προσκυνητὴν με ἀνάδειξον, τοῦ
τιμίου Πάθους σου.

Ἄλλος. Ἦχος α'. Ὁ παλαι τῷ Μωσεῖ.

Ο παλαι Μωϋσῆς προτυπώσας, ἐν ταῖς
παλάμαις αὐτοῦ, κατετροπούτο τὸν Ἀ-
μαλὴν, μέγαν Σταυρόν, σήμερον ἐπ' ὅψει ἡμῶν
βλέποντες, λαοὶ προτεθέντα, φρικτῶς ψαύ-
σωμεν ἐν ἀγνότητι νοῦ τε καὶ χειλέων· ἐν αὐ-
τῷ γὰρ Χριστὸς ὑψώθη, ἀπονεκρώσας τὸν
θάνατον· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, ἅπαντες
καταξιούμενοι, ἐν ὧδαῖς Νεοπνεύστοις, τοῦ

παντός τὸν Σωτῆρα ὑμνολογοῦντες, προσευ-
ξώμεθα προφθάσαι, καὶ αὐτὴν τὴν σωτήριον
Ἀνάστασιν.

Ἑτερα. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν
πρόξενον, πεφηνός ξύλον σήμερον, Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὸν Σταυρόν, δι' οὗ περ,
θάνατος ἐτρώθη, καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῖν, τοῖς
ἐπταικόσιν ἐκαινουργήθη σαφῶς, τῷ ῥυσαμένῳ
κραζόντες. Ὁ δὲ ἡμᾶς ἐκουσίως παθὼν, ἵνα
σώσῃς τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Γράτος ἀπροσμάχητον, Χριστιανοῖς ἡμῖν δέ-
δοται, ὁ Σταυρός σου Σωτὴρ ἡμῶν· δι' οὗ
τὰ ἀλλόφυλα, τῶν ἐθνῶν τροποῦνται, πλήθη
καὶ εἰρήνη, τῆς Ἐκκλησίας σου Χριστέ, ἐπι-
σκιάζει ὀρθοδοξούσης καλῶς· ὃν περ νῦν ἀσπα-
ζόμεθα, καὶ σοὶ θερμῶς ἀνακρίζομεν. Τῆς
μερίδος ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς τῶν Ἀγίων σου.

Δίκρυσι καθάραντες, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθη-
τήρια, καὶ νηστεία ἀγνίσαντες, δεῦτε
προσκυνήσωμεν, τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, δι' οὗ
καταργοῦνται τὰ ψυχοφθόρα τῆς σαρκός, τῇ
ἐγκρατεία ἀνασκιρτήματα· τῷ σταυρωθέντι
κραζόντες. Τῆς σῆς Σωτὴρ καταξίωσον, τρι-
μέρου Ἐγέρσεως, προσκυνῆσαι τὴν ἑλλαμψιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κυ-
ριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυ-
ται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ
ὄξου γεύεται, ὁ γλυκασμός τῆς Ἐκκλησίας·
στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύ-
πτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται
χλεῦης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χει-
ρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελ-
λεῖται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις·
ἐμπτυσμούς καὶ μάλιστα δέχεται, ὀνειδιαμούς
καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ
τὸν κατὰ κριτον, ὁ Δουλωτής μου καὶ Θεός, ἵνα
σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὐσπλαγχνός.

Ἐσπερας, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ύμνος εἰς.

Α"σάτε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Ὄνόματι αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δι-
σμῶν, Κύριος ῥήγμα αὐτῷ.

Γενεσεως τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. θ'. 8.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε, καὶ τοῖς υἱοῖς
αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγων· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι
τὴν διαθήκην μου ὑμῖν, καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν
μετ' ὑμᾶς, καὶ πάση ψυχῇ ζώσῃ μετ' ὑμῶν.

ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς
θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστὶ μεθ' ὑμῶν, ἀπὸ πάν-
των τῶν ἐξελθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ· καὶ στήσω
τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς· καὶ οὐκ ἀποθα-
νεῖται πᾶσα σὰρξ ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ
κατακλυσμῆ· καὶ ἔκ ἔσται ἔτι κατακλυσμὸς
ὕδατος, τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· Τοῦτο τὸ ση-
μεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀναμέσον
ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον πάσης ψυχῆς
ζώσης, ὅσα ἔστι μετ' ὑμῶν, εἰς γενεὰς αἰῶ-
νίους. Τὸ τόξον μου τίθῃμι ἐν τῇ νεφελῇ· καὶ
ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ
τῆς γῆς· καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφεῖν με νεφέλας
ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νε-
φελῇ· καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἣ
ἐστὶν ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀναμέσον
πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ σαρκί· καὶ οὐκ
ἔσται ἔτι ὕδωρ εἰς κατακλυσμὸν, ὥστε ἐξα-
λεῖψαι πᾶσαν σάρκα. Καὶ ἔσται τὸ τόξον μου
ἐν τῇ νεφελῇ· καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι δια-
θήκης αἰωνίου, ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ τῆς γῆς,
καὶ ἀναμέσον πάσης ψυχῆς ζώσης ἐν πάσῃ
σαρκί, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς
τῷ Νῶε· Τοῦτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἥ
διεθέμην ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον πάσης
σαρκός, ἣ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ύμνος εἰς.

Η' σωτηρία μου ὁ Θεός, ἀντιλαμβάνοτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 8

Στόμα συνετοῦ ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρός·
κνωθοκαρδὸς δὲ μυκτηρίζεται. Κρείσσων
ἄνθρωπος ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυ-
τῷ περιτιθεῖς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου. Δί-
καιος οἰκτεῖρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ· τὰ δὲ
σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν, ἀνελεήμονα. Ὁ ἐργα-
ζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρ-
των, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν.
Ὁ ὅς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἶνων διατριβαῖς, ἐν τοῖς
ἑαυτοῦ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν. Ἐπι-
θυμίαι ἀσεβῶν, κακαί· αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσε-
βῶν, ἐν ὀχυρώμασι. Δι' ἀμαρτίαν χειλέων ἐμ-
πίπτει εἰς παγίδας ἀμαρτωλός· ἐξολισθαίνει
δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος. Ὁ βλέπων λεία ἐλεηθή-
σεται ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυ-
χάς. Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρός
πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων
αὐτοῦ δοθήσεται αὐτῷ. Ὅδοι ἀφρόνων ὀρθαί

ἐνώπιον αὐτῶν· εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός. Ἄφρων αὐθιμερόν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτοῦ· κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανουργός. Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀναγγελεῖ δίκαιος· ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων, δόλιος. Εἰσὶν, οἱ, λέγοντες, τιτρώσκουσιν ὡς μαχαίρα· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται. Χεῖλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν· μάρτυς δὲ ταχύς γλῶσσαν ἔχει ἀδικόν. Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένου κακὰ· οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην, εὐφρανθήσονται. Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἀδικόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν. Βδελυγμα Κυρίῳ χεῖλη ψευδῆ· ὁ δὲ ποιῶν πίστει, δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

Ἦχος τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὲς.

Ἦχος γ'.

Νικῶν τὸν Τελώνην τοῖς παραπτώμασιν, οὐ ζηλῶ τῇ μετανοίᾳ· τοῦ δὲ Φαρισαίου μὴ κεκτημένος τὰ κατορθώματα, μιμοῦμαι τὴν οἴησιν. Ἀλλ' ἡ τῆς σῆς ταπεινώσεως ὑπερβολή, Χριστέ ὁ Θεός, τὴν δαιμονικὴν ὑψηλοφροσύνην, ἐν τῷ Σταυρῷ καθελὼν, τοῦ μὲν, τῆς προτέρας, πονηρίας, τοῦ δὲ, τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας, ἀλλοτριώσόν με, τὴν ἐκατέρων χρηστὴν διαθέσιν, ἐν τῇ ψυχῇ μου βεβαιώσας, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι, Χριστοῦ καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον· καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. α'.

Ορῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα ἐπὶ Σταυροῦ, γυμνὸν κρεμάμενον, τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, καὶ ἐπιδύρετο· ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἡμαύρωσε, καὶ γῆ ἐκυμαίνετο· πέτραι δὲ ἐσχίζοντο, καὶ ναοὺ φαιδρότης διερρήγνυτο· νεκροὶ ἐξανίσταντο ἐκ μνημάτων, καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι· Ὡ τοῦ θαύματος! ὁ Κριτὴς κρίνεται, καὶ πάσχει θέλων, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν καὶ ἀνάπλασιν.

~~~~~

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὰ Τριαδικὰ καὶ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθή.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, ἀγιάζων ὁ Θεός, καὶ πανσεβάσμιος Σταυρὸς, εἰς προσκύνησιν κεῖται· προσέλθωμεν ἐν συνειδήσει καθαρᾷ· ἀντλήσωμεν ἀγιασμόν καὶ φωτισμόν, καὶ φόβῳ ἐκβοήσωμεν· Σωτήρ ἡμῶν φιλάνθρωπε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνευ σποράς, τεχθέντος, ἀνεβόησε· Ῥομφαία τὴν καρδίαν μου, διήλθεν ὡς Υἱὸς, μὴ φέρουσα κρεμάμενον ἐν ξύλῳ σε ὄραν, ὃν τρέμουνσι τὰ σύμπαντα, ὡς Κτίστην καὶ Θεόν. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. Καθίσματα, ἕτερα.

Ἦχος α'. Ἀπεγνωσμένην.

Αμπροφορῶντες ταῖς ἀρεταῖς προσέλθωμεν, τῆς ἐγκρατείας τὸ καθαρὸν κητσαμένοι, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον, βοῶντες προσκυνήσωμεν· Ἀγιάσον ἡμῶν σὺν ταῖς ψυχαῖς, καὶ τὰ σώματα· ἀξιώσον ἡμᾶς, καὶ τοῦ ἀχράντου Πατρὸς σου, ὁ μόνος Θεὸς ἀπάντων, χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὰ ἐλέη σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡλωμένον ἐδόξα Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἐσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρμον πλαστούργημα;

Ἔπειτα τὸν ἐπόμενον Κανόνα, καὶ τὰ Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Μηναίου ψάλλομεν ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸ πανσέβαστον προσκυνήσωμεν Εὐλόν.

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὶν τὸ στόμα μου.

Τὸ Εὐλὸν τὸ ἅγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐξεπέτασε, παλάμας τροπούμενός, ταῖς ἐναντίας ἀρχάς, προσκυνήσωμεν, ἡσυχία φαειδρυνθέντι.

τες, εἰς δόξαν καὶ αἴνεσιν, τοῦ Παντοκράτορος.

Οράται προκείμενος, ἀγιασμὸν παρεχόμενος, Σταυρὸς ὁ σωτήριος· τοῦτω προσελθόμεν, καθαγνίσαντες, καὶ σῶμα καὶ καρδίαν, καὶ ἀπαρυσώμεθα, χάριν σωτήριον.

Ευρί με καθάρισον, τῶν ἐντολῶν σου φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὰ σωτήρια, δίδου Παθήματα, νῦν θεάσασθαι, καὶ πόθῳ προσκυνῆσαι, Σταυρῷ τειχιζόμενον, καὶ συντηρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ανάρτησιν βλέπουσα, τὴν ἐν Σταυρῷ σου Φιλάνθρωπε, ὠλόλυζε κράζουσα, ἢ σὲ κησασα· Πῶς κατάκριτος, ὁ μέλλων πάντα κρῖναι, ὁράται κρεμάμενος, δόξης ὁ Κύριος;

Ωδή γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Πηστείας ἐν ὕδατι καρδίας, ριφθέντες τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πιστῶς περιπτυζώμεθα· ἐν ᾧ Χριστὸς σταυρούμενος, ὕδωρ ἡμῖν ἐπήγαγεν, ὡς εὐεργέτης, ἀφέσεως.

Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ πτερωθέντες, τὸν πλοῦτον σωτήριον ἰδοῦ, νηστείας ἐκμεσάσαντες, Μεσσία Ἰησοῦ ὁ Θεός· δι' οὗ ἡμᾶς τοῦ Πάθους σου, πρὸς τὸν λιμένα ἐγκαθόρμισον.

Τύπου Μωσῆς σε ἐν τῷ ὄρει, ἐθνῶν εἰς ἀναίρεσιν Σταυρέ· ἡμεῖς δὲ ἐκτυπούμεν σε, καρδίᾳ καθορῶντές σε, καὶ προσκυνοῦντες τρέπομεν, ἐχθροὺς ἀσάρκους τῇ δυνάμει σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Βουλῇ σου ἄνθρωπος ἐγένου, Θεὸς ὢν, καὶ πάντων Ποιητής, καὶ νῦν Σταυρῷ κρεμάμενον, σὲ καθορῶ Υἱέ μου Χριστέ, ἢ σὲ τεκοῦσα ἔλεγε, καὶ τὴν καρδίαν τιτρώσκομαι.

Τὸ Τριῳδion, ποίημα Ἰωσήφ.

Ωδή γ'. Ἦχος πλ. β'. Κύριος ὢν πάντων.

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης Θεός, μέσον γῆς ἐπὶ Σταυροῦ ὑψώθης, πρὸς σεαυτὸν κλυψῶν, τὴν πεσοῦσαν ἀνθρώπων οὐσίαν, καί εἰστη τοῦ ἐχθροῦ συμβουλία· ὅθεν σε πιστῶς δοξαζόμεν, τῷ σῶ πάθει στερεούμενοι.

Καθάραντες αἰσθήσεις νηστείας φωτὶ, τοῦ Σταυροῦ ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, πλουσιωτάως πιστοὶ αὐγασθῶμεν· καὶ τοῦτον εὐλαβῶς, προκείμενον σήμερον ὁρῶντες, χεῖλεσιν ἀγνοῖς καὶ στόμασι, καὶ καρδίᾳ προσκυνήσωμεν.

Πόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, προσκυνήσωμεν Σταυρὸν τὸν δεῖον, πέτρα Θεοῦ ἐντολῶν, στηριχθῆναι τοὺς πόδας αἰτοῦντες, ψυχῆς ἡμῶν καὶ κατευθυνθῆναι, ταύτης διαθήματα ἰδόν, εἰς εἰρήνης δεῖα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Κόρης ἐξ ἀνάνδρου Χριστέ προήλθες, προσλαβόμενος ἐκ ταύτης σάρκα, ἐννοῦν καὶ ἔμψυχον· καὶ Σταυρῷ σου ἐχθρὸν ἀφανίσας, φθαρεῖσαν τῶν βρωτῶν τὴν οὐσίαν, πάλιν ἀνεκαίνισας· διὸ δοξαζεῖ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου.

Ἔτερον Τριῳδion, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος α'. Στερέωσον Κύριε.

Εροτήσατε ἅπαντα ὕμνοις τὰ πέρατα, καθορῶντα προσκυνέμενον τὸ ξύλον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀπεκρεμάσθη, καὶ διάβολος ἐτραυματίσθη.

Προτίθεται σήμερον ὁ ζωηφόρος· χαρὰ, δεῦτε προσκυνήσωμεν σὺν φόβῳ, τὸν τοῦ Κυρίου τίμιον Σταυρὸν, ἵνα λάβωμεν ἅγιον Πνεῦμα.

Δόξα.

Τρισάκτινε Ἦλιε τρισσοκλεέστατον φῶς, Θεὸς Πάτερ Υἱέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, ἢ ἄναρχος φύσις καὶ δόξα, τοὺς ὑμνοῦντάς με ρῖσαι κινδύνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦσί σε τάξεις Ἀγγέλων εὐλογημένη, Θεοτόκε, πανύμνητε καὶ Παρθένε· μεθ' ὧν σε νῦν γένος ἀνθρώπων, ὡς ἀνύμφευτον δοξολογοῦμεν.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ερχόμενος ἄψασθαι σοῦ ζωηφόρε Σταυρέ, φρίττω γλώσσαν καὶ διάνοιαν, πρεσβέπων, ὅτι ἐν σοὶ κατεκενώθη, τοῦ Κυρίου μου τὸ δεῖον Αἷμα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν σου, ἣν
• ἐκτήσω τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου· ἐν
• αὐτῷ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθρίαμβευσας, καὶ ἐφώτισας τὴν Οἰκουμένην.

Κάθισμα αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοῦ γὰρ προσκυνοῦμεν, εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔβησαν οἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλῳ σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγιάσται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἱάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ δεμέλια ἐσαλεύθησαν τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν

σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Υἱὲ Θεοῦ· Ἐ-
λέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αἰνιττόμενος τὸν τύπον, τοῦ Σταυροῦ χει-
ρας ἔτεινεν, ἐναλλάξ ἐγγόνοις, πάλαι Ἰα-
κώβ ὁ αἰοίδιμος, ἐπευλογῶν καὶ σημαίνων τὴν
σωτήριον, εὐλογίαν πάντας, ἐφ' ἡμᾶς διαβαί-
νουσαν.

Συντηρούμενοι σφραγίδι, τοῦ Σταυροῦ καὶ
προκείμενον, ἐν ἀγαλλιάσει, πνεύματος
αὐτὸν ἀσπαζόμενοι, πρὸς τὰ σωτήρια Πάθη
ἐπειχθείμεν, τὰ ὀλέθρια, πάθη σαρκὸς θανα-
τώσαντες.

Τὸ σωτήριόν σε ὄπλον, τὸ ἀήττητον τρό-
παιον, τὸ χαρᾶς σημεῖον, θάνατος δι' οὗ
τεθανάτωται, περιπτυσσόμεθα δόξῃ κλειζόμε-
νοι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος, Σταυρὲ πανσε-
βάσμιε.

Σταυροθεοτοκίον.

Οράτός μοι καθωράθης, ὁ Ἀγγέλοις ἀπρόσι-
τος, Ἰησοῦ Υἱέ μου, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανει-
σάμενος· καὶ νῦν ὁρῶσά σε ξύλῳ καθηλούμενον,
ἐποδύρομαι, ἢ τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἔλεγε.

Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νεκρὸς ἐχρημάτισας, ἐπὶ Σταυροῦ ἡλούμε-
νος, πάντων ἡ ζωὴ καὶ σωτηρία. Τοῦτον
οὖν δίδου, κεκαθαρμένη ψυχῇ, Σῶτερ περιπτύ-
ξασθαι, καὶ σοῦ, Πάθη τὰ σωτήρια, κατιδεῖν
ἀγαλλόμενοι.

Παρίστανται τάξεις σοι, τῶν Ἀσωμάτων τρέ-
μουςαι, Ξύλον ζωοδώρητον· ἐν σοὶ γάρ,
τίμιον Αἷμα Χριστὸς ἐξέχεε, λύθρον ἀναστέλ-
λων ἐναγὲς, δαίμοσι φερόμενον, ἐπ' ὀλέθρῳ τοῦ
πλάσματος.

Ρομφαία πληγέντα με, τοῦ δυσμενὲς ἰάτρευ-
σον, Αἷματί σου Λόγε καὶ τῇ λόγῃ, ἀμαρ-
τιῶν μου τάχος διάρρηξον, Σῶτερ τὸ χειρόγρα-
φον βουῶ, βίβλῳ καταγράφων με, σωζομένων ὡς
εὐσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Οβότρυσ ὁ πέπειρος, πῶς ἐπὶ ξύλου κρέ-
μασαι; Ἦλιε τῆς δόξης πῶς ἐπήρθης,
φέγγος ἡλίου, σκοτιζὼν παθεῖ σου; Σῶτερ ἢ
τεκοῦσά σε Ἀμνάς, πάλαι ἀνεβόα σοι, μητρικῶς
ἀλαλάζουσα.

Ὡδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Συνέσεισας, τὸ τοῦ Ἄδου πηγνύμενος αἶκῃ-
μα, τοῖς πιστοῖς δέ, ἀδιάσειστον ἔρσιμα
γέγονας, καὶ βεβαία σκέπη, τοῦ Κυρίου Σταυ-
ρὲ πανσεβάσμιε.

Κατάκαρποι, ἀρεταῖς γεγονότες τρυγήσω-
μεν, Δείου Ξύλου, ζωηφόρους καρπούς,
οὓς ἐβλάστησεν, ἀπλωθεὶς ἐν τούτῳ, Ἰησοῦς
ἢ κατάκαρπος ἄμπελος.

Υμνοῦμέν σου, Ἰησοῦ τὴν πολλὴν ἀγαθότητα,
προσκυνοῦντες, τὸν Σταυρόν σου, τὴν Λόγ-
χην, τὸν Κάλαμον· δι' αὐτῶν γὰρ εἶλες, τὸ τῆς
ἐχθρας Οἰκτίρμον μεσότοιχον.

Σταυροθεοτοκίον.

Ναμάτων σε, ποταμὸν ζωηρόρητων ἐκύησεν, ἢ
Παρθένος, ὡς πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως,
τὸν Σταυρῷ ταθέντα, καὶ κρουνούς σωτηρίας
πηγάσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
• **Ε**ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει θεό-
• **μ**ενος· Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
• **τ**ῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογίνῃ ρομφαίᾳ.

Ὁ Οἶκος.

Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο.

Ὅρα εἰς τὸν Κανόνα τῆς Κυριακ. Σελ. 204.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Εξήνη, Ἐλισσαῖος ἦν ἀνείλετο, ἐξ Ἰορδά-
νου Χριστέ, Σταυρόν ἐδήλου· δι' οὗ, βυ-
θου ματαιότητος, ἔθνη ἀνείλκυσας, ἀναμει-
ποντα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Συναγάλλονται, τῇ γῇ τὰ ἐπεράνια, τῇ προσ-
κυνήσει σου Σταυρὲ· καὶ γὰρ διὰ σοῦ,
Ἀγγέλων ἀνθρώπων τε, ἐνώσις γέγονε, Πατ-
τοδύναμι, ἀναβοώντων Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Ος κυπάρισσον, συμπάθειαν ὡς κέδρον τε,
πίστιν ἠδύπνοον, ὡς πεύκην ἀληθινήν ἀ-
γάπην προσφέροντες, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρόν,
προσκυνήσωμεν, τὸν ἐν αὐτῷ δοξαζόντες, Λυ-
τρωτὴν προσηλωθέντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ σαλεύσας, τὰ οὐράνια ἐν μήτρᾳ σου,
Θεὸς ἐσκήνωσε, πόλις Θεοῦ ἐκλεκτή·
Σταυρῷ δὲ κρεμάμενος, Κτίσιν ἐσάλειψεν· ὃν
ἰκέτευε, ἐν ἀσαλεύτῳ πέτρᾳ με, τῇ αὐτοῦ συν-
τηρηθῆναι.

Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Εξέτεινας χεῖρας ἐπὶ ξύλου, χειρὸς ἀκρα-
τοῦς λύων ἀμάρτημα· λόγῃ ἐκεντήθης
δὲ, ταύτῃ τὸν πολέμιον, κατατιτρώσκων Κύριε
χολῆς ἐγεύσω τε, ἐνήδονον κακίαν ἐξαίρων·
ὅξος ἐποτίσθης, ἢ πάντων εὐφροσύνη.

Νοὶ καθαροὶ καὶ συνειδότες, λαμπρῶς προσελθόντες προσκυνήσωμεν· πρόκειται τὸ τίμιον, Ξύλον καὶ σεβάσμιον· δι' οὗ Χριστὸς τὸν ἄτιμον, ὑπέστη θάνατον, τιμὴν ὑπερτίθεις ἐνωτάτην, τοῖς τῇ παραβάσει, δεινῶς ἀτιμασθεῖσι.

Ξύλῳ ἀμαρτίας ἐνεκρώθην, καὶ γεύσει τῇ ἐνεδόνῳ τεθανάτωμαι· ζώωσόν με Κύριε, ἐγειρόν με κείμενον, προσκυνητὴν ἀναδείξον, τῶν Παθημάτων σου, καὶ μέτοχον Ἐγέρσεως θείας, καὶ συγκληρονόμον, τῶν σέ ἡγαπηκότων.

Σταυροθεοτοκίον.

Προσκυνοῦμεν βλέπω σε καὶ κάλλος, τῷ πάσχῃ οὐκ εἶδος περικείμενον, ὃν περ σωματούμενον, ἔγνω ὠραιότατον, ὑπὲρ υἱοῦ ἀνθρώπων σε, μονογενὲς Υἱὲ, ἡ Πάναγνος ἐβόα Παρθένος· δεῖξόν σου τὴν δόξαν, ἡ πάντων σωτηρία.

Τὰ Τριῶδια.

Εἰρμός ἄλλος. Νόμων πατρῶων.

Μέσης ἡμέρας σταυρουμένου σου, μέσον τῆς γῆς βουλήσει Κόσμου τὰ πέρατα, μέσον φάρυγγος τοῦ δράκοντος, ἐξέσπασας Οἰκτίρμον· διὸ ἐν μέσῃ, θείων ἐβδομαδί Νηστειῶν, προσκυνοῦντες δοξαζομεν τὸν τίμιον Σταυρόν σου, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρὰς σημεῖον ὄπλον ἄρρήκτον, τῆς Ἐκκλησίας τείχος, Μαρτύρων καύχημα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Ἀρχιερέων σθένος, ἐνδυναμώσας τὴν ἐξασθενοῦσάν μου ψυχὴν, προσκυνεῖν σε ἀξιώσον, καὶ μέλπειν σοι βοῶντα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θρηνῶ καὶ κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς νοῦν μου λάβω τὸ δικαστήριον, τὸ ἀδίκαστον Μακρόθυμε, κατάκριτος ὑπάρχων· διό μου φεῖσαι, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλοιόν, τῆς ψυχῆς μου ἐλάφρυνον, ἵνα χαίρων κραυγάζω· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Ε'τύπου βιάτος τὸ μυστήριον, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου τόκου, Κόρη πανάμωμος· ὡς ἐκείνου γὰρ διέμεινας. ἀφλέκτως πῦρ τεκῆσα, Χριστὸν Σωτῆρα, τὸν ἀνυψωθέντα ἐν Σταυρῷ· ὃν δυσώπει ῥυθῆναι με, πυρὸς τῆς αἰωνίου, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Αὕτη ἡ κλητή.

Δεῦτε τὸν Σταυρόν προτεθέντα Κυρίου, νηστεία καθαρθέντες, περιπτυζόμεθα πόθῳ· θησαυρὸς γὰρ ἡμῖν ἀγιάσματος ἐστὶ, καὶ δυνάμεως· δι' οὗ ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὗτος ὁ Σταυρὸς τριμερὴς καὶ μέγας, μικροφανὴς τυγχάνων, οὐρανομήκης ὑπάρχει· τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τοὺς ἀνθρώπους πρὸς Θεόν, ἀναφέρει αἰεὶ· δι' οὗ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μίαν ἐν τρισὶ χαρακτῆρσιν οὐσίαν, δοξαζών οὐ συγχέω, μονοπροσώπως τὰ τρία, οὐδὲ τέμνω μορφήν, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν σὺν τῷ Πνεύματι· εἰς γὰρ ἐπὶ πάντων, Θεὸς ὁ ἐν Τριάδι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη ἐν μητράσιν ἐδείχθης παρθένος, Θεόφυμφε Μαρία, ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖα, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, τῆς ἀγνείας τὴν σφραγίδα φυλάξασα. Σὲ μακαριοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦτο τὸ πανάγιον Ξύλον τιμάσθω, ὃ Προφήτης παλαι, βληθῆναι ἀνακραυγάζει, εἰς τὸν ἄρτον Χριστοῦ, ὑπὸ Ἰσραηλιτῶν, τῶν σταυρούντων αὐτόν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Χ**εῖρας ἐν λάκκῳ βληθεῖς τῶν λεόντων,
- **Π**οτὲ ὁ μέγας ἐν Προφήταις, σταυροειδῶς ἐκπετάσας, Δανιὴλ ἀβλαβής, ἐκ τῆς
- τούτων καταθρώσεως σέσωσαι, εὐλογῶν τὸν
- πάντων, Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Λόγη σου Πλευράν, ἐνύγης ἀφέσεως, ἀναστομῶν μοι πηγὰς· Ξύλῳ προσηλώθης δέ, τὴν διὰ ξύλου ἰστών κατάκρισιν, μέσον τῆς γῆς Φιλάνθρωπε· ὅπερ ἡμεῖς μεσασμῶ, τῆς Νηθείας, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἀνυμνοῦντες τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Οῦρη γλυκασμόν, βουνοὶ ἀγαλλίασιν, πόθῳ σταλαξατε· Ξύλα τοῦ πεδίου δέ, Λιβάνου κέδροι περιχορεύσατε, τῇ προσκυνήσει σήμερον, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ· οἱ Προφῆταις, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, καὶ Δικαίων σκιρτήσατε πνεύματα.

Νεῦσον εἰς λαόν, καὶ κληρόν σου Κύριε, φόβῳ ὑμνοῦντά σε, θάνατον ἐκούσιον, δι'

οὐ ὑπέστης· μὴ νικησάτω σου, τὴν εὐσπλαγχνίαν ἄμετρος, πληθὺς κακῶν ἡμῶν, ἀλλὰ σῶσον, πάντας ὑπεράγαθε, τῷ Σταυρῷ σου ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Σταυροθεοτοκίον.

Νεύματι τῷ σῷ, κλονεῖς τὸν ὀρώμενον, Κόσμον σταυρούμενος· μένεις δὲ κρεμᾶμενος, ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγε· τὰ ἐμπαθῆ νοήματα, τοῦ Πρωτοπλάστου Χριστέ, ἐξηλώσαι, θείων καὶ ἰάσασθαι, τὴν αὐτοῦ συντριβὴν ἀγαθότητι.

Τὰ Τριῶδια.

Εἰρμός ἄλλος.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ο Ἐλισσαῖος, πάλαι ποταμοῦ τὴν ἀξίνην, ἀνέλκων ξύλῳ, σὲ τὸ ζωοδώρητον, ἐτύπου Σταυρὸ ξύλον· δι' οὗ ἐκ βυθοῦ ἀνείλκυσε Χριστὸς τὰ ἔθνη εἰδωλικῆς, μανίας, ἐν σοὶ προσηλωθεῖς· ὅθεν σε προσκυνοῦντες, τὸ κράτος αὐτοῦ δοξάζομεν.

Πλίου σέλας, Σῶτερ μετεβλήθη εἰς σκότος, τῇ σῇ σταυρώσει, φέγγος τε σελήνης ἀπεσθέσθη, καὶ στοιχεῖα τρόμῳ ἡλλοιώθη ἅπαντα· διὸ βοῶ σοι· Ἀλλοιωθέντα σκότει παθῶν μου λογισμοὺς, Λόγε σῇ δεξιᾷ ἀλλοιώσας, φωτίσον σῶσόν με.

Τῷ μῶλωπί σου, ἱάσαι ψυχῆς μου τὰ πάθη, Πλευρᾷς σε τρώσει παῦσον, ἐπωδύνους τε τὰς τρώσεις τῶν δαιμόνων· ἡλοῖς σου Χριστέ ἐξηλώσας, τὰς ἐνεδόνους, καὶ ἐμπαθεῖς ὀρέξεις, διδούς μοι ἀπαθῶς Πάθη σου, τὰ σεπτά προσκυνῆσαι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ο ραῖον κάλλει τέτοκεν ὠραιά σε Κόρη· ὃν καθορώσα, κάλλος ἐν τῷ πάσχειν, οὐδέ εἶδος κεκτημένον Σῶτερ, θρηνηδοῦσα ἔλεγεν· Ἐκπλήττομαί σου, τὴν ὑπὲρ νοῦν Υἱέ μου ταπεινῶσιν, δι' ἧς σῶζεις ταπεινωθεῖσαν τὴν φύσιν, τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλος. Φωτίζου φωτίζου.

Προέρχου παιδρύνου, πᾶς ὁ λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ ξύλον προβλέπων, τοῦ Σταυροῦ προκείμενον, ἄσπασαι φόβῳ, καὶ λάβε χαρὰν, τὸν ἐν αὐτῷ, Κύριον τῆς δόξης, ἀναρτηθέντα δοξάζων αἰεῖ.

Τὸ ὄπλον τὸ θείον, σὺ τῆς ζωῆς μου ὁ Σταυρός· ἐπὶ σὲ ὁ Δεσπότης, ἀνελθὼν με ἔσωσεν· ἔβλυσεν αἷμα, καὶ ὕδωρ νυγεῖς, ἐκ τῆς Πλευρᾶς· οὐ μεταλαμβάνων, ἀγαλλιῶμαι δοξάζων αὐτόν.

Δόξα.

Τριάδα προσώποις, Μονάδα φύσει προσκυνῶ, σὲ Θεότης ἀγία, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, σὺν τῷ ἀγίῳ τε Πνεύματι, μίαν ἀρχὴν, μίαν βασιλείαν, τὴν τῶν ἀπάντων δεσπόζουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὅρος τὸ μέγα, ἐν ᾧ κατώκησε Χριστὸς, σὺ ὑπάρχεις Παρθένε, ὡς Δαυτὶδ ὁ θείος βοᾷ· δι' ἧς ἡμεῖς ἀνυψώθημεν, πρὸς Οὐρανόν, υἱοθετηθέντες, τῷ Πνεύματι παμμακάριστε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ σκῆπτρον τὸ θείον, τῇ Βασιλείῳ ὁ Σταυρός, τοῦ στρατοῦ ἡ ἀνδρεία, ἐν τῇ πεποκῆσει σου, τοὺς πολεμίους ἐκτρέπομεν· νίκας αἰεῖ, τοῖς σὲ προσκυνοῦσι, κατὰ βαρβάρων παράσχου ἡμῖν.

Ὁ Εἰρμός.

« **Μ**ῆτερ Παρθένε, καὶ Θεοτόκε ἀψευδῆς, ἡ τεκοῦσα ἀσπόρως, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα σαρκί, σὲ πιστοὶ, ἅπαντες ἀξίως, σὺν τούτῳ νῦν μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μεσότητι τῶν Νηστειῶν, τὸ πανσέβαστον ξύλον, τοὺς πάντας εἰς προσκύνησιν, προσκαλεῖται τοὺς ὅσοι, τὰ ἑαυτῶν παθήματα, τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασιν, ἀξίως συναφικῶσι. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, προσκυνήσωμεν τὸ ξύλον, τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἡ ἀνυμφος καὶ πᾶναγνος, τοῦ Θεοῦ Λόγε Μήτηρ, ἐβόα ὀλολύζουσα, ἐν κλαυθμῷ θρηνηδοῦσα· Τοιαῦτά μοι ὁ Γαβριὴλ, τῆς χαρᾶς ἐκόμιζε, τὰ εὐαγγέλια τέκνον, ἀπὸ τοῦ πληρῶσαι, τὴν ἀπόρρητον βουλήν, καὶ θείαν οἰκονομίαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀΐνων, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον, δις. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Νηστείας τὴν ὁδὸν μεσάσαντες, τὴν ἀγούσαν ἐπὶ τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, τὴν σὴν ἡμέραν ἰδεῖν, ἣν εἶδεν Ἀβραὰμ καὶ ἐχάρη, ὡς ἐκ τάφου τοῦ βουνοῦ, ζῶντα λαβὼν τὸν Ἰσαάκ, εὐδόκησον καὶ ἡμᾶς, πίσει ρυσθέντας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Δείπνου μετασχεῖν τοῦ μυστικοῦ, ἐν εἰρήνῃ κραζόντας· Ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Μάρτυρος Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυ-

ροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων ἀπειλὰς οὐκ ἐποθήητε, βασιάνους αἰκίζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Προσάσαντες τὸ πέλαγος τῆς ἐγκρατείας, λιμένα ἐκδεχόμεθα τῆς σωτηρίας, τὸν καιρὸν τοῦ Πάθους σου, τοῦ ἐκουσίῃ Κύριε· ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνος καὶ οἰκτιρμῶν, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεώς σου, ἐν εἰρήνῃ ἀξιώσον ἡμᾶς, θεάσασθαι φιλάνθρωπε.

Ἐν δὲ τῇ Πρώτῃ Ὠρχ. γίνεται ἡ Σταυροπροσκύνησις, καὶ ψάλλομεν τὰ Τροπάρια Ἰδιόμελα, Δεῦτε πιστοί, καὶ τὰ λοιπά, ὡς καὶ τῇ Κυριακῇ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν αἰγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός 93'.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Στίχ. Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Προφητείας Ἰσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΣ'. 21.

Ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς ἀνηρημένους. (Κεφ. ΚΖ'. 1). Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐπάξει ὁ Θεός τὴν μάχαιραν αὐτοῦ τὴν αἰγίαν καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν δράκοντα τὸν ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τὸν δράκοντα ὄφιν σκολιόν, καὶ ἀνελεῖ τὸν δράκοντα τὸν ἐν τῇ θαλάσῃ. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν καλός, ἐπιθύμημα ἐξάρχει κατ' αὐτῆς. Ἐγὼ πόλις ὄχυρά, πόλις πολιορκουμένη, μάτην ποτιῶ κῦτὴν· ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τείχος αὐτῆς· οὐκ ἔστιν, ἢ οὐκ ἐπελάβετο κῦτῆς. Τίς με θήσει φυλάσσειν καλαμὴν ἐν ἁγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν. Γοῖνον διὰ τοῦτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι, βοήσονται οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ποτήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι, τέκνα Ἰακώβ· βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ Οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς οὕτω πληγήσεται; καὶ

ὡς αὐτὸς ἀνείλεν, οὕτως ἀναιρεθήσεται; Μαχόμενος καὶ ὄνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτούς· οὐ σὺ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτοὺς πνεύματι θυμοῦ; Διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία Ἰακώβ· καὶ τοῦτο ἔστιν ἡ εὐλογία αὐτοῦ, ὅταν ἀφελῶμαι αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν, ὅταν θῶσι πάντας τοὺς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κορίαν λεπτήν· καὶ οὐ μὴ μείνη τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἶδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός 6'.

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα· μὴ καταισχυνηθῇν εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥύσαι με, καὶ ἐξελού με.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστοῦμεν Στίχους 1. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριῳδίου 5'. καὶ τοῦ Μηναίου 8'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Εἰ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος Νηστεία, τὴν εἰς αὐτῆς μεσότητά νῦν ἐπήγαγε, ταῖς προλαβούσαις ἡμέραις εὐαρεστήσασα, καὶ ταῖς ἐφεξῆς τὴν ὠφέλειαν προτιθεῖσα· καὶ γὰρ τῶν χρηστῶν ἡ ἐπίτασις, πλείω τὴν εὐεργεσίαν ποιεῖται. Διὸ τῷ πάντων καλῶν δοτῇρι Χριστῷ, εὐαρεστῆντες βοῶμεν· Ὁ νηστεύσας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ Σταυρόν ὑπομείνας, ἀκατακρίτους ἡμᾶς ἀξιώσον, μετασχεῖν καὶ τοῦ θείου Πάσχα σου, ἐν εἰρήνῃ βιοτεύοντας, καὶ ἀξίως σὺν Πατρὶ σε, καὶ Πνεύματι δοξάζοντας.

Ἄλλοτερον. Ἦχος πλ. γ'.

Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρεταῖς ἐργαζόμενοι, πνευματικὰς ἀμοιβὰς ἐκδεχόμενοι, οὐ μέσον τῶν πλατειῶν θριαμβεύουσι ταύτας, ἀλλ' ἐνδον τῶν καρδιῶν ἀποφέρουσι μᾶλλον· καὶ αἰπάντων ὁ βλέπων τὰ ἐν κρυπτῷ γινόμενα, τὸν μισθὸν τῆς ἐγκρατείας παρέχει ἡμῖν. Νηστείαν τελέσωμεν, μὴ σκυθρωπάζοντες τὰ πρόσωπα, ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις τῶν ψυχῶν προσευχόμενοι, ἀπαύστως βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν δεόμεθα, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α΄ κορέστω διαθέσει ψυχῆς, Χριστόν οὐκ ἀρνησάμενοι ἅγιοι Μάρτυρες· οἱ τινες διαφόρους αἰκισμούς παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν Τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρήσιας τυγχόντες πρὸς αὐτόν, αἰτήσατε δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείας ἐν ὕδατι ψυχὰς, πάντες ἀπονίψωμεν, καὶ προσελθόντες τὸν τίμιον, καὶ πανσεβάσμιον, Σταυρόν τοῦ Κυρίου, πιστῶς προσκυνήσωμεν, τὸν θείον φωτισμὸν ἀρϋόμενοι, καὶ τὴν αἰώνιον, σωτηρίαν νῦν καρπούμενοι, καὶ εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Α΄ ποστόλων καύχημα Σταυρὲ, ὃν περ περιέπυσιν, Ἀρχαί, Δυναμίεις Ἀρχάγγελοι, τοὺς προσκυνοῦντάς σε, πάσης βλάβης σῶζε· καὶ τὸ θεῖον σταδίον, ἡμᾶς τῆς ἐγκρατείας ἀξιώσον, καλῶς ἀνύσαντας, τὴν ἡμέραν τὴν σωτήριον, ἐπιφθάσαι, δι΄ ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ἔτερον Προσόμοιον. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰουδας.

Σήμερον τὸν Σταυρόν τοῦ Κυρίου προσκυνήσας, βοήσωμεν· Χαῖρε ζωῆς ξύλον Ἀδου καθαιρέτα· χαῖρε χαρὰ Κόσμου, φθορᾶς ἀναιρέτα· χαῖρε ὁ τοὺς δαίμονας σκορπίζων τῇ δυνάμει σου· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ ὄπλον τὸ ἄρρήκτον, τοὺς ἀσπαζομένους σε, φρούρησον, ἀγίασον δεόμεθα.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ΄.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ, προσιτός μοι γίνεται, καὶ πάσχει πάθη, ἐλευθερῶν με τῶν παθῶν, ὁ φῶς παρέχων τυφλοῖς, ὑπὸ ἀνόμων χειλέων ἐμπτύεται· καὶ δίδωσι τὸν νῶτον, ὑπὲρ αἰχμαλώτων εἰς μάστιγας. Τοῦτον ἡ ἀγνὴ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα ἐφθέγγετο· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τί τοῦτο πεποίηκας; ὁ ὡραῖος κάλλει παρὰ πάντας βροτοὺς, ἄπνους ἄμορφος φαῖνη, οὐκ ἔχων εἶδος οὐδὲ κάλλος; οἶμοι τὸ ἐμόν φῶς! οὐ δύναμαι ὑπνοῦντα καθορᾶν σε· τὰ σπλαγχνά τιτρώσκομαι, καὶ δεινὴ μοι ρομφαία τὴν καρδίαν διέρχεται. Ἀνυμνῶ σε τὰ Πάθη, προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον· μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ εὐθὺς, Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς σα΄. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς, τὸ κρίμα τῷ Βασιλεῖ δός.

Γενέσας τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ΄. 18.

Η΄σαν οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ· Χάμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. Τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς, καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ ἔπιεν ἐκ τοῦ οἴνου, καὶ ἐμεθύσθη, καὶ ἐγυμνώθη ἐν τῷ ἀκῶ αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Χάμ, ὁ πατὴρ Χαναάν, τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξεληθὼν, ἀπήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. Καὶ λαβόντες Σὴμ καὶ Ἰάφεθ τὸ ἱμάτιον, ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν· καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς, καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τῇ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. Ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου, καὶ ἔγνω ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος, καὶ εἶπεν· Ἐπικατάρατος Χάμ παῖς, οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σὴμ· καὶ ἔσται Χαναάν παῖς οἰκέτης αὐτοῦ· πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ, καὶ κατοικήσάτω ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σὴμ· καὶ γεννηθήτω Χαναάν παῖς αὐτοῦ. Ἐζήσθη δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τριακόσια πενήκοντα ἔτη. Καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε, ἐννακόσια πενήκοντα ἔτη· καὶ ἀπέθανεν. Αὗται δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σὴμ, Χάμ, Ἰάφεθ· καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς σα΄.

Εἰ μοὶ δὲ τὸ προσκολλησθαι τῷ Θεῷ· ἀγαθὸν ἔστι.

Στίχ. Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ!

Παρομιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ΄. 23.

Α΄ νῆρ συνετὸς θρόνος αἰσθήσεως· καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀρεταῖς. Χεὶρ ἐκλεπτῶν κρατήσει εὐχερῶς· δόλιοι δὲ ἔσονται εἰς προνομίην. Φεβερός λόγος καρδίαν ἀνδρὸς δικαίου ταρασσει, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν. Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτοῦ

φίλος ἔσται, αἱ δὲ γνώμαι τῶν ἀσεβῶν ἀνεπιει-
κεῖς· ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ
ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτὴς. Οὐκ ἐπιτεύ-
ξεται δόλιος θήρας· κτήμα δὲ τίμιον ἀνὴρ κα-
θαρὸς. Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνη-
σικακῶν εἰς θάνατον. (Κεφ. ΙΓ'. 1). Υἱὸς πανοῦρ-
γος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.
Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φαίνεται ἀγαθός· ψυ-
χαὶ δὲ παρανόμων, ὀλοῦνται ἄωροι. Ὃς φυλάσ-
σει τὸ ἑαυτοῦ στόμα, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.
ὃ δὲ προπετὴς χεῖλεσι πτοήσει ἑαυτόν. Ἐν ἐπι-
θυμίαις ἐστὶ πᾶς ἄεργος· χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν
ἐπιμελείᾳ. Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος· ἀσεβὴς
δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐχ ἔξει παρρησίαν. Δικαιο-
σύνη φυλάσσει ἀκάκους, τοὺς δὲ ἀσεβεῖς φαύ-
λους ποιεῖ ἀμαρτία. Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυ-
τοῖς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες
ἑαυτοὺς ἐν πολλῷ πλούτῳ. Αὐτὸν ἀνδρὸς ψυ-
χῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται
ἀπειλήν. Φῶς δικαίοις διαπαντός, φῶς δὲ ἀσε-
βῶν σθέννυται. Ψυχαὶ δόλιοι πλανῶνται ἐν ἀ-
μαρτίαις· δίκαιοι δὲ οἰκτεῖρουσι καὶ ἐλεοῦσι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Τὰ Τριαδικὰ, καὶ μετὰ τὸν α'. Στιχολογ. Κα-
θίσματα Ἀποστολικά, καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ
λαχόντος Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ
παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἀνάμει τοῦ Σταυροῦ, κρατυνόμενοι πᾶσαν,
τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, κατελύσατε ὄν-
τως, Ἀπόστολοι ἑνδοξοί, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει,
ἐπαγάλλεσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦντες, τὸν
μόνον φιλόνητον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
βιηντὴς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία,
καὶ βοήθεια, καὶ κραταία προστασία, καὶ σώ-
εις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος βαρὺς. Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν.

Κύριε τὸν σὸν Σταυρὸν ὁρῶντες, προκείμε-
νον σήμερον, προσερχόμεθα πιστῶς, καὶ

ὑμνοῖς καὶ ᾠδαῖς, ἀσπαζόμενοι αὐτόν, ἐν φόβῳ
καὶ χαρᾷ· Ἀγιάσον τοὺς δούλους σου, εἰρήνευ-
σον τὸν Κόσμον σου, τῇ τοῦτε ἐπιφανείᾳ, μόνε
Πολυέλες.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν λαὸς σου, καὶ πρόβατα
νομῆς σου· πλανηθέντας τῇ φθορᾷ, ἐπί-
στρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας ὡς ποιμὴν, συνα-
γαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου, Φιλάνθρω-
πε σπλαγχνίσθητι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε ἀναμάρτητε.

Εἴτα τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ παρόντα
Τριώδια τῷ κυρίου Ἰωσήφ, εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.
Στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δ'. Ὠδὴν.

Ὠδὴ δ'. Ἦχος α'. Ἐπὶ τῆς θείας.

Ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν δωρούμενος ἡ-
μῖν, ἅγιε Σταυρέ, Ἀποστόλων, στήριγμα
καὶ καύχημα, πρόκεισαι εἰς προσκύνησιν, σήμε-
ρον πάσῃ τῇ Οἰκῷ μένῃ, τὸν τῆς νηστείας καιρὸν,
ἐξευμαρίζων ἡμῖν.

Ἐκιογραφήσας τὸν Σταυρὸν, χεῖρας ἐκτείνας
Ἀμαλήκ, ἔτρεψε Μωσῆς· ὃν τυποῦντες,
χεῖρας ἐκπετάσωμεν, νηστείας καὶ δεήσεσι,
στίφος ὅπως τρέψωμεν δαιμόνων, ἐκ πολεμούν-
των ἡμᾶς, διαπαντός φθονερῶς.

Θεῖω ἀρότρῳ τῷ Σταυροῦ, κατενεώσατε τὴν
γῆν, θεῖοι Μαθηταί, καρποφόρον, ταύτην
ἀναδείξαντες, βλαστάνουσιν εὐσέβειαν· ὅθεν
ὑμᾶς φωναῖς ἐτησίαις, ἀνευφημοῦντες, Χριστὸν
αἰεὶ δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ τῇ ἀγαθῇ, ἀγαθυνόν με τὴν ψυ-
χὴν, ἣν ὁ πονηρὸς, συνηθείᾳ, πονηρᾷ ἐκά-
κωσεν, ἀθλίως δελεάσας με, ὅπως ὡς αἰτίαν
σωτηρίας, ὑμνολογῶ σε αἰεὶ, τὴν πολυύμνητον.

ἕτερον. Ἦχος βαρὺς. Τὴν ἑνσαρκον.

Προτίθεται, ὁ πανάγιος Σταυρός· προσελθω-
μεν, ἀσπασώμεθα αὐτόν· καὶ γὰρ ἐστὶ
κέρας σωτηρίας ἡμῖν.

Ἡ χάρις σου, καὶ τῷ τύπῳ σου φοιτᾷ εὐα-
λουνσα, τῶν δαιμόνων τὴν ἀχλὺν, Σταυρέ
Χριστοῦ, ὅπλον ἀπροσμάχητον.

Δόξα.

Μοναδα σε, κατὰ φύσιν ἀνυμνῶ, Τριαδα δὲ
ὑποστάσεων τιμῶ, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦ-
μα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας, Κόρη ἀνὰδρε Θεόν, πανάμωμε,
τὸν κατέχοντα δρακί, τὰ πέρικτα καὶ
πάντων ἀρχαιότερον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Απόστολοι, οἱ τοῦ Κόσμου πρεσβευταί, αἰ-
τήσατε, τοῦ σωθῆναι καὶ ἡμᾶς, κατέχον-
τας, ὅπλον τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν σου Χριστᾶ, πι-
• **σ**τούμενος, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, ἐ-
• **κ**ραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ωδὴ ἡ. Αὕτη ἡ κλητή.

Χαίροις ὁ Σταυρὸς ὁ τριμερὴς καὶ Δεῖος,
ἐν ᾧ ὁ εἰς τῆς Τριάδος, σάρκα φορέσας
ἐπάγη, ἐμπαγέοντας ἡμᾶς, ἀσεβείας εἰς βυθὸν
λυτρωσάμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Σθένος τὸν Σταυρὸν κραταιὸν κακτημένοι,
τοὺς δεινὴν δυναστείαν, τοῦ πονηροῦ δου-
λωθέντας, ἡλευθέρωσαν, οἱ τοῦ Λόγου Μαθηταί
ἀναμείλποντες· Σὺ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Οἱμοὶ! τί φοικῶδες τὸ Βῆμα ἐκεῖνο, ἐν ᾧ
Λόγε καθίσας, τὰ πεπραγμένα κρυφῇ
μα, φανερώσεις Χριστέ, στηλιτεύων τὴν ἀναι-
σθησίαν μου! ἀλλὰ φύσει ὦν συμπαθὴς, φέσαι
μου τότε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκσταῖς τῶν πατρῶν ἐν καλ-
ποις, ἀνεκλήθης Παρθένου, ἐπ' ἀνακλήσει
τοῦ γένους, αὐ ἐφόρεσας, διὰ σπλάγχνα Ἰησοῦ
τὸ ὁμοίωμα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, βροταί εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Τὴν σταυροφόρον σε, Ἑβδομάδα τιμῶμεν,
ὡς προσκυνήσιμον· ἐν σοὶ γὰρ τὸ ἔϋλον
τὸ ἄχραντον, προσκυνοῦντες βωῶμεν· Ὑμνεῖ-
τε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Βαβαὶ τοῦ θαύματος, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων!
ὅτι τὸ ἔϋλον ἐν ᾧ περ ἐσταυρώθης, ἡξίω-
σας ἡμᾶς τοὺς σοὺς οἰκέτας, ἰδεῖν καὶ προσ-
κυνεῖν· διό σε μετὰ φόβου, ὑμνοῦμεν εἰς
αἰῶνας.

Ἐλογαῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ωμόρουμε, ὦ Τριάς παναγία, Πάτερ, Υἱέ,
καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, Θεότης, ἀμα-
ρτίαι σου τῷ κράτει, δοξαζῶ καὶ ὑμνῶ, τὴν μίαν
βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πλαστουργήσαντα, τὸν Ἀδάμ κατ' εἰ-
κόντα, καὶ ἐκ φυράματος αὐτοῦ προελ-
θόντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν,

ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Η δωδεκάχορδος, λύρα τῆς Ἐκκλησίας, ἐν
μελουργοῦσα τῆς σοφίας τὸν Λόγον, Ἀ-
πόστολοι, τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας, αἰτήσατε
ἰδεῖν, τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου, καὶ ἄσαι εἰς
αἰῶνας.

Λίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης,
• **ὃν** φρίττουσιν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,
• **καὶ** τρέμεισι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε
• **Ἱερεῖς**, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• **αἰῶνας**.

Ωδὴ Δ'. Φωτίζου φωτίζου.

Φαιδρύνου φωτίζου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ,
τοῦ Σταυροῦ ταῖς ἀκτίσιν, ὃν φέρεις ἡρε-
κείμενον, πάντων πιστῶν εἰς προσκύνησιν· σὺ
δὲ πληθὺς, πᾶσα τῶν δαιμόνων, σκάρτους πλη-
σθεῖσα ἀπόδραθι.

Κράτος ἐγκρατείας, ὁ Δεῖος πέφυκε Σταυ-
ρὸς, συνεργὸς ἀγρυπνοῦντων, νηστευτῶν
ἐνίσχυσις, πολεμουμένων ὑπέρμαχος. Τοῦτον
πιστοὶ, κόβῳ συνελθόντες, περιχαρῶς προκυ-
νήσωμεν.

Θεμέλιοι Δεῖοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,
ἐδρασμῷ εὐσεβείας, πάντας συντηρήσα-
τε, καὶ ἐπὶ πέτραν στηρίξατε, τὴν ἀράγα,
τοῦ ἐκλεξαμένου, ὑμᾶς Ἀπόστολοι ἐνδοξαί.

Θεοτοκίον.

Χαράν συλλαβοῦσα, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῇ
φωνῇ, τῆς ἐμῆς νῦν καρδίας τὴν λύπην
ἀφάνισον, τὴν ψυχοφθόρον· καὶ δίδου Ἀγνή,
χαροποιόν, πένθος ὅπως εὐρω, ἐκεῖ τὴν Δεῖαν
παράκλησιν.

Ἄλλος. Σε τὴν ἄχραντον.

Σὺ τυπούμενος, Μερόῦς τὰ ρεῖθρα παλαι-
γλυκαίνεις πάνσεπτον ἔϋλον· σὺ μου γλύ-
κανον καὶ τὴν ἐγκράτειαν, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χρι-
στοῦ, σήμερον καταπροσκυνούμενος.

Σὲ τὸ ἄμαχον, τῆς Βασιλείας ὅπλον, εὐ-
Στρατοπέδου τὸ σθένος, τῆς Συγκλήτου τῆ
κραταίωμα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ὑμνοῖς
μεγαλύνομεν.

Δόξα.

Σὲ τὸν ἀναρχον, Πατέρα καὶ Δεσπότην, καὶ
τὸν συνἀναρχον Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, εὐσεβῶς οἱ πιστοί, πάντες μεγαλύ-
νομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ μόνην Θεοτόκον, τὴν τὸν
ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν,
καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὴν πύρνον, φθογγὴν τοῦς Ἀποστόλους,
ὡς καταφλέξαντας, πᾶσαν ὕλην πλάνης,
καὶ εὐσέβειαν ἐμφυτεύσαντας Κόσμῳ, ὕμνοις
μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ἀχραντον, Μητέρα καὶ Παρθένον, τὴν
τὸν ἀχώρητον Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασαν,
καὶ τεκοῦσαν σαρκί, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον, δὲς. Ἦχος βαρὺς.

ἡλώσωμεν οἱ πιστοὶ, τοῦ Τελώνου τὴν μετά-
νοιαν, καὶ μὴ Φαρισαϊκῶς ἐγκαυχησώμεθα·
ἀλλ' ἐκ βάθους καρδίας, σεναγμὸν προσοίσωμεν.
τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὅλων Θεῷ· αὐτὸς γὰρ ἐνετεί-
λατο, λέγων· Ὅτι, πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπει-
νωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.
Διὸ ὁμοφρόνως βοήσωμεν αὐτῷ· Ὁ Θεός, ἰλα-
σθητι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἦν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ ἀθλοφό-
ροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι,
τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦντες ἀλ-
ληλων τὴν τελευτήν· ὡς τοῦ θανάτου! ὡς περ
θησαυροὺς ταῖς βασιάνους προαρπάζοντες, πρὸς
ἐλλήλους ἔλεγον· Ὅτι, καὶ νῦν ἀποθάνωμεν,
γενησόμεθα πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλό-
μενα λειτουργήσωμεν· ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην
ριλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον ἡγησάμενοι, θανάτῳ
ζῶν ὠνησώμεθα. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν
ζωὴν ἡμῶν, τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον,
κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα,
καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ογ'.

Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἰτίχ. Ἰνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος;

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΗ. ε.

Ταῦδε λέγει Κύριος· Ἀκούσατε λόγον Κυρίου
ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τοῦ
λαοῦ τούτου τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅτι εἶπατε·
Ἐποίησαμεν διαθήκην μετὰ τοῦ Ἄδου, καὶ μετὰ
τοῦ θανάτου συνθήκην· καταιγὶς φερομένη εἰς
παρελθόν, οὐ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεύ-
δος τὴν ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθη-
σόμεθα. Διὰ τοῦτο, ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεός·
Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβαλῶ εἰς τὰ θμελίδια Σιών λίθον
πολυτελεῖ, ἐκλεκτόν, ἀπρογωνιάϊον, ἐντιμον εἰς
τὰ θμελίδια αὐτῆς· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ,
οὐ μὴ κατασχυθῇ· καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλ-
πίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη μου εἰς σταθμούς· καὶ
οἱ πεποιθότες μάτην ψεῖδει, ὅτι οὐ μὴ παρελθῇ
ὑμᾶς καταιγὶς. Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν δια-
θήκην τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐλπίς ὑμῶν ἡ πρὸς
τὸν Ἄδην οὐ μὴ ἐμείνῃ; Καταιγὶς φερομένη
εἰς ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα. Ὅ-
ταν παρελθῇ, λήψεται ὑμᾶς· ὅτι πρῶτ' πρῶτ',
παρελεύσεται ἡμέραις, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσται ἐλπίς
πονηρὰ. Μάθετε ἀκούειν· στενοχωρούμενοι, οὐ
δυναίμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενοῦμεν τοῦ
ἡμᾶς συναχθῆναι. Ὡς περ ὄρος ἀσεβῶν, ἀνα-
στήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ φάραγγι
Γαβαὼν· μετὰ θυμοῦ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτοῦ,
πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτοῦ ἀλλοτρίως
χρήσεται, καὶ ἡ πικρία αὐτοῦ ἀλλοτρία. Καὶ
ὑμεῖς μὴ εὐφρανθεῖτε, μηδὲ ἰσχυσαίτωσαν ὑμῶν
οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμη-
μένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίου Σαβαώθ,
ὃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός οδ'.

Εγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός.

Τῇ ΠΕΜΗΤῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸν αἰμακαρίστον, ἀξιωθέντες ἀσπάσα-
σθαι, οἱ πιστοὶ Σταυρόν Κύριε, δι' οὗ ἡ-
μᾶς ἔσωσας, ἀνυμνολογῶμεν, τὴν σὴν εὐσπλαγ-
χίαν, καὶ δυσωποῦμεν ἐκτενῶς· Πᾶσι πα-
ράσχου τὴν ἀγαλλίασιν, Σωτὴρ τοῦ σωτηρίου

σου, ἐν μετανοίᾳ διδούς ἡμῖν, κατιδεῖν σου τὴν Ἐγερσιν, καὶ τὰ Πάθη τὰ τίμια.

Νέκρωσιν ὑπέμενας, ἐπὶ Σταυροῦ ἐκτεινόμενος, ὁ νεκρώσας τὸν θάνατον, νεκρὸς ἀναστήσας δὲ, ζωηφόρῳ λόγῳ· ὅθεν δυσωπῶ σε· τὴν νεκρωθεῖσάν με ψυχὴν, τῇ α�μαρτίᾳ ζώωσον Κύριε, παρέχων μοι κατάνυξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, ἐν ἡμέραις ἀγίαις σε, τῆς Νηθείας φιλήνθρωπε.

Ἔτερον Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος δ'. Τὸν νοερόν ἀδάμαντα.

Τὸν σὸν Σταυρόν τὸν ἅγιον, ἀξιοθύντες ἐν χαρᾷ, κατιδεῖν καὶ προσπυύξασθαι, αἰτούμεν σε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα καὶ αὐτὰ τὰ ἄχραντα, προφθάσωμεν Πάθη σου, τῇ νηστείᾳ νευρούμενοι, προσκυνοῦντες ὑμνοῦντες τὴν Σταύρωσιν, τὴν λόγχην, τὸν σπόγγον τὸν καλαμὸν· δι' ὧν ἡμᾶς ἀπαθανατίσας, εἰς τὴν ἀρχαίαν πάλιν τρυφῆς ζωὴν ἐπανήγαγες, ὡς φιλήνθρωπος· διάσε εὐχαρίστως νῦν δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἑσπέρας, Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς σέ.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στιχ. Ἐκωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 37.

Αὕται αἱ φυλαὶ υἱῶν Νῶε, κατὰ γενέσεις αὐτῶν, κατὰ ἔθνη αὐτῶν. Ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τῆς γῆς, μετὰ τὸν κατακλυσμὸν. (Κεφ. ΓΑ'. 1). Καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἐν, καὶ φωνὴ μία πᾶσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κινῆσαι αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, εἶρον πεδῖον ἐν γῇ Σενάαρ, καὶ κατῴκησαν ἐκεῖ. Καὶ εἶπεν ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε, πλινθεύσωμεν πλίνθους, καὶ ὀπτήσωμεν αὐτὰς πυρὶ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῖς ἡ πλίνθος εἰς λίθον· καὶ ἄσφαλτος αὐτοῖς ἦν ὁ πηλός. Καὶ εἶπον· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύλιν καὶ πύργον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ Οὐρανοῦ· καὶ ποιήσωμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἡμᾶς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ κατέβη Κύριος ὁ Θεός ἰδεῖν τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον, ὃν ὠκοδόμησαν αἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδού γένος ἐν, καὶ χεῖλος ἐν πάντων· καὶ τοῦτο ἤρξαντο ποιῆσαι· καὶ νῦν οὐκ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῶν πάντα, ὅσα ἂν ἐπιθῶνται πειεῖν. Δεῦτε, καὶ καταβάντες συγχέωμεν αὐτῶν ἐκεῖ τὴν γλῶσσαν, ἵνα μὴ

ἀκούσωσιν ἕκαστον τῆς φωνῆς τοῦ πλησίον. Καὶ διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός· ἐκείθεν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπαύσαντο οἰκοδομοῦντες τὴν πόλιν καὶ τὸν πύργον. Διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, Σύγχυσις· ὅτι ἐκεῖ συνέχεε Κύριος ὁ Θεός τὰ χεῖλη πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐκεῖθεν διέσπειρεν αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς σς'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Στιχ. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 19.

Ε'πιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν· ἔργα δὲ ἀσεβῶν, μακρὰν ἀπὸ γνώσεως. Ὁ συμπορευόμενος σοφοῖς, σοφὸς ἔσται· ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι, γνωσθήσεται. Ἀμαρτάνοντας καταδιώξεται κακὰ· τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθὰ. Ἀγαθὸς ἀνὴρ, κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν· θησαυρίζεται δὲ δικαίαις πλοῦτος ἀσεβῶν. Δίκαιαι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλά· ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως. Ὁς φεῖδεται τῆς ἑαυτοῦ βακτηρίας, μισεῖ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν· ὁ δὲ ἀγαπῶν, παιδεύει ἐπιμελῶς. Δίκαιος ἐσθίων, ἐμπλήσει ψυχὴν αὐτοῦ· ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς. (Κεφ. ΙΔ'. 1). Σοφαὶ γυναῖκες ὠκοδόμησαν οἴκους· ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς, φοβεῖται τὸν Κύριον· ὁ δὲ σκολιαζὼν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, ἀτιμασθήσεται. Ἐκ στόματος ἀφρόνων, βακτηρία ὑβρεως· χεῖλη δὲ σοφῶν, φυλάσσει αὐτοὺς. Οὐ μῆεσι βόες, φάτναι καθαραί· οὐδὲ πολλὰ γεννήματα, φανερά βοός ἰσχύς. Μάρτυς πιστὸς οὐ ψευδεταί· ἐκκαίει δὲ ψευδῇ μάρτυς ἄδικος. Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς, καὶ οὐχ εὐρήσεις· αἰσθήσεις δὲ παρὰ φρονίμοις, εὐχερῆς.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δις.

Ἦχος πλ. β'.

Παρὰ Κυρίου, τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι τοῦ διὰ σταυροῦ θανάτου, διὰ σὲ μαθοῦσα ψυχὴ μου, τὴν ἐξ ἐπάρσεως ταπεινώσιν, καὶ τὴν ἐκ ταπεινώσεως ὑψώσιν, ἐπ' ἀρεταῖς μὴ ἐπαίρου, μηδὲ σαυτὴν δικαίαν ὑποπτεύσασα, τὸν πλησίον κατακρινε, ὡς ὁ μεγαλαυχὸς Φαρισαῖος· ἀλλ' ἐν φρονήματι καταβεβλημένῳ, τῶν σῶν ἀμαρτημάτων μνημονεύουσα μόνον, ὡς ὁ Τελώνης βόησον· Ὁ Θεός, ἐλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Οί Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρᾶξείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦμος ὁ αὐτός. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμαίνετον, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὀρώ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμαίνετος ζωῆς χορηγέ;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ Τριαδικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἀγιαζὼν, ὁ πανσεβάσμιος Σταυρὸς καθοράται, ὃν προσκυνεῦντες σήμερον βοήσωμεν· Δέσποτα φιλάνθρωπε, τῇ αὐτοῦ συμμαχίᾳ, δίδου διελθεῖν ἡμᾶς, τὸ λοιπὸν τῆς Νηστείας, ἐν κατανύξει καὶ τὰ ζωηρά, βλέψαι σου Πάθη, δι' ὧν ἐλυτρώθημεν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμαίνετον ἡλάλαζεν· Οἶμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν καθορῶντες Χριστέ, Σταυρόν σου τὸν ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες χαρᾷ, παιδρῶς ἐκδοήσωμεν· Δόξα σοι ὁ ἐν τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας· δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν Κτίσιν· ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως, ὕμνοις δοξαζομεν.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σταυρῷ σε ἱψούμενον, ὡς θεάσασατο, ἡ ἀνυμφος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Μετὰ τὸν Ν'. τὸν ἐπόμενον Κανόνα, μετὰ τῶν

Τριωδίων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Μηναίου, ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Κανὼν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὕμνευμεν Ξύλον. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Τὸν τῷ Κυρίου προσελθόντες σήμερον, Σταυρόν νοῖ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, δεῦτε προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ δωρήμενος, τοῖς αὐτὸν προσκυνούσιν, ἀγιασμόν τε σωτηρίον, ἐλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλκος.

Ο ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτοειδῇ αἵγλῃν, ἀποπέμπει χάριτος, προσελθῶμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἶνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρώσι θάλαμα, Σταυρὸς ὁ τίμος, καὶ ὡς πηγὴ βρύει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων αὐτῷ.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας χαλῆνης πληροῦμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε Τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδῖνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὀλη, ὀδυνῶν πεπληρωμαι; ὀρώ γὰρ σε κρεμαίνετον, ὡς κακοῦργον τῷ ξύλῳ, τὸν γῆν ἀσχετῶς κρεμάσαντα· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὡδὴ γ'. Ὁ στερεώσας καταρχαίς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθοράται, προσκυνούμενος, καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, μεσασμῷ τῆς ἱεράς ἐγκρατείας, σκοτασμόν ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κραιῶμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν ὅλων, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Υμολογοῦμέν σε Σταυρέ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τῇ σῇ δυναστείᾳ, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πάντας ἡμᾶς πρὸς ὄρμον, τῆς σωτηρίας τιμώντας σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέροισα τῶν σπλάγχχνων

τὸν πόνον, ἐδυναίτο ἡ σεμνή, Παρθένος ἀνακρά-
ζουσα· Οἶμαι γὰρ τί σοι, δῆμος ἀνόμων
αἰπιδωκεν!

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τό ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ
σου, ταῖς θανάτοις ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου
Κύριε· ὃν γὰρ κατέπεε πόθω ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε
τρόφω· ἔδειξας ἡμῖν τὰ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ
δοξαλογοῦμέν σε γὰρ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον·
ἰδοὺ γὰρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ
ἔστησαν αἱ πόδες σου Κύριε, καὶ Ξύλου σωτη-
ρίας γευσάμενα, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐ-
λευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλαίνθρῳπε.

Ῥῶδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς.

Ηκραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον τῆς
πίστεως ὁ Σταυρός, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται
προκείμενος, καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν πι-
στῶς προσιόντων, ἀγιάζει φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῷ μεσασμῷ, τῆς ἐγκρατείας προκείμενος,
ἐν τῷ μέσῳ, πάντων ὑπεράγαθε, Σταυ-
ρός ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθε-
λουσίως φιλαίνθρῳπε τὸν Κόσμον ἀγιάζει, τῇ
αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φαλαγγας.

Οὐρανός, καὶ πᾶσα γῆ συνευφραίνεται·
Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες, Ἀπόστολοι, ψα-
χαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ
πάντας σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ,
ζωοδωρήτον Ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν
χάριτι.

Νόμους τοὺς σου, Κύριε ὁ ἀσυνειδήτος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔρχῃ ἐξ Οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὅθεν κραυγαῖώ σοι· Δυναίμει τοῦ Σταυ-
ροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας πα-
ρέχων μοι δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, Τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον,
καὶ ὁρώσα, Ξύλῳ σε κρεμάμενον, ἐξα-
πορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ
βάθος πολλῶν κριμάτων σου· ἡ Πάναγνος ἐ-
βόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς Μητέρα Θεοῦ
μακαρίζομεν.

Ῥῶδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε καὶ ψάλατε, φυ-
λαὶ σκιρτήσατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν

Σταυρόν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, αἱ τῆς ἐγκρα-
τείας, νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶντες, ἐστιῶν-
τες ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσι περιέπυσσι, Σταυ-
ρὲ πανάγιε, καὶ βροτοὶ πηλίνταις, σοὶ
προσφαιύοντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν
πόθῳ, ἀγκασμόν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προ-
παγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια,
εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ προσκυνητὴν με,
τῶν ἀγίων Παθῶν σου ἀξίωσον, τῆς νηστείας
χρόνῳ, βελτιωθέντα ἀναδείξαι, καὶ κακῶν ἀ-
ποσχεῖν ὑπεράγαθε.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθρώσα, τὸν δι' ἀγαθότητα,
ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ τοῦν τεχθέντα,
ἐτίτρώσκου τὰ σπλαγγνα, καὶ ἔλεγες· Οἶμαι
θεῖον Τέκνον! πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυῖσθαι;
Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

Τὸ Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥῶδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Φωστήρες ἀπέκρυπτον, τὸ φῶς αὐτῶν θεώ-
μενοι, Ξύλῳ προσηλθόμενοι ἀδίκως, δίκαι-
μόνε, σὲ τὸν μακροθύμον, καὶ τοῦ πονηροῦ τὰς
ζοφείας, Σῶτερ δειγματίζοντα, ἐξουσίας τῷ
κράτει σου.

Νηστείας ἐν ὕδατι, τὰ πρόσωπα νηφώμεθα,
καὶ περιπτύξώμεθα τὸ Ξύλον, μόνος ὁ
πάντων, ἐν ᾧ ὑψώθη Χριστός, σάρκα περ-
κείμενος θνητὴν, ὅπως θανατώσῃ, τὸν ἡμᾶς
θανατώσαντα.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, τῶν Ἀποστόλων καύ-
χημα, ὄπλον Ἀθλοφόρων, Ἱερῶν, δόξα,
Οσίων, περιχαράκωμα, πάντων τῶν πιστῶν
ὁ φυλακτήρ, φρούρησον ἀγιάσον, τοὺς πιστῶς
προσκυνούντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἡ ἄμπελος. Παρθένος ὃν ἐβλά-
στησε, Ξύλῳ κρεμασθέντα κατιδοῦσα, Τέ-
κνον, ἐβόα, γλεύκος ἀπόσταξον, μέθην ἀναξέλ-
λων τῶν ἐχθρῶν, μάτην σταυρωσάντων σε, τὸν
ἐν πᾶσι μακροθύμον.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐκ νυκτὸς ὀρβρίζοντα.

Σήμερον προτίθεται ὁ Σταυρός σου, Ξύλον
ζωῆς προσκυνητόν· καὶ κόσμος ἀγαλλε-
ται, φοιτήσει τῇ τοῦ Πνεύματος, αὐτὸν κατα-
σπαζόμενος.

Προκείμενον βλέποντες τὸν Σταυρόν σου, αἱ
Λειτουργαὶ τῶν Οὐρανῶν, ὑμνοῦσί σε Κύ-

ρα, καὶ δαίμονες φρίττουσι, μὴ φέροντες τὸ κράτος σου.

Δόξα.

Τριαδα δοξάζωμεν ὀρθοδόξως, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεύμα τῷ ἁγίῳ, τὴν μίαν Θεότητα, Μονάδα τριπρόσωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον σε ὀρθοδόξως, ὁμολογούμεν οἱ πιστοί, ἀρρήτως κηρύττοντες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολέμιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ, ὁ σταυρωθεὶς Υἱὸς Θεοῦ, ἀγίασαν πάντας ἡμᾶς, καὶ τὸ ζωηφόρον σου, καταξίωσον Παῖδες ἱδεῖν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν κυπρὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν με ζωοποιεῖ
• **Χ**ριστοῦ Σταυρὲ, φόβῳ προσκυνουμέντῃ
• σε, ἡμέραν σωτήριον, αἰεὶ ἑξανατέλλων μοι.

Ὤδῃ 5. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὁρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, ἀπὸ συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Εψύντες σε τὸν Χριστόν, ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεύχας ἀρρήκτρην, ὃν περιπτυσσόμεθα, μεσασμῷ τῆς Δείας, ἐγκρατείας ἀγαλλόμενοι.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, ὁρᾶται προκείμενος· προσελθόμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυσόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον· καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Οὐκέτι φλογὴν ῥεμφαία.

Ὅρα σελ. 204.

Ὤδῃ 7. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φερέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, τῆς ἐγκρατείας κακῶ, ἐν ᾧ πρόκειται, ὁ Δεῖος οὗτος Σταυρὸς, καθαρῶς ἡμᾶς.

Εμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος, ὅτι κατόπιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν δεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνηται, καὶ φυλάκα τῶν νυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διακρίσεως, κακοῖς κατεγνωσμένον· μὴ ἀπορίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον· ἀλλ' οἴκτιρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμῇ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκίστην Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ἔλυε· καὶ γὰρ πικρίας παθῶν ἐρρίσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπαζόμενος σε νῦν, ἐν κατανύξῃ ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός με τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ, πλάτυνον Δέσποινα, ἡ στενώσασα πάσας, ταῖς μεθοδείας τοῦ πολέμηταρος· καὶ δι' οὗ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμὸν τῆς ζωῆς, βαδίζεν Μήτηρ Θεοῦ.

Ὤδῃ 11. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Εὐλῶ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, Δεῖος Ἐλισσαῖος, ὁ σὲ προγράψας πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμι· ἐκ τοῦ βυθῷ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σὲ πρὸς πίστιν ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιοῦμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, τρυγῶντες σωτηρίαν.

Εποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμι, ἐν ταῖς εὐλογίαις, Ἰακώβ τρανήτατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθίντες βλέπεαι σε, πίστει ἀδιστακτικῶ, προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψαλόντες πλοσίαν, εὐλογίαν τρυγῶμεν, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Αευχεμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτους προσελθόμεν, τῷ τῆς ἐγκρατείας μεσασμῷ γηθόμενοι, καὶ περιπτυσσόμεθα, τὸν τοῦ Κυρίου τίσται Σταυρὸν· ὅπως τῷ αὐτοῦ κατευοδούμενοι σθένοι, τελέσωμεν τὸν δρόμον, ἐν καλῇ προθυμίᾳ, καὶ φθάσωμεν τὸ Δεῖον, λαμπρυνόμενοι Παῖδες.

Τριαδικόν.

Ομοφυῇ συναράχον, συναΐδιον σύμφρονον, φύσιν μὲν ἀπλὴν, διαιρετὴν προσώποις δὲ, Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ἐμνοῦντες μελωδοῦμεν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερφύετε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Σταυροβοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἁγίου, καθορᾷ σε κρεμάμενον, καὶ ὑπὲρ ἀνάγκην σὺ Σταυρὲ πηγνύμενον, Υἱὲ μου προάναρχε, τοῖς ὁδοφύλλοις συγκόπτομαι, καὶ ταῖς ματρικαῖς περιστάσεσιν οὐδυναίς· ἡ Παναγνὸς εὐχά· ἐν φωταῖς αἰ-

σιγήτοις, ὑμνοῦμεν καταχρίως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριωδίου.

Εἰρμός ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Πάθος σου τῷ ἀπαθὲς ὁρώσα, ἡ Κτίσις συνέ-
πασχε Μακρόθυμε· ἥλιος ἐσβέννυτο, πέ-
τραι δὲ ἐρρήγγυντο· πᾶσα ἡ γῆ ἐσεῖστο, φόβῳ
κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τοῦ καλαύμ, Θεέ μου οἰ-
κτίρμον ἐπιτίμησον, ἔνδον με συνθλίβουσι,
Σῶτερ ὁ τὴν ἀτιμον, ὑπενεγκὼν τυπτόμενος, ὑ-
βριν καλαύμ Χριστέ, τιμῆσαι προελόμενος πᾶν-
τας, τοὺς ἀτιμασθέντας, τῇ πάλαι παραβάσει.

Εἰς γοῦν τό φρενὸν σου ὅταν λάβω, Κριτὰ
δικαιοτάτε κριτήριον, τρέμω καὶ ἐξίστα-
μαι, φρίττω καὶ ὀδύρομαι, κατανοῶν τὰ ἔργα
μου, δίκης ἐπάξια· διό σου τὴν πολλὴν εὐ-
σπλαγχνίαν, Σῶτερ μὴ νικήσῃ, τὸ πλῆθος τῶν
κακῶν μου. Σταυροθεοτοκίον.

Τεκοῦσά σε ἀνέθεν ὠδίνων, ὀδύνας τῇ σῇ
σταυρώσει καθυφίσταμαι· φλέγονται τὰ
σπλάγχνα μου· ἥλοις γὰρ προσήλωσαι, τὴν σὴν
πλευράν Μακρόθυμε, ἐξορυττόμενος, ἡ πάναγνος
ἐβόα Παρθένης· ἦν ὡς Θεοτόκον, συμφώνως ἀ-
νυμνοῦμεν.

Ἄλλος Εἰρμός, τοῦ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ἔργα.

Εξῆαίτωσαν τὰ ὄρη νοητῶς, δικαιοσύνην καὶ
βρονταὶ ἀγαλλίασιν, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ
προσκυνούμενον βλέποντες· ὁ ὑπερυψοῦμεν,
Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η χάρις τοῦ Σταυροῦ σου φοβερά· καὶ γὰρ
δακρύων ἐλαύνει τὰς φάλαγγας, ἀνθρώ-
πους τῶν ἱματίων παρέχουσα νάματα· διό σε
ἀνυμνοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τὸν ἀναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, σὺν τῷ ἁγίῳ
ἀνυμνήσωμεν Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον,
μίαν ἀρχὴν καὶ Θεόν, αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν, αὐτὴν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσα γλῶσσα γηγενῶν, ὑμνεῖ σε Παρθένε,
ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσβητον, πῦγασας φωταγω-
γοῦντα τὸν Κόσμον, Χριστόν τὸν Θεόν· ὃν ὑπερ-
υψοῦμεν, αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Αγαλλεται τὰ πέρατα τῆς γῆς τῇ προσκυνί-
σει τοῦ Σταυροῦ σου φιλόανθρωπε· Ἄγγελοι
ἐν οὐρανοῖς συγχορεύουσι σήμερον, σὺν ἡμῖν ὑ-
μνοῦντες, σὲ Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτί-
σις εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅσοι καὶ τα-
πεινοὶ τῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν
σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, χει-
ράς σου καὶ πόδας Παμβασίλει, καὶ τὴν πλεу-
ράν κυττόμενος, ὅξος ποτιζόμενος καὶ χυλὴν, ἡ
πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμός ἡ δόξα, ἡ αἰω-
νία ἀπολύτρωσις.

Οραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυ-
γής ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, Δεῖς Σταυρέ·
κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, καὶ νοεραῖς
Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλόμενος φοβερῶς· ἀκτίσι
δέ σου Δεῖας, δυνάμειος φωτίζων, τῆς Οἰκουμένης
τὰ πληρώματα.

Σταυρός χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς
πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ,
σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλη-
τῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων κα-
ταφυγή. Αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενοι
ὀρώντες, τῇ ἐγκρατεῖᾳ ἀσπαζόμεθα.

Ηνίκα μέλλῃς ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρίναι
Κόσμον, ὃν ἐπλασας Κύριε, Ἀγγέλων,
προπορευομένων σου στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυ-
ροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλια-
κὰς· τῇ τούτου δυναστεῖᾳ, αἰκτεῖρησόν με σῶ-
σον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορὰς σε διχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ
αἰῶνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς
φθορεῖς, ἀνθρώποι σπαραττοῦσί σε Υἱέ, καὶ
τὴν πλευράν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας
σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάνα-
γνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν

Εἰρμός ἄλλος τοῦ Τριωδίου. Ἀπας γηγενής.
Εὐλῶ τοῦ Σταυροῦ, τὴν φλόγα ἐμάρανας,
τῆς ἀμαρτίας Χριστέ, χεῖρας πεπαρμένας
δε, χεῖρὸς ἐρρύσω τοῦ πολεμήτορος, τὸν ἀκρα-
τῶς ἐκτείναντα, χεῖρας πρὸς βρώσιν καρποῦ·
σὺπερ μόνου, φεύγειν τὴν μεταληψιν, ἀπερῆνω
Χριστέ πολυέλεε.

Πάθος σου Χριστέ, τὸ πᾶσιν ἀπαθῆσαι, βρο-
τοῖς πηγάσαν σεπτῶς, βλέψαι καταξίω-
σον, ἐν ἀπαθείᾳ τοὺς προσκυνήσαντας, σὺ
τὸν Σταυρὸν τὸν ἱερόν, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
παραβλέπων, καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἀληθείας
υἱοὺς ἐργαζόμενος.

Ψώσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, τῇ Ἀναστάσει σου· ἔλυσας τὸν θάνατον, καὶ τῷ Πατρὶ σου ἡμᾶς κατήλλαξας, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμά σου, καταβαλλόμενος, Εὐεργέτα· ὅθεν σε δοξάζομεν, ὡς Θεὸν λυτρωτὴν παντοδύναμον.

Θεοτοκίον.

Κόρη τοῦ Θεοῦ, σοφίαν κηύσασα, τὴν ἐνυπόστατον, σόφισόν με δέομαι, τοῦ τῆς κακίας διαφυγεῖν σοφιστῆ, ἐπιβουλαῖς καὶ ἐνεδρα, καὶ πανουργήματα, Θεοτόκε, Κόρη ἀπειρόγαμε, κραταιὸν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Εἰρμός ἄλλος, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Ὁν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν περ περιέπουσιν, Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἐϋλον τὸ ἄχραντον, δι' οὗ μετελάβομεν ζωῆς, οἱ πρὶν θανέντες, τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ.

Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν τὸν συνἀναρχον, καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, τὴν ἀγίαν Τριάδα μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πατέρα ἀνύμφευτον, καὶ Παρθένον ἀπαντες, Σεμνὴ ἀνυμνοῦμέν σε· ἀσπόρως γὰρ τὸν Κτίστην ἀπεκύησας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀξιοθέοντας σε ἰδεῖν, καὶ προσπτύξασθαι, εὐόδωσον προφθάσαι, τὸ πανάγιον Παῖθος, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε ἄχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις ἀσπυγγοῖς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς δὲ τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δὲς. Ἰηχος δ'.

Ο τῆς ἀληθείας ἐξεταστής, καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριε, τὸν Φαρισαῖον, ἐν κενοδοξίᾳ νικῶμενον, καὶ ταῖς ἐξ ἔργων κρεταῖς, δικαιούμενον κατέκρινας· τὸν δὲ Τελώνην κατανύξεις προσευχόμενον, καὶ ὑπ' ἐκείνου κατακριθέντα ἐδικαίωσας· οὐ καὶ ἡμᾶς, τῆς μετανοίας ζηλωταῖς, ὁ σταυρωθεὶς ἀπαδείκνυσεν, καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξίωσον ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Τὺς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε· ὡς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν νικῆσατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυ-

Triodio.

30

ρὸν ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἰδιόμελον. Ἰηχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολὴν καὶ ὄξος γεύεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεῦθς, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελλοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας δέχεται, ὄνειδισμούς καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν κατὰκριτον, ὁ Αὐτρωτῆς μου καὶ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον ἐκ πλάνης, ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπᾶριον τῆς Προφητείας.

Ἰηχος πλ. β'.

Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἰηχος πλ. β'. Ψαλμός οξ'.

Αὐτός ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἰλάσκειται ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

Στίχ. Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ σου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΘ'. 13.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἢ δὲ καρδίᾳ αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες ἐνταλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας. Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ προσθήσω, τοῦ μετατεθεῖναι τὸν λαὸν τοῦτον· καὶ μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω. Οὐαὶ οἱ βαθύως βουλήν ποιοῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου! Οὐαὶ οἱ ἐν κρυφῇ βουλήν ποιοῦντες! καὶ ἔσται ἐν σκότει τα ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐρῶσι· Τίς εἶώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γνώσεται, ἢ ἡμεῖς ποιοῦμεν; Οὐχ ὡς πληὸς τοῦ κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό· Οὐ σύ με ἐπλάσας, ἢ τὸ ποίημα τῷ ποιήσαντι· Οὐ συνετῶς με ἐποίησας; Οὐκέτι μικρὸν, καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ὄρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται; Καὶ ἀκούσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίου, καὶ οἱ

ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίλῃ ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται· καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπληπισμένοι τῶν ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης. Ἐξέλιπεν ἄναμος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν οἱ ἀνομοῦντες ἐπὶ κακίᾳ, καὶ οἱ ποιῶντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπους ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τοὺς ἐλέγχοντας ἐν πυλαῖς, πρόσκομμα θήσουσιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκους δίκαιον. Διὰ τοῦτο, ταῦδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν αἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ· Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ, νῦν τὸ πρόσωπον μεταβάλλει Ἰσραὴλ· ἀλλ' ὅταν ἴδωσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσῃσι τὸ Ὄνομά μου, καὶ ἀγιάσουσι τὸν Ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς σθ'.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Στιχ. Ὁ Θεός, ἤλθουσιν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου.

Γίνεται δὲ καὶ σήμερον ἡ Σταυροπροσκύνησις μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν Ὁρῶν, ἀπαράλλακτος, ὡς καὶ τῇ Κυριακῇ· εἴτα αἵρεται ὁ τίμιος Σταυρός.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δις.

Ἦχος βαρύς.

Τοῖς πάθεσι δουλώσας, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀξίωμα, κτηνώδης ἐγενόμην, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀτενίσαι πρὸς σέ Ὑψιστε· ἀλλὰ κάτω νενευκῶς Χριστέ, ὡς ὁ Τελώνης, δέομαι κραυγάζων σοι· Ὁ Θεός, ἐλάσθητί μοι καὶ σῶσόν με. Εἴτα τὰ δ'. Μαρτυρικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, καὶ τοῦ Μηναίου Προσόμοια δ'. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ εὐθύς.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς οδ'.

Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Στιχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 4.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ

ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω· καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα, καὶ εὐλογήσω σε, καὶ μεγαλυνῶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἔσῃ εὐλογημένος· καὶ εὐλογήσω τοὺς εὐλογοῦντάς σε, καὶ τοὺς καταρωμένους σε καταράσομαι· καὶ ἐνυμνηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός· καὶ ὦχτο μετ' αὐτῷ Λῶτ. Ἀβραμ δὲ ἦν ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ Χαρράν. Καὶ ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Λῶτ σὺν υἱὸν ταῦ ἀδελφεῶν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, καὶ πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο, ἐν Χαρράν, καὶ ἐξῆλθουσιν πορευθῆναι εἰς γῆν Χαναάν. Καὶ διώδυσεν Ἀβραμ τὴν γῆν εἰς τὸ μῆκος αὐτῆς, ἕως τοῦ τόπου Συχεμ, ἐπὶ τὴν δρυὶν τὴν ὑψηλὴν· οἱ δὲ Χαναναῖοι τότε κατῴκουν τὴν γῆν. Καὶ ὥφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην. Καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, τῷ ὀφθέντι αὐτῷ.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Ψαλμὸς π'.

Ἀγαλλιᾶσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.

Στιχ. Λάβετε ψαλμόν, καὶ δότε τύμπανον.

Παρακλίων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΔ'. 15.

Ἄκακος ἀνὴρ πιεσθεὶς παντὶ λόγῳ· πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν. Σοφὸς φθιθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ· ὁ δὲ ἄφρων, ἐαυτῷ πεπονήως, μίγνυται ἀνόμῳ. Ὁ ξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει. Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν· οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως. Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἐκαιετὶ ἀγαθῶν, καὶ αἰσθεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων. Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοῦς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί. Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁμαρτάνει, ὁ ἐλεῶν δὲ πτωχὸς μακαριστός. Πλανώμενοι ἄδικοι τεκταίνουσι κακά· ἐλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκταίνουσιν ἀγαθὰ. Οὐκ ἐπίστανται ἐλεον καὶ πίστιν τέκτονες κακῶν· ἐλεημοσύνην δὲ καὶ πίστιν παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς. Ἐν παντὶ μεμνημένοι ἐνεσθι περισσόν· ὁ δὲ ἡδύς καὶ ἀναληγτός ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. Στέφανος σοφῶν πλοῦτος αὐτῶν· ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακὴ. Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πεισῶς· ἐκκαίει δὲ ἑαυτὴν δάκρυς. Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπὶς ἰσχύος· πῆς δὲ τέχνῃς αὐτοῦ καταλείψει ἔρεσμά· εἰρήνης. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγουμένων.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΒΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον, τὸ, Ἀλληλουῖα, γ'. καὶ τὰ Τροπάρια. Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι. Δίχα. Μνήσθητι Κύριε ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Μήτηρ ἀγία ἡ τῷ ἀφράστου φωτός.

Ὁρχ. σελ. 166.

Μετὰ δὲ τὴν ἀ. Στιχολογίαν, τὰ κατὰ τὸν ἑκτόν τε καὶ ὅτον Καθίσματα Μαρτυρικά καὶ Θεοτοκίον· εἶτα τὸν Ἀσμενον, τὸ Νεκρώσιμον καὶ Τροπάρια· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ Καθίσματα.

Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων.

Μαρτυρικόν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλεις.

Ὁρα ταῦτα ὡς ἀνατέροι.

Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες. Τοῦ Μηναίου, τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ Τετραοῖδια, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῆς Στιχολογίας τῶν ᾠδῶν.

Τὸ Τετραοῖδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὕμνος εἰς Μάρτυρας.

Πόημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Περίβητε ὄρους, σὰρκός Ἀθληταί, πολλὴν ὑπομονήν, ὑπενεγκόντες τιμωρίας πόνας· ἵνα ἅπαντα πόνον, καὶ θλίψιν κουφίζετε, τῶν ἡμᾶς ἀνυμνολογούντων.

Ἐν ἡμῶν Ἀγγέλων, στρατός ἡνώθη, ἀγίων Ἀθλητῶν, καὶ ἱκετεύει τὸν πανάγιον Θεόν, ἐγκλημάτων μυρίων, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, ὡς Χριστῷ εὐηρεστηκότες.

Νεκρώσιμον.

Τεκνωθεὶς καὶ ἐν τάφῳ, Χριστὲ ὑπνώσας, ἀνέστησας νεκρούς, καὶ τοῖς πίστει τενεώσιν νέμεις, ἀγαθότητος πλοῦτον, Χριστὲ τὴν ἀνάπαυσιν, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς Θεὸς Λόγος, ζητῶν θεῶσαι τὸν ἄνθρωπον Ἀγνή, ἐκ σοῦ σαρκούται, καὶ βροτὸς ὁράται· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἐν καιρῷ τῆς ἀπολογίας.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ.

Σὰρκός καὶ αἵματος Ἀγιοὶ μὴ φεισάμενοι, πρὸς πᾶσαν βάσανον ἑστήτε, ἀκατάπλητοι, Χριστὸν μὴ ἐξααρνούμενοι· διό ἐκ τῶν Οὐρανῶν κατέπεμψε Χριστός, τοὺς σεφαίρους ὑμῖν.

Τῇ τῶν Μαρτύρων πανηγύρει ὑπαντήσωμεν, λαμπροφροῦντες ταῖς πράξεσι, καὶ βοήσωμεν ἐν θεοπνεύστοις ᾠμασιν· Ὑμεῖς ἐστέ ἀληθῶς εὐσφόροι, ἐπὶ γῆς Χριστομάρτυρες.

Δόξῃ.

Τρία ἀγία δοξάζω σε, φύσιν ἀναρχον, ἕνα Θεὸν ἕνα Κύριον, τρία πρόσωπα Πατὸς Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, ἀγέννητον γεννητὸν ἐκπορευτὸν, τὸν αὐτὸν καὶ αἰδίου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρία Θεόνυμφε, πῶς γεγέννηκας ἄνθρωπον, καὶ μεμένηκας ὡς τὸ πρότερον; Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας, τεράστιον φοβερὸν· ἀλλ' αἴτησαι σωθῆσαι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Ὑμᾶς συγκοπὰς τῶν μελῶν ὑμῶν διαβλέποντες, ἐνερτυφᾶτε τοῖς αἵμασιν ἀγαλλόμενοι· ἀλλὰ καθικετύσατε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτεκῶς τῷ Κυρίῳ, Μάρτυρες ἀεισέβαστοι.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξα καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Ὁ ἐκ γῆς πλαστεργήσας με καὶ ζωώσας με, καὶ εἰς γῆν ἐπιστρέφειν με πάλιν φάμενος, οὓς προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσαν, καὶ ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἀνάγαγε Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

Τῶν πταισμάτων τῇ ζάλῃ βυθιζόμενος, ὡς ἐν κοιλίᾳ τοῦ κήτους συνεχόμενος, σὺν τῷ Προφῆτῃ κραυγάζω σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, Κύριε, καὶ διάσωσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, καὶ Θεοτοκίον.

ᾠδὴ ζ'. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Στολισθέντες Ἀθληταί, τὴν ἀφθαρσίαν ἐνθέως, τῇ ἀπεκδυσῇ τῆς φθειρόμενης σαρκός, τῷ δὲ ἡμᾶς σάρκα ἐξ ἀφθόρου, προσλαβόντι Πυθαγόρῳ, νῦν παρίστασθε φαῖδροι· διό με ἐνδύσατε, περιβολὴν ἱεράν, γεγυμνωμένον κακῶς.

Ἐγκρατῶς πολιτευθεὶς, τῶν Ἀθλοφόρων ὁ δῆμος, τῆς ἐγκρατείας ἡμᾶς τὸ στάδιον, ἐνδυναμῶν τρέχειν ἀκωλύτως, ὡς κηρύξας τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ ἀνδρικῶς, καὶ παρεστῶς βήματι, στεφνοφορῶν ἐντρύφα, μετ' Ἀγγέλων νοητῶς.

Νεκρώσιμον.

Ἰκεσίαις ὁ Θεός, τῶν σῶν ἀγίων Μαρτύρων, τοὺς κομηθέντας πιστοὺς οἰκέτας σου, τοῦ Παραδείσου πολίτας δεῖξον, καὶ φωτὸς τοῦ

νοητοῦ, καταξιώσον αὐτοὺς, ἀπαύστως βοῶντάς
σαι· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μόνην ἀγαθὴν, ἐκδυσωποῦμεν Παρθένον, κεκακωμένους ἡμᾶς ἀγαθύνον, καὶ ἐκτενωῶς τὸν Χριστὸν δυσώπει, φύσει ὄντα ἀγαθὸν, ἐγκρατείας τὸν καιρὸν, τὰ ἀγαθὰ πράττοντας, ἀποπληρῶσαι ἡμᾶς, ὑμνολογοῦντας αὐτόν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῇ.

Ο μεγαλύνας, τοὺς Ἁγίους σε πάντας, καὶ σημείοις, θαυμαστώσας αὐτοὺς ἐν Κόσμῳ, εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πᾶσαν ἰδέαν, αἰκισμῶν διελθόντες, καὶ γόνυ τῷ Βαάιλ, μὴ πεισθέντες κλίνειν, στεφάνους δόξης ἤρασθε, ἐκ Θεοῦ Χριστομάρτυρες.

Δόξα Πατρί.

Η ἐν Μοναδί, Τριάς προσκυνουμένη οὐσία, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, τοὺς σε ὑμνοῦντας φύλαττε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, ἡ ὀλόφωτος Κόρη, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν μεσιτεία, μὴ διαλίπῃς Δέσποινα, δυσωπεῖν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τῷ ἀθανάτῳ, Βασιλεῖ στρατευθέντες, καὶ πίστιν, πρὸς αὐτόν δεικνύντες τελείαν, τὸ αἷμα ὑμῶν Μάρτυρες, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκενώσατε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθῇσονται.

Ο που τὸ φῶς σου, τῆς ζωῆς ἀναβλύζει, παρὰ τοῦ οὐρανοῦ, οὓς μετέστησας ἐκ τῶν προσκαίρων, πιστοὺς σου δούλους, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐν τῷ ὄρει, Μωϋσῇ συλλαλήσας, καὶ τύπον, τῆς Παρθένου τὴν βάτον δείξας, εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Ἐν πυρὶ φλογός.

Μεγαλώνυμοι Χριστοῦ Ἀθληταί, καὶ σεπταὶ ἐν Θεῷ, ἅπαντας τοὺς ἀνυμνοῦντας τὰ μνημόσυνα ὑμῶν, μεγάλων ἐγκλημάτων, καὶ τῶν ἐκεῖ βασάνων, λυτρώσατε ὑμῶν πρὸς αὐτόν, μεγίσταις ἱκεσίαις.

Αγίολεκτον Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ στερρόν ἀληθῶς, στρατεύμα Μαρτύρων δῆμοι, ἀγαπάσατε ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ἐν

ταύταις ταῖς ἀγίαις ἡμέραις τῆς Νηστείας, ὑμῶν ἀγίαις ἱκεσίαις.

Νεκρώσιμον.

Ρῦσαι σκώληκος κολάζοντος, καὶ ὀδόντων βρυγμοῦ Κύριε, καὶ ἐξωτέρου σκότους πάντας ἀφεγγαῦς, οὓς πίστει προσελάβη· καὶ τάξον τοὺς, ἐνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, ἐκλάμπει εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμον, Θεοτόκε ἀγνή, βλέψαντας, καὶ ἐκ καρδίας προσκυνήσαντας ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀξιώσον πρεσβείαις, ἰδεῖν καὶ τὰ Παῖθῃ τὰ σεπτά, παθῶν κεκαθαρμένους.

Εἰρμός ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα.

Καλλίστης συναλλαγῆς! ἥς εὗρατε θανάτῳ τὴν ζωὴν, Ἱερομάρτυρες Χριστοῦ, πῦρ καὶ ξίφος, κρῖν καὶ θῆρας, μηδαμῶς πτοηθέντες, καὶ βοῶντες· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανω χορὸς ἀγγελικὸς, κάτω δὲ ἡμεῖς αἱ ἐπὶ γῆς, αἰνοῦμεν Μάρτυρες Χριστοῦ, τὰ ξένα ἄθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τῆς ὑμῶν εὐανδρείας, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Φῶς ζωὴν τε καὶ ζωαῖς, σέβω σε Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτόν, φύσιν μίαν, τρεῖς ὑποστάσεις, Θεὸν ἓνα μέλπων· Εὐλογῶ σε ὑμνῶ σε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῶ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὑμνήσει σε γηγεῶν, ἄσπιλε ἀγνή Παρτερρά; σὺ γὰρ ἐκύησας ἡμῖν, φῶς τὸ μέγα ζωῆς τὸν πλοῦτον, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα· ὃν ὑμνοῦμεν αἰνοῦντες ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστοὺς, Μάρτυρες δοξάζοντες ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ Θεόν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ, τῶν ἀγῶνων ἡμᾶς ἐνισχύσαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθῇσονται.

Σὺ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς, Κύριος ὑπάρχων καὶ Θεός, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς ἐγείρων, ἐκεῖ παρὰ τοῦ ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, εὐλογοῦντας ὑμνοῦντάς σε Κύριε, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θάλασσα καὶ
• πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐ-
• ρανῶν, φῶς καὶ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων,
• υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, Ἰσρεῖς εὐλογεῖτε τὸν
• Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

Ὡδὴ 2'. Ὅτι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα.

Πάρχοντες φωστῆρες, ἀπλανεῖς Χριστοῦ
Ἀθληταί, φωτίσατε ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς,
καὶ νευρώσατε ποιεῖν, τὰ φωταυγῇ καὶ καθα-
ραῖ, Θεοῦ θελήματα.

Ομοφαῖαι καθορᾶσθε, κατασφάττεσαι δυ-
σμενεῖς, γενναῖοι τῷ Κυρίῳ Ἀθληταί· ἀλ-
λά ῥύσατε ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ,
ταῖς προστασίαις ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον Οἰκτίρμον, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ
Ἀβραάμ, τοὺς δούλους σου τοὺς πίστει
ἐξ ἡμῶν, ἐκδημήσαντας πρὸς σέ, τὸν τοῦ παν-
τός δημιουργόν καὶ ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς μου ταῖς κινήσεις, ἀπονέκρωσον ἡ
Θεόν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, καὶ
παράσχου φωτισμόν, τῇ διανοίᾳ μου Ἀγνή,
νεφέλη οὐσα φωτός.

Εἰρμός ἄλλος. Μεγαλύνομεν πάντες.

Αναείλομεν πάντες, τὰ μνημόσυνα ὑμῶν,
Μάρτυρες πανεύφημοι, βλέποντες τὰ
σκάμματα, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἁθλῶν, καὶ ἐκ-
πλαγέντες, τὸν Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Πρὸς ἀλλήλους ἀθλοῦντες, φασὶν οἱ Ἀθλο-
φόροι· Σαρκὸς μὴ φεισώμεθα· δεῦτε ἀ-
ποθανώμεν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἵνα ὅλον αἰῶνα
ζήσωμεν, χορεύοντες ἄληκτα.

Δόξα.

Η Τριάς τοὺς ἐν μιᾷ, φύσει σε ἀνυμνοῦν-
τας, Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ ὁ γεννηθεὶς
Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν, τῷ σὺ εἴεαι
ἀβλαβεῖς συντήρησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνασμενε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα,
μητέρων τὸ στήρυγμα, ἀνθρώπων βοή-
θεια, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ,
καὶ δούλη τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ Κύριος.

Ο χορὸς τῶν Ἀγίων, δεῖξαι τὴν προσευχὴν
μου· καὶ ὡς κατηξίωμαι τὸν Σταυρόν

ἀσπάσασθαι, καὶ τὸ σωτήριο Πάθος συμ-
προσκυνῆσαί με, τὸν Χριστὸν αἰτήσατε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
Κύριε.

Ανὴς ἄφες Οἰκτίρμον, τοῖς μεταστᾶσι πρὸς
σέ τὸν φιλόθρωπον, καὶ τούτους ἀνά-
παυσον ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· σὺ γὰρ ὑ-
πάρχεις ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν
• σου Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν
• δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ
• μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκνούσης σε.

Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Φωταγωγικόν, καὶ Νεκρώσιμον.

Εἰς τοὺς Αἵνους, τὰ Μαρτυρικά. Δόξα, τὸ
Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰς δὲ τὰ
Ἀπόστιχα, τὰ Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θεοφά-
νου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλα ταῦτα,
κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον τῆς Ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραξομαι, ὁ Θεός μου

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5. 9.

Αδελφοί, πεπεισμέθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί,
τὰ κρεῖττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ
καὶ οὕτω λαλοῦμεν· οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐ-
πιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου
τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦν-
τες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐ-
τὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληρο-
φορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ νω-
θροὶ γένησθε, μνηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως
καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγ-
γελίας.

Ἔτερος Νεκρώσιμος, καὶ Ἀλληλουῖα· ὁμοίως
Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ Νεκρώσιμον· ὡς
αὐτῶς καὶ Κοινωνικόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ,

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΙΜΑΚΟΣ.

Τῶ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ.

Μετὰ τὸν Προομιτικόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχο-
λογίαν, εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέπραξα**, ἱσταμένῳ Στίχ.
ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
Ὀκτωήχου ε'. καὶ τὰ παρόντα Προσόμια τοῦ
Οσίου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου Δαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διαπαντός ἀληθῶς,
τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις
ἔφερες, μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευ-
στα, λόγια πάνσοφε, καὶ τὴν ἐκείθεν, ἀναπη-
γάζουσαν, χάριν ἐπλούτησας, γεγονώς μακά-
ριος, τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλευμάτα, κα-
ταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ
παννύχοις στάσεις, τὸν Θεὸν ἱλασκόμενος, ἀν-
επτερώθης, πρὸς τὴν ἀγάπην, τὴν τούτου
Μάκαρ, καὶ ὠραιότητα· ἧς ἐπαξίως νῦν, ἀπο-
λαύεις ἄλῃκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνά-
δλων σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀναπτερώσας τὸν νῦν,
πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγ-
χύσεως, ἐβδελύξω τὸ ἄσφατον, καὶ τὸν Σταυ-
ρόν σου, ἀναλαβόμενος, τῷ Παντεπόπτη, κα-
τηκολούθησας, σῶμα δυσήκον, ἀγωγαῖς ἀσκή-
σεως, τῷ λογισμῷ, σθένει δαυλωσάμενος, τοῦ
θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου,
τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέ-
λιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν
λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· Ἀγαπήσατε
τὸν Θεόν, καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· μηδὲν
προτιμήσατε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὐρήσετε ἀνάπαυσιν, μετὰ
πάντων τῶν Ἀγίων· ὧν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ
φυλάξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα, τὰ κατὰ Ἀλφάβητον.
Δόξα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἀγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἀν-
δρωπον Θεῷ, τῷ Κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,
τὴν τρυφήν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν
Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἰωάννην τιμῶμεν·
πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐβή-
θησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐ-
πλήθυσε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν
προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος δ' αὐτός.

Δαύματος καινοῦ, πάντων τῶν παλαι-
ῶν Δαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα ἀπο-
ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν,
τὸν ἀπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐ-
στι βουλή τὸ κυθεῖν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγν,
σαῖς ὠλέναις βαστάσασα, καὶ μητρικὴν παρ-
ρησίαν πρὸς αὐτὸν κακτημένη, μὴ παύσῃ δυσ-
ωποῦσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ ἀκτινῆ-
σαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου.
Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τῆς
ἁγίου ἐγεώργησας καὶ ταῖς ἐν βαίθειαι
στεναγμοῖς, εἰς ἐκάτὸν τοὺς πόνοὺς ἐπαρκο-
φόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ
λάμπων τοῖς Δαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν
ὅσι· πρίσθεις Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθείς.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΓ'.

ΕΙΣ ΤὸΝ ΘΕΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, καὶ τὴν συνήθη Στιχο-
λογίαν, ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα. Εὐλογι-
τάρια· εἶτα οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Πᾶσα
πνοή, καὶ τὸ Ἐωθινὸν ἐνδιάτακτον Εὐαγγέλιον.
Μετὰ δὲ τὸ, Ἀνάστασι Χριστοῦ, καὶ τὸν Ν.
ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας ζωοδότα·
ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Νεὸν
τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον
ἐσπιλωμένον. Ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων καθάρων, ἐν
σπλάγχνῳ σου ἐλεῖ.

Καὶ νῦν, ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γάρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν αἱμαρτίας, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαι με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἴτη, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θάρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοᾷ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴτη οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς 5', τοῦ Τριωδίου, εἰς δ', καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Μουώθην Χριστέ, τῷ ἐν χερσὶ τῶν ληστῶν περιπεσόντι, καὶ τυπτήμασιν ἡμιθανεῖ ὑπὸ τούτων, καταλειφθέντι Σωτήρ· καὶ γὰρ οὕτω πέπληγμαι, ταῖς αἱμαρτίαις μου.

Ἡ παρίδης ἐμέ, τὸν ἀσθενοῦντα δεινῶς, ἐβόα Σῶτερ ὀδυρόμενος, εἰς τοὺς ληστὰς ὁ τὸν πλοῦτον ἀποσυλήσας σου· καὶ γὰρ οὕτω δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Ἀτρεύσας ἐμέ, τὸν μαστιχθέντα τὸν νοῦν, ταῖς αἱμαρτίαις ἐν ταῖς μίστῃς, ὑπὸ ληστῶν τῶν ἀδίκων, καὶ πονηρῶν λογισμῶν, Χριστέ Σωτήρ σῶσόν με, ὡς πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Μήτηρ Χριστοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ ἐκφοκῆσαντα Θεόν, ἀπαύτως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασεν.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδοῦσας.

Ἦν φωτὶ αὐτῷ καὶ νητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰωάννη Ὅσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Ἦς τῆς ἐγκρατείας τὸν γλυκασμόν, θλάσας ἀπώσω, τὴν πικρίαν τῶν ἡδονῶν· ὅθεν ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, ἡδύνεις Πάτερ ταῖς αἰσθήσεσι ἡμῶν.

Ἦπιθαὶς τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, καὶ ταῖς χαμαιζήλους, διαπτύσας τῶν ἡδονῶν· γλυκασμός ἐδείχθης σωτηρίας, Ὅσιε Πάτερ τῷ ποιμνίῳ σου.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκούσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θέράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος γ'. Στερῶσον ἡμᾶς.

Οδῷ ἐν τῇ τοῦ βίου Χριστέ, δεινῶς ὀδεύων τετραυματίζομαι, ὑπὸ ληστῶν ἐν τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ἀνάστησόν με δέομαι.

Εσύλησαν τὸν νοῦν μου λησταί, καὶ ἔλεπόν με ἐν τοῖς μώλωψιν, ἡμιθανῇ τῶν πταισμάτων μου· ἀλλὰ ἱασαί με Κύριε.

Εγύμνωσάν με Σῶτερ Χριστέ, τῶν ἐντρολῶν σου τὰ παθήματα, καὶ ἡδοναῖς μεμαστιγώμαι· ἀλλ' ἐπίχεέ μοι ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἦκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥύσθηναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξας τῷ ἄνθρωπῳ, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν, ἀκάνθαν, καὶ θαλίπεις, Μοναστῶν τὰ συστήματα.

Μύρον ἀγιάσματος, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν Ὅσιε, ἀρωμάτων, ὅλος συνετέθης, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας Θεοῦ.

Νόμοις τῆς ἀσκήσεως, ἐμμελετῶν τὰ πάθη ἐθύθισας, ὥσπερ ἄλλους, πρὶν Φαραωνίτας, τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Ἦν ἄχραντον Σταυρόν σου Σωτήρ ἡμῶν, ὡς ὅπλον σωτηρίας κατέχοντες, ἐν αὐτῷ σοι βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς, ὁ παθῶν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ πάντων Θεός ὡς πολυέλεος.

Ἀδελφ. Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς Οὐρανὸν ἀναλάμψας, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπαυθῆς, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὐσεβῶς· πάσας στηλιτεύσας μὲν, τῶν Δαιμόνων ἐνέδρας· σκέπεις ἐκ τῆς λώθης δὲ, τοὺς ἀνθρώπους τῆς τούτης, ὡς Ἰωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν· καὶ νῦν πρεσβεύεις σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνου κάθηται ἀγίου αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς ὁ Θεὸς γάρ, οὕτω βασιλεύσας τε, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ συνετῶς νῦν ψάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λησταὶ μου ἐσύλησαν, τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν Θεῷ, καὶ κατέλιπόν με, ταῖς πληγαῖς τιμωρούμενον.

Εξέδυσαν Σωτέρ με, τῶν ἐντολῶν σου, οἱ ἄστατοι λογισμοί μου· ὅθεν μεμαστίγωμαι πταίσμασι.

Λευίτης τοῖς μῶλωψι, τραυματισθέντα ὡς εἶδέ με, παρῆλθε Σωτήρ μου· ἀλλὰ σύ με διάσωσον. Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξαζόμεν, σὲ Θεοτόκε ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῶ λιμένι, οἱ πιστοὶ καταφεύγομεν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε,

Ος λειμῶν εὐωδέστατος, καὶ τῶν ἀρετῶν Παράδεισος ἔμψυχος, τὴν ἐγκράτειαν ἐξηγήθησας, δι' ἧς πάντας ἔθρεψας τοὺς τιμῶντάς σε.

Νομοθέτην ἀσκήσεως, καὶ τῶν μοναζῶν κανόνα πραότατον, ὡς Μωσῆν σε καὶ Δαυὶδ ἀληθῶς, κεκτημένοι Πάτερ μακαρίζομεν.

Φυτευθεὶς ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγκρατείας, ὥφθης μακάριε, κλῆμα Πάτερ εὐδαλέςατον, εὐσεβείας βότρυας προβαλλόμενον. Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γερόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέτκα· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὡδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ιησοῦ ἐπίσκεψαι, τοὺς μῶλωπας ψυχῆς τῆς ἐμῆς, καθάπερ παῖλαι, τὸν ἐν χερσὶ πεσόντα ληστῶν, καὶ ἰάτρευσόν μου, Χριστέ, τὸ ἄλγος δέομαι.

Αλγεινῶς ταῖς μάστιξιν, ἡσθένησε ψυχὴ μου· Χριστέ, ταῖς τῶν πταισμάτων, καὶ ἔνθεν γυμνὸς περικίμαι, ἀρετῶν ἐνθέων, καθικετεύω· Σῶσόν με.

Ιερεὺς ὡς εἶδέ με, καὶ Λευίτης οὐκ ἴσχυσε σαφῶς, παρῆλθον γάρ με· ἀλλ' αὐτὸς ὡς εὐσπλαγχνος, νῦν τὴν σωτηρίαν, παρέσχες καὶ διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδης Δέσποτα, τὸν δαίλαιον ἐμὲ δυσωπῶ, τὸν μαστιγθέντα, τὸν νοῦν ἀλγεινῶς ὑπὸ ληστῶν· ἀλλ' οἰκτείρησον πρεσβείαις, Σωτὴρ τῆς κησάσης σε.

Ἄλλος. Ἵνα με ἀπώσω.

Σθέσας πάντα τὰ πάθη, δρόσω τῶν ἀγῶνων σου, Πάτερ μακάριε, δαψιλῶς ἀνῆψας, τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ἐγκρατείας λύχνον, καὶ φωτισμὸς τῆς ἀπαθείας, καὶ ἡμέρας υἱὸς ἐχρημάτισας.

Τὸν τῆς πίστεως βότρυον, θεία γεωργία σου, Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ληνοῖς ἀπέθου, καὶ ἐξέθλιψας πόνοις ἀσκήσεως, καὶ κρατῆρα πλήσας, πνευματικὸν τῆς ἐγκρατείας, κατευφραίνεις καρδίας τῆς ποιμένης σου.

Υπομείνας γενναίως, προσβολὰς καὶ στίγματα, τῶν ἐναντίων ἐχθρῶν, ἀνεδείχθης στύλος, καρτερίας στηρίζων τὴν ποιμήνην σου, βακτηρίᾳ θείᾳ, ἐπὶ νομαῖς τῆς ἐγκρατείας, καὶ ἐφ' ὕδωρ ἐκτρέφων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ρήσεσίν σου χειλέων, Πάναγνε ἐπόμενοι, σὲ μακαρίζομεν· μετὰ σοῦ γάρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγαλυνέσε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Τοῖς πάθεσιν ἠνάλωσα, τὸν βίον τὸν ἐνθεον Δέσποτα, καὶ ὅλως τοῖς πταισμάσι, δεινῶς μαστιζόμενος, κατέφυγόν σοι· οἰκτείρησόν με δέομαι.

Αφῆρπασαν τὸν πλοῦτόν μου, καὶ ὥσπερ ἀνεκρόν με κατέλιπον, λησταὶ τοῖς παθήμασι, τὸν νοῦν μου μαστίξαντες· ἀλλ' οἰκτερήσας, διάσωσόν με Κύριε.

Ος εἶδεν ὁ Λευίτης μου, μαστίγων τὸ ἄλγος, τοὺς μῶλωπας μὴ φέρων παρῆλθέ με· αὐτὸς δὲ Φιλάνθρωπε, κατέχευέ μοι, τὸ πλούσιόν σου ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ἄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην ἐράϊκον, ἀξίως δοξαζόμεν, Μαρία ἐνδοξε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

Ἄλλος. Ἰλασθητὶ μοι Σωτήρ.

Εδέξω ἐν τῇ ψυχῇ, τὸν θεῖον πλοῦτον τοῦ Πνεύματος, τὴν ἄμεμπτον προσευχήν, ἀγνείαν, σεμνότητα, ἀγρυπνίαν σύντονον, ἐγκρατείας πόρους, δι' ὧν οἶκος ἐγνωρίσθης Θεοῦ.

της τῆς καὶ τῶ Σοφί, παρεδραμες τὴν εὐ-
τελειαν, αὐτῷ δὲ προσευχῇ, τὸν νοῦν
ἀνεπτέρωσας, καὶ τῆς ἄνω λήξεως, ὡφθης κλη-
ρονόμος, διὰ βίου τελειότητα.

Ὁρῶσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρώπους τῶν βε-
λῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ἀληθῶς, καὶ
τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἐκλάμψας κατέφλεξας,
τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέ-
πεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἑνω-
σιν ἄρρητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλη-
μένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισε.

Ἐκτοβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῆ
σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φω-
ταγωγοῦντα τὰ πέρατα, καθηγητὰ Ἰωάννη
Πατὴρ ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Οἶκον Θεοῦ ὡς ἀληθῶς, σαυτὸν ἐργάσω
Πάτερ ταῖς θείαις ἀρεταῖς σου, σαφῶς
κατακοσμήσας, ὥσπερ χρυσίον τηλαυγές, πί-
στιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην ἀληθῆ, θείους δεσμούς
ἐκθέμενος, ἐγκρατεία ἀσκήσας ὡς ἄσαρκος,
φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην κτησάμενος
ταπεινώσων, δι' ἧς ἀνυψώθης· διὸ καὶ ἐφωτί-
σθης εὐχαῖς αἰννάοις, καὶ τοῦ Οὐρανοῦ κατέ-
λαβες ταῖς σκηνώσεις, καθηγητὰ Ἰωάννη Πα-
τὴρ ἡμῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι, ἰὰν συμπέσῃ ἡ παρούσα Κυριακὴ εἰς
τὴν λ'. τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ὡς ἑορταζομένου κατὰ ταύ-
την τὴν ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ Ὁσίου, λέγεται μόνον τὸ ἐν
τῷ Μηναίῳ Συναξάριον τοῦ αὐτοῦ, καὶ καταλιμπάνεται
τὸ ἐπόμενον, ἐν ταύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν Νηστειῶν,
μνήμην ποιῶμεν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάν-
νου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἰωάννης,
Αἰώνίως ζῇ, καὶ νεκρὸς φανείς ἄπνους.

Σύγγραμμα λιπὼν Κλίμακα τῇ ἀνόδῳ,
Δείκνυσιν αὐτοῦ πορείαν τῆς ἀνόδου.

Οὗτος, ἐξ καὶ δέκα χρόνων ὑπάρχων, καὶ ἀγγίχους
ὦν, προσενηύχεν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, θῦμα ἱερώτατον, ἐν
τῷ Σιναίῳ ὄρει ἀνελθὼν· εἶτα μετὰ ἐννεακαίδεκα χρό-
νους ἀναστὰς, ἔρχεται ἐπὶ τὸ τῆς ἰουχίας στάδιον, ἀπὸ

Triodio.

31

σημείων πάντα τοῦ Κυριακοῦ τῆς παλαιστρας Μανὴν εἰ-
ληφώς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ, τισσαράκοντα ἔτη δια-
περάνας ἐν διακαεῖ ἔρωτι, καὶ πυρὶ θείας ἀγάπης αἰ-
πυρπολούμενος. Ὅσθι μὲν ἅπαντα, ἃ ἀμίμπτως ἐφαίται
τῷ ἐπαγγέλματι· βραχὺ δὲ λίαν, καὶ οὐκ εἰς κέρον,
καὶ ἐν τούτῳ, οἶμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πακσόφως.
Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων ἐκείνου πηγὴν τίς ἐξείποι νοῦς;
Υἱοῦ δὲ μετελάμβανεν, ὅσον τὴν τοῦ νοός οὐσίαν, τῇ
ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμῆνασθαι· ὁ δὲ δρόμος αὐτοῦ προσευχῇ
ἦν αἰνναος, καὶ πρὸς Θεὸν ἔρως ἀνέκαστος. Τούτοις
πᾶσι διαρίστως βιώσας τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὴν Κλί-
μακα συγγράψας, Λόγους ἐκθεῖς διδασκῆς, καὶ πλήρεις
χρηστότητος, ἀξίως ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῷ ἑξακοσιο-
στῷ τρίτῳ, ἐτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ καὶ ἑτερα συγγράμ-
ματα καταλειποῦς.

Ἡ τούτου μνήμη τελεῖται τῇ τριακοστῇ τοῦ Μαρτίου·
ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἵσως διότι ἀπ' ἀρχῆς τῆς
ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκισθαι
ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν Λόγων
αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡς δὲ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

ἤσται περιέπεσαν, ἐπ' ἐμὲ τὸν δεῖλαιον,
καὶ μάξιζεν ἔλιπον, νεκρὸν ὥσπερ ἄπνυν
με· διὸ σε ἱκετεύω. Ὁ Θεὸς ἐπίσκεψαί με.

Ὁν νοῦν μου ἐσύλησαν, λογισμοὶ οἱ ἄστα-
τοι, καὶ πλήξαντες πάθεσι, νεκρὸν με ἔλι-
πον, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων· ἀλλὰ Σωτὴρ
ἴασαί με.

Ὁς εἶδε Δευίτης με, ταῖς πληγαῖς ὀδυνώμε-
νον, μὴ φέρων τοὺς μῶλωπας, διὰ τὸ αἰ-
νίατον, παρῆλθέ με Σωτὴρ μου· ἀλλ' αὐτὸς ἰά-
τρευσόν με.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὁ ἐκ Παρθένου με, σαρκωθείς διέσωσας,
τοῖς μῶλωπι χέας μου, τὸ πλούσιον ἔλεος,
Χρῖστὲ τῶν οἰκτιρμῶν σου· διὰ τοῦτό σε δόξαζω.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐν τῇ γλῶσῃ τῆς ἄνω, βασιλείας, τὴν ποι-
μνὴν Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ράβδῳ τῶν
δογματῶν, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἱρέ-
σεων ἑφαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ ἄνω εἰσηλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ, τοῦ
Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀ-
ξίαν τοῦ καλοῦντος· ἐν ᾧ καὶ ἀνεκλήθης βεβαίως·
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίαις, ποταμὸς ἀνιδεί-
χθης, τῆς ἐγκρατείας Πάτερ, λογισμοῦ

κατακλύζων, καὶ ῥύπον ἐκκαθαίρων, τῶν
βωόντων ἐκ πίστεως· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθείς ἐκ
Παρθένου, τῶν ὅλων Κύριος· διό σε Θεο-
τόκον, φρονούντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου
κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Υπὸ τῶν ληστῶν, τῶν λογισμῶν μου Σῶ-
τερ, διέφθειρα βίον μου, πταισμάτων
μάστιξιν· ὅθεν τῆς θείας, γεγύμνωμαι εἰκό-
νος, σοῦ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ἀλλ' οἴκτι-
ρόν με.

Ηλθες ἐπὶ γῆς, ἐκ τῶν ὑψίστων Σῶτερ, οἴ-
κτειρας τὸν μάστιξι, τραυματισθέντα με,
ὅλον πταισμάτων, τοῖς μὴλωσιν οἴκτιρμον, καὶ
ἐξέχεαί μοι, Χριστέ τὸ ἐλεός σου.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, σὺ ὁ Δεσπότης Σῶτερ,
ἀντίλυτρον δέδωκας, ἐμοῦ καὶ ἔσωσας,
ὅλου πταισμάτων, ἐσμῷ τραυματικῶν, ἐν
ταῖς ἀκατίαις, πληγαῖς ὡς ἐλεήμων.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεανδρικῶς τῷ λόγῳ, τε-
κοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν,
πάντα τὰ ἔργα, Παρθένη εὐλογοῦμεν, καὶ ὑ-
περυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Στήλην σε ἔμπνουν ὡς ἀληθῶς καὶ εἰκόνα
ἐγκρατείας Πάτερ κεκτημένοι, πάντες σου
τὴν μνήμην τιμῶμεν Ἰωάννη.

Θίσιος χαίρει τῶν Μοναστῶν, καὶ χορεῖει,
τῶν Ὁσίων δῆμος, καὶ Δικαίων· στέφος
γὰρ ἀξίως, σὺν τοῦτοις ἐκομίσω.

Οραῖσμένος ταῖς ἀρεταῖς εἰς νυμφῶνα, τῆς
ἀρρήτου δόξης συνεισηλθες, ὕμνον ἀνα-
μείλων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ
παρίδης Παρθένη ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυ-
ψοῦντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χάριτε.

Εντολαί σου Δέσποτα, μὴ φυλάξας, γνώμη
ἐμαυτοῦ, τοῖς πάθεσιν ὑπελθὼν, τοῖς τῶν
ἡδονῶν, γεγύμνωμαι χάριτος, καὶ ταῖς πληγαῖς
ἑρριμμαι γυμνός· ὅθεν αἰτοῦμαι σε, τὸν Σωτῆρα
διασῶσαί με.

Οὐ Λαίτης ἰσχυσεν, ἀποσμηξαί, μὴλωπας
ἐμούς· ἀλλ' ἦλθες ὁ ἀγαθός, πρὸς με
συμπαθῶς, καὶ ἔχεας ἔλεος, σὼν οἴκτιρμῶν,
Σῶτερ ἐπ' ἐμέ, ὥσπερ πανάριστος, ἰατρὸς με
ἰασάμενος.

Ως ὑπάρχων εὐσπλαγχνος, κατακτεῖρας ἔ-
σωσας Χριστέ, τὸν μάστιξιν ἀλγεινῶς, ὑπὸ
τῶν ληστῶν, Σωτὴρ μαστιχθέντα με, καὶ τὴν
ψυχὴν, σῶμά τε σαυτοῦ, ὥσπερ δηνάρια, δύο
δέδωκας ἀντίλυτρον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομήτορ· ἄντε
γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρ-
θενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶς
ὁ τεχθεὶς. Ὁν μεγαλύναντες, σὲ Παρθένη μα-
καρίζομεν.

Ἄλλος. Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως.

Πατὴρ νοσούντων ἐν πταίσμασι, θεόθεν Μω-
σὴς, ἐλάτῃρ δὲ ἐδείχθης, καὶ δωκτὴς
τῶν πονηρῶν πνευματικῶν· διό σε μακαρί-
ζομεν.

Τὴν γῆν ὡς φθορᾶς οἰκητήριον, κατέλιπες
Πάτερ, καὶ εἰς γῆν κατεσκήνωσας, τῶν
πραίων, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγάλλῃ, τῆς θείας
ἀπολαΐων τρυφῆς.

Σήμερον ἡμέρα ἐόρτιος· πάντα συγκαλεῖ
γὰρ τῶν μοναζόντων τὰ ποίμνια, εἰς χο-
ρεῖαν πνευματικὴν, τράπεζαν, καὶ βρώσιν ἀκη-
ράτου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν σοί σκηνώσας Παναμίωμε, τὸν πρὶν
τοὺς γενάρχας, κακοτρόπως πτερήσαν-
τα, βροτοκτόνον καταβαλὼν, ἐτέχθη, καὶ πάν-
τας ἡμᾶς ἔσωσε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον·
καὶ τοῦ Ὁσίου.

Γυγαῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς μοχθηρὴν
ἐξέκλινας, καὶ ἀτροφίᾳ τὴν σάρκα, μα-
ρίνας ἀνεκαίνισας, ψυχῆς τὸν τόνον Ὄσια, καὶ
δόξαν κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰοῖδιμε· διό
μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν Ἰωάννη.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσπα-
να, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν
ἐκύησας ἀπορρήτως τὸν λύσαντα, διὰ Σταυ-
ροῦ τὸν θάνατον· πρὸς ἑαυτὸν δὲ ἐλκύσαν-
τα, Ὁσίων δῆμον· μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν
Παρθένη.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ψάλλομεν τὰ Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Δεῦτε ἐργασώμεθα, ἐν τῇ μυστικῇ ἀμπελῶνι, καρποὺς μετανοίας, ἐν τούτῳ ποιόμενοι, οὐκ ἐν βρώμασι καὶ πόμασι κοπιῶντες, ἀλλ' ἐν προσευχαῖς καὶ νηστεαῖς, τὰς ἀρετὰς κατορθοῦντες· τούτοις ἀρεσκάμενος, ὁ Κύριος τοῦ ἔργου, δηνάριον παρέχει, δι' οὗ ψυχὰς λυτροῦται, χρέους ἀμαρτίας, ὁ μόνος πολυέλεος. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἡ 5'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Κύριος ἰσχὺν πῶ λαῶ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5. 13.

Δεῖλοι, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας, εἰς βεβαίωσιν, ὁ ὅρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδειξάι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες, κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, ἔσφαλῇ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος· ὅπου πρόσδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχιζεδέκ, Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος βαρὺς.

Α' γὰθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε.

Κοινωνικόν.

Λίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Εσπερας.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιανόν, στιχολογοῦμεν τὸ ἐνδιακτικὸν Κάθισμα τοῦ Ἑαυτηρίου· εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέντραξα**, ἱσταίμεν Στίχ. 1. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Κατανυκτικά· τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον δ', τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου γ' καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Μεγίστους ἐν καιρῷ, πιστοὶ ἐπιδεικνόμεθα, τῆς ἐγκρατείας πόνους, ὅπως μεγίστης δόξης, ἐπιτύχωμεν ἐλέει, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Βασιλέως, ἀπολυτρούμενοι, τῆς φλογὸς τῆς γέεννης.

Τὸν χρόνον τῆς Νηστείας, νῦν ὑπερμεσάσαντες, ἀρχὴν ἐνθέου δόξης, σαφῶς ἐπιδεικνόμεθα, καὶ εἰς τέλος ἐταρέτου πολιτείας, φθάσαι θερμῶς σπεύσωμεν, ὅπως ληψώμεθα, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγήρω.

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος βαρὺς. Καταφρονήσαντες πάντων.

Υπερμεσάσαντες ταύτην, τὴν ἱεράν τῆς Νηστείας περίοδον, πρὸς τὸ μέλλον ἐν χαρᾷ, διευθυδρομησόμενοι, εὐπείθως ἐλαίῳ, τὰς ψυχὰς ἀλειφόμενοι· ὅπως ἀξιωθώμεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὰ θεῖα Παθήματα, προσκυνῆσαι, προφθάσαι, καὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἀγίαν Ἀνάστασιν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχευε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν. Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος βαρὺς.

Ο τὸν ἀμπελῶνα φύτεύσας, καὶ τοὺς ἐργάτας καλέσας, ἐγγὺς ὑπάρχει Σωτὴρ· δεῖτε οἱ τῆς Νηστείας ἀγωνισαί, μισθὸν ἀπολαύσωμεν, ὅτι πλούσιος ὑπάρχει, ὁ δοτὴρ καὶ ἐλεήμων· μικρὸν ἐργασάμενοι, κομισώμεθα, τὸ τῆς ψυχῆς ἔλεος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἔτερον Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ποίημα Στεφάνου.

Λησταῖς λογισμοῖς, περιπεσὼν ὁ Ἀδάμ ἐκλάπη τὸν νοῦν, τραυματισθεὶς τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκειτο γυμνὸς ἀντιλήψεως· οὔτε Ἰερεὺς ὁ πρὸς τοῦ νόμου προσέσχεν αὐτῷ· οὔτε Δευτὴς μετὰ νόμον ἐπέιδεν αὐτόν· εἰμὶ σὺ ὁ παραγενόμενος Θεός, οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς Θεοτόκου. Κύριε δόξα σοι.

Στιγ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἠρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Αρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοῖ, τὴν οὐράνιον Παστάδα, καὶ πύλιν σφραγισθεῖσαν ἀληθῶς· Χαῖρε δι' ἧς ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ὁ τῶν ἀπάντων, Χριστὸς ὁ ζωοδότης καὶ Θεός· κατάβαλε Δέσποινα τοὺς αἰθέρας τυράννους ἐχθροὺς ἡμῶν, τῇ χειρὶ σου Ἀχραντε, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,

ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Κυριακαῖς.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ο' Ἐξάφαλμος· τὰ Τριδικὰ τὰ τοῦ τυχόντος Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.

Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ο ὠραιότατος καιρὸς ἐφύστηκεν, ἡ ἀξίπαινος ἡμέρα ἐλαμψε, τῆς ἐγκρατείας ἀδελφοί, σπουδάζωμεν καθαρθῆναι· ὅπως ἐποφθείμην, καθαροὶ τῷ Ποίησαντι, καὶ τῆς ὠραιότητος, τῆς αὐτοῦ ἐπιτύχωμεν, πρεσβείαις τῆς αὐτὸν κησάσης, μόνης ἀγνῆς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν ὠραιότητα, τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπαῖον; τί δὲ ὀνόμαίσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διό ὡς προσεταγὴν βῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἑτέρα Καθίσματα.

Ἦχος βαρὺς. Κύριε ἡμεῖς ἐσμέν.

Κύριε ὁ δους ἡμῖν προφθάσαι, τὴν σήμερον ἡμέραν, Ἑβδομάδα ἀγίαν, προλαίμπουσαν φαιδρῶς, τῆς Λαζάρου ἐκ νεκρῶν ἐγέρσεως φρικτῆς, ἀξιώσον τοὺς δούλους σου, τῷ φόβῳ σου πορεύεσθαι, τὸ σταδίου τῆς Νηστείας, ἀπαν διανύοντας.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουθὶμ, ὑπάρχεις Παναγία Παρθένη· ἐκεῖνα γὰρ τὴν Δεῖαν μὴ φέροντα δύναμιν, πτέρυξι κατακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτῇ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὁρῶσαι φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἰκέτετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν α'. Ὠδὴν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ τὰ ὕδατα.

Τὰς ἡμῶν διανοίας, Δεῖψ ἀρότρω νεώσαντες, τῆς ἐνθέου Νηστείας, ἀρετῶν ἄσταχυν καρποφορήσωμεν, ὅπως μὴ πεινάσωμεν εἰς τὸν αἰῶνα τρυφῶντες, τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, ἐπαγαλλόμενοι.

Πολυχρόνια πάθη, ἐνδοθεν φέρω σκοτιζόντα, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πρὸς τὴν σὴν ἀχρονε, Λόγε ἀνάρχου Πατρός, δύναμιν ἀήττητον, συντετραμμένη καρδίᾳ, προσπίπτω καὶ δέομαι· Οἴκτειρον σῶσόν με.

Η καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδίας, παιήνουσα λογισμοὺς θεαρέστους, καὶ παθῶν ἀδυσσον ἀποξηραίνουσα· ὄμβροισ κατανύξεως, ἀποκαθαίρει τοὺς πίστει, αἴνεσιν προσάγοντας, τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Πολυώνυμος Κόρη, χαίραις ἀγία Παρθένη, Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν πιστῶν καύχημα, κατάρας λύτρωσις, κλίμαξ ἐπουράνι, ἀκατανόητον θαῦμα, βάρτε ἀκατάφλεκτε, γῆ ἀγεώργητε.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος βαρὺς. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ ζωφόρον Ξύλον, προσκυνήσαντες, ἐν τεύθεν ἴωμεν, δι' ὁδοῦ τῆς νηστείας, πρὸς τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ, ἀγαλλόμενοι.

Χριστῷ ἀκολουθοῦντες, ἀρνησώμεθα Κόσμον, καὶ ἄρωμεν τὸν Σταυρὸν ἐπὶ ὤμων, συμμορφούμενοι αὐτοῦ, τοῖς Δείοις Πάθεσι.

Δὲν Ἡμεῖς.

Τὴν ἐν τρισὶ προσώποις, ὑπερούσιον μίαν Θεότητα, ἀνυμνήσωμεν πάντες, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄκατανοήτως, ἀπεκύησας, φθορὰν μὴ γνοῦσα Ἀγνή, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, ἐξέλειψαι καὶ νῦν, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, κρῖναι τὰ σύμπαντα, καλὴν ἀπολογία, ἀποδοῦναί σοι Χριστέ, ἡμᾶς καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ βυθίσαντι, πᾶσαν τὴν δύναμιν, Φαραὼ ἐν θαλάσῃ, ἐπὶ νίκιον ᾠδὴν· ὅτι δεδοξασται.

Ὡδὴ ἡ Βαβυλωνία κάμινος.

Ταῖς βλαβεραῖς τοῦ ὄφους, πλάναις ἐξελέκμενος, καὶ δελεαζόμενος τὸν νοῦν, καὶ ἡμέραν τῷ ἄλγει μου, προστίθω Σῶτερ ἄλγος· διὸ κραυγάζω σοι· Ἰατρέ τῶν νοσούντων, ἐπίστρεψον σῶσόν με.

Νενηστευκῶς ἀνέστησε, παῖδα Σωμανίτιδος πάλαι, δυναμούμενος σοφῶς, Ἐλισσαῖος τῷ πνεύματι· ἡμεῖς δὲ νεκρωθέντες, ταῖς ἡδοναῖς τῶν παθῶν, ζωφόρῳ Νηστείας, πιστοὶ ἀναζησώμεθα.

Τοὺς Νινευίτας ἔσωσας, Κύριε φιλάνθρωπε, πάλαι μεταγρόντας ἐν κλαυθμῷ, καὶ νηστεία ὡς εὐσπλαγχνος· ἡμᾶς δὲ τῷ εἰλεῖ τῷ σῷ οἰκτείρησον, ἀποροῦντας δι' ἔργων, ἐξομολογεῖσθαί σοι.

Θεοτοκίον.

Ἢ μετὰ τόκον ἄφθορος, μέινασα πανάμωμε, λύτρωσαι δεόμεθα Ἀγνή, καταφθορᾶς τῆς δουλείας σου, πιστῶς τοὺς μελωδῶντας ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν φοβερόν τοῖς Χερουβίμ.

Τῆς ἐγκρατείας σὺν Θεῷ, τὴν νύσσαν ἔχοντες πιστοί, τὸ λοιπὸν νεανικῶς διαδράμωμεν ἅγιον στάδιον, καὶ στεφηφορήσωμεν.

Τὴν ἀκαρπίαν καθορῶν, τῆς πολυνόσου μου ψυχῆς, ἔτι ἔμμεινον Χριστέ, καὶ μὴ ἐκκόψῃς με, ὡς τὴν συκὴν ἐκείνην, τὴν ἐπικατάρατον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Μοναρχικώτατε Τριάς, καὶ τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱὲ καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐκ παντοίων ῥῦσαι, πειρασμῶν καὶ κινδύνων, τοὺς σὲ ἀναμέλποντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· χαῖρε αἰείφωτε λαμπάς· χαῖρε νῆς οὐρανέ· χαῖρε νοῦς ἀστράπτων· χαῖρε ναὶ Κυρίου· χαῖρε Πανύμνητε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν φοβερόν σου ἔτασμον, κατανοοῦμενος Χριστέ, φρίττω τρέμω καὶ βοῶ· Ὁ ἀμέτρητον ἔχων, τὸ μέγα ἔλεος, σῶσόν με τὸν δειλαιον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν φοβερόν τοῖς Χερουβίμ, καὶ θαυμαστόν τοῖς Σεραφίμ, καὶ τοῦ Κόσμου ποιητὴν, Ἰσρεῖς καὶ δούλοι, καὶ πνεύματα Δικαίων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ 2. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Κρατῆρα θείον, πλήσασα νυνί, κατανύξεως, ἢ τῆς Νηστείας χάρις, σαφῶς συγκαλεῖται ἅπαντας, πιστοὺς ἐκβοῶσα· Μετ' εὐφροσύνης δεῦτε ἀπολαύσατε, τὴν μέθην παθῶν ἀποβαλόντες, ἵνα μελλούσης, ἀξιώθειντε παρακλήσεως.

Ἐγγὺς ἡ κρίσις, πρόσσεχε ψυχὴ· συνειδήσεως ἐπιμελοῦ, καὶ πράττε καλῶς, καὶ σὲ ἀκατάκριτον, αἰεὶ συντηροῦσα· εἰ ἑαυτοὺς δὲ ὥδε διεκρίναμεν, οὐδὲ ὅπως ἐκεῖ κατακριθώμεν, ἄνευ μαρτύρων, ἐνθα ὑπεύθυνοι κατακρίνονται.

Ἀρχαὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Σεραφίμ, Κυριότητες καὶ Ἐξουσίαι καὶ Χερουβίμ, Ἀγγελοι Ἀρχάγγελοι, Θεὸν δυσωπεῖτε, τῶν Νηστείων τὸν χρόνον διανῦσαι ἡμᾶς, τὸ τούτου εὐάρεστον ποιοῦντας, ἵνα ὡς δούλοι, εὐαρεστήσαντες δόξης τύχωμεν.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, μετὰ Προφητῶν, τὴν Τεκοῦσάν σε, μετὰ Ὁσίων πάντων Χριστέ, δυσωποῦσαν πρόσδεξαι αἰεὶ, ὑπὲρ δούλων τῶν παροργισάντων σε, τὸν μόνον φιλάνθρωπον Δεσπότην· ὃν ἐκουράναι Τάξεις τρέμουσι.

Εἰρμός ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Τὸν γαλήνιον τῆς Νηστείας, ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αὐρᾷ, ὑπερπεράσαντες πλὴν, πρὸς τὸν λιμένα, τῶν Παθημάτων Χριστοῦ, καταντῆσαι ἐπευξώμεθα.

Τὴν Χαναναίαν ζηλώσας, Ἐλέησόν με βοῶ σοι, Υἱὲ Δαυὶδ ὁ Θεός, καὶ ἱασαί μου, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν, ὡς ἐκείνης τὸ θυγάτριον.

Δόξα Πατρί.

Τὴν τῆς Θεότητος φύσιν, ἐνιζομένην Μονά-
δα, καὶ χαρακτηῖσι τρισί, τρισσευσμέ-
νην, Πατέρα, καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα
ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον
Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σποράς, σαρκί
τεκοῦσα, ἐπέτευσ ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο δικαιοῦσας Ἰσραὴλ, Ἰλασθητί μοι βοῶν-
τα, καί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, ἵλεως ἔσο, ὁ
τῶν ἀπαινῶν Κριτὴς, συγχωρῶν μου τὰ ἐγ-
κλήματα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν
Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλο-
γημένην, ἄσμασιν αἱ πιστοὶ, καταχρέως με-
γαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον, δὲ. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ τοῖς ληξαῖς περιπεσόντι, ὡμοιωθῆν ἐγώ,
Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τοῖς πταίσμασί
μου περιπεσὼν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατε-
τρώθην· ἀλλὰ μὴ ἐγκαταλίπης με ἀνιάτρευτον,
ὁ οὐκ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀχράντου
Παρθένου παραγενόμενος· Ἰησοῦ τὸ σωτήριον
ὄνομα, ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουδίμ; ὅτι
ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ;
ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους;
τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυναμίς; ἐνε-
ργεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνό-
ματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· προσβεί-
σατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητέρα
ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν
ἀνεξιχνίασόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρόσθευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἦχος γ'.

Οτι αἱ ἀνομίαι ἡμῶν, ἀντέστησαν ἡμῖν ἀ-
νάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν· σὺ γὰρ εἶ
Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἐκτός σου ἄλλον οὐ γινώ-
σκαμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς πγ'.

Τὰ δυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ
Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε
τῶν δυνάμεων!

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΖ'. 33.

Τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων·

Οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ
μὴ βολῇ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβαλῇ ἐπ'
αὐτὴν θυρεόν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χα-
ρακὰ· ἀλλὰ τῇ ὁδῷ, ἣ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστρα-
φήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσελ-
θῇ. Ταδε λέγει Κύριος· Ὑπερασπικῶ ὑπὲρ τῆς
πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμέ, καὶ
διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου. Καὶ ἐξῆλθεν Ἄγγελος
Κυρίου, καὶ ἀνείλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν
Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας·
καὶ ἀναστάντες τὸ πρωῒ, εὗρον πάντα τὰ
σώματα νεκρά. Καὶ ἀπῆλθεν ἀποστραφεὶς
Σεναχηρείμ, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν
ἐν Νινευί. Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ προσκυνεῖν ἐν τῷ
οἴκῳ Νασαραίχ θεοῦ αὐτοῦ, πάτραρχον αὐτοῦ,
Ἀδραμελεχ καὶ Σαρασάρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπά-
ταξαν αὐτόν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν
εἰς Ἀρμενίαν· καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδάν ὁ υἱὸς
αὐτοῦ, ἀντ' αὐτοῦ. (Κ. ρ. ΛΗ'. 1). Ἐγένετο δὲ ἐν
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ὡς
θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτόν Ἠσαΐας υἱὸς
Ἀμώς, ὁ Προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ταδε
λέγει Κύριος· Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου· ἀπο-
θνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ. Καὶ ἀπέσπεψεν
Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχος,
καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, λέγων· Μνήσθη-
τι Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σου μετὰ ἀλη-
θείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐ-
νώπιόν σου ἐποίησα. Καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας
κλαυθμῷ μεγάλῳ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἠσαΐαν, λέγων· Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν
Ἐζεκίᾳ· Ταδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Δαυὶδ τοῦ
πατρός σου· Ἰκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ
εἶδον τὰ δάκρυά σου· καὶ ἰδοὺ προστίθωμι
πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη· καὶ ἐκ
χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε, καὶ τὴν
πόλιν ταύτην· καὶ ὑπερασπικῶ ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ταύτης.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς πδ'.

Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Στίχ. Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσμηκόν, ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, στιχολογούμεν τὸ ἐνδιατάκτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριψδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος γ'. Σταυροφανῶς Μωϋσῆς.

Ο' δούς ἡμῖν τῆς Νηστείας τὸν χρόνον, τοῦ ἐπιστρέφαι καὶ ζῆσαι, καὶ μηδαμῶς ἀπολείσθαι, Λόγε Θεῷ, καταξίωσον πάντας, εὐαρεστῆσαι σοὶ καλῶς, καὶ ἐν Δερμῇ κατανώξει, Δεραπεῦσαι σε Χριστέ, ὥσπερ ἡ Πόρνη ἡ σώφρων καὶ σεμνή, ἡ ποτὲ τῷ μύρῳ, καὶ ταῖς προσχύσεισι τῶν Δερμῶν, δακρύων, τῶν πταισμάτων λαβοῦσα τὴν ἄφεσιν.

Ὁμοίον.

Ο'ς ὁ Τυφλὸς ἐκ καρδίας σοὶ κράζω· Υἱὲ Θεοῦ φώτισόν μου, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας· ὡς ἡ πιγὴ Χαναναία βροῶ σοι· Ἐλέησόν με Θιέκτιρμον· καὶ γὰρ ψυχὴν δαιμονώσαν, κέκτημαι ταῖς ἡδοναῖς· ἦν ἀπαλλάξας τῇ σκότῳ τῶν παθῶν, τὸ λοιπὸν βιώσαι, καθαρώς ποίησον, ἵνα δοξάζω σου τὴν πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Ἡ Δεόκλητος Μάρτυς.

Ισχυρὸς Θεόφωτος χάρις τῆς ἐγκρατείας ἡμῖν σήμερον λάμπασα, φαιδρότερον τοῦ ἡλίου, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωταγωγῇ, ὥσπερ νέφη τὰ πάθη, τῆς ἀμαρτίας ἐκδιώκουσα· διὰ τοῦτο ἅπαντες, δράμωμεν ἐμψύχως, αὐτὴν ἀσπαζόμενοι, χαίροντες τελούμεν, τὸ Δεῖον στάδιον αὐτῆς, ἥς ταῖς εὐφροσύναις εὐωχοῦμενοι, βδυσσωμεν Χριστῷ· Ἀγιάσον τοὺς ταύτην Ἀγαθε, ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς πέ. Ὁδηγήσόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

Στίχ. Κλῆνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 12.

Αβραμ κατώκησεν ἐν τῇ Χαναάν. Αὐτὸς δὲ κατώκησεν ἐν πόλει τῶν περὶ χόρων, καὶ

ἐσκήνωσεν ἐν Σοδομοῖς. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οἱ ἐν Σοδομοῖς πονηροὶ καὶ ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ σφόδρα. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ, μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸν Λωτ ἀπ' αὐτοῦ· Ἀνάβλεψον ταῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ἴδε ἀπὸ τοῦ τόπου, οὗ νῦν σὺ εἶ, πρὸς βορρᾶν καὶ λίβαν καὶ ἀνατολαῖς καὶ θαλάσσης· ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν, ἣν σὺ ὁρᾷς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ποιήσω τὸ σπέρμα σου ὡς τὴν ἄμμον τῆς γῆς· εἰ δυνατόν τις ἐξαριθμῆσαι τὴν ἄμμον τῆς γῆς καὶ τὸ σπέρμα σου ἐξαριθμῆθήσεται· ἀναστὰς, διόδυσον τὴν γῆν εἰς τε τὸ μῆκος αὐτῆς καὶ εἰς τὸ πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἐλθὼν κατώκησε παρὰ τὴν Δρὺν τὴν Μαμβρῇ, ἣ ἦν ἐν Χεβρώμ· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς πς'.

Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Στίχ. Οἱ Δεμελῖα αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Παραμικρὸν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 27.

Φέβος Κυρίου πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίπειν ἐκ παγίδος θανάτου. Ἐν πολλῷ θῆνει, δόξα βασιλείῳ· ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ, συντριβὴ δυνάστου. Μακρόθυμος ἀνὴρ, πολὺς ἐν φρονήσει· ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρὸς ἄφρων. Πραῦθυμος ἀνὴρ, καρδίας ἱατρός· σῆς δὲ ὁστέων, καρδίᾳ αἰσθητικῇ. Ὁ συκοφαντῶν πένητα, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν, ἐλθεῖ πτωχόν. Ἐν κακίᾳ αὐτοῦ ἀπωσθήσεται ἀσεβής· ὁ δὲ πεπονηὼς ἐπὶ Κυρίῳ, τῇ ἐαυτοῦ ἐσιότητι δίκαιος. Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς ἀναπαύσεται σοφία· ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται. Δικαιοσύνη ὑποὶ ἔθνος· ἐλαττονοῦσι δὲ φυλαῖς ἀμαρτίαι. Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρετῆς νοήμων, τῇ δὲ ἐαυτοῦ εὐστροφία ἀφαιρεῖται αἰκμίαν. (Κεφ. ΙΒ'. 4). Ὁργὴ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμους· ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπτουσα ἀποστρέφει θυμὸν· λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς. Γλῶσσα σαφὴν καλὰ ἐπίσταται· στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγγέλλει κακία. Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίου σκοπεῖουσιν κακοὺς τε καὶ ἀγαθοὺς. Ἰασις γλῶσσης, δένδρον ζωῆς· ὁ δὲ συντηρῶν αὐτήν, πλησθήσεται πνεύματος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος βαρὺς.

Ος ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λησταίς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσον, ἐξ ἐμῶν αἱμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφυγῶ, τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἱατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων; Ἐπείχες ἐπ' ἐμὶ ὁ Θεός, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Ἰδιόμελον.

Στίχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἦχος δ'.

Αποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρώτης, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καὶ ἀπολαύσεως, κατήχθημεν εἰς ἀτιμωτάτην ζωὴν· τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν, ἐπανετὴν διαγωγὴν, ἐκδιθέντες τοῖς πταιίσμασιν, ὡς λησταῖς περιπέσομεν· ἡμιθανεῖς δὲ τυγχάνομεν, ἐξαμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. Ἀλλὰ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα, καὶ ἀπαθῶς πάθεσι, προσομιλήσαντα Δεσπότην· Καταδήσον ἡμῶν, τοὺς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐπιγενομένους μώλωπας, καὶ τὸν ἀνείκαστόν σου οἶκτον ἐπείχου ἡμῖν, τὴν σὴν θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν· Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ τοῦ Ἦχου Τριαδικὰ· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα· Κατανύκτικα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζήσει πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθη φλέξωμεν τῆς ἀκρασίας, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγώμεν, καὶ τῶν δακρύων κρουνοῖς κατασβέσωμεν, τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα κραιναίζοντες· Ὑπεράγαθε, ἡμάρτομέν σοι, ἰλάσθητι, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηπὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γεγόμενον, ῥερυκωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀπακάθαρτον, πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Υπερδεδοξασμένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας· δι' αὐτῆς Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης, εὕρισκει ἄρμα πύρινον, καὶ Μωϋσῆς πλάκας δέχεται· Δανιὴλ τεθαυμάστωται· Ἐλισσαῖος νεκρὸν ἤγειρεν· οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβησαν, καὶ πᾶς τις Θεῷ οἰκείωται. Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἄχραντον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου, κεκτημένος ἐν δεινοῖς, λυτρῆμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστῶς, ὦ Μῆτερ Θεοῦ· προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τοῖς αἰταῦσί σε πιστῶς, καὶ λύεις συνεχόμενα πειρατήρια ἐχθρῶν· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Δέξαι Δέσποινα βραχεὰ χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι, ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν αἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ β'. Ὁδὴ.

Τριώδιον, ποιήμα Ἰωσήφ.

Ἦχος β'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρόσεχε γῇ καὶ Οὐρανῇ, καὶ ἐνωτίζου τὰ ῥήματά μου· λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῇ, • Θεοῦ θαυμάσια.

Αδιαλείπτως προσευχαῖς, καὶ ἐγκρατείᾳ καὶ θεωρίᾳ, πτερῶσωμεν ταῖς ψυχὰς, πρὸς Δεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν κρυμὸν, διακφυγόντες θालφθῶμεν πάντες, τῆς ἐγκρατείας φωτὶ, καὶ Δεῖῳ Πνεύματι.

Αλατι θείων ἀρετῶν, τὴν σπηεδόνα τῆς ἀμαρτίας, ἀποβαλοῦσα ψυχὴ, Θεῷ κολληθήτι.

Θεοτοκίον.

Επανεπαύσατο Χριστὸς, ἐν σῇ τῇ μόνη εὐλογημένη, καὶ σάρκα τὴν ἑαυτοῦ, ἐκ σὺ ἐφόρεσεν.

Ἔτερον, ποιήμα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Προσέχετε λαοί.

Νηστείαν καθαρεῖν, εὐχὰς δακρυα, μελέτην τῶν θείων, καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἀρετὴν

συμποριζόμενοι, τῷ Δεσπότη Θεῷ καὶ νῦν προσοίσωμεν.

Πρῶτα αὐτῇ, καρποῦ γέγονε· ψυχὴ μου, βλέπε σὺ μὴ δελεάζου, εἰ προσβάλλει σοὶ ὁ ὄφις ποτέ, συμβουλευὼν φαγεῖν σε ἡδονῆς τοὺς καρπούς.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς, μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα· ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἀπάντων καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τόκος σου Ἀγνή, φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Αἰμόρρουν ἐπαφῇ, τοῦ κρασπέδου σου, ἰάσω Χριστέ μου· καὶ ἐν πίστει, τοῦ ἐλείους σου ἀπτόμενον, ὑγίῃ ἐκ παθῶν ἀποκατάστησον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ροσέχετε λαοί, τὰ τερόστια τῶν ἔργων,
- τῆς Θείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγὼ εἰμι Θεός
- τοῦ παντός.

Ῥῥδὴ ἡ. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Εν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων, καθ' ἡμέραν ὁ παμπόνηρος, ἐπιζητεῖ με συλλαβεῖν, καὶ καταβρῶμα ποτήσασθαι· αὐτοῦ με τῆς κακίας, ρύσαι Σωτήρ, ὁ σώσας τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ κήτους.

Διὰ νηστείας καθαιράμενοι, ἀρετῶν ὄρει προσελθόμεν, καὶ ἀκουσώμεθα τρανώς, τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· λαλήσει γὰρ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν, καὶ ἴασιν ψυχικῶν συντριμμάτων.

Αμαρτημάτων ἀμαυρότητι, καθ' ἐκάστην ἐκτυφλούμενος, ἀδυνατῶ κατανοεῖν, τὰ θαυμάσιά σου Κύριε· διό μου τῆς καρδίας, τοὺς ὀφθαλμούς, διάνοιξον Ἰησοῦ φωτοδότα.

Θεοτοκίον.

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ράκιας, Ἀειπαίρθε· νε ἀκόλυντε, τοὺς μολυσμούς τοὺς ἐμπαθεῖς, τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, δακρύων ὀχετοὺς μοι, παρεκτικούς, καθάρσεως ψυχικῆς δωροδότη.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν παλαι δροσίσαντα.

Τὸ πῦρ αὐθροσθήσεται, καὶ ὁ σκωληξ φησὶν οὐ τελευταῖα. Φοβοῦ τὴν ἀπειλήσιν, ὦ ψυχὴ μου, θεραπεύουσα Χριστόν, ἵνα εὖρης ἀπόλαυσιν, ἐνθα πάντων τῶν εὐφραντομένων, ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέττουσαν, τὴν ψυχὴν μου τῶν ἐπιθυμιῶν, ἀνάστησον δέομαι, δι' ἀφῆς σου, ὡς τὴν τοῦ Πέτρου πενθεράν· ἵνα εὖρη δουλεῦσαί σοι, εὐαρέστως ἀνθομολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Αἴδιον ἀναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν· Πιστοί, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ τὸ Πνεῦμα, συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυναμίου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν πισταῶν· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται, τοῖς πᾶσι δαφυλῶς· τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπης εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Τὰ ὧτα διάνοιξον, τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα Χριστέ, καὶ γλῶσσάν μου τράνωσον, ὡς τοῦ παλαι μογγιλάου καὶ κωφοῦ, ἵνα ἐνωτιζόμενος τῶν φωνῶν σου, ψάλλω, καὶ τῇ γλώττῃ, αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν παλαι δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τῆς
- Παῖδας ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον,
- τοὺς Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῥδὴ 2'. Σε τὴν ἀκατάφλεκτον.

Φλόγα τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, κατὰ νοῦν κεκτημένοι, θερμοτάτῳ λογισμῷ τῆς μετανοίας, τῷ πυρὶ νῦν προσελθόμεν, πάθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος παλαι, πυρακτούμενος λόγος, ἐξελθὼν ζηλωτικῶς, κλονεῖ σκιεῖα· τοῦτον ζήλου ψυχὴ, καὶ καλῶς πολιτεύθῃ.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, παναθλία ψυχὴ μου, ταῖς πορείας σου αἰεὶ, πρὸς θελημάτων ἀποπλήρωσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ διευτρέπιζε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωταγωγήσον Ἀγνή, ἡ φῶς τεκοῦσα, ἵνα φόβῳ καὶ πίστει, αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Μεἰος πᾶν ἡμῶν σαρκός, παραστήσωμεν Χριστῷ, ὅπλα δικαιοσύνης, χεῖρας φησὶν αἰρόντες ὁσίας, χωρὶς ὀργῆς, καὶ τῶν διαλογισμῶν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος βαρύς.

Ος ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτω καὶ γὰρ περιέπεσον, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω, τοῦ θεραπευθῆναι, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν ἱατρὸν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Ἰδιόμελον.

Στίχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἦχος δ'.

Αποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως τῆς πρώην, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς καὶ ἀπολαύσεως, κατήχθημεν εἰς ἀτιμωτάτην ζωὴν· τῶν ἀρετῶν γὰρ τὴν πρέπουσαν, ἐπανετὴν διαγωγὴν, ἐκδιθέντες τοῖς πταίσμασιν, ὡς λησταῖς περιπέσομεν· ἡμῶν δὲ τυγχάνομεν, ἐξαμαρτήσαντες τῶν σωτηρίων σου διδαγμάτων. Ἀλλὰ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν ἐκ Μαρίας ἐπιφανέντα, καὶ ἀπαθῶς πάθεσι, προσομιλήσαντα Δεσπότην· Καταδήσον ἡμῶν, τοὺς ἐκ τῆς ἀμαρτίας ἐπιγενομένους μώλωπας, καὶ τὸν ἀνείκαστόν σου ὀκτον ἐπίχεον ἡμῖν, τὴν σὴν θεραπευτικὴν ἐπιμέλειαν, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων, δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν Φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Τὰ τοῦ Ἦχου Τριαδικὰ· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Καθίσματα Κατανυκτικὰ μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζήσει πίστεως δι' ἐγκρατείας, πάθη φλέξωμεν τῆς ἀκρασίας, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς ἀμαρτίας ἐκφύγωμεν, καὶ τῶν δακρύων κρουνοῖς κατασβέσωμεν, τὴν αἰωνίζουσαν φλόγα κραυγαζόντες· Ὑπεράγαθε, ἡμάρτομέν σοι, ἰλάσθητι, καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος,

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηπὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γενε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ χούν γενομένον, ῥερυκωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάραρον, πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν ἑτέρα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Περδεδοξασμένη ἡ χάρις, τῆς πανσέπτου Νηστείας· δι' αὐτῆς Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης, εὗρίσκει ἄρμα πύρινον, καὶ Μωϋσῆς πλάκας δέχεται· Δανιὴλ θαυμάστωται· Ἐλισσαῖος νεκρὸν ἤγειρεν· οἱ Παῖδες τὸ πῦρ κατέσβεσαν, καὶ πᾶς τις Θεῷ οἰκείωται. Αὐτῇ ἐντρυφῶντες βοήσωμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ἄχραντον.

Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου, κекτημένος ἐν δεινοῖς, λυτρεῖμαι τῶν θλιβόντων με, παρ' ἐλπίδα θαυμαστώσ, ὦ Μητερ Θεοῦ· προφθάνεις γὰρ πάντοτε, τοῖς αἰτούσί σε πιστῶς, καὶ λύεις συνεχόμενα πειρατήρια ἐχθρῶν· ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Δέξαι Δέσποινα βραχεία χαριστήρια, ἀνθ' ὧν ὑπάρχεις μοι, ἐν πᾶσι βοήθεια.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τῶν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ β'. Ὁδὴ.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁδὴ β'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρόσεχε γῇ καὶ Οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου τὰ
• **Ρ**ήματά μου· λαλήσω γὰρ τοῖς ἐν γῇ,
• Θεοῦ θαυμάσια.

Αδιαλείπτως προσευχαῖς, καὶ ἐγκρατεῖα καὶ θεωρίᾳ, πτερῶσωμεν ταῖς ψυχὰς, πρὸς Δεῖον ἔρωτα.

Τῆς ἀκρασίας τὸν κρυμὸν, διακφυγόντες θαλθῶμεν πάντες, τῆς ἐγκρατείας φωτὶ, καὶ Δεῖῳ Πνεύματι.

Αλατι Δείων ἀρετῶν, τὴν σηπεδόνα τῆς ἀμαρτίας, ἀποβαλοῦσα ψυχὴ, Θεῷ κολληθῆτι.

Θεοτοκίον.

Επανεπαύσατο Χριστὸς, ἐν σῇ τῇ μόνη εὐλογημένη, καὶ σάρκα τὴν ἑαυτοῦ, ἐκ σοῦ ἐφόρεσεν.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Προσέχετε λαοί.

Νηστείαν καθάραν, εὐχὰς δάκρυα, μελέτην τῶν Δείων, καὶ πᾶσαν ἄλλην, ἀρετὴν

συμποριζόμενοι, τῷ Δεσπότη Θεῷ καὶ νῦν προσοίσωμεν.

Π Εὐα ἀλωτῇ, καρποῦ γέγονε· ψυχὴ μου, βλέπε σὺ μὴ δελεάζου, εἰ προσβάλλει σοι ὁ ὄφεις ποτέ, συμβουλευὼν φαγεῖν σε ἡδονῆς τοὺς καρπούς.

Δόξα.

Τὰ τρία τῆς μιᾶς, μορφῆς πρόσωπα δοξάζω, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα· ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, βασιλείαν ἀπάντων καὶ λαμπρότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τόκος σου Ἀγνή, φρικτὸς πέφυκε· Θεὸς γὰρ ὑπάρχει ἐνανθρωπήσας, ὁ ἀνάρχως ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ἐκ σοῦ ἐπ' ἐσχάτων πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Α ἰμώρρουν ἐπαφῇ, τοῦ κρασπέδου σου, ἰάσω Χριστέ μου· καὶ ἐν πίστει, τοῦ ἐλείους σου ἀπτόμενον, ὑγιῇ ἐκ παθῶν ἀποκατάξῃς.

Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ροσέχετε λαοί, τὰ τεράστια τῶν ἔργων,
- **τῆς** Δείας μου δυναστείας, καὶ ἐν τούτῳ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι μόνος ἐγὼ εἰμι Θεὸς τοῦ παντός.

Ῥῥδὴ ἡ. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Εν ἀποκρύφῳ ἐνεδρεύων, καθ' ἡμέραν ὁ παμπόνηρος, ἐπιζητεῖ με συλλαβεῖν, καὶ κατὰ βρωμα πατήσασθαι· αὐτοῦ με τῆς κακίας, ῥῦσαι Σωτὴρ, ὁ σῶσας τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ κήτους.

Διὰ νηστίας καθαίραμενοι, ἀρετῶν ὄρει προσέλθωμεν, καὶ ἀκουσώμεθα τρανώς, τί λαλήσει ἐν ἡμῖν ὁ Θεός· λαλήσει γὰρ εἰρήνην, καὶ φωτισμόν, καὶ ἱασιν ψυχικῶν συντριμμάτων.

Αμαρτημάτων ἀμαυρότητι, καθ' ἐκάστην ἐκτυφλούμενος, ἀδυνατῶ κατανοεῖν, τὰ θαυμάσια σου Κύριε· διό μου τῆς καρδίας, τοὺς ὀφθαλμοὺς, διανοίξον Ἰησοῦ φωτοδότα.

Θεοτοκίον.

Τῶν οἰκτιρμῶν σου ταῖς ῥανίαις, Ἀειπαύρθε· νε ἀμόλυντε, τοὺς μολυσμοὺς τοὺς ἐμπαδεῖς, τῆς καρδίας μου ἀπόπλυνον, δακρύων ὀχετοὺς μοι, παρεκτικούς, καθάρσεως ψυχικῆς δωρομένη.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν πάλαι δροσίσαντα.

Τὸ πῦρ αὐθροισθῇ, καὶ ὁ σκωληξ φησὶν οὐ τελευταῖα. Φοβοῦ τὴν ἀπειλήσιν, ὦ ψυχὴ μου, θεραπεύουσα Χριστὸν, ἵνα εὖρῃς ἀπόλαυσιν, ἐνθα πάντων τῶν εὐφραυνόμενων, ἐστὶν ἡ κατοικία.

Τῇ καύσει πυρέττουσαν, τὴν ψυχὴν μου τῶν ἐπιθυμιῶν, ἀνάστησον δέομαι, δι' αἵφνης σου, ὡς τὴν τοῦ Πέτρου πενθεράν· ἵνα εὖρῃ δουλεῦσαί σοι, εὐαρέστως ἀνθομολογοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Α ἴδιον ἀναρχον, τὸν Πατέρα ὑμνήσωμεν· πῖσοι, Υἱὸν δὲ συνἀναρχον, καὶ τὸ Πνεῦμα, συνεκλάμψαν ἐκ Πατρὸς, ὁμοούσια πρόσωπα, μιᾶς ὄντα τῆς παντοδυναμίου, ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία θεόκλητε, ἱλαστήριον ὄντως τῶν πῖστων· ἐκ σοῦ γὰρ ἡ ἄφεσις, παροχεύεται, τοῖς πᾶσι δαψιλῶς· τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, μὴ ἐλλίπης εὐμενιζομένη ὑπὲρ τῶν σε ὑμνούντων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ ὦτα διανοίξον, τῆς ψυχῆς μου κωφεύοντα Χριστέ, καὶ γλῶσσάν μου τράνωσον, ὡς τοῦ πάλαι μογγιλαίου καὶ κωφοῦ, ἵνα ἐνωτιζόμενος τῶν φωνῶν σου, ψάλλω, καὶ τῇ γλώττῃ, αἰνῶ σε εἰς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν πάλαι δροσίσαντα, τῶν Ἑβραίων τῆς
- **Παῖδας** ἐν φλογί, καὶ φλέξαντα Κύριον,
- **τοὺς** Χαλδαίους παραδόξως ἐν αὐτῇ, ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
- **εἰς** πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῥδὴ θ'. Σε τὴν ἀκατάφλεκτον.

Φλόγα τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, κατὰ νοῦν κεκτημένοι, θερμοτάτῳ λογισμῷ τῆς μετανοίας, τῷ πυρὶ νῦν προσέλθωμεν, παῖθη φλογίζοντες.

Στόματος νηστεύοντος πάλαι, πυρακτούμενος λόγος, ἐξελθὼν ζηλωτικῶς, κλονεῖ σοιχεῖα· τοῦτον ζήλου ψυχὴ, καὶ καλῶς πολιτεύητι.

Βῆμα τὸ φρικτὸν ἐννοοῦσα, παναθλία ψυχῇ μου, ταῖς πορείαις σου αἰεὶ, πρὸς θελημάτων ἀποπλήρωσιν, τοῦ Λυτρωτοῦ διευτρέπιζε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου, ἡδονῶν ἀμαυρώσει, φωταγωγήσῃς Ἀγνή, ἡ φῶς τεκοῦσα, ἵνα φόβῳ καὶ πίστει, αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Μεῖλος πᾶν ἡμῶν σαρκὸς, παραστήσωμεν Χριστῷ, ὅπλα δικαιοσύνης, χεῖρας φησὶν αἰρόντες ὀσίας, χωρὶς ὀργῆς, καὶ τῶν διαλογισμῶν.

ὁ ποτὲ τοῖς Μαθηταῖς, ἐν τῷ πλοίῳ ἐπι-
στάς, κατέπαυσας Χριστέ μου, μαينوμέ-
νην θάλασσαν· καὶ μοῦ τοῖς τρικυμίας, κόπασ-
σον τῶν λογισμῶν.

Δόξα.

Μίαν φύσιν προσκυνῶ, τρία πρόσωπα ὑ-
μῶν, ἓνα Θεὸν τῶν ὅλων, τὸν Πατέρα
καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὴν αἰδίου
ἀρχήν.

Καὶ νῦν. Θεοτεκνίον.

Π᾿ Ἀγνή παιδοποιεῖς, ἡ Παρθένας γαλου-
χεῖς· πῶς ἐνταυτῷ τὰ δύο, παρθενεύεις
τίκτουςα; Θεός ἐστιν ὁ δράσας, μὴ ἐκζητεῖ
μοι τὸ, Πῶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ε'κ ληστείας με παθὼν, μινυθέντα τὴν ψυ-
χὴν, θραύπευσον Χριστέ μου, χέων σου
τὸ ἔλεος, ὡς τὸν περιπεσόντα, ὑπὸ χεῖρας τῶν
ληστῶν.

Ὁ Εἶρμός.

• ἣν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν
• γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκ-
• λάμψαντα Δόγον, ἐν ὕμνοις ἀσίγητοις, με-
• γαλύνωμεν πιστοί.

Τὸ φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἑχθροῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν

Ἰδιόμελον, δῖς. Ἥχος βαρύς.

Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν, καὶ τεταπεινωμένην, ἐπίσκεψαι Κύριε, ἰατρὲ τῶν νοσούντων, καὶ τῶν ἀπηλπισμένων λιμὴν ἀχείμασε· σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλθὼν Ἀντρωτῆς τοῦ Κόσμου, ἐγείραι ἐκ φθορᾶς τὸν παραπεσόντα· καὶ μέ προσπίπτοντα ἀνάστησον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ' ἢ μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀ-
γαλλόμενα ἀνεβῶν, αἱ Ἀθλοφόροι· Κύ-
ριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ἐμνοῦμέν σε πανάχραντε Θεοτόκε, καὶ δο-
ξαζομεν, ὃν ἐκύησας Θεὸν Λόγον, κρα-
ζόντες· Δόξα σοι.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπᾶριον τῆς Προφητείας.

Ἦτος γ.

Αντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ καὶ ὑπερ-
ασπιστὴς ἐστίν, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ψαλμός πζ.

Πτωχὸς ἐγώ εἰμι, καὶ ἐν κόποις ἐκ γαστή-
τός μου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα.

Ερευνήσεις Ἰσότητος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Μ'. 18.

Καὶ ἰδοὺ λέγει Κύριος· Τίτι ὁμοιώσατε τὸν Κύριον; καὶ τίτι ὁμοιωμάτι ὁμοιώσατε αὐτόν; μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον, περιεχύρυσσεν αὐτόν; ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν; Ξύλον γὰρ ἀσπιδιον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητεῖ, πῶς στήσῃ εἰκόνα αὐτῷ, καὶ ἵνα μὴ σαλευῖται. Οὐκ γνώσεσθε; οὐκ ἀκούσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς; Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ σὶ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ, ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν Οὐρανόν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν κατοικεῖν· ὁ δίδους ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τὴν δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν. Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν. Ἐπευσεν ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξηραίνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήφεται αὐτούς. Νῦν οὖν τίτι με ὁμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; Εἶπεν ὁ Ἄγιος· Ἀναβλέψατε εἰς τὸ ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδτε τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα· ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ· πάντας ἐπ' ὀνόματι καλεῖται ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν πρᾶτει ἰσχύος αὐτοῦ· οὐδέν τε ἔλαθε. Μὴ γὰρ εἶπεν Ἰακώβ, καὶ τί εἰλάλησας Ἰσραὴλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς μου τὴν κρίσιν μου ἀφείλε, καὶ ἀπέστη. Καὶ νῦν τίτι ἔγνως, εἰ μὴ ἠκουσας. Θεὸς ἐκείνων, Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς· οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδὲ ἐστὶν ἐξευρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ, δίδους τοῖς πεινώσιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνωμένοις λύπην. Πεινάσουσι γὰρ νεότεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσσονται. Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύν.

Εὐχομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυράσειά σου.

Στίχ. Τα ὅλη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾗ-
σόμεθα. ὁ κύριος θεὸς ἡμῶν, ὁ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΞΗΕΡΙΝΟΝ.

Ἀντί τῶν, **Πρὸς Κύριον**, στιχολογοῦμεν τὸ ἐν-
διάτακτον Κάθισμα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Εἰς δὲ τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5. καὶ ψάλλο-
μεν τοῦ Τριφιδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, ποιήμα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πρῶμα τὴν ἀγάπην ποιούμενοι, ἐγκρατεία
τῶν παθῶν, κατακρατήσωμεν πιστοί, καὶ
Θεῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἀνυψωθέντι ἐν Σταυρῷ, καὶ
λόγχῃ, κεντηθέντι τὴν πλευράν, βιώσαι, εὐα-
ρίστως ἐπειχθήμεν, ἵνα τρυφῇς ἀπολαύσω-
μεν, αἰωνίζουσης καὶ κρείττονος, δοξαζόντες,
τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εὐλῶ παλαι θάνατον, εὖρομεν, νῦν δὲ πάλιν
τὴν ζωὴν, διὰ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ.
τῶν παθῶν οὖν τὰς ὁρμαῖς, ἀπονεκρώσωμεν
πιστοί· καὶ φθάσαι, τὴν σωτήριον Ἀνάστασιν,
τὸν πάντων, Εὐεργέτην δυσωπήσωμεν, πράξεις
θεαίας λαμπόμενοι, καὶ ἀρεταῖς καλλυνόμενοι,
δοξαζόντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον, ποιήμα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν.

Ὁν ζωηφόρον Σταυρόν, αἰνοῦμέν σου Κύριε,
καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἱερά, τῆς σαρκὸς σου
παθήματα, τὴν λόγχην τε τὴν σφαγὴν, τοὺς
γέλωτας τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα καὶ
τὰ κολαφίσματα, σὺν τῇ πορφύρᾳ, καὶ τὸ
στέφος τὸ ἀκανθόπλεκτον· ἐν οἷς ἐκ τῆς κα-
ταράας πάντας, ἐκλυτρωσάμενος ἔσωσας ἡμᾶς.
Διὸ δυσωποῦμέν σε· Τῶν Νηστεῶν τὸν χρό-
νον, εἰρηνικῶς τελέσαι παράσχου ἡμῖν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Στιχηροθεοτοκίον.

Ἐσπέρης Προκείμενον. Ἦχος δ'. Υἱὸς πλ. δ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐσφ. ΙΕ'. Γ.

Εγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἀβραμ ἐν ὄρα-
ματι τῆς νυκτός, λέγων· Μὴ φοβοῦ Ἀ-
βραμ· ἐγὼ ὑπερασπίζω σου· ὁ μισθός σου πολ-
ὺς ἐστὶ σφόδρα. Λέγει δὲ Ἀβραμ· Δέσποτα
Κύριε, τί μοι δώσεις; ἐγὼ δὲ ἀπολύομαι ἄτε-
κνος· ὁ δὲ υἱὸς Μασέχ τῆς οἰκογενεῦς μου, οὗ-
τος Δαμασκὸς Ἐλάζερ. Καὶ εἶπεν Ἀβραμ·

Ἐπειδὴ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκας σπέρμα, ὁ δὲ οἰκο-
γενής μου κληρονομήσει με. Καὶ εὐθὺς φωνὴ
Κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτόν, λέγουσα· Οὐ κλη-
ρονομήσει σε οὗτος, ἀλλ' ὅς ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ,
οὗτος κληρονομήσει σε. Ἐξήγαγε δὲ αὐτόν ἐ-
ξω, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον εἰς τὸν Οὐ-
ρανόν, καὶ ἀρίθμησον τοὺς ἀστέρας, εἰ δυνησῇ
ἐξαριθμῆσαι αὐτούς· καὶ εἶπεν· Οὕτως ἔσται
τὸ σπέρμα σου. Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραμ τῷ
Θεῷ· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ ὁ Θεός, ὁ ἐξαγαγὼν
σε ἐκ χώρας Χαλδαιῶν, ὥστε δοῦναί σοι τὴν
γῆν ταύτην κληρονομήσαι. Εἶπε δὲ· Δέσποτα
Κύριε, κατὰ τί γνώσομαι, ὅτι κληρονομήσω αὐ-
τήν; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Λάβε μοι δάμαλιν τριετί-
ζουσας, καὶ αἶγα τριετίζουσας, καὶ κριὸν τριε-
τίζοντα, καὶ τρυγόνα, καὶ περιστερὰν. Ἐλαβε
δὲ αὐτῷ πάντα ταῦτα, καὶ διεῖλεν αὐτὰ μέσα,
καὶ ἔθηκεν αὐτὰ ἀντιπρόσωπα ἀλλήλοις· τὰ
δὲ ὄρνεα οὐ διεῖλε· κατέβη δὲ τὰ ὄρνεα ἐπὶ
τὰ σώματα, τὰ διχοτομήματα αὐτῶν· καὶ συ-
νεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ. Περί δὲ ἡλίου δυ-
σμάς, ἔκστασις ἐπέπεσε τῷ Ἀβραμ· καὶ ἰδού,
φόβος σκοτεινὸς μέγας ἐμπίπτει αὐτῷ· καὶ
ἐρρέθη πρὸς Ἀβραμ· Γινώσκων γνώση, ὅτι πά-
ροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ,
καὶ δουλώσουσιν αὐτούς, καὶ κακώσουσιν αὐ-
τούς, καὶ ταπεινώσουσιν αὐτούς τετρακόσια
ἔτη· τὸ δὲ ἔθνος, ὃ εἰάν δουλεύσωσι, κρινῶ
ἐγὼ μετὰ δὲ ταῦτα ἐξελεύσονται ὥδε μετὰ
ἀποσκευῆς πολλῆς. Σὺ δὲ ἀπελεύσῃ πρὸς τὴν
πατέρα σου ἐν εἰρήνῃ, τραφεὶς ἐν γῇ καλῇ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Υἱὸς πλ. δ'.

Ο' κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐσφ. ΙΕ'. Γ.

Ἡ σοφία δέδεται αἰσθήσει· καρδία δὲ
ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς· Θυσίαι ἀσεβῶν,
βδέλυγμα Κυρίῳ· εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων,
δεκταὶ παρ' αὐτῷ. Βδέλυγμα Κυρίῳ, ὁδοὶ ἀσε-
βῶν· διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ. Πα-
δεία ἀκάκου γνωρίζεται ὑπὲρ τῶν παριόντων·
οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχους, τελευτῶσιν αἰσχροῦς.
Ἄδης καὶ ἀπώλεια φανερά παρὰ τῷ Κυρίῳ·
πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδία τῶν ἀνθρώπων; Οὐκ
ἀγαπήσει ἀπαιδευτός τοὺς ἐλέγχοντας αὐτόν,
μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει. Καρδίας εὐφραι-

νομένης θαλλεῖ πρόσωπον, ἐν δὲ λύπαις οὐ-
σης, σκυθρωπάζει. Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθη-
σιν· στόμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσεται κακὰ.
Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν
προσδέχονται κακὰ· οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι
διαπαντός. Κρεῖσσον μερὶς μικρὰ μετὰ φόβου
Θεοῦ, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.
Κρεῖσσον ξεκισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φιλίαν
καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας,
Ἀνὴρ θυμῶδης παρασκευάζει μάχας· μακρό-
θυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραῖνει.
Μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις· ὁ δὲ
ἀσεβὴς ἐγείρει μάλλον. Ὅδοι ἀέργων ἐστρω-
μέναι ἀκάνθαις· αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων, λείαι.
Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἀπαξ.

Ἦχος πλ. α'.

Ε'ξωστρακισθεὶς τῆς εὐθείας ὁδοῦ σου, ὑπὸ
παθῶν ὁ δύστηνος κατεκρημνίσθη εἰς
βάραθρον. Λευΐτης δὲ σὺν Ἱερεὶ ἀθροισθέν-
τες, ἀπηξίωσαν· σὺ δὲ Χριστέ με ἠλέησας, καὶ
τῷ ὀπλῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἀμαρτίας τὸ
ἐγγραφον διαῤῥήξας, τῇ ἀπαθείᾳ ἐλάμπρυνας,
καὶ τῷ Πατρὶ συνέδρόν με πεποίηκας· ὅθεν
κραυγάζω· Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.
Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ἔτερον Ἰδιόμελον, ἀπαξ καὶ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ξ Ἱερουσαλὴμ κατέβην ἀπολισθίνας, τῶν
ἐν αὐτῇ τοῖς ἔθνεσι, γραφέντων ἐνταλμά-
των σου· εἰς Ἱερικὴν δὲ πορευόμενος, τῇ πρὸς
μimῆσει ὁρμῇ, τῶν ἐν αὐτῇ παλαιὰ διὰ κακίαν,
ὑπὸ σοῦ πρὸς φόνον ἐκδοθέντων τῷ λαῷ σου,
διὰ τῆς παρακοῆς, ψυχοφθόροις ἐνέτυχον πα-
θῆσαι, ὡς λησταῖς· ὑφ' ὧν πληγέντα, καὶ πα-
ραβραχὺ θανατωθέντα, ὁ τοῖς ἡλοῖς καὶ τῇ
λόγῃ, τὸ σῶμα τραυματισθεὶς ἐκουσίως, διὰ
ἀμαρτίας ἀνθρώπων, καὶ τὴν κοινὴν τελέσας
διὰ Σταυροῦ σωτηρίαν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἴασαί
με Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν
ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν
βασάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης
κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλοις
συναγαλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι
τῷ λαῷ σου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
κρεμάμενον, Ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, ταῖς

ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς,
εἰς σκότος μετεβάλετο· ἡ δὲ παναίμωνός σου
Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο·

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον·
καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Καθίσματα Σταυ-
ρώσιμα μετὰ τοῦ Σταυροθετοκίου τοῦ αὐτοῦ
Ἦ'χου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ξύλου γευσάμενος Ἀδάμ μὴ προσηκόντως,
τῆς ἀκρασίας τοὺς καρποὺς πικρῶς ἐ-
τρύγησεν· ὑψωθείς δὲ ἐν ξύλῳ τοῦτον ἐλυτρώ-
σω, Οἰκτίρμον, τῆς καταδίκης τῆς χαλεπῆς·
διό σοι ἀναβοῶμεν· Δίδου ἡμῖν, ἐγκρατεῦσθαι
Δέσποτα, ἀπὸ καρποῦ φθοροποιοῦ, καὶ πράτ-
τειν σου θελημα, ὅπως εὐρώμεν ἔλεος.

Σταυροθετοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα,
καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέν-
τα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούρ-
γων, ὀρώσα, τὰ σπλάγχνα ἡλγεις, καὶ μητρι-
κῶς, θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν!
τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς,
ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶ σου τὸ εὐ-
σπλάγχνον.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Τὸ ξύλον τὸ πανάγιον, ἀνυμνοῦντες τοῦ
Σταυροῦ, τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, προσκυ-
νοῦμέν σου αἰεὶ, Χριστέ ὁ Θεός· ἐν τούτῳ γὰρ
κατήσχυνας, ταῖς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ
ἔδωκας σημειώσιν, τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ·
ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Πάντας ἀξίωσον,
εὐθύμως εἰρηνεύοντας, ἀποπληρῶσαι τῆς Νη-
στείας τὸν χρόνον.

Σταυροθετοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἄμωμον Ποιμένα σε, καθορῶσα ἡ Ἀ-
μναῖς, ἐν ξύλῳ ἀναρτώμενον, θρηνηδοῦσα
μητρικῶς, ἐβόα· Θανάτω σε, Υἱὲ κατέκρινεν ὁ
ἀχάριστος λαός, ἀνθ' ὧν νεφέλην ἠπλώσας, εἰς
διαβάσιν αὐτῷ· οἶμοι ἀτεκνοῦμαι ἢ ἀνανδρος!
ἀλλ' ἐξανίστηθι, καὶ λάμψον Ἦλιε, καὶ δοξα-
σθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς τῶν γηγενῶν.

Οἱ Κανὼν τοῦ Μηναιου, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν
τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ γ'. Ὁδὴ.

Τριῳδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Κατακρίνας τὴν ἔχθραν, ἐν τῷ Σταυρῷ ἔτεινας, σοῦ Δικαιοκρίτα παλάμας· νῦν δὲ κατακρίτον, ὄντα με πταίσμασι, σῶσον τὸν ἄσωτον Σῶτερ, τὸν παραπικράναντα, σὲ τὸν μακρόθυμον.

Τὴν κτηνώδη ποθήσας, παθοποιὸν βίωσιν, σὲ τῶν ἐντολῶν ἐμακρύνθην, Σῶτερ πανάγαθε, ξένοις δουλούμενος, καὶ ἀκαθάρτοις πολίταις· νῦν δὲ ἐπιστρέφοντα, δέξαι καὶ σῶσόν με.

Μογγιλαίου ὡς παλαι, τὰς ἀκοὰς ἤνοιξας, ἀναξον ψυχῆς μου τὰ ὦτα, γνώμη κωφεύοντα, καὶ ἐνωτίζεσθαι, σοῦ τὸν σωτήριον λόγον, Ἰησοῦ ἀξίωσον, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Πρωτόκλητος πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν γέφυρα, τῶν Χριστιανῶν ἡ προστάτις, πάντα γινε Δέσποινα, περισταστούμενον, ταῖς συμφοραῖς με τὴ βίῃ, καὶ κλυδωνιζόμενον, Κόρη κυβέρνησον.

Ἔτερον Τριῳδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος β'. Στερωθέντα μου τὸν νοῦν.

Διὰ σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀνείλκυσάς με, ἐκ βαράθρων παθῶν, καὶ ἀνύψωσας Χριστέ εἰς τὰ οὐράνια.

Εκπετάσας ἐν Σταυρῷ, ταῖς παλάμας σου Χριστέ, τὰ ἔθνη πάντα, τὰ μακρὰν ἀπὸ σοῦ, ἡγκαλίσω κατεγγύς, στήναι τοῦ κράτους σου.

Δόξα Πατρί.

Τρισυπόστατε Μονάς, ὑπερούσιε Τριάς, Θεότης μία, ὁ Πατήρ, καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθεῖς, σῶζε τοὺς σέβοντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἀνείν' σε γηγενῶν, κατ' ἀξίαν ἱκανοῖ, Παρθενομήτορ; σὺ γὰρ ἐν γυναιξί, μόνη ὡφθης ἐκλεκτὴ, καὶ παμμακάριστος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανυψώθης ἐν Σταυρῷ, ἐλογχεύθης τὴν πλευράν, χολῆς ἐγεύσω, δι' ἐμὲ Ἰησοῦ, τὸν ἐκ τῆς παρακοῆς, παραπικράναντά σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῷ ἀκομήτῳ ὄμματι, ἐπιβλέψας με ἀπτερόν, τῷ τῆς ῥαθυμίας νυσταγμῷ κρατούμενον, καὶ ὑπνώ δουλεύοντα, τῶν ἡδονῶν ἐν κλίνῃ παθῶν, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ τὴν κεφαλὴν σου

προσκλίνας, καὶ θέλων ἀφυπνώσας, καὶ τὴν νύκτα μειώσας, Χριστέ τῆς ἀμαρτίας, φῶς ὦν δικαιοσύνης.

Πλουτοποιοῖς χάρισμασι, κοσμηθεῖς ἐκ βαπτίσματος, μᾶλλον τὴν πενίαν τῶν κακῶν ἠγάπησα, καὶ ξένος γεγένημαι, τῶν ἀρετῶν ὁ ταῖλας ἐγὼ, χώραν εἰς μακρὰν, ἀποδημήσας κακίας· διό με ἐπιστρέψας, ἐναγκαλίσαι Σῶτερ, τῷ σῷ Σταυρῷ τειγίζων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέθην παθῶν ἀπόρριψον, καὶ δακρύων ἐκζήτησον, τὸν καθαρτικὸν διὰ νηστείας οἶνον ψυχῇ, καρδίαν εὐφραίνοντα, καὶ ἡδοναῖς μαραίνοντα, καὶ τὰς τῆς σαρκὸς, ἀποτεφροῦντα καμίνοῦς, καὶ σπεῦσον τῷ παγέντι, διὰ σὲ ἐπὶ ξύλου, Χριστῷ συσταυρωθῆναι, καὶ ζῆσαι εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ πάντα γινε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλαῖς ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχυσας, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς, ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις· πρὸς σὲ γὰρ ἀνακραίω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς.

Τὸν σταυρωθέντα σαρκικῶς, καὶ θείκῶς μὴ παθόντα Ἰησοῦν, ὑμνοῦσιν οἱ Ἄγγελοι, καὶ ἡμεῖς οἱ γηγενεῖς, εἰς τῆς αἰῶνας ἅπαντας.

Εν τῇ σταυρώσει σου Χριστέ, τὸν ἐπονείδιστον θάνατον ἐλὼν, τὸν ἐπικατάρaton, ἔσωσας ἡμᾶς, φθορᾶς ἐκλυτρωσάμενος.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Χερουβικῶς σε ὦ Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος ὑμῶν, τὴν μίαν Θεότητα, ἀναρχον ἀπλῆν, καὶ πᾶσιν ἀκατάληπτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἐγκωμίαις σε Ἀγνή, λαμπρῶς γεραίρουσι, πᾶσαι αἱ γενεαί· τὸν Κτίστην γὰρ τέτοκας· ὦ θαῦμα φρικτὸν, καὶ ἔργον παμμακάριστον!

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάντα ὑπήνεγκας παθεῖν, ὑπὲρ ἐνός τοῦ σωθῆναί με Χριστέ· ὑμῶν σου τὴν Σταύρωσιν, τοὺς ἥλους, τὴν σφαγὴν, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν φωναῖς Ἀγγελικαῖς, ἐν Οὐρανοῖς δοξαζόμενον Θεόν, αἰνέσωμεν ἅπαντες
• οἱ γηγενεῖς, εἰς τοὺς αἰῶνας ἅπαντας.

Ὡς δ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο ῥῶν σε ἠπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτίνας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμῳ ἐκλονεῖτο Παμβασίλει, ἐθελουσίως βλέπουσα, πάσχοντα τὸν φύσει σε ἀκαθῆ· διό σε ἰκτεύω· Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἰατρὸς Χριστέ θεράπευσον.

Ο δούς σωτηριῶδεις καταλιπὼν, τὰς εἰς Ἀδὴν φερούσας δώδεκας, σκότος βαθύ, ἔχων περικύκλω τὰς ἡδονὰς, καὶ τῶν παθῶν τὸν ὄλισθον, καὶ τὴν καταγιγίδα τῶν πειρασμῶν· διό σε ἰκτεύω· Τῷ σὺ Σταυρῷ με σῶσον, Χριστέ ὡς μόνος πολυέλεος.

Χειρῶν συνεχόμενος πειρασμῶν, καὶ παθῶν τρικυμίαις ποντούμενος, καὶ ἡδονῶν, σάλῳ χειμαζόμενος χαλεπῶς, τὸ τῆς Νηστείας πέλαγος, ἔφθασα τὸ πρᾶγον καὶ γαλήνιον· ἐν ᾧ με κυβερνήσας, τῷ σὺ Σταυρῷ Οἰκτίρμον, πρὸς σωτηρίαν ἐγκαθάρμισον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες Παρθένε δίχα σπαράς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός, ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν· διό σε Θεοτόκον, καὶ γλαύσση καὶ καρδία, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν παρθενίαν σου.

Εκὼν ὑπέμεινας, σταυρωθῆναι Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα παράσχῃς πᾶσι ζωὴν, τοῦ θανάτου ἐκλυτρωσάμενος.

Ξύλῳ νεκρώμαι, καὶ Σταυροῦ ξύλῳ ἔζησα· ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς μου προσηλωθείς, τὸν ἐχθρόν μου ἐθανάτωσε.

Δόξα Πατρί.

Ὡς συνυπάρχοντα, τὸν Υἱὸν τῷ Γεννήτορι, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρόν, ἀμοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο αὔμα παράδοξον, καὶ ἐξαίσιον ἄκουσμα! πῶς καὶ ὡς μήτηρ τέκτεις Ἀγνή, καὶ οὐκ ἔγνωσ ὡς παρθένος φθοράν;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνῶ τὴν λόγην σου, ἀνυμνῶ καὶ τοὺς ἡλούς σου, τὸν σπόγγον τὸν κάλαμον τὸν Σταυρόν, δι' ὧν σέσωσμαι, Ἰησοῦ ὁ Θεός.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν παρθενίαν σου, Θεοτόκε αἰμίαντε, ἦν οὐ κατέφλεξε, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ὡς ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀίνων, τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος γ'.

Ὡς ὕψος τῶν ἀρετῶν, καταλιπεῖσαι ψυχὴν μου, ἐπὶ τὸ βάθος τῆς ἁμαρτίας κατελήλυθας, πονηροῖς ὁδοσταταῖς ἐμπασοῦσα· τραυματίων δὲ ὁδωδότην γέμουσα, κείσαι ἐρριμένη ἄπορος. Διὰ βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διὰ σὲ σταυρωθέντι, καὶ μωλύπας ἐκουσίως δεξαμένῳ· Ἐπαμειλήθητί μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Ἔτερον Ἰδιόμελον.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶν τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς ληστρικοῖς λογισμοῖς, τραυματισθεὶς ὁ δαίλαιος, ἡμίθνητος γέγονα Κύριε· Προφητῶν δὲ ὁ χορὸς παρεῖδεν, ἡμίθνη κατὰ τὴν τυγχάνοντα, καὶ τέχνας ἀνθρωπίνους ἀνέτρεψεν. Διὸ χαλεπῶς ἄδυνάμενος, ἐν ταπεινώσει καρδίας κραυγάζω σοι· Χριστέ ὁ Θεός, ἐπίχεε ὡς εὐσπλαγχνος, ἐπ' ἐμὲ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Χριστοῦ αἱ ἀήττητοι, οἱ παῖδες τὴν τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτολήθητε, βασάνους αἰκίζόμενοι νύφραινεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἱάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· προσβέυσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Πάναγνος ὡς εἶδ' ἐγὼ, σαρκὶ κρεμάμενον τῷ ξύλῳ, τὴν καρδίαν ἐπιτρώσκετο, καὶ ὠλόλυζε δακρύουσα· Δόξα, ποῦ μου ἔδυσ παμφίλτατε Ἰησοῦ, Υἱέ μου καὶ Κύριε; μὴ λίπης με μόνην, Χριστέ τὴν τεκοῦσάν σε.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος α'.

Ὡς αἰληδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμός ψα'.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φαῖλλεν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστη.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθείάν σου καθ' ἐκείστην.

Ἐπορεύε' εἰς Ἱερουσόου το Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΑ'. 4.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἑπέρχόμενα ἐγὼ εἰμι. Εἶδον ἔθνη, καὶ ἐφοβήθησαν· τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἐξέστησαν· ἤγγισαν, καὶ ἦλθον ἅμα, κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι, καὶ ἐρεῖ· Ἰσχυρεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρα, ἅμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ· Σύμβλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἡλας, θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινήσονται. Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα· οὐ ἀντελαβόμην ἀπ' ἁκρῶν τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπόν σοι. Παῖς μου εἰ· ἐξελεξάμην σε, καὶ ἐκ ἐγκατέλιπόν σε, μὴ φοβοῦ· μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου ὁ ἐκσχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλίσάμην σε τῇ δεξιᾷ μου τῇ δικαίᾳ. Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται, καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σοι· ζητήσεις αὐτούς, καὶ οὐ μὴ εὔρης τοὺς ἀνθρώπους, οἱ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ οὐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε· ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σου, ὁ λέγων σοι, Μὴ φοβοῦ, ἐγὼ βοηθός σου· μὴ φοβοῦ, Ἰακώβ, ὀλιγοστός Ἰσραὴλ· ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενός σε, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Προκείμενον. Ἦχος β'. Παλμός 4β'.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

ματίσμαι, καὶ ἐνθεν κεῖμαι γυμνὸς ἀρετῶν, ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ· Ἱερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μῶλωπι ὀδυκόμενον, διὰ τὸ ἀνίατον, παρορῶν, οὐκ ἐπιβλέπει· Λευΐτης δὲ πάλιν, μὴ φέρων τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐτὸς κατιδὼν, ἀνταπαρῆλθέ μοι· σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας, οὐκ ἐκ Σαταρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι, Χριστὲ ὁ Θεός, τῇ φιλανθρωπίᾳ σου, παρὰσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπ' ἐμέ, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Φωνὴ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου.

Μαρτυρικόν.

Εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, πρέπει τοῖς Ἁγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς αὐχένας, διὰ σέ τὸν κλίναντα Οὐρανούς καὶ καταβάντα· ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, διὰ σέ τὸν κενώσαντα ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δουλοῦ λαβόντα· ἐταπεινώθησαν ἕως θανάτου, τὴν πτωχείαν σου μεμύμενοι· ὦν ταῖς εὐχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς.

Σταχρὰ Προτίμια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου.

Εἴς ὅρις, σὺ τοὺς ἱερούς Μαθητάς σου, λογαζομένους Οὐρανούς ἔδειξας· τούτων ἱεραῖς μεσιτείαις, τῶν τῆς γῆς κακῶν με λύτρωσαι, δι' ἐγκρατείας ὑψῶν, συνήσεως ἐκείστοτε, τῆς πρὸς τὰ πάθη τὸν λογισμόν μου, ὡς οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπος.

Στίχ. Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην.

Εχόντες, πάντες τὸν καιρὸν τῆς Νηστείας, ὡς συνεργὸν θείων πράξεων, κλαύσωμεν ἐξ ὅλης καρδίας, καὶ τῷ Σωτῇ βοηθώμεν· Διὰ τῶν σῶν Μαθητῶν, Κύριε πολυέλεε, σῶσον τοὺς φόβῳ ἀνυμνοῦντας, τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν σου.

Ἐσπερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ἐνδοξὴν καὶ ἄχραντον.

Στίχ. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον.

Απόστολοι πανεύφημοι, οἱ τῷ Κόσμῳ πρεσβεύται, ἀσθενούντων ἰατροί, τῆς ὑγείας φύλακες, ἀμφοτέρωθεν ἡμᾶς συντηρήσατε, τῆς Νηστείας τὸν χρόνον δι' ὑμῶν, ἐν ἀλληλοῖς ἐνθέως ἐπηρεύοντες, τὸν νοῦν ἀνενόχλητον τῶν παθῶν φυλάττοντες, ἵνα ἁσώμεν Χριστῷ, ὡς νικητῇ ἐξανασταίντι, ὕμνον ἅπαντες.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προσχητικόν, σιγολογοῦμεν τὰ, Πρὸς Κύριον· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε· ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ ἑπόμενα· Σταχρὰ Ἰδιόμελα καὶ Προσόμοια, ἀρχόμενα ἀπὸ τὸν

Στίχον, Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστῳ αὐτῶν.

Σταχρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λησταῖς περιπεσὼν, ἐσυλήθην ὁ ταλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν ψυχὴν τετρα-

Ἔτερα Προσόμοια κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Ἦχος δ'. Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι.

Στίχ. Ἀπώλετο φυγὴ αἵ' ἐμοῦ.

Απας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν, καὶ τελωνῶν ἐκδεδαπάνηται· ἄρα δυνησόμεαι καὶ ἐν γῆρᾳ, μεταγινῶναι ἅπερ ἐξήμαρτον; Δημιουργε τῶν ἀπάντων, καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, Κύριε.

Βάρει συνέχομαι ἀμελείας, τῷ βορβόρῳ ἐγκυλινδούμενος, βέλει κεντούμενος τοῦ Βελιάρ, καὶ μολύνω τὸ κατ' εἰκόνα μου. Ἐπιστροφεὺ ἀμελούντων, καὶ λυτρωτὰ ἐπταισμένων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου.

Γέγονα πρόσκομμα τῶν ἀνθρώπων, γεωργήσας ὡς γηγενὴς γεηρά· γαίμην ὠμίλησα σὴ προστάξει, καὶ παρέβην μιάνας κοίτην ἐμὴν. Ὁ ἀπὸ γῆς πλαστοουργήσας, τὸ πλάσμα σου μὴ παρίδης Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Δήμιος γέγονα τῇ ψυχῇ μου, τῆς σαρκὸς μου πρόνοιαν ποτησάμενος· δαίμοσι παίγιον κατεστάθην, ἡδοναῖς δουλεύων καὶ ἀτοπήμασι. Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου φεῖσαι, φυγαδεύτα τῶν δαιμόνων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου.

Εκὼν ἐξήμαρτον ὑπὲρ πάντας, διὰ τοῦτο ἐγκαταλείμμαι· ἔχω ἀντίδικον τῆς ψυχῆς μου, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα καὶ σκοτίζει με. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ζήσεται ἔλεγεν ὁ Προφήτης, ἡ ψυχὴ μου Κύριε, καὶ αἰνέσει σε· ζήτησον πρόβατον πλανηθέν με, καὶ ἀρίθμησόν με τῇ ποιμνῇ σου· δός μοι καιρὸν μετανοίας, ἵνα γενάζων βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Ημαρτον ἡμαρτον ἀθετήσας, τὰ προστάγματα σου Χριστέ· ὁ Θεός· ἴλεως γενοῦ μοι, ὦ Εὐεργέτα, ἵνα βλέψω τοῖς ἐνδοθεν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀποφύγω τοῦ σκότους, καὶ μετὰ φόβου βοήσω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα.

Θῆρές με ἄγριοι περιέσχον, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν με ἄρπασον Δέσποτα· θέλεις γὰρ ἅπαντας τοῦ σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας εἰσελθεῖν· πάντας ἀνθρώπους ὡς Κτίστης, καὶ μετὰ πάντων με σῶσον· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε.

Ιᾶμα γίνου μοι Εὐεργέτα, λυτρωτὰ σωτήρ μου καὶ μὴ ἀπώσῃ με· ἴδε με κείμενον ἀνομίαις, καὶ ἀνάστησόν με ὡς παντοδύναμος, ἵνα καὶ γὼ ἐξαγγέλλω, τὰς πράξεις μου καὶ βοῶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε.

Κρύψας τὸ τάλαντον τὸ δοθέν μοι, ὡς ἀγνώμων δοῦλος τῇ γῇ κατέχωσα· καὶ γὰρ ὡς ἄχρηστος κατεκρίθην, καὶ οὐ τολμῶ λοιπὸν ἐξαιτῆσαί σοι· ὡς ἀνεξίκακος αἰκτειρόν με, ἵνα καὶ γὼ ἀνακραίζω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός.

Λίμνην ἐξήρανας παθημάτων, τῆς Αἰμορροούσης ἀφῇ κρασπέδου σου· λήψομαι ἄφεσιν ἐγκλημάτων, ἀδιστακτῶ πίστεϊ σα προσερχόμενος. Δέξαι καὶ ὡς ἐκείνην, καὶ ἴασαί μου τὸ ἄλγος. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος.

Μέλλεις καθέζεσθαι ἐπὶ θρόνου, ὁ ποιήσας λόγῳ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· μέλλομεν ἅπαντες παραστῆναι, ἐξαγγέλλοντές σοι τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· πρὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν μετανοίᾳ με δέξαι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη.

Νεῦσον τῷ ὄμματι τῷ εὐσπλαγχνῷ, καὶ γενῆ μοι ἴλεως μόνε Σωτήρ· νάματα δώρησαι ἱματίων, τῇ ἀθλίᾳ μου καὶ ταλαιπώρῳ ψυχῇ· ἀπόσμηξον ἐκ τῆς ῥύπης, τῶν ἔργων μου ἵνα μέλψω· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ξίφη νῦτρέπισεν ὁ Βελιάρ, ἐκθηρεῦσαι σπεύδων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· ξένον ἐποίησέ με Οἰκτίρμον, φωτισμοῦ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου σου. Ὁ κραταιὸς ἐν ἰσχυρί, τούτου σκευῶν ἄρπασόν με· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ολος τοῖς πάθεσιν ἐδουλώθην, ἐγκαταλείψας νόμον καὶ νόμους γραφάς· ὅλον με

ἴασαι εὐεργέτα, δι' ἐμέ κατ' ἐμέ γεγονώς ἀγαθὸν· ἐπίστρεψόν με οἰκτίρμον, ὁ τῶν παθῶν καθαυρέτης· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πόρνη τοῖς δαίкруσι καταβρέχει, τοὺς ἀχράντους τε καὶ τιμίους πόδας σου, πάντας προτρέπουσα τοῦ προστρέχειν, καὶ λαμβάνειν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων αὐτῶν. Αὐτῆς τὴν πίστιν παράσχου, καί μοι Σωτὴρ τοῦ βοᾶν σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πύπον καθάρισον τῆς ψυχῆς μου, ὁ δι' ἐμέ πτωχεύσας καὶ νηπιάσας σαρκί· ῥανίδα ἐλέους σου καταπέμψας, τῷ ἀσθενεῖ καὶ τεθλασμένῳ Χριστέ· ἀπόπλυνον ἐκ τοῦ ῥύπου, ἰάτρευσον ἀσθενοῦντα. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στήριξον Δέσποτα τὴν ψυχὴν μου, σοὶ προστρέχειν καὶ σοὶ δουλεύειν αἰεὶ· σκέπη ὑπάρχεις γάρ μου καὶ φύλαξ, καὶ ἀντίληψις καὶ βοήθεια· ἀξιώσον Θεὲ Δόγε, βοᾶν με ἐν παρρησίᾳ· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶχος ἀπόρρητον ἡμῖν γενοῦ, Ἰησοῦ Σωτὴρ καὶ ἐλεῆμον Θεέ· τρόποις καὶ ἔργοις καὶ πατηλαῖς γάρ, συμπεπτώκαμεν, ἀλλ' ἀνάστησον, ὡς εὐεργέτης τὸ πλάσμα, καὶ διαλλάγηθι ὡς οἰκτίρμων· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ποῖός ὁ ἄσωτος ἐγενόμην, διασκορπίσας τὸν πλοῦτον, λιμῷ νῦν τήκομαι· ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγω, ὥσπερ ἐκείνον δέξαι με Πάτερ ἀγαθὲ, καὶ μέτοχον τῆς τραπέζης, ἀξιώσον τοῦ βοᾶν σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φθόνῳ ἐξέβαλε Παραδείσου, τὸν Πρωτόπλαστον ὁ ἀρχέκακος· φάσκων τὸ Μνήσθητι ἐπὶ ξύλου, ὁ Ληστής ἀπέλαβε τὸν Παραδεισον· ἐγὼ δὲ πίστει καὶ φόβῳ, τὸ Μνήσθητί μου, βοᾶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀνάγαγε τοῦ βυθοῦ ὁ Θεός· χάριν καὶ ἐλεός

μοι παράσχου, τῇ πρεσβείᾳ τῆς παναμώμου Μητρὸς, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, καὶ τῶν Ἀγίων σου πάντων· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλλόντα δέξαι με κατ' ἐκάστην, ὁ Ἀμνὸς ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν μου· ψυχὴν καὶ σῶμά μου ὁλοκλήρως, εἰς τὰς χεῖράς σου παρατίθημι· καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, χρεωσικῶς ἐκβοᾶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο τῆς ἀφάτου σου εὐσπλαγχνίας, ὑπεράγαθε ἀνεξίκακε Κύριε! ὦ ἀναμάρτητε καὶ οἰκτίρμον, μή με ἀπορρίψῃς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ὅπως καὶ γὰρ εὐχαρίστως, χαίρων καὶ ψάλλων βοᾶ σοι· Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει! ὦ τοῦ ξένου τόκου τὸ ὑπερθαύμαστον! ὦ πῶς Παρθένος βρέφος σε φέρει, ἐν ἀγκαλίαις ταύτης τὸν Ποιητὴν καὶ Θεόν! ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθῆναι, καταδεχάμενος εὐεργέτα, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλωμαι, σῶσόν με.

Εἰσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εὐθύς· Ἐσπέρας. Προκείμενον· Ἦχος δ'. Ψαλμός γγ'. Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. Ὑψώθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 1.

Εγένετο Ἀβραμ ἑτῶν ἑννενηκονταεννέα. Καὶ ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσκει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σου· καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἴδου ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔση πατήρ πλήθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ· ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη· καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναί σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρμα-

τός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμός γε'.

Ἀ"σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 20.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρίβαι, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Ὑπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἶπῃ καίριόν τι καὶ κалὸν τῷ κακῷ. Ὅδοι ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τοῦ ἁδου σωθῇ. Οἴκου ἐβρίστων κατασπᾶ Κύριος, ἐσήριξε δὲ ὄριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. Ἐλεημοσύναι καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι· τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου, ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ. Καρτεῖαι δικαίων μελετῶσι πίστεις· στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακόν. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει. Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ, εὐφραίνει καρδίαν· φήμη δὲ ἀγαθὴ παιάνει ὅσα. Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. Ὁ δὲ ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτὸν· ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἑαυτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης. Ὅσῳ μέγας εἴ, τοσοῦτον ταπεινὸν σεαυτὸν, καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εὐρήσεις χάριν. (Κεφ. ΙΕ'. 3). Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἐδραζων πνεύματα Κύριος. Κυλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδραστήσονται οἱ λογισμοί σου. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτὸν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς

ὑψηλοκαρδῖος· χειρὶ δὲ χειρας βαλὼν ἀδίκησε, οὐκ ἀθωωθήσεται. Ἀρχὴ δὲ ἀγαθῆς τὸ ποιῆν δίκαια, δεκταὶ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἢ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὐρήσει γνώσιν μετὰ δικαιοσύνης· οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὐρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης· φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακῇ. Κρεῖσσον ὀλίγη λήψε μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. Καρδία ἀνδρὸς λογίζεσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἶνου. Τὰ δὲ Ἀποδείπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίοις.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΤΙΚΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, περὶ ὥραν δ'. τῆς νυκτὸς σημαίνει. Καὶ συναχθέντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλοῦῖα, καὶ τὰ Τριαδικὰ, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον τῆς Ἑβδομάδος. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὸ ἐνδιάκτον Καθίσμα τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ μετὰ τὴν Στιχολογ. λέγομεν τὰ Καθίσματα Ἀποστολικά καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἦχου, καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας εἰς δόσεις δύο. Εἶτα, μετὰ τὸν Ν. ψαλμόν, ἀρχόμεθα εὐθὺς ψάλλειν τὸν Κανὸνα ἀργῶς καὶ ἐν κατανύξει, ποιοῦντες εἰς καθὲν Τροπάριον μετανοίας γ'. καὶ λέγοντες·

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με.

Κανὼν ὁ Μέγας.

Ποίημα τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετό μοι εἰς
- σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
- αὐτόν· Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου, καὶ ὑψώσω
- αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδοξάσται. Δίς.

Τροπάρια.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν, τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις; ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω Χριστέ, τῇ νῦν θρηνηδίᾳ; ἀλλ' ὥς εὐσπλαγχνός μοι δός, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχῇ, σὺν τῇ σαρκί σου τῷ πάντων Κτίστη, ἐξομολογοῦ· καὶ ἀπόσχου λοιπόν, τῆς πρὶν ἀλογίας, καὶ προσάγαγε Θεῷ, ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῇ παραβαίσει παραζηλώσας, ἔγνω ἐμαυτὸν, γυμνωθέντα Θεοῦ, καὶ τῆς αἰδίου, βασιλείας καὶ τρυφῆς, διὰ τὰς ἀμαρτίας μου.

Οἱμοὶ τάλαινα ψυχῇ! τί ὠμοκώθης τῇ πρώτῃ Εὐᾷ; εἶδες γὰρ κακῶς, καὶ ἐτρώθης πικρῶς, καὶ ἤψω τοῦ ξύλου, καὶ ἐγεύσω προπετῶς, τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὐᾶς αἰσθητῆς, ἡ νοητῇ μοι κατέστη Εὐᾷ, ὁ ἐν τῇ σαρκί, ἐμπαθὴς λογισμὸς, δεικνὺς τὰ ἡδέα, καὶ γεύομενος αἰεὶ, τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Παξίως τῆς Ἐδέμ, προξερρίφη ὡς μὴ φυλάξας, μίαν σου Σωτῆρ, ἐντολὴν ὁ Ἀδὰμ· ἐγὼ δὲ τί πάθω, αἰθετῶν διαπαντός, τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Καὶν ὑπελθὼν, μαιφονίαν τῇ προαιρέσει, γέγονα φονεὺς, συνειδότι ψυχῆς, ζώσας τὴν σάρκα, καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς, ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἀβελ Ἰησοῦ, οὐχ ὠμοκώθην δικαιοσύνη· δῶρά σοι δεκτά, οὐ προσῆξα ποτέ, οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν, οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὅς ὁ Καὶν καὶ ἡμεῖς, ψυχῇ ἀθλία τῷ πάντων Κτίστη, πράξεις ῥυπαράς, καὶ θυσίαν ψεκτὴν, καὶ ἄχρηστον βίον, προσηγάγομεν ὁμοῦ· διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεὺς, ζωπλαστήσας ἐνέσθηκάς μοι, σάρκα καὶ ὅστα, καὶ πνοὴν καὶ ζωὴν. Ἀλλ' ὦ Ποιητά μου, Δυτρωτά μου καὶ Κρεττά, μετανοοῦντα δεῖξαι με.

Ἐξαγγέλλω σοι Σωτῆρ, τὰς ἀμαρτίας, ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματός μου, πληγὰς, ἃς μοι ἔνδον, μαιφόνου λογισμαί, ληστρικῶς ἐναπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἡμαρτον Σωτῆρ, ἀλλ' αἶδα ὅτι φιλάνθρωπος εἶ· πλήττεις συμπαθῶς, καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς· δακρύοντα βλέπεις, καὶ προτρέχεις ὡς Πατὴρ, ἀνακαλῶν τὸν Ἀσωτον.

Ερρίμμενον με Σωτῆρ, πρὸ τῶν πυλῶν σου, καὶ ἐν τῷ γήρει, μή με ἀπορρίψης, εἰς Ἀδου κενόν· ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους, ὡς φιλάνθρωπος μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ο λησταῖς περιπεσὼν, ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου· ὅπως ὑπ' αὐτῶν τετρα-

ματίσμαι νῦν· ἐπλήσθην μολώπων. Ἀλλ' αὐτὸς μοι ἐπιστάς, Χριστέ Σωτῆρ ἰάτρευσάν.

Γερεύς με προῖδων, ἀντιπαρῆλθε, καὶ ὁ Δευῆτης, βλέπων ἐν δεινοῖς, ὑπερεῖδε γυμνόν. Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας, ἀνατείλας Ἰησοῦς, σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ο Ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων πάντων τὰς ἀμαρτίας, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προσέρχομαί σοι τῷ Πλαστουργῷ μου· ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξη με Σωτῆρ, μὴ ἀπορρίψῃς τοῦ σου προσώπου, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δὸς, παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἐκούσια Σωτῆρ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου, καὶ τὰ φανερά, καὶ κρυπτά καὶ γνωστά, καὶ ἄγνωστα πάντα, συγχωρήσας ὡς Θεός, ἰλάσθητι, καὶ σῶσόν με.

Ἐκ νεότητος Σωτῆρ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαρυσάμην, ἔλον ἐμπαθῶς, ἀμελῶν ῥαθυμῶν, παρῆλθον τὸν βίον· διὸ κράζω σοι Σωτῆρ· Κἂν ἐν τῷ τέλει σῶσόν με.

Τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις, ἔρημος εἰμί, ἀρετῶν εὐσεβῶν· λιμώττων δὲ κράζω· Ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, προφθάσας σὺ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω Ἰησοῦ· Ἠμάρτηκά σοι, ἰλάσθητί μοι, ἄρον τὸν κλοιόν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δὸς, δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύων ὁρμάς· ἀλλ' ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, εἰς τὸν αὐτὸν Ἰησὺν, καὶ Εἰρμόν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σὺ ἡ Ὁσία Μαρία βοήθει.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ὑμῶν.

Σὴν μοι δίδου φωταυγῇ, ἐκ θείας ἀνωθεν προμηθείας, χάριν ἐκφυγεῖν, τῶν παθῶν σκοτασμόν, καὶ ἄσαι προθύμως, τοῦ σου βίου τὰ τερπνὰ, Μαρία κατορθώματα.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Ποκύψασα Χριστοῦ, τοῖς θείοις νόμοις τούτῳ προσῆλθες, τὰς τῶν ἡδονῶν ἀκα-

Δέκτους ὁρμαῖς, λιποῦσα καὶ πᾶσαν, ἀρετὴν πανευλαβῶς, ὡς μίαν ἐκατέρωθως.

Τροπάριον τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κεσίαις σου ἡμᾶς, Ἀνδρέα ῥῦσαι παθῶν ἀτίμων, καὶ τῆς βασιλείας, νῦν Χριστοῦ κοινωνοὺς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, ἀνυμνοῦντάς σε κλεινέ, ἀνάδειξον δεόμεθα.

Δόξα Πατρί.

Υπερούσιε Τριάς, ἡ ἐν Μοναδί προσκυνημένη, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς εὐσπλαγχνός μοι δός, δάκρυα κατανύξεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, καὶ προστασία τῶν σέ ὑμνούντων, ἄρον τὸν κλοιὸν, ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἀμαρτίας· καὶ ὡς Δέσποινα ἀγνή, μετανοοῦντα δέξαι με.

Ωδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ρόσεχε, Οὐρανέ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί,
- ἐπιδημήσαντα.

Τροπάρια.

Πρόσεχε, Οὐρανέ καὶ λαλήσω· γῆ ἐνωτίζου φωνῆς, μετανοούσης Θεῷ, καὶ ἀνυμνούσης αὐτόν.

Πρόσχε μοι, ὁ Θεὸς ὡς οἰκτίρμων, ἰλέω ὄμματί σου, καὶ δέξαι μου, τὴν θερμὴν ἐξομολόγησιν.

Ημάρτηκα, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ἀλλ' οἴκτειρον ὡς Θεός, Σωτὴρ τὸ ποίημά σου.

Ζἄλη με, τῶν κακῶν περιέχει, εὐσπλαγχνε Κύριε· ἀλλ' ὡς τῷ Πέτρῳ καί μοι, τὴν χεῖρα ἐκτεινον.

Τὰ δάκρυα, τὰ τῆς Πόρνης Οἰκτίρμον, καὶ γὰρ προβάλλομαι· Ἰλάσθητί μοι Σωτὴρ, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ημαύρωσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, ταῖς τῶν παθῶν ἡδοναῖς, καὶ ὅλως ὅλον τὸν νοῦν, χοῦν ἀπετέλεσα.

Διέρρηξα, νῦν τὴν στολὴν μου τὴν πρώτην, ἣν ἐξυφάνατό μοι, ὁ Πλαστουργὸς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός.

Ενδεδυμαι, διερρήγμενον χιτῶνα, ὃν ἐξυφάνατό μοι, ὁ ὄφεις τῇ συμβουλῇ, καὶ κατασχύνομαι.

Προσέβλεψα, τοῦ φυτοῦ τὸ ὠραῖον, καὶ ἡπατήθην τὸν νοῦν, καὶ ἔνθεν κεῖμαι γυμνός, καὶ κατασχύνομαι.

Ετέκταινον, ἐπὶ τὸν νῶτόν μου πάντες, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παθῶν, μακρίνοντες κατ' ἐμοῦ, τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Απώλεσα, τὸ πρωτόκτιστον κάλλος, καὶ τὴν εὐπρέπειάν μου, καὶ ἄρτι κεῖμαι γυμνός, καὶ κατασχύνομαι.

Κατέρραψε, τοὺς δερματίνους χιτῶνας, ἡ ἀμαρτία καί μοι, γυμνώσασά με τῆς πρὶν, Θεοῦφάντου στολῆς.

Περίκειμαι, τὸν στολισμὸν τῆς αἰσχύνης, καθάπερ φύλλα συκῆς, εἰς ἐλεγχον τῶν ἐμῶν, αὐτεξουσίῶν παθῶν.

Εστόλισμαι, κατεστιγμένον χιτῶνα, καὶ ἡμαγμένον αἰσχρῶς, τῇ ῥύσει τῆς ἐμπαδοῦς, καὶ φιληδόνου ζωῆς.

Εσπίλωσα, τὸν τῆς σαρκὸς μου χιτῶνα, καὶ κατερρύπωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Σωτὴρ, καὶ κατ' ὁμοίωσιν.

Υπέπεσα, τῇ τῶν παθῶν ἀχθηδόνι, καὶ τῇ ἐνύλῳ φθορᾷ· καὶ ἔνθεν νῦν ὁ ἐχθρός, καταπιέζει με.

Φιλούλον, καὶ φιλοκτήμονα βίον, τῆς ἀκτησίας Σωτὴρ, προκρίνας νῦν τὸν βαρύν, κλοιὸν περίκειμαι.

Εκόσμησα, τὸν τῆς σαρκὸς ἀνδριάντα, τῇ τῶν αἰσχρῶν λογισμῶν, ποικίλῃ περιβολῇ, καὶ κατακρίνομαι.

Τῆς ἔξωθεν, ἐπιμελῶς εὐκοσμίας, μόνῃς ἐφρόντισα, τῆς ἐνδον ὑπεριδῶν, θεοτυπώτης σκηνῆς.

Μορφώσας μου, τὴν τῶν παθῶν ἀμορφίαν, ταῖς φιληδόνοις ὁρμαῖς, ἐλυμηνάμην τοῦ νοῦ τὴν ὠραιότητα.

Κατέχρωσα, τῆς πρὶν εἰκότος τὸ κάλλος, Σῶτερ τοῖς πάθεσιν· ἀλλ' ὡς ποτὲ τὴν δραχμὴν, ἀναζητήσας εὐρέ.

Ημάρτημα, ὥσπερ ἡ Πόρνη βοῶ σοι, μόνος ἡμάρτηκά σοι· ὡς μύρον δέχου Σωτὴρ, καί μοι τὰ δάκρυα.

Ωλίσθησα ὡς ὁ Δαυὶδ ἀκολάστως, καὶ βεβορβόρωμαι· ἀλλ' ἀποπλύναις καί με, Σωτὴρ τοῖς δάκρυσι.

Ιλάσθητι, ὡς ὁ Τελώνης βοῶ σοι, Σῶτερ Ἰλάσθητί μοι· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐξ Ἀδὰμ, ὡς ἐγὼ ἡμαρτέ σοι.

Οὐ δάκρυα, οὐδὲ μετάνοιαν ἔχω, οὐδὲ κατανύξιν· αὐτὸς μοι ταῦτα Σωτὴρ, ὡς Θεός δώρησαι.

Τὴν θύραν σου, μὴ ἀποκλείσῃς μοι, τότε Κύριε, Κύριε· ἀλλ' ἀνοιξόν μοι αὐτήν, μετανοοῦντί σοι.

ἐλάνθρωπε, ὁ πάντα θεῶν σωθῆναι, σὺ ἀνακαλεσαί με, καὶ δεῖξαι ὡς ἀγαθός, μετανοοῦντά με.

ἰκύνει, τοὺς στεναγμοὺς τῆς ψυχῆς μου, καὶ τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, προσδέχου τοὺς σταλαγμοὺς· Σωτήρ καὶ σωσὸν με.

Θεοτοκίον.

ἄχραντε, Θεοτόκε Παρθένε, μόνῃ πανύμνητε, ἰκέτευε ἐκτενῶς, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰρμός ἄλλος.

• δέτε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάζας πάλαι ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρί τῇ ἐμῇ.

• δέτε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός· ἐκωτίζου ψυχὴ μου, τοῦ Κυρίου βοῶντος· καὶ ἀποσπασθῆτι τῆς πρώτης ἁμαρτίας, καὶ φοβοῦ ὡς δικαστὴν, καὶ ὡς κριτὴν καὶ Θεόν.

• ἵνι ὁμοιωθῇς, πολυαμάρτητε ψυχὴ; εἰ μὴ τῷ πρώτῳ Καῖν, καὶ τῷ Λάμεχ ἐκείνῳ, λιθοκτονήσας τὸ σῶμα κακουργίαις, καὶ κτείνασα τὸν νοῦν, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς.

• ἄντας τοὺς πρὸ νόμου, παραδραμοῦσα ὡς ψυχὴ, τῷ Σηθ οὐχ ὁμοιωθῇς, οὐ τὸν Ἐνὼς ἐμιμήσω, οὐ τὸν Ἐνὼχ τῇ μεταθέσει, οὐ τὸν Νῶε· ἀλλ' ὡφθῇς πενιχραί, τῆς τῶν δικαίων ζωῆς.

• ὦν ἐξήνοιξας, τοὺς καταρράκτας τῆς ὀργῆς, τοῦ Θεοῦ σου ψυχὴ μου, καὶ κατέκλυσας πᾶσαν, ὡς γῆν τὴν σάρκα καὶ τὰς πράξεις καὶ τὸν βίον, καὶ ἔμεινας ἐκτός, τῆς σωστικῆς κιβωτοῦ.

• ἄνδρα ἀπέκτεινα, φησὶν, εἰς μωλωπα ἐμοί, καὶ νεανίσκον εἰς τραῦμα, Λάμεχ θρηγῶν ἐβόα· σὺ δὲ οὐ τρέμεις ὡς ψυχὴ μου ῥυπωθεῖσα, τὴν σάρκα καὶ τὸν νοῦν, κατασπιλώσασα.

• πῶς ἐξήλωσα, Λάμεχ τὸν πρῶτον φονευτὴν, τὴν ψυχὴν ὥσπερ ἄνδρα, τὸν νοῦν ὡς νεανίσκον, ὡς ἀδελφὸν δέ μου τὸ σῶμα ἀποκτείνας, ὡς Καῖν ὁ φονεὺς, ταῖς φιληδόναις ὁρμαῖς!

• ὕργον ἐσοφίσω, οἰκοδομῆσαι ὡς ψυχὴ, καὶ ὀχύρωμα πῆξαι, ταῖς σαῖς ἐπιθυμίαις, εἰμὴ συνέχεν ὁ Κτίστης τὰς βουλαῖς σου, καὶ κατέαξεν εἰς γῆν, τὰ μηχανήματά σου.

• ἔτρωμαι, πέπληγμαι· ἰδοὺ τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, τὰ καταστιζαντά μου, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα· ἰδοὺ τὰ τραύματα, τὰ ἔλκη, αἱ πληρώσεις, βοῶ σοι, αἱ πληγαί, τῶν αὐθαιρέτων μου παθῶν.

ἔβρεξε Κύριος, παρὰ Κυρίου πῦρ ποτὲ, ἀνομίαν ὀργῶσαν, πυρπολήσας Σοδόμων· σὺ δὲ τὸ πῦρ ἐξέκαυσας τὸ τῆς γενένης, ἐν ᾧ μέλλει ψυχὴ, συγκατακαίεσθαι πικρῶς.

• ἴδετε καὶ ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ ἐρευνῶν καρδίας, καὶ κολάζων ἐννοίας, ἐλέγχων πράξεις, καὶ φλογίζων ἁμαρτίας, καὶ κρίνων ὀρφανόν, καὶ ταπεινόν καὶ πτωχόν.

• ὦσα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

• ἡ πλῶσας χεῖράς σου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, Μαρία ἐν ἀβύσσῳ, κακῶν βυθιζομένη· καὶ ὡς τῷ Πέτρῳ φιλανθρωπῶς χεῖρα βόηθείας, ἐξέτεινε τὴν σὴν, ἐπιστροφὴν πάντως ζητῶν.

• ὦσα τοῦ Θεοῦ.

• ὦλη προθυμία, πόθῳ προσέδραμες Χριστῷ, τὴν πρὶν τῆς ἁμαρτίας, ὁδὸν ἀποστραφεῖσα, καὶ ἐν ἐρήμοις ταῖς ἀβάτοις τρεφομένη, καὶ τούτου καθαρῶς, τελοῦσα θείας ἐντολαῖς.

• ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

• ὦμεν ἴδωμεν, φιλανθρωπίαν ὡς ψυχὴ, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὰ τοῦτο πρὸ τέλους, αὐτῷ σὺν δάκρυσι, προσπέσωμεν βοῶντες· Ἀνδρέου ταῖς λιταῖς, Σῶτερ ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ.

• ἄναρχε ἀκτιστε, Τριάς ἀμέριστε Μοναῖς, μετανοοῦντά με δεῖξαι, ἡμαρτηκότα σώσον· σὸν εἰμι πλάσμα, μὴ παρίδης, ἀλλὰ φεῖσαι καὶ ῥύσαι, τοῦ πυρός τῆς καταδίκης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

• ἄχραντε Δέσπονα, Θεογεννητορ ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ, τὸν ἐλεήμονα καὶ Κτίστην καὶ Υἱόν σου, ἰλέωσαι καὶ ἐμοί, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Ἐξομολογούμεθα σοι Σωτήρ.

• ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Τροπάρια.

• πῦρ παρὰ Κυρίου ψυχὴ, Κύριος ἐπιβρέξας, τὴν γῆν Σοδόμων πρὶν κατέφλεξεν.

• εἰς τὸ ὅρος σώζου ψυχὴ, ὥσπερ ὁ Λῶτ ἐκεῖνος, καὶ εἰς Σηγῶρ προανασώθητι.

• εὗγε ἐμπρησμόν ὡς ψυχὴ, φεῦγε Σοδόμων καῦσιν, φεῦγε φθορὰν θείας φλογώσεως.

• ἔξομολογοῦμαί σοι Σωτήρ· ἡμαρτον ἡμαρτόν σοι· ἀλλ' ἄντες ἄφες μοι ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἡμαρτόν σοι μόνος ἐγὼ, ἡμαρτον ὑπὲρ πάν-
τας, Χριστέ Σωτήρ μὴ ὑπερίδῃς με.

Σὺ εἰ ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ζήτησόν με τὸν ἄρ-
να, καὶ πλανηθέντα μὴ παρίδῃς με.

Σὺ εἰ ὁ γλυκὺς Ἰησοῦς, σὺ εἰ ὁ Πλαστοργός
μου· ἐν σοὶ Σωτήρ δικαιοθήσομαι.

Ἄγια Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ω Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς ἐκ πλά-
νης, καὶ πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε Θεοδόχε Γαστήρ· χαῖρε Θρόνε Κυ-
ρίου· χαῖρε ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰρμός ἄλλος.

• **Σ**τερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐν-
• **Σ**τολῶν σε, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου·
• ὅτι μόνος Ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Δίς.

Πηγὴν ζωῆς κέντημαι, σὲ τοῦ θανάτου τὸν
καθαίρετήν, καὶ βοῶ σοι ἐκ καρδίας μου,
πρὸ τοῦ τέλους· Ἡμαρτον ἱλάσθητι σῶσόν με.

Τοὺς ἐπὶ Νῶε Σωτήρ, ἡσεληγότας ἑμμη-
σάμην, τὴν ἐκείνων κληρωσάμενος, κα-
ταδίκην, ἐν κατακλυσμῷ καταδύσεως.

Ἡμάρτηκα Κύριε, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί
μοι· οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις ἡμαρτεν, ἐν ἀν-
θρώποις, ὃν οὐχ ὑπερέβην ταῖς πταισμάσι.

Τὸν Χαὶμ ἐκείνον ψυχὴν, τὸν πατραλοῖαν μι-
μησαμένην, τὴν αἰσχύνην οὐκ ἐκαλύψας,
τοῦ πλησίον, ὀπισθοφανῶς ἀνεκάλυψας.

Τὴν εὐλογίαν τοῦ Σὴμ, οὐκ ἐκληρώσω ψυχὴν
ἀθλία· οὐ πλατεῖαν τὴν κατάσχεσιν, ὡς
Ἰάφεθ, ἔσχευ ἐν τῇ γῇ τῆς ἀφένσεως.

Εκ γῆς Χαρράν ἐξελθε, τῆς αἵμαρτίας ψη-
χῇ μου δεῦρο, εἰς γῆν ρέουσαν αἰείζων,
ἀφθαρσίαν, ἣν ὁ Ἀβραὰμ ἐκληρώσατο.

Τὸν Ἀβραὰμ ἤκουσας, κάλλαι ψυχῇ μου κα-
ταλιπόντα, γῆν πατρίαν, καὶ γενόμενον,
μετανάστην· τούτου τὴν προαίρεσιν μέμνησαι.

Εν τῇ δρυὶ τῇ Μαμβρῇ, φιλοξενήσας ὁ Πα-
τριάρχης, ταῦς Ἀγγέλους ἐκληρώσατο,
μετὰ γῆρας, τῆς ἐπαγγελίας τὸ θῆραμα.

Τὸν Ἰσαὰκ τάλαινα, γνοῦσα ψυχῇ μου κα-
τὴν Δυσίαν, μυστικῶς ὀλοκαρπούμενον,
τῷ Κυρίῳ, μέμνησαι αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν.

Τὸν Ἰσμαὴλ ἤκουσας, νῆφε ψυχῇ μου ἐκ-
διωχθέντα, ὡς παιδίσκης ἀποκύημα,
βλέπε μήπως, ὁμοίον τι πάθης λαγνεύουσα.

Τῇ Ἀγαρ κάλλαι ψυχῇ, τῇ Αἰγυπτίᾳ παρω-
μοιώθης, δουλωθείσα τὴν προαίρεσιν, καὶ
τεκοῦσα, νέον Ἰσμαὴλ, τὴν αὐθάδειαν.

Τὴν Ἰακώβ κλίμακα, ἔγνωε ψυχῇ μου δε-
κνυομένην· ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια· τί
μὴ ἔσχευ, βάσιν ἀσφαλῆ, τὴν εὐσέβειαν;

Τὸν Ἰερὲα Θεοῦ, καὶ βασιλεία μεμονωμένον,
τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφομοίωμα, τοῦ ἐν κό-
σμῳ, βίου ἐν ἀνθρώποις μιμήτητι.

Μὴ γένη στήλη αἰὼς, ψυχῇ στραφεῖσα· εἰς
τὰ ὀπίσω, τὸ ὑπόδειγμα φοβεῖτω σε, τῶν
Σοδόμων, ἄνω εἰς Σηγῶρ διασωθῇτι.

Τὸν ἐμπρησμόν ὥσπερ Λῶτ, φεῦγε ψυχῇ
μου τῆς αἵμαρτίας· φεῦγε Σόδομα καὶ
Γόμορρα· φεῦγε φλόγα, πάσης παραλόγου
ὀρέξεως.

Ελέησον Κύριε, ἐλέησόν με ἀναβοῶ σοι, ὅτε
ἤξεις μετ' Ἀγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι
κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Τὴν δέησιν Δέσποτα, τῶν σὲ ὑμνούντων μὴ
ἀπορρίψης· ἀλλ' αἰκτείρησον φιλόφρονε,
καὶ παράσχου, πίστει αἰτουμένοις τὴν ἀφένειν.
Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Συνέχομαι κλύδων, καὶ τρικυμῖα Μήτηρ
πταισμάτων· ἀλλ' αὐτὴ με νῦν διάσωσον,
καὶ πρὸς ὄρμον, θείας μετανόιας εἰσάγαγε.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Ικέσιον δέησιν, νυκὶ Ὅσια προσαγαγοῦσα,
πρὸς τὴν εὐσπλαγχνον πρεσβεία σου, Θεο-
τόκον, ἀνοιξόν μοι θείας εἰσόδους σου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς σαῖς λιταῖς δώρησαι, κῆμοι τὴν λύ-
σιν τῶν ὀφλημάτων, ὦ Ἀνδρέα Κρήτης
Πρόεδρε· μετανόιας, σὺ μυσταγωγός γάρ παν-
άριστος.

Δόξα Πατρί.

Μονὰς ἀπλῇ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν
Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς
σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτακίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ
Θεοκυῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύνησας· ξέ-
νον θαῦμα, μέινασα Παρθένος θηλαίζουσα.

Καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν.

Εἶτα τὸ παρὸν Κάθισμα, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Φωστῆρες Θεαυγεῖς, τοῦ Σωτῆρος αὐτόπται,
φωτίσατε ἡμᾶς, τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου,
ὅπως ὡς ἐν ἡμέρᾳ, νῦν εὐσχημόνως περιπατή-
σωμεν, φέγγει τῆς ἐγκρατείας, νυκτῶδη· πάντα
ἀποδιώκοντες, καὶ τὰ λαμπρὰ κατιδόμεν Χρι-
στοῦ, Παθήματα χαίροντες.

Ἐτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν Ἀποστόλων δωδεκαὶς ἡ δεολεκτος, ἱε-
τηρίαν τῷ Χριστῷ νῦν προσάγαγε, τὸ
ἡσυχίας στάδιον πάντας διανύσαι, τελούντας
ἐν κατανύξει τὰς προσευχάς, ποιούντας ἐν
προθυμίᾳ τὰς ἀρετάς, ὅπως αὐτῷ προφθάσω-
μεν, ἰδεῖν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐνδοξον Ἀ-
νάστασιν, δόξαν αἶνον προσάγοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱὸν καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
Θεοτόκε ἱκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρή-
νην τῇ Οἰκουμένῃ εὐλκρινῇ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν
πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγ-
χώρησιν, καὶ Βασιλείας Οὐρανῶν, δι' ἅκραν ἀ-
γαθότητα, ἀξιώσαι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ ταῦτα ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Τριῳδία
ἀνευ μετανοιών, ἐν οἷς στιχολογούμεν καὶ
τὴν δ'. Ὡδήν.

Τριῳδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή δ'. Ἦχος πλ. δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Εγκρατεῖα συζήσαντες, οἱ πεφωτισμένοι
Χριστοῦ Ἀπόστολοι, ἐγκρατείας τὸν και-
ρὸν ἡμῖν, μεσιτεῖαις θείαις εὐμαρίζουσι.

Δωδεκάχορδον ὄργανον, μέλος ἐκελάδησε τὸ
σωτήριον, Μαθητῶν χορὸς ὁ ἐνθεος, πο-
νηρὰ συγγέων μελωδήματα.

Επομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν
ὕψηλιον κατηρδεύσατε, τὸν αὐχμὸν ἀπα-
διώξαντες, τῆς πολυθείας Παμμακάριστοι.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως
πολιτευσάμενον, ἡ τεκῆσα τὸν ὑψώσαντα,
τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ἐτερον Τριῳδιον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐ-
φοβήθην, κατενόησα, τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασα τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

Α'ποστόλων ἡ πάνσεπτος, χοροστασία τῷ
πάντων Κτίστη, δυσωπούσα παρακλη-
θῆτι, ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοὺς ἀνευφημοῦντάς σε.

Ως ἐργάται ὑπάρχοντες, Χριστοῦ Ἀπόστο-
λοι πάντα Κόσμον, θείῳ λόγῳ γεωρ-
γήσαντες, προσηγάγετε καρποὺς αὐτῷ πᾶν-
τοτε.

Α'μπελῶν ἐγενήθητε, Χριστῷ τῷ ὄντως ἡγα-
πημένῳ· τὸν γὰρ αἶνον τὸν τοῦ Πνεύ-
ματος, ἐξεβλύσατε τῷ Κόσμῳ Ἀπόστολοι.

Δόξα Πατρί.

Υ'περάρχιε σύμμορφε, πανσθενεστάτη Τριάς
ἀγία, Πάτερ Λόγε Πνεῦμα ἅγιον, Θεὸς
φῶς καὶ ζωὴ, φύλαττε τὴν ποίμνην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε· χαῖρε λυχνία λαμ-
παδηφόρε· χαῖρε ὅρος ἀγιάσματος· μι-
βωτὴ τῆς ζωῆς, Ἀγίων ἀγία σκηνή.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**'κήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύ-
• ριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθέ-
• νου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι καὶ
• ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην·
• δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δίς.

Τροπάρια.

Τὰ ἔργα σου μὴ παρίδης, τὸ πλάσμα σου
μὴ παρόψης Δικαιοκρίτα· εἰ καὶ μόνος
ἡμάρτον ὡς ἄνθρωπος, ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον
φιλάνθρωπε· ἀλλ' ἔχεις ὡς Κύριος πάντων τὴν
ἐξουσίαν, ἀφίεναι ἀμαρτήματα.

Ε'γγίζει ψυχὴ τὸ τέλος, ἐγγίζει καὶ οὐ φρον-
τίζεις, οὐχ ἐτοιμάζῃ· ὁ καιρὸς συντέμνει,
διανίστηθι· ἐγγὺς ἐπὶ θύρας ὁ Κριτὴς ἐστίν·
ὡς ὄναρ, ὡς ἄνθος ὁ χρόνος τοῦ βίου τρέχει·
τί μάτην ταραττόμεθα;

Α'νάνηψον ὦ ψυχὴ μου, τὰς πράξεις σου, ὡς
εἰργάσω ἀναλογίζου, καὶ ταύτας ἐπ' ἑ-
ψεσι προσάγαγε, καὶ σταγόνας στάλαξον δα-
κρύων σου· εἰπέ παρρησίᾳ τὰς πράξεις, τὰς
ἐνθυμήσεις, Χριστῷ, καὶ δικαιώθητι.

Οὐ γέγονεν ἐν τῷ βίῳ, ἀμαρτήματα θυδῆ
πράξεις οὐδὲ κακία, ἣν ἐγὼ Σωτὴρ ρύκ-
ἐπλημμέλησα, κατὰ νοῦν καὶ λόγον καὶ προαί-
ρεσιν, καὶ θέσει, καὶ γνώμῃ, καὶ πράξει ἐξα-
μαρτήσας, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

Ε'ντεῦθεν καὶ κατεκρίθην, ἐντεῦθεν κατεβε-
κάσθην ἐγὼ ὁ τάλας, ὑπὸ τῆς αἰκίας
συνειδήσεως, ἧς οὐδὲν ἐν κόσμῳ βιαιότερον.
Κριτὰ λυτρωτά μου καὶ γνώστα, φεῖσαι καὶ
ρύσαι, καὶ σῶσόν με τὸν δοῦλόν σου.

Η'κλίμαξ ἦν εἶδε παλαι, ὁ μέγας ἐν Πα-
τριαρχαῖς, δεῖγμα ψυχῇ μου, πρακτικῆς
ὑπάρχει ἐπιβάσεως, γνωστικῆς τυγχάνει ἀνα-
βάσεως· εἰ θέλεις οὖν πράξει, καὶ γνώσει καὶ
θεωρίᾳ, βιοῦν, ἀνακατήσθητι.

Τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας ὑπέμεινε δι' ἐνδειαν ὁ Πατριάρχης, καὶ τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς ἤνεγκε, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιέμενος, ποιμαίνων, πικτεῦων, θυλεύων, ἵνα ταῖς δύο, γυναῖκας εἰσαγάγῃται.

Γυναῖκάς μοι δύο νόει, τὴν πράξιν τε καὶ τὴν γνώσιν ἐν θεωρίᾳ· τὴν μὲν Λεῖαν πράξιν ὡς πολύτεκνον, τὴν Ῥαχήλ δέ, γνώσιν ὡς πολύπονον· καὶ γὰρ ἄνευ πόνων, οὐ πράξις οὐ θεωρία, ψυχὴ κατορθωθήσεται.

Ερηγόρησον ὦ ψυχὴ μου, ἀρίστευσον ὡς ὁ μέγας ἐν Πατριαρχαῖς, ἵνα κτήσῃ πράξιν μετὰ γνώσεως, ἵνα χρηματίσῃ νοῦς ὁρῶν τὸν Θεόν, καὶ φθάσῃ τὸν ἄδυτον γνώφον ἐν θεωρίᾳ, καὶ γένη μεγαλέμπορος.

Τοὺς δώδεκα Πατριαρχὰς, ὁ μέγας ἐν Πατριαρχαῖς παιδοποιήσας, μυστικῶς ἐστήριξέ σοι κλίμακα, πρακτικῆς ψυχῇ μου ἀναβάσεως, τοὺς παῖδας, ὡς βάρη, ταῖς βάσεις ὡς ἀναβάσεις, πανσόφως ὑποθέμενος.

Ε'σαῦ τὸν μεμνημένον, ζηλοῦσα ψυχὴ ἀπέδου τῷ πτερνιστῇ σου, τὰ τοῦ πρώτου καλλοὺς πρωτοτόκια, καὶ τῆς πατρικῆς εὐχῆς ἐξέπεσας, καὶ δις ἐπτερνίσθης ἀθλία, πράξει καὶ γνώσει· διὸ νῦν μετανόησον.

Ε'δῶμ ὁ Ἡσαῦ ἐκλήθη, δι' ἄκραν θηλυμανίας ἐπιμιξίαν· ἄκρασίᾳ γὰρ αἰεὶ πυρούμενος, καὶ ταῖς ἡδοναῖς κατασπιδόμενος· Ἐδῶμ ὠνομάσθη, ὃ λέγεται θερμασία, ψυχῆς φιλαμαρτήμονος.

Ε'ὡβ τὸν ἐπὶ κοπρίας, ἀκούσασα ὦ ψυχὴ μου δικαιοθέντα, τὴν αὐτοῦ ἀνδρίαν οὐκ ἐζήλωσας, τὸ στερρόν οὐκ ἔσχες τῆς προθέσεως, ἐν πᾶσιν, οἷς ἔγνων, οἷς οἶδας, οἷς ἐπειράσθης, ἀλλ' ὥφθης ἀκαρτέρητος.

Ο' πρότερον ἐπὶ θρόνου, γυμνὸς νῦν ἐπὶ κοπρίας καθηλωμένος· ὁ πολὺς ἐν τέκνοις καὶ περιθλεπτος, ἅπαις ἀφερέσιμος αἰφνίδιον· παλάτιον γὰρ τὴν κοπρίαν, καὶ μαργαρίτας, τὰ ἔλκη ἐλογίζετο.

Βασίλειον τὴν ἀξίαν, διαῖμα καὶ πορφύραν ἡμφιεσμένος, πολυκτήμων ἄνθρωπος καὶ δίκαιος, πλούτῳ ἐπιβρίθων καὶ βοσκήμασιν, ἐξαίφνης τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τὴν βασιλείαν, πτωχεύσας ἀπεκείρατο.

Εἰ δίκαιος ἦν ἐκεῖνος, καὶ ἄμεμπτος παρὰ πάντας, καὶ οὐκ ἀπέδρα, τὰ τοῦ πλάνου ἐνεδρα καὶ σκῆμματα, σὺ φιλαμαρτήμων οὐσα τάλαινα, ψυχὴ τί ποιήσεις, εἴαν τι τῶν ἀδοκῆτων, συμβῇ ἐπενεχθῆναί σοι;

Τὸ σῶμα κατερρύπωθην, τὸ πνεῦμα κατεσπιδώθην, ὅλος ἠλκώθην· ἀλλ' ὡς ἰατρός Χριστέ ἀμφοτέρω, διὰ μετανοίας μοι θεράπευσον, ἀπόλουσον, κάθαρσον, πλύνον, δεῖξον χιόνος, Σωτὴρ μου καθαρώτερον.

Τὸ Σῶμά σου καὶ τὸ Αἷμα, σταυρούμενος ὑπὲρ πάντων, ἔθηκας Λόγε· τὸ μὲν Σῶμα, ἵνα ἀναπλάσῃς με, τὸ δὲ Αἷμα, ἵνα ἀποπλύνῃς με· τὸ πνεῦμα παρέδωκας, ἵνα ἐμὲ προσάξῃς, Χριστέ τῷ σῷ Γεννήτορι.

Εἰργάσω τὴν σωτηρίαν, ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Κτίστης, ἵνα σωθῶμεν· ἐκουσίως ξύλῳ ἀνεσαύρωσαι, ἢ Ἐδεμ κλεισθεῖσα ἀνεώγνυτο· τὰ ἄνω, τὰ κάτω, ἢ κτίσις, τὰ ἔθνη πάντα, σωθέντα προσκυνοῦσί σε.

Ενέσθω μοι κολυμβήθρα, τὸ Αἷμα τὸ ἐκ πλευρᾶς σου, ἅμα καὶ πόμα, τὸ πηγάσαν ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἵνα ἐκατέρωθεν καθαίρωμαι, χριόμενος, πίνων, ὡς χρίσμα καὶ πόμα Λόγε, τὰ ζωηρά σου λόγια.

Ευμνὸς εἰμι τοῦ Νυμφῶνος, γυμνὸς εἰμι καὶ τοῦ γάμου, ἅμα καὶ δεῖπνον· ἢ λαμπὰς ἐσθῆσθι ὡς ἀνέλαιος· ἢ παστὰς ἐκλείσθι μοι καθεύδοντι· τὸ δεῖπνον ἐβρώθη· ἐγὼ δὲ χεῖρας καὶ πόδας, δεθεῖς ἔξω ἀπερρίμμαι.

Κρατῆρα ἢ Ἐκκλησίαν, ἐκτίσατο τὴν Πλευράν σου τὴν ζωηφόρον, ἐξ ἧς ὁ διπλοῦς ἡμῖν ἐξέβλυσε, κρουνὸς τῆς ἀφέσεως καὶ γνώσεως, εἰς τύπον τῆς παλαι, τῆς νέας, τῶν δύο ἅμα, Διαθηκῶν Σωτὴρ ἡμῶν.

Ο' χρόνος ὁ τῆς ζωῆς μου, ὀλίγος καὶ πλήρης πόνων καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακαλέσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἄλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Υ'φήγορος νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκὴ καὶ μάτην· μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσῃς με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν, παράσχου μοι μόνε Οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα, καὶ τούτῳ συναρίθμησον.

Ε'ξήμαρτον ἐνυβρίσας, τὸ σκεῦος τὸ τῆς σαρκός μου, οἶδα Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακαλέσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἄλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Αὐτείδωλον ἐγενόμην, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν μου, βλάπτων Οἰκτίρμον· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παράλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακαλέσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἄλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Οὐκ ἤκουσα τῆς φωνῆς σου, παρήκουσα τῆς γραφῆς σου, τοῦ Νομοθέτου· ἀλλ' ἐν μετανοίᾳ με παύλαβε, καὶ ἐν ἐπιγνώσει ἀνακάλεσαι· μὴ γένωμαι κτῆμα, μὴ βρώμα τοῦ ἀλλοτρίου· Σωτὴρ αὐτός με οἴκτειρον.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Α'σώματον πολιτείαν, ἐν σώματι μετελθούσα, χάριν Ὁσία, πρὸς Θεοῦ μεγίστην ὄντως εἴληφας, τῶν πιστῶς τιμώντων σε προΐστασο· διὸ δυσωποῦμεν· Παντοίων πειρατηρίων, ἡμᾶς εὐχαῖς σου λύτρωσαι.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ.

Μεγάλων ἀτοπημάτων, εἰς βάθος κατενεχθεῖσα, οὐ κατεσχέθης· ἀλλ' ἀνέδραμες λογισμῷ κρείττονι, πρὸς τὴν ἀκροτάτην διαπραξέως, σαφῶς ἀρετὴν παραδόξως, Ἀγγελῶν φύσιν, Μαρία καταπλήξασα.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Α'νδρέα Πατέρων κλέος, εὐχαῖς σου μὴ ἐπὶ λάθῃ καθικετεύων, παρестῶς Τριάδα τὴν ὑπέρθεον, ὅπως λυτρωθῶμεν τῆς κολάσεως, οἱ πόθῳ προστάτην σε θεῖον, ἐπικαλοῦντες, τὸ Κρήτης ἐγκαλλώπισμα. Δόξα Πατρί.

Α'μέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον τοῖς προσώποις θεολογῶ σε, τὴν Τριαδικὴν μίαν Θεότητα, ὡς ὁμοβασίλειον, καὶ σύνθρονον· βοῶ σοι τὸ Ἄσμα, τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ τίκεις, καὶ παρθενεῖς, καὶ μένεις δι' ἀμφοτέρων, φύσει Παρθένος· ὁ τεχθεὶς καινίζει νόμους φύσεως, ἡ νηδὺς δὲ κύει μὴ λοχεύουσα. Θεὸς ὅπου θέλει, νικάται φύσεως τάξις· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται.

Ὡδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισόν με δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐγώ, ἐν τοῖς
• προστάγμασί σου, καὶ διδάξόν με Σωτὴρ,
• ποιεῖν τὸ θελήμα σου. Δίς.

Τροπάρια.

Ε'ν νυκτὶ τὸν βίον μου διήλθον αἰεὶ· σκότος γὰρ γέγονε, καὶ βαθεῖά μοι ἀχλύς, ἡ νύξ τῆς ἁμαρτίας· ἀλλ' ὡς ἡμέρας υἱόν, Σωτὴρ ἀναδιδεῖξόν με.

Τὸν Ῥουβὶμ μιμούμενος ὁ ταλας ἐγώ, ἐπραξά ἄθεσμον, καὶ παράνομον βουλήν, κατὰ Θεοῦ ὑψίστου, μάναις κοίτην ἐμήν, ὡς τοῦ πατρὸς ἐκείνου.

Ε'ξομολογοῦμαι σοι Χριστέ Βασιλεῦ· Ἡμαρτον ἡμαρτον, ὡς οἱ πρὶν τοῦ Ἰωσήφ,

ἀδελφοὶ πεπρακότες, τὸν τῆς ἀγνείας καρπὸν, καὶ τὸν τῆς σωφροσύνης.

Υπὸ τῶν συγγόνων ἡ δικαία ψυχὴ, δέδοτο, πέπρατο, εἰς δουλείαν ὁ γλυκύς, εἰς τύπον τοῦ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὅλη ψυχὴ, ἐπραθῆς τοῖς κακοῖς σου.

Ιωσήφ τὸν δίκαιον καὶ σώφρονα νοῦν, μίμησαι τάλαινα, καὶ ἀδόκιμε ψυχὴ, καὶ μὴ ἀκολασταίνου, ταῖς παραλόγοις ὁρμαῖς, αἰεὶ παρανομοῦσα.

Εἰ καὶ λάκκῳ ὥκησε ποτὲ Ἰωσήφ, Δέσποτα Κύριε, ἀλλ' εἰς τύπον τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἐγέρσεώς σου· ἐγὼ δὲ τί σοι ποτὲ, τοιοῦτο προσενέγκω;

Τοῦ Μωσέως ἤκουσας τὴν θίβην ψυχὴ, ὑδάσι κύμασι, φερομένην ποταμοῦ, ὡς ἐν θαλάμῳ πάλαι, φυγοῦσα δράμα πικρὸν, βουλῆς Φαραωνίου.

Εἰ ταῖς μαίαις ἤκουσας κτεινούσας ποτὲ, ἀνθηθὸν τάλαινα, τὴν ἀρρένωπὸν ψυχὴ, τῆς σωφροσύνης πράξιν· νῦν ὡς ὁ μέγας Μωσῆς, τιθηνοῦ τὴν σοφίαν.

Ὡς Μωσῆς ὁ μέγας τὸν Αἰγύπτιον νοῦν, πλήξασα τάλαινα, ἐκ ἀπέκτεινας ψυχὴ· καὶ πῶς οἰκήσεις λέγε, τὴν ἔρημον τῶν παδῶν, διὰ τῆς μετανοίας;

Τὰς ἐρήμους ὥκησεν ὁ μέγας Μωσῆς· δεῦρο δὴ μίμησαι, τὴν αὐτοῦ διαγωγὴν, ἵνα καὶ τῆς ἐν βάτῳ, θεωφανείας ψυχὴ, ἐν θεωρίᾳ γένη.

Τὴν Μωσέως ῥάβδον εἰκονίζου ψυχὴ, πλήττουσαν θάλασσαν, καὶ πηγνύουσαν βυθόν, τύπῳ Σταυροῦ τοῦ θείου· δι' οὗ δυνηθήσῃ καὶ σὺ, μεγάλα ἐκτελέσαι.

Α'αρὼν προσέφερε τὸ πῦρ τῷ Θεῷ, ἄμωμον ἄδολον· ἀλλ' Ὀφνεὶ καὶ Φινεές, ὡς σὺ ψυχὴ προσῆγον, ἀλλότριον τῷ Θεῷ, ῥεμπωμένον βίον.

Ὡς βαρὺς τῇ γνώμῃ Φαραὼ τῷ πικρῷ, γέγονα Δέσποτα, Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ὑποβρύχιος νοῦς· ἀλλὰ βοήθησόν μοι.

Τῷ πηλῷ συμπέφυρμαι ὁ ταλας τὸν νοῦν· πλύνόν με Δέσποτα, τῷ λουτήρι, τῶν ἐμῶν, δακρύων δέομαί σου, τὴν τῆς σαρκὸς μου στολὴν, λευκαῖνας ὡς χιόνα.

Ε'ὰν ἐρευνήσω μου τὰ ἔργα Σωτὴρ, ἅπαντα ἀνθρώπων, ὑπερβάντα ἐμαυτὸν, ὁρῶ ταῖς ἁμαρτίαις, ὅτι ἐν γνώσει φρενῶν, ἡμαρτον, οὐκ ἀγνοία.

Φείσαι φείσαι Κύριε τοῦ πλάσματος σου· ἡμαρτον, ἄντες μοι, ὅτι φύσει καθαρὸς, αὐτὸς ὑπάρχεις μόνος, καὶ ἄλλος πλὴν σου οὐδεὶς, ὑπάρχει ἔξω ῥύπου.

Δὶ ἐμέ Θεός ὢν ἐμορφώθης ἐμέ, ἔδειξας θαύματα, ἱασάμενος λεπρούς, καὶ παραλύτους σφίγγας, Αἰμόρρου στήσας Σωτήρ, ἀφ᾽ ἡ κρασπέδου ῥύσιν.

Τὴν Αἰμόρρουν μίμησαι ἀθλία· ψυχὴ· πρόσδραμε κράτησον, τοῦ κρασπέδου τοῦ Χριστοῦ, ἵνα ῥυσθῇς μαστίγων, ἀκούσης δὲ παρ' αὐτοῦ· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Τὴν χαμαὶ συγκύπτουσιν μιμου ὦ ψυχὴ· πρόσσελθε πρόσπεσον, τοῖς ποσὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα σε ἀνορθώσῃ, καὶ βηματίσης ὀρθῶς, τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου.

Εὶ καὶ φρέαρ Δέσποτα ὑπάρχεις βαθύ, βλύσόν μοι νάματα, ἐξ ἀχρύντων σου φλεβῶν, ἵν' ὡς ἡ Σαμαρεῖτις, μηκέτι πίνων διψῶ· ζωῆς γὰρ ῥεῖθρα βλύζεις.

Σιωαὶμ γενέσθω μοι τὰ δάκρυά μου, Δέσποτα Κύριε, ἵνα νίψωμαι κἀγὼ, τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἴδω σε νοερῶς, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων.

Ὁσίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Α'συγκρίτῳ ἔρωτι πανόλβιε, Ξύλον ποθήσασα, προσκυνῆσαι τῆς ζωῆς, ἡξίωσαι τοῦ πόθου· ἀξίωσον οὖν κἀμέ, τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης.

Ὁσίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ρ'εἶθρον Ἰορδάνειον περάσασα, εὖρες ἀνάπαυσιν, τὴν ἀνώδυνον σαρκὸς, ἡδονὴν ἐκφυγοῦσα· ἥς καὶ ἡμᾶς ἐξελοῦ, σαῖς προσευχαῖς Οσία.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ,

Ο'ς παιμένων ἄριστον Ἀνδρέα σοφὲ, πρόκριτον ὄντα σε, πόθῳ δέομαι πολλῶ, καὶ φόβῳ σαῖς πρεσβείαις, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, καὶ ζωῆς αἰωνίου. Δόξα Πατρί.

Σὲ Τριάς δοξαζόμεν τὸν ἕνα Θεόν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀπλὴ εἰσία Μονὰς, αἰεὶ προσκυνεμένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἡμφιάσατο τὸ φύραμά μου, ἀφθονε ἄνανδρε, Μητροπαρθενε, Θεός, ὁ κτίσας τοὺς αἰῶνας, καὶ ἥνωσεν ἑαυτῷ, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Ε'δόθησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ ἐπήκουσέ μου, ἐξ

• Ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου. Δίς.

Τροπάρια.

Τὰ δάκρυα, Σωτήρ τῶν ὀμμάτων μου, καὶ τοὺς ἐκ βάθους στεναγμούς, καθαρῶς προσφέρω, βρώσης τῆς καρδίας· Ὁ Θεός ἡ μάρτηκά σοι, ἱλασθητί μοι.

Ε'ξένευσας, ψυχὴ τοῦ Κυρίου σου, ὥσπερ Δαθάν, καὶ Ἀβειρών· ἀλλὰ φείσαι κἀξόν, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἵνα μὴ τὸ χάσμα, τῆς γῆς σε συγκαλύψῃ.

Ω'ς δάμαλις, ψυχὴ παροιστρήσασα, ἐξομώσῃς τῷ Ἐφραίμ· ὡς δορκὰς ἐκ βρόχων, ἀνάσωσον τὸν βίον, πτερωθεῖσα πράξει, καὶ νῦν καὶ θεωρία.

Η' χεὶρ ἡμᾶς, Μωσέως πιστώσεται, ψυχὴ πῶς δύναται Θεός, λερωθέντα βίον, λευκάναι καὶ καθάραι· καὶ μὴ ἀπογνῶς σεαυτήν, κἄν ἐλερωθῇς.

Τὰ κύματα, Σωτήρ τῶν πταισμάτων μου, ὡς ἐν θαλάσῃ ἐρυθρᾷ, ἐπαναστραφέντα, ἐκάλυψέ με ἄφνω, ὡς τοὺς Αἰγυπτίους, ποτὲ καὶ τοὺς τριστάτας.

Α'γνώμονα, ψυχὴ τὴν προαίρεσιν, ἔσχες ὡς πρὶν ὁ Ἰσραὴλ· τοῦ γὰρ Δεῖου μάϊνα, προέκρινας ἀλόγως, τὴν φιλήδονον, τῶν παιδῶν ἀδηφαγίαν.

Τὰ ὕεια, κρέα καὶ τοὺς λέβητας, καὶ τὴν Αἰγύπτιον τροφήν, τῆς ἐπουρανίου, προέκρινας ψυχὴ μου, ὡς ὁ πρὶν ἀγνώμων, λαὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τὰ φρέατα, ψυχὴ προετίμησας, τῶν Χανααναίων ἐννοιῶν, τῆς φλεβὸς τὴν πέτραν· ἐξ ἧς ὁ τῆς σοφίας, ποταμὸς προχέει, κρουνούς θεολογίας.

Ο'ς ἐπληξέ, Μωσῆς ὁ θεράπων σου, ῥάβδῳ τὴν πέτραν τυπικῶς, τὴν ζωοποιόν σου, Πλευρὰν προδιετύπου· ἐξ ἧς πάντες πόμα, ζωῆς Σωτήρ ἀντλοῦμεν.

Ε'ρεύνησον, ψυχὴ κατασκόπευσον, ὡς Ἰησοῦς ὁ τῇ Ναυῇ, τῆς κληροδοσίας, τὴν γῆν ὅποια ἐστὶ, καὶ κατοίκησον, ἐν αὐτῇ δι' εὐνομίας.

Α'νάστηθι, καὶ καταπολέμησον, ὡς Ἰησοῦς τὸν Ἀμαλήκ, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη, καὶ τοὺς Γαβαωνίτας, τοὺς ἀπατηλοὺς, λογισμοὺς, αἰεὶ νικῶσα.

Διαβηθι, τοῦ χρόνου τὴν ῥέουσαν, φύσιν ὡς πρὶν ἡ Κιβωτός, καὶ τῆς γῆς ἐκείνης, γενεὴ ἐν κατασχεσεί, τῆς ἐπαγγελίας, ψυχὴ· Θεὸς κλεῖει.

Ω'ς ἔσωσας, τὸν Πέτρον βοήσαντα, Σῶσον, προφθάσας με Σωτήρ, τοῦ θνητός με ρῦσαι, ἐκτείνας σου τὴν χεῖρα, καὶ ἀνάγαγε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Λ·μένα σε, γινώσκω γαλήνιον, Δέσποτα Δέσποτα Χριστέ· ἀλλ' ἐκ τῶν ἀδύτων, βυθῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ τῆς ἀπογνώσεώς με, προφθάσας ρῦσαι.

Εγώ εἰμι, Σωτήρ ἦν ἀπώλεσας, πάλαι βασιλεῖον δραχμὴν· ἀλλ' ἀνάψας λύχνον, τὸν Πρόδρομόν σε Λόγε, ἀναζήτησον, καὶ εὗρε τὴν σὴν εἰκόνα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Ἦνα παθῶν, φλογμὸν κατασβέσεις, δακρύων ἔβλυζες αἶει, ὀχετοὺς Μαρία, ψυχὴν πυρπολουμένην· ὧν τὴν χάριν νέμοις, καὶ μοὶ τῷ σφ' αἰκέτη.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Α'παθικαν, ἐκτίσω οὐράνιον, δι' ἀκροτάτης ἐπὶ γῆς, πολιτείας Μητὲρ· διὸ τοὺς σε ὑμνοῦντας, ἐκ παθῶν ρυσθῆναι, προσλήψως δυσώπει.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Τῆς Κρήτης σε, Ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ Οἰκουμένης πρεσβευτήν, ἐγνωκὼς προστρέχω, Ἀνδρέα καὶ βοῶ σοι· Ἐξελοῦ με Πατερ, βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα Πατρί.

Τριάς εἰμι, ἀπλήρ' αἰδιρίετος, διαίρετὴ προσωπικῶς, καὶ Μονὰς ὑπάρχων, τῇ φύσει ἡνωμένη· ὁ Πατὴρ φησιν, ὁ Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ μήτρα σου, Θεὸν ἡμῖν ἔτεκε, μεμορφωμένον καθ' ἡμᾶς· ὃν ὡς Κεῖσθην πάντων, δυσώπει Θεοτόκε, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, ταῖς σοῖς δικαιωθῶμεν.

Καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν.

Εἰβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάστηθι οὖν, ἵνα φείσῃταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον βλέπων ἀνεωγμένον, καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ πηγάζουσαν ὑγίαν, ἔπαθεν, ἐπλήγη ὁ διάβολος, καὶ ὡς κινδυνεύων ᾠδύρετο, καὶ ταῖς αὐτοῦ

φίλοις ἀνεβόησε· Τί ποιήσω τῷ Υἱῷ τῆς Μαρίας; κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρὸν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Πέμπτῃ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστείων, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου καὶ κατανυκτικοῦ Κανόνος.

Στίχοι.

Τρόπους, Ἰησοῦ, κατανυξέως δίδου,
Ἄδουσι νυνὶ Κανόνα σοι τὸν Μέγαν.

Ταῦτον τὸν ἄντως μέγιστον τῶν Κανόνων ἀπάντων, ἀρίστως καὶ τεχνικῶς ἡρμόσατο, καὶ συνέγραψεν ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἀνδρέας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὁ καὶ Ἱεροσολυμίτης ὀνομαζόμενος. Ὁς ὥρμητο μὲν ἐκ Δαμασκοῦ· ἐπὶ τισσαρισκαϊδικῶν δὲ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, παιδευτηρίῳ γραμματικῆς ἐκδοθεὶς, καὶ τὴν ἐγκύκλιον παιδεύσιν ἐξασκήσας, εἰς Ἱεροσόλυμα γεγωνώς, τὸν μοναστικὴν ὑπέρχεται βίον. Ὅσιως δὲ καὶ Θεοφιλῶς διάγων, ἐν ἡσυχῇ καὶ ἀταράχῃ τῇ βιοτῇ, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα συγγράμματα βιωφελῆ καταλείπει τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, λόγους τε, καὶ Κανόνας, μᾶλλον ἀδρότερος ἐν τοῖς Πανηγυρικοῖς γινόμενός τε, καὶ δεικνύμενος. Σὺν πολλοῖς δὲ ἄλλοις καὶ τὸν παρόντα Μέγαν Κανόνα συνέταξε, κατάνυξιν ἀπειρον ἔχοντα· πᾶσαν γὰρ Παλαιὰς καὶ Νέας Διαθήκης ἱστορίαν ἐρανισάμενος, καὶ ἀθροίσας, τὸ παρὸν ἡρμόσατο μέλος, ἀπὸ Ἀδὰμ, δηλαδὴ, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Χριστοῦ Ἀναλήψεως, καὶ τοῦ τῶν Ἀποστόλων κηρύγματος. Προτρέπεται γοῦν διὰ τούτου πᾶσαν ψυχὴν, ὅσα μὲν ἀγαθὰ τῆς ἱστορίας ζητοῦν καὶ μιμεῖσθαι πρὸς δύναμιν, ὅσα δὲ τῶν φαύλων ἀποφεύγειν, καὶ αἰεὶ πρὸς Θεὸν ἀνατρέχειν, διὰ μετανοίας, διὰ δακρύων καὶ ἐξομολογήσεως, καὶ τῆς ἄλλης δηλοῦντι ἐμμελείας. Πλήν εἰς τσαφτοῦν ἐστὶν εὐρους, καὶ ἐμμελῆς, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν σκληροτέραν ψυχὴν ἱκανὸς μαλάξαι, καὶ πρὸς ἀνάληψιν ἀγαθοῦ διεγείρει, εἰ μένον μετὰ συντετριμμένης καρδίας, καὶ προσοχῆς ἀνηκούσης ψάλλοιτο. Ἐπιδίξει δὲ τούτων, ὅτε καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὁ μέγας Σωφρόνιος, τὸν τῆς Αἰγυπτίας Μαρίας βίον ἀνεγράφατο· κατάνυξιν γὰρ καὶ οὗτος ὁ βίος προδίδεται ἀπειρον, καὶ πολλὴν τοῖς ἐπταίκοις καὶ ἁμαρτάνουσι παραμυθίαν δίδωσιν, εἰ μόνον τῶν φαύλων ἀποστήναι βούλονται.

Ἐτάχθησαν δὲ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν ψάλλεσθαι, καὶ ἀναγινώσκεισθαι δι' αἰτίαν τοιαύτην· Ἐπιμῆν γὰρ πρὸς τὸ τέλος ἐγγίζει ἡ ἀγία Τισσαρακοστή, ἵνα μὴ οἱ ἄνθρωποι ῥάθυμοι γεγονότες, πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας ἀμελέστερον διατεθῶσι, καὶ τοῦ σωφρονεῖν καθάπαξ ἐν πᾶσιν ἀπόσχονται, ὁ μὲν μέγιστος Ἀνδρέας, οἷα

τις αλείπτεις, διὰ τῶν ἱστοριῶν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τῶν μεγάλων ἀνδρῶν λέγων τὴν ἀρετὴν, καὶ τῶν φαύλων αὖθις τὴν ἐκτροπὴν, ὡς ἂν τις φαίη, γενναιοτέρους τοὺς κάμνοντας παρασκευάζει, καὶ ἀνδρικῶς τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτείνεσθαι. Ὁ δὲ ἱερός Σωφρόνιος, διὰ τοῦ ὑπερφυῶς αὐτοῦ Λόγου, σώφρονας καὶ αὖθις εἶναι ποιεῖ, καὶ πρὸς Θεὸν διεγείρει, καὶ μὴ καταπίπτειν, μηδὲ ἀπογινώσκειν, εἰ καὶ τέως τισὶν ἐάλωσαν παραπτώμασιν. Ὁση γὰρ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία καὶ συμπάθεια τοῖς ὀλοφύχως ἐκ τῶν πρώην πταισμάτων ἐπιστρέφειν αἰρουμένοις, ἢ κατὰ τὴν Αἰγυπτίαν διήγησις παριστᾷ. Λέγεται δὲ Μέγας Κανὼν, ἴσως ἂν τις εἴπῃ, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς ἐννοίας, καὶ τὰ ἐνθυμήματα· γόνιμος γὰρ ἐστὶν ὁ τούτου Ποιητής, ἀρίστως αὐτὰ συντιθέμενος· καὶ ὅτι τῶν λοιπῶν Κανόνων, ἀνὰ τριάκοντα, καὶ μικρόν τι πρὸς, Τροπαρίων ἐχόντων, οὗτος εἰς διακόσια καὶ πεντήκοντα πρόεισιν, ἐνὸς ἐκάστου ἀρρήτου ἀποστάζοντος ἡδονήν. Ἀρμοδίως οὖν ἄρα καὶ προσηκόντως ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν, καὶ μεγάλην κεκτημένος κατάνυξιν, καὶ τῇ μεγάλῃ τῶν Τεσσαρακοστῶν κατατέτακται. Τοῦτον τὸν ἀριστον Κανόνα καὶ μέγιστον, καὶ τὸν τῆς ὁσίας Μαρίας Λόγον, ὁ αὐτὸς Πατήρ ἡμῶν Ἀνδρίας, πρῶτος εἰς τὴν Κωνσταντίνου κεκόμικεν, ὅτε πρὸς τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοδώρου τῇ ἑκτῇ Συνόδῳ σταλεῖς, εἰς βοήθειαν παρεγένετο· τότε γὰρ ἀρίστως κατὰ τῶν Μονοθελιτῶν ἀγωνισάμενος, ἐτι διατελὼν ἐν μονάζουσιν, τῷ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας Κλήρῳ συγκαταλέγεται· εἶτα Διάκονος, καὶ ὀρφανοτρόφος ἐν ταύτῃ καθίσταται, καὶ μετὰ μικρόν, Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης γενόμενος, ἐσύτερον ἀγχιστὰ που πρὸς τῇ λεγομένῃ Ἱερισῷ καταντήσας ἐν Μιτυλήνῃ, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ, ἀρκούντως τοῦ ἰδίου θρόνου ἐν μετίξει γενόμενος.

Ταῖς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς καὶ τὰ Τροπαρία, ὡς ἔπεται, μετὰ τῶν μετανοιῶν ἀναέκαστω.

Ἦχος πλ. β'.

Εἴν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Λησὴν τοῦ Παραδείσου Χριστὲ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοὶ βοήσαντα, τὸ Μνήσθητι μου προαπειργάσω· αὐτῷ τῆς μετανοίας ἀξίωσον καὶ ἐν τῷ ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν Μακρὸν ἀκούεις παλαι ψυχὴ μου, Θεοῦ ἐν φαντασίᾳ γερόμενον, καὶ τὸν ἐκ στεῖρας τότε λαβόντα, καρπὸν ἐπαγγελίας· αὐτοῦ τὸ εὐσεβὲς μιμησώμεθα.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Τὴν τοῦ Σαμφῶν ζηλώσασα ῥαθυμίαν, τὴν δόξαν ἀπεκείρω τῶν ἔργων σου, ψυχὴ προδοῦσα τοῖς ἄλλοφύλοις, διὰ φιληδονίας, τὴν σώφρονα ζωὴν καὶ μακάριον.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Οπρὶν ἐν σιαγόνι ὄνου νικήσας, τοὺς ἄλλοφύλους νῦν παρανάλωμα, τῆς ἐμπαδοῦς λαγνείας εὐρέθη· ἀλλ' ἐκφυγε ψυχὴ μου, τὴν μίμησιν, τὴν πράξιν, τὴν χαύνωσιν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Βαράκ καὶ Ἰεφθαί οἱ στρατιάρχαι, κριταὶ τοῦ Ἰσραὴλ προεκρίθησαν, μεθ' ὧν Δεβόρρα ἡ ἀρρενόφρων· αὐτῶν ταῖς ἀριστείαις, ψυχὴ ἀρρενωθεῖσα κρατύνθητι.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὴν Ἰαήλ ἀνδρείαν ἔγνωε ψυχὴ μου, τὴν τὸν Σισάρα πρὶν σκολοπίσασαν, καὶ σωτηρίαν ἐργασαμένην, τὸν πάσσαλον ἀκούεις, δι' οὗ σοὶ ὁ Σταυρὸς εἰκονίζεται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν ἐπαινουμένην, πράξιν ὡς θυγατέρα προσάγαγε, τῆς Ἰεφθαῖ καθαρωτέραν, καὶ σφάξον ὥσπερ θυμίαμα, τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ Κυρίῳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Τοῦ Γεδεὼν τὸν πόκον νόμι ψυχὴ μου, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν δρόσον ὑπόδεξαι, καὶ κύψον ὥσπερ κύων καὶ πίε, τὸ νᾶμα τὸ ἐκ νόμου, ῥυέν τῇ ἀποθλίψει τοῦ γραύματος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ηλεὶ τοῦ Ἱερῶς τὴν καταδίκην, ψυχὴ μου ἐπεσπάσω δι' ἐνδειαν, φρενῶν ἀνασχόμενη τὰ πάθη, ἐν σοὶ ὥσπερ ἐκεῖνος, τὰ τέκνα ἐνεργεῖν τὰ παράνομα.

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ ἐπώσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα, καὶ ὑμεῖς ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Εν τοῖς κριταῖς Λευίτης δι' ἐμμελείας, τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ταῖς δώδεκα, φυλαῖς διεῖλε ψυχὴ μου, ἵνα τὸ μῖσος θριαμβεύσῃ, τὸ ἐκ Βενιαμὴν τὸ παράνομον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν ταῖς Οὐρανοῖς.

Τῶν φιλοσώφρων Ἄννα προσευχομένη, τὰ χεῖ-
λη μὲν ἐκίνει πρὸς αἰνεσιν, φωνὴ δὲ ταύ-
της οὐκ ἐξηγεῖτο· ἀλλ' ὅμως στεῖρα ἔσα, Υἱὸν
τῆς προσευχῆς τίκτει ἄξιον.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βα-
σιλείᾳ σου.

Εν τοῖς κριταῖς ὁ Ἄννης ἐκρίθη γόνος, ὁ
μέγας Σαμουὴλ, ὃν ἐθρέψατο, ἡ Ἀρμα-
δεμ ἐν οἴκῳ Κυρίου· αὐτὸν ζήλου ψυχῇ μου,
καὶ κρίναι πρὸς τῶν ἄλλων τὰ ἔργα σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Δαυὶδ εἰς βασιλεῖα ἐκλελεγμένος, βασιλικῶς
ἐχρίσθη τῷ κέρατι, τοῦ Θεοῦ μύρου· σὺ
οὖν ψυχῇ μου, τὴν ἄνω Βασιλείαν εἰ θελεῖς,
μύρῳ χρίσαι τοῖς δάκρυσιν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασι-
λείᾳ σου.

Ελέησον τὸ πλάσμα σου Ἐλεῆμον, οἴκτει-
ρον τῶν χειρῶν σου τὸ ποίημα, καὶ φεί-
σαι πάντων ἡμαρτηκότων, καί μου τοῦ ὑπὲρ
πάντας, τοῖς σοῖς ὑπεριδόντος προσταύμασι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ανάρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδω, Πα-
τέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δο-
ξάζω τὸν γεννηθέντα, ὕμνῶ τὸ συνεκλάμπον,
Πατρί τε, καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα Ἄγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπὲρ φύσιν Τόκον σου προσκυνούμεν,
τὴν κατὰ φύσιν δόξαν τοῦ βρέφους σου,
μὴ διαιρῶντες Θεογεννητορ· ὁ εἰς γὰρ τῷ προσ-
ώπῳ, διττὸς ὁμολογεῖται ταῖς φύσεσιν.

Εἴθ' οὕτω τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**μάρτομεν ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν ἐνώ-
» πιον σε, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίη-
»σαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν. Ἀλλὰ μὴ παρα-
» δώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός
Δίς.

Τροπάρια.

Ημάρτηκα, ἐπλημμέλησα, καὶ ἠθέτησα, τὴν
ἐντολήν σου, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις προήχθην,
καὶ προσέθηκα τοῖς μῶλωφι τραῦμα ἑμοί. Ἀλ-
λ' αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐσπλαγχνος, ὁ τῶν Πα-
τέρων Θεός.

Τὰ κρύφια τῆς καρδίας μου, ἐξηγόρευσα
σοὶ τῷ Κριτῇ μου· ἴδε μου τὴν ταπείνω-
σιν, ἴδε καὶ τὴν θλίψιν μου, καὶ πρόσχευε τῇ
κρίσει μου νῦν· καὶ αὐτὸς με ἐλέησον ὡς εὐ-
σπλαγχνος, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σαουλ ποτὲ ὡς ἀπώλεσε, τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ ψυχὴ τὰς ὄνους, πάρεργον τὸ βασι-
λειον εὔρε πρὸς ἀνάρρησιν. Ἀλλ' ὅρα μὴ λάθῃς
σαυτὴν, ταῖς κτηνώδεῖς ὀρέξεις σου, προκρίνου-
σα, τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δαυὶδ ποτὲ ὁ πατρόθεος, εἰ καὶ ἡμαρτε
διττῶς ψυχῇ μου, βέλει μὲν τοξευθεὶς τῆς
μοιχείας, τῷ δὲ δόρατι αἰλοῦς τῆς τοῦ φόνου
ποινῆς. Ἀλλ' αὐτὴ τὰ βαρύτερα τῶν ἔργων
νοσεῖς, ταῖς κατὰ γνώμην ὁρμαῖς.

Συνῆψε μὲν ὁ Δαυὶδ ποτὲ, ἀνομήματι τὴν
ἀνομίαν· φόνῳ γὰρ τὴν μοιχείαν ἐκίρνα,
τὴν μετάνοιαν εὐθύς παραδείξας διπλῆν. Ἀλλ'
αὐτὴ πονηρότερα εἰργάσω ψυχῇ, μὴ μεταγνοῦ-
σα Θεῷ.

Δαυὶδ ποτὲ ἀνестήλωσε, συγγραψάμενος
ὡς ἐν εἰκόνι, ὕμνον, δι' οὗ τὴν πράξιν ἐ-
λέγχει, ἣν εἰργάσατο κραυγάζων, Ἐλέησόν με·
σοὶ γὰρ μόνῳ ἐξήμαρτον, τῷ πάντων Θεῷ· αὐ-
τὸς καθάρισόν με.

Η Κιβωτὸς ὡς ἐφέρετο, ἐπιδίφριος ὁ Ζᾶν
ἐκείνος, ὅτε ἀνατραπέντος τοῦ μόσχου,
μόνον ἤψατο, Θεοῦ ἐπειράθη ὀργῆς. Ἀλλ' αὐτὴ
τὴν αὐθάδειαν φυγοῦσα ψυχὴν, σέβου τὰ Θεῖα
καλῶς.

Ακήκοας τοῦ Ἀβεσσαλώμ, πῶς τῆς φύσεως
ἀντεξανέστη· ἔγνωσ τὰς ἐναγείας αὐτοῦ
πράξεις, αἷς ἐξύβρισε, τὴν κοίτην Δαυὶδ τοῦ
πατρὸς. Ἀλλ' αὐτὴ ἐμμήσω τὰς αὐτοῦ ἐμπα-
δεῖς, καὶ φιληδότους ὁρμαῖς.

Υπέταξας τὸ ἀδουλωτον, σοῦ ἀξίωμα τῷ
σώματί σου· ἄλλον γὰρ Ἀχιτόφελ εὐροῦ-
σα, τὸν ἐχθρὸν ψυχῇ συνῆλθες ταῖς τούτου
βουλαῖς· ἀλλ' αὐτὰς διεσκέδασεν αὐτὸς ὁ Χρι-
στὸς, ἵνα σὺ πάντως σωθῇς.

Ο Σολομὼν ὁ θαυμασίος ὁ καὶ χάριτος
σοφίας πλήρης, οὗτος τὸ πονηρὸν ἐναν-
τίον, τοῦ Θεοῦ ποτὲ, ποιήσας ἀπέστη αὐτοῦ·
ὥ αὐτὴ τὸν ἐπάρατόν σου βίον, ψυχῇ προσα-
φωμοίωσας.

Ταῖς ἡδοναῖς ἐξελκόμενος, τῶν παθῶν αὐ-
τοῦ κατερρύπαυτο, οἱμοὶ! ὁ ἐραστὴς τῆς
σοφίας, ἐραστὴς πορνῶν γυναικῶν, καὶ ξένος
Θεοῦ· ὃν αὐτὴ ἐμμήσω, κατὰ νοῦν ὡς ψυχῇ,
ἡδυπαθείαις αἰσχροῖς.

Τὸν Ῥοβοὰμ παρεζήλωσας, ἀλογήσαντα βε-
λῆς πατροφᾶς, ἅμα δὲ καὶ τὸν κακίστον
δοῦλον Ἱεροβοὰμ, τὸν πρὶν ἀποστάτην ψυχῇ.
Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν, καὶ κράζε Θεῷ· ἡ-
μαρτον, οἴκτειρόν με.

Τὸν Ἀχαάβ, παρεζήλωσας, τοῖς μιάσμασι ψυχῇ μου, οἱμοὶ! γέγονας σαρκικῶν μολυσμάτων, καταγώγιον, καὶ σκευὸς αἰσχρὸν τῶν παθῶν. Ἀλλ' ἐκ βάθους σου στέναξον, καὶ λέγε Θεῷ, ἀμαρτίας σου.

Ε'νέπρησεν Ἡλιοῦ ποτὶ, δις πεντήκοντα τῆς Ἰεζάβελ, ὅτε τοὺς τῆς αἰσχύνῃς προφήτας, κατηνάλωσεν εἰς ἔλεγχον τοῦ Ἀχαάβ. Ἀλλὰ φεῦγε τὴν μίμησιν τῶν δύο, ψυχῇ, καὶ κραταιώθητι.

Ε'κλείσθη σοι, Οὐρανὸς ψυχῇ, καὶ λιμὸς Θεοῦ κατέλαβέ σε, ὅτε τοῖς Ἡλιοῦ, τοῦ Θεοβίτου, ὡς ὁ Ἀχαάβ, ἠπειθήσας λόγοις ποτέ. Ἀλλὰ τὴν Σαραφθίαν μιμουμένη, θρέψον Προφήτου ψυχὴν.

Τῷ Μανασσῇ, ἐπεσώρευσας, τὰ ἐγκλήματα τῇ προαιρέσει, στήσασα ὡς βδελύγματα πάθη, καὶ πληθύνουσα ψυχῇ, προσωχθίσματα. Ἀλλ' αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ζηλοῦσα θερμῶς, κτῆσαι κατάνυξιν.

Προσπίπτω σοι, καὶ προσάγω σοι, ὥσπερ δάκρυα τὰ ῥήματά μου. Ἡμαρτον, ὡς ἡμαρτε Πόρνη, καὶ ἠνόμησα, ὡς ἄλλος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς. Ἀλλ' οἰκτείρησον Δέσποτα τὸ ποίημα σου, καὶ ἀνακάλεσαί με.

Κατέχρωσα τὴν εἰκόνα σου, καὶ παρέφθειρα τὴν ἐντολήν σου· ὅλον ἀπημαυρώθη τὸ κάλλος καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσθέσθη Σωτὴρ ἡ λαμπάς. Ἀλλ' οἰκτείρας ἀπόδος μοι, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, τὴν ἀγαλλίασιν.

Ε'πίστρεψον, μετανόησον, ἀνακαλύψον τὰ κεκρυμμένα· λέγε Θεῷ τῷ τὰ πάντα εἰδότε· Σύ γινώσκεις μου τὰ κρύφια μόνε Σωτὴρ· καὶ αὐτὸς με ἐλέησον, ὡς ψάλλει Δαυὶδ, κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Ε'ξέλιπον αἱ ἡμέραι μου, ὡς ἐνύπνιον ἐγερμένου· ὅθεν ὡς Ἐζεκίας δακρύω, ἐπὶ κλίνῃς μου, προσθῆναί μοι χρόνους ζωῆς. Ἀλλὰ τίς Ἡσαΐας, παραστήσεται σοι ψυχῇ, εἰμὴ ὁ πάντων Θεός;

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Βοήσασα πρὸς τὴν ἄχραντον, Θεομήτορα, πρὶν ἀπεκρούσω, λύσαν παθῶν, βιαίως ὀχλοῦντων, καὶ κατήσχυνας ἐχθρόν τὸν περνίσαντα. Ἀλλὰ δὸς νῦν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καί μοι τῷ δούλῳ σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Οὐν ἔστερξας, ὃν ἐπόθησας, Μήτηρ, οὐ τινος κατ' ἴχνος ἦκες, οὗτος τὴν μετάνοιαν εὐρε, καὶ δεδώρηται, ὡς μόνος Θεὸς συμπαθής.

ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, παθῶν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, καὶ περιστάσεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Τῆς πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ με, ταῖς πρεσβείαις σου στήριξον Πάτερ, φόβῳ με τῷ ἐνθῶ τειχίζων, καὶ μετάνοιαν, Ἀνδρέα παράσχου μοι νῦν, δυσωπῶ σε καὶ ῥύσαι με, παγίδος ἐχθρῶν, τῶν ἐκζητούντων με.

Δόξα Πατρί.

Τριας ἀπλῇ, ἀδιαίρετε, ὁμοούσιε καὶ φύσις μία, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ἅμα τρία, καὶ ἐν ἁγίον, ὑμνεῖται Θεὸς ἡ Τριάς. Ἀλλ' ἀνύμνησον, δόξασον, ζῶν καὶ ζωαῖς, ψυχῇ τῶν πάντων Θεόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ'μνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε Θεογεννητορ, ὅτι τῆς ἀχωρίστου Τριάδος, ἀπεκύησας τὸν ἕνα Υἱὸν καὶ Θεόν· καὶ αὐτὴ προηνώξας ἡμῖν, τοῖς ἐν γῇ τὰ ἐπουράνια.

Τὰ Τριῶδια.

ᾠδὴ ἡ. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν φρίττουσιν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ τρέμουνσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

Οὓς ἄνθρωπος τοῦ πυρός τοῦ αὐλοῦ, συμφλέξατε τὰ ὑλῶδη μου πάθη, ἀνάπτουτέ μοι νῦν, τὸν ἔρωτα τῆς θείας, Ἀπόστολοι ἀγάπης.

Τὰς σάλπιγγας τὰς εὐήχους τοῦ Λόγου, τιμῶμεν, δι' ὧν πέπτωκε τείχη, ἀνίδρυτα ἐχθροῦ, καὶ τῆς θεογνωσίας, ἐδράσθησαν ἐπαλλεῖς.

Ινδάλματα ἐμπαθῇ τῆς ψυχῆς μου, συντρίψατε οἱ ναοὺς τε καὶ στήλας, συντρίψαντες ἐχθροῦ, Ἀπόστολοι Κυρίου, ναοὶ ἡγιασμένοι.

Θεοτοκίον.

Ε'χώρησας τὸν ἀχώρητον φύσει, ἐθάστας τὸν βαστάζοντα πάντα, ἐθῆλασας Ἀγνή, πρὶν πρέφοντα τὴν Κτίσιν, Χριστὸν τὴν ζωοδότην.

Εἰρμός, καὶ Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῦ Πνεύματος τῇ ἀρχιτεκτονίᾳ, δειμαμένοι πάντες τὴν Ἐκκλησίαν, Ἀπόστολοι Χριστοῦ, ἐν ταύτῃ εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σαλπτίσαντες σάλπιγγι τῶν δογματικῶν, κατέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι πᾶσαν, πλάνην.

ειδωλικήν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απόστολοι ἡ καλὴ μετακία, οἱ ἔφοροι Κόσμου, καὶ τῶν Οὐρανῶν, πολῖται, τοὺς ὑμᾶς, αἰεὶ ἀνευφημοῦντας, λυτρώσατε πενδύων.

Δόξα.

Τρισηλίε παμφανὲς Θεαρχία, ὁμόδοξε καὶ ὁμέθρονε φύσις, Πατὴρ ὁ παντουργός, Υἱὲ καὶ Δεῖον Πνεῦμα, ὑμῶς σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ες ἔνταμον καὶ ὑπέρτατον Θρόνον, ὑμνήσωμεν τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἀπαύστως οἱ λαοί, τὴν μόνην μετὰ τόκον, Μητέρα καὶ Παρθένον.

Τὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ίχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐν Στρατιαί, Οὐρανῶν δοξαῖζουσι, καὶ
• φρίττει τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ,
• πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις, ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε,
• καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Εμάρτηκότα, Σωτὴρ ἐλέησον, διέγειρόν μου τὸν νοῦν, πρὸς ἐπιστροφὴν, δέξαι μετανοοῦντα, οἰκτεῖρήσον βοῶντα. Ἡμαρτὸν σοι μόνῳ, ἡνόμησα, ἐλέησόν με.

Ο διφρηλάτης, Ἡλίας ἄρματι, ταῖς ἀρεταῖς ἐπιβάς, ὡς εἰς Οὐρανοὺς, ἤγετο ὑπεράνω, ποτὲ τῶν ἐπιγείων· τούτου οὖν ψυχῇ μου, τὴν ἄνοδον ἀναλογίζου.

Οὐ Ἰορδάνου, τὸ ρεῖθρον πρότερον, τῇ μηλωτῇ Ἡλιοῦ, δι' Ἑλισσαιέ, ἔστη ἔνθα καὶ ἔνθα· αὐτὴ δὲ ὡς ψυχῇ μου, ταύτης οὐ μετέσχε, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Ο Ἑλισσαιός, ποτὲ δεξιόμενος, τὴν μηλὴν τὴν Ἡλιοῦ, ἔλαβε διπλὴν, χάριν παρὰ Κυρίου· αὐτὴ δὲ ὡς ψυχῇ μου, ταύτης οὐ μετέσχε, τῆς χάριτος δι' ἀκρασίαν.

Σωμανῆτις, ποτὲ τὸν δίκαιον, ἐξέτισεν ὡς ψυχῇ, γνώμη ἀγαθῇ· σὺ δὲ οὐκ εἰσιπύκισω, οὐ ξένον, οὐχ ὁδίτην· ὅθεν τοῦ νυμφῶνος, ῥιφήσῃ ἔξω θρονωδοῦσα.

Οὐ Γιβζῆ, ἐμμήσω ταλαίνα, τὴν γνώμην τὴν ῥυπαράν, πάντοτε ψυχῇ τοῦ τὴν φιλαργυρίαν, ἀπώθου καὶ ἐν γῆρῃ· φεύγε τῆς γεέννης, τὸ πῦρ, ἐκστάσα τῶν κακῶν σου.

Οὐ τὸν Ὀζιαν, ψυχῇ ζηλώσασα, τῇ τούτου λέπρᾳ ἐν σοὶ ἔσχε· ἐν δὲ πλῶ· ἀποβαλὼν γὰρ λογιζῇ, παραίτομα δὲ πράττει· ἄφες, ἃ κατέχεις, καὶ πρόσδραμε τῇ μετανοῇ.

Οὺς Νινευίτας, ψυχῇ ἀκήκοας, μετανοοῦντας Θεῷ, σάκκῳ καὶ σποδῷ· τούτους οὐκ ἐμμήσω, ἀλλ' ὥφθης σκαιοτέρα, πάντων τῶν πρὸ νόμου, καὶ μετὰ νόμον ἐπταικότων.

Οὐν ἐν τῷ λάκκῳ, βορβόρου ἤκουσας, Ἱερεμίαν ψυχῇ, πόλιν τῇ Σιών, θρήνοις καταβοῶντα, καὶ δάκρυα ζητοῦντα· μίμησαι τὸν τούτου, θρηνώδη βίον καὶ σωθήσῃ.

Ο Ἰωνᾶς, εἰς Θαρσεῖς ἀπέδραμε, προγνοὺς τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν Νινευιτῶν· ἔγνω γὰρ, ὡς προφήτης, Θεοῦ τὴν εὐσπλαγγνίαν· ὅθεν παρεζήτη, τὴν προφητείαν μὴ ψευσθῆναι.

Οὐν Δανιὴλ, ἐν τῷ λάκκῳ ἤκουσας, πῶς ἔφραξεν ὡς ψυχῇ, στόματα θηρῶν· ἔγνωκας πῶς οἱ Παῖδες, οἱ περὶ Ἀζαρίαν, ἔσβησαν τῇ πίστει, καμίνου φλόγα καιόμενης.

Οὐς παλαιᾶς, Διαθήκης ἅπαντας, παρήγαγον σοι ψυχῇ, πρὸς ὑπογραμμὸν· μίμησαι τῶν δικαίων, ταῖς φιλοθέους πράξεις· ἐκφυγε δὲ πάλιν, τῶν πονηρῶν ταῖς ἀμαρτίας.

Δικαιοκρίτα, Σωτὴρ ἐλέησον, καὶ ῥύσαι· με τοῦ πυρός, καὶ τῆς ἀπειλῆς, ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει, δικαίως ὑποστῆναι· ἄνυσ μοι πρὸ τέλους, δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Οὐς ὁ Ληστής, ἐκβοῶ τὸ Μνήσθητι· ὡς Πέτρος κλαίω πικρῶς· Ἄνυσ μοι Σωτὴρ, κράζω ὡς ὁ Τελώνης· δακρύω ὡς ἡ Πόρνη· δέξαι μου τὸν θρήνον, καθὼς ποτὲ τῆς Χαναναίας.

Οὐν σηπεδόνα, Σωτὴρ θεράπευσον, τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, μόνε ἰατρὲ· μάλαγμα μοι ἐπίθες, καὶ ἔλαιον καὶ οἶνον, ἔργα μετανοίας, κατανύξιν μετὰ δακρύων.

Οὐν Χαναναίαν, καὶ γὰρ μιμούμενος Ἐλέησόν με βοῶ, τῷ Υἱῷ Δαυὶδ· ἄπτομαι τοῦ κρασπέδου, ὡς ἡ Αἰμορροῦσα· κλαίω ὡς ἡ Μάρθα, καὶ Μαρία ἐπὶ Λαζάρου.

Οὐ τῶν δακρύων, Σωτὴρ ἀλάβαστρον, ὡς μύρον κατακενῶν, ἐπὶ κεφαλῆς, κράζω σοι ὡς ἡ Πόρνη, τὸν ἔλεον ζητοῦσα· δέησιν προσάγω, καὶ ἄφες· αἰτῶ λαβεῖν με.

Εἰ καὶ μηδεὶς, ὡς ἐγὼ σοι ἤμαρτεν, ἀλλ' ὁμῶς δέξαι καὶ με, εὐσπλαγγνε Σωτὴρ, φόβῳ μετανοῶντα, καὶ πόθῳ κεκραγότα· Ἡμαρτόν σοι μόνῳ, ἡνόμησα ἐλέησόν με.

Φεῖσαι Σωτὴρ, τοῦ ἰδίου πλάσματος, καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν, τὸ ἀπολωλός, πρόβατον· πλανηθέντα, ἐξάρπασον τοῦ λύκου, ποιήσά με δρέμμα, ἐν τῇ νομῇ τῶν θῶν προβάτων.

Οταν Κριτής, καθίσης ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ δείξης τὴν φοβεράν, δόξαν σου Χριστέ, ὦ ποῖος φόβος τότε! καμίνου καιομένης, πάντων δειλῶντων, τὸ ἄστεκτον τοῦ Βήματος σου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Η τοῦ Φωτός, τοῦ ἀδύτου Μήτηρ σε, φωτίσασα σκοτασμοῦ, ἔλυσε παθῶν· ὅθεν εἰσδεδεγμένη, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, φωτίσον Μαρία, τοὺς σὲ πιστῶς ἀνευφημοῦντας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Θαῦμα καινόν, κατιδὼν ἐξίστατο, ὁ Θεὸς ὄντως ἐν σοί, Μήτηρ Ζωσιμᾶς· Ἄγγελον γὰρ ἐώρα, ἐν σώματι, καὶ δάμβους· ὅλος ἐπληροῦτο, Χριστὸν ὑμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ως παρρησίαν, ἔχων πρὸς Κύριον, Ἀνδρέα Κρήτης σεπτόν, κλέος δυσωπῶ, πρέσβευε τοῦ δεσμοῦ με, τῆς ἀνομίας λύσιν, νῦν εὑρεῖν εὐχαῖς σου, Διδάσκαλε, Ὅσιων δόξα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ανάρχε Πάτερ, Υἱὲ συνάναρχε, Παράκλητε ἀγαθὲ, Πνεῦμα τὸ εὐθὲς, Λόγου Θεοῦ Γεννητορ, Πατὴρ ἀνάρχου Λόγε, Πνεῦμα ζῶν καὶ κτίζον, Τριάς Μονὰς ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ἐκ βαφῆς, αἰουργίδος Ἀχραντε, ἡ νοητὴ πορφυρίς, τοῦ Ἑμμανουὴλ, ἔνδον ἐν τῇ γαστρί σου, ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· ὅθεν Θεοτόκον, ἐν ἀληθείᾳ σὲ τιμῶμεν.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν τὸν Εἰρμόν.

Ὁν Στρατιαὶ Οὐρανῶν δοξάζουσι.

Εἶτα τὰ Τριῶδια.

Ἡμέρη δ'. Ἦχος πλ. δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ.

Πηγαὶ τοῦ σωτηρίου, νάματος δειχθέντες, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου, Ἀπόστολοι, τῆς ἀμαρτίας τῇ δίψῃ, καταδροσίσατε.

Νηχόμενον πελάγει, τῷ τῆς ἀπωλείας, καὶ ὑποβρύχιον ἤδη γενόμενον, σὴ δεξιᾷ ὡς τὸν Πέτρον, Κύριε σῶσόν με.

Ως ἅλας τῶν νοστίμων, ὄντες διδαγμάτων, τὴν σπηεδόνα νοός μου ξηράνατε, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸ σκότος, ἀποδιώξατε.

Θεοτοκίον.

Χαράν ὡς τετοκυῖα, πένθος μαι παράσχου, δι' οὗ τὴν θείαν παράκλησιν Δεσπόμενα, ἐν τῇ μελλούσῃ ἡμέρᾳ εὑρεῖν δυνήσομαι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

• **Σ**ὲ τὴν Οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν, πᾶσαι
• **Σ**υ γένεαὶ μεγαλύνομεν· σωματικῶς γὰρ
• ἐσκήνωσεν ἐν σοί, τὸ πλήρωμα Παρθένε τῆς
• Θεότητος.

Σὲ τὸ εὐκλεές τῶν Ἀποστόλων, σύστημα
Σὺ δαῖς μεγαλύνομεν· τῆς Οἰκουμένης φωστήρες γὰρ φαιδροί, ἐδείχθητε τὴν πλάνην ἐκδιώκοντες.

Εὐαγγελικῇ ὑμῶν σαγήνῃ, λογικοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντες, αὐτοὺς προσφέρετε πάντοτε Χριστῷ, ὁψώνιον Ἀπόστολοι μακάριοι.

Εν τῇ πρὸς Θεὸν ὑμῶν αἰτήσῃ, μέμνησθε ἡμῶν Ἀπόστολοι, ἀπὸ παντός λυτρωθῆναι πειρασμοῦ, δεόμεθα, τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς.

Σὲ τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, Πάτερ, καὶ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, ἓνα Θεὸν ὁμοούσιον ὑμῶν, Τριάδα ὁμοδύναμον καὶ ἀναρχον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν παιδοτόκον καὶ Παρθένον, πᾶσαι
Συ γένεαὶ μακαρίζομεν, ὡς διὰ σοῦ λυτρωθέντες τῆς ἀράς· χαράν γὰρ ἡμῖν ἔτεκες τὸν Κύριον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητὸς ἀνάνδρου, ἀφθορος ἡ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γένεαὶ, ὡς Θεόνυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ονοὺς τετραυματίσται, τὸ σῶμα μεμαλάκισται, νοσεὶ τὸ πνεῦμα, ὁ λόγος ἡσθένησεν, ὁ βίος νενέκρωται, τὸ τέλος ἐπὶ θύραις· διό μοι τάλαινα ψυχὴ, τί ποιήσεις ὅταν ἔλθῃ, ὁ Κριτής ἀνερευνησαὶ τὰ σά;

Μωσέως παρήγαγον, ψυχὴ τὴν κοσμογένεσιν, καὶ ἐξ ἐκείνου, πᾶσαν ἐνδιάθετον, γραφὴν ἱστοροῦσάν σοι, δικαίους καὶ ἀδίκους· ὦν τοὺς δευτέρους ὦ ψυχὴ, ἐμιμήσω, οὐ τοὺς πρώτους, εἰς Θεὸν ἐξαμαρτήσασα.

Ο Νόμος ἡσθένησεν, ἀργεὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Γραφὴ δὲ πᾶσα, ἐν σοὶ παρημελεῖται, Προφῆται ἠτόνησαν, καὶ πᾶς Δικαίου λόγος· αἱ τραυματίαι σε, ὦ ψυχὴ, ἐπληθύνθησαν, οὐκ ὄντος, ἰατροῦ τοῦ ὑγιαινόντος σε.

Τῆς Νέας παράγωγοι, Γραφῆς τὰ ὑποδείγματα, ἐναγόντά σε, ψυχὴ πρὸς κατάντην· δικαίους ὦν ζήλωσον, ἀμαρτωλοὺς ἐκτρέ-

που, καὶ ἐξiléωσαι Χριστόν, προσευχαῖς τε καὶ σεμνότητι.

Χριστὸς ἐνηπίασε, σαρκὶ προσομιλήσας μοι, καὶ πάντα ὅσα, ὑπάρχει τῆς φύσεως, βουλῇσει ἐπλήρωσε, τῆς ἀμαρτίας δίχα· ὑπογραμμὸν σοι ὡς ψυχὴ, καὶ εἰκόνα προδεικνύων, τῆς αὐτοῦ συγκαταβάσεως.

Χριστὸς ἐνηνθρώπησε, καλέσας πρὸς μετανοίαν, ληστὰς καὶ πόρνas· ψυχὴ μετάνοησον, ἡ θύρα ἠνέωκεται, τῆς βασιλείας ἡδὴ· καὶ προαρπαῖζουσιν αὐτήν, Φαρισαῖοι καὶ Τελῶναι, καὶ μοιχοὶ μεταποιούμενοι.

Χριστὸς Μάγους ἔσωσε, Ποιμένας συνεκάλεσε, Νηπίων δήμευσε, ἀπέδειξε Μάρτυρας, Πρεσβύτην ἐδόξασε, καὶ γηραλαίαν Χήραν· ὣν οὐκ ἐζήλωσας ψυχὴ, ἐπὶ ταῖς πράξεις οὐ τὸν βίον· ἀλλ' οὐαὶ σοι ἐν τῷ κρίνεσθαι!

Νηστεύσας ὁ Κύριος, ἡμέρας τεσσαράκοντα, ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὕστερον ἐπείνασε, δεικνύς τὸ ἀνθρώπινον. Ψυχὴ μὴ ἀθυμήσης· ἂν σοι προσβαλῇ ὁ ἐχθρὸς, προσευχαῖς τε καὶ νηστεύσεις, ἐκ ποδῶν ἀποκρουσθήτω σοι.

Χριστὸς ἐπειράζετο, Διάβολος ἐπείραζε· δεικνύς τοὺς λίθους, ἵνα ἄρτοι γένωνται, εἰς ὅρος ἀνήγαγεν, ἰδεῖν ταῖς βασιλείας, τοῦ Κόσμου πάσας ἐν ῥίπῃ. Φοβῶ ὡς ψυχὴ τὸ δράμα, νῆψε, εὐχου, πᾶσαν ὥραν Θεῷ.

Τρυγῶν ἡ φιλήρημος, φωνὴ βοῶντος ἤχησε, Χριστοῦ ὁ λύχνος, κηρύττων μετάνοιαν, Ἡρώδης ἠνόμησε, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι. Βλέπε ψυχὴ μου μὴ παγῇ, τῶν ἀνόμων ταῖς παγίσιν, ἀλλ' ἀσπάζου τὴν μετάνοιαν.

Τὴν ἔρημον ὤκησεν, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος· καὶ Ἰουδαία, πᾶσα καὶ Σαμαρεία, ἀκούοντες ἔτρεχον, καὶ ἐξωμολογοῦντο, ταῖς ἀμαρτίας αὐτῶν, βαπτιζόμενοι προθύμως· οὗς αὐτὴ οὐκ ἐμίμησεν ψυχὴ.

Ο γάμος μὲν τίμιος, ἡ κοίτη δὲ ἀμίαντος· ἀμφοτέρω γάρ, Χριστὸς προσυλόγησε, σαρκὶ ἐσθιόμενος, καὶ ἐν Κανᾷ δὲ γάμῳ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐκτελῶν, καὶ δεικνύων πρῶτον θαῦμα, ἵνα σὺ μετατεθῇς ὡς ψυχὴ.

Παραλύτον ἐσφίξε, Χριστὸς τὴν κλίνην ἀφαντα, καὶ νεανίσκον, θανέντα ἐξηγειρε, τῆς Χήρας τὸ κῆμα, καὶ τοῦ Ἑκατοντάρχου, καὶ Σαμαρείτιδος φανείς, τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν· σοὶ ψυχὴ προεξωγράφησεν.

Αιμόρροον ἰάσατο, ἀφ᾽ ἡ κρασπέδου Κύριος, λεπροὺς καθῆρε, τυφλοὺς καὶ χωλεύοντας, φατίσας ἀνώρθωσε, κωφοὺς τε καὶ ἀλαλους,

καὶ τὴν συγκύπτουσαν χαμαὶ, ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ, ἵνα σὺ σωθῇς ἀθλία ψυχὴ.

Τὰς νόσους ἰώμενος, πτωχοῖς εὐηγγελίζετο, Χριστὸς ὁ Λόγος· κυλλοὺς ἐθεράπευσε, τελῶναις συνήσθιεν, ἀμαρτωλοῖς ὡμίλει· τῆς Γαστρίου θυγατρὸς, τὴν ψυχὴν προμετασταῖσαν, ἐπανήγαγεν ἀφ᾽ ἡ τῆς χειρὸς.

Τελῶνῃς ἐσώζετο, καὶ Πόρνη ἐσωφρόνιζε, καὶ Φαρισαῖος, αὐχῶν κατεκρίνετο· ὁ μὲν γὰρ, Ἰλασθήτι, ἡ δὲ, Ἐλέησόν με· ὁ δὲ ἐκόμπαζε, βοῶν· Ὁ Θεὸς εὐχαριστῶ σοι· καὶ ἐξῆς ταῖς τῆς ἀνοίας ῥητά.

Ζακχαῖος Τελῶνῃς ἦν, ἀλλ' ὅμως διεσώζετο, καὶ Φαρισαῖος, ὁ Σίμων ἐσφάλλετο, καὶ Πόρνη ἐλάμβανε, ταῖς ἀφεσίμοις λύσεις, παρὰ τοῦ ἔχοντος ἰσχύν, ἀφιέναι ἀμαρτίας· ὃν ψυχὴ σουτὴ ἰλέωσαι.

Τὴν Πόρνην ὡς τάλαινα, ψυχὴ μου οὐκ ἐζήλωσας, ἥτις λαβοῦσα, μύρου τὸ αἰάβαστρον, σὺν δάκρυσιν ἤλειψε, τοὺς πόδας τοῦ Κυρίου· ἐξέμαξε δὲ ταῖς θριξί, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων, τὸ χειρόγραφον ῥηγνύντας αὐτῇ.

Τὰς πόλεις αἷς ἔδωκε, Χριστὸς τὸ Εὐαγγέλιον, ψυχὴ μου ἔγνω, ὅπως κατηράθησαν· φοβοῦ τὸ ὑπόδειγμα, μὴ γένη ὡς ἐκεῖναι· ταῖς ἐν Σοδόμοις γὰρ αὐταῖς, ὁ Δεσπότης παρεϊκάσας, ἕως Ἄδου κατεδίδασκε.

Μὴ χείρων ὡς ψυχὴ μου, φανῆς δι' ἀπογνωσεως, τῆς Χαναναίας, τὴν πίστιν ἀκούσασα· δι' ἧς τὸ θυγάτριον, λόγῳ Θεοῦ ἰάθη. Υἱὲ Δαυὶδ σῶσον καὶ με, ἀναβέησον ἐκ βάθους, τῆς καρδίας ὡς ἐκείνη Χριστῷ.

Σπλαγχνίσθητι σῶσόν με, Υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησον, ὁ δαιμονῶντας, λόγῳ ἰασάμενος· φωνὴν δὲ τὴν εὐσπλαγχνον, ὡς τῷ Ληστῇ μοι φράσον· Ἀμὴν σοι λέγω μετ' ἐμοῦ, ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ, ὅταν ἔλθω ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ληστὴς κατηγόρει σοι, Ληστὴς ἐθεολόγει σοι· ἀμφοτέροι γάρ, σταυρῷ συνεκρέμαντο. Ἀλλ' ὡς Πολυεῖσπλαγχνε, ὡς τῷ πιστῷ Ληστῇ σου, τῷ ἐπιγνόντι σε Θεόν, καί μοι ἀνοιξον τὴν θύραν, τῆς ἐνδόξου Βασιλείας σου.

Η· Κτίσις συνείχετο, σταυρῶν σε βλέψασα· ὅρη καὶ πέτραι, φόβῳ διερρήγνυντο· καὶ γῆ συνεσειέτο, καὶ Ἄδης ἐγυμνέτο· καὶ συνεσκότασε τὸ φῶς, ἐν ἡμέρᾳ καθορῶν σε, Ἰησοῦ, προσηλωμένον σαρκί.

Αἱ εἰς μετάνοιαν, καρποὺς μὴ ἀπατήσης με· ἡ γὰρ ἰσχὺς μου, ἐν ἐμοὶ ἐξέλιπε· καὶ ξίαν μοι δώρσαι, αἰεὶ συντετριμμένην· πτω-

χείαν δὲ πνευματικὴν, ἵνα ταῦτά σοι προσοίσω, ὡς δεκτὴν θυσίαν μόνε Σωτήρ.

Κριτά μου καὶ γνωστά μου, ὁ μέλλων παλιν ἔρχεσθαι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, κρίναι Κόσμον ἅπαντα, ἰλέω σου ὁμματι, τότε ἰδὼν με φείσαι· καὶ οἴκτειρόν με Ἰησοῦ, τὸν ὑπὲρ τὴν πᾶσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήσαντα.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αΐσας ἐξέστησας, τῇ ξένῃ πολιτείᾳ σου, Ἀγγέλων τάξεις, βροτῶν τὰ συστήματα, αὐλῶς βιώσασα, καὶ φύσιν ὑπερβάσα· ἀνθ' ὧν ὡς αὐλὸς τοῖς ποσὶν, ἐπιβαίνουσα Μαρία, Ἰορδάνην διεπέρασας.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ.

Τὸν Κτίστην ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε, ὅσια Μήτηρ, ῥυσθῆναι κακώσεων, καὶ θλίψεων τῶν κύκλῳ, συνεπιτιθεμένων· ἵνα ῥυσθέντες τῶν πειρασμῶν, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν δοξάσαντά σε Κύριον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ανδρέα σεβάσμιε, καὶ Πάτερ τρισμακάριζε, Ποιμὴν τῆς Κρήτης, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων· ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης, ὀργῆς καὶ θλίψεως καὶ φθορᾶς, καὶ πταισμάτων ἀνεικάστων, οἱ τιμῶντές σου τὴν μνήμην πιστῶς.

Δόξα Πατρί.

Τριαῖς ὁμοούσιε, Μοναῖς ἡ τρισυπόστατος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, Πατέρα δοξάζοντες, Υἱὸν μεγαλύνοντες, καὶ Πνεῦμα προσκυνοῦντες, τὸν ἕνα φύσει ἀληθῶς, Θεὸν ζῶντα καὶ ζωᾶς, βασιλείαν ἀτελεύτητον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Πόλιν σου φυλάττε, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· ἐν σοὶ γὰρ αὕτη, πιεστῶς βασιλεύουσα, ἐν σοὶ καὶ κρατύνεται, καὶ διὰ σοῦ νικῶσα, τροποῦται πάντα πειρασμόν, καὶ σκυλεύει πολεμίους, καὶ διέπει τὸ ὑπήκοον.

Καὶ αὐτὴς τὸν Εἰρμόν.

Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος.

Ἐἰς τὸ πωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Τό. Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεός, κτλ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις, περιπεσοῦσα ψυχῆ μου, δεινῶς τετραυμάτισαι, ἐξ οἰκίων παισμάτων, παραδοθεῖσα ἀνοήτοις ἐχθροῖς· ἀλλ' ὡς ἔχουσιν καιρὸν, ἐν κατανύξει βήσαν· Ἐλπίς ἀφελπισμένων, ζωὴ ἀπεγνωσμένων, Σωτὴρ ἀνάστησον, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶν τοῦ ἐλεοῦς σου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στιχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ. Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν δῶρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατίστητε, καὶ διαβολοῦ τὴν πλάνην κατηδαφίσατε· κηκταὶ γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· πρεσβεύσατε αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Δέχου τὰς φωνὰς τῶν οἰκτιρῶν σου, πάντα γινε Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πρέσβευε ἀπαύστως, πλημμελημάτων λύσιν, καὶ εἰρήνην δωρηθῆναι ἡμῖν.

Συναπτεται δὲ καὶ ἡ Α'. Ὡρα, ἀνευ Στιχολογ. καὶ μετ' αὐτὴν γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐσπλαγγνε μακρόθυμε, Παντοκράτορ Κύριε, κατὰπεμψον τὸ ἐλεός σου, ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός ψ'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.

Στιχ. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΒ'. 5.

Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ δίδους πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐκσχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους, καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τοῦτά μου ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἐτέρῳ αὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετὰς μου τοῖς γλυπτοῖς· τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἦκασιν, καὶ κατὰ, ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐδηλώθη ὑμῖν. Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἄνω· δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' αἰῶνος

τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς· Εὐφρανθήτι ἔρημος, καὶ αἱ κώμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι· δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ βοήσεται ἐπὶ τῆς ἐχθρῆς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος· Ἐσιώπησα ἀπ' αἰῶνος· μή καὶ αἰεὶ σιωπήσωμαι, καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκτησα ἐκαρτέρησα, ἐκστήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα· ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμούς εἰς νήσους, καὶ ἔλη ξηρανῶ· καὶ ἄξω τυφλοὺς ἐν ὁδῷ, ἃ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους, ἃς οὐκ ᾔδεισαν, πατήσαι ποιήσω αὐτούς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκοτὸς εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιά εἰς εὐθείαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.

Προκείμενον. Ψαλμὸς πλ. β'. Ψαλμὸς ψζ'.
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.
Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ.

Τῇ ΠΕΜΗΤΗ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον
τῆς Ἀγρυπνίας.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, ἀντὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, στιχολογοῦμεν τὸ ἐν τῇ πρώτῃ Ὡρα ἀφ' ἑθὲν Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν ε'. τοῦ Τριωδίου τὰ ἐπόμενα, καὶ δ'. τοῦ Μηναίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ψαλμὸς πλ. δ'.

Ἀντεξουσίως ἐξεδύθην, τῇ πρώτῃ μου παραβάσει, τῶν ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν· ἡμφιασάμην δὲ ταύτην αὖθις, τῇ πρὸς με συγκαταβάσει σου Λόγε Θεοῦ· οὐ παρεῖδες γάρ με τὸν ἐν δεινοῖς παθήμασι καταστιχθέντα, καὶ ληστρικῶς ὁδοπατηθέντα, ἀλλὰ τῇ παναλκείᾳ σου δυνατεῖα περιποιησάμενός με, ἀντιλήψεως ἔξισας Πολυέλεε.

Δίς.

Μαρτυρικόν. Ψαλμὸς ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ψαλμὸς α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἰλουμενός Κύριε Σταυρῷ, Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῇ θείᾳ λόγῃ διέρρηξας· διὸ διάρρηξον, τοὺς δεσμούς μου Λόγε, ὅπως σοι αἰνέσεως, θυσίαν θύσω πίστει γηθόμενος, καιρὸν εὐπρόσδεκτον, τῆς νηστείας νῦν εὐράμενος, ὃν εἰς πάντων, σωτηρίαν ἔδειξας.

Νηστείας λαμπρότητι ποτέ, Μωϋσῆς λαμπόμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τεθέαται· τοῦτον ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχή μου, τὸν Σταυρῷ τανύσαντα, παλάμας διὰ σὲ ἀγαθότητι, ἔργοις θεραπεύσον, ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ὅπως τύχης, θείας ἀπολαύσεως.

Ἄλλο Προσόμοιον, ποίημα Θεοδώρου.

Ψαλμὸς πλ. β'. Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ζωοποιὸν προσκυνοῦντές σου Σταυρόν, τῆς ἀφράστου πρὸς ἡμᾶς σου, ἀμέτρου ἀγαθότητος Χριστέ, καὶ ἐν αὐτῷ φωτισθέντες τὰς ψυχὰς, ἀνυμνοῦμέν σε ἀπαύστως, αἰτούμενοι εὐθύμως ἐν χαρᾷ, τελέσαι τὸ εἶδιον τῆς Νηστείας, καὶ φθάσαι τὰ Παθή σου ἀνυμνήσαι, Κύριε, δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας Προκείμενον. Ψαλμὸς βαρύς. Ψαλμὸς ψλ.
Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπαποδείκῳ τῶν παθῶν αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΗ'. 20.

Εἶπε Κύριος· Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρας πεπλήθυνται πρὸς με· καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαις σφόδρα. Καταβάς οὖν ὄψομαι, εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν τὴν ἐρχομένην πρὸς με, συντελοῦνται· εἰδὲ μή, ἵνα γνῶ. Καὶ ἀποστρέψαντες ἐκεῖθεν οἱ ἄνδρες, ἦλθον εἰς Σόδομα· Ἀβραάμ δὲ ἔτι ἦν ἐστηκὼς ἐναντι Κυρίου. Καὶ ἐγγίσας Ἀβραάμ, εἶπε· Μὴ συναπολέσης δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· εἰ ὡς πεντήκοντα δίκαιοι ἐν τῇ πόλει, ἀπολεῖς αὐτούς; οὐκ ἀνήσεις πάντα τὸν τόπον ἐνεκεν τῶν πεντήκοντα δικαίων, εἰ ὡσιν ἐν αὐτῇ; Μηδαμῶς σὺ ποιήσης ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, τοῦ ἀποκτεῖναι δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς, καὶ ἔσται ὁ δίκαιος ὡς ὁ ἀσεβής· μηδαμῶς· Ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, οὐ ποιήσεις κρίσιν; Εἶπε δὲ Κύριος· Ἐάν

εὐρὼ ἐν Σοδομοῖς πενήκοντα δικαίους ἐν τῇ πόλει, ἀφήσω πάντα τὸν τόπον δι' αὐτούς. Καὶ ἀποκριθεὶς Ἀβραάμ, εἶπε· Νῦν ἡρέαμην λαλήσαι πρὸς τὸν Κύριόν μου· ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Ἐάν δὲ ἐλαττονωθῶσιν αἱ πενήκοντα δίκαιοι εἰς τεσσαρακονταπέντε, ἀπολείς, ἕνεκεν τῶν πέντε, πᾶσαν τὴν πόλιν; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, εἰάν εὐρὼ ἐκεῖ τεσσαρακονταπέντε. Καὶ προσέθηκεν ἔτι λαλήσαι πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἐάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τεσσαράκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν τεσσαράκοντα. Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, εἰάν λαλήσω; εἰάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ τριάκοντα; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν τριάκοντα. Καὶ εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ ἔχω λαλήσαι πρὸς τὸν Κύριον· εἰάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ εἴκοσι; Καὶ εἶπεν· Οὐ μὴ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν εἴκοσι. Καὶ εἶπε· Μήτι, Κύριε, εἰάν λαλήσω ἔτι ἅπαξ; εἰάν δὲ εὐρεθῶσιν ἐκεῖ δέκα; Καὶ εἶπεν· Οὐκ ἀπολέσω, ἕνεκεν τῶν δέκα. Ἀπῆλθε δὲ ὁ Κύριος, ὡς ἐπαύσατο λαλῶν τῷ Ἀβραάμ· καὶ Ἀβραάμ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμός 43'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Στίχ. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 15'. 17'.

Ο δεχόμενος παιδείαν, ἐν ἀγαθοῖς ἔσται· ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους, σοφισθήσεται. Ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδοὺς, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτοῦ, φείσεται στόματος αὐτοῦ. Πρὸ συντριβῆς ἡγείται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη. Κρείσσων πραῦθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκύλα μετὰ ὕβριστῶν. Συνετός ἐν πράγμασιν εὐρετὴς ἀγαθῶν, πεποικώς δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ μακαριστός. Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς, φαύλους καλοῦσιν· οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ, πλείονα ἀκούσονται. Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κερτημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακὴ. Καρδία σοφοῦ νοήσῃ τὰ ἀπὸ τοῦ ἰδίου στόματος, ἐπὶ δὲ χεῖλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην. Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτοῦ ἴασις ψυχῆς. Εἰσὶν ὁδοί, δοκοῦσαι ὀρθαί εἶναι ἀνδρὶ· τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθμένα Ἄδου. Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκδιχάζεται τὴν ἀπώλειαν ἑαυτοῦ· ὁ μὲν

τα σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ στόματι φερεῖ τὴν ἀπώλειαν. Ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτὸν κακὰ, ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων θησαυρίζει πῦρ. Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπτήρα δόλου πυρσεύει κακοῖς, καὶ διαχωρίζει φίλους. Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειράται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτοὺς εἰς ὁδοὺς οὐκ ἀγαθὰς· στηρίζων δὲ ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, λογίζεται διαστραμμένα, ἐπιδάκνων δὲ τοῖς χειλεσιν αὐτοῦ, ὀρίζει πάντα τὰ κακὰ· οὗτος καίμηνός ἐστι κακίας. Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐρίσκεται. Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος, ἰσχυρὸς· ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς, κρείσσων τοῦ καταλαμβανομένου πόλιν. Εἰς κόλπῳ ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις· παρὰ δὲ Κυρίου πάντα τὰ δίκαια. (Κεφ. 12'. 1). Κρείσσων ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πλήρης πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης. Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελίται μέρη. Ὡς περ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ. Κακὸς ὑπακούει γλώσσης παρανόμων· δίκαιος δὲ οὐ προσέχει χεῖλεσι ψευδέσιν. Ὁ καταγελῶν πτωχοῦ, παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν· ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ, οὐκ ἀθωωθήσεται· ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται. Στέφανος γερόντων, τέκνα τέκνων· καύχημα δὲ τέκνων, πατέρες αὐτῶν. Τοῦ πιστοῦ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τοῦ δὲ ἀπίστου οὐδὲ ὀβολός. Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι πιστὰ, οὐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ. Μισθὸς χαρίτων, ἡ παιδεία ταῖς χρωμένοις· οὐ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ, εὐδοθηθήσεται. Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φίλιαν· ὁ δὲ μισεῖ κρύπτειν, δᾶστησι φίλους καὶ οἰκείους. Συντριβεῖ ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου· ἄφρων δὲ μαστιγωθείς, οὐκ αἰσθάνεται. Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός· ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ. Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι· οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιούνται κακὰ. Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, οὐ κινήθησεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ. Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης· προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας στάσις καὶ μάχη. Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἀδικον, ἀδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτός παρὰ Θεῷ. Ἰνα τί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκαίριος οὐ δυνήσεται. Ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβὴν· ὁ δὲ σκολιάζων τοῦ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς

κακά· Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι·
ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας τῶν
Προηγιασμένων· ἐν ἣ μεταλαμβάνομεν καὶ τῶν
ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων.

Δι' εἶδέναι, ὡς εἶν φθάσῃ ὁ Εὐαγγελισμὸς κατὰ τὴν
ἡμέραν ταύτην, προβάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου
Κανόνος τῇ Τρίτῃ, ἥτοι τῇ Δευτέρᾳ ἰσπίρας· ἡ δὲ Ἑορ-
τὴ γίνεται ἀμετάθετος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὸν ὁρόρον.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον Τριαδικά· καὶ
μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυ-
ρώσιμα καὶ Σταυροθεοτοκ. τοῦ αὐτοῦ Ἦχου.
Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Κα-
θίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εξέτεινας Χριστέ, τὰς παλάμας ἐν Ξύλῳ
ζώμενος πληγὴν, τοῦ Ἀδάμ ταῖς πληγαῖς
σου· διὸ ἰκετεύω σε, τὰς πληγαῖς μου θεραπεύ-
σον, ἃς ἀπέθετο, ἐν τῇ ψυχῇ μου ὁ πλάινος,
καὶ ἀξιώσον, ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, Σωτήρ
θεραπεῦσαί σε.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ,
νεκρὸν ἐπὶ σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα·
Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-
ματι, τίς ἡ ἄφατος, οὐκονομία σου αὕτη, δι' ἧς
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, Οἰκτίρ-
μον πλαστούρημα;

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος πλ. β'. Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Σταυρὲ τοῦ Κόσμου φυλακτήρ, τῶν δαιμό-
νων διώκτα, τοὺς σὲ κτωμένους ἐν παντί,
προσασίαν ἄμαχον, ἀξιώσον τὸ τῆς Νηστείας
διελθεῖν, ὑπόλοιπον ἐν συνειδήσει καθαρά, εὐθύ-
νων ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐνώπιον Χριστοῦ, Ξύλον
εὐλογημένον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Αγνή Παρθένε καὶ σεμνή, τῶν Ἀγγέλων ἡ
δόξα, ὅτε παρέστης τῷ Σταυρῷ, τοῦ Υἱοῦ
καὶ Θεοῦ σου, μὴ φέρουσα ὄραν, τὰς παροινίας
τῶν ἐχθρῶν, ἐκραύγαζες ὀδυνωμένη μητρικῶς·
Πῶς φέρεις ὦ Φιλάνθρωπε τὰς πάντων ἀπειλας;
Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια
εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ
ἡ ε'. Ὡδή.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή ε'. Ἦχος γ'. Ὁ φωτίσας τὴν ἐλλάμψει.

Ο ἐκτείνας, Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρρῳν ἐξέτεινας,
τὰς παλάμας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ ὑπερά-
γαθε· διὸ ἰκετεύω σε· κατατετινόμενον ἐχθροῦ
με, ταῖς ἐπηρεαῖς οἰκτείρησον.

Αφύπνωσας, ἐν Σταυρῷ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε,
ἐγρήγορσιν, σωτηρίας ἡμῖν παρεχόμενος,
τοῖς κειμένοις Κύριε, ἐν κατωτάτῳ ἀπώλειας·
ὄθεν σε πίστει δοξαζόμεν.

Τοῦ Παθους σου, τὴν ἡμέραν ἰδεῖν καταξίω-
σον, τοὺς δούλους σου, φωτισθέντας καρ-
δίας παιδρότητι, καὶ τὴν ζωηφόρον σου, Σω-
τήρ Ἀνάστασιν ὑμνοῦντας, τὸ κράτος τῆς Βα-
σιλείας σου. Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε, ἐν σταυρῷ ἠρτημένον ἡ Παίνα-
γνος, ἠλάλαζε, τετρωμένη τὰ σπλάγχχνα
καὶ ἔλεγε· Διὰ σπλάγχχνα Κύριε, σὼν οἰκτιρ-
μῶν παθεῖν ἡνέσχου, πᾶσι παρέχων ἀπάθειαν.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Εν σταυρῷ Φιλάνθρωπε τὰς χεῖράς σου, ἡ-
πλωσας, ἠλωσαν, νύξαντες καὶ τὴν Πλευ-
ράν, τῇ λόγχῃ Ἰουδαῖοι· καὶ φέρεις πάντα Χρι-
στέ, ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν.

Ξύλου βρώσει τέθηκε ποτὲ ὁ Ἀδάμ, πάλιν
ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ζῶν, δι' ἧς Οἰκτίρμον,
ἐπαπολαύει τρυφῆς, ἔνδον τοῦ Παραδείσου.

Δόξα Πατρὶ.

Μοναῖδα τῇ φύσει σε Τριάς ἀνυμνῶ, ἀναρχον
ἄκτιστον, ἀρχικὴν βασιλικὴν, ὑπερτελῆ
Εἰνάδα, Θεὸν καὶ φῶς καὶ ζῶν, δημιουργὸν τῷ
Κόσμου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ ὑπερφυσί σου κινήσει Ἀγνή, νόμοι σοι
φύσεως, καταλύονται σαφῶς· καὶ γὰρ
ἀσπύρως τίκεις, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, ἐκ
Πατρὸς γεννηθέντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Σταυρὸν τὴν Δόγην καὶ τοὺς Ἦλους σε,
σέβομαι Δέσποτα· δι' αὐτῶν γὰρ τῆς φθα-
ρᾶς, ἡμᾶς ἀπελυτρώσω, ἐν τῷ σῶ πάθει Χριστέ,
ἀπαθανατισθέντας.

Ὁ Εἰρμός.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φω-
τίσον δέομαι, καὶ ὀρίησον καί με, ἐν

» ταῖς προστασίμασί σου, καὶ διδάξόν με Σω-
» τήρ, πειεῖν τὸ θέλημά σου.

Ὡδὴ ἡ Θαύματος ὑπερφουῶς.

Η μβλυνας τοῦ πονηροῦ Σῶτερ τὰ κέντρα,
καθηλούμενος ἡλοῖς ἐν ξύλῳ, ἀκανθῶν
διάδημα, ἀνεδύσω χλευαστικῶς, ἐκρίζων τῆς
παραβάσεως τὴν ἀκανθάν· διὸ ἀνυμνοῦντές
σαι κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα
τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Η πλωσας ἐπὶ Σταυροῦ Χριστέ παλάμας,
τὸ ἀνθρώπινον ἐπισυνάγων, πρὸς τὴν σὴν
ἐπίγνωσιν, καὶ τῇ λόγχῃ τὴν σὴν Πλευράν,
κεντηθῆναι κατεδέξω, ἀναβλύσας ἡμῖν, πηγὴν
φωτισμοῦ τοῖς ἀναμέλπουσιν· Εὐλογεῖτω ἡ
Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρ εἴθροισ εὐσπλαγχνίας σου Οἰκτίρμον, ἀπο-
κάθαρόν μου τὴν καρδίαν, ἀμαρτίας δῆγ-
ματι, σπλωθεῖσαν καὶ ποταμούς, κατανύξεν
πηγάζειν με ἀξίωσον, Χριστέ Ἰησοῦ, ἵνα κραυ-
γάζω· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύ-
ριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σ τάμνον σε τὸ θεῖον Μάιννα κεκτημένην, τῆς
Θεότητος ἐγνωμεν Κόρη, κιβωτὸν καὶ
τράπεζαν, καὶ λυχνίαν, θρόνον Θεοῦ, καὶ πα-
λάτιον καὶ γέφυραν μεταγουσαν, πρὸς θεῖαν
ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· Εὐλογεῖτω ἡ Κτίσις
πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦν Παιδων τὴν ὠδὴν.

Σ ταυροῦται ὁ Χριστός, καὶ ζωούμενος ἐγώ,
συμφάλλω τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο κόσμος ἐκ φθορᾶς, τῇ σταυρώσει σου
ρύσθεις, συμφάλλει τοῖς Παισίν· Εὐλο-
γεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Τ ριαὶς ἰσοκλεῆς, ὁμοούσιε Μοναῖς, ὁ Πατήρ,
καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα, σῶσόν με
τὸν πίστει ὑμνοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τόκον τῆς ἀγνῆς, Θεοτόκου προσκυνῶ,
συμφάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υ μνω σου τὸν Σταυρόν, δι' οὗ σέσωσμαι
Σωτήρ, συμφάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλο-
γεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ** ῶν Παιδων τὴν ὠδὴν, ἐκμιμούμενος βού,
• συμφάλλων τοῖς Παισίν· Εὐλογεῖτε, τὰ
• ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Εἶδεν Ἡλιὸς τὸν Κύριον, ἐν λεπτοτάτῃ αὐρᾷ,
λεπτύνας πρότερον, σάρκα προσευχῶν,
καὶ νησιῶν ἐπιδόσεις· ὃν ζηλοῦσα ψυχὴ μου
ἀπόρριψον, τῶν ἡδονῶν τὸ πάχος, ὅπως δεῖσῃ
τὸν ποθούμενον.

Εὐλῶ ἀνυψώσας πρότερον, ὁ Μωϋσῆς τὸν
ὄφιν, Σῶτερ ἐτύπου σου τὴν ἀνύψωσιν,
τὴν ἐν Σταυρῷ ὑπεράγαθε· ἰοδόλου κακίας
τοῦ ὄφews, δι' οὗ ἀπελυτρώσω, πάντα τὰ ἔθνη
προσκυνοῦντά σε.

Τάφῳ ῥαθυμίας κείμενος, ἐπιβαρύντα ἔχων,
λίθον πωρώσεως, τὸν αἰείζων μὴ συνῶν
Σῶτερ λόγον σου, καὶ τοῦ φόβου σου μὴ αἰσθα-
νόμενος, οἰκτείρησόν με σῶσον, τῷ σὸφ εἰσε-
πολύεε.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὑπερτέρα Δέσποινα, τῆς πᾶν παθῶν
κακίας, δεῖξον ὑπέρτερον, τὸν δοξαζόντα
παναληθῆ Θεοτόκον σε, καὶ ὑμνοῦντα τὸν τόκον
σου ἄχραντε, τὸν ἀκαταληψία, Θεοχαρίτωτε
τιμώμενον.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Σταυροῦσαι καὶ σῶζεις με, καὶ θνήσκεις
καὶ ζωαῖς ἐμέ· ὦ εὐσπλαγχνίας! ὦ φι-
λανθρωπίας σου! τίς εἶδε, τίς ἤκουσε, Δεσπό-
την ὑπὲρ δούλων, ἐλόντα θάνατον ὁρατόν;
ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, ἀγαθότητί σου Κύριε.

Ο ἥλιος ἔδυσε, σταυρούμενον ὡς εἶδеси·
πῶς γὰρ μὴ ἔδυ, τὴν ὕβριν αἰσθόμενος,
τοῦ Δημιουργοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἡ Κτίσις πᾶσα,
συγκλονομένη ταῖς σταυρωταῖς, στωπῶσα ἀ-
νεβόα· Ὅτι σὺ Θεὸς ὑπάρχεις παντός.

Δόξα.

Μόνου Μονογενήτερ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πα-
τὴρ, καὶ μόνη μόνου, φῶς φωτὸς ἀπαύ-
γασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἅγιον
Πνεῦμα, Κυρίου Κύριον ὄντως ὄν· ὦ Τριαῖς
μοναῖς ἀγία, σῶσόν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με
Πανάμωμε· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρου
τὸν ἀληγτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσα-
σα ὡς μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαθῶν,
τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ
δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ἢ ἡμᾶς ὑπέστησεν, ἕκαστον μέλος πάθημα·
 πυγμὴν ἢ κάρα, ἢ ὄψις ραπίσματα, αἱ
 χεῖρες προσηλώσεις, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην,
 καὶ τὰ ἐξαιρέτα τοῦ Σταυροῦ· ἀλλὰ δόξα τῇ
 ἀρρήτῳ, εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἀποπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
 • τος, Μητὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κύη-
 • σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καὶ νεοπαῖ τὰς φύ-
 • σεσι· διό σε πᾶσαι αἱ γυνεαὶ, ὡς Θεόνυμφον
 • Μητέρα, ὀρθοδοξῶς μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἥχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀνών, τὸ παρὸν Ἰδιό-
 μελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἥχος πλ. δ'.

Ὁ μετα' ληστῶν, ἐν Σταυρῷ προσπαγεῖς
 Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῷ μῶλωπί σου, τὴν
 ἀνθρωπίνην φύσιν ἱασάμενος, μὴ παρίδης με
 νοητοῖς ὁδοστάταις, καὶ λησταῖς ἀσωμάτοις
 ἐμπεσόντα, καὶ τῆς ἀρετῆς ὑπ' αὐτῶν ἐκδυ-
 θέντα, καὶ χαλεπῶς τραυματισθέντα, παρὰ
 μηδενὸς δὲ τῶν ὁσίων, ἰαθῆναι δυνάμενον· ἡ-
 μίθνητος γάρ εἰμι, βραχύτατον ἔχων ζωῆς λεί-
 ψανον, τὴν εἰς σέ μόνην ἐλπίδα, τὸν καὶ νε-
 κροῖς ζωὴν παρέχοντα· ἀλλὰ καταδυσόν μου
 τὰ τραύματα, τὴν σὴν ἐπιστάξας μοι χρηστό-
 τητα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικόν. Ἥχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
 ἡμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός. Σεραφίμ;
 ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους;
 τὸ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυναμίς; ἐνε-
 ργεῖτε ἐν ταῖς θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὸ ὄνο-
 ματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύ-
 σατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
 καινοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθέ-
 νος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ
 δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν δίχα πόνου, καὶ
 φθορᾶς τέτοκε· πῶς σε ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ
 ἀχάριστος, σπλαγχνὸν ἐμόν, Ἰησοῦ γλυκύτατε,
 σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὴν Τριθέκην. Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἥχος πλ. α'.

Ὁ περὶ μνηστὴς εἰ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ σα-
 λεύων τὴν γῆν, εἰς τὸ ἐπιστρέψαι, καὶ
 σωθῆναι τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν
 στερεῶν αὐτήν, διὰ ἰδίαν ἀγαθότητα, καὶ

ἄφατον εὐσπλαγχνίαν· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτό-
 κου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἥχος πλ. δ'. Ψαλμός ρ'.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσσομαί σοι, Κύριε.

Στίχ. Ψαλῷ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε' 1.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ,
 ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα· Ἐρωτήσατέ
 με περὶ τῶν υἱῶν μου, καὶ περὶ τῶν ἔργων τῶν
 χειρῶν μου ἐντείλασθέ μοι. Ἐγὼ ἐποίησα τὴν
 γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς· ἐγὼ τῇ χειρὶ μου
 ἐστερέωσα τὸν Οὐρανόν· ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις
 ἐντείλαμην· ἐγὼ ἤγειρα αὐτόν μετὰ δικαιοσύ-
 νης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῇ εὐθεῖαι·
 οὗτος οἰκοδομήσει τὴν πόλιν μου, καὶ τὴν αἰχ-
 μαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ
 λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος Σαβ-
 βαώθ. Οὕτω λέγει Κύριος· Ἐκοτίασεν Αἴγυ-
 πτος, καὶ ἐμπορεῖα Αἰθιοπῶν, καὶ οἱ Σαβαίται
 ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαθήσονται, καὶ σοὶ ἐ-
 σονται δαῦλοι, καὶ ὀπίσω σου ἀκολουθήσουσι
 δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαθήσονται πρὸς
 σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ προσεύξονται
 ἐν σοί· ὅτι ὁ Θεός ἐν σοὶ ἐστί, καὶ οὐκ ἐστι
 Θεός πλην σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ οὐκ ἔδει-
 μεν· ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ σωτὴρ. Αἰσχυνθήσον-
 ται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι
 αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ. Ἐγκακί-
 ζεσθε πρὸς με, νῆσοι. Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυ-
 ρίου σωτηρίαν αἰώνιον· οὐκ αἰσχυνθήσονται,
 οὐδὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τοῦ αἰῶνος ἔτι, λέγει
 Κύριος Παντοκράτωρ.

Προκείμενον. Ἥχος δ'. Ψαλμός ρα'

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ
 κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Στίχ. Μὴ ἀποσρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Ε. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὰ, Πρὸς Κύριον,
 εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι' καὶ
 ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρά, τοῦ Τριψδίου
 γ' καὶ τῆς Θεοτόκου ζ'.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἥχος πλ. β'.

Ὁ ἐξ Ἰερουσαλήμ, σοῦ τῶν θείων ἐντολῶν
 ἐξερχόμενος, καὶ πρὸς τὰ πάθη τῆς Ἰε-

ριχῶ καταντήσας, τῇ δόξῃ τῆς αἰτιμίας, τῶν βιωτικῶν μελημάτων κατασυρεῖς, λησταῖς περιέπεσον τῶν λογισμῶν, τῆς υἰοθεσίας τῇ χάριτι, τὸν χιτῶνα ὑπ' αὐτῶν ἐκδυθεῖς, καὶ ταῖς πληγαῖς, ὡς ἄπνους κατακνιμαί. Ἱερεὺς δὲ παρῶν, καὶ τὸ πτώμα κατιδὼν, οὐ προσέσχε. Λευΐτης, καὶ αὐτὸς βδελυζάμενος, ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου ἀφράστως σαρκωθείς, τῇ ἐκχύσει τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐκουσίως ἐκ πλευρᾶς σου, ἐκχυθέντος Αἵματος καὶ ὕδατος, ὡς ἔλαιον ἐπιστάξας Χριστὲ ὁ Θεός, τὰς οὐλαῖς τῶν τραυμάτων μου, τῇ μοτώσει περισφιγξον, καὶ πρὸς ὕψαινον συγκαταριθμήσων χώρον, ὡς εὐσπλαγχνος.

Δίς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐπιχρηρὰ Προσόμοια τῆς Θεοτόκου τὰ παρόντα γ'. ποιοῦντες αὐτὰ ἐπτά.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθειγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τοὺς Οὐρανούς ἡ μετάγυσα· καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνη, τοῦ μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀράς· χαῖρε Ἀδαμ ἡ ἀνάκλησις· μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γάρ, τὸν Θεὸν ἔσσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μητρᾷ μου· καὶ πῶς γεννήσομαι; λέγε μοι, χωρίον εἰρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιασματος, τοῦ τοῖς Χερυθίμ ἐπιβαίνοντος. Μή με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικάται φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐδόθησε· Ἰένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥήμα σου· καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμῆ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀν-

θρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πικλαὶ Ἀδαμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδαμ ἀπεργάσῃται. Εὐφρανέσθω ἡ ἑκτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένου, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε νομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα, ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐξοδός· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εὐθύς.

Ἑσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρβ'. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγκωσμα.

Κεφ. ΚΒ'. 4.

Εγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπέιραζε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ· Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν· Ἴδου ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἡγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἐπὶ ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἄνθρωποι εἶπω. Ἀνασταῖς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπέσχε τὸν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μετ' ἐαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀνασταῖς ἐπορεύθη· καὶ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισὶν αὐταῖ· Καθίσате αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον, διελευσόμεθα ἕως ᾧδε· καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ἡμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραάμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χειρας, καὶ τὴν μάχαιραν· καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα. Εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστὶ τέκνον; Εἶπε δὲ· Ἴδὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστὶ τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὅψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραάμ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαάκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν, τὴν μάχαιραν, σφάζει τοι

υἰὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδοὺ, κριὸς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβέκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν· ἵνα εἴπωσι σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Κύριος ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραάμ δευτέρον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων· Κατ' ἐμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύριος· οὐκ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ργ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε!

Στιχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 17.

Αδελφοὶ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔστωσαν· τούτου γὰρ χάριν γεννῶνται. Ἄνθρωποι ἄρρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸν ἑαυτοῦ φίλον· ἐπὶ δὲ τῶν ἑαυτοῦ χειλέων πῦρ θησαυρίζει. Φιλανθρωπῶν χαίρει μάχαις, ὑψῶν δὲ θύραν αὐτοῦ, ζητεῖ συντριβὴν· ὁ δὲ σκληροκαρδὸς οὐ συναντᾷ ἀγαθοῖς. Ἄνθρωπος εὐμετάβολος γλώσση, μπεσσεῖται εἰς κακὰ· καρδίᾳ δὲ ἄφρονος, ὁδὸν τῷ κερτιμένῳ αὐτῇ. Οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ· υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ. Καρδίᾳ εὐφραινομένη εὐεκτηῖν ποιεῖ· ἄνθρωπος δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται ὅστᾳ. Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν ὀλποῖς, οὐ κατευοδῶνται αἱ ὁδοί· ἀσεβὴς ἐκκλίνει ὁδοὺς δικαιοσύνης. Πρόσωπον στυγνόν, ἄνθρωπος σοφοῦ· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τῷ ἄφρο-

νος ἐπ' ἄκρα γῆς. Ὁργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὁδὸν τῇ τεκούσῃ αὐτόν. Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον ἐκ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνασταῖς δικαίοις. Ὃς φεῖδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρόν, ἐπιγνώμων· μακρόθυμος δὲ ἄνθρωπος, φρόνιμος. Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθῆσεται· ἐννεόν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι. Προφάσεις ζητεῖ ἄνθρωπος βουλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντί δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται. (Κεφ. ΙΗ'. 1). Οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγεται ἀφροσύνη. Ὃταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βῆθος κακῶν, καταφρονεῖ· ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος. Ὑδὼρ βαθύ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρός, ποταμός δὲ ἀναπηδῶν, καὶ πηγὴ ζωῆς. Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς οὐ καλόν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων. Εἰς τὰ Ἀποδείπνα, ψάλλομεν τὸν νεκρώσιμον Κανόνα τοῦ ἐνδιατάκτου Ἰησοῦ· ὡσαύτως καὶ τὸ Μηναῖον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἀγίου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟΝ ΥΜΝΟΝ

ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, περὶ ὥραν δ'. τῆς νυκτὸς σημαίνει. Συναχθέντες δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Ἐκ γ'. Εἴθ' οὕτω τὸ παρὸν Τροπάριον αὐτόμελον, καὶ αὐτὸ ἐκ γ'. καὶ μετὰ μέλους. Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τὴν καταβάσει τοὺς Οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου, τοῦ, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, ψάλλομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους, δίχορον τὸ παρὸν,

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τοὺς
εἰκοσιτέσσαρας κατὰ Ἀλφάβητον Οἴκους (*).
ἡμεῖς δὲ εἰς τὴν τούτων Ἀνάγνωσιν ἱστάμεθα·
καὶ λέγει πρῶτον τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκους.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ, Χαῖρε· (ἐκ γ.)
καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε
θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς
ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδαὶ ἡ ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσαναβάτου ἀνθρωπίνους λογι-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγ-
γέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γασ-
τήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ Κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς
βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ
τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παραδοχόν
σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέκτόν μου τῇ ψυχῇ
φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν
πῶς λέγεις; κράζων·

Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένης ζητοῦ-
σα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ
λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνα-
τόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
βῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς
θεομένων πίστις,

Χαῖρε, τῶν θαυματίων Χριστοῦ τὸ προαίμιον·
χαῖρε, τῶν δογματίων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

(*) Οἱ Οἴκοι οὗτοι, ἐν παλαιῇ χειρογράφῳ τῆς τοῦ
ἀγίου Μάρκου Βιβλιοθήκης, ἐπιγράφονται· Ποίημα Σεργίου
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· ἄλλοι
δὲ ἀποδίδουσιν αὐτοὺς εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγ-
χρονον ὄντα καὶ αὐτόν, καὶ Καρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκ-
κλησίας (ὁρ. Προλόγιον, ἰκδ. τῆς Βενετ. 1844).

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπευράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
χαῖρε, γέφυρα μεταίγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς
Οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦ-
μα· Χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον
τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ
Πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πι-
στῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τῇ Ὑψίστῃ, ἐπεσκήασε τότε, πρὸς
σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐ-
καρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν ὑπέδειξεν ἡ-
δὺν ἅπασιν, τοῖς θείουσι θειρίζειν σωτηρίαν,
ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Εχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένης τὴν μήτραν,
ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέ-
φος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνοὺν τὸν ταύτης ἀσπα-
σμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσματος, ἐβόα
πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρ-
ποῦ ἀκηράτου κτήμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόφιλαν· χαῖ-
ρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν αἰκτιρ-
μῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηρίαν
ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμαζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παν-
τὸς τοῦ Κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνη-
τῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβολῶν,
ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν
ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλειψίγαμον ὑπονῶν
Ἀμμεπτε· μαθὼν δὲ σου τὴν σύλληψιν ἐκ
Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Εἶθ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.
Μετὰ ταῦτα, ἀναγινώσκουμεν ἐκ τοῦ Λόγου
τοῦ εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον δόσιν μίαν,
καὶ στιχολογοῦμεν τὸν Ἀμωμον· μεθ' ὃν λέγο-
μεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐτέρους ἔξ Οἴκους.

Ηκούσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὕμνούν-
των, τὴν ἐνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν·
καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι

τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἁμῶμον, ἐν τῇ γαστρὶ Μα-
ρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες, εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνὲ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ
λογικῶν προβάτων,

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε,
Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ·
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει Οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·
χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς Πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε,
λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' ἧς
ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι,
τῇ τούτου ἠκουλούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς
λύχον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεῦνων
κραταιὸν Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθα-
στον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλουῖα.

Ἄδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθέ-
νου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους·
καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου
ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θραυπεύ-
σαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ
μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμνον σθέσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοῖς μύστα φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλλοῦσα τῆς
ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδεί-
ξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·
χαῖρε, ἡ τοῦ βορβάρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε,
φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πικρῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν
γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέ-
στρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαν-
τές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν
Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς λη-
ρωδῇ, μὴ εἰδὸτα ψάλλειν· Ἀλληλουῖα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀλη-
θείας, εἰδώλας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά
σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυ-
σθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κα-
τάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποτίσασα Φαραῶ τὸν νοη-
τόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶν-
τας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρρις στύλη, ὁδηγὼν τοὺς ἐν σκότει·
χαῖρε, σκέπη τοῦ Κόσμου, πλατυτέρα νε-
φέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάιννα διαδόχε· χαῖρε, τρυ-
φῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῇ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς
ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἰέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος,
μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθη
ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθη τούτῳ καὶ
Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρη-
τον σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πόλιν τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Ἐἴτα ἀναγιγνώσκωμεν τὸν λοιπὸν Λόγον τοῦ
Ἀκαθίστου· καὶ μετὰ τοῦτον, ὁ Ν. καὶ οἱ
Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς εἰς δ'. καὶ
τῆς Θεοτόκου εἰς ε'. μετὰ τῶν Τετραπλίων
εἰς τὴν τοῦ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
οὗ ἡ ἀκροστιχὴς, ἀνευ τῶν ἱερμῶν.

Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρόπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.
Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ ἱερογράφου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ ἱερός.

• Ἀναίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
• πνεύματος, καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῇ
• Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
• πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
• τὰ θαύματα. Δίς.

Τροπάρικ.

Χριστοῦ βίβλον ἐμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή
θεώμενος ἐπεφωνεῖ σοι· Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον,
δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμ-
φε, τοῦ Ἄδου ἡ νύκτωρ· χαῖρε πανά-
μωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε θρόνε πύρρις, τοῦ Παντοκράτορος.

Ρόδον τὸ αἰμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ
τέξασα· τὸ ὁσφραδῖον, τοῦ μόνου Βασιλέως·
χαῖρε Ἀπειρόγαμε, Κόσμου διάσωμα.

Α 'γνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡ δύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ** οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα
• καὶ ἄφθοнос πηγὴ, Δίασον συγκρο-
• τήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν
• τῇ Δείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Δίς.

Τροπάρια.

Σ τάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν Θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἐμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δ ἀμαλὶς τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἀμνὰς κυήσασα, Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἴροντα, Κόσμου παντός τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ο ῥθρος φαινὸς χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χ αῖρε πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μόνος, ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ Δεία εἰσοδος, τῶν σωζομένων Θεόνυμφε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εἶτα, Αἵτησις μικρά, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Ν ἴαν ἔδειξε Κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἄφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρήσιας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ε ἕνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ Κόσμου, τὸν νῦν εἰς Οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλουῖα.

Ο ἅλος ἦν ἐν ταῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδὲν ὅλως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα.

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτ' ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοιχθῇ Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Π ᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρέσιτον γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσ- τὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκού- οντα δὲ παρὰ πάντα οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ρ ῆτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὁρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τε- κεῖν ἰσχυσάς· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμά- ζοντες, πιστῶς βοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων πικηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολ- λούς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἰώσαι θείων τὸν Κόσμον, ὁ τῶν ὅλων Κοσμήτωρ, πρὸς τῆτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ δὲ τὴν Συναπτήν, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλεῖα, μνηύει σοι Ἀχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία· ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον βᾶθος, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ Καθίσματος.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ πάλιν ὅλον.

Γίνεται δὲ καὶ αὖθις Ἀνάγνωσις. Εἴτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου. Τροπάρια.

Ἐν φωναῖς ᾠσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὅρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάιννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ Κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μεταίτουσα, ἐκ θανάτου, πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ ὑρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θιμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδυί, Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα· χαῖρε κογχύλη, περφυραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἱεραλείφοντα· ἀκατανόητον βᾶθος, ὕψος ἀρρήγον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεωθήμεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ Κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογῶμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν ιαταφυγίον.

Σαταβάσια. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐσχές ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Τροπάρια.

Ὁ δὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα Κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκουσμα καὶ λαλήμα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τῆς Κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἀχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἀδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

ὑρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παραδεις, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐ ὁ γλυκασμός ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορὰ ὑποκύψαντας.

ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμεν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλείως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λεαλῆνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βᾶθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἀχραντε· κόχλος ἡ τὸν θείον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβάσια. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐνταῦθα σχολάζει ὁ Κανὼν τῇ Ἀγίᾳ τῆς Μονῆς.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντημον, τελούντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες. Δίς.

Τροπάρια.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θείωσης, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σου ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμεν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθένε προεθεάσατο.

Ἰδοῦ σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θιλαττεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ

πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρὰς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος βῆτος, νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιάζουσα.

Εἴτα, τὸ Τετραῶδιον, ποίημα τοῦ αὐτῆς Ἰωσήφ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Αὕτη ἡ ὥδὴ τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, καὶ ὡς λίθοι ἐκλεκτοί, ἐπὶ γῆς κυλιόμενοι, οἰκοδομίαν ᾠπασαν τῇ ἐχθροῦ, τελείως κατέστρεψαν, καὶ ναοὶ Θεοῦ ἐχρημάτισαν.

Ἰμᾶς ἱκετεύομεν, τοὺς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τετελεκότας Μάρτυρες· Τὸν τῆς Νηστείας δρόμον τρέχειν ἡμᾶς, καλῶς ἐνισχύσατε, ἀρετῶν τελειώσει διαλαμπόντας.

Νεκρώσιμον.

Τοὺς δούλους σου Δέσποτα, μεταστάντας ἀπὸ γῆς, πρὸς σέ τὸν ὑπεράγαθον, σῆς Βασιλείας ποίησον κοινωνοὺς, τῶν θείων Μαρτύρων σου, ἱεραῖς μεσιτείαις πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἦ μόνη πανύμνητος, τοῖς ὕμνοσί σε πιστῶς, ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, καὶ χαρισμάτων θείων διανομήν, δοθῆναι ἱκέτευε, τὸν πανάγιον Λόγον Μητροπάργενε.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος πλ. α'.

Τοῦ κήτους τὸν Προφήτην.

Τὴν μνήμην ἐκτελοῦντες τῶν Μαρτύρων, Κυρίῳ ἀναπέμψωμεν τοὺς ὕμνους, σήμερον, ἐνθέςως εὐφρανόμενοι.

Τὰ ξίφη καὶ τὸ πῦρ μὴ πτοηθέντες, θάρρους ἐν τῇ πίστει Ἀθλοφόροι, τυράννους, ἐν τούτῳ κατεπλήξατε.

Δόξα Πατρί.

Τριαῖδα τοῖς προσώποις ἀνυμνῶ σε, Μοναῖδα κατ' ἐσίαν προσκυνῶ σε, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων εὐφημία, ὑπάρχεις, ὅτι ἔτεκες Παρθένη, Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτῆ.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν ἀντιλαβόντες, σκιρτᾶτε τὰ οὐράνια οἰκοῦντες, Ἀθλοφόροι ἐνδοξοὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσονται.

Θανάτου καὶ ζωῆς ὁ κυριεύων, τοὺς πιστὰς μεταστάντας ἐκ τοῦ βίου, Χριστέ, σὺν Ἀγίοις σου ἀνάπαυσον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ κήτους τὸν Προφήτην ἐλυτρώσω· ἐμέ
• **Ἰ**δὲ ἐκ βυθοῦ ἀμαρτημάτων, ἀνάγαγε,
• **Κ**ύριε καὶ σῶσόν με.

Εἴτα τὸ Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος εἰ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένη, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρέχόντων· ὁ γὰρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσεν σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλαίσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεικῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργούσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦμνος ὅσας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρῶν σου· ἱσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμμῳ ὥδας, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν.

Ἀλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπαδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ὁρῶμεν τὴν ἀγνὴν Παρθένον· τὸ γὰρ αὐλὸν ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεικὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἠλίου· χαῖρε, βοήτης τοῦ αἰδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ ταῖς ψυχαῖς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολὺρρύτον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφούσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρούσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λυτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε, κρατὴρ κρινῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμή τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωδίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἄρην δῆναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντα οὕτως· Ἀλληλουῖα.

Ἄλλοντές σου τὸν Τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἀγία Ἀγίων μείζων.

Χαῖρε, Κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρρητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θραπέα· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον· (ἐκ γ·.) ἡ εξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥύται συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης ὑτρώσαι κολάσεως, τοὺς συμβοῶντας.

Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενό σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς κῆτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσαναβάτου ἀνθρωπίνου λογισμοῦ· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ Κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ αὖθις τὸ Κοντάκιον,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὧς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον·

Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πέμπτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐορτάζομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ὑμνοῖς αὐπνοῖς εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
τὴν ἐν μάχαις ἀγρυπνον ὕμνεϊ Προστάτιν.

Ἡ Ἡρακλείου τὴν Αὐτοκράτορα Ῥωμαίους ἀρχὴν διέποντος, ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης, ἰδὼν τὰ Ῥωμαίων ἄκρως ταπεινωθέντα παρὰ Φωκᾷ βασιλέως, τοῦ τυράννου, ἵνα τῶν Σατραπῶν, Σάρδαρον ὄνομα, μετὰ χιλιάδων πλείστων στέλλει πᾶσαν τὴν Ἑὼ αὐτῷ ὑποποιήσασθαι. Ἐφθῇ γὰρ καὶ πρότερον ὡσεὶ δέκα μυριάδας Χριστιανῶν διαφθείρας Χοσρόης, ἅτε τῶν Ἑβραίων αὐτοὺς ἐξωνουμένων καὶ ἀπολύοντων. Ὁ γοῦν ἀρχισατράπης Σάρβαρος, τὴν Ἑὼ ληϊσάμενος ἅπασαν, ἔφθασεν ἄχρι καὶ αὐτῆς τῆς Χρυσοπόλεως, ἣ νῦν Σκουτάριον ἐπικλήθηται. Ὁ τοίνυν βασιλεὺς Ἡράκλειος, ἐν ἀπορίᾳ καταστάς δημοσίων χρημάτων, τὰ ἱερά τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς κέρμα μετασκευασάμενος, ἐπὶ ἀποδώσει μίζωνι καὶ τελεωτέρᾳ, διὰ τοῦ Εὐξείνου μετὰ πλοίων τοῖς τῆς Περσίας μέρεσιν εἰσβαλὼν, ἀφανίζει αὐτήν, καὶ κατὰ κράτος ἠττάται τούτῳ ὁ Χοσρόης, σὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ. Μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Σιρόης, ὁ υἱὸς Χοσρόου, ἀποστάς τοῦ πατρὸς, τὴν ἀρχὴν ἑαυτῷ περιτίθησι, καὶ τὸν πατέρα Χοσρόην ἀποκτείνας, τῷ βασιλεῖ Ἡρακλεῖ σπένδεται. Κατὰ γὰρ μὴν, ὁ τῶν Μουσῶν καὶ Σκυθῶν ἀρχηγός, μαθὼν τὸν βασιλεῖα διαπόντιον εἰς Πέρσας γενόμενον, τὰς μετὰ Ῥωμαίων διαλύσας σπονδὰς, στίφει μυριάριθμα ἐπαγόμενος, διὰ τῶν δυτικῶν εἰσβάλλει μερῶν εἰς τὴν Κωνσταντινου, κατὰ Θεοῦ βλασφήμους ἐκπέμπων φωνάς. Αὐτίκα τοίνυν ἡ μὲν θάλασσα πλοίων, ἡ δὲ γῆ πεζῶν καὶ ἱππέων ἀπείρων ἱμπλεως ἦν. Σίργιος δὲ ὁ Πατριάρχης,

πολλά τὸν τῆς Κωνσταντίνου παρεκάλει λαὸν μὴ καταπίπτειν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἐλπίδα ἐκ ψυχῆς εἰς Θεὸν ἀναφέρειν, καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ Μητέρα τὴν πανάχραντον Θεοτόκον. Ναὶ μὴν καὶ Βῶνος πατρίκιος, ὁ τνικαῦτα τὴν πόλιν διέπων, τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀποτροπὴν τῶν πολεμίων παρεσκευάζετο· διὲ γάρ, μετὰ τῆς ἀνωθεν βοήθειας, καὶ ἡμᾶς τὰ προσήκοντα ἐνεργεῖν. Ὁ δὲ Πατριάρχης τὰς Δείας Εἰκόνας τῆς Θεομήτορος μετὰ παντὸς ἐπαγόμενος τοῦ πλήθους, περιήει τὸ τεῖχος ἀνωθεν, ἐντεῦθεν τὸ ἀσφαλές αὐτῶν ποριζόμενος. Ὡς δέ, ὁ μὲν Σάρβαρος ἐξ Ἑώας, Χαγάνος δ' ἀπὸ Δυσμῶν, πυρπολεῖν τὰ περίεξ τῆς πόλεως ἤρχοντο, ὁ Πατριάρχης τὴν ἀχειροποίητον τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ Ξύλα, προσίει δὲ καὶ τὴν τιμίαν Ἑσθῆτα τῆς Θεομήτορος ἐπιφερόμενος, διὰ τῶν τειχῶν περιήρχετο. Χαγάνος δὲ ὁ Σκυῆς, διὰ τῶν χερσαίων τειχῶν προσβάλλει τῇ Κωνσταντίνου, σὺν πλήθει ἀπείρῳ, ἄκρως ἐξ ὅπλων ἡσφαλισμένων, καὶ τοσούτῳ, ὥς ἵνα Ῥωμαῖον πρὸς δέκα Σκυῆας σαφῶς διαμάχισθαι. Ἀλλ' ἡ ἄμαχος Πρόμαχος, διὰ τῶν παρυρεθέντων ὀλίγων πάνυ στρατιωτῶν ἐν τῷ Ναῷ ταύτης τῷ τῆς Πηγῆς, πλείστους αὐτῶν παραπώλεσε. Κάντεῦθεν οἱ Ῥωμαῖοι ἀναθαρσύναντες τε καὶ ἀνασκιρτήσαντες, ὑπὸ στρατηγῷ ἀμάχῳ τῇ Θεομήτορι, αὐτοὺς αἰεὶ κατὰ κράτος ἐνίκων. Βλέψαντες δὲ καὶ πρὸς σπονδὰς οἱ τῆς Πόλεως, ἀπεκρούσθησαν· ἀνείπε γάρ ὁ Χαγάνος· Μὴ ἀπατάσθε ἐπὶ τῷ Θεῷ, ᾧ πιστεύετε· πάντως γὰρ αὐρίον τὴν πόλιν ὑμῶν καταλήφομαι. Οἱ δὲ τῆς πόλεως διακούσαντες, χεῖρας ἔτεινον εἰς Θεόν. Συμφωνήσαντες οὖν Χαγάνος τε καὶ ὁ Σάρβαρος, διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης προσβάλλουσι, διὰ μηχανημάτων τὴν πόλιν ἐλεῖν προθυμούμενοι. Ἀλλὰ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἠττήθησαν, ὥς μηδὲ ἱκανοὺς εἶναι τοὺς ζῶντας καίειν τοὺς τεθνηκότας. Τὰ δὲ μονόξυλα ὀπλιτῶν πλήρη, διὰ τοῦ ἐπιλεγομένου Κέρατος κόλπου, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις Ναὸν τῆς Θεομήτορος καταγόμενα, καταγίδος αἰφνιθὲν τῇ θαλάσῃ ἐπισπασμένης ῥαγδαίας, καὶ διαιρέσεως ταύτην εἰς τμήματα, σὺν τοῖς πλοίοις ἅπασιν τῶν ἐχθρῶν διεφάρη. Καὶ εἶδεν ἄν τις παράδοξον ἀριστουργημα τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος· πάντας γὰρ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, τὸ ἐν Βλαχέρναις, ἐξέβρασεν. Οἱ δὲ λαός, ὅσον τάχος τὰς πύλας ἀναπετάσαντες, ἄρδην πάντας ἀπέκτειναν, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες κατ' αὐτῶν ἀνδρίζομενοι. Οἱ δὲ Ἀρχηγοὶ τούτων ὑπίστρεψαν κλαίοντες ἅμα καὶ ὀδυρόμενοι. Ὅγε μὴν Σεοφιλῆς τῆς Κωνσταντίνου λαός, τῇ Θεομήτορι τὴν χάριν ἀφοσιούμενοι, ἐλονύκτιον τὸν Ὑμνον, καὶ Ἀκάθιστον αὐτῇ ἐμελῶδησαν, ὥς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνησάσῃ, καὶ ὑπερφυεῖ δυνάμει διαπραξαμένη, τὸ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τρόποιον.

Ἐκτοτε οὖν, εἰς μνηεὶν τοῦ τοσούτου, καὶ ὑπερφυοῦς θαύματος ἡ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην Ἑορτὴν παρίλαβε, τῇ Μητρὶ ἀνατιθέναι τοῦ Θεοῦ, τῷ παρόντι καιρῷ, ὅτε καὶ τὸ τρόποιον τῇ Θεομήτορι γέγονεν. Ἀκάθιστον δὲ

ᾠνόμασαν, διὰ τὸ τότε οὕτω πράξει τὸν τῆς πόλεως Κληρὸν τε καὶ λαὸν ἅπαντα.

Μετὰ δὲ παρέλυσιν χρόνων τριακονταεξ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, οἱ Ἀγαρνηνοὶ ἀπειρον στρατιάν ἐπαγόμενοι, πάλιν τῇ Κωνσταντίνου ἐπίδεντο· καὶ ἐπὶ ἐπτά ἔτεσι ταύτην πολιορκοῦνται, ὅτε καὶ ἐν τοῖς Κυζίκου παρεχίμαζον μέρει, πολλοὺς τῶν οἰκείων διέφθειραν. Εἶτα ἀπειπόντες, καὶ μετὰ τοῦ στόλου αὐτῶν ὑποστρέψαντες, καὶ τῷ Σουλαίῳ γενόμενοι, τῇ θαλάσῃ πάντες κατεποντίσθησαν, προστασίᾳ τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος. Ἀλλὰ καὶ τὸ τρίτον αὐθις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, οἱ ἐξ Ἀγαρ ὑπὲρ πλείστας μυριάδας ἀριθμοῦμενοι, πρῶτον μὲν τὴν τῶν Περσῶν ἀφανίζουσι βασιλείαν, εἶτα τὴν Αἴγυπτον καὶ Αἰθύν, ἐπιδραμόντες καὶ Ἰνδοὺς, Αἰθιοπὰς τε καὶ Ἰσπανούς· ὕστερον καὶ κατ' αὐτῆς τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων ἐπιστρατεύουσι, χίλια ὀκτακόσια πλοῖα ἐπιφερόμενοι. Κυκλώσαντες οὖν αὐτήν, ὡς αὐτίκα διαναρπάσοντες ἔμενον. Ὁ δὲ τῆς πόλεως ἱερός Λαός, τὸ σιπτὸν Ξύλον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῶν Σταυροῦ, καὶ τὴν αεθασμίον Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος Ὀδηγητρίας ἐπαγόμενοι, τὸ τεῖχος περιεκύκλουν, σὺν δάκρυσι τὸν Θεὸν ἱλιούμενοι. Δόξαν οὖν οὕτω τοῖς Ἀγαρνηνοῖς, εἰς δύο διαιροῦνται μέρη· καὶ οἱ μὲν κατὰ Βουλγάρων στρατεύουσι, καὶ πίπτουσιν· ἐκείσε ὑπὲρ μυριάδας δύο· οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν πόλιν ἐλεῖν. Κωλυθέντες δὲ ὑπὸ τῆς αλύσεως, διηκούσης ἀπὸ τῶν Γαλάτου εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, ἀναχθέντες περίπου τὸ λεγόμενον Σωσθένειον γίνονται, κακῇ ἀνέμου βορίου καταρράγιντες, τὰ πολλὰ τῶν πλοίων αὐτῶν διερράγη καὶ διεφάρησαν· οἱ δὲ περιλειφθέντες λιμῷ σφοδρῷ, περίεπεσον, ὥς καὶ ἀνθρωπίνων σαρκῶν ἄψαθαι, κόπριά τε φυρᾶν καὶ ἐσθίειν. Εἶτα φυγόντες, καὶ κατὰ τὸ Αἰγαῖον γενόμενοι πέλαγος, τὰ σκάφη αὐτῶν ἅπαντα καὶ ἑαυτοὺς τῷ τῆς θαλάσσης διδοῦσι βυθῷ· χάλαζα γὰρ ῥαγδαία οὐρανὸν καταπεσοῦσα, καὶ βρασμὸν κατὰ τῆς θαλάσσης ποιήσασα, τὴν τῶν πλοίων πίσσαν διέλυσε, καὶ οὕτως ὁ ἀπυροπληθὴς ἐκεῖνος στόλος διώλετο, τριῶν μόνων εἰς ἀγγελίαν περιλειφθέντων.

Διὰ ταῦτα τοίνυν ἅπαντα τὰ ὑπερφυῖ θαυμάσια τῆς Πανάγνου καὶ Θεομήτορος, τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν ἱορτάζομεν. Ἀκάθιστος δὲ εἴρηται, διότι ὀρθοστάδην τίτι πᾶς ὁ λαός, κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην, τὸν Ὑμνον τῇ τῷ Λόγῳ Μητρὶ ἐμελψαν· καὶ ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις Οἰκοῖς καθῆσθαι ἐξ ἔθνους ἔχοντες, ἐν τοῖς παροῦσι τῆς Θεομήτορος ὁρβοὶ πάντες ἀκρωμέθα.

Ταῖς τῆς σῆς ὑπερμάχου τε καὶ ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπαλλάξον συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Ἐνταῦθα στιχολογεῖται ἡ ζ'. Ὡδή.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
• παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
• λῆν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψαλ-
• λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αὐμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡ-
• λίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
• βοτρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, αἶνον εὐ-
• ζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς
• σε δοξαζόντων.

Πατήρα, τῶν ἀπάντων ἡ κηύσασα, χαῖρε Θεό-
• νυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμά-
• ραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς
• χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ρήτορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα,
• ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ,
• ὑψώθης κηύσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν
• ἱκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ῥύσασθαι, τοὺς πι-
• στῶς σε προσκυνούντας.

Εὐφηνεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
• πόθῳ κράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ,
• δακτυλῷ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἀ-
• γνή· ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου,
• καταγράψαι Θεοτόκε.

Κετεύομεν, οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ
• καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου, Ἀγνή,
• καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζομένους ἡμᾶς,
• καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν
• σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Τοῦ Τετραωδίου.

Εἰρμός ἄλλος. Δροσοβέλον μὲν τὴν καίμινον.

Ηὕπερφωτος ὁμήγυρις τῶν θείων σου, Μαρ-
• τύρων Πολυέλεε, ἐν τῷ φωτί σου τῷ ἀ-
• δύτῳ νῦν περιπολεῖ· αὐτῶν ἱκεσίαις φωτι-
• σμόν, ἀμαρτιῶν τε ἱλασμόν, παράσχου πᾶσι
• Χριστέ.

Ως ὥραϊος ὁ καιρὸς ὃν ἡμῖν δέδωκας, τῆς
• ἐγκρατείας Κύριε! ἐν ᾧ ἄκτιρον τὰς
• ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς, εὐχαῖς τῶν ἁγίων
• Ἀθλητῶν, τῶν τὰ ὥραϊα καὶ σεπτὰ, στερεῶν-
• των Πύθῃ σου.

Νεκρώσιμον.

Διελθόντας πολυώδυνον κλυδώνιον, τοῦ βίου
• τοῖς οἰκέτας σου, ἐγκαθόρμισον εἰς λι-
• μένα Δέσποτα ζωῆς, βοᾶν μετὰ πάντων ἐκ-
• λεκτῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
• ρων ἡμῶν.

Triodio.

37

Θεοτοκίον.

Η τοῦ νόμου τὸν δοτῆρα Ἀειπαρθε, κηύ-
• σασα ἱκέτευε, τὰς ἀνομίας ὑπεξάρα
• πάσας ἐν καιρῷ, τῷ νῦν ἐνεστῶτι τοῖς κα-
• λῶς, προαιρουμένοις ἐξασκεῖν, θείας Νηστείας
• σπουδῇ.

Ἄλλος Εἰρμός. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ δείξας γενναίους,
• ὑπὲρ σοῦ ἀθλοῦντας τοὺς Μάρτυρας, ὁ
• ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τοὺς Ἀθλοφόρους,
• πρέσβεις ἡμῖν εἰς σὲ παρασχόμενος, ὁ
• ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Δόξα Πατρί.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ εἰς μὲν τῇ φύσει,
• προσώποις δὲ τρισὶ γνωριζόμενος, ὁ ὑπε-
• ρύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τεχθεὶς ἀσπόρως,
• καὶ τὴν Τεκῆσαν δείξας ἀγνεύουσαν, ὁ
• ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυ-
• μάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ θήρας φημύσας,
• καὶ σθέσας πῦρ εἰς δόξαν τῶν Ἀγίων
• σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου,
• Κύριε.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ ἀπὸ θανάτου, εἰς
• ἄπειρον ζωὴν μεταθέμενος, τοὺς πιστεῖ
• σοι ἐν βίῳ λειτουργήσαντας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ βλέπων ἀβύσ-
• σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ,
• ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τέκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
• πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμέ-
• νην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας
• τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βασι-
• ζοντα ἐβάσασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύ-
• ματι τὸν τρέφοντα, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν,
• Ἀγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
• γα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βᾶτῳ, τὰ μέγα
• στήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προ-

κόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρός
ἰστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἁγία
Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Οἱ πρῶν ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀ-
φθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφαρίᾳ σου·
καὶ οἱ παθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων,
φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον
Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ
ἄλαλοι, πρῶν χρηματίζοντες, λεπροὶ ἀπο-
καθαίρονται, νόσοι θνήσκονται, πνευμάτων ἀε-
ρίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ
σωτηρία.

Η Κόσμῳ τεκούσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς
εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε,
σκέπη καὶ κραταίωμα, τείχος καὶ ὀχύρωμα
τῶν μελωδούντων Ἀγνή· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τοῦ Τετραωδίου.

Εἰρμός ἄλλος.

Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσις.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, ἐ-
πουράνιοι Νόες ὑπερεθαύμασαν· τούτων
προσευχαῖς, τὰ ἐλεήσου Δέσποτα, ἐν ἡμῖν
πλουσίως, θαυμάστωσον οἰκτίρμον.

Οἱ τὸ πῦρ θείᾳ δρόσῳ καταπατήσαντες,
Ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου ἀξιοθαύμαστοι, ρύ-
σατε ἡμᾶς, τοῦ πυρὸς τοῦ κολάζοντος, ταῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, θερμαῖς ὑμῶν πρεσβείαις.

Νεκρώσιμον.

Υπεράγαθε Λόγε τοὺς ἐκδημήσαντας, ἐξ ἡ-
μῶν Ὁρθοδόξους ζωῆς ἀξιώσον, τῆς ἐν
Οὐρανῷ, καὶ ἁγίας λαμπρότητος, ταῖς τῶν
καλλινίκων, Μαρτύρων ἰκεσίαις.

Θεοτοκίον.

Ικεσίαις Οἰκτίρμον τῆς κυησάσης σε, καὶ ἁ-
γίων Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σου, φω-
τίσον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς τοῦ δοξάζειν σε, ἐν ἁ-
γαλλιάσει, ψυχῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος Εἰρμός· Τὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως.

Χοροὶ Μαρτύρων ἅγιοι, μνήσθητε τῶν πόθῳ
ἀνυμναύντων ὑμᾶς, καὶ ὑπερυψούντων,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἴφει τυμπανιζόμενοι, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες,
ὑμνοῦντες Χριστὸν, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.
Ἐνοπρεπῶς μερίζεται, ἡ Τριάς, καὶ μὲν
ἀμερὴς ὡς Θεός· ἦν ὑπερυψῆμεν, εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος βρέφος τέτοκε· Θεός γὰρ ἐκ ται-
νης ἐνηθρώπησε. Πᾶσα σὰρξ ὑμνεῖται,
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στῆλαι ἀνδρείας ὠφθησαν, πτώσιν διαβόλου
δραμβεύοντες, οἱ Μάρτυρες ὑμνοῦντες,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθί-
σονται.

Τὸν Ἀβραὰμ κολπώσασθαι, ἀξιώσον Κύριε
τοὺς δούλους σου, πίστει μεταστάντας,
πρὸς σέ καὶ τῇ ἐλπίδι.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν Ποιητὴν τῆς Κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
- Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
- λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζτω ξέ,
- αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρυσσα, τὴν ἱεράν πανή-
- γυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίραις
- παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Τροπάρια.

Γνα σοι πιστοί, τό Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ
διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς
αἰδίου, ρύσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἐ-
λώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλη-
θος, Κόρη παρκαπτώσεων, ἐπιούσης βροτῆς
ἀμαρτάνουσιν.

Οφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὁ
δεν βοῶμεν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον,
εἰσάγον Κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδέμ
ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε ἐν-
λε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν, τὸ
ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐκδοκῶμεν· Χαῖρε Κόσμου Δέσποτα·
χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ
μόνη ἄμωμος, ἐν γυναίξί καὶ καλῇ· χαῖρε
σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κεκρυμμένον
εἰσδεχόμενον.

Η περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκλύσασα,
χαῖρε Ἀειπάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε

τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε τῶν Δικαίων, θεῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωμα.

Εἶσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Τοῦ Τετραπόδου.

Εἰρμός ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἀνατείλαντες, πᾶσαν τὴν γῆν ἀκτίσιν εὐσεβείας αἱ Μάρτυρες, καὶ λαμπάσι θαυμάτων ἐφώτισαν, καὶ τῆς πολυθείας σκότος ἠφάνισαν· ὧν ταῖς ἱκεσίαις ὁ Θεός, ἡμᾶς ἐλέησον.

Ἰσχυρὸς Μαρτύρων ἀκαταγώνιστος, πάντας ἡμᾶς ἐνίσχυσον καλῶς ἀγωνίσασθαι, καὶ τελέσαι Νηστείας τὸ στάδιον, ὅπως ἐνθέου βίου, ἔργα τελέσαντες, μέτοχοι γενώμεθα ζωῆς, ἀγαλλιώμενοι.

Νεκρωσμον.

Ὡς φθασάτω χρηστότης Κύριε, τοὺς ἐξ ἡμῶν φρικῶδες μεταστάντας κελεύσει σου· κυκλώσάτω αὐτοὺς σου τὸ ἔλεος, καὶ καθοδηγήσάτω, πρὸς τὰ σκηνώματα, τὰ καταυγαζόμενα φωτί, τῷ τοῦ προσώπου σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄγγελος βουλῆς τὸν ἄγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς ἀρρήτως Θεοτόκε ἐκύησας. Ταῖς ρωαῖς οὖν τῶν δούλων σου πρόσδεξαι, ἃς ἐν τῷ τῆς Νηστείας χρόνῳ προσάγομεν· καὶ ταύτας προσάγαγε Θεῷ, ὥσπερ θυμίαμα.

Εἰρμός ἄλλος. Ἡσαῖα χόρευε.

Ἐλοῦντες πανήγυριν, Μαρτυρικὴν, σήμερον λαοί, σκιρτήσωμεν ἐν ᾠδαῖς, μέλποντες ἱερῶ, τῷ ἀθλοθετήσαντι, καὶ ταῖς νίκαις, καὶ τῶν ἐχθρῶν, τούτοις παρέχοντι· ὃν ἐν ὑμῖν μεγαλύνομεν.

Ὡς ἐξομῶμεν, καὶ τμηθέντες, ξίφει μεληδόν, συνήφθητε τῷ Χριστῷ, ἀγαπητικῶς, ανεύφημοι Μάρτυρες· διὸ καὶ νῦν, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀγαλλιώμενοι, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύσατε.

Δόξα.

Ὡς μωσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἀναρχε Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἀτμῆτε Μονάς· Πατὴρ ὁ γέννητος, καὶ γεννητὴς, Λόγος καὶ Υἱὲ, Πνεῦμα ἅγιον, ἡμᾶς σῶτον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πρὸς τοῦτον ὁ τόκος σε, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ παρθενικὴ, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός, ἐστὶν ὁ

τεχθεὶς· ὃν μεγαλύναντες, σὲ Παρθένη μακαρίζομεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάσωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς γενναῖον στρατεύμα, τοῦ Ἀνακτοῦ, πάντων καὶ Θεοῦ, τοὺς Μάρτυρας ἐν ᾠδαῖς, στεφώμεν λαοί· αὐτοὶ γὰρ ἐνίκησαν, δαιμονικάς φάλαγγας σαφῶς· αὐτὸς ἀναμείλποντες, τὸν Δεσπότην μεγαλύνομεν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὡς τε πᾶν τὸ πλάσμα σου, ἀναστήσης κρινεσθαι Χριστὲ, οὓς προσελάβου καὶ νῦν, δούλους σου πιστοὺς, ἐλέησον σύγγνωθι, τὸ ἐν βίῳ, πταίσματα αὐτῶν, καὶ σὺν Ἁγίοις σου, ἀναπαύων εἰς αἰῶνας αὐτοὺς.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς αἰὶα χόρευε, ἡ Παρθένη ἐσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένη μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς ἀπ' αἰῶνος σήμερον, γνωρίζεται μυστήριον· ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Υἱὸς Παρθένου Μαρίας, δι' εὐσπλαγχνίαν γίνεται· καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ὁ Γαβριὴλ προσφθέγγεται· μεθ' οὗ βοήσωμεν πάντες· Χαῖρε ἡ Μητὴρ Κυρίου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς κρυμμένον μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωρίστον, Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσεις σοι Παναγία τὰ, Χαῖρε· ἐταιμάζου, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοὶ ταῖς λαγόσιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Ὡς τοφορόν παλάτιον, ἡτοιμάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατέβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς πολεμηθὲν, καὶ δουλειᾷ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον ἀπολεσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηρίαν προσαναμένον κατέβασιν.

Ὡς Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσεις σοι· Χαῖρε κατὰρας λυτήριον, πεσόντων ἀνθρώπων· χεῖρε μόνῃ ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματέ

σασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ ἡλίου κροφίλη· ὑποδέχου, τὸν Ἀσώματον ἐν μήτρᾳ, τῇ σῇ οἰκῇ· σαι δελήσαντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός, εἰρήνην τῷ Κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ἡ γ'. Ὡδὴ, καὶ τοῦ Τετραωδίου ἡ σ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου.

Μεγαλύνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐταῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. θ'. 24.

Αδελφοί, οὐκ εἰς χειραποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὰν, ὥσπερ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ (ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου)· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθόσον ἀπέκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς, εἰς τὰ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἀμαρτίας, ἐκ δευτέρου, χωρὶς ἀμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτῶν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου, ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Κεφ. θ'. 4.

Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνή, Ἀδελφοί, δικαιοῦματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατασκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια

Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς Διαθήκης περιεκαλλυμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἣ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιαζόντα τὸ ἱερόριον· περὶ ὧν οὐκ ἔτι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατασκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίστασιν οἱ ἱερεῖς, ταῖς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς Θεοτόκου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

ΤΗΣ ΟΒΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ.

Τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιτικόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου σ'. καὶ τὰ παρόντα Προσόμοια τῆς Ὁσίας δ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σπετῶν ἐποπτίας· μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μαιντήριον· ἡ δὲ σῇ αἰσθησί, καὶ τῶν σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνεργάσατο· Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, πτασμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρρησίᾳ τὸν τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχωρῶς τοὺς ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστα-

τον, ἐνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ αἰμίνηστε, Μήτηρ τὰ αἰδήματα.

Ερμημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπῆλειψας, τὸ Θεοσιδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὥς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπερχίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσιν· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παριζαμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Εθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις, ὅτι καὶ ἡ πρῶν Πόρνη ἀσκητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὅθεν καὶ τὸ ἀσθενὲς ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀντέστη κατὰ τοῦ διαβόλου· διὸ καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Τὸ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἀπόστιχοι, τὰ κατὰ Ἀλφάβητον Ἀναστάσιμα.

Δόξ. Ἰδιόμελον τῆς Ὁσίας. Ἦχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκός, τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες· τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξες, καὶ ρεῖθοις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἀπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διὸ σου τὴν μνήμην, Ὁσία ἐορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν παλαιοῦ θαυμάτων! τίς γὰρ ἔγνω μητέρα ἄνευ ἀνδρὸς τετοκυῖαν, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς φέρουσαν, τὸν ἀπασαν τὴν Κτίσιν περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ κυθεῖν· ὃν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς ὠλέναις βραστάσασα, καὶ μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων, τοῦ αἰκτερῆσαι, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου·

διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου. Θεοτοκίον.

Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΩΤῇ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὸ ἐνδιάτακτον Ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα, Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι, καὶ μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιχόν μοι πύλας ζωοδότα· ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς Ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπλωμένον. Ἀλλ' ὡς Οἰκτίρμων καθαρὸν, εὐσπλαγγνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰσχροῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥύσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, ἐννοῶν ὁ ταλας, τρέμω τὴν φοβεράν ἡμέραν τῆς Κρίσεως· ἀλλὰ θαρρόν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ὡς ὁ Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Οἱ Κανόνες. Ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ', τοῦ Τριωδίου εἰς δ'· καὶ τῆς Ὁσίας εἰς δ'.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

εἰς τὸν Πλῆσιον, καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διωδεύσας.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν, τῷ εὐφραϊνομένῳ, καδ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διὸ σε ἱκετεύω· Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Ημφέισμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὥσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με, ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκείνον ἐκπέμψεις.

Εὐφραίνεται πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ, ὁ Πλούσιος παλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διὸ περ βασίλοις κατεκρίθη· ὁ δὲ πτωχὸς εὐδρασίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτιῶν, ἀνύμψευτε Μήτηρ, εὐφημῶσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡς περ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐθάλασας.

Ἔτερος Κανὼν τῆς ὁσίας Μαρίας.

Ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην, πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία, τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χρυστῷ, περασμῶν παντοίων με, τοῦ βίου διασώζουσα.

Ο τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ἃ ἀπερίγραπτος, καὶ προακάνιος, ὀλοφαῇ σε ἀξέειρα, ἐξ Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὃ γινώσκων Κύριος, τὰ πάντα πρὶν γενέσεως.

Θείων ἐνταλμάτῳ, σεμνὴ ἀγνοοῦσα, θείον εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας· θεία προνοία δὲ πάλιν, ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θείῳ θείσας πράξεις, Ὁσία ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

Ω τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας, καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταθάσεως! ὥς τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου παρακλήσεσιν, ὡς ἀγνὴν καὶ ἄμωμον, Ἀγγέλοις καθωμάλωσας.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερίωμα.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, αὐτῷ με, ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γενένης, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς εἰμὶ Κύριε· Λάζαρος δὲ, πάντῃ τῇ στερήσει, ἀρετῶν· ἀλλὰ σῶσόν με.

Κοκκινὸν καὶ βύσσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται. Θεοτοκίον.

Δες ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάντα· γνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἄλλος. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Πύλας τῆς αἰπώλειας, ἐγγισάσῃ πρᾶξει ταῖς αἰτόποις, πύλας ὃ πρὶν τοῦ Ἄδου, συντρίψας σθένει Θεότητος, πύλας τῆς μετανοίας σοι, ἀνοίγει Πάνσεμνα· πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Οπλὰ τῆς ἀμαρτίας, μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην, ὀπλῷ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήτῃ ἀνιδείξας, ὀπλὰ δαιμόνων ἀπαντα, καὶ πανουργεύματα, ὅλως τροπομένην ἐσπλαγχνε.

Λύτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ ἴδιον ὃ πρὶν ἐκ χέας Αἷμα, λουτρῷ τῷ τῶν δακρύων, σὶ καθαρὰν ἀπεργάζεται, λείπραν δεινὴν νοσήσαν, κακίστης πράξεως, ὅλως ἃ τὰ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Λόγε παντός ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρός ἐν σοὶ γάρ, διαπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἀπασιν, τοῖς ἀμαρτάνουσι, λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος. Ἐκδοσμ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκὸς χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρείον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θαύσασθαι, ἱερῶς ἀξίδιμε, τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διηγείρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπαῖγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταυγὴς τῶν πταισμάτων με· ἀλλ' ἡ τε κοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαι με, πάτης ἀμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάτης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κατερύφα ὁ Πλούσιος, βρώσει καὶ ἐνδυμασίᾳ εὐφραίνόμενος· ὃ δὲ Λάζαρος χορτάζεσθαι, ἐπεθύμει τούτου, τῶν τραπέζης ψυχίων.

Οἱ μὲν κύνες ἀπέλιχον, γλώττῃ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου τοὺς μῶλωπας, συμπαθέστερα γινόμενοι, τῆς Πλουσίᾳ γνώμης, εἰς τὸν πένητα. **Τ**ῷ πυλῶνι ἐβέβλητο, πάλαι τοῦ Πλουσίου Σῶτερ ὁ Λάζαρος, τιμωρούμενος ταῖς μάστιγι, τῆς πενίας· ὅθεν νῦν δοξάζεται.

Θεοτοκίον.

Ον ἐκύησας Ἀχραντε, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, ἐκ δουλείας τοῦ ἀλχάτορος, ὅτι μόνῃ πέλεις, προττασία ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν.

Ως πλαστοουργὸς βροτείας φύσεως, ὡς ἐλευρὸς πηγῇ, καὶ εὐσπλαγχνίας πλουτῶν,

ἠκούσας φιλάνθρωπε, πρόσφυγα τὴν σὴν, καὶ ἀφῆρπασας ταύτην, τοῦ ὀλεθρίου θηρός.

ταυρόν ιδέσθαι ἐπισπεύδουσα, σταυρικῶς φωτισμῷ, Μαρία κατηυγάσθης, Σταυρῷ τοῦ ὁμιλήσαντος, νεύσει Δεϊκῆ, σταυρωθεῖσα τῷ Κόσμῳ, ἀξιοθαύμαστε.

τῶν κακῶν αἰτία πρότερον, ἡδονῇ ποτηρᾷ, πολλοῖς γεγεννημένη, ἡλίου δίκην λάμπασα, πᾶσιν ὁδηγός, ἡ Ὁσία εἰδείχθη, τοῖς ἁμαρτάνουσι.

Θεοτοκίον.

τοῦν ὑπερέβης καὶ οὐράνιον, νοητὸ οὐρανὲ, τοῦ πάντων Βασιλέως· νοητῶν γὰρ τῆς φύσεως, ἀνενθεν Ἀγνῇ, νομοδότῃ καὶ Κτίστῃ, πάντων ἐκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἀβραάμ ἐν τοῖς κόλποις, Λάζαρον ὁ Πλούσιος, ὡς ἐθείασατο, ἐν φωτὶ καὶ δόξῃ, ὑψοκρινόμενον, Πάτερ, ἐκραύγαζεν· Ἀβραάμ ἰλέυσόν με, τὸν ἐν πυρὶ κατακρινέντα, καὶ τὴν γλῶτταν δεινῶς φλογίζμενον.

κατετρύφησας πλούτῳ, βίου εὐφρανόμενος Ἀβραάμ ἔφησε, τῷ Πλουσίῳ· ὅθεν, τεμώρησαι ᾧδε αἰώνια, ἐν πυρὶ ὑπάρχων· ὁ πτωχὸς ἐν εὐφροσύνῃ, τῇ ἀλήκτῳ ἀγάλλεται Λάζαρος.

ἡ τοῦ βίου ἀπάτη, πλούσιος γεγέννημαι, ὥσπερ ὁ Πλούσιος, ὁ τὸν βίον ὅλον, ἡ οναῖς δαπανήσας Φιλάνθρωπε· ἀλλὰ δέσφαιον, τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ λιτρωθῆναι, τοῦ πυρός σπερ σέσωσται Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

παιδικὴν παρρησίαν τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, ἡς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, μιστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ βοαλλόμεθα.

Ἄλλος. Θεοφανείας σου Χριστέ.

ωσῆς δεδοξασται ποτὲ, ἐν τῷ Σινᾷ, Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, μυστικῶς δεινόμενος ὁ ἐνδοξος, ὑπογράφων ξένον μυστήριον, μανναδόχον σταίμονι νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, θερμῶς προσπεσοῦσα Μαρία Ἀγγελικόν, βίον νομίζεται.

καὶ εὐπρέπειαν τοῦ σου, ἐπιποθοῦσα, ψαλμικῶς θεάσασθαι, νοερὸν τε σκῆνωμα τῆς ἡσυχίας σου, ἡ τὸν σὸν κατὰ βαβηλώσασα, νοητῶς πρεσβείαις, Χριστέ τῆς ἀπειράνδρου σου, οὐ γενομένης, ναὸν με τῆς πανουργοῦ, ποιῆσαι Πνεύματος.

τῷ ἀγκίστρῳ τῆς σαρκός, δι' ὀφθαλμῶν, τοὺς πολλοὺς ζωηρήσασα, ἡδονῇ βραχείᾳ τε κατάβρωμα, διαβόλου τοῦτους ποιήσασα, ἡγικισμένη, παναληθῶς τῇ θείᾳ χάριτι, Σταυροῦ τοῦ τιμίου, ἰδύτατον τῷ Χριστῷ, ὅφον ὑπάρξασα.

Θεοτοκίον.

Μεμνημένος ὁ χορὸς, τῶν Προφητῶν, τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, μυστικαῖς διηγορίαις Ἀχραντε, σὲ ποικιλοτρόπως προέλεγε· μανναδόχου σταίμονι δὲ νῦν, Εἰκόνα ἄχραντον, αὐτῇ προσπεσοῦσα Μαρία, ἡ ἐγγυῆτρια, ἁμαρτωλῶν πρὸς Θεόν.

ᾠδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ Πλούσιος ἑαυτὸν, πλοῦσι πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνεδόνῳ ζωῇ· ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἡξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ, ὁ Λάζαρος κατηξιώται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστὲ ἐμφορούμενος· πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον· μὴ κατακρίνῃς ἐμέ, τὸν δειλαίον δέομαι, φιλάνθρωπε Κύριε, ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

ὑποβείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεοκλήτορ ἁγνῇ, καὶ τύχοιμεν παναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σὸ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἀβυσσος ἐσχάτη.

Χαίρουσι Μαρία, τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, τὸν ἐφάμιλλον Ὁσία βίον, τὸν ἐν σοὶ καθορώντες, καὶ δοξαν τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντες.

Φρίττουσι Δαιμόνων, τῶν ζοφερῶν τὰ συστήματα, τὸ τῆς σῆς καρτερικὸν ἰσχύος, ὅτι γυνὴ παραδόξως καὶ γυμνῇ, καὶ μόνῃ τοῦτους ἥσχυνας.

Εἰλάμπας ἡλίου, δίκην Μαρία παιεύφημε, καὶ τὴν ἔρημον ταῖς φρυκτωρίαις, πᾶσαν ἐφώτισας· ὅθεν καί με, τῷ σῷ φωτὶ καταλάμπρινον.

Θεοτοκίον.

Ἄγγελοι περιλομφθέντες, τῇ δόξῃ τοῦ τόκου σου, ἐν τῇ γῇ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν, καὶ εὐδοκίαν ἀνθρώποις, Πόρθετε κεκραγασιν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένας σήμερον, πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παητοῖαις, Χριστοῦ Νύμφη σήμερον, τῇ μετανόᾳ εἰδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπε-

ποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη Μαρία ἐνδοξε. Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσματος ἐνφηνουμένην σε νῦν, Μαρία παναοιδίμε, τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσα τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανείσα νύμφη, Μαρία πάνσεμνε.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Δεῖ εἶδέναι ὅτι, εἰάν συμπῆσῃ ἡ παρούσα Κυριακὴ εἰς τὴν α'. τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὡς ἑορταζομένης κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς αὐτῆς Ὁσίας Μαρίας, καταλιμπάνεται τὸ ἐπόμενον Συναξάριον, καὶ λέγεται μόνον τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν Νηστεϊῶν, διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σῶρξ ἀπερρύη παλαι.

Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Αὐτὴ, δωδεκαετῆς ἔτι οὖσα, ἔλαβε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἔζησε βίον ἄσωτον ἐξ ἔτη. Εἴτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε μετὰ πολλῶν ἄλλων πρεσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παριυρεθῇ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὕψωσιν· ὅπου ἰδόθη εἰς πᾶν εἶδος ἀκολασίας καὶ ἀτοπημάτων, καὶ πολλοὺς ἔσυρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θέλουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καδ' ἦν ἡμέραν ὑψύτου ὁ Σταυρὸς, ἠσθάνθη τρίς καὶ τετράκις δυνάμιν τινα ἀόρατον, κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀνεμποδίστως εἰσῆρχετο. Πληγεῖσα τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεράσιον ἵνα μεταβάλῃ ζωὴν, καὶ ἐξελίωσῃ τὸν Θεὸν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκολῶς εἰς αὐτήν. Προσκυνησασα δὲ τὸ τίμιον ἔθλον, ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ, διέβη τὸν Ἱεροδάνην, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, καὶ ἔζησεν ἐν αὐτῇ μζ'. ἔτη ζωὴν σκληροτάτην καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνῃ μόνῳ Θεῷ προσευχομένη. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς, συναντήσασα ἐρημίτην τινί, Ζωσιμᾷ τὸ ὄνομα, καὶ τὸν ἐπ' ἀρχῆς βίον αὐτῆς διηγηθεῖσα, παρεκαλίσεν αὐτόν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἄχραντα Μυστήρια πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκείνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος, κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος, ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρε αὐτὴν νεκράν, ἐπὶ τῆς γῆς ὑπλωμένην,

καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· « Ἀεὶ Ζωσιμᾶ, θάψον ὡς τὸ σῶμα τῆς ἀθλίας Μαρίας. Ἀπὸ θανόν τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καδ' ἦν ἐκοινωνήσα τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ ». Γάττεται δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ τοῦ ἔτι.

Τῆς Ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ῥαθύμων καὶ ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἑορταζομένην Ἀγίαν.

Ταῖς αὐτῆς προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή. ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Γὼβ καθάπερ παλαι, ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων, καὶ ἐν κοπρίᾳ ἐστῶς, ὑπῆρξε πρὸ πυλῶνος, ὁ Λάζαρος ὡσαύτως, τοῦ Πλουσίου ἐκαθευδεν· ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Βεβλημένος πυλῶσι, τοῦ ἀσπλαγχνοῦ Πλουσίου, παλαι ὁ Λάζαρος, ψυχίων ἐπεθύμει, αὐτῷ τῶν τῆς τραπέζης, ἀλλ' ὑδείς ἐπεδίδου αὐτῷ· ἀλλ' ἀντὶ τούτων εὗρε, τοῦ Ἀβραάμ τοὺς κόλπους.

Τοῦ ἀσπλαγχνοῦ Πλουσίου, τῆς μερίδος Χρισέ με, ῥῦσαί με δέομαι, καὶ πένητι Λαζάρῳ, συνταξας με βοᾶν σοι, εὐχαρίσως ἀξιώσον· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθείς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διὸ σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ο μέγιστος ἐν πατράσι, περιπολεῖων τὴν ἔρημον, Ζωσιμᾶς ὁ σοφός, τὴν Ὁσίαν ἰδεῖν κατηξίωται· Εὐλογητὸς εἰ κραζει δὲ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὶ Πάτερ ξένον ἀπάσης, ἰδεῖν ἐληλυθας γύναιον, ἀρετῆς πρακτικῆς; ἡ Ὁσία ἐβόα τῷ γέροντι· Εὐλογητὸς εἰ κραζει δὲ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεκρώσασα Μακαρία, τὰ τῶν παθῶν σου σκιρτήματα, πάπαθείας νυνὶ προσωμίσης, λιμένι κραυγάζουσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες ἀπορρήτως, παρθένος μείνας, ἄχραντε, καὶ ἐκύησας Κόσμῳ, τὴν σωτηρίαν Χριστόν, τὸν Θεὸν ἡμῶν· διὸ σε πάντες ἄσμασιν, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ῥῶδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμνον.

Στολήν κοκκίνην βύσσον τε, καὶ πορφύραν ὁ Πλούσιος, πάλαι ἐνεδύετο λαμπρῶς ὁ δαίλαιος· ὁ πένης δὲ Λάζαρος, ἐν τῷ πυλῶνι τούτου δεινῶς, ἔκειτο ψυχίων, τῶν πιπτόντων τραπέζης, ἐθέλων κορεσθῆναι, καὶ οὐδεὶς ἐπέδιδου, αὐτῷ· διὸ ἐν δόξῃ, Χριστῷ σύμβασιλεύει.

Εν τῷ πυλῶνι ἔκειτο, τοῦ Πλουσίου ὁ Λάζαρος, σσηπῶς τῷ σώματι, πληγαῖς, καὶ ἤθελε, κορένυσθαι βρώσεως, καὶ οὐκ ἐδίδου τούτῳ οὐδεὶς· ἀλλὰ καὶ αἱ κύνες, συμπαθῶς ἐν τῇ γλώττῃ, ἀπέλειχον τὰ ἔλκη, καὶ τοὺς μώλωπας τούτου· διὸ ἐν Παραδείσῳ, τρυφῆς κατηξιώθη.

Εν ἡδοναῖς ἐπλήτησα, ὥσπερ πάλαι ὁ Πλούσιος, ὁ ἐνδεδυμένος, καθ' ἡμέραν κόκκινον, καὶ γὰρ Πολυέλεε, ἐν τῇ τοῦ βίου τούτου τρυφῇ, ἐμαυτὸν κατακρίνω, ταῖς τρυφαῖς καὶ ἀπάταις· διὸ σε ἰκετεύω, ἐκ πυρὸς τοῦ ῥυθῆναι, Χριστέ τοῦ αἰωνίου, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐγκαίαν ἐκλάμπουσιν, αἶγλην ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννῆτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ σύμβασιλεύον, ὁμοούσιον Πνεῦμα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκστηθὶ φρίττων Οὐρανέ.

Βάθη καρδίας ἐρευνῶν, ὁ πρὸ γενέσεως, προγινώσκων τὰ ἡμῶν, βιαίας βιοτῆς ἀφῆρπασας, τὴν προσφυγοῦσάν σοι Σωτὴρ, βεβαίως τῇ σῇ φιланθρωπία, βοῶσαν ἀσιγήτως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αλλοιώσεως σεπτῆς, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον σου, μεταθέσεως σεμνῇ! ὦ πόθου Δείκου μισήσακτος, ταῖς σαρκικαῖς ἡδοναῖς! ὦ πίστεως ζεύσεως καὶ Δείας! πανεύφημε Μαρία· ἦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εῦρες τῶν πόνων ἀμαθὴν, καὶ τῶν καμάτων σου, τὴν ἀντίδοσιν σεμνῇ, Μαρία, δι' ὧν καταβέβληκας, τὸν παλαμναῖον ἐχθρόν· καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις κραυγαῖς, τὸν ὕμνον ἀσιγήτως βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολον ἀνέπλασεν ἐμὲ, δι' ἀγαθότητα, ἐν τῇ μήτρᾳ σου Ἀγνή, οὐ φθείρας, ἐκατέρως

φύσεως, τὰ ἰδιώματα, ὡς πάντων τῶν αἰώνων Δεσπότης· ὅθεν σε ὡς αἰτίαν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἄσματος ὕμνουμέν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῶδὴ Δ'. Σε τὴν ἀπειρόγαμον.

Ενητά με Λάζαρον, Χριστέ αἰτοῦμαι ἀπεργάζου, ταῖς τῶν ἡδονῶν ὀρέξεις μου, ἐξορίζων ὡς φύσει Θεός· ταῖς δὲ ἀρεταῖς με, ὡς τὸν Πλούσιον, ποίησον, ἵνα πίστει, ἐν ὕμνω-δαῖς μεγαλύνω σε.

Πλούσιος καὶ ἄσπλαγχνος, τὸν νοῦν παρέβλεψά με πίσει, σὺ τῶν ἐντολῶν Φιλάνθρωπε, πρὸ πυλῶν ἐρρίμμενον δεινῶς· ἀλλ' ὡς συμπαθὴς καὶ φιλοκτίρμων ἀνάστησον, ὥσπερ συμπαθὴς πάλαι, τὸν τεταρταῖον φίλον Λάζαρον.

Πάντες μεμαθήκαμεν, παραβολὴν τὴν τοῦ Δεσπότη· πάντες οὖν πιστοὶ μισήσωμεν, τοῦ Πλουσίου τὸ ἄσπλαγχνον, ἵνα τῆς κολάσεως ἐκφύγωμεν, καὶ ἐν κόλποις, τοῦ Ἀβραάμ αἰεὶ χορεύσωμεν.

Θεοτοκίον.

Σε τὴν τὸν ἀόρατον, Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὕμνουμένον, ὑπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωροῦμενον, πάντοτε σωτηρίαν, ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ.

Πᾶρον ὑπέφερες Μήτηρ, τῆς ἐρήμου τὸν πόνον, ῥυθμιζομένη κραταιᾶ, δυνάμει τοῦ Χριστοῦ· ῥυπαροὺς λογισμοὺς, ἐπερχομένους καὶ γὰρ, ρείθροις Δείων δακρύων, ἐσθένυνες σεμνῇ, Ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης, Ὀσίων καύχημα.

Φαινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζει σε μόνη, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Παρθένος καὶ ἀγνή, φοβερόν τοῖς ἐχθροῖς, σὲ καθιστώσα σεμνῇ· φανερά· δὲ τοῖς πᾶσι, Μαρία δεικνύει σε, Ἀσκητῶν ὠραιότης, Ὀσίων ἔρεισμα.

Καταλιποῦσα ἐμφρόνως, τὰ ἐπίγεια πάντα, κατοικητήριον σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὥφθης· κοσμικῶν οὖν δεινῶν ἀπολυτρώσασθαι, καθικέτευε μόνον, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν Δείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Κόρη, ὑπὲρ φύσιν λαβοῦσα, νέον Παιδίον ἐπὶ γῆς, ἐκύησας ἀγνή νομοδότην ὄντα, καὶ παλαιὸν ἡμερῶν, νοητὸ Οὐρανέ, τοῦ τῶν πάντων Ποιητοῦ· διὸ πιστεῖ καὶ πόθῳ, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἑωθινὸν Ἀναστάσιμον·
εἶτα τῆς Ὁσίας τὸ παρόν.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανουσία,
Μαρία Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ
τῆς Νηστείας, τοῦτο ἡμῖν δωρηθῆναι· ὅπως ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον, ἑμοιον.

Ο γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομέ-
νων ἢ χαρῇ, Χριστιανῶν ἢ προστατίε,
Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ
ρύσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν τὰ Ἀναστάσιμα
Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Τὸ παρόν Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Οὐκ ἔστι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ
πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις,
σὺν αἰγιασμῷ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσον-
ται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν,
ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ
Δαυὶδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος
ἀνὴρ, ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυ-
φῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, ὃς
οὐ μὴ προσκόψῃ· ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς του-
θείαν ἡμῶν γέγραπται, ὅπως νηστεύοντες,
χρηστότητα ποιήσωμεν· καὶ δῶῃ ἡμῖν Κύριος,
ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Αἰτὴν τὸ Ἑωθινὸν Ἰδιόμελον, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου,
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Τριωδίου, ἡ 5'. Ἐξόδη.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξάσθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 6'. 11.

Αδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς
τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος
καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, του-
τέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵμα-
τος τρίγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵ-
ματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἁγία, αἰώ-
νιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἷμα
ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμαλέως
ραντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους, ἀγιάζει πρὸς

τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ
Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου,
ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἁμῶν τῷ Θεῷ, καθαριῶ-
σιν τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ
λατρεῦν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπερας.

Εἰς τὸ Λιχνικόν.

Μετὰ τὸν Προομιανόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ἰστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ κατὰ τὸν
τυχόντα Ἦχον Κατανυκτικά, δ'. τὰ ἐπόμενα
τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος Χριστέ, τὴς βροταῖς
ἐπλούτισας, ἀθανασίαν καὶ ἑλλαμψῶν·
διὸ πτωχεύσαντα, ἡδοναῖς τοῦ βίου, ἀρεταῖς
με πλούτισον, καὶ πέννι Λαζάρῳ με σύντα-
ξον, τῆς τοῦ Πλουσίου με, τιμωρίας ἐξαουρέμε-
νος, καὶ γενέης, τῆς ἀποκειμένης μοι.

Σακίαν ἐπλούτησα δεινῶς, καὶ τρυφήν ἡ-
γάπησα, καὶ τῶν ἐν βίῳ ἀπῆλαυσα, ἡ-
δονῶν Κύριε, καὶ πυρὸς γενένης, ὑπόδικος γέ-
γονα, λιμώττοντα τὸν νοῦν μου ὡς Λαζάρου,
παραβλεψάμενος, πρὸ πυλῶν τῶν θείων πρά-
ξεων, ἐρρίμμενον, αἵκτειρόν με Δέσποτα.

Ἔτερον Προσόμοιον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Νεφέλην σε φωτός.

Τὴν ἑκτὴν τῶν σεπτῶν, Νηστεῶν Ἑβδο-
μαδα, προθύμως ἀπαρχόμενοι, Κυρίῳ
προεόρτιον ὕμνον, τῶν Βαίων ἄσωμεν πιστά,
ἐρχομένῳ ἐν δόξῃ, δυνάμει Θεότητος, ἐπὶ τὴν
Ἰερουσαλὴμ, νεκρῶσαι τὸν θάνατον· διὸ ἐτα-
μάσωμεν εὐσεβῶς, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς
κλαδούς τῶν ἀρετῶν, τὰ Ὄσαννα ἐκβοῆσαι,
τῷ Πατηρ τοῦ παντός.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσόδος· τὸ Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης· καὶ το.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ Ὄ-
νομά σου, Κύριε.

Ἰγος α'.

Ερχεται ἡκει ὁ Χριστός, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς Βασιλεὺς κεκαθηκώς, ἐπὶ πώλου ὀνίκου, τὸ τῶν ἐθνῶν ὑποκλῖναι, αἰλόγιστον, ὑπὸ ζυγὸν τῷ Πατρί.

Δόξα Πατρί.

Η ἐν Θεότητι μᾶ, τρισυπόστατος Μονάς, Πάτερ ἀγέννητε Θεέ, καὶ Υἱὲ μονογενές, καὶ μόνον ἅγιον Πνεῦμα, ὁμοβασιλεῖον κράτος, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, ἀνύμφευτε καὶ ἀπειράγαμε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ιδού ἀφίκετο Χριστός, πρὸς τὴν πόλιν Βηθφαγῇ. Χαῖρε Λαζάρου ἡ πατρίς, Βηθανία, ὅτι σοί, δείξει θάνατον μέγα, τὸν Λαζαρον, ἐξανιστῶν ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ, τῷ Μωσῇ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, παντρα-
» τιᾶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὥδην ᾄσωμεν· ὅτι
» δεδόξασται.

Ὡδὴ ἡ. Ὅν φρίττουσιν.

Ακάρπους ἐπλούτησα, ὁ τάλας λογισμοῦς, ψυχὴν κατεμόλυνα, ἀθέσμοις ἡδοναῖς, καὶ σκότος κυκλοῖ με ἀπογνώσεως· αὐγασόν μοι φέγγος, Θεέ μου μετανοίας.

Ως παλαι ἐφώτισας, Τυφλὸν ἐκ γενετῆς, ψυχὴν μου καταύγασον, μὴ βλέπουσαν τὸ φῶς, τὸ σὸν Ἐλεῆμον· ἀλλ' ἐν σκότει δεινῆς, λήθης συγχωσθεῖσαν, καὶ μερίμναις τοῦ βίου.

Νηστεύσας ἠνέωξεν, Ἠλίας Οὐρανούς, καὶ ὄμβροισ κατήρδευσε, διψήσασαν τὴν γῆν. Νηστεύσωμεν ρεῖθροις, καταντλούμενοι, ψυχικῶν δακρῶν, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ἐμψυχος ἄμπελος, ἐξήνθησας ἡμῖν, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, πηγάσαντα ἀγνῇ, Παρθένε τὸν οἶνον, τῆς ἀφέσεως, καὶ τῆς ἀμαρτίας, ξηράναντα τὴν μέθην.

Εἰρμός ἄλλος. Ὑμνον σοι προσφέρωμεν.

Η νοικταὶ τὰ πρόθυρα, τῆς τοῦ Λαζάρου ζωοποιίας· Χριστὸς γὰρ ἤξει, ὡς ἐξ ὑπνου ἐγείραι τὸν θανέντα, καὶ καταπαλαῖσαι, ζωῇ τὸν θάνατον.

Μέγα σου τὸ καύχημα, ὦ Βηθανία! ὅτι τὸν Κτίστην ξεναγωγῆσαι, ἀξιούσαι βρωῶσα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Σὲ τὴν ὑπερούσιον, τριπλὴν Μονάδα, τὴν ἐνυμνῆν ἐν διαφέσει, τῇ μορφῇ τοῖς προσώποις, τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα, Δεῖον δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρε, φθεγγόμεθα, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, ὅτι ἀνῆψας χαρὰν τῷ Κόσμῳ, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, ὃν δυσώπει ὑπὲρ πάντων, Παρθένε πανύμνητε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνον σοι προσφέρωμεν, ὅτι ἐν πῶλῳ ὀχηματίζεις, ὁ ἐν ὑψίστοις, Χερουβὶμ ἐπιβαίνων, ἵνα πάντας καθυποτάξης, Χριστέ τῷ κράτει σου.

Αἰνούμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**μνον σοι προσφέρωμεν τῶν Ἀσωμάτων
» ὥσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ ὑ-
» μνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
» ρίου, τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ζωοδόχον πηγὴν.

Θανατωθεῖς τοῖς πολλοῖς πλημμελήμασι τῆς ἀμελείας ἐν τάφῳ συνέχομαι, λίθον ἀπογνώσεως ἔχων ἐπικείμενον· ὃν περ διάρας Χριστέ τῷ σῷ ἐλέει, ὥσπερ τὸν Λαζαρον πρὶν ἐξανίστησον.

Τὴν τοῦ Πλουσίου ἐκφύκαμεν μίμησιν, κατακριθέντος εἰς φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ Λαζάρου στέρξωμεν, τὸ ἐν πόνοις, ἔμμονον· ὅπως ἡμᾶς Ἰησοῦ παρακαλέσῃ, καὶ βασιλείας μετόχους ἐργάσῃται.

Τὴν παθοκτόνον Νηστείαν ποθήσωμεν, ταῖς προσευχαῖς ἐπιμόνως σχολάσωμεν, κλαύσωμεν, πενήθσωμεν, καὶ θερμῶς στεναῶμεν· ὅπως ἐντεῦθεν ἡμᾶς ἀποδημοῦντας, ὁ Ἀβραάμ, ἐν ταῖς κόλποις εἰσδέξῃται.

Θεοτοκίον.

Τῆς παρθενίας τὸ Δεῖον κειμήλιον, τῶν Προπατόρων τὴν μόνην ἀνδρόθωσιν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, εὐσπλαγχνίας ἄβυσσον, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τὴν Θεοτόκον, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλην.

Σήμερον Χριστῷ δηλοῦται, πέραν Ἰορδάνου διατρίβοντι, ἡ νόσος τοῦ Λαζάρου· καὶ ὡς προγνώστης λέγει· Ἡ ἀσθένεια αὕτη, οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον.

Εὐτρεπίζου Βηθανία, κόσμησόν σου Δεῖως τὰς εἰσόδους, πλατύκον τὰς ἐπαυλεις.

ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, ἤξει σὺν Ἀποστόλοις,
τὸ θρόνον σου ζωοῦμενος.

Δόξα.

Ἐν τὴν τρισυπόστατον Μονάδα, καὶ ἀδιαί-
ρετον οὐσίαν, ἡ τῶν Ἐξαπτερύγων δοξο-
λογεῖ στρατιά· καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἐν
ᾧ υἱοὶ μεγαλύνουмен.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, καὶ ἐκ τῆς Μη-
τρὸς ἀνερμηνεύτως, ἐν χρόνῳ γεννηθέντα
εἰς πάντων σωτηρίαν, ὡς ποιητὴν καὶ Δεσπό-
την, ἐν ᾧ υἱοὶ μεγαλύνουмен.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺν ταῖς εὐπαΐας κλάδοις, καὶ ἀγνείας φέ-
ροντες βαΐα, ἐτοιμασθῶμεν πάντες, Χρι-
στῷ προσυπαντῆσαι, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ,
ἡκοντι, ὡς Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν τὴν ὁραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἰεζεκιήλ
τοῦ Προφήτου, ἐν ᾗ οὐδεὶς δεῖλθεν, εἰμὴ
ὁ Θεὸς μόνος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ᾧ υἱοὶ
μεγαλύνουмен.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιό-
μελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ καταδικάσῃς με Χριστέ, ἐν φλογὶ γενέ-
νης, ὡς τὸν Πλούσιον διὰ Λάζαρον, ἀλλὰ
δώρησαι καὶ μοί, ἐν κλαυθμῷ αἰτοῦντι, ῥανίδα
φιλανθρωπίας, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ Βασιλείως τῶν
Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ἐπῆρχον
οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἐσπεν-
δον φθάσαι, τῶν σωματίων καταφρονήσαντες,
καὶ διὰ τῶν παθημάτων τῆς τῶν Ἀσωμάτων
ἡξιωθέντες τιμῆς· εὐχαῖς αὐτῶν Κύρια, κατά-
πεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Κεχαριτωμένη, μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι,
καὶ αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος
κίκτιρμων, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν πα-
καπτωμάτων δεόμεθα.

Εἰς τὴν Τριθέτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β'.

Αὕτη ἐστὶν, ὁ Θεός, ἡ φοβερά ἡμέρα, ἥς
φθάσαι τὴν ἐσπέραν οὐκ ἠλπίζομεν· καὶ
αὐτὴν ἰδεῖν ἡμᾶς, φιλανθρώπως κατηξίωσας·
Γρισάγιε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἦχος ρδ'.

Εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικα-
λεῖσθε τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΗ. 17.

Ὁ ὕψω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Ἅγιος
Ἰσραὴλ· Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου·
δέδειχά σοι τοῦ εὐρεῖν σε τὴν ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύ-
σῃ ἐν αὐτῇ. Καὶ, εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου,
ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ
δικαιοσύνη σου ὡς κύμα θαλάσσης· καὶ ἐγένε-
το ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ
ἐκγονα τῆς κοιλίας σου, ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς·
οὐδὲ νῦν οὐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολείπεται
τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ. Ἐξέλθε ἐκ Βαβυ-
λώνος, φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων· φωνὴν εὐ-
φροσύνης ἀναγγεῖλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω
τοῦτο· ἀπαγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· λέ-
γετε· Ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰα-
κώβ· καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς,
ὑδὼρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται
πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς
μου· οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς ἀσε-
βέσιν. Ἀκούσατέ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔ-
θνη· Διὰ χρόνου πολλοῦ στήσεται, λέγει Κύ-
ριος· ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά
μου, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀ-
ξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρός αὐτοῦ
ἐκρυψέ με· ἔθηκε με ὡσεὶ βέλος ἐκλεκτόν, καὶ
ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἐκρυψέ με, καὶ εἶπέ μοι·
Δούλός μου εἶ σύ, Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ δοξασθή-
σομαι. Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς
μάταιον καὶ εἰς οὐδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου·
διὰ τοῦτο ἡ κρίσις με παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πό-
νος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἦχος ρς'.

Εὐλογητός Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΓΓΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου τὰ ἐπόμενα γ'. καὶ τοῦ Μηναίου γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, τοῦ Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀπαθήμενοι.

Πολλοῖς παραπτώμασι, καὶ ἡδοναῖς ταῖς τοῦ βίου, ἀσθενοῦσαν κέκτημαι, τὴν ἰσχὺν ὁ δειλῆς, καὶ κατὰκειμαι, ἐπὶ κλίνης πάντοτε, ῥαθυμίας Δέσποτα, καὶ βοᾷ σοι· Συμπαθέστατε, ἐλθὼν ἐπίσκεψαι, ῥῶσίν μοι παρέχων καὶ ἔλεος, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ ἐπιχαρῇ μοι, ἐχθρὸς τῇ ἀπώλειᾳ, ὁ ζητῶν, εἰς Ἄδου βάραθρα πάνδεινα, Σῶτερ κατασπάσαι με.

Τὸν ἄσπλαγχνον Πλῆσιον, ἐν ἀφροσύνῃ ζηλώσας, ἡδέως εὐφραίνομαι, ἡδοναῖς καὶ πάθεσι βυθιζόμενος· καὶ ὁρῶν κείμενον, πρὸ πυλῶν πάντοτε, μετανοίας ὥσπερ Λαζάρου, τὸν νοῦν μου Κύριε, τοῦτον ἀναισθητῶς παρέρχομαι, λιμνῶντονα νοσοῦντά τε, καὶ δηλωμένον τοῖς πάθεσιν· ὅθεν τῆς γεέννης, ὑπόδικος εἰμί τῆς ἐν φλογί· ἐξ ἧς με λύτρωσαι Δέσποτα, μόνε πολυέλεε.

Ἔτερον Προσόμοιον, τοῦ Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. α'. Κύριε ἐπὶ Μωϋσέως.

Κύριε, πέραν Ἰορδάνου σαρκὶ διατρίβων, προαγορεύεις Λαζάρου τὴν νόσον, πρὸς θάνατον μὴ εἶναι· ἀλλ' ὑπὲρ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῆς δόξης γεγενῆσθαι. Δόξα τῇ μεγαλουργίᾳ σου, καὶ παντοκρατορίᾳ σου, ὅτι κατέλυσες τὸν θάνατον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλαίνθρωπε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ψαλμὸς ρς'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΖ'. 1.

Εγένετο μετὰ τὸ γηράσαι τὸν Ἰσαάκ, καὶ ἡμβλύνθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῦ ὁρᾶν· καὶ ἐκάλεσεν Ἡσαΰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Υἱέ μου· καὶ

εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἐγὼ γεγήρακα, καὶ οὐ γινώσκω τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου· νῦν οὖν λάβε τὸ σκεῦός σου, τὴν τε φαρέτραν, καὶ τὸ τόξον· καὶ ἐξελθε εἰς τὸ πεδῖον, καὶ θήρευσόν μοι θήραν· καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, ὡς φιλῶ ἐγώ, καὶ ἐνεγκέ μοι, ἵνα φάγω, ὅπως εὐλογήσῃς ἡ ψυχὴ μου, πρὶν ἢ ἀποθανεῖν με. Ῥεβέκκα δὲ ἤκουσε λαλοῦντος Ἰσαάκ πρὸς Ἡσαΰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Ἐπερεύθη δὲ Ἡσαΰ εἰς τὸ πεδῖον, θήρευσαι θήραν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ῥεβέκκα δὲ εἶπε πρὸς Ἰακώβ, τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἤκουσα τοῦ πατρός σου λαλοῦντος πρὸς Ἡσαΰ τὸν ἀδελφόν σου, λέγοντος· Ἐνεγκόν μοι θήραν, καὶ ποιήσόν μοι ἐδέσματα, καὶ φαγὼν εὐλογήσω σε ἐναντίον Κυρίου, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με· νῦν οὖν, υἱέ μου, ἀκουσόν μου, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σοι ἐντέλλομαι· καὶ πορευθεὶς εἰς τὰ πρόβατα, λάβε μοι ἐκεῖθεν δύο ἐρίφους ἀπαλούς καὶ καλούς· καὶ ποιήσω ἐδέσματα τῷ πατρὶ σου, ὡς φιλεῖ· καὶ εἰσοίσεις τῷ πατρὶ σου, καὶ φάγεται, ὅπως εὐλογήσῃς ὁ πατήρ σου πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν αὐτόν. Εἶπεν δὲ Ἰακώβ πρὸς Ῥεβέκκαν τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἔστιν ὁ Ἡσαΰ ὁ ἀδελφός μου ἀνὴρ δασύς, ἐγὼ δὲ ἀνὴρ λεῖος· μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατήρ, καὶ ἔσομαι ἐναντίον αὐτοῦ ὡς καταφροσῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' ἐμαυτὸν, κατάραν, καὶ οὐκ εὐλογίαν. Εἶπε δὲ αὐτῇ ἡ μήτηρ· Ἐπ' ἐμέ ἢ κατάραν σου τέκνον· μόνον ἐπαίησον τῆς φωνῆς μου, καὶ πορευθεὶς ἐνεγκέ μοι. Πορευθεὶς δὲ, ἔλαβε, καὶ ἔνεγκε τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ ἐποίησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐδέσματα, καθὰ ἐφίλει ὁ πατήρ αὐτοῦ. Καὶ λαβοῦσα Ῥεβέκκα τὴν στολὴν Ἡσαΰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ πρεσβυτέρου, τὴν καλὴν, ἣ ἦν παρ' αὐτῇ ἐν τῷ αἴκῳ, ἐνέδυσεν Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν νεώτερον· καὶ τὰ δέρματα τῶν ἐρίφων περιέθηκε περὶ τοὺς βραχίονας αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰ γυμνά τοῦ τραχήλου αὐτοῦ· καὶ ἔδωκε τὰ ἐδέσματα, καὶ τοὺς ἄρτους, οὓς ἐπαίησεν, εἰς τὰς χεῖρας Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· καὶ εἰσήνεγκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ· τίς εἶ σύ, τέκνον; Καὶ εἶπεν Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· Ἐγὼ Ἡσαΰ ὁ πρωτότοκός σου· πεποίηκα καθὼς ἐλάλησάς μοι· ἀναστὰς, καθίσσον, καὶ φάγε τῆς θήρας μου, ὅπως εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου. Εἶπε δὲ Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· τί τοῦτο, ὃ ταχὺ εὔρες, ὦ τέκνον; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅ παρεδωκε Κύριος ὁ Θεός σου ἐναντίον ἐμοῦ.

Εἶπε δὲ Ἰσαὰκ τῷ Ἰακώβ· "Εγγισόν μοι, καὶ ψηλαφήσω σε τέκνον, εἰ σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ, ἢ οὐ·" Ἠγγισε δὲ Ἰακώβ πρὸς Ἰσαὰκ τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐψηλάφησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἡ μὲν φωνή, φωνή Ἰακώβ· αἱ δὲ χεῖρες, χεῖρες Ἡσαῦ. Καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτόν· ἦσαν γὰρ αἱ χεῖρες αὐτοῦ, ὡς αἱ χεῖρες Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δασεῖαι. Καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπε· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου Ἡσαῦ; ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ. Καὶ εἶπε· Προσάγαγέ μοι, καὶ φαίγομαι ὑπὸ τῆς θήρας σου, τέκνον, ἵνα εὐλογήσῃ σε ἡ ψυχὴ μου. Καὶ προσήνεγκεν αὐτῷ, καὶ ἔφαγε· καὶ εἰσήνεγκεν αὐτῷ οἶνον, καὶ ἔπιε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· "Εγγισόν μοι, καὶ φιλήσόν με τέκνον. Καὶ ἐγγίσας ἐφίλησεν αὐτόν· καὶ ὠσφράνθη τὴν ὀσμὴν τῶν ματίων αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ὀσμή τοῦ υἱοῦ μου, ὡς ὀσμή ἀγροῦ γλήρους, ὃν εὐλόγησε Κύριος· καὶ δώῃ σοι ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς, καὶ πλῆθος σίτου καὶ ἴνου· καὶ δουλεύσαίτωσάν σοι ἔθνη, καὶ προσκυνησαίτωσάν σοι ἄρχοντες· καὶ γίνου κύριος οὐ ἀδελφοῦ σου, καὶ προσκυνήσουσί σοι οἱ ἰοὶ τοῦ πατρὸς σου· ὁ καταρωμένος σε, ἐπιτάρατος· ὁ δὲ εὐλογῶν σε, εὐλογημένος. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ καύσασθαι Ἰσαὰκ εὐλοοῦντα Ἰακώβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο, ὥς ἂν ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ προσώπου Ἰσαὰκ οὐ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἡσαῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἦλθεν ἀπὸ τῆς θήρας· καὶ ἐποίησε καὶ ὑτὸς ἐδέσματα, καὶ προσήνεγκε τῷ πατρί αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Αναστήτω ὁ πατὴρ μου, καὶ φαγέτω ἀπὸ τῆς θήρας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τῶς εὐλογήσῃ με ἡ ψυχὴ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Τίς εἶ σὺ; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ υἱός σου ὁ πρωτότοκος Ἡσὺ. Ἐξέστη δὲ Ἰσαὰκ ἐκστάσιν μεγάλην ῥέδρα· καὶ εἶπε· Τίς ἐστὶν ὁ θηρεύσας μοι ἦραν, καὶ εἰσενέγκας μοι; καὶ ἔφαγον ἀπὸ κύντων πρὸ τοῦ ἔλθειν σε, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ εὐλογημένος ἐστὶν. Ἐγένετο δὲ, ὥς ἂν ἤκουσεν Ἡσαῦ τὰ ῥήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαὰκ, ἀνέβησεν φωνὴν μεγάλην καὶ πικρὰν σφοδρὰ, καὶ εἶπεν· Εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, ὡς καὶ εὐλόγησεν ὁ πατὴρ σου Ἰσαὰκ. Καὶ εἶπε· καίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐξ ἔρηνικε γὰρ με ἡδὴ δεῦτερον τῆτο· τὰ τε πρωτόκιά μου εἴληφε, καὶ νῦν εἴληφε τὴν εὐλο-

γίαν μου. Καὶ εἶπεν Ἡσαῦ τῷ πατρί αὐτοῦ· Οὐχ ὑπελίπου μοι εὐλογίαν, πάτερ; Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ εἶπε τῷ Ἡσαῦ· Εἰ κύριον αὐτὸν πεποίηκά σου, καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ πεποίηκά αὐτοῦ οἰκέτας, σίτω καὶ οἶνω ἐστήριξα αὐτόν· σοὶ δὲ τί ποιήσω, τέκνον; Εἶπε δὲ Ἡσαῦ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Μὴ εὐλογία μία σοὶ ἐστὶ, πάτερ; εὐλόγησον δὴ καὶ ἐγώ, πάτερ. Κατανυχθέντος δὲ Ἰσαὰκ, ἀνέβησεν φωνὴ μεγάλη Ἡσαῦ, καὶ ἐκλαυσεν. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσαὰκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ ἀπὸ τῆς πιότητος τῆς γῆς ἐστὶν ἡ κατοίκησίς σου, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ Οὐρανοῦ ἄνωθεν· καὶ ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ σου ζήσῃ, καὶ τῷ ἀδελφῷ σου δουλεύσεις· ἔσαι δὲ ἡνίκα ἂν καθέλῃς καὶ ἐκλύσῃς τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τραχήλου σου. Καὶ ἐνεκότες Ἡσαῦ τῷ Ἰακώβ περὶ τῆς εὐλογίας, ἥς εὐλόγησεν αὐτόν ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

Ἡροικείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ρζ'.

Υψώθητι ἐπὶ τοὺς Οὐρανούς, ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΘ'. 16.

Ὁς φυλάσσει ἐντόλήν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν, ἀπολεῖται. Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, δανεῖζει Θεῷ· κατὰ δὲ τὸ δόγμα αὐτοῦ, ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παιδεύει υἱὸν σου, οὕτω γὰρ ἐστὶν εὐελπίς· εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρῃ τῇ ψυχῇ σου. Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται· εἰάν δὲ λοιμύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ προσθήσει. Ἄκουε, υἱέ, παιδείαν πατρὸς σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐπ' ἐσχάτων σου. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρός· ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη· κρεῖσσον δὲ πτωχὸς δίκαιος, ἢ πλούσιος ψεύστης. Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀνδρὶ· ὁ δὲ ἀφοβὸς αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖ γνώσις. Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσαγάγῃ αὐταῖς. Λοιμοῦ μαστιγωμένου, ἄφρων πάνουργότερος ἐστὶν· εἰάν δὲ ἐλέγχῃς ἀνδρα φρόνημον, νοήσει αἴσθησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος δ'.

Τῆς ψυχοβλαβοῦς πλεονεξίας, ἐλευθέρωσόν Σωτὴρ, καὶ μετὰ Λαζάρου τοῦ πένητος, ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ ἀρίθμησον ἡμᾶς· σὺ

γὰρ ἐν ἐλέει πλούσιος ὢν, ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσας, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ἀφθαρσίαν μετεπανήγαγες, ὡς συμπαθὴς Θεὸς καὶ φιλόδρωπος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο τῶν ἀγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν. Φιλάνθρωπε, δωροῦμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἰκυσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν Μήτηρ Χριστῷ τῷ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, ἵνα πάντοτε κράζωμέν σοι. Χαῖρε ἡ προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Κατανυκτικά καὶ Θεοτοκίον, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. β'. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Αμαρτιῶν τῇ νόσῳ κατατηκόμενος, τῆς ἀπογνώσεως κλίνη κατάνκειμαι· διό με Ἰατρὲ τῶν ἀσθενούντων, ἐπίσκεψαι σὴ φιλάνθρωπίᾳ, καὶ μὴ παραχωρήσης, ἐναφυπνῶσαι δεινῶς, εἰς θάνατον πανοικτίρμον, ἵνα βοῶ σοι θερμῶς. Ὁ τοῦ ἐλέους χορηγός, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Αρχὴ σωτηρίας, ἡ τοῦ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἤκουσε γὰρ τὸ Χαῖρε· οὐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· οὐκ ἐδίστασεν ὡς ἡ Σάρρᾳ ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' οὕτως ἔλεγεν· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Μετά τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Λάμπει σήμερον.

Χθὲς καὶ σήμερον, ἡ νόσος ἡ τοῦ Λαζάρου· ταύτην γὰρ Χριστῷ δηλοῦσιν αἱ σύγγονοι· ἐν χαρᾷ ἡ Βηθανία προσευτρεπίζου, τὸν Δεσπότην ξεναγωγῆσαι καὶ Βασιλέα, σὺν ἡμῖν βοῆσαι· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μήτηρ Θεοῦ Παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενῶς· Ἀντιτάχῃτι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε Ἀειπάρθενε.

Ὁ Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἐπόμενα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν β'. Ὡδὴν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ β'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ἰ**δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα
» ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας,
» πηγάσας παλαί ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ
» μόνῃ δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρί τῇ ἐμῇ.

Θέλων ἐπτώχευσας, ὁ φύσει πλούσιος Χριστὲ, ἐπεινάσας θελήσει, ὁ ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶν· διό με κόρεσον πεινῶντά σου τὴν χάριν, καὶ δεῖξον τῆς ἐκεῖ, τραπέζης Δόγε κοινωνόν.

Λάζαρον πτωχόν με, ἀμαρτιῶν δεῖξον Χριστὲ, καὶ σκόρπισον τὸν πλοῦτον, ὃν περ κακῶς συνῆξα, καὶ τὴν τελείαν σου ἀγάπην οἰκτίρμον, ἐμπλήσας τῆς ἐκεῖ, ρῦσαι κολάσεως φρικτῆς.

Παῖδας στομώσασα, δυνατωτέρους τοῦ πυρός, εἰργάσατο νηστεία, ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι· αὐτοὺς ζηλώσα ὦ ψυχὴ μου, μὴ ἀθύμει, καὶ πῦρ τῶν ἡδονῶν, πνεύματος σβέσεις δροσισμῷ.

Θεοτοκίον.

Χαῖρέ σοι βοῶμεν, τῇ κυησάσῃ τὴν χαρὰν· ἡ Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθέने, Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει λυτρωθῆναι, κινδύνων καὶ φθορᾶς, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε αἰεὶ.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος πλ. α'. Ἰδετε ἴδετε.

» **Ἰ**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ πέραν,
» Ἰορδάνου διατρίβων ἐπακούσας, ὅτι Λάζαρος νοσεῖ, καὶ φήσας ὅτι οὐ θνήσκει, ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο ὑπὲρ τῆς δόξης μου.

Θρήνοις βαλλόμεναι, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, τὸ πάθος, σοὶ τῷ Γνώστῃ τῶν ἀπάντων φανεροῦσιν· ἀλλὰ μένεις πρὸς μακρόν, ἵνα ἐπαναίγῃς τὸ θαῦμα, καὶ ὑποδείξῃς ταῖς Μαθηταῖς σου φρικτά.

Δόξα Πατρί.

Ομβασίλειε, ἡ τρισυπόστατος Μονὰς, κυρία, βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ δοξαζεὶ τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ θαυμάσει, βλέπων ἐν σοὶ τὸν Πλαστοουργόν, Παρθέने, ἀναπλάσαντα Ἀδάμ τὸν πεπτωκότα, καὶ ἀφράστῳ ἐνώσει, ἐκ σαρκὶ τεχθέντα, ἀναλλαώτως εἰς σωτηρίαν ἡμῶν;

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν εὐτρεπίσθητι, ὦ Βηθανία ἐν χαρᾷ ποιούσα, τὴν δοχὴν τοῦ Βασιλέως τῶν ἀπάντων, ὅτι ἤξει ἐπὶ σέ, ἵνα τὸν Λάζαρον δείξῃ, παλινδρομοῦντα ἐκ τῆς φθορᾶς πρὸς ζωὴν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἰ**δετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ σὰρκα
• **Ἰ**ένδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσίᾳ, ἵνα σώσω
• τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ παρα-
• βάσει διὰ τοῦ ὄφους.

Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἰννοῶν μου τὰ πλήθη τῶν παραπτώσεων, καὶ πληττόμενος κέντρῳ τῆς συνειδήσεως, ὥσπερ ἐν φλογί, ὀδυνῶμαι ὁ ἄθλιος. Οἴκτειρόν με Λόγε, Θεοῦ τῷ σῶ ἔλεει.

Παραβλέψας Λαζάρου τὰ κατορθώματα, τοῦ ἀσπλάγχχνου Πλουσίου τρόπους ἐ-
• **ἠ**λώσα· εὐσπλαγγνε Θεέ, ἐπιστρέψας με οἴ-
• κτειρον, ἵνα σέ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς
• χιῶνας.

Ἰυχικῇ ἀσθενείᾳ περικρατούμενος, καὶ τε-
• **θ**νήξεσθαι μέλλων δι' ἀπογνώσεως, τῆς
• τῆς Ἰησοῦ, ἐπισκέψεως δέομαι, τῆς ζωοποιού-
• τῆς, τοὺς σέ προσκαλουμένους.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε σύ με διάσωσον, τῆς ἐμῆς
• **ἀ**σθενείας γενοῦ βοήθεια, ἡ τὸν **Θ**ελητὴν
• τοῦ ἐλέους κηύσασα· ὃν ὑπερυψούμεν, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Οἱ ὁσίοί σου Παῖδες.

Γαῖλλον Βηθανία, ἡ τοῦ Λαζάρου πατρίς·
• **ἐ**πὶ σοὶ γὰρ Χριστὸς ἐπιστὰς, μεγαλεῖον
• **ἐ**λέσει, ζωώσας τὸν Λάζαρον.

Λαζαρος νοσηλεύεται, ἵνα σὺ δοξασθῇς, ὁ
• **Υ**ἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ· καὶ ὑμνεῖ σε
• **ἀ**παύστως, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐυλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Τριάδα παναγίαν, τὴν ἐν Πατρὶ, καὶ Υἱῷ,
• **καὶ** Πνεύματι, ὑμνοῦντες ψάλλομεν· **Εὐ**-
• **ο**γεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁν ἄρρητόν σου τόκον, πάντες ὑμνοῦμεν
• **Ἀ**γνή· καὶ σέβοντες αὐτὸν ὡς Θεόν, εὐλο-
• οῦμεν ὑμνοῦμεν, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν ἀρετῶν τοὺς κλάδους, πρὸς ὑπαντὴν
• τοῦ Χριστοῦ, εὐτρεπίζοντες νῦν κρά-
• **μ**εν· **Εὐ**λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύ-
• **ο**ν.

Ἰνουῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ὁσίοί σου Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ Χριστέ,
• **ἀ**νυμνοῦντες ἔψαλλον· **Εὐ**λογεῖτε τὰ ἔρ-
• **γ**α, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Τὸ πρὶν τὸν ἄνθρωπον τὸν Πρωτόπλαστον,
• **Ἰ**γεῦσις πικρὰ δεινῶς τοῦ Παραδείσου ἐξώ-
• **ρ**ισε, καὶ **Θ**ανάτου τρεῖς βρόχοις ὑπέζευξε. **Ν**ή-
• **σ**τευσον ὡς ψυχῇ μου· **φ**εῦγε τὴν μίμησιν· **φ**εῦγε
• τῆς τροφῆς τὴν ἡδονήν, τὴν πολυώδυνον.

Εἰς νοῦν λαμβάνω σοῦ τὸ κριτήριον, τὸ τῆς
• **φ**λογὸς τὸ ἄσβεστον, **Κ**ριτὰ δικαιοτάτε,
• **ἐ**μαυτὸν κατακρίνω πρὸ κρίσεως· **δ**έδοικα γὰρ
• καὶ **τ**ρέμω, ἄμετρα παίσας σοι, ἄλλος ὡς οὐ-
• **δ**εῖς ἐπὶ τῆς γῆς· **δ**ιό με οἴκτειρον.

Παθὼν ἐκπλύνωμεν ἀμαυρότητα, φωτιστικαῖς
• **εὐ**χαῖς, καὶ ἀρετῶν κλάδους φέροντες, ὑ-
• **π**αντῆσαι Χριστῷ ἐπισπεύσωμεν, **π**ῶλῳ προσ-
• **δ**ακωμένῳ, νῦν ἐπιθήσεσθαι, **ἐ**τοιμαζομένῳ τε
• **π**αθεῖν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Παρθένε Θεοχαρίτωτε, τοῖς ἐν νυ-
• **κ**τὶ παθὼν κεκρατημένοις ἀνέτειλε, τοῦ
• **φ**ωτὸς καὶ εἰρήνης Χριστὸς χορηγός, τὴν ἐξ
• **ἀ**προσεξίας, λύων παράβασιν, καὶ τὴν ἀπολύ-
• **τ**ρωσιν ἡμῖν, σαφῶς δωρούμενος.

Ἄλλος. Ἡταῖα χόρευε.

Νῦν τὰ νεκροτάφια, ἐτοιμάζου, **Λ**άζαρε σο-
• **φ**έ· ἐκλείπεις γὰρ τῆς ζωῆς, αὐρίαν **Θ**α-
• **ν**ῶν, τὸν τάφον ἐπίβλεψον, ὃν οἰκήσεις· **ἀ**λλὰ
• **σ**ε Χριστὸς, πάλιν ζωώσεται, ἀναστήσας τε-
• **τ**ραήμερον.

Βηθανία χόρευε· ἐπὶ σέ γὰρ, ἤξει ὁ Χριστός,
• **Θ**αῦμά σοι ἐκτελῶν, μέγα καὶ φρικτόν,
• **δ**εσμεύσας τὸν **Θ**άνατον, ἀναστήσει, πάντως
• ὡς Θεός, **Λ**άζαρον **Θ**νήξαντα, καὶ τὸν **Κ**τίστην
• **μ**εγαλύνοντα.

Δόξα Πατρὶ.

Ομοουσώτητι, ἀνυμνῶ σε, ἀναρχε **Τ**ριάς, σε-
• **π**τὴ ζωαρχικῇ, ἁτμητῇ **Μ**οναῖς, **Π**ατὴρ ὁ
• **ἀ**γέννητος, καὶ γεννητὴ, **Λ**όγε καὶ **Υἱ**έ, **Π**νεῦμα
• **τὸ** ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Θεομήτορ· ἄνευ γὰρ
• **ἀ**νδρός ἡ σύλληψις ἐν σοὶ, καὶ παρθενικῶς,
• **ἡ** κύσις γέγονε· καὶ γὰρ Θεός ἐστιν ὁ τεχθεὶς·
• ὃν μεγαλύνοντες, σὲ Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε ἐτοιμάσωμεν, τῷ Κυρίῳ, τὰ πρὸς ὑ-
• **π**αντὴν, **β**αῖα ἀρετῶν, φέροντες αὐτῷ·

οὕτω γὰρ δεξόμεθα, ὡς εἰς πόλιν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν, προσκυνοῦντες καὶ ὑμνοῦντες αὐτόν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**αῖτα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱόν, τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, σέ Παρθένε μακαρίζομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἦχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος πλ. α΄.

Ολισθηρῶς τοῖς παραπτώμασι, καὶ ταῖς σειραῖς τῶν ἀμαρτημάτων, συνδεδεμένη ὡ ψυχῇ, τί ῥαθυμεῖς; τί ἀμελεῖς; φεῦγε αἰεὶ Σοδόμων καὶ Γομόρρας ὡς ὁ Ἀὼτ, ἀσελγείας τὸν ἐμπρησμόν· μὴ στραφῇς εἰς τὰ ὀπίσσω, καὶ γένη καθάπερ στήλη ἀλός· εἰς ὅρος ἀνασώζου τῶν ἀρετῶν· φεῦγε αἰεὶ τοῦ ἀπηνουῖς Πλουσίου, ἀσπλάγχχνίαις τὴν φλεγμονήν· εἰς τοὺς κόλπους πρόβαινε τοῦ Ἀβραάμ, ὡς ὁ Λαάζαρος, διὰ ταπεινοφροσύνης κράζουσα· Ἡ ἐλπίς μου καὶ καταφυγή, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματα ταῖς βασάνοις ἐνεκρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εδυσωπούμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη· Πρίσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς

Προφητείας. Ἦχος πλ. α΄.

Ακαταμάχητον τεῖχος ἔδωκας τῇ πόλει ἡμῶν, τὴν τεκούσάν σε Παρθένον· δι' αὐτῆς Σῶτερ, ἀπὸ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων κακῶν, ἐξελού δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμός ρθ΄.

Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ὁ Θεός, τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασκήπῃς.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 6.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι

σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεός Ἰσραὴλ· Ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, τὸν δούλον τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἐνεκεν Κυρίου, ὅτι πιστός ἐστιν ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὃς ἐξελέξατό σε. Οὕτω λέγει Κύριος· Καίρῳ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἐπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν, τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίας ἐρήμους, λέγοντα ταῖς ἐν δεσμοῖς· Ἐξέλθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· Ἀνακαλύφθητε. Ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ μοιὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμός ρθ΄.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδέκ.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξῶν μου.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ἮΡΘ ΤΟΝ ΒΑΓΩΝ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΞΗΡΕΠΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά, τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριψδίου, γ'. καὶ τοῦ θινναίου, γ'.

Στιχηρά Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εἰς αἰσὶς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, ἡ πολυπαθὴς μου καρδιά, ἐξασθενήσασα, τάφῳ κατενήκεται, τῆς ῥαθυμίας δευνῶς, καὶ ὡς λίθῳ καλύπτεται, τῇ ἀναισθησίᾳ· Σῶτερ ὁ τῷ ξύλῳ σου, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, πάντας τοὺς ἐν Ἀδῇ ζωώσας, ἐγειρόν με ζώωσον, ὅπως, φόβῳ σου δοξάζω τὴν Θεότητα.

Ελοῦτον ἡδονῶν φθοροπαῶν, τῇ τοῦ πονηροῦ συνεργείᾳ, πάντοτε ἔστερξα, μάτην εὐφραίνόμενος, ὁ ἀσυνείδητος· τὸν δὲ νῦν μοι παρέβλεψα, ὡς Λαάζαρον ἄλλον, στένοντα λιμώττοντα, ἐνθίου βρώσεως. Λόγε τῆς φλογὸς τῆς μελλούσης, ρῦσαί με τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, ὅπως σε δοξάζω τὸν φιλόανθρωπον.

Ἑτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ψχος γ'. Ἐστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια.

Ἡμέρον ἐναπέψυξεν ὁ Λαζαρος, καὶ θρηνεῖ
τοῦτον Βηθανία, ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐγεί-
ρεις ἐκ τῶν νεκρῶν· προπιστοῦσαι ἐν τῷ φίλῳ
σου, τὰ τῆς Ἀναστάσεώς σου τῆς φορικτῆς, τοῦ
Ἀδου τὴν νέκρωσιν, καὶ Ἀδὰμ τὴν ζωὴν· δια-
τοῦτο σὲ ὑμνοῦμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Πρασόμοια γ'.

Δύξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας, Προκείμενον. Ψχος δ'. Ψαλμός ρί.
Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρ-
δίᾳ μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΑ'. 3.

Ἰπε Κύριος πρὸς Ἰακώβ· Ἀποστρέφου εἰς
τὴν γῆν τοῦ πατρὸς σου, καὶ εἰς τὴν γε-
νεάν σου, καὶ ἔσομαι μετὰ σοῦ. Ἀποστείλας
δὲ Ἰακώβ, ἐκάλεσε Λεῖαν, καὶ Ῥαχὴλ εἰς τὸ
πεδῖον, οὗ ἦν τὰ ποίμνια· καὶ εἶπεν αὐταῖς·
Ὁρῶ ἐγὼ τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ὑμῶν, ὅτι
οὐκ ἔστι πρὸς ἐμέ, ὡς ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν.
Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ πατρὸς μου ἦν μετ' ἐμοῦ· καὶ
αὐταὶ δὲ οἶδατε, ὅτι ἐν πάσῃ τῇ ἰσχυί μου δε-
δούλευκα τῷ πατρὶ ὑμῶν· ὁ δὲ πατὴρ ὑμῶν
παρεκρούσατό με, καὶ ἥλλαξε τὸν μισθόν μου
τῶν δέκα ἀμνῶν· καὶ ἐκ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς
τοῦ πατρὸς μου κακοποιῆσαί με. Ἐάν οὕτως
εἴπῃ, τὰ ποικίλα ἔσται σὺ μισθός· καὶ τέξεται
πάντα τὰ πρόβατα ποικίλα· εἰάν δὲ εἴπῃ, τὰ
λευκά ἔσται σου μισθός· καὶ τέξεται πάντα τὰ
πρόβατα λευκά. Καὶ ἀφείλετο ὁ Θεὸς πάντα
τὰ κτήνη τῷ πατρὸς ὑμῶν, καὶ ἔδωκε μοι αὐτά.
καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐνεκίσσων τὰ πρόβατα, ἐν
ραβρί λαμβάνοντα, εἶδον αὐτὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἐν τῷ ὕπνῳ· καὶ ἰδοὶ οἱ τράγοι, καὶ οἱ κριοὶ
ἐναβαίνοντες ἦσαν ἐπὶ τὰ πρόβατα καὶ ταῖς
εἴγαις, διαλεύκοι καὶ ποικίλοι καὶ σποδοειδεῖς
ἴαντοί. Καὶ εἶπέ μοι ὁ Ἄγγελος τῷ Θεῷ κατ'
ἵπνον· Ἰακώβ Ἰακώβ. Ἐγὼ δὲ εἶπα· Τί ἐστὶ;
καὶ εἶπεν· Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου, καὶ
δε τοὺς τράγους, καὶ τοὺς κριοὺς ἀναβαίνον-
τας ἐπὶ τὰ πρόβατα, καὶ ταῖς αἴγαις διαλεύκε-
σαι ποικίλους, καὶ σποδοειδεῖς ῥαντὲς· ἐώρακα
καὶ ὅσα σοι Λάβαν ποιῇ. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου,
ὁ φθεῖς σοι ἐν τόπῳ Θεοῦ, οὗ ἤλειψάς μοι ἐκεῖ
τηλήν, καὶ νῦν μοι ἐκεῖ εὐχὴν. Νῦν οὖν ἀνά-
στηθι, καὶ ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς ταύτης, καὶ ἀπελθε

εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ ἔσομαι μετὰ
σῶ. Καὶ ἀποκριθεῖσαι Ῥαχὴλ, καὶ Λεῖα, εἶπον
αὐτῷ· Μή ἐστιν ἡμῖν ἔτι μερίς, ἢ κληρονομία
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἡμῶν; οὐχ ὡς ἀλλό-
τριαι λελογίσμεθα αὐτῷ; πέπρακε γὰρ ἡμᾶς,
καὶ καταβρώσει κατέφαγε τὸ ἀργύριον ἡμῶν·
πάντα τὸν πλῆτον, καὶ τὴν δόξαν, ἣν ἀφείλετο
ὁ Θεὸς τοῦ πατρὸς ἡμῶν, ἡμῖν ἔσται, καὶ τοῖς
τέκνοις ἡμῶν. Νῦν οὖν, ὅσα σοι εἴρηκεν ὁ Θεός
σου, ποίει.

Προκείμενον. Ψχος δ'. Ψαλμός ριά.

Ἐλεήμων, καὶ οἰκτιρμων, καὶ δίκαιος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 3.

Με, ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστά
παρα Θεῷ μάλλον, ἢ θυσιῶν αἷμα. Μεγα-
λόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπτήρ δὲ
ἀσεβῶν ἀμαρτία· λογισμοὶ συντέμνοντος, πλὴν
εἰς περίσσειαν, καὶ πᾶς μὴ ἐπισπυδαζων, πλὴν
εἰς ὑσέρημα. Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσση
ψευδεῖ, μάταια διώκει, καὶ ἔρχεται ἐπὶ παγί-
δαν θανάτου. Ὁ λεθρὸς ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται·
οὐ γὰρ βούλονται πράσσειν τὰ δίκαια. Πρὸς
τῆς σκολιᾶς, σκολιὰς ὁδὸς ἀποστελλεῖ ὁ Θεός·
ἀγνά γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κρεῖσσον
οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις
μετὰ ἀδικίας, καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ. Ψυχὴ ἀσε-
βοῦς οὐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἀνθρώ-
πων. Ζημιούμενου ἀκολάστου, πανουργότερος
γίνεται ὁ ἄκακος· συνῶν δὲ σοφός, δέξεται
γνώσιν. Συνεῖ δίκαιος ψυχὰς ἀσεβῶν, καὶ
φαιλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς. Ὅς φράσσει τὰ
ῥήματα αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐπακοῦσαι ἀσθενοῦς, καὶ
αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἐπακῶν.
Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργαί· δώρων δὲ ὁ
φειδόμενος, θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν. Εὐφροσύνη
δικαίων ποιεῖν κρῖμα· ὁσιος δὲ ἀκάθαρτος
παρακακούργος. Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ
δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσε-
ται. Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν
οἶνον, καὶ ἔλαιον, ὃ πλητῆσει· περικαθαρμα δὲ
δικαίου ἄνομος, καὶ ἀντὶ εὐθέων, παράνομος.
Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς
μαχίμου, καὶ γλωσσῶδους, καὶ ὀργίλου. Θη-
σαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος
σοφοῦ· ἄφρονες δὲ ἄνδρες καταπίονται αὐτόν.
Ὁ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὐρήσει ζωὴν
καὶ δόξαν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος α΄.

Πορφύραν αὐτοκρατορίας θεότευκτον, καὶ βύσσον ἀφθαρσίας, ἐστολισμένη ψυχῇ με, τὴν οἰκίαν ἀξίαν καθύβρισας· πλοῦτον καὶ τρυφὴν ἐπὶ ἀμαρτίᾳ ποιησαμένη, καὶ κατεπαιρομένη, τῶν ὁμοφύλων, ὡς ὁ τὸν πτωχὸν Λάζαρον, παριδὼν Πλούσιος. Ἀλλ' ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῇς, πτώχευσον τῷ πνεύματι, καὶ τῷ δια σέ πτωχεύσαντι Κυρίῳ κράζον· Ὁ πορφύραν ὕθρεως πρὸ Σταυροῦ φορέσας, καὶ γυμνὸς ἐν Σταυρῷ παγεῖς δι' ἐμέ, τῷ τῆς σῆς Βασιλείας ἐνδύματι, ἐξ αἰσχύνῃς αἰωνίου Χριστέ ρύσαι με.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τῆς καλῆς ὑμῶν, πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι αἵματα ἐδώκατε, καὶ Οὐρανούς ἐκληρονομήσατε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰωνίως ἀγάλλεσθε· ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπόρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρτα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες, ὑμνεῖτε ἀπαύστως, Τριάδα ὁμοούσιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς παῖλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Καθίσματα Σταυρώσιμα μετὰ τοῦ Σταυροθεοτοκίου, τὰ τοῦ τυχόντος Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β΄. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β΄. Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Ως λίθῳ βαρούμενος, ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἐν τάφῳ κατακείμαι, ἀμελείας Οἰκτίρμον· ἐξ οὗ με ἀνάγαγε, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Σταυροθεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ραδίως ἐκτρεπόμεθα· διό σε καταχρέως δοξαζόμεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ΄. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον Λάζαρος, θανὼν ἐνθάπτεται, καὶ θρῆνον ἄδουσιν, αἱ τοῦτου σύγγονοι· ὡς δὲ προγνώστης καὶ Θεός, τὸ πάθος προηγόρευσας· Λάζαρος κεκοίμηται, τοῖς Μαθηταῖς προφθεγγόμενος· ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι, ἀναστήσαι ὃν ἐπλασα. Διό σοι πάντες βοῶμεν· Δόξα τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μητήρ σου, Χριστέ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνηλογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὁ Ν΄. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν γ΄. Ὡδὴν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Στειρωθέντα.

Τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, δυναμώσας με τὸν νῦν, ἐξασθενοῦντα, προσβολαῖς πονηραῖς, πρὸς τὸ θέλημα τὸ σὸν, ἴθυνον Κύριε.

Ραθυμίας νυσταγμῷ, ἐπὶ κλίνῃς ἡδονῶν, καθεύδοντά με, διανάστησον Χριστέ, καὶ τῶν σῶν προσκυνητῶν, Παθῶν ἀναδείξον.

Αμπρυνθέντες τὰς ψυχὰς, τῇ νηστείᾳ καθαροί, προσυπαντήσαι, ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπιδημοῦντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλεγεῖσαι τῷ πυρὶ, τῆς Θεότητος Ἀγνῆ, κατάφλεξόν μου, τὰς ὑλώδεις ὁρμαῖς, τῶν παθῶν ὅπως πιστῶς, αἰεὶ δοξαζῶ σε.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος γ΄. Στεῖρα ψυχῇ.

Τὴν σήμερον ὁ Λάζαρος, θανὼν οὐκ ἔλαθε, τὸ παντέφορον ὄμμα Ἰησοῦ· διὸ ἐκφράζει τοῦτο τοῖς Μαθηταῖς βοῶν· Ὅτι Λάζαρος ὁ φίλος κεκοίμηται, ἀναστήσαι ἡκω αὐτόν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Κύριε, πάλιν ἀπαίρειν εἰπὼν, τοὺς Μαθηταῖς ἐφόβησας· ἀλλ' εὐθαρσῶς ὁ Θωμᾶς ἐκβοᾷ· Ζωή ἐστίν ἄγωμεν· καὶ γὰρ ἂν θνηζώμεθα, αὐθις ἀναζητήσωμεν.

Δόξα.

Τριάς ἡ ὁμοούσιος, ὁ παντοκράτωρ Πατήρ, ὁ Υἱὸς ὁ συναναρχος, σὺν τῷ συνθρόνῳ θείῳ Πνεύματι, ἡ μία προσκύνησις, Θεότης ἡ ἄκτιστος· σὲ ὑμνοῦμεν πάντες βροτοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἡ ρίζα τοῦ Ἰησοῦ, ἐξ ἧς Χριστὸς ἀνέτειλε, τὸ ζωηφόρον ἄνθος τῶν γηγενῶν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθορᾶς καὶ θνητότητος. Σέ ὑμνοῦμεν πάντες Ἀγνή.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἶρε Σιών· νῦν ἔρχεται, ὁ Βασιλεὺς σου πραῦς, ὡς ὁ Προφήτης κέκραγε, καὶ ἄγει πῶλος τῆτον σωματικῶς, τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῇ, τὸ πᾶν περιέχοντα. Ἄσωμεν τῷ κράτει αὐτῇ.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**εῖρα ψυχὴ καὶ ἄγωνα, κτῆσαι καρπὸν
- **Εὐ**κλεῆ, εὐφραينوμένη βόησον· Ἐξερεώ-
- **Θ**νὴν διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν ἅγιος, οὐκ
- **ἔ**στι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσῆ.

Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τὸν βαρύτερον λίθον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, ἀποκυλίσον Χριστέ, καὶ ἔγειρόν με τάφου, τοῦ τῆς ἀναισθησίας, εἰς ἀνέσιν σου Λόγε.

Ο ἀνάτον φίλου τοῦ σοῦ, προεδηλώσας φίλοις, διὰ σπλάγχνα εἰλέους, ὁ προγνώστης καὶ Θεός, ὃν ἔμελλες ἐγείρειν, ἐκ τάφου τεταρταῖον, πρὸς σὴν δοξολογίαν.

Πρὸς Ἰουδαίαν Χριστέ, πάλιν ἔρχη ζητοῦσαν, τῆς ζωῆς σε τὸ ξύλον, διὰ ξύλου ἀνελεῖν, ποθῶν ἀθανατίσαι, τοὺς τεθνατωμένους, τῇ διὰ ξύλου βρώσει.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ Παρθένε ἄγνή, ἐθεωρήθησαν πᾶσαι, τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, τοῦ φυλαξάντος τὴν σὴν, ἀγνείαν μετὰ τόκον, ἐσφραγισμένην ταφῶς, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός.

Αἶζαρος σήμερον θανῶν, ἐκκομίζεται φίλος Χριστοῦ, καὶ θρηνηδοῦσιν αἱ περὶ τὴν Μάρθαν, τὴν ἀδελφικὴν συμφορὰν· ὁ δὲ Χριστὸς ἐν χαρᾷ, μεταβαίνει πρὸς αὐτόν, τοῦ δεῖξαι τοῖς λαοῖς, ὅτι ἐστὶν αὐτός, ἡ ζωὴ τῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ος ἐξ ὄρους Ἑλαιῶν, ἀπὸ ὕψους ἐλεημοσυνῶν, ἀρετῶν κλάδους οἱ λαοὶ τεμόντες, ἰεῦτε ἐτοιμάσωμεν, τὴν πρὸς ἡμᾶς νόητῶς, παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, ὑμνοῦντες εὐλογοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Η τρισυπόστατος Μονάς, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, μία Θεότης, μία βασιλεία· σέ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς, Ἀγγέλων καὶ στρατιῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ὑμνοῦμεν

εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ πᾶσαι γενναί, μακαρίζομέν σε Ἀχραντε, τὰ μεγαλεῖα τὰ σὰ καθορῶντες, σὺ γὰρ τίκεις ὑπερφυῶς, τὸν τοῦ παντός ποιητὴν, Θεὸν ὄντα καὶ βροτόν. Διὸ σε εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετά τῶν Παίδων καὶ ἡμεῖς, ὑπαντήσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἀντὶ βαΐων, προσάγοντες ἐλεημοσύνην, ἐν καρδίας προσευχῇ, μετὰ κλαδῶν, Ὡσαννά, βοῶντες, εὐλογοῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός, γεννηθέντα
- **Π**ρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ
- **τῆς** Θεοτόκης, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον
- **ἄνθρωπον**, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐ-
- **λογοῦμεν**, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
- **αἰῶνας**.

Ὡδὴ θ'. Τῶν γηγενῶν, τίς ἤκουσε.

Ο Δανιὴλ, νηστεία πεφραγμένος, ἔφραξε στόματα θηρῶν. Τοῦτον ζηλοῦσα ψυχὴ μου, τὸν ὠρυόμενον, καθήπερ λέοντα ὄφιν, καὶ ἐκζητοῦντα, κατάβρωμα ποιῆσαι πᾶσαν ψυχὴν, τῇ τοῦ Σταυροῦ συμμαχίᾳ ἀποδίωξον.

Λόγε Θεοῦ, τὴν τεθνατωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου, καὶ καθειργμένην τάφῳ τῆς παραβάσεως, ζωοπαρόχῳ σου λόγῳ ἐξαναστήσας, προσφέρειν σοι βαῖα τῶν ἀρετῶν, τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου καταξίωσον.

Ο Οὐρανόν, ὡς θρόνον κεκτημένος, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγος, πῶλῳ ὀχοῦμενος ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσέρχεται τὴν ἁγίαν, ἐκ στόματος νηπίων αἶνον τερπνόν, ὡς Βασιλεὺς τῶν ἀπάντων καταρτίσασθαι.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, σὺ μόνη ὠραιώθης, ὧ ὑπερβαύμαστε Ἀγνή, τὸν ὠραιότατον Λόγον ἀποκηύσασα, τὸν ὑπὲρ πάντας φανέντα βροτούς ὠραῖον· αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει, τὸ εἶδεχθὲς καθωραῖσαι, Παρθένε τῆς καρδίας μου.

Ἄλλος. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει.

Επιτάφια δάκρυα ραίνουσιν, αἱ Λαζάρου Ἀδελφαί, καθορῶσαι τὸν σύγγονον σήμερον, ὑπὸ λίθον τὸν πικρόν· ὁ Χριστὸς δὲ μου πόρρω, τῆτο δηλῶν ἔλεγες, τοῖς Ἀποστόλοις σὺ· Χαίρω δι' ὑμᾶς· σὺ παρῆς τῇ σαρκὶ γὰρ ἐκεῖ.

Πάλιν ἤκει πρὸς σέ τὴν φονεύτριαν Ἰουδαίαν ὁ Χριστὸς, τὸ σωτήριον πάθος γλιχόμενος, ἐκπληρῶσαι ὡς Θεὸς, ὃν ἐζήτεις λιθάσαι· ἰδοὺ σοι αὐτόκλητος, θείων προσίσταται, τῆς μαιφονίας σου, εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Δόξα.

Θεότης Μονὰς, καὶ Τριάς ἐσι· παραδόξῃ ὡς εὐροφῆς! ἐνουμένη τῇ φύσει μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ τρωμένη γὰρ τμᾶται· ἐν οὐσα τρισσεύεται· αὕτη Πατὴρ ἐστίν, Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε, καὶ μήτερά πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ τεράστιον. Ἀλλὰ φράζει μαι τὸ, Πῶς; Μὴ ἐρεῖνα τὰ βᾶθη, τῆς θρασύτητός μου· τοῦτο πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν φοινίκων Βαῖα συμπλέξαντες, νοητῶς καὶ αἰσθητῶς, ὑπαντήν τῷ Δεσπότη ποιήσωμεν, ἐρχομένῳ πρὸς ἡμᾶς· καὶ γὰρ εὐλογημένος, αὐτὸς ὁ ἐρχόμενος, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ Πατρὸς, ὡς Υἱὸς ἀληθῆς.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατεῖδέν σε, ἐν τῇ Βαίτῃ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. Δανιὴλ • δέ σε εἶδεν, ὅρος ἀλατόμητον. Ῥάβδον βλάστησας Ἡσαΐας, κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης • Δαυὶδ.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος α΄.

Ο Ἰσραὴλ πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεβέδυντο, στολαῖς ἰσραῖς καὶ βασιλείαις λαμπρῶν· νόμον δὲ καὶ Προφῆτας πλουτῶν, νομίμοις λατρείαις ἐνευφραίνετο· ἀλλὰ σε πτωχεύσαντα, σταυρώσας ἐξῶ πυλῶν Εὐεργέτα, καὶ ζῶντα μετὰ σταυρὸν ἀθετῶν, τὸν ἐν κόλποις Θεοῦ Πατρὸς αἰεὶ ὄντα, διψεῖ σταγόνα χάριτος· ὡς Πλούσιος ἄσπλαγχνος Λαζάρῳ πένητι, ὁ πορφύρας καὶ βύσσου, ἄσβεστον πῦρ ἀνθυποδύς· καὶ βλέπων ὀδυνᾶται τὸν πρὶν ψυχίων ἀληθείας, ἐνδεῆ λαὸν τῶν ἐθνῶν· νῦν ἐν κόλποις πίστεως, Ἀβραὰμ θαλπόμενον, τὴν τοῦ Αἵματός σου πορφυρίδα, σὺν τῇ βύσσῳ τοῦ βαπτίσματος φοροῦντα, καὶ συνευθηνούμενον, καὶ ἐντρυφῶντα χάρισμασι, καὶ λέγοντα· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψεις οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλῶν, χωρίσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίαις, ἀγώσασμένοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγονάτε· ἀπαύτως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ορῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἡ ἀγνώως κηρύσσασα, σέ τὸν κρεμάσαντα ὑδάσι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, ἀνεβόα· Οἶμοι! τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδυ σου τὸ κάλλος γλυκύτατε, Υἱέ τὸ ἔμπειρον; Μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἐκὼν ὑπὲρ πάντας.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ ἔλεός σου Κύριε ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἅγιε Δέσποτα παντοκράτορ, σοῦ δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριβ΄.

Αἰνεῖτε, παῖδες, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου. Στίχ. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΗ'. 4.

Οὕτω λέγει Κύριος· Ἀναβόησον ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ· ὡς σάλπιγγι ὑψώσον τὴν φωνὴν σου, καὶ ἀνάγγελον τῷ λαῷ μου τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακώβ, τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσι, καὶ γινῶναι μου τὰς ὁδοὺς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνης πεποιηκώς, καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελειπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζουσιν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι, λέγοντες· Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ εἴδε; ἔταπεικώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἐγινως; Ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντα τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε· εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινόν, ἵνα τί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τὴν φωνὴν ὑμῶν; οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐγὼ ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

οὐδ' ἂν καίμην ὡς κρίνον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσης, οὐδὲ οὕτω καλέσετε νηστείαν δεκτὴν. Οὐχὶ τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λυε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε στραγγαλίας βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόσπελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσάν σου συγγραφὴν ἀδικον διάσπα· διαθρύπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχοὺς ἀστέγους εἰσάγαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν περιβαλε, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τοῦ σπέρματός σου οὐχ ὑπερόψει. Τότε ῥαγήσεται πρῶϊμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου, ταχὺ ἀνατελεῖ, καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιοσύνη σου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιστελεῖ σε· τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακούσεται σου· ἔτι λαλοῦντός σου, ἐρεῖ· Ἰδοὺ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆγμα γογγυσμοῦ, καὶ δῶς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σου, καὶ τὸ σκότος σε ὡς μεσημβρία· καὶ ἔσται ὁ Θεὸς σου μετὰ σοῦ διαπαντός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ὡαλμός ριγ'.
Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Στίχ. Ἐν ἐξοδῷ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προομιόν, καὶ τὸ, Πρὸς Κύριον, ὡς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ε' καὶ ἐκθλομένον ε' τοῦ Τριψύχου τὰ ἐκόμενα, καὶ δ' τοῦ Μηναίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.
Λούσιος ἐν πάθεσιν ὑπάρχων, τὴν ἀπατηλὴν τῆς ὑποκρίσεως περίκειμαι στολὴν, ὑφραϊνόμενος ἐν τοῖς κακοῖς τῆς ἀκρασίας, καὶ τὴν ἄμετρον ἀσπλαγχνίαν ἐπιδείκνυμαι, γαρορῶν μου τὸν νοῦν, πρὸ τοῦ πυλῶνος βεβλημένον τῆς μετανοίας, λιμώττοντα παντός ἰγαθοῦ, καὶ νοσοῦντα τὴν ἀπροσεξίαν. Ἀλλὰ ὦ Κύριε, Λάζαρόν με ποίησον, πτωχὸν ἀμαρτημάτων, μήποτε δεθῇς, ἀποτύχω δακτύλου ροσιζόντος, ὀδυνωμένης μου τῆς γλώττης, ἐν σθέστω φλογί· ἐν δὲ τοῖς τοῦ Πατριάρχου ἐκὼλοις Ἀβραάμ, κατασκήνωσον ὡς φιάνθρωπος.
Δίς.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ τινες διαφοροὺς αἰκισμοὺς, παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινη καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρήσιας τυχόντες πρὸς αὐτὸν, αἰτήσατε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Πέραν τοῦ Ἰορδάνου σαρκί, περιπολεύων Ἰησοῦ, τοῖς συνοῦσί σοι, ἐβόας· Ὁ φίλος ἦδη, Λάζαρος ἀποθανὼν, τῇ ταφῇ ἀρτίως παραδίδοται· διὸ χαίρω φίλοι μου, δι' ὑμᾶς ἵνα μάθητε, ὡς πάντα οἶδᾷ, Θεὸς ὢν ἀδιάστατος εἰ καὶ πέφυκα, τὸ ὁρώμενον ἄνθρωπος. Ἀγωνομεν οὖν ζωῶσόντες, αὐτὸν, ὅπως θάνατος, αἰσθηται τούτου τὸ νίκος, καὶ τὴν τελείαν καταλύσιν, σαφῶς, ἣν ποιήσω, παρεχόμενος τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρθαν καὶ τὴν Μαρίαν πιστοὶ, ἐκμιμησάμενοι πρὸς Κύριον πέμψωμεν, ἐνθέους, ὡς πρέσβεις πράξεις, ὅπως ἐλθὼν τὸν ἡμῶν, νοῦν ἐξαναστήσῃ νεκρὸν κείμενον, δεινῶς ἐν τῷ μνηματί, ἀμελείας ἀναίσθητον, φόβου τοῦ θείου μηδαμῶς αἰσθανόμενον, καὶ ἐνέργειαν, ζωτικὴν νῦν μὴ ἔχοντα, κράζοντες· Ἴδε Κύριε, καὶ ὥσπερ τὸν φίλον σου, Λάζαρον παλαι Οἰκτίρμον, ἐπιστάσια ἐξήγειρας, φρικτῇ, οὕτω πάντας, ζωποίησον παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλοτε, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. β'. Κύριε ἐπὶ τὸν τάφον.

Δισήμερεῦσι Λάζαρος ἐν τῷ τάφῳ, τοὺς ἀπ' αἰῶνος βλέπει θανέντας· ἐκεῖ τεθέσται δείματα ξένα, πληθὺν ἀναρίθμητον, Ἄδου κρατουμένην τοῖς δεσμοῖς· διὸ αἱ σύγγονοι θρηνοῦσι πικρῶς, προσβλέπουσαι τὸν τάφον αὐτοῦ. Χριστὸς δὲ ἤκει ζωῶσαι τὸν φίλον τὸν ἑαυτοῦ, τοῦ μίαν παρὰ πάντων ἐπιτελεῖσθαι συμφωνίαν· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια δ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος δ'

Ὡαλμός ριδ'.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.
Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΓ'. 26.

Προσήμεκαν τῷ Ἰωσήφ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τὰ δῶρα, ἃ εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν εἰς τὸν οἶκον· καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. Ἠρώτησε δὲ αὐτὸς· Πῶς ἔχετε; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑγιαίνει ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ πρεσβύτερος, ὃν εἶπατε ἔτι ζῆν; Οἱ δὲ εἶπον· Ὑγιαίνει ὁ παῖς σου ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἔτι ζῇ. Καὶ εἶπεν· Εὐλογητὸς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τῷ Θεῷ· καὶ κύψαντες προσεκύνησαν αὐτῷ. Ἀναβλέψας δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς Ἰωσήφ, εἶδε Βενιαμὴν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν ὁμομήτριον, καὶ εἶπεν· Οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος, ὃν εἶπατε πρὸς με ἀγαγεῖν; καὶ εἶπεν· Ὁ Θεὸς ἐλεῆσαι σε τέκνον· Ἐταράχθη δὲ Ἰωσήφ· συνεσρέφετο γὰρ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ, καὶ ἐζήτηε κλαῦσαι· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ ταμεῖον, ἔκλαυσεν ἐκεῖ· καὶ νιψάμενος τὸ πρόσωπον, ἐξελθὼν ἐνεκρατεύσατο. (Κεφ. ΜΕ'. 1.) Καὶ οὐκ ἠδύνατο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων τῶν παρεστηκότων αὐτῷ· ἀλλ' εἶπεν· Ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ· καὶ οὐ περιστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἥνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· καὶ ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ. Ἦκουσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο εἰς τὸν οἶκον Φαραῶ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ· ἔτι ὁ πατὴρ μου ζῇ; Καὶ οὐκ ἠδύνατο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτῷ· ἐταράχθησαν γάρ. Εἶπε δὲ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· Ἐγγίστατε πρὸς με· καὶ ἤγγισαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν, ὃν ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον· νῦν οὖν μὴ λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανείτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γὰρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν. Τοῦτο γὰρ δεῦτερον ἔτος λιμὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἔτι λοιπὰ πέντε ἔτη, ἐν οἷς οὐκ ἔστιν ἀροτρίασις, ἔδὲ ἀμητός. Ἀπέσειλε γάρ με ὁ Θεὸς ἔμπροσθεν ὑμῶν, ὑπολείπεσθαι ὑμῖν καταλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐκθρέψαι ὑμῶν καταλείψιν μεγάλην. Νῦν οὖν οὐχ ὑμεῖς με ἀπεσταλκατε ὧδε, ἀλλὰ ὁ Θεός· καὶ ἐποίησέ με, ὡς πατέρα Φαραῶ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. Σπεύσαντες οὖν, ἀνάβητε πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ εἶπατε αὐτῷ· Ταῦδε λέγει ὁ υἱός σου Ἰωσήφ· Ἐποίησέ με ὁ Θεός κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατὰ βῆθι οὖν πρὸς με, καὶ μὴ μείνης· καὶ κα-

τακήσεις ἐν γῇ Γασέμ Ἀραβίας, καὶ ἔσῃ ἐγγύς μου σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν σου, τὰ πρόβατά σου, καὶ οἱ βόες σου, καὶ ὅσα σοὶ ἔστι· καὶ ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γὰρ πέντε ἔτη λιμὸς ἔσαι ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ ἐκτριβῇς σύ, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντά σου. Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν βλέπουσι, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὅτι τὸ στόμα μου τὸ λαλοῦν πρὸς ὑμᾶς. Ἀπαγγείλατε οὖν τῷ πατρί μου πᾶσαν τὴν δόξαν μου τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἴδετε· καὶ ταχύναντες, καταγάγετε τὸν πατέρα μου ὧδε. Καὶ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸν τράχηλον Βενιαμὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῷ· καὶ Βενιαμὴν ἔκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. Καὶ καταφιλήσας πάντας τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἔκλαυσε ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Καὶ διεδοθήη ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγοντες· Ἦκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. Ἐχάρη δὲ Φαραῶ, καὶ πᾶσα ἡ θεραπεία αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ριέ.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΑ'. 23.

Ὁς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τὴν γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζών, λοιμὸς καλεῖται· ὃς δὲ μνησικακεῖ, παράνομος. Ἐπιθυμίαις ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν· οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιῆν τι. Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιθυμίας κακᾶς· ὁ δὲ δίκαιος ἐλεεῖ καὶ οἰκτερεῖ ἀφειδῶς. Θυσίαι ἀσεβῶν, βδέλυγμα Κυρίῳ· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. Μάρτυς ψευδὴς ἀπρλεῖται· ἀνὴρ δὲ ὑπὸ κηδεύοντος φυλασσόμενος λαλήσει. Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσταται προσώπῳ· ὁ δὲ εὐθύς, αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ. Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν ἀνδρεία, οὐκ ἔστι βουλὴ κατέναντι Κυρίου, πρὸς τὸν ἀσεβῆ. Ἴππος ἐτομαζέται εἰς ἡμέραν πολέμου· παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια. (Κεφ. ΚΒ'. 1.) Αἰρετώτερον ὄνομα καλόν, ἢ πλοῦτος πολὺς· ὑπὲρ δὲ χρυσίον καὶ ἀργύριον χάρις ἀγαθή. Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις· ἀμφοτέρως δὲ ὁ Κύριος ἐπαίησε. Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κραταιῶς, αὐτὸς παιδεύεται· αἱ

δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν. Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωὴ.

καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

~~~~~

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀποστολικά καὶ Θεοτοκίον, τὰ τοῦ τυχόντος Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολογ. τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Θεωρίαν καὶ πράξιν, ὥσπερ συζεύξαντες, πρὸς Χριστὸν ἰκεσίαν, ἐκπέμψαι σπεύσωμεν· τὸν τεθαμμένον ἡμῶν νῦν, ὡς ἄλλον Λαζαρον νεκρὸν, ὅπως ζωώσῃ τῇ αὐτοῦ, ἐπιστάσιᾳ τῇ φρικτῇ, βαίᾳ δικαιοσύνης, αὐτῷ προσφέρειν καὶ κράζειν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νόσους, ἐν τάχει ἵαται· τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, στήσον Πανχρῶμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμοῦ, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰπάντων, ἡξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. τὰ παρόντα καθίσματα.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Ἀσημερεύει, σήμερον, θανὼν ὁ Λαζαρος, καὶ ἐπὶ τούτῳ χέουσι λύπης τὰ δάκρυα, καὶ σύγγονοι Μαρία σὺν τῇ Μάρθᾳ, τὸν λίθον τοῦ μνήματος προσβλέπουσαι· ἐφίσταται ὁ Διέστης, σὺν τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς, τὸν θάνατον σκυλεῦσαι, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Διόδοῦσάμεν αὐτῷ· Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου.

Ἄγια Δέσποινα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητὴρ, ὡς τὸν αἰπάντων Ποιτὴν, ἀπορήτως τεκοῦσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις, ἱερεῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν μᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν, δοῦναι νομηνμάτων.

Tridie.

40

Ο' Ν'. ὁ Κανὼν τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ ἐπόμενα Τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογοῦμεν καὶ τὴν δ'. Ὡδὴν.

Τριώδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος πλ. α'. Τὴν θείαν ἐννοήσας.

Ἀκτίσι τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, κατωκισμένους ἐν φρουρᾷ, ἁμαρτημάτων φωτίσατε, τοὺς εὐσεβῶς φωτοφόροι, ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας Ἀπόστολοι.

Ἀγάπην συμπαθείᾳ συζεύξαντες, πρὸς ἰκεσίαν τῷ Χριστῷ, πιστοὶ ἐκπέμψαι σπουδάσωμεν, ὅπως ἡμᾶς ἀναστήσῃ, ἐκ τάφου τῶν κρυφίων παθῶν ἡμῶν.

Φιλίαν σαρκικὴν ἀφειδήσωμεν, οἱ νεκρωθέντες τῇ ψυχῇ, καὶ προσφιλεῖς χρηματίζωμεν, τῷ Αὐτρωτῇ, ὅπως Ἄδου, φρικτῆς ἡμᾶς λυτρώσῃται κρίσεως.

Προέφης τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν, ὃν μετ' ὀλίγον ἀνιστῶν, ἐκ θηλαζόντων τὴν αἴνεσιν, κλαδηφορούντων προσδέξῃ, τοῦ Παύλου σου Σωτὴρ μου τὰ σύμβολα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τὸ θεῖον ὕδωρ ἀνέβλυσεν, ἀθανασίας καὶ ζωῆς, Θεοκυῆτορ πανάμωμε· οὐ αἱ γευόμεναι δίψης, ἀγνή, θανατηφόρου ρύσθησονται.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος πλ. β'. Ἀκήκοα Κύριε.

Ἐνθάπτεται Λαζαρος, καὶ ἐν τῷ τάφῳ αἱ περὶ Μάρθαν, νῦν πενθοῦσί τε καὶ κλαῖουσιν, ἐπιστῆναι, σὲ τὸν Ζωοδότῃν γλιχόμεναι.

Ὁ θάνατος ἄρχεται, ἐκδειματοῦσθαι τὴν πρὸς αὐτόν σου, ἄφξιν Χριστέ αἰσθόμενος· ὡς ζωὴ γὰρ, φροῦδον αὐτὸ δείξεις τοῖς πέρασιν.

Δόξα.

Μονὰς ἀπλῇ ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς ἄχρονον, Υἱὸν ἐν χρόνῳ Θεοκυῆτορ, ἀπειράνδρως ἀπεκύησας· ξένον θαῦμα! μέινασα Παρθένος θηλαζούσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέλθετε ἡμεῖς, οἱ ἐν ἐρήμοις καὶ ἐν σπηλαίοις, ὑπαντῆσαι τὸν ἐρχόμενον, ἐπὶ πώλου, Κύριον τῆς δόξης ἐν ἁσμασιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀκήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Λίθον τὸν βαρύν, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, διά-
ραι πρεσβεύσατε, τὸν Πανοικτίρμονα, λί-
θοι φανέντες, τοῦ ἀκρογωνιαίου, λίθου Σηγό-
ροι, Ἀπόστολοι Κυρίου.

Αἴγωμεν τοῖς σοῖς, προανεφώνεις φίλοις, ὁ
φίλος μου Λάζαρος, ἤδη κεκοίμηται· τοῦ-
τον ἐγείρων, ὀλέσω τοῦ θανάτου, τὴν ὀλεθρο-
τόκον, κακίαν εἰς αἰῶνας.

Πρᾶοι τῇ ψυχῇ, καὶ ταπεινοὶ τῇ γνώμῃ, γε-
νόμενοι χάριτι, ὑποδεξώμεθα, πρᾶον τὸν
πάντων, ἐρχόμενον Δεσπότην, τὴν ἀλαζονείαν,
τοῦ πονηροῦ συντρίψαι. Θεοτοκίον.

Πύλιν σε φωτὸς, πεφωτισμένην βλέπει, Προ-
φήτης πανάμωμος· τὸν Φωτοδότην γὰρ
τίκτεται ἀφράστως, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· ὃν ὑπερ-
ψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ὅσιοί σου Πιῆδες.

Μαρία τε καὶ Μάρθα, νῦν θρηνηδοῦσιν, ἐν
τάφῳ κατακείμενον, βλέπουσιν τὸν Λά-
ζαρον, καὶ πόνῳ ἀναβοῶσιν· Εἰ ἦν Χριστὸς
ἐνταῦθα, ὁ σύγγονος ἡμῶν οὐκ ἂν τέθνηκεν.

Οἷ Ἄδης προσδοκάσθω ὀλοθρευθῆναι· ἡ γὰρ
ζωὴ ἐπελεύσεται, τὸν Λάζαρον ἐγείραι
ἀναβοῶντα· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ανάρχῳ καὶ γεννήσει τε, καὶ προόδῳ, Πα-
τέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν
δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον,
Πατρί τε καὶ Υἱῷ, Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὗ ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διαπαν-
τός ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπης ἐκδυ-
σωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ, τοὺς εἰς σὲ
καταφεύγοντας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ταῖς ἀρεταῖς ὡς κλαδούς, καὶ ὡς βαῖα, πρὸς
ὑπαντὴν ἐτοιμάσωμεν, τοῦ Βασιλέως πι-
στοὶ βοῶντες· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ ὅσιοί σου Πιῆδες ἐν τῇ καμίνῳ, τὰ
• Χερουβὶμ ἐμιμήσαντο, τὸν τρισάγιον
• Ὑμνον ἀναβοῶντες· Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερυψοῦτε τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Τῆς φιλίας ρῦσαί με, τοῦ δολίου, Δέσποτα
Χριστέ, ὁ φίλος σου τοὺς σοφοὺς, δείξας

Μαθηταίς· μεθ' ὧν ἀφικόμενος, ἐξήγειρας, φίλον
σου πιστόν, Σῶτερ τὸν Λάζαρον, εὐχαρίστως
ἀνυμνοῦντά σε.

Συμπληρώσει Κύριε, τῆς Νηστείας, πλήρω-
σον ἡμῶν, καρδίας τε καὶ τὸν νοῦν, εὐ-
σπλαγχνε χαρᾶς, ταῖς τῶν Ἀποστόλων σου,
ἐκείναις, τῶν εἰλικρινῶς, ἀγαπησάντων σε, τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οδωδὼς τοῖς ἔλκεσι, τῆς κακίας, τάφον
κατοικῶ, τῆς ῥαθυμίας Χριστέ· ὅθεν
βοῶ· Ἀνάστησον σῶσόν με, ὅπως καὶ γῶ, κλά-
δοις ἀρετῶν, καθυπαντήσω σοι, ἀνακραῶν·
Ὡσαννά τῷ Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Εν δυσὶ θελήσεις, καὶ οὐσίαις, τέτοκας
ἡμῖν, Υἱὸν τὸν μονογενῆ, Κόρη τοῦ Πα-
τρός, γενόμενον ἄνθρωπον, ἵνα ἡμᾶς, δείξῃ
κοινωνούς, φύσεως Ἀχραντε, θειοτέρας ὁ ὑ-
πέρθεος.

Ἄλλος. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Εν τάφῳ ὁ Λάζαρος, δισημερεῖται σήμερον
καὶ ἐπὶ τούτῳ, χέουσι τὰ δάκρυα, Μα-
ρία τε καὶ Μάρθα, ὡς ἀδελφαὶ γνήσιαι. Χρι-
στὸς δὲ ἐρχεται πρὸς αὐτόν, σὺν τοῖς θείαις
Ἀποστόλοις, δείξαι μέγιστον τεράστιον.

Θάνατε πανόλθρε, ἐκδέχου τὴν καταλυ-
σιν· οἱ πυλωροὶ σου, τὰ κλειθρα βλέπε-
τωσαν· καὶ γὰρ διὰ ῥήματος, συνθλάσει σου
ταῖς πύλας, Χριστὸς τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν·
Πίε πρῶτον τοῦτο Ἄδην, ὁ Προφήτης σοι βοᾷ
σὺν ἡμῖν.

Δόξα.

Μόνου Μονογεννήτορ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πα-
τῆρ, καὶ μόνη μόνου, Φῶς φωτὸς ἀπαύ-
γασμα, καὶ μόνον μόνως μόνου, Θεοῦ ἁγίου
Πνεῦμα, Κυρίου Κυρίου ὄντως ὃν· ὃ Τριας
Μονὰς ἁγία, σῶσέν με θεολογοῦντά σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐκπλήττει με
Πανάμωμος· πῶς συλλαμβάνεις, ἀσπόρως
τὸν ἄληπτον; εἰπέ πῶς παρθενεύεις, γεννήσα-
σα ὡς Μήτηρ; Τὸ ὑπὲρ φύσιν πίστει λαβὼν,
τὸ τικτόμενον προσκύνει· ὅσα θέλει γὰρ καὶ
δύναται.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Κύριος ἐρχεται, καθίσαι ὥσπερ γέγρα-
πται, ἐπὶ τοῦ πώλου· λαοὶ ἐτοιμάσθη-
τε, προσδέξασθαι ἐν φόβῳ, τὸν πάντων Βασι-
λέα, μετὰ Βαΐων ὡς νικητὴν, τοῦ θανάτου καὶ
τοῦ Ἄδου, ἐξεγείραντα τὸν Λάζαρον.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευ-
• τος, Μητρός ἀνάνδρου, ἄφθορος ἡ κή-
• σις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς ψυ-
• χαις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς Θεόνυμφον
• Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἰησοῦ.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Ἀΐνων, τὸ παρὸν Ἰδιό-
μελον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε πρό τέλους πάντες ἀδελφοί, ἐν κα-
ρδίᾳ καρδίᾳ, προσελθόμεν τῷ εὐσπλάγ-
χνῳ Θεῷ, τὰς βιωτικὰς περιστάσεις ἀπορρί-
ψαντες, τῶν ψυχῶν τὴν φροντίδα ποιησώμε-
θα· τῶν βρωμάτων τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας
βδελυζάμενοι, τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιμελησώμε-
θα· δι' αὐτῆς γὰρ ὡς γέγραπται, ἔλαθόν τινες
ξενίσαντες Ἀγγέλους· θρέψωμεν διὰ τῶν πε-
νήτων, τὸν θρέψαντα ἡμᾶς οἰκείᾳ σαρκί· ἐν-
δύσωμεν ἑαυτοὺς, τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς
ὡσπερ ἱμάτιον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀ-
χράντου Θεοτόκου, καὶ Παρθένου Μητρός, τῆς
ἀφέσεως τυχόντες τῶν ἁμαρτιῶν, ἐν κατανύ-
ξει πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Κύριε ρῦσαι ἡ-
μᾶς, τῆς ἐξ ἐνὸνύμων ἀποφάσεως, καὶ ἀξίω-
σον ἡμᾶς, τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὡς
ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. Μαρτυρικόν.

Ὡς ταῖς βασάνοις ὄντες οἱ Ἅγιοι, ἀγαλλό-
μενοι ἀνεθῶν· συναλλάγματα ἡμῖν ἐστι
ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανι-
σταμένων μωλώπων τοῦ σώματος, φωτεινὸν
ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ
τῆς αἰτιμίας οἱ στέφανοι, ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ
Παραδίδεστος, καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακούργων
καταδίκης, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή· διὸ εὐ-
χαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἡ προκλελεγμένη ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν,
εἰσακούσον τῆς φωνῆς ἡμῶν, καὶ δώρη-
ται τὰ αἰτήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, λύτρωσιν
παθῶν, καὶ τῶν ὀδυνῶν, διὰ τῶν Ἀποστόλων,
πάντα δυναμένη, ὡς Μητὴρ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπᾶριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α΄.

Τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου, Κύριε μὴ ἐπι-
λάβῃ· μνήσθητι ὅτι πάντοτε εἰς σέ, τὴν
ἀπείδα ἐθέμεθα, τὸν πάντα δυνάμενον, καὶ
ἐκτίθησον ἡμῖν δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄. Ψαλμός ριζ'.

Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου· δίκαια εἰσελεύσον-
ται ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 3Ε'. 8.

Ὅτι λέγει Κύριος· Ὅν τρόπον εὑρεθήσε-
ται ἡ ῥώξ ἐν τῷ βότρυϊ, καὶ ἐροῦσι·
Μὴ λυμήνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ·
οὕτω ποιήσω, ἕνεκεν τοῦ δουλεύοντός μοι· τοῦ-
του ἕνεκεν, οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας· καὶ ἐξ-
άξω τὸ ἐξ Ἰακώβ σπέρμα, καὶ τὸ ἐξ Ἰου-
δα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου·
καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ
δοῦλοί μου, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἔ-
σονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαυλεις ποιμνίων, καὶ
φάραγξ Ἀχώρ εἰς ἀνάπαυσιν βοικολίων τῷ
λαῷ μου, οἱ ἐζήτησάν με. Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκα-
ταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὅρος
τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἐτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ
τράπεζαν, καὶ πληροῦντες τῇ τύχῃ κέρασμα,
ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν· πάντες
ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε, ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ
οὐχ ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε,
καὶ ἐποίησατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον μου, καὶ ἄ-
οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξασθε. Διὰ τοῦτου ταῦτα
λέγει Κύριος· Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι φάγονται,
ὑμεῖς δὲ πεινᾶσθε· Ἰδοὺ οἱ θηλειόντές μοι πίνον-
ται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· Ἰδοὺ οἱ δουλεύοντές μοι
εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε· Ἰδοὺ
οἱ δουλεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκραῖξεσθε διὰ τὸν πόνον τῆς καρδίας
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀλο-
λύξετε. Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν, εἰς
πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ
Κύριος· τοῖς δὲ δουλεύουσίν μοι, κληθήσεται ὄ-
νομα καινόν, ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς·
εὐλογήσουσι γὰρ τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄. Ψαλμός ρη΄.

Ὁ δὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας
τὴν καρδίαν μου.

Στίχ. Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δι-
καιωμάτων σου.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Η' συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν γ'. τὰ ἐπόμενα τοῦ Τριωδίου, καὶ γ'. τοῦ Μηναίου.

Στιχηρὰ Προσόμοια, ποίημα Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Τῶν Ἀποστόλων δυὰς ἱερωτάτη, ἓνα τῆς Τριάδος σε, ἐπισταμένη Χριστέ, νῦν παρὰ σοῦ ἀποστέλλεται, ἀγάγαι πῶλον, ὑποζυγίου υἱὸν ὡς γέγραπται· ἐφ' ᾧ ταπεινούμενος, καθίσεις εὐσπλαγχνε, τὴν ἐν ὑψίστοις θελήματι, καθέδραν πᾶσι, τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἐτοιμαζόμενος· καὶ τοὺς ἀλόγοις ὑποκύψαντας, φρενοβλαβῶς λόγῳ πάθεισι, λογισμοὺς ἀπεργάσω, Ὡσαννά σοι ἀνακραζόντας.

Καθυποδέχου Σιών τὸν Βασιλέα· ἰδοὺ σοι πρῶτατος, ἤδη ἐφίσταται, ἐξαναστῆσαι τὸν Λάζαρον, καὶ καταλῦσαι, τὸ τοῦ θανάτου πικρὸν βασίλειον. Πληθὺς Θεοσύλλεκτε, τῶν ἱερῶν Μοναστῶν, μετὰ Μιγαδῶν ἀθροίσθητε, καθυπαντήσαι, μετὰ Βαΐων Χριστῷ κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, σῶσαι γένος βροτῶν διὰ πάθους Σταυροῦ, καὶ ἀπάθειαν πᾶσι, παρασχεῖν δι' ἀγαθότητα.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ ἐν Ἐδέμ Παραδείσος.

Ο Σεραφὶμ τοῖς ἄνω φοβερός, Χριστέ ἐποχήμενος, ὡς Θεός τε καὶ τῶν ὄλων ποιητής, αὐτὸς ἐν πῶλῳ ἐπὶ γῆς, καθεσθῆναι ἐπέγεσαι, ὡς ὑπάρχων καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπικῶς· ἡ Βηθανία ἀγαλλεται, ὡς δεχομένη σε Σωτήρ· Ἰεροσόλυμα χαίρει δέ, ὡς προσδοκῶντά σε λαβεῖν· θάνατος τέθηκε, προαισθόμενος τὸν Λάζαρον φοιτᾶν ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ ἡμεῖς τοῖς Βαΐοις, προῦπαντὴν τελοῦντες ἐν χαρᾷ, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος, τῆς ἀγαθότητός σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμός ριθ'.

Πρὸς Κύριον, ἐν τῷ θλίβεσθαί με, ἐκέκραξα.

Στίχ. Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Μ5'. 1.

Απάρas Ἰσραὴλ, αὐτὸς καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, ἦλθεν ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου· καὶ ἔθυσε θυσίαν τῷ Θεῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰσαάκ. Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς εἰπὼν· Ἰακώβ, Ἰακώβ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστίν. Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου· μὴ φοβῆ καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω σε ἐκεῖ· καὶ ἐγὼ καταθήσομαι μετὰ σοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐγὼ ἀναβιβάσω σε εἰς τέλος· καὶ Ἰωσήφ ἐπιβαλεῖ τὰς χεῖρας αὐτῷ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς σου. Ἀνέστη δὲ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου· καὶ ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτῶν, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐπὶ τὰς ἀμάξας, ὥς ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ἄραι αὐτόν. Καὶ ἀναλαβόντες τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν κτήσιν, ἣν ἐκτήσαντο ἐν γῇ Χαναάν, εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, Ἰακώβ, καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ, οἱ υἱοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῷ μετ' αὐτῷ, αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· καὶ πᾶν τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἦγαγεν εἰς Αἴγυπτον.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμός ρκ'.

Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξοι τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΓ'. 45.

Γιέ, εἰάν σοφὴ γένηται σου ἡ καρδιά, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν· καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἐμὰ χεῖλη, εἰάν ὀρθὰ ᾧσι. Μὴ ζηλούτω ἡ καρδιά σου ἀμαρτωλοῦς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν· εἰάν γὰρ τηρήσῃς αὐτά, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου οὐκ ἀποστήσεται. Ἄκουε, υἱέ, καὶ σοφὸς γίνου, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας. Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνου συμβουλαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμαῖς· πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρήγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς ὑπνώδης. Ἄκουε, υἱέ πατρὸς τοῦ γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτι γεγῆρακός σου ἡ μήτηρ. Ἀλήθειαν κτήσαι καὶ μὴ ἀπώσῃ σοφίαν καὶ παιδείαν καὶ σύνεσιν· Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος· ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Εὐφρανέσθω ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαιρέτω ἡ τεκοῦσά

σε. Δός μοι, υἱέ, σὴν καρδίαν· οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμαῖς ὁδοῦς τηρεῖτωσαν· Πίθος γὰρ τετριμένος ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ στενὸν ἀλλότριον· οὗτος γὰρ συντόμως ἀπολείται, καὶ πᾶς παρὰ νομος ἀναλωθήσεται. Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι ἀηδία καὶ λéschai; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίνος πελιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί; οὐ τῶν ἐγγχρονιζόντων ἐν οἴνοις; οὐ τῶν ἰχνευόντων ποῦ πάτοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπάτοις· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὕστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου· τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ ὑπὸ ὀφews πεπληγῶς ἐκτείνεται, καὶ ὥσπερ ὑπὸ κεράστου διαχεῖται αὐτοῦ ὁ ἰός. Οἱ ὀφθαλμοὶ σου ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σου τότε λαλήσει σκολιὰ, καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι. Ἐρεῖς δέ· Ἐτυπτόν με, καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι· ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν, πότε ὀρθρος ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι. (Κεφ. ΚΔ'. 1). Υἱέ, μὴ ζηλώσης κακοὺς ἀνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσης εἶναι μετ' αὐτῶν· ψευδῇ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη αὐτῶν λαλεῖ. Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται. Μετὰ αἰσθήσεως, ἐμπίπλυνται τὰ ταμιεῖα ἐκ παντός πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ. Κρείσσων σοφὸς ἰσχυροῦ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων, γεωργίου μεγάλου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, δευτεροῦντες αὐτό. Ἦχος πλ. δ'.

Τοῦ Πλουσίου τῆς ἀσυμπαθοῦς ὁμοιώσεως, καὶ ἀμεταδότου γνώμης, ρῦσαί με Χριστέ ὁ Θεός, ὁ διὰ Σταυροῦ σου, καθαρισμόν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ποιησάμενος· Λαζάρου δὲ τοῦ πτωχοῦ, τῆς εὐχαρίστου ὑπομονῆς, ζηλωτὴν ἀνάδειξον, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὴ ἀποξενώσης με, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν τρεσβεύσατε, ρυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δοξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον:

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-

θένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδύνως, φρικτῶς ἐκήρυσεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἶμοι Τέκνον φίλτατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΙΩΝ

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον Τριαδικά· καὶ μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα Σταυρώσιμα, καὶ Σταυροθεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ Ἦχου. Μετὰ δὲ τὴν β'. Στιχολ. τὰ παρόντα Καθίσμ.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἄσας ἀποστέλλεται, τῶν Μαθητῶν ἀγαγεῖν, τὸν πῶλον ὡς γέγραπται, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐπιβάς, ὠραῖος ἐλεύσεται, ἀνεσιν ἐκ νηπίων, καταρτίσασθαι θείαν. Τοῦτον οὖν ὑπαντῆσαι, ἐπειχθῶμεν σπουδαίως, Βαῖα ἐναρέτων, αὐτῷ φέροντες πράξεις.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθες σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πτασμάτων, καιρῷ νηστείας δωρήσασθαι.

Μετὰ τὴν γ'. Στιχολογ. ἕτερα Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἄσας τῶν Μαθητῶν, ἀποστέλλεται σήμερον, τὸν πῶλον ἀγαγεῖν, τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων· ἔρχεται ἐπιβῆναι, ὁ ὀχύμενος Σεραφίμ πλήθεσιν· ἄρχεται δειματοῦσθαι, ὁ κοσμοκράτωρ παμφάγος θάνατος, διὰ Λαζάρου πρῶτον σκυλευθεῖς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Τῷ πάθει τοῦ Υἱοῦ, ἡ Ἁγνή ἐφestsῶσα, θρηνοῦσα γοερῶς, κατηλάλαζε μέλος· Πῶς σε τὸν ἀσκήτως, Ἀγγέλων ὕμνοις δοξολογούμενον, παῖδες Ἑβραίων φεῦ μοι! Πιλάτου κρίσει Υἱέ παρέστησεν; Ὑμνολογῶ σου Λόγε τὴν πολλήν, καὶ ἄρρητον εὐσπλαγχνίαν.

Ὁ Ν. ὁ Κοινὸν τοῦ Μηναιίου, καὶ τὰ Τριῶδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν, ἐν οἷς στιχολογεῖται καὶ ἡ ε. Ὡδή.

Τριῶδιον, ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή ε. Ἦχος δ'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἐπὶ Σταυροῦ σὺ Κύριε, ὑπνώσας μεταβέβληκας, εἰς ὕπνον Δέσποτα τὸν θάνατον.

Λάζαρος γὰρ ἐβόας, ὁ φίλος κεκοίμηται· ἀλλὰ ἀπελεύσομαι, ἐξυπνήσαι νῦν αὐτόν.

Τῶν Προφητῶν κηρύγματα, πληρῶν προφητευόμενα, προφητοκτόνον πρὸς τὴν πόλιν Χριστέ, οἰκτίρμον παρεγένου, κτανθῆναι θελήματι, τὸν ἀποκτανθέντα με, διασώζων τῆς φθορᾶς.

Ο ἰ σῶμα τὸ δυσήνιον, τῷ λόγῳ ὑποτάξαντες, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, μονασταὶ καὶ μιγάδες, Χριστῷ ὑπαντήσατε, πῶλῳ ἐπιβαίνοντι, ἐρχομένῳ τε παθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ράνισι τοῦ ἐλέους σου, κατάρδευσον Παναχραντε, τὴν ἐκταχεῖσάν μου καρδίαν, φλογμῷ τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὸν ἐσβεσμένον μου τῆς καρδίας ἀναψον, λύχνον πύλη τοῦ φωτός.

Ἔτερον, ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Δυσὰ Μαθητῶν σου, ἐν τῷ μέλλειν σε φθάνειν εἰς Βηθανίαν Χριστέ, στέλλεις ἀγάγαι σοι πῶλον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐκάθισε· πλὴν γὰρ σου οὐδεὶς τὰ ἄλλαγα ἔβη, Σωτὴρ καθυπέταξε.

Συνῆλθεν Ἰουδαίων, ἐξ Ἱεροσολύμων εἰς Βηθανίαν πληθὺς, καὶ ταῖς συγγόνας Λαζάρου, σήμερον μὲν συμπάσχει· ἐπ' αὐτὸν δὲ αὐριον γινῶ, τοῦτον ἐκ τάφου πηδῶντα, κινεῖται πρὸς φόνον Χριστοῦ.

Δόξα Πατρὶ.

Τριαὶς ἡ παναγία, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ Πνεῦμα τὸ παντουργόν, ἡ μακαρία Θεότης, ἡ ἀναρχος οὐσία, τὸ τριλαμπέστατον φῶς, τὸ πανδεκέστατον κράτος, τοὺς δούλους σου φύλαττε.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε κατιδαῦσα, ἐμπεπαρμένον τοῖς ἡλοῖς, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, καὶ ἐκ πλευρᾶς ζωηρᾶς σου, ῥυέν Αἷμα καὶ ὕδωρ, κατετιτρώσκειτο, τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· Υἱὸν γὰρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ιδοὺ παρесеυσάσθαι, ὁ Χριστὸς ἐπιστῆναι, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ· οἱ ἐν ταῖς ὄρεσι πάντες, καὶ ἐν ταῖς ἐρημίαις, συνέλθετε μονασταί, αὐτῷ χαρὰ ὑπαντῆσαι, σὺν πείσῃ τῇ ἐπ' οὐρανῷ.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ζόφον τῇ ψυχῆς μου, διασκεδάσον
• **Τ**ὸ φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέ-

• γονον σκότος, διώξας τῆς ἀβύσσου· καὶ δώρησαι μοι τὸ φῶς, τῶν προσταγμάτων σου
• Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Ωδὴ ἡ. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τὴν ἀνάστασιν καὶ ζωὴν, ἔχουσαι Γυναῖκες προσφιλεῖ, τί ἀποδύρεσθε πικρῶς; παραγίνεται καὶ ζωώσει, τὸν γνήσιον φίλον, τῇ αὐτῇ ἀναστάσει τὴν ἔγερσιν, πάντων προμηνύων, ὁ πάντων εὐεργέτης.

Καταγώγια μοναστῶν, ἀθροίσθητε ὡς ἄρνες λογικοί, τῷ ἀρχιποίμενι Χριστῷ, ὑπαντῆται νῦν κλαδηφόροι· προέρχεται θείων, ὡς ἀρνίον σφαγῆναι ὁ Κύριος, ὅπως τὴν τοῦ λύκου, ἐξάρῃ τυραννίδα.

Ερχομένου πρὸς Βηθσαφαγῇ, κρότου σου ποδῶν ὁ δυσμενής, ἤσθετο Ἄδης, καὶ ποδῶν τοῦ Λαζάρου ἤπτετο λέγων· Εἰ μέλλει φωνεῖν σε ἡ ζωὴ, μὴ μελήσης, ἀλλ' ἐξελθε· ἔγνω τὴν ἐμὴν γὰρ, καταλυσιν ἐν τάχει.

Θεοτοκίον.

Ιεραὶ σε τῶν Προφητῶν, κηρύττουσι φωναὶ συμβολικῶς, πύλην καὶ ὅρος καὶ σκηνὴν τὴν ἀγίαν, φωτὸς νεφέλην, ἐξ ἧς ταῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ καθημένοις ἀνέτειλεν, Ἥλιος Παρθένε, ὁ μόνος φωτοδότης.

Εἰρμός ἄλλος. Ἀγγελοι καὶ Οὐρανοί.

Ηδυσὶ τῶν Μαθητῶν, ἀποσταλεῖσα φέρι ὑποζύγιον, τῷ ἐπὶ ταῖς νεφέλαις ἐπιβαίνοντι· ὃν τὰ πάντα ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επὶ θύραις ὁ Χριστὸς· λοιπὸν ἡ Βηθανία μὴ σκυθρωπάζε· εἰς γὰρ χαρὰν τὸ πίνθος μεταβάλλει σου, τὸ σὸν θράμμα ἐγείρων, Λάζαρον ἐκ τάφου, αὐτὸν ὑμνολογοῦντα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριας, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἁμφω, φῶς Θεὸν τὰ τρία, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνῃ ἀφθορος κύεις, μόνῃ θηλάζεις βρέφος μὴ λοχεύουσα, μόνῃ τὸν Κτίστην τέκεις, καὶ Δεσπότην σου, εἰ καὶ Μήτηρ καὶ δούλη. Σε Παρθενομῆτορ, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς φυτοῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ αἰσθητῶς τοῖς κλάδασι, ὡς διπλοῦν Χριστὸν, ἐτοιμασθῶμεν πάντες ὑποδέξασθαι, ὀχοῦμενον ἐν πῶλῳ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἄγγελοι καὶ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δό-
• ξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύ-
• στως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
• περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα.

Ἐδὲ προανεφώνεις, ἀναβαίνομεν Ἰησοῦ, πρὸς
Πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ χερσὶ μαιφόνων ἀ-
ληθῶς, παραδοθήσομαι σταυρῷ, ἀποκτανθῆ-
ναι σαρκί.

Θανάτου θείων Λόγε, ἐξαρπάσαι φίλον
τὸν σὸν, σαρκὶ θανατωθῆναι δι' ἡμᾶς,
κατεπεῖγῃ τοὺς βροτοὺς, ἀθανατίζων τοὺς πι-
πτοὺς, μόνε ἀθάνατε.

Θαύματα σωφροσύνης, ἐπεισοίσωμεν τῷ Χριστῷ,
ἐν πῶλῳ μετριάζοντι σαρκί, καὶ προσεί-
τωμεν αὐτῷ. Ἐπὶ τὸ πάθος ὁ ἐλθὼν, εὐλο-
γητὸς εἰς Σωτήρ. Θεοτοκίον.

Βρικτήσου ἡ λοχεῖα, Θεοτόκε Μήτηρ Χρι-
στοῦ· διό σε μακαρίζομεν πιστῶς, καὶ
δοξαζόμεν σεπτῶς, αἱ γενεαὶ τῶν γενεῶν, εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἄρτι ἀποστέλλων, τοὺς Μαθηταῖς Χριστὸς
εἶπεν· Ἀύσαντές μοι πῶλον, ἀγάγετε ἐπι-
ῆναι, ἵνα λύσω τῆς ἀλογίας τὰ ἔθνη, καὶ κα-
ταυποτάξω, ὡς Υἱὸς τῷ Πατρί.

Ἐρχεται ὁ Κύριος, ἀνοιξόν σου τὰς πύλας,
Βηθανία πρόσδεξαι, ἐν πίστει τὸν Δε-
πότην· καὶ γὰρ ἦκει ἐξαναστῆσαι ἐκ τάφου,
ἐκείνον, ὡς μόνος παντοδύναμος.

Δόξα.

Ὁ τρισσοφαὲς Κύριε, τῆς σῆς μοναρχίας,
ἐκφαντορικαῖς λαίμψεσιν, εἰς καὶν ἡμῶν
στράπτων, ἀπὸ πλάνης πολυσχεδοῦς ἐπιστρέ-
φει, πρὸς ἐνωτικήν ἡμᾶς ἐνθέωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις τὸ παλάτιον, τοῦ πάντων Βασι-
λέως, δι' ἧς τὰ βασίλεια Οὐρανῶν ἠνεώ-
θη, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ἡ
ἐταῖ Ἀγγέλων συγκατοίκησις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ ὄρεσι καὶ σπη-
λαιοῖς, ἦκατε ἀθροίσθητε, σὺν ἡμῖν
κίεφόροι, ὑπαντῆσαι τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπό-
τῃ· ἔρχεται γὰρ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
ἐν πυρί καὶ βράτῳ, τόκον τὸν τῆς Δει-

• παρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
• ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ τοῦ Ἠχου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν, τὸ παρὸν Ἰδιόμε-
λον, δευτεροῦντες αὐτό.

Ἠχος δ'.

Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Περιφρονήσασα ψυχὴ μου τῶν θείων χρη-
σμῶν, εὐάλωτος γέγονας, ταῖς μηχαναῖς
τοῦ ἐχθροῦ· οἰκεία ῥοπῇ, παραδοθεῖσα τῇ
φθορᾷ, καὶ καρωθεῖσα ὑπὸ ἀμαρτίας πολλῆς,
τὸ θεότευκτον ἄμφιον ἐρρύπωσας, καὶ ἀνευ-
τρέπιστον τοῦ βασιλικοῦ γάμου πεποίηκας·
ἀλλ' ἵνα μὴ σὺν τῇ ἀμαρτίᾳ ἐλκυσθῇς, καὶ
ὑποκεκρυμμένη τῶν παθῶν τῷ ἐνδύματι, ἀνα-
κλιθεῖσα, τὰς εὐθύνas τῆς εἰσόδου εἰσπραχθῇς,
καὶ τοῦ νυμφῶνος ἐκβληθῇς, τῷ Σωτῆρι κρά-
ζον· Τὸ φοβερόν ὄμμα, ὁ λαβὼν ὅπερ εἰμί,
καὶ ὁ ἧς μὴ εἰσας, καὶ πρὸ σταυροῦ, χλαμύ-
δα ἐμπαγμοῦ δι' ἐμέ φορέσας, τὸν σάκκον
μου διαῤῥήξον, καὶ εὐφροσύνην ἀμφίασον, καὶ
ἐκ σκότους ἐξωτέρου, καὶ κλαυθμοῦ αἰωνίου,
ῥύσαι με καὶ ἐλέησόν με.

Μαρτυρικόν. Ἠχος ὁ αὐτός.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ δεῦτε λαοὶ
ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ
κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν αἰνναον,
ἐξ ἧς ἀναβλύζει, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα· αὐ-
τῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην διώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἰδιόμελον. Ἠχος πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες Τεσσαράκο-
στην, καὶ τὴν ἁγίαν Ἑβδομάδα τοῦ Πα-
δους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ
δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν
ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως
μελωδοῦντες· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως.

Εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἠχος γ'.

Ἀνυπόστατος Κύριε ἡ ὀργή, τῆς ἐπὶ ἀμαρ-
τωλοὺς ἀπειλῆς σου· καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι
ἀτενίσαι, καὶ αἰτῆσαι παρὰ σοῦ ἔλεος· μὴ τῷ
θυμῷ σου, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου ἀπολέσης ἡμᾶς,
οὓς ἐκ γῆς τῇ χειρὶ σου ἐπλασας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ψαλμός ραΐ.
Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα.

Στίχ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 25. 10.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὰμ, καὶ πανηγυρίσα-
τε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν,
καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· χάρητε ἅμα αὐτῇ
χαρᾷ πάντες, ὅσοι ἐπενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ, ἵνα θη-
λάσχητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρα-
κλήσεως αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκθηλάσαντες, τρυφή-
σητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς. Ὅτι ταῦδε λέ-
γει Κύριος· Ἴδου ἐγὼ κλινῶ εἰς αὐτοὺς, ὡς
ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρους ἐπικλύ-
ζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων
ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσον-
ται· ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, ὅτω καὶ ἐγὼ
παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρα-
κληθήσεσθε. Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ
καρδιά ἡμῶν, καὶ τὰ ὀστά ὑμῶν ὡς βοτάνη
ἀνατελεῖ· καὶ γνωστὴ ἔσται ἡ χεὶρ Κυρίου
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς
ἀπειθοῦσιν. Ἴδου γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἤξει, καὶ
ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν
θυμῷ ἐκδίκησιν, καὶ ἀποσκορακισμόν αὐτοῦ
ἐν φλογὶ πυρός· ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κρι-
θήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐ-
τοῦ πᾶσα σὰρξ. Πολλοὶ τραυματῖαι ἔσονται
ὑπὸ Κυρίου· οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι
εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις οἱ
ἐσθίοντες κρέας ὑεῖον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ
τὸν μῦν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε
Κύριος. Καὶ ἐγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τὸν λογι-
σμόν αὐτῶν ἐπίσταμαι, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι συν-
αγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ τὰς γλώσσας·
καὶ ἤξουσι, καὶ ὀψονται τὴν δόξαν μου· καὶ
καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστε-
λῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς
Θαρσεῖς, καὶ Φουδ, καὶ Λουδ, καὶ Μοσόχ,
καὶ εἰς Θοβελ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς
τὰς νήσους τὰς πόρρω, αἱ οὐκ ἀκηκόασιν μου
τὸ ὄνομα, οὔτε ἐώρακάσι μου τὴν δόξαν. Καὶ
ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ
ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν
ἐθνῶν, δῶρον Κυρίῳ, μεθ' ἑππων καὶ ἀρμάτων
ἐν λαμπήναις ἡμιόνων, μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν
ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος· ὡς ἂν

εἰσενέγκοιεν ἐμοὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας
αὐτῶν μετὰ εὐφροσύνης, καὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς
τὸν οἶκον Κυρίου· καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱε-
ρεῖς καὶ Λευῖτας, εἶπε Κύριος· Ὁν τρόπον
γὰρ ὁ Οὐρανὸς καινός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ
ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· οὕτω
σῆσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.
Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνός, καὶ σάββατον ἐκ
σαββάτου· καὶ ἤξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυ-
νῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύ-
ριος. Καὶ ἐξελεύσονται, καὶ ὀψονται τὰ κῶλα
τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί·
ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσῃ, καὶ τὸ
πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται· καὶ ἔσονται εἰς
ὄρασιν πάση σαρκί.

Προκείμενον. Ψαλμός πλ. β'. Ψαλμός ραβ'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΠΡΟ ΤΟΝ ΒΑΪΘΟΝ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῇ Προοιμιακοῦ
καὶ τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκείκραξα,
ἱστώμεν Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ψαλμός πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες Τεσσαρακο-
στήν, καὶ τὴν ἀγίαν Ἑβδομαῖδα τοῦ Πα-
θους σου, αἰτοῦμεν κατειδεῖν Φιλάνθρωπε, τῷ
δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν
ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως
μελωδοῦντες· Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Μαρτυρικόν. Ψαλμός ὁ αὐτός.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡ-
μῶν, καὶ αἰτήσατε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν τῶν πολ-
λῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Λαζάρου.

Ποίημα Λέοντος τοῦ Βασιλέως.

Ψαλμός πλ. β'.

Κύριε, Λαζάρου θείων τάφον ἰδεῖν, ὁ μελ-
λων γνώμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ
τεθείκατε αὐτόν; μαθὼν δὲ ὁ οὐκ ἠγνόει,
ἐφώνευσεν ὃν ἐπόθει· Λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ
ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῇ αὐτῷ διδούντι
σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δίς.

Ψαλμός ὁ αὐτός.

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου, ἐπὶ
τὸ μνήμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ φίλῳ

δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον ἤγειρας, ὁ σταχὺς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργαντα ἐλύθη χερσὶ· τότε χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ εἶφος τῶν Μαθητῶν, καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο συμφωνία· Εὐλογημένος ὁ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς. Δίς.

Ἦχος πλ. β'.

Ὑριε, ἡ φωνὴ σου κατέλυσε, τοῦ Ἄδου τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου, ἤγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον· καὶ γέγονεν ὁ Λαζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον σωτήριον. Πάντα δυνατὰ σοι Δέσποτα, τῷ πάντων Βασιλεῖ· δώρησαι τοῖς δούλοις σου, ἱλασμέν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθηταίς σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἑγερσιν, ἐν τῷ μνηματι Λαζάρου παραγέγονας· καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ Ἄδης ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον, βωῶντά σοι· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθηταίς σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρης τὸν Λαζαρον· καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτὸν, νόμῳ φύγεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τοῦτον τετραήμερον ἤγειρας· καὶ ἐδόξα σοι Σωτὴρ· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Πιστὰς τῷ μνηματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρὸν, ὡς ἐξ ὕπνου ξανέστησας· ἀπεσείσατο τὴν φθοράν, τῆς ἀθανασίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ λόγῳ, ἐδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι, πάντα σοι οὐλεῖται Φιλάνθρωπε, πάντα σοι ὑποτέτακται· ἰωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ἕτερον Ἰδιόμελον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνδρέου Τυφλοῦ.

τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν· Χαίραις πόλις Βηθανία, αὐτῆς ἡ τοῦ Λαζάρου· χαίρετε Μάρθα καὶ Ἰαρία, αἱ τοῦτου ἀδελφαί· αὐριον Χριστὸς ἀκραγίνεται, ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα δαλφῶν· οὐ φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀόρεστος Ἄδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα γενόμηνος, ἀπολύει Λαζαρον, κειρίαις ἐσφιγγόν· ἐν τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων ἐκλαγεῖς, μετὰ βαιῶν καὶ κλαῖδων, αὐτῷ προσγαντήσουσι· καὶ ὀφθήσονται εὐφημῶντες παῖς, ὃν φθονοῦσι πατέρες· Εὐλογημένος ὁ ἑρ-

Triodio.

41

χόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Εἰσοδος· καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εὐθὺς.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ρκγ'.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στ. Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 33.

Κατέπαυσε Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε· καὶ προστεθῆ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. (Κεφ. Ν'. 1). Καὶ ἐπιπεσὼν Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν αὐτόν. Καὶ προσέταξεν Ἰωσήφ τοῖς παισὶν αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνταφίασαν οἱ ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπλήρωσαν αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς· καὶ ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς δυνάστας Φαραῶ, λέγων· Εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ ὦτα Φαραῶ, λέγοντες· Ὁ πατὴρ μου ὤρκισέ με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων· Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὠρυξά ἐμαυτῷ ἐν γῇ Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς, θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελύσομαι. Εἶπον οὖν τῷ Φαραῶ κατὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραῶ τῷ Ἰωσήφ· Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ ὤρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραῶ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ· καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ Γεσέμ. Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ ἄρματα, καὶ ἵπποις· καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀταδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα· καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κατοικοὶ τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλῳν Ἀταδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτο ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ

τόπου ἐκείνου, Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐντείλατο αὐτοῖς· καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτῆ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτίησάτο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσῃ μνημείου, παρὰ Ἐφρων τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μамβρῆ. Καὶ ὑπέσχεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθηκεν ὁ πατὴρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ· καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· Ὁ πατὴρ σου ὥρρισε πρὸ τῆ τελευτῆσαι αὐτὸν, λέγων· Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ· Ἀφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο· καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλούντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· Ἴδε, ἡμεῖς σοὶ οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβεῖσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ· ὑμεῖς ἐβουλευσάσθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρά, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλευσάτο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γεννηθῇ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολὺς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν· καὶ παρεκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παῖδιά, ἕως τρίτης γενεᾶς· καὶ οἱ υἱοὶ Μαχεὶρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω· ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρρισεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὅσα μου ἐντεύθεν μετ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἑτῶν ἑκατὸν δέκα· καὶ ἔθαψαν αὐτόν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκειμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρκδ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὅρος Σιών.

Στίχ. Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΑ'. 8.

Ὁ ἀνοίγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντα ὑγιῶς. Ἀνοίγε σὸν στόμα, καὶ κρῖνε δικαίως· διακρίνε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσύνε ἐπ' αὐτῇ ἡ καρδία τοῦ ἀνδρός αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκυλῶν οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον· εὐραμένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς· Ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν· συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον· καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, ταῖς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς δηνοῖξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτενε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πού χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διτταῖς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα· περιβλεπτός δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πυλαῖς, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς· Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχύιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς δηνοῖξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ ταῖς ἐστείλατο, τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, ὅττα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν· Ἀπέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτίησαντο πλοῦτον· σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαί, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἐστὶν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνείτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πυλαῖς ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ ΑΥΤῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ Ἀποδείπνον, ψάλλομεν τὸν ἐπόμενον
ᾠδόν, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** δὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
• ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βρα-
• χίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι
• δεδοξασται.

Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας, Σωτὴρ
μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας,
βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἔδειξας ὡς δυνατὸς, τὴν
ἐξουσίαν σου.

Φωνήσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, εὐ-
• θὺς ἐξανέστησας· ἀλλὰ ὁ Ἄδης κάτωθεν,
πικρῶς ὠδύρετο, καὶ ἑώνων ἔτρεμε Σωτὴρ, τὴν
ἐξουσίαν σου.

Δάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων
τὴν σάρκωσιν, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ
ὅτι φύσει Θεὸς, ὑπάρχων, φύσει καὶ ἡμᾶς,
γέγονας ἄνθρωπος.

Κῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καὶ τῆς Μαρίας,
κατέπαυσας Κύριε, ἐκ νεκρῶν τὸν Λά-
ζαρον, ἐξαναστήσας Σωτὴρ, καὶ δείξας ἔμπνουν
τὸν νεκρὸν, τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Ὡ νόμῳ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἠρώ-
• τησας Δέσποτα, Ποῦ τίθεται Λάζαρος;
δεικνύων πᾶσι Σωτὴρ, ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡ-
μᾶς, οἰκονομίαν σου.

Α κλειθρα συνέτριψας τότε τοῦ Ἄδου, φω-
• νήσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὸ κράτος ἐσει-
γας, τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ
ἑταυροῦ, τρέμειν σε μόνε Σωτὴρ.

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον ὑπὸ τῷ Ἄδου, κρα-
• τούμενον Δέσποτα, ὡς Θεὸς προέφθασας,
καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· τῷ σὺ γὰρ πάντα
δυνατὲς, ἦκει προσταίματι.

Δόξα.

Πατέρα δοξάζωμεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, Τριά-
• δα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι φύσεως, καὶ σὺν
ἡγέλοις αὐτὴν, ὡς ἐνα ἄκτιστον Θεόν, δοξο-
• λογῶμεν,

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ατρέπτως ἐκύησας Παρθενομῆτορ, τὸν Κτί-
• στήν τῆς φύσεως ἐξ ἀγίου Πνεύματος, κατ'
ὑδοκίαν Πατρὸς, γεγόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχα
ροπῆς καὶ φαρμοῦ.

Ὡδὴ β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρόσεχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυ-
• μνήσω Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κό-
• σμου, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα σοι, τῷ φωνήσαντι μόνον, καὶ ἐκ τοῦ
τάφου, νεκρὸν τεταρταῖον, τὸν φίλον ἐγεί-
ραντι Λάζαρον.

Ηκούσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καὶ ψυ-
• χωθείς ἐκ νεκρῶν, ἐξανέστη εὐθέως, δο-
ξάζων σε Κύριε.

Πρόσταγμα, ζωφόρου φωνῆς σου, δεξάμενος
ὁδωδῶς, ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, Σωτὴρ μου ὁ
Λάζαρος.

Εδάκρυσας, ἐπὶ φίλῳ Σωτὴρ μου, πιστού-
• μενος τὴν ἡμῶν, ὡς ἐφόρεσας φύσιν, καὶ
τοῦτον ἀνέστησας,

Ετρόμαξεν, ὡς κατεῖδεν ὁ Ἄδης, παλινδρο-
• μούντα εὐθύς, τὸν δεδεμένον κειρίαις, φω-
νὴ πρὸς τὴν ὧδε ζωὴν.

Δόξα.

Εξέστησαν, τῶν Ἑβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε φω-
• νήσας Σωτὴρ, ἐξανέστησας λόγῳ, ὁδωδότα
τὸν Λάζαρον.

Καὶ νῦν.

Εσείσθησαν, τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου, ὡς ἐψυ-
• χούτο εὐθύς, κάτω Λάζαρος, τότε τῇ φω-
νῇ, τοῦ ζωώσαντος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ἶθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκυδομῆντες,
• ἕτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· αὐτὸς
• ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἑσπερέωσε, τὴν Ἐκκλη-
• σίαν ὁ Χριστὸς, ἦν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Δίς.

Θαῦμα, ξένον καὶ παραδόξον! πῶς ὁ Κτί-
• στης πάντων, ὅπερ οὐκ ἠγνόει, ὡς ἀγνοῶν
ἠρώτα· Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε; ποῦ τέθαπται
Λάζαρος, ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν, ζῶντα ὑμῖν
ἐξαναστήσω ἐγώ;

Αἶθον, ὃν σοι προσεκύλισαν, οἱ κηδεύσαντές
• σε, τοῦτον συγκινήσαι, ὁ Ἰησοῦς προστα-
ξας, εὐθύς ἀνέστησέ σε, φωνήσας σοι Λάζαρε·
ἀνάστα δεῦρο πρὸς με, ἵνα τὴν σὴν ὁ Ἄδης
πτήξῃ φωνήν.

Μάρθα, καὶ Μαρία Κύριε, ὀδυρμαῖς ἐβόων·
• Ἴδε ὃν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὄζει, εἰ ᾗς
ὧδε τότε, οὐκ ἔθνησεν Λάζαρος· Ἀλλ' ὡς ἀχώ-
ριστος παντὶ, τοῦτον εὐθύς φωνήσας ἠγεiras.

Ράνας, ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν, ἔ-
• δειξας τὴν σάρκα, τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖ-
σαν, οὐσίᾳ οὐ δοκῆσει, Σωτὴρ ἐκωθεῖσάν σοι,

καὶ ὡς φιλάνθρωπος Θεός, τοῦτον εὐθὺς φωνή-
σας ἤγειρας.

Οἱμοι, ὄντως νῦν ἀπόλωλα! ἐκβοῶν ὁ Ἄ-
δης, οὕτω προσεφώνει, τῷ θανάτῳ λέ-
γων· Ἰδὲ ὁ Ναζωραῖος, τὰ κάτω συνέσεισε, καὶ
τὴν γαστέρα μου τεμὼν, ἄπνουν νεκρὸν φωνή-
σας ἤγειρε.

Ποῦ ἡ τῶν Ἑβραίων ἀνοια; ποῦ ἡ ἀπιστία;
ἕως πότε πλάνοι; ἕως πότε νόθοι; ὁρᾶ-
τε τὸν θανέντα, φωνῇ ἐξαλλόμενον, καὶ ἀπι-
στεῖτε τῷ Χριστῷ; ὄντως υἱοὶ τοῦ σκοτούς
πάντες ὑμεῖς! Δόξα.

Εἴνα τῆς Τριαδὸς οἰδᾷ σε, εἰ καὶ ἐσαρκώθης,
ἕνα καὶ δοξάζω. Υἱὸν σεσαρκωμένον,
τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, ἀσπόρως βλαστήσαντα,
καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἕνα Υἱὸν δοξολο-
γούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἕνον, καὶ φρικτὸν τὸ ὄραμα, ἐξ οἰκονομίας,
ὁ περ προεώραν, οἱ ἀψευδεῖς Προφῆται,
Παρθένον Θεοτόκον, ἀσπόρως μὲν κύουσιν, ἀ-
φθόρως τέκνουςαν Θεόν, μένουσαν δὲ μετὰ τὸν
τόκον ἀγνήν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**πὶ ἡλίου καὶ ἡ σελήνῃ, ἔστη ἐν τῇ
• τάξει αὐτῆς· ὑψώθης Μακρόθυμε, ἐπὶ
• τοῦ Ξύλου, καὶ ἐπηξας ἐν αὐτῷ, τὴν Ἐκκλη-
• σίαν σου.

Εδάκρυσας Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ, δείξας ὅτι
ἄνθρωπος, εἰ, καὶ ἤγειρας Δέσποτα, τὸν
τεθνεῶτα, καὶ ἐδείξας τοῖς λαοῖς, ὅτι Υἱὸς εἰ
τοῦ Θεοῦ.

Οἱ ἄπνους ἤκουσε, τὸ πρόσταγμα σου, Δεῦρο
ἐξω Λάζαρε· δρομαῖος ἀνίστατο σὺν τοῖς
σπαργάνοις, καὶ ἤλλατο Ἀγαθὲ, δεικνὺς τὸ
κράτος σου.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα, καὶ τῆς Μαρίας,
κατέπαυσας Χριστέ ὁ Θεός, φωνήσας τὸν
Λάζαρον, αὐτεξουσίως, συνήγειρας τῇ φωνῇ·
καὶ προσεκύνῃσέ σοι.

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ἐπὶ Λαζάρῳ, ἐξη-
γειρας αὐτὸν ὡς Θεός· ἡρώτας, Ποῦ τέ-
θαι, ὁ τεταρταῖος; πιστούμενος Ἀγαθὲ,
τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Τοῦ Παύλου τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Σταυροῦ
σου, γνωρίσαι βουληθεῖς Ἀγαθὲ, τοῦ Ἄ-
δου τὴν ἀπληστον, γαστέρα ῥήξας, ἀνέστησας
ὡς Θεός, τὸν τεταρήμερον.

Τίς οἶδε, τίς ἤκουσεν, ὅτι ἀνέστη, ἄνθρω-
πος νεκρὸς ὁδωδώς; Ἡλίας μὲν ἤγειρε,

καὶ Ἑλισσαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐ-
δὲ τεταρταῖον.

Υμνεῖμέν σε Κύριε, τὴν δυναστείαν, ὑμνοῦμεν
καὶ τὰ Πάθη Χριστέ· τῇ μὲν γὰρ ὡς εὐ-
σπλαγγνος, ἐθαυματούργεις, τὰ δὲ οἰκονομικῶς,
εἴλου ὡς ἄνθρωπος.

Θεός εἰ καὶ ἄνθρωπος· ἐπαληθεύων, τοῖς
πράγμασι τὰ ὀνόματα, ἐπέστης τῷ μνή-
ματι, σαρκὶ ὁ Λόγος, καὶ ἤγειρας ὡς Θεός, τὸν
τεταρήμερον.

Εξέστησαν Δέσποτα, Ἑβραίων ὄχλοι, ὡς
εἶδον ἀναστάντα νεκρὸν, ἐκ τάφου Λαζα-
ρον, σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔμεναν ἀπειθεῖς, τῶν
θαυμασίων σου.

Δόξα.

Ανάρχως ἐξέλαμψας, ἐκ τοῦ Πατρὸς σου, ὡς
εἰς τῆς Τριαδὸς Σωτὴρ, ἐν χρόνῳ, ἐκ Πνεύ-
ματος, παρθενικῶν σὺ προήλθες αἱμάτων, σάρ-
κα λαβὼν ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πσὺλληψις ἄσπορος, τῆς Θεοτόκου, ὁ τόκος
ἄνευ παύσης φθορᾶς· Θεός γὰρ ἀμφοτέ-
ρα, θαυματουργήσας, ἐκένωσεν ἑαυτὸν, ἵνα ἡ-
μῖν ἐνωθῇ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ·
• ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γενώσκο-
• μεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομαζόμεν, ὅτι Θεὸς ζών-
• των, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Δίς.

Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε καὶ φῶς ἀληθινόν, Λα-
ζαρον νεκρὸν φωνήσας ἀνέστησας· ὡς ду-
νατὸς γὰρ πᾶσιν ἐδείξας, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ
τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὴν ἀστεκτόν σου πρόσταξιν μὴ φέρων Ἰη-
σοῦ, Ἄδης ὁ πολλοὺς δεξαμένος ἐπτήξε,
καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ
ζῶντα, καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι ὁ παλαιὸς τὸν
πηλὸν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε λό-
γῳ σου· καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἐξανέστησας, ἐκ τῆς
φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων.

Τῷ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν· οὐδεὶς
ὅτε γὰρ νεκρὸν, ἐφώνης τὸν Λάζαρον,
εὐθὺς ὁ ἄπνους ἐξανίστατο, καὶ τὰ δεσμά
φέρων, ποσὶ περιπατεῖ.

Οἱ Ἰουδαίων ἀνοια! ὦ πώρῳσις ἐχθρῶν! τίς
οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντας; Ἡλίας
παλαι ἐξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλ-
λ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Ανείκαστε μακρόθυμο ὁ πάντα δι' ἡμᾶς, πρᾶττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ἡμᾶς ποιήσον, τῆς σῆς βασιλείας, πρεσβείας τοῦ Λαζάρου.

Δόξα.

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμότιμε Τριάς, Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, Μονὰς ἀγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδαμ σῶζε, πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου ἡγίασεν Ἀγνή, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Απέρριψάς με, εἰς βᾶθρον καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ ἔλυσας τὸν δεσμόν, τῶν αἰνομῶν μου.

Δίς.

Ἠρώτησας Πῦ εἰμι, ὁ πάντα γινώσκων· ἐδάκρυσάς με Σωτήρ, ὡς ἄνθρωπος φύσει, καὶ ἡγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφώνησάς με ἐξ Ἄδου, Σωτήρ κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σέ τὸν λύτην τοῦ Ἄδου, καὶ ἡγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐνέδυσάς με Σωτήρ, τὸ πηλινον σῶμα, καὶ ἐπνευσάς μοι ζωὴν, καὶ εἶδον τὸ φῶς σου, καὶ ἡγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐψύχωσας σὺ, τὴν ἄπνουν μορφήν τῆς σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτήρ, ὅστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἡγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἠν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ Ἄδου, ἐξήρπασάς με Σωτήρ, τῇ σῇ δυναστείᾳ, καὶ ἡγειράς με νεκρὸν, τῷ προστάγματί σου.

Ἐφόρεσάς μου Σωτήρ, τὸ φύραμα ὅλον, ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν, τὴν ἄχραντον μήραν, ἐξ ἧς προῆλθες σαρκωθείς, εἰς ὧν τῆς Γριάδος.

Δόξα.

Τριάς ἀγία δοξάζω, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὑμῶν, τὸν τρισάγιον ὕμνον· ἐλέησον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σε ἀνυμνούντων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντόν σου νηδύν, ὑπέδου ὁ Λόγος, ἐτήρησε δὲ αὐτὴς, μετὰ γέννησιν ταύτην, γνὴν Θεογεννητορ· θαῦμα ὄντως παραδοξόν!

Ὡδὴ 7'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἠψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε αἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐνὸς σώματος, ὕμνου καὶ ὑψολόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτήρ, φιλάνθρωπε, ἵνα δείξης πᾶσι τοῖς λαοῖς, ὅτι Θεός ὢν, δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας, τύπους ἡμῖν προτιθεῖς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Ὁ τεταρταῖος Λάζαρος Σωτήρ, ὡς ἤκουσε, κάτω τῆς φωνῆς σου ἀνασταῖς, ἀνύμνησέ σε, καὶ γεγηθῶς οὕτως ἐβόα· Σὺ Θεός καὶ Κτίστης μου· σέ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ, τὸν ἀναστήσαντά με.

Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι Σωτήρ, ὁ Λάζαρος, κάτωθεν ἐβόα Λυτρωτά, ἀλλ' οὐδαμῶς, ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ Ἄδου, εἰ μὴ μόνον κράξης με, Λάζαρε δεῦρο ἔξω· σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Παρακαλῶ σε Λάζαρε, φησὶν, ἀνάστηθι, ἔξελθε τῶν κλειθρῶν μου ταχὺ, ἀπὸ οὗν· καλὸν μοι γὰρ ἔνα θρηνῆσαι, πικρῶς ἀφαιρούμενον, παρὰ πάντας οὖς πρὶν, πεινῶν κατέπιον.

Ἡαὶ τί βραδύνεις Λάζαρε; φησὶν, ὁ φίλος σου, δεῦρο ἔξω κράζει ἐστηκώς· ἔξελθε οὖν, ἵνα καὶ γὼ ἄνεσιν λάβω· ἀφ' οὗ γὰρ σε ἐφαγον, εἰς ἐμέστον ἢ τροφήν, ἀντικατέστη μοι.

Τί οὐκ ἐγείρη Λάζαρε ταχὺ; ἀνέκραξε, καί τωθεν ὁ Ἄδης θρηνῶδων· τί οὐκ εὐθύς, ἐξανασταῖς τρέχεις τῶν ὧδε; ἵνα μὴ καὶ ἄλλους μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς ἐξαναστήσας σε.

Εθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστέ, ἐξαίσια, τότε ἐργασάμενος πολλὰ· φῶς γὰρ τυφλοῖς, κωφῶν δὲ ὦτα, ἠνοίξας λόγῳ, καὶ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν ὡς Θεός, φωνήσας ἡγειρας.

Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὡδὴν, δοξάζοντες, ἄναρχον Πατέρα, καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁς τῆς Τριάδος ἓνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθείς διχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκσταῖς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώδης ἡμῖν.

Ὡδή η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Οὐρανοὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ,
• τὸ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, εὐλογεῖτε,
• ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Ο Ποιτὴς καὶ συνοχεύς, τῶν ἀπάντων, δι'
εὐσπλαγχνίαν, ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη, ἐγεί-
ραι τὸν Λάζαρον.

Ο τεταρταῖος ὁδωδῶς, καὶ κειρίαις συνει-
λημμένος, ἤλλατο ἔμπνους ὁ ἄπνους, φω-
νοῦντός σου Κύριε.

Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαός, ὡς ἑώρα τὸν τεθνεῶ-
τα, τῇ σῇ φωνῇ ἀναστάντα, Χριστέ διε-
πρίετο.

Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰουδαῖοι, τί ἀπι-
στεῖτε, τῇ τοῦ Λαζάρου ἐγέρσει; Χριστὲ
τὸ ἐγγχείρημα.

Αγαλλιάσθω ἡ Σιών, καὶ ὑμνεῖτω τὸν Ζωο-
δότην, τὸν ἀναστήσαντα λόγῳ, ἐκ τάφου
τὸν Λάζαρον.

Αἱ Στρατιαὶ τῶν Οὐρανῶν, καὶ τὸ γένος,
τῶν γηγενῶν σε ὑμνησεν, ὅτι Σωτὴρ μου,
τὸν Λάζαρον ἤγειρας.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεῦμα
δοξολογῶ, καὶ ὑμνῶν ἀσιγήτως βοῶ· Τρισ-
ἀγιε δόξα σοι.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ, τὸν τεχθέντα ἐκ
τῆς Παρθένου, μὴ χωρισθέντα τοῦ θρό-
νου, τῆς ἀγίας δόξης σου.

Ὡδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ· κα-
• θεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
• ὑψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ἐν οἷς
• ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
• κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Υμνεῖτω τὸ θαῦμα, Βηθανία σὺν ἡμῖν· ἐν
ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης, τὸν Λά-
ζαρον ἀνισῶν, νόμῳ φύσεως σαρκός· καὶ Μάρ-
δας τὰ δάκρυα λοιπὸν, καὶ τὸν κλαυθμὸν
Μαρίας, εἰς χαρὰν μεταβαλὼν, τὸν νεκρὸν ἐ-
γείρει.

Πιστούμενος Λόγε, τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν,
ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου, καὶ
ἤγειρας ὡς Θεός, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, Θεὸν
σε, καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καὶ
ἐγείραντα Ναὸν, τὸν τοῦ σώματός σου.

Συνέσεισας πύλας, καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδη-
ροῦς, ἐφόβησας τὸν Ἄδην τῇ φωνῇ σου, καὶ
ἐπτήξε σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ θάνατος εὐθύς, ὡς

εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτὴρ, τὸν παρ' αὐταῖς
δεσμώτην, ψυχωθέντα τῇ φωνῇ, καὶ ἐξανα-
στάντα.

Εξέστησαν πάντες, ὡς ἐώρων σε Σωτὴρ,
δακρύνοντα, τὸν Λάζαρον θανέντα, καὶ
ἔλεγον οἱ δεινοί· Ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ· εὐθύς
οὖν ἐφώνησας αὐτόν, καὶ ἀναστάς ὁ ἄπνους,
ἀφηρείτο τὴν φθορὰν, τῷ προστάγματί σου.

Εσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί,
ἐλύθησαν δεσμά σου τεθνεώτος· ὁ Ἄδης
δὲ τῇ φωνῇ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ, παρῶς ἀ-
νεστέναξε, καὶ ἀνεθόα· Οἶμοι! τίς καὶ πόθεν
ἡ φωνή, ἡ νεκροὺς ζωοῦσα;

Ανάστα ἐντεῦθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς· ὁ
φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· οὗτος
ἐστίν, ὁ τὸ πρὶν ἀναστήσας τοὺς νεκρούς. Ἡ-
λίας μὲν ἠγείρε νεκρὸν, καὶ Ἑλισσαῖος ἄ-
μα· ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν, καὶ λαλῶν καὶ
πράττων.

Υμνοῦμέν σου Λόγε, τὴν ἀνείκαστον ἰσχύν·
ὁστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν θανέντα, ἡ-
γειρας λόγῳ τῷ σῷ, ὡς τῶν ὅλων πλαστοур-
γός, καὶ τοῦτον ἀνέστησας Σωτὴρ, ἐκ τῶν
καταχθονίων, ὡς τῆς χήρας τὸν Υἱόν, τὸν ἐπὶ
τῆς κλίνης.

Δόξα.

Τριάς παναγία, Πάτερ ἀναρχε Θεέ, συνά-
ναρχε Υἱέ, καὶ Δεῖς Λόγε, Παρακλῆτε
ἀγαθέ, Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, τὸ ἐν καὶ τρισῆλιον
φάος, ἡ συμφυὴς οὐσία, εἷς Θεὸς καὶ Κύριος,
οἵκτειρον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Ο πάντα ποιήσας, ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ, καὶ ὁ-
λον με φορέσας ἐκ Παρθένου, καὶ ὅλος
μένων αἰεί, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς, τὸ ἁ-
γίόν σου Πνεῦμα Χριστέ, ἐπὶ τὸ ποιμνίόν σου,
καταπέμψας ὡς Θεός, ἐπισκίασον ἡμᾶς.

Γιότιον, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς
Διακαινησίμου, οὔτε Ὀκτωήχος, οὔτε Μαρτυρικόν, οὔτε
Θεοτοκίον ψάλλεται.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ,
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος,
φαλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, ἐκ γ'.

Ἦχος α'.

Ὡς κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου Παύλου
πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λά-
ζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς αἱ
Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ
ἐγὼ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν
τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου.

Ἐπεὶ στιχολογοῦμεν τὸ Κάθισμα τὸ, Εἶπεν ὁ
Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Μετὰ δὲ ταύτην τὴν Στιχολ. τὸ παρὸν Κάθισμ.

Ἦχος α'.

Τῷ λίθῳ σφραγισθέντος.

Ῥατοικτεῖρας τῆς Μάρθας, καὶ Μαρίας τὰ
δάκρυα, ἐκκυλίσαι τὸν λίθον, ἐκ τοῦ τά-
φου προσέταξας, Χριστέ ὁ Θεός· ἀνέστησας
ζωνήσας τὸν νεκρὸν, τὴν τοῦ Κόσμου ζωοδότα,
ἐκ αὐτοῦ πιστούμενος Ἀνάστασιν. Δόξα τῇ
ὑναστείᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ ἐξουσίᾳ σου·
δόξα τῷ διὰ λόγου πάντα συστησαμένῳ.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἐπεὶ στιχολογοῦμεν τὸν Ἀνωμόνον, φαλλομεν
καὶ τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, τὰ ἐν
αἷσι Κυριακάσι.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κτλ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Πηγὴ τῆς σοφίας, καὶ τῆς προγνώσεως,
τοὺς περὶ Μάρθαν ἡρώτας, ἐν Βηθανίᾳ
αἰσῶν, Ποῦ τεθήκατε, βοῶν, φίλον τὸν Λάζα-
ρον; ὃν δακρύσας συμπαθῶς, τετραήμερον νε-
κρὸν, ἀνέστησας τῇ φωνῇ σου, Φιλάνθρωπε καὶ
ἐκτίρμον, ὡς ζωοδότης καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἐπεὶ γίνεσθαι Ἀνάγνωσις τῶν εἰς τὸ κατὰ
ἀνάμνησιν περὶ τῆς Ἐορτῆς Λόγων. Ἐγ' καὶ ἔδ'.
Ἐπὶ τὸ ἀγγέλιον δὲ οὐ λέγομεν, εἰμὴ μόνον τὸ, Ἀ-
νάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.

Μετὰ δὲ τὸν Ν., τοὺς ἐπομένους δύο Κανόνας
ἐκ τῆς ε'. Ὡδῆς, ἐκείθεν δὲ τὰ Τετραψόδια,
Στίχ. ιβ'.

Ὁ Κανὼν ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὡδὴν
• ἐπινίκιον, ὅτι δεδοξασται. Δίς.

• Ἀζαρον τεθνεῶτα, νεύματι τῷ θείῳ ἐξανέ-
• στησας, πλαστοουργὸς ὡς ὑπάρχων, καὶ
• ζωῆς ταμιουχος Φιλάνθρωπε.

• Ὅγω τὸν τεταρταῖον, Λάζαρον ἀνέστησας
• Ἀθάνατε, σκοτεινόμορφον Ἄδου, διαλύσας
• ἰσχυρὴν βασιλείαν.

• Ἰᾶσι τῆς ὑπερβίης, γνώρισμα Θεότητος, ὑπέ-
• δειξας, ἐκ τῶν νεκρῶν ἐγείρας, τετραήμε-
• ρον Λάζαρον Δέσποτα.

• Σήμερον Βηθανία, προανακηρύττει τὴν Ἀνά-
• στασιν, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, τῇ ἐγέρσει
• Λαζάρου χορεύουσα.

• Ἄλλος Κανὼν, ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ.

Ὡδῆ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διδοεῦσας.

• Ὅπρην ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν, τὴν σύμ-
• πασαν Κτίσιν, καὶ γινώσκων τῶν καρ-
• διῶν, ταμεῖα προλέγεις ὡς Δεσπότης, τοῖς Μα-
• ρθαῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

• Ὡς ἄνθρωπον φύσει αἰσιωθεῖς, Χριστέ ἐκ
• Παρθένου, τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν,
• μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος, οὐκ ἀγνοῶν ὡς
• Θεός ὅπου ἔκειτο.

• Πιστούμενος Λόγε τὴν σεαυτοῦ, Ἀνάστασιν
• ὄντως, ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλεῖ, ἀνέ-
• στησας ἤδη ὁδωδότα, τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ
• τοῦ μνήματος. Θεοτοκίον.

• Ἰᾶξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμ-
• φευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν
• Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς
• ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας.

Καταβασία.

• Ὑμνὸν διδοεῦσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν Αἰ-
• γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραη-
• λῆτις ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
• ἄσσωμεν.

Ὡδῆ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἰ τὸ σπέρμα, τῶν προστρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου. Δίς.

• Ὁ ὑποπροβαλλόμενος, ταῖς ἐνεργείαις σου ὁδει-
• ξας, τῶν οὐσιῶν, Σῶτερ τὴν διπλήν·
• Θεὸς γὰρ εἰ καὶ ἄνθρωπος.

• Ἄβυσσος ὧν γνώσεως, σὺ ἐρωτᾷς ποῦ τέ-
•λειται, ὁ τεθνεὺς, μέλλων ἀναστήσειν
• ζωοδότα τὸν κείμενον.

Τόπους ἀμειβόμενος, ὡς γεγονώς βροτός πέφηνας, περιγραφτός, ὁ πληρὼν τὰ πάντα, ὡς Θεὸς ἀπερίγραφτος.

Δάζαρον ἐξήγειρας, τῷ Δεῖκῳ Χριστέ ρήματι· καί με πολλοῖς, πταίσμασι θανέντα, ἐξανίστησον δέομαι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Επιστάς σὺ τῷ τάφῳ, θαυματουργέ Κύριε, ἐν τῇ Βηθανίᾳ, Λαζάρου, τοῦτον ἐδάκρυσας, νόμῳ τῆς φύσεως, πιεσσοποιῶν σου τὴν σάρκα, Ἰησοῦ ὁ Θεός μου, ἣν περ προσείληφας.

Τῆς Μαρίας τὸ πένθος, σὺ παρευθὺς ἔπαυσας, Σῶτερ, καὶ τῆς Μάρθας, δεικνύων τὸ αὐτεξούσιον· σὺ γὰρ ἀνάστασις, καὶ σὺ ζωὴ ὡσπερ ἔφης, ἀληθείᾳ πέλεις γὰρ καὶ πάντων Κύριος.

Εὐλημμένον κειρίαις, τὸν προσφιλῆ Κύριε, Ἄδου ἐκ νεκρῶν, καὶ ζόφῳ τοῦτον ἀφῆρπασας, σὺ ἐν τῷ λόγῳ σου, τῷ πανσθενεῖ τοῦ θανάτου, διαρρήξας κλεῖθρά τε καὶ τὰ βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὠφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

• **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
• τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στε-
• ρώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφ' ἐστῶν ἡ
• ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-
• λάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Συμπαρέστησαν Χριστῷ, αἱ τοῦ Λαζάρου ἀδελφαί, καὶ δακρύνουσαι πικρῶς, καὶ ὀλολύζουσαι αὐτῷ, ἔφησαν· Κύριε, τέθηκε Λάζαρος· αὐτὸς δὲ ὡς Θεός, οὐκ ἀγνοῶν τὴν ταφὴν, ἡρώτα πρὸς αὐτάς· Ποῦ τεθήκατε; καὶ προσελθὼν τῷ τάφῳ προσεφώνει, τὸν τετραήμερον Λάζαρον· ὁ δὲ ἀνέστη, καὶ προσεκύνει, τὸν αὐτὸν ἀναστήσαντα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητῆς, ἐν Βηθανίᾳ προεῖπας τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ φίλος ἡμῶν Λάζαρος, κεκοίμηται σήμερον· καὶ εἰδὼς ἡρώτας, φησί· Ποῦ τεθήκατε; καὶ τῷ Πιτρὶ προσηύξω, δακρύνσας ὡς ἄνθρωπος· ὁ δὲ φωνήσας, ὃν ἐφίλεις ἐξ Ἄδου, ἀνέστησας Κύριε, τετραήμερον Λάζαρον. Διὰ τοῦτο βωμέν σοι· Πρόσδεξαι Χριστέ ὁ Θεός, τῶν

τολμώντων προσφέρειν τὴν αἴνεσιν, καὶ καταξίωσον πάντας τῆς δόξης σου.

Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**σακῆκοι Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα. Δίς.

Οὐ συμμαχου δεόμενος, ἀλλ' οἰκονομίαν τελῶν ἀπόρρητον, προσευχόμενος ἀνίστησας, νεκρὸν τετραήμερον Παντοδύναμε.

Ο Πατρὶ συναῖδιος, Λόγος καὶ Θεός τοπρὶν καθορώμενος, νῦν ὡς ἄνθρωπος προσεύχεται, προσευχὰς ὁ πάντων προσδεχόμενος.

Η φωνή σου κατέλυσε, Σῶτερ τοῦ θανάτου πᾶσαν τὴν δύναμιν· τὰ θεμέλια τοῦ Ἄδου δὲ, Δεῖκῃ δυνάμει διεκλόνησε.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, ὡς μετὰ τὸν τόκον παρθένον μείναςαν, καὶ κυήσασαν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐκ πλάνης Κόσμον λυτρώσάμενον.

Εἰρμός ἄλλος. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Σὺ ὡς ποιμὴν, ἤρπασας Σῶτερ τὸν ἄνθρωπον, τὸν φθαρέντα, ἤδη τετραήμερον, δημιουργέ, λύκου ἐκ δεινοῦ, ὄντως καὶ παμφάγου, ὡς δυνατός τε καὶ Κύριος, ἐν τούτῳ, προδεικνύων, τὴν παγκόσμιον δόξαν, τῆς σῆς νῦν τριήμερου Ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωὴν, βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν Χριστέ, ἀνεβρόων· Εἰ ἥς ὧδε Κύριε, ὁ φωτισμός, πάντων καὶ ζωὴ, ὅλως οὐ τεθνήκει, νεκρὸς οὐκ ὦφθη ὁ Λάζαρος· ζωὴ δὲ τῶν θανόντων, σὺ φιλάνθρωπε πέλων, εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν, φρίττουσι Κύριε ἄδυσσαι· σοὶ δουλεύει, ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα· σὲ πυλωροί, τρέμουσι Χριστέ· Ἄδου δὲ τὰ κλεῖθρα, τῷ κράτει σου διαλύονται, Λαζάρου ἀναστάντος, ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου, παντοδύναμε Σῶτερ φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προσταίς, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον αἰγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία.

• **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις,
• σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
• τρικὸς, κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
• ραν, πτωχεῖαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ

• Προφήτη, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• ταῖς ὁδοῦς μου κατευθυνον δέομαι.

Επιστάς τῷ Λαζάρου, μνήματι φιλάνθρωπε, τοῦτον ἐκάλεσας, καὶ ζωὴν παρέσχες, ὡς ζωὴν χρηματίζων ἀθάνατος, τῶν βροτῶν ἀπάντων, ὅσα Θεός, τὴν ἐσομένην, προθεσπίζων προδηλῶς Ἀνάστασιν.

Αεδεμένος τοὺς πόδας, Λάζαρος ἐβαδίζε·
Δαῦμα ἐν Δαύμασι! καὶ γὰρ μείζων ὤφθη, τοῦ κωλύοντος ὁ ἐνισχύων Χριστός· οὐ τῷ λόγῳ πάντα, δουλοπρεπῶς ὑπηρετοῦσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ δουλεύοντα.

Ο νεκρὸν ὁδωδότα, Λάζαρον ἐγείρας Χριστὲ τετραήμερον, ἐξανάστησόν με, νεκρωθέντα νῦν ἁμαρτήμασι, καὶ τεθέντα λαίκῳ, καὶ σκοτεινῇ σκιᾷ θανάτου· ἀλλὰ ρύσαι, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰρμός ὁ αὐτός.

Τῷ Πατρὶ νέμων δόξαν, ὥσπερ οὐκ ἀντίθεος, ἦσθα εὐχόμενος, τὸν περιστῶτα, σὺ πιστούμενος ὄχλον Μακρόθυμε, τὴν εὐχαριστίαν, τῷ σῷ Πατρὶ προσαναφέρων, τῇ κελύσει ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Ο φωνῆς Θεοφθόγγου, Δείας τε δυνάμειος, Σῶτερ τοῦ κράτους σου! δι' ἧς Ἄδου πύλας, τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας· ἀλλ' ἐξάρπασόν με, ὥσπερ τὸν πρὶν ἐκ τῶν παθῶν μου, τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Κεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας τε, ἡμᾶς ἀξίωσον, δεαταῖς γενέσθαι, τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους σου Κύριε καὶ τῆς λαμπροφύρου, τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος, Ἀναστάσεως τῆς σῆς φιλάνθρωπε. Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία.

• **Π**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
• ταῖς ὁδοῦς μου κατευθυνον δέομαι.

Εντεῦθεν ἀρχόμεθα τῶν Τετραωδίων, πακοῦντες τοὺς Εἰρμούς ἀνά β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνά δ'.

Τετραώδιον, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Κοσμά.

Ωδὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν Ἰωάν, ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον
• κατώκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον,
• ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνου
• διάσωσον.

Αγάπη σε, εἰς Βηθανίαν Κύριε, ἀπήγαγε πρὸς Λάζαρον· καὶ τοῦτον ἦδη ὁδωδότα, ἀνέστησας ὡς Θεός, καὶ ἐκ δεσμῶν, τοῦ Ἄδου διάσωσας.

Μάρθα μὲν, ἀπεγνώκει Λάζαρον, ὡς ἦδη τετραήμερον· Χριστὸς δὲ τὸν διαφθαρέντα, ἀνέστησεν ὡς Θεός, καὶ εἰς ζωὴν μετήγαγε ῥήματι.

Ἔτερον, ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἰλασθητί μοι Σωτῆρ.

Θεὸς ὢν ἀληθινός, Λαζάρου ἔγνωε τὴν κοίμησιν, καὶ ταύτην τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς σοῖς προηγόρευσας πιστούμενος Δέσποτα, τῆς Θεότητός σου, τὴν ἀόριστον ἐνέργειαν.

Τῇ σαρκὶ περιγραπτός, ὑπάρχων ὁ ἀπερίγραφτος, εἰς Βηθανίαν ἐλθὼν, ὡς ἄνθρωπος Δέσποτα, δακρύεις τὸν Λάζαρον· ὡς Θεός δὲ δειλῶν, ἀνίστας τὸν τετραήμερον.

Καταβασία.

• **Ι**λασθητί μοι Σωτῆρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Η πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφειν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ Κτίστης τῶν ὅλων, προηγόρευσε λέγων· Ἀδελφοί καὶ γνωστοί, ἡμῶν ὁ φίλος κεκοίμηται· τούτοις προλέγων καὶ ἐκδιδάσκων, ὅτι πάντα γνώσκεις ὡς Κτίστης πάντων· ἄγωμεν οὖν πορευθῶμεν, καὶ ἴδωμεν ξένην ταφὴν, καὶ θρήνον τὸν τῆς Μαρίας, καὶ τὸν τάφον Λαζάρου ὁψόμεθα· ἐκεῖ γὰρ μέλλω θαυματουργεῖν, ἐκτελῶν τοῦ Σταυροῦ τὰ προοίμια, καὶ πᾶσι παρέχων θείαν ἄφειν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ πρὸ τῶν Βαΐων, ἑορταζομεν τὴν Ἑγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δι-
καίου, φίλου τοῦ Χριστοῦ, Λαζάρου τοῦ τε-
τραήμερου.

Στίχοι.

Ὁρνεῖς Ἰησοῦ· τοῦτο Σηπτῆς οὐσίας.

Ἰωοῖς φίλον σου· τοῦτο θείας ἰσχύος.

Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος ὁ Λάζαρος, Φαρισαῖος δὲ τὴν αἵρεσιν, καὶ υἱὸς, ὡς πού εὐρηται, τοῦ Φαρισαίου Σίμωνος, ἀπὸ Βηθανίας τῆς κώμης ὁρμώμενος. Τοῦ δὲ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰς κατὰ γῆν ποιουμένου δια-
τριβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ οὗτος εἰς φι-
λίαν αὐτῷ ἐνοῦται. Πρὸς γὰρ τὸν Σίμωνα τοῦ Χριστοῦ
συνεχῶς διαλεγόμενου, ὅτι καὶ αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀ-
νάστασιν μέλα προσεδύοντο, καὶ τῇ εἰκίᾳ τούτου προσ-
βάλλοντες, συνεχίσταρον ὁ Λάζαρος εἰς γνησιότητα στίρ-
γεται· οὐκ αὐτὸς δὲ μόνος, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο ταῦτα ἀ-
δελφαί, ἡ Μάρθα δηλονότι, καὶ ἡ Μαρία. Ἦδη δὲ τοῦ
σωτηρίου Πάθους ἐγγιζόντος, ἐπεὶ ἴδει τὸ τῆς Ἀναστα-
σιως μυστήριον ἀκριδέστερον πιστωθῆναι, ἦν μὲν δια-
τρίβων ὁ Ἰησοῦς πέραν τοῦ Ἰορδάνου, πρότερον τὴν
τοῦ Ἰαίρου παῖδα, καὶ τὸν τῆς Χήρας ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στήσας· ὁ δὲ φίλος αὐτοῦ Λάζαρος νόσῳ βαρὺς κατε-
γασθεῖς, τίθησκειν. Ἰησοῦς οὖν, καὶ ἀπὼν, λέγει τοῖς
Μαθηταῖς· Λάζαρος, ὁ φίλος ἡμῶν, κεκοίμηται· καὶ μι-
κρόν αὐθις θιαλίπων, Λάζαρος, φησὶν, ἀπέθανεν. Ἐρχι-
ται οὖν εἰς Βηθανίαν, τὸν Ἰορδάνην λιπὼν, ὡς παρὰ
τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ διαμνησθεῖς· ἀπέχει δὲ τῶν Ἱεροσο-
λύμων ἡ Βηθανία, ὡσεὶ στάδια πεντεκαίδεκα. Καὶ προῦ-
πνηνησεν αὐτῷ αἱ ἀδελφαί τοῦ Λαζάρου, λίγουσαι· Κύ-
ριε, εἰ ἦς ὧδε, σὺκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός· ἀλλὰ
καὶ νῦν, εἴ σοι βουλευτόν, ἐγερεῖς αὐτόν· δύνασαι γάρ.
Ἐρωτᾷ δὲ τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς· Ποῦ τειθήκατε αὐτόν;
καὶ αὐτίκα, πάντες προήγον ἐπὶ τὸ μνήμα. Καὶ τοῦ
λίθου ἀρθέντες, ἡ Μάρθα λέγει· Κύριε, ἤδη ὄζει· τε-
ταρταῖος γίγνεται. Εἴτα προσευξάμενος ὁ Ἰησοῦς, καὶ
δάκρυα τῷ κεμένῳ καταγαγὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε·
Λάζαρε, δεῦρο ἔξω. Καὶ αὐτίκα ὁ τεθνηκώς, ἐξῆλθε,
καὶ λυθεῖς, ἀνεχώρησεν εἰς οἶκον. Τοῦτο τὸ ξῖνον παρ-
αίσιον εἰς φθόνον διεγέρει τὸν τῶν Ἑβραίων λαόν, ὅς
κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐκμαίνεται. Ὁ δὲ Ἰησοῦς καλὴν φυ-
γὰς ὤχετο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτεῖ-
ναι διανοήθησαν· διότι πολλοὶ αὐτὸν ὁρῶντες, Χριστῷ
προσετίθεντο. Ἀλλ' ἐκεῖνος τὰ σκεπτόμενα ἔγνωκώς, πρὸς
τὴν Κύπρον νῆτον διαδοχάσκει, κἀκεῖσε διατρίβων, ἰσῦ-
στιρεν παρὰ τῶν Ἀποστόλων, Ἀρχιερεῖς τῆς Κυριαίων
ἀναδείκνυται πολέως. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσα-
μενος, μετὰ τριακονταετὴ χρόνον τῆς αὐτοῦ ἀναβιώσεως,

Σηπτάκι καλὴν· κἀκεῖσε δὲ θάπτεται, πολλὰ θαυμάσια
κατεργασάμενος.

Λέγεται δὲ, μετὰ τὴν ἀναβίωσιν, μηδὲν τινας ἐσθίειν
χωρὶς γλυκαζόντος, καὶ ὅτι τὸ αὐτοῦ ὠμοφύριον, ἢ πάν-
αγνος τοῦ Θεοῦ Μήτηρ, οἰκίαις ἐπισκευασμένη χερσίν,
αὐτῷ ἰχαρίσαστο. Τούτου τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Λείψανον,
ὁ σφωτατος Βασιλεὺς Αἰῶν, ἐκ τινος ὀψεως θειοτέρας
ἐκείθεν μετακομισάμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν Κωνσταντι-
νούπολιν παρ' αὐτοῦ δορηθῆντι Ναῷ εἰς ὄνομα τούτου, τι-
μῶς καὶ πολυτελῶς κατατίθουσιν, εἰς δεξιὰ τοῦ Νεῶ εἰ-
σιόντι, κατὰ τοὺς τοῦ ἱεροῦ Βήματος ἐμπροσθίους τοί-
χους. Καὶ νῦν εἰσὶτε μένει τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον,
ἀρρήτῳ τινα εὐδῶδιον ἀποτελοῦν. Ἑορταζομεθα δὲ κατὰ
τὴν παρούσαν ἡμέραν ἐτάχθη ἡ αὐτοῦ Ἑγερσις, ὅτι οἱ
ἅγιοι καὶ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, μᾶλλον δὲ οἱ ἄγιοι
Ἀπόστολοι, μετὰ τὴν τρισαρακοντῆμερον Νηστείαν, διὰ
τὴν καθάρσιν, τὰ ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ μέλλοντες θῆναι, ἐπειδὴ τοῦτο τὸ θαῦμα ἀρ-
χὴν καὶ αἰτίαν μάλιστα εἶρον τῆς κατὰ τοῦ Χριστοῦ
μανίας τῶν Ἰουδαίων, κατὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὸ ὑπερφύ-
σιον τεράστιον ἴδεντο. Ὁ δὲ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης
μόνος συγγράφεται, ὡς τῶν ἄλλων Εὐαγγελιστῶν παρα-
λιπόντων αὐτό· ἴσως, ὅτι ζῶν ἦν ὁ Λάζαρος καὶ ὁρῶ-
μενος. Λέγεται μὲν τοι, ὅτι καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο, καὶ τὸ
λοιπὸν συνεγράφατο Εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι οὐδὲν περὶ τῆς
ἀνάρχου Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ οἱ ἄλλοι διέλαβον· τοῦ-
το γὰρ ἦν τὸ ζητούμενον πιστευθῆναι, ὅτι Τίος Θεοῦ,
καὶ Θεός ἦν ὁ Χριστός· καὶ ὅτι ἀνίστη, καὶ ἀναστα-
σις ἴσται τῶν νεκρῶν· ὁ δὲ διὰ τὸν Λάζαρον μᾶλλον πι-
στεύεται. Οὐδὲν δὲ περὶ τῶν ἐν Ἄδου ὁ Λάζαρος εἶπεν·
ἢ ὅτι οὐ συνεχωρήθη τελείως ἰδεῖν τὰ ἐκεῖσε, ἢ ἰδὼν,
σιγῆσαι ταῦτα διεκελεύθη. Ἀπὸ τούτου καὶ πᾶς ἀνθρώ-
πος ἄρτι θανὼν, Λάζαρος λέγεται, καὶ τὸ ἐντάφιον ἐν-
δυμα, καλὴν Λαζάρωμα καλεῖται, αἰνιττομένου τοῦ λό-
γου, εἰς μνήαν τοῦ πρώτου Λαζάρου ἔρχομαι· εἰ γὰρ
ἐκεῖνος λόγῳ Χριστοῦ ἀνίστη, καὶ ἀναβιώσει αὐθις. οὕτω
καὶ οὗτος, εἰ καὶ ἔθανεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι
ἀναστὰς, αἰωνίως ζήσεται.

Ταῖς τοῦ σου φίλου Λαζάρου πρεσβείαις, Χρι-
στὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, καταπαύ-
• σαν τὴν φλόγα θαρσαλείᾳ, καὶ εἰς
• ὁρόσον τὸ πῦρ, μετεβαλον βωῶντες· Εὐλογη-
• τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δακρύσας ὡς ἀνθρώπος Οἰκτιρμον, ἐξανέ-
στησας ὡς Θεὸς τὸν ἐν τάφῳ, καὶ τοῦ
Ἄδου λυθεῖς, ὁ Λάζαρος ἐβόα· Εὐλογητὸς εἰ
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐξῆλθε κειρίαις δεδεμένος, χάους Ἄδου τε
καὶ ζόφου ἀποδράσας τοῦ Δεσπότη τοῦ

λόγῳ, ὁ Λάζαρος κραιγαίων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐπὶ φίλῳ δακρύσας, τὸ τῆς Μάρθας Οἰκτίρμον, δάκρυον ἔπαυσας· καὶ πάθει ἐκουσίῳ, ἀφεῖλες ἐκ προσώπου, τοῦ λαοῦ σου πᾶν δάκρυον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῆς ζωῆς ὁ ταμίης, τὸν νεκρὸν ὡς ὑπνοῦντα, Σῶτερ ἐκάλεσας, καὶ λόγῳ τὴν τοῦ Ἀδου, γαστέρα διαρρήξας, ἐξανέστησας ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τὸν νεκρὸν ὁδωδῶτα, δεδεμένον χειρίαις, Δέσποτα ἠγειρας· καὶ πεπεδημένον, σειραῖς ἀμαρτημάτων, διανάστησον ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Καταβασία.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριαδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπᾶτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεσηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας, καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ὀλετήρος, ἀρπάσας ὁ ἐπικρατῆς, φθαρέντα ἐκαινούργεις, βρώντά σοι· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτης, τὸν νεκρὸν ὡς Πλάστης ἀναστήσας, προστάγματι δεσποτικῷ· ὃν Ἀδὴς κατεπλάγη, βρώντά σοι· Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Πιζητεῖς μὲν ὥσπερ θνητός, ὡς Θεὸς δὲ, ἀκούεις λόγῳ τὸν τεταρταῖον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ εὐγνωμόνως ὡς ὠφειλήν, τοῦ συγγένου ἡ Μαρία Δέσποτα προσφέρει, μύρον ἀνυμνοῦσα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπικαλεῖς μὲν ὥσπερ βροτὸς, τὸν Πατέρα, ὡς Θεὸς δὲ Λάζαρον ἐγείρεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνούμεν.

Καταβασία.

Ὡς ὅν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ Τριμωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὡδὴ δ. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεοτόκον, τὴν τὸ Δεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ, ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα, νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι, ἀνεβῶν τῷ Λυτρωτῇ· Θεὸν σε ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Προπιστῶν τὴν ἐνδοξὸν Ἐγερσιν, τὴν σὴν ὦ Σωτὴρ μου, νεκρὸν τετραήμερον, ἐκ τοῦ Ἀδου ἐλευθεροῖς, τὸν Λάζαρον· ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Τιμῶν σου τὸν Πατέρα, καὶ ἀποδεικνύνων, ὡς οὐκ ἀντίθεος ἦσθα, προσεύχη Χριστέ, αὐτεξουσίως ἐγείρας τὸν τετραήμερον.

Ἐκ τάφου τεταρταῖον, Λάζαρον ἐγείρας, τῆς τριμέρου Χριστέ μου Ἐγέρσεως, παναληθέστατον πᾶσι, δεκνύεις μάρτυρα.

Βαδίζεις καὶ δακρύεις, φθέγγητε Σωτὴρ μου, τὴν ἀνθρωπίνην δεκνύς σου ἐνέργειαν· τὴν θεϊκὴν δὲ μηνύων, ἐγείρεις Λάζαρον.

Ἐνήργησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτὴρ μου, καθ' ἑκατέρων τῶν δύο σου φύσεων, αὐτεξουσίῳ θελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Καταβασία.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ δὲ σου σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Εἶτα.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ἐκ τρίτου.

Καὶ τὸ παρὸν Ἐξαποστειλάριον, ἐκ δευτέρου.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λόγῳ σου Λόγε τοῦ Θεοῦ, Λάζαρος νῦν ἐκάλλεται, πρὸς βίον παλινδρομήσας· καὶ μετὰ κλάδων οἱ λαοί, σὲ Κραταίῃ γεραίρουσιν, ὅτι εἰς τέλος ὀλέσεις, τὸν Ἀδὴν θαυμάτι σου.

Ἄλλοτε, ὁμοιον, ἅπαξ.

Διὰ Λαζάρου σε Χριστός, ἤδη σκυλεύει θάνατε· καὶ ποῦ σου Ἀδου τὸ νίκος· τῆς Βηθανίας ὁ κλαυθμός, νῦν ἐπὶ σὲ μεθίσταται· πάντες κλάδους τῆς νίκης, αὐτῷ ἐπισείωμεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Στίχ. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς Ὁσίοις αὐτῇ.

Ἦχος α΄.

Ανάστασις καὶ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχων Χριστέ, ἐν τῷ μνήματι Λαζάρου ἐπέστης, πιστούμενος ἡμῖν τὰς δύο οὐσίας σου μακρόθυμε, ὅτι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐξ ἀγνῆς Παρθένου παραγένοντας· ὡς μὲν γὰρ βροτὸς, ἐπερώτας, ποῦ τέθαπται; ὡς δὲ Θεὸς ἀνέστησας, ζωηφόρῳ νεύματι, τὸν τετραήμερον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ὁ αὐτός.

Λαζαρον τεθνεῶτα, τετραήμερον ἀνέστησας ἐξ Ἄδου Χριστέ, πρὸ τοῦ σοῦ θανάτου, διασείσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ δι' ἐνός προσφιλοῦς, τὴν πάντων ἀνθρώπων προμηνύαν, ἐκ φθορᾶς ἐλευθερίαν· διὸ προσκυνοῦντές σου, τὴν παντοδύναμον ἐξουσίαν, βοῶμεν· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτῇ.

Ὁ αὐτός.

Μάρθα καὶ Μαρία, τῷ Σωτῆρι ἔλεγον· Εἰ ἥς ᾧδε Κύριε, οὐκ ἂν τέθηκε Λαζαρος. Χριστὸς δὲ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκοιμημένων, τὸν ἤδη τετραήμερον, ἐκ νεκρῶν ἀνέστησε. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ τοῦτον προσκυνήσωμεν, τὸν ἐρχόμενον ἐν δόξῃ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σαλπιγγός.

Ὁ αὐτός.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, παρέχων ταῖς Μαθηταῖς σου τὰ σύμβολα, ἐν τοῖς ὁχλοῖς ἐταπείνου σεαυτὸν, ἀποκρύψαι ταύτην βουλόμενος· διὸ ταῖς Ἀποστόλοις, ὡς προγνώστης καὶ Θεὸς, τοῦ Λαζάρου τὸν θάνατον προκηγόρευσας· ἐν Βηθανίᾳ δὲ παρὼν τοῖς λαοῖς, τοῦ φίλου σου τὸν τάφον ἀγνοῶν, μαθεῖν ἐζήτεῖς ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ὁ διὰ σοῦ τετραήμερος ἀναστὰς, τὸ θεῖόν σου κράτος ἐδήλωσε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.

Ἦχος δ΄.

Τεταρταῖον ἡγείρας τὸν φίλον σου Χριστέ, καὶ τὸν τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας θρῆνον ἐπαυσας, ὑποδεικνύων ταῖς πᾶσιν, ὅτι αὐτὸς εἰ ὁ τὰ πάντα πληρῶν, θεικὴ δυναστεία, αὐτεξουσίῳ θελήματι· ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾶ ἀπαύστως· Ὡσαννα ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβαλοῖς εὐήχοις.

Ὁ αὐτός.

Μάρθα τῇ Μαρίᾳ ἐβόα· ὁ Διδάσκαλος παύρεστι, καὶ φωνεῖ σε· πρόσελθε. Ἡ δὲ δραμαία ἐλθοῦσα, ὅπου ἦν ἐστὼς ὁ Κύριος, ἰδοῦσα ἀνεβόησε, πεσῦσα προσεκύνησε, καὶ τὸς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα ἔλεγε· Κύριε, εἰ ἥς ᾧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιδῶθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Λαζαρον τεθνεῶτα, ἐν Βηθανίᾳ ἡγείρας τετραήμερον· μόνον γὰρ ὡς ἐπέστης τῷ μνήματι, ἡ φωνὴ ζωὴ τῷ τεθνεῶτι γέγονε· καὶ στενάξας ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε φόβῳ. Μέγα τὸ θαῦμα! Πολυέλεε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὁ αὐτός.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μαρτᾷ· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ Ἄδου καλέσας τὸν Λαζαρον. Καὶ με φίλαν θρῶπε, νεκρὸν τοῖς παθεσιν, ὡς συμπαθὲς ἐξανάστησον, δέομαι.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Μέγα καὶ παραδόξον θαῦμα, τετελεσται σήμερον! ὅτι νεκρὸν τεταρταῖον, ἐκ τάφου Χριστὸς φωνήσας ἡγείρε, καὶ φίλον ἐκάλεσε· δοξολογήσωμεν αὐτὸν, ὡς ὑπερένδοξον, ὡς ταῖς πρεσβείαις, τοῦ δικαίου Λαζάρου, σῶσιν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένα ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ' καὶ ε'. Ὡδή.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσαι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΒ'. 28.

Αδελφοί, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχομεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν

εὐαρίστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδούς καὶ εὐλαβίας· καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκον. (Κρι. ΙΓ'. 1). Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἐλαθόν τινες ξενίσαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακῶν, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κακία ἀμίαντος· πόρνος δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω· ὥστε θάρσυνόντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵ τινες ἐλκίλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς ἐχθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀλληλουϊα. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν τις ἀσθενῶν Λαζαρος.

Κοινωνικόν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.
Ἀλληλουϊα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερος ἀνέστης.

Νηπίων ἐξ ἀκάκων Χριστέ, τῷ πῶλῳ καθεζόμενος, κατεδέξω, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐρχόμενος πρὸς Πάθος, ὁ τρισαγίῳ Ὑμνῷ, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνυμνούμενος.

Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, πρᾶγς καὶ σῶζων ἔρχεται, ἐπὶ πῶλῳ, τοὺς ἐχθροὺς ἐπιπτῶν, πατάξαι ἐν ἰσχυί· χαῖρε καὶ κατατέρου, μετὰ Βαγῶν ἐορτάζουσα.

Ῥοπήσωμεν συμφώνως πιστοὶ, τοὺς κλάδους ἀρετῶν καὶ ἡμεῖς, ὡς οἱ Παῖδες, ὧν προσφέροντες Χριστῷ· καὶ τούτῳ θείων ῥαγῶν, ἀπλώσωμεν τὰς πέπλους, καὶ μυστικῶς οὕτως δεξώμεθα.

Ἦ αἶα ἀρετῶν ἀδελφοί, προσάξωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐρχομένῳ, δι' ἡμᾶς ἀνθρωπινῶς, παθεῖν ἐβελουσίως, Θεότητος ἰσχυί, πᾶσιν ἀπάθειαν δωρήσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοῖον.

Ὁ ῥώτοις Χερουβὶμ ὡς Θεὸς ὀχοῦμενος καθεζέται, ἐπὶ πῶλῳ, δι' ἡμᾶς ἐπὶ σφαγὴν, ἐρχόμενος θείλῃσει· δεῦτε προθύμως τοῦτον, μετὰ Βαγῶν ἀνυμνήσωμεν.

Ἀπόστιχα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθῆ.

Ἀμπρύνου ἡ Σιών, ἡ νέα, καὶ Βαγῶν, ἀνθ' ἡμῶν μετὰ παιδῶν· Ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου, σῶζων πρὸς Πάθος ἔρχεται.

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ἀγγαλλεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ σὺν Προφήταις, ἰδοὺ ἀνακαλέσαι, ὑμᾶς διὰ τοῦ Πάθους, ὁ Κύριος ἐπείγεται.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ὁ ἄνω σὺν Πατρὶ, καὶ Πνεύματι Ἀγγέλων, δεχόμενος τὸν ὕμνον, πτωχεύει ξένως καί τῳ, καὶ Παῖδων αἶνον δέχεται.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοῖον.

Ῥμῶ σου τὴν φρικτὴν, οἰκονομίαν φόβῳ, τὸ ὤσαννα βοῶ σοι· ἐμὲ γὰρ ἔρχη· σῶσαι, εὐλογημένε Κύριε.

Ἀπολυτίκια.

τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους.

Συνταφέντες σαι διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὅρα ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, Σελ. 336.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολύτιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμικόν, καὶ τὸ, Μακάριος ἁνὴρ, τὸ Κάθισμα ὅλον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυρόν σε λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὤσαννα ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἔχων θρόνον Οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ὁ τοῦ Θεοῦ Πατρός Λόγος, καὶ

Τίς συναυδὶς ἐπὶ πῶλον ἀλόγου ἐμετρίσθαι σήμερον, ἐν Βηθανίᾳ ἐλθὼν· ὅθεν παῖδες Ἑβραίων, κλαδούς χειρὶ κατέχοντες, εὐφώνουν φωνῇ· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς σήμερον, πᾶς ὁ νέος Ἰσραὴλ, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ Προφήτου Ζαχαρίου ἐμβαίωμεν· Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· ὅτι ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου, ἔρχεται σοι πραῦς καὶ σώζων, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ πῶλον ὄνου, υἱὸν ὑποζυγίου· ἑόρταζε τὰ τῶν Παίδων, κλαδούς χειρὶ κατέχουσα εὐφώνησον· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ αὐτός.

Τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, τὴν σὴν προτυπούμενος ἡμῖν, ἤγειρας θανόντα τῇ προστάξει σου, τὸν ἄπνουν Λάζαρον, τὸν φίλον Ἀγαθὲ, ἐκ τοῦ μνήματος τεταρταῖον ὁδωδῶτα· ὅθεν καὶ τῷ πῶλῳ ἐπέβης συμβολικῶς, ὥσπερ ἐπ' ὀχήματος φερόμενος, τὰ ἔθνη τεκμαιρόμενος Σωτὴρ· Ὅθεν καὶ τὸν αἶνόν σου προσφέρει, ὁ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ, ἐκ στομάτων θηλαζόντων, καὶ νηπίων ἀκούων, καθερώντων σε Χριστέ, εἰσερχόμενον εἰς τὴν αἰγίαν Πόλιν, πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα.

Ὁ αὐτός.

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμαίωμέν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτοὺς· Ἀπελθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βασιζόντα· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ οἰκοδεσπότην εἶπατε· ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σὲ ποιῶ τὸ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δόξα· Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς συνήγαγε· καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἵσοδος μεγάλη· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὸ Προκείμενον.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
Κίτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΘ'. 4.

Καλεσεν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱά Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νῶτον τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, αἰνέθης· ἀναπασσὼν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῇ ἑλικί τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἶνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ αἶνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἡ γαῖα.

Προφητείας Σοφορίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 14.

Τὰδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· ἐμφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ· Θάρσει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει· ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐχί τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν; Ἰδοὺ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Θ'. 9.

Τὰδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλὴμ· ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι δίκαιος καὶ σώζων· αὐτὸς πραῦς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ

ὑπαζύγων καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἑφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πληθὺς καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ καταρῖναι ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου ἀνὴ ἐχόντος ὕδαρ· καθήσεσθε ἐν ἀγκυρώμασι δέσμοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰουδα ἐμαυτῷ τόξον· ἐπλησα τὸν Ἑφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ καὶ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ· καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπή βολίς αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιδί, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιστὴς αὐτοὺς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ καὶ τοὺς Ἀποστόλους διδάξαν λαλεῖν, ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, αὐτὸ ταῖς παιδᾶς τῶν Ἑβραίων, τοὺς ἀπειρομάκους, προτρέπεται κραυγάζειν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένοι ὁ ἐρχόμενος, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ πῶλου ἀλλάγων, ἦλθε σήμερον καθεζόμενος, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλήμ· ὃν τὰ Χερουβὶμ μετὰ δέους ἀτενίσαι οὐ δύνανται. Παῖδες ἀνευφήμησαν, μετὰ βαΐων καὶ κλαδῶν, τὸν αἶνον μυστικῶς ἀναμελποντες· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἐλθόντι σῶσαι ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἡ φωνή σου ἠκούσθη Κύριε, εἰς τὰ βάθη τοῦ Ἄδου· ἦλθεν καὶ τὸν Λαζάρου, τετραήμερον ἡγεύρας· καὶ οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἐκραζον· Ὡσαννά, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Εἰσερχομένου σου Κύριε, εἰς τὴν αἰτίαν Πάλλιν, ἐπὶ πῶλου καθήμενος, ἑσπαιδες ελεῖν ἐπὶ τὸ Πάθος, ἵνα πληρώσῃς Νόμον καὶ Προφῆτας· οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων, τῆς ἰναξάσεως τὴν νύκτα προμηνύοντες, ὑπνύνον μετὰ κλαδῶν, καὶ βαΐων λέγοντες· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ· ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος β'.

Δόξα σοι Χριστέ, τῷ ἐν ὑψίστοις καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ νῦν προσδοκωμένῳ,

μετὰ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ· διὸ εὐφραίνεται θυγάτηρ Σιών· ἀγαλλοκταὶ τὰ ἔθνη τῆς γῆς· κλαδους κατέχουσι Παῖδες· χιτῶνας οἱ Μαθηταί· καὶ πᾶσα ἡ Οἰκουμένη ἐδιδάχθη τῷ βοᾶν σοι· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ'.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν, τοῦ γενέσθαι τὸ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἀνακαλίσσασθαι τὸν τεθνεῶτα τετραήμερον Λαζάρου, καὶ πρακηνῶσαι τὴν Ἀνάστασιν· ὑπνύνθησαν αὐτῷ καὶ αἱ γυναῖκες, Μάρθα καὶ Μαρία, ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἀναβοῶσαι πρὸς αὐτόν· Κύριε, εἰ ἡς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανεν ἡμῶν ὁ ἀδελφός. Τότε λέγει πρὸς αὐτάς· Οὐ προεῖπον ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· ὑποδείξατέ μοι, ποῦ τεθήκατε αὐτόν· καὶ ἰδὼς πρὸς αὐτόν, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων· Λαζάρου δεῦρο ἔξω.

Καὶ αἱ σινηθεὶς Εὐχαὶ ἐν τῷ Νάρθηκι.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ψαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγαλλοῦ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πῶλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παίδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένοι εἰ, ὁ ἔχων πληθὺς οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Ὁ αὐτός.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἰερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν· καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ Βαΐα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννουν αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὡς τὰ Χερουβὶμ βοᾶ ἀπαύστως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἰ, ὁ ἔχων πληθὺς οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Ὁ αὐτός.

Ὁ ταῖς Χερουβὶμ ἐπαχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβη ἐπὶ πῶλον, Δαυϊτικῶς Ἀγαθὴ· καὶ Παῖδες σε ἀνύμνον θεοπρεπῶς· Ἰουδαῖσι ἐβλασφήμασαν παρανόμως· τὸ ἀκαθεκτὸν τῶν ἐθνῶν, ἡ καθίδρα τοῦ πῶλου προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ μέγας ἐλεήμων καὶ φιάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς
συνήγαγε· καὶ πάντες αἵροντες, τὸν Σταυ-
ρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πα-
θους, πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν
Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς
οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες,
σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Δίς.

Ἔτερον. Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χρι-
στὲ ὁ Θεός ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡ-
ξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες
κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀπαξ.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ, ΠΡΟΤ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ὁ Ἐξάψαλμος, τὸ, Θεός Κύριος, καὶ τὰ εἰς
τὸν Ἑσπερινὸν ἀνωτέρω Ἀπολυτίκια.

Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμ.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλαδῶν νοσητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυ-
χαῖς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφη-
μήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγαζόντες
τῷ Δεσπότη· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ὁ εἰς τὸν
Κόσμον ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς
ἀρχαίας ἀράς, πνευματικῶς γεγόμενος φιλάν-
θρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λό-
γε, πρὸ τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ἔτερον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀ-
ναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν,
μετὰ βαΐων καὶ κλαδῶν σοι· Εὐλογημένος εἰ
ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις μυ-
στικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζα-
ρον καίμενον θνητόν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἐδειξας
φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν
Σωτὴρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξήλθον σήμε-
ρον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα Βαῖα, τὸ Ὡσαν-

νά σοι κραυγαζόντα· Εὐλογημένος εἰ, ὅτι τὸν
Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐληλυθας.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγι σθέντος.

Αίνεσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη·
ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη
κῦν τῷ πῶλῳ, καὶ ἔρχεται θάλων ἐν Σταυρῷ,
παταῖσαι τοὺς ἐχθρούς ὡς δυνατός· ἵκαί τοῦτο
καὶ οἱ Παῖδες, μετὰ Βαΐων κράζουσι τὸν ὁ-
μιον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ· δόξα σοι
τῷ Σωτῇρι Χριστῷ· δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ
μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, τὸ παρὸν Κάθισμ.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Ο ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πύλῳ,
ἐπικαθίσας δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πα-
θος, τὸ ἐκούσιον φθάσας, σήμερον ἀκούει, τῶν
Παίδων, ἀναβοώντων τὸ Ὡσαννά, τῶν ὄχλων,
ἀναφωνούντων Υἱὲ Δαυὶδ, σπεῦσον σῶσαι ὡς
ἐπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ· εἰς τοῦτο γὰρ ἐ-
ληλυθας, ὅπως γνῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀνάγνωσιν δὲ ποιῶμεν τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάν-
νην, περὶ τῆς ἑορτῆς Λόγων ξέ. καὶ ξς'.

Εἶτα τὸ α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν
τοῦ δ'. Ἦχος.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολέμει με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ
μου. Δίς.

Ο ἰ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσσεσθε
ἀπεξηραμένοι. Δίς.

Δόξα.

Α γίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ
καθαίρεται, ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τρια-
δικῇ μοναδί, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Α γίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀκασαν τὴν Κτίσιν,
πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ μετὰ τὸ. Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον κατὰ
Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἠγγισεν ὁ Ἰησοῦς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ, οὐ λέγομεν· ἀλλ' εὐθὺς
μετὰ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Δόξα. Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, εἰσέρχεται ἐν πόλει Βη-
θανία, ἐν πῶλῳ καθήμενος, τὴν εὐλογίαν
λύων, τῶν ἐθνῶν τὴν καίριστον, πάλαι πεχερ-
σωμένην.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἡμᾶς
συνήγαγε· καὶ πάντες αἶροντες τὸν Σταυ-
ρόν σου λέγομεν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἐνῷ δὲ ἀσπάζονται οἱ Ἀδελφοὶ τὸ Εὐαγγέ-
λιον, διανέμει ὁ ἡγούμενος τὰ Βαΐα.

Ἔτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα, τοὺς Εἱρμούς ἀνα-
δύο, τὰ δὲ Τροπάρια ἀνά δ' ἢ ἀνά ε'. ὅτε εἰσὶ
δυό, καὶ αὐτὸς ἕσχατον Καταβασίαι οἱ αὐτοὶ
Εἱρμοί, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὡσαννά Χριστὸς, εὐλογημένος Θεός.

Ποίημα Κοσμά Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

- Ὁφθῃσαν, αἱ πηγαὶ τῆς ἀδύσσου, νοτίδος
- ἄμμοιροι, καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης,
- κυμαίνουσας τὰ θάμεια· τῇ καταιγίδι νεύ-
• ματι, ταύτης γὰρ ἐπετίμησας, περιούσιον
- λαὸν δὲ ἔσωσας, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον
- σοι Κύριε.

Τροπάρια.

Στόματος, ἐκ νηπίων ἀκάκων, καὶ θηλαζόν-
των αἶνον, τῶν σῶν οἴκετῶν κατηρτίσω,
καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πά-
δει Σταυροῦ, τὴν πτώσιν τῇ παλαιᾷ Ἀδαμ· δια-
ξυλοῦ ἀναστῆσαι τοῦτον δὲ, ἄδοντα, ἐπινίκιον
ὕμνον σοι Κύριε.

Αἰνεσιν, Ἐκκλησία ὁσίων, τῷ ἐνοικούντι
Σιών, σοὶ Χριστέ προσφέρει· ἐν σοὶ δὲ
Ἰσραὴλ, τῷ παιτῇ αὐτοῦ, χαίρει· καὶ ὅρη
ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου
ἠγαλλιάσαντο, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι
Κύριε.

Καταβασία· Ὁφθῃσαν αἱ πηγαί.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

- Νάουσας ἀκρότομον, προσταύματι σῶ,
- στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλῆτης
- λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ
- ζωὴ· ἐν ᾧ ἑστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα·
- Ὡσαννά, εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Τροπάρια.

Νεκρὸν τετραήμερον, προσταύματι σῶ, ἐκ
νεκαίδων σύντρομος, Ἄδης ἀφῆκε Λάζα-
ρον· ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωὴ· ἐν
ᾧ ἑστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά,
εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Αἰσατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐ-
χὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ·
αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· ἐν ᾧ

ἑστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά,
εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος.

Καταβασία. Νάουσας ἀκρότομον.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Μετά κλαίδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ
ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες
Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει
ἀμεταθέτω, αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, δια-
παντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρ-
χόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ἔτα ἀναγινώσκωμεν τὸν Λόγον τοῦ κυρίου

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

- Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,
- ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ, ἐξ ὅρου κατα-
- σκίου δασείος, Κόρης τικτῆσης ἀπειράνδρου·
- Προφήτης παλαι φησί. Διὸ πάντες βοῶμεν·
- Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ρῆξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον, ὁ-
ρη καὶ πάντες βουνοί, καὶ ξύλα τοῦ δρυ-
μοῦ ἐπικροτησάτω· Χριστόν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ
τούτῳ πάντες λαοί, ἐπαινεῦντες βοᾶτε· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων Κύριος, ἐν-
δεδυμένος ἤξει· τῆς τούτου ὠραιότητός τε
καὶ δόξης, ἀσύγκριτος ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν
Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας Οὐρανόν, δρακί δὲ γῆν,
Κύριος πάρεστι· Σιών γὰρ ἐξελέξατο·
ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν, ἡρετίσατο
λαῶν, τῶν ἐν πίστει βοώντων· Δόξα τῇ δυνά-
μει σου, Κύριε.

Καταβασία. Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος.

Ωδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

- Ἰὴν Σιών ἐπ' ὅρου ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζό-
- μενος, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὁ κηρύσσων
- ἐν ἰσχυρῇ ὕψωσον φωνήν· Δεδοξασμένα εἰλα-
- λήθη περὶ σοῦ, ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ· εἰρήνη ἐπὶ
- τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Τροπάρια.

Ο ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν
Χερουβὶμ Θεός, καὶ ἐφορῶν ταπεινά,
αὐτὸς ἔρχεται, ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· καὶ
πληρωθήσεται τὰ πάντα, δείκῃς αἰνέσεως
αὐτοῦ· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον,
ἔθνεσιν.

Σμῶν Θεοῦ ὅρος τὸ ἅγιον, καὶ Ἱερουσαλὴμ
κῆρυξ τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἄρον, καὶ ἴδε

συνημένα τέκνα σου ἐν σοί· ἰδοὺ γὰρ ἤκασι μακρόθεν, προσκυνήσας τῷ Βασιλεῖ σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθεναι.

Καταβασία. Τὴν Σιών ἐπ' ἔθρου.

Ωδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐδόσαν, ἐν εὐφροσύνῃ Διγαίων τὰ πνεύματα·
• Νῦν τῷ Κόσμῳ, διαθήκη καὶνὴ
• διατίθεται· καὶ ῥαντίσματος, καινουργείσθω
• λαὸς Θεοῦ Αἵματος.

Τροπάρια.

• Ὑποδεξάμενος, Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον,
• καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει, τὸ φῶς θεασάσθω μέγα·
• καὶ ῥαντίσματος, καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ Αἵματος.

• Ἀελυμένους, σοὺς δεσμίους Σιών ἐξαπύστειλον,
• καὶ ἐκ λαίκου, ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε·
• καὶ ῥαντίσματος, καινουργείσθω λαὸς Θεοῦ Αἵματος.

Καταβασία. Ἐδόσαν, ἐν εὐφροσύνῃ.

Κοντάκιον αὐτόμελον. Ἦχος πλ. β'.

• Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς,
• ἐποχούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν,
• καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω βωόντων σοί·
• Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Ὁ Οἶκος.

• Ἐπειδὴ Ἀδὴν ἔδηςας αἰθάναι, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας,
• καὶ Κόσμον ἀνέστησας, βαίσις τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν
• κραυγάζοντά σε σήμερον· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ·
• οὐκέτι γάρ φησι, ἀφαγήονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαρίας· ἀλλ' ὑπὲρ
• πάντων κτηνῶν καὶ πρεσβυτέρων, μένος σταυροῦσαι·
• οὐκέτι καὶ ἡμῶν χωρήσει τὸ ξίφος· ἡ σὴ γὰρ πλευρὰ
• νυγίσσεται λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι φαμέν·
• Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

• Ἡ αὕτῃ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπράν
• καὶ ἐνδοξὴν πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ
• εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
• εὐορτάζομεν.

Στίχοι.

Πῶλῳ καθίσας ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Βρότους ἐκζητεῖ λῦσαι, τῆς ἀλογίας.

• Μετὰ τὸ ἐγερθῆναι τὸν Λάζαρον ἐκ νεκρῶν, πολλοὶ
• ἀποδόντες τὸ γένη, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· καὶ
• δὴ καρῶντες φῆρος τῇ τῶν Ἰουδαίων συναγωγῇ, τὸν

Χριστόν, καὶ αὐτὸν ἀποκτεῖναι τὸν Λάζαρον· Φύγε
• τοῖνον ὁ Ἰουδαῖος, χώραν τῇ κατὰ διδασκίαν· οὐδὲ
• Ἰουδαῖοι ἐν τῇ Ἑσπρῇ τῷ Μόσχᾳ ἀποκτεῖναι τούτον
• μέλτην ἔθεντο· καὶ χρέουσι τῇ φυγῇ δοθέντος
• συγχρότῃ, πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Μόσχα, φησὶν, ἄλθεν
• Ἰουδαῖος εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς·
• καὶ καίτοι ἀρίστου γινόμενος, συνέθεεν αὐτῷ καὶ ὁ Λάζαρος·
• ἡ δὲ ἀδελφὴ αὐτοῦ Μαρία τοῖς ποσὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ
• μύρον κατέχευε· καὶ τῇ ἐπαύριον, στίλλει τοὺς
• Μαθηταῖς αὐτοῦ ἄξοντας τὴν ὄσον, καὶ τὸν
• πῶλον· καὶ δὴ ὁ ἔχων θρόνον τὸν Οὐρανόν,
• ἐπιβιβηκώς τῷ πῶλῳ, εἰσέει τὴν Ἱερουσαλήμ·
• Οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑβραίων καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ
• ῥίπτουν αὐτῷ τὰ ἱμάτια, καὶ κλάδους φοινίκων·
• τοὺς μὲν, κόπτοντες, ἄλλους δὲ, ταῖς χερσὶ περιφέροντες,
• ἐδῶν αὐτὸν προεμπόντες· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ
• Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
• Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ· Τοῦτο δὲ
• γίγνεται, τὰς ἐκείνων γλώσσας κινῶντος τοῦ
• παναγίου Πνεύματος εἰς αἶνον καὶ εὐφημίαν
• Χριστοῦ· ἐδήλουν δὲ, διὰ τῶν Βαΐων, οἶονε
• τῶν κλάδων, (Βαῖον γὰρ παρ' Ἑβραίοις ὁ ἀπαλὸς
• κλάδος λέγεται) τὴν κατὰ θανάτου τοῦ Χριστοῦ
• προσημαινόντων νίκην· Εἰσὼς γὰρ ἦν, τοὺς
• νικητὰς ἀγώνων, ἡ πολέμων τιμῶν, κλάδοις
• δένδρων αἰθαλλῶν, ἐν ταῖς ἐπινικίαις προπομπαῖς
• τιμαῖσθαι καὶ περιάγεσθαι· Ἡνίσσετο δὲ ὁ πῶλος,
• τὸν ἐξ ἐθνῶν ἡμᾶς λαόν, ἐφ' οὗ, κεκαθηκώς ὁ
• Χριστός, καὶ ἐπαναπαυθεὶς, τροπαιοῦχος καὶ
• νικητὴς, Βασιλεὺς τι πάσης τῆς γῆς ἀνηγόρευται·
• Περὶ ταύτης τῆς Ἑσπρῆς καὶ ὁ Προφήτης
• ἔλεγε Ζαχαρίας· Χαῖρε σφόδρα, ὕψις Σιών·
• ἰδοὺ ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοὶ πρῶτος,
• καὶ ἐπιβιβηκώς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον ὄνου,
• υἱὸν ὑποζυγίου· καὶ ὁ Δαυὶδ πάλιν περὶ τῶν
• Παίδων· Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
• κατηρώσῃ αἶνον· Ἀλλ' αἰσάντες, φησί, τοῦ
• Χριστοῦ, ἐσείσθη πᾶσα Ἱερουσαλήμ, καὶ
• εἰς ἄμυναν οἱ ὄχλοι ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων
• διεραβισθέντες, ἐσκόπουν αὐτὸν ἀνελθῆναι·
• Ὁ δ' ἐλθὼν κρυπτόμενος, καὶ φαινόμενος,
• καὶ διὰ παραβολῶν ἐλάλει αὐτοῖς.

• Ἡ ἀφάρτω σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός
• ἡμῶν, νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν
• παίησον, καὶ τὴν σὴν ἐναργὴ κατὰ θανάτου
• νίκην, τὴν φαιδράν σου καὶ ζωφόρον Ἀνάστα-
• σιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ 7. Ὁ Εἰρμός.

• Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμαίους
• σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών,
• οἷς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσε· ὑπερ-
• ὕμνητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων, ἐν
• λογισμῷ εἰ.

Τροπάρια.

• Ὁνουπετοῦντες οἱ λαοὶ, καὶ σὺν Μαθηταῖς
• γεγηθότες, μετὰ βαίων Ὡσαννά, τῷ Υἱῷ

Δαυὶδ ἔκραζον· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Παῖδοι ἀπειρόκακος πληθὺς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις, θεοπρεπῶς σε Βασιλεῦ, Ἰσραὴλ καὶ Ἀγγέλων ἀνύμνησεν· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετά βαΐων σε Χριστέ, κλαῖδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη, εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ἐβόα τε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὤδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ὑψοφραίνθητι Ἱερουσαλήμ· πανηγυρίσατε
- οἱ ἀγαπῶντες Σιών· ὁ βασιλεύων γάρ
- εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἡλ-
- θεν· εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ, ἐκ προσώπου
- αὐτοῦ, καὶ βοάτω· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε
- τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Νέον πῶλον ἐπιβεθηνῶς, ὁ Βασιλεὺς σου Σιών, ἐπέστη Χριστὸς· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, εἰδῶλων πλάνην λῦσαι, καὶ τὴν ἀκαθεκτον ὁρμὴν ἀναστῆλαι, πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεὸς σου, χαῖρε Σιών σφόδρα, ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστὸς· οὗτος ὡς γέγραπται πρᾶϋς, καὶ σωζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν ἦλθεν, ἐπὶ πώλου, ἵππειον θράσος ὀλέσων ἐχθρῶν, μὴ βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανίζεται θείων περιβόλων, τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν· τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπεὶ περ οἶκον, σπηλαιον ἀπειργάσατο ληστικῶς ἐκ καρδίας τὸν Λυτρωτὴν ἀπώσαμενον· ὃ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταβασία. Εὐφραίνθητι Ἱερουσαλήμ.

Ὤδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστή-
- σασθε ἑορτήν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε
- μεγαλύνωμεν Χριστὸν, μετὰ βαΐων καὶ κλα-
- δων, ὕμνοις κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ
- ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; Γραφεῖς, καὶ Ἱερεῖς, τί κενὰ ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες, ὃ Παῖδες μετὰ βαΐων καὶ κλαδῶν, ὕμνοις κραυγάζουσιν· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν;

Οὗτος ὁ Θεός, ὃ παρόμοτος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν ὁδὸν ἐξευρὼν, δέδωκεν τῷ ἡγάπημένῳ Ἰσραὴλ· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συναναστράφη ὀφθείς· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὅξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότου· ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σωσαι τοὺς κρᾶζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Καταβασία. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός, ἡμῶν, ψαλλόμενον τὸ αὐτὸ καὶ μόνον, ἐκ γῆ.

Ἐἰς τοὺς Ἀδελφούς, ἱσταμένῳ Στίχ. ε'. καὶ ψαλλόμεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρά, δευτεροῦντες τα πρώτα δύο.

Στιχηρά Ἰσομέλεια. Ἦχος δ'.

Ο πλείστος ὄχλος Κύριε, ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλαδούς, ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐβάσταζον· οἱ προάγοντες δὲ καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον λέγοντες· Ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δίς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελλοντός σου εἰσεῖναι, εἰς τὴν μέγαν Πόλιν Κύριε, τὰ κλαδὴ τῶν φυτῶν οἱ λαοὶ ἐβάσταζον, σὲ ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, ὀρῶντές σε ἐπὶ πώλου καθήμενον, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουθὶμ ἐθεώρουν· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐβόων· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐλθὼν, καὶ πάλιν ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Εξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί, καὶ θαύσασθε σήμερον, τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐπὶ πώλου εὐτελοῦς, τὴν Ἱερουσαλήμ προσεπιθαίνοντα· γενεὰ Ἰουδαίων, ἀπίστε καὶ μοιχαλὶς, δεῖρο, θέασαι, ὃν εἶδεν Ἡσαΐας ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς παράγονμενον, πῶς νυμφεύεται ὡς σῶφρονά, τὴν νέαν Σιών, καὶ ἀποβάλλεται τὴν πατάκριτον συναγωγὴν· ὡς ἐν ἀφθάρτῳ δὲ γάμῳ καὶ ἑμιάντῳ, ἀμίαντοι συνέδραμον εὐφημοῦντες, οἱ ἀπειρόκακοι Παῖδες μετ' ὧν ὑμνοῦντες βοήσωμεν, ὕμνον τὸν Ἀγγελικόν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, τῷ ἔχοντι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ ἐκουσίου Παθους σου, εἰς πίστῳσιν πάντων, προση-

δειξάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, τὸν μὲν Λάζαρον ἐν Βηθανίᾳ, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, τετραήμερον νεκρὸν ἀνέστησας, καὶ τυφλοῖς δὲ τὸ βλέπειν, ὡς φωτοδότης ἐδωρήσω Σωτήρ· καὶ εἰς τὴν Πόλιν τὴν ἀγίαν, μετὰ τῶν σῶν Μαθητῶν εἰσῆλθες, καθήμενος ἐπὶ πώλου ὄνου, τὰ τῶν Προφητῶν ἐκπληρῶν κηρύγματα, ὡς ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ ἐποχούμενος· καὶ παῖδες Ἑβραίων μετὰ κλαδῶν καὶ βαίῶν προὔπνιχον σοι. Διὸ καὶ ἡμεῖς, κλάδους ἐλαίων βασταζόντες καὶ βαῖα, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Κύριε, ποῦ θέλεις, ἐτοιμάσωμεν σοι φαγεῖν τὸ Πάσχα; ὁ δὲ ἀπέστειλεν αὐτοὺς· Ἀπελθετε εἰς τὴν ἀπέναντι κώμην, καὶ εὑρήσετε ἄνθρωπον, κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, καὶ τῷ αἰκοδεσπότη ἔπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέγει· Πρὸς σέ παῶ τὰ Πάσχα, μετὰ τῶν Μαθητῶν μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἡ δὲ Λειτουργία γίνεται ἔξω τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ἡ Κατήχησις.

— — — — —

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ψάλλομεν τὰ παράνα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεξιῶς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὐροσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Θλίψεν καὶ ὀδύνην εὖρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Εὐαρσετήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. Ταῖς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐκάντιον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ Παύλου.

Δόξα.

Συνταφέντες σοι διὰ τῆς Βαπτίσματος. Σελ. 336.

Καὶ νῦν. Τὸ Κοντάκιον.

Τῷ θρόνῳ ἐν Οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ. Σελ. 338.

Τὸ Τρισάγιον· καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Δ'. 4.

Αδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· παλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὰ ἐπιεικῆς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰ-

ρήνῃ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα αἰνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴτις ἀρετὴ καὶ εἴτις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἤκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

Καὶ καθέξῃς ἡ Δεῖα Λειτουργία τοῦ Χρυσόστομου.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἰς τὴν τράπεζαν γίνεται παράκλησις τοῖς Ἀδελφοῖς· ἐσθίωμεν γὰρ ἰχθύας.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκτίραξα, ἐσθίωμεν Στίχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου καὶ ἀγαλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ· ἰδοὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς σου παραγέγονεν ἐν δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ Παῖδων ἀνυμνούμενος· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, πληρῶσαι τὴν γραφὴν· καὶ πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα, τοὺς δὲ χιτῶνας ὑπεστρώνουν αὐτῷ, γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ τὰ Χερουβὶμ βραχ' ἀπαύστως· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὕμνου-
μενος· ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέδωκε ἐπὶ
τῷ λώ, ἀρετικῶς Ἀγαθὸ καὶ Παῖδες σε ἀν-
ίμνουσιν· Θεοπρεπῶς· Ἰουδαῖοι ἐβλάσφημον
εἰς τὸ ἀκαθέκτον τῶν ἐθνῶν, ἡ κα-
δεδρα τοῦ πώλου προετύπον, ἐξ ἀπιστίας εἰς

πίστιν μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ
μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα· Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών.

Καὶ νῦν· Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος.

Ἔσδοτος· καὶ τὸ Προκειμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι
Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ Δείας Ἑορ-
τῆς εἰς Δεῖαν μεταδάντες Ἑορτὴν, πρὸς
σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων, πιστοὶ
συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον· καὶ τοῦτον
ὑπὲρ ἡμῶν, πάθος ὑφισταίμενον, κατοπτρεύσω-
μεν ἐκούσιον· αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστῶν-
τες ἀναμέλψωμεν, ἀρμόδιον ἀνακράζοντες· Ἡ
τῆς εὐσπλαγχνίας πηγὴ, καὶ τῆς σωτηρίας λι-
μὴν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἦχος γ'.

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶν-
τος· οὗτος Κριτὴς ἐστίν, ἐνθυμήσεων καὶ
ἐννοιῶν καρδίας· μηδεὶς εἰσέλθῃ πειραζών,
τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον· ἀλλ' ἐν πραότητι
καὶ φόβῳ, Χριστῷ προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν
ἐλεον, καὶ χάριν εὐρώμεν, εἰς εὐκαιρον βοή-
θειαν.

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς.

Συναγωγὴ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, ἡ τῷ ἰδίῳ
ἀνδρὶ, μὴ φυλάξασα πίστιν, τί κατέχεις
διαθήκην, ἧς οὐκ ἔς κληρονόμος; τί καυχᾶσαι
ἐν Πατρὶ, τὸν Υἱὸν ἀθετήσασα; τοὺς Προφῆ-
τας οὐκ ἐδέξω, τὸν Υἱὸν καταγγεῖλαντας; καὶ
τὰ ἴδια τέκνα αἰσχύνθητι, οὕτω βοῶντα· Ὡ-
σαννά τῷ Υἱῷ Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος,
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα· Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων.

Καὶ νῦν· Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν.

Ἀπολυτίκιον. Θεοτόκε Παρθένε· καὶ τὰ λοι-
πὰ πάντα μετὰ τῶν μετὰ τῶν, ὡς καὶ ἐν
ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς Ἑσπέρας.

Ἰστίον, ὅτι τὸ Θεοτόκε Παρθένη, ψάλλεται ἐν ὁ-
λαῖς ταῖς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς Κυριακαῖς, ὡς καὶ
ἐν τῇ παρουσίᾳ, μετὰ μέλους ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις
τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος, χύμα λέγεται.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΑΝ.

Ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τριώδιον, ποίημα τοῦ κυρίου Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Τῷ συντρίψαντι.

Ιωσήφ τὴν σωφροσύνην, μπεσώμεθα πιστοί· γινώμεν τὸν τιμήσαντά, τὴν τῶν ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, πάσῃ φυλακῇ πολιτευσάμενοι δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Τῶν καλῶν ἡ ἀπραξία, ὁμοιωθῇ τῇ συκῇ· ταύτην οὖν ἐκκλίνωμεν, μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, τὴν συναγωγὴν φύλλοις πυκάζουσιν, προῦπογράφουσα.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου, ὑπογράφων Ἰωσήφ, λαϊκῶ κατατίθεται, ἀπεμπωλεῖται ὑπὸ τῶν συγγόνων, πάντα ὑπομένει ὁ αἰδῖμος, εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπία, ἐκφυγόντες ἀδελφοί, γινώμεν τὸ ὑπόδειγμα· μὴ ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, ὅτε, ἐπαναίγων ὁ φίλανδρος, ἦλθε πεινῶν ἐπ' αὐτήν.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἐπειγόμενος παθεῖν, θελὼν συνανέρχεται, τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, πρὸς τὸ ἐκαύσιον, Πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Καλληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι παθεῖν, ἔτοιμα γενώμεθα, πρὸς ἐμπαγμόν, πρὸς ἐμπροσμούς, πρὸς χλεύην, ὅπως τοῖς σ'χράντοις αὐτοῦ Πάθει, συνδοξασθῶμεν πιστοί.

Πάθη παθεσιν ἰᾶται, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν· θέλων γάρ προσίσταται, τῇ κατ' ἡμᾶς ἀνδρωπίνῃ οὐσίᾳ, τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ Παθήματα, ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα Πατρί.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῳ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μὲν ῥαβδος Μωϋσεως, καὶ ἡ ῥαβδος Ἀαρὼν, ξένην μεταποίησιν, καὶ ὑπὲρ νοῦν οἰκονομίαν ἔσχον· σοῦ δὲ ἡ νηδὺς Θεογεννήτρια, τόκον καινίζει καινόν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς συκῆς τὰ ἐγκλήματα, μή σε προφθάσῃ, ἀλλ' εὐκάρπους σπασθῇ, καρδίας αὐ-

λαξί ψυχῇ, τῷ ποιητῇ σου Χριστῷ ἀγαγεῖν, ἐν μετανοίᾳ αὐτῷ προσκομίζουσα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ δοξασθέντα.

Σωφροσύνη, κοσμήσαντες τὸν βίον, καὶ φρονήσει, φυλαξάντες τὴν πίστιν, δικαιοσύνης τρόπους πορισώμεθα, ἵνα ἐν ἀνδρείᾳ, συνακολουθῶντες, Χριστῷ συσταυρωθῶμεν.

Ἀλλὴν Εὐάν, εὐρὼν τὴν Αἰγυπτίαν, οὐκ ἐκλάπη, πρὸς αἰνοσιουργίαν, ὁ Πατριάρχης Ἰωσήφ· ἀλλ' ἔστησεν, ὥσπερ πε ἀδάμας, ὑπὲρ τῶν παθῶν, μὴ αἰλοῖς τῆς ἀμαρτίας.

Ἀραδεῖον, ταῦ βίαι τὰς πορείας, ὁ Σωτὴρ μου, ἐπείναςας βουλήσει, τὴν σωτηρίαν πάντων ἐφίεμενος· πεῦτ' γὰρ ἐπείνας, τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν ἐκ σοῦ ἐποσφαλέντων.

Ο Προπάτωρ, γευσάμενος τοῦ ξύλου, ὡς ἐγνώσθη, γυμνὸς κατησχυμένος, φύλλα συκῆς λαβὼν περιεζώσατο· τὴν συναγωγὴν γὰρ, ἀπογυμνωθεῖσαν, Χριστοῦ προδιετύπου.

Ετοιμάζου, ψυχὴ πρὸ τῆς ἐξόδου, εὐτρεπίζου, πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον· καὶ τῷ Χριστῷ παθεῖν διὰ σέ σπευδοντι, ἵνα σέ δοξάσῃ, σπεύσον συμπαθεῖν, καὶ θανεῖν καὶ σταυρωθῆναι.

Ἡ ὡς μὴ φρίξῃ ὁ θάνατος Σωτὴρ μου; πῶς μὴ πτήξῃ, ὁ Ἄδης συναντῶν σοι, κατ' εὐδοκίαν πρὸς τὸ Παθος σπεύδοντι, καὶ ὑπὲρ αἰδίων, δίκαιον ὁρῶν σε, παθεῖν ἐληλυθότα;

Ἰοῦ Λαζάρου, τὴν ἐγερσιν ὁρῶντες, Ἰουδαῖοι, Ἰερεῖς καὶ Λεῖται, συνωμοσίαν φθόνῳ συσκευάσαντες, δόλῳ προδοσίας, τὸν Χριστὸν προιδίδουν, εἰς θάνατον Πλάτῳ.

Ἡ Ἀμνάς σου, καὶ δούλη καὶ Παρθένος, πρὸς τὸ Παθος, ὁρμῶντά σε ἐρώσα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενα, τὸν καλὸν Ποιμένα, σπλαγγχοῖς μητρικοῖς, ἐπὶ σοὶ προσωδυνᾶτο.

Δόξα Πατρί.

Ως Μονάδα, τῇ οἰσίᾳ ὕμνῳ σε, ὡς Τριᾶδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ Υἱέ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἀναρχον τὸ κράτος, τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσωπεῖ σε, Χριστὲ ἡ Θεοτόκος, ἱκετεύει, τῶν Μαθητῶν ὁ δῆμος· τὴν σὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ τοὺς αἰκτιζομένους σου, χάρισαι πλουσιῶς, ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Ἀλλότριον τῶν ἀσέμνων ἡ σωφροσύνη, καὶ ξένον τοῖς δικαίοις ἡ παρανομία· Ἰωσήφ δὲ ὁ μέγας, ἐξέκλινε τὴν ἁμαρτίαν καὶ σω-

φρεσύνει ἐχρημάτισεν εὐκὴν, καὶ τύπος ὄντως Χριστοῦ.

Ἄλλοτριον τῶν ἀνόμων ἡ εὐνομία, καὶ ξένον τοῖς ἀπίστοις ἡ Θεογνωσία. Ἰουδαῖοι δὲ ταῦτα, ἀπέψαντο δι' ἀνομίαν· διὰ καὶ μόνοι ἐκκληρώσαντο, καθάπερ ἡ σικκὴ τὴν ἀράν.

Πείνασε τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν, ζωῆς ὑπάρχων ἄρτος, ὁ Χριστὸς καὶ Θεὸς μου· ὡς συκὴν δὲ προφθάσας, τὴν ἀκαρπὸν συναγωγὴν, φύλλοις κομῶσαν νομικοῖς αὐτὴν, ὡς εἶδε κατηράσατο.

τὴν νομικὴν ἀκαρπίαν προκατηράσω, ὡς φύλλα ἐξανθούσαν, τοῦ γράμματος σκιώδη γνώμην, τοὺς καρποὺς δὲ τῶν ἔργων οὐκ ἔχουσιν δι' ἀνομίαν, ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς τῆς χάριτος, υἱοὺς Σωτῆρ ἐυλόγησον.

ῥάβδος μὲν Μωϋσέως τοπρὶν εἰς ὄφιν, ἡ Ἀαρὼν δὲ ῥάβδος, εἰς χλωρὴν μετεβλήθη, καὶ ἐξήνθησε φύλλα, ἡ ἀκαρπὸς καὶ ξηρανθεῖσα· συναγωγὴ δὲ ἡ παράνομος, εἰς ἀκαρπὸν μετήχθη συκῇν.

τοίμαζε Ἰουδαία τοὺς ἱεροὺς σου, εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς Θεοκτονίαν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πρᾶγς, καὶ ἡσυχος ἐπὶ τὸ Παῖθος, ἄμνος ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ.

ποδεξαι Ἰουδαία τὸν Βασιλέα· ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ Παῖθος, ἔρχεται ἐκουσίως, ἵνα

πάθῃ καὶ σῶσῃ, τοὺς κραζόντας ἀκαταπαύστως· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Σταυρῷ σώσαι τὰ σύμπαντα.

Μετέστρεψεν Ἰουδαία τὰς ἐορτάς σου εἰς πένθος ὁ Δεσπότης, κατὰ τὴν προφητείαν· Θεοκτόνος γὰρ ὤφθη, τοῦ στρέψαντος ποτὲ τὴν πέτραν, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς ὕδατα, καὶ λίμνας καθὼς ψαλλεὶ Δαυὶδ.

Δόξα.

Ἄλλοτριον τοῖς ἀνόμοις τὸ σὲ δοξάζειν, τὴν ἀναρχὸν οὐσίαν, Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν· δι' ἧς ὁ σύμπας Κόσμος ἠδράσται, τῷ νεύματι τοῦ Θεοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προσάγομεν εἰς πρεσβείαν τὴν Θεοτόκον· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσον, Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ τῆς λαμπρότητος ἀξιώσον, Σωτῆρ τῆς Ἀναστάσεώς σου.

Ἰστίον, ὅτι κατὰ τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Ἑβδομάδα, ἅπαξ πληροῦμεν τὸ Ψαλτήριον, καὶ λέγομεν τῇ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, εἰς τὸν Ὁρθρὸν, Καθίσματα γ'. καὶ εἰς τὴν Τριθίκτην β', ἐμείως καὶ τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ· καὶ τελεῖται τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ· ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ στιχολογεῖται ὁ Ἀμωμος.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους εἰς Ἦχον πλ. δ'. τὸ, Ἀλληλουϊα· εἰδ' οὕτω, τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό·

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησιν γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρησιν ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κρᾶζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ τρίτου.

Ἔπειτα στιχολογοῦμεν τὸ Ψαλτήριον, μετὰ τῶν μετανοιῶν. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν, τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Τὰ Πάθη τὰ σεπτά, ἡ παροῦσα ἡμέρα, ὡς φῶτα σωστικά, ἀνατέλλει τῷ Κόσμῳ· Χριστὸς γὰρ ἐπείγεται, τοῦ παθεῖν ἀγαθότητι· ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιέχων, καταδέχεται, ἀναρτηθῆναι ἐν ξύλῳ, τοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὁμοιον.

Ἄρατε Κριτᾶ, ἐν σαρκὶ πῶς ὥραϊθης, καὶ ἔρχη ὑπ' ἀνδρῶν, παρανόμων κτανθῆναι, ἡμῶν τὸ κατάκριμα, κατακρίνων τῷ πάθει σου. Ὅθεν αἰνεσιν, μεγαλωσύνην καὶ δόξαν, ἀναπέμποντες, τῇ ἐξουσίᾳ σου Λόγε, συμφῶνως προσφέρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετά τὴν γ'. Στιχολογ. ἑτερόν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν, καὶ Λόγον.

Τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου ταῖς ἀπαρχαῖς, ἡ παροῦσα ἡμέρα λαμπροφορεῖ. Δεῦτε οὖν φιλόστοιχοι, ὑπαντήσωμεν ἅμασιν· ὁ γὰρ ἡτίστης ἔρχεται, σταυρόν καταδέξασθαι, ἵτασμός καὶ μαίσιγας, Πιλάτῳ κρινόμενος· ὅθεν καὶ ἐκ δούλου, ράπισθεις ἐπὶ κόρρης, πάντα προσίσταται, ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Φιλάνθρωπε Χριστέ ὁ Θεὸς τῶν πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραντα Πάθη σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξωθῆναι· καὶ λέγει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπαναγών ὁ Ἰησοῦς.

Μετά δὲ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸ ἐπομενον Τριῳδion, τοὺς Εἱρμούς ἀνά β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνά δ'. ὕστερον δὲ πάλιν, Καταβασίαι αἱ αὐτοὶ Εἱρμοί, ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Τριῳδion, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Ποίημα ἑορμαῖ Μοναχοῦ.

Ωδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

- Τῷ τῇν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν
- θείῳ αὐτοῦ προσταγμάτι, ἀναξηράναν
- τι, καὶ πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην
- λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυριῷ ἄσωμεν· ἐνδοξῶς
- γὰρ δεδοξασται.

Τροπάρια.

Ἐκ τῆς ἀπόρρητος, Λόγου Θεοῦ κατάθεσις, ὅπερ Χριστὸς αὐτὸς ἐστὶ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τὸ Θεὸς οὐχ ἄρπαγμόν, εἶναι ἡ γησάμενος, ἐν τῷ μορφοῦσθαι δούλον, δακνύει τοῖς Μαθηταῖς· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Διακονῆσαι, αὐτὸς ἐλήλυθα, οὗ τὴν μορφήν ὁ Πλαστουργός, ἐκὼν περίκειμαι, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι, θείναι ἐμήν τε αὐτοῦ, ψυχὴν ἀντίλυτρον, ὁ ἀπαθὴς Θεότητι.

Καταβασία. Τῷ τὴν ἄβατον.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο, τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρην, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Ὁ Οἶκος.

Επὶ τῷ ὀδυρμῷ νῦν προσθήσωμεν ὀδυρμόν, καὶ ἐκχέωμεν δάκρυα, μετὰ τοῦ Ἰακώβ συγκοπτόμενοι, Ἰωσήφ τὸν αἰοίδιμον καὶ σώφρονα, τὸν δουλωθέντα μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν δὲ ἀδούλωτον συντηροῦντα, καὶ Αἰγύπτῳ παντὸς κυριεύσαντα· ὁ Θεὸς γὰρ παρέχει τοῖς δούλοις αὐτοῦ, στέφος ἄφθαρτον.

Συναξάριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ, μνηίαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου, καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης Συκῆς.

Στίχοι εἰς τὸν Πάγκαλον Ἰωσήφ.

Σώφρων Ἰωσήφ, δίκαιος κράτωρ ὦφθη,
Καὶ σιτοδότης ὧ καλῶν θημωνία!

Ἕτεροι, εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν Συκὴν.

Τὴν Συναγωγὴν, συκὴν Χριστὸς, Ἑβραίων,
Καρπῶν ἄμοιρον πνευματικῶν εἰκάζων,

Ἀρᾷ ξηραίνει· ἥς φύγωμεν τὸ πάθος.

Απὸ τῆς σήμερον ἄρχονται τὰ ἅγια Πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος. Οὗτος μὲν οὖν υἱὸς ἦν ὕστερος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐκ τῆς Ῥαχὴλ αὐτῷ γεννηθείς, παρὰ δὲ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν φθονηθεὶς ἐκ τινων ὀνειράτων, πρῶτον μὲν εἰς ὄρυγμα λάκκου κρύπτεται, καὶ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ παρὰ τῶν παιδῶν, ἀπάτη διὰ τοῦ ἡμαγμένου ἱματίου κλέπτεται, ὡς ὑπὸ θηρίου ἐβρώθη. Εἴτα τριάκοντα ἀργυρίοις πιπράσκειται τοῖς Ἰσμαηλίταις, οἵτινες πάλιν ἀπεμπωλοῦσι τοῦτον Πεντεφρῇ τῷ ἀρχιευνούχῳ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων Φαραῶ. Ἐπιμανείσης δὲ τῆς κυρίας αὐτοῦ ἐπὶ τῇ σωφροσύνῃ τοῦ νεανίσκου, ἐπεὶ μὴ τὸ παράνομον πράξει ἠθέλησε, τὸν χιτῶνα καταλιπὼν, ὤχητο. Ἡ δὲ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ διαβάλλει αὐτόν, καὶ δε-

σμά καὶ φυλακὴ πικρὰ τοῦτον δέχεται. Εἴτα διὰ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ὀνειράτων ἐξαίγεται, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἐμφανίζεται, καὶ κύριος πάσης τῆς Αἰγύπτου καθίσταται. Αὐτὸς δὲ διὰ τῆς σιτοδοσίας, τοῖς ἀδελφοῖς φανερός γίνεται, καὶ τὸ σύμπαν τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀρίστως διαγαγὼν, ἐν Αἰγύπτῳ θνήσκει, μέγας ἐπὶ σωφροσύνῃ πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ καλοῖς γνωριζόμενος. Εἰκὼν δὲ οὗτος Χριστοῦ, ἐτι καὶ ὁ Χριστὸς παρὰ τῶν ὁμοφύλων Ἰουδαίων φθονεῖται, καὶ παρὰ τοῦ μαθητοῦ τριάκοντα ἀργυρίοις πιπράσκειται, καὶ εἰς τὸν ζοφῶδη καὶ σκοτεινὸν λάκκον, τὸν τάφον ἐγκλείεται· καὶ αὐτὸς ἀναστὰς ἀναβράγεις, βασιλεύει τῆς Αἰγύπτου, κατὰ τῆς ἀμαρτίας δηλαδὴ πάσης, καὶ κατὰ κράτος ταύτην νικᾷ, τοῦ Κόσμου τε παντὸς ἄρχει, καὶ φιλανθρώπως ἐξωνεῖται ἡμᾶς διὰ τῆς μυστικῆς σιτοδοσίας, ὡς ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν δεύς, καὶ ἐτι τρέφει ἡμᾶς οὐρανίῳ ἄρτῳ, τῇ αὐτοῦ ζωηφόρῳ σαρκί. Κατὰ τοῦτον οὖν τὸν λόγον, ὁ Πάγκαλος Ἰωσήφ ἀρτίως παραλαμβάνεται.

Ἐνταυτῷ δὲ καὶ τῆς ξηρανθείσης Συκῆς μνηίαν ποιούμεθα. Διότι οἱ θεῖοι Εὐαγγελισταί, ὁ Ματθαῖος δηλαδὴ, καὶ ὁ Μάρκος, μετὰ τὴν τῶν Βαίῶν διήγησιν, ἐπιφύρουσιν· ὁ μὲν Μάρκος· « Τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὐρήσῃ τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἰλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν, εἰμὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων· καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι ». Ὁ δὲ Ματθαῖος· « Πρωτὰς δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰμὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ ». Συκὴ οὖν ἐστὶν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων, ἐφ' ἣ μὴ τὸν ἀνήκουτα καρπὸν ὁ Σωτὴρ εὐρηκώς, εἰ μὴ μόνον τὸ σκιάζον τοῦ νόμου, καὶ τοῦτο ἀφείλετο ἀπ' αὐτῶν, ἀργὴν παντάπασιν ἐργασάμενος. Εἰδέ τις ἔροιτο, διὰ τί τὸ ἄψυχον ξύλον ξηρὸν γέγονε, τὴν κατάραν λαβὼν, μὴ πταῖσαν; μανθανέτω, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ὀρώντες τὸν Χριστὸν αἰὶ πάντας εὐεργετοῦντα, μή τινα δὲ τὸ τυχὸν λυπηρὸν ἐργασάμενον, ἐνόμιζον μόνον δυνάμει ἔχειν εὐεργετεῖν, κακοποιεῖν δὲ οὐ· φιάνθρωπος δὲ ὢν ὁ Διοπάτης, οὐκ ἠθέλησεν ἐπ' ἀνθρώπῳ δεῖξαι καὶ τοῦτο δύνασθαι. Ἰνα τοίνυν πείσῃ τὸν ἀχάριστον δῆμον, ἐτι ἔχει δυνάμειν καὶ πρὸς τιμωρίαν ἀρκοῦσαν, ὡς δὲ ἀγαθός, οὐ βούλεται, εἰς ἄψυχον καὶ ἀναίσθητον φύσιν τὴν τιμωρίαν ἐργάζεσθαι. Ἀμα δὲ καὶ ἀπόρρητός τις λόγος ἐστὶ, παρὰ γερόντων σοφῶν εἰς ἡμᾶς διαφοιτήσας, ὡς φησὶν ὁ Πηλουσιώτης Ἰσίδωρος· ἐτι τὸ ξύλον τῆς παραβάσεως τοῦτο ἦν, οὗ καὶ τοῖς φυλλοῖς εἰς σκέπην οἱ παραβάτες ἐχρήσαντο. Ὅθεν καὶ κατηράθη παρὰ Χριστοῦ φιλανθρώπως, ἐπειδὴ τότε τοῦτο οὐκ ἔπαθε, μηκέτι καρπὸν ἐ-

νιγκῆν αἴτιον ἀμαρτίας. Ὅτι δὲ ἡ ἀμαρτία πρὸς τὴν σικκὴν ἀπεικάζεται, εὐδὴλον· ἔχει γὰρ τὸ γλυκεῖον τῆς ἡδονῆς, τὸ κολλητικὸν τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὸ τραχύον ὕστερον καὶ δριμύσσον διὰ τῆς συνειδήσεως. Πλὴν τοῖς Πατράσις ἐνταῦθα ἡ τῆς συκῆς ἱστορία, διὰ μετένυξιν τίθεται, ὡς ὁ Ἰωσήφ, διὰ τὸν τύπον φέρειν Χριστοῦ. Ἔστι δὲ συκὴ ψυχὴ πᾶσα, παντὸς πνευματικοῦ καρποῦ ἄμοιρος· ἐν ἡ πρωίας, κατὰ τὴν παροῦσαν δηλαδὴ ζωὴν, μὴ εὐρίσκων ὁ Κύριος ἀνάπαυσιν ἐπ' αὐτήν, ξεραίνει αὐτήν δι' ἀρᾶς, καὶ εἰς τὸ αἰώνιον παραπέμπει πῦρ, καὶ στήλη τις ἵσταται κατεξηραμένη, δειμαίνουσα τοὺς μὴ πράσσοντας τὸν ἀνήκοντα τῆς ἀρετῆς καρπὸν.

Ταῖς τοῦ Παγκάλου Ἰωσήφ πρεσβεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**φριξε Παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον
- **Ε**ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα, καὶ εἴξε τὸ
- τραφεὲν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκράματον πῦρ.
- Ἀειζῶου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμίλπετο· Τὸν Κύριον πάντα
- τὰ ἔργα ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Υμᾶς μὲ τότε Μαθηταῖς, πάντες γινώσκονται εἰ ταῖς ἐμαῖς ἐντολαῖς τηρήσετε, φησὶν ὁ Σωτὴρ τοῖς φίλοις πρὸς Παῖθος μολῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ πᾶσι· καὶ ταπεινά φρονοῦντες, ἀνυψώθητε· καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως ἔμπαλιν ὑμῖν, ἐθνικῆς ἔστω τὸ κρείττος ὁμογενῶν· οὐ κληρὸς γὰρ ἐμὸς, τυραννὶς δὲ γνώμη αὐθαίρετος. Ὁ οὖν πρόκριτος ἐν ὑμῖν εἶναι θεῶν, τῶν ἄλλων ἔστω πάντων ἐσχατώτερος· καὶ Κύριον γινώσκοντές με ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Ἐφριξε Παίδων εὐαγῶν.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**μεγαλυνας Χριστὲ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθεὶς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀγνοημάτων· ταύτην μακαρίζοντες,
- πᾶσαι γενεαί, σὲ μεγαλύνουμεν.

Τροπάρια.

Ρύπον πάντα ἔμπαθῇ, ἀπώσαίμενοι, ἐπάξιον τῆς θείας Βασιλείας, γνώμην ἀναλάβετε ἔμφρονα, τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις προέφης, ἡ πάντων σοφία, ἐν ἡ δοξασθήσεσθε, λάμποντες ἡλίου τηλαυγέστερον.

Αφορώντες εἰς ἐμὲ, εἶπας Κύριε τοῖς σεαυτοῦ Μαθηταῖς, μὴ φρονεῖτε ὑψηλὰ, ἀλλὰ συναπαίχθητε τοῖς ταπεινοῖς· ἐμὸν ὅπερ πίνω, πίστετε ποτήριον, ὅτι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς, ἐμοὶ συνδοξασθήσεσθε.

Καταβασία. Ἐμεγαλυνας Χριστὲ.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον, ψαλλόμενον ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα ἔκ ἐχω, ἵνα εἰσελθῶ ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά. Ἦχος α'.

Ερχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκαύσιον Παῖθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις διανοαῖς, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι' αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς· ἵνα καὶ συζησωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν βοῶντος αὐτοῦ· Οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν· καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Ἦχος πλ. α'.

Θθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Παῖθος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀφατον αὐτοῦ μακροθυμίαν δοξάσωμεν· ὅπως τῇ αὐτῇ εὐσπλαγχνίᾳ, συνεγείρη καὶ ἡμᾶς, νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Παῖθος, τῆς ἰδίας στηριζὼν Μαθηταῖς ἔλεγες, κατ' ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς· Πῶς τῶν ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὧν παλαι εἶπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ γέγραπται, εἰ μὴ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἰδοὺ γὰρ παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν ἐμπαιχθῆναι, οἱ καὶ σταυρῷ με προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες, ἐβδελυγμένον λογιῶνται ὡς νεκρόν· ὁμῶς θαρσεῖτε· τρίμερος γὰρ ἐγείρομαι, εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα, Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεός· τῷ Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψί-

στοις Θεῷ, κτλ. Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν· καὶ τὴν Ἐκφώνησιν.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. α΄.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἐξαρκούσα ἡ τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἡτεῖτό σοι προσκαίρου βασιλείας τιμὴν, τοῖς ἑαυτῆς δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης, ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πειν τοῖς φίλοις σου· ὁ ποτήριον πρὸ τούτων, πειν ὁ αὐτὸς ἔλεγες, αἵμαρτημάτων καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὸ τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς οἰκείους παιδεύων Μαθηταῖς, μὴ ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ κατάρχειν τῶν ἐλαχιστέρων· οὐχ οὕτω γὰρ ἔσται ὑμῖν, τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι πτωχὸς θείων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὖν ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γὰρ ἐληλύθα αὐτὸς, τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ διακονῆσαι, καὶ λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν τῶν βωόντων μοι, Δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας, προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἴγυπτίαν, εὐρών ὁ δράκων, διὰ ῥημάτων, ἔσπευδε κολακείαις, ὑποσκειλίσαι τὸν Ἰωσήφ· ἀλλ' αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἡσχύνετο, ὡς ὁ Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· τὸ Τρισάγιον· τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον μί. Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τὸ, Ἐπουράνιε Βασιλεῦ· καὶ ποιούμεν Μετανοίας τὰς γ'. μεγάλας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τῆς ἐσίου Ἐφραίμ, καὶ τὰς ἐτέρας μικραῖς ββ'.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστίον, ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι ἡ Τριδικτὴ Ὄρα μόνον στιχολογεῖται· ἡ Πρώτη δὲ καὶ ἡ Εὐνάτη αὐτὴ στιχολογεῖται, ἀλλὰ μόνον ψάλλονται τρίψαλμοι. Ἀναγινώσκεται δὲ καὶ τὸ Τετραευαγγέλιον σήμερον καὶ αὐρίου, καὶ πληροῦται τῇ Τετάρτῃ.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Ὁρῶν, εἰς τὴν Τριθέκτην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, προσπίπτομέν σοι, καὶ δεόμεθα σου Σωτὴρ τοῦ Κόσμου· Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς τῶν μετανοούντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρκϛ.

Ἐν τῷ ἐπιστρέφαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών.

Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 4.

Ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνί, πέμπτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἦμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἠνείχθησαν οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδον ὄρασιν Θεοῦ, πέμπτῃ τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Ἰεζεκιήλ, υἱὸν Βουζεὶ, τὸν Ἰερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαΐρον ἦρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλῃ μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἐξαστραίπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὄρασις ἡλεκτροῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὄρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς· καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὄρθια, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἐξαστραίπτων χαλκός, καὶ ἐλαφραί αἱ πτέρυγες αὐτῶν· καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν τεσσάρων, ἐχόμεναι ἐτέρα τῆς ἐτέρας· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ βαδίζειν αὐτά· ἕκαστον ἀπέναντι τοῦ προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ ὁμοιώσεις τῶν προσώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ

πρόσωπον λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον αἰετοῦ τοῖς τέσσαρσι· καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκαλύπτον ἐπάνω τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὐ ἂν ἦ τὸ πνεῦμα πορευόμενον, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὄρασις, ὡς ἀνθρώπων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον, τῶν ζώων· καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή· καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ ἀνέκαμπτον ὡς εἶδος τοῦ Βεζέκ. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς, ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς, καὶ ὁμοίωμα καὶ τὸ ποίημα αὐτῶν ἐν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν, καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά, οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς. Καὶ εἶδον αὐτά· καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο καὶ οἱ τροχοί. Οὐ ἂν ἦ νεφέλη, ἐκεῖ ἦν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι· ἐπορεύοντο τὰ ζῶα, καὶ οἱ τροχοὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς· διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκς'.

Εἴαν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Στίχ. Ἐάν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΘΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, ἡ συνήθης Στιχολογία τῶν, Πρὸς Κύριον. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσταῖμεν Στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐν τῷ Ὁρθρῷ εἰς τοὺς Αἵνους ὡς ἐφεξῆς, Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον Πάθος. Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν ἀκαρπίαν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δευτέραν Εὐὰν τὴν Αἰγυπτίαν.

Εἰσόδος, μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἑσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ρκς'.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Στ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. Α'. ι.

Ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἅμα Ἰακώβ τῷ πατρὶ αὐτῶν· ἕκαστος πανοικὶ αὐτῶν εἰσηλθοσαν· Ρουβὴμ, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰουδας, Ἰσασάχαρ, Ζαβουλὼν, Βενιαμὴν, Δαὶμ, καὶ Νεφθαλεὶμ, Γαδ, καὶ Ἀσὴρ· Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ ψυχαί, αἱ ἐξεληλυθούσαι ἐκ μηροῦ Ἰακώβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκεῖνη. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὐξήθησαν, καὶ ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίσχυον σφόδρα σφόδρα· ἐπλήθυνε δὲ ἡ γῆς αὐτοῖς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἕτερος ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ· Ἰδοὺ, τὸ ἔθνος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἰσχύει ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα αὐτούς, μήποτε πληθυνθῇ· καὶ ἡνέκα ἂν ἡμῖν συμβῇ πόλεμος, προστεθήσονται καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἐξελεύσονται ἐκ τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτούς ἐν ταῖς ἔργοις· καὶ ἠκοδόμησαν πόλεις ὀχυραὶς τῷ Φαραῶ, τὴν τε Πειθῶ, Ῥαμεσσή, καὶ τὴν Ὠν, ἣν ἐστὶν Ἡλιοπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσοῦτω πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἰσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βία· καὶ κατωδύνων αὐτῶν τὴν ζωὴν ἐν ταῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πληθῶ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν ταῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὧν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ ἔπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἑβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφόρα,

καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά· καὶ εἶπεν αὐταῖς· Ὅταν μαιούσθε τὰς Ἑβραίας, καὶ ὡσι πρὸς τὸ τίκτειν, εἰν μὲν ἄρσεν ἢ, ἀποκτείνετε αὐτό· εἰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαῖαι τὸν Θεόν, καὶ ἐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου· καὶ ἐζωογονοῦν τὰ ἄρσενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαῖας, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὅτι ἐποίησατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; Εἶπαν δὲ αἱ μαῖαι τῷ Φαραῳ· Οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἑβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὶν ἢ εἰσελθεῖν πρὸς αὐταῖς τὰς μαῖας, καὶ ἔτικτον. Εὖ δὲ ἐποίει ὁ Θεὸς ταῖς μαῖαις· καὶ ἐπλήθυνεν ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρκη.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἔτ. Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου.

Ἰωβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Ανθρώπος τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αὐσίτιδι, ὃ ὄνομα Ἰωβ· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, Θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος. Ἐγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς· καὶ ἦν τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα ἑπτακισχίλια, κάμηλοι τρισχίλια, ζεύγη βοῶν πεντακόσια, θῆλειαι ὄνοι νομαῖδες πεντακόσιαι, καὶ ὑπηρεσία πολλή σφόδρα, καὶ ἔργα μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὐγενὴς τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους, ἐποίουν πότον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, συμπαραλαμβάνοντες ἅμα καὶ τὰς τρεῖς ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ' αὐτῶν. Καὶ ὡς ἂν συνετελέσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰωβ, καὶ ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνίστάμενος τὸ πρῶτον, καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἓνα περὶ ἁμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Ἐλεγε γὰρ Ἰωβ· Μήποτε οἱ υἱοὶ μου ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν Θεόν; Οὕτως οὖν ἐποίει Ἰωβ πάσας τὰς ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ ἰδοὺ, ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστῆναι ἔναντι τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ Διάβολος ἦλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν παραγέγονας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ ἐμπερι-

πατήσας τὴν ὑπ' οὐρανὸν, πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ θηράποντός μου Ἰωβ; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, Θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος, καὶ εἶπεν ἐναντίον Κυρίου· Μὴ δωρεὰν Ἰωβ σέβεται τὸν Θεόν; οὐχὶ σὺ περιέφραξας τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι πάντων, ὧν ἔχει· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σου εὐλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδοὺ, πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ μὴ ἄψῃ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ἔτα τὸ, Κατευθυνθήτω· καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Ἡ αὕτη Ἀκολουθία τοῦ τε Ὁρθροῦ καὶ τῆς Λειτουργίας ὀφείλει γίνεσθαι καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, καὶ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ, ἀπαρλλάκτως ὡς σήμερον. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς τρισὶν ἡμέραις ἐσθίωμεν ξηροφαγίαν.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΔΕΥΤΕΡᾃ.

Εἰς τὸ ΑΠΟΔΕΙΞΝΟΝ.

Ψάλλομεν τὸ παρὸν Τριώδιον, ποίημα

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ β'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρόσχε, Οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκί, ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν, τῷ Χριστῷ πρὸς τὸ ὄρος, τῶν Ἐλαιῶν μυστικῶς, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον, ταπεινῆ μου καρδιά, τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολή, ἣν προεῖπε Χριστός, καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἐτοίμαζε, σεαυτὴν ὦ ψυχή μου, πρὸς τὴν σὴν ἐξοδὸν· ἡ παρουσία ἐγγίζει, τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ. Θεοτοκίον.

Ἀχραντε, Θεοτόκε Παρθέने, μόνῃ Πανύμνητε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος ὁ αὐτός.

- **Ι**δετε ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ πρὶν γενέσθαι τὸ πᾶν, καὶ πρὸ τοῦ στήναι τὴν γῆν καὶ τὸν Οὐρανόν, γινώσκων τὰ πάντα,
- ὡς ὅλος ὢν ἐν Πατρὶ, καὶ ὅλον φέρων ἐν ἐμοί.

Λόγω συνέστησα, τὸν Οὐρανὸν ἅμα τῇ γῇ· συνήμην γὰρ τῷ Πατρὶ· καὶ διὰ λόγου φέρω, τὸδε τὸ πᾶν, ὡς Λόγος σοφία καὶ δύναμις καὶ εἰκὼν, καὶ συνεργὸς καὶ ἰσουργός.

Τίς χρόνους ἔθετο; τίς ὁ αἰώνας συντηρῶν; τίς ὁ τὸ πᾶν ὀρίζων καὶ συγκινῶν; εἰμὶ ὁ ἀνάρχως, συνὼν αἰεὶ τῷ Πατρὶ, ὡς περ ἀκτὶς ἐν τῷ φωτί;

Ωτῆς ἀμέτρου σου, φιλανθρωπίας Ἰησοῦ! ἐγκώρισας γὰρ ἡμῖν, τῆς συντελείας ἀνωθεν τὸν καιρὸν, καλύψας τὴν ὥραν· τρανώσας δὲ τηλαυγῶς, τὰ ὑποδείγματα αὐτῆς.

Πάντα ἐπίστασαι, πάντα γινώσκεις Ἰησοῦ, ὡς ἔχων ὅλον ἐν σοί, τὸ πατρικὸν ἀξίωμα θεϊκῶς, καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα, ἐμφύτως φέρων ἐν σοί, τὸ συναῖδιον Πατρί.

Δέσποτα Κύριε, ὁ τῶν αἰώνων ποιετῆς ἀξιώσον καὶ ἡμᾶς, τῆς ἱεράς ἐκείνης τότε φωνῆς, ἀκοῦσαι καλούσης, τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Πατρὸς, εἰς Βασιλείαν Οὐρανῶν.

Δόξα.

Αναρχε ἀκτιστε, Τριάς, ἀμέριστε Μονάς, ἡ τρία οὖσα καὶ ἐν, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ὅς ὁ Θεός, προσδέχου τὸν ὕμνον, ἐκ τῶν πηλίνων γλωσσῶν, ὡς ἐκ στομάτων φλογερῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Σκῆνωμα ἅγιον, ὠφθης Παρθένε τοῦ Θεοῦ· ἐν σοί γὰρ τῶν Οὐρανῶν ὁ Βασιλεὺς, οἰκῆσας σωματικῶς, προῆλθεν ὡραῖος, τὸν ἄνθρωπον ἐν αὐτῷ, ἀναμορφώσας θεϊκῶς.

Κάθισμα. Ἦχος β'.

Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίᾳ κινούμενος Χριστέ, ἐκουσίως προέρχῃ τοῦ παθεῖν εὐεργέτα, θείων τῶν παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἀδῇ κατακρίσεως· διό σου τὰ τίμια ἀνυμνοῦμεν Παθήματα, καὶ δοξαζόμεν Σωτὴρ, τὴν ἁκραν σου πάντες συγκαταβάσιν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**γγέλαι καὶ Οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Πάντως ἤκουσας ψυχὴ, πῶς ὁ Χριστὸς ταῖς θείαις Μαθηταῖς αὐτοῦ, προαναφωνῶναι λίγων τὴν συντέλειαν· σὺ δὲ γνωῦσα τὸ τέλος, ἐτοιμάζου λοιπόν· καιρὸς ἐξόδου ἦκει.

Εἴγνωσ' ἄγρονε ψυχὴ, τοῦ πονηροῦ αἰκέτου τὸ ὑπόδειγμα· φοβοῦ καὶ μὴ ἀρμελεῖ τοῦ χαρίσματος, οὐδέ ξω, οὐχ ἵνα κατακρίψῃς εἰς γῆν, ἀλλ' ἵνα ἐμπορεύσῃ.

Φαιδρυνέσθω ἡ λαμπάς, ὑπερεκχεῖσθω ταύτης καὶ τὸ ἔλαιον, ὡς ταῖς Παρθένοις τότε ἡ συμπάθεια· ἵνα εὕρῃς ψυχὴ μου, τὸν νυμφῶνα τότε, Χριστοῦ ἀνεωγμένον.

Εν Σαββάτῳ τὴν φυγὴν, καὶ ἐν χειμῶνι λέγων ὁ Διδάσκαλος, τὴν τῆς ἐβδόμης ζάλην προαινιττεται, τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἐν ᾧ ὡς περ χειμῶν, τὸ τέλος ἐπανήξει.

Ως περ τάχος ἀστραπῆς διαρχομένης, οὕτω τότε ἔσεσθαι τὴν φοβερὰν ἐκείνην τοῦ Δεσπότη σου, παρουσίαν ψυχῆ μου, ἤκουσας· ἐτοίμη, λοιπόν γενέσθαι σπεῦσον.

Οταν ἔλθῃ ὁ Κριτὴς, ἐν χιλιάσι τότε, μυριάσι τε Ἀγγελικῶν ταγμάτων, καὶ Ἀνάμνων, ποῖος φόβος ψυχῆ μου; ποῖος τρόμος οἱμοί! γυμνῶν ἐστώτων πάντων;

Δόξα.

Εἰς Θεὸς οὖν ἡ Τριάς, οὐ τοῦ Πατρὸς ἐκστάντος εἰς υἰότητα, οὐδὲ Υἱοῦ τραπέντος εἰς ἐκπόρευσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ ἁμφοῖ, ὡς Θεὸν τὰ τρία, δοξαζῶ εἰς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς πρεσβείαις ὁ Θεός, τῆς Θεοτόκου δέχου τὴν εὐχὴν ἡμῶν· ἀντικατάπεμψον δὲ τὰ ἐλήη σου, ἐπὶ πάντας πλουσίως, καὶ τὴν σὴν παράσχου, εἰρήνην τῷ λαῷ σου.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,
- ἐν πυρὶ καὶ βᾶτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
- ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ηκουσας ψυχὴ, τοῦ Κριτοῦ προαναφωνοῦντος, καὶ διδάσκοντός τε, τῆς συντελείας τὸν χρόνον· ἐταίμαζε τὰ πρὸς τὴν ἐξοδὸν ἔργα, μήπως ὡς ἀδόκιμος, Θεοῦ ἐκριφῇς.

Απὸ τῆς συκῆς, ᾧ ψυχὴ, διδάσκου τὸ τίλος· ὅταν ἀπαλώσῃ τὰ φύλλα, καὶ ἐκφύῃ τοὺς κλάδους, θέρους ὥρα λοιπόν· καὶ σὺ ὅταν ταῦτα ἴδῃς, γινώθι ὅτι ἐπὶ θύραις ἐστίν.

Τίς ἐκτός σου ἄλλος, τὸν σὸν γινώσκει Πατέρα; ἢ τίς πλήν σου οἶδε, τὴν ὥραν ἢ

τὴν ἡμέραν; παρὰ σοὶ γὰρ οἱ θησαυροὶ τῆς
 γοφίας, πάντες ἐνυπάρχουσι Χριστέ ὁ Θεός.

Β ἰβλοὶ ἀνοιγῆσονται, τῶν τε θρόνων τεθέν-
 των, πράξεις διελέγχονται, γυμνῶν ἐ-
 γγώτων πάντων, οὐ μαρτύρων οὐ κατηγορῶν
 τaronτων· τετραχλησμένα γὰρ τὰ πάντα
 θεῷ.

Ερχεται ὁ πάντων Κριτής, ἀχθῆναι εἰς κρί-
 σιν, ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῶν Χερουβὶμ ἐφε-
 ρεύων, ὡς ὑπεύθυνος παραστῆναι Πιλάτῳ,
 καὶ πάντα παθεῖν, ἵνα σωθῇ ὁ Ἀδάμ.

Π᾿γγικε τὸ Πάσχα, ἡμῶν τὸ μέγα καὶ θεῖον·
 μετὰ δύο γὰρ ὁ Χριστὸς, προδιδάσκει ἡ-
 μέρας, τὴν τοῦ Πάθους προδιαγράφων ἡμέραν,
 ἐν ἣ τῷ Πατρὶ θῦμα προσάγεται.

Παρὰ τῷ Σταυρῷ σου, Σωτὴρ ἐστῶσα ἡ
 Μήτηρ, καὶ τὴν ἀδικόν σου σφαγὴν, κα-
 θορῶσα ἐβόα· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν, τὸ ἄδυτον
 ρέγγος, λάμπσον πᾶσιν Ἡλὶε τῆς δόξης τὸ φῶς.

Δόξα.

Ε Μονὰς ἀγία, Τριάς ἡ μία Θεότης, καὶ
 Τριάς Μονὰς ὁ Θεός, τρισυπόστατε φύ-
 ρις, ἡ ὁμότιμος καὶ ἀμέριστος δόξα, ρῦσαι τῶν
 ἀνδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχου τὴν Μητέρα, τὴν σὴν Χριστέ εἰς πρεσ-
 βείαν, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς, εἰρηνεύ-
 ης τὸν Κόσμον, καὶ κρατύνῃς τῆς βασιλείας
 τὰ σκῆπτρα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις σου συναΐψῃς
 εἰς ἓν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας
 τοῦ Ἀποδείπνου.

~~~~~

Τῇ ἈΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῇ ΤΡΙΤῇ.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Ἀλλη-
 ούϊα, μετὰ μέλους· ὁμοίως καὶ τὸ,

Τροπαρίον. Ἦχος πλ. δ'.

Δοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυ-
 κτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσῃ
 ρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσῃ ῥα-
 τυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ
 ἀτενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς,
 καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀνάστη-
 ον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός·
 καὶ τῆς Θεοτόκου, εὐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλ-
 λομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, ταῖς
 λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀ-
 ρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς
 αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου Παρθένοι, ἑτοιμοὶ εἰσ-
 ελθῶμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τῆς γάμους· ὁ γὰρ Νυμ-
 φίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρ-
 τον στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Βουλευτήριον Σωτὴρ, παρανομίας κατὰ σοῦ,
 Ἰερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαν-
 τες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰου-
 δαν· ὅθεν ἀναιδῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ
 σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς· Τί μοι φησὶ παρέ-
 χετε, κἀγὼ ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας
 ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ρῦσαι, Κύριε
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ
 Διδασκαλοῦ ὁ δυσμενής, κινεῖται βου-
 λεύεται, μελετᾷ τὴν παραδοσιν, τοῦ φωτός
 ἐκπίπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν
 πράσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχό-
 νην, αἰμοιβὴν ὧν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος,
 καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύ-
 τρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμά-
 των ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
 τὸ ἄχραντον Πάθος σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον.

Ὁ Πεντηκοστός· καὶ μετὰ τοῦτον, Συναπτὴ
 μικρά· εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ
 τὴν ἐκκοπὴν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ
 δοθέν σοι ταλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι ταλαί-
 πωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνω-
 μεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τί ῥαθυμεῖς ἀθλία ψυχὴ μου; τί φανταζῇ
 ἀκαιρῶς μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς
 πρὸς τὰ ρέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπάρτι,
 καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα· ὅως

καιρόν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡ-
μάρτηκά σοι Σωτήρ μὴ· μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ
τὴν ἄκαρπον συκὴν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός Χρι-
στὲ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγαίζουσαν· Μὴ
μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ αἰγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα
Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγ-
γελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχοι.

Τρίτῃ μεγίστῃ Παρθένους δέκα φέρει,
Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότη.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀναβαίνων εἰς τὰ Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ ἐπὶ τὸ Πάθος ἐρχόμενος, τὰς τοιαύτας πα-
ραβολὰς τοῖς ἰδίῳις Μαθηταῖς ἔλεγεν. Εἰσὶ δὲ ἅς καὶ
πρὸς Ἰουδαίους ἀπέτεινε. Τὴν γε μὴν τῶν δέκα Παρθέ-
νων παραβολὴν εἰς ἐλεημοσύνην προτρέπων εἰρηκεν, ὁμοῦ
διδάσκων, καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἅπαντας ἐτοιμοὺς εἶναι.
Ἐπειδὴ γὰρ περὶ παρθενίας πολλὰ διεξέειπε αὐτοῖς, καὶ
περὶ εὐνούχων· πολλὴν δὲ καὶ τὴν δόξαν τῇ παρθενίᾳ ἔ-
χει (μέγα γὰρ ἔστιν ὡς ἀληθῶς)· ἵνα μή τις τοῦτο τὸ
ἔργον κατορθῶν, ἀμελῇ τῶν ἄλλων, καὶ μάλιστα τῆς ἐ-
λεημοσύνης, δι' ἧς ἡ λαμπρὰ τῆς παρθενίας φαιδρύνεται,
εἰσάγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τὴν παραβολὴν ταύτην· καὶ
τὰς μὲν πέντε, φρονίμους ἀναγορεύει, ὡς, μετὰ τῆς παρ-
θενίας, καὶ πολὺ καὶ θαυσιλὲς τὸ τῆς ἐλεημοσύνης ἔλαιον
προβαλλομένης· τὰς δὲ πέντε, μωρὰς, ὡς καὶ αὐτὰς παρ-
θενίαν μὲν ἔχουσας, οὐ μὴν καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἀνά-
λογον· διὰ τοῦτο γὰρ μωραί, ὅτι τὸ μέγιστον κατορθώ-
σασαι, τοῦ ἐλάττονος ἡμέλησαν, καὶ οὐδὲν τῶν πορνῶν
διέφερον. Ὅτι ἐκείναι μὲν σωμάτων, αὐταὶ δὲ χρημά-
των ἠττήθησαν. Τῆς δὲ νυκτὸς τοῦ παρόντος βίου δια-
τρεχούσης, ἐνίσταξαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι, τούτῳστιν ἀπέ-
θανον· ὕπνος γὰρ ὁ θάνατος λέγεται. Καὶ καθυδουσῶν
αὐτῶν, κραυγὴ περὶ μίσσης νυκτὸς ἐγένετο, καὶ αἱ μὲν
θαυσιλῶς τὸ ἔλαιον προβαλλόμεναι, τῶν θυρῶν ἀναπετα-
σθεισῶν, συνεισῆλθον τῷ Νυμφίῳ· αἱ δὲ μωραί, μὴ ἄρ-
κοῦν τὸ ἔλαιον ἔχουσαι, μετὰ τὸν ὕπνον ἐζήτουν αὐτό.
Ἀλλ' αἱ φρόνιμοι, βουλόμεναι μὲν δοῦναι, μὴ δυνάμεναι
δὲ, πρὶν εἰσελθεῖν, ἀπεκρίναντο λέγουσαι· Μήποτε οὐκ
ἀρκίση ἡμῖν, καὶ ὑμῖν, πορεύεσθε πρὸς τοὺς πωλοῦντας,
τούτῳστι τοὺς πένητας, καὶ ἀγοράσατε· ἀλλ' οὐκ εὐκόλον·
μετὰ γὰρ τὸν θάνατον, τοῦτο οὐ δυνατόν. Ὁ δὲ καὶ ἐ-
πὶ τῷ Πλουσίῳ, καὶ τῷ Λαζάρῳ δείκνυσιν ὁ Ἀβραάμ,
πάντως. Ἀλλ' αἱ μωραί, προσιῶσαι ἀφώτιστοι, οὕτω
βῶσι, τὰς πύλας ἀράσσουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν ἡ-
μῖν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος, δι' αὐτοῦ τὴν φρικτὴν ἐκείνην
ἀπόφασιν δίδωσιν, Ἀπέλθετε, εἰπὼν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς· πῶς

γὰρ ἂν ἰδῇτε τὸν Νυμφίον, μὴ προῖκα ἔχουσαι, τὴν ἐ-
λεημοσύνην αὐτήν; Διὰ τοῦτον οὖν τὸν τρόπον, ἡ πα-
ραβολὴ τῶν δέκα Παρθένων ἐνταῦθα κεῖσθαι τοῖς Θεοφό-
ροις Πατράσιν ἐτάχθη, παιδεύουσα ἡμᾶς αἰεὶ ἐγρηγορέ-
ναι, καὶ ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὴν ὑπάντησιν τοῦ ἀληθι-
νοῦ Νυμφίου, διὰ τῶν ἀγαθῶν πρόξεων, καὶ μᾶλλον τῆς
ἐλεημοσύνης, ὅτι ἀδελφὸς ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα τοῦ τέλους·
ὥσπερ καὶ διὰ τοῦ Ἰωσήφ, σωφροσύνης ἀντιποιεῖσθαι,
καὶ διὰ τῆς συκῆς, καρπὸν πνευματικὸν προβάλλεσθαι.
Ὁ γὰρ ἔργον ἐν καὶ μέγιστον ἴσως ἂν ἐργαζόμενος, τῶν
δὲ ἄλλων καταφρονῶν, καὶ μᾶλλον τῆς ἐλεημοσύνης, οὐκ
εἰσέρχεται σὺν Χριστῷ εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν, ἀλλ'
ὑποστρέφει κατησχυμμένος· οὐδὲ γὰρ ἀνιαρώτερον, καὶ
αἰσχύνῃς ἀνάπλεων, παρθενίας ἡττωμένης χρημάτων.

Ἀλλ', ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων
ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλε-
κτῇ σου σύνταξον ποίμνη, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Εἴτα ψάλλομεν τὸ παρόν Διῶδιον, οὗ ἡ ἀκρὸς.

Τρίτῃ τε.

Ποίημα, Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ἡ. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς
- Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ
- βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐ-
- λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ράθυμίαν, ἀποθεν ἡμῶν, βαλλώμεθα, καὶ
φαιδραῖς ταῖς λαμπραῖς, τῷ ἀθανάτῳ
Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλο-
γεῖτε βῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰκανθίσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον
ἐν ἀγγείῳ, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες και-
ρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἱ-
σοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος
Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
Καταθασία. Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρή-
- σασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κηῖσασα·
- σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τροπάρια.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς, γρηγορεῖτε ἐφη-
σας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀγνοεῖτε
ἀποδοῦναι ἐκάστῳ.

Εν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιοῖς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδὼν μου τὰ πλήθη. Καταβάσι. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Εἴτα, τὸ Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα καὶ σῶσόν με.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱσταμέν. Στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα δύο Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'.

Εν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἐὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων· καθάρισον Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'.

Ο τῇ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάξας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὁμοιωθὴν μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος· τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσῃς μοι Δέσποτα· ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερόν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, καὶ βωόντων ἀπαύσως· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τοῦ κρύψαντος τὸ ταλάντον, τὴν κατὰ κρυσιν ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτει λόγον Θεοῦ· κατὰγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθῃς εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Αεὖτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος ταλάντον· ὁ μὲν σοφίαν κομίζετω, δι' ἔργων ἀγαθῶν· ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω· κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστὸς τῷ ἀμυνήτῳ· καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιοθώ-

μεν· αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλείους σου.

Ἦχος δ' αὐτός.

Οταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ, Ἰησοῦ διακρίσεις, μὴ με Παιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοῦς δεξιάς, γὰρ οἶδας, διεσραμμένα δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἀμαρτία συναπολέσης, ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς.

Ἦχος δ' αὐτός.

Ο Νυμφίος ὁ καλλεῖ ὠραῖος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίαν πνευματικὴν τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφήν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφίασον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὠραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς Βασιλείας σου ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρὺς.

Δού σοι τὸ ταλάντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχῇ μου· φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδοκῶτι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον· ἵνα στῇς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσῃς μακαρίας φωνῆς· Εἰσελθε δούλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξιώσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἴτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας, ὡς καὶ γὰρ.

Εἰς τὴν Τριθέκην, Τροπάριον τῆς Προφητείας.

Ἦχος α'.

Τοῖς ἀμέτρως πταίουσιν, πλουσίως συγχώρησον Σωτὴρ· ἀξίωσον ἡμᾶς, ἀκατακρίτως προσκυνῆσαι σου τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου σου Μητρός, μόνῃ πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρκθ'.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 21.

Εν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπαρευόντο καὶ οἱ τροχοί· καὶ ἐν τῷ ἐστάναι αὐτοῖς,

εἰστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ
τῆς γῆς, ἐξήροντο σὺν αὐταῖς καὶ οἱ τροχοί,
διότι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς. Καὶ
ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων, ὡσεὶ
στερεώματα, ὡς ὄρασις κρυσταλλῶν, ἐκτεταμένον
ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν· καὶ ὑπο-
κάτω τοῦ στερεώματος, αἱ πτέρυγες αὐτῶν
ἐκτεταμέναι, πτερουσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ,
ἐκάστη δύο συνεζευγμέναι, καὶ ἐπικαλύπτουσαι
τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν
πτερύγων αὐτῶν, ἐν τῷ πτερύσσεσθαι αὐτὰ,
ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν Θεοῦ
Σαδὰϊ ἱκανοῦ, ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ· φωνὴ
τοῦ λόγου, ὡς φωνὴ παρεμβολῆς· καὶ ἐν τῷ
ἐστάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.
Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος,
τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐν τῷ ἐστάναι
αὐτὰ, ἀνέεντο αἱ πτέρυγες αὐτῶν· καὶ ὑπεράνω
τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς
ὄρασις λίθου Σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ'
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου,
ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἀνῶθεν. Καὶ εἶδον
ὡς ὄψιν ἡλεκτροῦ, ὡς ὄρασιν πυρός ἐσωθεν αὐ-
τοῦ κύκλου, ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω·
καὶ ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος ἕως καίτω, εἶδον ὄρα-
σιν πυρός, καὶ τὸ φέγγος αὐτοῦ κύκλω· ὡς
ὄρασις τόξου, ὅταν ἡ ἐν τῇ νεφέλῃ, ἐν ἡμέρᾳ
ύετοῦ, οὕτως ἡ στάσις τοῦ φέγγους κύκλωθεν.
Αὕτη ἡ ὄρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρλ'.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ
νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Στίχ. Κύρια, αὐχὺ ὑψώθη ἡ καρδία μου.

Τῇ ἈΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΤΡΙΤῃ.

Εἰς τὸν Εἰσημερινόν.

Μετὰ τὸν Προομιτικόν, καὶ τὰ, **Πρὸς Κύριον,**
εἰς τὸ, **Κύριε ἐνέκραξα,** ἱσταμένον Στίχ. ι. καὶ
ψάλλομεν τὰ εἰς τοὺς Λύβους ὡς ἐφεξῆς Ἰδιόμε-
λα, δευτεροῦντες τὰ πρῶτα τέσσαρα.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων σου.

Ὁ τῇ ψυχῇ ῥαθυμία νυστάξας.

Τοῦ κρύψαντος τὸ ταλαντον.

Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα προθύμως.

Ὅταν ἐλθῇς ἐν δεξῇ μετ' Ἀγγελικῶν δυνάμεων.

Ὁ Νυμφίος ὁ καλλὶς ὡραῖος, παρὰ πάντας
ἀνθρώπους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βαρὺς.

Ἰδοὺ σοὶ τὸ ταλαντον, ὁ Δεσπότης.

Ἐισόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· καὶ μετὰ τὸ,
Φῶς ἱλαρὸν, τὰ ἀναγνώσματα.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμ. ρλα'.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ
καὶ ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματός σου.

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τοῦ Ἀναγνώσματος.

Κεφ. Β'. β.

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ λούσασθαι ἐπὶ
τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς παρε-
πορεύοντο παρὰ τὸν ποταμόν. Καὶ ἰδὼσα Δίβη
ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνέκλειτο
αὐτήν. Ἀνοίξασα, δὲ ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ
Δίβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ,
καὶ ἔφη· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων
τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ
Φαραὼ· Θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεύου-
σαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παι-
δίον; Καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ·
Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεάνις, ἐκάλεσε τὴν
μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν· ἡ
θυγάτηρ Φαραὼ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον
τοῦτο, καὶ θηλάσόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοὶ
τὸν μισθόν. Ἐλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ
ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου,
εἰσηγάγεν αὐτό πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ.
Καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕ-
δατος αὐτοῦ ἀνέκλειόμην.

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρλβ'.

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Στίχ. Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταδαῖνον
ἐπὶ πώγωνι.

Ἰωβ τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. Α'. ιβ.

Ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, οἱ υἱοὶ Ἰωβ,
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτοῦ, ἥσθιον καὶ ἔ-
πινον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν τοῦ
πρεσβυτέρου. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος ἦλθε πρὸς
Ἰωβ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ταῖς ζεύγη τῶν βοῶν ἡ-
ροτρία, καὶ αἱ θηλείαι ὅναι ἐδόσκοντο ἐχόμε-
ναι αὐτῶν· καὶ ἐλθόντες οἱ αἰχμαλωτεύοντες,
ἡχμαλώτευσαν αὐταῖς, καὶ τοὺς παῖδας ἀπέ-
κτειναν ἐν στόματι μαχαίρας· σωθεῖς δὲ ἐγώ

μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰωβ, καὶ εἶπε· Πῦρ ἐπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατέκαυσε τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ποιμένας κατέκαυσεν ὁμοίως· καὶ σωθεὶς ἐγὼ μόνος, ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἦλθεν ἕτερος ἄγγελος πρὸς Ἰωβ, καὶ λέγει αὐτῷ· Οἱ ἵππεῖς ἐποίησαν ἡμῖν ἰρχαὶς τρεῖς, καὶ ἐκύκλωσαν τὰς καμήλους, καὶ ἠχημαλώτευσαν αὐτάς, καὶ τοὺς παῖδας ἐπέκτειναν ἐν μαχαίραις· ἐσώθην δὲ ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Ἐτι τούτου λαλοῦντος, ἄλλος ἄγγελος ἔρχεται πρὸς Ἰωβ, λέγων· Τῶν υἱῶν σου καὶ τῶν θυγατέρων σου ἐσθιόντων καὶ πινόντων παρὰ τῷ υἱῷ σου, καὶ ἀδελφῷ αὐτῶν τῷ πρεσβυτέρῳ, ἐξαίφνης πνεῦμα μέγα ἦλθεν ἀπὸ τῆς ἐρήμου, καὶ ἤμαρ τοῦ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς οἰκίας, καὶ ἐπεσεν ἡ οἰκία ἐπὶ τὰ παῖδιά σου, καὶ ἐτελεύτησαν· καὶ ἐσώθην ἐγὼ μόνος, καὶ ἦλθον τοῦ ἀπαγγεῖλαί σοι. Οὕτως ἀκούσας Ἰωβ, ἀσπαστὰς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐκύκλωσε τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ πεσὼν ἡμαί προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν· Αὐτὸς ὑμνός ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνός καὶ ἀπελεύσομαι ἐκεῖ· ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ γένητο· εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς οὐς αἰῶνας. Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ἐναντι Κυρίου, οὐδὲ ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔδωκεν φροσύνην τῷ Θεῷ.

καὶ μετὰ τὸ, Κατευθυνθήτω, τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ Μαρθαίον.

ἔπεν ὁ Κύριος· Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης· καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ.

Εἰς τὸ Ἀποκρίθηναι.

Ἀλλομεν τὸ Τριῳδίου, ποίησεν Ἀνδρέας Κρήτης.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Τειρωθέντα μου τὸν τοῦν, καρποφόρον ὁ Θεός, ἀνάδειξόν με, γεωργέ τῶν καλῶν, φυτουργέ τῶν ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. Συντελείας ὁ καιρὸς, ἐπιστρέψωμεν λοιπόν, Χριστὸς διδάσκει· ἤξει γὰρ ἐν ῥίπῃ, ἤξει ἢ οὐ χρονεῖ, κρίναι τὸν Κόσμον αὐτοῦ.

Ὁ ἄθροον τῆς αὐτοῦ, παρουσίας ὁ Χριστός, δηλῶν εἰρήκει, τὴν τοῦ Νῶε ποτὲ, ἀπρασδόκητον φθοράν, ἐπενεχθεῖσαν τῇ γῇ.

Ἡ νεώχθη ὁ νυμφῶν, εὐτρεπίσθη σὺν αὐτῇ, ὁ Δεῖος γάμος, ὁ Νυμφίος ἐγγὺς, προσκαλεμένος ἡμᾶς· ἐτοιμασθῶμεν λοιπόν.

Ἡ τοῦ Σίμωνος σκηπὴ, τὸν ἀχώρητον παντὶ, ἐχώρησέ σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ· καὶ Γυνὴ ἁμαρτωλός, μύρω σε ἤλειψεν.

Ἡ ὑψώδης μυστικῆς, πληρομένη ἡ Γυνή, τῆς πρὶν ἐρρύσθη, δυσωδίας, Σωτὴρ, τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν· μύρον γὰρ βρύεις ζωῆς.

Ἡ πουράνιος τροφή, τῶν πενιῶντων ἡ ζωὴ, αὐτὸς ὑπάρχων, εἰστιάθης Χριστέ, τοῖς ἀνθρώποις προδεικνύς, σὴν συγκατάβασιν.

Ὁ ἀγνώμων μαθητὴς, ἀθετήσας σε Χριστέ, τὴν σπεῖραν ὅλην, τῶν ἀνόμων λαβὼν, συνεκίνει κατὰ σοῦ, εἰς προδοσίαν τραπέις.

Δόξα.

Σὺν Πατρί σε τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐ-Δεῖς, τὴν μίαν φύσιν, προσκυνῶ, καὶ ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις διαιρῶν, καὶ τῇ ἐσὶα ἐνῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ τεκοῦσά σε Ἀμναῖς, τὸν πομπέον καὶ ἀμνόν, αἰεὶ πρεσβεύει, Ἰησοῦ ὁ Θεός, ὑπὲρ πάντων γηγενῶν, τῶν πιστευόντων εἰς σέ.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ἰδοὺ τὸ ποτηρόν, βουλευτήριον ὄντως, συνῆ-κται δυσμενῶς, ὡς κριτὸν κατακρίναι, τὸν ἄνω καθεζόμενον, ὡς κριτὴν πάντων Κύριον· νῦν ἀθροίζεται, σὺν τῷ Πιλάτῳ, Ἡρώδῃ, Ἀννας ἅμα τε, καὶ Καϊάφας ἐτάσαι, τὸν μόνον μακρόθυμον.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ὁν ἐν τῇ βράτῃ Μωσεί, τῆς Παρθένου τῆς Δαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει προτυπώσαντα ποτὲ, ὑμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὁ ἄγνων τὸν καιρὸν, τῆς ἡμῶν συντελείας, ὁ κρατῶν τοὺς αἰῶνας, τὴν ἡμέραν ἀγνοεῖν, προέφησεν ἐκείνην, ἀλλ' ὅρθς πᾶσι τιθεῖς, πρὸς μετριοφροσύνην.

Ὁ ταν καθίσσης κριτῆς, ἀφορίζων ὡς εἶπας, ὁ ποιμὴν τῶν προβάτων, τὰ ἐρίφια Σωτὴρ, τῆς στάσεως ἐκείνης, μὴ ὑστερήσης ἡμᾶς, τῆς Δείας δεξιᾶς σου.

Σὺ εἰ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὁ τυθεὶς ὑπὲρ πάντων, ὡς ἁμνός καὶ θυσία, καὶ πταισμάτων ἱλασμός· καὶ σοῦ τὰ Δεῖα Πάθη, ὑπερυψοῦμεν Χριστέ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύλωνι εἰκέσοι, καὶ ἀγρῷ καὶ οἰκίᾳ, πᾶς ὁ βίος ψυχῇ μου· διὸ κτῆσαι εἰς Θεόν, ἐταίμην τὴν καρδίαν, ἵνα μηδὲν τῆς φθορᾶς, τῇ σαρκὶ καταλίπῃς.

Οὐ Φαρισαίους Σωτὴρ, οὐ τῷ Σίμωνι μόνῳ, κατηξίωσας ἅμα, εἰς ἐστίασιν ἐλθεῖν· ἀλλ' ἤδη καὶ τελῶναι, ὁμοῦ καὶ πόρναι, τὴν σὴν, ἀντλοῦσιν εὐσπλαγχνίαν.

Φιλργυρίας ἐρῶν, ὁ προδότης Ἰουδας, κενωθέντος τοῦ μύρου, ἐμελέτησε λοιπὸν, τὴν πράσιν τοῦ Δεσπότη, καὶ πρὸς ἀνόμους ἐλθὼν, τὴν τιμὴν συνεφώνει.

Ω μακαρίων χειρῶν, ὧ τριχῶν καὶ χειλέων, τῶν τῆς σώφρονος Πόρνης! αἷς ἐπέχεε Σωτὴρ, τὰ μύρον πρὸς σοὺς πόδας, ἐκμασσομένη αὐτοῖς, πυκνῶς καταφιλοῦσα.

Ανακειμένη Γυνή, ἐπιστάσῃ σοι Λόγε, πρὸς τοὺς πόδας θρηνοῦσα, τὸ αἰλάδαστρον Σωτὴρ, τοῦ μύρου κατεκένου, ἐπὶ τὴν σὴν κεφαλὴν, τοῦ ἀθανάτου μύρου.

Δόξα.

Σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν Θεότητι μιᾷ, δοξαζόμεν βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ, τῆς ἀχράντου Μητρός σου, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, τὰ ἐλέη σου ἡμῖν, κατὰπεμψον πλουσίως, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν σὴν, παράσχου τῷ λαῷ σου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προσελάμψαντα Λόγον, τὴν μόνην Θεοτόκον, μεγαλύνωμεν πιστῶς. Δίς.

Εργασίας ὁ καιρὸς, σωτηρίας ὁ σκοπὸς, τὸ ταλαντον λαβοῦσα, τὴν ἀρχαίαν εἰκόνα, ψυχῇ μου ἐμπορεύου, τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Ως λαμπάδας φωτεινάς, κοσμηθέντες ταῖς ψυχᾶς, τῷ Νυμφίῳ χωροῦντι, πρὸς τὸν ἀφθαρτον γάμον, πρὸ τοῦ τὴν θύραν κλεῖσαι, συνεισελθωμεν αὐτῷ.

Δεῖξαι θέλων Ἰησοῦ, τὸ ὑπερφυῆς τῆς σῆς, ταπεινώσεως πᾶσιν, εἰστιάθης ἐν οἴκῳ, τοῦ Σίμωνος δειπνήσας, τῶν πεινῶντων ἡ τροφή.

Αρτος ὢν ζωοποιός, εἰστιάθης Ἰησοῦ, Σίμωνι Φαρισαίῳ, ἵνα Πόρνη κερδήσῃ, τὴν ἀπρατόν σου χάριν, τοῦ μύρου τῇ κενώσει.

Χεῖρες ἐμοὶ ῥυπαραί, χεῖλη πόρνης ἐν ἐμοί, ἀναγνώ μου ὁ βίος, ἐφθαρμένα τὰ μέ-

λη· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῇ Χριστῷ.

Επιστάσα ἡ Γυνή, πρὸς τοὺς πόδας σου Σωτὴρ, ἐπέχεε τὸ μύρον, εὐωδίας πληροῦσα, καὶ μύρου πληρουμένη, τοῦ τῶν ἐργῶν ἱλασμοῦ.

Αρωμάτων εὐπορῷ, ἀρετῶν δὲ ἀπορῷ, ἃ ἔχω σοὶ προσάγω, δὸς αὐτὸς ὡς ἔχεις, καὶ ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῇ Χριστῷ.

Μύρον παρ' ἐμοὶ φθαρτὸν, μύρον παρὰ σαῖ ζωῆς· μύρον γὰρ ὀνομά σοι, κενωθὲν τοῖς ἀξίοις· ἀλλ' ἄνες μοι καὶ ἄφες, βοᾷ Πόρνη τῇ Χριστῷ.

Δόξα.

Αναρχος εἰ ὁ Πατήρ, ἀκτιστος εἰ ὁ Υἱός, σύνθρονον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν ταῖς τρία τῇ φύσει, καὶ τρία τοῖς προσώποις, εἰς Θεὸς ἀληθινός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, τῶν τιμώντων σε αἰεὶ, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, ῥύσθηναί με κινδύνων, καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ἐν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχῇ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς Βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολ. τοῦ Ψαλτηρίου, ψάλλομεν τὸ παρὸν Κάθισμα.

Ἦχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου.

Πόρνη προσῆλθέ σοι, μύρα σὺν δάκρυσι, κατακενοῦσά σου, ποσὶ Φιλάνθρωπε, καὶ δυσωδίας τῶν κακῶν, λυτροῦται τῇ κελεύσει σου· πνέων δὲ τὴν χάριν σου, μαθητὴς ὁ ἀχάριστος, ταύτην ἀποβάλλεται, καὶ βορβόρῳ συμφύρεται, φιλαργυρία ἀπεμπωλὼν σε. Δόξα Χριστῇ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ. ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκαταλαβε.

Ιούδας ὁ δόλιος, φιλαργυρίας ἐρῶν, προδοῦναι σε Κύριε, τὸν θησαυρὸν τῆς ζωῆς, δολίως ἐμελέτησεν. Ὅθεν καὶ παροινήσας, τρέχει πρὸς Γουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ παραδώσω ὑμῖν, εἰς τὸ σταυρῶσαι αὐτόν;

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὴν γ'. Στιχολογίαν, ἕτερον Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πόρνη ἐν κλαυθμῷ, ἀνεβόα Οἰκτίρμον, ἐκμάσσοις θερμῶς, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, θριξί τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ βάθους στεναίξουσα· Μὴ ἀπώσῃ με, μὴδὲ βδελύξῃ Θεέ με, ἀλλὰ δέξαι με, μετανοοῦσαν, καὶ σῶσον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. ψάλλομεν τὸ Τριῳδion, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τετραδί ψαλῶ.

Ὡς γ'. Ἦχος β'. Ὁ Ἑρμῶς.

• **Τ**ῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐ-
• **π**λάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
• μου· εὐφρανθή γάρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
• ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
• καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Εν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων, καὶ γνώμη συναθροίζεται κακοτρόπῳ, κατὰ κριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι, Χριστέ, ὃ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων, σκέπτεται, Θεομάχῃ ψυχῇς ὑπάρχον, ὡς δύσχερστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι, Χριστόν, ὃ ψάλλομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Καταβασία. Τῆς Πίστεως ἐν πέτρᾳ με.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Υπὲρ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσῆξα· ἀλλὰ σιγῇ δέόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων κραζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥύσαι με.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν.

Η πρῶν ἄσματος Γυνή, ἐξαίφνης σώφρων ὤφθη, μισήσασα τὰ ἔργα, τῆς αἰσχρᾶς ἀμαρτίας, καὶ ἠδονὰς τοῦ σώματος, διενθυμμένη τὴν αἰσχύνῃ τὴν πολλήν, καὶ κρίσιν τῆς κολάσεως, ἣν ὑποστῶσι πόρνοι καὶ ἄσωτοι· ὦν περ πρῶτος πέλω, καὶ πτοοῦμαι, ἀλλ' ἐμμένω τῇ φαύλῃ συνηθείᾳ ὁ ἄφρων· ἡ Πόρνη δὲ γυνή, καὶ πτοηθεῖσα, καὶ σπουδάσασα ταχύ, ἤλθε βοῶσα πρὸς τὸν Λυτρωτὴν· Φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον, ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ῥύσαι με.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἶτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ, τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ Πόρνης γυναικὸς, μνείαν ποιῆσθαι οἱ Δειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρὸ τοῦ σωτηρίου Παύλου μικρὸν τοῦτο γέγονε.

Στίχοι.

Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προὔλαβε σμυρναλὸν.

Αναβαίνοντος τοῦ Κυρίου εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ λεπροῦ γενομένου Σίμωνος, Πόρνη γυνὴ αὐτῷ προσῆλθε, καὶ κατέχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸ πελούτιμον ἐκείνο μύρον. Τίτακται οὖν διὰ τοῦτο ἐνταυθα, ἵνα, κατὰ τὸν τοῦ Σωτῆρος λόγον, ἀπανταχοῦ καὶ ἐν πᾶσι τὸ ἐκείνης θερμότητι ἔργον ἀνακηρύττεται. Πένειν δὲ κινήθησα ἡλθε; διότι τὸ συμπαθὲς τοῦ Χριστοῦ εἴωρα, καὶ τὸ πρὸς πάντας κοινωνικόν, καὶ νῦν μάλιστα, ὅτε καὶ πρὸς οἰκίαν αὐτὸν λεπροῦ εἰσαχθέντα εἶδεν, ἐν ἀκάθαρτον καὶ ἀπηγορευμένον εἰς κοινωνίαν, ὁ νόμος διεκλιύετο. Ἀνελογίσατο τοίνυν ἡ γυνή, ὡς ἐκείνῳ τὴν λεπραν, οὕτω καὶ ταύτῃ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνέξεται νόσον· Καὶ δὴ, ἀνακειμένου ἐπὶ τοῦ δείπνου, κατὰ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ χεῖρ τὸ μύρον, ὡσεὶ τιμῆς ὅν τριακοσίων δηνარიῶν, ἤτοι ἐξήκοντα ἀσσαρίων, νομισμάτων δέκα, ἀργυρίων τριῶν· ἢ οἱ Μαθηταὶ ἐπετίμησαν, καὶ μᾶλλον ὁ Ἰούδας. Ἀλλ' ὁ Χριστὸς αὐτῆς ἀντελάβετο, ἵνα μὴ τὸν καλὸν αὐτῆς σκοπὸν ἀνακόψωσιν. Εἶτα καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ αὐτοῦ μνημονεύει, τὸν Ἰούδαν ἀποτρέπων τῆς προδοσίας, καὶ τὴν γυναῖκα τιμῆς ἀξιῶν, τὸ τῆς Οἰκουμένης ἀπανταχοῦ, τὸ ταύτης χρηστὸν ἔργον ἀνακηρύττεσθαι.

Ἰστίον δὲ, ὡς ἡ Γυνὴ αὕτη, μία μὲν δοκεῖ τισιν εἶναι παρὰ τοῖς Εὐαγγελισταῖς ἅπασιν, οὐκ ἔστι δέ. Ἀλλὰ παρὰ μὲν τοῖς τρισίν, ὡς φησιν ὁ Σίτος Χρυσόστομος; μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστίν, ἡ καὶ Πόρνη οὕτως ὠνόμασται. Παρὰ δὲ τῷ Ἰωάννῃ, οὐκέτι, ἀλλ' ἐτέρα τις θαυμαστή, καὶ βίον ἔχουσα σεμνὸν, Μαρία ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου, ἡ οὐκ ἂν, πόρνη οὖσα, Χριστῷ ἡγαπᾶτο. Τούτων

δὲ, ἡ μὲν Μαρία, πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἐν τῇ κατὰ τὴν Βηθανίαν οἰκίᾳ αὐτῆς ἐπὶ δείπνου ἀνακειμένου, τὴν τοῦ μύρου χρίσιν ἐνῆργησε, καὶ τῶν ἐκείνου ὡραίων ποδῶν τοῦτο ἐκχέουσα, καὶ ταῖς τῆς κεφαλῆς θρίξιν αὐτῶν ἐκμίσαυσα, ὑπερβολῇ τιμῆς πρὸς αὐτὸν χρωμένη, καὶ οἷα Θεῷ τὰ μύρον προσφέρονσα. Ἠπίστατο γὰρ ἀκριδῶς, ὅτι καὶ ἐν ταῖς θυσίαις, προσήγατο ἔλαιον τῷ Θεῷ, καὶ οἱ ἱερεῖς μύρον ἐχρίοντο, καὶ ὁ Ἰακώβ πάλαι στήλην ἔλειψε τῷ Θεῷ· προσήγαγε δὲ τοῦτο, χαριζομένη δῆθεν τῷ διδασκάλῳ, οἷα Θεῷ, τῆς τοῦ ἀδελφοῦ καλινζώτας εἶναι. Διόπερ καὶ οὐδὲ μισθὸς αὐτῇ ἐπαγγέλλεται· ὅτι δὲ καὶ μόνος ὁ Ἰούδας γογγύζει, ὡς φιλοχρήματος. Ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ Πόρνη δηλαδὴ, πρὸ δύο ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἐν τῇ αὐτῇ Βηθανίᾳ ἐτι ὄντι Χριστῷ, καὶ τῇ οἰκίᾳ τοῦ λεπροῦ ἡμερῶν Σίμωνος, ἐπὶ δείπνῳ καὶ τότε ἀνακειμένη, τὸ πολυτίμου ἐκείνου μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καταχέει, ὡς ὁ ἱερός Ματθαῖος, καὶ ὁ Μάρκος ἱατέρησαν. Ἐπὶ ταύτῃ δὲ τῇ Πόρνῃ καὶ αἱ Μαθηταὶ ἀγανακτοῦσι, τὸ πρὸς ἐλεημοσύνην Χριστῷ κατισπυδασμένου ἀκριδῶς διεκδότες· ταύτῃ δὲ καὶ μισθὸς ἐδόθη, τὸ τῆς Οἰκουμένης ἀπανταχοῦ τὸ καλὸν ἔργον αὐτῆς περιάδεσθαι. Οἱ μὲν οὖν, μίαν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν χρυσοῦς, οὕτω δὲ δύο τὰς γυναῖκας φησὶν· εἰσὶ δὲ αἱ καὶ τρεῖς αὐταῖς εἶναι λέγουσι· δύο μὲν τὰς πραιρημένας, τῷ Παύλῳ τοῦ Κυρίου ἐπὶ Σύραις ἐγγίζοντας· τρίτην δὲ ἄλλην πρὸ τούτων, μᾶλλον δὲ πρώτην, περὶ τὰ μίσαιον τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, τοῦτο πεποινηκυῖαν, ἣ καὶ πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς ἦν· ἔνδον δὲ τῆς αἰκίας, αὐτῇ τοῦ λεπροῦ, ἀλλὰ τοῦ Φαρισαίου Σίμωνος κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ ποδῶν αὐτοῦ μόνον καὶ αὐτὴ τὸ μύρον ἐκχέουσα· ὅτι καὶ μόνος ὁ Φαρισαῖος ἐσκανδαλίζετο· ἥτις καὶ μισθὸν ὁ Σωτὴρ, τὴν ἀφαιρῶν τῶν ἀμαρτημάτων δωρεῖται. Παρὶ δὲ ταύτης μόνης, ὁ Δεῖος Λουκάς ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ, παρὶ τὰ μέσα ὡς εἶρηται ἱστορεῖ· καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Ἠέρνης ταύτης διήγησιν, αὐθὺς ἐπάγει οὕτως λέγων· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθ' ἐξῆς, καὶ αὐτὸς δεῖξάς τε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, εὐαγγελιζόμενος καὶ κηρύσσων τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ἐξ ὧν δαίνονται, μὴ ἐν τῷ τοῦ Παύλου τοῦτο γεγενῆσθαι καιρῷ. Δοκεῖ οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ καιροῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ὑποδεξαμένων τοῦτον, καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ προσώπων, καὶ οἰκίῶν· ἐτι δὲ ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς τοῦ μύρου χρήσεως, τρεῖς εἶναι τὰς γυναῖκας ταύτας, δύο μὲν Πόρναις, τὴν δὲ τρίτην Λαζάρου εἶναι τὴν ἀδελφὴν Μαρίαν, βίῳ περιλαμβομένην σιμῶν. Καὶ ἄλλην μὲν, οἰκίαν εἶναι τὴν τοῦ Φαρισαίου Σίμωνος· ἑτέραν δὲ, τὴν τοῦ λεπροῦ Σίμωνος ἐν τῇ Βηθανίᾳ· καὶ ἄλλην πάλιν οἰκίαν Μαρίας καὶ Μάρθας τῶν ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, ἐν τῇ αὐτῇ Βηθανίᾳ. Ἦντε ἐκ τούτων συνάγει· ἐστίν, ὅτι καὶ δύο δείπνα ἐγένοντο τῷ Χριστῷ, καὶ ἄμφω δὲ ἐν Βηθανίᾳ. Τὸ μὲν ἐν, πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἐν τῇ τοῦ Λαζάρου

οἰκίᾳ, ὅτε συνήθουν αὐτῷ καὶ ὁ Λαζάρος, ὡς ὁ τῆς βροντῆς Υἱὸς ἱστορεῖ, φάσκων οὕτω· Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἦλθεν Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ἔπειθ' ἡν Λαζάρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δείπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λαζάρος, εἰς ἣν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβούσα λίτραν νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἔλειψε τοὺς ποδᾶς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐξέμαξε ταῖς θρίξιν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἑτέρον δείπνον ἐγένετο αὐτῷ πρὸ δύο ἡμερῶν τοῦ Πάσχα, ἐτι ὄντι ἐν Βηθανίᾳ Χριστῷ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, ὅτι καὶ ἡ Πόρνη προσῆλθεν αὐτῷ, ὡς πολυτίμου μίαν ἐκχέουσα, ὡς ὁ ἱερός Ματθαῖος διέξει· λέγων, ὡς ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Μαθητάς· Οἰδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὰ Πάσχα γίνεται· καὶ μετ' ὀλίγα, αὐθὺς ἐπιφέρει· Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνή, ἀλάσπερον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατίχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου· ὃ συνωδὰ καὶ ὁ Μάρκος φησὶν· Ἦν δὲ τὸ Πάσχα, καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ ὄντος αὐτοῦ, ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου, ἦλθε γυνή, καὶ τὰ ἐξῆς. Οἱ μὲν τοι διατεκνύμενοι καὶ λέγοντες, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἶναι παρὰ τοῖς τέσσαραις Εὐαγγελισταῖς γυναῖκα, τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ, εἶνα καὶ τὸν αὐτὸν οἶονταί· εἶναι Σίμωνα, τὸν τε Φαρισαῖον, καὶ τὸν λεπρὸν, ὃν καὶ πατέρα τοῦ τε Λαζάρου καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Μαρίας καὶ Μάρθας, εἶναί τινες ἐκδεδώκασιν· καὶ εἶνα δειπνον καὶ τὸν αὐτὸν, καὶ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν οἰκίαν αὐτοῦ, τὴν ἐν Βηθανίᾳ, παρ' ὃ καὶ τὸ ἀνώγειν τὰ ἑστρωμένον ἡτοιμάσται, καὶ τὸν μυστικὸν γεγενῆσθαι δείπνον, οὐ καλῶς οἶονταί. Τὰ μὲν γὰρ δύο ταῦτα δείπνα, ἐκτὸς τῶν Ἱεροσολύμων ἐν Βηθανίᾳ ἐγένοντο τῷ Χριστῷ, πρὸ ἑξ καὶ πρὸ δύο, ὡς εἶρηται, ἡμερῶν τοῦ νομικοῦ Πάσχα, ὅταν καὶ αἱ γυναῖκες τὰ μύρα διαφόρως Χριστῷ προσήγαγον. Ὁ δὲ μυστικὸς δείπνος, καὶ τὸ ἑστρωμένον ἀνώγειν, ἔνδον τῆς πόλεως Ἱερουσαλὴμ εὐτραπέσθωσαν, πρὸ μιᾶς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, καὶ τοῦ παλίου τὸν Χριστόν, ἡμέρας. Οἱ μὲν, ἐν οἰκίᾳ ἀγνώτος ἀνθρώπου· οἱ δὲ, κατὰ τὴν οἰκίαν, ὡς φασί, τοῦ ἐπιστηθίου καὶ μαθητοῦ Ἰωάννου, ἐν τῇ ἀγῇ Σιών. Ἐνθα καὶ οἱ Μαθηταί, διὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων φόβον, ἦσαν κρυπτόμενοι, καὶ ἡ τοῦ Θωμᾶ ἐγγένει ψηλάφησις, μετὰ τὴν Ἀναστασιν, καὶ ἡ τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐπιφοίτησις, κατὰ τὴν Πεντηκοστήν, καὶ ἄλλα τινὰ τῶν ἀπορρήτων καὶ μυστικῶν ἐτελέσθη.

Διὰ τοι ταῦτα ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, τὸ τοῦ Χρυσορρήμενος μᾶλλον ἀκριβοτέρον εἶναι· ὥστε δύο μὲν τὰς γυναῖκας ταύτας λογίζεσθαι· μίαν μὲν,

ὡς ἱερᾶται, παρὰ τοῖς τρισὶν Εὐαγγελισταῖς, πόρνην οὖσαν καὶ ἀμαρτωλὸν, τὴν κατὰ κεφαλὴν Χριστοῦ τὸ μύρον ἐκχέασαν· ἄλλην δὲ τὴν παρὰ τῷ Ἰωάννῃ, Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν Λαζάρου, μόνοις τοῖς θεοῖς ποσὶ Χριστοῦ τοῦτο προσεργασθῆσαν, καὶ ἐκχέασαν. Καὶ ἄλλα μὲν τὰ ἐν Βηθανίᾳ θεῖον, ἴσταν δὲ εἶναι τὸν μυστικόν· καὶ ἄλλον καὶ ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν τῆς Πόρνης ταύτης διήγησιν, τοὺς Μαθητὰς ὁ Σωτὴρ πρὸς τὴν πόλιν πέρκει, ἐτοιμάζοντας τὸ Πάσχα. Ὑπάγετε, λίγων, εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπατε· Ὁ Διδάσκαλος λέγει, πρὸς σὶ ποιῶ τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Μαθητῶν μου. Καὶ αὖθις· Καὶ ἀπαντήσῃ ὁ μὲν ἄνθρωπος, κεράμιον ὕδατος βαστάζων, καὶ αὐτὸς δείξει ὑμῖν ἀνώγειον μίγα ἰσχυρὸν· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπελθόντες, φησὶν, εὗρον καθὼς ἐνετείλατο κύριός, καὶ ἠτοίμασαν τὸ Πάσχα, τὸ νομικὸν δηλαδὴ, ἐπὶ θύραις ἐν· ὁ, καὶ ἰλθὼν ἐτίλει μετὰ τῶν Μαθητῶν, ὡς ὁ θεὸς λέγει Χρυσόστομος. Ἐπειτα καὶ Δείκνυσι γινόμενον, τοῦ μυστικοῦ δηλαδὴ, καὶ τοῦ θεοῦ Νικητῆρος ἐν τῷ μεταξὺ ἐνεργηθέντος, αὖθις ἀναπείων, καὶ τὸ ἡμέτερον παραδίδωσι Πάσχα ἐπὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης, ὡς ὁ τὴν γλώτταν χρυσῶς Ἰωάννης διέξεισι· καὶ αὐτὰ μὲν οὕτως. Ὁ δὲ Θεοπίστης Ἰωάννης, πρὸς δὲ καὶ Μάρκος, οἱ θεοὶ Εὐαγγελισταί, καὶ τὸ τοῦ μύρου αἶμα προσέθηκεν, Πιστικὸν τοῦτο κατονομάσαντες, καὶ πρῶτον. Ἐοίκασι δὲ Πιστικὸν καλεῖν, τὸ ἀδολόν τε καὶ ἱκρατον, καὶ καταπεπιστευμένον εἰς καθαρότητα. Ἰσως δὲ καὶ προσσηγορία τις ἦν τοῦτο, τοῦ ἀρίστου καὶ πρῶτου ἔργου. Προστίθει δὲ ὁ Μάρκος, ὅτι καὶ τὸ ἄγγιον συνέριψεν ὑπὸ τῆς σπουδῆς ἢ γυνῆ, εἰς περ στυγαίου, ὁ καὶ Ἀλάστρον ἐνομαζέται. Ἔστι δὲ τοῦτο ἀγγεῖον ὑλίου, ὡς φησὶ ὁ ἱερός Ἐπιφάνιος, ἀνευ λαθῆς πιποτημένου τινός, ὃ δὲ Βυκίον οὕτως λέγεται. Ἦν δὲ τὸ μύρον καὶνο συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν μὲν καὶ ἄλλων πολλῶν, μέιστα δ' ἐκ τούτων, σμύρνης ἁθύου, κινναμώμου κνύου, ρως, καλάμου ἀρωματικοῦ, καὶ ἰλαίου.

Ἄλλ' ὁ τῷ νοητῷ μύρῳ χρῆσθαι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς ἐπιφύτων παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος ἅγιος, καὶ φιάνθρωπος. Ἀμήν.

Ὡς δὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ῥῆμα τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυεν, ἐπταπλασίως κάμνον, ἐξεκαύθη ποτὲ· ἐν ἡ Παιδες οὐκ ἐφλέθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀποκνεοῦσα, Γυνὴ μύρον ἔντιμον δεσποτικῇ καὶ θεῷ, φρικτῇ κορυφῇ, Χριστὲ τῶν

ἐχθρῶν σου ἐπελάβετο, τῶν ἀχράντων, κεχραμέναις παλάμαις, καὶ ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀκρυσὶ πλύνει, τοὺς πόδας ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις τοῦ πλάσαντος, καὶ ἐκμάσσει θριξί· διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ δημάρτε, πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐργουγέται τὸ λύτρον εὐγνώμον, ἐκ σωτηρίων σπλάγγνων τε, καὶ δακρύων πηγῆς· ἐν ἡ διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως, ἐκπλυθεῖσα οὐ κατησχύνετο, ἀλλ' ἐβόα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Ῥῆμα τυράννου.

Ὡς δὲ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ψυχῆς καθαραῖς, καὶ ἀρρύπτοις χαί-
λεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀκλή-
δωτον, καὶ ὑπέραγον Μητέρα τοῦ Ἑμμά-
νουηλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες
προσθεῖαν τεχθέντι· Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἀγνώμων φανείς, καὶ πονηρὸς ζηλότυπος, δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ, δι' οὗ ὄφελισιον ἐλύθη ἀμαρτημάτων, καπηλεύων ὁ δεινός, Ἰουδας τὴν φιλόθεον χάριν. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄγει πορευθεῖς, τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι· Τί μοι δοῦναι θέλετε, καὶ γὰρ Χριστὸν ὑμῖν, τὸν ζητούμενον, τοῖς θέλουσι παραδώσω; ἀκείριστα Χριστοῦ, Ἰουδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πρωτικῆς, φιλαργυρίας ἄσπονδῃ λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς, οὐδ' ὅς ἴσοστασις ὁ Κόσμος, ὡς ἐδιδάχθης· ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν, ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα. Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καταβασία. Ψυχῆς καθαραῖς.

Εἰτα, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'.

Τὸν νεφῶνά σου βλέπω, Σωτὴρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἐνδύμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ· λαμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, Φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν ταῦτα τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Σὲ τὸν τῆς Παρθένου Υἱὸν, Πόρνη ἐπιγνοῦσα Θεὸν ἔλεγεν, ἐν κλαυθμῷ δυσωποῦσα, ὡς δακρύων ἄξια πράξασα· Διάλυσον τὸ χρεῖος, ὡς καὶ γὰρ τοὺς πλοκάμους· ἀγάπησον φιλοῦσαν, τὴν δικαίως μισουμένην, καὶ πλησίον τελωνῶν σε κηρύξω, Εὐεργέτα φιλάνθρωπε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ πολυτίμητον μύρον, ἡ Πόρνη ἔμιξε μετὰ δακρύων, καὶ ἐξέχεεν εἰς τοὺς ἀχράντους πόδας σου, καταφιλοῦσα· ἐκείνην εὐθὺς ἐδικαίωσας, ἡμῖν δὲ συγχώρησιν δώρησαι, ὁ πατρὶς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὔτε ἡ αἰμαρτωλὸς προσέφερε τὸ μύρον, τότε ὁ μαθητὴς, συνεφώνει τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν ἔχαιρε κενοῦσα τὸ πολυτίμητον, ὁ δὲ ἔσπευδε πωλῆσαι τὸν ἀτίμητον· αὕτη τὸν Δεσπότην ἐπεγίνωσκειν, οὗτος τοῦ Δεσπότης ἐχωρίζετο· αὕτη ἠλευθεροῦτο, καὶ ὁ Ἰουδας δούλος ἐγεγόνει τοῦ ἐχθροῦ· δεινὸν ἡ ῥαθυμία! μεγάλη ἡ μετάνοια! ἦν μοι δώρησαι Σωτὴρ, ὁ πατρὶς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ω τῆς Ἰουδα ἀθλιότητος! ἐθεώρει τὴν Πόρνην φιλοῦσαν τὰ ἔχνη, καὶ ἐσκέπτετο δόλω, τῆς προδοσίας τὸ φίλημα· ἐκείνη τοὺς πλοκάμους διέλυσε, καὶ οὗτος τῷ θυμῷ ἐδυσχεύετο, φέρων ἀντὶ μύρου, τὴν δυσώδη κακίαν· φθόνος γὰρ οὐκ οἶδε, προτιμᾶν τὸ συμφέρον. Ω τῆς Ἰουδα ἀθλιότητος! ἀφ' ἧς ῥῦσαι ὁ Θεός· τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Π αἰμαρτωλὸς ἔδραμε πρὸς τὸ μύρον πρᾶσθαι, πολυτίμητον μύρον, τοῦ μυρίσαι τὸν εὐεργέτην, καὶ τῷ μυρεψῷ ἐβόα· Δός μοι τὸ μύρον, ἵνα ἀλείψω καὶ γὰρ τὸν ἐξαλείψαντά μου πάσας τὰς αἰμαρτίας.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Π βεβυθισμένη τῇ αἰμαρτίᾳ, εὗρέ σε λιμένα τῆς σωτηρίας, καὶ μύρον σὺν δάκρυσιν κενοῦσα σοι ἐβόα· Ἴδε ὁ τῶν αἰμαρτανόντων τὴν μετάνοιαν φέρων· ἀλλὰ Δέσποτα διάσωσόν με, ἐκ τοῦ κλύδωνος τῆς αἰμαρτίας, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φρισαίου, καὶ γυνὴ αἰμαρτωλὸς προ-

ελθοῦσα, τοῖς ποσὶν ἐκυλινδοῦτο βοῶσα· Ἴδε τὴν βεβυθισμένην τῇ αἰμαρτίᾳ, τὴν ἀπελπισμένην διὰ τὰς πράξεις, τὴν μὴ βδελυχθεῖσαν παρὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος· καὶ δός μοι Κύριε, τὴν ἄφεσιν τῶν κακῶν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πῶσεν ἡ Πόρνη, τὰς τρίχας σοι τῷ Δεσπότη· ἠπλῶσεν Ἰουδας, τὰς χεῖρας τοῖς παρανόμοις· ἡ μὲν, λαβεῖν τὴν ἄφεσιν· ὁ δὲ, λαβεῖν ἀργύρια. Διό σοι βοῶμεν, τῷ πραθέντι καὶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Εὐφρανθήμεν ἀνδ' ὧν ἡμερῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Προσηλθε Γυνὴ δυσώδης καὶ βεβορβορωμένη δάκρυα προχέουσα ποσὶ σου Σωτὴρ, τὸ Πάθος καταγγέλλουσα· Πῶς ἀτενίσω σοι τῷ Δεσπότη; αὐτὸς γὰρ ἐλήλυθας, σῶσαι πόρνην· ἐκ βυθοῦ θανοῦσάν με ἀνάστησον, ὁ τὸν Λάζαρον ἐγείρας, ἐκ τάφου τετραήμερον· δέξαι με τὴν ταλαίναν, Κύριε καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Καὶ ἔσω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Π ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον, καὶ ἐπεγνωσμένη διὰ τὸν τρόπον, τὸ μύρον βαστάζουσα, προσῆλθέ σοι βοῶσα· Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου· μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ δέξαι με μετανοοῦσαν, ἦν ἐκ ἀπώσω αἰμαρτάνουσαν Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ποίημα Κασσιανῆς Μοναχῆς.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς αἰμαρτίαις περιπεσοῦσα Γυνή, τὴν σὴν αἰσθημένη Θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβῆσα τάξιν, ἄδυρομένη μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι λέγουσα, ὅτι νῦν μοι ὑπάρχει, οἶσρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέλγητος, ἔρως τῆς αἰμαρτίας. Δέξαι με τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ· καί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς, τῇ ἀφάτῳ σου κενώσαι· καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμηξὼ τούτους δὲ πάλιν, τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις· ὡς ἐν τῷ Παραδείσῳ ἔβλατο τὸ δαλινόν, κρότον τὰς ὥσιν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Αἰμαρτιῶν μόνυ τὰ πλήθη, καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους, τίς ἐξιχνιάσει ψυχοσῶστα Σωτὴρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δοθὴν παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

Καὶ εἰς τὸ ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυ-
ρίῳ· τὸ εἰς τὸν Κύριον καὶ εἰς τὸν Θεόν·
ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριτοῦτον· ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

ἡμερον τὸ πονηρὸν συνήχθη συνέδριον, καὶ
κατὰ σοῦ κενὰ ἐμελέτησε· σήμερον ἐκ
συμφώνου, τὸν βρόχον Ἰούδας ἀρράβωνίζεται·
Καϊάφας δὲ ἄκων ὁμολογεῖ, ὅτι εἰς ὑπὲρ πάν-
των ἀναδέχῃ τὸ πάθος ἐκούσιον· Λυτρωτὰ ἡ-
μῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Διάκονος· ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

ὑλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν
Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ἰδοὺ δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες
οἱ δούλοι Κυρίου.

Ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Ἀντίφωνον.

Κεφ. Β'. 8.

Ἰπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξα-
ποστελῶ ἐγὼ σε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ,
τοὺς παραπικραίνοντάς με· οἱ τινες παρεπί-
κρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἠθέ-
τησαν εἰς ἐμέ, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας· καὶ
υἱοὶ σκληροπρόσωποι, καὶ στερεοκαρδία ἐγέ-
νοντο· Ἐγὼ ἀποστελῶ σε πρὸς αὐτούς, καὶ
ἐρεῖς· Ταῦδε λέγει Κύριος· Ἐάν ἄρα ἀκούσω-
σιν, ἢ πτοηθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων
ἐστί, καὶ γνώσκονται, ὅτι προφήτης εἶ σύ ἐν
μέσῳ αὐτῶν· Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβη-
θῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐ-
τῶν· διότι παροιστρήσουσι, καὶ ἐπιστήσονται
ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σύ κα-
τοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ
ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστί· καὶ λαλήσεις τοὺς λό-
γους μου πρὸς αὐτούς, εἰ ἄρα ἀκούσωσιν ἢ
πτοηθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.
Καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε τοῦ λαλοῦντος
πρὸς σέ, καὶ μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς
ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου,
καὶ φάγε, ὃ ἐγὼ δίδωμι σοι· Καὶ εἶδον, καὶ
ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς με, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὴ βιβλίου· καὶ ἀνείλισεν αὐτὴν ἐνώπιόν
μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἐμπροσθεν,
καὶ τὰ ὀπίσθεν· καὶ ἐγγράπτο ἐν αὐτῇ θρῆ-
νος, καὶ μέλος, καὶ οὐαί· Καὶ εἶπε πρὸς με·
(Κεφ. Γ'. 1). Υἱὲ ἀνθρώπου, καταφάγε τὴν κεφα-
λίδα ταύτην, καὶ πορεύητι, καὶ λαλήσῃς τοῖς

υἱοῖς Ἰσραὴλ· Καὶ δέηναξεν τὸ στόμα μου, καὶ
ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα ταύτην· καὶ εἶπε
πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φαίγε-
ται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλί-
δος ταύτης, τῆς δεομένης εἰς σέ· Καὶ ἔφαγον
αὐτὴν· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μου, ὡς
μέλι γλυκάζον.

Ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν
Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦ-
λοι Κυρίου.

ΤΑ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ τὴν συνήθη Στιχὸν
ἀκούομεν· Πρὸς Κύριον· εἰς τὸν Κύριον ἐπέκρα-
ξα, Ἰσραὴλ· ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις περιπεσοῦσα·

ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

Φῶς ἱλαρὸν, τὸ ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

Ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἡμεῖς β'.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Δεῶν.

Ἡμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ Ἀντίφωνον.

Κεφ. Β'. 11.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκείναις, μέ-
γας γενόμενος Μωϋσῆς, ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
ἀδελφούς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Κατα-
νοήσας δὲ τὸν πόνον αὐτῶν, ὅρᾳ ἀνθρώπου
Αἰγύπτιον, τύπτοντα τινα Ἑβραῖον, τῶν ἐαυ-
τοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· Περιβλεψάμε-
νος δὲ ὧδε καὶ ὧδε, οὐχ ὅρᾳ οὐδένα· καὶ πα-
τάξας τὸν Αἰγύπτιον, ἐκρυψεν αὐτὸν ἐν τῇ
ἄμμῳ· Ἐξελθὼν δὲ τῇ ἡμέρᾳ, τῇ δευτέρᾳ, ὅρᾳ
δύο ἀνδρας Ἑβραίους, διαπληκτιζομένους, καὶ
λέγει τῷ ἀδικούντι· Διατί σύ τύπτεις τὸν πλη-
σίον; Ὁ δὲ εἶπε· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα
καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμῶς; μὴ ἀνελεῖν με σύ θέ-
λεις, ὃν τρόπον ἀνείλες χθές τὸν Αἰγύπτιον;
Ἐφοβήθη δὲ Μωϋσῆς, καὶ εἶπεν· Εἰ οὕτως ἐμ-
φανὲς γέγονε τὸ ῥῆμα τοῦτο! Ἦκουσε δὲ
Φαραὼ τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἐζήτην ἀνελεῖν τὸν
Μωϋσῆν· Ἀνεχώρησε δὲ Μωϋσῆς ἀπὸ προσώ-

που Φαραώ, καὶ ὤκησεν ἐν γῇ Μαδιαμ· ἐλθόν δὲ εἰς γῆν Μαδιαμ, ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ φρέατος. Τῷ δὲ Ἰερεὶ Μαδιαμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες, κοιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθάρ· παραγενόμεναι δὲ ἤντλουν, ἕως ἐπλησαν τὰς δεξαμεναίς. ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἰωθάρ. Παραγενόμενοι δὲ οἱ ποιμένες, ἐξέβαλον αὐτάς. Ἀναστὰς δὲ Μωϋσῆς ἐρρύσατο αὐταῖς, καὶ ἤντλησεν αὐταῖς, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα αὐτῶν. Παραγένοντο δὲ πρὸς Ῥαγουήλ τὸν πατέρα αὐτῶν· Ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐταχύνετε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον; Αἱ δὲ εἶπον· Ἀνδρῶπιος Αἰγύπτιος ἐρρύσατο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ ἤντλησεν ἡμῖν, καὶ ἐπότισε τὰ πρόβατα ἡμῶν. Ὁ δὲ εἶπε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ· Καὶ ποῦ ἐστι; καὶ ἵνα τί οὕτω καταλειπίπατε τὸν ἄνθρωπον; καλέσατε οὖν αὐτόν, ὅπως φαίγῃ ἄρτον. Κατωκίσθη δὲ Μωϋσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ ἐξέδοτο Σεπφώραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ γυναῖκα. Ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα ἡ γυνή, ἔτεκεν υἱόν· καὶ ἐπωνόμασε Μωϋσῆς τὸ ὄνομα αὐτῷ Γηρσέμ, λέγων· Ὅτι πάροικός εἰμι ἐν γῇ ἄλλοτρίᾳ. Ἔτι δὲ συλλαβοῦσα, ἔτεκεν υἱὸν δευτέρου, καὶ ἐκάλεισε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐλιέζερ, λέγων· Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Πατρὸς μου βοηθός μου, καὶ ἐρρύσατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ.

Προκειμένον· Ψαλμός δ'. Ψαλμός ρλζ'.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Στίχ· Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἰωβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. Α.

Γένητο δὲ ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ ἦλθον οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ παραστήναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου· καὶ ὁ Διάβολος ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, παραστήναι ἐναντίον τοῦ Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Πόθεν ἔρχῃ; εἶπε δὲ ὁ Διάβολος ἐναντίον Κυρίου· Διαπορευθεὶς τὴν ὑπ' οὐρανόν, καὶ ἐμπεριπατήσας τὴν σύμπασαν, πάρεμι. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς τὸν Διάβολον· Προσέσχεες τὸν Δερβίοντά μου Ἰωβ, ὅτι ἐκ ἔστι κατ' αὐτόν, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὅμοιος αὐτῷ, ἄκακος, ἀληθινός, ἀμεμπτος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ἔτι δὲ ἔχεται ἀκακίας· σὺ δὲ εἶπας, τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ διακινήσας

ἀπολέσαι. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Διάβολος, εἶπε τῷ Κυρίῳ· Δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐκτίσει· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ ἀποστείλας τὴν χειρὰ σου, ἄψαι τῶν ὀστέων αὐτοῦ, καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ· ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογήσῃ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος τῷ Διαβόλῳ· Ἰδοὺ παραδίδωμέ σοι αὐτόν· μόνον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διαφύλαξον. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ προσώπου Κυρίου· καὶ ἔπαισε τὸν Ἰωβ ἑλκεϊ ποτηρῷ ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς. Καὶ ἔλαβεν ἑαυτῷ ὄστρακον, ἵνα τὸν ἰχῶρα ξύῃ, καὶ ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κοπρίας, ἔξω τῆς πόλεως. Χρόνου δὲ πολλοῦ προβεβηκότος, εἶπεν αὐτῷ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· Μέχρι τίνος καρτερήσῃς λέγων· Ἰδοὺ ἀναμένω χρόνον ἔτι μικρόν, προσδεχόμενος τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου; ἰδοὺ γὰρ ἡφάκισται σου τὸ μνημόσυνον ἀπὸ τῆς γῆς· υἱοὶ καὶ θυγατέρες, ἐμῆς κοιλίας ὠδίνες καὶ πόνοι, οὐς εἰς τὸ κενὸν ἐκοπίασα μετὰ μόχθων· σὺ δὲ αὐτὸς ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κᾶθησαι, διανυκτερεύων αἰθριος, καὶ γὰρ πλανήτης καὶ λάτεις, τόπον ἐκ τόπου περιερχομένη, κοί οἰκίαν ἐξ οἰκίας, προσδεχομένη τὸν ἥλιον πότε δύσεται, ἵνα ἀναπαύσωμαι τῶν μόχθων μου, καὶ τῶν ὀδυνῶν, αἷ με νῦν συνέχουσιν· ἀλλὰ εἰπὸν τι ῥῆμα πρὸς Κύριον, καὶ τελεύτα. Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτῇ, εἶπεν· Ἰνα τί, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν, ἐλάλησας οὕτως; εἰ τὰ καλὰ ἐδεξάμεθα ἐκ χειρὸς Κυρίου, τὰ κακὰ οὐκ ὑποίσωμεν; Ἐν τούτοις πᾶσι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῷ, οὐδὲν ἤμαρτεν Ἰωβ ταῖς χεῖρσιν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γαιόμενου ἐν Βηθανίᾳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Προηγουμένων.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸ ἀποδεικνόν.

Τριῳδίου, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ δ'. Ψαλμός πλ. β'.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης.

Ανώγειν ἐστρωμένον, ἐδέξατό σε τὸν Κτίστην καὶ τοὺς συμμύστας, καὶ αὐτοῦ τὸ Πάσχα ἐπετέλεσας, καὶ αὐτοῦ εἰργάσω τὰ μυστήρια· αὐτοῦ γὰρ τῶν δύο σταλέντων, νῦν Μαθητῶν σου, τὸ Πάσχα ἠταμάσθη σοι.

Γ'παύετε πρὸς τὸν δαίνα, ὁ πάντα εἰδὼς
προλέγει, τοῖς Ἀποστόλοις· καὶ μακά-
ριος ἐστὶν ὃς δύναται, πιστῶς ὑποδέξασθαι τὸν
Κύριον, ἀνώγειν μὲν τὴν καρδίαν προετοιμά-
σας, καὶ δεῖπνον τὴν εὐσέβειαν.

Γ' γνώμη φιλαργυρίας, ὁ τρόπος σου ἀπο-
νοίας, ἄφρον Ἰουδα· πιστευθεὶς γὰρ μό-
νος τὸ γλωσσόκομον, ὅλως οὐκ ἐκάμφθης πρὸς
συμπαθειαν, ἀλλ' ἐκλείσας τὰ τῆς σκληραῖς
σου καρδίας σπλάγχνα, προδοὺς τὸν μόνον
εὐσπλαγχνον.

Γ' γνώμη τῶν Θεοκτόνων, τῇ πράξει τοῦ
φιλαργύρου συναρμοσθεῖσα· ἡ μὲν πρὸς
ἀναιρέσιν ὠπλίζετο, ἡ δὲ τὰ ἀργύρια ἐφείλ-
κετο· ἀγχόνῃ γὰρ μεταμελείας τότε προκρί-
νας, κακῶς τοῦ ζῆν ἐστέρηται.

Ο φίλημα γεμει δόλου, τὸ χαῖρέ σου ἐν
μαχαίρᾳ, πλάινε Ἰουδα· τῇ μὲν γλώσῃ
φθέγγῃ τὰ πρὸς ἔνωσιν, τῇ δὲ γνώμῃ νεύεις
πρὸς διάττασιν· προδοῖν γὰρ τοῖς παρανό-
μοις τὸν Εὐεργέτην, δολίως ἐμελέτησας.

Ο λείεις καὶ πωλεῖς Ἰουδα, ἀσπάζῃ καὶ οὐκ
ὀκλαζεῖς δόλῳ προστρέχων· τίς μισῶν
ἀσπάζεταιται τρισαύθλιε; τίς φιλῶν ἐξωνεῖται τι-
μήματι; τὸ φίλημα τῆς ἀναιδοῦς σου κακοβου-
λείας, ἐλέγχει τὴν προαίρεσιν.

Δόξα.

Α μέριστον τῇ οὐσίᾳ, ἀσύγχυτον ταῖς προσ-
ώποις Θεολογῶ σε, τὴν τριαδικὴν μίαν
Θεότητα, ὡς ὁμοβασιλεῖον καὶ σύνθρονον· βοῶ
σε τὸ Ἄσμα τὸ μέγα, τὸ ἐν ὑψίστοις, τρισσῶς
ὑμνολογούμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε σύλληψας ὑπὲρ λόγον, ὁ τόκος σου ὑπὲρ
φύτιν Θεογεννητορ· ἡ μὲν γὰρ ἐκ Πνεύ-
ματος οὐ σπέρματος, ἡ δὲ νόμους φύσεως λαν-
θάνουσα, ὡς ἄφθορος καὶ ὑπὲρ φύτιν, πάσης
λογείας Θεός γὰρ τὸ τικτόμενον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνησιν σήμερον.

Α νασθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυ-
στικῶς ἐδήλωσας, τὴν σὴν ἀγίαν τελευτήν,
καὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ σου τι-
μῶντες Παθήματα.

Ὡδή η'. Ὁν στρατιαί. Οὐρανῶν.

Ε ν νομικὴν, ἐκπληρώσας πρός αὐξιν, ὁ πλά-
κας τὰς νομικάς, γράψας ἐν Σινᾷ, ἔφαγε
ἐν τῷ Πάσχᾳ, τὸ παλαι καὶ σκιῶδες, γέγονε
ἐ πᾶσχα, καὶ μυστικὴ ζωοθυσία. Δίς.

Ε ν ἀπ' αἰῶνος, κακαλυμμένην Χριστός, σο-
φίαν μυσταγωγῶν, ἐδείξας ὁμοῦ, πᾶσι

τοῖς Ἀποστόλοις, Σωτὴρ ἐπὶ τοῦ δεῖπνου· ἦν
ταῖς Ἐκκλησίαις, παρέδωκαν οἱ Θεοφόροι.

Ε ἰς ἐξ ὑμῶν, δόλῳ παραδώσει με, Ἑβραῖος
ἀπεμπωλὼν, ταύτῃ τῇ νυκτί· τοῦτο Χρι-
στός βοήσας, συνέχεα τοὺς φίλους· τάτε εἰς
πρὸς ἓνα, διαπορῶν προσεκινεῖτο.

Τ απεινωθεῖς, δι' ἡμᾶς ὁ πλούσιος, τοῦ δει-
πνου ἐξαναστάς, λέντιον λαβὼν, τοῦτο
περιεζώσω, καὶ κλίνας τὸν αὐχένα, ἐνέψας τῆς
πόδας, τῶν Μαθητῶν καὶ τοῦ προδότου.

Τ ῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφράστου γνώσεως, τῇ
ὑψος σου Ἰησοῦ, τίς μὴ ἐκπλαγῇ, ὅτι
πληρῶ παρέστης, ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων, νίπτων
μὲν τοὺς πόδας, ἐκμάσσων δὲ καὶ τῷ λέντιῳ;

Ο Μαθητῆς, ὃν ἡγάπα Κύριος, τῷ στήθει
ἀναπεσὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· Τίς ὁ πα-
ραδιδούς σε; Χριστός δὲ πρὸς ἐκεῖνον· Οὗτος
ὁ ἐμβάψας, ἐν τῷ τρυβλίῳ νῦν τὴν χεῖρα.

Ο μαθητῆς τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ
τοῦ ἄρτου χωρεῖ, πρᾶσιν μελετῶν· τρε-
χει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Ἐ
παρέχετε μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν αὐτὸν προδώσω;

Δόξα.

Ε να Θεόν, κατ' οὐσίαν σέβομαι, τρεῖς ὑπο-
στάσεις ὑμῶν, διοριστικῶς, ἄλλας, ἀλλ'
οὐκ ἄλλοιās, ἐπεὶ Θεότης μία, ἐν τρισὶ τὸ
κράτος· καὶ γὰρ Πατὴρ, Υἱός, καὶ Πνεῦμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρ ὕσαι ἡμᾶς, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐκ πλάνης
καὶ πειρασμοῦ, καὶ τοῦ πονηροῦ· δέχου
τὴν Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ἀπαύτως· Μήτηρ
γὰρ ὑπάρχει, καὶ δύναται σε δυσωπῆσαι.

Ὡδή θ'. Ἀσπόρου συλλήψεως.

Τ ὁ μέγα μυστήριον, τῆς αἰῆς ἐνανθρωπήσεως,
ἐπὶ τοῦ δεῖπνου, συνανακκίμενου σου,
τοῖς Μύσταις Φιλάνθρωπε, ἀνακαλύψας ἔφης·
Φάγετε ἄρτον τὸν ζωτικόν, πίστει πίετε τὸ
αἷμα, κενωθὲν τῆς Θεοπλεύρου σφαγῆς.

Σ κηνὴ ἐπεφάνησιν ἐδείχθη τὸ ἀνώγειν, ἐνθα
τὸ Πάσχα, Χριστός ἐπετέλεσε, τὸ δεῖπνον
ἀναιμάκτον, καὶ λογικὴ λατρεία· ἡ τράπεζα
δὲ τῶν ἐκεῖ, τελεσθέντων μυστηρίων, νοητὸν
δυσιαστήριον.

Τ ὁ Πάσχα Χριστός ἐστι, τὸ μέγα καὶ σε-
βάσιμον, βρωθεὶς ὡς ἄρτος, τυθῆς δὲ ὡς
πρόβατον· αὐτὸς γὰρ ἀνήνεκται, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσία· αὐτοῦ τὸ Σῶμα εὐσεβῶς, καὶ αὐτοῦ
τὸ Αἷμα πάντες, μυστικῶς μεταλαμβάνομεν.

Τ ὃν ἄρτον εὐλόγησας, ὁ Ἄρτος ὁ οὐράνιος,
εὐχαριστήσας, Πατρί τῷ γεννήτορι, λα-

ὦν, οὐ μὴ συνήσει· ὅμως ἐν ἐμοὶ μέινετε, καὶ
πίστει στερεωθήσεσθε.

Καταβασία. Κύριος ὦν πάντων.

Κεφάλαιον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

• Ὀλίμους καὶ πηγὰς, καὶ θαλάσσας ποιή-
σας, ταπεινῶσιν ἡμᾶς, εκπαιδεύων ἀρί-
στην, λεντίον ζωννύμενος, Μαθητῶν πόδας ἐνι-
ψε, ταπεινῶμενος, ὑπερβολὴ εὐσπλαγχνίας, καὶ
ὕμῶν ἡμᾶς, ἀπὸ βαρὰθρων κακίας, ὁ μόνος
φιλόανθρωπος.

• Θεῖας πίστεως.

• Ταπεινούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν, πόδας ἐνι-
ψας, τῶν Μαθητῶν σου, καὶ πρὸς δρόμον
θεῖον τούτους κατευθύνας· ἀπαναινόμενος Πέ-
τρος δὲ νίπτεσθαι, αὐθις τῷ θεῷ ὑπέκει
προστάγματι, ἐκνιπτόμενος, καὶ σοῦ ἐκτενῶς
θεόμενος, δωρησασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

• Ἐπεφάνης σήμερον.

• Ὑνεσθίων Δέσποτα, τοῖς Μαθηταῖς σου, μυ-
στικῶς ἐδήλωσας, τὴν παναγίαν σου σφα-
γὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, οἱ τὰ σεπτὰ
σου, τιμῶντες Παθήματα.

Κατάβασιν. Ὁ ἁγίος.

• Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου
σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστέ προανεφώ-
νησεν· Ἐθου κραταίαν, ἀγάπησιν ἰσχύος,
• Πάτερ αἰκτίρμον· τὸν μονογενῆ, Υἱὸν γὰρ
• ἀγαθὲ, ἱλασμόν εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλας.

Τροπικαία.

• Ἐπὶ τὸ πάθος τὸ πᾶσι, τοῖς ἐξ Ἀδάμ πη-
γᾶσαν ἀπάθειαν, Χριστὲ μολῶν τοῖς φίλοις
σου, εἶπας· Μεθ' ὑμῶν, τοῦ Πάσχα μετασχεῖν,
τούτου ἐπεθύμησα· τὸν Μονογενῆ ἐπεὶ με ἱλα-
σμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

• Μεταλαμβάνων κρατήρος τοῖς Μαθηταῖς ἐ-
βόας Ἀθάνατε· Γεννήματος ἀμπέλου δέ,
πίομαι λοιπόν, οὐκέτι μεθ' ὑμῶν βιοτεύων· τὸν
Μονογενῆ ἐπεὶ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν
Κόσμον ἀπέστειλε.

• Ὁμα καινόν ὑπὲρ λόγον, ἐγὼ φημι ἐν τῇ
Βασιλείᾳ μου, Χριστὲ ταῖς φίλοις πίομαι·
ὥστε γὰρ θεοῖς, Θεὸς ὑμῖν, συνέτομαι εἶπας·
τὸν Μονογενῆ καὶ γὰρ με ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ
εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλε.

Καταβασία. Προκατιδὼν ὁ Προφήτης.

Ἐξομολογία. Ὁ ἁγίος.

• Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεόμενοι οἱ
• Ἀπόστολοι, τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων,
• ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίους πόδας
• ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Τροπικαία.

• τὸ ἀσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶν ἐν
αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀδύσσοις χαλινούσα, καὶ
θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ
Νιπτήρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων
Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως ὁ Δε-
σπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον
περιβάλλων, ζώννυται λεντίον, καὶ κάμπτει
γόνα, δούλῳ ἐκπλύνει πόδας· οὐ ἐν τῇ χειρὶ
πνοὴ πάντων τῶν ὄντων.

Καταβασία. Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης.

Ἐξομολογία. Ὁ ἁγίος.

• Ὑσσοις ἐσχάτη ἀμαρτημάτων, ἐκύκλω-
• σέ με, καὶ τὸν κλυδῶνα μηκέτι φέρων,
• ὡς ὁ Ἰωάννης, τῷ Δεσπότη βωῶ σοι· Ἐκ φθο-
• ρᾶς με ἀνάγαγε.

Τροπικαία.

• Ὑριον φωνεῖτε, ὦ Μαθηταί, καὶ Διδάσκα-
λόν με· καὶ γὰρ πέφυκα· Σωτήρ ἐβόας·
διὸ μιμνήσθε τὸν τύπον, ὃν τρόπον ἐν ἐμοὶ
ἐθεάσασθε.

• Ὑπὸν τις μὴ ἔχων ἀπορρύφθῃναι, οὐ δεῖ-
ται πόδας· καθαροὶ ὦ Μαθηταί ὑμεῖς
δὲ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ῥοπή γὰρ ἀτάκτως, ἐξ
ὕμῶν ἐνός μαίνεται.

Κατάβασιν. Ἀβισσος ἐσχάτη.

Κοντακίον. Τίμος. Τὰ ἄνω ζητῶν.

• Ὁν ἄρτον λαβὼν, εἰς χεῖρας ὁ προδότης,
κρυφίως αὐταῖς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει,
τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ
τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰου-
δας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Τροπικαία.

• Ἡ μυστικῇ ἐν φόβῳ τραπέζῃ, πρηνεγγί-
σαντες πάντες, καθυραῖς ταῖς ψυχαῖς,
τὸν ἄρτον ὑποδεξώμεθα, συμπαραμένοντες τῷ
Δεσπότη, ἵνα ἴδωμεν τοὺς πόδας πῶς ἀπονί-
πτει τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσει τῷ λεντίῳ,
καὶ ποιήσωμεν ὥσπερ κατῖδωμεν, ἀλλήλοις
ὑποταγέντες, καὶ ἀλλήλων τοὺς πόδας ἐκπλύ-
νοντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσε,
ταῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς ὡς προέφησεν· ἀλλ' οὐκ
ἤκουσεν, Ἰουδας ὁ δούλος καὶ δόλιος.

Συναξαριον τοῦ Μηναιίου, εἴτα τὸ παρόν.

• Ἡ ἀγία καὶ μεγάλη Πέμπτη, οἱ τὰ πάντα
καλῶς διαταχάμενοι θεοὶ Πατέρες, ἀλλήλο-
διαδόχως ἔκτε τῶν θεῶν Ἀποστόλων, καὶ
τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων, παραδεδώκατιν ἡμῖν

τέσσαρά τενα ἰορταΐζειν· τὸν ἱερόν Νιπτῆρα, τὸν μυστικὸν Δεῖπνον (ὁπλαδὴ τὴν παραδόσιν τῶν καθ' ἡμᾶς φρετῶν Μυσηρίων), τὴν ὑπερφυᾷ Προσευχήν, καὶ τὴν Προδοσίαν αὐτήν.

Στίχοι εἰς τὸν ἱερόν Νιπτῆρα.

Νίπτει Μαθητῶν ἐσπέρας Θεὸς πόδας,
Οὐ ποῦς πατῶν ἦν εἰς Ἐδέμ δούλης παλαι.

Εἰς τὸν μυστικὸν Δεῖπνον.

Διπλοῦς ὁ Δεῖπνος· Πάσχα γὰρ νόμου φέρει,
Καὶ Πάσχα καινόν, Αἷμα, Σῶμα Δεσπότου.

Εἰς τὴν ὑπερφυᾷ Προσευχήν.

Προτεύχη καὶ φόβητρα, θρόμβοι αἱμάτων,
Χριστέ, προσώπου· παρκατούμενος δῆθεν
Θάνατον, ἐχθρόν ἐν τούτοις φανακίζων.

Εἰς τὴν Προδοσίαν.

Τί δεῖ μαχαιρῶν; τί ξυλῶν, λαοπλάνοι,
Πρὸς τὸν θανεῖν πρόθυμον εἰς Κότμου λύτρον;

Επειδὴ γὰρ τὸ Ἑβραϊκὸν Πάσχα κατὰ τὴν Παρασκευὴν ἐμελλε θύεσθαι, ἣν δὲ ἄρα προσῆκον τῷ τύπῳ ἐπακολουθῆσαι καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐν αὐτῷ ὁπλαδὴ καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς Πάσχα τυθεῖναι Χριστόν, προλαβὼν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὡς οἱ θεῖοι Πατέρες φάσκουσιν, ἐνεργεῖ αὐτὸ μετὰ τῶν Μαθητῶν τῇ ἐσπέρᾳ τῆς Πέμπτης. Αὕτη γὰρ ἡ ἐσπέρα καὶ ἡ Παρασκευὴ ὅλη, μία ἡμέρα παρ' Ἑβραίοις λογίζεται· οὕτω γὰρ ἐκείνοι μετροῦσι, τὸ νυχθήμερον λέγοντες. Ἐνῆργησαν οὖν αὐτὸ καὶ τότε, ὡς τινες εἶπον, μετὰ τῶν Μαθητῶν κατὰ τὸν νόμον, ὃν εἰς ἐστὶ καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος· πρότερον ὀρθοστάθην, καὶ ἐξωσμένοι, τὰ ὑποδήματα περικειμένοι, βακτηρίαις ἐπιρριπτόμενοι, καὶ τ' ἄλλα ὅσα ὁ νόμος διακρίνεται, ἵνα μὴ παρίνομος δέξῃ· ταῦτα γὰρ ὁ Ζεβεδαῖος· ἡτοίμασεν· οὗτος γὰρ ὁ τὸ κεράμιον βροταζὼν τοῦ ὕδατος, ὡς ὁ μέγας φησὶν Ἀθανάσιος, καὶ ἄλλοι ἄλλως περὶ τούτου εἰρήκασιν. Μετεπιπτα δὲ τὰ τελεώτερα δεικνύς τοῖς Μαθηταῖς, καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πάσχα τὸ μυστήριον παραδίδωσιν ἐν τῷ αὐώγῳ, ἥδη ἐπιλαβούσης νυκτός. Δεῖπνε γὰρ, φησι, γενομένης, ἀνεκλίθη μετὰ τῶν Δώδεκα. Ὅρα δὲ, ὅτι οὐ τούτῳ ἦν τὰ νομικὸν Πάσχα· δεῖπνος γάρ, καὶ κλίσις, καὶ ἄρτος, καὶ ὕγρον· ἐκεῖ πάντα ἐπὶ πορὶ καὶ ἄζυμα. Πρὶν δὲ τῆς ἄρξασθαι δειπνεῖν, (οὕτω γὰρ ὁ θεῖος λέγει Χρυσόστομος) ἐκ τοῦ δεῖπνου ἐγείρεται, καὶ τίθησιν χαμαὶ τὰ ἱμάτια, καὶ ὕδωρ τῷ νιπτῆρι βάλλει, αὐτὸς αὐτοῦργον πάντα· αἷμα μὲν τὸν Ἰούδαν ἐντρέπων, τοῦ δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Μαθητὰς ἐκκοιμήσασθαι, μὴ τὸ πρωτεῖον ἐπιζητεῖν, καθὼς καὶ μετὰ τὸν Νιπτῆρα παραινέει, λέγων· Ὁ θεῖος εἶναι πρῶτος, ἐστὼ πάντων ἰσχυατός, ἑαυτοῦ τιθεὶς εἰς ὑπόδειγμα. Φαίνεται δὲ ὡς πρῶτον πάντων τὸν Ἰούδαν ἐνψιν ὁ Χριστός, ἐταπνύοντος προκρίσαντα, ὕστερον δὲ ἐπὶ τὸν Πέτρον ἐρχεται.

Ὁ δὲ θερμότερος τῶν ἄλλων ὑπάρχων, τὸν ἀδελφίσκον ἀνακόπτει, καὶ συγχωρεῖ πάλιν ὑποδρότερον. Νίψας τοὺν αὐτῶν τοὺς πόδας, καὶ ὕψωσιν παράδοξον διὰ ταπεινώσεως ὑποδείξας, λαβὼν τὰ ἱμάτια πάλιν, καὶ ἀναπεσὼν, παραινέει αὐτοὺς ἀγαπᾶν ἀλλήλους, καὶ μὴ τὸ πρωτεῖον ἐπιζητεῖν. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προδοσίας εἰσαγγεῖ κεφάλαιον. Θορυβουμένον δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῶν Μαθητῶν, λέγει τῷ Ἰωάννῃ μόνῳ ἥρμας ὁ Ἰησοῦς· Ὡς γὰρ βάψας τὸ ψωμίον ἐπέδωσά, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ παραδιδούς με. Εἰ γὰρ ὁ Πέτρος ἦδει τὸν λόγον, ἅτε ὢν τῶν ἄλλων θερμότερος, τὸν Ἰούδαν διεχειρίσατο ἂν. Καὶ πάλιν· Ὁ ἐμὲ βάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, ὥστε καὶ ἀμφοτέραι γίνοντο. Εἶτα βραχὺ τι διακρίνων, λαβὼν τὸν ἄρτον, λέγει· Λάβετε, φάγετε· καὶ τὸ ποτήριον ὁμοίως· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, εἰπὼν, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Πλήν καὶ αὐτὸς τούτο ποιών, ἥσθιε, καὶ ἔπινε μετ' αὐτῶν. Ὅρα δὲ, ὅτι ἄρτον λέγει τὸ Σῶμα αὐτοῦ, οὐ μὴν ἄζυμον. Αἰσχυνίσθωσαν οὖν οἱ τῇ θυσίᾳ ἄζυμον προσφέροντες. Μετὰ δὲ τὸ ψωμίον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν ὁ Σατανᾶς, δοκιμαζὼν γὰρ αὐτὸν πρότερον, νῦν παντελῶς εἰσώκησατο. Καὶ πορευθεὶς φησι, σύνθημα ἔθετο τοῖς Ἀρχιερεῦσιν, ἵνα αὐτὸν αὐτοῖς παραδῶ ἀργυρίοις τριᾶκοντα.

Οἱ δὲ Μαθηταὶ μετὰ τὸν δεῖπνον ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν, εἰς τὴν χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ. Μετὰ δὲ πολλὰ, λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔμεῖς πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐπ' ἐμοῦ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. Ὁ δὲ Πέτρος· Ἐὰν πάντες, φησὶν, ἐγὼ οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι. Ἡ δὲ ὀφί, ἥτοι βαθὺ τῆς νυκτός. Ὁ δὲ λέγει· Πρὶν ἢ φωνῆσαι τὸν ἀλέκτορα δίδς, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Κατὰ γὰρ ἀγῶγην ὁ ἀλίκτωρ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δίδς, καὶ τρίς λέγει. Ὁ δὲ καὶ ἐγένετο, ὅτε ἀμέτρῳ τοῦ Πέτρου κρηθέντος, τοῦ Θεοῦ τὸ ἀσθενὲς ἐνδεικνυμένου τῆς φύσεως. Καὶ ὁ μαῖα ἐπὶ τὴν εἰκουμένην αὐτῷ ἐνεχάρισεν, ἵνα ἐξ αὐτοῦ τὸ τῆς φύσεως εὐάγωγον ἐγνωκὼς, συγχνωμένων εἰς τοὺς ἀμαρτάνουσι. Πλήν ἡ τρίτη τοῦ Πέτρου ἀρνησις, τὴν τῶν ἀνθρώπων πάντων ἀμαρτίαν εἰς Θεὸν ἐξεκώμισε· πρώτην, ἣν παρέβη ὁ Ἀδάμ ἐντολῇ· δευτέραν τὴν τῷ γραπτῷ νόμῳ παραβᾶσιν· καὶ τρίτην, αὐτὴν τὴν τοῦ Λόγου Σάρκωσιν. Ἡ ὕστερον πάλιν ὁ Σωτὴρ τριπλῇ μεταγνώσει ἵασατο, διὰ τοῦ, Πέτρε, φιλεῖς με; τρισσῶς ἐξεπείν. Μετὰ δὲ ταῦτα, λέγει τοῖς Μαθηταῖς, τὸ ἀνθρώπινον ἐνδεικνυμένως, ὡς φοβερός τοῖς πάνσιν ὁ θάνατος. Περὶ λυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ὥς θάνατος· καὶ μεταστάς ὡς λίθου βολὴν προσῆυχετο, ἐκ τρίτου εἰπὼν· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τὸ πικρὸν τοῦτο παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, εἰ μὴ αὐτὸς πείω, γεννηθήτω τὸ θέλημα σου· καὶ αὐτίς· Πατέρ, εἰ δύνατον, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ πικρὸν.

τήριον τοῦτο. Ἀμα μὲν ὡς ἄνθρωπος τοῦτο λέγων, ἀμα δὲ καὶ τὸν διάβολον μετερχόμενος τεχνύντως, ὡς ἀνναβίζων κἀπειῶνα ἄνθρωπον εἶναι διὰ τὸ δῆθεν φοβεῖσθαι, μὴ τὸ διὰ τοῦ Θανάτου τοῦ σταυροῦ ἀνακάψῃ μυστήριον. Ἐπανελθὼν δὲ, καὶ εὐρὼν τοὺς Μαθητάς ὑπὸ βεδυομένους, πρὸς τὸν Πέτρον ἀποτίνεται, οὕτω λέγων. Οὐ δὲ μὲν ὥραν ἰσχύσατε γρηγορήσαι, καὶ ἀγρυπνήσαι μετ' ἐμοῦ; οἰονεῖ, σὺ ὁ λέγων μέχρι Θανάτου διαγωνίσασθαι, οὕτως ὑπνώττεις μετὰ τῶν λοιπῶν; Διελθὼν δὲ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων, ἔνθα ἦν κῆπος, πῶλίσθη ἐκεῖ μετὰ τῶν Μαθητῶν.

Συνεχῶς δὲ ἐκεῖσε παραβάλλειν εἰώθει· διὸ καὶ ὁ Ἰούδας ἦδει τὸν τόπον· ὃς τινὰς τῶν τῆς σπαίρας λαβὼν, καὶ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, ἦλθεν ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, δούς αὐτοῖς τὸ τοῦ φιλήματος σύμβολον. Τοῦτο δὲ εἶπε, διότι πολλάκις κρατηθεὶς, ἀφανὴς ἐκ μέσου αὐτῶν διήρχετο, ὥστε καὶ ἐνταῦθα αὐτὸς ὁ Χριστὸς πρῶτος ἐξεῖσι πρὸς αὐτοὺς λέγων. Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ αὐτὸν καὶ ἐτιμήνουν· οὐ γὰρ ἡ νύξ ἐμποδὼν καθίστατο· φανοὶ γὰρ ἦσαν, φησί, καὶ λαμπάδες ἀπτόμεναι· καὶ τῷ δέει καταπυσόντες, ἀνεχώρησαν. Καὶ πάλιν ἰλθοῦσιν, αὐτὸς ἀπεκρίνατο. Τοῦ δὲ Ἰούδα πεποιηκότος τὸ σύνθημα, ὁ Χριστὸς λέγει· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; οἰονεῖ, δὲ ὁ ἦλθες, Ἰούδα, εὐκαιρὸν ἐστὶ· καὶ αὐθις λέγει· Ὡς ἐπὶ ληστῆν, ἐξ ἡλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Ἐν νυκτὶ δὲ παριγένοντο, ἵνα μή τις σταάς ὑπὸ τοῦ ὄχλου γίνηται. Τότε ὁ θερμότατος Πέτρος σπασόμενος μάχαιραν (ἀπὸ δείπνου γὰρ ἦσαν, καὶ πρὸς τὰ αὐτὰ δὴ περισκευασμένοι) τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δούλου, Μάλχον ὄνομα, πατάξας, τὸ δεξιὸν οὖς ἀπέκοψεν· κίνητομένου τοῦ λόγου, ὅτι ὁ ἀρχιερεὺς οὐ καλῶς τὸν νόμον ἤκουε, καὶ ἐδίδασκεν. Ἐντρέπει οὖν τὸν Πέτρον ὁ Χριστὸς, μὴ καλὸν εἶναι ἀκούσαντα τὸν πνευματικὸν ἄνδρα μαχαίρᾳ χρῆσθαι· ὁ δὲ τοῦ Μάλχου τὸ ὄπιον ἰάται. Συλλαβόντες δὲ τὸν Ἰησοῦν, δέσιμον ἄγουσιν ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως Ἀννα, ὃς ἦν πενθερὸς τοῦ Καϊάφα. Ἐκεῖ γὰρ ἦσαν ἅπαντες συνηγμένοι, οἱ κατὰ Χριστοῦ φρονούντες Φαρισαῖοι, καὶ Γραμματεῖς. Ἐντεῦθεν τὰ κατὰ τὸν Πέτρον καὶ τὴν παιδίσκην, καὶ ἡ αὐτοῦ ἄρνησις γίνεται· καὶ τῆς νυκτός ἐν τῷ μεταξύ δαπανηθείσης, ὁ ἀλέκτωρ ἐφώνησεν ἐκ τρίτου· ὁ δὲ μνησθεὶς, ἔλαυσε πικρῶς. Καὶ τοῦ καιροῦ ἤδη πρὸς ἔρθρον ἐληλακότος, ἀπὸ τοῦ Ἀννα πρὸς τὸν ἀρχιερεῖα Καϊάφην τὸν Χριστὸν ἄγουσιν, ὅπου καὶ ἱμνωσμούς ἔλαβε, καὶ ψευδομαρτυρίας ἐκλήθησαν. Καὶ διαυγαζούσης ἡμέρας, πρὸς τὸν Πιλάτον αὐτὸν ἀποστέλλει ὁ Καϊάφας. Οἱ δὲ ἀγαθόντες αὐτὸν, φησὶν, οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Συνάγεται οὖν, ὡς παράνομον ἴσως οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ αἱ Φαρισαῖοι τότε ἔπραξαν, μεταθέμενοι τὸ Πάσχα, ὡς φησὶν ὁ Θεὸς Χρυσόστομος· κατὰ τὴν νύκτα γὰρ ἐκαίοντο, ἔδει αὐτοὺς αὐτὸ φαγεῖν, ἀλλὰ δαὶ τὸν τοῦ

Χριστοῦ φόνον ὑπερέδοντο. Ὅτι δὲ τότε ἔχρυν αὐτὸ φαγεῖν, ἐδήλωσαν ὁ Χριστὸς πρὸ τοῦ δείπνου, νυκτός φαγεῖν, εἰτα μύησας τὰ τελειώτερα. Καὶ γὰρ τῷ νομικῷ τύπῳ ἰδεῖ, ὡς εἴρηται, ἐπιγενέσθαι καὶ τὴν ἀλήθειαν. Ὅ γὰρ Ἰωάννης πρὸ τῆς ἱορτῆς φησι τοῦ Πάσχα, ταῦτα πάντα γεγονότα κατὰ τὴν πέμπτην καὶ τὴν νύκτα αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἱορτάζομεν, μνηστὴν τῶν φοβερῶν καὶ ἀρρήτων ἔργων ἐκαίνων καὶ πράξεων μετὰ δίκους ποιούμενοι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμ-
βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔφαλλον· Εὐλογητός
εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Νευσάζων κάραν Ἰουδας, κακὰ προβλέπων
ἐκίνησεν, εὐκκριάν ζητῶν παραδοῦναι,
τὸν Κριτὴν εἰς κατάκρισιν· ὃς πάντων ἐστὶ
Κύριος, καὶ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦμιν ὁ Χριστὸς ταῖς φίλοις, ἐβόα· Εἰς πα-
ραδώσει με· εὐφροσύνης λαθόντες, ἀγωνία
καὶ λύπη συνέχοντο. Τίς οὗτος; φθάσον λέ-
γοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ τὴν χεῖρα, τρυβλίῳ βάλλει
Θρασυτέτι, τούτῳ πλὴν καλὸν ἦν, πυλας
βίου περῆσαι μηδέποτε· τούτον ὃς ἦν ἐδύλου
δὲ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Νόμων πατρῶν οἱ μακαριστοὶ, ἐν Βαβυ-
λῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεύον-
τος, κατέπτυξαν, προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ
συνημμένα ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ
κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελλον τὸν ὕμνον·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦ-
τέ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Οἱ δαιτυμόνες οἱ μακαριστοὶ, ἐν τῇ Σιών
τῷ Λόγῳ προσκαρτερήσαντες οἱ Ἀπό-
στολοι παρεῖποντο, τῷ Ποιμένι ὡς ἄρνες, καὶ
συνημμένοι, ὧ οὐκ ἐχώρισθησαν Χριστῷ, Σείῳ
λόγῳ τρεφόμενοι, εὐχαρίστως ἐβόων· Τὸν Κυ-
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Νόμος φιλίας ὁ δυσώνυμος, Ἰσκαριώτης γνώ-
μη ἐπιλαθόμενος, οὗς ἐνίστατο πῦρ ἐπέπεσε
πρὸς προδοσίαν πόδας· καὶ σοῦ ἐσθίων ἄρ-
τον, Σῶμα Σείον, ἐπῆρε πτερνισμόν ἐπὶ σῶ-

Σήμερον Καϊάφας, ἄκων προφητεύει, Συμφέρει λέγων, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἓνα ἀπολέσθαι· ἦλθε γὰρ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν τοῦ παθεῖν, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγαλύνεν ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰουδας, τὸ τῆς φιλοπτωχείας ἀκρύπτει προσωπεῖον, καὶ τῆς πλεονεξίας ἀνακαλύπτει τὴν μορφήν· οὐκέτι τῶν πενήτων φροντίζει· οὐκέτι τὸ μύρον πιπράσκει, τὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ τὸ οὐράνιον μύρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ νοσφίζεται τὰ ἀργύρια· τρέχει πρὸς Ἰουδαίους, λέγει τοῖς παρανόμοις· Τί μοι θέλετε δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Ὡς φιλαργυρίας προδότου! εὐωνον ποιεῖται τὴν πρᾶσιν· πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἀγοραζόντων, τοῦ πωλουμένου τὴν πραγματείαν ποιεῖται· οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὡς δούλον φυγάδα ἀπεμπωλεῖ· ἔθος γὰρ τοῖς κλέπτουσι, ρίπτειν τὰ τίμια· νῦν ἔβαλε τὰ ἅγια, τοῖς κυσὶν ὁ μαθητὴς· ἡ γὰρ λύσσα τῆς φιλαργυρίας, κατὰ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, μαίνεσθαι ἐποίησεν αὐτόν· ἥς τὴν πείραν φύγωμεν, κρίζοντες· Μακρόθυμε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει, παράνομε Ἰουδα· νοσῶν γὰρ φιλαργυρίαν, ἐκέρδησας μισανθρωπίαν· εἰ γὰρ πλοῦτον ἡγάπας, τί τῷ περὶ πτωχείας διδάσκοντι ἐφοίτας; εἰ δὲ καὶ ἐφίλεις, ἵνα τί ἐπώλεις τὸν ἀτίμητον, προδιδούς εἰς μαιφονίαν; Φρίξον ἦλιν, στέναξον ἡ γῆ, καὶ κλονουμένη βόησον· Ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μηδεὶς ὧ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ δείπνου ἀμύητος, μηδεὶς ὅλως ὡς ὁ Ἰουδας, δολίως προσίτω τῇ τραπέζῃ· ἐκεῖνος γὰρ τὸν ψωμὸν δεξάμενος, κατὰ τοῦ ἄρτου ἐχώρησε, σχήματι μὲν ὢν μαθητὴς, πράγματι δὲ παρὼν φονευτὴς, τοῖς μὲν Ἰουδαίοις συναγαλλόμενος, τοῖς δὲ Ἀποστόλοις συναυλιζόμενος· μισῶν ἐφίλει, φιλῶν ἐπώλει, τὸν ἐξαγοράσαντα ἡμᾶς τῆς κατάρας, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τρόπος σου δολιότητος γέμει.

Ὁρα ἀνωτέρω.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητὰς, ἐδίδασκες λέγων· Ὡς φίλοι, ὁρᾶτε, μηδεὶς ὑμᾶς χωρίσει μου φόβος· εἰ γὰρ πάσχω, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ Κόσμου· μὴ οὖν σκανδαλίζεσθε ἐν ἐμοί· οὐ γὰρ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακοῦναι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν μου, λύτρον ὑπὲρ τοῦ Κόσμου. Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐμὲ μιμεῖσθε· ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω ἔσχατος· ὁ δεσπότης, ὡς ὁ διάκονος· μέναιτε ἐν ἐμοί, ἵνα βότρυν φέρητε· ἐγὼ γὰρ εἰμὶ τῆς ζωῆς ἡ ἀμπελος.

Εἶτα, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι, κτλ. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὡραν, ἐν ἣ λέγομεν καὶ τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας. Ἦχος γ'.

Ὁ ράπισθεὶς ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων, καὶ μὴ ὀργισθεὶς, ἐλευθέρωσον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος.

Στίχ. Ὁ Θεός, τίς ὁμοιωθήσεται σοι;

Προφητείας Ἰερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 18.

Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώρισομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι, οὐκ ἔγνων· ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρόν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτόν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυνάμεων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἱδριμι τὴν παρασοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς! ὅτι πρὸς σέ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τὲς λέγοντας· Οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου· εἰδὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκίεσθαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ, καὶ ἐγκαταλειμμά οὐκ ἔσται αὐτῶν· ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκίψεως αὐτῶν. Δίκαιος εἰ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθνήσαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα; ἐφύτευσας αὐτοὺς, καὶ ἐρρί-

ζώθησαν· ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με· οἶδάς με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν· ἕως πότε πενήθῃσι ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν· σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας. Ὅτι ταῦδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου τῷ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰθὺν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Αἱ λοιπαὶ ᾠραὶ ψάλλονται τρίψαλμοι λιτῶς, καὶ οἱ Μναρισμοὶ λέγονται χύμα, ἐν οἷς καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἡ ἐν τῷ Νάρθηκι Λιτὴ σχολάζει ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πενήντῃ.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Περὶ ὧραν ἡ σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τῇ Λυχνικῇ καὶ μετὰ τὸν Προομιανόν, Συναπτὴ μεγάλη· εἶτα τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν δὲ Στίχ. ι. καὶ ψάλλομεν τὰ εἰς τοὺς Αἶνους, ὡς ἐφραξῆς, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'.

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων.

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βᾶψας.

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ.

Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητής.

Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνὸν Ἡσαΐας ἔρχεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Πένθημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας, φαγόντων τὸ Μάιννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γογγύζοντων κατὰ τοῦ τροφέως· ἐτι γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, κατελάλου τοῦ Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι· καὶ οὗτος ὁ δυσσεβής, τὸν οὐράνιον Ἄρτον, ἐν τῷ στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο. Ὡς γινώμης ἀκορέστου, καὶ τόλμης ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει, καὶ ὃν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου εἰς θάνατον· ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ παράνομος, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, ταιαύτης ἀπανθρωπίας ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ ἀνείκαστος.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μετὰ τὸ, Φῶς ἱλαρόν, εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἐσπέρας. Προκείμενον. Ἦχος α'.

Ἐξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.

Στίχ. Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. 18'. 40.

Ἐἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καταβάς, διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον· καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔξωσαν ἑτοίμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην· τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταθήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, λέγων· Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ· πᾶς ὁ αἰψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει· οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεὶρ· ἐν γὰρ λίθις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολιδι κατατοξευθήσεται· εἴαν τε κτήνος, εἴαν τε ἄνθρωπος, εὖ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναὶ, καὶ αἱ σαλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκείνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτοὺς· καὶ ἐπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ· Γίνεσθε ἑτοίμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθῃτε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γεννηέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπ' ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σαλπιγγος ἤχει μέγα· καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαόν εἰς συνάντησιν

τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς· καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί· ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνὸς, ὥσπερ αἰτμὴ καμίνου· καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ῥῥσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Ἰωβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΗ'. 1.

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰωβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν· Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ, τὴν ὁσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι· Πού ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπαγγεῖλον δέ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες Ἄγγελοί μου· ἔφραξα δὲ θαλάσσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιούτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη· ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφιάσιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα· ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ· Μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. Ἢ ἐπὶ σὲ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν; ἕως φόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτῇ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἡ σὺ, λαβὼν πηλὸν, ἐπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφείλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἤλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἔχνεσιν ἀβύσσῃ περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ Ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν; νενοθεύησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' Οὐρανόν; Ἀναγγεῖλον δέ μοι· πόση τίς ἐστὶ; ποῖα δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκέτους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις με εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίσασαι τρίβους αὐτῶν! οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σε πολὺς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰωβ, τῷ Κυρίῳ λέγει· (Κεφ. ΜΒ'. 1). Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Τίς γάρ ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων,

καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδεις, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην; Ἀκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω· ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δέ με διδάξον· ἀκοὴν μὲν ὡτός, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δὲ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακέν σε.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ν'. 4.

Εὐριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἥνικα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκε με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκε μοι ὥτιον τῷ ἀκῆειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει με τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἔκ ἀπέσρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος, Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐντραπήν, ἀλλὰ ἔθηκε τὸ πρόσωπόν σου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδὲ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακούσατόν τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐταῖς φῶς, πεποιθήατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσθη ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἡ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Μετὰ δὲ Συναπτὴν μικράν, ψάλλομεν τὸ

Τρισάγιον, εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΑ'. 23.

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ἡμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλωμένον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ

αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ Κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ὁ συνίων ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι· Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγαλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερισμόν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Ἐ. Ἰπεν ὁ Κύριος· Οἶδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, καὶ τοῦ Κοινωνικοῦ, καὶ τοῦ, Πληρωθῆτω ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον ὦ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦτο δὲ λέγεται πολλάκις εἰς τὸ Κοινωνικόν, μέχρις ἂν οἱ Ἀδελφοὶ μετάσχῳσι τῶν ἁγίων καὶ ἀχράντων Μυστηρίων.

Μετὰ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, γίνεται ὁ Νικητὴρ, καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκολουθία, καθὰ δηλοῖ τὸ Τυπικόν· ἐν ᾧ ψάλλομεν τὰ παρόντα

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Ο λεντίῳ ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀπόπλυνον ἡμῶν, τῆς ψυχῆς τὸν λογισμόν, καὶ περιζῶσον ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τοῦ ποιῆν τὰς ἐντολάς σου, καὶ ὑμνεῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ἦχος β'.

Μεγάλῃς εὐεργεσίας ἀπολαύειν, μέλλοντες οἱ πιστοὶ, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νικητῇ προσδράμωμεν, οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, τὰς ψυχὰς δὲ μυστικῶς ἀγιάζοντες· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἰχνῶν ἄπτεται χοίρων, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. Αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδόν, ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπείνωσιν, σῶσον ἡμᾶς Ἀγαθεὺς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Πέτρος ἠύλαβετο νίψασθαι τοὺς πόδας, ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν, ὑφ' ὧν ἐπλάστουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἀκούσας δέ· Εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ, τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόασε· Κύριε, μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψῃς, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Ὡς μεγίστων Δεσπότης δωρεῶν ἰκοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος, τοὺς ἑαυτοῦ Μαθηταίς, καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν ἀρρήτον δόξαν, ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ Ποτηρίῳ ἔφησε, κανὸν αὐτὰ πίνειν μετ' αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν· ἥς καὶ ἡμᾶς καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ ἡσέᾳ, ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λέντιον διεζώσατο, ὁ περιβαλλὼν τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς νικητῆρα, ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· καὶ καίψας ἐπὶ τὰ γόνατα, ἤρξατο κίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος. Ὅταν οὖν ἔνιψῃ τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Συνέφερε σοι Ἰουδα, κἄν μὴ συνελήφθῃς ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς μητρός· συνέφερε σοι προδότα, κἄν μὴ ἐγεννήθῃς, ἀπὸ πηλοτεραιμένη τῷ Ὑίῳ τοῦ Θεοῦ· διὰ σέ διερράγη τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀληθινὴν ἀμπελον, τρυγᾷ Ἀηστὴς σταυρούμενος· διὰ σὶ διεκόπη ὁ φραγμός, καὶ ναὸν τὸν ἀχειροποιήτον λύουσιν οἱ παράνομοι· ἔστω, τὸ μύρον τῆς αἵμαρτωλου ἡδέσθης ὡς πολῦτιμον· πῶς τὸ τοῦ Δικαίου αἷμα, χερσὶν ἀνόμων παραδόναι οὐκ ἔρριξας; συνέφερε σοι προδότα,

κἄν μὴ ἐγεννήθης, ἀπηλλοτριωμένε τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Νυσταγμῷ διαβολικῷ, συσχεθεὶς ὁ Ἰούδας, ὑπνώσεν εἰς θάνατον· καιρὸς γρηγορεῖν, καιρὸς νήφειν· στεναζέτω καρδία, δακρυέτωσαν βλέφαρα, ψαλμὸς ἐπαγρυπνεῖτω· μεγάλη γὰρ ἡ ἰσχὺς τοῦ Σταυροῦ. Χριστὸς ἐπὶ θύραις· τὸ θυόμενον Πάσχα προῆλθε· δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα διδοται τὸ κατακλαστόν, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν τράπεζαν μεταλαμβάνομεν οἴνου καὶ ἐλαίου· τὰ δὲ Ἀποδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΑΣΧΡΑΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΠΕΜΠΤῃ.

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Περὶ ὥραν β'. τῆς νυκτὸς σημαίνει. Συναχθέντες δὲ ἐν τῷ Ναῷ, εὐλογήσαντος τῷ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου. Εἴτα, Συναπτὴ μεγάλη, καὶ μετ' αὐτὴν ψάλλομεν τὸ, Ἀλληλούϊα, ἔργῳ καὶ μετὰ μέλους· ὡσαύτως καὶ τὸ,

Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Οὔτε οἱ ἐνδοξοὶ Μαθηταί, ἐν τῷ κηπῆρι τοῦ Δείπνου ἐφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐρασταί, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν, τὴν Διδασκαλῷ τοιαῦτα τολμήσασαν· **Ο**ὗ περὶ πάντα ἀγαθὸς, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκ τρίτου.

Ψάλλομένου δὲ τούτου, ὁ Ἐκκλησιάρχης διαέμει κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς· καὶ μετὰ τοῦτο, εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεὺς τὸ τῆς Διαθήκης τῶν ἀρίων Παθῶν.

Εὐαγγέλιον Α'. κατὰ Ἰωάννην.

Ἰπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Νῦν ἰδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Τέλος. Εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Πληρουμένου δὲ ἐκάστου Εὐαγγελίου, λέγομεν·

Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἅπαντα τὰ Τροπάρια.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Αρχόντες λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Αόγον παράνομον, κατέθοντο κατ' ἐμοῦ· Κύριε Κύριε, μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθααῖς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ ὡς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς ταμείοις ἡμῶν κρᾶζομεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ρῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμα, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. β'.

Εἴδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι· Τί μοι θέλετε δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; ἐν μέσῳ δὲ τῶν συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος. Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἴν ἐλεεί τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἔτεκες Παρθένη ἀνερμηνεύτως, διαπαντός ὡς φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπῃς ἐκδυσωπούσα, ἵνα κινδύνων σῶσῃ, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Δαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ ὤσαν· ἵνα σοι ἐκραύγαζον, παῖδες τῶν Ἑβραίων φιλάνθρωπε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἤθελῃθ συνιέναι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εν τῷ δείπνῳ σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες· Εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη ἐρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ὁ αὐτός.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτην Ἰουδαῖα ἀποκτεῖναί σε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ὁ αὐτός.

Εν τῷ Νικτηρί σου Χριστέ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ ἴδετε· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Ὁ αὐτός.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς σου ὁ Θεός ἡμῶν ἔλεγες· ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων, τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ προστασίαν.

Κάθισμα. Ἦχος βαρύς.

Ἐν τῷ παρόντι Καθίσματι, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, οὐ καθήμεθα, ἀλλ' ἰστάμενοι ψάλλομεν αὐτά.

Εν τῷ δείπνῳ τῶν Μαθητῶν διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διηλεγξας· ἀδεόρθητον μὲν τῷτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα Κόσμον ἀρπάξης τοῦ ἀλλοτρίου· Μακρόθυμε δόξα σοι.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ

Εὐαγγέλιον Β'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς.

Τέλος. Ἀλλ' ἵνα φαίγωσι τὸ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος πλ. α'.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον· τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἠδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα

ἀργυρίων; ἀλλ' ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ πάθων ὑπὲρ τοῦ Κόσμου· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πάθων, καὶ συμπαθὼν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος· ὑπάρχων μαθητῆς, γίνεται προδότης· ἐν ἡθελίᾳ φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότη ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια, ὁδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστὸν, αὐτὸν δοξάζωμεν.

Ἦχος α'.

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δούλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεῖμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθίντες, μηδὲν ὠφελῶμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. β'.

Ο μαθητῆς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμὴν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδούς αὐτὸν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἠγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με· μὴ τις με ἀρνήσεται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ ἐν μέσῳ δύο ληστῶν· πᾶσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλόανθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Η ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένη σώζει, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Ἀντίφωνον Σ'. Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδιδόναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλῆθην. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον· μαθητῆς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ αὐτός.

Ἡμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι
τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν
ράβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἑρήμῳ.
Ἡμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν,
τοῦ πληγαῖς μαστιζαντος, ὑπὲρ αὐτῶν
τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μῆνα,
τροφὴν αὐτοῖς ὀμβρήσαντα.

Ἦχος βαρύς.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, παραγε-
νόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· Κἄν
ἴαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνήσαι μετ' ἐ-
μοῦ, πῶς ἐπηγγείλατε, ἀποθνήσκειν δι' ἐμέ;
ἂν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθευδεῖ,
ἀλλὰ σπουδαζει προδοῦναί με τοῖς παρανό-
μοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μή τις με ἀρνή-
ηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε
ὄξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ζαῖρε Θεοτόκε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανῷ
νοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε
παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς
μὲν ἐλαμψεν ὁ Ἑμμανουὴλ· χαῖρε Μητηρ
ριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κάθισμα. Ἦχος βαρύς.

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σω-
τῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν
ἀποστόλων ἐχώρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν
ἐκλήτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις,
ἐκ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νί-
κας τοὺς πόδας, τοὺς σους ὑπερεῖδεν; ὦ πό-
ων ἀγαθῶν ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ
χάρικτος, στηλιτεύεται γνώμη· αὐτοῦ δὲ ἡ
νείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, καὶ τὸ
ἔργον ἔλεος.

Εὐαγγέλιον Γ'. κατὰ Ματθαῖον.

ὦ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται.

ὁσος. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυσε πικρῶς.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος πλ. δ'.

Οἷς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμε-
νος, οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατά-
κτε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ δώ-
δικα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἡδυνάμην
λείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγ-
γέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐ-
λάωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἀδελφὰ
καὶ κρύφια· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὐθέως τὸ
ρήθην αὐτῷ συνῆκεν, ἀλλὰ προσήγαγέ

σοι δαίκρυα μετανοίας· Ὁ Θεὸς ἱλασθητί μοι
καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ ὅς πύλιν σωτήριον, καὶ Παράδεισον τερ-
πνόν, καὶ φωτὸς αἰδίου, νεφέλην ὑπάρ-
χουσαν, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν ἅπαν-
τες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος β'.

Ἰπατε παράνομοι· Τί ἠκούσατε παρὰ τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν; οὐ νόμον ἐξέθετο, καὶ
τῶν Προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν ἐλογί-
σασθε Πλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν
Λόγον, καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

Ὁ αὐτός.

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμα-
των αἰεὶ ἐντροφῶντες, καὶ κακοῦργον ἀν-
τ' εὐεργέτου, ἡτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων
φονεῖται· ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν
τὴν προπέτειαν, παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡ-
μᾶς ὡς φιλανθρώπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεν-
νηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολ-
λὰ γὰρ ἰσχύει θέσις Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότη· μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἢ
πᾶσκεμος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν ду-
νάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξά-
μενος.

Ἀντίφωνον Θ'. Ἦχος γ'.

Ἐστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν
τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ
εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρό-
θυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής· διὰ τοῦτο γρη-
γορεῖτε.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολὴν, καὶ εἰς
τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος· σὺ δὲ
Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Οἱ ἐξ ἐθνῶν ὑμνουμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ
τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ σοῦ ἐλευθε-
ρώσαντα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὅπως Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητὴς, τὴν
προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδεί-
πνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος· πορευ-
θεῖς εἶπε τοῖς Ἰερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ

παραδώσω ὑμῖν ἐκεῖνον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον; Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Δ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἄγουσι τὸν Ἰησοῦν.

Τέλος. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο, καὶ ἐν σιαγόνι, ῥάπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἐπλάσεν· ὁ δὲ παράνομος λαὸς, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης· τότε τὸ καταπέτασμα τῆ Ναῦ ἐσχίσθη· ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ὁ αὐτός.

Ο μαθητὴς ἠρήσατο, ὁ Ληστής ἐδόθησε· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε, σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε.

Ἀντίφωνον ΙΑ'. Ἦχος πλ. β'.

Αντὶ ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γενεῖ τῷ Ἑβραίων, σταυρωθῆναί σε κατεδίκασαν, ὅξος καὶ χολὴν σε ποτίσαντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ὁ αὐτός.

Επὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἠρκέσθησαν Χριστέ τὰ γένη τῶν Ἑβραίων, ἀλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην προσάγοντες. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁ αὐτός.

Οὔτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὔτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἑβραίους ἐπεισαν, οὔτε τῇ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὔτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀντίφωνον ΙΒ'. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαὸς μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπροὺς σου

ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνῃς ἠνωρθώσαμην. Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολὴν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὅξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε. Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κεῖνά με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι· καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἐλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἰδίας ἀκτίνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἴδε ναὸς, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· Ἴδε αἶμος, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἐαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτὸς ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης, ἣν ὁ Ὑψίστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλειπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Οτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτὴς, αἱ οὐρανὶ Δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν· τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσῳ δίκῃ ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ε'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, ἰδὼν Ἰούδας.

Τέλος. Ἰνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον ΙΓ'. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἠτήσαντο, σταυρωθῆναί σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εὐρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἠλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν Δίκαιον κατεδίκασαν, μαιφονίας ἐγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Ὁ αὐτός.

Ον πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμι,

καὶ Θεοῦ σοφίαν, οἱ Ἰερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν· καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Θεοτόκε ἡ τεκούσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀντίφωνον ΙΔ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ὁ τὸν Ληστήν συνοδοιπόρον λαβὼν, τὸν ἐν αἵματι χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Μικράν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν εὔρε, μᾶ ῥοπή ἐσώθη, καὶ πρῶτος Παραδείσου, πύλας ἀνοίξας εἰσῆλθεν· ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Χαῖρε ἡ δὲ Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκούσα, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον ΙΕ'. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ παρὸν ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁμοῦ, κατὰ Στίχον.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (Ἐκ γ'.) Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἀδάμ. Ἦλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνούμεν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (Ἐκ γ'.) Δειξὸν ἡμῖν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός· ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ· Ἀνάστα Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ο ῥῶσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κησασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὁ ὁρῶ, μυ-

στήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγέ;

Κόθισμα. Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ε'. κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον.

Τέλος. Καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Εἶτα ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχ. ἡ ἔν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Ἦχος δ'.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν ἀποικὸς· διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστής Παραδεδεικὸν ὤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος, ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὡμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνησθῆτι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὠνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα· Ἡμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστήν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνησθῆτι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον πρὸς Πιλάτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἔλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον· Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἠτήσαντο. Ἡμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν· Μνησθῆτι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Η ζωηφόρος σου Πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδέμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παραδεδεικὸν, ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχαῖς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέ-

λια, τὸν Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εὐφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυθεῖν τὴν Βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ε'σταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν· ἐκεντήθης τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι· τοῖς ἡλοῖς προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθῃ τῶν παθημάτων σου, τὸ ὕψος τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ· Δόξα καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ Πάθει σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διιδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου· φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα· τὰ ὄρη ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστής ὁ πιστός, κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτὴρ τὸ Μνήσθητι.

Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώκωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκείσε τύραννον ἔδησας, ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας ὡς Θεός, τὸ κατ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε, τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὐχόμεθα, Μονάδα Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεις, ἀσύγχυτον μένουσαν, ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπύρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον ἀλη-

θῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτὴρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον. Ήχος δ'.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.

Εὐαγγέλιον Ζ'. κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται,

Τέλος. Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν αὗτος.

Εἵτα τίθεται ἀνάγνωσις· καὶ μετὰ τὸν Ν'. Ψαλμὸν, εὐθύς,

Εὐαγγέλιον Η'. κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ.

Τέλος. Ὁρῶσαι ταῦτα.

Καὶ εὐθύς ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τριῳδion, τοὺς Εἱρμούς ἀνά β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνά δ'. ἢ ε'. κατὰ τὴν ποσότητα αὐτῶν· ὕστερον δὲ πάλιν Καταβασίαι, οἱ αὐτοὶ Εἱρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Τριῳδion, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Προσάβδατόν τε.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ ε'. Ήχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

- Πρὸς σέ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν
- σεαυτὸν, τῷ πεσόντι κενώσαντα αἰρέ-
- πτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶν ὑποκύψαν-
- τα, Λόγε Θεοῦ· Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι
- φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σὺ οἱ ὑπηρεταί, ἐκ ζωὴν ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανήλθον, ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Ο ρᾶτε ἔφη, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγικεν ὥρα, ληφθῆναι με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες· οὓς συναΐξω, κηρυξαί με φιλάνθρωπον.

Καταβασία. Πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἠκολούθει Μαρία, τρυ-

χομένη μεθ' ἑτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα·
Ποῦ πορεύῃ Τέκνον; τίνος χάριν, τὸν ταχὺν
δρόμον τελεῖς; μὴ ἕτερος γάμος πάλιν ἐστὶν
ἐν Κανᾷ; κἀκεῖ νῦν σπενδεῖς, ἵν' ἐξ ὕδατος
αὐτοῖς οἶνον ποιήσῃς; συνέλθω σοι Τέκνον, ἢ
μείνω σοι μᾶλλον; δός μοι λόγον Δόγε, μὴ σι-
γῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ
ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Συναγχάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἅγια καὶ
σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπι-
τελοῦμεν· τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ραπίσματα, τὰ
κολαφίσματα, ταῖς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν
πορφυρὰν χλαίναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγ-
γον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν λόγχην, καὶ πρὸ
πάντων, τὸν σταυρὸν, καὶ τὸν Θάνατον, ᾧς δι'
ἡμᾶς ἐκὼν κατεδέξατο· ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ
εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐ-
τῷ, σωτήριον ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν.

Ζῶν εἰ Θεὸς σὺ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ὡς νεκρὸν γυμνὸν, καὶ Θεοῦ ζῶντος Δόγε.

Ἑτέροι εἰς τὸν εὐγνώμονα Ληστήν.

Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἑδέμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστής κλεῖδα τὸ, Μνήσθητί μου.

Ἀφ' οὗ ὁ Κύριος ἡμῶν τριάκοντα ἀργυρίοις πρὸς τοῦ φί-
λου καὶ μαθητοῦ πραθείας παρεδόθη, πρῶτον πρὸς Ἄνναν
ἄγεται τὸν ἀρχιερέα. Ὁς δὴ στέλλει αὐτὸν πρὸς τὸν
Καϊάφαν, ὅπου ἐνεπύσθη, καὶ κολαφιζόμενος κατὰ κόρ-
ρης, ἐμπαίζόμενός τε ὁμοῦ καὶ γελῶμενος, ἤκουσε· Προ-
φήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε;
Ἐκέῖσε καὶ ψευδομάρτυρες ἦλθον κατηγοροῦντες, ὡς εἶ-
πε· Διαλύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν· καὶ ὅτι, Υἱὸν εἶπεν
ἑαυτὸν τοῦ Θεοῦ· ὅτε καὶ ὁ ἀρχιερεὺς δῆθεν τὴν βλασφη-
μίαν μὴ ἀνασχόμενος, τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα διέρρηξε. Πρωτὰς
δὲ γενομένης, ἄγεται τῷ Πιλάτῳ εἰς τὸ Πραιτώριον, καὶ
αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον, φασίν, ἵνα μὴ μιανθῶ-
σιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ Πάσχα. Πάσχα δὲ
τὴν ἑορτὴν ὅλην λέγει, ἢ καὶ τότε ἦν, ὡς ἔοικεν· ὁ δὲ
Χριστὸς πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦτο ἐποίησε, συντυθῆναι Σέ-
λων τὸ νομικὸν πάσχα κατὰ τὴν Παρασκευὴν. Ἐξελ-
θὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ἐρωτᾷ αὐτούς· Τί αὐτοῦ κατηγοροῦ-
σι; Καὶ ἐπεὶ μὴδὲν ἀνάλογον εὗρεν εἰς κατηγορίαν, στέλλει
αὐτὸν πρὸς τὸν Καϊάφαν· ὁ δὲ πάλιν πρὸς τὸν Πιλάτον.
Καὶ γὰρ οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὸν αὐτοῦ φόνον ὁρμῶν. Ὁ δὲ λέ-
γει· Λάθετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε, καὶ
κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε. Οἱ δὲ πάλιν λέγου-

σιν· Οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν ἀποκτεῖναι· ἐδὲνα,
σταυρῶσαι τὸν αὐτὸν Πιλάτος διερεθίζοντες. Ἐρωτᾷ δὲ
τὸν Χριστὸν ὁ Πιλάτος· Εἰ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ἐστίν·
ὁ δὲ, ὁμολογεῖ μὲν, ἀλλ' αἰώνιος· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ κόσμου τού-
του ἡ ἐμὴ βασιλεία, φησί· Βουλόμενος δὲ αὐτὸν ἀπολύσαι
ὁ Πιλάτος, πρῶτον μὲν ἐκείνοις φησὶν, οὐδεμίαν κατ' αὐ-
τοῦ εὐπρόσωπον αἰτίαν εὐρίσκειν· εἴτα τὸ κατ' ἑορτὴν
ἔθιμον, ἵνα τῶν δεσμίων ἀπολύειν, προβάλλεται· τοῖς δὲ
ἀριστοῖς ὁ Βαραββᾶς τοῦ Χριστοῦ μᾶλλον δοκεῖ. Ὁ δὲ
Πιλάτος, τοῖς Ἰουδαίοις χαριζόμενος, μαστίξας τὸν Ἰη-
σοῦν πρότερον, συνεξάγει τοῖς στρατιώταις, χλαμύδα πε-
ριδεδλημένον κοκκίνην, ἀκάνθινόν τε στέφανον περικειμέ-
νον, καὶ περὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ κάλαμον ἐμβαλὼν, ἐμ-
παίζόμενός τε παρὰ τῶν στρατιωτῶν, Χαῖρε, λεγόντων,
ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Πλήν οὕτω πρὸς χά-
ριν ἐμπαροινήσας, αὐτὶς φησὶν ὁ Πιλάτος· Οὐδεμίαν αἰ-
τίαν Θανάτου εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. Οἱ δὲ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὸν
κολάσωμεν λέγοντες, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν ὀνομάζει Θεοῦ.
Τούτων δὲ λεγομένων, ὁ Ἰησοῦς εἰσιώπα. Οἱ δὲ ὄχλοι
ἔκραζον πρὸς τὸν Πιλάτον· Σταύρωσον, σταύρω-
σον αὐτόν. Ἀτίμῳ γὰρ Θανάτῳ περιβαλεῖν αὐτὸν ἤ-
δελον, ἵν' ἐκ τοῦ μέσου τὴν ἀγαθὴν αὐτοῦ μνείαν ποιή-
σωσιν. Ἐντρέπων δὲ αὐτοὺς ὡσανεὶ ὁ Πιλάτος, λέγει·
Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Οἱ δὲ, μὴ
βασιλεία ἔχειν, φασίν, ἄλλον, ἢ Καίσαρα. Ἐπειδὴ γὰρ
τὴν βλασφημίαν εἰπόντες οὐδὲν ἤνυσαν, ἐπὶ τὸν Καίσαρα
ἀναφέρουσιν, ἵνα καὶ οὕτω τὴν μαρίαν πληρώσωσι· λέ-
γουσι γάρ· Πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ ποιεῶν, ἀν-
τιλέγει τῷ Καίσαρι. Ἐν τούτοις δὲ ὄντων, ἡ
γυνὴ τῷ Πιλάτῳ ἀπίστειλεν, ὀνειράσι φοβεροῖς ἐκδειμα-
τωθεῖσα· Μηδέν σοι, λέγουσα, καὶ τῷ Δικαίῳ
ἐκείνῳ· ἥδη γὰρ ἐκείνου χάριν, πολλὰ κατὰ τὴν νύκτα
πέπονθα. Καὶ ὅς, νιψάμενος, τὴν τοῦ αἵματος ἐκείνου αἰ-
τίαν δῆθεν ἐκκρούεται. Οἱ δὲ, ἔκραζον· Τὸ αἶμα αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν· εἰ τῆ-
τον ἀφῆς ἀνέτου, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος. Τούτου οὖν
δήσας ὁ Πιλάτος, καὶ περ ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτὸν ἀνεύθυνον,
τῇ τοῦ σταυροῦ καταδίκη ἐκδίδωσιν, ἀπολύσας τὸν Βα-
ραββᾶν. Ὅπερ ἰδὼν Ἰούδας, τὰ ἀργύρια ρίψας, ἀναχωρεῖ,
καὶ ἀπελθὼν, ἀγχόνῃ ἑαυτὸν διεχρήσατο, δένδρῳ ἀπηω-
ρηθεὶς· ὕστερον δὲ λίαν ἐξογκωθεὶς, διαβρῆνυται.

Οἱ μὲν τοι στρατιῶται, τῷ καλᾷ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἐμπαίξαντες, ἐπιφορτίζουσιν αὐτῷ τὸν σταυρὸν·
εἴτα, καὶ τὸν ἀπὸ Κυρήνης Σίμωνα ἀγγαρεύσαντες, τὸν
σταυρὸν βαστάζειν ἐπείγουσι. Περὶ δὲ ὦραν τρίτην ἐν
τῷ τοῦ Κρανίου τόπῳ γενομένοι, ἐκεῖ σταυροῦσιν αὐτόν·
παρ' ἐκάτερα καὶ δύο ἄλλους ληστὰς ἐξαρτήσαντες, ἵνα
καθεῖνος ὡς κακοῦργος· λογίζοιτο. Εὐτελείας δὲ χάριν,
μερισμὸν οἱ στρατιῶται τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ βάλλουσι·
κλήρω δὲ τὸν ἄρῳπον αὐτοῦ χιτῶνα διδοῦσιν, πᾶσαν πα-
ροιρίας ὑπερβολὴν ἐργαζόμενοι. Οὐ ταῦτα δὲ μόνον, ἀλ-
λά καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ μυκτηρίζοντες, ἔλεγον· Οὐαί

ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν. Καὶ πάλιν· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Καὶ αὖθις· Εἰ Βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν εἰς αὐτόν. Καίτοιγε, εἰ ἀληθὴ ἔλεγον, ἔχρην ἀδιστακτως αὐτῷ προσελθεῖν· οὐ μόνον γὰρ τοῦ Ἰσραὴλ Βασιλεὺς ἐγνωρίζετο, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου παντός· τί γὰρ ἐβούλετο τὸ σκοτάζειν τὸν ἥλιον ἐν ὥραις τρισὶ, καὶ ἐν μίᾳ δὴ τῆς ἡμέρας; ἵνα πᾶσιν εἴη τὸ πάθος καταδόλον· τὸ τὴν γῆν σείσθαι; πέτρας ρήγνυσθαι; τὸ ἀντίτυπον τῶν Ἰουδαίων διελεγχούσας; πολλὰ σώματα ἀνίστασθαι, καὶ εἰς πίστιν τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς τοῦ πάσχοντος δυνάμεως ἐμφανίζεσθαι; καταπέτασμα τοῦ ναοῦ διαρρήγνυσθαι; ὥσπερ τοῦ νεῶ Συμμεμένου, διὰ τὸν ἐν αὐτῷ δοξαζόμενον πάσχοντα, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἀνακαλύπτων ἀθεώρητα; Τρίτῃ μὲν οὖν ὥρᾳ ἐσταύρωται ὁ Χριστὸς, ὡς ὁ Δεῖος Μάρκος φησὶν· ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐννάτης, σκότος ἐγένετο· ὅτι καὶ Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος, τὰ παράδοξα κατιδὼν, καὶ μᾶλλον τὸν ἥλιον, μέγα ἀνέκραξεν· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος. Τῶν μὲν τοι ληστῶν ἑτερος, ὕβριζε τὸν Ἰησοῦν· ὁ δὲ ἑτερος, διεκώλυεν αὐτόν, ἐπιτιμῶν ἐμβριθέστερον, καὶ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ ὡμολόγει· τῆς πίστεως δὲ αὐτὸν ὁ Σωτὴρ ἀμειδόμενος, τὴν μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ ὑπὸσχέται διαγωγὴν. Πᾶσης τοιγαροῦν ὕβρεως ἐπ' αὐτῷ πληρωθείσης, ὁ Πιλάτος καὶ τίτλον ἀνέγραψεν ἐπ' αὐτῷ, λέγοντα· Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ οἱ ἐκεῖνοι ἀπειργον μὴ γράψωμεν οὕτως, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν οὕτως· ὁ δὲ Πιλάτος, Ὁ γέγραφα, γέγραφα, πάλιν ἀντίφησεν. Εἶτα τοῦ Σωτῆρος, Διψῷ, ἀνειπόντος, ὕσσωπον σὺν ὄξει αὐτὸν κεραννύουσι· καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Πάντων δ' ἐκποδῶν γενομένων, ἡ Μήτηρ αὐτοῦ παρίστατο τῷ σταυρῷ, καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ· ἣν ὁ Ἰωακείμ ἐγέννησεν τῷ Κλωπᾷ, ἀπαιδὶ τεθνηκότι· ἔτι δὲ καὶ Ἰωάννης, ὁ φιλούμενος αὐτοῦ μαθητῆς. Οἱ ποῖνον ἀγνώμονες Ἰουδαῖοι, μὴδ' ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα βλέπειν ἀρκούμενοι, ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον (ἐπεὶ μεγάλη ἦν ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ Παρασκευὴ), ἵνα τὰ τῶν καταδίκων σκέλη θλασθῶσιν, ὡς ἂν ταχύτερος ὁ θάνατος ἐπιγίνηται· καὶ τῶν μὲν, τὰ σκέλη συνέτριψαν· ἔτι γὰρ ἔζων· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, τοῦ συντρίψαι ἀπέσχοντο. Εἰς δὲ τις τῶν στρατιωτῶν, τοῖς ἀγνώμοσι χαρίζομενος, ἀνατείνας τὸ δόρυ, κατὰ τὴν δεξιὰν πλευρὰν νύττει τὸν Χριστόν, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ· τὸ μὲν, ὡς ἄνθρωπος, τὸ δὲ, ὡς ὑπὲρ ἄνθρωπον· ἡ, τὸ μὲν αἷμα, διὰ τὴν τῶν θείων ἀγιασμάτων μετάληψιν, τὸ δὲ ὕδωρ, διὰ τὸ βάπτισμα. Αὕτη γὰρ ἡ δίκρουνος τῷ ὄντι πηγὴ, τὸ κατ' ἡμᾶς συνέχει μυστήριον. Ταῦτα καὶ Ἰωάννης ἰδὼν ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυ-

ρία αὐτοῦ ὅτι παρὼν ἐφ' ἅπασιν, καὶ ὄρων, γράφει, καὶ ὅτι, εἰ ψευδὴ εἶχε λέγειν, οὐκ ἂν τὸ πρὸς ἀτιμίαν τοῦ Διδασκαλοῦ δοκοῦντα συνίγραφε. Τοῦτον φασὶ τὸν τότε παρόντα, ἀγγίῳ τινὶ, ἀπὸ τῆς ζωηρότητος Πλευρᾶς, τὸ Δεῖον Αἷμα καὶ ὑπεράγιον δέξασθαι. Τούτων δὲ οὕτως ὑπερφυῶς διαπεπραγμένων, ἐπεὶ πρὸς ἐσπέραν ἦν ἡδὴ, Ἰωσήφ ὁ ἐξ Ἀριμαθαίας ἐξισι, μαθητῆς τὰ πρῶτα, ὡς οἱ λοιποὶ, κρυπτόμενος, καὶ τῷ Πιλάτῳ προσελθὼν μετὰ τολμῆς, γνωρίμῳ γε ὄντι, αἰτεῖται τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· ὁ δὲ λαβεῖν ἐπιτρέπει. Καὶ δὴ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ταῦτο καταγαγὼν, πανευλαδῶς ἔθετο· ἄρτι δ' ἐπιλαβούσης νυκτός, ἔρχεται Νικόδημος, φέρων σμύρνης καὶ ἀλόης τι μίγμα σχεδίασθαι τῷ καιρῷ, καὶ σινδόνι περιελίξαντες, ὡς ἔθος ἦν Ἰουδαίοις ποιεῖν, σύνεγγυς ἔθεντο ἐν τῷ ἐκ πέτρας λειανομημένῳ μνημείῳ τοῦ Ἰωσήφ, ἔνθα οὐδεὶς πρότερον ἔπεισεν, ἵνα μὴ τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος, ἐτίρω τὴν ἀνάστασιν ἐπιγράψωσι. Τοῦ δὲ μίγματος τῆς ἀλόης, καὶ τῆς σμύρνης κολλητικῶν ὄντων, ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐμνημόνευσεν, ἵνα, ὅταν ἴδωσι τὴν σινδόνα, καὶ τὸ σουδάριον τῷ τάφῳ καταλειφθέντα, μὴ νομίσωσι κλαπῆναι αὐτόν· πῶς γὰρ ἂν; ἀδείας τοσαύτης μὴ οὐσης, ὥστε καὶ ἀποσπᾶν ἐκεῖνα οὕτως ἐμπιφυκότα τῇ σαρκί. Ταῦτα πάντα γεγεννημένα παραδόξως κατὰ τὸν τῆς Παρασκευῆς καιρὸν, καὶ ἡμᾶς τούτων ἀπάντων μνείαν ποιῆσθαι μετὰ συντριβῆς καρδίας, καὶ κατανύξεως οἱ Θεοφόροι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Ἰστοῖον μὲν τοι, ὡς τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, δηλαδὴ τῆς Παρασκευῆς, ἐσταυρώθη ὁ Κύριος, διὰ τὸ καὶ τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ, τὸ καταρχᾶς, πλασθῆναι τὸν ἄνθρωπον. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἑκτῇ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας ἐν τῷ σταυρῷ ἐκρέματο· ὅτι ἐν ταύτῃ, ὡς φασὶ, καὶ ὁ Ἀδάμ, τοῦ ἀπηγορευμένου ξύλου, τὰς χεῖρας ἐκτείνας, ἤφατο, καὶ ἀπῆθανεν· ἔχρην γὰρ τὸν κατ' αὐτὴν συντριβέντα, κατ' αὐτὴν πάλιν ἀναπλασθῆναι. Ἐν κήπῳ δὲ, ὅτι καὶ ὁ Ἀδάμ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἡ πικρὰ πόσις τὴν γῆσιν ἐκόνιζε. Τὸ ράπισμα, τὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν ἐδάλλου. Ὁ ἐμπυσμὸς καὶ ἡ ἀτιμος περιαγωγὴ, τὴν περὶ ἡμᾶς τιμὴν. Ὁ ἀκάνθινος στίφανος, τὴν κατ' ἡμῶν ἀποτροπὴν τῆς ἀρᾶς. Ἡ πορφυρὰ χλαμῦς, διὰ τοὺς δερματίους χιτῶνας, καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς βασιλικὴν στολὴν. Οἱ ἥλοι, τὴν παντελὴ τῆς ἡμῶν ἀμαρτίας ἀκινήσιον. Ὁ Σταυρὸς, τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἡ νυγίσα πλευρὰ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκόνιζεν, ἀφ' ἧς ἡ Εὐα, ἐξ ἧς ἡ παράβασις. Ἡ λόγχη, τὴν φλογίνην ρομφαίαν μοι ἀποστρέφει. Τὸ ἐκ πλευρᾶς ὕδωρ, εἰκὼν τοῦ Βαπτίσματος. Τὸ αἷμα καὶ ὁ κάλαμος, δι' ὃν ἡμῖν ἐρυθρὰς γραμμασί, ὡς Βασιλεὺς, τὴν ἀρχαίαν πατρίδα ἀπεχαρίσατο. Λίγεται μὲν τοι, τὸ τοῦ Ἀδάμ κρανίον ἐκεῖσε κεῖσθαι, ὅπου καὶ ὁ Χριστὸς, ἡ κεφαλὴ πάντων, ἐσταύρωται· ἐβαπτίσθη οὖν τῷ τοῦ Χριστοῦ Αἵματι καταρρίσαντι. Κρανίου δὲ τόπος λίγεται, ὅτι περ ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀναρρῦείσης ἔξω τῆς γῆς, τῆς τοῦ Ἀδάμ κεφα-

λῆς ὁποῦν καὶ μόνον περιάγεσθαι οἷόν τι τῆρας ὁρώμενον. Ὁ περ Σολομών, αἰδοῖ τοῦ Προπάτορος, λίθοις πλείστοις σὺν ἅμα παντὶ τῷ στρατῷ κατεκάλυψε· διὸ καὶ ὁ τόπος ἔκτοτι, Λιθόστρωτος ὠνομάσθη. Φασὶ μὲν τοι τῶν Ἀγίων οἱ ἔγκριτοι, ἐκ παραδόσεως ἔχειν, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀδὰμ ἐκείσε ὑπὸ Ἀγγέλου ταφῆναι. Ὅπου τοίνυν τὸ πτώμα, ἐκεῖ καὶ ὁ αἰτὸς ἐπέστη Χριστός, ὁ αἰώνιος Βασιλεὺς, ὁ νέος Ἀδὰμ, τὸν παλαιόν, καὶ διὰ ἔξλου πεισύντα, ἔϋλω ἰώμενος.

Ἦ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπειρώ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥαδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Στὴν τήλην κακίας ἀντιθέε, Παῖδες θεῖοι παρ-
• εδειγματίσαν· κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυατ-
• τόμενον ἄνομον συνέδριον, βουλευέται κενή,
• κτεῖναι μελετᾷ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλά-
• μη· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξαζούσα εἰς
• τοὺς αἰῶνας. Τροπάρια.

Ἀπὸ βλεφάρων Μαθηταί, νῦν ὕπνον ἔφης
Χριστέ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρη-
γορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὀλησθε, καὶ μάλιστα
Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μεῖζων πείρα· γινώθι
με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξαζούσα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε προήσο-
μαι Δέσποτα· σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐ-
γνώμων, καὶ οἱ πάντες ἀρνήσονται· ἐβόησε
Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατήρ σου ἀπε-
καλύψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξα-
ζούσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βαίθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν
ἐξηρεύνησας· ἄβυσσον δέ μου τῶν κρι-
μάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε· ὁ Κύριος ἔφη·
Σὰρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήση τρίτον
γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξαζούσα
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τά-
χος ὡς εἴρηται, καὶ σὰ παιδίσκη, οἷα
θαῖττον προσελθοῦσα πτοήσῃ σε· ὁ Κύριος
ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐχλατόν
με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξαζούσα εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ἰννοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Στὴλην κακίας ἀντιθέου.

Ῥαδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδο-
• ξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν
• ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄν-
• τως Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὁ λείθριος σπεῖρα θεοστρυγῶν, πονηρευομέ-
νων, θεοκτόνων συναγωγῇ, ἐπέστη Χρι-
στέ σοι, καὶ ὡς ἄδικον εἴλκε, τὸν Κτίστην τῶν
ἀπάντων· ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς Προ-
φητῶν τε, μελετῶντες διακενής, ὡς πρό-
βατον εἴλκον, σέ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδί-
κως σφαγιαῖσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν, σὺν τοῖς
Γραμματεῦσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ Ἱερεῖς,
παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν
φύσει ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Εὐκύλωσαν κύνες ὡς πολλοί, ἐκρότησαν,
Ἄναξ, σιαγὸνα σὴν ράπισμῳ· ἡρώτων σε,
σοῦ δέ, ψευδῇ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑ-
πομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος γ'.

Τὸν Ληστήν αὐθημερόν, τοῦ Παραδείσου ἡ-
ξίωσας Κύριε· καὶ τῷ ἔϋλω τοῦ Σταυ-
ροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με. Ἐκ γ'.

Εὐαγγέλιον Θ'. κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθισαν παρὰ τῷ σταυρῷ.
Τέλος. Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Καὶ εὐθὺς τῆς Αἰνους, ἐν οἷς ἱστώμεν Στίχ. δ'.
καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἦχος γ'.

Ἄυο καὶ πσηρὰ ἐπαίησεν, ὁ πρωτότοκος
υἱὸς μου Ἰσραὴλ· ἐμέ ἐγκατέλιπε, πη-
γὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ
συντετριμμένον· ἐμέ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν
δὲ Βαραββᾶν ἠτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἐξέστη
ὁ Οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ
θανάτῳ με παρέδωκας. Ἄφες αὐτοῖς Πατέρ
ἄγιε· σὺ γὰρ οἶδαις τί ἐποίησαν.

Ὁ Οἶκος.

Εἵκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκός, ἀ-
τιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε· τὰς ἀκάνθας
ἢ κεφαλὴ· ἢ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα· αἱ σιαγόν-
τες τὰ ράπισματα· τὸ στόμα τὴν ἐν ὄξει κε-
ρασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει· τὰ ὦτα τὰς δυσ-
σεβεῖς βλασφημίας· ὁ νῶτος τὴν φραγγέλω-
σιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον· αἱ τοῦ ὅλου σώ-
ματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ· τὰ ἄρθρα τοὺς
ἡλούς· καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην· ὁ παθὼν
ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθὼν ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ὁ
συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπία, καὶ ἀνυψώσας
ἡμᾶς, παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε· τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἑβραίων ἀπώλετο· τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς· τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἐξανέστησαν· Ἐκατόνταρχος ἰδὼν τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνηδύσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνησῶ, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνὸν, ὡς κατὰκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην· ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτοὺς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων· βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρόν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ Κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον Γ' κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων Ἰωσήφ.

Τέλος. Ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Εἶτα. Σοὶ δόξα πρέπει· τὸ, Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὰ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, κτλ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Συναπτὴν, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, Ὅτι Θεὸς ἐλέους, εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον ΙΑ' κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησε τὸν Πιλάτον.

Τέλος. Ἐθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Μετὰ τοῦτο εὐθὺς ψάλλομεν Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἡλλαιούτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι. Ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β'.

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι

ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἀδὴ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ, κρᾶζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμειπτος Παρθένος ἐν σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῶα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στεναζούσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειᾶς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο· διὰ καὶ τὸ πῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἴμοι θεῖον τέκνον! αἶμα τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπύρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδω τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κἀγὼ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναθαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει· καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυσε, καταπιεῖν τοὺς σταυρῶντάς σε· τῷ δὲ Ἀδὴ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους, εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν ζωὴν ἤλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον· φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ηδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ· καὶ πάσχει ἡ Κτίσις, ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἀλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ΙΒ' κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν.

Τέλος. Σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Εἶτα τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶ καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρσεως τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Δίματι· τῷ Σαυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήρασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

Τὴν δὲ πρώτην Ὥραν οὐκ ἐπισυνάπτομεν νῦν, ἀλλὰ περὶ ὥραν δευτέραν τῆς ἡμέρας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.

ΠΟΙΗΜΑ ΚΥΡΙΑΛΟΤ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΞΙΑΝΑΡΕΙΑΣ.

Περὶ ὥραν β'. τῆς ἡμέρας σημαίνει. Ἀλλασσόντος δὲ τοῦ ἱερέως, καὶ εὐλογήσαντος, λέγομεν· Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστὶ· Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμοὺς.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσευξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσωμαί σοι καὶ ἐπόφει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων, καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν λαιαταία. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, γαῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζον-

τες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ ἐβλόγησας δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας, ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς β'.

Ἦνα τί ἐφρύαζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν Οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ, διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἵτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς σκεὺη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε, παιδεύητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας. Ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς κα'.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχεσ μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. Σὺ δὲ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν, καὶ ἐρρύσω αὐτούς. Πρὸς σέ ἐκέκραξαν, καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν, καὶ οὐ κατησχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἶμι σκώληξ, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λαοῦ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτηρίσαν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. Ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σωσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστροῦ, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· ἐπὶ σέ ἐπερρίφην ἐκ μητρας. Ἀπὸ γαστροῦ μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ· μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι θλίψις ἐγγύς,

ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι. Περικύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περισχόν με. Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ἀρπάζων, καὶ ὠρύόμενος. Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ δισκορπίσθη πάντα τὰ ὀστά μου. Ἐγενήθη ἡ καρδιά μου ὡσεὶ κηρὸς, τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με. Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί, συναγωγὴ πονηρευομένων περισχόν με. ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας μου, ἐξηρίθμυσαν πάντα τὰ ὀστά μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν, καὶ ἐπεῖδόν με. Διμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχε. Ρῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Σῶσόν με ἐκ σώματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερῶν τὴν ταπείνωσίν με. Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἰνέσατε αὐτόν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτόν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτοῦ ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ, ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, ἔδὲ ἀπέσβεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναί με πρὸς αὐτόν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη ἐξομολογήσομαί σοι· τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβημένων σε. Φάγονται πένητες, καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσῃσι Κύριον οἱ ἐκζητῶντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπάζει τῶν ἐθνῶν. Ἐφαγον, καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελησεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ Οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχνησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνῆρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὕτε

γάρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παραδίδεισιν; ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθαρτος. Ἀγνὴν Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκαλαῖς Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τρία Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά, τὸ πρῶτον χωρὶς Στίχων, τὸ δεύτερον μετὰ τῶν Στίχ., καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ Δόξα, καὶ νῦν, οὕτω ποιοῦντες καὶ εἰς τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὁραῖς τοιαῦτα Τροπάρια.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἐλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ἰδίας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὁρῶν σταυρούμενον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ ἕτερος Χορὸς.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθῃς Χριστέ Βασιλεῦ, καὶ ὡς ἀμνὸς ἄκακος, προσηλωθῇς τῷ σταυρῷ, ὑπὸ τῶν παρανόμων ἀνδρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Στίχ. Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Τὸ αὐτὸ πάλιν ὁ ἕτερος Χορὸς.

Εἶτα πάλιν ὁ πρῶτος Χορὸς.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τοῖς συλλαβῇσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος οὕτως ἐβόας Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ δισκορπίσατε τὰ δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἡδυνάμην πλείους, ἢ δώδεκα λεγεῶνας, παραστήσαι Ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἅδηλα καὶ κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτὸ ὁ β'. Χορὸς.

Εἶτα ἡ Προφητεία. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 40.

Τὰδε λέγει Κύριος· Λήψομαι τὴν ράβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτήν,

τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τὰς λαὸς· καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστὶ. Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς· Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστὶ, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπέιπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου, τριάκοντα ἀργυροῦς. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Κάθες αὐτὸς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέφομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

Καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 14.

Αδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰμὶ ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ Κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ Κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, πρώτης γενομένης.
Τέλος. Καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

Καὶ εὐθύς.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Πληρωθῆτω τὸ στόμα μου αἰνεσέώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ, καὶ τὸ παρὸν

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πατέρ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ· Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. εἶτα τοὺς ἐπομένους Ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς λδ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοήθειάν μου· ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ συγκλειςον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με. Εἶπον τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμί ἐγώ. Αἰσχυνθῆτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθῆτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακὰ. Γεννηθήτωσαν ὡσεὶ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γεννηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ Ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς· ὅτι ὠρεαὶν ἔκρυψάν μοι, διαφθοράν παγίδος αὐτῶν· μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίς, ἣν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἣν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτόν, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσεῖται ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὅστα μου ἐροῦσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὁμοίός σοι; Ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἑρεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀναστάντες μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτοῖς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδύομην σάκ-

κον, καὶ ἐταπείνουν ἐν νηρείᾳ τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρῳ, οὕτως εὐφρανέσθουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπείνουμένην. Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάλιστα, καὶ οὐκ ἔγων· διεσχίσθησαν, καὶ οὐ κατενύγησαν, ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτηρισάν με μυκτηρισμῷ, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψει; ἀποκατάστησον τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου· Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχαρείσάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεάν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους διελογίζοντο. Ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἶπον· Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήσης· Κύριε, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου, ὁ Θεός μου, καὶ ὁ Κύριός μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείσάν μοι. Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν· Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴδὲ εἴποιεν· Κατεπίομεν αὐτόν. Αἰσχυνθείσαν, καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην, καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρήμονοῦντες ἐπ' ἐμὲ· ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλμὸς ρή.

Ο Θεός, τὴν αἰνέσιν μου μὴ παρασιωπήσης, ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ, καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη. Ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσση δολία, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηχόμην. Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς με. Κατάστησον ἐπ' αὐτόν ἀμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐ-

τοῦ λάβοι ἕτερος. Γενηθήτωσαν αἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μετανασθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα, ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριαι τοὺς πόρους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντελήπτωρ, μὴδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν. Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολοθρευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποῆσαι ἔλεος. Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα, καὶ πτωχόν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ, τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ· καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν, ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν, ὡσεὶ ὕδωρ, εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον, ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον, ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἣν διαπαντός περιζώννυται. Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου. Καὶ σὺ, Κύριε, Κύριε, ποιήσον μετ' ἐμοῦ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου. Ῥῦσαί με, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ, καὶ ἡ καρδία μου τετάραιται ἐντός μου. Ὡς σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτήν, ἀντανήρηθην, ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες· τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον. Καὶ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδосάν με, ἐσαύευσαν κεφαλὰς αὐτῶν. Βοήθησόν μοι, Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ σὺ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανισταμένοι μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβαλλόντες με ἐντροπὴν, καὶ περιβαλέσθωσαν, ὡς διπλοῦδα, αἰσχύνην αὐτῶν· Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφοδρὰ ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

Ὑ α λ μ ο ς ν'.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδνηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντισθε με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτισθε μοι ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόσρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς, ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖρά μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν σου· ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἴδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουθενώσει. Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐνοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείνη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος πλ. β'.

Κύριε, κατέκρινάν σε οἱ Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν ἐρυθρὰν ἄβδω πεζεύσαντες, σταυρῶ σε προσήλωσαν· αἱ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς λευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· Χριστέ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ὁ φίλος σου καὶ ὁ πλησίον Πέτρος, ἡρνήσατό σε Κύριε, καὶ ὀδυρόμενος οὕτως ἐβόα· Τῶν δακρῶν μὴ παρασιωπήσῃς· εἶπα γὰρ φυλάξαι τὴν πίσιν Οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἐφύλαξα· καὶ ἡμῶν τὴν μετάνοιαν, οὕτω δέξαι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸ τοῦ τιμίου σου Σταυροῦ, στρατιωτῶν ἐμπαιζόντων σε Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ἀνεδῆσω γὰρ στέφανον ὕβρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφίσας τοῖς ἀνθεσι, καὶ τὴν χλαῖναν χλευαζόμενος ἐφόρεσας, ὁ νεφέλαις περιβάλλων τὸ στερέωμα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία, Χριστέ, τὸ μέγα ἔλος, δόξα σοι.

Στίχ. Πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ελκόμενος ἐπὶ σταυροῦ, οὕτως ἐβόας Κύριε· Διὰ ποῖον ἔργον, θείλετέ με σταυρῶσαι Ἰουδαῖοι; ὅτι τοὺς παραλύτους ὑμῶν συνέσφιγξα; ὅτι τοὺς νεκροὺς, ὡς ἐξ ὕπνου ἀνέστησα; Αἰμόρρουν ἱασάμην, Χαριανταῖαν ἠλέησα· διὰ ποῖον ἔργον θείλετέ με φονεῦσαι Ἰουδαῖοι; ἀλλ' ὄψεσθε εἰς ὃν νῦν ἐκκεντᾶτε, Χριστὸν παράνομοι.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μαστίγας ἑτοιμος.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ν'. 4.

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκε με πρῶτ' πρῶτ', προσέθηκε μοι ὥτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ ἡ παιδεία Κυρίου ἀναίγει με τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγας, ταῖς δὲ σιαγόνας μου εἰς

ράπισματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέσρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων· καὶ Κύριος, Κύριος βροχῆς μου ἐγενήθη. Διὰ τῆτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλ' ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν· καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ, ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· Τίς ὁ κρινόμενός μου; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μου; ἐγγισάτω μοι. Ἰδὲ Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἰδὲ πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποιθότε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντισηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τῆ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογί, ἣ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν· ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.
 Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Αδελφοί, ἔτι Χριστὸς, ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθνήσκει· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθνήσκειν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι, ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῷ οὖν μάλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ Αἵματι αὐτοῦ, σωθисόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ, ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μάλλον καταλλαγέντες, σωθисόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται.

Τέλος. Αἱ συναναβαῖσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.
 Καὶ εὐθύς·

Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζεις.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι· καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμω-

τέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς ἀκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν· καὶ, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι. Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμοὺς,
 Ψαλμὸς γγ'.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με. Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σε, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν· ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέιδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλμὸς ρλθ'.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσαι με. Οἱ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἠκόησαν γλῶσσαν αὐτῶν, ὡσεὶ ὄφως· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἱ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα τρίβους σκάνδαλα ἐθεντό μοι. Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίαςας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μὴ ποτε ὑψωθῶν. Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων

αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτούς ἄνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν τάλαιπωρίαίς σου μὴ ὑποστῶσιν. Ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνω ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλήν, δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλμὸς 9.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ ἀνίσταται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπίεις· ὁπλῶ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νεκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τῆς κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγίει. Πλήν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγίει ἐν τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίσει, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσασμαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσονται αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελεύμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν· Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κρίζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεν-

νηθέντα δυσώπησον Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δέσποτου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκεσίας, ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι πρηνώχλησα; τοὺς τυφλοὺς σου ἐφώτισα· τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα· ἄνδρα ὄντα ἐπὶ κλίνης ἠνωρθώσαμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι; καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος· ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σαυρῶ με προσηλώσατε; Οὐκέτι στέγω λοιπόν· καλέσω μου τὰ ἔθνη, καὶ κεῖνά με δοξάσουσι σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ γὰρ αὐτοῖς δωρησώμαι, ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὸν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων, βοᾶ πρὸς ὑμᾶς· Ἴδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε· ἴδε ἁμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε· τάφῳ περεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσία ἐαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν θάλασσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας· αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Στίχ. Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθον ἐν ὕδατι εἰς ψυχῆς μου.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, τί συνεβουλευσατο Ἰουδας ὁ προδότης, σὺν ἱερεῦσιν ἀνόμοις, κατὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· σήμερον ἔνοχον θανάτου, τὸν ἀθάνατον Λόγον πεποίηκαν, καὶ Πιλάτῳ προδώσαντες, ἐν τόπῳ Κρανίου ἐσταύρωσαν· καὶ ταῦτα πάσχων, ἐβόα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· Ἄφες αὐτοῖς Πάτερ τὴν ἁμαρτίαν ταύτην, ὅπως γινῶσι τὰ ἔθνη, τὴν ἐκ νεκρῶν μου Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Στίχ. Ὅτι ἐπὶ ἡμῶν ἡ μεγαλοπρέπεια σου ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΒ'. 12.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνησει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετewρισθήσεται σφόδρα. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνεξουσι βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν· ὅτι, ὡς ἐκ ἀνγγελῶν περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνησούσιν. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνγγελίλαμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, ἔδὲ δόξα· καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ ἐκ εἶχεν εἶδος, ἔδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τῆς υἱοῦς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτημάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ ταῖς ἀνομίας ἡμῶν. Παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτόν. τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι, ἐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνσμεῶν τοῦ λαοῦ μου ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τῆς πονηροῦς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ βούλεται Κύριος καθαρῖσαι αὐτόν ἀπὸ τῆς πληγῆς. Ἐὰν δώτε περὶ ἀμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βήλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιοῦσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοὺς, καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν οὐλὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλὰς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μερεῖ σκυλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν

τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἀμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ ταῖς ἀμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στῆρα, ἡ οὐ τίκτουςα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ ἐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομα σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μίσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεπαιθῶς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκακῶνεν σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσα φόβῳ θανάτου, διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα ταῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλασκεσθαι ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ.

Τέλος. Ὁρώσαι ταῦτα.

Καὶ εὐθύς.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ αἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρύσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλασθήσεται ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστι· καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτόν γὰρ κατεῖδε Μαρίας ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ ἁγ-

ρεὺς· Ὁ Θεὸς ἀίκητησαι ἡμᾶς· καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Καὶ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης Κτίσεως δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγγνα ἀνικαύτου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτὸς, Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρώσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἰδῖον κατοπεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι τοῦ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ· καὶ τοὺς ἐπομένους Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξη΄.

Σῶσόν με ὁ Θεός, ὅτι εἰσηλθὼσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου. Ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με. Ἐποπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ξέλειπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με πρὸς τὸν Θεόν μου. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς ῥίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δυνεῖς. Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως, ἃ ἔχ ἥρπαζον, τότε ἀπετίκουν. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωες τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ ἐπλημμέλειά μου ἀπὸ σὲ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Ἡ αἰσχυρυνθεῖσαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ὑπομένοντές σε,

Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων· μὴδὲ ἐντραπήσαν ἐπ' ἐμέ, οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμέ ἔφαλλον οἱ πίνοντες οἶνον. Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυθθῆν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μὴδὲ καταπιέτω με βυθός, μὴδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ. Εἰσακούσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου. Πρόσχευ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἐνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με. Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου. Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές μου· ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρώμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν, ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοί αὐτῶν ὥστε μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον. Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἔπαυσις αὐτῶν ἡρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν. Ὅτι, ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθε ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελδέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφθήτωσαν. Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου. Διένσω

τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς. Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας. Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν. Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸν ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλμὸς ξδ'.

Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυρῶς ἤτησάν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε. Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι. Βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπακούσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὁσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκραξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὼν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστός, καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμασία· σύ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ᾧ καρδιά μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέβητό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δός τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱόν τῆς παιδείκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνηθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, γ'. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα. Τροπάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, ἔκ ἂν ὁ ἥλιος ταῖς ἀκτῖνας ἐναπέκρυπεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὸς ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἰδιόμελα.

Ἦχος βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· ἥλιον σκοτισθέντα, τὴν ἡμέραν δὲ πάλιν εἰς νύκτα μετελθοῦσαν, καὶ τὴν γῆν ἐκ τάφων ἀναπέμπουσαν, σώματα νεκρῶν· μετ' ὧν προσκυνούμεν σε· σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Στίχ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυταῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β'.

Οτε σὲ σταυρῷ προσήλωσαν παρὰ νόμον τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόας πρὸς αὐτούς· Τί ὑμᾶς ἐλύπησα; ἢ ἐν τίνι παρώργισα; πρὸ ἐμοῦ, τίς ὑμᾶς ἐρρύσατο ἐκ θλίψεως; καὶ νῦν, τί μοι ἀνταποδίδετε; πονηρὰ ἀντὶ ἀγα-

θῶν· ἀντὶ στύλου πυρός, σταυρῶ με προσηλώσατε· ἀντὶ νεφέλης, τάφον μοι ὠρύξατε· ἀντὶ τοῦ μάννα, χολὴν μοι προσηνέγκατε· ἀντὶ τοῦ ὕδατος, ὄξος με ἐποτίσατε. Λοιπὸν καλῶ τὰ ἔθνη, κἀκείνᾳ με δοξάσουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. "Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξῃ, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ Στίχον.

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (Ἐκ γ.) Στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεὺς. Ψευδῇ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις. Ῥάπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Αἰδᾶμ. Ἥλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας. Λόγγῃ ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου. Προσκυνῶμέν σε τὰ Πάθη Χριστέ. (Ἐκ γ.) Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὴν ἐνδοξὸν σου Ἀνάστασιν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Στίχ. Οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΑ'. 48.

Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ γνώσομαι. Τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· ἐγὼ δέ, ὡς ἄρνιον ἄκακον ἀγόμενον τῇ θύεσθαι, ἔκ ἔγνων. Ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο λογισμόν πονηρὸν, λέγοντες· Δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι. Κύριε τῶν δυναμέων, κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς, καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σέ ἀπεκαλύψα τὸ δικαίωμά μου. Διὰ τοῦτο τὰδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθῶθ, τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσης ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ· καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀνα-

θῶθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψωμαι αὐτῶν. Δίκαιος εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλην κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοῦται; εὐθνήνησαν πάντας οἱ ἀθετοῦντες ἀδικήματα· ἐφύτευσας αὐτούς, καὶ ἐρρίζωθησαν· ἐτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἐπὶ τῶν νεφρῶν αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, γινώσκεις με, οἶδας με, καὶ δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄθροισον αὐτοὺς ὥσπερ πρόβατα εἰς σφαγὴν· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν. Ἔως πότε πενήτηι ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπον· Οὐκ ὄψεται ὁ Θεός ὁδοὺς ἡμῶν· σοὺ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλύουσί σε. Συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν. Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον, ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας. Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν, τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου, τῷ Ἰσραὴλ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνασπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὸν Ἰουδαὶν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν· καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 49.

Αδελφοί, ἔχοντες παρῥησίαν εἰς τὴν εἰσόδον τῶν Ἀγίων, ἐν τῷ Αἵματι Ἰησοῦ, ἦν ἀνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος (τούτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ), καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν αἶκον τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρράντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελιάμενος), καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης, καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσω βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν

μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερά δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀδετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος ἀξιοθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγασάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθῇ, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυθρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν. Τέλος· Ὁφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

Καὶ εὐθὺς.

Μὴ δὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀπὸ ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ· Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελίαις, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Διησῆ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὁδοποιήσας εἰσοδόν, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλασθῆτι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ· διότι κατελείπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκτενέμεν τὴν σὴν εἰνεῖκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον

ἡμᾶς, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτως, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προσταγμάσιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἐνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἰ ἢ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν χύμα τοὺς Μακαρισμοὺς, Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνησθῆτι ἡμῶν, Κύριε, καὶ τοὺς λοιποὺς· Χορὸς ὁ ἐπουράνιος· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· Ἄνε, ἄφες· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶ, καὶ τὸ Κοντάκιον, Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα. Εἶτα, Κύριε ἐλέησον, β'. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ γ'. καὶ τὸν Ψαλμὸν, Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ.

Καὶ γίνεται Ἀπολύσις.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι παρελάβομεν ἐν Παλαιστίνῃ, κατὰ ταύτην τὴν ἁγίαν ἡμέραν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς, μὴ ποιεῖν Λειτουργίαν τελείαν, μήτε Προηγιασμένην· ἀλλ' οὐδὲ τράπεζαν ἐστώμεν, οὔτε ἐσθίομεν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν τῆς Σταυρώσεως. Εἰδὲ πελλάκις ἐστὶ τις ἀσθενής, καὶ ὑπέργηρος, καὶ ἀδυνάτως ἔχων μεῖναι νῆστις, ἐπιδίδοται αὐτῷ ἄρτος καὶ ὕδωρ, μετὰ δύσιν ἡλίου. Οὕτω γὰρ παρελάβομεν ἀπὸ τῶν ἁγίων διατάξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, μὴ ἐσθίειν τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ· τὸ γὰρ Κυριακὸν λόγιον, ὃ ἔφη πρὸς τοὺς Φαρισαίους ὁ Κύριος, ὅτι, Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ Νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἐντεῦθεν οἱ μακαριώτατοι Ἀπόστολοι ἐξειλήφασιν· καὶ τοῦτο εὐρήσεις εἰς τὰς Ἀποστολικὰς διατάξεις, ἐπεσκευμῶως διεξιλθών.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας σημαίνει. Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἀρχομένου τοῦ Λυχνικοῦ, λέγομεν τὸν Προομιανόν· καὶ μετὰ τὴν μεγάλην Συναπτήν, τὸ, **Κύριε ἐνέκραξα**, ἐν ᾧ ἰσώμεν Στίχ. 5. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα πέντε, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος α΄.

Πᾶσα ἡ κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ· ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο· τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι· ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι. Δίς.

Ἦχος β΄.

Λαὸς δυσσεβῆς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾷ κενά; ἵνα τί τὴν ζωὴν τὴν αἰώντων θανάτῳ κατεδίδασκε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδεται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται, ὁ φιάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἀδῇ δεσμώτας ἐλευθερώσῃ κρίζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένη, ἐν σταυρῷ Λόγῳ ἀναρτώμενον, ὀδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στεναίχουσα ὀδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρκαὶς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα. ἀνέκραγε γοερῶς· Οἶμοι θείον τέκνον! αἶμα τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου, ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ; ὅθεν αἱ στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι. Ἦχος β΄.

Επὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυσ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω καὶ γῶ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἐξανάστασιν.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, παρίσταται Πιλάτῳ, καὶ σταυρῷ παραδίδεται ὁ

Κτίστης τῶν αἰπάντων, ὡς ἄμνός προσαγόμενος τῇ ἰδίᾳ βουλήσει· τοῖς ἡλοῖς προσπήγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται, καὶ τῷ σπόνῳ προσψάυεται, ὁ μάννα ἐπομβρήσας· τὰς σιαγόνας ραπίζεται, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων ἐπαίζεται, ὁ Πλάστης τῶν αἰπάντων. Ὡ Δεσπότης φιλανθρωπίας! ὑπὲρ τῶν σταυροῦντων παρεκάλει τὸν ἴδιον Πατέρα, λέγων· Ἀφες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασιν οἱ ἄνομοι, τί ἀδίκως πράττουσιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ, τὸν Βασιλέα τῆς Κτίσεως κατεδίδασκε θανάτῳ, μὴ αἰδεσθεῖσα τὰς εὐεργεσίας, αἷς ἀναμιμνήσκων, προσφαλίζετο λέγων πρὸς αὐτούς· Λαός μου τί ἐποίησα ὑμῖν; οὐ θαυμάτων ἐνέπλησα τὴν Ἰουδαίαν; οὐ νεκροὺς ἐξανέστησα μόνῳ τῷ λόγῳ; οὐ πᾶσαν μαλακίαν ἐθεράπευσα καὶ νόσον; τί οὖν μοι ἀνταποδίδετε; εἰς τί ἀμνημονεῖτέ με; ἀντὶ τῶν ἱαμάτων πληγᾶς μοι ἐπιθέντες· ἀντὶ ζωῆς νεκροῦντες· κρεμώντες ἐπὶ ξύλου, ὡς κακοῦργον, τὸν εὐεργέτην· ὡς παράνομον, τὸν νομοδότην· ὡς κατὰ κριτον, τὸν πάντων Βασιλέα· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερὸν καὶ παραδοξὸν Μυστήριον, σήμερον ἐνεργούμενον καθοράται· ὁ ἀναφῆς κρατεῖται· δεσμεῖται, ὁ λύων τὸν Ἀδὰμ τῆς κατάρας· ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεκροὺς, ἀδίκως ἐτάζεται· εἰρκτὴ κατακλείεται, ὁ τὴν ἄβυσσον κλείσας· Πιλάτῳ παρίσταται, ᾧ τρέμῳ παρίστανται Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις· ραπίζεται χειρὶ τοῦ πλάσματος, ὁ Πλάστης· ξύλῳ κατακρίνεται, ὁ κρίνων ζῶντας καὶ νεκρούς· τάφῳ κατακλείεται, ὁ καθαιρέτης τοῦ Ἀδου· ὁ πάντα φέρων συμπαθῶς, καὶ πάντας σώσας τῆς ἀρᾶς, ἀνεξίκακε Κύριε δόξα σοι. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρὲν, καὶ εὐθύς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Διμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΔΓ'. 14.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, ἐνώπιος ἐνώπιον, ὡς εἴτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυ-

τοῦ φίλον· καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν· ὁ δὲ Θεράπων Ἰησοῦς, υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ. Σὺ δέ μοι εἶπας· Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει· Αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύσῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγώ τε, καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δείξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου· Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω, ὃ ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στηθὶ ἐπὶ τῆς πέτρας· ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου· τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοί.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικοῦντάς με.

Στίχ. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρά, ἀντὶ ἀγαθῶν.

Ἰωβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΜΒ'. 12.

Εὐλόγησε Κύριος τὰ ἔσχατα τοῦ Ἰωβ μᾶλλον, ἢ τὰ ἐμπροσθεν· ἦν δὲ τὰ κτήνη αὐτοῦ, πρόβατα μύρια τετρακισχίλια, κάμηλοι ἑξακισχίλιοι, ζεύγη βοῶν χίλιοι, ὄνοι θήλειαι νομαῖδες χίλιοι. Γεννῶνται δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἑπτὰ, καὶ θυγατέρες τρεῖς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν μὲν πρώτην, Ἡμέραν· τὴν δὲ δευτέραν, Κασσίαν· τὴν δὲ τρίτην, Ἀμαλθαίαν κέρας. Καὶ ἔχ εὗρέθησαν κατὰ

ταῖς θυγατέρας Ἰωβ, βελτίους αὐτῶν ἐν τῇ ὑπ' οὐρανόν· ἔδωκε δὲ αὐταῖς ὁ πατήρ κληρονομίαν ἐν τοῖς ἀδελφοῖς. Ἐζῆσε δὲ Ἰωβ, μετὰ τὴν πληγὴν, ἑτηέκατὸν ἐβδομήκοντα· τὰ δὲ πάντα ἔτη ἔζησε, διακόσια τεσσαράκοντα. Καὶ εἶδεν Ἰωβ τοὺς υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτοῦ, τετάρτην γενεάν· καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωβ πρεσβύτερος, καὶ πλήρης ἡμερῶν. Γέγραπται δὲ, αὐτὸν πάλιν ἀναστήσεσθαι μεθ' ὧν ὁ Κύριος ἀνίστησιν. Οὗτος ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου, ἐν μὲν γῇ κατοικῶν τῇ Αὐσίτιδι, ἐπὶ τοῖς ὀρίοις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ Ἀραβίας· προὔπηρχε δὲ αὐτῷ ὄνομα, Ἰωβάβ· λαθὼν δὲ γυναῖκα Ἀράβισσαν, γεννᾷ υἱόν, ὃν ὄνομα Ἐνών. Ἦν δὲ αὐτὸς πατὴρ μὲν Ζαρέ, ἐκ τῶν Ἡσαῦ υἱῶν υἱός, μητὴρ δὲ Βοσὸρράς, ὥστε εἶναι αὐτὸν πέμπτον ἀπὸ Ἀβραάμ.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΝΒ'. 13.

Ταῖς λέγει Κύριος· Ἰδοὺ συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται, καὶ μετεωρισθήσεται σφοδρᾷ. Ὁν τρόπον ἐκστήσονται ἐπὶ σέ πολλοί, οὕτως ἀδοξήσει ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδος σου, καὶ ἡ δόξα σου ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀνθρώπων. Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ· καὶ συνέξουσιν βασιλεῖς τὸ στόμα αὐτῶν, ὅτι οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται, καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, συνήσουσι. Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; Ἀνηγγελάμεν, ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ρίζα ἐν γῇ διψώσῃ. Οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ ἐδομεν αὐτόν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος· ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλείπον παρὰ πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη. Οὗτος ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται· καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ, καὶ ἐν κακώσει. Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται, διὰ ταῖς ἀνομίας ἡμῶν· παιδεῖα εἰρήνης ἡμῖν ἐπ' αὐτόν· τῷ μῶλωπε αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν· πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη. Καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτόν ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ αὐτὸς, διὰ τὸ κεκακῶσθαι, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ὡς πρόβατον ἐπὶ

σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφρονος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ, τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἤχθη εἰς θάνατον. Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς, ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους, ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς. Ἐὰν δώτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὀψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει· δικαιῶσαι δίκαιον, εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει. Διὰ τοῦτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκύλα, ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη· καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνῆνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν παρεδόθη. Εὐφράνθητι στεῖρα, ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.
Ἐθένητό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 18.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζόμενοις ἡμῖν δυνάμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· Ἀπολὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ Κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γάρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ ἔκ ἐγνω ὁ Κόσμος, διὰ τῆς σοφίας, τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰταῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίους μὲν, σκανδαλόν, Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ

Ἕλλησι, Χριστὸν, Θεὸν δύνάμει καὶ Θεὸν σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τῷ Θεῷ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλὰ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ Κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τὰ ἀσθενῆ τῷ Κόσμῳ ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ Κόσμου καὶ τὰ ἐξυθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. (Κεφ. Β'. 1). Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον, οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου, ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. α'.

Σῶσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθosan ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Στίχ. Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

Στίχ. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον.

Τέλος. Καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἑκτενής· τὸ, Καταξίωσον, Κύριε· καὶ μετὰ τὴν Ἑκφώνησιν, ψάλλομεν Ἀπόστιχα, τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἀυτόμελα.

Ἦχος β'.

Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν, ὁ Ἀριμαθεὺς καθεῖλε, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, σμύρνην καὶ σινδὼνι σε Χριστέ ἐκήδευσεν· καὶ τῷ πόθῳ ἠπείγετο, καρδίᾳ, καὶ χεῖλει, σῶμα τὸ ἀκήρατον, σοῦ περιπτύξασθαι· ὁμως συστελλόμενος φόβῳ, χαίρων ἀνεβόασαι· Δόξα, τῇ σύγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Οτε ἐν τῷ τάφῳ τῷ καινῷ, ὑπὲρ τοῦ παντός κατετέθης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, Ἀδὲς ὁ παγγέλαστος, ἰδὼν σε ἔπηξεν· οἱ μοχλοὶ συνετρίβησαν, ἐθλάσθησαν πύλαι, μνήματα ἠνοίχθησαν, νεκροὶ ἀνίσταντο· τότε ὁ

Ἀδὰμ εὐχαρίστως, χαίρων ἀνεβόασαι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις αὐτὴ σαλευθήσεται.

Οὔτε ἐν τῷ τάφῳ σαρκικῶς, θείων συνελκίσθης ὁ φύσει, τῇ τῆς Θεότητος, μένων ἀπερίγραπτος, καὶ ἀδιόριστος, τὰ θανάτου ἀπέκλεισας, ταμεῖα καὶ Ἄδου, ἅπαντα ἐκένωσας, Χριστέ βασιλεία· τότε καὶ τὸ Σάββατον τοῦτο, θείας εὐλογίας καὶ δόξης, καὶ τῆς σῆς λαμπρότητος ἡξίωσας.

Στίχ. Τῷ αἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Οὔτε αἱ δυνάμεις σε Χριστέ, πλάνον ὑπ' ἀνόμων ἐώρων, συκοφαντούμενον, ἔφριτον τὴν ἄφατον, μακροθυμίαν σου, καὶ τὸν λίθον τοῦ μνήματος, χερσὶ σφραγισθέντα, αἷς σου τὴν ἀκήρατον, πλευράν ἐλόγχευσαν· ὅμως τῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι ἐβόωνσαι· Δόξα, τῇ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. α'.

Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον, τὸ φῶς ὥσπερ ἡμίτιον, κατελὼν Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου, σὺν Νικοδήμῳ, καὶ θεωρήσας νεκρὸν γυμνὸν ἄταφον, εὐσυμπάθητον θρήνον ἀναλαβὼν, ὁδυρόμενος ἔλεγεν· Οἶμοι, γλυκύτατε Ἰησοῦ! ὃν πρό μικροῦ ὁ ἥλιος ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον θρασάμενος, ζόφον περιεβάλλετο, καὶ ἡ γῆ τῷ φόβῳ ἐκυμαίνετο, καὶ διερρήγνυτο ναοῦ τὸ καταπέτασμα· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν βλέπω σε, δι' ἐμὲ ἐκυσίως ὑπελθόντα θάνατον· πῶς σε κηδεύσω Θεέ μου; ἢ πῶς σινδόσιν εἰλήσω; ποίαις χερσὶ δὲ προσψάυσω, τὸ σὸν ἀκήρατον σῶμα; ἢ ποῖα ἄσματὰ μέλψω, τῇ σῇ ἐξοδῷ Οἰκτίρμον; Μεγαλύνω τὰ Πάθη σου, ὑμνολογῶ καὶ τὴν Ταφὴν σου σὺν τῇ Ἀναστάσει, κραυγάζων· Κύριε δόξα σοι. Μετὰ δὲ τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ τὸ Τρισάγιον, τὰ παρόντα Ἀπολυτίκια.

Ἦχος β'.

Οὔτε εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου κατελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνην καθάρᾳ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήμασι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ταῖς Μυροφόραις Γυναῖξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τὰ δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς κελλίαις ἡμῶν.

Τῷ ΑΓΙῳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῳ ΣΑΒΒΑΤῳ,

Π Ρ Ο Γ.

✱

Περὶ ὧραν ἐβδόμην, ἐν τῷ Ὁρθρῳ, σημαίνει. Καὶ μετὰ τὸν Ἑξαψαλμον, ψάλλομεν τὸ, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εἰς Ἦχον β'.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος β'.

Οὔτε εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου κατελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνην καθάρᾳ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Δόξα.

Οὔτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτι δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγασον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόραις Γυναῖξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα ταῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς εἰδείχθη ἀλλότριος.

Μετὰ ταῦτα ἀρχόμεθα ψάλλειν μετὰ μέλους τὰ ἐπόμενα Τροπάρια, ἥτοι τὰ Ἑγκώμια, μετὰ τοῦ Ἀμώμου, εἰς στάσεις τρεῖς, λέγοντες ἀνά Στίχον ἐξ αὐτοῦ μεθ' ἐν ἑκάστον Τροπάριον.

Ἐκφωνεῖ δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον πλ. α'.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Τὰ Ἑγκώμια.

Η ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετίθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκαταβάσιν δοξαζοῦσαι τὴν σὴν.

Μακάριοι αἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Η ζωὴ πῶς θνήσκες; πῶς καὶ τάφῳ αἰκίς; τοῦ θανάτου τὸ βασιλεῖον λύεις διὰ καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανίστας.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Μεγαλύνομέν σε, Ἰησοῦ Βασιλεῦ, καὶ τιμώμεν τὴν Ταφὴν καὶ τὰ Πάθη σου· δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.

Σὺ ἐντείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Μέτρα γῆς ὁ στήσας, ἐν σμικρῷ κατοικεῖς, Ἰησοῦ παμβασιλεῦ τάφῳ σήμερον, ἐκ μνημάτων τοὺς θανέντας ἀνιστῶν.

Ὁφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου.

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολύσαι τῶν βροτῶν;

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιθλέπειν.

Ο Δεσπότης πάντων, καθοράται νεκρὸς, καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται, ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας.

Ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὥλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ Κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Τὰ δικαιώματά σε φυλάξω· μὴ με ἐγκαταλίπῃς.

Μετὰ τῶν κακούργων, ὡς κακούργος Χριστέ, ἐλογίσθης δικαῶν ἡμᾶς ἅπαντας, κακουργίας τοῦ ἀρχαίου πτερνιστοῦ.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;

Ο ὥραϊος κάλλει, παρὰ πάντας βροτούς, ὡς ἀνείδους νεκρὸς καταφαίνεται, ὁ τὴν φύσιν ὥραϊσας τοῦ παντός.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Α ὅπως πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρυσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θάττον συνθλασθεῖν σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτὸς σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ κατακέκρυψαι; ὦ ἀφάτη, καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Α πορεῖ καὶ φύσις, νοεραὶ καὶ πληθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράξου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγεila πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ω θυμαίων ξένων! ὦ πραγμάτων καινῶν! ὁ πνοῆς μοι χορηγὸς ἅπνους φέρεται, κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην.

Ε αἱ ἐν τάφῳ ἔδυσ, καὶ τῶν κόλπων Χριστέ, τῶν πατρῶων αὐδαμῶς ἀπεφοίτησας· τοῦτο ξένον καὶ παραδόξον ὁμοῦ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Α ληθὴς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεὺς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Σ οῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ο τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακί νεκρωθεῖς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἄδου συνοχῆς.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμασία ἐκ τοῦ νόμου σου.

Ε κ' φθορᾶς ἀνέβης, ἡ ζωὴ μου Σωτήρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκρᾶς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρίψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ω ὅς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μόδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν Ἄδῃ σκοτασμόν.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ν οερῶν συντρέχει, στρατιῶν ἡ πληθὺς, Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμῳ συστειλαί σε, τὸν ἀχώρητον ἐν μνήματι σμικρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρτοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ν εκρωθεῖς βουλήσει, καὶ τεθεῖς ὑπὸ γῆν, ζωοβρύτα Ἰησοῦ μου ἐζώσας, νεκρωθέντα παραβάσει με· πικρᾷ.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσεν.

Η λλοιῶτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ· πάντα γὰρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Καὶ γὰρ ἐκάθησαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν.

Τ ῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, Ἄδης ὁ παμφάγος ἐξήμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὐκ κατέπιε νεκρούς.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Εν καινῷ μνημείῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ τὴν φύσιν τῶν βροτῶν ἀνεκαίνισας, ἀνασταῖς θεοπρεπῶς ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Επὶ γῆς κατήλθες, ἵνα σώσης Ἀδάμ· καὶ ἐν γῇ μὴ εὐρηκῶς τοῦτον Δέσποτα, μέγχις Ἄδου κατελήλυθας ζητῶν.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγεῖλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.

Ὁδὸν δικαιωμάτων συνέτισόν με.

Ὡς βροτὸς μὲν θνήσκεις, ἐκουσίως Σωτὴρ, ὡς Θεὸς δὲ τοὺς θνητοὺς ἐξανέστησας, ἐκ μνημάτων καὶ βυθοῦ ἀμαρτιῶν.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή, μητρικῶς ὡς Ἰησοῦ ἐπιδράινουσα, ἀνεβόα· Πῶς κηδεύσω σε Υἱέ;

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ.

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδύς κόλπους γῆς, τὸν πολύχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὁδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Υπὸ γῆν ἐκρύβης, ὡσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκαλύφαι· ἀλλ' ἀνάτειλον παιδρότερον Σωτὴρ.

Ἐκολλήθην ταῖς μαρτυρίαις σου, Κύριε.

Ὡς ἡλίου δίσκον, ἡ σελήνη Σωτὴρ, ἀποκρύπτει, καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τοῦ θανάτου σαρκικῶς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Η ζωὴ θανάτου, γευσάμενη Χριστὸς, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.

Νεκρωθέντα πάλαι, τὸν Ἀδάμ φθονερῶς, ἐπαναγείς πρὸς ζωὴν τῇ νεκρώσει σου, νέος Σῶτερ ἐν σαρκὶ φανείς Ἀδάμ.

Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου.

Νοεραὶ σε τάξεις, ἡπλωμένον νεκρὸν, καθορῶσαι δι' ἡμᾶς ἐξεπλήττοντο, καλυπτόμεναι ταῖς πτέρυξι Σωτὴρ.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Καθελὼν σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρὸν, ἐν μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο· Ἀλλ' ἀνάστα, σώζων πάντας ὡς Θεός.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἷτιος, καθορῶμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα.

Υψωθείς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτοὺς, συνυψαῖς· ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους δ' ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾷς.

Στήσον τῷ δέλωσθι τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτεισα.

Τὴν πλευράν ἐνύγης, ὁ πλευράν εἰληφώς τοῦ Ἀδάμ, ἐξ ἧς τὴν Εὐάν διέπλασας, καὶ ἐξέβλυσας κρουνοὺς καθαρτικούς.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δεκασιῶν σου ζῆσόν με.

Εν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ ἀμνός· σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτὴρ.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε.

Τὺς ἐξείποι τρόπον, φρίκτόν ὄντως καινόν; ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς Κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται, καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Καὶ ἀποκριθῆσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον.

Ὁ ζῆς ταμίης, πῶς ὁράται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἀγγελοι ἔκραζον· πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός σου λόγον ἀληθείας ἕως σφοδρά.

Λογονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Καὶ φυλαξω τὸν νόμον σου διαπάντός εἰς τὸν αἰῶνα.

Απλωθεὶς ἐν ξύλῳ, συνηγάγω βροτοὺς· τὴν πλευράν σου δὲ νυγείς τὴν ζωὴν ῥύτον, πᾶσιν ἄφεςιν πηγάζεις Ἰησοῦ.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως, καὶ θαμβεῖται σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Καὶ ἐλάλουν ἐν ταῖς μαρτυρίαις σου ἐναντίον βασιλέων.

Υπὸ γῆν βουλήσει, κατελθὼν ὡς θνητός, ἐπαναγείς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκείθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Εἴαν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπαναγείς ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκείθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα.

Εἴαν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτήν.

Καὶ ἠδολέσχουν ἐν ταῖς δικαιομασίαις σου.

Οὐ χαρὰς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἥς περ τοὺς ἐν Ἄδῃ πεπλήρωσας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

ἠνέστητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου.

Προσκυνῶ τὸ Παῖθος, ἀνυμνῶ τὴν Ταφὴν, μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε, δι' ὧν λελυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Τατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστὶλθοῦτο Χριστέ, καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἑδέμ.

Ἐπερήφανοι παρηνόμεον ἕως σφόδρα.

Εἴαν ἄμνας τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς αἰκίαις βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμκον βοᾷν.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε.

Εἴαν ἐνθάπτη τάφῳ, καὶ εἰς Ἄδου μολῇ, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Εκουσίως Σῶτερ, κατελθὼν ὑπὸ γῆν, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, καὶ ἐνήγαγες ἐν δόξῃ πατρικῇ.

Ῥαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιοματά σου.

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει ἥλιος, αἰὶν τρέμει δὲ ἡ γῆ.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε.

Οὐς πικρὰς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰουδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροῖα μανναδότῃν Ἰησοῦν.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιοματά σου ἐξεζήτησα.

Ο Κριτὴς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Μερὶς μου εἶ, Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Αλζῶν Ἰσραὴλ, μαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραβθᾶν ἠλευθέρωσας; τὸν Σωτῆρα δὲ παρεδωκας Σταυρῷ;

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ο χειρὶ σου πλάσας, τὸν Ἀδάμ ἐκ τῆς γῆς, δι' αὐτὸν τῇ φύσει γέγονας ἄνθρωπος, καὶ ἐσταύρωσαι βουλήματι τῷ σῶ.

Δελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίαις σου.

Υπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, μέχρις Ἄδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ἰστοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολαῖς σου.

Ο ἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου! οἴμοι φῶς τὸ ἐμὸν! Ἰησοῦ μου ποθεινότατε ἔκραζεν, ἡ Παρθένος θρηνηδοῦσα γοερῶς.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Φθονουργέ φονουργέ, καὶ αἰχμαλωτὴ λαέ, καὶ σινδόνας καὶ αὐτὸ τὸ σουδαρίον, αἰσχύνει, ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαι σοὶ ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Δεῦρο δὴ μιὰς, φονευτὰ μαθηταί, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε.

Οὐ φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνη μωρὲ, καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὁ τὸ μύρον πεπρακώς διὰ τιμῆς.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ.

Οὐρανίου μύρου, ποῖαν ἔσχε τιμὴν; τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὔρες καταρώτατε Σατάν.

Χριστότητα ἐποίησας μετὰ τῷ δούλῳ σου, Κύριε.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῇ, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῷ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῇ;

Χρηστότητα, καὶ παιδείαν, καὶ γνῶσιν διδάξόν με.

Ο Θεέ καὶ Λόγε, ὦ χαρὰ ἡ ἐμὴ, πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον; νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα μητρικῶς.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα.

Τίς μοι δώσει ὕδωρ, καὶ δακρύων πηγάς, ἡ Θεόνυμφος Παρθένος ἐκραύγαζεν, ἵνα κλαύσω τὸν γλυκύν μου Ἰησοῦν; Χρηστός εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθύς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηνήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρί.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων.

Πότε ἶδω Σῶτερ, σέ τὸ ἄχρονον φῶς, τὴν χαρὰν καὶ ἡδονὴν τῆς καρδίας μου; ἡ Παρθένος ἀνεβόα γοερώς.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Κἂν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ, κατεδέξω τὴν τομὴν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον, ὡς πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ος ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεοῦσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωὴν.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Θέλων ὠφθῆς Λόγε, ἐν τῷ τάφῳ νεκρός, ἀλλὰ ζῆς, καὶ τοὺς βροτοὺς ὡς προεῖρηκας, ἀναστάσει σου Σωτὴρ μου ἐγερεῖς.

Δόξα Πατρί.

Ανυμνοῦμεν Λόγε, σέ τὸν πάντων Θεόν, σὺν Πατρί καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου Ταφὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν πιστῶς.

Καὶ πάλιν τὸ πρῶτον Τροπαριον.

Ηζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ Ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.

Εἶτα. Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως.

καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἐυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ θυμασίαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα

τῆς δευτέρας στάσεως.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἀρχεται ὁ ἀριστερός Χορὸς εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον πλ. α'.

Αἴξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σέ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτείναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχθροῦ.

Δὶ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Αἴξιον ἐστὶ, μεγαλύνειν σέ τὸν πάντων Κτίστην· τοῖς σοῖς γὰρ παθήμασιν ἔχομεν, τὴν ἀπάθειαν ῥυσθέντες τῆς φθορᾶς.

Οἱ φοβούμενοί σε ὀφονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται.

Εφρίξεν ἡ γῆ, καὶ ὁ ἥλιος Σῶτερ ἐκρόβη, σοῦ τοῦ ἀνεσπέρου φέγγους Χριστέ, δυναντος ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἐγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Υπνώσας Χριστέ, τὸν φυσίζωον ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέως ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλεῖσθαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἑτακόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω πάθει τῷ σῷ, ἀφορήτους, ἔλεγεν ἡ Σεμνή.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι.

Ανω σε Σωτὴρ, ἀχωρίστως τῷ Πατρί συνόντα, καί τω δὲ νεκρῷ ἡπλωμένον γῆ, φρίττουσιν ὀρώντα τὰ Σεραφίμ.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

Ρήγνυται ναοῦ, καταπέτασμα τῇ σῇ σταυρώσει, κρύπτουσι φωστῆρες Λόγε τὸ φῶς, σοῦ κρυβέντος Ἥλιε ὑπὸ γῆν.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ αἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γῆς ὁ καταρχαίς, μόνῳ νεύματι πῆξας τὸν γύρον, ἄπνους ὡς βροτὸς καθυπέδυ γῆν· φρίξον τῷ θαύματι Οὐρανέ.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιομασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυθῶ.

Εἶδus ὑπὸ γῆν, ὁ τὸν ἄνθρωπον χειρὶ σου ἐπάσας, ἐν ἐξαναστάσει τοῦ πτώματος τῶν βροτῶν τὰ στίφη, πανσθενεστάτῳ κράτει.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ μου.

Θοῶν ἱερὸν, δεῦτε ἄσωμεν Χριστῷ θανόντι, ὡς αἱ Μυροφόροι γυναῖκες πρὶν, ἵνα καὶ τὸ Χαῖρε ἀκουσώμεθα σὺν αὐταῖς.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου.

Μύρον ἀληθῶς, σὺ ἀκένωτον ὑπάρχεις Δόγε· ὅθεν σοι καὶ μύρα προσέφερον, ὡς νεκρῷ τῷ ζῶντι, γυναῖκες Μυροφόροι.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκης ἐν πάγχη, τὰ δικαιοῦματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Αῶδου μὲν ταφεῖς, τὰ βασιλεία Χριστέ συν-
τρίβεις, θάνατον θανάτῳ δὲ θανατοῖς,
καὶ φθορὰς λυτρεῦσαι τοὺς γηγενεῖς.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;

Εἶθρα τῆς ζωῆς, ἡ προχέουσα Θεοῦ σοφία,
τάφον ὑπείσδυσά ζωοποιεῖ, τοὺς ἐν ταῖς
αἰούταις Ἄδου μυχαῖς.

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ'
οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Ἦνα τὴν βροτῶν, καινουργήσω συντριβεῖσαν
φύσιν, πέπληγμαι θανάτῳ θέλων σαρκί.
Μῆτερ οὖν μὴ κόπτου τοῖς ὀδυρμοῖς.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια.

Εἶδus ὑπὸ γῆν, ὁ φωσφόρος τῆς δικαιοσύ-
νης, καὶ νεκροὺς ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἐξήγει-
ρας, ἐκδιώξας ἅπαν, τὸ ἐν τῷ Ἄδῃ σκότος.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ
δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἦόκος διφυῆς, ὁ φυσιζῶς ἐν γῆς λαγόσι,
σπείρεται σὺν δάκρυσιν σήμερον, ἀλλ' ἀ-
ναβλαστήσας, Κόσμον χαροποιήσει.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ
μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Επτῆξεν Ἀδάμ, Θεοῦ βαίνοντος ἐν Πα-
ραδείσῳ, χαίρει δὲ πρὸς Ἀδὴν φοιτή-
σαντος, πεπτωκός τὸ πρῶην, καὶ νῦν ἐγνηγε-
μένος.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν
τῷ Οὐρανῷ.

Σπένδει σοι χοαῖς, ἡ τεκούσά σε Χριστέ δα-
κρύων, σαρκικῶς κατατεθέντι ἐν μνήματι,
ἐκδοῶσα· Τέκνον, ἀνάστα, ὡς προέφης.

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀληθείά σου.

Τάφῳ Ἰωσήφ, εὐλαδῶς σε τῷ καινῷ συγ-
κρύπτων, ὕμνους ἐξοδίας θιοπρεπεῖς, τοῖς
συμμίκτοις θρήνοις μέλπει σοι Σωτῆρ.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα.

Ἦλοις σε Σταυρῷ, πεπαρμένον ἡ σὴ Μήτηρ
Δόγε, βλέψασα τοῖς ἦλοις λύπης πικρᾶς,
βέβληται καὶ βέλσει τὴν ψυχὴν.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

Σὲ τὸν τοῦ παντός, γλυκασμόν ἡ Μήτηρ κα-
θωρῶσα, πόμα ποτιζόμενον τὸ πικρὸν,
δάκρυσιν ταῖς ὄψεις βρέχει πικρῶς.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιο-
μάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσας με.

Τέτρωμαι δεινῶς, καὶ σπαράττομαι τὰ
σπλάγχνα Δόγε, βλέπουσα τὴν ἀδικίαν
σου σφαγὴν· ἔλεγεν ἡ Πάναγνος ἐν κλαυθμῷ.
Σὼς εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιοῦματά σου
ἐξεζήτησα.

Οῦμα τὸ γλυκὺ, καὶ τὰ χεῖλη σου πῶς μὴ
σω Δόγε; πῶς νεκροπρεπῶς δὲ κηδεύσω
σε; φρίττων ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με.

Υμνοὺς Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος ἐπιταφίους,
ἄδουσι Χριστῷ νεκρωθέντι νῦν· ἄδου δὲ
σὺν τούτοις καὶ Σεραφίμ.

Παύσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ ἐν-
πολή σου σφοδρά.

Δύνεις ὑπὸ γῆν, Σῶτερ Ἥλιε δικαιοσύνης·
ὅθεν ἡ τεκούσα Σελήνη σε, ταῖς λύπαις
ἐκλείπει, σῆς θείας στερουμένη.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε!

Εφρίξεν ὀρών, Σῶτερ Ἀδὴς σε τὸν ζωοδό-
την, πλοῦτον τὸν ἐκείνου σκυλεύοντα,
καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος, νεκροὺς ἐξανιστῶντα.

Υπὲρ τῆς ἐχθρᾶς με ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου.

Ἦλιος φαιδρὸν, ἀπαστραπτει μετὰ νύκτα
Δόγε· καὶ σὺ δ' ἀνάστας ἐξαστραψείας,
μετὰ θάνατον φαιδρῶς ὡς ἐκ παστοῦ.

Υπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα.

Πῇ σε πλαστουργέ, ὑπὸ κόλπους δεξαμένη
τρόμῳ, συσχεθεῖσα Σῶτερ τινάσσεται,
ἀφυπνώσασα νεκροὺς τῷ τιναγμῷ.

Υπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς
σου ἐξεζήτησα.

Μύροις σε Χριστέ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ Εὐ-
σχήμων, νῦν καινοπρεπῶς περιστείλαν-
τε· Φρίξον, ἀνεβόων, πᾶσα ἡ γῆ.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσά τοὺς πόδας
μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Εἶδus Φωτουργέ, καὶ συνεδυ σοι τὸ φῶς ἡ-
λίου· τρόμῳ δὲ ἡ Κτίσις συνέχεται, πάν-
των σε κηρύττουσα Παιτην.

Ἀπὸ τῶν κρημάτων σου οὐκ ἐξέκλινά, ὅτι σὺ
ἐνομοθέτησάς με.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει
λίθον· ἄνθρωπος θνητός δ' ὡς θνητὸν
Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φρίξον ἡ γῆ!

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου! ὑ-
πὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Πῶς Μαθητὴν, ὃν ἠγάπησας καὶ τὴν Μητέ-
ρα, Τέκνον, καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον,
ἐκράζε δακρύουσα ἡ Ἀγνή.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσα ὁδὸν ἀδικίας.

Σὺ ὡς ὢν ζωῆς, χορηγὸς Λόγε τοὺς Ἰουδαίους, ἐν Σταυρῷ ταθεῖς οὐκ ἐνέκρωσας· ἀλλ' ἀνέστησας καὶ τούτων τοὺς νεκρούς.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις σου.

Κάλλος Λόγε πρὶν, οὐδὲ εἶδος ἐν τῷ πασχειν ἔσχες, ἀλλ' ἐξαναστὰς ὑπερέλαμψας, καλλωπίσας τοὺς βροτούς θείαις αὐγαῖς.

Σέμωσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἴδους τῇ σαρκί, ὁ ἀνέσπερος εἰς γῆν φωσφόρος· καὶ μὴ φέρων βλέπειν ὁ ἥλιος, ἐσκοτίσθη μεσημβρίας ἐν ἀκμῇ.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε.

Ηἴλιος ὁμοῦ, καὶ σελήνη σκοτισθέντες Σῶτερ, δούλους εὐνοοῦντας εἰκονίζον, οἱ μελαίνας ἀμφιέννυνται στολὰς.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος καὶ ἐνέκρωθης· πῶς σε οὖν Θεέ μου ψαύσω χερσί; φρίττω, ἀνεβόα ἡ Ἰωσήφ.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός.

Υπνώσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου Κόσμῳ ζωὴν.

Ἐθένο. ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Υπνώσας μικρόν, καὶ ἐζώσας τοὺς θνητῶτας καὶ ἐξαναστὰς ἐξανέστησας, τοὺς ὑπνοῦντας ἐξ αἰῶνος Ἀγαθέ.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου.

Ηῤῥθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωῆς ῥυτε ἄμπελε. Δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Ἐκλινὰ τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Πῶς οἱ νοεροὶ, Ταγματάρχαι σε Σωτὴρ ὀρωῦντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Αραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διὰ τί κτεκρίνας τὸν Χριστόν;

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ.

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμήτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν Οὐρανὸν κατεστέρησε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Ἐκκλινάτε ἀπ' ἐμοῦ πονηρεύμενοι.

Ωσπερ πελεκᾶν, τετρωμένος τὴν πλευράν σου Λόγε, σοὺς θανέντας παῖδας ἐζώσας, ἐπιστάξας ζωτικὸς αὐτοῖς κρουνοῦς.

Ἀντιλαβῆ με κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με.

Πῖλος τοπρὶν, Ἰησοῦς τοὺς ἀλλοφυλοὺς κώπτων, ἔστησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέκρυψας, καταβάλλων τὸν τοῦ σκότους ἀρχηγόν.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι.

Κόλπων πατρικῶν, ἀνεκφοίτητος μείνας Οἰκτίρμον, καὶ βροτὸς γενέσθαι εὐδόκησας, καὶ εἰς Ἀθὴν καταβέβηκας Χριστέ.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου.

Ηῤῥθ σταυρωθεῖς, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας, καὶ ὡς ἄπνους ἐν αὐτῇ νῦν προσκλίνεται, ὃ μὴ φέρουσα ἐσεῖτο δεκνῶς.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τὴς ἁμαρτωλοῦς τῆς γῆς.

Οἶμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὃν ὡς Βασιλεῖα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὃς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη τοῦ Υἱοῦ μου τοῦ Ἰησοῦ.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

Φεῦ! τοῦ Συμεῶν, ἐκτετέλεσαι ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν ἐμὴν καρδίαν Ἐμμανουήλ.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν.

Καὶ τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὦ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ Ζωοδότης ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνετε φθονερῶς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου.

Εφρίξεν ἰδὼν, τὸ ἀόρατον φῶς σε Χριστέ μου, μνήματι, κρυπτόμενον ἄπνουν τε, καὶ ἐσκότασεν ὁ ἥλιος τὸ φῶς.

Ποίησον μετὰ τῇ δούλῃ σου κατὰ τὸ ἔλεός σου.

Εκλαίει πικρῶς, ἡ πανάμωμος Μήτηρ σου Λόγε, ὅτε ἐν τῷ τάφῳ ἐώρακα, σὲ τὸν ἄφραστον καὶ ἄναρχον Θεόν.

Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με.

Νέκρωσιν τὴν σὴν, ἡ πανάφθορος Χριστέ σου Μήτηρ, βλέπουσα πικρῶς σοὶ ἐφθίγγο· Μὴ βραδύνῃς ἡ ζωὴ ἐν τοῖς νεκροῖς.

Καὶρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκεδάσαν τὸν νόμον σου.

Αὕτως ὁ δεινὸς, συνετρόμαξεν ὅτε σε εἶδεν, Ἦλκε τῆς δόξης αἰθίνατε, καὶ εἰδίδου τοὺς δεσμίους ἐν σπουδῇ.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπαζίον.

Μέγα καὶ φρικτόν, Σῶτερ θείαμα νῦν κα-
δοῖται! ὁ ζωῆς γὰρ θείων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη, ζωῶσαι θείων πάντας.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κα-
τωρθούμην.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἡλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώ-
μενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν, χειρῶν τῶν Προ-
πατόρων.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξη-
ρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἐκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψα-
το, Μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητρί.

Ἦ' δὴλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνε-
τιεῖ νηπίους.

Ράπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σια-
γόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Υμνοῖς σου Χριστέ, νῦν τὴν Σταύρωσιν καὶ τὴν Ταφὴν τε, ἅπαντες πιστοὶ ἐκθειάζομεν, οἱ θανάτου λυτρωθέντες σὴ ταφῇ.

Δόξα Πατρί.

Αναρχε Θεέ, συναΐδιε Δόγε καὶ Πνεῦμα, σκῆπτρα τῶν Ἀνάκτων κραταίωσον, κα-
τὰ πολεμίων ὡς ἀγαθός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέξασα ζωὴν, παναμώμητε ἀγνή Παρθέने, παῦσον Ἐκκλησίας τὰ σκάνδαλα, καὶ βράβευσον εἰρήνην ὡς ἀγαθή.

Καὶ πάλιν παρὰ τῶν δύο Χορῶν τὸ πρῶτον.

Αΐσιον ἐστίν, μεγαλύνειν σέ τὸν Ζωοδότην, τὸν ἐν ἐν τῷ Σταυρῷ τὰς χεῖρας ἐκτεί-
ναντα, καὶ συντρίψαντα τὸ κράτος τοῦ ἐχ-
θροῦ.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Ὅτι ἄριστος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δό-
ξης τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπαυόμενος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωο-

ποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀρχομένης δὲ τῆς ἐπομένης τρίτης στάσεως, Συμῆ πάλιν ὁ Ἱερεὺς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Ἀρχεται αὖθις ὁ πρῶτος Χορὸς, εἰς Ἦχον γ'.

Αἱ γενεαὶ πάσαι, ὕμνον τῇ Ταφῇ σου, προσφέ-
ρουσι Χριστέ μου.

Εἰπέβλεπον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Καθελὼν τοῦ ξύλου, ὁ Ἀριμαθείας, ἐν τά-
φῳ σέ κηδεύει.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λό-
γιόν σου.

Μυροφόροι ἦλθον, μῦρά σοι Χριστέ μου, κο-
μίζουσαι προφρόνως.

Αὐτρώσαι με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνος ἐξοδίου, προσοί-
σωμεν τῷ Κτίστῃ.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ως νεκρὸν τὸν ζῶντα, σὺν Μυροφόροις πάν-
τες μυρίσωμεν ἐμφρόνως.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Ιωσήφ τρισμακάρ, κηδευσον τὸ σῶμα, Χρι-
στοῦ τοῦ ζωοδότου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεὶς αἱ κρίσεις σου, ὅς ἐθρεψε τὸ μάννα, ἐκίνησαν τὴν πτέρ-
ναν, κατὰ τοῦ Εὐεργέτου.

Εἰνεῖλω δικαιοσύνην, τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφοδρά.

Οὗς ἐθρεψε τὸ μάννα, φέρουσι τῷ Σωτῆρι, χολὴν ἅμα καὶ ὄξος.

Εἰζήτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάβοντο τῶν λόγων σου.

Ω τῆς παραφροσύνης, καὶ τῆς Χριστοκτο-
νίας, τῆς τῶν προφητοκτόνων!

Πεπυρωμένον τὸ λογίόν σου σφοδρά, καὶ ὁ δούλος σου ἠγάπησεν αὐτό.

Ως ἄφρων ὑπηρέτης, προδεδωκεν ὁ μύστης, τὴν ἄβυσσον σοφίας.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δε-
καιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τὸν ρύστην ὁ πωλήσας, αἰχμαλωτος κατέ-
στη, ὁ δόλιος Ἰουδας.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ
στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με, αἱ ἐντολαί
σου μελέτη μου.

Ε'βραίων παρανόμων, ἐν σκολιαῖς πορείαις,
τρίβολοι καὶ παγίδες.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ιωσήφ κηδεύει, σὺν τῷ Νικοδήμῳ, νεκροπρε-
πῶς τὸν Κτίστην.

Ε'κέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου
Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν
Ἄδην καθελόντι.

Ε'κέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύριά σου.

Υ'πτιον ὀρώσα, ἡ Πάναγνος σε Λόγε, μητρο-
πρεπῶς ἐθρήνει.

Προέφθασα ἐν αἰωρίᾳ, καὶ ἐκέκραξα εἰς τοὺς
λόγους σου.

Ω'γλυκύ μου ἔαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον,
ποῦ σου ἔδω τὸ κάλλος;

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ
μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Θρῆνον συνεκίνει, ἡ πάναγνος σου Μητήρ,
σου Λόγε νεκρωθέντος.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός
σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζήσόν με.

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν
τὸ Δεῖον μύρον.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀ-
πό δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Θάνατον θανάτω, σὺ θανατοῖς Θεέ μου,
Δεῖά σου δυναστεία.

Ε'γγὺς εἰ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου
ἀλήθεια.

Πεπλάνηται ὁ πλάινος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦ-
ται, σοφία σῇ Θεέ μου.

Καταρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Πρὸς τὸν πυθμένα Ἄδου, κατήχθη ὁ προδό-
της, διαφθορᾶς εἰς φρέαρ.

Γ'δε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι
τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου,
παράφρονος Ἰουδα.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με· διὰ
τὸν λόγον σου ζήσόν με.

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυριωταί σου
Λόγε, Υἱέ Θεοῦ παντάναξ.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Διαφθορᾶς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάν-
τες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Οἱ αἰκτιρμαὶ σοι πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρί-
μά σου ζήσόν με.

Υἱέ Θεοῦ παντάναξ, Θεέ μου πλαστοργέ
μου, πῶς πάθος κατεδέξω;

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με,
ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Η'δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέν-
τα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ
λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Σῶμα τὸ ζωηφόρον, ὁ Ἰωσήφ κηδεύει, μετὰ
τοῦ Νικοδήμου.

Ι'δε, ὅτι τὰς ἐντολαίς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν
τῷ ἐλέει σου ζήσόν με.

Α'νέκραζεν ἡ Κόρη, θερμῶς δακρυρρόουσα,
τὰ σπλάγχνα κεντουμένη.

Α'ρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ω'φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, γλυκύτατόν μου
Τέκνον, πῶς τάφῳ νῦν καλύπτῃ;

Α'ρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν
λόγων σου ἐδελίασεν ἡ καρδιά μου.

Τὸν Ἀδὰμ καὶ Εὐάν, ἐλευθερώσαι Μητὴρ,
μὴ θρήνει, ταῦτα πάσχω.

Α'γαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ
εὐρίσκων σκύλα πολλὰ.

Δοξάζω σου Υἱέ μου, τὴν ἄκραν εὐσπλαγ-
χνίαν, ἧς χάριν ταῦτα πάσχεις.

Δ'δικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ
νόμον σου ἠγάπησα.

Ο'ξος ἐποτίσθης, καὶ χολὴν Οἰκτίρμον, τὴν
παλαιὴν λύων γεῦσιν.

Ε'πτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίμα-
τα τῆς δικαιοσύνης σου.

Γ'κρίω προσεπάγης, ὁ παλαιὸς τὸν λαόν σου,
στύλῳ νεφέλης σκέπων.

Εἱρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου,
καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Αἱ Μυροφόροι Σῶτερ, τῷ τάφῳ προσελθοῦ-
σαι, προσέφερόν σοι μύρα.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ταῖς ἐντολαῖς σου ἠγάπησα.

Ανάστηθι Οἰκτίρμον, ἡμᾶς ἐκ τῶν βαράδρων, ἐξανιστῶν τοῦ Ἄδου.

Εἰφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ανάστα Ζωοδότα, ἡ σὲ τεκούσα Μήτηρ, δακρυρρόουσα λέγει.

Εἰφύλαξα ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ αἰγνῶς Τεκούσης.

Εἰγμυσάτω ἡ δέσσις μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν σε.

Ούραῖναι Δυναμίεις, ἐξέστησαν τῷ φόβῳ, νεκρόν σε καθορώσαι.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Τοῖς πόθῳ τε καὶ φόβῳ, τὰ Πάθη σου τιμῶσι, δίδου πταισμάτων λύσιν.

Ἐξερευζόνται τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φρικτὸν καὶ ξένον, Δέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Φέρων παλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.

Εἰνεσθῶ ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἠρετισάμην.

Τλαίει καὶ θρηνῆς σε, ἡ πᾶναγνός σου Μήτηρ, Σωτὴρ μου νεκρωθέντα.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

Φρίττουσιν οἱ νόες, τὴν ξένην καὶ φρικτὴν σου, Ταφὴν τοῦ πάντων Κτίστου.

Ἰησεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Πόρραναν τὸν τάφον, αἱ Μυροφόροι μύρα, λίαν πρῶτ' ἐλθοῦσαι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου αὐκ ἐπελαθόμην.

Εἰρήνην Ἐκκλησίᾳ, λαῷ σου σωτηρίαν, δώρησαι σῇ Ἐγέρσει.

Δόξα Πατρὶ.

Ο Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Ἀνάστασιν Παρθέने, ἀξιώσον τοὺς δούλους.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τὸ, Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἐαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριαι κिरνάτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Λίαν πρῶτ', Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτάς ὁ Ἀγγελος, καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃ τεκούσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθνη πρὸ ταύτης δέ, ὁ ἐκ σου σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐκ γ'.

Συναπτὴ μικρά, καὶ ἡ Ἐκφώνησις.

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σινδὸν καθαρᾷ, καὶ ἀρώμασι θείαις, τὸ Σῶμα τὸ σεπτὸν, ἐξαιτήσας Πιλάτῳ, μυρίζει καὶ τίθησιν, Ἰωσήφ καὶ νῶ μνήματι· ὅθεν ὄρθρῃαι, αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ἀνεβόησαν· Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα.

Δείξον ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ Ἀνάστασιν.

Καὶ νῦν. Ἔτερον ὁμοιον.

Εξέστησαν χοροὶ, τῶν Ἀγγέλων ὁρῶντες, τὸν ἐν τοῖς τοῦ Πατρὸς, καθεζόμενον κόλποις, πῶς τάφῳ κατατίθεται, ὡς νεκρὸς ὁ ἀθάνατος· ὃν τὰ τάγματα, τὰ τῶν Ἀγγέλων κυκλοῦσι· καὶ δοξάζουσι, σὺν τοῖς νεκροῖς ἐν τῷ Ἄδῃ, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἀνάγνωσις εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον. Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν. Εἴτα τὸν Ν'. καὶ τὸν ἐπόμενον Κανόνα, ψάλλοντες τῆς Εἰρμους ἀνά β'. καὶ τὰ Τροπάρια εἰς δ'. καὶ αὐθις ἔσχατον Καταβασίας τοὺς αὐτοὺς Εἰρμούς.

Ἔστι δὲ οὗτος ὁ Κανὼν, ἡ μὲν α'. γ'. δ'. καὶ ε'. Ὡδὴ, ποίημα Μάρκου Μοναχοῦ ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος· ἡ δὲ ς'. ζ'. η'. καὶ θ'. Ὡδὴ, Κοσμά τοῦ Ἀγιοπολίτου· οἱ δὲ Εἰρμοὶ εἰσι ποίημα γυναικὸς τινος Κασσίας. Ὅλος δὲ ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίδα, ἀνευ τῶν Εἰρμῶν.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα παλαι,
• **Κ**διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἐκρυψαν,
• τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς
• αἱ Νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως
• γὰρ δεδόξασται. Τροπάρια.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, Ὡδὴν σοι ᾄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διαναίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Ανω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σωτήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠραῖης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Ινα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφῇς φθαρέντα με, καινοποιεῖς Φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Κυῦματι θαλάσσης.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
• τὴν γῆν ἀσχετῶς, ἡ Κτίσις κατεδοῦσα,
• ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμᾶμενον, δάμβει πολλῷ
• συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρεδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας· νῦν δὲ τὰ κρύφια σου, θεανδρικῶς διατρέψωσας, καὶ ταῖς ἐν Ἄδῃ Δέσποτα. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζουσιν.

Ηπλώσας τὰς παλάμας, καὶ ἤνωσας τὰ τοπρὶν διεστώτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι πεπεδημένους ἐλύσας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε συνεσχέδης βουλῇσει· καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναῖξί τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καταϊρέτην· σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν, προ-
• τῶν Ἀββακούμ ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ
• δυναστῶν διεκόψας, κράτος Ἀγαθὴ, ὁμιλῶν
• τοῖς ἐν Ἄδῃ, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Εβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἣν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ ἀνακτιώμενος.

Ρωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, ἐννικῆσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχῇ σου, δειρηται, σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμοῦς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Ο Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνηθι βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μώλωψι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δὲ, διαπεφώνηκε.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Ῥδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**εοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς
- συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
- ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκράυγαζεν·
- Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται
- οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ
- ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτῆς, τὴν τῇ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιούντός με.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν οὐκ εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου, ξενοπρεπῶς ἐγκαταλείπεται.

Εξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν πλευράν Πλαστοργέμου, ἐξ αὐτῆς ἐργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐᾶς Ἀδάμ γενόμενος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσιζων, καὶ ζωὴν ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Ῥδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**υνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
- κητώσις Ἰωνᾶς· σοὺ γὰρ τὸν τύπον φέ-
- ρων, τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος, ὡς
- ἐκ θαλάμου, τοῦ θνήσκοντος ἀνέθορε, προσεφώνει
- δὲ τῇ κουστωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια
- καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Ανθρώπος, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἡς μετέσχευς σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἰς ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ πταῖσμα τοῦ Ἀδάμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου, τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκῇ οὐσίᾳ, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀπαθὴς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀφθαρσίαν μετεσοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ, Κραταῖς ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου,

νάτου, κλεῖθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι, λύτρωσιν ἀψευδῇ, Σῶτερ γεγονὼς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία. Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδὼν ἐνείλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρῶς καὶ ἐκβοᾶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ο συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις· τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες ἀπεβάλλοντο· ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ συνεκλονεῖτο· ἡ θαλάσσα ἔφυγε, καὶ αἱ πέτραι διερρήγνυντο· μνημεῖα δὲ πολλὰ ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν ἀγίων Ἀνδρῶν· Ἄδης κάτω στεναίνει· καὶ Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστὴ τὴν Ἀνάστασιν· τὰ δὲ Γύναια κρᾶζουσι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται τριήμερος.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου, εἴτα τὸ παρόν.

Τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, τὴν θεόσωμον Ταφὴν, καὶ τὴν εἰς Ἄδου Κάθοδον τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν, δι' ὧν τῆς φθορᾶς τὸ ἡμέτερον γένος ἀνακληθὲν, πρὸ αἰωνίαν ζωὴν μεταβέβηκε.

Στίχοι.

Μάτην φυλάττετε τὸν τάφον, κουστωδία·
Οὐ γὰρ καθεξεί τιμὸς αὐτοζωῆαν.

Πασῶν τῶν ἡμερῶν αἱ ἅγαι Τεσσαρακοσταὶ ὑπερφέρου-
ρουσι· τούτων δὲ πάλιν, ἡ ἀγία αὕτη καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή· ταύτης δὲ μείζων, ἡ μεγάλη Ἑβδομάς· καὶ τῆς μεγάλης Ἑβδομάδος πάλιν, τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἅγιον Σάββατον. Λέγεται δὲ μεγάλη Ἑβδομάς, οὐχ ὅτι μείζονες εἰσιν αἱ ἡμέραι αὗται, ἢ αἱ ὥραι, ἀλλ' ὅτι τὰ μεγάλα καὶ ὑπερφυτὴ τεράστια, καὶ ἐξαισία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἔργα, ἐν ταύτῃ ἐπράχθησαν, καὶ μάλιστα σήμερον. Ὡς γὰρ ἐπὶ τῇ πρώτῃ κοσμογενείᾳ, πᾶν ἔργον διαπραξάμενος ὁ Θεός, καὶ ὕστερον τὸ κυριώτατον κατὰ τὴν ἔκτῃν πλάσας τὸν ἄνθρωπον, τῇ ἑβδόμῃ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἡγίασεν αὐτήν, Σάββατον ὀνομάσας, ὃ δὴ κατάπαυσις ἐρμηνεύεται· οὕτω καὶ ἐν

τῇ τοῦ νοητοῦ Κόσμου ἐργασίᾳ, ἀρίστως ἅπαντα ἐργασάμενος, καὶ κατὰ τὴν ἔκτην ἀναπλάσας αὐτὸς τὸν φθαρίντα ἄνθρωπον, καὶ ἀνακαινίσας διὰ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ Θανάτου, κατὰ τὴν παροῦσαν πάλιν ἐδδόμην κατέπαυσε τὴν τελείαν τῶν ἔργων κατάπαυσιν, τὸν φυσίζωον ὑπνώσας ὕπνον καὶ σωτήριον. Κατῆι μὲν οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος μετὰ σαρκὸς ἐν τῷ τάφῳ· κάτεισι δὲ καὶ εἰς Ἄδην μετὰ τῆς ἀκηράτου αὐτοῦ καὶ θείας ψυχῆς, διαιρεθείσης τῷ Θανάτῳ τοῦ σώματος· ἦν καὶ εἰς χεῖρας παρέθετο τοῦ Πατρὸς, ὃ καὶ τὸ ἴδιον αἷμα προσήνεγκεν οὐκ αἰτησαμένῳ, λύτρον ἡμῶν γενόμενον· οὐ γὰρ δὴ ἐν Ἄδου, ὡς αἱ τῶν ἄλλων Ἀγίων ψυχαὶ κατεσχίζη καὶ ἡ τοῦ Κυρίου ψυχὴ· πῶς γὰρ; μὴδὲν τῆς προγονικῆς ἐπαγομένη ἀρᾶς ὥσπερ ἐκτείνει; Ἀλλ' οὐδὲ τὸ αἷμα ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν Διάβολος ἔβαλε, κἄν ἡμᾶς κατείχε, δι' οὗ ἠγοράσθημεν· πῶς γὰρ, εἰμὴ μόνον παρὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν Θεὸν αὐτὸν ὁ ληστής Διάβολος λαβεῖν εἴχε; Πλὴν σωματικῶς, καὶ μετὰ τῆς Θεότητος ἐνέκησε τῷ τάφῳ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἄκρως τῇ σαρκὶ ἐνωθείσης. Συνῆν δὲ τῷ Ληστῇ καὶ ἐν Παραδείσῳ, καὶ ἐν Ἄδῃ ὑπῆρχεν, ὡς εἴρηται, μετὰ τῆς θεωμένης αὐτοῦ ψυχῆς· ὑπερφυῶς δὲ καὶ μετὰ τοῦ Πατρὸς ἦν, καὶ τοῦ Πνεύματος συνεδριάζων, οἷα Θεὸς ἀπερίγραπτος. Ἀπανταχοῦ δὲ παρῆν, μὴδὲν τι τῆς Θεότητος ἐν τῷ τάφῳ πασχούσης, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Σταυρῷ· καὶ φθορὰν μὲν τὸ Κυριακὸν Σῶμα ὑπέστη, ἥτις ἐστὶ διάλυσις ψυχῆς ἀπὸ σώματος· διαφθορὰν δὲ, ἥτοι διάλυσιν σαρκὸς, καὶ μελῶν τελείαν ἀφάνισιν, οὐδαμῶς. Ἀλλ' ὁ μὲν Ἰωσήφ, τὸ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου καταγαγὼν, ἐν μνήματι καινῷ θάπτει, καὶ πλησίον τῶν Ἰουδαίων ἐν κήπῳ, λίθον μέγαν σφόδρα πρὸς τῇ εἰσόδῳ τοῦ μνήματος θίμενος. Οἷγε μὴν Ἰουδαῖοι, κατὰ τὴν Παρασκευὴν προσιόντες, λέγουσι τῷ Πιλάτῳ· Κύριε, μεμνήμεθα, ὡς ὁ πλάνος ἐκείνος εἶπεν, ὅτι ἔζη, ὡς μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Δοκεῖ οὖν ἡμῖν καλὸν εἶναι, τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, κελύσαι στρατιὰν ἀσφαλίσασθαι τὸν τάφον. Εἰ οὖν πλάνος, τί τῶν ῥημάτων φροντίζετε, ὅτι ἔζη; ὅτι ὁμολογουμένως ἀπέθανε. Πότε δὲ εἶπεν, ἐγείρομαι; Ἰσως ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἰωάνη παραδείγματος συνῆγον αὐτό. Πάντως δὲ ἀγνώμονες, εἰ ἀσφαλισθῇσεται ὁ τάφος, οὐ κλαπήσεται. Ὡς πῶς οἱ ἀγνώμονες, ὅσα ὑπὲρ αὐτῶν ἐποιοῦν, κατ' αὐτῶν πράττοντες οὐκ ἐγίνωσκον! Τοῦ δὲ Πιλάτου κελύσαντος, αὐτοὶ μετὰ στρατιωτικοῦ τάγματος, καὶ ἀκριβοῦς τῆς σφραγίδος, κατησφαλίσαντο τὸν τάφον· καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ, ἀλλοτρίας οὐσης τῆς φυλακῆς καὶ τῆς σφραγίδος, ἡ ἀνάστασις τοῦ Κυρίου διαβῆλλοιτο. Ἀλλ' ὁ Ἄδης ἀπ' ἄρτι συστρέφεται, καὶ ἰλιγγιᾷ, στερότερας τῆς δυνάμεως αἰσθανόμενος· συνεξιμῶσι τοιγαροῦν μετ' ὀλίγον διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀδίκου καταπόσεως, τοῦ στερότατου καὶ ἀκρογωνιαίου λίθου· καὶ οὐς ἀπ' αἰῶνος παρέθετο τῇ γαστρὶ, κατὰβρωμα ποιησάμενος.

Τῇ ἀνεκφράστῳ σου συγκαταβάσει, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἀφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
- ἄνθρωπος, τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
- ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς
- σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ,
- ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Λυτρωτὰ Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξαίμενος, τὸν τρωθέντα λόγχῃ τὴν πλευράν, καὶ σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ λῆθιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξαίμενος, ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θαυασυρὸς, θεῖος ἀναδεδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴ, δεικνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ἀφραστον θαῦμα.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθή-
- τωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ
- ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν,
- καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὃν Παῖδες
- εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-
- τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Λέλυται ἄχραντος ναὸς, τὴν πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν· Ἀδάμ γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθε μέχρις Ἄδης ταμείων· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θείῳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται, καὶ κηδεύει κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τῶν θανάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότη-
τος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ
γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ
πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν Παῖδες εὐλο-
γεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Καταβασία. Ἐκστηθὶ φρίττων οὐρανέ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**ὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα ἐν
• τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συν-
• ελαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθῆ-
• σομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός,
• τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Επὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὁδύνας φυγοῦ-
σα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίστην, ἀναρχε Υἱέ·
νῦν δέ σε Θεέ μου, ἄπνουν ὁρῶσα νεκρόν, τῇ
ρόμφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς· ἀλ-
λ' ἀνάστηθι, ὅπως μεγαλυνθῇσωμαι.

Ἦ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν
Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφισμένοι, βλέπον-
τες βολήν, ἡμαγμένην Μῆτερ, τῆς ἐκδικήσεως·
τίς ἐχθρὸς ἐν Σταυρῷ γὰρ, πατάξας ὡς Θεός,
ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

Αγαλλιάσθω ἡ Κτίσις· εὐφραινέσθωσαν πάν-
τες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκυλευται
Ἀᾷς· μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτω-
σαν· τὸν Ἀδάμ σὺν τῇ Εὐᾷ, λυτροῦμαι παγ-
γενῇ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία. Μὴ ἐποδύρου με Μῆτερ.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τοῦτο λέγεται ἐκ γ'. μόνον, καὶ οὐδὲν ἄλλο.
Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστώμεν Στίχ. δ'. καὶ ψάλλο-
μεν ταῦτα τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Σήμερον συνέχει τάφος, τὸν συνέχοντα πα-
λάμη τὴν Κτίσιν· καλύπτει λίθος, τὸν
καλύψαντα ἀρετῇ τῆς οὐρανοῦς· ὑπνοὶ ἡ ζωὴ,
καὶ Ἄδης τρέμει, καὶ Ἀδάμ τῶν δεσμῶν ἀπο-
λύεται. Δόξα τῇ σῇ Οἰκονομίᾳ, δι' ἧς τελέσας
πάντα σαββατισμὸν αἰώνιον, ἐδωρήσω ἡμῖν,
τὴν παναγίαν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν.

Ὁ αὐτός.

Τί τὸ ὁρώμενον θάναμα; τίς ἡ παροῦσα κα-
τάπαυσις; ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, τὴν
διὰ πάθους τελέσας οἰκονομίαν, ἐν τάφῳ σαβ-
βατίζει, καινὸν ἡμῖν παρέχων σαββατισμόν.

Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρίνων τὴν
γῆν, ὅτι σὺ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας, ὁ ἀμέ-
τρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἴδωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἐν τάφῳ κει-
μένην, ἵνα τοὺς ἐν τάφοις κειμένους ζωο-
ποιήσῃ· δεῦτε σήμερον, τὸν ἐξ Ἰουδα ὑπνούντα
θεώμενοι, προφητικῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ἀ-
ναπεσὼν κεκοίμησαι ὡς λέων· τίς ἐγερεῖ σε
Βασιλεῦ; ἀλλ' ἀνάστηθι αὐτοξουσίως, ὁ δούς
ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκουσίως· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος πλ. β'.

Ἦτήσατο Ἰωσήφ, τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ
ἀπέθετο ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ·
ἔδει γὰρ αὐτὸν ἐκ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος
προελθεῖν· ὁ συντρίψας κράτος θανάτου, καὶ
ἀνοίξας πύλας Παραδείσου ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς
προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ
Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γάρ ἐστι
τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς
καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ
πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς
τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκono-
μίας, τῇ σχρικὴ σαββατίσας· καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν
ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρή-
σατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία μεγάλη.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει ὅλην τὴν ἱερατικὴν στο-
λήν, καὶ ψαλλομένου τοῦ Τρισαγίου, εἰσοδεύει
μετὰ τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου, λέγει·

Πρόσχωμεν· Εἰρήνῃ πᾶσι· Σοφία.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Τροπάριον, ἀπαξ.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου κα-
θελὼν τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι
καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι
καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Εἶτα τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας· Ἦχος β'.

Ο συνέχων τὰ πέρατα, τάφῳ συσχεθῆναι
κατεδέξω Χριστέ, ἵνα τῆς τοῦ Ἄδου κα-
ταπτώσεως, λυτρώσης τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἀ-
θανατίσας, ζωώσης ἡμᾶς, ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Προκείμενον· Ἦχος δ'.

Ἀνάστα, Κύριε, βοηθήσον ἡμῖν.

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΑΖ'. 1.

Ε'γένετο ἐπ' ἐμέ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κυρίου, καὶ ἔθηκε με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου· καὶ τοῦτο ἦν μεσὸν ὀστέων ἀνθρώπων· καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτά, κύκλωθεν κύκλῳ· καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπῳ τοῦ πεδίου, καὶ ἰδοὺ ξηρά σφόδρα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; καὶ εἶπα· Κύριε, Κύριε, σὺ ἐπίστασαι ταῦτα. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστέα ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· Ταῦτά εἰμι Κύριος τοῖς ὀστέοις τούτοις· Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω εἰς ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ δώσω εἰς ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω εἰς ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνευμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος. Καὶ προσεφίτησα, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος. Καὶ ἐγένετο ῥῶνῃ ἐν τῷ ἐμέ προφητεῦσαι· καὶ ἰδὲ σεισμός· καὶ προσήγαγε τὰ ὀστέα, ἑκάτερον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ. Καὶ εἶδον· καὶ ἰδοὺ ἐπ' αὐτά νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτά δέρμα ἐπάνω· καὶ πνεῦμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπε πρὸς με· Προφήτευσον, ἐπὶ τὸ πνεῦμα, υἱὲ ἀνθρώπου, προφήτευσον, καὶ εἶπε τῷ πνεύματι· Ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθέ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν. Καὶ προσεφίτησα, καθ' ὃ, τι ἐνετείλατό μοι· καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλή σφόδρα. Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὀστέα ταῦτα, πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστίν· αὐτοὶ λέγουσι· Ξηρά γέγονε τὰ ὀστέα ἡμῶν, ἀπώλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν. Διὰ τοῦτο προφήτευσον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν, τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ δώσω πνευμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος· ἐλάλησα, καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος Κύριος.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 6.

Αδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμαί. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἢτε νέον φύραμα, καθὼς ἐξε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εὐκρινείας καὶ ἀληθείας. (Πρὸς Γαλατ. Κεφ. Γ'. 13). Χριστὸς γὰρ ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. Γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμιάμενος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ πίστεως.

Ἀλληλεῖα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν.

Τέλος. Σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Ἐκτενής. Εἴπωμεν πάντες· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἡ πρώτη Ὦρα, ὡσαύτως καὶ αἱ λοιπαὶ Λιταί, ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι,

Τῷ ἉΓΙῳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῳ ΣΑΒΒΑΤῳ,
ΕΣΠΕΡΑΣ.

Περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας σημαίνει. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀλλάσσει στολὴν λευκὴν· καὶ εὐλογέσαντος αὐτοῦ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τῷ Διακόνῳ. Εἶτα τὸ Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν δὲ Στίχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ' καὶ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας γ', δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος α'.

Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχαῖς, πρόσδεξαι ἅγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν, ἄφεσιν ἁμάρ-

τιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δειξας, ἐν Κόσμῳ τὴν Ἀνάστασιν.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ, τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ἀεὖτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστὸν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, τὸν Κόσμον λυτρωσάμενος.

Κὦ Πάθει σου Χριστέ, παθῶν ἡλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν· Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Συνέφερε μοι, εἰ τὸν ἐκ Μαρίας γεννηθέντα, μὴ ὑπεδέξαμην· ἐλθὼν γὰρ ἐπ' ἐμέ, τὸ κράτος μου ἔλυσε· πύλας χαλκᾶς συνέτριψε· ψυχὰς ᾧς κατείχον τοπρίν, Θεὸς ὢν ἀνέστησε. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου. Δίς.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐδεξάμην θνητὸν, ὥσπερ ἕνα τῶν θανέντων· τοῦτον δὲ κατέχειν ὅλως οὐκ ἰσχύω, ἀλλ' ἀποκῶ μετὰ τούτου, ὢν ἐβασίλευον· ἐγὼ εἶχον τοὺς νεκροὺς ἀπ' αἰῶνας, ἀλλὰ οὗτος ἰδοὺ πάντας ἐγείρει. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατεπόθη μου τὸ κράτος· ὁ Ποιμὴν ἐσταυρώθη, καὶ τὸν Ἀδάμ ἀνέστησεν· ὢν περ ἐβασίλευον ἐστέρημαι, καὶ οὐς κατέπιον ἰσχύσας, πάντας ἐξήμεσα· ἐκένωσε τοὺς τάφους ὁ σταυρωθεὶς· οὐκ ἰσχύει τοῦ θανάτου τὸ κράτος. Δόξα Κύριε τῷ Σταυρῷ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σήμερον μυστικῶς, ὁ μέγας Μωϋσῆς προδιετυποῦτο λέγων· Καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεός, τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ εὐλογημένον Σάββατον, αὕτη ἐστὶν ἡ τῆς καταπαύσεως ἡμέρα· ἐν ἣ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὁ Μονογενὴς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς κατὰ τὸν θάνατον οἰκονομίας, τῇ σαρκὶ σαββατίσας· καὶ εἰς ὃ ἦν, πάλιν ἐπανελθὼν, διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος α'.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν,

τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη, οὐρανόσ καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς Πίσεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεύτω τοῖνυν, θαρσεύτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσμα.

Ἀναγνώσμα Α'.

Γενέσεως τὸ Ἀναγνώσμα.

Κεφ. Α' 1.

Εν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος, καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τῆ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος· καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀναμέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωὶ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ συνηχθὴ τὸ ὕδωρ, τὸ ὑποκάτω τῆ οὐρανοῦ, εἰς ταῖς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος, καὶ κατ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ κατ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν

αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Ἀνάγνωσμα Β'.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 1.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἰερουσαλήμ· ἦκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνώφος ἐπ' ἔθνη· ἐπὶ δὲ σέ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασιν πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καὶ εὐφρανθήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν· καὶ ἤξουσί σοι ἀγγέλαι καμηλῶν, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιαὶ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἤξουσι, φέροντες χρυσίον, καὶ λίθον αἴσουσι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδαὶ συναχθήσονται σοι, καὶ κριοὶ Ναβαιωθ ἤξουσί σοι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστερὰὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸν ἄργυρον καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξὸν εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τεῖχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους· τὰ γὰρ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς, οἳ τινες οὐ δουλεύουσίν σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιθάνου πρὸς σέ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίόν μου· καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοκότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε· καὶ προσκυνήσουσι τὰ ἴχνη τῶν πο-

δῶν σου πάντες, οἳ παρώξυνάν σε. Καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίου, Σιών ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε ἐγκαταλελειμμένην, καὶ μεμισνημένην, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν· καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεται· καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σωζων σε, καὶ ἐξαιρουμένός σε ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

Ἀνάγνωσμα Γ'.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 1.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτου, λέγων· Ὁ μὲν οὗτος ὑμῖν ἀρχὴ μηνῶν, πρῶτος ὑμῖν ἐστὶν ἐν τοῖς μηνὶ τῷ ἐνιαυτοῦ· λαλήσον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων· Τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τούτου, λαβέτωσαν ἕκαστος πρόβατον κατ' οἶκους πατρῶν, ἕκαστος πρόβατον κατ' οἰκίαν· εἰάν δὲ ὀλιγοστοὶ ὥσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ὥστε μὴ ἱκανοὺς εἶναι εἰς πρόβατον, προσλήψεται μεθ' αὐτὸν τὸν γείτονα τὸν πλησίον αὐτοῦ· κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν, ἕκαστος τὸ ἀρκούν αὐτῷ συναριθμηθήσεται εἰς πρόβατον· πρόβατον τέλειον, ἄρσεν, ἄμωμον, ἐνιαύσιον ἔσαι ὑμῖν· ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθαι. Καὶ ἔσται ὑμῖν διατετηρημένον ἕως τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης τοῦ μηνὸς τούτου. Καὶ σφάξουσιν αὐτὸ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς ἑσπέραν· καὶ λήφονται ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ θήσουσιν ἐπὶ τῶν δύο σταθμῶν, καὶ ἐπὶ τὴν φλοκίαν, ἐν τοῖς οἴκοις, ἐν οἷς ἂν φάγωσιν αὐτὸ ἐν αὐτοῖς· καὶ φαίγονται τὰ κρέα τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅπτα πυρὶ, καὶ ἄζυμα ἐπὶ πικρίδων ἔδονται. Οὐκ ἔδεσθε ἀπ' αὐτῶν ὠμόν, οὐδὲ ἐψημένον ἐν ὕδατι, ἀλλ' ὅπτα πυρὶ· κεφαλὴν σὺν τοῖς ποσὶ καὶ τοῖς ἐντοσθίοις. Οὐ καταλείψετε ἀπ' αὐτοῦ ἕως πρωῒ, καὶ ὅστων οὐ συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρωῒ, ἐν πυρὶ κατακαύσετε. Οὕτω δὲ φάγεσθε αὐτό· αἱ ὀσφύες ὑμῶν περιεζωσμέναι, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν, καὶ αἱ βακτηρίαι ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ ἔδεσθε αὐτὸ μετὰ σπουδῆς· Πάσχα ἐστὶ Κυρίου.

Ἀνάγνωσμα Δ'.

Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 1.

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν, τὸν τοῦ Ἀμαθὶ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ παρεύθητι

εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυ-
ξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τῆς κακίας
αὐτῆς πρὸς με. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς τοῦ φυγεῖν
εἰς Θαρσεῖς ἐκ προσώπου Κυρίου· καὶ κατέβη
εἰς Ἰόππην, καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρ-
σεῖς, καὶ ἔδωκε τὸν ναῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέβη
εἰς αὐτό, τοῦ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσεῖς
ἐκ προσώπου Κυρίου. Καὶ Κύριος ἐξήγειρε
πνεῦμα μέγα εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο
κλυδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον
ἐκινδύνευε τοῦ συντριβῆναι. Καὶ ἐφοβήθησαν
αἱ ναυτικοί, καὶ ἀνεβόων ἕκαστος πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτοῦ, καὶ ἐκβολὴν ἐποίησαντο τῶν
σκευῶν τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν θάλασσαν,
τοῦ κουφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωνᾶς δὲ κατέβη
εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ
ἔρεγγε. Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πωρεὺς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Τί σὺ ῥέγγεις; ἀνάστα, καὶ
ἐπικαλοῦ τὸν Θεόν σου, εἴπως διασώσῃ ὁ Θεὸς
ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα. Καὶ εἶπεν ἕκα-
στος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· Δεῦτε βάλωμεν
κλήρους, καὶ ἐπιγινώμεν, τίνας ἔνεκεν ἡ κακία
αὕτη ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἔβαλον κλήρους· καὶ
ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν. Καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίνας ἔνεκεν τὸ κα-
κὸν τοῦτο ἐν ἡμῖν; τίς σου ἡ ἐργασία ἐστί;
καὶ πόθεν ἔρχῃ; καὶ ποῦ πορεύῃ; καὶ ἐκ
ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίου λαοῦ εἰ σὺ; Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς· Δοῦλος Κυρίου εἰμὶ ἐγώ,
καὶ Κύριον τὸν Θεὸν τοῦ Οὐρανοῦ ἐγὼ σέβο-
μαι, ὃς ἐποίησε τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ξη-
ράν. Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν·
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί τοῦτο ἐποίησας;
διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες ὅτι ἐκ προσώπου
Κυρίου ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγελεν αὐτοῖς·
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Τί ποιήσωμέν σοι, καὶ
κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασ-
σα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρε μάλλον κλυδωνά.
Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτούς· Ἄρατέ με, καὶ
ἐμβάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κοπάσει
ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγώ, ὅτι
δεῖ ἐμὲ ὁ κλυδων ὁ μέγας οὗτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστί.
Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τοῦ ἐπιστρέψαι
πρὸς τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασ-
σα ἐπορεύετο, καὶ ἐξήγειρετο μάλλον ἐπ' αὐ-
τούς. Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπον·
Μηδαμῶς, Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἔνεκεν τῆς
ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου τούτου, καὶ μὴ δῶς ἐφ'
ἡμᾶς αἷμα δίκαιον· διότι σὺ, Κύριε, ὃν τρόπον
ἐβούλου, πεποίηκας. Καὶ ἔλαβον τὸν Ἰωνᾶν,

καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔση
ἡ θάλασσα ἐκ τοῦ σαύλου αὐτῆς. Καὶ ἐφοβή-
θησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τὸν Κύριον, καὶ
ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἠΐξαντο τὰς εὐ-
χαῖς. Καὶ προσέταξε Κύριος κῆτει μεγάλῳ κα-
ταπιεῖν τὸν Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ
τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας, καὶ τρεῖς νύκτας.
(Κεφ. Β'. 4). Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους,
καὶ εἶπεν· Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον
τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας
Ἄδου κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρ-
ριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ πο-
ταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ
σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ δῆλθον. Καί-
γῳ εἶπον· Ἀπώσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα
προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἁ-
γίόν σου. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου,
ἄβυσσος ἐκύκλωτέ με ἐσχάτη· ἔδυν ἡ κεφαλὴ
μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ
μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτην
ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευ-
χή μου πρὸς ναὸν τὸν ἁγίόν σου. Φυλασσόμε-
νοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλι-
πον. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομο-
λογήσεως θύσω σοι· ὅσα ἠΐξάμην, ἀποδώσω
σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ. Καὶ προσέ-
ταξε Κύριος τῷ κῆτει· καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν
ἐπὶ τὴν ξηράν. (Κεφ. Γ'. 1). Καὶ ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων· Ἀνά-
στηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὶ τὴν πόλιν τὴν
μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ ῥῆμα
τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ. Καὶ
ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὶ, καθὰ
ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος· ἡ δὲ Νινευὶ ἦν πόλις
μεγάλῃ τῷ Θεῷ, ὥσει πορείας ὁδοῦ τριῶν ἡ-
μερῶν. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσπορεύεσθαι
εἰς τὴν πόλιν, ὥσει πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ
ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν· Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νι-
νευὶ καταστραφήσεται. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ
ἄνδρες Νινευὶ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν,
καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν
ἕως μικροῦ αὐτῶν. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς
τὸν βασιλέα τῆς Νινευὶ, καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιεβίβητο τὴν στολὴν αὐ-
τοῦ ἀφ' ἐαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ
ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ. Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρ-
ρέθη ἐν τῇ Νινευὶ παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ

παρα τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λεγόντων· Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν. Καὶ περιεβαλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνέβησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες· Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ Θεός, καὶ παρακληθήσεται, καὶ ἀποσρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα; Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεός ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τῇ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἔκ ἐποίησε. (Κεφ. Δ'. 1). Καὶ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· ὦ Κύριε, οὐχ οὗτοι οἱ λόγοι μου, ἔτι ὄντος μου ἐν τῇ γῇ; Διὰ τοῦτο προέφθασα τῇ φυγεῖν εἰς Θαρσεῖς, διότι ἔγνων, ὅτι σὺ ἐλεήμων εἶ, καὶ οἰκτίρμων, μακροθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανῶν ἐπὶ κακίαις. Καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμέ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με μᾶλλον, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφοδρὰ λελύπησαι σὺ; Καὶ ἐξηλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ σκηνήν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν σκιά, ἕως οὗ ἐπίδη τί ἔσται τῇ πόλει. Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεός κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς Ἰωνᾶ, τοῦ εἶναι ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τῇ σκιαῇ αὐτῷ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην. Καὶ προσέταξεν ὁ Θεός σκώληκι ἐωθινή τῇ ἐπαύριον, καὶ ἐπάταξε τὴν κολοκύνθην, καὶ ἐξηράνθη. Καὶ ἐγένετο, ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον, καὶ προσέταξεν ὁ Θεός πνεύματι καύσωνι συγκαίοντι· καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε, καὶ ἀπελέγετο τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με, ἢ ζῆν με. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Ἰωνᾶν· Εἰ σφοδρὰ λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; Καὶ εἶπε· Σφοδρὰ λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτου. Καὶ εἶπε Κύριος· Σὺ μὲν ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας, οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγεννήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο· ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευῖ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ κατοικοῦσι πλείους, ἢ δώδεκα μυριάδες ἄνθρωπων, οἱ τινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν, ἢ ἀριστεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά.

Ἀνάγνωσμα Ε'.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 40.

Παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγαλοῖς, καὶ ἐποίησαν τὸ Πάσχα, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ἡμέρᾳ τοῦ πρώτου μηνὸς ἀφ' ἐσπέρας, ἐπὶ δυσμῶν Ἰεριχώ, ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου ἐν τῷ πεδίῳ· καὶ ἔφαγον ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς, τῇ ἐπαύριον τοῦ Πάσχα, ἄζυμα καὶ νέα. Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐξέλιπε τὸ μῆννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι αὐτοὺς ἐκ τοῦ σίτου τῆς γῆς, καὶ οὐκέτι ὑπῆρχε τοῖς υἱαῖς Ἰσραὴλ μῆννα· ἐκαρπώσαντο δὲ τὴν χώραν τῶν Φοινίκων ἐν τῷ ἐνικαυτῷ ἐκείνῳ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἰεριχώ, καὶ ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα. Καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ προσεκύνησε, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λύσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' ᾧ σὺ ἑστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἁγίός ἐστι. Καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Ἀνάγνωσμα Σ'.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΓ'. 20.

Εξάραντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐκ Σοκχώθ, ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὠθώμ, παρὰ τὴν ἔρημον. Ὁ δὲ Θεός ἠγεῖτο αὐτῶν, ἡμέρας μὲν, ἐν στύλῳ νεφέλης, δεῖξαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν· τὴν δὲ νύκτα, ἐν στύλῳ πυρός. Τοῦ φαίνειν δὲ αὐτοῖς ἔκ ἐξέλιπεν ὁ στύλος τῆς νεφέλης, ἡμέρας καὶ ὁ στύλος τῇ πυρός, νυκτός, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ. (Κεφ. ΙΔ'. 1). Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσὴν λέγων· Λάλησον τοῖς υἱαῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποσρέψαντες, στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀναμέσον Μαγδώλου, καὶ ἀναμέσον τῆς θαλάσσης, ἐξ ἐναντίας Βεελσεπφῶν· ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· Οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οὗτοι πλανῶνται ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικα γὰρ αὐτοὺς ἡ ἔρημος. Ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώ-

ἔσται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ· καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· καὶ ἐποίησαν οὕτω. Καὶ ἀνγγέλη τῷ Βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων, ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπον· Τί τοῦτο πεποιθήκαμεν, τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; Ἐζευξεν οὖν Φαραῶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ, καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συνήγαγε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἔλαβεν ἐξακόσια ἄρματα ἐκλεπτὰ, καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. Καὶ ἐσκήληνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. Καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εὗρον αὐτοὺς παραβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶσα ἡ ἵππος, καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ, καὶ οἱ ἵππεῖς, καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ, ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἐξεναντίας Βεελσεφῶν· καὶ Φαραῶ προσῆγε. Καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁρῶσι· καὶ ἰδοὺ, οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφοδρὰ· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, καὶ εἶπον πρὸς Μωϋσῆν· Παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατῶσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν, ἐξαγαγὼν ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου; οὐ τοῦτο ἦν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σέ, λέγοντες· Πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρεῖσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις, ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Θαρσεῖτε, στήτε, καὶ ὁρᾶτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον. Κύριος πολεμήσει ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με; λαλήσον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναζευξάτωσαν· καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν· καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραῶ,

καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένης μου ἐν Φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξῆρε δὲ ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπισθεν· ἐξῆρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν. Καὶ εἰσῆλθεν ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἀναμέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος, καὶ γνόφος· καὶ διήλθεν ἡ νύξ· καὶ ἔσυνέμιξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὸν θάλασσαν ξηρὴν· καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς, τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐκωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος Φαραῶ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινή, καὶ ἐπέβλεψε Κύριος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων, ἐν στύλῳ πυρὸς καὶ νεφέλης, καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ συνέδησε τοὺς ἄξονας τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπον οἱ Αἰγύπτιοι· Φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ· ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ ὑπὲρ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπικαλυψάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπαναστραφέν τὸ ὕδωρ, ἐκαλύψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῖς, τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἐκωνύμων. Καὶ ἐρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χει-

ρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἣ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς τὸν Κύριον, καὶ ἐπίβησαν τῷ Θεῷ, καὶ Μωϋσῇ τῷ ᾤοντι αὐτῇ. (Κεφ. ΙΕ'. 1). Τότε ἦσε Μωϋσῆς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπον· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἔπουν καὶ ἀναβάτην ἑρρίψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· ἕτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῇ ἑρρίψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτες ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσπερ λίθος. Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασαι ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὥσπερ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὥσπερ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας, καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω τὴν ψυχὴν μου, ἀνελῶ τὴν μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὥσπερ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ. Τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν αἰγίαις, θαυμαστός ἐνδόξως, ποιῶν τέρατα. Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ· ὠδήγησας τὴν δικαιοσύνην σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τὴν ἰσχυί σου εἰς κατάλειμμα ἁγίόν σου. Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικῆντας Φιλιστειμ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικῆντες Χαναάν. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος· μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν, ἕως ἃν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἃν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. Εἰσαγαγὼν, καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσήλθεν ἵππος Φαραὼ σὺν ἄρμασι, καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύ-

ριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἀνάγνωσμα Ζ'.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 8.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ὑπόμεινόν σε εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τῇ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἓνα. Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι τοὺς ἰκετεύοντάς με· υἱοὶ τῶν διεσπαρμένων οἴσουσι θυσίας μοι. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ καταισχυθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὑβρεώς σου, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ προσθῇς τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου. Καὶ ὑπολείψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾶον, καὶ ταπεινόν· καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβὼν αὐτούς. Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών, κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου, καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ. Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου· Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι.

Ἀνάγνωσμα Η'.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΖ'. 8.

Εγένετο ρῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρφεθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ κατοικήσεις ἐκεῖ· ἰδοὺ ἐντέλλομαι ἐκεῖ γυναικὶ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρφεθὰ, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα. Καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Δάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν· καὶ ἐβόησεν ὀπίσω αὐτῆς Ἡλιοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λήψη δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρί σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δραχμὴν ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὁ

λίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ συλλέξω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἑμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὴν Ἡλίου· Θάρσει, εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐκεῖθεν, καὶ ἐξοίσεις μοι ἐν πρώτοις, σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι ταῦδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τῆ ἀλεῦρου οὐκ ἐκλείπει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσκει, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν ὑιὸν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνή, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλίου· καὶ ἦσθιεν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ ὑδρία τῆ ἀλεῦρος οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου ἐκ ἡλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλίου. Καὶ ἐγένετο μετὰ ταῦτα, καὶ ἠρρώστησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς τῆς κυρίας τῆ οἴκου· καὶ ἦν ἡ ἀρρώστια αὐτοῦ κραταιὰ σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή πρὸς Ἡλίου· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνδρῳπε τῷ Θεῷ; εἰσῆλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί τας ἀδικίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλίου πρὸς τὴν γυναῖκα· Δός μοι τὸν υἱόν σου· καὶ ἔλαβον αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς τὸ ὑπερῶν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίου πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν· Οἶμοι Κύριε! ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκώσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἀνεβόησε τὸ παιδάριον· καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή πρὸς Ἡλίου· Ἰδοὺ ἔγνωκα, ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶ σὺ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Ἀνάγνωσμα Θ'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α'. 10.

Α'γαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσεν γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με

κόσμῳ· καὶ ὡς γῆν ἀύξουσιν τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτῆς ἐκβλαστάνει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. (Κεφ. ΕΒ' 1). Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπαὶς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου· καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ, Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι, Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσῃ Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ· καὶ ἔσαι, ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Ἀνάγνωσμα Γ'.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΚΒ'. 1.

Ε'γένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ὁ Θεὸς ἐπέιράζε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ Ἀβραάμ· καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Λάβε τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἐπὶ ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴπω. Ἀναστὰς δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ, ἐπέσαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας, καὶ Ἰσαάκ τὸν υἱόν αὐτῆς· καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε τὸν τόπον μακρόθεν· καὶ εἶπεν Ἀβραάμ τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ᾧδε· καὶ προσκυνήσαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. Ἔλαβε δὲ Ἀβραάμ τὰ ξύλα τῆς ὀλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαάκ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβε δὲ μετὰ χεῖρας τὸ πῦρ, καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἄμα. Εἶπε δὲ Ἰσαάκ πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πάτερ· Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστι, τέκνον; εἶπε δὲ· Ἰδοὺ τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα, ποῦ ἐστι τὸ πρόβατον τὸ εἰς

ὀλοκάρπωσιν; Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Ὁ Θεὸς ὄψεται ἐαυτῷ πρόβατον εἰς ὀλοκάρπωσιν, τέκνον. Πορευθέντες δὲ ἀμφότεροι ἅμα, ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραάμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθηκε τὰ ξύλα· καὶ συμποδίσας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων· καὶ ἐξέτεινεν Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτῇ λαβεῖν τὴν μάχαιραν, σφάζει τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀβραάμ, Ἀβραάμ. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἴδὲ ἐγώ. Καὶ εἶπε· Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον, μηδὲ ποιήσῃς αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω, ὅτι φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ. Καὶ ἀναβλέψας Ἀβραάμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδε· καὶ ἰδὲ κριὸς εἰς κατεχόμενος ἐν φυτῷ Σαβὲκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβραάμ, καὶ ἔλαβε τὸν κριόν, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὀλοκάρπωσιν, ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Κύριος εἶδεν, ἵνα εἴπωσι σήμερον· Ἐν τῷ ὄρει Κυρίου ὤφθη. Καὶ ἐκάλεσεν Ἄγγελος Κυρίου τὸν Ἀβραάμ δεύτερον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, λέγων· Κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος· οὐ ἔνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τῆτο, καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι' ἐμέ, ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθύνῃ τὸ σπέρμα σου, ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· καὶ ἐνυλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ' ὧν ὑπήκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.

Ἀνάγνωσμα ΙΑ'.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΕΑ' 1.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιών δόξαν ἀντὶ σποδῆ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης, ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν· καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰώνιους, ἐξηρημαμένους πρότερον ἐξαναστήσουσι,

καὶ καινιοῦσι πόλεις ἐρήμους, ἐξηρημαμένους εἰς γενεάς. Καὶ ἤξουσιν ἄλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοί. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ· ἰσχύς ἐθνῶν κατεδεδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμαστήσεσθε. Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσει τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἄρπαγμα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίοις καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν ταῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτοὺς, ἐπιγνώσεται αὐτοὺς, ὅτι οὗτοί εἰσι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Ἀνάγνωσμα ΙΒ'.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ' 8.

Ε'γένετο ἡμέρα, καὶ διέβη Ἐλισσαιὺς εἰς Σωμάν· καὶ ἐκεῖ γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς· Ἴδου δὴ ἔγνω, ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶν, τόπον μικρόν, καὶ δώμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλῆνην, καὶ τράπεζαν, καὶ δίφρον, καὶ λυχνίαν· καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶν, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτῆς· Καλέσόν μοι τὴν Σωμακίτην ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν· Ἴδου ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκτασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαί σοι; εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν Βασιλέα, ἢ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυναμείας; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἰμι οἴκῳ ἡσυχάζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῇ; καὶ εἶπε Γιεζὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῇ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ εἶπε· Καλέσον αὐτήν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔστη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὺς πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥρα αὐτῇ ὡς ἡ ζῶσα καὶ σὺ, περιεληφύϊα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ κύριε, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ διαψεύσῃ τὴν

δουλήν σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνή, καὶ ἔτεκεν υἱὸν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα ζωσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὴν Ἑλισσαιέ. Καὶ ἠνδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, πρὸς τοὺς θειζόντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρῃς αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἦραν αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνένεγκεν αὐτόν, καὶ ἐκοιμήσεν αὐτόν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δὴ μοι ἐν τῶν παιδαρίων, καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νομνία, οὐδὲ σάββατον· ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, καὶ παρεύου· μὴ ἐπίσχῃς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι εἰάν εἴπω σοι· δεῦρο, καὶ πορεύσῃ, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ εἰς ὅρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὅρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἑλισσαιέ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζὶ, τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἰδε ἡ Σωμανίτις ἐκεῖνη· νῦν δράμε εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰρήνη σοι· εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου· εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ. Ἡ δὲ εἶπε· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἑλισσαιέ εἰς τὸ ὅρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἠγγίσε Γιεζὶ ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἑλισσαιέ· Ἄφες αὐτήν, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατὰ δυνος αὐτῇ, καὶ Κύριος ἀπέκρυψεν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ἤτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου, ὅτι οὐκ εἶπον, οὐ πλανήσεις μετ' ἐμοῦ; καὶ εἶπεν Ἑλισσαιέ τῷ Γιεζὶ· Ζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρὶ σου, καὶ δεῦρο, ὅτι εἰάν εὕρῃς ἄνδρα, οὐκ εὐλογήσεις αὐτόν· καὶ εἰάν εὐλογήσῃ σε ἀνὴρ, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη Ἑλισσαιέ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς· Καὶ Γιεζὶ διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου.

καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλισσαιέ εἰς τὸν οἶκον· καὶ ἶδεν τὸ παιδάριον τεθνηκός, κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἑλισσαιέ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον, καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτό, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔνθεν· καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη, καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἠνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. Καὶ ἐξεβόησεν Ἑλισσαιέ πρὸς Γιεζὶ, καὶ εἶπε· Καλέσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἑλισσαιέ· Λάβε τὸν υἱὸν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνή, καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν.

Ἀ ν ά γ ν ω σ μ α ΙΓ'.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 3Γ'. 41.

Ταῦτα λέγει Κύριος· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστὶν ὁ θείς ἐν αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; Ὁ ἀγαγὼν τὴν δεξιὰ Μωϋσῆν; ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι αὐτῷ ὄνομα αἰώνιον· ἠγάγεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἠγάγες τὸν λαόν σου, τοῦ ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἶδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου, καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραάμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ, Κύριε Πατὴρ ἡμῶν, ῥύσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ· Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαι σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλαὶς τῆς

κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τῷ ὄρους τοῦ ἁγίου σου· οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμα σου· ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε ἦν ἡρξας ἡμῶν, ἔδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σε ἐφ' ἡμᾶς. (Κεφ. ΞΔ'. 1). Ἐὰν ἀνοίξης τὸν Οὐρανόν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσονται ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ φανερόν ἐσται τὸ ὄνομά σου ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπου σου ἔθνη ταραχθήσονται, ὅταν ποιεῖς τὰ ἐνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη. Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεόν, πλὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σε, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένουσιν ἔλεος· συναντήσεται γὰρ τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς ποιοῦσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν σου μνησθήσονται.

Ἀ ν ἄ γ ν ω σ μ α ΙΔ'.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΛΑ'. 31.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθήκην καινὴν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέπειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος· ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μὲ, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, μετὰ ταῖς ἡμέραις ἐκείνας, λέγει Κύριος, δίδους δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτοὺς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν. Καὶ ἐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

Ἀ ν ἄ γ ν ω σ μ α ΙΕ'.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 1.

Ε"τους ὀκτωκαιδεκάτου, Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσὴν· ὕψος αὐτῆς πήχεων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Βαβυλῶνος. Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγουμένους, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν

χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνης, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, στρατηγοί, ἡγούμενοι, τυράννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαίνισμὸν τῆς εἰκόνης, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης. Καὶ ὁ κηρὺξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ· Ὑμῖν λέγεται, ἔθνη, λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι· Ἡ ἂν ὦρα ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ὅς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὦρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Καὶ ἐγένετο, ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πίπτοντες πάντες οἱ λαοί, φυλαὶ, γλώσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἧς ἔστησε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς. Τότε προσῆλθον ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίους· καὶ ὑπολαβόντες, εἶπον Ναβουχοδονόσορ τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι· σύ βασιλεῦ, ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον, ὅς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσεται εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Εἰσὶν οὖν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, οἱ οὐχ ὑπήκουσαν, βασιλεῦ, τῷ δόγματί σου, καὶ τοῖς θεοῖς σε οὐ λατρεύουσιν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἧς ἔστησας, ἐ προσκυνοῦσι. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Εἰ ἀληθῶς, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετο, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἧς ἔστησα, οὐ προσκυνεῖτε; Νῦν οὖν ἔχετε ἐταίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσῃτε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσῃτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἧς ἔστησα· εἰ δὲ μὴ προσκυνήσῃτε, αὐτῇ τῇ

ὥρα ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν καμίνον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεὸς, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου; Ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ· Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι· ἐστὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Οὐρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου, βασιλεῦ, ῥύσεται ἡμᾶς· καὶ εἰ μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ, ὅτι τοῖς Θεοῖς σου ἔλατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῇ, ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦμεν. Τότε ὁ Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ· καὶ εἶπεν ἐγκαῦσαι τὴν καμίνον ἐπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐγκαῖ· καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχυρῶς εἶπε, πεδήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν καμίνον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην. Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραθάρσις αὐτῶν, καὶ τισάρσις, καὶ περικνημίσι, τοῖς ἐνδύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυσε· καὶ ἡ καμίνος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ ἐπταπλασίως. Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι, Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπαύον ἐν μέσῳ τῆς φλογός, ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον. Καὶ συζαῖς Ἀζαρίας, προσηύξατο οὕτω· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, εἶπεν·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, ὡς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ σου, καὶ παύσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς· καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα, ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ πάντα, ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίη-

σας· καὶ παρεδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἐστὶν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα· αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης· ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, ἢ δὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθῆμεν· ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθὲν σου· ὅτι οὐκ ἐστὶν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ. Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμέν σοι ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθα σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσια σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραπήνουν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακὰ, καὶ καταισχυνθείσαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν συντριβεί· καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διελίπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν καμίνον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι. Καὶ διεχρεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν, οὓς εὗρε περὶ τὴν καμίνον τῶν Χαλδαίων. Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν καμίνον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου, καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤφατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐ-

δὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὑμνοῦν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου, τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνιστάμενοι δὲ ἐνταῦθα, ψαλλομεν εἰς

Ἦχον πλ. β'.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἀναγνώστης λέγει τὸν ἐπόμενον ὕμνον· ἡμεῖς δὲ μεθ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν Στίχων αὐτῶν ψάλλομεν, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ὡς ἔπεται.

Ὕμνος τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν Οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νεφέλαι, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν ταῖς ὕδασι, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσαι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε...

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν, ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. 5. 3.

Αδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθητε.

Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δειδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἶδε ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἧς ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, δὲ οὐ λέγομεν, ἀλλ' εὐθύς ψάλλομεν τὸν παρόντα Στίχον, εἰς

Ἦχος βαρύν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Τὸν αὐτὸν ψάλλομεν καὶ ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν ἐπομένων Στίχων τοῦ Ψαλμοῦ πᾶ., λεγομένων παρὰ τοῦ Ἀναγνώστου χύμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιοῦσατε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνήκαν· ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα· Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Ἀνάστα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν...

Καὶ εὐθύς, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον.

Ὁ ψὲς Σαββάτου, τῇ ἐπιφωσκούσῃ.

Τέλος. Ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦχος πλ. α'.

Συγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία, καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδὲν γῆνον ἐν αὐτῇ λογιζέσθω· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, προσέρχεται σφαγιασθῆναι, καὶ δοθῆναι εἰς βρώσιν τοῖς πιστοῖς· προηγούνται δὲ τούτου, οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουδὶμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφὶμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα, καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Κοινωνικόν, Ἦχος δ'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σὺ ζῶν ἡμᾶς. Ἀλληλουῖα.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, δίδεται τὸ κατακλαστικὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· εἰς οὗτω γίνεται ἡ εὐλόγησις τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου. Ὁφείλει δι' ἔχει ἀκρίθειαν ὁ Ἐκκλησιαάρχης, ἵνα, ἔταν ἀπολύσῃ ἡ Ἐκκλησία τῆς Λειτουργίας, ὑπάρχῃ ὥρα β' τῆς νυκτός. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, οὐκ ἐξερχόμεθα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καθήμεθα ἐν τοῖς τόποις ἡμῶν· καὶ εἰσέρχεται ὁ Κελληρίτης, καὶ ἐπιδίδωσι τοῖς Ἀδελφοῖς ἀνά κλάσμα τοῦ ἄρτου, καὶ ἀνά ἐξ ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς κρασοβολίου οἴνου. Ἡμῶν δὲ διακλυομένων, γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη εἰς τὰς Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μετὰ δὲ τὸ φθάσαι ἡμᾶς, ἀπτα ὁ Κανδηλάπτης πάσας τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ· καὶ ἐξερχόμενος, κρούει τὸ σήμαντρον· καὶ ἰσταται ὁ ἀναγνώσκων τὴν ἀνάγνωσιν· εἰτα ἀρχόμεθα τῆς Παννυχίδος, ὡς ἵπται.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν Τρισάγιον Ἱκαναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τὸν Ν'. ψάλλον. Εἰτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ποιοῦντες τοὺς Εἱρημοὺς ἀνά β'. καὶ τὰ Τροπάρια ἀνά δ'. ἀπὸ γ'. Ὡδῆς· Κάθισμα, Τὸν τάφον σε Σωτήρ· καὶ γίνεται Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Λόγον τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου. Τί τοῦτο; σήμερον σιγὴ πολλή; ἢ ἐκ τῶν Λόγων τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν εἰς τὸ τέλος τῆ κατὰ Ματθαῖον, ἢ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, Λόγους Ἀναστασίμους. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ψάλλομεν τὰς ἐτέρας γ'. Ὡδᾶς· ἀφ' ἑκτῆς, τὸ Κοντάκιον, Τὴν ἀβυσσον· ὁ κλείσας· καὶ τὸν Οἶκον, Ὁ συνέχων τὰ πάντα. Εἰτα πάλιν Ἀνάγνωσις· καὶ μετ' αὐτὴν τὰς ἐτέρας λοιπὰς, γ'. Ὡδᾶς. Μετὰ δὲ τὴν δ'. Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ὅτε κατήλθες.

Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΥΜΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ, Τῇ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῃ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων Δυναμέων, πρὸς νοεράν καὶ αὔλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι, τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, Χερουβικῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα Πατρί.

Μετά πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, Χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὸ Φωταγωγικόν.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων Χριστέ, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Β'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Τὰς ἄνω Δυνάμεις μιμούμενοι αἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα Πατρί.

Ακτιστε φύσις, ἡ τῶν ὅλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνέσιν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Τ

Τὸ Φωταγωγικόν.

Τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων ἐξαπόστειλον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτά τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μοναῖς τρισπόστατε καὶ συναῖδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δόξα.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναῖδιον, Θεότητα μίαν, Χερουβικῶς δαξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Αθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φοβῶ κρᾶζωμεν, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Τὸ Φωταγωγικόν.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον με.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν, προσφέρειν αἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον, τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Δόξα.

Ος αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν Οὐρανῷ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερομέν σοι Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ νῦν.

Πὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σὲ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, Χε-

ρουδικῶς δοξολογεῖν, τολμῶντες λέγομεν· Ἁ-
γιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ Κόσμῳ σου, τὴν
ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ
πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν
Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Εἰς ΤΟΝ ΠΑ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Υμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα, ἐκτε-
νῶς βοήσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἁγιος, Ἁγιος,
Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προστασίαις τῶν Ἀσω-
μάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου στρατεύ-
ματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίαις
βοῶμεν· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ο ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεῖς, καὶ τῶν
κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεῖς, σὺν
Ἀγγελοῖς καὶ ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεὸς πρόσδεξαι
βρώντάς σοι· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου,
καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστα-
σίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Εἰς ΤΟΝ ΠΑ. Β. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουβὶμ, ἐξιστάμε-
να τρόμῳ τὰ Σεραφὶμ, τὸν τρισάγιον ὕ-
μνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ· μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· Ἁγιος, Ἁγιος,
Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις
τὰ Ἐξαπτέρυγα ᾄδουσί σοι, τὸν τρισάγιον
ὕμνον ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀνα-
ξίαις χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἁγιος,
Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα, ἀσυγχύτῳ ἐνώ-
σει δοξάσωμεν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕ-
μνον βοήσωμεν· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Προσασίας Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατὰ πεμ-
ψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων.

Εἰς ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Ο ὑψίστῳ δυνάμει, Χερυθικῶς ἀνυμνήμενος,
καὶ δεῖκῃ τῇ δόξῃ, Ἀγγελικῶς προσκυ-
νοῦμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς·

ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἁγιος, Ἁ-
γιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα.

Ος ὕπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρ-
θωσιν πρὸς αἴνεσιν δείξον τῷ Κριτῇ, καὶ
ἐν φόβῳ βόησον· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ
Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριάδι,
τῶν Σεραφὶμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες
αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἁγιος, Ἁγιος,
Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Αἰγειρόν με Κύριε πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν,
καὶ διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου·
Ἁγιε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

Εἰς ΤΟΝ ΠΑ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τὰ Τριαδικά.

Εἰς Οὐρανὸν ταῖς καρδίας ἔχοντες, Ἀγγελι-
κὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ
ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραζόντες
αἶνον· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσ-
τασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Ορᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβὶμ, ἱπτά-
μενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἐνθεον
μέλος, τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς
οἱ ἀμαρτωλοὶ βοῶμέν σοι· Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁ-
γιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμά-
των ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι
τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλί-
ναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι·
Ἁγιος, Ἁγιος, Ἁγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προσ-
τασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἰστέον, ὅτι τὴν συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωτα-
γωγικοῦ ποιῶμεν οὕτω.

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προσασίας Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε, τῷ Προδρόμῳ, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Δυνάμει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ,

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀγίων σθ, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ,

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΣΤΙΧΗΡΑ, ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ,

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ, ΘΕΟΤΟΚΙΑ, ΣΤΑΤΡΩΣΙΜΑ, ΣΤΑΤΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ,
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΚΑ,

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΚΑΘ' ΟΔΗΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΝ.

Η Χ Ο Σ Α'.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ, ΨΑΛΜΟΥΣ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα
Στιχηρὰ Κατανυκτικά, μετὰ τῶν τοῦ Τριωδίου
καὶ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος α'.

Οὗτις τὸ πέλαγος πολὺ, τῶν παραπτωμάτων
μου Σωτήρ, καὶ δεινῶς βεβύθισμαι ταῖς
πλημμελίαις μου, δός μοι χεῖρα, σῶσόν με, ὡς
τῷ Πέτρῳ, ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Οὗτις ἐννοίαις πονηραῖς, καὶ ἔργοις καταδε-
δικασμαι Σωτήρ, λογισμὸν μοι δώρησαι,
ἐπιτροφῆς ὁ Θεός, ἵνα κράζω· Σῶσόν με Εὐε-
ργέτα ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Αλλος σε κόσμος ψυχὴ ἀναμένει, καὶ κρι-
τῆς, τὰ σὰ μέλλων δημοσιεύειν κρυπτά
καὶ δεινὰ· μὴ οὖν ἐμμείνης τοῖς ᾧδε, ἀλλὰ
πρόφθασον βοῶσα τῷ Κριτῇ· Ὁ Θεός ἰλάσθη-
τί μοι, καὶ σῶσόν με.

Μὴ ἀποδοκιμάσης με Σωτήρ μου, τῇ ῥαθυ-
μίᾳ τῆς ἀμαρτίας συνεχόμενον· διέγει-
ρόν μου τὸν λογισμὸν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τοῦ
σοῦ ἀμπελῶνος, ἐργάτην δόκιμον ἀνάδειξόν με,
δωρούμενός μοι τῆς ἑνδεκάτης ὥρας τὸν μισθόν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθίσματα Κατανυκτικά. Ἦχος α'.

Εν ἀνομίαις συλληφθεὶς ἐγὼ ὁ ἄσωτος, οὐ
τολμῶ ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρα-

νοῦ· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὴν φιλανθρωπίαν σου
κράζω· Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ· Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φα-
νοῦμαι ὁ ἀμαρτωλός; τὸ βάρος καὶ τὸν
καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐβάσασα· τοῖς περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν συναριθμησόν με, ὁ Θεός,
καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο αὔμα θαυμάτων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ
θεωροῦσα ἡ Κτίσις ἀγάλλεται· συνελ-
βες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὅν
ταξιαρχαὶ Ἀγγέλων, ὄραν οὐ δεδύνηται· αὐ-
τὸν Θεοτόκε ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν τοῦ Κανόνος, λέγεται τὸ Μαρ-
τυρικόν, εἰ οὐκ ἔχει τὸ Μηναῖον Κοντάκιον· εἰ
δὲ ἔχει, λέγεται τοῦτο ὁμοῦ μετὰ τῶν ἀνωτέρων
Καθισμάτων.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα,
οἱ ἐνδοξοὶ Ἀθλοφόροι, περὶβέβληνται σε
Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείκῃ, ἐξ Οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις δώρη-
σαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΪ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγκαλὰς πατρικὰς, διανοῖξάι μοι σπείσον,
ἀσώτως τὸν ἐμὸν, κατηνάλωτα βίον, εἰς
πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν, οἰκτιρμῶν σου

Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσιν, μὴ ὑπερίδῃς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανύξει κραυγάζω· ἡμάρτον εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐνώπιόν σου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Τὸ βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινὰ· ἀλλ' αὐτὸς Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι· ῥῦσαι Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στήναι, Κριτὰ δικαιοῦτάς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπορώς πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περιζώσε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Οἱ καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύσαντες, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τελείσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' ὑμῶν πᾶσιν ἰάματα.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΓ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ορώτά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν χειρῶν σου οἰκτίρμον, πλαστούργημα Δέσποτα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παραδείσον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι ὥσπερ ἐκείνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου ἡ Ἄρνας καθορώσα, μετὰ ληστῶν μακροθύμως σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγῃ κεντούμενον πλευράν, ἡλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· Τί τὸ ξένον καὶ φρικτὸν, Υἱέ μου μυστήριον; πῶς καλύπτει τά-

φος τὸν ἀπερίγραφτον Θεόν; ἄφραστον τὸ τελούμενον! Μὴ με τὴν τεκοῦσαν εἴσης, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰς ἀλγυδόντας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σου ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΓ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῇ σαγήνῃ τοῦ λόγου, τὰς πλοκαῖς τῶν ῥητόρων, οἱ Ἄλιεῖς τῷ καλᾷ τῷ Σταυροῦ ἀνατρέψαντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, δοξάζειν σε Θεὸν ἀληθινόν· διό σοι καὶ τὸν ὕμνον, τῷ ἐνδυναμώσαντι αὐτὴς βοῶμεν· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, δόξα τῷ ὁμοσύνῃ Πνεύματι, δόξα τῷ δι' αὐτῶν φωτίσαντι τὸν Κόσμον. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Οἱ σοφοὶ τῆς Οἰκουμένης Ἄλιεῖς, ἐκ Θεοῦ λαβόντες τὸ συμπάθες, πρεσβεύσατε καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν βοώντων· Κύριε σῶσον τῆς βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, καὶ τῶν συνεχόντων δεινῶν ἐλευθέρωσον, διὰ τῶν Ἀποστόλων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἀμήτορα ἐν Οὐρανῷ, ὑπὲρ ἐννοίαν καὶ αἴσιν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν Θεοτόκε ἱκέτερε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦσι, καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὕτως βρύουσι, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν· αὐτοὶ φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φυλάκες τῆς Πίστεως.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΓ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὕτως γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ.

ἀήττητον πρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. τοῦτο τρέμουνσι, καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ Ἄδου· τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ τὴν σὴν προσασίαν, κεκτημένοι Ἀχραν-
τε, καὶ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, καταχρέως σε πάντες, εὐ-
σεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων ἀξίωμα,
αἱ ἐνδοξα Ἀθλοφόροι περιβεβληνταί σε
Κύριε· καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θείῃ, ἐξ Οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώ-
ρησαι ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Τῇ Παρασκευῇ, ἑσπερας.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, μετὰ τὸ Ἰδιόμελον
τοῦ Τριωδίου, ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Στιχηρὰ
Μαρτυρικά. Ἦχος α΄.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ
τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Η ἐν σταδίῳ ὑμῶν ὁμολογία Ἅγιοι, τῶν
δαιμόνων κατέπτηξεν τὴν δύναμιν, καὶ τῆς
πλάνης τοὺς ἀνθρώπους ἠλευθέρωσε· διὸ καὶ
ταῖς κεφαλαῖς ἀποτεμνόμενοι ἐκράζετε· Γενέ-
σθω Κύριε ἡ θυσία τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εὐπρόσ-
δεκτος ἐνώπιόν σου, ὅτε σε ποθήσαντες, κατε-
φρονήσαμεν τῆς προσκαίρου ζωῆς φιλάνθρωπε.

Ο τῆς καλῆς ὑμῶν πραγματείας Ἅγιοι! ὅτι
αἱματὰ ἐδώκατε, καὶ Οὐρανοὺς ἐκληρο-
νομήσαντε, καὶ πρὸς καιρὸν πειρασθέντες, αἰώ-
νιως ἀγάλλεσθε. Ὄντως καλὸν ὑμῶν τὸ ἐμπό-
ρευμα! φθαρτὰ γὰρ καταλιπόντες, τὰ ἀφθαρ-
τα ἀπελάβετε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντες,
ὑμνεῖτε ἀπαύστως Τριάδα ὁμοούσιον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κα-
τέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο· ἡμῖν,
ἠνοίγησαν Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενό-
μενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε· Χριστῷ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Νεκρώσιμον. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ποῖα τοῦ βίου τρυφή, διαμένει λύπης ἀμέ-
λητος; ποῖα δόξα ἐστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμε-
ταίτητος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα

ὀνείρων ἀπατηλότερα· μᾶ ῥοπή, καὶ ταῦτα
πάντα, θάνατος διαδέχεται. Ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ
Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ
τῆς σῆς ὠραιότητος, οὐς ἐξελέξω ἀνάπαυσον,
ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων
σπαρείσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκούσσαν,
τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν
Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν
πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδαί-
χθη Οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ
μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀν-
τειστήξε, καὶ τὸ βασιλεῖον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν
κατέχοντες, τῆς Πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρ-
μαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον.
Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ·
καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει, τὴν ἐχθρὸν ὡς παν-
τοδύναμος.

Τῷ Σάββατῳ ἡρωί, κίς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α. Στιχηρὰ Καθίσματα Μαρτυρικά
Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ος καλοὶ στρατιῶται, ὁμοφρόνως πιστεύ-
σαντες, ταῖς ἀπειλαῖς τῶν τυράννων, μὴ
πτοούμενοι Ἅγιοι, προσήλθετε προθύμως τῷ
Χριστῷ, ἀράμενοι τὸν τίμιον Σταυρόν· καὶ τε-
λέσαντες τὸν δρόμον, ἐξ Οὐρανοῦ τὴν νίκην
ἐδέξασθε. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς· δόξα
τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι δι' ὑμῶν
πᾶσιν ἰάματα.

Στιχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐ-
τοῦ.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, αἵς ὑπὲρ σοῦ
ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας
ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἱάσαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.
Στιχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ ἱκετεύσωμεν πάν-
τες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰ-
τοῦνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐ-
τοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρῦνουν, τῶν ἱαμά-
των τὴν χάριν· οὗτοι φαλαγγας, ἀποσοβοῦσι
δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς Πίστεως.

Δόξα. Νεκρώσιμον, ὁμοιον.

Ο σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ἀτρέπτως,
φορέσας ἐκ Μητρὸς, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
χρόνων, καὶ γινώσκων ὡς Κύριος, τὸ καθ' ἡμᾶς
εὐδολισθόν, ἄνεις οἰκτεῖρον, τοὺς μεταστάντας
τοῦ βίου· σοὶ γὰρ Δέσποτα, ψυχὰς ἐνέθεντο
πίστει, τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. αὐτόμελον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῇ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθη πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, βασιτάσασα τὸν Κτίστην σου· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Εἰς τοὺς Αἵνους. ἱστώμεν Στίχ. δ. καὶ ψάλλομεν τὰ παλαιὰ Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ψαλμ. δ.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου, καὶ κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον, ἐξ ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτοι οἱ Στρατιῶται τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ἀντίστησαν τοῖς δόγμασι τῶν τυράννων, γενναίως κατεφρόνησαν τῶν βασιάνων, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν πατήσαντες, ἀξίως στεφανωθέντες, αἰτοῦνται παρὰ τοῦ Σωτῆρος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες οὐ θλίψις, οὐ στενοχωρία, οὐ λιμός, οὐδὲ μᾶστιγες, οὐ θυμός θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρίσαι Θεὸν δεδύνηται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάβετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὅθεν καὶ ἐπαξίως τὸν τῶν πόνων ὑμῶν μισθὸν ἐκομίσασθε, Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγονάτε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Ἀγαλλιᾶσθε Μάρτυρες ἐν Κυρίῳ, ὅτι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασθε· ἀντίστητε βασιλεῦσι, καὶ τυράννοις ἐνίκησατε· πῦρ καὶ ξίφος ἐκ ἐπτοήθητε, θυρῶν ἀγρίων κατεσθιόντων τὰ σώματα ὑμῶν, Χριστῷ μετὰ Ἀγγέλων, τὴν ὑμνωδίαν ἀναπέμποντες, τῆς ἀπ' Οὐρανῶν στεφάνους ἐκομίσασθε· αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εργῷ Σωτῆρ μου δεικνύς, ὅτι σὺ εἶ ἡ πᾶντων ἀνάστασις, λόγῳ Λόγε Λάζαρον, ἐκ νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ ἐσαλεύθησαν,

πύλαι δὲ Ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων, θάνατος ἀπεδείκνυτο· ἀλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαί σου τὸ πλαστήρηγμα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι· παραγενόμενος, ὅς ἐξελέξω, ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ δρύνεται Κόρη Προφητῶν, ὁ χορὸς τῷ τόκῳ σου, Πατριαρχῶν θείος σύλλογος, σεπτοὶ Ἀπόστολοι, καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Μαρτύρων σύστημα, Ὁσίων καὶ Δικαίων τὰ τάγματα, καὶ σὲ γινώσκουσιν, ἀφορμὴν τῆς τούτων ταξέως, καὶ τιμῶσιν, ὡς Θεοῦ γεννήτριαν.

Ἀπόστιχα τὰ ἐπόμενα Προσόμοια Νεκρώσιμα, ποῦνα Θεοφάνους ἁγ., καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς Ἦχους ἐν τοῖς ἄλλοις Στιχέσιν τοιούτων Προσόμοιον ὁμοῦ, ἢ ἀκροστιχίς ἐστι.

Σοὺς Χριστέ δούλης γράψον ἐν ζώντων βίβλῳ·
Ψαλμ. α. Πανεύφημοι.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθέξεως, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, καὶ κατασκήνωσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἀγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρορῶν τὰ παραπτώματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάθου, Κύριε.

Οὐδεὶς ἀναμάρτητος οὐδεὶς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰμὴ σὺ μόνε Ἀθάνατε· διὸ τοὺς δούλους σου, ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, ἐν φωτὶ κατὰ ταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἡπὲρ τὰ ὁρώμενα τὰ σὰ, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμός οὐ τεθέαται, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη πώποτε· ὧν τῆς προσενεστώσης μεθέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τοὺς πρὸς σὲ μεταχωρήσαντας, καὶ παρέχων ζωὴν τὴν αἰώνιον. Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενοι Σταυρῷ, θάρρουντες οἱ δοῦλοί σου, πρὸς σὲ μετέστησαν Κύριε· οἱ νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτῶν πταισμάτων, τὸν Σταυρόν σου δώρησαι, καὶ αἷμα τὸ χυθὲν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ζωῆς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, συγχωρῶν τὰ πλημμελήματα, καὶ φωτίζων φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστὸν ἐκδυπώπησον τὸν σὸν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγ-

χώρησιν, δοῦναι τοῖς δούλοις σου, τοῖς σέ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσασι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων καὶ παιδρότητος, ἀξιώσαι ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ΗΧΟΣ Β'.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΞΗΚΕΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ημάρτον εἰς σέ Σωτῆρ, ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ερχώ σοι Χριστέ Σωτῆρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλασθητί μοι ὥσπερ ἐκεῖνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τῶν πεπραγμένων μου δεινῶν, ἐννοῶν τὰ ἄτοπα, ἐπὶ τοὺς σου καταφεύγω οἰκτιρμούς, Τελώνην μιμούμενος, καὶ Πόρνην δακρύσασαν, καὶ τὸν Ἄσωτον Υἱόν· διὸ καὶ προσπίπτω σοι Ἐλεῆμον, πρίν με καταδικάσῃς, φεῖσάι με ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Τὰς ἀνομίας μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ τὴν καρδίαν μου καθαρίσον, ναὸν αὐτὴν ποιῶν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, μή με ἐξουδενώσῃς ἀπὸ τοῦ σου προσώπου, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾃ ΠΡΩΐ, Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετά τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ὡς κύματα θαλάσσης, ἐπ' ἐμέ ἐπανέστησαν αἱ ἀνομίαι μου, ὡς σκάφος ἐν πελάγει, ἐγὼ μόνος χεμαζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν· ἀλλ' εἰς εὐδιον λιμένα, ὁδήγησόν με Κύριε τῇ μετανοίᾳ, καὶ σῶσόν με.

Στιχ. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Εγὼ ὑπάρχων τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν, μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν προῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκαίμητον· διὸ σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθεῖς ἀξίωσον ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δείξον ὡς αἰ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζον-

τες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμεναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ Σωτῆρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΩΐ, Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετά τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος β'.

Ελέησόν με εἶπεν ὁ Δαυὶδ· κἀγὼ σοι κλάζω· Ἡμάρτον Σωτῆρ· ταῖς ἐμαῖς ἁμαρτίαις, διὰ τῆς μετανοίας ἐξαλείψας, ἐλέησόν με.

Στιχ. Κύριε τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Ελέησόν με ὁ Θεός ἐλέησόν με, ἐπὶ δυσὶν ἁμαρτήμασιν ὁ Δαυὶδ ἐθρήνει· ἐπὶ μυστηρίοις ἐγὼ πλημμελήμασι βῶ· ἐκεῖνος τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσιν ἔθρεχεν· ἐγὼ δὲ ῥανίδα μίαν οὐ κέκτημαι· ἀπέγνωσμαι, καὶ δέσμαι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε μὴ παρίδῃς με, δεόμενον ἀντιλήψεως τῆς ὑπὸ σου· ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· Ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οφαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ χρησόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνεύσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατευθύνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΩΐ, Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετά τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίαις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· Σῶζε τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰς πόλεις σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Οὗν τρόπον ἠχμαλώτευσεν ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδὰμ, διὰ ξύλου τῆς βρώσεως Κύριε, ὡσαύτως ἠχμαλώτευσας καὶ αὐτὸς τὸν ἐχθρὸν, διὰ ξύλου Σταυροῦ, καὶ τοῦ πάθους σου· ἐν τούτῳ γὰρ παρεγένου ὁ δεῦτερος Ἀδὰμ, ἀναζητῆσαι τὸν πλανηθέντα, ζωοποιῆσαι τὸν νεκρωθέντα, ὁ Θεός δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ σου Χριστέ, ἐπὶ ξύλῳ ὁρώσά σε νεκρὸν ἠπλωμένον, κλαίουσα πικρῶς, Υἱέ μου ἔλεγε, τί τό φοβερόν τοῦτο μυστήριον; ὁ πᾶσι δωρούμενος, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ, πῶς θνήσκεις θάνατον ἐπονείδιστον;

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρήσιας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΩΉ, Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος β'.

Ο σοφίσας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς Ἀλιεῖς, καὶ ἐκπέμψας ὡς περ κήρυκας πάσῃ τῇ γῇ, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν κραταίωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ταῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Σαγηνεύσαντες τὰ ἔθνη οἱ Ἀλιεῖς, καὶ διδάξαντες τὰ πέρατα σέ προσκυνεῖν, τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου Χριστέ ὁ Θεός, δι' αὐτῶν στερέωσον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ταῖς πιστοῖς κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σε μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἀδύτου φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις, τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Απόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Τεράρχαι, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν Πίστιν τηρήσαντες, παρρήσιαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΉ, Εἰς τὸν ὉΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ὑμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ

ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτῆρ ἡμῶν παραγενόμενος, εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστέ ὁ Θεός, ἐπὶ Σταυροῦ ταῖς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κραζόντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθετοκίον. Αὐτόμελον.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε ὑμνουμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκεν· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὰ εὐχαρίστως δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδήν, τὸ Μαρτυρικόν.

Επὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον, θεμελιώσαντες οἱ Ἅγιοι, κατὰ τῶν τυράννων κραταιῶς ἠνδρίσαντο, καὶ διὰ βασιάνων τῶν στεφάνων ἔτυχον· δι' αὐτῶν ὁ Θεός, σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.
Ἦχος β'.

Οὐ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν, μὴ ποθήσαντες Ἀθλοφόροι, Οὐρανίων ἀγαθῶν ἠξιώθησαν, καὶ Ἀγγέλων συμπολίται γεγόνασιν. Κύριε πρεσβεύεις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσεται ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Μεγάλη ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἅγιοι, διὰ τῆς πίστεως· οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἐχθρὸν ἐνίκησατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενούντας θεραπεύετε· ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Οἱμοὶ οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἱμοὶ πόσα δακρύει

καὶ τότε, οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεὼν αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μετασταῖσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ Νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΤΟΝ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα. Μαρτυρικά.
Ἦχος β'.

Ο φαιδρύνας τῆς Ἀγίους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πλανήσαται τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιοι αἱ ἱκνηαί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Απόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται Ἰσραήλ, Ὅσοι καὶ Δίκαιοι, αἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ημνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνήμην τῶν προσδοκωμένων ἄγει με καὶ καὶ δωρῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω τὴν ἐκ βασιάνων φωνήν· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀχράντου Φωτός, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τοὺς Αἵνους, ἱσταῖμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος β'.

Περ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου, ὧς ἀθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς Οὐρανούς, ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ Κόσμον ὅλον δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα· Ἰερεῖς καὶ βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Πὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ λαβόντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πάσαν τοῦ Διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος Οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Πῶν Ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλόανθρωπος.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὧς ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον Οὐράνιον ἐλάβετε· διὰ τοῦτο Ἰερεῖων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλείων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν εὐπρέπεια.

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος β'.

Εκ γῆς πλαστοργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας· ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρηπτά τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου· τότε φεῖσάι μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν δίδοις, τῆς Βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης· Ἅγιος ὁ Ναός σου, Θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ρύμην, τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκρῶς ἐξανάστασιν, θνητοῖς ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον φιλόανθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου. Ἦνα, τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας Βασιλείας ἐργάσῃ σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς

Βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάν-
τας, καὶ τῆς αἰδίου σου δόξης, καὶ μακαριό-
τητος ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἦῳσαι, τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς οἰκο-
νομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων
ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεραίγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγό-
ρασας, τὸν σύμπαντα Κόσμον, Αἵματι τιμίῳ
σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μετα-
στάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου καλλους,
τούτους καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί.

Ὅμοῦ τῷ φορικῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ
σῷ παρεστώτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί,
ψῆφον ἀναμένονσι, τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ,
καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται, δικαιοκρισίαν· τότε
φείσαι Δέσποτα, Σῶτερ, τῶν δούλων σου, πί-
στει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς αἰδίου
τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦῡας τῆς προμήτορος Ἀγνῆ, σὺ τὴν ὀφειλὴν
συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπήτησας, τὸν τὴν
ἀφθαρσίαν τε, καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς
χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ στεφανώ-
σαντα, τοὺς σὲ δοξαζόντας· ὃν νῦν δυσωπῶσα
μὴ παύσῃ, τούτους ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐ-
τοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Η Χ Ο Σ Γ'.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στίχ. Κατανυκτικά.
Ἦχος γ'.

Ἐσπερινὸν ὕμνον, πρᾶσφέραμέν σοι Χριστέ,
μετὰ θυμιάματος, καὶ ὡδῶν πνευματι-
κῶν, ἐλέησον Σωτῆρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου· σὺ γὰρ πάντων
ἡ σωτηρία· ὁ κλυδων με τῶν παθῶν ἐκ-
ταράττει, καὶ τὸ βάρος τῶν ἀνομιῶν με βυθί-
ζει· δός μοι χεῖρα βοηθείας, καὶ πρὸς φῶς ἀ-
νάγαγέ με κατανύξεως, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος,
καὶ φιλάνθρωπος.

Ὅν διεσπαρμένον μου νοῦτ συναγάγε Κύριε,
καὶ τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν καθά-
ρισον, ὡς τῷ Πέτρῳ διδάς μοι μετάνοιαν, ὡς
τῷ Τελῶνῃ στεναγμόν, καὶ ὡς τῇ Πόρνῃ δά-
κρυα, ἵνα μεγάλη τῇ φωνῇ κραυγάζῃ σοι· Ὁ
Θεός σῶσόν με, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φι-
λάνθρωπος.

Πολλάκις τὴν ὕμνωδιαν ἐκτελῶν, εὗρέθην
τὴν ἀμαρτίαν ἐκπληρῶν, τῇ μὲν γλώττῃ
ᾄσματα φθεγγόμενος, τῇ δὲ ψυχῇ ἄτοπα λο-
γιζόμενος· ἀλλ' ἐκάτερα διόρθωσον Χριστέ ὁ
Θεός, δια τῆς μετανοίας, καὶ ἐλέησόν με.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡῃ ΠΡΟΪ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος γ'.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβεράς, ἄνευ κατηγό-
ρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων κατακρί-
νομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος ἀναπτύσ-
σονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα ἀνακα-
λύπτονται· πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ πανδήμῳ
θεάτρῳ, μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ ἐμοὶ πεπραγμέ-
να, ὁ Θεός ἱλασθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Ὅς ποτε ψυχὴ μου ἐπιμένεις τοῖς πται-
σμασιν; ἕως τίνος λαμβάνεις μετανοίας
ὑπέρθεσιν; λάβε κατὰ νῦν τὴν κρίσιν τὴν μέλ-
λουςαν, καὶ βόησον τῷ Κυρίῳ· Ἠμάρτον ἀνα-
μάρτητε, Κύριε σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν;

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τίς μὴ θαυμάτῃ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τοὺς
ἀηττήτους ἀγῶνας; τίς μὴ ἐκπλαγῇ τὰ
τούτων αἰεὶ κατορθώματα; ὅτι ἐν πυρὶ καὶ
μάστιγι, θηρσί τε καὶ σφαγαῖς, τὸν ἀντίδικον
ἐχθρόν ἐτροπώσαντο, βασιλέων κολακείας βδε-
λυξάμενοι, καὶ τυράννων ἀπειλὰς ἀποσεισά-
μενοι· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο,
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ
Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΪ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος γ'.

Παροικοῦσα ἐν τῇ γῇ, ψυχὴ μου μετανόησον·
χοῦς ἐν τάφῳ οὐχ ὕμνεϊ, πταισμάτων οὐ
λυτρώται· βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώ-
σα ἡμάρτον· πρὶν καταδικάσῃς με ἐλέησόν με.
Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς προσευχῆς, μετανοεῖν ἐπαγ-
γελλομαι, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἐπιμελῶς ἀμαρ-
τάνειν, ἐμβαλλει μοι ἄτοπα· ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ με
ρύσαι ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταίᾳ βοηθείᾳ τοῦ Κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησε τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος· ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Τῇ τετάρτῃ ἡρσι, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸ ἀναρίθμητον τῆς ἐξουσίας σου, καὶ τὸ ἐκούσιον τὸ τῆς σταυρώσεως αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίσταντο καθορώσαι, πῶς ὁ ἀθεώρητος, ἐν σαρκὶ ἐμαστίζετο, θέλων ἐκλυτρώσασθαι ἐκ φθορᾶς τὸ ἀνθρώπινον· διὸ ὡς ζωοδότῃ βοῶμέν σοι· Δόξα Χριστὲ τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐπὶ γῆς, καὶ ἤφατο τῶν Οὐρανῶν· οὐχ ὡς τοῦ ξύλου φθάσαντος τὸ ὕψος, ἀλλὰ σοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦντος τὰ σύμπαντα· δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ρᾶβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβαλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου τὴν μνήμην Κύριε, ὑπερεπαίδρυνας ὡς Παντοδύναμος, ὅτι ἐνίσχυσας αὐτοὺς τὰ πάθη σου μιμήσασθαι· ἐνίκησαν ἀνδρείως γὰρ τοῦ Βελίᾳρ τὴν δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀπέλαβον, ἱαμάτων χαρίσματα· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις φιλάνθρωπε, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ πέμπτῃ ἡρσι, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεοὶ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθητε αὐτόπται Ἀπόστολοι· καὶ γὰρ εἰδῶλὼν τὴν πλάνην πατήσαντες, καὶ τὴν Τριάδα τρανῶς ἐκηρύξατε· ἦν πρεσβεύσατε μακάριοι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δεῦτε ἅπαντες τοὺς Ἀποστόλους ἀνυμνήσωμεν ὡς κυβερνήτας· τῶν εἰδῶλων γὰρ τὴν πλάνην ἐδίωξαν, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς ἐπανήγαγον, καὶ τὴν Τριάδα δοξάζειν ἐδίδαξαν· ὅθεν ἅπαντες αὐτῶν, τὴν σεβάσμιαν μνήμην τελοῦντες οἱ πιστοί, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, τὸν πάντων εὐφραίνοντα ταῖς ψυχαῖς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θωρακισάμενοι τὴν πανοπλίαν Χριστοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι ὅπλα τῆς πίστεως, ταῖς πεπρατάξεis τοῦ ἐχθροῦ, ἀθλητικῶς κατεβαλετε· προθύμως τῇ ἐλπίδι γὰρ, τῆς ζωῆς ὑπεμείνατε, καὶ πάσας ταῖς τῶν Τυράννων, ἀπειλαῖς τε καὶ μάστιγας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξασθε, Μάρτυρες Χριστοῦ καρτερόψυχοι.

Τῇ παρασκευῇ ἡρσι, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος, μέσον τῆς Κτίσεως τοῦτον κατέπηξας· ὅτε εὐδόκησας Σωτῆρ, τὸ σῶμά σου προσηλωθῆναι· τότε καὶ ὁ ἥλιος ταῖς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· ταῦτα καὶ Ληστής ὄρων, Θεόν σε ὡμολόγησε, βοῶν σοι· Μνησθητί μου Κύριε, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παραδείσον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εν κυπαρίσσῳ, καὶ πεύκῃ, καὶ κέδρῳ, ὑψώθης ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἐπὶ νεκρῶν Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τελευτᾶ σε Χριστὲ, ὁρῶσα ἐπιτρώσκετο· ἥς ταῖς παρακλησίαις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου, μὴ ὑπεράγαθῃ, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, ἀκτείσῃσιν καὶ σώσῃς τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τοῦτου ἀμαρτίαν.

Εἰς τὴν ζ. ᾠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, Θεοσεβείας ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Τῇ Παρασκευῇ, Εὐεβρίας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δύναμις· ἐν μνήμασι γὰρ κεῖνται, καὶ πνεύματα διώκουσι, καὶ κατήργησαν ἐχθροῦ τὴν ἐξουσίαν, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, ἀγωνισάμενοι ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας.

Προφῆται καὶ Ἀπόστολοι Χριστοῦ, καὶ Μάρτυρες, ἐδίδαξαν ὑμνεῖσθαι, Τριάδα ὁμοούσιον· καὶ ἐφώτισαν τὰ ἔθνη τὰ πεπλανημένα, καὶ κοινωνοὺς Ἀγγέλων ἐποίησαν, τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, πίστει στηριχθέντες, ἐλπίδι βεβαιωθέντες, τοῦ ἐχθροῦ τὴν τυραννίδα ἔλυσαν, καὶ τυχόντες τῶν στεφάνων, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις· ἐπάγη γὰρ ἐν τόπῳ, καὶ ἐνεργεῖ ἐν Κόσμῳ· καὶ ἀνέδειξεν ἐξ ἀλλείων Ἀποστόλους, καὶ ἐξ ἐθνῶν Μάρτυρας, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Πάντα ματαιότης τὸ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος· οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφρανομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα σῶαν φυλάξαντα. Διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Τῇ Σάββατῳ Ἠρώϊ, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Οσοι φιλομάρτυρες, εὐφράνθητε καὶ νῦν, συμφώνως ἀναμείποντες τὴν ὑμνωδίαν τῷ Χριστῷ· ὥς γὰρ φωστῆρας ἐν Κόσμῳ, ἀνέτειλεν ἡμῖν τὴν ἐτήσιον μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων αὐτοῦ, θαυμαίων χάριν ἐκπέμπουσιν, καὶ φωτίζουσιν τὸν νοῦν, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις.

Τὸ εὐψυχον τῆς καρτερίας ὑμῶν, ἐνίκησέ τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι· διὰ τοῦτο τῆς αἰωνίου κατηξιώθητε μακαριότητος. Ἀλλὰ πρεσβεύσατε τῷ Κυρίῳ, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, σῶσαι τὸ ποίμνιον, Μάρτυρες ὑπάρχοντες τῆς ἀληθείας.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Εκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως, ὑπέρλαμπροι φωστῆρες Ἅγιοι, Θεοσεβείας ἰατροί, ἀθλοφόροι πανεύφημοι· τῶν τυράννων γὰρ τοὺς αἰκισμοὺς μὴ δειλανδρίσαντες, τῶν εἰδώλων τὰς δυσφημίας κατηδαφίσατε, τρόπαιον ἔχοντες ἀήττητον, τὸν Σταυρὸν τῆς ἀληθείας.

Δόξα. Νεκρώσιμον. Τὴν ὠραιότητα.

Οἷτε τῷ λόγῳ σου, παραστησόμεθα, τῷ ἀδεάσῳ σου, Βήματι Κύριε, μὴ κατακρίνης τοὺς εἰς σέ, Σωτὴρ ἡμῶν πεπιστευκότας· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ σοῦ οὐκ ἀπέστημεν· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, Χριστέ, οὓς προσελάβου κατὰ τὰς ἐξουσίας, ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεχόμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιάνθρωπος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος γ'.

Τῶν ἁγίων Ἀθλοφόρων τὴν μνήμην, δεῦτε λαοὶ ἅπαντες τιμῶμεν· ὅτι θείατρον γενόμενοι Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, τὸν τῆς νίκης στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· καὶ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον ἀπέσταντο, οἱ Χριστοῦ στρατιῶται, καὶ εὐδαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν ὡμολόγησαν, τῶν

ἀπάντων Κύριον, Θεὸν καὶ Βασιλέα ἡμῶν· καὶ
προσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἱ δυνάμεις τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ἐθαύμα-
σαν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ὅτι σῶ-
μα περικείμενοι, βασάνων κατεφρόνησαν, μι-
μηταὶ γενόμενοι, τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· καὶ προσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
μῶν.

Ος φωστῆρες ἐν Κόσμῳ λάμπετε, καὶ μετὰ
θάνατον ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν
κίλὸν ἀγωνισάμενοι· διὸ ἔχοντες παρρησίαν,
Χρστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ανθρωποι τί μάτην ταραττόμεθα; ὁ δρό-
μος βραχύς ἐστιν, ὃν τρέχομεν, καπνὸς
ὑπάρχει ὁ βίος, καὶ αἵμις καὶ τέφρα καὶ κό-
νις, πρὸς ὀλίγον φαινόμενος, καὶ ταχέως ἀ-
χραιοῦμενος. Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσω-
μεν· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
ἐνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία
ἐν σοί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομέ-
νων, εἰς σέ θαρρόμεν, εἰς σέ καυχώμε-
θα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι· πρόσβευε
τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ.

Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' αὐ-
τὴν ζωὴν δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυ-
σις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνη
Πολυέλεε· Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὴς
μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάν-
των ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Ο μόνος ἐλεήμων, καὶ εὖσπλαγχνος, ὁ ἔχων
ἀκατάληπτον ἀγαθότητος πέλαγος, ὁ
γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἣν ἐδη-
μιούργησας, σέ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός· Ταῖς
μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάν-
των ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Υπνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, ду-
νάμει ἀήττητῳ σου, ὡς Θεός ἐξανέστη-
σας, τοὺς ἐν τάφῳ ὑμνοῦντας, ἀσιγήτως ὑ-
μνον σοι προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ
ὁ Θεός· Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυ-
σον, ἐνθα πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κα-
τοικία ἐν σοί.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αμπαδα νοητὴν σε βαστάζουσιν, τὸ φέγ-
γος τῆς Θεότητος, ὁμιλήσαν παχύτητι
τῆς ἀνθρώπων οὐσίας, Θεοτόκε πάντες ἐπι-
σταμέθα, τὸν σὸν δυσώπησον Υἱὸν καὶ Θεόν.
Τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀναπαῦσαι, ἐνθα
πάντων ἐστὶν, εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοί.

Η Χ Ο Σ Δ'.

Τῇ Κυριακῇ, ἑσπερας.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στίχ. Κατανυκτικά.
Ἦχος δ'.

Η θέλον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων Κύριε, τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑ-
πόλοιπον τῆς ζωῆς μου, διὰ μετανοίας εὐαρε-
στῆσαι σοί· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπάτα᾽ με, καὶ πο-
λεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀ-
πόλωμαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λι-
μένι τούτῳ οὐ διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώ-
μενος καὶ προσπίπτων, τῷ ἱατρῷ τούτῳ οὐ
θεραπεύεται; Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, καὶ
ἱατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀ-
πόλωμαι, σῶσόν με.

Πλύνόν με τοῖς δάκρυσί μου Σωτῆρ, ὅτι ρε-
ρῦπωμα ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις· διὸ καὶ
προσπίπτω σοί· Ἠμάρτον ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Πρόβατον εἰμί τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ
πρὸς σέ καταφεύγω, τὸν ποιμένα τὸν
καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός,
καὶ ἐλέησόν με.

Τῇ Δευτέρᾳ Πρωΐ, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος δ'.

Τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐπίστρεψαι Κύριε,
τὴν ἐν ἀμαρτίαις τὸν βίον ὅλον δαπα-
νήσασαν· ὃν τρόπον τὴν Πόρνην, δέξαι καὶ ἐμὴ,
καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.

Διαπλέων τὸ πέλαγος τῆς παρούσης ζωῆς,
ἐνθυμοῦμαι τὴν ἄβυσσον τῶν πολλῶν μου
κακῶν, καὶ μὴ ἔχων τὸν κυβερνήτην λογισμὸν,
τὴν τοῦ Πέτρου σοι προσφθέγγομαι φωνήν· Σῶ-
σόν με Χριστέ, σῶσόν με ὁ Θεός, ὡς φιάνθρω-
πος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ ἀναστραφείᾳ ἐν τῷ ναφ, εἰς τὰ Ἄγια
τῶν Ἀγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν

καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμειπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριήλ, προσέφερεν οὐρανόνθεν, τὸν ἀσπασμόν καὶ τὸ, Χαίρε δεδοξασμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Σήμερον τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων παραγέγονε, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι, καὶ τὴν Οἰκουμένην τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπήμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατοικητικὰ.

Ύμνος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ταχύ συνεισελθώμεν, εἰς τὸν νυμφῶνα Χριστοῦ, ἵνα πάντες ἀκούσωμεν τῆς μακαρίας φωνῆς, αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· Δεῦτε οἱ ἀγαπῶντες, τὴν οὐράνιον δόξαν, σύμμορφοι γεγονότες, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις, φαιδρύνωμεν τὰς λαμπάδας ἡμῶν διὰ τῆς πίστεως.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α'ναλόγισαι ψυχὴ, πῶς παραστῶμεν τῷ Κριτῇ· ἐν τῇ ὥρᾳ τῇ φρικτῇ, τίθενται θρόνοι φοβεροί, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις ἐξελέγχονται· τότε ὁ Κριτὴς ἀδυσώπητος· ἐκεῖ τὸ πῦρ δεινῶς σοι ἡτοίμασαι, ὡς περ ἀγρία θάλασσα κυμαινομένη, ὡς καλύψαι τὰ σύμπαντα. Σὺν πᾶσι τούτοις, βλέπε ψυχὴ μου, στέναξον πρὸ τοῦ τέλους.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παυλὶ κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκος, ἡ πρεσβεύουσα ὡς μήτηρ ἐν παρρησίᾳ, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, διαφυλάττει πόλιν ἐξαιρέτως, τῇ σκέπῃ σου προστρέχουσιν, ἐν σοὶ τὸ κράτος ἔχουσιν, καὶ πρὸς σέ καταφεύγουσιν, τὸν λιμένα τὸ τεῖχος, τὴν μόνην προστασίαν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα

Σταυρώσιμα. Ύμνος δ'.

Ε'ξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ

προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Αὐτόμελον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθρᾶς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνέλε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Οὐ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αἰτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.

Ύμνος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Φωστῆρας εἰς τὰ πέρατα, τοὺς Μαθητάς σου Χριστέ, ἀνέδειξας ἐκλαμπόντας, ἐν τῷ κηρύγματι τῷ σῷ, φωτίζοντας ἡμῶν τὰς ψυχὰς· πλάνην τὴν τῶν εἰδῶλων, δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας, δόγμασιν εὐσεβείας, καταλάμψας τῷ Κόσμῳ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὗς Μωϋσῆς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, διὰ θαλάσσης ἐρυθρᾶς ὁδηγήσας, τῇ δεξιᾷ σου Δέσποτα βυθίσας Φαραώ· οὕτως ἐν τοῖς θαύμασιν, οἱ σοφοὶ Μαθηταί σου, τὴν θάλασσαν διέρρηξαν, τῆς πικρᾶς ἀθείας, καὶ τὸν λαὸν ὠδήγησαν πρὸς σέ ἀναρχέ Δόγε, καὶ μόνε φιλόνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως, σέ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ ὀπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐνίκησαν τὰ μηχανήματα τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες· διδοῦσι ταῖς ἰαίσεis, τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΉ, Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω τοπρὶν, φιλάνθρωπε Κύριε, ἠπλώσας ταῖς παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλήσει, λόγῃ δὲ τὴν πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι· τῷ πλήθει τῶν αἰκτιρμῶν σου, δόξα Μακρόθυμε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν καθορῶντες Χριστέ, Σταυρόν σου τὸν ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες αὐτόν, φαιδρῶς ἐκβοῶμέν σοι· Δόξα σοι ὁ ἐν τούτῳ, ὑψωθῆναι θελήσας· δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν κτίσιν· ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως, ὕμνοis δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Σταυρῷ σε ὑψοῦμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεώτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Η' σεππτή τῶν Ἀθλοφέρων πανήγυρις, Οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἀγγελοι· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'.

Ο' ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνεῖαις τῶν Ἀγίων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος, κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο' τῶν ἁγίων Μαρτύρων δεξάμενος τὴν ὑπομονήν, καὶ παρ' ἡμῶν δέχου τὴν ὑμνωδίαν φιλάνθρωπε, δωρούμενος ἡμῖν, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'χοντες παρρήσιαν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Ἀγιοι, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν

τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄφεσιν πταισμάτων αἰτείμενοι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ε'ρεῖα ἔμψυχα, ὀλοκυτώματα λογικὰ, Μάρτυρες Κυρίου, θαύματα τέλεια Θεοῦ, Θεὸν γινώσκοντα, καὶ Θεῷ γκωσκόμενα, πρόβατα, ὧν ἡ μάνδρα λύκοis ἀνεπίδατος· πρεσβεύσατε καὶ ἡμᾶς, συμποσιανθῆναι ὑμῖν, ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ Κόσμου πρεσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσός, καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα, καὶ ὁ θόρυβος; πάντα τέφρα, πάντα κόνις, πάντα σκιά· Ἀλλὰ δεῦτε βοηθώμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' διὰ σέ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοis ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυναμίεσι· καὶ σῶσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Τῇ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΩΉ, Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννοis καθεῖλον, ἔθρανσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα δράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοis.

Αὐτόμελον.

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ· σα Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς αἰκτιρμοὺς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἰαχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὀπλισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι σου, ἐν νίκῃσιν τὰ μηχανήματα, τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔλαμψαν ὡς φωστῆρες, τοὺς βροτοὺς ὀδηγοῦντες, διδοῦσι τὰς ἰάσεις τοῖς ἐν πίστει αἰτοῦσιν. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Δόξα. Νεκρώσιμον, ὁμοιον.

Πυχὰς ἅς μετέστησας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος καὶ παντοδύναμος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· συγχώρησον ὡς οἰκτίρμον, τὰ αὐτῶν πεπραγμένα· ἐλέησον ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος δ'.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὀπλισάμενοι; Ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγγέλων συμμέτοχοι γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν, ἀνδρείως κηρύξαντες· πάντα γὰρ τὰ ἐν Κόσμῳ κατελίπετε τερπνά, ὡς ἀνύπαρκτα, τὴν Πίστιν δὲ ὡς ἄγκυραν, ἀσφαλῆ ἐκρατήσατε· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην ἀπελάσαντες, πηγαίετε τοῖς πιστοῖς ἰαμάτων χαρίσματα· ἀπαύστως πρεσβεύατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες, ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενα, τοὺς ἀσώματους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; ὅκ ἐφόβησαν ὑμᾶς, τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί; ὅκ κατέπτηξαν ὑμᾶς, τῶν βασάνων αἱ προσολαί· ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, τοῦ παρέχοντος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Πίμιος ὁ θάνατος τῶν Ἀγίων σου Κύριε· ξίφεσι γὰρ καὶ πυρὶ, καὶ ψύχει συντε-

Triodio.

56

τριμμένοι, ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν, ἐλπίδα ἔχοντες εἰς σέ, ἀπολαβεῖν τοῦ καμάτου τὸν μισθόν· ὑπέμειναν καὶ ἔλαβον, παρὰ σοῦ Σωτῆρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σε ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχόντες σε Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλὰς οὐ πτοούμεθα, ὅτι σκέπεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχ, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται, ἐκ τῆς ἀρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτεμένεται; Διό σε ἰκετεύομεν· Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Πνοσ ἀναδέδεικται, τῶν πιγευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λευκότος, καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἰκετεύομεν· Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἀγίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἁγιασμός ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λευτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῶν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωπῆμέν σε· Τῆς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτῆρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον, ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, λευσάμενον αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, Σῶτερ κενωθέντι, ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμᾶς, τῆς παραβάσεως τοῦ Προπάτορος. Διό σε ἰκετεύομεν· Τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς αἰώνιαις σου, ἐν χοροῖς τῶν Μαρτύρων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν θρηγόνων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονουμέν σε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν

λυτρωσάμενον ἡμᾶς, τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασιν· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τοὺς μεταστάντας οἰκίας σου, ταῖς οἰκίαις ἐκλάμψεσι, καταυγᾶσαι Πανάχραντε.

ΨΑΛ. Α΄.

Τῇ ΚΤΡΙΑΚῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. Κατανυκτικά.

Ψαλ. πλ. α΄.

Κύριε ἀμαρτάνων οὐ παύομαι, φιλάνθρωπίας ἀξιούμενος οὐ γινώσκω· νίκησόν μου τὴν πώρωσιν, μόνε Ἀγαθὲ, καὶ ἐλέησόν με.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι· τίς ἐν δικαστηρίῳ τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς καὶ γώ; Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

Οἱμοὶ! τί ὠμοιώθην ἐγώ, τῇ ἀκάρπῳ συκῇ, καὶ πτοοῦμαι τὴν κατάραν σὺν τῇ ἐκκοπῇ· ἀλλ' ἐπουράνιε γεωργὲ Χριστέ ὁ Θεός, τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν, καρποφόρον ἀναδείξον, καὶ ὡς τὸν ἄσωτον Υἱόν, δέξαι με καὶ ἐλέησόν με.

Τὰ πλήθη τῶν πταισμάτων μου πάριδε Κύριε, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, καὶ πάσας ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου, λογισμὸν μοι παρέχων ἐπιστροφῆς, ὡς μόνος φιλάνθρωπος, δέομαι καὶ ἐλέησόν με.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡῃ ΠΡΟΨ., Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ψαλ. πλ. α΄.

Κριτοῦ καθεζομένου, καὶ Ἀγγέλων ἐστῶτων, σάλπιγγος ἡχύσης, καὶ φλογὸς καιομένης, τί ποτήσεις ψυχὴ μου ἀπαγομένη εἰς κρίσιν; τότε γὰρ τὰ δεινὰ σου παρίστανται, τὰ κρυπτά σου ἐλέγχονται ἐγκλήματα· διὸ πρὸ τέλους βόησον Χριστῷ τῷ Θεῷ· Καρδιογνώστα, ἡμαρτον, ἐλέησόν με.

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Ψυχὴ τὰ ὧδε πρόσκαιρα, τὰ δὲ ἐκεῖ αἰώνια· ὁρῶ τὸ δικαστήριον, καὶ ἐπὶ θρόνου τὸν Κριτὴν, καὶ τρέμω τὴν ἀπόφασιν· λοιπὸν ψυχὴ ἐπίστρεψον· ἡ κρίσις ἀσυγχώρητος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως

Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε πύλη τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία· χαῖρε σεμνή· χαῖρε κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, αἱ Ἀβυλῶφοι σου ζηλώσαντες, κατέλειπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΨ., Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ψαλ. πλ. α΄.

Εν κλίνῃ κατακείμενος, ἀμαρτημάτων πολλῶν, συλοῦμαι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου· ὁ γὰρ ὕπνος τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας, προξενεῖ μου τῇ ψυχῇ τιμωρίαν. Διὸ φεῖσαί μου Χριστέ ὁ Θεός, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Πάντες ἀγρυπνήσωμεν, καὶ Χριστῷ ὕπαντήσωμεν πάντες, μετὰ πλήθους ἐλεους καὶ λαμπάδων φαινῶν, ὅπως τοῦ νυμφῶνος ἐνδον ἀξιωθῶμεν· ὁ γὰρ τῆς θύρας ἔξω φεγγόμενος, ἀπρακτα τῷ Θεῷ κέκραγεν· Ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου μυστήριον, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθη ἄνευ σπορᾶς, καὶ σαρκὶ ἀνεδείχθη δίχα φθορᾶς, ἡ πάντων χαρὰ· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὴν Ζ΄. Ὠδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τίχος ἀναταμάχτητον, ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟΨ., Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ψαλ. πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα, καὶ Αὐτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὡς αἶδε καὶ ὡς νηδύχτη σεν, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ δοξαζομεν· ὅτι προσήλωσεν αὐτὸς ταῖς ἀμαρτίαις τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ βασιλείας ἡμᾶς κατηξίωσε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅμοιον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσίᾳ βουλῇ, καὶ φθορᾷ τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ προσκυνοῦμέν σε, ὅτι ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· καὶ πάντες δοξολογοῦμεν, φιλάνθρωπε, καὶ οἱ κτίρμον, ὡς ζωοδότῃν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη, Σρηνωδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι ὦ Τέκνον μου! οἶμοι φῶς τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν! πῶς ἐτανύθης ἐν Σταυρῷ, ὁ ἐκτείνας θεικῶς τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δερρίν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγᾷς ὑδάτων τῷ σῶ προστάγματι;

Εἰς τὴν ζ'. Ὤδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς Ἀθλοφόρους σου Κύριε, μεγάλους ἀντιλήπτορας ἀνέδειξας, Σωτήρ τῇ Οἰκουμενῇ, δι' ὧν τὰ πάθη φυγαδεύονται· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις σῶσον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΟΪ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Ἀποστολική.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ος αὐτόπτας τοῦ Λόγου, καὶ ὑπηρετάς Χριστοῦ, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους ἐγκωμιάσωμεν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, καὶ ὕμνοις πάντες βροτοὶ· τὸν Χριστὸν γὰρ ἐκτενῶς ἱκετεύουσιν αὐτοὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην, καὶ προσκυνούντων τὰ λείψανα.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὅμοιον.

Τοὺς Ἀποστόλους Κυρίου, συμφώνως ἀνευφημήσωμεν, ὡς φωστῆρας φανέντας τῇ Δίκουμένη· τὰ γὰρ ἔθνη εὐσεβῶς ἐσαγήνευσαν, καὶ φωτίσαντες ἡμᾶς, ἀνακηρύττουσι τρανῶς, Γριάδα σέβειν ἀγίαν, ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, καιρετήν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πειρόγαμε Νύμφη, καὶ ἀειπάρθενε, σὺν Ἀγγέλοις ἀπαύστως ἀνευφημοῦμέν σε· τι ἐποίησεν ἡμῖν μεγαλεῖα διὰ σοῦ, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεός, ὁ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐν μήτρᾳ σου χωρηθῆναι, εὐδοκήσας, καὶ ἐκ τῆς γλάνης, ἐλευθερώσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὤδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὅμοιον.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι

ἐν σώματι θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΟΪ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Τὸ Κρανίου Παραδείσος γέγονε· μόνον γὰρ ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτήρ εἰς ἡμῶν εὐφροσύνην· δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου Σωτήρ ἡμῶν, τῷ Κόσμῳ ἀνεδείχθη σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ βουλήσει προσηλωθεὶς, τῆς κατάρας ἐρύσω τοὺς γηγενεῖς· ἡ πάντων χαρὰ, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς περ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων, ὡς ὑπεράγαθος.

Εἰς τὴν ζ'. Ὤδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων· ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα· ὁ χορός τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνορταίζει. Διὸ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ.

Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασιάνων ἀνδρείως κατατολμήσαντες, τῶν μακαρίων ἐλπίδων οὐκ ἤστοχῆσατε, ἀλλ' Οὐρανῶν Βασιλείας κληρονόμοι γεγόνατε, πανεύφημοι Μάρτυρες· ἔχοντες παρρησίαν, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην αἰτήσασθε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸν θυρεὸν τῆς Πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασιάνους ἀνδρείως ἀπηνυτομόλησαν, καὶ Διαβόλου τὴν πλάνην, καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε.

αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατὰπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι Μάρτυρες, ἵνα ῥυθθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ὑμῖν γὰρ ἐδόθη χάρις, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ακορέστω διαθέσει ψυχῆς, Χριστὸν οὐκ ἀρνησάμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, οἵτινες διαφόρους αἰκισμοὺς, παθημάτων ὑπομείναντες, τῶν τυράννων τὰ θράση κατηδαφίσατε· ἀκλινῇ καὶ ἄτρωτον τὴν Πίστιν φυλάξαντες, εἰς Οὐρανούς μετέστητε· ὅθεν καὶ παρρησίας τυχόντες, πρὸς αὐτόν, αἰτήσασθε δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἀμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, ὡς φιάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, τῆς ἀπειρογάμου νύμφης εἰκὼν διεγράφη ποτὲ· ἐκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ ὕδατος· ἐνθαδὲ Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ θαύματος· τότε τὸν βυθὸν ἐπέζευσεν ἀβρόχως Ἰσραὴλ· νῦν δὲ τὸν Χριστὸν ἐγέννησεν, ἀσπύρως ἡ Παρθένος· ἡ θαλάσσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ ἔμεινεν ἄβατος· ἡ ἄμεμπτος μετὰ τὴν κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν ἀφθορος· Ὁ ὢν καὶ προῶν, καὶ φανείς ὡς ἄνθρωπος Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΩΐ, Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικά.

Ώχος πλ. α'.

Κύριε, τὸ ποτήριον τοῦ πάθους σου, οἱ Ἀθλοφόροι σου ζιλωσάντες, κατέλιπον τὴν τοῦ βίου τερπνότητα, καὶ γεγόνασι τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχοι· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τῆχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος Ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Αιωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπεριδόντες, καὶ τυράννων τὰ θράση μὴ πτοηθέντες, παρρησία τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττον· καὶ βασιάνων αἰκισμοὺς ὑπομείναντες ἐσθλῶς, εἰδῶλων πλάνην καθεῖλον, καὶ κράτος τοῦ Διαβόλου, οἱ Ἀθλοφόροι σαφῶς νικήσαντες.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, μόνε φιάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας, τῷ Κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, υἱὸς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ώχος πλ. α'.

Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ Ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων ἀξιωθέντες τιμῆς. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύρια, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Ἀθλοφόροι σου Κύριε, τὰς τάξεις τῶν Ἀγγέλων μιμησάμενοι, ὡς ἀσώματα ταῖς βασιάνοις ἐνεκαρτέρησαν, μονολόγιστον ἐλπίδα ἔχοντες, τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐπὶ τῆς γῆς ἡγωνίσαντο, τῷ αἵρι ἐνεκαρτέρησαν, τῷ πυρὶ παρεδόθησαν, τὸ ὕδωρ αὐτοὺς ὑπεδέξατο· ἐκείνων ἐστὶν ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Δηλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Εν ταῖς βασιάνοις ὄντες οἱ ἅγιοι, ἀγαλλόμενοι ἐβόων· Συναλλάγματα ἡμῖν ἐστί ταῦτα πρὸς τὸν Δεσπότην· ἀντὶ τῶν ἐπανσταμένων μολώπων τῷ σώματι, φωτεινὸν ἔνδυμα ἐν τῇ ἀναστάσει ἐπανθήσει ἡμῖν· ἀντὶ τῆς ἀτιμίας οἱ στέφανοι· ἀντὶ δεσμωτηρίων ὁ Παραδείσος· καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ τῶν κακοῦργων καταδίκης, ἡ μετ' Ἀγγέλων διαγωγὴ. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Σὺ ἐπλασάς με Κύριε, καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ
τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐνετείλω μοι καὶ εἴ-
πας· Εἰς γῆν πάλιν πορεύσῃ. Ὁδήγησόν με εἰς
ἐσθλείαν ὁδόν σου, συγχώρησόν μοι τὰ πλημ-
μελήματά μου, καὶ σῶσόν με δέομαι φιλάν-
θρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθέने, ὅτι ἐκ
σου ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Α ἱγλή τοῦ σου προσώπου Χριστέ, τοὺς με-
ταστάντας ὡς οἰκτίρμον κατὰ τάξον, σκη-
νώσαι εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς,
αἰκραιφνοὺς καὶ θείας ἀναπαύσεως, ἐν τοῖς
ὀρεκτοῖς κόλποις, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος·
ἐνθα τὸ φῶς σου, καθαρὸν ἐπιφαίνεται, καὶ
προχέουσιν, αἱ πηγαὶ τῆς χρηστότητος· ἐνθα
περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν
Ἀγίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· με-
θ' ὧν κατὰ τάξαι, τοὺς ἱκέτας σου παράσχου,
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελά-
βου.

Ἦ ἀλλεὶ παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντας
τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, οἰκτίρμον,
τοὺς μεταστάντας, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς
σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον·
διδούς ὠραιότητος, τοῦ σου κάλλους ἐλλάμπε-
σθαι, καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετῆς
σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον·
ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου, χορεύουσι Ἄγγε-
λοι, καὶ τῶν Ἀγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς πε-
ριέπουσι· μεθ' ὧν τοῖς σοῖς δούλοις, τὴν ἀνά-
παυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημέσυνον αὐτῶν.

Ο πού τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀπο-
στόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ
πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, δικαιωθέντες τῷ σῶ,
σωτηρίῳ πάθει, καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ ἐξηγό-
ρασας τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον, ἐκεῖ τοὺς
πίστει, κοιμηθέντας ἀνάπαισον, ὡς φιλάνθρω-
πος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ
ἀναμάρτητος, ἐν γῇ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μό-
νος καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλεύθερος. Διὸ τοῖς
σοῖς δούλοις τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους
ἠλευθέρωσας Πάναγνε, ἐν μήτρᾳ τὸν Νο-
μοδότην, καὶ Βασιλέα Θεόν, συλλαβοῦσα μό-
νη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιούμεθα, δωρεᾶ τε
καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν ὑ-
μνούντων σε Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ
ζωῆς· ὅπως τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανά-
μωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου εὐκταίας, ἀπολυτρώ-
σεως τύχοιμεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες, τὸν πα-
ρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΧΟΣ ΠΑ. Β'.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στίχ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι, ἀλλ' οὐδὲ πάλιν
δάκρυα· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε Σωτῆρ,
πρὸ τέλους ἐπιστρέψαι, καὶ δοῦναί μοι κατὰ-
νυξιν, ὅπως ῥυσθήσωμαι τῆς κολάσεως.

Εν τῇ φρικτῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ, μὴ ἀ-
κούσωμεν, Οὐκ οἶδα ὑμᾶς· τὴν γὰρ ἐλ-
πίδα ἐπὶ σοὶ τῷ Σωτῆρι ἐθέμεθα, εἰ καὶ τὰ
σὰ προστάγματα οὐ πράττομεν, διὰ τὴν ἀ-
μέλειαν ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν
δεόμεθα.

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν
ἀμαρτημάτων φυνέτα μοι, ἰάτρευσον Σω-
τῆρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἰατρός· ὁ
παρέχων τοῖς αἰτοῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώ-
ρησιν αἰεὶ, παράσχου μοι δάκρυα μετανόας,
διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ὀφλημάτων Κύριε,
καὶ ἐλέησόν με.

Γυμνόν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρὸς, τῷ
βέλει τῆς ἀμαρτίας ἐτρώσεν· ἀλλὰ σὺ ὡς
ἰατρὸς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα
τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, ὁ Θεός, καὶ ἐλέη-
σόν με.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΠΡΟΪ, Εἰς τὸν ὉΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Εννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνώ
μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀ-
πολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ
παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ;
Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱέ μονογενές, τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον ἐλέησόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃ Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ κατακρίνης με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεῦ Μητέρα, καὶ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν, καρδίᾳ καὶ στόματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογῶντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὡς Δικαίοις διαπαντός· οἱ γὰρ Ἅγιοι ἐν σοὶ φωτισθέντες, καταλάμπουσιν αἰεὶ ὡς φωστῆρες, λύχνον ἀσεβῶν σθέσαντες· ὧν ταῖς εὐχαῖς Σωτὴρ ἡμῶν, σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, καὶ σῶσόν με.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΐ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος πλ. β'.

Τῶν φρονίμων Παρθένων τὸ ἄγρυπνον, δώρησαί μοι Κύριε, καὶ τῆς ψυχῆς μου τὴν λαμπάδα φαῖδρυνον, ἐν ἐλαίῳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, ἵνα τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶ σοι, τό, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Εἰς τὸν ἁγίον σου, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρὰ νόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεός, δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟΐ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ Προφητικόν πεπλήρωται λόγιον· Ἰδοὺ γὰρ προσκυνούμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν αἱ πόδες σου Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν, ἐλευθερίας ἐτύχομεν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις. Δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη, ἐν τῷ Σταυρῷ σε δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὁρῶσα, ἐτέρωτο λύπης ρομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε θρηνηδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκισμοὶ ἐπὶ τοῖς Μάρτυρας· καὶ ἴσαντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὁμολογία Χριστοῦ· ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, Κύριε δόξα σοι.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΟΐ, Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. β'.

Ὁς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου Σωτὴρ, τὴν εἰρήνην διδούς αὐταῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οἱ Μαθηταὶ σου Ἰησοῦ, ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς στελλόμενοι, τὰ ἔθνη εὐσεβῶς, ὡς ἰχθύας ζωγρήσαντες, προσήνεγκαν τῇ σῇ ἀγαθότητι Κύριε· καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι φιλάνθρωπε· Τῷ λαῷ σου παράσχου, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή.

Ἀγία Δέσποινα Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητερ, ὡς τὸν ἀπάντων Ποιητὴν, ἀπορήτως τεκούσα, ἰκέτευε σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν

ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἁμαρτημάτων.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη ὡς Παραδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις. Διὸ παρὰ σου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΩΉ, Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ήχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγῃ τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυσε τρόμφ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱέ Θεοῦ· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Κύριε κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι, θανάτῳ τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων· οἱ τὴν ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, σταυρῶ σε προσήλωσαν· καὶ αἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν· ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τοὺς ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξαντας, καὶ τῶν ἀνόμων ἀπειλαῖς μὴ πτήξαντας, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος· καθεῖλον γὰρ ἀθλητικὴ καρτερίᾳ, τὰ θράση τῶν παρανόμων· ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ ἐπαξίως τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἀπαύστως δεόμενοι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ.
Ήχος πλ. β'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, οὐκ ἡρνήσαντό σε, οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ μαρτυρήσαντες διὰ σέ Χριστέ, πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· πρεσβείαις Κύριε, καὶ εὐχαῖς αὐτῶν, πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

Οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, καὶ οὐρανοπολίται, ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες, πολλὰς βασά-

νους ὑπέμειναν, καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον ἐν οὐρανοῖς, ἵνα πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Σταυρός σου Κύριε, τοῖς Μάρτυσι γέγονεν ὄπλον ἀήττητον· ἔβλεπον γὰρ τὸν προκείμενον θάνατον, καὶ προβλέποντες τὴν μέλλουσαν ζωὴν τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σέ ἐνεδυναμύντο· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Αρχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοργεῖν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με, ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῷ ἐμπνεύσει. Διὸ Σωτὴρ τοὺς δούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως, ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, ἐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΩΉ, Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικὰ.
Ήχος πλ. β'.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεός, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις.

Αθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικοὶ αἰκισμοὶ ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης· ἐξέστησαν τυράννους, καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ· καθεῖλον τὸν Βαβίαν ὁμολογίᾳ Χριστοῦ· ὁ ἐνισχύσας αὐτοὺς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῶν Ἁγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, σήμερον ἀνεδείχθη, ὡς Παραδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ Κτίσις. Διὸ παρὰ σου ἡμῖν, τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιαὶ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν Κόσμον κερδήσωμεν, τότε καὶ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας δούλους σου ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ελπίς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. β'.

Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει· οἱ Οὐρανοὶ ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε εἰ μὴ τοὺς Ἀγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαροῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνήσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνώστα φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρήσιᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ Ἀγίους ὁ Θεός ἡμῶν· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἠτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβησθε.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Αλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις, πάλαι ἐν Ἑδὲμ, ὅτε ὄφιν ἰὸν ἐξηρεῦξάτο· δι' αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῇ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτὴρ, καὶ οὓς προσελάβου, ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστέ καὶ τῶν Μαρτύρων σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Γεραρχῶν, Ὁσίων καὶ Δικαίων, καὶ πάντων

τῶν Ἀγίων, τοὺς κοιμηθέντας δούλους σου ἀνάπαυσον.

Ἀπόστιχ, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Εχὼν ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγχνίαν, καὶ πηγὴν ἀκένωτον, Δείκῃς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σέ Δεσποτα, μεταβεβηκότας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα, κατὰσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκῶς διαμέψαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, Κόσμον ἐξηγόρασας.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζῶν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν αἰδίων, πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἡ κατὰταξον, τοὺς κεκοιμημένους, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ τούτων πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μόνος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἵνα διὰ πάντων ὑμνηταί σου τὸ Ὄνομα Χριστέ, καὶ σεσσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ζώντων κυριεύοντα, Δεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπάζοντα, σέ Χριστέ γινώσκωμεν πολυέλεε· τοὺς πιστοὺς δούλους σου, τοὺς πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων λαμπρότησι· Δελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σῴζεις ὡς Θεός, οὓς κατ' εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε Πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, Δεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, ἐν δυσὶ φύσεσιν, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει Ἀγνή· αὐτὸν ἰκέτευε, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σέ παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐν ἀκηράτῳ παιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Η Χ Ο Σ Β Α Ρ Υ Σ.

Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Κατανυκτικά.
Ἦχος βαρύς.

Ὁς ὁ ἄσωτος Υἱὸς, ἦλθον κἀγὼ οἰκτίρμων·
δέξαι με προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μι-
σθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν με.

Ὁς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς λησταῖς, καὶ τε-
τραυματισμένος, οὕτω κἀγὼ περιέπεσα,
ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη, ὑ-
πάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω ὁ
ὑπεύθυνος ἐγὼ, εἰμὶ πρὸς σέ τὸν εὖσπλαγχνον,
τῶν ψυχῶν τὸν ἱατρόν; ἐπείχεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός,
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ὁς τὴν συκὴν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης
με Σωτὴρ τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλ' ἐπὶ πολ-
λῷ τῷ ἔτει, συγχώρησίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων
μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσι τῆς μετανοίας,
ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Ὁς Ὁ ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγω-
γήσον τὰς καρδίας, τῶν σέ ὑμνούντων·
Κύριε δόξα σοι.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος βαρύς.

ἤκουσα ψυχὴ μου, τὸ ἱατρεῖον τῆς μετα-
νοίας, πρόσελθε δακρύουσα ἐν στεναγ-
μοῖς, κραυγάζουσα τῷ ἱατρῷ, ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ
τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με
τῇ Πόρνῃ, καὶ τῷ Ληστῇ, καὶ τῷ Τελώνῃ· καὶ
δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν συγ-
χώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα,
καὶ τῆς Πόρνῃς τὰ δάκρυα οὐ κέκτημαι·
ἵπορῳ γὰρ ἐκ πωρώσεως τῆς τοιαύτης διορ-
λώσεως· ἀλλὰ τῇ σῇ εὖσπλαγχνίᾳ, ὁ Θεὸς
ῶσόν με, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περιωτέρα τῶν ἐνδόξων, Χερουβὶμ, ὑπάρχεις
Παναγία Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν
ἢ φέροντα ἔλλαμψιν, πτέρυξι κεκαλυμμένῳ
ροσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν· αὐτὴ
ἰσσεαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὀρώσα

Triod. 57

φέρεις· ὃν ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὁ Ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισά-
μενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπαύτησαν, καὶ τῶν
εἰδωλῶν τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς
στεφάνους, παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλαν-
θρωποῦ Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ
παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ἦχος βαρύς.

Ὁ τῆς Πόρνῃς τὰ δάκρυα, καὶ τοῦ Πέτρου
προσδεξάμενος, καὶ Τελώνῃ δικαιοῦσας
ἐκ βάθους στενάξαντα, κἀμὲ ἀπεγνωσμένον
ἐξ ἔργων, οἰκτερον Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.
Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσι
καθαρίσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὰ πται-
σματα, τῷ στεναγμῷ συγχωρήσας, Φιλάνθρω-
πε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰπερέβης τὰς Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν, ὅτι
ναὸς ἐδείχθης θείκός, εὐλογημένη Θεοτό-
κε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ἄγαλλιᾶσθε Δίκαιοι· εὐφρανέσθω τὰ Οὐ-
ράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνι-
σάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω ἡ
Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἁ-
θλοθέτῃ καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος βαρύς.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν
κέντρῳ καὶ πεύκῃ, καὶ κυπαρίσσῳ προσ-
κυνῶσά σε· Νίκας τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ
τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ
προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον
αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν
Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε, ἵνα σώσῃ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασιάνων τὸ ἄλγος παρὰβλεψάμενοι Ἅγιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ἐκ ἡρνήτασθε· διὸ ἱκετεύσατε τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος βαρύς.

Ιεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου Λόγε, ἐκτέμνοντας τὰ εἰδῶλα· διό σε τὸν Δεσπότην, εἰς τὰ ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Στίχ. [Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τῶν πανευφήμων Ἀποστόλων μνημόσυνα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ τρόφιμοι ποιούμενοι, ὡδαῖς ἁσμάτων ὑμνήσωμεν Χριστόν· αὐτοὶ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ ἔσωσαν, κηρύξει τῆς μετανοίας, οἱ τῆς πλάνης διώκται, καὶ τοῦ Κόσμου λαμπτήρες, καὶ πρεσβευταὶ τῆς Οἰκουμένης.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐξ ἧς ἀτρέπτως ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν χαῖρε σεμνῇ, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ πιστῶν σωτηρία· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Αῖγιον πρεσβεύσατε, ἄφεςιν δοθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Πρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐνεργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσούντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου Σταύρωσιν, Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Οδεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάβδνον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τ

κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων κατήσχυναν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντες κραυγαῖζουσι, τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ· δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ἡμᾶς.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα· ὦν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Αῖγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασιάνων παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρήσιαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὁλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Χριστῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' Οὐρανὸς ὑπεδέξατο. Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γεγονατε· μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Αναπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὗς μετέστησας ἀδελφούς ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων, κρίζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἐνοσίαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἐρμηνεύσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὕσης τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτος ἐστὶν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς· Πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΠΡΩΤΟ, ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσματα Μαρτυρικᾶ.
Ήχος βαρύς.

Αγαλλιᾶσθε Δίκαιοι, εὐφρανέσθω τὰ Ου-
ράνια· ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνι-
σάμενοι, τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιρτάτω
ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀ-
δολοβέτῃ, καὶ μόνῳ νικοποιῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονή-
σαντες, καὶ τῶν βασιλέων τὸ ἄλγος πα-
ραβλεψάμενοι Ἅγιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς Χρι-
στὸν οὐκ ἠρνήσασθε. Διὸ ἰκετεύσατε τὸν φι-
λάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Αγιοὶ πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δοθῆναι ἡμῖν
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσ-
δοκωμένων δεινῶν, ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ
θανάτου δεόμεθα. Δόξα. Νεκρώσιμον.

Εν χώρᾳ ζώντων Κύριε, καὶ ἐν σκηναῖς
τῶν Δικαίων σου, ἀνάπαυσον τοὺς δού-
λους σου, ὧν τελοῦμεν τὴν μνήμην φιλάνθρωπε·
καὶ εἴτι ἐπλημμέλησαν ἐν τῷ βίῳ ὑπάρχοντες,
ὡς ἐλεήμων συγχώρησον, καὶ εὐδιαλλακτος
Θεός, παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαυρίσμα, τοὺς
ἐπὶ σοὶ πεποιστάς Πανύμνητε, ἐκ λαΐ-
κου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ
τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα
τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· ἡ πρὸ τόκου παρθένος,
καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον παρ-
θένος μέναισα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Μαρτυρικᾶ.

Ήχος βαρύς.

Τὴν μνήμην τῶν ἀγίων σου Ἀθλοφόρων, ἐορ-
ταζόντες σὲ ἀνυμνοῦμεν, Χριστέ βοῶντες·
Κύριε δόξα σοι.

Εν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀ-
γαλλόμενοι ἀνεβόων οἱ Ἀθλοφόροι, Χρι-
στῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Πωστῆρες ἀνεδείχθησαν Οἰκουμένης, οἱ παν-
εύφημοι Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύ-
ριε δόξα σοι.

Εν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες οἱ ἀθλο-
φόροι Μάρτυρες, μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐρά-
ενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον, ζηλοτυποῦ-
εσ ἀλλήλους τῆς τελευτῆς, ὡ τοῦ θαύματος!

ὡς περ θησαυροὺς τὰς βασιάνους προαρπάζον-
τες, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι καὶ μὴ νῦν
ἀποθανώμεν, τεθνηξόμεθα πάντως, καὶ τῇ γεν-
νήσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν· ποιήσω-
μεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, τὸ κοινὸν ἴδιον
ἡγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι· ταῖς
πρεσβείαις αὐτῶν ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Πυχὰς ἃς προσελάβου, Σωτὴρ τοῦ Κόσμου,
ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων καὶ ἐκλεκτῶν
σου, ἀνάπαυσον Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν σὺν τῷ Ἀγγέλῳ
Θεόνυμφε, πασταῖδα καὶ πύλην, καὶ θρό-
νον πύρινον ἀποκαλοῦντές σε, καὶ ἀλατόμητον
ὄρος, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον·

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια
τοῦ Θεοφανούς.

Ήχος βαρύς. Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὥραθης ἐπὶ Σταυροῦ μόνη
ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητός ἐτέθης,
νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀν-
θρώπους λυτρωσάμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐ-
σπλαγχνίας ὑπάρχων ἀκείωτον, καὶ πηγὴ ἀ-
γαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, τῶν
ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελεξω καὶ προσελάβου.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ
τῆς ὡραιότητος, καὶ ταῖς τοῦ θείου σου
φωτὸς, ἀκτίσιν ἐκλάμπεσθαι, τῆς πρὸς σὲ με-
ταστάντας Ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτο-
χυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σου, σὺν Ἀγγέλοις
χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασι-
λέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Θεὸς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν με-
γαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρὸς ἀνελλιπῆς
πλοσίας χρηστότητος, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάν-
τας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ
τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῷ
τῶν Παρθένων νυμφῶνι, ὡς εὐπλαγχχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Νέμου τὸ πλήρωμα τίγκεις, τὸν Λυτρωτὴν
σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς
πρίν, ἐν νόμῳ δικαίωσις· δι' ἡμᾶς γὰρ ὁ Χρι-
στός, σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν· ὡς οὖν ἔχουσα
παρρησίαν, ὡς Μητὴρ ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου
τὸν εὐσπλαγχνον, τὰς ψυχὰς ἀναπαύσαι, τῶν
εὐτεβῶς μεταστάντων Πανύμνητε.

Η Χ Ο Σ ΠΛ. Δ'.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ, ΕΣΠΕΡΑΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Κατανυκτικά.
Ήχος πλ. δ'.

Σὲ τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην, Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν· ἐγὼ δέ σοι προσπίπτω ὡς ὁ Τελώνης κρᾶζων· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι μοι, καὶ σῶσόν με.

Αθάνατος ὑπάρχουσα ψυχῇ μου, τοῖς κύμασι τοῦ βίου μὴ καλύπτου· ἀνάνηψον βῶσα, πρὸς τὸν σὸν Εὐεργέτην· Ὁ Θεὸς ἰάσθητί μοι, καὶ σῶσόν με.

Δακρυά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτὲ τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς οδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας· καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν, ἐν μετανοίᾳ μοι κτησθέντα, ἵνα ἀκήσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Οταν λάβω κατὰ νοῦν, τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν, καὶ εἰς ἔννοιαν ἔλθω, τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἐτάσεως, τρόμῳ συνεχόμενος, πρὸς σέ καταφεύγω, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν. Διὸ μὴ με παρίδης, ἵκετεύω σε μόνε ἀναμάρτητε· δώρησαι κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, πρὸ τελευτῆς καὶ σῶσόν με.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετά τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ήχος πλ. δ'.

Ομματι εὐσπλάγχυν Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, ὅτι κατὰ μικρὸν ἡ ζωή μου δαπανᾶται, καὶ ἐξ ἔργων ἐν ἐμοὶ οὐχ ὑπάρχει σωτηρία· διὰ τοῦτο δέομαι· Ὁμματι εὐσπλάγχυν Κύριε, ἴδε τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Ως τοῦ κριτοῦ παρόντος, μερίμνησον ψυχῇ, καὶ τῆς φορικτῆς ἡμέρας τὴν ὥραν ἐννοοῦ· ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως ἐστὶ τοῖς μὴ πράξασιν ἔλεος. Διὸ φείσαι μου Σωτὴρ· μόνος γὰρ ὑπάρχεις φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηνοπή πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξάζωμεν τὸν

πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης, καταγῆσατε διὰ τῆς πίστεως, ταῖς ψυχικαῖς ἡμῶν λαμπαδάς ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισηλθετε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΠΡΟΪ', Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετά τὴν Α'. Στιχολ. Καθίσμ. Κατανυκτικά.
Ήχος πλ. δ'.

Ως ἡ Πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου τὰ δάκρυα ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός· ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτιρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ παράσχῃς ἱλασμόν ἀμαρτιῶν· ὡς αὕτη γὰρ κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχῇ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπαδάσθ, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχῇ μου, μὴ νυστάξης, καὶ μείνης, ἔξωθεν κραύουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλὰ ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐν ἐλαίῳ πίονι· καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα, τὸν δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς Πίστεως, καὶ σεβάσμιον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί· Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἡ ἐλπίς, ἐλβεβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὴν ζ'. Ὁδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Φωτὶ οὐράνιῳ, καταλάμπεται σήμερον, αὐτὴ ἡ σικηνή· ἐν ταύτῃ γὰρ στρατιαὶ Ἄγγελων ἀγάλλονται, σὺν αὐτοῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· αὐτῶν τοῖς παρακλησέσι, κατὰ περὶ τῷ Κόσμῳ σου τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὰ μέγα ἔλεος.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟΪ', ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. δ'.

Ελέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰμὶ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρω-
θεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυ-
ψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνεται. Ἀλλ' ὁ
πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εν μέσῳ δὺω ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης,
εὗρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγο-
μένου εἰς Ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας·
τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνω-
σιν Θεολογίας. Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Εὐὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ
Κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα, ἡ τε-
κοῦσα ἔλεγε δακρύουσα· Ὁ μὲν Κόσμος ἀ-
γάλλεται, δεχόμενος, τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σαύ-
ρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ
Θεὸς μου.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Εἰς στενῆς καὶ τεθλιμμένης ὁδοῦ, ἀκλινεῖς
ὁδοιπόροι γεγόνατε, ἅγιοι Μάρτυρες· τῶν
γὰρ πειρασμῶν τὴν τρικυμίαν ὑπεμείνατε,
καὶ τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν τὴν πολιτείαν
ἀνελάβετε, πέτρα ὑπομονῆς, καὶ θεμέλιοι εὐ-
σεβείας ἀνεδείχθητε· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΗ ΠΕΜΤΗ ΠΡΟΪ', ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Ἀποστολικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Ευλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παν-
σόφους τοὺς Ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμ-
ψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐ-
τῶν τὴν Οἰκουμένην σαγηνεύσας, φιλάνθρωπε
δόξα σοι.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς φωστῆρας τοῦ Κόσμου καὶ ὁδηγοὺς,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας τὴν ἀπαρχὴν, τοὺς
θεοὺς ὑμνήσωμεν, Μαθητὰς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν ἐξανέτειλαν, καὶ
τὸν ἥλιον πᾶσι, τῆς δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν
καὶ τὴν πλάσιν, τῶν εἰδῶλων καθεῖλον, Τριά-

δα κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Διὰ τοῦτο
δεόμεθα· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου
δεξαμένη· χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν
σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἡ ἀξιωθείσα γενέσθαι
Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ενναίως τὸν δρόμον τελέσαντες, τυράννοι
ἀντέστητε Μάρτυρες· τὰ γὰρ σώματα
νεκρώσαντες ἐν γῇ, ἀπελάβετε οὐράνιον ζῶν
Ἄγιοι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟΪ', ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσμ. Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. δ'.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον ἤνθησε τὸν θά-
νατον· ἐν μέσῳ πάσης γῆς, ξύλον ἐβλά-
στησε τὴν ζωὴν· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου,
ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες
δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφή-
σαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ σώζεις ὡς Θεὸς,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν, ξύλῳ ἐγύμνω-
σεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων
νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς
τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρον ἐπάγη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ Κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς·
ὃν ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοὶ,
συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶ-
κος αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὁμοιον.

Εὐὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα,
καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ Σεμνὴ τεχθέντα,
ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον μέσον τῶν κακούργων,
ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἡλγεις, καὶ μητρικῶς,
θρηνοῦσα ἐβόας· Οἶμοι Τέκνον ἐμόν! τίς ἡ
θεία καὶ ἄφατος, Οἰκονομία σου, δι' ἧς, ἐζώω-
σας τὸ πλάσμα σου; Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγ-
χον.

Εἰς τὴν ζ'. Ὡδὴν, τὸ Μαρτυρικόν.

Ὁμοιον.

Δὶ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέ-
κτας, ἀπονεκρώσαντες μορφὰς, καὶ τὰς
κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν

χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες, καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παραδόξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Τῇ Παρασκευῇ, Πενήρα.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, Στιχηρά Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Μάρτυρες Κυρίου, ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἱλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καταφρονήσαντες καὶ τῶν βασιάνων, διὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ταύτης κληρονόμοι ἀνεδείχθησαν· ὅθεν καὶ Ἀγγέλαις συναγάλλονται. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ε

Δόξα. Νεκρώσιμον τοῦ Διαμασκηνοῦ.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὡραιότητα. ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσιν εἶδος· ὦ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστηριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται· τοῦ παρέχοντος τοῖς μετασταῖσι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὥφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανειτράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σὰρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως· εἰς ἐστὶν Υἱός. διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἀνθρώπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Σάββατῳ ἑορῇ, εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχηρά. Καθίσματα Μαρτυρικά.
Ἦχος πλ. δ'.

Φωστῆρες νοεροὶ, ἀνεδείχθητε ἅγιοι Μάρτυρες· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῆς πλάνης κατηργήσατε διὰ τῆς πίστεως, τὰς ψυχικὰς ὑμῶν λαμπαδάς ἐφαιδρύνετε, καὶ τῷ Νυμφίῳ μετὰ δόξης συνεισλήθητε, εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα· καὶ νῦν ἱκετεύσατε δεόμεθα, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οἰκουμένης φωστῆρες αἰελαμπεῖς, ἀνεδείχθητε πίστει μαρτυρικῇ ὅλην ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ νοητῷ ελαίῳ, τοῦ Πνεύματος Ἅγιοι, τὰς ψυχικὰς λαμπαδάς ὑμῶν ἐφαιδρύνετε· ὅθεν καὶ κρατῆρες νοεροὶ, προχέοντες τὰ αἵματα, ὡς νάματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐφάνητε. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἁφесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυρροφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες μορφαῖς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παραδόξον! ὅτι ὅστέα γυμνά ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ, καὶ κτίστῃ Θεῷ.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ο βαθεῖ σοφίας φιλανθρώπως, πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέδεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρά Μαρτυρικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ὑμᾶς καλῶμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεταύσατο Χριστός. Σεραφίμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν. Ἀγγέλους; τὰ γὰρ σῶμα ἀπεστράφητε. Δυναμίς; ἐνερ-

γεῖτε ἐν τοῖς θαύμασι· πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα! Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων, ὑπομείναντες γενναίως, τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ἐναντίον βασιλέων· καὶ πάλιν μεταστάντες ἐκ τοῦ βίου, δυνάμεις ἐνεργεῖτε ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ἀσθενεῖς θεραπεύετε, ἐκ τῶν παθῶν αὐτῶν Ἅγιοι· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀπελάβετε τὴν χάριν, τῆς αἰωνίου ζωῆς· τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε, βασιάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε· καὶ νῦν τὰ αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν θώρακα τῆς Πίστεως, ἐνδυσάμενοι καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ καθοπλίσαντες ἑαυτοὺς, στρατιῶται εὐσθενεῖς ἀνδείχθητε, τοῖς τυράννοις ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ γεγόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Θ θάνατός σου Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετίθης, ἢκ ἂν ὁ Παραδειςος ἠνέωκται. Διὸ τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς εὖσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ἱατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἀπόστιχα, τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ Θεοφάνους.

Ίχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Β ασιλικῶς μοι ὑπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τοὺς δακτύλους σου, αἵμα-

τώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας τῷ αἵματι· καὶ νῦν ἐν πίστει καθικετεύω σε, τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξιώσον ἐπιτυχεῖν, τοὺς μεταφοιτήσαντας, πρὸς σὲ τὸν εὖσπλαγχνον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου.

Εραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεῖς, ὡς ἄμνος, προσφοράν προσενηνόχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξωνούμενος· τοὺς μεταστάντας οὖν ὡς φιλόανθρωπος, ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατὰταξον, ἐνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προέρχονται, ἐνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυστάνουσιν.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Β αῖθι σοφίας ἀρρήτου σου, ὀροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὰ μέλλοντα, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τοὺς δούλους σου· οὓς προσελάβου τοίνυν κατὰταξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἀγίων Κύριε, ἐνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα. Ὁμοιον.

Λ ὁγος ὑπάρχων ἀόρατος, ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι· ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τοὺς ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντας, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὡραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τούτῃς καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Σ συλλαβοῦσα τὸν ἄναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Πατρός, μητρικῇ παρρῶσίᾳ σου, ἐκτενῶς ἰκέτευε, κατατάξαι τοὺς δούλους σου, ἐνθα χορεία ἡ ἀκατάλυτος, εὐφραινομένων, καὶ εὐφημούντων σε· ἐνθα λαμπρότητες, αἱ διαωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἥχος ἐορταζόντος, Θεογεννήτρια.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΤΩ ΔΕ ΜΟΝΩ ΣΟΦΩ ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

11

4677
25